DICTIONARIVM

G

HESYCHII

DICTIONARIVM
HESYCHII

I
372.
a.

Ff p 101

I. 372. a

ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

HESYCHII DICTIONARIVM.

Venedig 1514

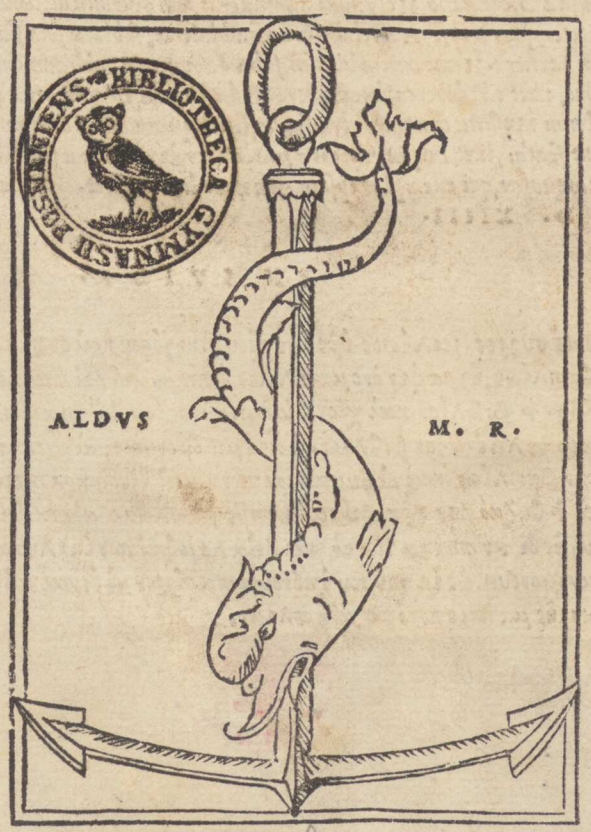

I. 372. a.

DICTIONARIVM

G

HESYCHII

Dar Kuratorjum Okr. Szk. Poznańskiego.
Z księgozbioru Gimn. im. Marji Magdaleny w Poznaniu.
1930.

Fol. p 101

I. 372. a

ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

HESYCHII DICTIONARIVM.

Venedig 1574

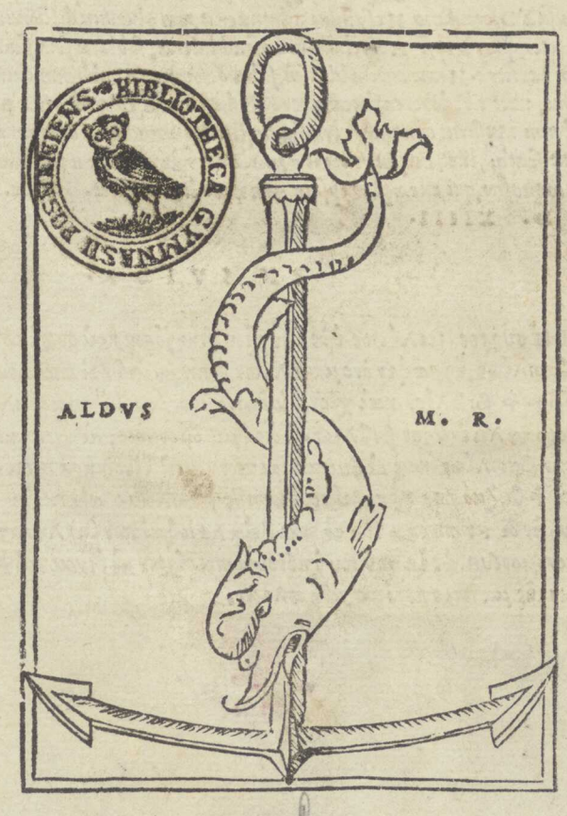

I. 372. a.

ALDI PII MANVTII AD IOANNEM IACOBVM BARDELLONVM IN HESYCHII DICTIONARIVM PRAEFATIO.

Si cæteri studiosi Nobilitatis Mantuanæ Decus Bardellone, sua sponte, ac gratis, ut ipse facis, iuuarent me edendis, publicandisq; bonis libris, qui tanquam κατὰ παλιγγενεσίαν reuiuiscant mea cura, & laboribus, breui quamplurimi, qui desyderantur, exirent in publicum, ut de Hesychio factum est, quem cum penes te tantum esse duceres, & uere fortasse, nemo enim est, quod sciam, qui extare alium audiuerit, eum ad me misisti, ut daretur imprimendus impressoribus nostris, nihil prorsus aliud spectans, quàm, quæ tua est liberalitas, qui tuus amor erga literatos uiros, ut fiat communis studiosis omnibus etiã posteris. nec imitaris inuidos quosdam, qui dum se solos esse doctos uolunt, bonos libros inuident alijs, sed tui omnes q̃ simillimos fore cupiens (es enim & græce, & latine doctissimus, mathematicarumq; disciplinarum longe peritissimus) bibliothecam tuam plenam optimorum librorum omnibus benignus impertis. Ecce quod iussisti, factum est diligenter. agimus igitur tibi, quas possumus gratias, & nostro, et studiosorum nomine, qui hoc ipsõ libro usuri sunt. utentur autem eo omnes, quicunq; capti amore bonarum literarum non cessant exemplaria græca nocturna uersare manu, uersare diurna, idq; ob plurimã, quæ in eo est, dictionum copiam. Omnes enim, quæ in uarijs dictionarijs habebantur dictiones, primum Diogenianus homo doctissimus, de quo in præfatione, quæ statim sequitur, Hesychius meminit. Deinde Hesychius ipse, cuius Suidas in dictione ἡσύχιος facit mentionem, in unum diligentissime collegit. Sed illud admodum dolendum est, quod nescio cuius iniuria prouerbiorum argumenta, quæ prætermissa à Diogeniano Hesychius adiunxerat, tum plurium dictionum, et quæ rariores sunt, authoritates, quas is ipse Hesychius studiose addiderat, sublatæ sunt summo studiosorum incommodo, & iactura. Hunc autem librum sub tuo nomine in publicum exire uoluimus Bardellone doctissime, ut et tibi deberent hoc munere studiosi. quem eò gratiorem tibi futurum existimamus, quod eum Musurus compater utriusq; nostrum, quantum per occupationes licuit, diligenter recognouit, fecitq;, licet cursim, πατρὸς ἀρείω. quamplurima enim in eo loca emendata sunt, id quod facile cognoscet, qui exemplar ipsum cum nouo hoc conferet. Vale. Venetijs mense Augusto. M. D. XIIII.

EX SVIDA.

Ἡσύχιος, μιλήσιος. υἱὸς ἡσυχίου δικηγόρου καὶ σοφίας. γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν. οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον. καὶ χρονικήν τινα ἱστορίαν, ἣν τινα διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα. οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον. ἐν οἷς ἐμφέρονται, αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν ῥωμαίων βασιλέων. καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων. καὶ τὰ κατὰ τὸ βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει. ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανὸν, ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

BIBLIOTHECA UNIVERSYT. W POZNANIU

S.D. 1169. III

1143618

1934. 1020

ἡ σύχιος γραμματικὸς ἀλεξανδρεὺς, εὐλογίῳ τῷ ἑταίρῳ, χαίρειν.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν, τὰς κατὰ στοιχεῖον συντεθείκασι λέξεις, ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε εὐλόγιε ἀλλ' οἱ μὲν, τὰς ὁμηρικὰς μόνας ὡς ἀππίων καὶ ἀπολλώνιος ὁ τοῦ ἀρχιβίου. οἱ δὲ, τὰς κωμικὰς ἰδία, καὶ τὰς τραγικὰς ὡς θέων καὶ δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ὁμοῦ δὲ πάσας τούτων, οὐδὲ εἷς. διογενιανὸς δέ τις μετὰ τούτους γεγονὼς ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, τά τε προειρημένα βιβλία, καὶ πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναγαγών. ὁμοῦ πάσας, καθ' ἕκαστον στοιχεῖον συντέθεικε. λέγω δὴ τάς τε ὁμηρικὰς, καὶ κωμικὰς, καὶ τραγικὰς, τάς τε παρὰ τοῖς λυρικοῖς. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι κειμένας. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἰατροῖς, τάς τε παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. συλλήβδην δὲ ὁμοῦ οὐδεμίαν λέξιν ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι παρέλιπε, οὔτε τῶν παλαιῶν, οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων. προέθηκε δὲ κατ' ἀρχὴν ἑκάστης λέξεως, τριῶν καὶ τεσσάρων στοιχείων τάξιν, ἵν' οὕτως εὐμαρεστέραν ἔχοι τὴν εὕρεσιν, ἧς ἐπιζητεῖ τάξεως ὁ τοῖς βιβλίοις ἐντυγχάνειν προαιρούμενος. καὶ πρὸς τούτοις ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν. οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν. ἐπιγράψας τὰ βιβλία, περιεργοπένητας. καὶ ταύτῃ χρησάμενος τῇ διανοίᾳ. ἡγεῖτο γὰρ οἶμαι, μὴ μόνοις πλουσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πένησι τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύσειν τε καὶ ἀντὶ διδασκάλων ἀρκέσειν αὐτὰ, εἰ μόνον περιεργασάμενοι πανταχόθεν ἀνευρεῖν ταῦτα δυνηθεῖεν, καὶ ἐγκρατεῖς αὐτῶν γενέσθαι. ἐπαινῶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς σπουδῆς, ὅτι χρησιμωτάτην πραγματείαν καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προείλετο παρέχειν. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων, οὐκ ἐχούσας τά τε τῶν κεχρημένων ὀνόματα, καὶ τὰς τῶν βιβλίων ἐπιγραφὰς, ἔνθα φέρονται. τάς τε πολυσήμους αὐτῶν μὴ παραδραμεῖν καὶ ἀσαφεῖς παραλιπεῖν. δέον δὲ καὶ ἐν ταύταις ἑκάστης διαφόρου διανοίας τὴν παράστασιν ἀπὸ τῆς τῶν χρησαμένων μνήμης παραχεῖν. ἅ τινα σύμπαντα καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐπιμελείας δεηθέντα κατὰ δύναμιν τετύχηκε. πάσης ἐν δευτέρῳ κειμένης τῆς τῶν φιλεπιτιμητῶν μέμψεως. οὐ γὰρ ὀκνήσω μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ὅτι τῶν ἀριστάρχου καὶ ἀππίωνος καὶ ἡλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεὶς διογενιανοῦ, ὃ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα ταῦτα δ' αὐτὸς ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγὼ, μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς, κατὰ τὸν γραμματικὸν ἡρωδιανὸν, λέξιν μὲν οὐδεμίαν παρέλιπον κειμένην ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλείστας οὐχ εὑρὼν, προστέθεικα. ἐκείνην δὲ γραφὴν ἠξίωσα, ἧς εὕρισκον καὶ τὴν διάνοιαν, τέλος περιέχουσαν, καὶ τὴν φράσιν, μετὰ τοῦ δοκίμου σαφῆ. ταῖς τε παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις. καὶ τῶν πλειόνων λέξεων, καὶ σπανίως εἰρημένων, οὐ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς, πάντων μὲν ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων προστεθεὶς, οὐδαμοῦ δὲ πονεῖν παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ καὶ αὐτῶν μέμψιν ὀφλήσαιμι δικαίως τινὰ, καὶ οἷς ἐγκαλῶ διογενιανῷ πεπτωκὼς φανείην. καὶ πληρώσας τὴν πραγματείαν, ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἐλήλυθε κρίσιν τέλος γεγενημένην. εἰ μή που τίς ἢ σαφὴς οὖσα λέξις, ἢ οὐκ ἀναγκαία, παραλέλειπται, ἀπέστειλα πρὸς τὴν σὴν ἀναμίλλητον φιλίαν. πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸ κτῆμα μετὰ δὲ τὴν σὴν καὶ μειζόνων ἀξίαν ὑπάρχουσαν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις.

Δ εἰ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ ὅτι εἰ σύνθετός ἐστιν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ, πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται, εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν, ἐν ᾧ ἀρκτικῷ αὐτῆς γράμματι. ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτῆς οἷον ἀνθρωποείκελος μὲν ὡς κεῖται ἐν συνθέσει, οὐκ ἔχει ἐὰν δὲ διέλης τὴν λέξιν καὶ ζητήσης ἐν τῷ εἴκῳ, εὑρὸς ἂν εἴκελος. ὅμοιος ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν, ἀνθρώπῳ ὅμοιος. καὶ ὑπὲρ πολλῶν λέξεων τοῦτο ποιῶν πολλάκις ὡς εἴρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον.

I. 372. a.

BIBLIOTHECA GYMNASII HESSENSIS

ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΣΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΕΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Η ΗΣΥΧΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΤΟ Α ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Α Τὸ ἀ πρόθεμα σημαντικὸν ἐστὶ, σημεῖον εἶναι, ὡς παρὰ τὸ μιμάομαι· ἢ πάντα συνάγειρα· καὶ τὸ ἀ ἄρθρον ὡς παρὰ τὸ μῦρον· ἢ σημεῖον· καὶ μέλουμαι στέρησιν· ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνασσον· καὶ τὸ μέγα· ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος· καὶ ἀ πολύ, ὡς ἀξύλῳ ὕλῃ· καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφοί· ὁμόδελφον γὰρ σημαίνομεν· δελφὺς δὲ ὄζιν ἡ μήτρα· καὶ τὸ ηκιον ὡς ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ ηκιμήχανε· δασυνόμενος δὲ σημαίνει· ἅπαξ καὶ ὅσα· καὶ ἄρθρα ὑποτακτικὰ οὐδέτερον γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας· ἃ ἄ. ἐπὶ τοῦ μεγάλου· ἔστι δὲ καὶ χλιασικὸν ἐπιφώνημα· σωτὸν δὲν γέλωτα σημεῖον. Ἀ τὸ φωνῆεν, ἢ ἅπαξ, ἢ ἄπαν, ἢ ἄπορ, ἢ ὅσα, καὶ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδέτερον γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, πτώσεως εὐθείας, μὴ μελούμενον στέρησιν σημεῖον, ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνασσον.

Ἀ ἀ χλιασικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύσημα ὕδατος.

Ἀ ατον, τὸ ἀβλαβὲς καὶ εὔχρηστον, ἢ ἀνόλεθρον, ἢ ἀσφαλή

Ἀ ἄβακτοι· ἀβλαβεῖς. Ἀ ἀγές, ἄθραυστον. (ρωζον. ἰχῶρον πάνυ. Ἀ ἀδένη, ὑγιὲς κύτος. Ἀ ἀδὲς, ἀηδές. Ἀ ἀδῆν· ὀχλεῖν· λυπεῖσθαι· ἀδικεῖν· ἀφορεῖσθαι· ἀσιτεῖν. Ἀ ἄδδα· ὄλλα λάκωνες, οὕτω καὶ ἀριστοφάνης ἐν γλώσσαις. Ἀ ἀδὴν, ἐλύπησαν.

Ἀ ἄθης ἡ μάρτις, ἐβλάβης. Ἀ ἀθίκτον, ἄφθαρτον, ἀβλαβές. Ἀ ἄα, σύσημα ὕδατος. Ἀ ἄακτον, ἄθραυστον, ὑγιές. Ἀ ἀάλιον, ἄτακτον. Ἀ ἀανεῖς, οὐ τελεωθησόμενον. Ἀ ἀάνης· χρήσιμος. Ἀ ἀαναί μα· φλαχῆ χέρεις. Ἀ ἄανθα· εἶδος ἐνώτιον παρὰ ἀλκμᾶνι, ἢ ἀρίστοφάνῃ. Ἀ ἄασυς· ἄπρος πελάστους, ὧν οὐ δυνάσταί τις ἅψασθαι, ἢ ἀπόκτους.

Ἀ αὸ, εἰς αὔειον βοιωτοί· οἱ δὲ τὸ εἰς τειτην.

Ἀ άσαι, πολλαχῶς καὶ ἄχαν βλάψαι. Ἀ ἀσάμιλω, ἐβλάβην πολέμιον. Ἀ ἄσατο, ἐβλάβη.

Ἀ ασίφρονι, βλαψίφρονι, φρενοβλαβεῖ· ἄεσαι δ' ὁ βλά

Ἀ άσαψο, ἔβλαψαν. Ἀ ἀσίφορος, βλά- (ψαι. βην φόρων. Ἀ ἄσκι. βλάπτῃ φθείρῃ. Ἀ ασόν.

Ἀ ναμωρτητον· ἀβλαβές. Ἀ ἄσονα· αὐθύφραντα.

Ἀ άχωτον, ἀληθάχωτον, αὐτομόνητον. Ἀ ἄταυ· ἄ ῥαν βλάπτῃ. Ἀ ἀάταλε, ἀσωλήρωτε. Ἀ ἄατοι. βλάπτουσιν. Ἀ ἄαρν, ἐπιβλαβὲς, ἢ ἀνόλεθρον, ἢ ἀσωλήρωτον. Ἀ ἄατος· χαλεπὸς· δυσχωρὴς· ἀκόρεστος· ἀχόρταστος. Ἀ ἀάτυλον, ἀβλαβές.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Β· ὁ ῥοπαῖος μιλύ. Ἀ βα· τροχὸς, ἢ βοή-

Ἀ βακήμων· ἄλλος. Ἀ βακῆσαι· ἀγνοῆσαι ἀμαρτάντων. Ἀ βαγα· ῥόδα μακεδόνες. Ἀ βάγιζον· λεπτόν. Ἀ βάθ, δὶ δάσκαλος κύπριοι. Ἀ βάθματα, ῥεύματα.

Ἀ βαντες, βύβοες καὶ κολοσσοὶ νεκροί. Ἀ βαι· τοδὲ πὼ φωκίδα τόπος· οὗ μαντεῖον ἀπόλλωνος σαβαίου· σοφοκλῆς. Ἀ βάκκην· ἀφελῆ· ἀσώδετον· ἡσύχιον· ἄπειρον· ἀδιώατον· ἄκακον. Ἀ βακήμων, ἄλλος, ἀσώδετος. Ἀ βάκκης· ἄβαξ· ἄφωνος· σωφρὼν, καὶ ὄνομα ἀρχιτεκτονικὸν· οἱ σκύθαι λέγουσιν αὔσβακα καλεῖν. Ἀ βάκησαν, ἠγνόησαν. Ἀ βακι· ἀγελαίσονδε. Ἀ βάκτηρον, ἀνεπίφθονον.

Ἀ βακτον καὶ ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαρισόν. Ἀ βάκχυτον, λινοῦν ὕφασμα πολυχειρίδιον. Ἀ βακοάκινοι, σκιλλῶν μοῖρα τὶς οὕτω καλουμένη. Ἀ βάλε, ὄφελον, εἴθε, ἢ ἀχρεῖον. Ἀ βαλαία· συγγραφὴ· ὁμολογία· Ἀ βάλη, ἀχρεῖον· λάκωνες, οἱ δὲ νωθρόν. Ἀ βαλις μοχθηρὰ ἐλαία. Ἀ βάνταση, ἀνάβασιν. Ἀ βαντα, πόλις πλησίον παρνασσοῦ οὖθα ἱδρὸν ἀπόλλωνος. Ἀ βατος, ἀσώδετος.

Ἀ βαπτος, ἀσομώτατος. Ἀ βάπτισον, ὑπαίνου εἶδος ἰατικοῦ. Ἀ βαρλεῖται, ταράσσεται κροτεῖ.

Ἀ βαρβαλαῖαι, νύμφαι. Ἀ βάρβαρέη, ὄνομα νύμφης, πολλὰ δὲ εἴδη νυμφῶν. Ἀ βαρὴς, ἀσύνετος.

Ἀ βαρις ὁ ἀπειρώτης καὶ μὴ ἔχων βαρίν. Ἀ βαρισάν, γυναικομιλύην, καθαραμιλύην καταμηνίοις. κύπριοι. Ἀ βαρκνα, κῆμα οὕτω μακεδόνες.

Ἀ βαρκνα, λιμός. Ἀ βαρνῦς, φωκέων φυλή.

Ἀ βαρνα· σένε· οἰμωζε. βόα. Ἀ βαρνος· φῦλις φωκέων.

Ἀ βαρται· πῆναι· κύπριοι. Ἀ βαρυς ἄσωλητος· οἱ δὲ ἄμαρτος. Ἀ βαρτία, ἀσωλησία. Ἀ βαρύ, θεῖλανον· μακεδονία.

Ἀ βὰς, δύνηθης καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ ταραντίνοις. Ἀ βάσαι, ἀρίστησαι καὶ ἀρῆναι. Ἀ βασάκτως· δυσβασάκτως.

Ἀ βασάνιστα, ἀνεξέτασα. Ἀ βασάνιστος, ἄζωστος μὴ κολαζόμενος ἀγύμναστος. Ἀ βάσκαντα, χωρεῖς βλάβης. Ἀ βασυνάκινητον, ἀπρόσιτον.

Ἀ βασον, ἄβαρον· ἀβίαστον, ἄβαστον· ἀδιόδευτον, ἀπέρατον.

Ἀ βδέλυκτα, ἀμίαντα. Ἀ βδελον, τὰ πεινῶν.

Ἀ βδηλα, ἄβατα. Ἀ βδυς, μόσις πρὸ τοῦ ὠνακτο.

Ἀ βδιοῦ δρόμου δοῦλος ὑπομολογικός. Ἀ βδωρίτης,

Ἀ βελλον, τὰ πεινῶν· Ἀ βέβιλον, καθαρόν. (βορέας.

Ἀ βῆς ἔχεις. Ἀ βέλλει, σέφθ. Ἀ βελίνη· ἡλιακὸν παμφύλιοι. Ἀ βέλιον, ἥλιον κρῆτες.

Ἀ βελτορία, ἀφροσύνη, ἀτοπία. Ἀ βελ, πένθος.

Ἀ βέλτορος, ἀνόητος· μωρὸς ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.

Ἀ βόβυλον, φολύ· ἐπαχθές· μέγα· βαρύ· (ἡλίθιος. ἀχάριτον· μάταιον. Ἀ βηδόνα, ἀηδόνα. Ἀ βέαται· ἐπιποθεῖ θορυβεῖ. Ἀ βὴρ, οἴκημα σοβᾶς ἔχοντα μεῖον· λάκωνες. Ἀ βήρει, ἄλει. Ἀ βηροῦσιν, ἄδουσιν. Ἀ βὴς· ἀναίσχυντος· ἀόσιος· ἀσώδετος· ἀνόητος. Ἀ βήσατει· ἐπινοεῖ. Ἀ βί· ὦ σκύθαις εἴρηται. Ἀ βία· οὐ βιώσιμα, ἢ βίαν οὐκ ἔχον

Ἀ βιοι· οὐ βίαιοι· οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. (τα.

Ἀ βιδα· αὐθρεῖον. Ἀ βιε· ἔβαλλον· σκύθαι.

Ἀ βιν, ἐλάτη· οἱ δὲ πεύκη. Ἀ βίλλιον· οἶνον.

Ἀ βίλτανα, μνήμονα· πόρσαι. Ἀ βιλύκη· σήλη

Ἀ βιοι· μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλεμοι, οὐ βίαιοι. (λιβύη· οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. Ἀ βιόλη· πτέρωμα ἐμφερές.

ἐμφοβῆς. Ἀ βιος· πλούσιος ὡς ἀντιφῶν. οὐ ἀλη-
Ἀ βίητον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολυμένη. (Ἡσα-
Ἀ βίωζον ἡκανὸν, ἀνδρῶδες, ὀδωνηρόν. Ἀ βλαβωίον,
σειρὰ πλεκομένη παρ' αἰγυπτίοις ἐκ βίβλων πρὸς
καθαρσίαν ὕδατα. Ἀ βλαδέως, ἠδέως. Ἀ βλαξ·
λαμπρὸς ὡς κύπριοι. Ἀ βλαροὶ· ξύλα.
Ἀ βλαυ· ἀσώτους, ἀγνώμονας. Ἀ βλαυζος, ἀνυ-
φόητος. Ἀ βλέματι ἁμαρτήματι. Ἀ βλε-
μὲς, ἀθενές. Ἀ βλεπὲς, φαῦλον· ἀβλεμὴς, ἄρ-
μος· ἀτερπὴς· παρειμένος· οἱ δὲ ἡκανός. Ἀ βλε-
πτὴ, ἣν ἀβλεπτοῦσι. Ἀ βληρά· ἡ νία.
Ἀ βλήλω, ὠδύσμον. Ἀ βλης νεουργὴς· μὴ βλη-
θεῖς. Ἀ βλητα, καινὰ ἄζωτα οὔπω ἄλλοτε βε-
βλημένα. Ἀ βλήτηρος· μάρτυρος. Ἀ βλητος·
ἄζωστος ἐκβέλους. Ἀ βλήχμων· ἀμβλύς.
Ἀ βληχρὴ· ἀσθενὴ· οἱ δὲ ἀπαλὸν ὡδὶ τὸ θανάτου, ἀβλη-
χρὸς· ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός. Ἀ βλίσμασον, ἄ-
ψασον. Ἀ βλόπες, ἀβλαβεῖς κρῆτες ἀβλόει τοὺς
σὺν μακεδόνας. Ἀ βλόει· τοὺς νδε μακεδόνας.
Ἀ βλωθείσια, ἀτέλεστα, ἐκζώματα. Ἀ βοιπί· ἐα-
δίως. Ἀ βοαί· βυχαί. Ἀ βολα, κυβευτικοῦ βό-
λου ὄνομα. Ἀ βολῆται· ἀπαντῆται. Ἀ βο-
λεῖν· σωζετήσειν. Ἀ βολήτορας· μάρτυρας· ἀπηλ-
λαχότες. Ἀ βόλιτοι· οὐ πύξεις. Ἀ βολιῆται·
αὐτοπάντητοι ἰαχρῶς. Ἀ βολῆς, πόλεμοι βολαὶ οὐ θώ-
κικελῶν. Ἀ βολος· νέος ἀδέπω εἴψασ' ὀδόντα·
ἢν δὲ αὖ ἢν καὶ ἡκατηρτυκότα ἔλεγον. Ἀ βοος·
ἔξω ταραντίνοις. Ἀ βολον, ὄνομα στοιχείου.
Ἀ βοσοι· οἱ αἴτησιν, ἀντὶ τοῦ λακώνων. Ἀ βοτοι αἱ μὴ
καταπεπεμμένα βοτάναι ἢ οὐ φόρουσαι καρπόν.
Ἀ βουγὴς, ἀκτήμων. Ἀ βουλὴς, ἥκουσα.
Ἀ βούλητον· ἀθέλητον. Ἀ βουλία· μοιρεία.
Ἀ βουλόταται· ἀπροαίρεται. Ἀ βούλως· ἀφρόνως·
ἀμαθῶς. Ἀ βυσκολεῖ· θορυβεῖ. Ἀ βστον,
πρὸ δουλείαν ἀργεῖοι. Ἀ βραδύλη, παλλακή·
Ἀ βρὰ, ζυφρὰ, μαλακή. Ἀ βρὰ βαίνων, ῥυφρό-
βιος. Ἀ βραι· νέαι δοῦλαι. Ἀ βραὶ, ζυφραί.
Ἀ βραμμᾶος· εἶδος ἔχων ἀβραὰμ γιγαντιαῖος.
Ἀ βραμίαο· ὄνομα βόλα κυβατικοῦ. Ἀ βράναο,
κελεβὶ τὸν κερκοπιθήκους. Ἀ βρανίδας, προκρω-
τούς· λάκωνες. Ἀ βραχεν· ἤχησεν. Ἀ βρε-
μὴς, ἀζλεπὴς κύπριοι ἡκαλοί. Ἀ βρεϊζεσθαι, ἀβρύ-
νεσθαι· καλλωπίζεσθαι. Ἀ βρεβέστερον, ἀλιθέ-
στερον. Ἀ βρεικτον· δύσκωφον ὕπνον. Ἀ βρε-
νὰ, κεκαθαρμένα. Ἀ βρεξ, ἐγρηγόρως.
Ἀ βρεσὴν, μαστίγιαν. Ἀ βριάχεται· κτομεῖται· θρύ-
πτεται. Ἀ βροδίαιως· ῥυφρὸς ἀνεῖον ὡδὶ
πρὸ δίαιταν δαψιλής. Ἀ βρόναρον, ἀβρότονον.
Ἀ βροκομᾶ, ὁ πρὸ ἡμῶν φαισβαῦ ἔχων. Ἀ βρομία·
σποτεία. Ἀ βρομίζαο, λαμπρίζωνος.
Ἀ βραμ, πράτης, ἢ πρὸ μετέωρος, ἀβραὰμ δὲ, πρὸ
πολλῶν ἐθνῶν. Ἀ βρομοι, χωρὶς βρόμου, ἢ αὖθυ
δορύβου. Ἀ βρομον· δεῖγανον καὶ σιγηρὸν ἄλο-
φον. Ἀ βρὸν, ζυφρόν. Ἀ βροσυὴ· φαισβρό
της ζυφῆ. Ἀ βρότα ξις· ἁμαρτία. Ἀ βροτά
ζομεν, ἁμαρτάνομεν, ἁμφοδήσομεν, ὅπερ ἡμεῖς λέγο-

μεν ἁμφοδήσομεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὴν βροτὴν τῆς
βροτοῦ μετὰ πλὴν συναίτησιν. Ἀ βροτήμον, ἁμαρ-
τωλός. Ἀ βροτῆσαι, νυκτὸς ἀπαντῆσαι.
Ἀ βροτὴ, ἀβροτησία. Ἀ βρότητι· ῥυφρότητι, ἁπα-
λότητι. Ἀ βροτίνη, ἁμαρτωλή. Ἀ βρόζον,
ἀπάνθρωπον. Ἀ βρόκνον, πόα τις. Ἀ βροῦ
τες, ὀφρῦς μακεδόνας. Ἀ βρωα, συκάμινα.
Ἀ βρώσεται, κοσμεῖται. Ἀ βρωσόμενοι, σμυνσό-
μενοι· λαμπρυσόμενοι. Ἀ βρυζὶ, ἐχίνων θαλασ-
σίων εἶδος. Ἀ βρυσος· ἢ ἄβροσος, ἢ ὁ βιβρωσκόμε-
νος. Ἀ βρωμα· σολῆς γυναικείας εἶδος.
Ἀ βρῶς, αὐθηρῶς. Ἀ βρωτος, ἀζύμιος. Ἀ βρ-
ωμόωταχοι· οἱ ζωὴ βρόμῳ πολλῷ· διὸ μιᾷ κραυ-
γῆς μιᾶς, ἵνα ἢ αὐτὶ τοῦ ὁμόβρομοι, ὅπερ σημαίνει τοὺς
ὁμοφώνους κεκραγότας, ὡς ὠδὶ τὸ ἄκοιτις, ἢ ὁμα-
κοίτους· ἢ πολύβρομοι, ὁ ἔστιν πολυτάραχοι, βρόμος,
γὰρ ἔστιν, ποιὰ κραυγὴ κατὰ μίμησιν, ἢ αὐάχοι μέ-
τα ἰσχύος μεγάλης, ὡς ἀχαιὲς, λέγεται δὲ μεγάλως
κεχηνὸς τοῦ πλεονάζοντος. Ἀ βυδος, πόλις ζω-
ικῶν ἑλληνοῦντου. Ἀ βυδόθεν, ἀπὸ ἀβύδου ὄνο
ματος πόλεως ἀρχαίας. Ἀ βυδοκόμας, ὁ ὠδὶ τῷ συ
κοφαντεῖν κομῶν. Ἀ βύλλης· σήλη ἡρακλέους.
Ἀ βυσσινὸν, ἐπιφώνημα ἀπὸ τοῦ ὑπὸ αὐτῆ συκοφαντεῖ-
σθαι τοὺς ξένους. Ἀ βυσσὸν, καθύ. Ἀ βύρβι-
λον· πολύματαιον, οἱ δὲ, δάκρυ καὶ συρφετώδες, ἢ ἀ-
ναίσχυν ἢν ἐπαχθές. Ἀ βυρτακοποιοῦ, τοῦ ζίμ
ματα καὶ ἐμβάμματα κατασκυάζοντος.
Ἀ βυσσος, πρᾶσον οὐκ ἔχον ὕδατα ἄπειρα ἀκατάλη-
πτα· ὅτι δὲ καὶ σὺ ἀργεῖ λίμνη οὕτω κολυμβήθη.
Ἀ βισταῖοι· λιβύων ἔθνος. Ἀ βὼ, πρωὶ λάκωνες.
Ἀ βωβὰς, ὁ ἄδωνις ἀπὸ τοῦ πρσαίων. Ἀ βωρ, βοὴ
ὡς λάκωνες. Ἀ βῶς, ἄφθογγος. Ἀ βωζος,
ἀνδρὸς.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Γάγας, αὐτὶ τοῦ ἀγάτων. Ἀ γαγον, αὐτὶ
ᾱ τοῦ ἄγαγε. Ἀ γαγύρτην, ἀγύρτην.
Ἀ γάζει, ἀγαναπτεῖ, ἀρέως φόρει.
Ἀ γάζεσθαι, ἐλάπτεσθαι. Ἀ γάζεται, σίβεται.
Ἀ γαζόμεθα, πλεονάζομεν. Ἀ γάζομενοι, ἡμῶνον
τες· λυθύμενοι· λιπαροῦντες. Ἀ γαθὴ τύχη, ἢ
νέμεσις, καὶ ἡ θέμις. Ἀ γαθίδες, σεσημμένοι.
Ἀ γαθιζομένη, ἀγαθὰ λέγουσα. Ἀ γαθὶς· δέσμη ῥάμ
ματος καὶ σήμονος. Ἀ γαθοσαι μονισαὶ, οἱ ὀλίγο
ποτοῦντες. Ἀ γαθοφόροι, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ὀξυ
όντες· πέντε ἑκάστου ἔχους. ὡς ἡρόδοτος ἰσορεῖ· οὕτω
παρὰ παρτιάταις. Ἀ γαλμα ἑκάτης, πρὸ κύνα,
ὅθεν ἐκφορεῖσθαι τὴν ἑκάτην κύνασ'. ἢ διότι κὴ αὐτὸν
οἱ ποιοὶ κεφαλὸν πλάττουσιν. Ἀ γάλαλα, πόδε
χειρίδιον. Ἀ γάλασος, ἀκήλασος. Ἀ γάλακ
τος, ἢ ὁμόθηλος. Ἀ γαλλήτορα, παῖδα τυρρη-
νοί. Ἀ γαλλιὴν, ἐφ' ᾧ αὐτὶς ἀγαθεῖν.
Ἀ γαλλιάζει· λοιδορεῖται. Ἀ γαλλίαμα, δόξα-
σμα. Ἀ γαλλὶς, ὑάκινθος ἢ θρυαλὶς· ἢ ἀναγαλλὶς.
Ἀ γαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων εἰκόνων, ἢ αὐσρι
Ἀ γάλακτες, σύσσοποι ἥλικες, ὁμογάλακτοι. (αὐτῶν.
Ἀ γαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧτις ἀγάλλεται. οὐχ ὡς ἡσιώδεια,

ῥόαιον. Ἀγαλματικὸς, ἀκουσής. Ἀγάλματα
Ἀ γάλματα· πάντεια τὰ τῶν βωμῶν δῶρα. (ος.
Ἀ γαλματίτης, λίθου κόλλα. Ἀγαλμὸς, λοιδορία.
Ἀ γαλότιμος· λαμπρῶς τετιμημένος. Ἀγάλλιος,
λοίδορος. Ἀγαλλόμενος ἀγαλλιῶν χαίρων.
Ἀ γάμαξ, ὁμότιμος. Ἀγαλλόμεναι, σεμνυνόμεναι.
Ἀ γαλματοφορεῖσθαι, κομπάζεσθαι. Ἀγάλμα
τὴν, ἀθηνᾶς. Ἀγαλματοφόρος, ὡς ἄγαλμα αὐτῆς
ψυχῆς. Ἀγαθὸν, χρήσιμον, γενναῖον. Ἀγαθὸν
ὄν, πρὸ λίνου. Ἀγαθοῦ δαίμονος, πόμα τὸ μετὰ
τὸ δεῖπνον, ἄκρατον πινόμενον, παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ
πρὸ δυοῖν ἡμέραιν ἔτος ἐκάλουν. Ἀγάθουσα.
ἡ δῆλος ἐκκλησία πρότερον. Ἀγαθώνιον, αὐλη-
σιν πρὸ μαλακιῶν· ἀγάθων γὰρ ὁ βαγικὸς ὠδὴ μαλα-
κία διεβάλλετο. Ἀγελαῖος, ἰδιώτης, ἀμαθής.
Ἀ γαι, ἡ ὀνομ. ῥώματα. ῥώμεται. Ἀγαιόμενον,
ἐπίφθονον, θαυμάσιον, φθονερόν. Ἀγαῖον, ἐπίφθο
νον. Ἀγαῖς· ζηλώσεσιν. αἰσχύλος θρήκαπτις.
Ἀ γακλεῖτοὶ, ἄγαν εὔδοξοι. Ἀγακλεῖς, ἄγαν εὔδοξοι.
Ἀ γαλλυτὰ, ἄγαν εὔδοξα, ἢ ἄγαν διαβεβοημένα. Ἀγα
κλεῖος, ἄγαν εὐκλεοῦς ὁ ὅστις μεγάλης εὐδόξου.
Ἀ γαλάκτης, ὄνομα. Ἀγαλβὰς, ἀκρατὴς, οἱ δὲ γελᾶς.
Ἀ γάλλεται, τέρπεται, χαυνεῖται. Ἀγαλακτοσύνη,
συγγένεια. Ἀγάμενοι, θαυμάσαντες.
Ἀ γαμένως, θαυμαστῶς. Ἀγαμεμνόνη· διαῤῥάξασα, ἢ
διῆραξ. Ἀγαμεμνόνια· φρέατα. ἰσοῤῥοπεῖν ἀγα
μέμνονα τῷδὶ πρὸ αὐλίδος καὶ πολλαχοῦ τῆς ἑλλά
δος φρέατα ὀρύξαι, καὶ δῆμος δὲ ἐν τῇ σωδεκάτῃ
τῆς Αἰγίδος. Ἀγαμέμονα· ἐν αἰθέρα μὴ δόσω
ρος εἶπεν ἀλληγορικῶς. Ἀγάμους, ἄγαμος. ἄζυξ.
Ἀ γαμίου, ζημίαν τῷδὶ ἀσαρτιάταις. Ἀγαμίας,
εἶναι αὐτὰρ ξένοι· ἰζετίθεσθε τῷ κήτει τινὲς, οἱ δὲ, πολίχνην. Ἀγαν, πάνυ· μωσθῆς, πολὺ μεγάλως.
λίαν. Ἀγανα· σαγήνην κύπριοι. Ἀγανακτεῖν,
στένειν, παρὰ πλάτωνι. Ἀγάνεται, πραγματεύ
εται. χρῆται. Ἀγαμος, τόπος ὄρος κριμνώδες.
Ἀ γανίσαι, ἀῤῥέμαι. Ἀγάννημαι, ἀχάλω, ἀγανακ-
τῶ. Ἀγαννα· ἅμαξα. καὶ ἡ σὺν ὑραιῷ ἁρπάκη.
Ἀ γανοῖς. πραέσιν, προσηνέσιν. Ἀγάνοι, πραεῖς.
Ἀ γανέησιν ἰσύπες. ζῶσι δόρασι βάλλοντες. Ἀγα-
νέῃσιν, ἀλυντίοις. Ἀγάννιφον, λίαν χιονιζόμε-
νος. Ἀγανοφροσύνη, προσήνεια. πραότης.
Ἀ γανόφρων, λίαν φρόνιμος. Ἀγανὸν, ἡ κατα-
γὸς ἀπὸ ἄλλου. Ἀγανώπιδος παρειᾶς· δυσφθάλ
μου, πραείας καλῶς βλεπούσης. Ἀγανοφρο-
σύνη, ἀγαθότης· πραότης, φιλοφροσύνη.
Ἀ γανάκτησις· μανία θυμοῦ, πόνος ἄλγος. λύπη.
Ἀ γανόφρων, ἀγαθὸς, ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὴς τοῖς
φρεσίν. Ἀγαχ· ὀδήμησον, φόβε. Ἀγάνωρ·
ἀγαπητὴς πρὸ ἀνδρείαν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγα
πῶμενος· ἔστιν δὲ καὶ ὄνομα κύριον τοῦ ἀγμαίου παι
δὸς, τινὲς δὲ φιλόξενος. Ἀγαπητὸν, μονογενῆ.
κεχαρισμένον. Ἀγάπισμὸς, ἀγάπησις.
Ἀ γαπερέως· ἀπαισίως, προθύμως. ταχέως.
Ἀ γασικὸν, βοτάνη τίς ἥτις καλαμίνη παρὰ τοῖς ἰαζοῖς.
Ἀ γαῤῥὶς, ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀτῶν. Ἀγάῤῥητος,
ἀχάριτος. Ἀγαῤῥάπτειτε, ἔφθορεν. Ἀγάῤῥοον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα ἄγαν ῥοώδη. Ἀγά
ρος· σκυφοφόρος, φορτηγός. Ἀγαῤῥοὶ, οἱ ἐκ δια-
τωνῆς τι πράττοντες. Ἀγάσθαι· φθονεῖν.
Ἀ γασάμεθα· ἐθαυμάσαμεν, κατεπλάγημεν.
Ἀ γασάμενοι, θαυμάσαντες, φθονήσαντες. Ἀγαθᾶ.
σιωπᾶ· κύπριοι. Ἀγαασὶς, ὁ φθόνος, σφαῖρα.
Ἀ γάσματα, σεβάσματα. Ἀγάσεις· μεθ' ἡδονῆς.
Ἀ γασοπόρπαι, οἱ τοὺς τελῶνας μηνύοντες τὰ τέλη.
Ἀ γὰς, ἡ πῶσις τοῦ ἀσφαλάου. Ἀγάσασθαι, θαυ
μάσαι. Ἀγασθεὶς, θαυμασθείς. Ἀγάσονος,
πολυτέλακος, στεναγμοῦ ἄξιος. Ἀγάσατο, ἐφθό
νησεν. Ἀγάσαντο, θαυμάσαι. Ἀγασὸς· θαυ
μαστὸς ἐπαινετός. Ἀγάσασθαι· φθονεῖν.
Ἀ γασαι, ἀγάλλου. Ἀγασμιόνον· μεμψιμοιρούν.
Ἀ γάσιον, εὔδοξον. Ἀγάσαι· θαυμάζω. Ἀγάλ
λου ἱλάσκου. Ἀγάσησθε· φθονήσητε. Ἀγα
σὴς· βάσκανος. Ἀγάσορες, ἀδελφοὶ διδύμοι.
Ἀ γάσγροφον· οὕτως δουλεῖ, ἢ ἀγάσγροφον ἔρωσι ἢ δό
ρατι. Ἀγάσει ἄγαν τύπτῃ, ἀγασὰ ἀ αὖτις ἀγάσαι
το, δίον αἰρεσὰ αἰσχύλος φράζει. Ἀγατᾶσθ· ἐλά
πτεσθαι. Ἀγάτημαι· βέβλαμμαι. Ἀγαυοὶ,
προσφιλεῖς. Ἀγαυοί· λαμπροὶ φωτεινοί. εὔδό
ξοι, ἐπιφανεῖς· ἔστι δὲ καὶ ἔθνος σκυθικὸν, ἀγαυοὶ ὅτω
καλούμενοι, ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητὴς, καὶ ἀγαυῶν ἱπ
πημολγῶν. Ἀγαύλιος, μήν. Ἀγαυὸν, λαμ-
πρὸν θαυμαστόν. Ἀγαυότατον, μέγιστον. Ἀγαυ
είασμα, ἐπαινεμα· δίωσις. Ἀγαύειε, ἀπέῤῥωγε μεγά
λως. Ἄγαυρος, αὐθάδης· κομψοί πακος.
Ἀ γαῤῥοῦᾷ ὑφαίνει. Ἀγαῤῥεία, δουλεία. Ἀγαῤ
ῥοῦνται· ἐγκυᾶται, ἀπὸ ἀγαυρούντων κατέχεται.
Ἀ γωρος· ὑπηρέτης ὑπηρέτης· ἀχθοφόρος. ἡ λέξις ὑπερ
σική, σημαίνει δὲ καὶ ὑπὸ ἐκλασθυχῆς βασιλικοὺς γραμ
ματηφόρους. Ἄγατος, ἐπὶ εἰς ἀσφαλισσόμενα ξύλον
Ἀ γέα, ἀγωνία. Ἀγελίασε, ἀπαγελίασε· σημαίνῃ
δὲ ἀγελίην, αὐτὴν τὴν ἄγελον. Ἀγελιαφόρος,
πρεσβυτής. Ἀγελίω, ἄγελον. Ἀγελί
ης, ἄγελος καὶ ἀγελία. Ἀγελλόντων, καὶ ἀγ-
γελέτωσαν. Ἀγελείη ἄτουσα λείαν, λεία δὲ ὕλη,
κτῆσις πραπόλων. Ἄγει, κομίζῃ. Ἄγειν,
μυσήρια, μυσταγωγεῖν. Ἄγειν, ἐπάγειν, κομίζειν,
τιμᾶν, σέβεσθαι. Ἄγειν, ἢ ὑπάγειν. ἢ πείνειν
καὶ ἢ φέρειν καὶ ἢ ὑφέλκειν, ἔστι δὲ καὶ τιμᾶν καὶ σέ
βεσθαι. Ἀγελία. ἄγελμα. ἀκοή. Ἀγελίη
ὄρχησίς τις παρόινιος. Ἀγελή· δῆμος τῆς Ἀτ-
τικῆς πανδιονίδος φυλῆς. Ἀγείλω, ἀργείων.
Ἀ γελον, συρακούσιοι πρὸ ἀρτεμιν λέγουσιν.
Ἀ γέλλεσκον, ἤγελλον. Ἀγέριος, ἄγελος.
Ἀ γεράκομον, σαφυλήν. Ἀγήτας, ὄνομα ποτα-
μοῦ, καὶ ἔστι παρὰ τὸ παγῆναι, ὁμοίως ἡ ἀρτεμις.
Ἀ γλιβοῦς, ὧν ἡ κεφαλὴ συμπέπηκε τῶν σκορόδων.
Ἀ γοπήσαι, τὰ τῶν μελιττῶν κηρία. Ἀγοραράξ.
σαφυλή. Ἀγοπῆς, ὡς οἱ ἐλέφαντας τύπτουσι
σιδήρῳ. Ἄγος, ἀγῆιον καὶ ῥίζα βοτάνης.
Ἀ γουρος, εἶδος πλακοῦντος. Ἀγείασε, λυπᾶς.
Ἀ γρίζειν, ὑφαιρεῖσθαι, ἐρεθίζειν. Ἄγδιστις· ἡ αὐτὴ

τῇ

τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Ἄγδυς. ἄγος κρητικόν.
Ἀγ. ἴδι. ἐπίρρημα κελευστικὸν, ἢ ἤγ. Ἄγαα, τεμένη. Ἄγε δή, φόρε δή. Ἀγέεσαι, τεμένεσι.
Ἀγε δῆτα. δεῦτε δῆτα. Ἄγειν καὶ φέρειν, ἢ λιτεύειν καὶ χράζειν. Ἀγινεῖν. ἄγειν οἰνηΐ.
Ἀγόπεται, ὁρᾶ. Ἀγίνεον. ἦγον ἢ ὠδὴ νεῶν ἄσμα, καὶ οἰναστὶ κυρίως. Ἀγείρασ. ἀθροίσας. σωάξας. Ἀγείρεσθαι. ἐκκορυβιάσθαι. λοιδορεῖσθαι. σωαθροίζεσθαι. Ἀγείρειν, σωάγειν, σωαθροίζειν.
Ἀγείρομεν, ἀθροίσωμεν. Ἀγειρόντων. (ζήν. σωαθροιζόντων. Ἀγείτης, ὑβριστής.
Ἀγελάσσ, ἀγραύλους. Ἀγελαίαν. ἄφεδρον, νεμομένην. Ἀγελαῖοι. ἰχθύδες, πολλοὶ μικροί. καὶ ὁμοῦ, λίθοι δύτελεῖς. Ἀγελαῖος, ὁ χλωρὸς σκληρός. Ἀγελάσαι. κωμάσαι. Ἀγελάσκον. ἄλμον. Ἀγελασί. αὖθις τὸ γελάσαι. Ἀγελαστὴς, ἔγχελυς.
Ἀγελαστοῦ, ἀκαμάτου. Ἀγέλαστος, πέτρα ἐν τῇ ἀπίκῃ, ἐφ' ἧς ἐκαθέζετο ἡ δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει.
Ἀγελάστους, ἐφήβους. κρῆτες. Ἀγεληδὸν, ἀθροισμένως, ἰδίως ἀγέλη. Ἀγεληδῶς, κατὰ τὴν ἀγέλην. Ἀγελεῖν. λαφυραγωγοῦ καὶ ἡγουμένου, τὸ πολέμου ἀθηνᾶς ἢ ἐπίθετον. Ἀγέλημα, κατὰ ἀγέλην. Ἀγελή. δῆμος ἀπικῆς.
Ἀγέλιοι, οἱ ἀγέλαιος. Ἀγέμεν. ἄγετε, ἀγαγεῖν, ὡς ἢ αἴασ δ' ἐκ σκαλαμῖνος ἄγεν δυνακαίδεκα νῆας.
Ἀγεμὼ, ἄγε δή. Ἀγὸν, κατάγου, θραῦσον, ὡς ἢ τὸ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄμοι. καὶ ἤγεν. Ἀγένητα. στοιχεῖα παρὰ ἐμπεδοκλεῖ.
Ἀγενήτων, δυσγενῶν. Ἀγενίους, τὰς μὴ γεγεννηκύας. Ἄγεο. ἡγοῦ. ἄρχου. Ἀγεόμενοι, θαυμάζοντες. Ἀγέραα. ἄπιος. ὄγχνη.
Ἀγέρασος, ἄτιμος, ἄμοιρος. Ἀγέρθη. σωηθροίσθη. Ἄγερθεν, σωηθροίσθησαν. Ἀγερθήσεται, σωαθροισθήσεται. Ἀγερμὸς, ἀθροισις. σωματωμὴ θυσίασ. Ἀγερώσατο, ἠμέλησεν.
Ἀγέρυτο, σωηθροίζοντο. Ἀγέροσσον, σωάγνιον.
Ἀγέροπος, ὁ σωαγνίως θύχόμενος ἢ τῶν θρήφανος.
Ἀγερύπτει, ἐφορᾷ, ἀσασσον ἡγεῖται. Ἀγερῥακόος, σαφυλή. Ἀγερώσαθε, ἠθέτησε. διεφθύσατο.
Ἀγερώσει, ἀγρυπνεῖ. ἀθετεῖ. (το.
Ἀγρωσιυβῖλις. κρατῖνος ἀνδραπέτην ἐκ λάμπωνος ἦν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβιλισὴν εἶπεν, διονεὶ θύτην καὶ μάντιν, κυβίλιν γὰρ ἔλεγον ἦν πέλεκων. ὅθεν καὶ λύπιππος σὺ βάκχοις, ἦν αὐτὸν ἀγύρτην
Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν εὔδοξοι καὶ σύντιμοι, (κωμῳδεῖ. ἢ θρήφανοι, ἢ ἀπαίδευτοι· τινὲς δὲ φασὶ τοὺς ἑορτὰς ἐρῆσθαι ἀγερώχους· ὅτι νησιῶται ὄντες, ἐξῆσαν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὀχὴν διεγίνοντο. ζητεῖ τί φοφὼ ἐπείσακτον. Ἀγέρωχος, γαῦρος πάνυ τετιμημένος, ἢ θρήφανος. Ἄγευσοι, ἄπειροι. Ἀγελαίαν, κτηνώδη Ἀγελαίου, δημώδους. Ἀγελυνεῖ, ἀθεμιστεῖ. Ἀγελυνῶς, ἀθεμίστως.
Ἀγεσίλαος ὁ πλούτων. Ἄγης, ἄγε. φόρε.
Ἀγεσθαι, ἀγαγεῖν. Ἀγεσήμων, ὁδὸς λεπτή.
Ἀγεσίφρων, ταῖς ὀφρῦσι ἐπαίρων. Ἀγεσσάμην, κα-

λως ἤγουν κοσμητέον. Ἄγεται, φέρεται.
Ἀγετεία. μοῖρα. παρὰ τηνοί. Ἀγετοὶ, θαυμασοί. εὔδοξοι. λαμπροί. Ἀγέων, ἀγωνισμάτων. ἱδρῶν μεσμάτων. Ἄγη. θάμβος, ἔκπληξις. μίασμα. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καταγῆναι, ὡς ἢ νῦν δέ μοι οὐχὶ ρεασιν ἄγη ξίφος, παρὰ δὲ τοῖς λακωνικοῖς, τιμὴ, σεβασμός. Ἀγηλάζειν, σώζειν. Ἀγήλαι φεμῦναι, ἀναθεῖναι. κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν.
Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ὑβελαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ ἁρπάζειν. Ἀγηλείοιο, λαφυραγωγοῦ.
Ἀγηλόμεναι, χαίρουσαι. Ἀγήλω, κοσμήσω.
Ἄγημα. τὸ προῖον τῶν βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἱππέων καὶ πεζῶν· οἱ δὲ, τῶν ἀρίστων τῆς μακεδονικῆς συντάξεως. Ἀγηνορία, ἀνδρεία καὶ ἠνορία παρὰ τὴν ἄνορα. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων τάσσεται. ἢ ἰσχὺς ὡς ἢ ἀγηνορίη δέμυν ἔκτα συτέγει. Ἀγηνορίη, ἀνδρεία.
Ἀγηνορίησιν, ἀνδρείαις. Ἀγήνορος πτωχόρφος.
Ἀγήνωρ, ἐπιφανὴς φάνος, αὐθάδης. ἀνδρεῖος, καὶ ὁμοῦ κύριον. Ἀγήραον, ἀγήρατον· μὴ γηράσκον. ἀδιάφθορον. διονεὶ ἄφθαρτον, ἀπαλώτατον. Ἀγήρως, ἀπαλαίωτος. Ἀγήρω, ἀκήρατον, μὴ γηρῶν.
Ἀγήσανδρος, ὁ ἀΐδης. Ἀγήσω, ἀρξω.
Ἀγηται. ἀπάγει. ἕλκει. Ἀγήτης ὁ ἱδρωμένος.
Ἀγητόριον. ἑορτή. Ἀγητὴς, ὁ ἱδρωμένος, ἄτιμος, οἱ δὲ τοῖς καρνείοις ὁ ἱδρωμένος τῆς θεοῦ, καὶ ἡ ἑορτὴ ἀγητορία. Ἀγήθαμβος. ὡς ἄγημ' ἔχει εἰσορόωντα. Ἀγητοὶ, θαυμασοί. Ἀγήτορα, ὄνομα κύριον. Ἀγήτωρ, ὁ τῶν τῆς ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγούμενος ἱδρὼς οἰνύπτερω. Ἄγια, τίμια.
Ἀγιάδαι, τόπος ἐν λακεδαιμονίᾳ, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται ἀπὸ ἄγιδος. Ἀγιάζειν, ἅγια ποιεῖν καὶ καθαίρειν τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰ ἱερεῖα ἐθύειν. Ἀγιάσατε. κηρύξατε. Ἀγιάζω, ἅγια ποιεῖν καὶ καθαίρειν ἄγρια. Ἀγιάσει, διαφυλάξει. Ἀγιασμὸς, ἁπτεία. καθάρθυσις. Ἅγιοι, οἱ καθαροὶ καὶ σεβάσμιοι. Ἅγιον, τῆς ἄγνου τὸ σπέρμα. Ἅγιος, θύσεβής. Ἀγιάζε, σέβου.
Ἀγιαῖος, ἀρίκαλος καλεῖται παρὰ λάκωσιν. ὁ ἀμύκλαντος υἱός. Ἀγήοχε, ἤνεγκα. Ἀποζήτων κοιμισάντων ἐνεγκάντων. Ἀγισεῖν, σέβειν. ἁγνεύειν. Ἀγισεύει, σέβεται. Ἀγισεύων, θύσεβῶν. Ἀγνιχῶ, ἰκῶ, ἀγίων, ἢ σίφος, ἢ σύσημα.
Ἀγισὴς, ὑβριστής. Ἀγμὰς, ἀγμάλασσ ἢ ἀγμάλαις. ἀγμάζειν τοὺς ἀπὸ ἀγμάλας πολεμεῖν.
Ἀγκεα. κοίλους τόπους καὶ φαραγγώδεις.
Ἀγκαλέφ, ἀναγκαλεῖται. Ἀγκάζοντο τοῖς ἀγκάλαις πολεμοῦντο. Ἀγκαλέω. ἀναγκαλῶ.
Ἀγκαλίσθαι τοὶ ἀγκαλίσασ ἄγοντες.
Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαὶ ἢ μερίδες.
Ἀγκαλίδεσσιν. ἀγκάλαις. χερσίν. Ἀγκαλίνασ, ἀρτεῖοι τὰς ἀγκάλασ. Ἀγκαλὶς, ἄχθος καὶ ἁρέπανον. μακεδόνες. Ἀγκαλίσασ ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ὄρη ἀτα. Ἄγκαλον, ἀνοιξον.
Ἀγκαλέους, ἀγκύρας. Ἀγκαλπὶς, κρημνός. οἱ δὲ, βόθρον. Ἀγκεκυβεικώς. ἀνατετροφώς.

Ἀγκεντέοντα, ἀνατέλλοντα. ¶ Ἀγκεβράτεσσιν. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ¶ Ἀγκηθὴς, ἀβλαβής.

Ἀγκὴς, ἀντηχής. ¶ Ἄγκιστρον, θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτὸν, ἀγκύλον, στρεβλόν. ¶ Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος. ¶ Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν. ¶ Ἀγκίον, ἀγκιδοθήκη. ¶ Ἀγκλίνασ, ἀνακλίνασ, ἀνοίξασ. ὡς τὸ ἀγκλίνασ, πρόσθεν δὲ σάκεα σχόθον. ¶ Ἀγκλὸν, σκολιόν. ¶ Ἄγκλειτοι, μεγάλαυχοι. ¶ Ἀγκόλαι, ἀγκόνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες καὶ σχοινία ἱστοῦ. ¶ Ἀγκῶνος, τῆς καμπῆς τοῦ τείχους. ¶ Ἀγκόνους, διακόνους, δούλους.

Ἀγκοπτὴρ, σφύρα. ἀγκοίνῃσιν, ἀγκάλαις.

Ἀγκορυφῶσα, ἀνατιθεῖσα τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν καθοσιοῦτς τῇ θεῷ. ¶ Ἄγκος, νῆσον πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν. ¶ Ἀγκορὲς, ἀκόρεστον.

Ἀγκοτύλη, παιδιάτις ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ. ¶ Ἀγκρινόμεναι, ἀποφηνάμεναι. ¶ Ἀγκτὴρ, δεσμός. ¶ Ἀγκταλιάζει, ἄγχει. ¶ Ἀγκτῆρες οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τύποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. ¶ Ἀγκύλας, ὀγκίνας σκεύη ἢ χαλεπάς. ¶ Ἀγκύλαι, τῷ ἀκοντίῳ.

Ἀγκύλαι ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν. ¶ Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ἢ ἡ καμπὴ τῆς ἀγκόνος, καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοτάβους οἱ γὰρ τοὺς κοτάβους προιέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες. αὐτὴν ὡς ἐνῆν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. εἰ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἴρηνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτομάδα. ¶ Ἀγκύλον, ἐπικαμπὲς, σκολιὸν, στρεβλόν.

Ἀγκύλεσθαι, κάμπεσθαι. ¶ Ἀγκυλομήτεω, σκολιὰ βουλευομένου. ¶ Ἀγκύλους, τοὺς ἀκάμπους.

Ἀγκυλομνὸν, νοσερόν. ¶ Ἀγκυλότοξοι. ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες. ¶ Ἀγκυλόχειλαι. ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες. ἤγουν τὰς τομάς. ¶ Ἀγκυλομήτης, ὁ δυνάμενος περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύσασθαι. ¶ Ἀγκυλὴ χεὶρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοταβισμόν. ¶ Ἀγκύλως, ἀποτόμως, ποτὲ δὲ ἀγκύλη, τὸ ἐν τὸς τοῦ ἀγκῶνος. ¶ Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον παρὰ ἐπιχάρμῳ κύπριοι δὲ τὸ τριόβολον καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος καὶ τὴν ἀσφάλειαν. ¶ Ἄγκυραι, μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι, σοφοκλῆς φαίεσθαι. ¶ Ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. ¶ Ἄγκυρις, βοτάνη τίς.

Ἀγκυρίττει. μεταμέλεται κρῆτες. ¶ Ἀγκύρισμα, σχημάτων ἐν πάλῃ. ¶ Ἀγκυροβαλλῶ, δειπνῶ.

Ἀγκυρόβολα, φοίνικες τὰ δεῖπνα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις. ἐκ τῶν λιμένων, ἔστι δὲ καὶ μισθὸς, ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμένεσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐν λιμένι ὡς αἰσχύην. ¶ Ἀγκωλιάζων, ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. ¶ Ἀγκὼν, τότε συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπὴ, παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο. καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις, ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Ἀγκωβόλος, ἁλιεύς.

Ἀγλαὰ, λαμπρὰ, καλά. ἐνθηρά. ¶ Ἀγλάϊαι, τρυφαί. καλλοναί. κόσμοι. ¶ Ἀγλααῖς. λαμπραῖς.

Ἀγλάϊσμα. καλλονὴ, κόσμος. ¶ Ἀγλαίστη. εὐκτὴ, τιμία. ¶ Ἀγλαία. τῷ κάλλει. ¶ Ἀγλαιεῖσθαι. λαμπρύνεσθαι καλλωπίζεσθαι παρὰ τὴν ἀγλαίαν. ¶ Ἀγλαοθηλὲς, ἁπαλόν.

Ἀγλαίζει, θάλλει. ¶ Ἀγλαίσας, λαμπρύνας.

Ἀγλαοὶ, λαμπροί. ¶ Ἀγλαομήτια, λαμπρόβουλον. ¶ Ἀγλαιίηφι. ἀγλαίᾳ. κάλλει.

Ἀγλαὸν, γλαφυρόν. κρῆτες καὶ κύπριοι.

Ἀγλαὸν ἕδραν, λαμπρὰν, κάθεδραν. ¶ Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν αὐλίδι πηγή. ¶ Ἀγλάμασι, κλάσμασιν. ἀγλαόπης. ὁ ἀσκληπιὸς λάκωνες.

Ἀγλαρὸν, μωρόν. ¶ Ἀγλαοπίστου, λαμπροπίστου. ¶ Ἀγλαὸς, λαμπρός. ¶ Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. ¶ Ἀγλαοφότες, βοτάνη. ἄγλαυκον, ἀλυκόν. ¶ Ἀγλαυρίδες, μύραι περὶ ἀρηναίας. ¶ Ἄγλαυρος, θυγάτηρ κέκροπος. περὶ δὲ ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσιν κατ' αὐτῆς, ἣν δὲ ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγλασινὸν, καλόν.

Ἀγλαφόρε, ἄσιτε. κρῆτες. ¶ Ἀγλευκὴρ, αὐλὸς λάκωνες. ¶ Ἀγλευκὴς ἀηδής. ¶ Ἀγλευτὰς ἄρτος ἄναλος. ¶ Ἀγλέφαρον, ἐλάχιστον.

Ἀγλίδια. σκόροδα. ¶ Ἀγλεῖτις, οἰκέτις.

Ἄγλυ, ὁ κύκνος ἀπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀγλύεσθαι, βλάπτεσθαι. ¶ Ἀγλῶν, ἀγλαός.

Ἀγλώστα, ἔντριμμα γυναικεῖον. ¶ Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. ¶ Ἄγλωσσοι, βάρβαροι καὶ σιωπηροί. ¶ Ἀγλωστῖναι, γογγυλίδες. ¶ Ἀγλωτία. σιωπὴ, ἡσυχία. ¶ Ἄγμα, σύντριμμα κάταγμα κλέμμα. ¶ Ἀγμὴ, ἐστία. ¶ Ἀγμιεῖς. παραθραύσεις. ¶ Ἀγμικὸν, ἄκρατον.

Ἀγμείονες, βουβῶνες. ¶ Ἀγμηρὸν, ἥσυχον.

Ἀγμοὶ, ῥαχίαι, παραθραύσεις, ἀποῤῥῶγες.

Ἀγναῖον, καθαρόν. ¶ Ἀγναιώτης, ἐπὶ πολὺ κεκαυμένος. ¶ Ἀγναπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι.

Ἄγναμπτον, ἱμάτιον οὐκ ἀγναμμένον. ἀγνεῖ, λαμβάνει.

Ἀγνεῖν, ἄγειν κρῆτες.

Ἀγνεῖον, πηγαῖον. ¶ Ἀγνείετε. ναῦς στρογγύλας.

Ἀγνεύειν, καθαρεύειν ἀπότε ἀφροδισίων καὶ ἀπὸ νεκροῦ.

Ἁγνὴ, καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἡ παρθένος. καὶ νῆσος.

Ἀγνήκαμες, ἠγνοήκαμεν αἰολεῖς. ¶ Ἀγνήσοει. ἀγήοχε, λάκωνες. ¶ Ἀγνίσαι. ἀποθυσαῖ βουσίριδι, καὶ διαφθεῖραι σοφοκλῆς ἐν ἀμφιαράῳ.

Ἀγνιστήριον, οἱ ἅλες. ¶ Ἀγνίθες, λείαι.

Ἀγνίτης, ὁ ἀγνισθεὶς μύσους, ἢ ὁ καθάρας τινὰ, τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ἱέρεια τινὲς ἔλεγον, καὶ τὸ καθαίρειν παρὰ τὸ ἱερίζειν. ¶ Ἀγνόδικος, ἀγνοοῦσα δίκαιον.

Ἄγνοια, ἀγνωσία. ἀμαθία. ¶ Ἀγνοίας, καθαρότητος.

Ἀγνοεῖν, τὸ διαγινώσκειν καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ μὴ τίθους* ἰδών.

Ἀγνοήσας, ἀγνοούμενος. ¶ Ἀγνοδοχεῖς, οἱ ἤθεοι.

Ἀγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἥλιον θέρεσθαι. ¶ Ἄγνος, φυτὸν οὕτω καλούμενον. ¶ Ἀγνοτάτης. καθαρᾶς. λαμπρᾶς, ἀμιάντου. ¶ Ἀγνοτάτω. ἁγνότατοι ἀμίαντοι δυϊκῶς. ¶ Ἀγνοῦ κέρας, ἡ κνίδος πρότερον, οἱ δὲ ἀκροτήριον αὐτῆς. τινὲς δὲ τῆς αἰγύπτου. ¶ Ἀγνώς, τῆς αἰολίδος φυλῆς δῆμος. ¶ Ἀγνυμενάων, κλωμένων, συντριβομένων. ¶ Ἀγνύμενον, κλώμενον.

Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι. ¶ Ἀγνύστας, λείας. οἱ δὲ, τὰς ὤας τῶν ἱστῶν. ¶ Ἀγνύμενα. πηδάλια.

Ἄγνυται

Ἄγνυται κλᾶται. ¶ Ἀγνῶ, ἁγνὸς ὦ. ¶ Ἄγνυτον. κτεάσσουσιν* κλῶσιν. ¶ Ἀγνόμενα θρυπτόμενα.

Ἄγνωμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. ¶ Ἀγνώμονες. ἄβουλοι, ἀσύγνωστοι ἐναντιογνώμονες, ἀναίσθητοι, σύμψηφοι. ¶ Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως. ¶ Ἀγνώσσει, δυς χεραίνει. ¶ Ἀγνοὸς, ὁ ἐπιγινωσκόμενος.

Ἁγνὸς, καθαρὸς ἢ ἄγνωστος. ¶ Ἄγνωστος, μὴ πειθόμενος. ¶ Ἀγνώτας, φίλους ἀγνώμονας ἀνεπιστήμονας. ¶ Ἄγοβος, σκευοφόρος, φορτηγός.

Ἀγνῶτες θεῶ, οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοὺς μετὰ τὸν τῆς ἰλίου πλοῦν φαληροῖ προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας, ὑπὸ δημοφῶντος ταφῆναι. ¶ Ἀγοὶ, ἡγεμόνες.

Ἄγξαι, χαλινῶσαι. ¶ Ἀγοιόμενος, ἀγόμενος.

Ἄγοις, ἀπάγοις. ¶ Ἀγοίτης, ὑβριστής. ¶ Ἀγοιτεύσας. ὀχλεύσας. ¶ Ἀγόμενος, δοῦλος παρὰ ἀρχιλόχῳ. ¶ Ἀγόμην. ἠγαγόμην. ¶ Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. ¶ Ἄγον. ἐν πέργῃ τὴν ἱέρειαν οὕτως καλοῦσιν. ¶ Ἀγονομόχθος, ἡμίονος. ¶ Ἄγονον, πήγανον, ἢ πολύγονον. ¶ Ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος ἄσπορος. ¶ Ἄγοντα. ἡγούμενον. ¶ Ἄγοντας, φέροντας. ¶ Ἀγὸρ, ἀετὸς, κύπριοι. ¶ Ἀγορὰ, ὄνομα τόπου ἢ λιμένος θετταλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ¶ Ἀγορὰ, ἀργείων τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ¶ Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι. ¶ Ἀγορὰ θεῶν, καὶ οὗτος τόπος ἀθήνησιν.

Ἀγοραίαν, δικαιολογίαν. ¶ Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. ¶ Ἀγορὰ κερκώπων, τόπος πλησίον ἠλιαίας. ¶ Ἀγορὰ λύκειος ἐν ἄργει.

Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὠνεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι. ¶ Ἀγοραία. θέμις καὶ ἐκκλησιαστική. ¶ Ἀγοραίου τέχναι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν, ἐν πείρᾳ εἰδέναι.

Ἀγοραῖος, ζεύς. ¶ Ἀγοραίου διὸς βωμὸς ἀθήνησιν.

Ἀγορανόμος, δικαστὴς ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον.

Ἀγορεύοντο, ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο, ἐκ τοῦ ἀγορεύειν ὅ ἐστι λέγειν. ¶ Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας ἢ ῥητορείας.

Ἀγοραῖος, ἑρμῆς, οὕτως ἐλέγετο ὄντος* καὶ ἀφίδρυτο κεβρίδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ φιλόχωρος ἐν τρίτῳ ¶ Ἀγοράσματα, ὤνια. ¶ Ἀγορᾶται. λέγει. ¶ Ἀγορατυτιεῖς. ἄγαν θορυβεῖς.

Ἀγοράων, δημηγορῶν. ¶ Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ, κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν, ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀθροίσματι λέγειν καὶ ἐκκλησιάζειν, καταχρηστικῶς καὶ ἁπλῶς λέγειν. ¶ Ἀγόρευε. ἐδημηγόρει. ἔλεγεν.

Ἀγορευέμεν. λέγειν. ¶ Ἀγορεύων, λέγων.

Ἀγορὴ, ἐκκλησία. αὐτὸ τὸ ἄθροισμα καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ λόγος. ¶ Ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. ἐν δὲ τῷ ἀγορεύειν, μέγαν δημηγόρον. ¶ Ἀγορῆθεν, ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. ¶ Ἀγορήνδε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἀγορήσατο, ἐξεκκλησιάσατο, ἐδημηγόρησεν.

Ἀγορηταὶ, ἐκκλησιασταί. ¶ Ἀγορητὴς, δημηγόρος.

Ἀγορητότατος, λογιώτατος. ¶ Ἀγορρὶς, ἀγορά. ἄθροισις. ¶ Ἀγορρίον, ἐκκλησία. ¶ Ἄγορος, ἄθροισμα. στρατός. ἢ καὶ δημηγόρος. ¶ Ἄγος, ἄγνισμα θυσίας σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ¶ Ἄγος. τιμιώτατον. ¶ Ἄγος. ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγὸς, καὶ ἐν πέργῃ ἱέρεια ἀρτέμιδος. ¶ Ἄγος τὸν ἀγκῶνα, τὸ δὲ ἁγὲς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχίονων ὡς ἀεὶ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμεθά τι. ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. ¶ Ἄγος, κλαῦσμα. τραῦμα. ἀρχηγός.

Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν.

Ἀγοστός. τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ἀγκών. ¶ Ἀγοστοὺς, ὠλέκρανα. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Ἄγουσι, φέρουσιν ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ἢ ἡγοῦνται.

Ἀγουστώ. μαχαίριον. ¶ Ἄγουσαν, πορευομένην.

Ἄγρα, θήρα. ¶ Ἄγραι. χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως. ἱερὸν δημήτρας. καὶ στρατιῶται δὲ τινὲς, οὕτως ἐκαλοῦντο. ¶ Ἀγρακόμα, πόρνη τίς ὑπὸ παμφύλων. ¶ Ἀγράκαβος. σταφυλή.

Ἀγραμύξειν, καταξέσειν. ¶ Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν ἄργει ἐπὶ μίαν τῶν προΐτου θυγατέρων.

Ἄγραυλοι, οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτερεύοντες. ¶ Ἀγραύλοιο, ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένου. ¶ Ἄγραυλον, ὕπαιθρον καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ καπυρόν. ¶ Ἄγραυλα τὰ ἐν θήρῳ τόπῳ καὶ πλήρη ἀγρευμάτων. ¶ Ἄγραμμα ἀφεῖται. ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο. ¶ Ἄγραφα. ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

Ἀγραφίου, δίκη ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο. ¶ Ἀγράθεν, συνάγειν. συμμίσγειν.

Ἀγραρεύεις, περιέρχη. ¶ Ἄγρει ἄγε λάμβανε. φέρε πρὸς τακτικόν. ¶ Ἄγρειμας. ἄγε δή. ὅπως δή. ¶ Ἀγρεῖται. λαμβάνεται. ζωγρεῖται.

Ἄγρεμον, τὸν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν, ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ, αἰσχύλος δὲ μυρμηδόσιν.

Ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον. ¶ Ἀγρέμονες, θηρευταί. πορθητικοὶ βοιωτοὶ, ἢ θηρευτικοὶ, καὶ τόπος ἐν αἰτωλίᾳ. ¶ Ἀγρετᾶ. συναθροισθῆ.

Ἄγρευμα, εὕρημα τὸ εἰλημμένον. ¶ Ἄγρευσις, εὕρεσις.

Ἀγρεύματα. σκύλα εὐριπίδης ἀνδρομάχῃ.

Ἀγρέται, παρὰ κώοις θ κόραι κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγρέταν, ἡγεμόνα. θεόν. ¶ Ἀγρετήματα, τὰ ἀγορευόμενα τῶν παρθένων λάκωνες. ¶ Ἀγρεύουσι, κρατοῦσιν.

Ἀγρεὺς, ὁ πὰν παρὰ ἀθηναίοις ὡς ἀπολλόδωρος.

Ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. ¶ Ἀγρήθετο, ἠθέλησεν.

Ἀγρηνὰ, δίκτυα. καὶ ἔνδυμα. ¶ Ἀγρηνὸν, δίκτυο εἰδὲς ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες διονύσῳ. ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ, γρῆνυν, ἢ γρῆνον. ¶ Ἀγρῆσθαι, συνέπεσθαι, πείθεσθαι. ¶ Ἀγρησθῶσι, συνειληθῶσιν. ¶ Ἀγρήσκεται. πικραίνεται.

Ἄγρησον, εἰπέ. γένος τί ἐν ἠλίδι. ¶ Ἀγριάδες, νύμφαι. ¶ Ἀγρίαζε. ἄγριος ἴσθι. ¶ Ἀγρίανεν, ὠργίσθη. ¶ Ἀγρίας, στρουθοκάμηλος.

Ἀγρίαθεν. ἀνέκαθεν αἰσχύλος ἀγαμέμνονι.

Ἀγριάμπη, ὑβρυονία βοτάνη. ¶ Ἀγριάνια, νεκύσια παρὰ ἀργείοις, καὶ ἀγῶνες ἐνθήβαις. ¶ Ἀγριᾶνες, τέλος τι τῆς κουφῆς συντάξεως, ἐκ τῆς ἀγριανικῆς χώρας παιόνων. ¶ Ἀγριανιαῖον, ἀκόντιον.

Ἀγριαύλη, δῆμος ἀττικῶς. ¶ Ἀγριβρὸξ, ὀρίγανον.

Ἀγρίδιον, κωμάριον· χωρίον, περὶ αἰτωλοῖς.
Ἀγριέσσ· λύπαι. ¶ Ἀγριέλαιος, ἄκαρπος.
Ἀγριεὺς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρίνιον, ὄρος. ¶ Ἄγρινοι· ἀγρόνομοι, καὶ οἱ παιδερέται οὕτως. ¶ Ἀγριμέλισσα· ἡγησίας οὕτως ἐπεκαλεῖτο. ¶ Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος· θηριώδης. ¶ Ἄγριον, ἄμικτον, ἀνήμερον. ¶ Ἀγριοίθεοι, οἱ τιτᾶνες. ¶ Ἄγριοι λιμένες, τόπος ἐν ἑρμάνι. ¶ Αἰγαγρίονα, ἄγριον αἶγα. ¶ Ἄγριον, γενικῶς ἐπὶ θηρίου σῦν, ἄγριον ἀργιόδοντα, καὶ μεταφορικῶς· ἐπίθετον ἄγριον αἰχμητὴν κατ' ἰδίαν δὲ ὄνομα κύριον, οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ· πατρὸς δὲ θερσίτου. ¶ Ἀγρίου· βέβρωκας, οἱ ὀνεὶ ζώου ἀγρίου· εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι.
Ἀγριοπήγανον, βοτάνη. ¶ Ἀγριοψωρία, νόσος, καὶ ἀγριολειχῆναι. ¶ Ἀγριοσταφύλιες· ἀγριοσταφίδες. ¶ Ἀγριοκάναβος, βοτάνη. ¶ Ἀγριοκάρυον, δένδρον. ¶ Ἀγρίφα, ἀθηνᾶ. ¶ Ἀγρίφη· ὑποδοχή· ἄμη, σκάφη. ¶ Ἄγριφος γένος τί ἀγρίας ἐλαίας ὀλυμπιάσιν· ἀγρόθειρα, βοτάνη τίς.
Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων χωρικὸς, ἢ ἐργάτης· καὶ δραστήριος ἢ ζευγηλάτης. ¶ Ἀγροικότατον, ἀπαιδευτότατον. ¶ Ἀγρολέτειρα, τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα. ¶ Ἀγρομένους, συνελθόντας· συναθροισθέντας. ¶ Ἀγροιῶται, ἀγροῖκοι, καὶ γένος ἀθήνησιν, οἳ ἀντιδιεστέλλοντο πρὸς τοὺς εὐπατρίδας· ἢ δὲ τὸ τῶν γεωργῶν· καὶ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν.
Ἀγροιτιᾶ, ἀγροικεύεται· ὑβρίζει. ¶ Ἀγρομένης· ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, καὶ εἰς ἄστυ μὴ κατιών. ¶ Ἀγρομένησι· συνεστραμμέναις· συνηθροισμέναις.
Ἀγρομένων, ἀθροιζομένων. ¶ Ἀγρονόμον, ἐν ἀγροῖς διαγόντων. ¶ Ἀγρόπολον, ἄπορον. ¶ Ἀγρός· χωράφιον, χωρίον. ¶ Ἀγρώστη, βοτάνη καὶ ἄρτος τίς· ὃς πρότερον λόχο ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀγρότας, ἀγροίκους.
Ἀγροτεράων, ἀγρίων. ¶ Ἀγρόται, θηρευταί.
Ἀγροτέροισιν· ἀγριοτέροισιν. ¶ Ἀγρότις, ἀγρότερα· κυνηγός. ¶ Ἀγροῦαι· ἀγροῖκοι ἢ θεραπευταί. ¶ Ἀγροτέραν, ὀρείαν τὴν ἄρτεμιν.
Ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλήρης. ¶ Ἀγροπηγή· παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων, ὁ δὲ σώφρων, τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρῶν, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ, καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πηγαί,
Ἀγρυξία, σιοπή· ἀγρύλη· δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος φηλῆς καὶ τῆς ἀτταλίδος. ¶ Ἀγρυπνὶς, ἑορτὴ διονύσου ἐν ἀρβήλῃ. ¶ Ἀγρωνεὺς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσει, θηρεύει. ¶ Ἀγρώσσοντες, ἀγρεύοντες.
Ἀγρῶσται, ἐργάται, θηρευταί. ¶ Ἀγρώσσατο, ἠθέτησεν, ἐψεύσατο. ¶ Ἀγρωστῖναι, νύμφαι ὄρειοι.
Ἀγρωστῖνος, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσων, ἀγρεύων.
Ἄγρωστις εἶδος βοτάνης. ¶ Ἄγρας, θήραν.
Ἀγυιάς· ἄμφοδα ῥύμας. ¶ Ἀγύρει, ἀθροίσματι.
Ἀγυιά· ἄμφοδος· ῥύμη· ὁδὸς, γειτονεία.
Ἀγυιαὶ, ἄμφοδοι, ῥύμαι· ὁδοὶ, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα· τουτέστιν πορεύεσθαι· χρῆται γὰρ καὶ τῷ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν ὅμηρος δὲ καὶ ἔρχεσθαι· ὡς ὅταν λέγῃ λαοδίκην ἐσάγουσα οἱ δὲ στενωπούς.
Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θηρῶν θεραπεῖαι.
Ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θηρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος.
Ἀγυιῆται, κωμῆται.
Ἀγυμνάστοις, πολυγυμνάστοις. ¶ Ἄγυνος, ἀγύναιος.
Ἀγύος· ἀγύοικος ἄναρθρος. ¶ Ἄγυρις· σύνοδος· συναγωγή. ¶ Ἀγυρεῖ· ἀθροισματεῖ· ἢ συγκροτεῖ.
Ἀγυρίζειν· συνάγειν, ἀγυρτάζειν. ¶ Ἀγυρμὸς, ἐκκλησία, συγκρότησις· ἔστιν δὲ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον· καὶ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη. ¶ Ἀγυρτάζει· συλλέγει, πολίζει· ἐγείρει. ¶ Ἀγύρτης· ὀχλαγωγὸς προσαίτης, ἐπαίτης· συμφερτώδης· ἰδιώτης· ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον, καὶ ὄνομα βώλου κυβευτικοῦ. ¶ Ἀγυρτικά· χυδαῖα· ψεύσματα.
Ἀγυρτούς· συναθροιστοὺς μάντεις ὡς ἀππίων.
Ἀγχαλέη, τόπου ὄνομα παρὰ ἱππόνακτι.
Ἄγχαζε, ἀναχώρει, καὶ ἀγχάσδε καὶ ἄγχασαι τὸ αὐτό.
Ἄγχαρμον, ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν.
Ἀγχάσασθαι, ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἄγχε, πνῖγε, καὶ ἔπνιγεν, ἢ πλησίαζε. ¶ Ἀγχέμαχα· ὅπλα τὰ μὴ βαλλόμενα. ¶ Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. ¶ Ἄγχει· φέρει· πνίγει, πλησιάζει.
Ἄγχηται, πνίγηται. ¶ Ἀγχιρήνης· ὁ ἐγγύς· σοφοκλῆς ἀθάμαντι. ¶ Ἀγχίαλος, παραλάσσιος.
Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων.
Ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βεβηκέναι. ¶ Ἀγχίβοιον, μέγα· ἐγγὺς βοῆς· ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι. ¶ Ἀγχιβαθὴς, ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς, ἢ βαθεῖα θάλασσα.
Ἀγχιβαδής· ἄρτι παρών. ¶ Ἀγχιδίαι, ἐν θαλάσσῃ δίαι. ¶ Ἀγχιλιαδάρ· πατρία ἐν ἀργείᾳ.
Ἀγχιάλη· ἡ ἀττικὴ ἀπὸ ἀγχιάλου. ¶ Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης· ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα.
Ἀγχίθεον· ἰσόθεον, θεῖον. ¶ Ἀγχίθερμον· γεῖτον, καὶ ἀγχίθυρον. ¶ Ἄγχι· ἐγγύς· πλησίον· ἀγχισβατεῖν δὲ, τὸ διαφέρεσθαι· ἀγχιλά· ἁλμυρά· θαλάσσια· ἄβρωτα. ¶ Ἀγχίμαστρον, ἀμφιεσμένον.
Ἀγχιμαχηταὶ, οἱ συστάδην μαχόμενοι.
Ἀγχίμολον, ἐγγὺς, ἐληλυθός. ¶ Ἀγχίμολον, σύνεγγυς ἢ μετ' ὀλίγον. ¶ Ἀγχίνοια· φρόνησις σύνεσις, ἢ ταχίνοια ἢ ὀξεῖα γνῶσις. ¶ Ἀγχίνους, συνετὸς νηφάλιος. ¶ Ἀγχίνοος, συνετὸς ἀγχίνους. ¶ Ἀγχίξαι· ἐγγίσαι κρῆτες. ¶ Ἀγχίπους, εὐδιακόμιστος καὶ ὁ παρεστὼς καὶ σύνεγγυς εὐριπίδης, ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ¶ Ἀγχίπορος, εὐδιακόμιστος. ¶ Ἀγχίσαως, ἄρτι παρών.
Ἀγχιστεία, συγγένεια. ¶ Ἀγχιστεύουσα· ἐγγὺς οὖσα πρός τι γένος. ¶ Ἀγχιστεὺς, συγγενής.
Ἀγχιστίνδην, ὀμνύων· ἐγγὺς τῶν βωμῶν παρὰ σόλωνι.
Ἀγχιστὸν, ἔγγιστον γένους. ¶ Ἀγχίθεοι, οἱ φαίακες, καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς· ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς, ἢ ὅτι εὐδαίμονες καὶ ἰσόθεοι. ¶ Ἄγχι, στῆναι· ἐγγὺς στῆναι.
Ἀγχιστῖναι σύνεγγυς ἀλλήλων ἢ συνεχεῖς, ὅ ἐστι πυκναὶ, ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. ¶ Ἀγχίστροφος, εὐμετάβολος εὐπερίστροφος. ¶ Ἀγχιτέρμονες, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. ¶ Ἀγχοάδην· ἀμβολάδην.
Ἀγχοαὶ, πηγαὶ ἐπὶ μυσίαν καὶ τόπος ἐν βοιωτίᾳ.
Ἀγχόμαλον· ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα ἰσόπεδον.

ἀγχόνη, πνιγετός. ἈΓΧΟΝΗΣ, ἰξία. ἌΓΧΟΣ, πρόσφατος, ἐγγὺς ἢ πίγμα ἢ πλησίον ἢ δόρυ.
ἄγχου, ἐγγὺς, ἢ πνίγηθι.
ἀγχύρης, πένης.
ἀγχοῦρος. ὁρθός. ἢ ἕρθρος κύριοι ἢ φωσφόρος καὶ οἱ ζῳὸ αὐτῷ. ἈΓΧΟΡΟΥΣ, γείτονας. ἈΓΧΟΥΣ, ἢ καλυξ. ἌΓΧΟΥΣΑ ῥίζα, ἣ φυκθῶται τὰ γύναια. ἈΓΧΟΥ, ἄγχι. ἐγγύς. ἈΓΧΟΥΣΙΖΕΤΑΙ. σὺν τείβεται ταῖς παρθέναις. οἱονεὶ φουκαρῷ ἀγχοῦ δὲ, πλησίον δέ. ἌΓΧΡΑΝ. μύωπα λοιμοί.
ἀγχιάναθαι, πλησιαλείφασθαι, ἢ λούσασθαι.
ἀγχώμαλοι. πλὴν μικρὸν ἴσαι. ἌΓΧΩΝ, πίνων δήμιος. ἌΓΩ. ἀπάτω. μέλπω. αἴλω. ἌΓΩ. κυείως μὲν οὖν ἐμψύχων τάσσεται. οἷσιν ἦγον μὲν μῆλα φόβρον δ' οὐθένορα οἶνον, κατα χησικῶς δὲ καὶ οὐδὲ ἀψύχων. ἄτω δ' ἀέθωνα σίδηρον αὐτὶ τῦ φόβρων.
ἀγωγεύς, ὁ ἱμάς. ἈΓΩΓΙΜΟΝ, ὠφέλιμον. ἈΓΩΓΗ, τόπος ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός. πορεία τῆς νύμφης πρὸς τὴν αὐλαρχὸν οἱ δι. ἈΓΩΓΗΝ, ἀηλία.
ἀγώγιμα, φορτία. ἈΓΩΓΙΜΩΝ. ὁτὲ μὲν φορτίων. ὁτὲ δὲ κατα δεδικασμένων. ἈΓΩΓΟΣ, ῥύακος. ἐπίβολος.
ἀγωγοῖς, τοῖς ἐπάγουσιν. ἈΓΩΓΟΥΣ, ὁδηγούς.
ἀγωγὸς ἄτω μεν. ἀργᾶσι. ἌΓΩΝ, φέρων, ἐπάγων.
ἀγὼν, ὀξύτατον στάδιον, ἄθροισμα. ἈΓΩΝΗ, ὑοσκύαμος. ἈΓΩΝΙΑ ἀγορὰ καὶ θάλασσα, καὶ ἡ παλαίστρα. διεμπόλησ ὑφωάσι φόλεμον. ἈΓΩΝΙΟΙ, φακοί.
ἀγωνίης. τῆς ἐν ἀγῶνι ἀμίλλης. ἈΓΩΝ, ὁ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ἈΓΩΝΙΣΜΑΤΑ, ἔπαθλα. ἈΓΩΝ, βρῆμος, οὐκ ἔχων αὐτίδικον.
ἀγωνισμὸς, αὐτιλογία. ἈΓΩΝΙΣΤΗΡΙΑ, τὰ δεδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις. ἈΓΩΝΙΣΤΑΙ. οἱ ὑποκρινταί.
ἀγώνιοι θεοὶ, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. ἈΓΩΝΙΣΤΗΡΙΟΝ τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. ἈΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ, ὀχλικῶν ἐπιπλήξεων. ἈΓΩΝΙΩ, κινδυνεύω. ἈΓΩΝΟΘΕΤΗΣ. ἀρχὴς ὄνομα ἀθήνησιν, ὡς δέ νίκανδρος, ἄθλοθέτης ὁμόναγυμνικὸς, ἀγωνοθέτης δὲ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. ἌΓΩΝΟΝ, ἦν ἀγῶνα, αἰολεῖς, καὶ ποτὰ μὸς ἄγωνος, παρὰ τὴν αὐθιοπίαν. ἈΓΩΝΥΜΟΣ, φθρώνυμος. ἈΓΩΝ χαλκῆος. τὰ ἐν ἀγγείοις ἑκατόμβοια. ἈΓΩΡΕΟΙ, ἠθροισμένοι. ἈΓΩΡΕῖΝ, σωματροίζειν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

ἀδάν. ἡδονή. πηγή, καὶ ὕδωρ βαβυλωνίων ἢ ἤρα. παρὰ τυρίοις δὲ, ἡ ἰτέα. ἈΔΑΓΜΟΣ, κνισμός. ἈΔΑΓΟΥΣ, θεός τις παρὰ φυξὶν, ὁ ἅρμα φρόδιτος. ἈΔΑΕΙ. μὶν παρὰ χαλδαίοις.
ἀδαεῖς, ἀσιώτοι. ἈΔΑΕ, ἄπειρον. ἈΔΑΕΙ μόνοι, ἀμαθεῖς, ἀπείρους. ἈΔΑΗΜΟΝΙΗ, ἀπειρία.
ἀδάμα, εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἄδην ὁ δὲ σώφρων, τὸ ἀηδῆ, ἀδαενὸν ἔφη. ἈΔΑΪΖΩ, ἀναβοῶ ἀνασενῶ.
ἀδάϊκτον, καθαρόν. ἈΔΑΙΟΝ, δειλές. ἈΔΑΪΟΝ, ἀπόρητον. ἀπολέμητον ἀτόρητες, ὀκνηρόν.
ἄδαιτον, ἄπρακτον. ἈΔΑΙΤΡΟΝ, ἀδιαίρετον ἢ ἀπόῤῥητον.
ἀδακτῶ, κνήθομαι. ἈΔΑΛΑΝ, πονηρόν.
ἀδαλὲς, ὑγιές. ἈΔΑΛΑΙΟΝ, ξηρόν. ἈΔΑΛΟΣ, ἄσβολος. ἈΔΑΛΤΑ, οὐκ ἄδηλα. ἈΔΑΛΧΕ μου, εἶδος βοτάνης. ἈΔΑΜΑΣ, ἀγνώμων, ἀπειθὴς. ἀθαμβὴς. ἰσχυρὸς. ἢ ὁλίθιος. ἈΔΑΜΑ, παρθενικὴ γῆ. ἈΔΑΜΑΝΤΙΝΑ. σερρᾶ. ἈΔΑΜΑΣ, γένος σιδήρου. ἈΔΑΜΑΣΟΝ, ἀνυπότακτον.
ἀδάματος, ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος. ἈΔΑΜΑΝΤΙΟΝ, ἀφρυτάνευτον. ἈΔΑΜΙΑΝ, τὸ ἀδιαφθόρως φωνῆσαι. κρῆτες. ἈΔΑΜΝΕῖΝ, τὸ φιλεῖν. καὶ φρύγες τὸν φίλον ἀδέμνα λέγουσιν. ἈΔΑΜΝΑΪΣ. ἀκτὴ λασταὶ ναῖαι. ἈΔΑΜΝΗΣ, ἰσχυρὸς σιδηρός. ἈΔΑΜΝΟΝ, ἀγνώμονα. ἢ ἀδέμαστον, ἢ πρωτόδαμνον.
ἀδάρκη, βοτάνη. ἈΔΑΝΕΣ, ἀπρονόητον.
ἀδανίην, οὕτως τὸ πρότερον ἡ μολοσσία ἐκαλεῖτο.
ἀδάμαντος, ἀμαθὴς. ἀδαξῆσαι. κνῆσαι. ἈΔΑΞΩ, κνήσομαι, ἐπιθυμῶ. ἈΔΑΠΑΝΟΝ, τὸ ὕδωρ.
ἀδαπάνως. λιτῶς. ἈΔΑΠΤΟΝ, γυμνὸν ἀδέρμον.
ἀδαρξεα. ἐρήνη. ἈΔΑΡΤΟΣ, ἀμασίτωτος.
ἄδασ. πονηρός. ἈΔΑΣΑΝ, ἔβλαψαν. ἈΔΑΣΜΟΣ. οὐδένα δεσμὸν ἐκτελοῦσα δίον τελέσασα οἰκεῖον, αἰσχύλος. κώων ὀῖς. ἈΔΑΩΣ, ἐγρηγόρως.
ἄδαγος, ἀδιαίρετος. ἈΔΑΥΡΑ. αὐτὴ ἡ πνοή.
ἀδαυχανὰ κνήθη κεφαλῆ, ψιλαφᾶ. ἈΔΔΑΙ, ῥυμοὶ ζεῦγμακεδόνων. ἈΔΔΑΙΟΝ, ξηρὸν λάκκο
ἀδάπτην, κυνάβαριν. ἈΔΔΕ. ἐπέσχου. (νοῦ.
ἄδδω, εἰς κόρον καὶ εἰς πλησμονὴν τοῦ οὖς δι' πλεονάζοντος. ἈΔΔΗΛΟΣ, κόλπος. ἈΔΔΗΞΙΣ, μέγεθος τραχύνης. ἈΔΕ, ἤρεσε, ἀδεῖ δ' ἔκτορι μῦθος.
ἀδάζων, ἀναβοῶν ἀνασενῶν. ἈΔΕΕΣ, ἄφοβε. θρασεῖα. ἈΔΕΗΤΟΣ, ἀνωδεής. ἈΔΗ, ὑμνεῖ, ἢ αἰνεῖται. ἈΔΕΙΑ, ἀργία. ἀφοβία, βυθία.
ἀδίαν, ὑζουσίαν ἄφοβον. ἈΔΕΙΛΟΙ, ὦ δειλοὶ καὶ κακοδαίμονες. ἈΔΕΙΝ, λυπεῖ.
ἀδείλητον, ὑγιές. ἈΔΕΙΗΣ, ἄφοβος ἀδεής.
ἀδειλέ. ἄθλιε, δείλαιε. ἈΔΕΙΛΟΙ, ὦ δειλοί.
ἀδλώ. ὦ δειλοὶ ὦ δείλαιοι. ἈΔΕΙΜΟΝ, ἄφοβον.
ἄδηος, ἀκηθαρτος. κύριοι.
ἀδεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. ἈΔΕῖΝ, ἀκηλουθεῖν.
ἀδινάων, ἀθρόων ἢ ἀπαλῶν. ἈΔΙΝΟΝ, λεπτόν, γονῆν, οἰκρόν. ἈΔΙΝΩΝ, κῆρ πυκνὴν ψυχήν.
ἄδειρον, ἔδειρον. ἈΔΗΝ, ὠμόν. ἀφανές. ἈΔΗΛΟΝ, ἀβέλτερον. ἈΔΗΛΗΣΟΝ, ἀσωροδόκητον. ὁ δεκάλασ μὴ λαμβάνων. ἈΔΗΚΤΟΝ, ἄπιστον. ἈΔΗΚΤΟΥΣ, ὧν δεκάτην ἀδεῖς ἔσωκεν. ἈΔΗΛΕῖ, ἤρεσεν.
ἀδελφὴρ, ἀδελφὸς λάκωνοθ. ἈΔΕΛΦΙΔΟΙ, ἀδελφοῦ υἱοί. ἈΔΕΛΦΙΔΟΥΣ ὁ τὸ ἀδελφὸ υἱός. ἈΔΕΛΦΙΖΕΙ, ἀδελφὸν καλεῖ ἢ τιμᾷ ὡς ἀδελφόν. ἈΔΕΛΦΙΖΙΑ, κοινωνία. ἈΔΕΛΦΟΙ. οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται.
ἀδεμὰν, ὅταν κρῆτες. ἈΔΕΝΔΡΟΝ, γῆ μὴ ἔχουσα δένδρα, καὶ σίδιον ξηρὸν, ἢ τοῦ ὁρᾶς κέλυφος. ἈΔΕΝΟΣ, συζοφαὶ σαρκώδεις παρὰ τὴν ῥάχιν καὶ ὀσφύν. ἈΔΕΟΝ, ἀπολέμητον, ἢ ἀόρατον, καὶ ἀδεὸς, ἀόρατος. ἈΔΗΚΗΣ, οὐ βλέπων, ἢ ἀφανής.
ἄδε. ὁδός. οἵοι δὲ, ἄνδρες. ἈΔΕΣΜΩ φυλακῇ τῇ αὐθαδεσμῶν. ἈΔΕΤΑΙ. πιπλᾶται. κοπιᾶται.
ἀδυκέα. πικρά. ἈΔΗΚΕΣ, ἄφοβον, ἀνδές.
ἀδυκὴς, χαμηὸς, πικρὸς, ἀγνωστος.

Ἀδευκεῖ· ἀπεοικότι. οἱονεὶ ἀδοκεῖ· ἀπροσδοκεῖ· ἡλιόδωρος δέ φησιν ἀνεικέστω οἱ δὲ ἀδευκὴς, αὐτάρκης.
Ἀδεύμεθα· ἀηδιζόμεθα. ¶ Ἀδευτὸν, χαλεπὸν ἢ οὐκ ἄν τις ἐπιδεηθείη. ¶ Ἀδεῶς, ἀφόβως. ¶ Ἀδέψητον, ἀμάλακτον. ἀργόν. ¶ Ἀδήϊον. ἀπόρθητον, ἀπολέμητον. ¶ Ἀδήκορες, ἐκλελυμένοι παρειμένοι.
Ἀδῆ. οὐρανός μακεδόνες. ¶ Ἄδηεν, διαπορεῖεν.
Ἀδηκότες, ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι ὕπνω ἢ ἀδημονήσαντες. ¶ Ἀδηλίαν, ἄγνοιαν, ἀφάνειαν.
Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον δεξιὸν συνετὸν, ἢ πένητα. ἄπορον.
Ἀδημάς. ἄδος. ψήφισμα. δόγμα. ¶ Ἀδημεῖν, θαυμάζειν, ἀπορεῖν ἀδημονεῖν. ¶ Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἀδημονῶ. ἀκηδιῶ ἀπω
Ἀδημονίη, θαῦμα. ¶ Ἀδημονῶν, ἀπωνιῶν. (νιῶ.
Ἄδην. ἀθρόως, ἐξαίφνης. δαψιλῶς. ὅθεν καὶ ἀδληφάγος.
Ἀδεινείη ἀπειρία. ¶ Ἄδην. δασυνόμενον μὲν ἡδέως καὶ τὸ εἰς κόρον. ψιλούμενον δὲ, ἀδεῶς. ¶ Ἄδην. ἔχοντες πληθύοντας. ¶ Ἄδην ἔχει τὸ σφόδρα καλῶς.
Ἄδην. ἔλθωσιν εἰς κόρον ἄξουσιν. ¶ Ἀδηνέως. ἀδόλως. ἁπλῶς χωρὶς βουλῆς. ¶ Ἀδημονιῶν, ἀπωνιῶν, λυπούμενος. ¶ Ἀδήνη, ἄκακος. ¶ Ἀδηξῆσαι. κνῆσαι.
Ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀκατα μάχητον. ¶ Ἀδηρήτην, τὴν ἀπόλεμον καὶ ἀπόρθητον. ¶ Ἀδὴς, ἀτερπής.
Ἀδήσεις, αἰρέσεις. ¶ Ἀδήσειε, ἀδημονήσειε, καὶ ἀηδῶς διατεθείη. ¶ Ἀδησίδες, ἱέρειαι τινὲς ἐν ἄργει ἀδητῶ ναῶ. ¶ Ἀδηφάγα. μεγάλα. καὶ τέλεια.
Ἀδηφαγία, πολυφαγία, εἰ καιοφαγία. ¶ Ἀδηφάγος, γαστρίμαργος ἀθρόως ἐσθίων. ¶ Ἀδηφάγοι, τοὺς τελείους ἵππους οὕτως ἔλεγον ἀθηναῖοι καὶ βοιωτοὶ πρὸς τὴν τῶν κώλων διάκρισιν. ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῇ ὑπὲρ εὐκρίτου μαρτυρίᾳ, τὴν ἐντελόμισθον ναῦν. ἀλκαῖος δὲ, καὶ τοὺς πότας λύχνους, ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς δέ τιν' ἐννεβάλα ἀδηφάτοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ ἀργείοις οὕτως ἐλέγοντο.
Ἀδιάβλητα, ἀμώμητα. ἀνέγκλητα. ¶ Ἀδιάδοχος, ὁ ἔχων τί ἕως τέλους. ¶ Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον. ἄτμη
Ἀδιάκριτον, μὴ ἔχοντα διάκρισιν. ¶ Ἀδιά (τον.
κοπος, ἀδιαχώριστος. ¶ Ἀδιάλλακτος, ἀφιλίωτος.
Ἀδιαλώβητον ἀβλαβές. ¶ Ἄδειαν, ὁδὸν μακράν. εὐκαιρίαν. ¶ Ἀδιακόνιστον, ἀναίσθητον, ἄτρωτον.
Ἀδίαντον, ξηρόν. ἄβροχον, ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτρι
Ἀδιαπλήτως, ἀπλησιάστως. ¶ Ἀδιάρθρωτον, (χον.
ἄσημον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀδία, ἐσχάρα, βωμός.
Ἀδιαστάτως, ἀχωρίστως. ¶ Ἀδιαστάτως, χωρὶς διαστάσεως. ¶ Ἀδιαφορίας, ἀμελείας. ¶ Ἀδιάφορον ἀδιάκριτον. ¶ Ἀδιατάκτω. ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ μέρει. ¶ Ἀδιαφόρου. ἀμελοῦς. ¶ Ἀδιγὸρ, τροξάλλις ὑπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀδιακελεύθω, ἀηδεία.
Ἀδίκελον, ἐμπρεπές. ¶ Ἀδίεπον, ἄναρχον ἀνερεύνητον πέλαγος. ¶ Ἀδικίου, εἶδος δίκης ἀθήνησιν.
Ἄδικος. ἀφροδίτη ἐν λιβύῃ. ¶ Ἀδίκους, τοὺς ἄνευ βλάβης ἀδίκους. ¶ Ἀδινὰ, τὰ τῷ οἴκῳ μὴ μεγάλα.
Ἀδινάων. ἀθρόων, ἁπαλῶν. ¶ Ἀδινὸν κῆρ πυκνὴν ψυχὴν ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην. ¶ Ἀδινόν. οἰκτρόν. γοερὸν λευκόν. ¶ Ἀδινοῖο γόοιο. τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου, ἤγουν σφαττομένου. ¶ Ἄδιξις, ὁμολογία παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄδιον, κάταντες. πλάγιον, ἀνώμαλον.
Ἀδίοπον. ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. αἰσχύλος φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. ¶ Ἀδιόριστον, ἀχώριστον ἀναμίξ. ¶ Ἄδισκον, κυκεῶνα μακεδόνες.
Ἄδις, ὡς ἀππίων ἀθρόοι ἡ ἐσχάρα. ¶ Ἄδισμα καὶ ἄδμα. ψήφισμα, καὶ δόγμα. ¶ Ἀδίστονον, οἰκτρὸν στένον-
Ἀδιμαίνειν, ὑγιαίνειν, ζῆν. ¶ Ἀδιμηλοῖ, ἀφανί (τα.
ζει. ¶ Ἀδιμὴς, ἀδάμαστος παρθένος. ¶ Ἀδιμήτην, ἀδάμαστον. ¶ Ἀδιμήτου λόγον. σκολιόν.
Ἀδιμήτου κόρη, ἑκάτη. τινὲς δὲ τὴν βένδην.
Ἀδιμήτου, μέλος τὸ εἰς ἄδιμητον. αἰδόμενον, σκολιόν.
Ἀδιμωλὴ, ἀπορία. ὀλιγωρία. ἄγνοια ἡσυχία.
Ἀδρεῖτο, ἐβαρύνετο. ¶ Ἀδινὸν, ἁγνὸν κρῆτες.
Ἀδοκεῖ. ἀδοκήτως, διακείμενος. ¶ Ἀδόκητον, αἰφνί
Ἀδοκία. ἀπροσδοκία. ¶ Ἀδόκιμον, πονηρὸν (διον.
ἀπόβλητον, ἄχρηστον. ¶ Ἀδολεσχεῖ. φλυαρεῖ μακρολογεῖ. ¶ Ἀδολὲς, ὑγιές. ¶ Ἀδοναὶ, ἡδονήν.
Ἀδοναῖος, ὑπὸ τὸν ἄδην. ¶ Ἀδόνητος, ἀσάλευτος.
Ἄδοξα, παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον. σοφοκλῆς εὑρυσάκει. ¶ Ἄδορον, οὐ δεδαρμένον. ¶ Ἄδοροι, ἀσκοὶ, κώρυκοι, θύλακοι. ¶ Ἄδος, κόρος πλησμονὴ, παρὰ δεινολόχῳ. ὄξος, οἱ δὲ κάματον. ¶ Ἀδόσιον, ἄκαυτον, ἢ ὁμολογούμενον, ἢ ἀδιαίρετον. ¶ Ἀδοσύνη. ἡδονή.
Ἀδοτοῦσα, ἄκουσα. ¶ Ἀδουσιασάμενοι, διελόμενοι, ὁμολογησάμενοι. ¶ Ἀδούσιη. ἀνελώσιη, ἢ ἀναγκαία ἔπαφος ἡμέρα. ¶ Ἀδούσιον, ἐρατὸν σύμφωνον.
Ἀδούλευτος, οἰκέτης, ἐνὶ δεδουλευκὼς καὶ μὴ παλίμπρακτος. ¶ Ἀδουπηγοὶ, ἀπρόκοποι. ¶ Ἀδραιὰ, αἰθρία. μακεδόνες. ¶ Ἄδραιον, ἄπρακτον. οὐκ ἐδίδρασκον. ¶ Ἀδρακὲς, ἀόρατον. ¶ Ἀδρακὴς, ὀλίγον τυφλὴ καὶ ἀδερκής. ¶ Ἀδρακίς. ὀλιγάκις τυφλή. ¶ Ἄδρακτον, ἴδιον. ¶ Ἀδραμὼν, ὁ ἕρμων παρὰ λυδοῖς καὶ ἀδραμήτιον ἕρμωνος.
Ἀδρανέοντος, ἀσθενοῦντος. ¶ Ἀδραστία. ἡ νέμεσις ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν. ¶ Ἀδρανὲς, ἀσθενές.
Ἄδραστος πρῶτος ἱερέων νέμεσιν ἱδρύσατο.
Ἄδραστον. ἄπρακτον ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν. ¶ Ἀδράστου δροῦς, τόπος παρὰ γρανικόν. ¶ Ἀδράφοζους, λάχανον ἄγριον. ¶ Ἀδρεῖν, αὔξεσθαι. φυτόν.
Ἀδρέπανον, ἄδρεπτον θεοῖς ἀνακείμενον σοφοκλῆς.
Ἀδρηστία, ὄνομα πόλεως παρὰ τὸν ἑλλήσποντον.
Ἀδρηστίνη, τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. ¶ Ἀδρί. ἀνδρὶ παμφύλιοι. ¶ Ἀδριανοὶ, κελτοὶ οἱ παρὰ τὴν ἀδρίαν περίοικοι. ¶ Ἀδροί. πλούσιοι. ¶ Ἀδρόν. μέγα. δαψιλές. παχύ. ¶ Ἀδρὸς, πολύς. μέγας. πλούσιος. παχύς. ¶ Ἀδροχῶροι, οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας.
Ἀδρότερον, μεῖζον εὐταφέστερον. ¶ Ἀδρότης, δύναμις μέγεθος. ¶ Ἀδρυνθέντος. μεγαλυνθέντος.
Ἀδροὶ, στύλοι ἀρότρου δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται.
Ἄδρυα. πλοῖα μονόξυλα κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ στύλοι. σικελοὶ δὲ, ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ ἀττικοῖς. ἀκρόδρυα. ¶ Ἀδρύμακτον,
Ἀδρύνεσθαι. αὔξεσθαι τοὺς στάχυας. (καθαρόν.
Ἀδρύφακτον ἄνευ δικαστηρίου. ἢ ἀφύλακτον. ἀτείχιστον.

Ἀ ὁρῶ, μεγάλω. Ἀ ὁρώμενον, ὑψηλόμενον. Ἀ δύθεμον, ἔξος. Ἀ δλωάτοι· οἱ ἐν τῇ κεκτημένοι τείχων τῶν ἐπὶ κοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς, δύο ὀβολούς. Ἀ δλωάτον, ἄμωμον, ἄπρακτον.
Ἀ δύνατον, πρόβατον γεγενημένον φασί. Ἀ δυπα· ἄβατα ἀπόρατα. Ἀ δυτον· ὠμήλατον. ἢ τὸ ἀφ κρυφον μέρος τοῦ ἱροῦ. Ἀ δύπων, ἀσύλων ἐνδυταῖ.
Ἀ δῶ, αἱρέσιμο. Ἀ δωνα· τὴν ἄδωνιν. Ἀ δωναῖος, ποσειδῶν, καὶ βόλος ἢ ᾠδὴ τὴν ἄδωνιν. Ἀ δωνίης, ἢ χελιδών, καὶ ἡ θερσιτείνη. Ἀ δωνιασμὸς, ὁ ὃν ᾖδε ἄδωνι θρῆνος. Ἀ δώνιον, τὸ παρὰ τοῖς λάκωσιν αὐλημθὲν ἐπιβατήριον ὅπερ ὕστερον ᾠδὴ λεσβίοις ὠνομάσθη. Ἀ δωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος. ὃ μνημονεύει κλέαρχος, ἥδεως τῆς φοινίκων τὴ βώλου ὄνομα, ἔστι δὲ καὶ κύελον. Ἀ δωνιστὴς, ἔειφος. Ἀ δώνιδος. κἂν τοι ἐν τοῖς ἀδωνίοις. ἔϊδωλα ἱδρύουσιν καὶ κήπους ἐπ' ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν, οἷον ἐκ μυρράθρων καὶ θερσιτείνων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τῷ κήπους, καὶ γὰρ ἐν θερσιτείναις αὐτὴν κατακλιν ῆναι φασὶ τὴν ἀφροδίτης φασίν. Ἀ δωπῶ. ἱδρῶ.
Ἀ δωροδόκητος, ἀδωροδόκητος. Ἀ δωρότατος, ὁ μισθόλως μεταδιδούς τι, ἢ ἀδωροδόκητος. Ἀ δώσια, ἱδρώτινά. Ἀ δώστος, κειτὴς ἡμιάθωτος.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ε. ὃ τῷ ἀεὶ ἕως. Ἀ ει, ζήτει. Ἄ ελλον,
ᾰ ἄφερνον, ἢ πολύφερνον. Ἀ εθλος, δειλαίσθυτα· ἀρέσιμον τα. Ἄ εθλα. ἔ- (νός.
παθλα. ἀτῶνας. Ἀ ει, αὐτὶ τοῦ ἕως φρύνιχος, καινῶν, καὶ βυζαντίδης μιλεία, ἅπαις γὰρ ἀβυζεὶς ἀεὶ τὴν εἰς βίον. Ἀ εθλον, ἔπαθλον. Ἀ έθλεον, ἐμόχθουν, ἠγωνίζοντο. Ἀ εθλούων, ἀγωνιζόμενος.
Ἀ εθλοσύνης· ἀγωνίας. Ἀ εθλοφόρους· ἀγωνιστάς.
Ἀ έθω· ἐπέλθω. Ἀ εί· ἀεὶ σύ· ἢ διαπαντός. Ἀ φ-
βλύων, ἐπιῤῥεόων. Ἀ φλυετάων, διαπαντὸς ὄντ-
ᾱ φδε. ἄδε ἢ λέγω. Ἀ είδε δ' ὥρα. ἤδε ὡδὴν ἔλεγεν.
Ἀ ειδὲς· ἀφανές. ἄμορφ). αἰαχρόν. Ἀ είδειεν, μετ' ὠδῆς
Ἀ δυνήτοις, ἀεὶ στρεφομένοις. Ἄ ειδον, ἤδον. (λέξειν.
Ἀ ειδίης, ἀεὶ ὄσης. Ἀ είδυτες· ἄδοντες. Ἀ είδλων, ἄλλων. Ἀ είδεμα· λαμπρά. Ἀ ειδέλιος, κατάρατος, δεινός. Ἀ ειδὴς, ὁ μηδέπω εἰδής. Ἀ είδιον, ἀένναον, ἀεὶ ὄν. Ἀ ειεσὸν, πλὴ αἰώνιον οὐσίαν ἢ ἰδιότητα. Ἀ είζωον, φυτὸν, ἀειθαλές. Ἀ ειθαλὴς, ἐς ἀεὶ θάλλων. Ἀ ειθαλὴς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. Ἀ ειμάς· μάχας ὁρμὰς, ἢ βολὰς τόξων.
Ἀ εικέα· ἀπρεπῆ ἀθεράπευτα. Ἀ εικέλιον, ἀόμοιον σκληρὸν κακόν. Ἀ εικελίησιν, ἀπρεπέσιν. χαλε-
Ἀ εικελίους, ταλαιπώρους βύτελεῖς οὐδενὸς (πάῖς.
ἀξίους. Ἀ εικὲς, ἀπρεπὲς ἀκούειν. κύριοι.
Ἀ εικὲς, κακὸν· σκληρόν ἀπρεπές· βδελυκτοι φρόνητον, ἀπε
Ἀ εικία, ἀτυχία. κόλασις κακία. ὕβρεις. αἰκι- (οικής.
σμὸς. ἁμαρτία. κάκωσις. λύμη. Ἀ εικίζει ἀφλύ-
φθειρει. αἰκίζεται. ὑβρίζει. κολάζει. Ἀ εικέσερα.
ἀπροικότα. Ἀ φικίζουσιν ἐνυβρίζουσιν. Ἀ φικίσωσιν, ὑβρίσωσιν. ἢ ἀπολύσωσιν. Ἀ εικήρωτοι· ἄκαφροι. Ἀ φικηρώσασθαι, κεῖραι κεφαλήν.
Ἀ φκῶς, ἀπρεπῶς χαλεπῶς. Ἀ είλα πεδίλασ' αὐτὰ λια. εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Ἀ φλογία· πολυλογία· τὸ ἐναίσοτε δίδου λόγον καὶ ἀφλογίαν.
Ἀ ειλογεῖς, ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρεις. Ἀ είλη, πυοή.
Ἀ είμεναι, πνεῦσαι. Ἄ ἦν, πνεῖν. Ἀ ήνεων, ἀεννάων.
Ἀ ειναῦται, ἀρχῆς ἔνομα παρὰ μιλησίοις. Ἀ εινέας, οὐ προσηνεῖς, βλαβερός. Ἀ ήνεφεῖς, τυφλώσεις.
Ἀ είνη, δένδρον μεγαφόρον, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δεῖνδυ.
Ἀ είοις, ἀνθίοις. Ἀ ειπὼν, φίλησον τοῖς βρέφεσι λά
Ἀ είραι, βαστάσαι ἄραι. Ἀ είραιον, ἐγείραιον. (κωνδυ.
Ἀ ειραμένην, διεγειρομένην. Ἀ ειράμενον, διεγερόμε-
Ἀ είρασ', ἐγείρασ'. Ἄ ρας, κουφίσας. (νον.
Ἄ ειρε, φέρε, πρόσφερε. μή μοι οἶνον ἄειρε. Ἀ είρειν, προσφέρειν. Ἀ είροις, ἀπείρης. Ἀ είροισον, ἀεὶ
Ἀ είρομαι, αὖῶ ἄρομαι σοφοκλῆς ψαχνίαις. (ῥέον.
Ἀ ειρομένας, πολυερωμένας. Ἀ ειρόμενος, ἐπαιρό
Ἀ είρισας, κύκλους τοῦ ὅρμου. Ἀ είρὸν, (μενος.
ἄῤῥητον ἀπαράτητον, ὃ νῦν ὠνομασμένον.
Ἀ ειρὸς, δυστυχής. Ἀ είρων, κουφίζων. Ἀ είρω, αὔω ὠθῶ. Ἀ ειστὴν, γνάθον. Ἄ φσεν, ἦσεν.
Ἀ είσον, ἔασον, ἐγκύς. Ἀ είσιθος, ὁ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν ᾧ πρυτανείῳ δειπνῶν. Ἀ είσοῤῥος, ἄπειροι.
Ἀ είσω, ἄσω, ὑμνήσω. Ἀ εκαζομένη, μὴ βουλομένη.
Ἀ εκαζόμενος, ἄκων, μὴ μὲ βουλόμενος. ἀναγκαζόμενος. ἀνιώμενος. Ἀ εκήλια, ἀνθύσια. χαλεπά· ἢ οὐκ αἴ τις ἑκὼν πάθοι· βέλτιον δ' αἴ τις ἀποδύσῃ τὰ τεταραγμένα καὶ οὐκ εἰρηνικὰ κατὰ τέρψιν τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης. Ἀ έκητι· ἀβουλία παρὰ γνώμην.
Ἀ εκοντάκεαζ, μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι. Ἀ έκοντος ἄκοντος μὴ βουλομένου. Ἀ έκων· ἄκων· μὴ θέλων.
Ἀ εῖται, ὑμνεῖται. Ἄ ϝκτον, ταχύ. Ἀ ϝκφόρος, ἀεὶ θαλὴς σοφοκλῆς τηλέφῳ. Ἀ ειφοῦρος, ἀεὶ διαμένων. Ἀ ειφυγία, τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι.
Ἀ έχησος, δίνος. Ἀ εκαστεῖ, σεσῆται. Ἀ έκητι, ἀκουσιότητι. Ἀ έλλαι, ἄνεμοι, πνοαί. Ἀ ελλὴς, συστροφὴ ἀνέμου. Ἀ ελλήσας, κεκοπαθήσας.
Ἀ ελλάων, ταχέων. Ἀ έλον, ἕωλον κρῆτες. Ἀ έλλοι· οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐχόντες, ἢ γουν σύγαμβροι.
Ἄ ελθρος, νοσώδης ἄελλα, συστροφὴ ἀνέμου καὶ κωφὸν τὸ ἀεὶ νοσερόν τι πνεῖν. Ἀ ελλόπους, ταχύπους. Ἀ ελλάδων, ἵππων ταχέων σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. Ἀ έλλοπος ἕως ἢ ταχύπους ἀφ' οὗ καὶ ποδήνεμος. Ἀ ελμὲς, ἀθρόον, ἢ ὁμόσε.
Ἀ ελμῆσι· πετομέναις. Ἀ ελμῆσι· θυμοῖς, αὐτοσχόλοις μετὰ παῤῥησίας. Ἀ ελὶς, τάλαινα· ἀθλία.
Ἀ ελίσσοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. Ἀ ελλόθριξ, ποικιλόθριξ, ἢ πυῤῥωροὺς καὶ σιωχεῖς ἔχουσα τὰς ἶχας παρὰ πλὴ ἀέλλαν σοφοκλῆς, ἵνα χῳ. Ἀ ελλὸς μανόμωνος, ἢ ἴρνεόντι. Ἀ ελπέοντες, μὴ ἐλπίζοντες.
Ἄ ελπτον, ἀνέλπιστον ἀπροσδόκητον, δεινὸν, ἀφνίδιον.
Ἀ ελπτοί· δεινοί· καὶ ἄσπτοι, αἰσχύλος πρωτεῖ.
Ἀ ελπὲς, ἀνέλπιστον. Ἀ ελμὲ· φιλὲ· κολακεύει.
Ἀ ελλῶν· στρέφων ὁπτῶν πτισσάνων. Ἀ ελπάρεα, δεινά. Ἀ ελλώδες, μετὰ ἀνέμου ὁμιχλώδους.
Ἄ εμμα· τόξευμα· ἰμάτιον. Ἀ έμπεδον, βέβαιον.
Ἀ ω, ἔπνει. Ἀ εννάσθαι, κατανηθῆναι.

Ἀ εννάοντα. ἀεὶ ῥέοντα. ☾ Ἀένναος, διαρκὴς ἀεὶ, ἢ ἀεὶ θάλλων. ☾ Ἀένδητος, ἔπνει. ☾ Ἀεννάου. ἀεὶ οὔσης ἀεὶ ῥεούσης. ☾ Ἀέντε, πνέοντες. ☾ Ἀέντιον. αἰγύπτιον σμυρνίον. ☾ Ἀέξειν, αὔξειν. ☾ Ἀέξετο, ηὐξάνετο. ☾ Ἀεξῶν, αὐξῶν, ἢ ἔχων. ☾ Ἀέοισι, κομήταις. ☾ Ἀεπάσιον, ἀσμένως χαίροντα.

Ἄ επται. ἀκούεται. ☾ Ἀπτὸν, ἰσχυρὸν ἀοίκητον.

Ἀ εργηκότες. ἀργοὶ ἀναπαυόμενοι. ☾ Ἀεργηλὸν, ἀργόν. ☾ Ἀέργυγον, καθέσθαν, οἱ δὲ τάγηνα.

Ἀ εργήν. ἄνω ἢ φοράδην. ☾ Ἀεργὸς, ἀργὸς ἢ κακοῦρ

Ἀ ερέθονται, αἰωροῦνται. κρέμανται. (γος.

Ἀ ερήϊον, ἀμέτρητον. πολύ. ἀερῶδες. ☾ Ἀέρης, ἄρης, βα

Ἀ ερθεὶς, μετεωρισθείς. ☾ Ἀέρθεν, ἤρθησαν, (στάσης. ἀνέστησαν. ὥρμησαν. ☾ Ἀέρθη, ἐπήρθη. ☾ Ἀερία. ὁμίχλη παρὰ αἰτωλοῖς. θάσον τὲ τὴν νῆσον καὶ αἴγυπτον καὶ λιβύην καὶ κρήτην καὶ σικελίαν καὶ αἰθιοπίαν καὶ κύπρον, οὕτως ἐκάλουν. ☾ Ἀερίδες, μέλισσαι.

Ἀ ερίπον. οὐ περιεργόμενον. ☾ Ἀεροβατεῖν. εἰς τὸ ἀέρα περιπατεῖν. ☾ Ἀερόεν. μέλαν βαθύ. μέγα.

Ἀ ερόν. ἀπεδερκάτουν. ☾ Ἀέρος. εἶδος. ἰὸς καὶ ὄροβοι.

Ἀ εροδέστερα. ἀφανέστερα. ☾ Ἀεροκέλαδοι. πιτυοκάμπται. ☾ Ἀερολέσχης, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν κομπηγόρος. ☾ Ἀέροπες, ἔθνος. τροίζηνα κατοικοῦντες, καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τί. καὶ ὄρνεα τινά. ☾ Ἀεροπὸς, κοχλίας. ☾ Ἀερὸς, ἀναιδής. ☾ Ἀεροβλεῖ. τείνει. ☾ Ἀέρσαν, τὴν σφόσον κρῆτες. ☾ Ἀερσίποδες, ταχύποδες ἐλαφρόποδες. ☾ Ἀερσίπους, ταχύπους. ☾ Ἀεστητὸν, αὔριον βοιωτοί. ☾ Ἀέσαι, ἀῆσαι. κοιμηθῆναι. κατὰ στέρησιν τῶν ἐᾶσαι, ὃ ἐστὶ ὁρμῆσαι. ☾ Ἀέσσαμεν, ἐκοιμήθημεν. ☾ Ἀεσίφων, ματαιόφρων. ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας.

Ἀ εσιφροσύνῃσιν. ἀνοίαις. ☾ Ἀεσίμαινα, ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη. θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον.

Ἄ εσις. πόνος. βλάβη. ☾ Ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο. ☾ Ἄεται, πόλις. ☾ Ἀέτας, πόρπας. πορόνας. ☾ Ἄετε. ἀκούσατε. ☾ Ἀέτεα. τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γεννώμενα. ☾ Ἀλῆσαι. στερῆσαι.

Ἄ ετο. ἐσίετο διέπνει. ☾ Ἄετμα. φλόξ. ☾ Ἀετμὸν, τὸ πνεῦμα. ☾ Ἀετόνυχες, βοτάνη. ☾ Ἀετός. τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνῆμον ἕκαστον σιδήριον, καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσσοις. καὶ βοτάνη τὶς ἐν λιβύῃ φυομένη. ☾ Ἀετώσιον, λύπη μεμιγμένον. ☾ Ἀεττα λαίουσι χαλεποῖς δεινοῖς. ☾ Ἀεφανέων, λαμπρῶν.

Ἀ εχῆνες, πένητες. ☾ Ἀέχοντο. ὥρμων.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ζα. ἄσβολος, κόνις. παλαιότης κόπρος ἐν

ἄ ἀγγείῳ ἀπομείνασα. ☾ Ἀζάλαι. νέαι καὶ ἁπαλαί. ☾ Ἀζάλη. νήνεμος, γαλήνη.

Ἀ ζαλὲς, πολύπνουν καὶ ὀλιγόπνουν. ☾ Ἀζαλέασι. ξηρᾶς. ☾ Ἀζαλείην, ξηράν. ☾ Ἀζαλέον. ἄγαν ζέον. θερμὸν ἢ ξηρόν. ☾ Ἀζαλέοιο, ξηροῦ. ☾ Ἀζάνθη. ἐξηράνθη. ☾ Ἀζάπα. πτισάνη. ☾ Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ πέρσαις. ☾ Ἀζάτη, ἐλευθερία. ☾ Ἀζαυτός. παλαιστὴς καὶ κόνις.

Ἀ ζαχὲς. οἱ μὲν σκληρὰ καὶ χαλεπὰ παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ, ἀδιάλειπτον. ☾ Ἄζειν. στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος. ☾ Ἀζηνοὶ, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἀχολαμβάνοντες ἀέρα. ☾ Ἀζειρεῖ. ξηραίνει. ξαίνει.

Ἀ ζειρὸν, ἀποίκιλτον. ☾ Ἄζερος, ἀγαθός. ☾ Ἀζειροῦ, ἀζώστου ἢ πολυζώστου. ☾ Ἄζενον, πώτωνα. φρύγες.

Ἄ ζενον, γενειῶντα. ☾ Ἄζετον, ἄπιστον σικελοί.

Ἄ ζεο, ἐντρέπου, σέβου. εὐλαβοῦ. ☾ Ἀζειῶται, ἔθνος τῆς τρωάδος σοφοκλῆς συνδείπνω. ☾ Ἄζεο ἀζέω. ἐντρέπου αἰσχύνου. ☾ Ἄζεσθαι, σέβεσθαι. ☾ Ἀζέσιμοι, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες.

Ἄ ζετο, ἐνετρέπετο ἐξηραίνετο ψιλῶς ὡς, ἡ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποτὰ μοῖο παρ' ὄχθας καὶ καταζήνας κεδαίμων. δασέως δὲ ἁγιάζεται καὶ ἅγιον ἡγεῖτο καὶ ἐσέβετο, ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο. ☾ Ἀζεχὲς, ἀδιάλειπτον. ☾ Ἀζεχὴς, οἱ μὲν σκληρὸς καὶ χαλε

Ἀ ζείδαο, ἄζεως παιδός. ☾ Ἄζη. ξηρασία. κοπός. νιορτός. εὖρος. ☾ Ἀζαΐα. φθονερά. ☾ Ἄζηλοι, ἄτιμοι, ἀμίμητοι. ☾ Ἄζημοι, πνοαί. ☾ Ἀζηνία, δῆμος ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ☾ Ἀζῆρις, τοῦ ἁρματίου ξύλον. μετὰ ☾ Ἀζησία ἡ δημήτηρ ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. ☾ Ἀζῆται. οἱ ἐγγύτατοι τοῦ βασιλέως. ☾ Ἀζήνασκε, ἐξήρανε. ☾ Ἀζηχὲς, διηνεκὲς ἀδιάλειπτον μεγαλόφωνον ἰσχυρόν.

Ἀ ζήωρα. ταχέα πυκνά. ☾ Ἄζομαι. αἰσχύνομαι.

Ἀ ζοίμην. ἀγανακτοίμην εὐριπίδης δίκτυϊ.

Ἀ ζομένη. ξηραινομένη ἐντρεπομένη. ☾ Ἀζόμενοι, σεβόμενοι. ☾ Ἄζον, μέλαν ὑψηλόν. ☾ Ἄζοξ, ὕλη.

Ἀ ζυγία, ἄζευκτον ἀρχίλοχος. ☾ Ἄζυγες, ἄζευκτοι, μονάζοντες. ☾ Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης ὃ καλεῖται προζύμη. ☾ Ἄζω, ξηραίνω. ☾ Ἀζωλεῖ. ἀγανακτεῖ. ☾ Ἄζωπες, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας.

Ἄ ζωρος, ὁ εὔκρατος οἶνος καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀργοῦς.

Ἄ ζωστος, θώραξ ἄνοπλος ἄστολος. ☾ Ἀζῶτες, οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες. ☾ Ἄζωτον, ἀβίωτον.

Ἄ ζωτος, ἔθνος συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η. ἔπνει ἐφύσα. ☾ Ἄικε, ἤγαγεν.

ἄ ☾ Ἀήδα. λείαν. λάφυρα. ☾ Ἀηδέομεν, κοπιῶμεν. ☾ Ἀηδὲς, στυγνόν. λυπηρόν.

Ἀ ηδὴς, κοπιώδης. ὀκνηρός. ☾ Ἀηδῆσαι. κοπιάσαι. καμεῖν. ☾ Ἀηδόλα. ἅδην εὐφροσύνην. ☾ Ἀηδὼν, εἶδος πετεινοῦ. ☾ Ἀηδόνα. γλωσσίδα μεταφορικῶς, εὐριπίδης οἰδίποδι, καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ, λωτίνας ἀηδόνας που ἔφη. ☾ Ἀηδονὶς, τόπος ἔνθα ᾖδον καὶ ἐργαστήριον. ☾ Ἀηδόνων. ὠδὴ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον ὠδὴ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον. ☾ Ἀηδόνος. νεοσσὸς καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ ἀρχιλόχῳ.

Ἀ ηδὼν, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ παμφυλίοις. ☾ Ἀήκτον. συσπαστὸν ἐγχειρίδιον παρὰ ταραντίνοις. ☾ Ἀήθειν. μὴ ἠθεῖσθαι. μὴ νοεῖν. ☾ Ἀήθεσκον, ἀσυνήθεις ἦσαν.

Ἀ ηθὴς. ἄγριος ἀκριβής. ☾ Ἄημα. πνεῦμα. φύσημα.

Ἀ ήμεναι. πνεῦσαι. πνεῖν. ☾ Ἀημένοι, πνέοντες.

Ἀ ηνά. δένδρα. μικρὰ ἄκαρπα. ☾ Ἀῆνες, ἀΐδιον.

λάβρον· ἄθλιον. Ἀήρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος. Ἀήρης, καῦμα ὀμίχλη. Ἀήσυλα, παραύομα ἁμαρτωλά· οὐ ἡσθήκοντα. Ἀήσυρον, κοῦφον, ἐλαφρόν. Ἀήτας· πνοάς. Ἀήτη, πνοὴ ἀνάψυξις. Ἀήτης, ἄνεμος ἀρσενικῶς.
Ἄητο, ἐφέρετο, ἔπνει. Ἀήτοι, ἀκόρεστοι ἄπληστοι παρὰ τὸ φοφῶ· ἄητον, πολὺ ἄβλαβες, οἱ δὲ, ὁρμήν.
Ἀήτους, μεγάλως· αἰσχύλος ἀθάμαντι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Θαλδὸν, ἐτύγχανον, τινὲς δὲ ἀθάδανον.
Ἀ Ἀθαναρῆς, αὐθάδης· ἐπόδροπαι· ἀκαιρεῖς.
Ἀθαλάπωτος· ἄπειρος θαλάπιου πολλῶ.
Ἀ θάμαντα, τὴν θυόμενον ἐφέλαις. Ἄθαμβες, φεύνιχι, ἀλυπίστως σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυοδόνιον τηρῶ.
Ἄ θαμβος, ὦ θάμβος. Ἀθαύαζει· τάγμα ἱππέων παρὰ πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Ἄθαπτος, ἄκαυστος ἢ ἄκλαυστος, θάπτειν γὰρ τὸ κλαῦσαι. Ἀθαύρα, ὁλόπυρος πίτυρα ἀπὸ πυροῦ καὶ πολτῶδές τι.
Ἀ θαρέως, ἀκαιρῶς. Ἀθαρὴ, πυρίνη πίτυρα ἀπό.
Ἀ θαρὴς, ἄφθορος ἀνδρὸς γυναικὸς, ἀνδρὸς δὲ σπέρμα στερεός.
Ἀ θαρίοι, αἱ μὴ διαπεπαρθυμῆναι, ἵνες δὲ μὴ δεδεμένοι ἀρθρω. Ἀθαρίζει· ἀδικεῖ προπηλακίζει.
Ἀ θεατος, ἀόρατος. Ἀθεεὶ, χωρὶς θεοῦ γνώμης.
Ἀ θειρὴς, ἤτοι ἀπειρὴς, ἢ ὁ ἄγαν θηριώδης ἢ ὑπέροπτος ἢ ἢ θαυμαστός. Ἀθελβάζειν, δινεῖν. Ἀθελβεῖν, ἕλκειν, νίκαυβρος. Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν.
Ἀ θέλγητι, θηλάζητι ἢ θλίβητι. Ἀθέλιμοι, ἀκοινοί. Ἀθέλιμον, ἄκοσμον ἀκοινόν. Ἀθέλβεται, δινεῖται. Ἀθεμβοῦσα· ἀκολαστοῦσα.
Ἀ θέμιλον, οὐδὲν ἔχουσα· οὐδὲ θεμέλιον. Ἀθεμίλιος, ἀκροσφαλὴς φύσης. Ἀθεμισῆσαι· παρανομῆσαι· ἀδικῆσαι.
Ἀ θεμίστων, παρανόμων ἀδίκων. Ἀθλιάζει, εἰς ἀθηναῖον. Ἀθερὲς, ἀβόητον, ἀώσιον· ἀκεραιές.
Ἀ θερείξα· ἀπεφύλισα. Ἀθερίζειν, ἀποδοκιμάζειν ἀτιμάζειν σπυβαλίζειν. Ἀθέριξ, ἡ εἰς ἣν τάχιστα τὸ σίτου ἀνῶ ὡς κώνωπον. Ἀθερίσαι, ἢ θυπνῶσαι ἀφροντιστῆσαι. Ἀθέριστος, ἀφρόντιστος.
Ἀ θερὴς, ὁ σίδηρος ἀτερὴς, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικὸς, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξὺς ἢ ἐπὶ ἀσταχύων.
Ἀ θεσμος, βλάβη ἐφ' ἧν νόμος οὐ κεῖται. Ἄθεσμος· δίκη ἄθεμος. Ἀθέσμως, παρανόμως.
Ἀ θέσφατον, πολὺ δυσπαρακολούθητον καὶ ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειεν δ' ἐπόδρολιὼ πολλούς.
Ἀ θετεῖ, ἀτιμάζει, ῥιπίζεται. Ἀθετεῖται· ὑβρίζεται, καταφρονεῖται. Ἀθετῶς, ἀθέσμως ἢ συγκατατιθεμένως αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ.
Ἄ θεσος, ἐρεννὺς σκληρὰ ἰὼ οὐχ οἷόν τε βιλάσθαι.
Ἄ θηλον, μὴ τεθηλακός. Ἀθήλως, ἄπνευστος ὁ γάλακτος, ἄγευστος. Ἀθημιλνος, οὐδὲν ἔχων ἀμείνω.
Ἀ θηνᾶ εἶδος ἀόλου μεγακλεάδη. Ἀθηναία, ἡ θεὸς ἡ δὲ γυνή. Ἀθῆναι, ἡ ἐλαία καὶ ἀθῆναι ἄζυ.
Ἀ θηναῖος, πολίτης τῆς ἀττικῆς. Ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν. Ἀθήνησιν, ἐν ἀθήναις. Ἀθηρὲ, ἐπίδηρατὶς μεταφορικῶς αἰσχύλος νηρεῖ. Ἀθηρὰ, βρῶμα ἐξ ἀπυρῶν καὶ γάλακτος ἢ ἥμιλυον παρ' αἰγυπτίοις. Ἀθηρηλοιγὸν τὸ λεγόμενον πῦον, οἷον ἀθηρόλογον τὸ τῶν ἀθήρων ὁλοθρυπτικὸν· ἀθηρὸς ἢ τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη· ἀθηρόλοον, τὸ τῶν ἀθηρῶν ὁλοθρυπτικόν. Ἀθηρόβρωτον, ὄργανον πρὸς τορεύειν ἢ πρὸς ἀθηρὰν ἀνακινῆσαι, σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκαυστοπλήγι. Ἄθηρον, ἀθήρευτον.
Ἀ θήτευες, ὁ μηδενὶ ὠδὶ μισθῷ δουλεύων. Ἀθῆμι, ἀνίεμαι φωνῶ. Ἄθικτον, ἀψηλάφητον, μακρὸν ἀπόθαρτον, καὶ ἡ παρθένος οὕτω λέγεται.
Ἀ θίλεσε, ἀπεπάφους παρθένους ἀναίσθητους οἷον βύρυπόδες. Ἀθίλοι, κόγχυλοι θαλασσίως εἶδος.
Ἄ θινα, ξύλα κατακαύσιμα. Ἄθλα, τὰ ἔπαθλα ἀγῶνες. Ἀθλεύεται· δινεῖται. Ἀθλεῖν, ἀγωνίζεσθαι κακοπαθεῖν. Ἀθλεύων, κοπιῶν, ἢ ἐν μολὸν ἀφαιρούμενος. Ἀθλῆσαι, κακοπαθῆσαι κακομεῖν ἀγωνίσασθαι. Ἄθλιος, παλαίπωρος.
Ἀ θλίων, ἀτίμων ἐπιπόνων. Ἀθλοθέτης, ἀγωνοθέτης. Ἄθλον, ἀγώνισμα βραβεῖον ἔπαθλον.
Ἄ θλος, ἄφωνος. Ἀθλοίζει, σωάγχῃ. Ἀθλοφόρους, ἀγωνιστάς. Ἀθμονάζειν, τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς ἀττικῆς. Ἄθμονδυς, φυλὴ τῆς ἀτθίδος ἀθηνᾶς. Ἀθόλωτον, καθαρόν.
Ἄ θραυστα· ἀπρόσκοπα βύρσης ἰσχνεία τῇ σαῦλίδι. Ἄθραυστον, ἰσχυρὸν ὑγιὲς ἀβλαβῆ.
Ἄ θραω, ἀρίμαρρόδιοι. Ἀθρακτοι, ἀτάρακτοι.
Ἄ θραι· ἀπειλαὶ καὶ αἰκασίαι. Ἀθραύβυτον, ἄγραπον βύρσης οἰνεῖ. Ἀθρόβροι, αὐτόχυτοι.
Ἀ θρόως, ἁπλῶς. Ἄθρει· βλέπε ὅρα· νόει ἴδε.
Ἄ θρει δὴ, νόει δὴ σκόπει. Ἀθρεῖ, ὁρᾷ βλέπει.
Ἀ θρύσας, ἰδών. Ἀθρεκτοι, ἀτάρακτοι. Ἀθρύματα, δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συσσιτῶν, ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ λεσβίοις. Ἀθρῆσαι, ἀτενίσαι ἰδεῖν. Ἀθρίσειεν, σκοπήσειεν.
Ἄ θρησον, θεώρησον. Ἄθρόα, ὁμοῦ πάντα.
Ἄ θροιζε, ἀνάγκαζε. Ἄθροισμα, πλῆθος.
Ἀ θρόοι· ὁμοῦ πάντες ἀκέραιοι. Ἀθρόον, πολὺ ἀκέραιον λάκωνες. Ἀθρόος, ἄφωνος, ἄψοφος.
Ἄ θρους, ἀθρόους σωνημμένους. Ἀθρόως· αὐφνιδίως ταχέως σφοδρῶς· ἀφώνως· σωνημμένως ὁμοῦ.
Ἀ θυμίκ, λύπη. Ἀθυμῶν, λυπούμενος.
Ἀ θυμῶσι· λυποῦνται. Ἀθύρματα, παίγνια.
Ἀ θὺρ, μὴν καὶ βοῦς παρὰ αἰγυπτίοις. Ἀθύρει, παίζει ἐρᾷ θυμεῖ. Ἀθυρύσεσθαι, παίζειν μιγνύειν σπιρτᾶν. Ἀθυροῦσι, παίζουσιν.
Ἀ θυρόλλωσος, βλάσφημος. Φλύαρος· ἀϊθυρόστομος. Ἀθυρονόμος, ὡς ἔτυχε χώμενος τοῖς νόμοις. Ἀθύροντας, παίζοντας. Ἄθύρων, παίζων. Ἀθύσται, μιγνύει ῥαπίζει. Ἀθῶνος, ἀζημίωτος. Ἀθῶως, ἀζημίως. Ἀθῶος, καὶ αἰτίως. Ἀθῶος, ὁ ὠδὶ τῷ ἄθω τῷ ὄρους ἰσχυ-

μένος αὐσηρὸς ὁ ζοῦς. Α᾽ἄθως, ὄρος τῆ μακεδονίας.
Α᾽ἀθρόπυγον, ἀκολάκευτον.

ΤΟ᾽ Α ΜΕΤΑ᾽ ΤΟΥ᾽ Ι.

Ι᾽, ψελούμενον μὴ ἡ πεπιεσμένον, ση
μαίνει δὲ ὤφελον αὐτὶ τ᾽ αἴθε. δασυνό
μενον δὲ κρῆθρον ἡλικὸν καὶ ἀναφορι
κὸν, ᾧ χρῶνται ὅμηρος, αὐτὶ τῆ αὖται, ἢ
αἵ πινθ. Α᾽ιακόν τιον ἀθήνησι, καὶ ὁ αἰακοῦ τέ
μενος. Α᾽ἴα. γῆ παῖα κατ᾽ ἀφαίρεσιν τῆ γ, καὶ
ὡς τινες κρίνουσι παρὰ πλαγονία. Α᾽ιάζω, θρηνῶ.
Α᾽ιαζομένη, θρηνουῦσα ἀκούουσα. Α᾽ιάζω, ἀναβοῶ,
σεναζω. Α᾽ιακὸν, οὗ φασὶν αἰακὸν οἰκῆσαι.
Α᾽ιακείαι, ὕβρεις, διονεὶ αἰκίαι. Α᾽ιακίδαι, τῆ αἰακοῦ
ἐκγόνου ἀχιλλέως. Α᾽ιακὶς, κύλιξ. Α᾽ιαμὴ,
ἡ νῆσος. ἰωῆ κατ᾽ ὠκὴ ἡ κίρκη, καὶ αὐτὴ ἡ κίρκη ὁμώ
νυμος αἰαίη δολόεσσα, ἢ ἐθνικὴ ἀπὸ τῆς νήσου ὁ ὄνο
μα δὲ πεποιημένον παρὰ τὸ αἰ αἰ. τοὺς θρηνοῦντας
φασὶ λέγεσθαι. ἤτοι τοὺς ἀπὸ τῶν παρὰ ταῖς ἁλίαις
φυγόσιν αἰαιρεθέντας θρηνεῖσθαι, ἢ ὅτι ἐπ᾽ ἀξίαν εἶναι
θρήνου πᾶσι τῶν μεταμορφουμένων ἀποθνήσκειν.
Α᾽ιαν, γαῖαν, γῆν. Α᾽ιαλλὶ ἄσας. οἴμοι. οἴμοι.
Α᾽ιανὸν, χαλεπὸν, αἰνόν. Α᾽ισιν᾽ἁλιβός. ἀεὶ ἁμαρ
τωλός. Α᾽ιαντία, ἑορτὴ τῶ σαλαμῖνι.
Α᾽ιαντὶς, φυλὴ ἀθήνησιν. Α᾽ιανὴν, ἁμαρτία.
Α᾽ιασ᾽, ὁ τελαμωνος. Α᾽ίασται. κατοικῆσαι.
Α᾽ιαυλαίαι, ἡ κατοικίλυμμα. Α᾽ιαφοὶ, αὐτοὶ
ἀκούοντες. Α᾽ιβ᾽αφ. ματαίως ματαίως.
Α᾽ιβάτης, θύρα. Α᾽ιμενὶς, ἀεὶς πηγαῖος.
Α᾽ιβοῖ, ὡς οἴμοι, τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.
Α᾽ιβον, κάτανττες πλάγιον. Α᾽ιγαδας, αἶγας ἀγε
λεῖας. Α᾽ίγαι, νῆσος πρὸς τῆ βυθοίᾳ ἱερὸν ποσει
δῶνος. Α᾽ιγαῖον, ἄμυτον πέλαγος. Α᾽ίγα
γρον. αἶγα ἄγριον. Α᾽ιγάνεα, ἀκόντια ἐπὶ τῆ αἰ
γείοις ἱμᾶσιν ἡγκυλῶσθαι. Α᾽ιγανέης, τῆ δόρα
τος. Α᾽ιγανέησιν ἱστὰς τοῖς δόραισι βάλλοντες,
τοῖς πάνυ ὑψουμένοις. Α᾽ίγαγρον. ἐπὶ τῆ γαῦ.
Α᾽ιγαίοις. θαλασσῶν * πολιαγίζουσιν. Α᾽ιγαίων,
ἐπιτεταμένως ἀνάλιος θεός. καὶ ὁ πρὸς τὰς κυκλά
δας πέλαγος οἱ δὲ, ὁ βεραίρεως καὶ ὁ ποσειδῶν.
Α᾽ίγαν, ἀπὸ σημάτων γένος. Α᾽ιγίνεια, τὰ ῥωπι
κὰ φορτία καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ αἰγινῆται
ἐλέγοντο. Α᾽ιγινέαιον, νόμισμα ἀργυροῦν μέγα.
Α᾽ιγινέοι, αἰγινέτης ὅμοιος ὁ βολός. Α᾽ιγεννητι
κὰ, βρῶμα, τοὺς συμβεβηκότας ἀσθριάντας.
Α᾽ιγειρος, εἶδος δένδρου. Α᾽ιγείρου, θέα. αἴγειρος ἰδὼ ἀθήνησι πλησίον τῆ ἱεροῦ εἴθα πρὶν γενέ
σθαι θέατρον τὰ ἰκρία ἐπήγνυον. Α᾽ίγε. αὖ
ται. Α᾽ιγείλω, κωφίλω πᾶν ἀπ᾽ αἰγείου δέρματος γενομένῳ πρὸς κεφαλάιαν. Α᾽ιγιαλὸν, πλάτος
τὸν πέλαγος οὕτω κατὰ μέρος. Α᾽ιγειροτόμοι.
ἰθαγενεῖς τινες ἀθήνησιν. Α᾽ίγες, τὰ κύματα
πλωτῆς. Α᾽ιγηὶς. φυλὴ ἀθήνησι.
Α᾽ιγιάλεια, ἡ ναῦς ἀφ᾽ ἧς. Α᾽ιγιαλεῖς, οἱ μετὰ ἀγα
μέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον ἴωνες. ναῦς δὲ ἀ
χαιοὶ τὰ σκυῶνι. Α᾽ιγιαλὸς, ὁ παραθαλάσσιος
τόπος ψαμμώδης, ἢ ψηφίδας ἔχων. Α᾽ιγιαλί
δες, ὑμένες ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰς ὑπολύκους ἐλάς
αἰγιαλίδας ἔλεγον. Α᾽ιγίβοτον, ἄγρας βόσκειν
ἢ τρέφειν δυναμένῳ, ἐξ οὗ ἢ πᾶν ὀρφνῶ λέγουσιν.
Α᾽ιγίδα θυσανόεσσαν. ἃ ὅλον τῆ διὸς ἢ κρόσσω
δες. Α᾽ιγίζ. κατοικίζ. διασσᾶ. Α᾽ιπίζω,
διασσᾶν ἐκ μεταφορᾶς, παρ᾽ ὃ καὶ ἡ αἰπίζεσθαι
ἀπὸ τῶν κατοικιζόντων αἰσχύλος. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἐν ἡδωνοῖς
καὶ τὰς νυμφίδας οὕτω λέγει. Α᾽ιπήκεραν, * τη
λῆς. Α᾽ιγλίκα, δασκυλίδια. Α᾽ιγίλιπος,
ὑψηλὸς τόπος. Α᾽ιγίλιψ, ὑψηλὴ πέτρα καὶ πό
λις. καὶ ἐπίθετα ἀπὸ τοπωνύμων. Α᾽ιγιλούουρος,
καράβος. Α᾽ιγιαλῶς, αὐτὶ τῆ αἰγιαλέως ἀπλη
κῶς. Α᾽ιγίλιπα. ῥηχεῖαν. Α᾽ιγίλωψ, πόα
τίς ἐμφερὴς σάχυϊ, καὶ ἡ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν
πάθος. Α᾽ιγήναψ, νῆσος τῆς πελοποννήσου.
Α᾽ιγιόνομοι, ζῶα οὕτω κατοικούμενα.
Α᾽ιγιοχεῖο, αἰγιδοῦχου. Α᾽ιγιόχος, αἰγιδοῦχος ὁ παρὰ αἰγίδα
ἔχων. αἰγὶς δὲ ὅπλον. Α᾽ίγειρος, εἶδος δένδρου.
Α᾽ιγὶς, ὀξεῖα πυρὰ, καὶ ἰῶ αἰ λίβυασι φόβους δοῦσα,
καὶ ἡ ἀπόστιλψις τῶν ὁμμάτων. Α᾽ιγίπυτος,
βοτάνης εἶδος ἢ καράβος. Α᾽ιπὸς, ὅπλον ἐξ αἰ
γὸς καὶ ἡ ἐκ τῶν στομάτων διαπεπλεγμένον δίκ
τυον, νυμφόδωρος δὲ, καὶ ἡν θώρακα αἰγίδα λέ
γεσθαι φησὶν ἀπὸ λακώνων. Α᾽ίγιον, πόλις
τῆς ἀχαΐας. Α᾽ιγίσκον, αἶγα ἐκτομέαν.
Α᾽ιγλαὴρ, ὁ ἀσηλιπὸς. Α᾽ίγλασ᾽, ἀμφιδέασ᾽
ἢ ἡδέλια τὰ παρὰ τὸν ὦνιν τῆ ἀρότρου. Α᾽ιγλη
χίδων, σοφοκλῆς τηρεῖ χιτὼν ἢ πέδη παρὰ ἐπιχά
ρμῳ σὺ βάκχαις. Α᾽ίγλαις, λαμπηδόσι λαμπρό
τησιν. Α᾽ίγλη, λαμπηδὼν, αὐγή. φῶς. λαμπρό
της, ἔστι δὲ ἢ βόλος φαῦλος κυβευτικός. Α᾽ιγλή
εσσι, λαμπροῖς. Α᾽ιγλήεντος, λαμπροῦ.
Α᾽ιγλης χάειτες, πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς χάει
τας, αἴγλης, καὶ ἡλίᾳ, ἐπεὶ τὰς χάειτας λαμπρὰς
ἦδη. Α᾽ίγλη πᾶν ἐπίθετον ἀφόλλωνος. Α᾽ίγο
φάγος, χήρα σὺ ἀστάρτη. Α᾽ιγυλὶς, λυγός.
Α᾽ιγύλιος, αἰγύπιος, αὐγὴν ἡδύ. Α᾽ιγυπὸν, εἶδος
ἀετῦ. Α᾽ιγυπιῶσιν, ἀετῶν γένος ἢ γύπες.
Α᾽ιγύπιος, σύντης ἀσπαλαβώτης. Α᾽ιγυπία ἐμ
πολὴ ὠρωποῦ καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία ὡς βυρπίδης.
Α᾽ιγυπιάζων, κακοζοπευόμενος. Α᾽ιγυπιασμὸν,
κατάστασις. οὕτως ἐλύχεη παρὰ ἰώνων. Α᾽ίγυ
πος, ὁ νεῖλος ὁ ποταμός. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα παρὰ τῶν
νεωτέρων αἴγυπτος ἐκλήθη. Α᾽ίγυπτος, ὄνομα
ἐθνικὸν. ἀθανάτου πρωτεὺς αἰγύπτιος, καὶ κυρίως ὁ
τῆ ἰθακησίου γέροντος. Α᾽ιγυπιῶσαι. μελαίνας.
Α᾽ιτωπείαν ὀφθαλμός. Α᾽ιτώνυχον, πόας εἶδος.
Α᾽ιτῶν τὲ, αἰγιδίων. αἰγυπτίου ὄμμα. Α᾽ιτῶν τὲ τῶ
λεῶν, τῆ ἡλικίᾳ τελεῶν. Α᾽ίδαν, ἄδην.
Α᾽ίδαο, ἄδου. Α᾽ίδι, τῷ ἅδῃ ἀπὸ τῆς ἀΐς εὐθείας.

Α᾽ίδος.

Ἄ ἰδος· κωνεῖ ἀθανάτου τι νέφος ὃ πᾶσι βάλλονται οἱ θεοὶ ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι νεφέλη, ἀφανὴς ὢν ὑποδυσάμενοι οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. ΑΙδας, τύμβος τάφος.

Ἀ ιδάσασ, θεασάτην· αἰῶ ἢ αὔσασθαι δέ. ΑΙσδάνης, διατείβων ταραντῖνοι. ΑΙσδάσηται, ἡδέσθη.

Ἀ ἴδειν πρὸς μυρρίνην, ἔθος ἐν τοῖς συμποσίοις, τὸν μὴ δυνάμενον ᾄσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὸν ᾄδειν. ΑΙδειν, ὧν τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν ἀττικοὶ κοκκύζειν δὲ οὕφασιν ἐπ' αὐτῆ, ὡσπερὶ μωκώμενοι τινὰ ξένον δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν, ὀνομάζειν. ΑΙδεῖσθαι, αἰσχύνεσθαι. ΑΙδειν, αἰδὼ παῖ τελαμῶνος, ὡσπερ σκολιὸν γραμμῆς εἰς αἶαντα. ΑΙδεις ἔχων, ἴσον τῷ μάτην λέγεις καὶ ληρεῖς. ΑΙδέσασθαι, τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ καὶ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὁρισμένῳ χρόνῳ τὸ τετελευτηκότος ὀβελίσαι, ὡς ἐληφότα ἤδη τιμωρίαν.

Ἀ ἴδεσθεν, ἠδέσθησαν. ΑΙδέσιμον, σεβάσμιον. εὔτιμον. ΑΙδεσιμώταλος, αἰδοῦς ἄξιος.

Ἀ ἴδεσαι, αἰδέσθητι. ΑΙδέσηται· αἰδεσθήσηται.

Ἀ ἴδηλον, ἄδηλον. ἀφανές. ΑΙδήλως, ἀφανιστικῶς.

Ἀ ιδήμονα· αἰδέσιμον. ΑΙδης, ἅδης.

Ἀ ἰδήφρων, ἀσχυντηλός. ΑΙδῖλιον, ἀεὶ ὂν ἀεὶ ὑπάρχον. ΑΙδίλιον, αἰωνίων· ΑΙδινόν, μέλαν, ἢ ἀφανιστικόν· λέγουσι δὲ καὶ ἐν ὠκεανῷ πηλὸν αἰδινον.

Ἀ ἴδνή· σκοτεινή· ΑΙδοῖον, αἰσχύνη. ΑΙδοίη, νικώμενος τῇ αἰσχύνῃ. ΑΙδοῖ ἔϊκων, νικώμενος τῇ αἰδοῖ τοῦτ' ἔστιν αἰδούμενος. ΑΙδοίη, αἰδοῦς ἀξία.

Ἄ ἰδος, εἰς ἅλου. ΑΙδος κυνέη· νέφος τι σκότους.

Ἀ ἰδοῖος λίκκαιος· τίμιος· αἰδοῦς ἄξιος· καὶ ἐπὶ τῶ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει· ὅμηρος, καὶ ἐπὶ τῶ ἱκέτου· κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης. ΑΙδοῦμαι, αἰσχύνομαι. ΑΙδοῦς, βωμὸς ἀθήνησιν ὁ τῇ ἀκροπόλει. ΑΙδοῦς καὶ φιλίασ· εἰσὶ βωμοὶ πρὸς τῷ ἱερῷ. ΑΙδορει, ἀπείρῳ ἀμαθεῖ. ΑΙδοφόλοι· οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοὶ καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες.

Ἀ ἴσρεϊη· ἀπειρία, ἀμαθία πολέμοιο. ΑΙσροὶ· αἰσρίοθ' ἱῶν· τύκρῳ. ΑΙσροφῶντι αἰσρίων αἱρετικῷ. ΑΙσδυλος, θρασύς. ΑΙσρυνον, κακόν· κραπῖνος, ἐρεθίσις ἑαυτοῦ φθύνοντος.

Ἀ ἴσρυτον, κακόν· ἄλλοις κακὸ ἴσρυτον ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς ἐκ αὐ ἰσρύσαιντο πῶ φυγῆν, ὡς ἔϊτις ἅλαλμα ἰσρύσαιτο. ΑΙσδὴς αἰσχύη, πῶ τὸ σώματος αἰσχρότητα τὰ αἰδοῖα· καὶ ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις.

Ἀ ἴσων, λέτων. ΑΙσώνεος, τῷ ᾅδου, ΑΙσωνδῦς, ὁ θεὸς καὶ ὁ τόπος. ΑΙσώνι, τῷ ᾅδῃ.

Ἀ ἴσεῖς, ἄγριοι αἰσχύνῃ γεγονότες. ΑΙσώνια, θανάσιμα. ΑΙσλῶσα· τῆς αὐλῆς τὰ τειχία.

Ἀ ἴσλώτατον, ταχίονα. ΑΙΐε δέ ἤκουε δέ.

Α ἰεί· ἀεὶ διαπαντὸς συνεχῶς, ἔστιν δὲ καὶ λίαν ὡς, θεῶν αἰεὶ γενεταίων, καὶ τὸ μετὰ χρόνων, καὶ τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς, καὶ τὸ δι' ὅλου, αἰεὶ τοι φίλον ἔδειν ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα· καὶ τὸ ἐν ὥραν τεταγμένῳ συμβαῖνον· μάλακεν ἐκ δὴ λήιον αἰεὶ καὶ τὸ σὺν ἔρχεσθαι χρόνῳ συνεχὲς, αἰεί δ' ἥνιοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον. ΑΙεῖ· ἀκούει ἀποθάνεται. ΑΙεχνεται·

ων· διαπαντὸς ὄντων, ἢ ἀεὶ παντὸς ἐνεργουμένων καὶ γενεσιουργουμένων. ΑΙες· ἐπύθου, ἐκοιμήθης.

Ἀ ιεὶ νέον ὀρχομενάων, διαπαντὸς νεωστὶ ὀρχομένων, ἀθρόως γὰρ ἐσιλθοῦσαι ὑπὸ λειμῶνα αὐθῶν ἢ ἄλλα χοῦ πυ αἱ μέλισσαι, μικρόν πῆς πῆσεως μετελθοῦσαι διϊστῶσιν ὡς ὁμοίως καὶ δεύτεραι πεταθεῖσαι, ἢ αὖ πάλιν τείνεται, εἶτα τῇ τάξει ἀναπέτονται πάλιν ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπεμπάσαι, ἀρχὴν τῆς πῆσεως λαμβάνειν. ΑΙέσκοντο· ἠυλίζοντο.

Ἀ ἴεχλος, κλάδος δάφνης. ΑΙέν· διαπαντὸς ἐᾶται θαλέεσθαι. ΑΙεὶ ἐν ἡάνθαρος μομβοῖ μομβὶ παροιμία· τὸ γὰρ ὠὰ τῷ ἀεὶ τῷ ἀφανίζουσιν οἱ ἡάνθαροι κυλίοντες. ΑΙετός· αἴθων· ὁ σὺν θηρὸς καὶ πυρώδης καὶ ξανθὸς καὶ τὸ πῆνον, καὶ ὄροφος, καὶ τὸ ὠδὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον· ἀλεωῦ τῷ ἑαυῷ. ΑΙΐ ὀβελίσκοι, αἰεὶ ἐπλεκτοί.

ΑΙζάν, βύραφες βλάσημα.

Ἀ ἰζαὸν, πῶ μέσην ὥραν. ΑΙζασία, ἄμπελος οὕτως λεγομένη. ΑΙζάων, ὀρῶν ὑψηλῶν. ΑΙζηοὶ, ἐφανίσκοι οἱ τῷ αἵματι ζέοντες, ἢ οἱ ἄγαν θρασεῖς καὶ θυμώδεις. ΑΙζήιος, ἀκμάζων. ΑΙζηΐων νεανιῶν. ΑΙζηλὸς, ἄδηλος. ΑΙζηνεκὲς, διηνεκὲς, αἰώνιον. ΑΙζητόν· πυθυσικὸν καὶ πυρῶδες.

Ἀ ιζόκροτον, ξηρόσιον. ΑΙζῦκτὴ, ὑγῆ.

Ἀ ιηγὰ, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων· ἄλλοι δὲ, αἰῆνες.

Ἀ ιώνιον, βλαβερόν. ΑΙῆς· γῆς τοῦς.

Α ἰήσυλον· ἄεμον· ἀκίνητον. ΑΙῆται, ἄεμοι.

Ἄ ιθ' ὄφελες, εἴθ' ὤφελες. ΑΙιὴν, πυθυσικὸν ἢ πυρῶδες, ὠδὶ τὸ ἠφαίστου. ΑΙι, δαί· μέλαινα καὶ πομφόλυγες.

Ἀ ιθάλη, τέφρα· ὠδός· ὁ ἐκ καμίνου μέλαν.

Ἀ ιθάλη, τέφρα· ὠδός. ΑΙθαλιὰ, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ΑΙθαλίδες, τὰ σὺν τῷ σίτῳ γινόμενα, ἢ τοὺς ὠδὶ τῷ ὕδατι σαλαγμοὺς τῶ ἐλαίου.

Ἀ ιθαλόω, κεκαυμένον, λαμπρὸν ἐμπεπυρισμένον.

Ἄ ιθαλος, ἡ τῶ πυρὸς ἀποφορὰ, καὶ ἡ σὺν τῷ ὀρόφῳ αἰθαλή. ΑΙθαλώδης, καπνώδης, σκοτώδης.

Ἀ ιθερτὴν, σὺν θυμὸν κρῆτες. ΑΙῖθε, εἴθε, μακάρει. ΑΙῖθειν, καίειν. ΑΙιθέλιον καὶ οὐράνιον.

Ἀ ιθέριος, ἀόριος, ἢ ὑπὸρ ἐν ἄέρα ὄντας.

Ἀ ιθέριος τύμβος, οὐρανός. ΑΙιθέρα· ἐμπυρισμὸς ἀφ' τῶ αἴθεσθαι βύρσης ζωᾶσιν. ΑΙιθεσθαι, καίεσθαι. ΑΙῖθεται· καίεται λαμπρῶς.

Ἀ ιθερονέμων, τῶν σὺν ὕλῃ πῶ νομῶ ἐχόντων.

Ἀ ιθὴρ, ὁ ὑπὸρ τὰ νέφη τόπος.

Ἄ ιθης· πέπλος· κραπῖνος κλεοβουλ. ναυς, ἐκβάλλοντες τῆς αἴθης πέπλους. ΑΙῖθικες, ἔθνος παρὰ πῶ θεσσαλίαν· ὅ ἐστιν δολοπία.

Ἀ ιθίνες, κάπνος ὁ σβιμύς.

Ἀ ιθίνλω· καυσίμλω. ΑΙιθιοπία, ἡ σὰ μωθράκη.

Ἀ ιθιοπαῖδα ἐν διόνυσον ἀνακρέων· ἄλλοι τ' οἶνον, ἄλλοι πῶ ἀρτεμιν. ΑΙιθιοπικὴν, ἀκμακία.

Ἀ ιθιοπὶς· φλομώδης ὁρα· ΑΙιθρια· κραπῖνος ἰλιάΥ πὸρ βορέους· αἴθρια τιμῶντας σέφη, (σιν. τὰ γὰρ ὑπὸρ βορέων ἱδρὰ, κατάλυνα πάγριον ἀγισείαν, οὐχ' ὑπὸ σέγειν, ἀλλ' ὑπ' αἴθριον διαφυλάττεται. ΑΙιθοψ, ὁ λέσβιος· μέλας· ἢ ὀβελὸς κεΔ ἰθμα, δέλεαρ. (ράμιον.

Αἰθοκαὸ, φλὺκταίνιαὸ. Αἰθον, λαμπρὸν πυρὸν μέλαν. Αἰθωνα· μέλανα πυρώδη ἢ θερμαντικόν. Αἰθομένου· καιομένου. Αἰθοπα οἶνον, θερμαντικόν. Αἰθοπος· διάπυρος, μελανός.
Αἰθος, καῦμα. Αἰθούσῃ, σοᾷ ἢ λαμπρᾷ.
Αἰθούσια, καιούσια. Αἰθούσης τῆς πρὸς ἥλιον αἰθούσης τετραμμένης, ἢ τῆς πρὸς πὺ δύσιν, ἀφ' ὧν καταίθεσθαι ὑπὸ ἥλιον. Αἰθούσας, λαμφούσας.
Αἰθρῆ· χειμάζει. Αἰθρία, βύλία. Αἴθρη αἰθρία. αὐγή. βύλία. ἀὴρ καθαρὸς, ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον τῆ πιτθέως γυναικός. Αἰθρηγενεῖς, βύλίαν ποιοῦντες. Αἰθρενὸν, πρωϊνόν. Αἴθριος, ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἴθρος, ψύχος ἢ ὄρθριον. Αἰθρυλασκίασμα. κίνημα. Αἰθρῶ· ἐκ τῆς αἰθρίας πνέοντι. Αἴθυια· εἶδος πετεινοῦ. Αἴθυαι, σύναλιαι ἡρῶναι. Αἰθύασ· αἴθος βοτάνης εἶδος.
Αἰθύμως· οἰκτρὸν καρκινήσαντες οὕτως ἐκαλοῦντο.
Αἰθύνεσθαι, λαμβάνεσθαι. Αἰρεῖσθαι, ἀγάγεσθαι κρατεῖν. Αἰθύσσει ῥιπίζει. Αἰθύσσῃ, ἀνασείειν οἴνωνι σοφοκλῆς. Αἰθύσσοντος, ὁρμῶντος.
Αἰθων λάμπων. Αἴθωνας, λαμπρός. Αἰθὼρ, μέγα. Αἰθῶς· εὖθ' οὕτως. Αἴκα, ἐάν.
Αἰκάζει, καλεῖ. Αἰκάλλ· σαίνει, θωπεύει.
Αἰκές· τὰς ὁρμὰς ἢ τὰς φοράς. Αἰκάλος, κάλαξ.
Αἰκεν πως, ἐάν πως. Αἴκε, ἐάν· ὃ δ' αὖ ἀηλοῖ καὶ μετὰ τὸ ν λέγεται. οἷον, αἴκεν, αἰκέ πως ἐάν.
Αἰκεν ἰδὴ. ἐὰν θέλησεται. Αἰκελίου βύτελοῦς, βύλακα φρονήσου. Αἴκε, πίθηται, ἐὰν πειθῆς.
Αἰκέ ποθι, ἐάν ποτε. Αἴκες, ὁρμαί. Αἰκή. ῥιπὴ κίνησις. Αἰκία, τολμη. ὕβρις. βάσανος, μάστιξ.
Αἰκίζεται, μαστίζεται, ὑβρίζεται. (σιξ.
Αἰκίσμασι. τολμήσεσι μάστιξιν. Αἰκισμῶν, μαστίγων τολμητῶν. Αἰκιῶν. βασάνων τολμητῶν. Αἴκιμα. ὕβρισμα. Αἴκλοι. αἱ τῶν ἰαὶ τὸ βέλους. Αἴκνον δεῖπνον. Αἴκλος, ὁ ἑταῖρος. Αἴκολα. αἰχμά. Αἴκτος, ἀπρόσιτος. Αἴκτη, ἡ κρημνὶς. οἱ δὲ, ἡ ἀκτή. Αἴκυσδα, αἰσχύνη. λάκκωσις.
Αἰκῶς· αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς χαλεπῶς, ἀφ' ὧν αἰκίας.
Αἰλινος, ὕμνος θρῆνος. Αἴλιοι, σύγκαμβροι.
Αἰλεῖν, θωπεύειν. Αἰλόζοπον, ἀλλοιόζοπον.
Αἰλοκερὸς ῥίζα τίς οὕτω καλουμένη. Αἷμα· γένος τοῦ ῥέματος τούτους δι γλυκείς τε καὶ αἵματος δύο μοῖρας εἶναι καταμὲν πὺ γλυκεῖ τὸ παῖδος θεωρουμένου· κατὰ δὲ τὸ αἷμα τῆς μητρός· τὸ γὰρ καταμήνιον αἷμα τῇ καταβολῇ τῆς γονῆς παχὺ καὶ σαρξ γινόμενον, διαπλάττεται ὑπὸ φύσεως, ὅτε δὲ σιωπᾶσθαι ὑπὸ αἷμα, ὡς τὸ ῥέει δ' αἷμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς· ὁ δὲ σοφοκλῆς ἐν ἡλέκτρᾳ, πὺ μάχαιραν ἔφη. Αἱμάλεον, ἀθυμίες. Αἱμαλία· ἀλλαντία. Αἱμακυρίαι· τὰ ἀναγόμενα τῶν κατοικομένων.
Αἷμα πᾶν πῖνε· πολὺ, τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλῳ λεπτύνεται. Αἱμασιά· τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα. Αἱμασιαί· ὡς φραγμοὶ πολιτεῖς ἀφ' πολίνδου θρικώδεις, ἀφ' τὸ δίον ἀβασία ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι. Αἱμάζος ἅσαι ἀρῆκα, αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ, ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτὸ, ἅσπ γὰρ ἡ ῥυπαρεία, ὅθεν καὶ ἀσαίμενα σὺν ἢ πὺ ἄσην μινύθοντε* σοφοκλῆς, βυμήλω. Αἷμα πφοινόν· πυρόν· αἱματίτης ἢ φλέψ, ἰδιάτδρον ὑ αἵμορροϊς· καὶ ὁ λίθος. Αἱματόεντα· ἡματωμένα.
Αἱματῶπις αἷμα βλέπουσα. Αἱματῶσαι, φονεῦσαι, ἢ φοινίξαι. Αἱματόεσσα, αἱματώδης.
Αἱμαχᾶναι· αἱμάξαι. Αἱμαχθέντες, ᾧ αἵματι χραθέντες. Αἱμῆραι, αἱματώδεις. Αἷμιον, σφάπον. Αἱμαβόρου, αἷμα ἐθίοντος, βορᾶτ' ἢ σοφή.
Αἱμοίδρυμοι, ἀσχύλος αἰτναίαις. Αἱμόκδρχα· ἢ χρώτα. Αἱμίλιος, δόλιος. Αἷμονα, ἐπιστήμονα ἔμπειρον. Αἱμονάτε κρεόντα· ἢν βασιλέα αἷμονα. Αἱμοποὶ, αἱματοῦσσεις. Αἱμονία, ἡ θεσσαλία καὶ ἡ ἔφεσος. Αἱμὸς, χάχλος,
Αἷμους, ὀβελίσκους. Αἱμοργυχίαν, ἢ θημάχθαι ὁ ῥύγχος. Αἱμοφόρυκτα, αἵματι μεμολυσμένα, ἢ ἀπεφυρμένα. Αἱμοιαίοις, κολακευτικοῖς.
Αἱμύλα, προσηνῆ. Αἱμυλίοισι, σωστοῖς καὶ προσηνέσιν. Αἱμύλος, ἀστεῖος, σωστὸς, ὀξὺς τῷ λέγειν. Αἱμωδιᾶν, τὸ τοὺς ὀδόντας νάρκαν ἀφ' ὁράσεως ἢ ἀκουσματος. Αἱμώθη, ἡματώθη.
Αἰνὰ, δεινὰ κακά. Αἰναρέτη· ὠδὶ κακῶς πὺ ἀρεπὺ κεκτημένε. Αἰνέομεν, αἰνοῦμεν. Αἰνειτησυγκατατίθεται. Αἰνείαο, τὸ αἰνείου.
Αἰνέοντες, ὀφθ. πάντες αἰνοῦντες. Αἰνεπίκουρος, ὠδὶ κακῶ βοηθῶν. Αἰνέσαμι. ἀναπείσαμι.
Αἰνέσμοι, κατηκόντες. Αἰνετὰ νεικείοντα τὰ ἐπαίνου ἄξια. Αἰνὴ, δεινή. Αἰνίω, δεινῶ.
Αἰνίγματα, ζητήματα ὁμοιώματα, τεκμήρια.
Αἰνήθεσσι, οὐκ βυλιτάνβυβος. Αἰνήσασιν, κατα δέξαντο. Αἰνήσωσιν· ἐπαινέσωσι συγκατατθῶνται.
Αἴνιγμα· πρόβλημα ζήτημα. Αἰνιγματωδῶς· δυσχερῶς, ἀσυμφώνως. Αἰνίζομαι, θαυμάζω· ἐπαινῶ. ὁ δὲ κομανὸς, δεινήσομαι κατασκήσομαι.
Αἰνίζηβ' ὑποφήτην. Αἰνίπεται, ἀσήμως λέγει, ἀρτάνεται, ἐπισημαίνῃ· Αἰνιπόμενος, δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν.
Αἰνόθεν αἰνῶς, τῶν δεινῶν δεινότατον. Αἰνόθεν, ὠδὶ τὸ αἶνα, αἶνος δὲ πόλις τῆς θρᾳκίας. Αἰνόθεν, ἐκκακῶν.
Αἰνοτόκος, κακὴ γέννησις. Αἰνὸν, σημεῖον δεινόν. αἰνότατε κρονίδη καὶ φρῶν δ' οἰῶθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ· ἀλλ' ἐμοὶ ἐκ σὺ τῶθεν εἴσομαι αἰνὸν ὄνειρον ἐλθέμεν καὶ μέχρι τήμβρον αἰνῶ. Αἰνὸν, ἀναγῆ. δεινόν. χαλεπόν. Αἰνῶν βαρυτόνως, ἐπαινῶν τί. Αἰνοτόκος, ὁ ὠδὶ κακῶς τεχθείς.
Αἰνότατον, δεινότατον. Αἰνομόρου τέ.
Αἴνυμαι· ἐπαίνω. ὕμνου. Αἰνύμενος· ἀφαιρούμενος.
Αἴνυται, ἀφαιρεῖται, λαμβάνῃ. (λαμβάνων.
Αἴνυτο, ἀφῃρεῖτο ἐμάνθανον. Αἰνῶ, παρίημι παραιτοῦμαι καὶ ἐπαινῶ, σοφοκλῆς ἀληθοῦσι.
Αἰνῶν, πίστων. Αἰνῶς, δεινῶς καὶ χαλεπῶς καὶ λίαν ἢ μάλιστα. Αἰξὶ οὐρανία, τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γλυκῶς ἐφιζον καὶ ἐχειροτόνουν. Αἰξὶ ἐαυτῇ πὺ μάχαιρα παροιμία ὠδὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης· κρεῖν θιοι θυσίαν τελοῦντες ἤρη, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον· τὸν δὲ κομισάντα μισθωτὸν,

μιθωτῶν, κρυφαίτων τὴν μάχαιραν καὶ συμπτομένων ἐνθα ἀπέθενδε, ἢ αἶξ τοῖς ποσὶν αὐασκαλίσασα αὖ ἔφηνεν. καὶ τὴν μὴν συῆν αὐτῶν διέλεγεν. ἐκ τῆ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν. ὅθεν ἡ παροιμία.

Α ἴξασ', ὁρμήσας. ⟨Α⟩ἰξανδύεσθαι. καταγορεῖν.

Α ἰξωνίδα, τείχιλλω, δοκοῦσι καλλίστην εἶναι αἱ αἰξωνικαὶ τείχιλαι. ⟨Α⟩ἴοδα, παρὰ δελφοῖς γένος πίνου.

Α ἰόε, τοῖς δυρετικοῖς καὶ σωεκτικοῖς κεφάλαιον.

Α ἰονδυ, αἰγιαλοί. ⟨Α⟩ἰόι. αἴ τινδυ αὐτῷ.

Α ἰολα. ποικίλα ταχέα. ⟨Α⟩ἰολδίξ, ὁ καικίας ἄνεμος ὁ κιλίκιων. ⟨Α⟩ἰολίδης, ὄνομα. ⟨Α⟩ἰολίσας, ἀθροίσας. ⟨Α⟩ἰόλμ. ποικίλλει, στρέφει, κινεῖ.

Α ἰόλην νύξ, ἢ περὶ μέλαναν ἢ ποικίλην δηλῶ τὰ ἄστρα. σοφοκλῆς Ἰαχνίαις. ⟨Α⟩ἰολίδας, ποικίλους, ταχεῖς.

Α ἰολίη, ἡ τῦ αἰόλου νῆσος. ⟨Α⟩ἰολίζειν, ποικίλλειν.

Α ἰῶλις, κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος.

Α ἰολίουδυ, αἰολᾶς ἀφ' τῦ αἰόλου. ⟨Α⟩ἰολικὸν, βέαμα. αὐτὶ τῦ αἰολικὸν παρὰ θεοκρίτῳ. ἢ γὰρ καλυδῶν αἰολὶς ἐκαλεῖτο. ⟨Α⟩ἰολοθώρηξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. ⟨Α⟩ἰολόσωρον, ποικίλον σῶρον.

Α ἰολος, ποικίλος. ἢ δυκίνη δς ἀφ' ἧ αἰολεῖν ὅ ἐστι κινεῖν.

Α ἰολοτίαν, ποικίλος. ⟨Α⟩ἰολοπώλους, ταχυπώλους ἢ ποικιλοπώλους, αἰολῖν γὰρ τὸ κινεῖν.

Α ἰὸν, μάταιον. ⟨Α⟩ἴον. ἤκουον καὶ μαθανόμην.

Α ἰὸν, καταντες, ἢ ἐτροκλινὲς, ἢ πλάγιον. ⟨Α⟩ἰόντες, αἰσθανόμενοι. ⟨Α⟩ἰω*νήτωρ, ἰσχέπεσον τὴν ψυχήν. ⟨Α⟩ἰοναῦν, καταντλεῖν, σμήχειν, λούειν.

Α ἰουλγὸς, δεινὸς ψευδής. ⟨Α⟩ἰπά. ὑψηλά, χαλεπά.

Α ἰπεια. πόλις ἐν ἄργει. ⟨Α⟩ἰπεινὸν, ὑψηλόν. (πά.

Α ἰπεινά, ὑψηλά. ⟨Α⟩ἴπερ, ὥσπερ. ⟨Α⟩ἰπόλιον. αἰγονόμιον. ⟨Α⟩ἰπολίου, αἰγιαλίου. ⟨Α⟩ἰφλος, αἰγονόμος ποιμὴν τῶν αἰγῶν. αἱ πόλιαι δὲ αἱ τῶν αἰγῶν ἀγέλαι καὶ κάπηλος παρὰ κυπρίοις. ⟨Α⟩ἰφρίαι σου, αἱ ὁδοί σου. ⟨Α⟩ἶπος, κάματος ἢ ὑψηλὸς τόπος ἢ ὑλώδης. ⟨Α⟩ἰπὺ, τὸ ὑψηλὸν καὶ χαλεπὸν καὶ τραχύ, ἢ πόλις τῆς πύλας. ⟨Α⟩ἰπὺν ὄλεθρον ὑψηλὸν καὶ μέγαν καὶ χαλεπόν. ⟨Α⟩ἰπύς, μέγας δεινὸς ὑψηλὸς μετέωρος. ⟨Α⟩ἰπύλιον, ὑψηλὸν τὸν τῦ αἰπύλου. αἰπύτιον παρὰ τύμβον, αἴπυτος δὲ ἐς ὅδι τῶν τῦ ἀρκάδος παίδων ὃς ἴω βασιλεὺς ἀρκάδων.

Α ιπυτάτην, ὑψηλοτάτην. ⟨Α⟩ιρ, ὀξύβαφον.

Α ιρὰ, σφύρα. ἀξίνη. ⟨Α⟩ἶρά*. ἀράσσει αἴ τινδυ δὴ ἀρχοντες. ⟨Α⟩ἴραδ. ἀγρίαδ βοτάναδ.

Α ιρει. ἐγείρει. αὔξει. κινυφίζει. βαστάζει. καὶ τὸ κράτος λαμβάνει. ⟨Α⟩ἰρέτω, λαμβανέτω. ⟨Α⟩ἴρειν μαχέλλω, οὕτως ἐώθασι λέγειν αὐτὶ τῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ, ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι. ⟨Α⟩ἴρειν, βαπίζας. παρατιθέναι. ⟨Α⟩ἴρειν νοεῖς δοξάζειν ἢ γὰ δυεπίδης φιλοκτήτη. ⟨Α⟩ἵρεσις, βούλησις. ⟨Α⟩ἱρέσομεν, ἐπιλέξομεν. ⟨Α⟩ἱρετίεμε, προτιμῶσθαι ὑμᾶς τοὺς με. ⟨Α⟩ἱρεθέντας, καὶ τὰς κράτος λαφθέντας. ⟨Α⟩ἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι.

Α ρετὶς ἀγαθυῦσα. ἀγαπωμένη. ⟨Α⟩ἱρουμένω, ἐπιλεγομένω. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικὸς ὁ ἄλλό τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. ⟨Α⟩ἱρετῶ. προσλαμβάνω αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν. ⟨Α⟩ἰόνδυ, ἀγκυλοί. ⟨Α⟩ἱρεὴν, ἐπιθυμητὴν, ἐκλεκτικήν.

Α ἱρετώτραι. καλλιώτραι. ⟨Α⟩ἱρημένων, βουλευομένων. ⟨Α⟩ἱρήσαντας, πορθήσαντας.

Α ἱρήσασθαι, λαβεῖν. βουλιθῆναι. ⟨Α⟩ἱρήσεται, ἐκλέξεται. ⟨Α⟩ἱρισάμην, ἐξελεξάμην.

Α ἱρήσωμεν, πορθήσωμεν. ἐξερημώσωμεν.

Α ἱρήσομαι, σιέφομαι. βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι.

Α ἵρος, ὡδὶ καὶ κῶς ἵρος ὀνομασθείς. ⟨Α⟩ἴρουντας, μεσοῦντας. ⟨Α⟩ἱρόπιον, σκοτεινὸν καὶ τὸ κοιμώμενον ὡς πυροί σήθουται. ⟨Α⟩ἱρῦμαι, ἐπιβούλομαι, ἢ λαμβάνω, ἢ βούλομαι. ⟨Α⟩ἱρομένη. ἐπαιρομένη.

Α ἱρουμένοις, βουλομένοις. ⟨Α⟩ἴρρεον, ἄρρηκτον, ἀθλοπεύτον, ἀκολάκευτον. ⟨Α⟩ἵυτόντε, ἁπτόμενα πόντε.

Α ἴσα. μοῖρα. λαχόντα τελεῖδος αἶσαν αἶσα καὶ ἡ πεπρωμένη, αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι καὶ τὸ καθῆκον ἐπέμενε κατ' αἶσαν συνέκεσαν. ⟨Α⟩ἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς.

Α ἴσαντες, αἰσθόμενοι. ⟨Α⟩ἰσάρων, εἶδος ἰδρακος.

Α ἰσῆεις, ἐσηκῶς ἔχεις. ⟨Α⟩ἴσηπος, σφυγμὸς, καὶ ὄνομα κύριον. ⟨Α⟩ἴσαι. βούλει. αἰσθάνεσθαι. καταγνοεῖς. ⟨Α⟩ἰαθεσθε, μάθητε. ⟨Α⟩ἴαθα, ἰσχέπυς.

Α ἰαθησις, νόησις. ⟨Α⟩ἰαθήσεις, παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι. εἰσὶ δὲ τῦ ἀνθρώπου σώματος, αἰσθήσεις πέντε. ὅρασις. ὄσφρησις. ἀκοή. γεῦσις, ἢ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν αἴσθησις. αἰσθητὰ ὁρατά. τὰ τῇ αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, τὰ ὁρώμενα. ἐσθῆτα δὲ ἱμάτιον. αἰσθήματα, τὰ τῇ ὄψει γινόμενα πάθη. ⟨Α⟩ἰσθητήρια τὰ μέλη δι' ὧν αἰσθανόμεθα. ⟨Α⟩ἰσθίμω, νοησίμω. ⟨Α⟩ἴαθυ, σιώθυ, ἄκουσον, γνῶθι.

Α ἰαθῶν, εὐαισθήσει ἔχων. ⟨Α⟩ἴσια, γνήσια δεξιὰ ἀγαθά. ⟨Α⟩ἴσια, ἐμμερμένα, δίκαια. καθήκοντα.

Α ἴσιον, ὁμοίως. αἴσιμον, δεξιόν. μεμοιραμένον. ἀγαθόν. συμφέρον. καὶ τὰ ὅμοια. ⟨Α⟩ἴσιμον ἦμαρ, ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα. ⟨Α⟩ἴσιος. δεξιός. καλός. ἀγαθός. εὐμενής. ⟨Α⟩ἰσιμίδαι. οἰκίαι γένος.

Α ἰσίως, καλῶς. δεξιῶς. εὐσεβῶς. τιμίως. ⟨Α⟩ἴσυλα ῥέζῃς. ἀπρεπῆ πράττεις. ⟨Α⟩ἴσμα, ἆσμα.

Α ἰσμάτων, δεκαπενταμάτων. ⟨Α⟩ἴσοί. θεοὶ ⟨Ω⟩πὸ τῶν ῥηνῶν. ⟨Α⟩ἴσον, αἴσιον ἄγνωστον. ⟨Α⟩ἴσονδυ, φραγμοί. ⟨Α⟩ἰσόμενος, φραξάμενος.

Α ἴσονται, διασείονται. κινοῦνται. κρέμανται.

Α ισήτωρ, χειροβοσκός. ⟨Α⟩ἰσουσιν, ὁρμῶσιν.

Α ἴασων, ὁρμῶν. ⟨Α⟩ἴϊση, ἀφανῆ. ἀϊδῆ. ἀϊδήλου.

Α ἴσος, ἀφανὴς. ἀϊσόρητος. ⟨Α⟩ἴστωθεὶς, ἀφανισθείς.

Α ἰστώσας, διαχέας καὶ τήξας σοφοκλῆς ῥιζοτόμοις κήρου αἰστώσας πῦρ. ⟨Α⟩ἰσόρβυ, ἄπειροι.

Α ἴστωθέντα, ἀφανισθέντα. ⟨Α⟩ἰσυμνητῆει. τῷ νεανίᾳ ὁ δὲ ἀστοίων τῷ βασιλεῖ τῷ τηροῦντι τὰ αἴσια ὅ ὅδι τὰ δίκαια. ⟨Α⟩ἴσυλα, καὶ τὰ ἄδικα. ἁμαρτήματα. ⟨Α⟩ἰσυμνᾶς, βασιλεύει ἀρχεῖ δυεπίδης μηδείας. ⟨Α⟩ἰσύμη, πόλις ἰωϊκή. ⟨Α⟩ἰσυμνήται, οἱ τῶν ἀστῶνος προεστῶτες ἢ ὑπηρέται, ἢ οἱ νεανίαι.

Α ἰσύφηλος. δειλός. ψευδὴς ἀπατεών. ⟨Α⟩ἰσχα, ὀνείδη. ὕβρεις. ⟨Α⟩ἰσχάσω, αἰσχύνω. ⟨Α⟩ἰσχητήρια, τῶν ἱερῶν. ⟨Α⟩ἴσχιος. αἰσχρότατος, καὶ μυσαρός. ⟨Α⟩ἰσχίω, χείρονα. ⟨Α⟩ἴσχρος, αἰσχρό-

της. κακότης κακία. λοιδορία. μῖσος. αἰσχύνη.

Αἰσχρά. μυσαρά. κακὰ εὐριπίδης τρωάσιν. ¶ Αἰσχροκερδὴς, ἐπιθυμητὴς κακῶν. ¶ Αἰσχρουργίας, αἰσχρὰς ἐργασίας. ¶ Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις. ¶ Αἰσχυνετάειν, κατ' αἰσχύνειν.

Αἰσχύνη ἐν τροπή. ¶ Αἰσχύνει αἰκίζεται λυμαίνεται. αἶσχος, περιτίθησιν. ¶ Αἰσχυντηλὸς, αἰσχυντερός.

Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως ἔλεγον τοὺς αἰσώπου μύθους, καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἔστιν ὅτε τοῖς αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις. ¶ Αἴτα, πνοὴν. ¶ Αἴταν. ἑταῖρον. ¶ Αἴτας, ἑταῖρος. ¶ Αἰτία, πρόφασις. ¶ Αἶται, θυγατέρες διὸς αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι. ¶ Αἰτῆ, ἀπλήρωτον. ¶ Αἰτητὰ, τὰ κατ' ἔρανον, διδόμενα. ¶ Αἰτιαμάτων, ἐγκλημάτων. ¶ Αἰτιατά. τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα.

Αἰτίζειν, αἰτεῖν. ¶ Αἴτης, πτωχός. ¶ Αἰτίνη, πόλις οὕτω καλουμένη. ¶ Αἴτια τὰ κατ' ἀρχὴν πράγματα. ¶ Αἰτήσας, ἀπολαύσας. ¶ Αἰτιᾶται, μέμφεται. ¶ Αἴτιος, ποιητὴς κτίστης. ¶ Αἴτνη, ὄρος σικελίας. ¶ Αἰτναῖον κάνθαρον, τὸν μέγαν.

Αἰτναία πῶλος ἡ σικελικὴ ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. σοφοκλῆς οἰδίποδι ἐπὶ κολωνῷ. ¶ Αἰτῶ, παρακαλῶ.

Αἴττεσθαι, δικάζειν. ἢ δικάζεσθαι. ¶ Αἴττων, ὁρμῶν.

Αἰτώλιον, τὸν αἰτωλὸν τῷ γένει. ¶ Αἴτυρον, ὕαλλον. ¶ Αἰτῶμαι, αἰτιῶμαι. ¶ Αἰτῶν. ζητῶν παρακαλῶν. ¶ Αἰφνιδίως, ἐξάπινα. ¶ Αἴφυρος, αἰθάλη. σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον τῇ θαλάσσῃ, ἢ ὁμίχλη. ¶ Αἴχθῆναι, ὁρμηθῆναι.

Αἴχθήτην, ὥρμησαν δυϊκῶς. ¶ Αἰχμάζει, πολεμεῖ μάχεται. ¶ Αἰχμαὶ, πόλεμοι. ¶ Αἰχμίον, δόρυ.

Αἰχμαλωτίζοντα, εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ βίας.

Αἰχμάσας, ἀκοντίσας. πολεμήσας. ¶ Αἰχμαλωτεύσας, προνομεύσας. ¶ Αἰχμάλωτον, αἰχμῇ ληφθέντα τὸν ἐκ πολέμου λαμβανόμενον.

Αἰχμὰς, τὰς ἐπιδορατίδας τὸν σίδηρον τῶν δοράτων.

Αἰχμάσσοισι. καταστοχάζουσιν. ὡς τὸ αἰχμὰς δ' αἰχμάσσοισι νεώτεροι. ἔχματα, ἐχέματα, καλύμματα.

Αἰχμητάων, τῶν πολεμικῶν. ¶ Αἰχμὴ, ἐπιδορατίς. ὁ σίδηρος τῶν δοράτων, ἢ πόλεμος. λόγχη δόρυ.

Αἰχμητὴς. μάχιμος πολεμιστής. ¶ Αἰχμιπποι, πολεμικοὶ ἱππεῖς. ¶ Αἰχμόδετος, αἰχμάλωτος. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Αἶψα, εὐθέως. ὠκέως ταχέως. ¶ Αἶψα, καὶ ὀτραλέως ταχέως πάνυ.

Αἴψακεν εὐθέως ἄν. ¶ Αἶψα λέλοιπεν, εὐθὺς καταλέλοιπεν. ¶ Αἴψεα, τὰ μέλη. οἱ δὲ, ἄψεα.

Αἰψηλίζουσαι, αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι. ¶ Αἰψηρά. ταχέα κοῦφα καὶ τὴν ᾧ λάβδα λέγηται λαιψηρά. ἀρίσταρχος δὲ ἐπὶ τῷ λῦσαν δ' ἀτορὴν αἰψηρήν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ταχέως, ὡς καὶ τὸ βᾶσκ' ἴθι ἶρι ταχεῖα. ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, ἀντὶ τοῦ εὐρέως. ¶ Αἰολιστῆ, σκιά. ὀλίγος χρόνος.

Αἰολικῶς, ποικίλως. ¶ Αἰὼν, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων ὁ τῆς ζωῆς χρόνος, ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὄλεο, τινὲς δὲ τῶν νεωτέρων, τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδωκαν ὡς ἱπποκράτης τὸν αἰῶνα τὶς νοσήσας, ἑβδομαῖος ἀπέθανε ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακροῦ χρόνου νοεῖται καὶ ὁ ἐν παντὶ τῷ σώματι μυελός. εὐριπίδης δὲ φιλοκτήτη, αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει, ἀπέπνευσεν αἰῶνα. ¶ Αἰώρα. ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ὁ μὲν ἐπὶ τῇ μαλέου τυραννοῦ θύειν φασί. οἱ δὲ, ἐπὶ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγίσθου. οἱ δὲ, ἐπὶ ἠριγόνῃ ἀλήτιδι τῇ ἰκάρου. ¶ Αἰωρούμενοι, μετεωριζόμενοι. ¶ Αἰωρήσας, ἐκκρεμάσας.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤ ΤΟΥ Κ̄.

Ἄκα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος, ἢ μάχη. ¶ Ἀκαδημία, λουτρὸν, ἢ πόλις. λέγεται δὲ γυμνάσιον ἀθήνησιν ἀπὸ ἀκαδήμου ἀναθέντος, καὶ τόπος, καλεῖται γὰρ οὕτως ὁ κεραμεικός. ¶ Ἀκαδῆσαι, λυπηθῆναι. ¶ Ἀκάζεσθαι, ἀνιάζεσθαι. ¶ Ἀκάθαρτον, μανιώδες. ἀχαιὸς οἰδίποδι. ¶ Ἀκαθαίρετον, τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον. ¶ Ἀκάθεκτον, ἀκατάσχετον, ἀκρότητον.

Ἀκάθεσθαι, ἀνιᾶσθαι, στέρεσθαι, οἱ δὲ, ἀκάζεσθαι.

Ἀκαθὸν, ἀγαθόν. ¶ Ἀκαθοσίωτον, ἄκοσμον.

Ἀκέσσειν, ἀπὸ θεραπεύσειν. ¶ Ἄκαινα, μέτρον τὶ ἢ κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι, καὶ ἄκανθα.

Ἀκέραιος, ἄκακος ἐλευθέριος, ἢ ἀσφαλής. ¶ Ἀκακαλλὶς, ἄνθος ναρκίσσου. κρῆτες. ¶ Ἀκάκητα, ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος, ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης. ¶ Ἀκάκαστον, ἀκαμπές. ¶ Ἀκακέμφατος, κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος. ¶ Ἀκακία, βοτάνη. ¶ Ἀκακίαγος*, ὁ μῶς δυνάμενος. ¶ Ἀκακίεις, συνίεις. ¶ Ἀκακιεῖ, συνιεῖ. ¶ Ἀκαχοίμεθα. λυποίμεθα.

Ἀκάκωτος, ἄλυπος. ¶ Ἀκαλαυρόπις, ἡ καλλίραδος. ¶ Ἄκαλα, ἄψοφα ἥσυχα. ¶ Ἀκαλάνθις, ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς, καὶ ὄρνεον μικρόν.

Ἀκαλῆφαι, κνίδαι. ¶ Ἀκαλλὲς, ἄμορφον.

Ἀκαλαρρείταο, ἀκυμάντου, πράως ῥέοντος.

Ἀκαλὸν, ἥσυχον πρᾶον μαλακόν. ¶ Ἀκαλυφὴ, καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον, ὕπαιθρον. ¶ Ἀκάμαλα, τὴν κάμηλον. ¶ Ἀκαμαντὶς, φυλὴ ἀπὸ ἀκάμαντος.

Ἀκάμαντον, ἀκοπίαστον, καὶ κύριον ὄνομα ἑνὸς τῶν αὐτήνορος υἱῶν, καὶ ὄρος ἐν κύπρῳ οὕτως καλούμενον. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ ἀκάμαντος τοῦ δημοφῶντος μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ θησέως. ¶ Ἀκάμας, ἀκοπίατος ὁ μὴ κάμνων. ¶ Ἀκάματον. πολὺ καὶ ἄφθονον πολύ.

Ἀκάματον πῦρ, ἄπειρον πῦρ. ¶ Ἀκαμπὴς, σκληρός.

Ἀκαμπιόσπομοι. οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοὶ κάμποι δὲ οἷς ἀπεδέδεικτο κάμπη ἣν περιέθεον. ¶ Ἄκαμπος. ἀκατάκλατος ἀκαμπής. ¶ Ἀκαμπίας, ὁ εὐθὺς σπόμος, ἢ σπομεύς. ¶ Ἀκανὸς, κανθαρόν εἶδος, ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων τῶν ἰχθύος, εὐριπίδης τρωάσιν. ἀκανία, ξυλίνου. ¶ Ἀκάνθαια. ἀκανοὶ ῥάχεις.

Ἀκανθὲς, ἀκανθῶδες. ¶ Ἀκανθίας, τέττιγος εἶδος.

Ἀκάνθινον, ῥάμνος καὶ ἐχῖνος. ¶ Ἀκάνιον, ἀκάνθιον

Ἄκανθα, λευκὴ, ἢ μελάμφυλλος. ¶ Ἄκανθον, ἄγναμπτον. ¶ Ἀκανθονῶτος, ἐχῖνος. ¶ Ἄκανθος, περίραμμα ὑφασμένον, καὶ ζῶον φυτὸν καὶ πτηνόν.

Ἀκανθυλλὶς, στρουθοῦ γένος. ¶ Ἀκαπήλευτος, ἀνόθευτος. ¶ Ἄκαρα, τὰ σκέλη. κρῆτες. ¶ Ἀκάραν, ἀκαρῆ. ¶ Ἀκαρᾶ βραχεῖ ταχέως.

Ἀκαρὲς,

Ἀκαρὲς, τὸ παρὰ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον.
Ἀκαρέως, ὀλοσχερῶς. ¶ Ἀκαρὴς, ἀντὶ τοῦ ἀκαριαίου ἐνίοτε δὲ τὸ βραχὺ ὃ οὐδὲ κεῖραι. οἷόν τε ἀκαριαία, ῥιπή. ὀλίγη μικρά. ¶ Ἀκαριαῖον, τὸ πρόσφατον ἢ ἀνάρχιον, ἢ ἀκέφαλον τὸ βραχὺ τὸ ὀλίγον.
Ἄκαρνα, δάφνη. ¶ Ἀκάρναξ, λάβραξ. ¶ Ἄκαρον, τυφλόν. ¶ Ἄκαρπον, ἄγονον. ¶ Ἀκαρσύας, ὁ ἀνίκητος. ¶ Ἀκαρτόρητος, ἀνυπομόνητος.
Ἀκάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς βραδέως. ¶ Ἄκαστος, ἡσφένδαμνος. ¶ Ἀκασμένα, ἀναπεπαυμένα ἡρμοσμένα. ¶ Ἀκαστόφρων, συνετός. ¶ Ἀκαταγώνιστον, ἀήττητον. ¶ Ἀκαταγνώστως, ἀνεπιλήπτως.
Ἀκαταιτίατον, ἀνέγκλητον ἀκατηγόρητον.
Ἀκατάληκτον, ἄπαυστον, λήγειν γὰρ ἐστὶ τὸ παύειν.
Ἀκατάλληλον, ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον. ¶ Ἀκαταμάχητον, ἀνίκητον, ἀήττητον. ¶ Ἀκατάσειστον, βέβαιον, ἑδραῖον. ἀσάλευτον. ¶ Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλητον. ¶ Ἀκατεύχναστον, ἀκοίμητον.
Ἀκάτια. ὑποδημάτων εἶδος, ἢ τὰ μεγάλα ἁρμένα.
Ἀντίον, τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον, ἢ ὁ διοπτεύων τὴν πόλιν ἄρχων, ἢ ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ μέγας ἱστὸς, ἢ ναῦς ἤγουν πλοῖον, ἔστιν δὲ καὶ φιάλη ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ.
Ἀκαχέατο, λελυπημένοι εἶεν. ¶ Ἀκαχέδαται, λυποῦνται. ¶ Ἀκαχείζεο. ἐν ἄχει γίνου. λυποῦ.
Ἀκαχεῖν, συσχεῖν. λυπῆσαι. ¶ Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. ¶ Ἀκαχμένον ἔγχος. ἠκονημένον δόρυ. ἐστομωμένον. ¶ Ἀκαχήμεναι. ἀνιᾶσθαι. ¶ Ἀκάχοιτο, λυποῖτο. ¶ Ἀκεάνεσσι. ἰχθύσσι ὑπὸ ἀμπρακιητῶν. ¶ Ἀκεαναὶ, οἱ μὲν, τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα. οἱ δὲ, σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαιρούμενον.
Ἀκέαστος, ἄκλαστος. ¶ Ἀκέσασθαι, θεραπεῦσαι.
Ἀ*κελλεὰ, ἔκλεψαν, οἱ ταραντῖνοι. ¶ Ἀκέλευθα, ἄνοδα. καὶ ἐνθυτικῇ σημεῖον ὅταν μὴ ἦ κέλευθος.
Ἀκέλευμνον. οὐ βεβηβὸς ἀσφαλῶς. οἱ δὲ, τὸν σκληρὸν σίδηρον. ¶ Ἄκεν, ἅτινα. ¶ Ἀκεῖσθαι, ἰᾶσθαι παραιτεῖσθαι. ¶ Ἀκεινὰ, κένετρον βοῶν ἀρότρου.
Ἀκείνης. ἀκοινώνητος. ¶ Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον καὶ ἕτοιμον. ¶ Ἀκειώμενον, ῥάπτοντα καὶ ἰώμενον.
Ἀκέοντο, ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο. ¶ Ἀκέοντες, ἡσυχάζοντες. ¶ Ἀκέοντος. ἀψοφητὶ καὶ ἡσύχως, σύνηθες δὲ τῷ ποιητῇ τοῦ μέτρου ἕνεκα χρῆσθαι τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν, καὶ τοῖς μακροῖς ἀντὶ τῶν βραχέων. ¶ Ἀκέουσα. ἡσυχάζουσα. ¶ Ἀκέουσι, θεραπεύουσι. ¶ Ἄκερα. ἐνδυμά τι πολυτελές.
Ἀκέραια σῶα ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκέραιον, ἀνεπίπληκτον. καθαρόν ἄκακον. ¶ Ἀκερδὴς, βλαβερός. ἀνωφελής. ¶ Ἀκερχές. ἀπενθές. ¶ Ἀκερσίλα. μυρσίνη σικελοί. ¶ Ἀκερσεκόμος, τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.
Ἀκερσεκόμης, ὁ ἄκαρπος τὰς κόμας, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ ἀπενθές. διὸ καὶ φοῖβος λέγεται ὁ ἀπόλλων, καθαρὸς ὢν πάντος πάθους. ¶ Ἀκέσασθαι, ἰάσασθαι. ¶ Ἀκέσαιο, ἐξιάσαιο. ¶ Ἀκέσεων, ἀποθεραπεύσεων. ¶ Ἄκεσιν. ἴασιν. ¶ Ἀκέσματα. ἰάματα. ¶ Ἀκέσμιον, ἰάσιμον. ¶ Ἄκεσμον, θεραπείαν, ἰατρείαν. ¶ Ἄκεσον, ἄπονον. ¶ Ἀκεσταὶ, εὐίατοι. ¶ Ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι, σικελικὰ ὀχήματα.
Ἀκεστρία ἠπήτρια. ¶ Ἀκεστήριον, ἠπητήριον.
Ἀκεστρὸν, φάρμακον. σοφοκλῆς παλαμήδῃ.
Ἀκεσταὶ, φρένες ἐσθλῶν, μεταφορικῶς, εὐίατοι καὶ εὐκατάλλακτοι. λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα σικελικὰ ἀπὸ πόλεως σικελίας. ¶ Ἀκεστῶν, θεραπευτῶν.
Ἀκέοντο. ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο. ¶ Ἀκέστωρ, ἰατρός. θεραπευτής. ¶ Ἀκεύει. τηρεῖ κύπριοι. ¶ Ἀκεόμενα, θεραπευόμενα. ¶ Ἀκέων. ἡσυχάζω, καὶ ἡσυχάζουσα ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν ἢ ἐκπλαγεῖσα.
Ἀκέται, ἐπίατοι, ἀκατάλλακτοι. ¶ Ἀκή. αἰχμὴ σιδήρου, ἢ ἡσυχία, ἢ θεραπεία, ἢ ἰάματα. ¶ Ἀκήδεα ἀταλαιπώρητα. ¶ Ἀκηδέδαται. λύπη κατέχονται. ¶ Ἀκηδεῖς. ἀφρόντιδες. ἄταφοι. ἄλυποι.
Ἀκηδία, αἰσχύνη ὕβρις ἀμέλεια. ¶ Ἀκηδεῖς, ἀφροντίστους ἀμελεῖς. ¶ Ἀκήδεσεν, ἠφροντίστησεν.
Ἀκηδέστως, ἀνηλεῶς ἀφροντίστως. ¶ Ἀκηδὴς, ἄταφος, ἄλυπος. ¶ Ἀκηδίᾳ. ἀλυπίᾳ. ¶ Ἀκηδὲς, μέγα. ¶ Ἀκήδεστοι, κηδείας μὴ τυχόντες.
Ἀκήδιτον, ἄθελκτον, σκληρόν. ¶ Ἀκήδωτος, κηδείαν μὴ ἔχων. ¶ Ἀκήλητος, ἀπαραλόγιστος ἀκηλάκευτος. ἀμετάβολος. ¶ Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον καθαρόν. ¶ Ἀκήματα. ἰάματα. ¶ Ἀκήμων, ἐκκεχυμένος. ¶ Ἀκὴν, ἡσυχίαν. ¶ Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ ἀντὶ τοῦ ἥσυχοι καὶ ἐκπλαγεῖς, ἢ ἀχανεῖς.
Ἀκὴν ἦγες, ἡσυχίαν ἦγες. ¶ Ἀκήνιον, ἡσύχιον.
Ἀκηράσιον. ἄφθορον. ἄφθαρτον. ¶ Ἀκέραιον. καθαρόν. θεῖον. ἁγνόν. ¶ Ἀκῆραι, ἀκρόταται.
Ἀκήρεα, ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκηρεσία, ἀφθαρσία.
Ἀκήρια, ἀκέραια. σῶα. ¶ Ἀκήριοι, ἄψυχοι. ἄφθαρτοι ἄνοσοι. ¶ Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον, ἀφανὲς δὲ σοφοκλῆς θυέστη. ¶ Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος.
Ἀκήρυτος. μέγας τίς ἀδιάλλακτος. ¶ Ἀκῆσκος, τάλαρος. ¶ Ἀκητὸν, κράτιστον. ¶ Ἀκηχεδόνες, λύπαι. ¶ Ἀκήχεται. ἀδημονεῖ. ¶ Ἀκὶ, φυτόν τι καὶ ἀκιδᾶται. ¶ Ἀκιανώτερον, ἀσθενέστερον.
Ἀκιβδήλευτος, ἀκακούργητος, ἄδολος. ¶ Ἀκίβδηλον, καθαρὸν ἁγνόν. σεπτὸν ἢ ἀδόκιμον ἀπαρεγχείρητον ἐνθὶ νομίσματος. ¶ Ἀκίδας, τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας. ¶ Ἀκιδνὸν, ἀσθενὲς εὐτελές.
Ἀκιδνότερον, ἀσθενέστερον ταλαιπωρότερον ἀθλιώτερον. ¶ Ἀκίδωτον, βέλος χωρὶς σιδήρου ἢ ὅρμον τῶν τῆς κατασκευῆς. ¶ Ἀκιδρωνάζω, ἀμβλυωπῶ.
Ἄκικυς ἀσθενὴς ἀδύνατος κατὰ στέρησιν, ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τῆς κίκυος, ἤ τις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἴσχουσα.
Ἀκίμων, ἑτοίμων. ¶ Ἀκίναγμος, τιναγμὸς κίνησις.
Ἀκινάκις, δόρυ περσικὸν ξίφος.
Ἄκινος, πόα τίς. ¶ Ἀκίμενοι, οἰώμενοι μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. ¶ Ἀκίονες, ἀστήρικτοι.
Ἀκηρῆ. ἀσθενῆ οὐκ ἐπιτεταμένα. ¶ Ἀκηρί. καλόν.
Ἀκιρὶς, λύχνος. ¶ Ἀκιρὸς, ὁ βορρᾶς. ¶ Ἀκιρῶς, εὐλαβῶς, ἀτρέμας. ¶ Ἄκις, ποταμὸς ἀσίας, ἢ ἐν κατάνῃ, ἢ ὅπλον ἢ βέλος σιδηροῦν, ἢ τὸ σιδήριον τοῦ βέλους. ¶ Ἀκίσιν, ὀξύτησιν. ¶ Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ¶ Ἀκίδες, τὰ σιδήρια τοῦ βέλους.
Ἀκιώτατοι, ἄσηπτοι. κὶς γὰρ θηρίου γένος.
Ἄκκαθεν, ἀνέκαθεν. ¶ Ἀκκαίον, εὐκαταφρόνητον.

Ἀκαλακανσὶρ, ἀκανθυλλὶς παρὰ λάκωσιν.
Ἀκκίζειν, γυναικίζεσθαι, προσποιεῖσθαι μωραίνειν.
Ἀκκίζεται, ὀξύνεται. ¶ Ἀκκισμὸς, προσποίησις.
Ἄκκελει. ἄδοξα. ¶ Ἀκλεὼς, ἀδόξως. ¶ Ἀκλεεῖς, ἄδοξοι. ¶ Ἀκλήρω, ἔχωντι μὴ κλῆρον μὴ δὲ οὐσίαν, ἤτοι πτωχῶ. ¶ Ἀκληρεῖ, ὀμετέχει. ¶ Ἄκλητον, ἀνώνυμον. ¶ Ἀκλινὴς, ἀνυπότοκτος. ¶ Ἀκλυδώνιστος, ἀτάραχος ἀκλόνητος. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή.
Ἀκκὸρ, ἀσκὸς λάκωνες. ¶ Ἀκκὸς, παράμαρος. λέγεται δὲ παιδίοις ὡς μαροῖς. ¶ Ἀκλάδας, ἀμπέλους, ἀκλαδεύτους αἰολεῖς. ¶ Ἄκλεπτοι. οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς, σοφοκλῆς φαίσβα ἀκλείδας ἄζυγας. ¶ Ἄκλητα. τὰ οὔπω κλειζόμενα τὰ τῶν βακχίων. ¶ Ἄκμα, νηστεία ἔνδεια. ¶ Ἀκμάζει. νεάζει νεωτερίζει. αὔξει. ¶ Ἀκμαία. ἀκμάζουσα θάλλουσα. ¶ Ἀκμαιοτάταις, νεωτάταις.
Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. ¶ Ἀκμαίων, ὀξέων.
Ἀκμὴ, νεότης, ἡλικία. ¶ Ἀκμεῖ. καλεῖ. καιρὸς καλεῖ.
Ἄκμηνος, ἄσιτος, νῆστις. ἄγευστος ἄρτου. ¶ Ἀκμὴν ἔτι. ¶ Ἀκμῆτες, μὴ κάμνοντες ἀκοπίαστοι.
Ἀκμητεῖ. ἀκαματεῖ. ¶ Ἄκμητοι, ἀκοπίαστοι.
Ἀκμοθέτους, τοὺς τόπους ἔνθα κεῖνται. οἱ ἄκμονες.
Ἀκμοθέτῳ, τῷ κοιλώματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται.
Ἄκμονα, ἀλετρίβανον κύπριοι. ¶ Ἀκμονίδης, ὁ χάρων καὶ ὁ οὐρανὸς ἄκμωνος γὰρ παῖς. ¶ Ἄκμων, ἀπαθὴς, κρόνος. οὐρανὸς, ἢ σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ. ¶ Ἄκναπτον, ἀκατάκλαστον. ἄγναφον, ἱμάτιον καὶ ἀκόλαστον.
Ἄκνηστις, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. ὅπερ κνήσασθαι ζῶον ἀδυνατεῖ. ¶ Ἀκνάζη, ἀκούεις. ¶ Ἀκναστῆρες, ἀρχήτις παρὰ μεταποντίοις ἀκοίνησιν, αἱ ἀγκάλαι.
Ἄκοιτις. ἢ ὁμοκοίτις, γυνὴ σύγκοιτος. ¶ Ἀκόλακοι. οἱ οὐκ ἀνκολακευθεῖεν. ¶ Ἀκολασία, ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σοφροσύνης, ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια. ¶ Ἀκόλαστον. θρασὺ, κακὸν, ἀσελγὲς ὑβριστικός. ¶ Ἀκόλουθος. ὁ νεώτερος παῖς θεράπων δὲ ὁ περὶ τὸ σῶμα. ¶ Ἀκόλους. ψωμοὺς, παρ' ὃ ἡ τροφὴ ἀχόλους ποιεῖ καὶ ἡμέρους τοὺς φαγόντας.
Ἀκόμνιον, σιμόν. ¶ Ἀκομιαστεῖ. ἀμελᾷ. ¶ Ἀκόμης, οὐκ εὐδιάκονος οὐδὲ πανοῦργος. ¶ Ἄκων, ἀκούσιον σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. ¶ Ἄκομψον, ἀπάνουργον ἁπλοῦν ἀρχίλοχος. οὐκ εὐδιακείμενον.
Ἀκονᾶ, θίγει, ὀξύνει. ¶ Ἄκανδος. ἄχαρις. κονδὰς γὰρ χάρις ἐστίν. ¶ Ἀκονητὶ, ἀμαχητί. ἢ χωρὶς ἀκονήσεως. ¶ Ἀκονίτως, ἀκοπιάστως ἀπόνως.
Ἄκοντες, ἀκοντίζοντες μὴ θέλοντες. ¶ Ἀκοντίαι. ὄφεις. τινές. λέγουσιν καὶ ἀκοντιζοί. ¶ Ἀκοντιὰς βοτάνη τίς οὕτω καλουμένη, τοὺς κύνας θεραπευομένη τῆς δάκης τῶν ὄφεων. ¶ Ἀκοντίζει, ἄνω ῥίπτει.
Ἀκοντικὸν, φάρμακον οὕτω καλούμενον.
Ἀκόντιον. δοράτιον, μικρὰ λόγχη. ῥάχιν δὲ μακεδόνες καὶ στρατεύματος μέρος ἀγριανῶν, αἰολεῖς.
Ἄκονοι, ἀστρόμητοι ἄτρωτοι, ἄπληκτοι. ¶ Ἀκοντιστὴν, ἀκοντισμόν. ¶ Ἀκόντων. ἀκοντίων δοράτων.
Ἀκοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι. ¶ Ἀκοραῖος. βλαβερὸς ἀνωφελής. ¶ Ἀκορραὶ, ἄκανθαι. ¶ Ἀκόρευτος. ἄπληστος ἀκόρεστος ἀσάρωτος. ¶ Ἀκόρητος. ἀπλήρωτος, ἄσωτος. ¶ Ἀκορνὰ, ἀκανθῶδες φυτόν.
Ἀκορνοὶ, ἀττελεβοί. ¶ Ἄκορον, πόατίς βοτάνη.
Ἀκόρυφα, ἀναρίθμητα πολλά. ¶ Ἀκόρωδον, ἀκτένιστον ἄκαρπον. ἀξύλιστον. ¶ Ἀκόρητος, ἀκόσμητος κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἄκος, ὑγεία θεραπεία φάρμακον καὶ γενεά. ¶ Ἄκοσμα. ἄτακτα ἀπρεπῆ. ¶ Ἀκοστή. κριθὴ παρὰ κυπρίοις.
Ἀκοστήσας, κριθιάσας ἀδηφαγήσας κατὰ τοὺς γνωσσογράφους ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν, τίθησι δὲ τὸ ἄκος εἰδὶ τῆς ἀποπαύσεως τοῦ τελιμοῦ καὶ τῆς δίψης πίον ἀκέον τότε δίψαν, ὁ δὲ ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενόμενος, διὸ ἐπιφερεῖ δεσμὸν, ἀποῤῥήξας, θείει πεδίοιο κροαίνων ὃ καὶ βέλτιον εἴρηται, τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείς.
Ἄκοσμον, ἄστροπον, ἄτακτον, ἄμορφον. ¶ Ἀκόστιλα, ἐλάχιστα. ¶ Ἄκοτον, ἀόργητον. ¶ Ἀκουάζεστον, τιμῆς ἀξιοῦσθε ¶ Ἄκουεν, ἤκουε. ¶ Ἀκουέμεν, ἀκούειν. ¶ Ἄκουσα, ἤκουσα ἢ μὴ βουλομένη.
Ἀκούσαμεν. ἠκούσαμεν. ¶ Ἄκουσμα, φήμη.
Ἀκουστήσας, διδάξας. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων. καὶ ἀκουσίως. παρὰ προαίρεσιν. ¶ Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω. ¶ Ἀκουστὸν, μέγα παρὰ τὸ ἀκούεσθαι λαλητόν.
Ἀκοῦ, θεράπευε. ¶ Ἀκουάζεσθαι, αἰσθάνεσθαι ἀκούειν. ¶ Ἄκουρον. μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄῤῥενα τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα ἐτ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων ἀντὶ τοῦ μὴ ἄρσενα παῖδα λιπόντα σημαίνει τὸ ἄπαις ἡ λέξις. ¶ Ἀκουστιῶν. ἀκουστικῶς ἔχων. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων ἀπροαιρέτως. ¶ Ἀκόχρητον, ἀπλήρωτον. ¶ Ἄκρα. ἀκρόπολις ἀρχὴ ἢ τέλος.
Ἀκράαντον, ἀτελειότατον. ¶ Ἀκρανὴς, ἀπεχθής.
Ἄκοψον. ἀσβανῆ. ¶ Ἀκράδαντον, ἄσειστον ἀσάλευτον.
Ἀκραῆ. ἄκρως προιόντα οὔτε σφοδρῶς οὔτε ἐλλειπόντως. ¶ Ἀκραγεὶ, δυσχερές. σκληρόν. ὀξύχολον, ἀσθενές. ¶ Ἄκραι, κρόκαλα. ¶ Ἀκραίας ἄκρης.
Ἀκραινίαι. αἱ πρῶται πρὸς θαθαλάσσης. ἀκραίνει. ἀκρατεῖ. ¶ Ἀκραιφνὲς, καθαρόν. ἀληθές. ¶ Ἀκραιφνέστερον, ἀληθέστερον. ¶ Ἀκραιφνὴς, καθαρός. ἀκριβὴς. ἀληθής. ¶ Ἀκράκιον, ἀκέραιον, πρόσφατον. ¶ Ἀκραέα, οὔριον. ¶ Ἀκραμύλα, κοχλίας.
Ἄκραγον, ἀδιαῤῥίπτον, ἀστεργές. ¶ Ἀκρανὲς. ἀκρατές. ¶ Ἄκρανον, τὸ μὴ κατὰ νόμους. ¶ Ἀκρασίας, ἀνωμαλίας παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι.
Ἀκρατίαν, ἀκρασίαν. ¶ Ἀκρατῆ, ἄπρακτα, ἀκράτητα. ¶ Ἀκρατὲς, ἀσθενές. εὐριπίδης αἰόλῳ.
Ἄκρατος. ἀμιγὴς. ἀσυγκέρατος. ¶ Ἀκρατῶς, ἀνυπομονήτως. ¶ Ἀκραχολεία, ἡ πρόχειρος ὀργή.
Ἀκρεαπαῖς, θήλεια. μακεδόνες. ¶ Ἀκρέα. ἡ ἀθηνᾶ καὶ ἡ ἀφροδίτη. ¶ Ἀκρέμονες, βλαστοί. κλάδοι.
Ἀκρηλόγχη, κέρκος ἢ μικρόν. ¶ Ἀκρήμορον, ἀστεργές. ¶ Ἀκρήμονες, κλάδοι καὶ βλαστοὶ, ἢ ἀκρέμονες. ¶ Ἀκρήπεδος, ἡ ἀγαθή. ¶ Ἀκρής. ὁ διά τινα ἔκπληξιν ἄφωνος γενόμενος. ¶ Ἀκρηθὴς, ἄψεκτος. ¶ Ἄκρης πόλιος. διαλελυμένως ὃ ἐστι διῃρημένως τῆς ἀκροπόλεως. ¶ Ἀκρηστὴς δοῦλος.
Ἀκρῆστις, ῥάχις καὶ ἄκρα. ¶ Ἀκρηστόλουχος. δοῦλος.
Ἄκρητοι, ἀχώριστοι, ἀδιάκριτοι. οἱ διὰ κεραστοῦ οἴνου γινόμενοι

γινόμενοι. ¶ Ἀκρίζων, ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος εὐριπίδης οἰνεῖ. ¶ Ἀκρία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν ἄργει ἐπίτινος ἄκρας ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἥρα καὶ ἄρτεμις καὶ ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν ἄργει κατὰ τὸ ὅμοιον ἐπ' ἄκρῳ ἱδρυμέναι. ¶ Ἄκριες τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων. ¶ Ἄκριας, ἄκρας, ἀκρωρρείας. ¶ Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις. ¶ Ἀκριβὲς, ἄκρον, εὐριπίδης φιλοκτήτῃ.

Ἀκριβῶς, ἄκρως. ¶ Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. ¶ Ἀκρίνας· γωνίας καὶ καθαρός· ἁγνός. ¶ Ἀκρινόμος, ὕλης ἐπιμελητὴς παρὰ λάκωσιν. Ἄκριον· ποῖον*. ¶ Ἀκρισίας, κρόνος παρὰ φρυξίν. ¶ Ἄκριστιν, κλέπτριαν· ἀλετρίδα φρύγες.

Ἄκριτα, ἀτέλεστα ἀκορύφωτα, πολλά· μὴ ἀριθμούμενα. ¶ Ἀκρίστιος, ἡ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ καθεζομένη, ἔστι δὲ ἡ ἄτιμος. ¶ Ἄκριστοι· ἄκρα ὁρῶν· λόφοι· γωνίαι.

Ἄκριτα νείκεα, ἀδιακρίτους φιλονεικίας.

Ἀκριτάγωνον, πολύγωνον. ¶ Ἀκριτοβάται, ἀρχή τις παρὰ ἐφεσίοις τῆς ἀρτέμιδος θυσιῶν.

Ἀκριτόμυθος, πολυλόγος καὶ λίαν ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους. ¶ Ἄκριτον, πολὺ καὶ ἀδιάστατον καὶ ἀδιαχώριστον. ¶ Ἀκριτόμυθε, πολλὰ, καὶ ἀδιάστολα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων ὅ ἐστι συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα, ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον γὰρ τῶν φρονίμων ὁ λογισμὸς, τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό. ¶ Ἀκριτόφυλλον, πολύφυλλον, οὗ διακρῖναι τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν. ¶ Ἀκριτόφωνοι, βαρβαρόφωνοι συνεκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή. ¶ Ἀκροβάζειν, ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν. ¶ Ἀκροβηματίζει, ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο. ¶ Ἀκροβᾶσθαι, ὑπακούειν ὑποτετάχθαι. ¶ Ἀκροβόλαι, αἱ τοῦ ἡλίου βολαί.

Ἀκροβολίδος, ἀκράτου ὀβελίτου λίθου ἢ τῶν ὀβελίσκων. ¶ Ἀκροβολίζει· ἀκοντίζει· πόρρω ἰών· ἀκροβολίζεσθαι, τὸ ἐν πολέμῳ κατάρκεσθαι συμβουλιῶν. ¶ Ἀκροβολιμός· παρὰ τὸ ἄκρως βαλλόμενον. ¶ Ἀκρόβολοι· ἀκοντισταὶ τοξόται.

Ἀκροδίκαιον, τὸ ἔσχατον τῆς δίκης. ¶ Ἀκρόδρυα· ἀρχή· καρπῶν· καρποί. ¶ Ἀκροδρύων, ἀρχῶν· καρπῶν δένδρων, ὡς ἐκ τῶν δρυός. ¶ Ἀκρόδρυον, πλῆρες μέτρον παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἀκροζύγια· τῶν βοεικοῦ ζυγοῦ ἤγουν τὰ μέσα ζεύγλη. ¶ Ἀκροθάλυπτα, ἀκρόκαυστα. ¶ Ἀκροθινιάζειν, ἀκροθιγγάνειν καὶ ἀπάρχεσθαι. ¶ Ἀκροθιγῶς· τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τί ἢ βραχύ. ¶ Ἀκροθιγῶς, λεπτομερῶς. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ καρπῶν ἢ σκῦλα λαφύρων ἀπάρχαι. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ τῶν θινῶν, θίνες δὲ εἰσὶν οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν, ἢ πᾶσα ἀπαρχή. ¶ Ἀκροθόρακες, μέτυσοι.

Ἀκρόκνεφα· πρὸς ὄρθρον. ¶ Ἀκρότης, ἀρχή.

Ἄκροι· ἄκραι ἢ δοῦλοι. ¶ Ἀκροκελαινιόων ὁ τὰ ἄκρα μεγάλα ἔχων, φαινόμενά τε πλῆθος ὑδάτων, ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. ¶ Ἀκρόκομοι, τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια· τῶν νεῶν. ¶ Ἀκρομύλη, ἡ γουνὶς μύλων ἢ μύλος αὐτός.

Ἄκρον, μετέωρον ὑψηλόν. ¶ Ἀκρόπολης, τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. ¶ Ἀκρόπολον· ἔρημον, ἔννομον.

Ἀκροπόλοισιν, ἀκρίας τοῖς κατὰ τὰς ἄκρας ἀναστρεφομένοις ἐρήμοις. ¶ Ἀκροπόρους, τοὺς ὀβελίσκους ἐπιθετικῶς. ¶ Ἀκροπόσθια· τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα.

Ἀκρόσφυρα· γένους ὑποδημάτων γυναικείων.

Ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων ἀνωτάτων.

Ἀκροτηριάζει, τὰ ἄκρα τέμνει. ¶ Ἀκρότητα· πολυκρότητα αὐτοῖς γενόμενα· ὥς τε μὴ δὲ συγκροτεῖσθαι μὴ δὲ συμπεσεῖν ἀκρότης. ¶ Ἀκροατήριον, τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα.

Ἀκροτόμῳ, ὀξυτάτῳ λίθῳ ἢ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ τέμνοντι. ¶ Ἄκροτον, ἀδιαρρίπιστον, ἀπαίδευτον.

Ἀκροῦν, ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος. ¶ Ἀκρουνοὶ, ὅροι ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Ἄκρουρον, ἄκρατον. ¶ Ἀκρουρά· οὐραί. ¶ Ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. ¶ Ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει· ἄκρον δὲ ὄρος τῆς ἀργείας, ἐφ' οὗ ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο μελάμπους, καθαράς τὰς προιτίδας ἤγουν ταῖς χάρισιν σοφοκλῆς ἰφιγενίᾳ.

Ἀκροχάλιξ, ἀκροθόραξ ἡμιμέθυσος· χάλιξ γὰρ ὁ ἀκρότατος οἶνος, χαλᾶ γὰρ τὰς φρένας.

Ἀκρόχειρος, ἀνδροφόνος. ¶ Ἄκρου, ἄκρας.

Ἀκροχορδόνες, ὄνομα πάθους. ¶ Ἀκροβέλια· τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου καὶ τοῦ ὀβελιάρτου.

Ἀκρῶα· πλάγχνα, ἔντερα ἀκρῶα. ¶ Ἀκρωμῖται· οἱ μείζοντες. ¶ Ἀκρώμια· αἱ κατακαλεῖδες· ἀκρώνια ἀθροίσματα παράστασις πλῆθος. ¶ Ἀκρώνια, ἀθροισμός. ¶ Ἀκρωρείαις ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων, ἤτοι ἐξοχαῖς κορυφαῖς εἰς τρία γὰρ τὸ ὄρος μεμέρισται· εἰς ἀκρώρειαν· εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τόρμα· καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή· ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους· τόρμα δὲ, τὸ τελευταῖον τοῦ ὄρους. ¶ Ἄκρως· μεγάλως ὀξέως. ¶ Ἀκρώσσει, ἀκροᾶται· ἑκὼν οὐχ ὑπακούει, πρὸς ποιεῖται. ¶ Ἀκρωτερῆσαι, κόψαι ἢ ἀχρειῶσαι. ¶ Ἀκρωτηρίοις, τὰ ἄκρα τῶν ἐν τόρων. ¶ Ἀκρωτήριον, ὑψηλὸν τόπον.

Ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζώδια ἀνατιθέμενα δωριεῖς. ¶ Ἀκρωτηριάσας·, τὰ ἄκρα ἀποτεμών.

Ἀκτὰς, αἰγιαλοῖς πετρώδεις· τόπους. ¶ Ἀκταία· ἡ ἀττικὴ πρώτως οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίστου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ πεντελικοῦ.

Ἀκταίνειν· μετεωρίζειν. ¶ Ἀκταίνουσα· τρέμουσα ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα. ¶ Ἀκταῖοι, ἰχθύες οἱ μὴ πελάγιοι, ἀλλ' αἰγιάλιοι. ¶ Ἀκταίου· παραθαλασσίου.

Ἀκταΐζων· ἀκτάζων προθυμούμενος ἢ ὁρμῆς πληρῶν ἢ μετεωρίζων. ¶ Ἀταϊσμένον, προηρμένον.

Ἀκταιωρεῖν, ἀκτὰς φυλάττειν. ¶ Ἀκτέα· δόρατα· κάμαξ. ¶ Ἀκτέανοι, ἀκτήμονες. ¶ Ἀκτεῖνος, ὁ δηγὸς συρακούσιοι. ¶ Ἀκτερὶς, ἄφατον.

Ἄκτενος· ὀριὸς ἀξίνης κροῦσμα. ¶ Ἀκτεροὶ, ἄφατοι αἰκράνιοι ῥάβδοι, ἢ περὶ τῶν ἀθῶ χώρα.

Ἄκτη, τροφή. ¶ Ἀκτὴ, ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ παραθαλάσσιος τόπος· τῷ προσαράσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα, ὅ ἐστι ῥήγνυσθαι καὶ κατατάσσεσθαι, διὸ καὶ

ἐπιγνύμενα· ἢ ἀὐτὴν ἕδρον τόπον αὐτοῦ τινὸς φησὶ, διὰ πλὼ γινομένων τῶν κυμάτων ἐπὶ αὐτὸν ῥηγνυσθαι καὶ ἄραξιν· ἀκτὴν δὲ καὶ τὸ τελευταῖον τῆ ἀλφήτου καταγμα καλεῖν ἕως ἂν ὄμηρος διὰ πλὼ κατάξιν, ὡς ὅταν λέγῃ ἀλφήτου ἀκτὴν, λέγει μὲν οὖν καὶ αὐτὸ διὰ τῶν πλωτήρων μαθόντες ἄκραν, τοὺς τοιούτους τόπους. ὅθεν δὲ καὶ ἄλλό τι ἢ σωρηθεὶς καλούμενον αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὁρίσασθαι τοῖς πλοΐζομένοις λαβοῦσα ἐκεῖνός τε γὰρ ἐς τοὺς βιαίους τῶν τόπων ναποβαίνοντες ἐσιδῶνται· αὐτή τε τοὺς ἐπ' ὀλιγίστοις ἀφωρισμένους τόπους, ἀκτὰς καλεῖ· καὶ τύχωσιν μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες ἔσι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου. Ἀκτὴ ὠδὴ προσχούσῃ τῷ ὀξέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ. Ἀκτήμων. πένης, ἀνδρὸς.

Ἀ κτημοσύνη, ἀνδρεία. Ἀκτὶς, οἰκέτου ὄνομα· παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁ δημόσιος, ἢ ναῦς. Ἀκτίνης. λίθος ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς· σοφοκλῆς ἀκερσίῳ. Ἄκτιστον, ἀποίητον. Ἀκτορέονε. ἄκτορος παῖδε.

Ἀ κτοσύνη. ἀπρέπεια. ἀσχημοσύνη.

Ἀ κτῶν, αἰγιαλῶν. Ἀκτωρ, ὁ ἀτωγεύς. ἰμάς. χοινί

Ἀ κτωρεῖ, τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάττει. (ον.

Ἀ κτώρια. ἀκτὰς ἢ φυλακάς. Ἀκτωρούς. γεωργοὺς ἢ φύλακας. Ἄκυλον ἄδοξον.

Ἀ κυκτήριον, φάρμακον πρὸς ὃ μὴ κυεῖν γυναικεῖον.

Ἀ κυθῶν, ἀγρυπνῶν. Ἀκύκλιος, ἀταπείνωτος.

Ἀ κυλεύς. ἀετός. Ἄκυλλον, ὃ αὐδοῖον, λυδοί.

Ἀ κυλον, ὁ τῆς πρίνου καρπός. βάλανος.

Ἀ κύμων, σεῖρα. ἄτεκνος. ἄτοκος μὴ γεννῶσα. μὴ ἔχουσα κύημα. Ἀκύμονα, ἀτάραχον. Ἀκύμονος, πολυκυμάτου, ἢ πολυκύμονος. Ἀκωτόλη. ἀπρόσιτον. Ἀκυρὶς. ἀτυχὴς. Ἀκύρημα. ἀτύχημα. Ἄκωον, ἄτοκον. Ἄκυρον. ἀμιγῆ παρθένιον. Ἄκυρον, παλαιόν. Ἄκυρον. ἄπειρον μαχαιρᾶν οὖσαν, κῦρος γὰρ τέλος.

Ἀ κυρολογεῖ. ψευδολογεῖ. Ἀκυρόωντα. ἀναρμοσα ἄκυρα. Ἀκυρῶσαι. ψευδοποιῆσαι καταργῆσαι. Ἄκυτος. ἄθικος. σεσίφη. Ἀκύρματα. ἀποτεύγματα. Ἀκχός. ὠμός. Ἀκχαλίβαρ, κράββατος. λάκωνοι. Ἀκχημονιῶ καὶ καπαπαθήσαντα. Ἀκωδώνισον, ἀδοκίμασον, κωδωνίσαι γὰρ τὸ δοκιμάσαι λέγεται.

Ἀ κωκὴς, ὀξύτητας. Ἀκωκὴ, ἢ τῆς ἐπιδορατίδος ἀκμή. Ἄκων, μὴ θέλων, ἢ τῶν δοράτων.

Ἀ κώπητον, ἀπαρασκεύαστον ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, ἢ ἀώσπλον. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τῶ ξίφους.

Ἄ κωλος, ἄπους. Ἀκώρια, ἀκαθαρσία.

ΤΟ Ἀ ΜΕΤ ΤΟΥ Λ.

Λα, θάλασσα, ἢ δῖνος κύκλοι. Ἄλαβα, μέλανα ὡς γράφομεν. Ἀλάβαστος, λίθος. Ἀλάβαστρον, μυροθήκη. λίθος φλέγμονος. Ἀλακή. λιγυὸς. ὠδὸς καρκίνος κυπρίων μαρίλη. Ἀλάκη, πάνθρακες.

Ἀ λάβυροι, θόρυβοι. Ἀλαβυτῶ, θορυβῶ.

Ἀ λαβώδες, ἀνθρακῶδες κεκαπνισμένον.

Ἀ λάβαστρον, φωκαΐδιον ἢ καννίον. Ἀλαβὼς, ποταμός. Ἄλα, εἰς πλὼ θάλασσαν. Ἀλα* δένεσται ἡμβράτις τῶν ἀθηναίοις μυστηρίων. Ἀλαλίαν, θάλασσαν. Ἀλαλα, αἰχρά. Ἀλαλζονδύεσθαι, ψεύδεσθαι, ἢ αἰσχύνεσθαι. παραπίνοι. Ἀλαλζὼν, ἐπαφρίζων φλύσης, ἢ ὡδὶ ἅλις ζῶν, ὅ ἐστιν ἅλαο.

Ἀ λαζονδύεται, ἐπαφρίζονδύεται. Ἀλαθέαο. ὥραο. λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῶ πάντα ποιοῦσιν.

Ἀ λαί. δύο δῆμοι τῆς ἀττικῆς. Ἄλαιβρα. ἄλβυρα.

Ἀ λαιθέρος, ἡλιαρὸν ἡλιοθερές. Ἀλαιὸς, ὁ παλαιὸς, ἄφρων, αἰσχύλος. Ἀλάκται, γῆς σύντρα, οἱ δὲ, σφῆκας. Ἀλάκητον, ἀλόφυζον.

Ἀ λακῶσαι, ἀθροῖσαι. Ἀλακῶσαι, σωάγεσθαι.

Ἀ λαλαγμὸς, ἐπινίκιος ὕμνος ἢ βόφυμος βοή.

Ἀ λαλάζει, ἐπινικίως ἠχεῖ. Ἀλάλαγξ, ἡ πλατάγη.

Ἀ λαλύκτημαι. κατὰ διανοίαν παράσχημαι.

Ἀ λαλάξατε, σύνψαλατε πλὼ φωνῶ. Ἀλαλημένος, πλανώμενος ἢ ἀναγεγραμμένος. Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι. Ἀλάλης, ἐπιπλάνης.

Ἀ λάληται, ξύλα ποταμοῦ. κλυσὰ. γομφόση.

Ἀ λάληται, τὰ θορυβημένα. Ἀλαλίαν, πονηρίαν ἀταξίαν. σοφοκλῆς ὡδὶ* παιωνάροις. Ἀλαλκεῖν βοηθεῖν. Ἀλάλκη, ἀπαλεξήσῃ, βοηθήσῃ.

Ἀ λαλκομένης, ἡ ἀλάλκουσα τῷ ἑαυτῆς μένει, ὅθεν βοηθοῦσα. Ἀλαλύκτημαι, τὰ θορύβημαι, ἀφ' οὗ κατὰ διανοίαν ἀλᾶσθαι. Ἀλαλύσθαι. φοβεῖσθαι ἀλύειν. Ἀλαμπὲς, ὁ μὴ λάμπον.

Ἀ λανὲς, ἀληθές. Ἀλανέως, ὁλοσχερῶς παραπίνοι.

Ἀ λλάμπαν, ὁ νῦν ἥλιον ὅτι ἀναλάμπει. Ἀλαὸς, ὁ τυφλὸς. ἢ μάταιος παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ πλὼ πορείαν. Ἀλαοσκοπιὴ τύφλωσις· τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀ λαπαδνὸς. ἀσθενὴς. δύχειρωτος. ἀναρρος.

Ἀ λαπαδνότερον, ἀσθενέστερον. Ἀλαπαζόντα. πορθοῦντα. Ἀλαπάξαι, πορθῆσαι. ἐκκενῶσαι.

Ἀ λαπλὸς, ἀσθενὴς. Ἄλαρα, ὁ τῆ δόρατος εἰς ὃν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον, ἢ καφύα ποντικὴ ἀφ' ὧν γίνεται τὰ δόρατα. Ἀλαρῶναι, ἐρυπᾶναι. Ἀλασάρνη, κώνων δῆμος. Ἀλάσθαι πλανᾶσθε ἄλλη γὰρ ἡ πλατάγη. Ἄλασα, ἄπλητα. ἀνεπίλησα. ἄτιμα. λειπά. ἢ μικρά. Ἀλασαίνει. δυσπαθεῖ. Ἄλασε. χάπλιε. ἁμαρτωλέ.

Ἀ λασεῖν, βρύναν. Ἀλασήσας, λειποπαθήσας ἁπλιάσας. χαλεπήνασ, ἀγανακτήσας δυσφορήσας, ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς. ἀμνοῖς.

Ἀ λασὸν, λειπὸν κακὸν ἢ ἀσιάλαφον. Ἀλάσορος. παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. Ἀ λασόρων. ἀσεβῶν τῶν μιάσμασιν ἐνεχομένων. Ἀλάσωρ, πικρὸς. δαίμων. ζοῦς.

Ἀ λᾶται. πλανᾶται. πηδᾷ. ῥέμβεται. Ἀλᾶτο, ἐπλανᾶτο. Ἀλατεύσασ. ἁμαρτωλήσασ.

Ἀ λαυρίδας, ὀλίσθους. Ἀλαῶν, τυφλῶν.

Ἀ λαῶν, τυφῶν. λακίζων ἐκτυφλῶν. βροχίζων, στερέ

Ἀ λαωπὶν, σκοτεινὸν, οὐ βλέπουσαν. (σκων.

Ἀ λαωτὺν, στέρησιν ὀφθαλμῶν. τύφλωσιν ἢ βλέφρουσαν.

Ἀ λάωσιν, ἐτύφλωσιν. Ἀλαχόσ, εἰς ἄλλον τόπον.

Ἀ λγὰς, ἀλγηδόνασ. Ἀλγᾷ. κρύπτει. Ἄλγεα, ἀλγήματα

ἀλγεινὰ καμά· ὀλιγάσω· πήματα. Ἀλγείη, ἀρρωστία λάκωνες. Ἀλγυόδυμος. ἀνώδυνος τῇ ψυχῇ, ἐλεφνός. θερμός. Ἀλγηδόνα, πόνον.
Ἀ λγηρὰ, λυπηρά. Ἀλγεινὴ, χαλεπή. Ἄλγιον, λυπηρότερον. Ἀλγίση, χαλεπή. Ἄλγος, πάνος. πένθος. Ἀλγύνει. λυπεῖ. βαρεῖ. ἀφανίζει. Ἀλγύνοιτο, λυποῖτο. Ἀλγύνονται, κακὰ πονοῦνται. Ἀλδαίνει· αὔξει ἀφ' ἧς ἄλσεως, ὅ ἐστιν τῆς αὐξήσεως. Ἀλδήσκοντος, αὐξανομένου. Ἀλδαίνεται, πιμπλᾶται, αὔξει. Κλασσάνει. Ἄλδεται, ἄτιμοι. Ἀλέα. θερμοθάλπος. Ἀλεάζῃ, κρύπτειν ἢ προβάλλειν, καὶ ἐργῇ. θερμαίνειν· ἀφανίζειν. Ἀλεάζω. ἀθροίζω, διαζόμενος. Ἀλεᾶσθαι, φυ- (ζω. λάξασθαι· πιθήσασι· ἀναχωρῆσαι. θερμαίνεσθαι.
Ἀ λεαινοίμιλω, θερμοκοιμίζω. Ἄλεαρ. ἀλεωρείαν, ἢ πολυωρείαν. Ἀλεῖ, ἀλίθει. Ἀλέκη, φρεία, ἢ ἄλφιμμα. Ἀλέγει. φροντίζῃ. Ἀλέγειν, λόγον μὴ ἔχειν, Ἀλεγεινοὶ, ἀλγῳνοὶ χαλεποί. δυσχείρωτοι ἢ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ θυητῶν διαμαθῆναι. Ἀλεγύνεται, κακοῦται ἐλαφροῦται· ἐλαττοῦται ἢ φροντίζεται. Ἀλεγίζω ὠδε χρέφομαι· φροντίζω. Ἄλεε, φύλαττε.
Ἀ λεγεινή· σκληρά· δῃνή· χαλεπή. Ἀλεγεινὸς, δεινός. Ἀλεῖ· ἀδικεῖ. Ἀλεένων, ἐγκλίνων.
Ἀ λέῃσι· ἐγκλίνει. Ἀλεένων, βλαβούμενος.
Ἀ λεένω, διαφύτω· ἐκκλίνω. Ἀλειώς· καὶ μάτηρός. Ἀλίαν, θαλαττίαν. Ἀλεῖν, οἰκεῖν.
Ἀ λέη, ἄλυξις, ὅ ἐστιν ἔγκλισις καὶ θερμασία.
Ἀ λεῖον, ὕδωρ ἀθροισὸν καὶ συλλεκτόν. Ἀλεῖναι· τὶ ἐπαλεῖψαι τοίχῳ. Ἀλειλότω. ζωὴ παντὶ λόγῳ. Ἀλεινόν· ἀσθενὲς λεπτόν. Ἀλειὸς, πένης. Ἀλφτήριον, γραφεῖον κύπριοι. Ἀλεὶς, ἁλωγεὰς, κρατηθεὶς· συγχαφεὶς· ἁρθεὶς· φυλαχθεὶς· πιθήσας. Ἄλφσον, ποτήριον τετορνευμένον.
Ἀ λέσιον, πόλις, ἢ λιδος. Ἀλεῖται, πιθήσει.
Ἀ λείτην, ἁμαρτωλόν. Ἀλείτω, ἀλιθέτω·
Ἀ λείφατι, ἐλαίῳ. Ἀλφοβίους, πένητας.
Ἀ λεῖψαι, ἐλαίῳ χρίσαι. Ἄλφαρ. σὲ χρ. μύρον· χρίσμα. ἔλαιον. Ἀλείφιον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται. Ἄλεκτα. ἄτιμοι. Ἀλεκτεύνῃ· ἰσχύει· γαυριᾷ· μετεωρίζῃ. Ἀλέκτο ἐκοιμήθη.
Ἀ λεκτος, ἀκοίμητος. Ἀλεκτορεὶς, θεὶξ ἢ ἀφ' ἧς κεφαλῆς ἀφομοίωνται, καὶ ὄρνις. Ἀλεκτρύονος, κοινῶς οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς θηλείας ὄρνις οὕτως ἐκάλουν. Ἄλεμος, κόμπος. Ἀλοὶ, συναθροισθέν. Ἀλοίντες, συγκλεισθέντες. Ἀλοίτ, ἢ συγκλεισάντων, ἢ ἀθροισθέντων, ἢ συχρεωφαύντων.
Ἀ λωῶν, πλανώμενος. Ἀλώθη, νύξ. Ἀλέξαι, ἐπιλέξαι. Ἀλεξαίθειον, θρόμβον σκέπασμα φοινικῆς ἀμφιαραΐῳ. Ἀλεξανδρίος. εἶδος βοτάνης. Ἀλέξανδρος ὄνομα βώλου καὶ κύριον.
Ἀ λεξαίεμον, ἐσθῆτα παχεῖαν, καὶ δύπαγῆ.
Ἀ λέξασθαι· ἀμῦναι βοηθῆσαι. Ἀλεξέμεναι. βοηθεῖν. Ἀλέξησις, βοήθεια καὶ ἀντίτισις.
Ἀ λεξιάρης, ἐπίκουρος ἀλεξίκακος. Ἀλεξίκακος βοηθὸς· ἀποτρεπτικὸς κακοῦ ἀπαλεξίσας τὸ κακόν.
Ἀ λεξήσουσαν, βοηθήσουσαν. Ἀλεξητήριον, ἀποσοβητήριον, ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι. Ἀλεξούμενος, βοηθούμενος, ἀμυνούμενος. Ἀλέται, συγροφὴν. φυγήν. Ἀλεὸν, θερμὸν, ἢ χλιαρόν.
Ἀ λεὸς, διάπυρος. Ἀλεόω, ματαιΐζω.
Ἀ λεόφρων, παράφρων. Ἀλέπαλνον, ἄζυκτον.
Ἀ λεπέαι, σέαπι. Ἀλβόν, κόπρον. Ἀλεβεβαῶ, βρύναν. Ἀλεσθαι· πέος πύγλῳ ἢ σὺν τῷ ἄλεσθαι κρούειν τὰ ἰσχία. Ἀλεσούριον, θαλάττιον ἀλδόϊον, ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος. Ἀλεσόφθονοι, ὧδε βύφημισμοῦ ἐλέγετο. Ἀλετεῖαι γίγνονται πινὸς παρθένοι αἱ πινὸς τὰ εἰς τὰς θυσίας ἀπὸ παναλλοῦσι, καὶ ἔστι ἱερὸν ἐπίτιμον.
Ἀ λετάνης, χαλεπῆς. Ἀλετεῖς. μυλωθρός.
Ἀ λεζύουσιν, ἁλίσθουσιν. Ἀλετῶναι· οἱ τοῖς μύροις ἐπιθέμενοι. Ἀλετόρια. Ἀσεβῆ, πονηρά· ἀθέμιστα ἁμαρτήματα. Ἀλβυάμενος· ἐπκλίνασθ· φυλαξάμενος. Ἀλβύατο, ὀξέκλινεν.
Ἀ λβυρα κυρίως τὰ τῆς σίβυ, ἄλφιτα δὲ τὰ τῆ κριθῶν.
Ἀ λβυε, φύλαξε. Ἄλβυρον, τάφος. κύπριοι. ἄλβυρα καὶ ῥόδα ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν ὅτως διανύπτουσιν.
Ἀ λβυροδῳῶτες, πέμματος γένος παρὰ αὐτοκλείδῃ.
Ἀ λβυρόμαντις, ὁ ἀπόλλων, ὀξὺ ἢ καὶ οὐ ἀλβύροις μαντεύεσθαι. Ἀλβυρότησις, τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλβυρα διασήθουσιν. Ἀλβύρδν, ἀφεσέναι. Ἀλβύσαι, ἀδοξῆσαι. Ἀλβυσεῖ. φυλάσσων, ἀλύων.
Ἀ λβυσα· ἀόρατα. ἀθεώρητα. Ἀλβυόμενοι. ἐγκλίνοντες. Ἀλεφάτισον, ἄλειφον. Ἀλεωρή. φυλακή. ἀσφάλεια. Ἀλεωρῶ, ἀποτροφὴν καταφυγήν. Ἀλεωρῆς, ἐκφυγῆς. Ἀλεώσειν, μορφάνειν. Ἄλη. πλανή. ἄθροισμα. Ἀλλιγορούμενον, τροπολογούμενον. Ἀλιδόν· ἀθρόως, ὑβαίφνης. Ἀλῆσιν, καταγνωσθεῖσιν. Ἀληθέα· ἄψευδῆ καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα. Ἀληθεῖς, οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι ὡς πίνδαρος. Ἀλήθη. ἐπλανήθη. Ἀληθὴς, δίκαια ἢ δίκαιος ἢ μνήμων καὶ τὰ ἑρμηνεῖν τῆς λήθης. Ἀληθινὸν, ᾧ καπανισήριον. Ἀληθίζεσθαι, ἀληθεύειν. Ἀληθοπῆ· ἄψευδῆ. Ἀλήϊον, ὄνομα πεδίου, ἢ οὐκ ἔχουσ λήϊα· τουτέστιν σιτοφόρα πεδία ἢ χωρὶς ἐσκιμάτ. οἱ δὲ ὦ λυκία καὶ κιλικία, πεδίον ὀνομαζόμενον ἀπὸ βελλεροφόντου πλανῆς.
Ἀλιϊὸς, ἐλλιπὴς ἐσκιμάτων· ἀλαπάσσων, ἄλικτον.
Ἀ λιὴς· ἄκλοπος ἀπόρθητος. Ἄλιμα. ἐφόδιον ἄλυρον. Ἄλιμμα. ὁδοιπορία. Ἀλίμενα. σωζαφῆναι. πλανηθῆναι. Ἀλιμώτων, ἀφυλάκτων. Ἀλιλεμμοίνη, ἀλιὴς μαινόμενος.
Ἀ λίπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία, ὀξὺ ἢ ἁλμυρὰ εἶναι φύσει. Ἀλήπορον, λυπηρὸν ἢ ἄθος.
Ἀ λιπτον, ἀκαταλίπτον. Ἀλήπτως, ἀκαταγνώ- (στως.
Ἀ λιπότροα, δύσλιπτα.
Ἀ λίπτωρ, ἰόρβύς. Ἀλίπτορον, ἰόρεία.
Ἀ λις. πλανῆς. Ἀλίαθω. γῆ πυροφόρος, κτηνοτό-

φος. Ἁλησίαδ· σπονδὰς αἴρομαι ἀφ' ἧς μὴ λιπεῖ-
ζεσθαι. Ἁλήσιον, πᾶν τὸ ἁλιλεσμένον.
Ἁ λήσων, ἁλιθαργήτων. Ἁλητεύω· πλανητεύω.
Ἁ λήτης, πλανήτης πλανώμενος.
Ἁ λῆτις ἑορτὴ Ἀθηναίων ἡ νῦν ὥρα λεγομένη, καὶ ἡ μέρα-
δ' ὄνομα ὡς πλάτων ὁ κωμικός. Ἁλητεύεσκον, ἐπλανῶντο. Ἁλητεύοντες πλανώμενοι.
Ἁ λητὴν, ἄλβυρον. Ἁλήτωρ, ἰδρώς. Ἄλθα, θερμασία, ἢ θεραπεία. Ἁλθαία, εἶδος βοτάνης.
Ἁ λθέα, οἰνέως γυνὴ μελεάγρου μήτηρ. Ἁλθεῖναι, χαλεπῆναι. Ἁλθετο, ὑγιάζετο πρὸς τὸ ἁλθαίαν.
Ἁ λθοῦς, ἰατρός. Ἁλθαίνᾳ· αὔξει θεραπεύει ὑγιαί-
νᾳ· φάρμακον γὰρ ἀλθός. Ἁλὶ, ἅλατι.
Ἁ λικὴ ἡ πελοποννήσῳ τῶν ἁλιέων χώρα. Ἁλία ἡ ὦ τείβονται οἱ ἄλβοι, ἢ εἰς οὓς ἀποτίθενται.
Ἁ λιάδες μικρὰ σκαφίδια. Ἁλιλίως, ἱκανῶς μετρίως ἅλις. Ἁλιαίβοι, αὖεμοι οἱ ἀμφὶ θαλάσσης πεσόντες. Ἁλίαι κορῶναι, ἄϋθυαι. Ἁλιακτὴρ, τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ σικελοί. Ἁλιαί αν, ἐκκλησίαν, ταραντῖνοι. Ἁλιάδων, σαλίων.
Ἁ λίαν, θαλαττίαν. Ἁλιακόντων, σαλίων θεῶν.
Ἁ λιάκβυτοι, ἄσημοι. ἀδέσποτοι ἀπαρχοί.
Ἁ λιάποδα, ἢν κέμφον ἢ θαλάττιον ὄρνιν.
Ἁ λίαρτος, πόλις βοιωτίας. Ἁλίασ· πρασιάς. πλινθείας. Ἁλίασος. ἄτιμος. ἀνέγκλητος. ἀμετάβρεπτος. ἀνελλιπὴς· ἀχώριστος. Ἁλιάθη. ἀπώκειτο. Ἁλίβαττον, πορφυρᾶν ὄρνιν ἀχαιοὶ καὶ ἀλκμάν. Ἁλίβας. νεκρὸς ἢ βρύχος ἢ φῶτα μὸς ἢ ὄρος. Ἁλίβαντες οἱ νεκροὶ ἀφ' ὧ ξηροὶ εἶναι, καὶ δίον ὑγράσαν τινὰ μὴ ἔχειν ἢ λιβάδα.
Ἁ λιβατεῖ· ἀφανίζει. Ἁλιβδύσαι, ἀφανίσαι.
Ἁ λίβροχον, θαλάσσῃ βρεχόμενον. Ἁλίγκιον, ὅμοιον. Ἁλίγκιον· καλὸν. ἀγαθόν. Ἁλιδνοφεῖ· ἀλουργεῖ. Ἁλιε, ἅλιε. Ἁλιερὸν, ἁμαρτωλόν. Ἁλιβὺς, ὁ ὁρμιβυτής. Ἁλίζω, ἁλίσκομαι. Ἅλιζα, ἡ λύκη τῶν λεόντων· μακεδόνες.
Ἁ λιζῶνος, ἔθνος παφλαγονίας. (νος.
Ἁ λίζωνος, ἰατρὸς παρὰ φ ἁλίζεσθαι· καὶ ἔθνος βαρβαρικόν. Ἁλίζονται, ἀθροίζονται.
Ἁ λιβῦσι, θαλαττουρτοῖς, ἢ ἰχθυβυτοῖς. Ἁλίη, κώπρος μακεδόνος. Ἁλίηισι, θαλαττίαις.
Ἁ λιήμαθον, παρὰ τὸ ἅλα καὶ τὸ ἄμαθον.
Ἁ λικηκαβα· ὁ τῆ λωτοῦ καρπὸς καὶ πόας εἶδος.
Ἁ λικαών, ὁ ποσειδῶν, σώφρων. Ἁλικίαν. βαλασσομιγεῖς. Ἁλικίνος, σωματός. Ἁλικός. ἁλικοὶ κλωῶνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες. μβρία τῆς πελοποννήσου. Ἁλικύρκη, Φύλλα μήκωνος μιᾷ ὄξους λαμβάνοντα, ἢ ὑπότεμμα ἑκατὸν ὀνων κρεῶν. Ἅλιμα. θαλάσσια. Ἁλιμοῦσι, λιμοῦ μὴ ἔχοντα. Ἁλισμοῖς καὶ ἁλιμοῖς, βοτάναις λευκοειδέσι π θάλασσαν ἢ ξηροῖς τόποις.
Ἅ λιμον, παραπλήσιον θαλάσσῃ γινόμενον.
Ἁ λιμυρικόντων, εἰς θάλασσαν ῥεόντων, εἰς θάλασσαν τελευτώντων. Ἅλιον, ἡλίσιον. μάτιον. κελιὸν ἐλαφρόν. Ἅλῖναι, ἐπαλεῖλαι. Ἁλινλήθρασ· κυλίσασ· λέγουσι δὲ τὴ βαλίσαι φ ἴσον κυλίσαι. Ἁλινλεῖται. κυλίεται. Ἁλινδὸν, ὁρόμον. Ἁλινεῖν, ἀλείφειν. Ἁλινοὶ, ἐπαφρόδιτοι. Ἁλιννὸν, ἄμυσβον κρῆτες.
Ἅ λιντος, ἄμιλλα. Ἁλιοβόλη, σωρὸς ἡλίου ἅμα λάκωνες. Ἁλίοιο, θαλαττίου.
Ἅ λιον θαλάσσιον ἢ μάτιον ἢ ἄκαρπον σωρηρημένως ἀφ' οὗ ἁλήϊον, ὅ ἐστι ἄσιτον ἄωρον. Ἅλιον. βέλος μάτιον ἄπρακτον. Ἁλιπαρῆ. ἀχμηράν.
Ἁ λίπεδα. τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. Ἁλίπλοα τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα ὡς ἀπολλόδωρος. κόμανος δὲ, τὰ ὑπὸ τὸ ἅλος ἐπιπλεόμενα τοιαῦτ' ἐστὶν ὑποβρύχια. ὅς ἐπιπλάζει ἡ θάλασσα. Ἁλίπλοια, τῇ θαλάσσῃ πλυσόμενα. Ἁλιπόρφυρα. ἅλυρ γὰρ τοιαῦτ' ἐστὶν ἐκ θαλασσίας πορφύρας. Ἅλιρ. ὀξύβαφον. Ἁλιρρώθους νύματα θαλάσσης.
Ἅ λις, ἱκανῶς πλήρης ἢ αὐτάρκεις ὅτι μὴ μετρίως ὡς βουλιμίης ἀλκήσιδι. Ἁλισαία. ἰχυρά.
Ἁ λίσας κονίσας κυλίσας ἁπαλαλαβὼν ἀναθροίσας συναγαγών Ἁλίσβη. ἀπάτη. Ἁλισγημάτων, τῆς μεταλήψεως τῶν μαγείρων θυσιῶν. Ἁλισγήθη. σωρεσιάθη. Ἁλίσγοντες, μολύνοντες μι
Ἁ λιθέσης, ἀθροιθέσης. (αίνοντες.
Ἅ λις ὁρυός. παροιμία ὑπὸ τῶν πλουσθέντων φαύλως τινὸς καὶ ἐπιποθουμένων τῶν ἡμῶν σίτου καὶ οἴνου.
Ἁ λιθένειν, ἀθενεῖν. Ἁλιθέντες, σωαθροισθέντες.
Ἁ λιθὲς, σωαθροισθείς. Ἁλίσιον, πόλις.
Ἁ λίσκει. νικᾷ. Ἁλισκόμεθα. ἁπαλαμβανόμεθα.
Ἁ λισμικτα. ἡλισμένα. Ἁλισμόμενοι. κρατούμενοι. Ἁλίσκονται. κρατοῦνται. λαμβάνονται φονεύονται. Ἁλίσκος, ὄνομα παρὰ κρατίνῳ. Ἁλισχύσον, ποτήριον πλουσφρές.
Ἁ λίασαρτον, ἁλικὴν ἐπαρμένον χωρίον καὶ ἄλβυρον. Ἁλίσατος. σοφώτατος. Ἁλισία. ἀνάπλησται. Ἁλισσία. παραποτάμιον ἀμμώδες χωρίον. Ἁλιτενές. παράλιον τα πεινόν.
Ἁ λιτήμων, ἁμαρτωλός. Ἁλιτήμενον, ἡμαρτημένον. Ἁλίτεσθαι, ἁμαρτάνειν. Ἁλιτήριος, ἁμαρτωλὸς, πλανήτης, θανάτου αἴτιος καὶ σώοχος. Ἁλίτης, ἁμαρτωλὸς ξένος.
Ἁ λιτόβριος, ἐκπλανῆς θρεφόμενος. Ἁλίτομαι, τιμῶ. Ἁλιφρὸν, ἁμαρτωλὸν ἄδικον.
Ἁ λιφοῖς, ἁμαρτωλοῖς, ἢ τὰ σωαίρεσιν, ἁλιτήριος καὶ ἁλιβὸς. Ἁλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.
Ἁ λιφροσύνη· ἁμαρτία καὶ ἁλιτεία σοφοκλῆς ἀχμαλώτοισιν λέγει. Ἁλιβαὶ, οἱ ἄδικα διηθροίζοντες.
Ἁ λιτείας· ἁμαρτωλούς. Ἁλίφατα· ἄλφιτα, ἢ ἄλβυρα. Ἁλίφιρα, κώμη θράκης.
Ἁ λίφαλος, γένος ὁρυός. Ἁλιφιλεῖς, πτωχοί.
Ἁ λιφθορῶσαι, ἀφανίσαι ἀπολέσαι.
Ἁ λιφροσύνη· ἰσχνὴ φρόνησις. Ἅλιφ, πέτρα.
Ἁ λίων, ἁλιφαέων, ἁλιέων. Ἁλιῶσαι, ματαιῶσαι. μάτιον ἡγήσασθαι. Ἅλιφα, ἅλυκα.
Ἁ λκαία· κέρκος οὐρὰ, ἢ τῆ λέοντος.
Ἁ λκεὸν, ὅλον, ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. βραδάθενης δὲ ὄνομα εἶναί τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου.
Ἅ λκαρ· ἀλέξημα βοήθημα. Ἁλκή· δύναμις

ἰσχὺς, ἡ ἀλέξησις, ἢ μάχη αἰσχύλος ἀγαμέμνονι.
Ἀλκί· τῇ ἀλκὶ ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ ἄλξ ὡς ἡ σάρξ.
Ἄλκιμος, μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς θρασύς.
Ἀλκίδι· δυνάμει. ¶ Ἀλκιμώτατον, γενναῖον, ἰσχυρότατον. ¶ Ἀλκμαῖος, νεανίσκος. ¶ Ἀλκαμαρὲς, ἄλκιμον. ¶ Ἀλκμέωνα, τὸν ἀλκμαῖνα.
Ἀλκεῖδαι, θεοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις· καὶ ἀλκμαιωνίδαι ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ θησέα. ¶ Ἀλκτῆρα· βοηθὸν ἢ βοηθοῦντα. ¶ Ἀλκτήριον, ἀμυντήριον. ¶ Ἀλκυωνίδες, ἡμέραι τινὲς, τὸν ἀριθμὸν ἰδ' γαληναί· ἐν αἷς νοσσεύει ἡ ἀλκυών.
Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου, καὶ δῆμός τις. ¶ Ἀλκυόνιον βοτάνη τίς. ¶ Ἀλλά· κἂν· ἢ ὠδὶ τάδε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀλλὰ καὶ ὅμως. ¶ Ἀλλαγήν· ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ κακῶς μεθ' ὕβρεως. ¶ Ἀλλ' ἄνα· ἀλλ' ἀνάστηθι.
Ἄλλαγμα· ὁ βαπτιζόμενος. ¶ Ἀλλαδή· ἀλλ' ὅμως δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις μὴ ὅτι οὐχί. ¶ Ἀλλάθαρον, ἁλμυρὸν κρῆτες. Ἀλλάμπαν, τὸν ἥλιον λάκωνες· οἱ δὲ ἐπιχειρίδιον δαίμονα. ¶ Ἀλλανὴς, ἀσφαλής., λάκωνες. ¶ Ἀλλ' ἄναξ, ἐξόδιον κιθαρωδοῦ τὸ καθαπάδον καὶ τὸ νῦν. ¶ Ἀλλὰξ, ἐνηλλαγμένως.
Ἀλλᾶται, πλανᾶται. ¶ Ἀλλὰ τὰ μὲν, ἀλλ' ὅσα μέν.
Ἀλλά τε, ἀλλὰ δή. ¶ Ἀλλ' ἄχρι· ἔξεστιν ἀντὶ τοῦ ἔστω μένανδρος. ¶ Ἀλλάων, ἄλλων. ¶ Ἄλλεγον· συνέλλεγον. ¶ Ἀλλ' ἕνεκα· ἀλλὰ χάριν. ¶ Ἀλλέξαι, ἀναλέξαι, συλλέξαι. ¶ Ἀλλεπάλληλα· συνεχῆ.
Ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω· ἄλλο δὴ σοί τι ἐρῶ. ¶ Ἄλλη, ἀλλαχοῦ. ¶ Ἀλληγορούμενον, τροπολογούμενον· φυσιολογούμενον. ¶ Ἀλληγορία, ἄλλό τι, παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. ¶ Ἀλληκτί· πράσσει τί ἄνευ κλήρου. ¶ Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον.
Ἀλλήλησι κέχυνται ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν.
Ἀλληλοδωδόται· ἀλληλοβόροι, ἀλληλοφάγοι.
Ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις ἀλλήλοις ἀλλήλαις
Ἀλλήλοισιν, ἀλλήλοις. ¶ Ἀλληλουχία· ἀλλήλους διαδεδέχθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν. ¶ Ἄλλην, λάχανον ἰταλοί· καὶ ὠδὶ τοῦ φαρκοῦντος προκοπτοῦ ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης. ¶ Ἀλληλούϊα· αἶνος τῷ ὄντι θεῷ· αἰνεῖτε τὸν κύριον. ¶ Ἀλλῆκα· χλαμύδα ἐμπόρπημα· οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος· ἀλληλοχείρου.
Ἀλλ' ἤει, ἀλλὰ πορεύου· ἀλλὶ ξ, χιτὼν χειριδωτὸς παρὰ εὐφορίωνι. ¶ Ἀλλογνώτων, ξείνων. ¶ Ἀλλοδαπὸς ξένος, ἀπ' ἄλλου τόπου, δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ἤγουν ὁ τόπος. ¶ Ἀλλοθρόους, ἀλλοφώνους.
Ἀλλόμος, τυφλός. ¶ Ἀλλοιοῦται, ἄλλος ἐξ ἄλλου γενόμενος, μετασυχηματίζεται. ¶ Ἄλλοθεν· ἀλλαχόθεν. ¶ Ἀλλόκοτα, ἀκατάλληλα· ἐναντία· ἀκατάστατα· ἀλλοφυῆ· ἐξηλλαγμένα· ἰδιόκοτα ἐξ ἄλλων.
Ἄλλο, ἀλλοῖον. ¶ Ἄλλον μέν κεν, ἄλλον δή τινα.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ὁ μὲν ἄλλος. ¶ Ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ μὲν ἄλλοι.
Ἄλλοις, τοῖς ἄλλοις. ¶ Ἄλλο πρόσαλλος εὐμετάβλητος. ¶ Ἀλλοπροσάλλους εὐμεταβλήτους.
Ἀλλότριος φῶς· πολέμιός τις ἀνήρ. ¶ Ἄλλοι μέν ῥα· ἄλλοι μὲν δή. ¶ Ἀλλοίῳ, ἐπ' ἄλλῳ. ¶ Ἄλλυδις ἄλλος ἀλλαχοῦ ἄλλος. ¶ Ἀλλοίους· ἀλλοιοφανεῖς. ¶ Ἀλλοφρονέοντα· περιφρονέοντα ἀλληγοροῦντα. ¶ Ἀλλόφυλος, ἐξ ἄλλου γένους μὴ ἔχων φυλήν. ¶ Ἀλληλάξαι· ἀλλήλους ἐλάσαι.
Ἀλληλίζεσθαι, τὸ ἀλλήλους ἐπιχειρίσαι.
Ἀλλήλων ἰθυνομένων, ἐπ' ἀλλήλων εἰς ὀρθὸν ἀκοντιζόντων. ¶ Ἀλλήλουχα· τὰ ἀντιπεπλεγμένα.
Ἀλλῆσαι, ἀναστρέψαι. ¶ Ἄλλη συνωρὶς, ἄλλη κατάστασις. ¶ Ἀλληλίζειν, ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν.
Ἄλλικα χλαμύδα πορφυρᾶν. ¶ Ἀλλογεῖν, μὴ ἐπιγινώσκειν. ¶ Ἀλλογνώσας, ἀγνοήσας. ¶ Ἀλλόδημα· ὑπόδημα. ¶ Ἀλλοειδὴς, ἀλλοφανής.
Ἄλλον ἐρώτα· ἀνέκρινεν. ¶ Ἀλλοπειρίους, ἀλλοφύλους. ¶ Ἀλλοπρόσαλλε· ἄλλοτε ἄλλω φίλε.
Ἄλλος ὁ δίτης, ἀλλόφυλος. ¶ Ἀλλότριος, πολέμιος ξένος. ¶ Ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς, παροιμία ὠδὶ τῶν ἰσχυρῶν. ¶ Ἄλλο τί· ἐνερωτήσει ἀττικοί.
Ἀλλοτροπῆσαι, μεταθεῖναι. ¶ Ἀλλότοσον, ἀντὶ τοῦ ὅλον σῶμα. ¶ Ἀλλόφασις, θόρυβος ταραχώδης.
Ἀλλοφασεῖν, ἑτεροχρονεῖν ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος.
Ἄλλοφον, μὴ ἔχουσαν λόφον. λόφος εἰς ὕψος τῆς περικεφαλαίας ἐπάνωθεν καλεῖται. ¶ Ἀλλοφάτοις, ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις ἢ ἀνῃρημένοις. ¶ Ἀλλοφέρμονες ἀλλαχοῦ τραφέντες. ¶ Ἄλλυδις, ἄλλη μεταλλαγῆ ἄλλου· ἐπ' ἄλλο ἀλλαχῆ. ¶ Ἀλλύει, ἀναλύει. ¶ Ἄλλως, ματαίως ὡς ἔτυχεν, ἢ ἀλλοίως, ἢ μάτην· ἄλλως ἂν φράζεσθε· σαωσέμεν, ἑτέρως δὲ βουλεύσασθε σῶσαι τὸν ἡνίοχον ἡμῶν. ¶ Ἄλλως τε μάλιστα καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. ¶ Ἅλμα, πήδημα· καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου μεταβατικὴ κίνησις πρὸ ἱπποκράτει. ¶ Ἁλμάδες, κολυμβάδες ἐλαῖαι· καὶ αἱ ἐκ σινάπιος γογγύλιδες. ¶ Ἀλματῆραι τὰ παραθαλάσσια χωρία. ¶ Ἅλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός.
Ἅλμενος, ἀλλόμενος. ¶ Ἁλμήτην, ἀδάμαστον.
Ἁλμυρά· δάκρυα· χαλεπά· πικρά. ¶ Ἁλμεῖον, ἀνδρεῖον. ¶ Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοὶ καὶ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιὰς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλον.
Ἁλμυρὸν, ἁλικόν. ¶ Ἅλαξ, πῆχυς, ἀθαμάνων.
Ἀλξιάς· πράξεις καὶ ἐκλήψεις. ¶ Ἄλξεων, τειχέων.
Ἀλογεῖται, μωραίνει. ¶ Ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι. ¶ Ἀλογήσας· καταφρονήσας· ὀλιγωρήσας.
Ἀλογία· παρακοή. ¶ Ἀλογήσει, ἀφροντιστήσει· λόγον οὐκ ἕξει. ¶ Ἀλογήσαντες, καταφρονήσαντες
Ἀλογίσαντες, τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες. ¶ Ἀλόγιστος, παράφρων. ¶ Ἄλογος· μωρός. ¶ Ἀλογίου δίκη ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. ¶ Ἀλογχεῖν, ἀλόγχους μιμεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἔθνος θρακῶν. ¶ Ἄλογχον, δόρυ τὸ ἀσίδηρον, ¶ Ἄλογα· ἄρρητα σοφοκλῆς θυέστῃ.
Ἀλόη· πόας εἶδος, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς. ¶ Ἀλλοιᾶ, μεταποιεῖ. ¶ Ἀλλοιᾶ, ἔτυπτεν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης πατραλοίας. ¶ Ἀλλοιᾶ ἀττικῶς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγει. ¶ Ἀλοῖεν, ληφθεῖεν.
Ἀλοίημεν, ληφθείημεν. ¶ Ἀλοῖεν ἄν, ληφθεῖεν ἄν.
Ἀλοίματα χρίσματα σοφοκλῆς ἀκρισίω.
Ἀλοιταί· κοιναὶ ἁμαρτωλαὶ πόρναι. ¶ Ἀλοιτήεσσαν· κοινὴν ἄνανδρον φονέα ἡ χρῆσις. ¶ Ἀλοιφὴ,

πιμελή. ὁ βδελλίπος ἢ ἁμαρτωλόν. Ἄλλη πη ἄλλος. ἄλλοθεν. ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἄλοκας. αὖλακας αἰσθοῦς βωμούς. ἢ γλυφὰς δέλφυ. Ἅλμοᾶ. τύπῳ. Ἁλλόκοτα. ψευδῆ ἢ ζημιογόνα.
Ἅλόντα. κλαπέντα διαπεσόντα. Ἅλμυρίου. ἀεὶ ῥέοντος, ἢ ἐλύζοντος. Ἅλοξ, αὖλαξ. Ἅλοπεύει, αὐλιχεύει. Ἅλόπη, πόλις ἐν ἀρχῇ ἡ κρήνη ἐν ἐλεύσινι, ἢ τις φιλότης ἐνοικεῖτο. Ἅλοσον, ἀλέπισον. Ἁλοκίζειν, ἀροτειᾶν. Ἅλορόα, ἄρουρα καὶ χωρηγία παρὰ θάλασσαν. Ἅλος, πόλις ἐν ἀρχῇ τῷ πελοποννησιακῷ. Ἁλὸς. τῆς θαλάσσης, ὡς τὸ καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλός.
Ἅλς, ἅλατος. Ἁλὸς ἄχνη, θαλάσσης ἀφρός.
Ἁλὸς θέοιο, ἐν πίμου, τῆς Διϊκῆς κινουμένης θαλάσσης.
Ἁλοσύδνης, τῆς θαλάσσης ὕδωρ. Ἅλοσυία. ἡδονή.
Ἁλὸς, χυόον, χωοῦ δὲ λεπόταν φησι. τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρός. ἄβρος δὲ σωλῆσον καὶ πνεύματος μᾶλλον. ἢ πᾶν ὕδατος ἔχον, ἢ ἐν ὕδατι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν. Ἅλουα, κῆποι. Ἁλουργὰ, τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ κύπριοι. Ἁλοῶνται, κρατοῦνται πηδῶσιν. Ἁλαργὲς, πορφυρᾶν.
Ἁλουργεῖδες πορφυρίδες. Ἁλοὺς, παθεῖς, ληφθείς. Ἁλοῦσα, ληφθεῖσα. χειρωθεῖσα.
Ἁλουσία δὲ μὴ λούεσθαι, καὶ ἀλουτεῖν ὁμοίως.
Ἁλόφυζον, ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. Ἁλόχευον, ἀγένηβον. Ἅλοχος δύνη. γαμετή. Ἅλογχον, δόρυ, ἀσίδηρον. Ἁλόχευ γυναικὸς γαμετῆς.
Ἁλόχω, γυναικὶ γαμετῇ. Ἁλοῶ, πλανῶ.
Ἁλοῶν, πλανῶν καὶ τύπτων. Ἁλπαλαιῶν, ἀγαπητόν. Ἅλσα. τεμένη, οἱ ἡδύγροι καὶ σύμφυτοι λιμνάδες καὶ τόποι ἡσυχάδενδροι πρὸς ἄλσιν καὶ αὔξησιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι. Ἅλσος, σύνδενδρος τόπος. Ἅλτο, ὥρμησεν.
Ἁλσείαν, πορείαν. Ἁλσίνη. βοτάνης εἶδος. Ἁλσινδύφ· ἐν ᾧδῇ τῆς ἀγανδύθωσέσθαι ἐπίθετο. Ἁλτεῖ, ἀπορεῖ. Ἁλτηρέα, ἀφὴ τῆς χειρός. Ἅλς ἁλός. ἅλατος θαλάσσης. Ἅλθε, ἥλατο. ἐπήδησεν.
Ἅλθ, πολύ. ἐλαφρόν. Ἅλτο χαμάζε. ἐπήδησε χαμαί. Ἁλῶς καὶ ἁλῶδος. μιαθός. Ἁλύβασ', ὄρος παρὰ σοφοκλεῖ, ἢ πόλις. οἱ δὲ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ. Ἁλύβη. πόλις Ἰωϊκή.
Ἅλυγος, αὐθαδιάστυγος. Ἁλύδιμον, πικρὸν παρὰ σώφρονι. Ἁλυδμοκίνδυν, ἀλύειν ἀπορεῖν, ἀπὸ τοῦ πλῶ λύσιν μὴ δύρεσθαι ὡς δὲ καὶ αὖ τὸ ἀπορεῖν ἀπὸ τοῦ πόρον μὴ δύρεσθαι, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χείρειν τὴ διαχεῖσθαι. Ἅλυζον, ἄλυπον. Ἁλυκὴ ἐὰν μὲν τὸ ἅλα σωθῆται, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ γλυκὺ ᾖται, λύκειος μὴ ἔχουσα. Ἁλυκτάζει. κρύπτεται φοβεῖται ἀπορεῖ. λύσιν μὴ δύρεσθαι. Ἁλυκὸν, ἁλμυρὸν χλιαρὸν ὑγρόν. οἱ δὲ, θερμόν. Ἁλυκτεῖν. κλαίειν. λυπεῖσθαι. δυσφορεῖν. Ἁλυκτεῖ ὑλακτεῖ. κρῆτες. Ἁλυκτοσύνη. ἀηδία. Ἁλυκτήσας, ἀπειλήσας, θορυβήσας. Ἁλυκρὸν, δυσηνόν.
Ἁλύει. φύλ. Ἅλυξαν, ὑπέφυγον. Ἅλύξαι. ἐγκλίναι ἐκφυγεῖν. Ἁλύουσα. ἀδημονοῦσα. ἢ χαίρουσα καὶ διαχυμένη. Ἁλυσβόδη. δισμὸς εἶδος ἀναφθύκτου. Ἅλυς. ἀπορία. πλάνος. βλάβη. Ἁλυαθενεῖ. ἀσθενεῖ ἀπίαται. Ἁλυσίδετος, ἁλύσει δεδεμένος. Ἅλύσιον, τὸ πρὸ τὴν ῥάχιλον πλόκιον. Ἁλιστελές. ἀσύμφορον ἀνόφελές. Ἁλυσκάζω. πλανῶμαι. ἐγκλίνω ἐκφεύγω. Ἁλυσκάζειν, ἀποδιδράσκειν.
Ἁλύοντες, ἀδημονοῦντες, ἢ δυσφοροῦντες. ἢ ἄγαν λυαστῶντες καὶ ἐμμανῶς ἔχοντες. Ἁλύαγμ, βέμειν. Ἅλυσον, φυβλίον. Ἁλυσσαιθέη. ἡ κοπαθέα. Ἁλυσάζουσα. ἁλύουσα. Ἁλυσταίνειν ἀσθενεῖν. ἀδυνατεῖν. Ἁλυσᾶται. παρατηρεῖ. Ἁλύσινον δεινόν. ἄλυτον. χλιαρόν.
Ἅλυτον, ἀκατάλυτον ἀκατάπαυστον σοφοκλῆς ἐνοῖ.
Ἁλυχὰ. ἀδημονία. ἀκηδία. Ἁλυχὴν. ἄσιν. χάσμησιν.
Ἁλύω, ἀδημονῶ ἀθυμῶ. φοίνικες.
Ἅλφα. βοὸς κεφαλή. Ἁλφάδιον, ἐχθρόν.
Ἁλφαδεῖ. δύρεσθαι καὶ ἁλφαίνει. Ἁλφαίει, τὸ αὐτὸ δηλοῖ. Ἁλφεσίβοιαι αἱ πολλὰς βόας δύρεσθαι ἀχρεῖλινων. Ἁλφησίβιοι, αἱ βίους ἁλφαίνουσαι. Ἅλφιτιμὴ, ὧν ἡ δύρεσις. Ἁλφισταὶ ἄνθρωποι. βασιλεῖς ἔντιμοι. Ἁλφησὶς, ἰχθύος εἶδος, καὶ ἔντιμος. Ἁλφεῖν. δύρεσθαι. διδόναι.
Ἁλφειὸς, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς Ἤλιδος. (ναι.
Ἁλφισταὶ, ἀμέπται. ἔντιμοι. Ἁλφισῆσι, τοῖς δύρετικοῖς καὶ σωτεῖς. Ἁλφιτα μοιβοί. ἄλφιτοπῶλαι.
Ἁλφινία. ἡ λευκὴ περδικοβοί.
Ἅλφιτον τὸ ἀχρὶ νέας κριθῆς ἢ σίδυ πεφυρμένον ἄλευρον.
Ἁλφιτόμαντις, ἀλφίτοις μαντευομένη. (ρον.
Ἁλφίτων σοὰ, ἐν ἢ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο. Ἁλφιτοσπόται, ἀλφιτομάντεις. Ἁλφιτόχωρος, λευκὴ πολιά. Ἅλφι. δῖον ἀπὸ ζωκτὸς δίνη ὡς ἄλφιτα. Ἁλφίκτου ἀκτὴ, τὸ βέλτιστον καὶ κράτιστον τοῦ ἀλφίτου. Ἅλφοι. δύροι. Ἁλφούς. λευκούς. Ἁλφὸς, λευκή τις ἐν τῷ σώματι.
Ἁλοιφὴ, χρίσις. Ἅλφασις, μάθησις ζωῆς.
Ἁλχηρὸς ὕπνος. ἀνδηρὸς οὐκ ἔχων χαράς. Ἁλφὴ, ἢ τιμὴ καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον. Ἁλῶ. ληφθῶ. παθῶ.
Ἁλῶα, ἑορτὴ ἀθήνησιν. Ἁλωὰς τὰς ἅλως ἀλωνίας.
Ἁλωή. ἡ ἅλως, καὶ ἀμπελόφυτος χώρα. καὶ ἡ στοφόρος, ἢ ὁ κῆπος. ἢ τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἢ ἄρουρα.
Ἁλωὼ, πλῶ ἄλλω. Ἁλώβητον, ἀβλαβές.
Ἁλώατεσσι. παραάλσοι. Ἁλώης. ἀλωνίσαι ἀμπελοφύσαι. Ἁλώμεθα, πλανώμεθα. Ἁλώμενος πλανώμενος. Ἁλῶναι. ἀπολέσθαι ἀποθανεῖν, ἁλῶναι, ληφθῆναι. Ἁλωνάκη ἀνάλωμα χαλκιλεές. Ἁλώνητος, τοὺς ἅλως λαμβάνοντας οἱ θρᾷκες, ἀσπάρατος ἐλίσθοσαν, οἱ δὲ βύωνος. ὀλίγου ἅλ
Ἁλωνίζουσα, ἐν ἅλωσι διάγουσα. Ἁλώς. (ξιος. κρατηθείς. Ἁλωπέκεως, ἄμπελος οὕτω καλουμένη καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος. Ἁλωπεκή. δῆμος αὐτοχθὸς φυλῆς. Ἁλωπεκίαι. αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις. Ἁλωπεκίδες, εἶδος κυνῶν.
Ἁλωπεκίζειν. ἀπατᾶν. Ἁλώπηξ. ὄρχησις τις ἢ ἀλωπεκίαι μιμόμενοι ὡς σοφοκλῆς. ὅπερ ὅτι ἐν σώματι πάθος γινόμενον. Ἁλωὼς ἀλωπεκώδης πανοῦργος σοφοκλῆς θυέσι ἢ ἰάχῳ, οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κατὰ πλῶ
(πρόσωπον.

Ἀ λωπαὶ, ἢ ἀλώπηξ. Ἄλως, ἢ τῦ ἡλίου ἢ σελήνης πδιφόρεια αἰχύλος πδιφόρεια τῆς ἀστίδος καὶ κύκλος. Ἀλώσεως. ἀπωλείας θανάτου.
Ἀ λώσεται. ληφθήσεται. πολεμηθήσεται.
Ἀ λώπημα. καταληπτά. Ἀ λώσμον. ληφθῆναι δωμάνων. Ἄ λωσιν. φθόνον, πόρθησιν.
Ἀ λώτω. ἀνταναλώσω Ἄ λωσοι. ἄῤῥαφοι.
Ἀ λωτὸν, ληπτόν. Ἀ λωφοὺς, λύκους.
Ἀ λῶ. ἀποθανῶ. Ἀ λωσομλίω. ἀπολουμλίω.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μ. ἅμα ὁμοῦ. Ἄ μα ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ
Ἄ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων καὶ εἰς ἕνα τόπον καὶ ὁμόσε. Ἀ μάσυρα, κοκκύμηλα σικυώνιοι. Ἀ μάδην, ἀπάλαν. Ἀ μασυρὰ δες, βάλανοι. Ἀ μαζανφραν, πολεμεῖν πέρσαι.
Ἀ μαζανίδες, αἱ μηλέαι. Ἀ μαζών. μία τῶ ἀμαζόνων.
Ἀ μαθαίνει, ἀμαθεῖ, ἔστι δὲ, ἀμαθεῖν, θεραίζειν.
Ἀ μαθὴς, σκαιὸς βίαιος. Ἀ μάθοιο. ἢ κατὰ τὸ πεδίον κόνις. Ἄ μαθος ἡ μεσόγυλλος ἄμμος, ἡ δὲ παρὰ θαλάσσῃ ψάμμος λέγεται καὶ ψάμμαθος.
Ἀ μαθύνασ. ἀφανίσας. Ἀ μαθύει, ἄμαθον ποιεῖ, ἀφανίζει καὶ φθείρει Ἀ μαιμάκτην. ἀνάταμάχην μεγάλην χαλεπήν. Ἄ μακες. ἄπαξ κρῆτες.
Ἀ μάλαι. αἱ δεσμαὶ τῶν ὁραγμάτων. Ἀ μάκιον, ἄβαξ λάκωνες. Ἄ μαλα. τὴν ναῦν, ἀφ᾽ τῦ ἁμαῆναι ἄλα ἀιχύλος πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἀ μαλδῦναι. ἀφανίσαι. Ἀ μαλδύομλι, ἀφανίζομλι μαραίνομλι. Ἀ μαλεκύθαλος. θρύβος.
Ἀ μαλὴ. ἀπαλὴ νέα εὐεξώστοτο, ἢ ὁράγματα παροξυνόμλνον. Ἀ μαλθάκιζους, σιδηροῦς. σκληρούς. ἀμαλάκτους. Ἀ μαλθάσσω. κέρασ᾽ τὸ πάντων ἐπιτυγχάνῃ, ἐπειδὴ οἱ δύχόμλνοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσιν, ἢ ὅτι ὁρμῆς ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρασ᾽ ὅταν τὰς γηρυόνου βοῦς ἔμελλον ἐλαύνειν.
Ἀ μαλθύει. σθλιβεῖ, σθλουτίζει. ἢ φθείρει.
Ἀ μαλλοῖ. ἀφανίζει. Ἀ μαλὸν, ἁπαλὸν ἀάδενῆ βύρεπίδης ἡρακλείδαις δηλοῖ. Ἀ μαλλοτῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες. Ἀ μαλλὸν, ἰσχυρόν.
Ἀ μάλλιον, χοινίον, ἐν ᾧ τὰς ἀμάλλας δεσμεύουσιν ἤτοι ὁράγματα. Ἀ μαλλα. ὁράγματα δέσμια τῶ ἀσταχύων. σοφοκλῆς τειπτολέμῳ, ἀγκάλη, ὁράγματα δύο ὡς φησὶ ἴστρος φιλήτας δὲ, ἱστορεῖ ἐκ διακοσίων. καὶ ὅμηρος χῆται. τῇ λέξῃ. Ἀ μαλλος, πόρδιξ. πολεμωνίοι. Ἀ μαλλοι. φυτὰ σικύων ἢ τῶν ὁμοίων. Ἀ μάλλως. μετρίως βυήλως ἀφθόνως ἀσθλῶς.
Ἀ μάμιλος, ἀπὸ τοῦ γένους ἢ μήλου ἢ μεσοίλου.
Ἀ μαμίξαι, ἀποπιέξαι. Ἀ μαλάπτει. ἀπολύει πορθεῖ. Ἀ μαλαυρεῖ, μαραίνει σήπει. φθείρει.
Ἀ μάμυξ. ἄμπελος, ἢ γένος σαφυλῆς, ἔρηται δὲ καὶ ὑπὸ χωλοῦ τινὸς δύο βακτηρίας ἐπὶ τὰς μασάλας ὀρειβομένᾳ, καὶ ἐκκρεμάμλνον ἔχοντα ἦν τράπεζαν ὡς δόρυ. Ἀ μαῦ, θεραίζειν. ἀφ᾽ τῦ ἅμα αὐέχειν.
Ἀ μαύαν. ἄμαξαν. Ἀ μαυδαλοῖ. ἀφανίζει ἐλαύπτει.
Ἀ μαύορθυ. δοθήνθυ. ἡλεῖοι. Ἄ μαυτοι, ἔθνος ἢ πεῤῥωπικόν. Ἀ μαζανφείνον, ἄμαξα. Ἄ μαξαν τία δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Ἀ μαξάων, ἀμαξῶν. Ἀ μαξᾶς, ζευγηλάτης.
Ἀ μαξιφόρες, τῆς ἱπποδρεμίας τὰ εἴδη τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμλνα ἐς εφομλίοις ἵππους αὐτά.
Ἀ μαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον καὶ ἀμάξαις διαπορθυτὴν ὁδόν. Ἀ μαξὶς, χλόος σαφυλῆς ἀφ᾽ ἀναδενδράδος καὶ ἡ μικρὸν ἀμάξιον ἀπὶ ποὶ οὕτως ἡκαλοῦσιν.
Ἀ μαρ. ἦμαρ ἢ ἡμέρα. Ἀ μάρακος. γένος μύρου ἀπὸ φυτῆ ἀμαράκου ἡκαλομλίου Ἀ μάραν. αὐλακα. Ἀ μαραύτινον, ἄσκητον. Ἀ μάραθος. εἶδος φυτῆ ἀφ᾽ οὗ σέφανοι πλέκονται. Ἀ μαράσαι, αἱ σῦς, οἱ δὲ κύνας. Ἀ μαρεῖν ἀκολυθεῖν πεῖσθαι ἁμαρτάνειν. Ἀ μάρυμα, ἀθροίσματα βορβόρου. Ἀ μαρβύων, διοδεύων. Ἀ μαρὶ, ἢ ἐν τοῖς κήποις ὑδροῤῥόη παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν, ἢ διον ἁμαρόη τίς οὖσα. Ἀ μαρὶς, ὑδροῤῥὴς ὀχετός. Ἀ μαρῆσι. πόροις. Ἀ μάη, ἑβραίοι. βαβαὶ συρσί. ἑλλωσὶ σύγχυσις.
Ἀ μαρία. ὁμοῦ παραπλησίως. Ἀ μαρτάδας, ἁμαρτάδας. Ἄ μαρτεν, ἀπέτυχεν, ἐψεύσθη.
Ἀ μαρτῆ, ἅμα καὶ ἐπακολούθως ὡς ὅμηρος χῆται.
Ἀ μαρτῆσαι. στερηθῆναι. Ἀ μαρτηπήν. ὁμοῦ προϊόντα ὁράται βυρίπίδης σιέρωνι. Ἀ μαρτεῖν, ἀκολουθεῖν. σοφοκλῆς δὲ ἐν φιλοκτήτῃ ἐμὲ τῦ ἀποτυχεῖν. Ἀ μαρτήδεν, ὁμῶς. Ἀ μαρτήσαιτο, δι᾽ ἁμαρτίαν στερηθῆναι. Ἀ μαρτήσαντες, σωτυχόντες ὁμοῦ γενόμλνοι, ἢ ὁμοῦ προέμλνοι, ὅ ὅτι ἐκπέμψαντες. Ἀ μαρτοεπὴς, ἁμαρτάνων ἐφ᾽ οἷς λέγειν. Ἀ μαρτοις. ἀποτύχοις. Ἀ μαρτωλὸν πανοῦργον. μοχθηρὸν, αἰμύλον. Ἀ μαρτῶν. ἀκολουθῶν, ἀγομένας Ἀ μαραρυγκαί. ἀκτῖνες λαμπηδόνες, ὄφεις. Ἀ μαρυγμέα, ὄνομα κύειον.
Ἀ μαρύγματα, λαμπηδόνες. Ἀ μαρυκυσία, ἐσχυρία. Ἀ μαρυσία, ἑορτὴ ἀθήνησι.
Ἀ μαρὺς, ἄπλετος πολύς. Ἀ μαρύασει. σίλβει, λάμπει. Ἀ μαρύασων, λάμπων, ἀστράπτων.
Ἀ μαρύκαε, ἀπ᾽ ἀρχῆς. ἀμαρύπα. τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἀ μᾶς, ἢ μετέραε, σῶρεικῶς. Ἀ μᾶσθαι, ἐφέλκεσθαι πλοῦτον. Ἀ μασυηίδες, αἱ ζωὴ τοῖς συνηθῆς γινόμλνοι ἄπιοι. Ἀ ματίζει. ἀναφυρᾶ.
Ἀ ματὶς, ἄπαξ παραντῖνοι. Ἀ μάτορος, μητέρα μὴ ἐχούσης. Ἄ μαχεῖσι. ζωὴ τούτοις. Ἀ μαχροχεῖν. τῶν χρημάτων σωάφεσις. Ἀ μαχοχάσ. τὰς χαράξεις τῶν χοχῶν καὶ ὁμοβρομιάς.
Ἀ μαχόχοντα, ἅμα σωεκτρέχοντα. Ἀ μαωρῆ πλώσας ἡσύχως. Ἀ μαωρῖ. αἰωρεῖ μαραίνει.
Ἀ μαωρούμλνοι, σκοτιζόμλνοι. Ἀ μαωρώσας. σκοτώσας. Ἀ μαωρὲν, σκοτεινόν. Ἀ μαχιτηεία. εἶδος ἀκόντων. Ἄ μαχον, ἀκόντα μάχιτον, ἀκοντατώνισον. Ἄ μβαινα. ἀνάδενδρα.
Ἀ μβαδέως, ἀφρονῆσως. ἀπρονοήτως. Ἄ μβασις. ἀνάβασιν. Ἀ μάσεται. ἀφ᾽ τῆς ἀμήσεως οἱονεὶ σφάξῃ. σοφοκλῆς ζωίλῳ. Ἀ μβολάδην, ἐμβολάδην
Ἀ μβαλλόμεθα. ἀναβαλλόμεθα. (μὰ ὁλολυγμοῦ.
Ἀ μβατὸς. ἀνάβατος πρόβατος. Ἄ μβες, δύσκο-

λον ἢ ἀβλαβές. ¶ Ἄμβη. ἡ τῆς ἴτυος ὀφρῦς τῶν κυλλῶν ἀσπίδων. ¶ Ἄμβικα. χύτρα κάδον.
Ἀμβητιῶν, ἐπιτηδεύων παρεκβάλλειν τινὰ τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας. ¶ Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.
Ἀμβλάκημα. ἁμάρτημα. ¶ Ἀμβλήδην. ἀναβολάδην ἀπὸ προοιμίου ἢ μετὰ ὀλολυγμοῦ ἀναβάλλων.
Ἀμβλωθρίδιον, ἄμβλωμα. βρέφος. ἔκτρωμα.
Ἀμβλύ. βαρύ. ¶ Ἀμβλυωπεῖ, τυφλώττει.
Ἀμβλυώττοντες, τυφλώττοντες. ¶ Ἀμβλύτερον. ὀκνηρότερον. ¶ Ἀμβλύσκει, ἐξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου, καὶ ἐκ τιτρώσκει σοφοκλῆς ἀνδρομέδῃ.
Ἀμβλῶνες, χαλβάνη. διονύσιος. ¶ Ἀμβλώσσειν. ὁμοτοκεῖν. ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξηπλωμένα ἔμβρυα.
Ἄμβλωμα, ἔκτρωμα. ¶ Ἀμβλώπη. τυφλή.
Ἀμβλώσσει, ἀμβλυωπεῖ. ¶ Ἀμβολάδην, ἀναβολῇ χρώμενος ἀναζέων. ἀναβάλλων. ¶ Ἄμβος, ἡ ἐπίγειος πλάστη. ¶ Ἀμβρίζειν, θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ¶ Ἀμβροσία θεία, θαυμασία τροφὴ ἢ μάννα.
Ἀμβρόσιον. εὐῶδες. ἡδύ. ¶ Ἀμβροσίη θεία καὶ ἀθάνατος καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. βαρυτόνως γὰρ ὁ βρότος τὸ ἀνθρώπινον φῶς οὐκατα στέρησιν. ἡ καθαρὰ καὶ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος σημαίνεται. κορίνθιοι δὲ τὸ κρίνον. ¶ Ἀμβροσίου. θείου. ¶ Ἀμβρότιγνον. ἄκυρον.
Ἄμβροτα. θεῖα ἀθάνατα. ¶ Ἄμβροτα. τεύχεα θεῖα ὅπλα. ¶ Ἄμβροτος. ἄφθαρτος θεῖος ἀθάνατος.
Ἀμβρόσιος, θεῖος ἀθάνατος ἡ δὺς καὶ, ὄνομα κύριον.
Ἀμβροτεῖν. ἁμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστι ἀνθρώπου. καὶ κρύπτειν. ¶ Ἀμβροτίξας. ἀπαρξάμενος λάκωνες. ¶ Ἄμβροτες. κενῶς ἀποτυγχάνεις.
Ἀμβρυχαὶ, αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί. ¶ Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων, ἀριστοτέλης αὐτοὺς δὲ βρύννους καλεῖ. ¶ Ἀμβώνιον. χωρίον τῆς ζελείας.
Ἄμβωνες. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν, αἰσχύλος κερκύωνι καὶ σισύφω. ¶ Ἀμέγαρτον, ἀφθόνητον, ἀζήλωτον, ἢ πολὺν ἢ μέγαν ὡς τὸ ἀμέγαρτε συβῶτα ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειεν. ¶ Ἀμέθυσος, βοτάνη. καὶ λίθος. ¶ Ἀμείβεται, παραιτεῖται εὐριπίδης ἀνδρομέδᾳ, ¶ Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα.
Ἀμείβου. ἀνταποδίδου. ¶ Ἀμείβων, ἀλλάσσων.
Ἀμειδὲς, στυγνὸν, ἀγέλαστον. ¶ Ἀμειδήτοις, σκυθρωπῶς. μειδιᾶν γὰρ ἐστὶ τὸ γελᾶν. ¶ Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. ¶ Ἀμείλικτον. πικρὸν. οὐπροσηνῆ.
Ἀμειλέοις, ἀθλίοις. ¶ Ἀμείλικτον, ἄμικτον. ἀπάνθρωπον, σκληρόν. καὶ πικρὸν οὐπροσηνῆ.
Ἀμείλιχος, ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πίης.
Ἀμεῖναι, πληρωθῆναι. ¶ Ἀμίνασις ἡ δύοσμον.
Ἄμεινον, κάλλιον, βέλτιον. κρεῖσσον. ¶ Ἀμείνονα. βελτίονα. ¶ Ἀμιλλώμενος, ὁρίζων ἢ ἐρίζων.
Ἀμερεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι.
Ἀμείροντες στερίσκοντες. ἀφαιρούμενοι.
Ἀμεῖς, εὑρήσεις. ¶ Ἀμειφθήσεται, ἀλλαγήσεται.
Ἀμείψασθαι., ἀποηρίνασθαι. ¶ Ἄμειψεν, ἤλλαξεν.
Ἀμειψικὴς, μὴ μετακόσμησις. ¶ Ἀμειψίρωμεν, ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν ἢ μεταμορφοῦσθαι.
Ἀμείψιχρον, μεταβάλλοντα. ¶ Ἀμειψόμεθα. ἀνταποδώσομεν. ¶ Ἀμεθόδευτος, ἀτέχναστος.
Ἀμέλγει. ἐπιπᾶται τὸ γάλα. ¶ Ἀμέλδειν, τίκτειν. στερίσκειν.
Ἀμελδῆσαι. ἀφροντιστῆσαι.
Ἀμέλει. διό. ἁπλῶς, οὕτως. οὖν. τοιγαροῦν.
Ἀμέλεια, καταφρόνησις. ¶ Ἀμέλατον, τὸ ἴσον.
Ἀμελίου. δικηζημίου. ¶ Ἀμελλητί, ταχέως μελλήσεως χωρίς.
Ἀμελοῦσαν, ἄκουσαν ἢ ἀνελοῦσαν.
Ἀμελοῦς γωνία χωρίον λιβύης. ¶ Ἀμεμακέτην, ἀκαταμάχητον.
Ἀμέμπτους, ἀκαταγνώστους.
Ἀμέμφως, ἀμέμπτως ἀφειδῶς. ¶ Ἀμέναι, πληρωθῆναι.
Ἀμενεῖς, ἀσθενεῖς. ¶ Ἀμενήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. ἡ λιόδωρος δὲ ἐπὶ τῶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα τὰ ἀδιανόητα ἀπέδωκεν. ¶ Ἀμένητα. ὑμένα αἰολεῖς.
Ἀμενηνὰ, ἀσθενῆ κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος δὲ ἡ δύναμις ἢ ἄψυχα. ¶ Ἀμενηνῶν, ἀσθενῶν.
Ἀμενηνὸν, ἀσθενές. ¶ Ἀμένησος, ἀδυνάμενος.
Ἀμέρας, ἡμέρας. ¶ Ἀμαργομένη. δρασσομένη ὑφαιροῦσα. ¶ Ἀμεργὸν δὲ, ἡ εἱμαρμένη. κρῆτες.
Ἄμερδεν. ἠμαύρουν ἔβλαπτεν. ¶ Ἀμέρδειν. στερίσκειν.
Ἀμερεῖ, ἀμερίστῳ ταχυτάτῳ. ¶ Ἀμερεινοῦ, ἀποτυχόντος, τοῦ νοῦ. ¶ Ἀμερεφὲς, τὸ ἀμφοτέρωθεν.
Ἀμέργει. ἀποστερεῖ. ¶ Ἀμερθεὶς, στερηθείς.
Ἀμερθῆ. στερηθῆ. ¶ Ἀμερία, τριακάδες δέκα.
Ἀμέριον, ἔργον δὲ ἡ μερήσιον. ¶ Ἀμέρμερα, πολλά, λάκωνες. ¶ Ἀμερνὸς, ἄπειρος. ¶ Ἀμεροκοίτης, ὁ καλλιώνυμος ἰχθῦς, ἢ μύρον, ¶ Ἀμερὴς, τυφλός. ¶ Ἀμέρσαι. ἀποστερῆσαι συλῆσαι.
Ἀμερσίφρων. βλαβερός. ¶ Ἄμερσεν, ἄμοιρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν. ¶ Ἀμέρυτος. ἀναπόσχετος ἀτελεύτητος. ¶ Ἀμερφές. αἰσχρόν. ¶ Ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι ἄμοιρον ποιῆσαι. ¶ Ἀμέσω, ὠμοπλάτῃ.
Ἀμετάθετος, ἄτρεπτος ἀκίνητος, ἀμεταποίητος.
Ἀμεταστρεπτὴ, δίχα τοῦ μεταστραφῆναι.
Ἀμεταχείριστα, δυόληπτα ¶ Ἀμετέναι. ἀποδοῦναι.
Ἄμετρα. ἄαιρα, ἀκεράμια *μαχόεσα. ¶ Ἀμετρίαν, ὑπερβολήν. ¶ Ἀμετροεπὴς. φλύαρος ἄμετρος. ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἀμετουσίαστον, ἀμέτοχον.
Ἀμέτοχον. ἀμετάληπτον. ¶ Ἄμετρον. ἀμέτριτον, ἄπειρον. ¶ Ἀμεύσεσθαι, ἀμείβεσθαι διελθεῖν παραιώσασθαι. ¶ Ἀμευσιεπὴς, διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις. ¶ Ἄμη. σιδηροῦν σκεῦος καὶ σκάφη εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μὴ βαίνειν. ¶ Ἀμῆγε, ἀμηγέπως. ¶ Ἄμητος, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ. ¶ Ἀμηδὲς, ὁ θερισμός.
Ἀμηγέπη. ἀμηγέποι, ὁποιποτέ. ¶ Ἀμὴ θέμις, ἃ μὴ πρέπει. ¶ Ἀμήκωα. δεινὰ ταραντῖνοι.
Ἄμηλον. ἀκολάκευτον. κρῆτες. ¶ Ἀμημένοι. σῖτον συλλέγοντες. ¶ Ἀμὴν, πλακοῦντος εἶδος. ¶ Ἀμηνίτως, ἀμέμπτως ἀχαιοί.
Ἄμ. ἡμέρᾳ ἀλκαίῳ ἅμ' ἠοῖ. ¶ Ἄμηροι, ὅμοιροι.
Ἀμήρυτον, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον, πολύ.
Ἀμῆσαι. θερίσαι. ¶ Ἀμησάμενος, συναγογὼν, θερίσας. ¶ Ἀμήσαντα, θερίσαντα. ἀποτεμόντα.
Ἀμητορίδας, καθαριστὰς κρῆτες ἢ κιθαριστάς.
Ἄμητες, πλακοῦντος εἶδος. ¶ Ἀμητῆρες, θερισταί.
Ἀμητὸν, ἀποίητον. ¶ Ἀμήτορες, μὴ ἔχοντες μητέρα.
Ἀμητὸς, θερισμός. ¶ Ἄμητος, ὁ καιρός. ¶ Ἀμή

χανον, ἄπορον, πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἢ δυσχερὲς ἢ ἐνδεές. ¶ Ἀμήχανε, ἀπροσμάχητε.

Ἀμητὸς, τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα, τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς· τῶν καρπῶν. ¶ Ἀμήτωρ, κακομήτων σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ. ¶ Ἀμία, φυλακία. ¶ Ἄμια. ἰχθῦς. ¶ Ἀμιβρεῖ· δείξει. ¶ Ἀμιβρά· ἀμμώδη· ἔρημα. ¶ Ἀμειδῆ· στυγνά· ἀγέλαστα.

Ἀμιθρὸν, ἀριθμόν. ¶ Ἄμιθα· ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα ὡς ἀνακρέων. ¶ Ἀμιθρεῖν, ἀριθμεῖν.

Ἀμίθιος μύλων. ¶ Ἀμικόνιστος, ἄρτος ταραντῖνοι.

Ἀμικτίσας, αἰτήσας χωρισάμενος. ¶ Ἄμιλλα· φιλονεικία· πόλεμος· ἀγών. ¶ Ἀμιλλᾶν, τὸ ἐρίζειν καὶ εἰς τάχος γράφειν. ¶ Ἀμιλλᾶσθαι· φιλονεικῆσαι, ἀγωνίζεται. ¶ Ἀμίλλακαν· οἶνον· θηβαῖοι.

Ἀμιλλᾶται, ἐρίζει. ¶ Ἀμιλλότεροι, ἐπὶ πλέοις ἐρίζοντες. ¶ Ἀμίλλυκα· δρέπανον· ἠλεῖοι.

Ἀμιλλώμεθα· φιλονεικοῦμεν. ¶ Ἀμιλλώμενος, ἐρίζων. ¶ Ἀμιλλητήριος, ὁ ἐρίζων πολύ.

Ἀμίλικτον, σκληρόν. ¶ Ἀμιναῖον, δι' ἑνὸς ν̄, τὸν οἶνον λέγει· ἡ γὰρ πευκετία, ἀμιναία λέγεται. ¶ Ἀμῖξαι, οὐρῆσαι ἢ ἠχῆσαι ἢ ὁμίξαι. ¶ Ἄμοποι· δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. ¶ Ἀμιλτορίους λόγους τοὺς ἐν ἀγῶνι. ¶ Ἀμίς· σταμνίον. ¶ Ἀμίσαρος· ἀκόρεστος. ¶ Ἄμιτρα· μικρά· κρῆτες. ¶ Ἀμιτροχίτωνας· ἀζώστους ἔχοντας τοὺς χιτῶνας. ¶ Ἀμιχθαλόεσσα· ἀπροσόρμιστος ἐκθαλάσσης καὶ δίσορμος.

Ἄμισθος, χωρὶς μισθοῦ. ¶ Ἄμμα· δεσμός.

Ἀμμάθω· μεταμέλωμαι. ¶ Ἀμμαλῆς, ἀνοστία.

Ἀμμαλῶ, ἑορτὴ ἀγομένη δι' ἴ. ¶ Ἀμμακρὺ, τὸ ἀπαρχῆς. ¶ Ἀμμαμηθάδης, ἡδυσμάτι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων δι' ἀρτυμάτων. ¶ Ἀμμάξαι· ἐωρεῖσθαι καὶ κρεμᾶσθαι· ἢ ἀποπνίξαι.

Ἀμμάς· ἡ τροφὸς ἀρτέμιδος καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ ῥέα καὶ ἡ δημήτηρ. ¶ Ἀμματίζει· περιπλέκει δεσμεύει.

Ἄμμες· ἡμᾶς ἢ ἡμεῖ ἢ ἡμῖν, ἢ οἴομαι. ¶ Ἀμμελάγην· ἐγχώριον. ¶ Ἄμμεσ· ἡμᾶς, ἡμεῖς ἡμῶν.

Ἄμμια· μήτηρ· τροφός. ¶ Ἄμμι δὲ, ἡμῖν δέ.

Ἀμμιάξαι, ἀποπνίξαι. ¶ Ἀμμιρὸς, πεπληρωμένος.

Ἀμιλλᾶσθαι, εἰρηται ὡς φιλονεικῆσαι. ¶ Ἀμμισκόμιστον συγκομιστόν· ἄρτον. ¶ Ἀμοιβάς· τιμωρίας ἐκτίσεις.

Ἀμοιβοί· οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρατευκότας.

Ἄμμοιρον, ἀμέτοχον ἀθάνατον. ¶ Ἀμμοιρίαν, τὴν κακὴν μοῖραν κακομοιρίαν. ¶ Ἄμμορον, δύσμορον κακόμορον καὶ ἔμ' ἄμμορον· καὶ ἀμέτοχον, ὡς τὸ οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν. ¶ Ἄμμος, ψάμμος. ¶ Ἀμμοῦς, ὁ ζεὺς ἀριστοτέλει. ¶ Ἀμμὼν, ἑορτὴ ἀθηνήϊσιν ἀγομένη, καὶ ὄφεις κυρηναῖοι. ¶ Ἄμμωνος υἱός· ἀπόγονος.

Ἀμμωχεῖν, ἀργεῖν. ¶ Ἀμνάδας, παρθένους ἢ πρόβατα. ¶ Ἀμνάμους, τοὺς ἐγγόνους. ¶ Ἀμνασμὸς, υἱοῦ υἱός. ¶ Ἀμνημονεῖ· ἐπελάθετο. ¶ Ἀμνεῖν· θερίζειν. ¶ Ἀμνημύοντες ἀθυμοῦντες. ¶ Ἀμνήνοσεν· ἀσθενῆ ἐποίησεν. ¶ Ἀμνησικακία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν. ¶ Ἀμνηστεία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι. ¶ Ἀμνησία· ἡ εἰλήθυια. ¶ Ἀμνίον, τὸν ὑμένα τοῦ αἵματος. ¶ Ἀμνήστευτος γυνὴ ἢ παλλακὴ εὐριπίδης φοίνικι. ¶ Ἀμνόα, πρόβατον, οἱ δὲ ἀμνός.

Ἀμνόν· μαλλόν· ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον. ¶ Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους πρᾶοι καὶ μαλακοί. ¶ Ἀμνοκόπος, ποιμήν. ¶ Ἀμοιβαὶ, χάριτες, καὶ τιμωρίαι ἀνταποδώσεις καὶ ἐκτίσεις· χρέα. ¶ Ἀμογητί· ἄνευ κακοπαθείας· χωρὶς μόχθου. ¶ Ἀμόγῳ· ἀκοπιάστω. ¶ Ἀμόθεν, ἀπό τινος μέρους ὁ πόθεν θέλεις· τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπέ· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μοναχὸς, καὶ μηδένα τρόπον. ¶ Ἀμοιβάδου ἐναλλὰξ παρὰ μέρος. ¶ Ἀμοιβαδόν· ἐφεξῆς. ¶ Ἀμοιγέποι, εἴς τινα τόπον, ἢ καθ' ἕνα τρόπον. ¶ Ἄμοιος· κακός· σικελοί. ¶ Ἀμοιροῖ· ἐστέρηται. ¶ Ἄμοιροι, ἄχωροι, ἄκληροι. ¶ Ἀμοιρῆσαι, ἀποτυχεῖν.

Ἄμοιρος· ἐκτὸς ἄνευ. ¶ Ἀμοίρων, ἀστόχων. ¶ Ἀμολγάζει· μεσημβρίζει. ¶ Ἀμολγὸν νύκτα εὐριπίδης· ἀλημήνην, ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν· οἱ δὲ, μέρος τῆς νυκτὸς καθὸ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμολγοί, οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια. ¶ Ἀμολγῷ, ᾧ μεσονυκτίῳ, ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμόργη· τρυγία ἐλαίου· ἰλύς. ¶ Ἀμοργινά· λεπτοῦφη ἐνδύματα. Ἄμορος, ἀμέτοχος. ¶ Ἀμόμηλις, ἄπιος· ἀχράς. ¶ Ἀμόρα· σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. ¶ Ἀμοργίτας, πλακοῦντας. ¶ Ἀμορβεύσασθαι, ὁδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι. ¶ Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν ἀπαλλαττόμενος. ¶ Ἀμοργὶς, καλάμη τίς, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται ἢ ὕφασμα, ἢ χιτών. ¶ Ἄμοργμα· σύλλεγμα· ἄρτυμα. ¶ Ἀμοργίδα, ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα.

Ἀμοργέαι, ἀποψῆσαι ἢ ὁμόρξαι. ¶ Ἀμόρρωτον, ἀθάνατον. ¶ Ἀμορφυγεῖν, οὐ δεόντως πράττειν.

Ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον· σοφοκλῆς θυέστῃ τῷ ἐν σικυῶνι. ¶ Ἄμοτον· ἀπλήρωτον· πολύ. ¶ Ἀμοῦσι, θερίζουσιν. ¶ Ἄμουσον, ἀπαίδευτον. ¶ Ἄμουχα· καθαρεύουσα λάκωνες. ¶ Ἀμόωλον, ἀγνεῖον εἰλικρινές. ¶ Ἀμόωμφος, ἄπιστος. ¶ Ἀμπαδίην· φανερῶς. ¶ Ἀμπάζονται, ἀναπαύονται.

Ἄμπαιδες, οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἀμπαλίνωρον, τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. ¶ Ἀμπᾶξαι, παῦσαι· λάκωνες.

Ἀμπαυλίς· ἡ τὰ πράγματα φέρουσα. ¶ Ἀμπεδίον· κατὰ πεδίον. ¶ Ἀμπαιστόν· ἀναπαιστόν. ¶ Ἀμπείρας, διχάσας. ¶ Ἄμπειρος, ἔμπειρος.

Ἀμπελόπρασον, πόατίς· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη.

Ἄμπελος, ἡ μηχανὴ καὶ ἄκρα μυκάλης ἤγουν ὄρους, κυρηναῖοι δὲ, αἰγιαλὸς καὶ πόλις θράκης· καὶ ἡ ἄμπελος.

Ἀμπελίαν, ἀμπελίδα· φυτόν τι οὕτω κατὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου. ¶ Ἀμπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν.

Ἀμπερέως, διαμπάξ. ¶ Ἀμπεπαλών· διασείσας κινήσας. ¶ Ἀμπέσαι, ἀμφιέσαι λάκωνες. ¶ Ἀμπαιανῖσαι, ἀνιερῶσαι. ¶ Ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον.

Ἀμπεπαλῶν, κραδάνας· σείσας. ¶ Ἄμπνευσις ἀνάψυξις. ¶ Ἀμπέχειν· παραβαλέσθαι. ¶ Ἀμπεχὲς, ἔνδυμα ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. ¶ Ἀμπεῖχε, παρακέχυτο κατεῖχε. ¶ Ἀμπεχόμενος, περιβαλλόμενος.

Ἀμπέχανον, σύμμετρον περίβλημα. ¶ Ἀμπεχόνην· λεπτὸν ἱμάτιον. ¶ Ἀμπεχόνιον· ὅμοιον. ¶ Ἀμπηλίδιον,

Ἀμπέψει, ἀποπέμψει. ¶ Ἄμπηρ), πεπειρωμέν). (πήλιον.

Ἀμπίουρον, πυλῶνα· ταραντῖνοι. ¶ Ἀμπιστάτηρ, ἐξεταστής. Ἀμπιστᾶσθαι, ἐξετάζειν. Ἀμπισχεῖν· περιβαλεῖν. Ἀμπισχούμενον, περιβαλλόμενον. Ἀμπίτιαρ* παρατεττομένη. Ἀμπλακεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα.

Ἀμπλακίῃσιν, ἁμαρτήμασιν. Ἀμπλακήματα, ἁμαρτήματα. Ἀμπλακών· ἀποτυχών· ἁμαρτάνων. Ἀμπνύσθη, ἀνέπευσεν. Ἄμπνυτο, ἀνεσωφρονίσθη. Ἀμπνύνθη, ἀνεπινήθη· ἀνεσωφρονίσθη. Ἀμποίχοι τις*, ἐν συρακούσαις ἀρχή.

Ἀμπρακὸν, μακρόθεν. Ἀμπρεύειν· προτονίζειν· ἕλκειν· ἁμαξηλατεῖν. Ἀμπρεύωμεν, ἕλκωμεν.

Ἄμπρον· τὸ τεταμένον σχοινίον ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ ῥυμοῦ.

Ἄμπυκας· κεκρύφαλον κόσμον γυναικῶν. Ἄμπυξ· χαλινὸς τριχόδεσμος. Ἄμπυκες, τὰ διαδήματα ἢ χαλινοί, ἢ τροχοί, οὕτως σοφοκλῆς ἐν φιλοκτήτῃ διὰ τὸ κυκλοτερές. Ἀμπυκτήρια· τὰ φάλαρα σοφοκλῆς οἰδίποδι ἐν κολωνῷ. Ἄμπω τις, ἀνάπαυσις ξηρασία ὅπου ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται. Ἀμυτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀμυγδαλῆ τὸ δένδρον καὶ τὰ πράγματα. Ἀμύγμασι, σχίμασιν. Ἀμοιβαδὸν, ἐφεξῆς. Ἄμυστρον, πόλις τῆς θράκης. Ἀμυδάναι κρύψαι.

Ἄμυδις, ἅμα ὁμοῦ. Ἀμυδρὰ, τὰ ἀσθενέστερα.

Ἀμυδρὸς, σκοτεινός. Ἄμυδροι τόποι οἱ κάθυδροι καὶ ἄγαν ῥέοντες, περὶ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥεῖν. Ἀμυδρότερα, ἀμαυρότερα· ἀσθενέστερα. Ἀμύητος, βέβηλος. Ἀμύθητοι, ἀναρίθμητοι· πολλοί.

Ἀμυθήτου, ἀνεκδιηγήτου. Ἀμύκαρις· πλῆθος· ἄθροισμα· πλούσιον· πολύ. Ἀμυκαλαί· αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ ἀμύσσειν. Ἀμυκαλίδες, εἶδος ἐπιδήματος πολυτελοῦς λακωνικοῦ, καὶ πόλις ἀμύκαλαι. Ἀμυκλὶς, γλυκὺς ἡδός. Ἀμύκταν, γλυκύν· οἱ δὲ, ἄμικτον. Ἄμυλα· μῆτρα.

Ἀμύλους πλακοῦντας. Ἄμυλος, βρῶμα τὸ ἐκπυροῦ.

Ἀμυλλίδωτον, χιτῶνος εἶδος. Ἄμυγος, ἀγαθός· ἀμίμητος, ἄμεμπτος· καὶ ἀμύμων. Ἀμυνάθειν· ἀμύνειν· βοηθεῖν. Ἀμῦναι, ἐκδικῆσαι βοηθῆσαι.

Ἀμῦναι, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. Ἀμυνανδρίαι, γένος ἐξ οὗ ἱερεῖς ἀθήνῃσιν. Ἀμύνανδρος, δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι. Ἀμυνίας, ὁ ἀμυντικὸς, περὶ τὸ ἀμύνειν. Ἀμύνει, βοηθεῖ. Ἄμυνεν, ἐβοήθει. Ἀμύμων, ἀμώμητος. Ἀμυνόμενος, τιμωρούμενος. Ἀμύνου, ἀποδίδου.

Ἀμυντήριον, ξίφος δίστομον, ἢ βάκλον· ἢ τί τῶν πληττόντ̃ ἀμῦνον. Ἀμύντορας, βοηθούς. Ἀμύντωρ, βοηθὸς ἐπίκουρος, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τοῦ φοίνικος πατὴρ ἀμύντωρ. Ἀμυνεῖ· ἀνταποδώσει.

Ἄμυξ, ἀμυχή. Ἄμυξα· ἔξυσα· πάραξα. Ἀμῦξαι, καταμάξαι καταξῦσαι· στενάξαι. Ἀμύξανος, ἀνόσιος. Ἀμύξεις· καταξέσεις· παράξεις· τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος. Ἀμοιρεῖν, μὴ ἔχειν μέρος.

Ἀμοίρημα, ἀτύχημα. Ἄμυροι, τόποι οἱ κάθυγροι καὶ ἄγαν ῥέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν. Ἀμυροίραινος, ὁ μὴ μυσαττόμενος τὸ ῥαίνεσθαι. Ἀμυρτὸν, ἱμάτιον· κρῆτες. Ἀμὺς, ὁ μοῦ σὺν αὐτῷ. Ἄμυσσε· ἔξεσεν, ἐπάραξεν. Ἀμύσσειν, ξέειν· παράττειν· λυπεῖν. Ἄμυσσος· κῆτος· λάκωνες. Ἀμυστὴν, τὴν συνεχῆ πόσιν. Ἀμυστία, μέτρον τί. Ἀμυστίς· τὴν ἄμυστιν καὶ ἀθρόαν πόσιν τίμαρχος φησὶν οὕτως λέγεσθαι. Ἀμαχῆναι· καθαρὰ ἁγνίσαι.

Ἀμύσχαια, οἰνάνθη ἢ ἀνάδενδρας. Ἀμύσχεσθαι, τὸ ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν. Ἀμυχρὸν, καθαρὸν, ἁγνὸν, ὁλόχροον. Ἀμυττέτωσαν, κνιζέτωσαν· παραττέτωσαν. Ἀμυχὴ, ἐπιπόλαιον ἕλκος.

Ἀμυχούσης, στυφούσης ἐπιπλέον. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὑπερβαλλόντως περιαγαπώμενος καὶ περιαγαπαζόμενος. Ἀμφαγαπῶντες, ἀσπαζόμενοι. Ἀμφαγέροντο, περιηθροίζοντο. Ἀμφαδίην, φανερῶς· ἀναφανδόν. Ἀμφαδόν· φανερῶς. Ἀμφαεικοῦς κύκλω σειομένης. Ἀμφαής, πρόσκολος περισκελὴς οἰκοπερίσκεπος. Ἀμφ' ἀκίριος ῥοὰς, ἄκιρις ποταμός. Ἀμφακῆς, ἀξίνη.

Ἀμφ' ἅλα· περὶ τὴν θάλασσαν. Ἀμφαλλάξαι, διαμφοδῆσαι· οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας, ἐφ' ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι. Ἀμ' ἅλητα, περὶ τὰ ἄλευρα.

Ἀμφάνα μάλιστα. Ἀμφαζονεῖν, τὰ γόνατα περικλᾶσθαι καὶ μὴ εὐτονεῖν. Ἀμφαρμένη· δίκελλα λάκωνες. Ἀμφαρὴς περιορωμένη κατολιτωρουμένη, καὶ γυμνὸς ἐπιφανής. Ἀμφαρίστερος, ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός· οὐ καίσιος οὐ δεξιὸς ἐναντίος ᾧ περιδεξιῷ. Ἀμφαγαπαζόμενος πάνυ φιλοφονούμενος. Ἀμφασία, ἀλαλία· ἀφωνία· ἀγρυξία.

Ἄμφασμα ψαιστὰ οἴνω καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις συρακούσιοι. Ἀμφαυγεῖ· ἀντιλάμπει.

Ἀμφαῦον, περιήχουν. Ἀμφ' αὐτοὺς, ἐπ' αὐτούς.

Ἀμφαδᾶς, ψηλαφᾶς. Ἀμφαφοῶεν, ψηλαφήσει

Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα. Ἀμφέθετο, περιέθετο. Ἀμφ' εἰκὰς, ἡ περὶ εἰκάδα. Ἀμφεκάλυψεν, περιεσκέπασεν περιέσχεν. Ἀμφεκτέον· περιβλητέον.

Ἀμφελλαὶς, μάζα ἐλαίου πλήρης. Ἀμφελάσασα· περιεγείρασα κινήσασα. Ἀμφελάχαινε, περιέσκαπτε περιέσκαλλε περιώρυσσεν. Ἀμφέμενον, τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι καὶ μεγαλοψυχεῖν λάκωνες. Ἀμφενέμοντο, οἰκοῦσαν, ἐδιοικοῦσαν. Ἄμφεπεν, ἐνήργει. Ἀμφέπει· περιέπει, θεραπεύει παρακολουθεῖ. Ἀμφεπένοντο, ἐνήργουν, ἀπέφερον· ἤσθιον. Ἀμφέπλεον, περιέπλεον. Ἀμφέπτατο, περιεπέτατο. Ἀμφὶ ῥέεθρα, περὶ τὰ ῥεῖθρα. Ἀμφέρετο, ἀνεφέρετο.

Ἀμφερκήπιθον τὸν πάντοθεν κύκλω περιειργόμενον ἀχαιὸς πειρίθῳ. Ἀμφαικτὴρ, χιτὼν διπλοῦς.

Ἀμφαιρήσεται, περισχισθήσεται. Ἀμφέχυτο, περιεκέχυτο. Ἀμφέχανε, περιεκάλυψε.

Ἀμφεωρία, περισσευομένη. Ἀμφενώτας, ὁ κριτικὸς χιτών· ἄμφηκες δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον βέλος ἢ κεραυνὸς ἢ ξίφος. Ἀμφήλυθεν, ἐπῆλθεν, ἐπήχησεν, περιέλαβεν· ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιδέας.

Ἀμφὴν, αὐλήν. Ἀμφήρεις, νῆες ἀμφοτέρωθεν ὁρώμεναι ἢ ἐρεσσόμεναι. Ἀμφηρεφὴς, ἀμφίστεγος· πλήρης. Ἀμφηρεφέα, ἀμφηρεφῆ ἀμφωτέρωθεν

ἀροφω

ὡροφωμένην ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένον. Ἀμφὶ, αὐχήν, ῥάχηλος. Ἀμφήκεσον, ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον. Ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον παρὰ τὸ ἄμφω. καὶ βρῶ τὸ λέγω ῥῆμα. Ἀμφὶς, οἶνου εἶδος, οἱ δὲ μέλανα οἶνον. Ἀμφὶς· πρὸ χωρεῖς λίχας. Ἀμφιάλω, ἐκ τοῦ θαλάσσης περιεχομένη πόντου. Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ. Ἀμφίασ, γένος οἴνου. Ἀμφίασιν, σκέπην. Ἀμφίασμα, ὄνδυμα. Ἀμφιαχῦα, τοῦ τῶν τέκνων ὀδυρομένη, ἢ κραυγάζουσα ἢ φωνοῦσα. Ἀμφιβάλλεσθαι, πολιορκεῖσθαι.

Ἀ μφιβαλοῦμαι, καὶ τοῦτο ποιήσομαι. Ἀμφίβασις, κύκλωσις ὁρμή. Ἀμφήκημα, ἀκόντιον λεῖον ἐν ᾧ εἰσελαύνει δύο κώπας. Ἀμφίβασις, ὑπὲρ νεκρου μάχη πολεμοῦντες γὰρ ἂν νεκρὸν ἐμάχοντο τοῦ σώματος ἵνα μὴ σκυλευθῇ, ἀφ' ὃ δὲ τῶν ἁλόντων ζώων ἡ μεταφορά. Ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Ἀμφιβάλλων, μαχόμενος πολιορκῶν.

Ἀ μφίβια. ζῶα τὰ σῦς ὑδρα καὶ χερσαῖα. Ἀμφίβιον ἀνῆκεν καὶ ὕδατι ζῶν δυνάμενον.

Ἀ μφίβλημα, ἀναβόλαιον. Ἀμφιβέβυκας. ἐπεκδικεῖς· προίσασαι. ὑπὲρ μαχῆς καὶ σώζεις.

Ἀ μφὶ βέλεσι, τοῖς ὀβελίσκοις. Ἀμφὶβίλω, τοῦτο πλὴν λωάμην. Ἀμφιβολεῖς, ἁλίφ.

Ἀ μφίβολοι, ἑκατέρωθεν παραβαλλόμενοι ὡς ἰουκυλίδης. Ἀμφίβλιγξον, δύκτυον. Ἀμφιβρότης, τοῦτο ὅλον ἐν βροτῷ πολιεχούσης.

Ἀ μφιβώτης, πολιβόης ἴων τεύχων. Ἀμφιγυοεῖς ἀμφισβητεῖς. Ἀμφιγυήεσι τοῖς ἑκατέρωθεν χωλοῖς. Ἀμφιγυήεις, ἀμφοτέρας τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχων. Ἀμφὶ γυναικὶ, τοῦτο γυναικός. Ἀμφιγένεια, πόλις τῆς Τύλου. Ἀμφιγένυς, ἀξίνη. Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀεὶ βῶς γινώσκειν.

Ἀ μφίγονος ὁ ἐκ προτέρας γυναικός. Ἀμφιγυῶσαι, ἀκρωτηριάσαι ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γλῶ πῆξαι.

Ἀ μφιδασείαν, ἀφ' ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν, ἢ κυκλόθεν δασείαν. Ἀμφὶ δὲ νῆες· τοῦτο δὲ τὰ πλοῖα. Ἀμφὶ δὲ, τοῦτο δέ. Ἀμφιδεὲς, περιδεές. Ἀμφιδεδλίνηται, κύκλῳ περίκειται.

Ἀ μφιδέδυ, ἡμίλλια κείκοι δακτύλιοι. Ἀμφὶ δέες, τοῦτο αὖθις δέ. Ἀμφιδέδλητε, κύκλῳ αὖ κέκαυται. Ἀμφιδεμάτη, ἡ μεσὰ ἑκάστῃ ἡμβρα παρὰ ἀρμόσιν. Ἀμφιδέξιον, πλὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήρας ἄῤῥεν καὶ θῆλυ γενναῖα δυνάμενον ἴσον.

Ἀ μφιδέξια. ἡμίλλια. Ἀμφιδήριος, ἀμφισβητήσιμος. Ἀμφιδήτιοι, ὡς κείκοι διάκοποι παρὰ δημοκρίτῳ. Ἀμφιδήσασθαι. ὑποδήσασθαι.

Ἀ μφιδεξίοις χερσὶ, ταῖς τῶν ἑξοτῶν, ἀφ' ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ ἑξδύειν ἀκόλουθος τηλέφῳ.

Ἀ μφίδοξοι μῦθοι, οἱ διχογνωμονούμενοι. Ἀμφίδουλος, ἀφ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων δοῦλος.

Ἀ μφίδρυμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. Ἀμφιδράνου, ἱμάτιον διπρόσωπον· ἐν τῷ πεποικίλθαι πλὴν αὐτὸ ἔχον ἐπιφάνειαν. Ἀμφιδρόμια ἡμέρα ἀγομένη τοῖς παιδίοις ἐν ᾗ ὁ βρέφος τροφὴ πλὴν ἑστίαν ἔφερον χρέχοντες. κύκλῳ καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα ὅτε λάβοι τῶν οἰκείων ἢ φίλων δῶρα ἐπέμπετο.

Ἀ μφίδρομος, ἀσχύλος σιμέλη ἔθλασε δαίμονα καινὸν τοῦτο τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς εἰέλεγες τὸ γενέθλιον, δηλοῖ δὲ καὶ ἀφ' ἑκατέρου μέρους θεόμενον, ἢ προιγούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὡς ἀσχύλος ἢ σωνοῖς.

Ἀ μφίδρυτι*, δένδρον ἀκῆς. Ἀμφιδρυφὴς, ἀμφοτέρωθεν κατεξεσμένη καὶ πολιτεταραγμένη τὸ πρόσωπον ὅθεν τὸ τῆ ἀνδρὸς πένθος· δρύπλαι δ' τὸ, ξέσαι.

Ἀ μφίδρυφοι, πένθος ἔχουσαι. Ἀμφίδυμοι, διπλοῖ ἀφ' ἑκατέρου μέρους εἰς πλοῦν ἔχοντες.

Ἀ μφίδυμος, ἀφ' ἑκατέρου μέρους εἰς δυσὶν ἔχων.

Ἀ μφιδὺς, εὐδυσάμενος. Ἀμφίδυσις, ἐπίθετον φιάλης παρὰ τὸ ἀξανδρίδη. Ἀμφιδεδραφάναι, ζῶον ἢ πολύφωνον καὶ λόπενδρα καὶ λοιμόμενον.

Ἀ μφιέγνωσιν, ἑτάρους. πειρώμενος. Ἀμφιέλισσες, ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμενος. Ἀμφιελίσσας, οὕτως. Ἀμφίεκτος χιτὼν διπλοῦς.

Ἀ μφιέλον, ἄφθονον. Ἀμφιέπουσα, πολιέχουσα.

Ἀ μφιέπον, πολιέον. Ἀμφιέποντες· τοῦτο ὀργὸν πονούμενοι καὶ ἀχολούμενοι ἢ τοῦτο ἐν αὐτῷ πονούμενοι. Ἀμφιεύνυμι σὺν ὑδρομαι. Ἀμφιέπων, πολιβάλπων. Ἀμφιέπαπτώσασ, τοῦτο βλέψασ' ἑαυτόν. Ἀμφιεταζομένασ. τὸς κατανιαυτὸν πολιεχομένασ. Ἀμφίζανε τέφρῳ ἑαυτὴν ἤθελετο τοῦτο πλὴν τέφραν. Ἀμφικνέες. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον.

Ἀ μφιθαλὴς, ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλων, ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι θάλλουσιν οἱ γονεῖς. Ἀμφιθέοντες· πολιβάλλονται δυικῶς.

Ἀ μφίθετος. φιάλη, ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη, ἢ ἀμφοτέρωθεν τετρυμένη, ἢ κύκλον ἔχουσα ἢ τυθμένα, αὖθις ὡς τὸ, ἢ ἀφ' μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἰρουμένη καὶ τιθεμένη. Ἀμφιέπον, πολιοῦντες. ἀμφιλέβοις, δύο μεταπώτοις. Ἀμφιλῆ. ἐπιλῆ. Ἀμφίθυρος· οἰκία, ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρασ. Ἀμφικαλύπτειν, σκέπειν. Ἀμφικάρη, κεκοπῶς τοῦτο πλὴ κεφαλίω κόπτων καὶ τύπτων· ὅπερ ὄβρι κονδύλους, σίδους, ἢ ἀμφικεφαλὰς ἔχων, λέγεται δὲ ὑποπόδιον. Ἀμφικαλύψῃ, ἔσω παραδέξηται. Ἀμφικασ, ὕστερασ.

Ἀ μφικὲς, ξίφος δίστομον καὶ ἑκατέρωθεν ἠκονημένον.

Ἀ μφικύθων πολικρύπτων. Ἀμφίκρημνον, ἑκατέρωθεν ὑψηλὸν δυσόν. Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη τῶν ἀσαχύων ἔκφυσις· λέγεται δὲ καὶ καῦσις.

Ἀ μφίκορος· ὁμόσους φρῶν ἀδελφῶν. Ἀμφίκυρον, ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον. Ἀμφικέλαυνις, κατ' ὤμων πολιμρέμασις ἰσόῤῥοπος. Ἀμφικέλευθον, ἀμφιβαρὲς, οἱ δὲ ἐν βαστάζομενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφορον, ἄλλοι δὲ ἀμφίξυλον. Ἀμφικαλύπτει. πολιέχει. Ἀμφικεάσας. πολιχίσας. πολικόψασ. Ἀμφίκεσον, πολιτμητὸν ἢ πολιγραφόμενον. Ἀμφίκελος κλίνη. ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον. Ἀμφικτίονες, περίοικοι ἀδελφῶν σωζομένοι ἐνδὸν πυλέαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες. Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. Ἀμφικώμω. φυλλώδει. Ἀμφικύπελλον, πολιφορὲς ποτήριον. Ἀμφιλαφές.

πλὺ δαψιλές· καὶ μέγα· παντα χόθεν πλῆρες· κατάσιτον. Ἀμφιλαφῆ, μέγαν δαψιλῆ.

Ἀμφιλαθεὶς, πολυελαθεὶς. Ἀμφιλάφθαι συγκρότησιν. ὠφέλειαν. Ἀμφιλάων· περικυκλούντων. Ἀμφίλεκτος· ἀμφίβολος. Ἀμφιλλίξαντις, ἀμφισβητήσαντες. Ἀμφίλινα, κρούπαλα·, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι πῆρ δὲ χρύσειας δύς ἀμφίλινα, κρούπαλα. Ἀμφιλίτην, πλὴν λιτανευτήν. Ἀμφιλιχῆ, πολυμάχητον. Ἀμφιλύκη, ὄρθρος ἢ λεγόμενον λυκόφως. Ἀμφιλύκη, νὺξ ὃ ἡμεῖς λυκόφως λέγομεν, λύγη γὰρ ἡ σκοτία καθ' ἕλλειψιν αὐγῆς λέγεται. Ἀμφιμάσασθαι, πολυψήσασθαι· πολυπαθῆσαι ἀγωνίσασθαι.

Ἀμφίμαστα, δαιτά. Ἀμφιμάντορα, δύσμορον καὶ καθαναθόν, ἄμφω τὼς γονεῖς ἢ ἔχων ἢ ἀπεσταλλόμενος.

Ἀμφιμαντόρα, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα. λάκωνες.

Ἀμφίμαλλος, οἱ οἱ ἦν σὺν ἴσοις καιρὸν ἀποδιδόασιν· καιρὸν δὲ τὸ μίτον ἔλεγον. Ἀμφιμάχαλος, χιτὼν χειρίδωτὸς ἐλευθέρων ὡς πλάτων, δύο χειρίδας ἔχων ἃς μαχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν.

Ἀμφιμέμυκε, πολυκηλῆ μυκᾶται. Ἀμφιμήτωρ, ὁ μοπάτριος, ἀλλ' οὐχ ὁμομήτριος. Ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοὶ αἰσχύλος ἡρακλείδας. Ἀμφιμήτρια, τὰ μεσὰ πλὴν ζόπυρον τῆς νεὼς ὃ ἑκατέρου μέρους ἐπιπεδόμενα.

Ἀμφιμήτριον, ὃ σημαντικὸν τῆς πλὴν μήτραν παιδῶν ἰασωκράτης. Ἀμφιμιγὲς πολυμιγές ἢ πολυσύγκρατον· καὶ ἀσαρτίον, πρὸς ὃ ἓν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν. Ἀμφιμέλαινα, βαθεῖα σιωπή.

Ἀμφιμυσίων, δημήτρια ζῷα. Ἀμφιμυσίων, ἢ δημήτηρ. Ἀμφινωτοὺς χιτῶνας ἢ φελλώνας κρῆτες φελλώνην λέγουσιν. Ἀμφίνεικος, πολυμάχητος ἐναντίας ἔχων λόγους σοφοκλῆς φρυνίχῳ.

Ἀμφινοτίζοντα, προσπελάζοντα προσφρόμενον.

Ἀμφίον εἶδυμα σοφοκλῆς· μῶμῳ. Ἀμφιόνη, κεθαρά. Ἀμφιορκία. ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσιν. Ἀμφίπαισον, ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις ἐλαίῳ. Ἀμφιπελέη· πελέκιον δίσομον. κυρηναῖοι· ὁ δὲ ἀρίσταρχος, ἓν τῆς ἀξίνης σελεὸν ἀπίσθωκεν. Ἀμφιπέληται, παραγένηται.

Ἀμφιπήρους, τυφλοὺς ἢ μηδὲν λέγοντας. Ἀμφίπλεκτος· ἐμπλεκόμενος. Ἀμφιπλήξ, ἑκατέρωθεν πλήσασα. σοφοκλῆς οἰλίποδι τυράννῳ.

Ἀμφιπλήκτοις, ἰθμοῖς ἀμφιθαλάσσοις, παρ' ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται. Ἀμφίποκοι, τύπητες ἀμφίμαλλοι. Ἀμφιπολεῖσθαι· πολυέσχεφε.

Ἀμφιπολεύει, δρᾴζεται. Ἀμφίπαλοι, θεράπαιναι. Ἀμφιπολεύσι, ὑπηρετοῦσι. φρυνίχοις, περιέπει, ἢ ἀναστρέφεται. Ἀμφίπρυμνον, πλοῖον ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον, σοφοκλῆς ἀσκομέδᾳ· καὶ τὰ ὠθὶ σωτήρια πεπόμενα πλοῖα.

Ἀμφιπυρίνω, πολυπυρᾷ. Ἀμφιράες· πολυδιαύτου. Ἀμφιρεφέα· ἑκατέρωθεν ἐστερασμένα.

Ἀμφιρεφὲς, ἑκατέρωθεν εἰσπόμενον. Ἀμφίσειον, ὃ ἀμφοτέρων δρισός. Ἀμφίσειον, ἐπίμαχον. Ἀμφιρον, ἀμφορέα. Ἀμφιρύτη, πανταχόθεν περιρρεομένη τῶν ὑδάτων. Ἀμφιρῶτις, πολυβίοτος, κεφαλὴ ἔχων ἑκατέρωθεν.

Ἀμφισαρωσὶ, κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε· οἱ δὲ τῷδε. Ἀμφὶς ἀείζηλος, ἄγαν περιφανής.

Ἀμφίσβαινα, εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπτηχα, πλὴν οὐρανὸν κολοβὸν ἔχων, καὶ ταύτη πολλάκις πλὴν πορείαν ποιούμενον, ὥς τέ τινας ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν, λέγονται δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ ἀμφίσμαινα. Ἀμφίσβατα, ἀμφισβήτησιμα. Ἀμφισβητεῖν, ἀμφιβάλλειν. Ἀμφίσμυνοι, ἐτερόγονοι. Ἀμφὶς ἔβρυχε, χωρίζει. Ἀμφὶς ἔκασον· πολὺ ἕκασον.

Ἀμφὶς ἐόντες χωρίζοντες ἀποδημοῦντες. Ἀμφὶς ἔχουσι, πολὺ ἔχουσιν.

Ἀμφὶς ἰδὼν, φανερῶς. Ἀμφίσκοντες, συνδυόμενοι.

Ἀμφίκωμοι· οἱ πολυοικοῦντες τὰς κώμας.

Ἀμφιστεφὴς, πάντοθεν πλήρης. Ἀμφίσταθαι, ὀφελεῖν. Ἀμφιστερῆ, καταρχὴν τῶν θυσιῶν λάκωνες. Ἀμφίστερνον· δίνιλον. Ἀμφίσμος, φάλαγξ ἢ τοὺς ἐμπίσεις ἔχουσα αὐτῶν τεταγμένας.

Ἀμφισφὴ ἐν χώρησις. Ἀμφισφοῆ· τῶν ἀμφισφοῶν· πολυεσφαλεπεδύοντο. Ἀμφιστεφέσθω, ἀλλήλαις πολυπλεγμέναι ἢ πάνθοθεν πλήρεις.

Ἀμφισφαῖρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου.

Ἀμφιτάπης, χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μαλλούς.

Ἀμφιτάπις· τα πετοῖοις ἀμφιμάλλοις. Ἀμφὶ τεῦ· πολὺ τοῦ. Ἀμφιτάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέον δυσὶν ἀμφίοις.

Ἀμφίτδρμον ἀποτετδρματισμένον. Ἀμφιτέρμως, ἀποτετδρματισμένως. σοφοκλῆς ἀμφιζύουσι. Ἀμφιτείσαν· πολυπόθητον τετειμημένον. Ἀμφιτρύτη· θάλασσα, ἀπὸ τοῦ φόβῳ πολυβάλλειν τοὺς διαπλέοντας αὐτήν.

Ἀμφίτροπη, δῆμος τῆς αντιοχίδος φυλῆς.

Ἀμφιζυγῆ· κατερρεωμότα. Ἀμφὶ τεῖο· πολὺ σοῦ.

Ἀμφίτοροι· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα· λάκωνες.

Ἀμφίσωπον, περίωπον πάντοθεν αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ. Ἀμφίτυπα ἐπαισμένα. Ἀμφίφαλος, κύκλῳ φάλους ἔχουσα, φαλοὶ δὲ οἱ ἵλοι. Ἀμφιφανέα, ἄγρα.

Ἀμφιφορεῦς, σορὸς, ὑσμία· κέραμος, ἢ μέτρον ἐλαίου.

Ἀμφιφαρῆσαι ἀγωνίσασθαι, τὰ ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχοντα.

Ἀμφιφόων πλακοῦς ποιὸς ἀρτέμιδι μετὰ δαιδῶν προσφερόμενος. Ἀμφιχανόντες, κατατιτρώσκοντες.

Ἀμφιχυθεὶς, πολυπλακεὶς. Ἀμφίχυτον, πολυκεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν ὡς τε προβάσεις ἔχειν φανεράς. Ἄμφοδα, αἱ ῥύμαι· ἀγυιαὶ, δίοδοι.

Ἀμφῖν, τῶν δύο καὶ τοῖς δυσὶν ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἀμφόνη· ἀκρατὴς· ἁμαρτωλός· μὴ δυνάμενον νικᾶσθαι.

Ἀμφόνον· πολὺ ἓν φόνον. Ἀμφορεὰ φόρους, τοὺς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορεύω φορτίω. Ἀμφ' ὀστέφιν· πολὺ τοῖς ὀστοῖς.

Ἀμφοτέρωσε εἰς ἑκάτερον μέρος. Ἀμφότερα· δύο.

Ἀμφοῖδις· παρὰ τὸ ἕπος· ὁ δὲ ἡσίοδος ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας εἰς τὸ οὖδας εἰπών. Ἀμφ' οὔρεσιν, πολὺ ὄρεων γῆς. Ἀμφοράσατο, ἐγνώρισεν.

Ἀμφοδαρμένες, ὁμαλόν. Ἀμφίσκει· τῇ χειρὶ κυρτωθείσι, οἵοις δὲ τὸ λεῖπον. Ἀμφω, ἀμφότεροι.

Ἀ μφόβολα·

ἡ διὰ τῶν σπλαγχῶν μαντεία. ¶ Ἄμφω μὲν ἤστην ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. ¶ Ἄμφω δ' ἱέσθην, ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο, ἢ προεθυμοῦντο. ¶ Ἀμφώδων, ὄνομα καὶ ὑπὲρ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἐόντων μερικῶς. ¶ Ἀμφῶμος ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν, ἀναθήμασιν. ¶ Ἀμφωμοσία· ὅταν τῶν δικαζομένων, ὁ μὲν, προομόσει, ὁ δὲ, ἐπομόσει· λέγεται δὲ καὶ ἀμφόρκια. ¶ Ἄμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον ἀγροικικὸν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσιν, ¶ Ἄμφωτος· χιτῶνος εἶδος.

Ἄμφωχεῖρε. ἄμφω τὰς χεῖρας. ¶ Ἄμφωτον δίωτον ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. ¶ Ἀμφῶτιξ ἡ ἀ

Ἀμφώνυξ γαστρίμαργος ἀκρατής. ¶ Ἀμφώτιδες, ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. ¶ Ἀμφῶτις· σκεπαστήριον. ¶ Ἀμῷεν· ἀμώοιεν θερίζοιεν.

Ἄμωμον ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμώς, προφήτου γένος. ¶ Ἀμοὸς βρμηνεύεται στέρεωσις, ἢ ἰσχύς. ¶ Ἀμώμητος ἄμωμος· ἄψογος· ἀγαθός· ἢ σώματι ἢ ψυχῇ. ¶ Ἀμώνας· τὰς ἀνεμώνας αἰολεῖς. ¶ Ἄμωρος, πλακοῦντος εἶδος.

Ἄμωμος, ἄμεμπτος· καθαρὸς, ἄψεκτος. ¶ Ἀμόντων· θεριζόντων. ¶ Ἀμώσας· κρεμάσας ταραντῖνοι. ¶ Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκπαντὸς τρόπου.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν̄

Ἄν· ἀνά· κατά· περί· ἐπί· καὶ ἄνω προθέσεις, τὸ δὲ ἂν καὶ σύνδεσμοι. ¶ Ἄνα, ἀνάστηθι. ἄναξ· βασιλεῦ. ¶ Ἀναβάδην, *καὶ σὺν πόδα καθέζεσθαι. ¶ Ἀνάβατα· καὶ μετέωρα.

Ἀναβάλλετο· προοιμιάζετο. ¶ Ἀναβαίνει· κατέχει.

Ἀναβαλλίδα· τὴν ὑάκινθον, ταινία· ἢ σφαῖρα.

Ἀναβαλλαγόρας, φάρμακόν τι καὶ λίθος ἐν σάμῳ.

Ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου καὶ ἀναβάλλου.

Ἀναβασμοὶ, ἀναβαθμοί. ¶ Ἀναβάτης, ἵππος ὀχευτής. ¶ Ἀναβεβρασμένη· ἀνακεκινημένη.

Ἀναβέβρυχεν· ἀναβάλλει. ¶ Ἀμμὼν ὑοὶ, μεθ' ἡμῶν λαός. ¶ Ἀναπηδᾶ· ἀναβλύζει· ἀναβρύει.

Ἀναβεβλημένος· ὑπερτεθεὶς πεποίηται δέ.

Ἀναβήσομαι· ἐπανελεύσομαι ὑπὲρ τὰ ἐξαρχῆς.

Ἀναβησάμενοι, ἀναβιβάσαντες ὑπὲρ τὴν ναῦν.

Ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. ¶ Ἀναβίωσις· ἀνανέωσις ζω

Ἀναβιώσκεσθαι, ἀναζῆν. ¶ Ἀνάβλησις, ἀνα ῆς. βολή· ὑπέρθεσις. ¶ Ἀναβλύσε· πηγαί.

Ἀναβλύει· ἀναζεῖ, ἀναβρύει. ¶ Ἀναβλύζουσα· ἀναβρύουσα. ¶ Ἀναβοθρεύουσιν, ἀνασκάπτουσι.

Ἀναβόλιμοι, δίκαιοι διὰ περίστασιν εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν. ¶ Ἀνὰ βουνὸν, ἀνὰ βουνίον· ἀν' ὄρος.

Ἀνάβρεχε· ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Ἀναβρόξειεν, ἠχήσειεν ἀναῤῥοφήσειεν. ¶ Ἀναβροχθήσειεν, ἀναῤῥοφήσειεν· ἀναπίοι ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. ¶ Ἀναβρόζειν, ἀναῤῥοφήσειν. ¶ Ἀναβρώσκων, κατεσθίων. ¶ Ἀναβροχέν· ἀναποθέν· ῥοφηθέν. ¶ Ἀναβῶδες, βαθμοῦ εἶδος. ¶ Ἀνάγαιον, ἀνὰ τὴν γῆν. ¶ Ἀνὰ γαργαρῷ ἄκρῳ· γάργαρον ἀκρωτήριον. ¶ Ἀναγαργαρισμός· διάχυσις.

Ἀναγαγγανεύουσιν, ἀναβοῶσιν. ¶ Ἀναβήμεναι· ὅμηρος τὸν ὑπὲρ τὴν τροίαν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀναβλυστάνειν καὶ ἀναβλύσαι. ¶ Ἀναγαλλίς· πόα τίς, λέγεται δὲ καὶ ἀῤῥενικῶς. ¶ Ἀνάγειν, ἄγειν· πείθειν ἀναγινώσκειν.

Ἀναγὴς, ὁ ἐναγὴς ἢ βέβηλος. ¶ Ἀνάγεσθαι· ἀνέρχεσθαι. ¶ Ἀναγεστρίς· μάζα ταραντῖνοι. ¶ Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. ¶ Ἀναγγέλλει κηρύσσει· λέγει.

Ἀναγής· καθαρός. ¶ Ἀναγκαίνισμα· ἀνακίνημα.

Ἀναγινώσκειν, ἀναγνωρίζειν. ¶ Ἀναγκαία· ἐξ ἀνάγκης. ¶ Ἀναγκαίη, ἀνάγκη. ¶ Ἀναγκαῖοι πολεμισταὶ, κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες γέροντες ὄντες ὅ, τε λαβρτης καὶ ὁ δολίος. ¶ Ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον. ¶ Ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. ¶ Ἀναγκομέναρχος, ὁ τύραννος.

Ἀναγκοφαγεῖν· πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ πάσκουσιν. ¶ Ἀναγνούσῃ· ἀναγνωρισάσῃ.

Ἀνάγνωσις, ἀναγνωρισμός. ¶ Ἀναγνῶναι, ἀναπεῖσαι. ¶ Ἀναγνωστήριον, ἀναλόγιον. ¶ Ἀναγωγῶπως ἀτακτῶπως. ¶ Ἀνάγοντο, ἀνέπλεον.

Ἀνάγου, ἀνάπλευσον. ¶ Ἀνὰ γουνόν· ἀνὰ τὴν γόνιμον γῆν. ¶ Ἀναγραπτὸν, φανερῶς γεγραμμένον.

Ἀνάγρετον ἀνυπόστροφον. ¶ Ἄναγρον· ἢ ἄνιγρον ἐναγές. ¶ Ἀναγυράσιος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται· ἀνάγυρος καὶ παροιμία κινήσω τὸν ἀνάγυρον· διὰ τὸ δυσῶδες φυτὸν αὐτόθι φύεσθαι. ¶ Ἀναγέτρια, ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνὴ παρὰ ταραντίνοις οὕτως λεγομένη, ἣν ἀττικοὶ, μαῖαν καλοῦσιν. ¶ Ἀνάγχρεψις, ἀνάβυξις.

Ἀναγωγὴ, ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινὰ, ἢ ὁ ἐκ τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν τροίαν ἀπόπλους· καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυστάθμου ὑπὲρ τὴν ἑλλάδα. ἡλιόδωρος. ¶ Ἀνάγωγος· ὑβριστής· ὁ μὴ τῆς δεούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς. ¶ Ἀναγώγους, ἐκλελυμένους.

Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκδευτέρου κληροῦσθαι.

Ἀναδάσασθαι, ἀναμερίσασθαι. ¶ Ἀναδάστως· ἀνωμάλως ἔχων τίς τοῦ σώματος. ¶ Ἀνὰ δὲ, ἀνέστη δέ.

Ἀναδείγματα, ἠνίας περὶ τραχήλοις καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα. ¶ Ἀναδείμασθαι, ἀνοικοδομῆσαι. ¶ Ἀναδεῖσθαι, ἀναδήσασθαι.

Ἀναδέσμη, μήτρα ἀνάδημα· οἱ δὲ, εἶδος κόσμου ὑπὲρ κεφαλῆς. ¶ Ἀναδήσομαι, στεφανώσω. ¶ Ἀνὰ δ' ἐβόας ὁ λεώς· ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. ¶ Ἀναδέδραμεν, ἄνω ἔδραμεν καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν, ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἀναδέρω, ὑπερτίθημι ἢ ἀπολύω.

Ἀναδέρειν, γυμνοῦν. ¶ Ἀναδεύειν, φυρᾶν. ¶ Ἀνὰ δ' ἔφλυε, ἀνέβαλλεν. ¶ Ἀνάδημα, στέμμα ᾧ τοὺς ἱερονίκας ἀναδεσμοῦσιν. ¶ Ἀναδῆσαι, ταινιῶσαι.

Ἀνάδικοι, οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμενοι, ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. ¶ Ἀναδινίω, περιπατῶ. ¶ Ἀνὰ δ' ἴσχω, ἀνάσχου δέ. ¶ Ἀναδινήσας, ἀνακινήσας. ¶ Ἀναδούμενος, ἀναδεσμούμενος.

Ἀναδοιδυκάζειν· ἀναταράσσειν. ¶ Ἀνάδοχος καὶ ἀναδοχεὺς, διχῶς ἐλέγετο. ¶ Ἀναδραμεῖν· ἀναβῆναι αὐτός. ¶ Ἀναδρᾶσαι· ἀναπράξαι. ¶ Ἀναδρομαί·

αὐξήσεις, βλαστήσεις εὐριπίδης· ἱκέτισιν· ὑψιπύλῃ·
Ἀναδρύψει, ἀναξηρανεῖ. ¶ Ἀναδρύγματα· θύματα·
Ἀναδύσεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, μὴ βούλεσθαι·
Ἀναδύει· μεταβουλεύει. ¶ Ἀναδύμεναι, ἀναβάλλεσθαι. ¶ Ἀναδοῦναι, ἐπιλῖναι. ¶ Ἀναφυγεῖν·
Ἀναχωρῆσαι, ἢ ἀνανήξασθαι, ἢ ἀναπνεῦσαι.
Ἀναδύομαι, φεύγω, ἀνανεύω· ὑποχωρῶ. ¶ Ἄναδω δωναῖε, βασιλεῦ ἐν δωδώνῃ τιμώμενε. ¶ Ἀνάεδνον ἄπροικον χωρὶς ἔδνων· ἔδνα δέ ἐστι τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. ¶ Ἀνάειρεν, ἐπῆρεν, ἀνεβάστασεν.
Ἀναζεύξας, ὑποστρέψας ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων.
Ἀναζυγαί· ἀναλύσεις· ἀναστροφαί. ¶ Ἀναζυγοῦντες, ἀνοίγειν κιβωτὸν, λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντες ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς. ¶ Ἀναζωπυρεῖν, ἀνεγεῖραι. ¶ Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνανεῶσαι· ἀνεγεῖραι· ζωῶσαι. ¶ Ἀναθέης· βασιλίσσης. ¶ Ἀνάθεμα· ἐπάρατος· ἀθινώνητος. ¶ Ἀναθεῖναι, ἐπιθεῖναι.
Ἀναθεῖς· ἀναστέχεις ὑποθέμενος. ¶ Ἀναθέσθαι· ὁμολογῆσαι· ὠθὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο· οἱ γὰρ παίζοντες καὶ τὰς ψήφους* δώρω αὐτῶν. ¶ Ἀναθήκη, ἀνάθεσις. ¶ Ἀναθηλάσαν, ἀναβλαστῆσαν.
Ἀναθηλήσει, ἄνω βλαστήσει. ¶ Ἀνάθημα, κόσμημα.
Ἀναθήματα, δαιτός· καὶ κοσμήματα τῆς εὐωχίας.
Ἀνάθ' ἱστία, ἄρμενα. ¶ Ἀναθόλωσις, μολυσμός.
Ἀναθορεῖ, ἀναταράσσει. ¶ Ἀναθοροῦντες, ἀναπηδοῦντες. ¶ Ἀναθρήσας, ἀναβλέψας. ¶ Ἀναθρώσκων, ἀναπηδῶν. ¶ Ἀναθύειν, ἀνασκιρτᾶν, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. ¶ Ἀναθυήσασα· ἀνασκιρτήσασα. ¶ Ἀναθυμιάσεις, ἀναδόσεις· ἀτμοί· καπνοί. ¶ Ἀναθύοντες, ἀναιροῦντες, παραβαίνοντες.
Ἀναθῶ· προσφέρω. ¶ Ἀναθωΰξας, ἀναβοήσας.
Ἀναιέστιον, μηκέτι ἐσθιόμενον. ¶ Ἀναιδέος ἀναισχύντου. ¶ Ἀναιδείας φάρος, πιών· σοφοκλῆς ἰνάχῳ παρὰ δὲ χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. ¶ Ἀναίδεστον, ἄμοιρον, ἄτιμον. ¶ Ἀναιδής· σκληρός· ἀναίσχυντος· μεταφορικῶς γὰρ τὸν λίθον ἀναιδῆ λέγει ὅμηρος· λαᾶς ἀναιδής. ¶ Ἀναίδειαν, ἀναισχυντίαν. ¶ Ἀναιή· τροφός· τιθήνη. ¶ Ἀναιθύσω· ἀνασείω σοφοκλῆς σίνωνι. ¶ Ἀναίλιπος, ἀνυπόδυτος. ¶ Ἀναίκλεια· ἄδειπνα. ¶ Ἀναιμακτὶ, ἄνευ αἵματος, καὶ ἀναίμονες καὶ ἀναιμωτί.
Ἀναιμόδιτον, ἡ ἀνδράχνη. ¶ Ἀναίμαον, ἀναιμάκτῳ.
Ἀναίνομαι, ἀρνοῦμαι. ¶ Ἀνοίξας, ἀνορμήσας.
Ἀνῆλθεν ἀνήγαγεν. ¶ Ἄναιρον, ὄνειρον, κρῆτες.
Ἀναιρεῖν, κρύπτειν· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν τὸ τεχθὲν ἀναστρέφειν καὶ κυΐσκειν καὶ ἀμέλγεσθαι. ¶ Ἀναίρεσις, ἡ τῆς κάρας ἐκτομή· καὶ ἄλλως θανατῶσαι, καὶ ἡ τινὸς, τί ἀφαίρεσις, λαμβάνεται δὲ καὶ ὠθὶ ἀναστοπῆς.
Ἀναιρετής· φονευτὴς ἐκτομεύς. ¶ Ἀναιρῶ, φονεύω.
Ἀναισιμοῦν, δαπανᾶν ἀναλίσκειν. ¶ Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα. ¶ Ἀναίτιος, ἀθῶος ἀνέγκλητος.
Ἀνακαίειν, ἀνάπτειν. ¶ Ἀνακεκαλυμμένως, ἀκατακαλύπτως· φανερῶς. ¶ Ἀνακείοις· διοσκόρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. ¶ Ἀνακαλυπτήριον· ὅτε τὴν νύμφην πρῶτον ἐξάγουσιν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Ἀνακαμψέρως, φυτόν τι· ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ.
Ἀνακαμψίπλοος, ὁ καικίας καλούμενος. ¶ Ἀνάκανδα· ἐν ὑποδρώῳ· λάκωνες. ¶ Ἄνακας, τοὺς διοσκόρους, ἢ ἄνωθεν, ἐν ὕψει· ἄνω. ¶ Ἀνάγκης, ὄρνεόν τι ἰνδικὸν, ὅμοιον ψαρῷ. ¶ Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι.
Ἀνακηκίει· ἀναφέρεται. ¶ Ἀνακείρει ἀποτέμνει.
Ἀνακεφαλαιοῦται· συμπληροῦται ἐπαναλαμβάνει.
Ἀνακλάσεις, ἐπιστροφάς. ¶ Ἀνακλέπτεσθαι· ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνάκλισιν, ἀνάπαυσιν. ¶ Ἀνὰ κνίδεσσι· τῇ ὀσφύϊ. ¶ Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι.
Ἀνάκλησις τόπος τίς ἐν τῇ νηΐ. ¶ Ἀνάκειον, τὸ διοσκούριον καὶ ἑορτὴ ἀθήνησιν. ¶ Ἀνακλιτόν· ἀνακεκλιμένον. ¶ Ἄνικμος, ἄνυγρος· ξηρά. ¶ Ἀνάκοιν, τοῖν διοσκόροιν. ¶ Ἀνακογχυλίσαι, ἀναγαργαρίσαι. ¶ Ἀνακομιδή· ἀνασωγή. ¶ Ἀνακομίσαι· θεραπεῦσαι· ἀνενέγκαι. ¶ Ἀνακραγγαίνειν, κράζειν. ¶ Ἀνακραδεύει· σείει· σαλεύει. ¶ Ἀνακραθέντες, ἀνακερασθέντες. ¶ Ἀνακράτης ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ· ἢ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἢ παντελῶς.
Ἀνακρινόμενος, ἐξεταζόμενος. ¶ Ἀνακρούεται· ἀναχαιτίζει. ¶ Ἀνακρουσία· παιδιᾶς εἶδος ὠθὶ σφαίρας. ¶ Ἀνάκρουσις, ἐν ναυμαχίᾳ ἐλέγετο ὠθὶ τοῦ πρύμναν κρούειν. ¶ Ἄνακτα· βασιλέα. ¶ Ἀνακτᾶται, ἀπαρχῆς κτᾶται. ¶ Ἀνακτητικόν· γλήχων. ¶ Ἄνακτος, βασιλέως. ¶ Ἀνακτορία· βασιλεία, δεσποτεία. ¶ Ἀνακτορίῃσι, ταῖς δεσποτικαῖς ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, ὁ δὲ ἡλιόδωρος ταῖς ἀπὸ ἀνακτορίας· δειπνήσας ἀμύεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω. ¶ Ἀνακτόριον, ἱερόν. ¶ Ἀνακτόρων, ναῶν, ἢ οἴκων βασιλέων. ¶ Ἀνακτοτελέται οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν. ¶ Ἀνάκτωρ· θεός· βασιλεύς. ¶ Ἀνακτορίη, δεσποσύνη.
Ἀνακτίσκειν· ἀναπηδᾶν. ¶ Ἀνακύκλει ἀνόρθου.
Ἀνακυπτῶσαι ἀναστέψαι. ¶ Ἀνακυρτάσαι· ἀνασκιρτῆσαι ἀναπηδῆσαι. ¶ Ἀνάκτορον τὸ τῆς δήμητρος ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται.
Ἀνακολίνισον, ἀνάσειον. ¶ Ἀνακονεῖν, ἀναστρέφειν.
Ἀνακῶς, ἐπιμελῶς πεφροντισμένως. ¶ Ἀνακυντεῖν, ῥέγχειν. ¶ Ἀνακωχεῖν, ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνακωχεύειν, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν. ¶ Ἀνακωχή· ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν, ἢ ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνακωχῆς τῆς ἀναπαύσεως. ¶ Ἀνακωχήσαντες, ἀναχωρήσαντες, ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς. ¶ Ἀναλαβοῦ· στράφου εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἀν' ἀλάκτα, οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζόμενος. ¶ Ἀναλαμβάνειν ξένον, δειπνίζειν, φιλοφρονεῖσθαι. ¶ Ἀνάλγητοι· ἀνηλεεῖς ἢ ἀμέριμνοι. ¶ Ἄναλδον· ἄναυξες· ἄτροφον· ἀνυγίαστον. ¶ Ἀναλεῖ· σχολάζει· ταραντῖνοι. ¶ Ἀναλγεῖν· ἀνοικοδομεῖν, ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀναλελάφθαι· ἀνειλῆφθαι. ¶ Ἀνάλημμα· μέρος τί τοῦ ἥπατος ἢ ὕψωμα. ¶ Ἀναλῆσαι, ἀναστρέψαι. ¶ Ἀναλθές· ἀνίασσον ἀνυγίαστον, ἀναίσθητον. ¶ Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον. ¶ Ἀναλκατάλλα· ἄνοθεν κάτω.
Ἀναλκὲς, ἀδύναμον ἀσθενές. ¶ Ἀναλκής· ἄναντρος ἀσθενής. ¶ Ἀνάλκιδα, ἀσθενῆ. ¶ Ἀλλοίωτον, ἄτριπτον,

ἄτειπτον. ἢ μὴ ἀλλοιώμενον, ὃ ὅτι ἄλλο ὑπ᾽ ἄλλου γινόμενον. Ἀναλογάδην, κατ᾽ ἀναλογίαν.

Ἀ ναλογίαν. κατὰ μέρον ἢ κατὰ νόα. Ἀναλόϊτως, ἴσως. Ἀνάλογος, ἰσχυρός. Ἄναλτον. αὖαον ξύλον τοῦτό ἐστιν ἰσχνὸν ἢ ἀσθενὲς ἢ ἀτροφὲς ἄλσιν.

Ἀ ναλύζων, ἀναπύπων. Ἀναλῦσαι. τὸ βεβλαμμένον τινὰ διὰ ἐπῳδῆς ἀποκαλέσαι. Ἀναλυσάμενος. ἀνακομίσας. Ἀνάλυσις. ἀναδρομή. Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος. ἀνάλωμα. ἔξοδος. Ἀναλῶσαι. ἀφανίσαι. ποιμένες. Ἀνάλωτος. ἀπόρητος ἰσχυρός. Ἀναμάδω. ὑπ᾽ ἀρχῆς μάδω.

Ἀ ναμιμάϊ. ἀναφαίνεται. ἀναφέρεται ἀναζεῖ.

Ἀ ναμάξεις. ἀναπλήσεις, ἀναποτυπώσεις. ἀναδείξεις.

Ἀ ναμαχαλισήρ, εἶδος γυναικείου κόσμου. Ἀναμασώμενος. ἀνειληφώς. Ἀναμασεύων. ἀναζητῶν.

Ἀ ναμάπτεσθαι. ἀναφυραῦ. Ἀνάμαπτοι, ἄμαται μὴ ἔχοντες. Ἀναμέλποντες, ἀνυμνοῦντες.

Ἀ νὰ μέρος, σὺν μέρει. Ἀνὰ μέσον, σὺν μέσῳ.

Ἀ ναμερῆσαι μι. διελθεῖν μι πολῦσαι μι. Ἀναμιλλῶσαι. μὴ ἀναλῦσαι. Ἀναμίλλικτον, ἀφιλονείκητον καὶ ἀναμφίλεκτον. Ἀναμὶξ, ἀναμεμιγμένως. Ἀνάμνησις, ὑπόμνησις. Ἀναμενή, μακροθυμία. Ἀναμορμύρεσκεν, ἀνέζει, ἀνετάραττεν. Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. Ἀναμελλάναι, ἀναπνεῦσαι, ἀρνήσασθαι. Ἀναμυησάμενος. χρηματισάμενος. Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιῤῥήτως.

Ἀ ναμφίεσον, ἀναμφίβολον. Ἄναν, αἴτησιν.

Ἀ ναπαρος, ἀσθενής. Ἄνανδες, οὐκ εὐάρεστον ἢ ἀληθές. Ἀνανδύει. εὐσωπᾶται πρός τι.

Ἀ νάπαυσις. ἀναβίωσις. ἀνάπαυσις. ἀναίμυξις.

Ἀ ναπαύων παραπαύμενος. Ἀνανήξασθαι. ἀνακολυμβῆσαι. Ἀνανήξασ᾽, διαπλεύσας.

Ἀ ναπῆσαι. σφάξαι. Ἀνανέσαι. κατασῆσαι. κρῆτες. Ἀνανίος ἀβλαβὴς ἢ ὑποφήφανος ἢ ἄλυπος.

Ἀ ναντα. ἀνωφερῆ. ὑψηλά. τινὲς δὲ τὰ μὴ βεβρεγμένα. σοφοκλῆς δὲ ἰνάχῳ, τὰ μὴ κεκολλημένα παρὰ τὸ ἀνεῖναι ὃ ὅτι κατακόπτονται πάσειν. Ἀναομήν, ἀνάθεσμον, ἀνανέμφη γὰρ τὸ μερίζειν δυσιτίδης τιμωρῶ. Ἀναπαταώνισος, ἀκήπητος. Ἄναντες, ἀνωφερὲς ὑψηλὸν αἴσιον. Ἀναξαίνειν ἀνακινεῖν.

Ἀ ναπῤῥήπτος, ἀναμφιβόλως. Ἄναξ βασιλεύς, ἄρχων, δεσπότης. Ἀναξίαν. βασιλείαν. Αἰσχύλος λιταναίας. Ἀναξιδώρα, ἡ ἀνάγουσα καὶ αἰτοῦσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς δημήτηρ. Ἀναξυρίδες. Φρυγικὰ Περσικὰ βαρβαρικὰ εἴδυμα ποδῶν, ὑποδήματα Σαδέα ἢ βασιλικά. Ἀνὰ, οὐλαμὸν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάπαυσα. κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. μὴ ἰλίως τὰ τῶν ῥυθμῶν. Ἀναπαυστρίδες, σφῦραι παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. Ἀνάπαλιν, ἐκτὸς ἀναντίον πάλιν. Ἀνάπαστον, αὐλίμωξον. Ἀναπατάξασθαι, αὐχηρύσασθαι ᾄσμα. Ἀναπαντῆσιν, ἀνακύπτουσιν. Ἀναπᾶσαι. κατὰ πᾶσαι.

Ἀ νάπαυλαν. αὐάπαυσιν. Ἀνάπαυλις. ἀνάπαυσις κατάπαυσις. Ἀναπαυστὸν, τομὴ κώνειον.

Ἀ νάπαυσα, ἀνεκλάλητα, ἄῤῥητα. ἔκθηλα. ὑβάκουσα.

Ἀ νάπειρα. ἐυθμός, αὐλητικός. Ἀναπειρᾶσθαι, μελετᾶν. Ἀνάπηρος. πηρός. τυφλός. νοσώδης.

Ἀ ναπελάσας, ἀναῤῥωσθείς. Ἀναπεμπάζω, ἀναπέμπει ἀριθμεῖ. Ἀναπεμπάζεσθαι ἐπαναλαμβάνειν τὰ προῤῥηθέντα. Ἀναπεμπάσαι. ἀνασκέψασθαι ἀνακεφαλαιώσαι. Ἀναπεφορημένως, ἀναζυμωθεῖσαν ἀπεφυραμένως. Ἀναπεπαμένοι, τὰς διανοίας ἀπατεδραμμένοι. Ἀναπεπῶκώς, ἀναπεσών.

Ἀ ναπετάσωμεν. ἀπολύσωμεν. Ἀναπεφλασμένον, ἀπατεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. ἀναφαίνεται γὰρ λέγουσιν ἀπικοὶ δὲ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Ἀ ναπεφοίτηκεν. αὖθις ἦλθεν. Ἀναπηγάζει. ἀναβλύζουσιν. Ἀναπῆξαι. ἀνεγεῖραι. Ἀνάπηρος. τυφλός. Ἀναπιμπλάσθαι, πλησθῆναι, ἀναπιτνᾶσθαι. Ἀνοίξαι. ἢ ἀνοιγῆναι. Ἀνάπλασμα. ψεῦμα. Ἀνάπλεως. μεστός. πλήρης. ἀνάπλεων ἔχων καὶ βυρυχωρίαν. Ἀναπνῶ. ἀναπνέω καὶ ἀναπνύω. Ἀνὰ πόδα ἔμπαλιν ὀπίσω.

Ἀ ναποδίζω, τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν καὶ συκροῦειν, ποδίζειν γὰρ τὸ μικρᾶν. Ἀναποδισμὸς, ἐπανάλυσις. Ἀναπόδρασον, ἄφυκτον. ἄπρακτον, φεύγειν μὴ δυνάμενον. Ἀνάποινος, ἀλύτωτος, μάταιος. Ἀναῤῥαθῆ. μνημονεύει λάκωνες.

Ἀ νάπυσα. ἀνεκλάλητα καὶ ἀνεξάκουστα. ὁ ὑπὸ ἡλιόδωρος ἀνάγελτα ἔκθηλα καὶ ἐξάκουστα καὶ ἄῤῥητα καὶ ἐξάγγελτα. Ἀπόλαυσος ἄγευστος. Ἀναπολίζουσαν, ἐπαναλύουσαν. Ἀναπολᾶ, ἀναπύσει.

Ἀ ναῤῥαπαζόμενον, συναναπολήσει γινόμενον.

Ἀ ναπότεπτον, ἀνεξάλειπτον. Ἀναπεῆσαι. ἀναφυσῆσαι. Ἀναπέλυσαι, ἀνύσεγκαι. Ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένον εἰς τὸ πρόθυρον βλήπων. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα τῆς τῶν νεκρῶν προθέσεως.

Ἀ νάπτειν. ἀδρανεῖναι. Ἀνάπτεται, φλέγεται.

Ἀ ναπῤῥώσω, μετέωρον ποιήσω. Ἀναπῆσιοκέρας, ὁ ἱκτῖνος. Ἀναπήτω, ἀναπεταθήτω. Ἀναπτομένας. ἀναπεταθείσας. Ἄναπτος, ἄλιπτος, ἀπίασος. Ἀναπτυχαὶ, ἀνατολαί. Ἀναπτύξαντες, ἀνακαλύψαντες. Ἀνάπτω, ἀνεγείρω.

Ἀ νάπτυσα. φανερά. αὐήκοα. ἀναφανδά. Ἄναρ. ὄναρ ἢ ἥκουσα. Ἀνάποινος, ἄνευ λύτρων κυρηναῖοι δὲ ματαίως. Ἀναράκτος, δημόσιος. Ἀναραθαγῆσαι, ἀναλοφῆσαι. ἀναπηδῆσαι. Ἀναραῖσαι. παῦσαι θαι. δυνασθαι. Ἀναράβυλα. τὰ μὴ ἐξεσμένα. ἀῤῥυλα γὰρ τὰ δέρματα. Ἀναρᾶσαι. κύουσα. Ἀνώρημα. κήρυγμα. Ἀναρεῖν. ἀμέλγεσθαι. κυΐσκεσθαι. Ἄναρθρα. ἀτύπωτα. ἀμέλετα καὶ ἄναρθρα. Ἄναρθρος. ἄτονος ἀσθενὴς δυσιτίδης ὀλίποδι. Ἀναροιζοῖ. φονεύει.

Ἀ ναρίθμιον, ἐλαφρόν. Ἀναριπίζειν, ταράσσειν ἐκσείειν. Ἀναρίτης. ζῶον κοχλιῶδες Ἀναριχᾶσθαι, ἀναβαίνειν εἰς πέρας. Ἄναρκτον. αὐλητόν ἄκτον δῶν οὐλεὶς ἤρξε σοφοκλῆς αἰθιοπι.

Ἀ ναρκτὴ. αὐλητόρροπον. Ἀναροδανισθῆναι, ἀναβλυσθῆναι. Ἀναροιβδεῖ, ἀναῤῥοφεῖ αἰσχύλος σαλαμῖνι αὐτὴ τῇ διαπνεῖν. ὕμνος δὲ ἀναπνοὴ ἢ ἀνα-

ροφήματα ποιοῦντα ἦχον. καὶ σοφοκλῆς ἐν ναυσὶ καὶ
ἀντὶ τοῦ ἀναῤῥίπτει. ¶ Ἄναρος. ἄγγελος ταραντῖνοι.
Ἀνάῤῥησις, προανακήρυξις πρόῤῥησις προαγόρευσις.
Ἀναῤῥηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. ¶ Ἀναῤῥήσεως, ἀνακη
ρύξεως. ¶ Ἀναῤῥύει. σφάζει. ¶ Ἀνάῤῥη-
σιν, τὴν τελευτήν. ¶ Ἀναῤῥίπτειν, διδάσκειν.
Ἀναῤῥύπτειν. διδάσκειν. ἀναδιδάσκειν. ¶ Ἀναρσίοι.
ἀναρμοστοι, πολέμιοι ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμοσθῆναι τοῖς
ἤθεσιν. ¶ Ἀνάρσιον, ἀβάστακτον. ἀκαταφρόνητον
ἄδικον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀναρτῆσαι. ἀνακρεμάσαι.
Ἀναρυστῆρα, ἐν ᾧ ὁ οἶνος. ἀνιμᾶται. ¶ Ἄναρχον, τὸ
μὴ ἔχον ἀρχήν. ¶ Ἀναῤῥῶγας μεγάροιο τὰς τῆς οἰ
κίας διόδους ἐν τοῖς ὑπερώοις οἴκοις, ῥῶγας δὲ οἷον
ῥήγματα καὶ ἀνοίγματα. ¶ Ἀνασαβρῶσαι, εἰς ὀ
ροφὴν ἐμπλῆξαι. ¶ Ἀνασείοις, ἀναπείθοις.
Ἀνασειράζει ἀνακρούειν ποιεῖ ἀνερεθίζει, εὐριπίδης ἱπ
πολύτῳ στεφανηφόρῳ. ¶ Ἀνασειράζουσιν, ἀναθέλ
γουσιν, ἀνακόπτουσιν. ¶ Ἀνασειράζων, ἄγχων, ὡς
ἀπὸ τῆς σειρᾶς, εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων. ¶ Ἀνασεσυ-
λιᾶσθαι, ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας, ἀνάσιλλος
στέφανος. ¶ Ἀνασεσυρμένη, ἡ συρόμενον ἱμάτιον
ἐπαίρουσα καὶ μέρος γυμνοῦσα. ¶ Ἀνασίνδης, ἀ
ναπήδησις. ¶ Ἀνάσιμον, τρίχωμα τὸ διὰ τοῦ μετώ
που ὑπὸ κορυφὴν ἐστραμμένον. ¶ Ἀνασιμοῦν, τὸ
τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ
δὲ καὶ ἀναλίσκειν. ¶ Ἀνασκαλεύοντες, ἀνακινοῦν
τες ἢ ἐρευνῶντες. ¶ Ἀνασκένισμα. ἀνακίνημα.
Ἀνασκευάζειν. μετατιθέναι. ¶ Ἀνασκευαζόμενοι,
μετοικιζόμενοι. ¶ Ἀνὰ σκήπτρῳ. ἅμα τῇ βασιλι-
κῇ ῥάβδῳ. ¶ Ἀνασκινδυλεύεσθαι, ἀνασκολοπι-
σθῆναι. ¶ Ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι.
Ἀνασκολοπήσει, ἀνασταυρώσει. ¶ Ἀνασκολλύψας,
γυμνώσας. ¶ Ἀνασοβεῖ, ἀνακινεῖ ταραντῖνοι.
Ἀνασεῖν, ἀναφέρεσθαι. ¶ Ἀνασπᾶ, ἐπαίρει, ἐκ ῥιζοῖ.
Ἀνασπάζουσιν, ἀναταράσσουσιν. ¶ Ἀνασπάσιον, ἀ-
νεσπασμένον. ¶ Ἀνασπάσω, ἐκβαλῶ.
Ἀνάσαι, γεράσαι ἀναδοθῆναι. ¶ Ἄνασσα, δέσποινα.
Ἀνάσσεσθαι, παρῶσαι. γηρᾶσαι αὐλῶσαι.
Ἄνασσεν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἀνάσσεις, βασιλεύεις.
Ἀνασσέμεν, κελεύειν. ¶ Ἀνάσσων, βασιλεύων.
Ἀνασταδὸν, ἀνιστάμενος. ¶ Ἀναστατοῦντας, ἀναστρέ-
πτοντας. ¶ Ἀναστάτους, κατεστραμμένους.
Ἀνασσύτωτα, ἀνασεσεισμένα. ¶ Ἀνάστατα, ἐποίει.
ἐθαυμάζετο. ¶ Ἀνάστατοι, πλακοῦντος γένος.
Ἀναστατήριαι θυσίαι ὑπὸ ἀναῤῥώσει νόσου. ¶ Ἀνα-
στέλλω, κωλύω, ἀναφράττω. ¶ Ἀναστήσειεν, ἀναστά-
τους ποιήσειεν. ¶ Ἀνάστημα, ὕψωμα. ¶ Ἀναστή-
σειν, ἀναστάντα, ποιήσειν ἀνάστωσιν. ¶ Ἀναστίδωνος*
ἀνατεταγμένος. ¶ Ἀνατειχειουμένης, ἀναπλαττο
μένης. ¶ Ἀνὰ στόμα, διὰ στόματος. ¶ Ἀνὰ στρα-
τὸν, κατὰ στράτευμα. ¶ Ἀναστρέφειν, ἀναστρέπειν.
Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος. ¶ Ἀναστρέφων,
ἀρνούμενος σοφοκλῆς. ¶ Ἀναστροφάδην, ἀνε-
στραμμένως. ¶ Ἀναστροφῆς. ζωῆς. ¶ Ἀναστύψαι.
ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον ἢ συγνάσαι σοφοκλῆς. μώμῳ.*
Ἀναστυφελιζομένη, ἀνερειδομένη. ¶ Ἀναστρωφῶν,
ἀναστρέφων. ¶ Ἀνασῦραι, ἀποκαλύψαι, ἢ περι-
ποιῆσαι. ¶ Ἀνασυροίμεθα, τὸ πολὺ ἀργύριον, ἢ τί
ἄλλο λαμβάνειν, σῦραι ἔλεγον ἀττικοὶ μεταφορικῶς
ἀπὸ τῶν τὰς σωτήνας* αἰρόντων. ¶ Ἀνασφαδά
ζειν, ἀναπηδᾶν, ἀνάλλεσθαι, λακτίζειν. ¶ Ἀνασφή
λας. ὑγιάνας. ἀνανήψας, ἀναστάς. ἀνελθών.
Ἀνασφοδῆξαι, ἀναπηδῆσαι ἐξελάσαι. ¶ Ἀνασχώμε
ναι, ἀναχεῖν. ¶ Ἀνασχὼν, ἀνατείνας αὐξήσας ἀνα
φήνας. ¶ Ἀνατάξασθαι. εὐτρεπίσασθαι.
Ἀνατεθυμιασμένος, ἀναπεπεισμένος, ἀνακεκαυμέ-
νος. ¶ Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι. ¶ Ἀνατείνασθαι,
ἀπειλῆσαι. ¶ Ἀνατέξεται. ἀναγεννῆσαι.
Ἀνατέταλκεν, ¶ Ἀνέτειλεν. ¶ Ἀνατὶ, ἄνευ ἄ-
της καὶ βλάβης. ¶ Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμε-
νος τῇ τιμῇ. ¶ Ἀνατοιχάσαι, περὶ τοῖχον περιπα
τῆσαι. ¶ Ἄνατος, ἀβλαβής. ¶ Ἀνατιναγμὸς,
μετάστασις, μετακίνησις. ¶ Ἀνατιτήσαντες, πλη
ρώσαντες. ¶ Ἀνατλῆναι, ὑπομεῖναι. ¶ Ἀνα-
τλὰς, ὑπομείνας, ὅθεν τλήμων ὁ πολλὰ παθὼν ἢ
πάσχων. ¶ Ἄνατλος, ἀκρατής. ¶ Ἀνατομίαν,
ἀνατολήν. ¶ Ἀναστρέπειν, ἀναστρέφειν.
Ἀνατρέχειεν. μεταπλάσσειεν. ¶ Ἀνατροπῆς. ἀντὶ τοῦ
ἦχον. ὅμηρος. ¶ Ἀνατύπωσις, τύπωσις.
Ἀναύδακτον, ἀνεξήγητον ἄλεκτον. ¶ Ἀναυδέα, ἄῤ-
ῥητα, ἄφωνα. ¶ Ἄναυδος, ἄφωνος. ¶ Ἄναυρος
ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Ἀναύροις, δίχα ἀνέμου.
Ἀνὰ τυχόντα. κατὰ τὰ γινόμενα. ¶ Ἄναυτα, ἐ-
πειρωτικὰ, ταραντῖνοι παραχρῆμα λέγουσιν.
Ἀναφαιρέτων, ἀμετακλήτων, μηκέτι ἀφαιρουμένων.
Ἀναφαίνειν, λέγειν. ¶ Ἀναφαλλαντώματι. φαλα-
κρώματι. ¶ Ἀναφανδὸν, φανερῶς. ¶ Ἀναφωτὰ,
ἀναφανδά. ¶ Ἀναφευγέτω. πάλιν φευγέτω.
Ἀναφὴς, ἄψαυστος, ὁ μὴ ψηλαφώμενος. ¶ Ἀναφῆ
ναι, φανερῶσαι. ¶ Ἀναμφήριτον, ἄμαχον.
Ἀναφλύει. ἀναζεῖ. ¶ Ἀναφλᾶ λάχανον, φέρει ἄν-
θος ὡς ἡμαλάχη καὶ τὸ ἄνηθον. ¶ Ἀναφλᾶν, χει-
ροτριβεῖν τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ, στύειν ἢ μαλάττειν.
Ἀναφοιβάσας, ἀνακαθάρας. ¶ Ἀναφορὰ, δέησις,
παράκλησις. ¶ Ἀναφορεῖς. οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβα
στάζοντες. ¶ Ἀνάφορον, τὸ τῶν ἐρέτων ξύλον.
Ἀναφοράξαντες, ἀναπτύξαντες. ἀναπετάσαντες.
Ἀναφρονέων, ἀναλογιζόμενος. ¶ Ἀναφῆναι, ἀνα-
φανῆναι. ¶ Ἀναφυομένων, ἀναφαινομένων.
Ἀναφώνημα ἀνειμένη βόη. ¶ Ἀναχαιτίζειν. ἀναπεί
θει. ἀναχαλινοῖ ἀνακρούεται. ἀναποδίζει. κυρίως δὲ
ὑπὸ τῶν ἵππων σοφοκλῆς ἑλένης. ἀπαιτήσει.
Ἀνάχαρσις, ἰχθὺς ποιὸς καὶ ὄνομα κύριον.
Ἀναχασσάμενος, ἀναποδήσας. ¶ Ἀναχασσαμένη.
ἀναχωρήσασα κωλύσασα. ¶ Ἀναχειοῖ. οἰκειοῦται.
Ἀνὰ χεῖρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. ¶ Ἀναχαιτίσαντι, ἀ-
νορμήσαντι. ἀποστρέψαντι, ἀνακρούσαντι. χαλινώ-
σαντι ἀναποδίσαντι ἀναπείσαντι. ¶ Ἀναχοαὶ, πό-
ροι. ¶ Ἀναχρήσει. ἀνατεμῆ. ¶ Ἀνάχυσιν, φυρμόν.
βλακίαν. ¶ Ἀναψαθάλλων. ψηλαφῶν, βαστάζων.
Ἀνάψαι. ἀναθεῖναι. κοσμῆσαι. ¶ Ἀναψύξαι. ἀνεμίσαι.
Ἀνάψυξις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν.

Ἀναψυ

ψυχήν· παραμυθίαν. ¶ Ἀναψύχουσα· ξυραίνουσα, ῥιπίζουσα· σοφοκλῆς. ¶ Ἀναψύχοντα· ἀναπνέοντα. ¶ Ἀνάψω· ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν. ¶ Ἀναψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι.

Ἄνδα, αὕτη κύπριοι. ¶ Ἀνδάνει, ἀρέσκει, ἀνδάνον, ἀρέσκον εὐάρεστον. ¶ Ἀνδάνοντα· ἀρέσκοντα.

Ἂν δ' ἄρ' ἔβαινεν, ἀνέβη δέ. ¶ Ἄνδας βορέας· ὑποτυῤῥηνῶν. ¶ Ἂν δ' αὐτήν, καὶ αὐτήν.

Ἀνδειράδες, πρασιαὶ, ὀχετοὶ ταφρώδεις. ¶ Ἄνδεργμα· ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παράκοτος. ¶ Ἄνδηρον, ἄκρον, ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν.

Ἄνδικε, ἀνάῤῥιψον, δίκειν γὰρ τὸ ῥίπτειν, ὅθεν καὶ ὁ δίσκος· ὑπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι· καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Ἀνδίκτης, τὸ ἀναριπτόμενον· τῆς μυάγρας ξύλον. ¶ Ἀνδινὸς, περὶ παντός. ¶ Ἀνδικλόβολος, δίκη ἡ ἐξ ὑπάρχων δικαζομένη παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄνδιχα, διχῶς εἰς δύο μέρη. ¶ Ἀνδιάχων, ἀνατείνων. ¶ Ἀνδοκάνας· δοκοὺς δέ. ¶ Ἀνδοκάδην· ἐκδιαδοχῆς.

Ἀνδοκεὺς, ἀνάδοχος. ¶ Ἀνδοκίδου, ἑρμῆς· ἐπειδὴ πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἀνδοκίδου ἱστήκετο ἑρμῆς· ἀνάθημα φυλῆς. ¶ Ἄνδρα· τὸν ἀνδρεῖον· καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς γυναικὸς ὑπολαμβάνει. ¶ Ἀνδραγαθία, καλοκαγαθία ἔπαινος. ¶ Ἀνδραγαθίζεται· ἀνήδεται τῷ ἀγαθῷ. ¶ Ἀνδράγρια· σκῦλα τὰ τῶν πιπτόντων ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρῶν ὅπλα ἀγρεύματα ὄντα. ¶ Ἀνδρακάς· κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον ἐπιῤῥηματικῶς ὡς εἰπεῖν καθ' ἕνα ἢ κατ' ἄνδρα, οἱ δὲ μερίδες μοῖραι. ¶ Ἀνδραπόδητοι, οἱ συνανδραπόδοις ἀποδιμοῦντες. ¶ Ἀνδραπόδεσσι, τοῖς αἰχμαλώτοις τοῖς δούλοις. ¶ Ἀνδραποδίζεσθαι· ἐκ βιάζεσθαι, καὶ τὸ σύνηθες. ¶ Ἄνδραχος, δήμιος.

Ἀνδραποδίζει, αἰχμαλωτίζει· βιάζει καὶ ὑποβαίρει.

Ἀνδραποδισμὸς, αἰχμαλωσία. ¶ Ἀνδραπωδέστατοι, δουλοπρεπεῖς. ¶ Ἀνδρασγραφεῖν, τὸ ἐν διδασκάλου τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. ¶ Ἀνδραποδοκάπηλον, ἀνδραπόδων μετάβολον. ¶ Ἀνδραφασάειν, κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. ¶ Ἀνδραφυστεῖν, φεύγειν, ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν. ¶ Ἀνδραχθέσι τοῖς δυναμένοις καὶ ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ¶ Ἀνδρεία· ἰσχὺς, καὶ τὰ συσσίτια κρητῶν ¶ Ἄνδρε δύω, ἄνδρες δύο. ¶ Ἀνδρείων, γενναίων. ¶ Ἀνδρεὼν, ὁ μάγας· οἶκος. ¶ Ἀνδρειᾶται· κατήγοροι καὶ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες. ¶ Ἀνδρείκελον, ἀνδρὶ ὅμοιον· ἀνθρώπῳ ὅμοιον. ¶ Ἀνδρεάς, δύναμις εὐπρεπὴς ἢ ὑποκρινομένη. ¶ Ἀνδρείκελον, χρώματος εἶδος, καὶ τὸ ὅμοιον. ¶ Ἀνδριφόντης, ἀνδροφόνος.

Ἀνδρὶ χέρκι· ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτη.

Ἀνδρόβασμος, στενὴ ὁδός. ¶ Ἀνδρόγυνος, ὁ ἑρμαφρόδιτος, καὶ ὁ ἀσθενὴς ἤγουν ὁ ἀνίσχυρος.

Ἀνδροδῆμις, ὕπανδρος γυνή. ¶ Ἀνδροδόμων, τρικλίνων. ¶ Ἀνδροκάδες, πόατίς.

Ἀνδροκὰς, μερίς. ¶ Ἀνδροκλεῖδαι, γένος ἀθηνίησιν. ¶ Ἀνδροκμήτω, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται, ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθέντι. ¶ Ἀνδροκόβαλλος κακοῦργος πανοῦργος. ¶ Ἀνδροκόνοι, ἀνδροφόνοι. ¶ Ἀνδροκτασίαι· ἀνδροφονίαι.

Ἀνδροκτασιάων, ἀνδροφονίων. ¶ Ἀνδροκτόνοιο, ἀνδροκτόνου. ¶ Ἀνδρολημψία· ἐνεχυράζων γὰρ τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνους. ¶ Ἀνδρολογεῖ· στρατολογεῖ. ¶ Ἀνδρομανὴς, ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν. ¶ Ἀνδρομέης, ἀνθρωπίνης. ¶ Ἀνδρομέοιν ἀνθρωπίνου. ¶ Ἀνδρομαίου, ἀνθρωπίου.

Ἀνδρομέον, ἱμάτιον· κρῆτες. ¶ Ἀνδρόμητον, συσπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικὸν καὶ ἀνδρόμηρον.

Ἀνδρολήμην, ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα. ¶ Ἀνδρόμενον, τὸ τῶν ἀνδρῶν. ¶ Ἀνδρόπαις, ἀνδρούμενος ἤδη πως, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντες σοφοκλῆς τρωΐλῳ· ἀνδροσάθης, ἀνδρὸς αἰδοῖον· ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων. ¶ Ἀνδροπρῶρος, ἀνδροπρόσωπον.

Ἀνδροπορφυρεὺς, ἀνδροκογχυλευτὴς, ἀναλέγων τὰς κόγχλους. ¶ Ἀνδρότητα, ἀνδρείαν. ¶ Ἀνδροφῆτες, σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὑπὸ δημιουργοῦ γεγονός. ¶ Ἀνδροφόνοιο, ἀνδροφόνου.

Ἀνδροχμήτωρ, ἀνὴρ ἀποθανών. ¶ Ἀνδρώδους, ἀνδρὸς ἐπαινετοῦ. ¶ Ἀνδρωθεῖσα, ἀνδρὶ συνοικίσασα διακορηθεῖσα. ¶ Ἀνδρώσασθαι, συγγενέσθαι.

Ἀνδρώσασθαι, ὠμότερον. ¶ Ἀνδύεται, ἀναβαίνει δύεται, ὑπεγκλίνει μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑποζυγὸν καὶ οὐ θελόντων ¶ Ἀνεβάλλετο· ἀνεκρούετο ἀνήρχετο. ¶ Ἀνέβαλλεν, ἀναβολὴν ἐδίδου. ¶ Ἀνεβίω, ἀνέζησεν, ἀνέστη.

Ἀνεβλύζετο, ἀνεδίδοτο. ¶ Ἄνεβοι, ὥσπερ δώδεκα ἐτῶν ὄντες. ¶ Ἀνέβρεχεν, ἤχησεν. ¶ Ἀνεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις, ¶ Ἀνέγγυος, ἄπιστος.

Ἀνεγκλήτους, ἀνευθύνους. ¶ Ἀνεγχόρητον, ἀμήχανον. ¶ Ἄνεγκα, αἴνιγμα ταραντῖνοι, καὶ ἐκβολῆ τοῦ ἑνὸς ῑ, καὶ τροπῆ τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν.

Ἀνέγκαψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαψαν· ἀνετράπησαν.

Ἀνεγνάμφη, ἀνεκάμφθη. ¶ Ἀνέγνω, ἐπέγνω.

Ἀνεδάρδανε, ἀνεμόλυνε· δαρδαίνει γὰρ μαλύνει.

Ἀνεδέγμεθα, ὑπεμείναμεν. ¶ Ἀνεδείματο, ἀνῳκοδόμησεν. ¶ Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο, ὡμολόγησεν.

Ἀνεδέματο, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἀνέδην, αἰσχύλος φεύγειν.

Ἀνέδην, διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκεχυμένως κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι ὅ ἐστι ἱδρῦσαι. ¶ Ἀναστάτους γενομένας, ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀνεστηκύας, ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως.

Ἀνεθολοῦτο, ἀνεταράσσετο. ¶ Ἀνεθύραξεν, ἀνεθυμώθη. ¶ Ἀνέθρυγεν, ἐκώλυεν· ἀνέκοπτεν.

Ἀνέζευγον, ὤδευον. ¶ Ἀνέηκεν, ἀνέπεισεν.

Ἀνεθέμην, ὡμολόγησα. ¶ Ἀνεθήσεται, λυπηθήσεται. ¶ Ἀνέθορεν, ἀνεπήδησεν. ¶ Ἀνείη· ἀφῆ· ἀνῆ. ¶ Ἀνείλατο, ἀνέλαβεν ἐπανεκαλέσατο.

Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. ¶ Ἀνεῖλεν, ἐχθρῶς ἔχρησεν.

Ἀνειληθέντες, ἀνῶ εἰληθέντες. ¶ Ἀνειληφότων, λαβόντων. ¶ Ἀνειμένον, ἀπολελυμένον, ἐκλελυμένον.

Ἀνιμώμενος, ἀντλῶν, ἀναφερῶν. ¶ Ἀνείμονες, μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ¶ Ἀνείμονος, γυμνοῦ.

Ἀνεῖν, ἀνακαθαίρειν· ἀναπαύειν οἱ δὲ, ἀναπλεῖν κριθὰς βεβρεγμένας. ¶ Ἀνεῖναι· ἀφιέναι, ἀνιέναι στρέ-

φειν· αὐασσέιειν. Ἀνειμάσαθαι, ἀναστῶσαι.
Ἀ νέδρην, σόμι αὐδίγδν, αὐέσελλον ἀπεκώλυεν.
Ἀ νεμελύη, ἀνέλθουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὴν πέπλον καὶ τὴν μαδὸν λευκύουσα, καὶ ἐκ τᾶ αὐχένος προβάλλουσα κόλπον ἀπεμελύη. Ἀνέλειθυιαν· αὐὰ τόκων δυσπόνως ἴωνι. Ἀνειλεῖτο, ἀνέβαινεν.
Ἀ νέχεσθαι, σωφρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. Ἀνεῖσαι, δρᾶσαι ζητῆσαι.
Ἀ νειλυσπᾶσθαι, ἀναρριχᾶσθαι. Ἀνέμαθος· ἄφθορος ἄπλητος. Ἀνεινῶς, οἰκτρῶς.
Ἀ νεῖπεν, ἐκήρυξεν, ὀλὰ κήρυκος εἶπεν. Ἀνεῖρε, δρώτησον, πεύθου. Ἀνειρεσίαν, οὐσίαν πολλήν.
Ἀ νάρετον, ἀπαραίτητον. Ἀνειρήκασιν, κεχρήκασι ἅπασιν. Ἀνεῖρπεν, ἐβάδιζεν. Ἀνείρει· ἐβάδιζεν. Ἀνειρῶν, ἁμαρτωλῶν· ἀναπείρων.
Ἀ νεῖς, ἀφεῖς, ἐάσας. Ἀνεῖσθαι, ἀφεῖσθαι.
Ἀ νῆσιν, αὐδρίσκεται. Ἀνεῖται, ἀπολέλυται.
Ἀ νέκαθεν, μακρόθεν ἤ ὅτι ἐκ πολλοῦ ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἐκὰς δέ ὅτι μακρόν. Ἀνέκαιρεν, ἀνεβάλλετο.
Ἀ νήρχετο, ἀνεφέρετο. Ἀνενεκλάμησατο, ἀνεθέρεσεν. Ἀνενεκλέσατο, ἀπέστρεψεν. Ἀνεκδιήγητον, ἀνεκλάλητον, ἄῤῥητον. Ἀνεκκήκιδεν, ἀνεπήδα· ἀνεβάλλετο, ἀνεφόρει. Ἀνεκολυμβήθη, ἐκβυθοῦ ἀνηνέχθη. Ἀνέκναψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν. Ἀνενάμφθη· ἀνεκλάσθη. Ἀνενόρει· ἔσαιρον· ἐσάρουν. Ἀνενκάσθαλλον, ἀνέκλωσ, ἔκνιζον ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. Ἀνεκλιτεῖν· ὑβαίρεσιν ποιεῖσθαι τοῦ ἱππίοις. Ἀνεκρύσανο, ἐκαθαρίζον. Ἀνέκτημαι, ἀνείληφα σοφοκλῆς κρεούσῃ. Ἀνεκτὸν, φορητὸν ὑπομονητικόν.
Ἀ νεκτοτρόων, ἐλαφροτρόων ἡμερωτέρων. Ἀνεκτῶς, πράως ἐπιεικῶς· Ἀνεκυμβαλίαζον, ἀνεῤῥέπουτο ἢ κεφαλὴ παρὰ τὸ κύμβαχος. ἢ ἦχον ἀρτελεῖ παρὰ τῶν κυμβάλων. Ἀνέκφρασον, ἀνερμήνευτον. Ἀνεκώκυσεν, ἀνεστέναξεν. Ἀνελέσθαι, ἐξελέσθαι. Ἀνελευθέρως, ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιᾶν τί. Ἀνελίξεις, αὐοίξεις. Ἀνελλιφύς· ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, ἤ ὅτι χωλός.
Ἀ νέληπτον καὶ ἀνέκλητον, τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.
Ἀ νελίπεται· ἀποτολίπεται. Ἀνελοίμιλω, ἀναλάβοιμι, ἐκθρέψαιμι. Ἀνέλοιο· λάβοις.
Ἀ νέλω, φονεύω. Ἀνελὼν, ἀναλαβών.
Ἀ νεμέσηθεν· ἄμεμπτον. Ἀνέμηται, ἀμβρίσα.
Ἀ νεμιαίων, ἐκ τῶν ἀνέμων. Ἀνέμνον, ἀνέμινον.
Ἀ νέμιον, ὑπηνέμιον, ὃ κωλοῦσιν ὠόν. Ἀνεμοκῆται, οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες γένος δὲ τοιοῦτόν φασιν ὑπάρχειν ἐν κοείνθῳ. Ἀνεμυμάχθη, ὑπείδετο.
Ἀ νεμύλια· μάταια· ἄκαιρα· ἀπὸ τῶ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν καὶ φθείρεσθαι τὰ διαῦτα.
Ἀ νεμόνη, μάζης εἶδος καὶ φλόμακα καὶ ἡ μήκων καὶ τὸ αὐθος καὶ πᾶν φυτὸν ταχὺς ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον καὶ μάταιον καὶ ἀνεμώδες. Ἀνεμώρεια πόλις τῆς Φωκίδος. Ἀνεμοσκεπέων· τῶν πρὸς αὔεμον σκέπην ἐπιτηδείων χαμαιζήλων.
Ἀ νεμοστρεφὲς, τὸ ὑπὸ τᾶ ἀνέμου στρεφόμενον τυπτόμενον καὶ κινούμενον οἱονεὶ στερεὸν καὶ βύτινον. ἔστι δὲ πάλιν αὐεμοστρεφὲς, ἔγχος στερεὸν δόρυ.
Ἀ νεμώτας, ὄνομα. Ἀφεκτός· ἰδρός· τοῖς ἀνέμοις θυόμενος οἷ ταραντῖνοι. Ἀνεύδετον, ἄκλιτον ἀκατάστρεπτον. Ἀνεύδεκτον, ἀπαράδεκτον.
Ἀ νευδιάστως, ἀναμφιβόλως· ἀδιστάκτως.
Ἀ νενέγκατο, ἐστέναξεν ἐκβάθους. Ἀνενέργητος, μὴ ἐργασθεὶς ἔτι ἐλθὼν εἰς αὐοργείασ.
Ἀ νενεχθεὶς, ἀναβιώσας. Ἀνενήνοθεν, αὖθις ἢ αὐέ
Ἀ νεόγνον, ἱμάτιον λάκωνιθ. (βη.
Ἀ νενεπεῖ· ἀρνεῖται· ἀφ' τῶ αὖων νδύειν, ἢ ἀπαρνεῖται.
Ἀ νεμοφαφὲς, βύτινον, ἀπὸ αὐέμου γεγυμνασμένον.
Ἀ νένθυεν, αὐνύθυσεν· αὐτὸς δὲ ἀπήμονθ' ἀφῶντες.
Ἀ νεξαπάτητος, μὴ ἀπατώμενος, ἢ χλευαζόμενος.
Ἀ νεξέλεγκθος, ἀβασάνιστος. Ἀνέξεται, ὑπομενεῖ· ἐνδέχεται μακροθυμεῖ. Ἀνεξίκακος, ὑποφέρων κακά. Ἀνεξικώμη· ἧς οὐκ ἀπάχοιτο ὅλη κώμη παρὰ κρατίνῳ. Ἀνεξενάσκετο· ὑβρινάσκετο αὐεξεραίνετο. Ἀνεξίτητον, αὐεξέλυσον ἀσάλευτον· ἀδιάβατον· μὴ ἔχον ἔξοδον. Ἀνεξιχίας, ἀκαταπόνητος. Ἀνέξομαι, ὑπομενῶ.
Ἀ νεοί· ἡσυχοι ἄφωνοι. Ἀνεσασίη· θάμβος.
Ἀ νεπάγγελθοι, οἷς οὐ παρηγγέλη, ὡδὶ δεῖπνον ἐλθεῖν ἄκλητοι. Ἀνεπάλμετο· αὐεκινεῖτο.
Ἀ νεπάτασεν, ὀξὺ ὕπνου αὐέβλεψεν. Ἀνεπάφλαζον, αὐεκόχλαζον. Ἀνέπαφος, ἀψηλάφητος.
Ἀ νέπαλτο, αὐήλατο.
Ἀ νεπὴς, ἄφωνος. Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον Ἀνεπινόητα· ἀσώστα. Ἀνεπικρήρωτος· ἄπιστος αὐύβριστος. Ἀνεπίληπτον, ἄμεμπτον· ἀκατάγνωστον. Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ ὀξὺ λογισμοῦ σωιστώμενον. Ἀνεπίπλητον, αὐεπλήρου.
Ἀ νεπιπλήκτοις, ἀμέμπτοις. Ἀνεπιπλήκτως, ἀμέμπτως, δυσεβῶς, ὑγιῶς ἔχων. Ἀνεπισάκτων, ἀφύλακτον αὐεπίσκοπον. Ἀνεπιστρέπτως, μὴ ἐπιστρέφων. Ἀνεπιτήδευτον· ἀμελέτητον μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην ἢ μάθησιν. Ἀνεπιβάλλυτον, ἀσύληθον. Ἀνεπίτμητοι μαθήσεις αἷς οὐ τμήσεις οὐ δίδονται ὡδὶ βλάβη καὶ ἀφορία.
Ἀ νεπίτμητος ἀπολογία ἢ μὴ ἔχουσα τί ἀπόθ μον.
Ἀ νεπίφαρον, ἄπροσδόκητον καὶ ἀμηχές. Ἀνεπιχέδην, οὐκέτι χωρεῖ. Ἀνεπιχείρητοι, αὐεπιβούλευτοι. Ἀνεπήδησεν· αὐέκαμψεν αὐέλυσεν.
Ἀ νέπευσεν, αὐεκτῶθ. Ἀνεπείλησα· αὐεμνήσθην.
Ἀ νεπλαμένος· ἀναπεπτασμένος αὐεωγμένος.
Ἀ νεπλάμην, αὐεωγμένη. Ἀνεπόρωμένος· μετεωρισμένος καὶ κεκινθυισμένος. Ἀνεπτυξάτην, αὐεπτύξαν δυϊκῶ. Ἄνηρ, αὐὴρ κλητικῶς.
Ἀ νέρασ, αὐδρασ. Ἀνέρες, αὐδρες. Ἀνέρεξα, ἔπραξα. Ἀνερεψάμενοι, ἀναρπάσαντες.
Ἀ νερεπτομένη, χωρεζομένη· ἀναλίσκουσα. Ἀνεωιπίωθη, ἀνεκινήθη. Ἀνδρίφαντο, ἀφήρπασαν.
Ἀ νδρμάτισα· ἀσηείκτα ἀπόφρακτα. Ἀνδρμάτισος ναῦς· κυφήσασα βούρασ. Ἀνδρπει· ἀνδρχεται.
Ἀ νδρπύσαν, ἀναχωρῆσαι. Ἀνερρίπιζον, ἀνήγειρον.

ρον. ἀνεκίνουν. ¶ Ἀνέῤῥιψαν, ἀνεβάλοντο.
Ἀνελαύνοντες εὐτόνως ἤλασαν. ¶ Ἀνεῤῥοίβδησαν, ἀνέπιον ἀνεῤῥόφησαν. ¶ Ἀνεῤῥώσθημεν, ἀνελάβομεν. ὑγιεῖς γεγόναμεν. ¶ Ἀνέρυσαν, εἰς τοὐπίσω ἔκλασαν. ¶ Ἀνερύσκος, ἄνθους εἶδος. ¶ Ἀνερχομένω, ὑποστρέφοντι. ¶ Ἀνέρσει. ἁμαρτήσει κρεμάσει. ¶ Ἄνευ, ἄφευ, ἀφόλυσον, παῦσον.
Ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι καὶ παρορμήσαιμι.
Ἀνέσαντες, ἀνακαθίσαντες. ¶ Ἀνοίξαντες, ἀναλαμβάνοντες. ¶ Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνέσει, σώσει ἀναπέμψει καὶ ἐπανάληψιν ποιησείς. τὴν οἰκίαν.
Ἄνεσθαι, αὐξάνεσθαι, οἱ δὲ, φθείνειν. ¶ Ἀνεσίτων, ἀμέμπτων. ¶ Ἀνεσθίων, μηκέτι ἐσθιομένων.
Ἀνεσκολόπησαν, ἀνεσταύρωσαν. ¶ Ἀνεσκολοπίσθη, ἀνεσταυρώθη. ¶ Ἀνεσπάκασιν, εὑρήκασιν εἰλήφασιν. ¶ Ἀνέσπερον, ἀσκότεινον. ¶ Ἀνέσποιτο, ἀνέρχοιτο, ἀνεπήδησεν. ¶ Ἀνεστάλη. ἐσείσθη μετεκλονήθη. ¶ Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν.
Ἀνέσταν, ἀνέστησαν. ¶ Ἀνεστέλλοντο, ὑπεχώρουν.
Ἀνεστενάχιζεν, ἀνέστενεν. ¶ Ἀνέστιοι, ἄοικοι, ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. ¶ Ἀνεσύρατο. ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν.
Ἀνέσφηλεν, ἀνέζησεν, ἄνω ἔσχον. ¶ Ἀνέσχον. ἐκράτησεν, ἄνω ἔσχον. ἐπῆρεν, ὕψωσεν. ¶ Ἀνέσχοθεν, ἀνέσχον ἀνέτεινεν. ¶ Ἀνέσχον, ἀννάστασιν ἐποίουν.
Ἄνεται, ἀνύεται καὶ ἀναλοῦται. ¶ Ἀνέτειλεν. ἀνεβλάστησεν. ¶ Ἀνειέτησι, πόρπαις ἢ φίλαις.
Ἀνέτρεχον ἐν συνθήκῃ, οὐκέτι ἔμενον. ¶ Ἀνετράπετο, ἀνετράπη, ἔπεσεν ὕπτιος. ¶ Ἀνετῶς, ἀνατεταλμένως. σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἄνευ, ἄνευθεν.
Ἄνευ, χωρίς. ἄνευ. δίχα. ¶ Ἀνευθέτου, ἀχρήστου.
Ἀνεύθυνον, ἀζήμιον, ἀνέγκλητον, ἄνευ πρυτάνεων, δίκαι τινὲς, αἳ δίχα τοῦ τεθῆναι, πρυτανεῖα κρίνοντο. ¶ Ἀνευρόντες, εὑρόντες. ¶ Ἀνεύροι, ἐξερευνήσοι. ¶ Ἀνευρύνει ἐξαπλοῖ. ¶ Ἀνευφημήσει. ἀνοιμώξει κατὰ ἀντίφρασιν, σοφοκλῆς στραχινίαις.
Ἀνέφαινον, ἀνέκαιον. ¶ Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον ἀδύνατον. ¶ Ἀνεφίτου, ἀσυγχωρήτου.
Ἀνέφλυεν, ἀνέβλυζεν, ἀνέζη. ἀνέβαλλεν. ἀνέφυ, ἀνῆλθεν. ¶ Ἀνεχέπυος, ἄπιστος. ¶ Ἀνέχαζεν, ἀνεπόδιζεν ἀνεχώρει. ¶ Ἀνεφυσίαζεν, ἀπέθανεν.
Ἀνεχαίτισεν, ἠπείθησεν. ¶ Ἀνεκρούετο, ἀνέτρεψεν.
Ἀνέχει, ἀνατέταται. ¶ Ἀνέχειν, ἄνεσιν ἔχειν.
Ἀνέχεσθαι. ἀναδέχεσθαι καὶ στρέφειν. ¶ Ἀνεχήσει. αὔξει καὶ ἄνω ἔχει καὶ μὴ καταβάλλει. ¶ Ἀνέχομαι. καταδέχομαι. ¶ Ἀνεχομένων, ὑποστρεφόντων. ¶ Ἀνεχόμην, ἄνω εἰχόμην σεμνυνόμενος.
Ἀνέχουσιν, ἀκρατοῦσιν. ¶ Ἀνέχραζεν, ἀνέχριμπτεν. ἀνήρει δ' ἐνεκοῦφιζεν. ¶ Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν.
Ἀνέχω, κωλύω. ¶ Ἀνεψιοί. ἀδελφῶν υἱοί.
Ἀνεψαινυγμένως. ἐπουδασμένως. ¶ Ἀνεψιαδοῦς, ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονὼς ἢ τῆς ἀνεψιᾶς. ¶ Ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιάδων συγγένεια. ¶ Ἀνέψυχεν, ἀνεκτήσαντο. ¶ Ἀνέψυξα, ἀνεπαυσάμην.
Ἀνέψυξεν, ἀνέπαυσεν. ¶ Ἀνέψυχον, ἔπνεον.
Ἄνεω, ἄφωνοι. ἐννεοὶ καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι. ¶ Ἀνέωγον, ἀνώγιον. ¶ Ἀνὴ, ἄνυσις καὶ πρᾶξις.
Ἀνηβᾶ. ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ. νεάζει. ¶ Ἀνηβητηρίαν. πᾶν ἀνανεάζον νεότητος. ¶ Ἄνηβος, ὁ μή πω φθάσας τὴν ὀφείλουσαν ἡλικίαν τουτέστιν δωδεκαέτης ἢ βώλου ὄνομα. ¶ Ἀνέβραχεν, ἤχησεν. ¶ Ἀνήγγειλεν, εἶπεν, ἀπήγγειλεν. ¶ Ἀνῆγες, ἄνω ἦξας. ἀνῆξας. ¶ Ἀνηγμένον. ἠυξημένον ἐξειργασμένον.
Ἀνήϊξαν, ἀνώρμησαν. ¶ Ἀνήη. ἀναπείσῃ ἀφή.
Ἀνηθείη. ὁμιλία. ¶ Ἀνῆκα. ἀφῆκα. ἀνέπεισα.
Ἀνῆκεν, εἴασεν ἀπέλυσεν ἐῤῥύσατο. ἐξήγαγεν. παρώρμησεν.
Ἀνηκὲς, ἀνῆκον. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν.
Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ¶ Ἀνηκέσαι, ἀναπαῦσαι.
Ἀνηκέστου, ἀθεραπεύτου. ¶ Ἀνηκέστων, ἀνιάτων. ἀνυπομονήτων. ¶ Ἀνηκίδοτοι, ἄνευ ἀκίδος αἰσχῦλος ψυχοστασίαις. ¶ Ἀνηκούστησε, παρήκουσεν ἀνήκοος ἐγένετο. ταχέως ἤκουσεν. ¶ Ἀνηλεγὲς, ἀφρόντιστον. ¶ Ἀνηλεές. οἴκτιστον. ὠμόν. ¶ Ἀνηλεῶς. ἀνοίκτως ἀσπλάγχνως. ¶ Ἀνήλιον, ἀδούλευτον καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον. ¶ Ἀνηλόκισμαι, ἀναίσχυσμαι.
Ἀνίημι. συγχωρῶ. ¶ Ἀνήλυσιν, ἄνοδον. ¶ Ἀνημένος. ἐξηρτισμένος ἠτοιμασμένος. ¶ Ἀνημέρων, ἀγρίων.
Ἀνήμυκτος, ἀχάρακτος. ¶ Ἀνὴν, ἄνυσιν, ἢ δεινήν.
Ἀνήνασθαι. παραιτεῖσθαι. ἀρνεῖσθαι. ¶ Ἀνήνευε, παρῃτήσατο. ¶ Ἀνηνέχθη, ἀνήνεικεν ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. ¶ Ἀνηνεχυῖαν, ἀναφέρουσαν. Ἀνήνηται, ἀποστρέψηται. ἀπαρνήσηται. ¶ Ἀνήνοθεν, ἀνεφέρετο ἀνεπήδα ἐξ ἀρχῆς.
Ἀνήνορα. ἀδύνατον ἄνανδρον. ¶ Ἀνήνυεν, ἐτέλει ἐξεπόνει. ¶ Ἀνηνύτω, ἀπράκτῳ, ἀτελειώτῳ.
Ἀνήνυτα. ἄπρακτα. δύσκλα. ἀκατόρθωτα. μὴ ἀνυόμενα. ¶ Ἀνήρωρ, ᾧ τέκνα οὐ γίνεται ἄτεκνος.
Ἀνήξεις, κολυμβήσεις. ¶ Ἀνηπελίη, ἀσθένεια.
Ἀνήπλησσον, ἀνήγαγον. ¶ Ἀνῆπται. ἀνάκειται ἀνιεροῦται. ¶ Ἀνηρέθη, ἐξηλείφθη. ¶ Ἀνηρεοὶ, κρίκοι δι' ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. ¶ Ἀνήρεστον, ἀρεστόν.
Ἀνήρει, κουφίζει. ¶ Ἀνήρης, ἀνδρώδας. αἰσχύλος σαλαμῖνιν. ¶ Ἀνήρετο, ἠρώτησεν. ¶ Ἀνηρήμεθα, ἠρωτήθημεν. ¶ Ἀνηρήψαντο, ἀνήρπασαν.
Ἀνήριστα. ἀνέριστα ἄπλαστα. ¶ Ἀνηρίπτεσθαι, χωρίζεσθαι. ¶ Ἀνηρίναστος, ἐρινεοῦ τῆς συκῆς περιάπτονται ὅλυνθοι ἀγρίας οὔσης ὑπὲρ τοῦ τελεσφορήσασθαι καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ, μαλακὸς καὶ ἄγονος. ¶ Ἀνήρτησαν, ἀνεκαίνισαν. ¶ Ἀνήροτα, οὐκ ἠροτριωμένα, ἀγεώργητα.
Ἀνήῤῥηξα, ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν ἐκ τόπου.
Ἀνήρυσαν, ἀνήντλησαν. ¶ Ἀνήροτον, μὴ ἠροτριωμένον. ¶ Ἀνήσει. ἀναπείσει ἀφήσει. ¶ Ἀνήσειν, ἀφήσειν. ¶ Ἀνήσω, ἀφήσω. ¶ Ἄνησιν, ἀνέρχετο.
Ἀνησιδώρα, ἡγῆ, διὰ τὸ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι.
Ἀναχαίας, χάσμης. ¶ Ἀνῆστις, ἀντὶ τοῦ νῆστις, προσκειμένου τοῦ ἀ ὡς ἀσταφίς. ¶ Ἀνήφθω. ἐξήφθω δεδέσθω. ¶ Ἀνῆψαν, ἔδησαν ἀνέθηκαν. ¶ Ἀνήψατο, προσέθηκεν ἀνέθηκεν. προσήνεικεν.
Ἀνἰωχμόν. κατὰ τὴν ταραχήν. ¶ Ἄνθεα. φάρμακα ποικίλα. ¶ Ἀνθεῖαι, ὧραι. ἄνθεια, πόλις τῆς πελοποννήσου, καὶ ἀφροδίτῃ παρὰ κνωσίοις.
Ἀνθείλαντο. προέκριναν ἐπελάβοντο. ¶ Ἀνθέκαστον,

ἡξαν τίας ἔ ηκεσον. ϹἈνθελέαθαι, χειροτονῆσαι.
Ἀ νθέλκει· ἀντεπιστασ. ϹἈνθελομένην, προκεί νασαν.
Ἄ νθεμα ἀνάθεμα καὶ μάζατίς. ϹἈνθήμασιν, ἐξανθήμασιν· ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἐλικοειδὴς ἣν ἐν τοῖς ἱματίοις, καὶ τόπος ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ϹἈνθημι, ἤ ὑφ' ὑΐων ἁμαρακος πόα. ϹἈνθεμόεντα, δῦ πεποικιλμένον. ϹἈνθοφόρω· ἀνθηρῷ ἢ βύσσῳ ἀνθηματικόν. ϹἈνθεμόεσσα, ὑλώλα ἄνθη ἔχουσα. ϹἈνθεμοῦς πόλις χώρας τομός. ϹἈνθεμουσία, τάγμα τι παρὰ μακεδόσιν ἀφ' ἀνθεμοῦντος πόλεως μακεδονίας. ϹἈνθεμώδη, ἄνθος ἔχοντα. ϹἈνθέξεται· ἀντιλήψεται, ἢ λύσει. ϹἈνθέξομαι· κρατῶ. ϹἈνθερέων, ὁ ἔσω τοῦ γύνειον τόπος, ἀφ' οὗ μόρους ὀπώτων ἄρχεται. ϹἈνθερικαὶ, τὰ τῶν σαχύων ἄκρα, καὶ αἱ προβολαὶ, καὶ ὁ ἀσφοδέλου καρπὸς, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ τὰ ἐν τοῖς σράχυσι κύφα. ϹἌνθεσι μήλων, τοῖς ἀκροσρύοις· ἀφ' ὁ μεταφορᾶς τῶ μήλων πᾶς καρπὸς δένδρου, μῆλον λέγεται. ϹἈνθεσήρια, τὰ Διονύσια, ϹἈνθεσηριάδαο, τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου, ῥόδοι. ϹἈνθέται· ἐλαύθροι παρὰ τα ραντίνοις. ϹἌνθη, τὰ χρώματα. ϹἈνθηκῶν, ἢ μέλισσα. καὶ πόλις Βοιωτίας καὶ παλαισίνης.
Ἀ νθηλὰ, τὰ δι' ἐρέας. ϹἈνθῆλη· πώγων ἢ περίθερμα. ϹἈνθηλεῖν, πυρός· ἀνθεῖ· ἀνθήσει.
Ἀ νθήλιον πλὴν σελήνην. ϹἈνθήμβρας, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ϹἈνθήμερον· σήμερον ἡμέρα σοφοκλῆς θανάτῳ. ϹἈνθηρημένος, ἀντιλαμβανόμενος.
Ἀ νθηρὸν, πλὴν σταφιδακίνου. ϹἈνθήνας· ὁ προσφάτως σωτεθειμένος τυρός. ϹἌνθηνος· οἶνος· ἡδυσμένος ἀφὸ βοτανῶν. ϹἈνθηνόν· ἀνθηρόν· βαπτόν. ϹἈνθιππασίων· τῶν ἱππέων· ἄσκησις καὶ ἀγῶνες αὐτῶν. ϹἈνθοβόσκον· ἀνθοτρόφον· σοφοκλῆς ἀιόλῳ. ϹἈνθολεῖν, ἀνθολογεῖν. ϹἌνθολον, ἀντίῤῥοπον, ἑτεροκλινές. ϹἈνθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν· φαρμακοπωλεῖν. ϹἈνθρεισθήσεται, ἀντιτεθήσεται. ϹἌνθος, βλάστησις.
Ἀ νθοσμίας· οἶνος· εὔπνους, ἢ ἄνθος ἔχων. ϹἈνθοῦσα· βλαστήσασα· ἄνθος ἀφεῖσα ἐκ τοῦ ἄνθους ἐς ὅμφακα μεταβάλλουσα. ϹἈνθόδου δὲ δή, ἀνὸ οὔτινος δή. ϹἈνθρήκιον, τὸ μικρὸν τειπόδιον, καὶ λίθος τίμιος ὁ ὑπὸ δακτυλίῳ· καὶ χυλοπώλιον, τὴν πᾶσαν μικρὰ κάμνοις. ϹἈνθρῆ· κρύπτει. ϹἈνθρῶν, ἢ τὸ θρηνῶν. ϹἈνθρήνη· εἶδος μελίσσης· ἀεί σαρχος· παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνια τὰ μελίσσια.
Ἀ νθρίνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. ϹἈνθρεισήνιον· λάχανον ἔχον ἄνθος ὡς ἀήνιον ἢ τὸ ἄνησον.
Ἀ νθρωπῶ· ἡ γυνὴ παρὰ λάκωσιν. ϹἈνθρωπείους, ἡμᾶς τὰς ἀποφράδας ῥόδιοι. ϹἈνθρωσκε· ἀνωθρώσκει ὡρχοῦτο σοφοκλῆς κώμῳ. ϹἈνθυπόμνυσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι λίκνιν ἢ χειροτονίαν μεθ' ὅρκου. ϹἈνθυπούργησιν, ἀντιυβρίστημα.
Ἀ νθυποφορά· ἀντὶ τοῦ πόκεισις ἀνθυφαίρεσις.
Ἀ νυφεσῶται, ἀντικαθεσῶται. ϹἈνθεπολιός· λαμπόμενος. ϹἈνθώπλησαν, ὡπλισαν.
Ἀ νθωπλισμένοι, ἀντιτεταγμένοι. ϹἈνιάζειν, ἀνιᾶσθαι. ϹἈνιαρὸν, λυπηρόν· μοχθηρόν.
Ἀ νίασιν, ἀναδιδάσιν. ϹἈνιᾶται, ὀδυνᾶται, λυπεῖται. ϹἈνίατον, ἀθεράπευτον. ϹἈνίχων, ἀνεβόησεν. ϹἈνιγρὸν, ἀκαθαρτον· φαῦλον· πονηρόν· δυσώδες· ἀπρεβές. ϹἈνιερωτί· ἀνόσιος.
Ἀ νίᾳ, ἐλύπει ἔλυεν. ϹἈνιεὶς, ἀφεὶς βραδίζας.
Ἀ νιεῖσα, ἀνακτείνουσα· ϹἈνιάκειν, ὄζειν. ϹἈνιγροδέτης, βυρσοδέψης. ϹἈνισητὶ ἀνισερωτί.
Ἀ νιεμένη, ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα ἐν πέπλον, μὴ ἐν μαθὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα. ϹἈνιεμένους· ἐκ τῶν κάτω μορίων ἐωθὶ τὰ ἄνω ἕλκοντας, καὶ ἐκθέροντας κάτωθεν αὐξαμένας ἢ ὀγκοῦ πυρὸς ἢ βρωμένους. ϹἈνισᾶσι, δάκνειν.
Ἀ νισᾶντα· ἀνδύνται. ϹἈνίβρα· κακοήθη βέβηλα.
Ἀ νιβρῦσθαι, εἰς θυσίαν κεῖνεσθαι. ϹἈνιβρῶσαι,
Ἀ ναπαυσῆσαι. ϹἈνῖσον· ἀνὰ τὸ ὀρθόν.
Ἀ νίεσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι συγχωρεῖσθαι κινῆσαι.
Ἀ νιβρώσαντες, ἀναθέντες. ϹἈνιηθέντα· λυπηθέντα. ϹἈνίκηρ, βοτάνης τίς. ϹἈνίκησιν, ἐᾶ· ἀπολύῃ, ἀναπαύῃ, ἀνδίδοῖ. ϹἈνίκησιν, ἀνδίδωσιν ἀναβάλλῃ.
Ἄ νιθι, ἄνελθε. ϹἈνίκητον, ἀνίατον. ϹἈνικλώμενον, ἀνακαθαιρόμενον. ϹἌικμος, ξηρά· ἰκμάδα, ὅ ὅτιν ὑγρασίαν μὴ ἔχουσα. ϹἈμίλεσθαι, σωζέσθαι. ϹἈνιμᾶται· πιπίζει. ϹἈνιὲς, ἀνατιθείς. ϹἈνιμᾶσθαι, ἀντλεῖν. ϹἈνιμῆναι, ἐκλελυμένα. ϹἈναΐξαι, ὁρμήσειαν.
Ἀ νιόντα, ἐωθοῦ φέροντα. ϹἈνιόντος, ἀνθρακεύοντος ἀνατέλλοντος. ϹἈνιπάμυλη, ἀνεωγμένη.
Ἀ νιπάμενος, ἀναπεπαθείς. ϹἈνίπτοισιν, ἀνίπτοις. ϹἈνιπόποδες, δι' ἀγνείαν, χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι. ϹἈνιγροῦ χαλεποῦ· λυπηροῦ.
Ἀ νόησει· ἀναφθρεῖ. ϹἈνισοφυὲς, ἀνόμοιον.
Ἀ νισάμωνος, ἀνασάς. ϹἈνίση, ἤγειρον οἱονεὶ ἀνασάς.
Ἀ νίσχει, ἀνατέλλει. ϹἈνίσχουσαν, ἀναδύουσαν ἀνατέλλουσαν. ϹἈνίσχων, ἀνατέλλων ϹἈνισῶσαι, τὸ ἴσους ποιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας.
Ἀ νιχνεύων, ἀναζητῶν τὰ ἴχνη. ϹἈνίψανον, οὐ βεβλαμμένον· οἰδὲ, ἡλικίας τάξιν. ϹἈνιωμένους, λυπουμένους δακνομένους. ϹἈνῖωγμόν· κατὰ πλὴν λίωξιν ἢ πλὴν ταραχήν. ϹἈννεμεῖν, ἀναγινώσκειν. ϹἈνῆται, ἀνατέλλει, ἀναφθρεται.
Ἀ ννησσεῖς, κώνωπον. ϹἈννὶς, μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ.
Ἀ ννωστέως, ξυνφθρῶς, ἀβρῶς. ϹἌννωμα, θρυπτόμενα ταραντῖνοι. ϹἈννέφελος, ἄνυδρος νεφέλης· τοῦτό ἐστιν αἰθρία. ϹἈνὸ ὄγμους, κατὰ τὰς ἐωθὶ σίχας φυτείας· πλὴν σκαλομένου αὔλακος. ϹἈνοδος, ἀνάβασις ἢ συνήθεια τῶ πυανεψίωνος ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνδρεύονται εἰς θεσμοφορίαν, οὕτω καλεῖται.
Ἀ νόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων. ϹἈνόζεσα· τὰ μὴ ἕλεσμένα. ϹἈνόημον, ἄνους ἄφρων. ϹἈνοκταίνει, μοραίνει *. ϹἈνόβδυτος, γυήσιος.
Ἀ νόθηρον, νωθρόν. ϹἈνοί μορείας.
Ἀ νοικτὲς, ἀταλαιπώρητον. ϹἈνοίκτως, ἀνηλεῶς· ἀταλαιπωρήτως.

Ἀνοιμώζοντα, ἀναστενάζοντα. ¶ Ἀνοιμῶξαι, στενάξαι. ὀλολύξαι. ¶ Ἀνοίσω. ἀναφέρω. ἀναβάσω.

Ἀνοῖτο, ἀνύοιτο. τελειοῖτο. ¶ Ἀνόκεον, ὑπερῷον γράφεται καὶ ἀνώγεων. ¶ Ἀνοκηδέα λόγον, τὸν παρὰ τὸν εἰκὸς εἰρημένον. ¶ Ἀνοκωχὴ, ἀναχώρησις ἀνοχή.

Ἀνώλεθρον, ἀθάνατον, ἀκίνδυνον. ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος καὶ ὁ κίνδυνος. ¶ Ἀνόλκητον, ὑφ' οὗ τί ἀνέλκηται. ¶ Ἀνόλβους, ἀπόρους ἀνοήτους κακοδαίμονας. ¶ Ἀνομβρεῖ, ἀναβάλλει. ¶ Ἄνομεν, πορευθῶμεν. ¶ Ἀνόμαλον, τραχεῖαν. ¶ Ἀνόμαλον, κατὰ τὸ πλῆθος ἢ ἔκφυλον. ¶ Ἀνομένω, ἀρνουμένω. ¶ Ἀνομολογίαι. αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις. ¶ Ἀνόθως, γνησίως. ¶ Ἄνομον, τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ παράνομον. πρὸ τοῦ νόμου. ¶ Ἄνομος, γνώμη ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου. ¶ Ἀνονδόκως, ἄνωθεν. ¶ Ἀνόνητον, ἀνωφελῆ ἄκερδον.

Ἀνόητος, μωρός. ἡλίθιος ἀσύνετος ἄφρων, ἢ ἀνύοντος ἢ ὁρῶντος. ¶ Ἀνοπαῖα, ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος, ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας, ἢ ἀνὰ τὴν θυρίδα, ἢ ἄφωνος.

Ἀνόπιν, εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἄνορ, νοῦς ὑπὸ σκυθῶν.

Ἀνοργάζειν, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι. καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν. ¶ Ἀνοργίας, ἀμυησίας.

Ἀνοροῦσαι, ὁρμοῦσαι κατάγουσαι. ¶ Ἀνόρουσεν, ἀνώρμησεν. ¶ Ἀνόρεος πόλεμος. ἀνδρεῖος ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας, σοφοκλεῖς ναυπλίῳ. ¶ Ἀνορταλίζειν, ἅλλεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ οἱ νεοττοὶ ὀρτάλιχοι.

Ἀνοσάμικτον, ὀλιγόῤῥυτον ὕδωρ. ¶ Ἀνόσια, βέβηλα. ἄδικα ἄνομα. ¶ Ἀνόστιμος, ᾧ νοστῆσαι οὐκ ἦν.

Ἀνοσιουργηθέντων, ἀνοσίως ἐργασθέντων. ¶ Ἀνόστεος, ὁ θαλάσσιος πολύπους. σκώληξ. ¶ Ἄνοστοι, μὴ ἐπιστρέφοντι ὅθεν ἦλθον. ¶ Ἄνου, ἄνω ἴωνες.

Ἄνους, ἀσύνετος. ¶ Ἀνούτατος, ἄτρωτος ἐκχειρὸς αἰσχύλος λυκούργῳ. ¶ Ἀνοχὴν, ἄνανδρος.

Ἀνότεικτον, ἀθρήνητον. ¶ Ἀνούλεγοι, ἀνώλεθροι.

Ἄνουροι. ἄβρεκτοι. ὑψηλοί. ¶ Ἀνοχῇ, μακροθυμίᾳ, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ ἀνέχεσθαι, ἢ ἀναπλῇ ἢ χάριτι.

Ἀνοχέου, ἀνατολικοῦ. ¶ Ἀνοχλίζων, ἀναμοχλεύων.

Ἀνοψοφιῆν, τὸ μὴ βλέπειν. ¶ Ἀνστάντες δὲ, ἀναστάντες δέ. ¶ Ἄνσατον, ἅψασθαι. συνάψαι. κρῆτες.

Ἀνσατὴρ, βουβών. λάκωνες. ¶ Ἀνσερίσασθαι, τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι. λάκωνες. ¶ Ἀνστήτην, ἀνέστησαν. δυϊκῶς. ¶ Ἄνστησον, ἀνάστησον. ¶ Ἄντα. ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον. ¶ Ἀνταγωνιστὴς ἀντίπαλος. ¶ Ἀνταγορίδας, γένος ἀθήνησιν.

Ἀντάδεται, ἐναντιοῦται. ¶ Ἄνται, ἄνεμοι.

Ἀνταίας. πολεμίας. ἐχθρᾶς. σοφοκλῆς πολυείδῳ.

Ἀνταίαν, ἔκτοπον χαλεπήν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.

Ἀνταία. ἐναντία. ἱκέσιος. αἰσχύλος σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα καὶ τὴν ἑκάτην ἢ ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. ¶ Ἀντεροῦσιν, ἀντιλέγουσι σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀντακὰς, σήμερον.

Ἀντακεοὶ, ἰχθῦς κητώδεις. ¶ Ἀντακὲς, σημεῖον.

Ἀντάλλαγμα, ἀντόμοιον. ¶ Ἀνταλλαγῆναι ἀναπαύσασθαι κρῆτες. ¶ Ἀνταλλὲς, ταύτης τῆς ἡμέρας. ¶ Ἀντάμειψιν, ἀνταπόδοσιν. ¶ Ἀνταμιλλᾶσθαι. ἀντερίζειν. ¶ Ἀντᾶν, ἀντιάζειν ἱκετεύειν. ¶ Ἀνταναγνῶναι, ἀντιβάλλειν βιβλίον.

Ἀνταναιρεθῆ, ἀφανισθῆ. ¶ Ἀνταναίρεται, ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀντανακλωμένη, κατ' ἀνάκλησιν διάτινος μεταγομένη, γίνεται δὲ τοῦτο ὑπὸ φωνῆς. ἢ καλοῦσιν ἠχώ. καὶ ὑπὸ φωτὸς ἢ ἀντιπίπτουσιν. ¶ Ἀντανελέσθαι, ἀντιλαβεῖν χείρονα. ¶ Ἀντανελὼν, ἐκκόπων. ἀφελῶν. ¶ Ἀντάνταν, ἐπίβουλον ἀντίδικον. ¶ Ἄνταξ. ἐνμέρει. ¶ Ἀντάξιον, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν. ¶ Ἀντάποτος, συνδεδεμένος.

Ἄνταρ. ἀετὸς ὑπὸ τυῤῥηνῶν, εὐφορίων δὲ δίασμα.

Ἀντάρτης, τύραννος ἀντιβαίνων βασιλεῖ. ¶ Ἀντὰς, πνοάς. ¶ Ἀντᾶσθαι, συναντᾶν. ¶ Ἀτεγράψατο, ἀντεδικάσατο. ¶ Ἄντα τιτυσκόμενος, ἐξεναντίας τιτρωσκόμενος. ¶ Ἀντεβόλησα, ἀπήντησα.

Ἀντετοῦς, τοῦ αὐτοῦ ἔτους λάκωνες. ¶ Ἀντὴν, ὁ ἐναντίος τῇ ἀγωγῇ. ¶ Ἀντείχοντο, κατέσχον. ¶ Ἀντεδύσατο, ἀνέδυ. ἀνέβη. ¶ Ἀντεκκομιεῖ, ἀντεύξει.

Ἀντεκκομίσει, ἀντεκφέρει. ¶ Ἀντέκτασις, ἀνταπόδοσις καὶ ἀντέκτισις. ¶ Ἀντεμβριάζειν, ἀντεξητάζειν. ¶ Ἀντεμμάσασθαι, ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι εὐριπίδης πολιάσιν. ¶ Ἀντεμφανίζων, ἀντιδεικνύς. ¶ Ἀντεξάγοντες, ἀντεκφέροντες.

Ἀντεξάγω, ἀντεισφέρω ἀντιστήκω. ¶ Ἀντεξετάζω, ἀντερωτῶ. ¶ Ἀντέπνει, ἀνταπήρχετο.

Ἀντέπιπτεν, ἐναντιοῦτο. ¶ Ἀντεκπονησόμεθα, ἀντεπενείκωμεν. ¶ Ἀντεραστὴς, ὁ ἀντερῶν. ¶ Ἀντερήσεις, ἀντείπης, ἀντιζηλώσεις. ¶ Ἀτέσχεν ὑπέμεινεν.

Ἄντεσθαι, ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δὲ. ἐξεναντίας παραγίνεσθαι, ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν.

Ἀντέσο, ἀντισοῦ, ἄντικρυς ἐλθέ*. ¶ Ἀντεταιῶς, ἀναγεγραμμένως. ¶ Ἀντεφέροντο, ἐναντιοῦντο, ἀντέπραττον. ¶ Ἀντέχεται, ἀντιλαμβάνεται φροντίζει περιποιεῖται. ¶ Ἀντετόρησε, διεπερόνησε διέτρησε διέπρησεν. ¶ Ἀντήλιοι, θεοὶ οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι, εὐριπίδης μελεάγρῳ. ¶ Ἀντήλιος, ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός.

Ἄντην, ἐξεναντίας, ἐναντίον, φανερῶς. ¶ Ἀντήρεις, ἀντιθέτους σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσι καὶ μὴ ὑπὸ θάτερα περιωθῆται ἡ ναῦς. ¶ Ἀντήρεται. ἴσον ἀπὸ τῶν ἐξίσου ἐρεσσόντων ἤγουν κωπηλατουντων. ¶ Ἀντίον, ἀντωπίαν. ¶ Ἀντήρη, τὸ ἐξεναντίας ἀντιπαρατατόμενον. ¶ Ἀντήριδες, τὰ ἀντερείδοντα ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα. ¶ Ἀντήριος, στήμων, καὶ ὁ κανὼν προσκείμενος τῇ θύρᾳ ὃν ἔνιοι καλυπτῆρα φασί. ¶ Ἀντήδην. ἱκετευτικῶς. ¶ Ἀντῆον δῶρον ἱκέσιον. ¶ Ἀντῆσαι. τυχεῖν ἀντιάσαι.

Ἀντήσεσι, λιτανείαις ἀντήσεσιν. ¶ Ἀντήσεις. ἱκεσίαι. λιτανεῖαι ἱκετεῖαι. ¶ Ἀντῖ, πρόθεσις, ἢ ἀντίον γυναικείου ἱστοῦ. ¶ Ἀντιάαν, μεταλαβεῖν. ¶ Ἀντιάζει. ἀπαντᾶ. συναπαντᾶ. ¶ Ἀντιάζων, ἀπαντῶν.

Ἀντιάσας. μεταβάλλων, ἢ συντυχήσας, ἢ ἵλεως γενό

Ἀντιάσειεν, ἐπιτύχοιεν, ἢ ἐπιτύχοι. ¶ Ἀντιά (μενος. σῆτον μεταβάλλητον. ¶ Ἀντιάουσαν, ὑποστρωννύουσαν.

Ἀντιάνειραι, ἀρίσταρχος ἴσανδροι. τὸ δὲ ἐπίθετον τῶν

ἀμαζόνων, ἤτοι διότι ἀνδρᾶσιν ἠναντιοῦντο οὐ θέλουσαι αὐτοῖς συνευνασθῆναι. ¶ Ἀντιβαίνων, ἀντιστάμενος. ¶ Ἀντιβάλανος, ἢ κικκίς. ¶ Ἀντιβάλλει, ἀντιστρέφει, ἢ διαβάλλει ἢ διορθοῖ ἢ ἐπιστρέφει.

Ἀντιβάλμους, ἀντιστρόφους. ¶ Ἀρτιβαρνικί. ἡ κασσία. ¶ Ἀντίαιον, ἐναντίον ἀλλήλων. ¶ Ἀντίβιος, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντίβοιον, ἰσόβοιον ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον σοφοκλῆς μελεάγρῳ.

Ἀντίβιον, ἐξ ἐναντίας πολεμοῦντες. ¶ Ἀντιβολεῖν, συναντᾶν καὶ ἱκετεύειν. ¶ Ἀντιβολήρ, στρωτὴρ μικρὸς λάκωνες. ¶ Ἀντιβολῆσαι, μεταβάλλειν συναντῆσαι. ¶ Ἀντιβολῶ, παρακαλῶ.

Ἀντιγόνιον, βοτάνη καὶ ἄνθος. ¶ Ἀντιγόνιος, βῶλός τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντίγονον, ἀκακία.

Ἀντιγράφεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι κλήρου, ἢ ἀντικατηγορεῖν, ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλήρου ἢ ἀντικατηγορεῖν. ¶ Ἀντιγραφή, τῷ ἐν ἴσῳ τῇ ἀντωμοσίᾳ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἴσῳ τῷ ἀντιποιεῖσθαι. ¶ Ἀντία, πλέκειν ἀντιμηχανᾶσθαι. ¶ Ἀντιδιαιρεῖται, ἀντιμερίζεται. ¶ Ἀντιδιαστέλλεται, ἀντιβάλλει ἀντιδιίστησιν. ¶ Ἀντιδικεῖν, ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν.

Ἀντίδικος, ἀντίπαλος. ἐχθρός. ἐναντίος. ¶ Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. ¶ Ἀντίδοσις, ἡ μετάληψις. ¶ Ἀντίζηλον, στρογγύλον ἀστραγαλῶδες ἐν κύκλῳ. ¶ Ἀντίζυγα, ἰσόζυγα. ¶ Ἀντίθεον, ἰσόθεον. ¶ Ἀντίθεσις. ἀντιλογία. ἐρώτησις.

Ἀντίθετα, ἐναντία. ¶ Ἀντιθεόντων, ὑπαντοῦντ.

Ἀντικαθεστώσας, ἀντικειμένας. ¶ Ἀντίκαινον, ἰσόκαινον. ¶ Ἀντικαρὰ, τόπος ὁ μετὰ τὴν κληῖδα.

Ἀντὶ κασιγνήτου ἶσος τῷ ἀδελφῷ. ¶ Ἀντικαταλαβεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. ¶ Ἀντίκειται, ἐναντίος κεῖται. ¶ Ἀντικένσωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς.

Ἀντικρὺ, κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἄντικρυς, φανερῶς, ἀπέναντι ἄντικρυς. ¶ Ἀντικύρικον, ὁ ἐλλέβορος. ¶ Ἀντικύων, ἀλώπηξ. ¶ Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐπιδιαίτητον λαχόντα ἐρήμην ὄφλειν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι. ¶ Ἀντιλαβεὺς, ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ὁπλίτου ἀσπίδος. ¶ Ἀντιλάζυσθαι, ἀντιλαβέσθαι. ¶ Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ ἢ κωλύει. ¶ Ἀντιλαοὶ, τῶν ἄρτων κλάσματα.

Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι. φανερῶς λέξω. ¶ Ἀντιλαβαί. λογικαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστίχων λεγόμεναι κατὰ μικρὸν περὶ τραγικοῖς, ἱπποκράτης. ¶ Ἀντιλήπτωρ, ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπιστὴς βοηθός. ¶ Ἀντιλογικὸς, ἀντιλογητικός. ¶ Ἀντίλυτον, ἀντίδοτον.

Ἀντί. μήνα κατὰ μῆνα. ¶ Ἀντιμισθωτὸς, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ὑπηρετῶν. ¶ Ἄντιδι. ἄντινι ἐνέγμεθα, ἐναντιώμεθα. ¶ Ἀντίνυ πολλῶν, ἶσος πολλοῖς. ¶ Ἀντίζωοι, ἀντίπαλοι. ¶ Ἀντίξοοι. ἐναντίοι ἀντίπαλοι.

Ἀντίον, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντιόφρων, ἐναντίον φρονῶν.

Ἀντιόων, ὑπαντῶν ἢ μεταλαμβάνων. ¶ Ἀντιοώντ, ὑπαντώντων ἢ μεταλαμβανόντων. ¶ Ἀντιόωσα. ἀπαντῶσα παραγινομένη εὐτρεπίζουσα. ¶ Ἀντιοχεῖ, ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπαις, νέος παῖς.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον ἐχθρὸν θουκυδίδης.

Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει ἀντιτάσσει.

Ἀντίπερα, τὸ ἐν ᾧ πέρᾳ ἢ ἀντικρὺ πέρα τῆς θαλάσσης ἢ ἐναντίον. ¶ Ἀντιπεριλαχεῖν. ἀντιστρέφειν.

Ἀντιπεφᾶσθαι, τεθνᾶναι ἀναιρεῖσθαι. ¶ Ἀντιπεφυκότ, ἐναντίως πεφυκότων. ¶ Ἀντίπηξ, κιβωτός.

Ἀντίπηγα. κίστην εὐριπίδης ἴωνι. ἤγουν ἀγγεῖον.

Ἀντιπέραια, τὰ ἐν τῇ πέρᾳ καὶ τῷ πέραν. ¶ Ἀντιπιφάσκει, ἀνταποδίδωσιν. ¶ Ἀντίπλαστον, σοφοκλῆς ἰνάχῳ. πατὴρ δὲ ποταμὸς ἴναχος, τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότ, ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον ὅμοιον.

Ἀντιπολέμους, πολεμίους. ¶ Ἀντιπράττεται, ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα καὶ ἰσόπροικα. ¶ Ἀντιπροΐσχειν, ἀντιδοῦναι.

Ἀντιπροκλήσεις, ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα.

Ἀντίπρωρα, ἀντιπρόσωπα. πρώρα γὰρ τὸ πρόσωπον, καὶ ἀνδρόπρωρον, ἀνδροπρόσωπον. σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἀντίπυργος, ἰσόπυργος, ἶσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάστημα ἔχων. ¶ Ἀντίρρησίς ἐστι. λόγος τὸ πιθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων. ¶ Ἀντίρινον, ἀντίρριζον, οἱ δὲ, βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀντίρροπον, ἶσον. ἰσόσταθμον. ἰσόζυγον. ¶ Ἀντίρρωται ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπεται. ¶ Ἀντίπαστον, φιλήματος ὄνομα.

Ἀντήσειεν, ἀπαντήσειεν. ¶ Ἀντήσεις, λιτανεῖαι.

Ἀντισκνεῖται. ἀναβάλλεται. ¶ Ἀντιστάτης, ὁ ἀνθέτης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνθυτικῇ. ¶ Ἀντιστρατευόμενον, ἀνθιστάμενον. ¶ Ἀντιστρέφω, ἀνταξιῶ σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἀντιστήσεται, ἀνταλλάξεται. ¶ Ἀντιστοιχεῖν. κατὰ στοιχεῖον ἑστάναι. ¶ Ἀντίστομος, ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους τάσις.

Ἀντίστροφος, ἴση ὁμοία. ¶ Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἄξιον. ¶ Ἄντιτα, ἀνέκτιστα ἀντιτιμώρητα.

Ἀντιτάλαντον, ἀντίσταθμον. ἶσον. ¶ Ἀντιτάσσετε, ἀντίκειται. ¶ Ἀντιτεχνήσει, ἀντικατασκευάσει.

Ἀντιτείνει, ἐρίζει. ¶ Ἀντίτιμα, τὰ ἄποινα. τὰ ἀνέκτιστα. ¶ Ἀντιτιμᾶσθαι, ὃ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἢ ἀποτίσαι τὸν ἁλόντα. ¶ Ἀντιτίμημα, ἡ ἀντιτίμησις. ¶ Ἀντιτίσασθαι, ἀνταποδοῦναι.

Ἀντίτοι εἰμὶ ἱκέταο ἶσος ἱκέτης σοι εἰμί. ¶ Ἀντιτορήσας διορύξας, κατακόψας. ἀντιτορήσας.

Ἀντίτομον, φάρμακον. ἀντιπαθὲς ὅπερ ὁ ποιῶν οὐβλάπτεται ὑπόπινος. ἀλεξιφάρμακον. ¶ Ἀντίτυπα,

Ἀντιτυπῆσαι, ἐναντιωθῆναι ἀντειπεῖν. ¶ Ἀντιτυπίαι, ἀντιλογίαι. ἐναντιώσεις. ¶ Ἀντιτύποις. σκληροῖς. ¶ Ἀντιφθαρά. ἀντιλογία. μάχη. ζήλη. οἱ δὲ, μητρυιά. ¶ Ἀντίφασις, ἀπόκρισις. ¶ Ἀντιφαρὲς, ἐναντίον. ¶ Ἀντιφάτης, ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεὺς οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντιφέρεται, ἐναντιοῦτε.

Ἀντιφέρεσθαι, ἐριστικῶς, ἢ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιτάσσεσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι. ¶ Ἀντέκτιστα, οἷα εἰργάσαντο εἰς ἡμᾶς.

Ἀντιφερίζειν, ἐξισοῦσθαι ἀντιστῆναι. ¶ Ἀντιφέροιντο ἐξισοῖντο. ¶ Ἀντιφιλοτιμούμενοι, ἱπρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν καὶ δόξαν. ¶ Ἀντιφολκός. μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς. ¶ Ἀντίφρουροι, τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν. ¶ Ἀτίφωνα, ἐναντιόφωνα.

Ἀντίχειρες. ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς γενείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν.

Ἀντιχάλκημα, μέρος τί τῆς μαχαίρας νεῶς. Ἀντίχορδα, σύγχορδα, ἰσόχορδα. Ἀντιχόρτοις, σωφόροις. Ἀντίψυχοι· οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονος ὄρνιθες. Ἀντιψάλμους, ἀντιστρόφους, βυρσίπλης ἐφιγενείᾳ τῇ σκυτοτόμοις. Ἀντλεῖται, ἐλαύνεται. Ἀντλητὴρ· κάδος· ναυτικός. Ἀντλεία, σκάφη ἐν ᾗ μαλάσσουσι καὶ τὰ ξυλοίᾳ τὸ σκαφίδιον, καὶ ἡ αὐτλεία, αὐτλίαν τὴν καλλίστην. Ἄντλον, κάδον, αὐτλητήριον, τινὲς δὲ καὶ πᾶν θάλασσαν καὶ τὸ σωρὸν τῶν ὀραγμάτων. Ἀντοίσομεν, αὐτισώσομεν. Ἀντολίη, ἀνατολή. Ἀντολαὶ, γενέσεις.
Ἄντομαι, πάντα ἱκετεύω, ἢ αἰτοῦμαι. Ἀντόμεναι· ὑπαντῶσαι ἀντὶ τοῦ παραντίνων. Ἀντωμιλίη, ὑπαντήσασα αὐτὴν χοῦσα ἱκετεύσασα. Ἀντόμους, σκόλοπας, σκελοί. Ἀντομῶσαι, παρακαλέσαι. Ἄνθυαι, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. Ἄνθος· βύρσος, βυρσίπλης. Ἀνυχλὺς, πόρπαξ ἀσπίδος.
Ἀντόφρυς, βοτάνης εἶδος. Ἀξέσας· ἀναφοβηθείς.
Ἄνδρον, σκήλαιον, ἢ ὑπόγειος τόπος· ἢ βαθὺς, ἢ σκοτεινὸν σκήλαιον. Ἀνδρώδη· σκηλαιώδη.
Ἀνδρώδων, ἀναπεπλασμένων ἢ σκηλαίων. Ἄνδρων, πόλις Θεσσαλίας. Ἀνδρώνιος, ὄγμος. Ἄντυ, αὐτίνα, ῥόδιοι. Ἄντυα, τὸ ὑποπόδιον. Ἄντυγος, τὸ δι φερείας τὸ σῶμα τος. Ἀντύτων, χνόαι, αἱ πολυφθρέιαι τοῦ σώματος, οἱ ῥυτοί. Ἀντυγώδης, ἀναδεδεμένος ὅθεν αἱ αὐτυγες καταδέονται.
Ἀντικάρδια, αὐτόχυρα· λάκωνες. Ἄντυξ, σῶματος πολυφθρία. Ἄντυπος, ἴσος, ὅμοιος, ἢ ἐναντίος. Ἀντωμοσία, ἐναντίου μέρους ὅρκος· τὸ μὲν, διαφθείροντος ὅτι μὴ ἠδίκησεν, τὸ δὲ ἀπαλοιῶντος ὅτι ἠδίκηται. Ἀντωπεῖ, αὐτοφθαλμεῖ.
Ἀντωπὸν, αὐτοφθαλμόν. Ἀντωπὸς, λαμπρὸς, αὐτὸς τοῖς ὄμμασιν. Ἀνυσροβυόμενος, ἐκ φρέατος· αὐτλῶν. Ἀνύσορονος, ἄταφος· οὐλελουμένος, οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών. Ἄνυμφον, κακόνυμφον ἢ πρὸ μὴ δίωκαμεν νυμφθῆναι.
Ἀνῆξαν, ἀνῶρμησαν. Ἀνύσιον, ἄθρωτον βυκλείδης.
Ἀνύληνται, κατὰ τὴν ὑλώδη. Ἀνύονται, αὐαλωροῦνται. Ἀνυπαίτιος· ἀναίτιος. Ἀνυπείκτον, αὐτοβρίβλητον. Ἀνυπομόνητον, προῦχον, ἢ βόλος τίς. Ἀνύπνιον, ἀγρύπνιον. Ἀνύπειστον, ἀφόρητον· ἀνυπομόνητον. Ἀνυπόκριτος· ἄδολος ἁπροσωπόληπτος. Ἀνυποσόλως, ἀνυπόπτως.
Ἀνύπουλος· ἀνύποπτος. Ἄνυεις, ἄδικος, ἀσεβής.
Ἄνυρος, ἄδικος. Ἀνύσας, σωσελών. Ἀνύει, πληροῖ· ἁπαιτεῖ. Ἀνύσεις, τελφώσεις· καταρτώσεις· δύναμις πράξεων ἀποτελεσική. Ἄνυσις· σωθυσις· πρᾶξις· αὔξησις· ἐπίδοσις. Ἄνυσις, περαίωσις, καταρτωμα· δύναμις πράξεων ἀποτελεσική.
Ἄνυται, τελφοῦται. Ἀνύω, τελειῶ· ἐκτελῶ· ἀφελῶ· ἁπαντῶ. Ἄνω, ἐπὶ τὸ αὐωτερόν τόπου· μὴ χρόνου· ἢ ἐπίρρημα τάσεται. Ἀφλθεῖ, ἀπειθεῖ.
Ἀνώγει· παρακελεύεται. Ἄνωγεν, ἐκέλευσεν, αὐώγει πρὸς τάξει. Ἀνωῖσί· αὐτομονήτως, ἀπροσδοκήτως. Ἀνώϊστον, αὐόητον, ἀπροσδόκητον.
Ἀνωμισμός, σὺν τῇ αὐωτάτῃ γλυφῇ αὖω οἰκῶν.
Ἄνωμολία· παρὰ τοῖς ἰαμβοῖς λέγεται, ἡ τὰ ῥητὰ μὴ τὰ σιτία δεχομένη. Ἀνῶνται, κελεύεται.
Ἀνωδόρκασ· βεβήκησε ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τῆς βάσεως.
Ἀνώλεως, ἰαχυρός. Ἀνωλόφυκλον, ἀσάκρυτον.
Ἀνώμαλα δάσασθαι, αὐωμάλως μερίζειν. Ἀνωμαλία.
Ἀνωμαλοκρῶς, αὐωμάλως κεκαρμένη· οἱ δὲ, δεδεμένως.
Ἄνων, αὐύων. Ἀνώνυμος, ἄδοξος. Ἀνωνύμως, ἀδόξους. Ἄνωσις, βούλευσις. Ἀνώπιον, ἀόρατον, ἀπέρατον, ἀνεπίστροφον. Ἄνω ποταμῶν παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων κέχρηνται καὶ αἰσχύλος καὶ βυρσίπλης. Ἀνωρεάσ', οὐκ ἀφλυμένους. Ἄνωθον, ὀξύν. Ἀνωσὸν, ἐγκλινόν. Ἀνώσαντες, ἀνασχέψαντες. Ἄνωφύσα, ἀναβλασάνουσα. Ἄνωχθι, παρακέλευε.
Ἀνώχθω, κελευέτω. Ἄνωχμον, κελευστικόν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ξαι, κελάσαι προστακτικόν. Ἄξαντες, κατάξαντες. Ἀξέμελαι, ἀνέγκειν
Ἄξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες ἐν ξενιοῦνται.
Ἄξενος, ἀνεπίμικτος. Ἄξεσθαι· ἀγαγέσθαι· ἀφίξεσθαι· παραγενέσθαι. Ἀξέσους, ξαλάσ· σοφοκλῆς σίνωνι. Ἀξία, τιμή· καθῆκον· ἀξίωμα.
Ἀξιοπρεπέστατον, ἀξιολογώτατον ἄξιον ὑφηγήσεως.
Ἀξιέπαινος, ἐπαινετός. Ἀξιεπαινέτατος, ἄξιος ἐπαίνου. Ἀξιόβρασον, ἀγαπᾶσθαι ἄξιον.
Ἀξιεπιθύμητον, ἐπόρασον. Ἀξίνη, πέλεκυς. Ἀξιῶσις, βούλῃ, προαιρῇ. Ἀξιόλεπτον, ἐπαινετόν. Ἀξιομανεῖς, δίωκα τῶτροι.
Ἀξιομάχει, ἱκανοὶ μάχεσθαι. Ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνημονεύεσθαι. Ἄξιον, βοῶνον· ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεως. Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος. Ἀξιοχρέως, ἱκανῶς. Ἄξιος, ποταμὸς παιονίας.
Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος. Ἀξιῶν παρακαλῶν ἢ ἄξιον ἡγούμενος. Ἀξιῶται, ἔθνος θρᾴσσης.
Ἄξονα, ξύλον ἐν τοῖς τροχοῖς φόρον. Ἄξοον, ἄτμητον. Ἄξος, ὕλη παρὰ μακεδόσιν. Ἀξύλιστον, ἄκοπον. Ἄξυλον, θρῦλν, ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ ἢ ἱδρὸν τόπον. Ἀξύλῳ ὕλῃ θρυξύλῳ, ἢ ᾗς οὐδεὶς πω ἐβυλεύσατο. Ἀξύμβλητον ὁ μηδενὶ ἀπαντᾶν ἢ δυνάμενον ἢ ἀσωμαύτητον σοφοκλῆς λημναίαις. Ἄξωος, ἀκοινώνητος, πολύξενος.
Ἀξυγωνὲς, ἀλλότριον, κατὰ γένος. Ἀξωέτου· ἀσωεῖσθαι· αὐοήτου· ἄφρονος. Ἀξυρὲς, ἄξυρον, ἄστομον, ἄθυμον· ἀμβλύ. Ἄξω, ἀγάγω· φόρω.
Ἄξων, ἡ ὀχὴ τῶν τροχῶν δίκην ξύλου θρῦλ ὁ στρέφονται.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οἱ, μάγειροι, ὑπηρέται. Θεράποντες· ἀκόλουθοι καλλίμαχος. Ὁόξεον, ἐβράπυνον.
Ὀξόω, διανοήσω ὑφορμήσω αἰσχύλος ἐλβυσινίαις. Ὀλοί· νέοι· ἀείμνηστοι. Ὀῖα, δένδρα καρπόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ ἀφροδίτῃ ὡς ἱστορεῖ νάσανδρος πρὸς ταῖς εἰσόδοις. Ὄϊγον, ἐν οἰδέων, ὠδίων φωνῶν. ὀλίθριον.

Ἀοιδή, ὠδή φωνή. Ἀοίδιμος· ἀείμνητος. διαβόητος, ἀεὶ ἀδόμενος εὐκλεής, ὀνομαστός. Ἀοιδιάει· ἀδολεῖ· ὑμνεῖ. Ἀοιδοὶ, πολυβόητοι· ὀνομαστοί. ἢ εὐνοῦχοι.

Ἀοιδοπόλος, ᾠδὴν τὰς ὠδὰς ἀναστρεφόμενος.

Ἀοιδός, ᾠδός· κιθαρῳδός· καὶ ὁ ποιητὴς καὶ ὁ θρηνῳδὸς ὁ εὐνοῦχος πολλῶν. Ἀοιδοὺς ὁμοίους. Ἄοινα ἱδρὰ τὰ καὶ νηφάλια. Ἄοιμος, ἄπορος ἢ ἀληθὴς ἢ ἀπρόστυχος. Ἄοιμον, ἄῤῥητον. Ἀσκηθὴς, ὑγιής. Ἀολλέες· ἀθρόως ὁμοῦ πάντες.

Ἀολεῖ· σωσάγῃ. Ἀολλίσασα, ἀθροίσασα.

Ἀολιαθῆναι, σωαθροισθῆναι. Ἀελλόπους· ταχεῖς πόδας ἔχων. Ἄοξος, ἀδιάλυφος. Ἄοπος, ἄφωνος, ἀόρατος. Ἄορ, ξίφος μάχαιρα.

Ἀόρα, ξίφη ἀφρονικῶς. Ἄορει, τῷ ξίφει.

Ἄορβυ, γυναῖκες λέγονται καὶ τρίποδες. Ἀόρατον, μὴ θεωρούμενον. Ἀορίστως, ἀπολύτως.

Ἀορκίζους, ὁμολίσαι. Ἄορον, μοχλὸν πυλῶνα. θυρωρόν· κύριοι. Ἄορος, ἄϋπνος μεθυμναῖοι.

Ἀόρος, λιμὼ ἢ λίμνη. Ἀόρταυνικὲς, ξίφος ἐκ ταμλίου. Ἀορτὴς, Φορβὺς τῶ ξίφους.

Ἀόρτης· ξιφίστης ὑπὸ μακεδόνων, ἄγγος. Ἄορτος δερμάτιον ἱμάτιον. Ἀορτῆρες, οἱ ἀναφορεῖς τῶ ξίφους, ἢ οἱ κρίκοι τῆς θήκης. Ἀόρων, γυναικῶν.

Ἄος, πνεῦμα, ἢ ἴαμα. Ἀοσητὴρ, βοηθός.

Ἄοσον, ἄῤῥιζον. Ἀούματα· τὰ τῶν πνευσομένων κειμήλια ἄχυρα· κύριοι. Ἄουτον, αὐήκοον, ἄῤῥωτον. Ἀοιρούς, τὰς μακροτάτας πέδας· οἱ δὲ, μεγίστας, ἄλλοι ἀφυλάκτους. Ἄοψ, αὐόφθαλμος.

ΤΟ Ἀ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Γαβοῖδος, ἐμμελῶς· λάκωνες. Ἀπατῶν, ἀφελῶν. Ἄπαγε· παῦσαι, ἀναχώρει· πέπαυσαι. Ἀπάγει, ἀναχωρεῖ.

Ἀπάγεσθαι· εἰς θανάτου, ἕλκεσθαι. Ἀπάγκλος· ὁ μηδέπω σωαγκαλιζόμενος παῖς· ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα ἡβῶντες. Ἀπακωνισάμενοι, σωτείναντες τοὺς ἀκοῶνας. Ἀπάλαυται· διόλου καπάνυται. Ἀπαγγέλω, φανερὸν ποιῶ. Ἀπαγορεύει· κάμνει· διαλέγεται, κωλύει· ἀποφαίνεται.

Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. Ἀπαγρυθεὶς, ἀφαιρεθείς. Ἄπαγρος, ἀτυχὴς· ὠδὶ τὰς ἄγρας.

Ἀπαιτωλὴ, ἢ τῶν καπήλων πρὸς τοὺς ὠνησιπρίᾳ παράδοσις, ἢ ἀπαίτησις ἀποκομιδή. Ἀπαράδοτα, ἀπρεπὲς, οὐχ ἁρμόζον. Ἀπαράδοτα, ἀλλόφρια.

Ἀπαφρόμενον, ἀπαίρονται. Ἀπαθὴς, αὐάλυτος. ἀβλαβὴς ἄζωστος σκληρός. Ἀπαυάζειν παρεῖσθαι. παραλελύσθαι. Ἀπαυγείρων· ἀσφροκλέα τῶν ἀπαυγείρων, αὐτὶ τῶ συνῳφαντῶν ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀτορβῆ αὐγείρου τὰ πινάκια ὑβῆπτον. τουτέστιν ὑβήτων οἱ ἔχατοι. Ἀπαίσιμον, τὸ μὴ λέγειν προσόμοια. Ἀπαισθυσία, ἀγυμνασία. Ἀπαίσθεν τον, ἀμαθῆ. Ἀπαισθυτείβητος, ἀγύμναστος.

Ἀπαιτύμνον, ἀφαιρόμενον. Ἀπαισθοίωται· ἀπηναισχύντηκε τέτμηται. Ἀπαΐξαι, ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι. Ἀπαΐξασ', ἀποχωρήσας.

Ἀπαόλη, ἀπάτη· ἀπόστερησις· αἰσχύλος περίαιβοῖς.

Ἀπαολᾶν, παραλογίζεσθαι. Ἀπαόλημα, ἀπόβαρμα, ἢ ἀπόπατημα· ἢ ἀπόπλασμα. σοφοκλῆς.

Ἀπαόλησις μαθοῦ, ἀποστέρησις μαθοῦ· ὡς ὑστεροῦντας τῶν μαθῶν τοὺς ὑπουργοῦντας. Ἀπαίρει, ὁδηγεῖ· ἀποδημεῖ· ἀναχωρεῖ. Ἀπαίρονται, ἀπορμοῦται. Ἄπαις· μὴ ἔχων τέκνον. Ἄπαις ὄνομα πόλεως. Ἀπαιτίζονται· ἀπαιτοῦνται.

Ἀπαιώνισον, δύσφημον βδελυρίδης ἀλλαχοῦ καὶ σὺ μηδεὶς κλέινθον ἀπαιώσιον, δύσφημον. Ἀπαῖ ἄκρας μάχη, ἢ σὺς πρὸς σῦν μάχη λάκωνες. Ἀπακτένων, ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. Ἀπάλαμνος, ἀσθενὴς ἀμήχανος. Ἀπαλαύξινα· εἰς αὖθις καταστρέφοντα. Ἀπαλασήσασα, χλιδιάσασα.

Ἀπαλέξασθαι, ἀποφυλάξασθαι· σοφοκλῆς ἱππόνῳ.

Ἀπαλεξήσειν, βοηθήσειν. Ἀπαλεξίηκον, ἀθεράπευτον. Ἀπαλθήσεσθον, δυϊκῶς ἀποθεραπεύονται ἢ θεραπεύουσιν. Ἀπαλεῖν, ἀμελεῖν. Ἀπαλεύντες, ἀμελοῦντες.

Ἄπαλκος, ἰδρῶν καινωνοί. Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή.

Ἀπαλλαξείοντες, ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες.

Ἀπαλλαξήσαιμι, ἀποσήσαιμι. Ἀπαλλιτόν· θαυμασόν· ἔξαλλον πολύ· παρηλλαγμένον. Ἀπαλλόν, μόνον. Ἀπαλλᾶσθαι, ἀπαντλεῖν.

Ἀπαλοῖξαι· ὁμόσαι· λάκωνες. Ἀπαλοβραχέα, ἀπαλοανθῆ· ἀπαλῶς θάλλοντα. Ἀπάλιον, θύμα δελφάκιον. Ἄπαλον, αἰσχὴ ἀπὸ τῶ παλαίειν.

Ἀπαλοῖς, μικροῖς. Ἀπαλὸς, μικρὸς ζυφρός.

Ἀπαμείβομαι, αὐτὰ ποκείνομαι. Ἀπαμειβόμενος, αὐτὰ ποκεινόμενος. Ἀπαμβράκευ, αὐσρίζε. καρτρεῖ. Ἀπαμέρεται, ἀφαιρεῖται.

Ἀπαμήσεται, ἀποθερίσει. Ἀπαμῶσαι, ἀφρέαλαι. Ἀπαμωτοὶ, βοηθοί. Ἀπαμφιάσαντες, ἀφρύσαντες. Ἀπαμφιεῖ, ἀπογυμνώσει.

Ἄπαν, ὅλον ἅπαντα. Ἀπαναίνου, ἀφρεφου.

Ἀπαναῦ, καλεῖν. Ἀπανεῖ, καλεῖ.

Ἀπανάσασις, ἀποικία. Ἀπάνεσον· κάλεσον λάκωνες. Ἀπάνθυθεν, μακρόθεν, ἄποθεν, προσωτέρω. Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. Ἀπανυμένοι, ἀπαρνησάμενοι. Ἀπανθρᾶκιδες, οἱ πρὸς ὀπήνην ἐπιτήδειοι χεύδες, ἢ πέμματος εἶδος ἀπανθρακίς. Ἀπάνθρωφος, σκληρός. αὐόκτος ἄφρων. αὐτελεύτητος. σοφοκλῆς ἀπανι*. Ἀπαντίζορα, ἐναντία. Ἀπαντινά· αὐτόχροα. ἐκτετυπωμένα.

Ἀπαντλοίην αὖ· ἐπικουφίσαιμι αὖ. Ἀπαξιοῖ, ἐκ ἀξιοῖ. ὑποδριφανδύεται. Ἀπαξοὶ, μοναχοί.

Ἄπαξ, ἐπίῤῥημα ἀριθμητικόν. Ἀπαξον, ἀποῤῥίπτουσιν. Ἀπαταλὴ, ἀπαντητεία ἢ γοητεία ἀπατηλὴ ἀπατήτεια ἀλαζὼν ἢ μαντευόμενος. Ἀπαράκλητος, ἀσύγκλητος· αὐόμοιος. Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον, ὃ οὐδαμῶς ἀποτρέπεσθαι.

Ἀπαραλλακτον, ἀλλοιωτόν. Ἀπαραλλάκτως· ὁμοίως καὶ μηδὲν παραλλάσσοντι. Ἀπάραλλον, ἀπέτομον. Ἀπαρεμποδίστως, ἀνεμποδίστως.

Ἀπαραφθίπτως, ἀπλάστως. Ἀπάρασ', σκεψάμενος ὁρμήσας. Ἀπαράσεται, ἀφορμήσεται.

Ἀπαράσημον, ἀσυνέκτατον ἀπαραχάρακτον.

Ἀπαραλόγισον, ἀψευδὲς ἀληθές. Ἀπαραύτινα,

ἀπαράλλακτα. Ⓐ παίραζον. ἀπευκῆ ἢ πέραντον.
Ⓐ παράχυτος δίνος ᾧ οὐ προτέθειται θάλασσα.
Ⓐ παράβατον, ἄπιστον. Ⓐ πρήγματα ἀπαρχαί.
Ⓐ παρεμφάτως, αἴνυδηλώσεως ἀεὶ θμοῦ ἢ προσώπου.
Ⓐ παρὲς ὑγιὲς ἀπληρώτων. Ⓐ παρέσασθαι, εἰς αἵρεσιν ἀγαγεῖν. Ⓐ παρθένευτος, ἀκέραιος καθαρὰ, σοφοκλῆς ἰφιγενείᾳ τῇ αὐλίδι.
Ⓐ παρεῖνη, φυτάριόν τι, οἷοι δὲ, ὀροβάκχην.
Ⓐ παρκῆ· ἁρμόζονται, αὐτάρκη. Ⓐ παρκτίασ' οὕτως αἴνεμος. Ⓐ παρκτεῖν, ἀποτυχεῖν.
Ⓐ παρτῆναι, ἁρθῆναι. Ⓐ παυτῆσαι. χωρῆσαι. διασῆσαι. πληρῶσαι. Ⓐ παρτὰ ἀπηρτισμένως. ἀκεραίως αἰσχύλος. ἀθάμαντι. Ⓐ πάρτια, τὰ ἔπαθλα. Ⓐ παρτίασ', μετάβασιν, ἀποσκευήν. τέλος· ἀπαρτισμόν. Ⓐ παρτίζει, τελειοῖ.
Ⓐ παρτικός· πρὸς ἄπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἔτοιμος.
Ⓐ παρτιλογία· ἀπηρτισμένη ῥῆσις. Ⓐ παρτύειν, ἀποκηρύσσειν ταχαντῖνοι. Ⓐ παρτῦναι, τάξαι.
Ⓐ παρυύμενον, ἀφαιρούμενον. Ⓐ πάρχεσθαι, μεταδιδόναι. Ⓐ παρχὴ, προσφορὰ ἀφαίρεμα.
Ⓐ παρχὴ, χρισός· πρῶτος χρισός. Ⓐ πάρχεν, τὰς ἀπαρχὰς προσφέρε. Ⓐ παισα χαλκῆ λαμπὰς ὅλη κρῆτες. Ⓐ παισίασ· διατωῆς. Ⓐ παγος, ἄγευστος. Ⓐ πασιὸν, τὸ δεσμωτήριον. Ⓐ παπαείζειν, ἐπαίρειν. Ⓐ παασείοντα παμποίκιλον· οἱ δὲ λινὸν χιτῶνα, οἱ δὲ μαλλωτόν. Ⓐ παυσί· ἄγευσί. Ⓐ παστεύων, ψευδόμενος. Ⓐ παστακῶς, ἁμαρτόν. Ⓐ πατᾶ, πλανᾶ. φενακίζῃ
Ⓐ πάτη, πλάνη. ψεῦδος. Ⓐ παπτηλὸν, ψευδές. ἀπατητικὸν, παραλογιστικόν. Ⓐ παπτηὸν, τὸ αὖθις μάλως συμπείμενον παρὰ δημοκρίτῳ. Ⓐ πάτρθεν, ἄποθεν ἢ χωρίς. Ⓐ πατούρια· ἑορτὴ ἀθήνησιν ἐν ἡμέραισ πέντε καὶ δυσὶν ὧν ἡ πρώτη, δορπία καλεῖται· ἡ δευτέρα, ἀναῤῥύσις, ἡ τρίτη κυρεῶτις· ἡ τετάρτη, ἐπίδεξις. Ⓐ παυβύργος, κωλυτικός.
Ⓐ παύχασμα, ἡλίου φέγγος. Ⓐ παύγεος, λαμπρὸς φωτεινός. Ⓐ παυσῶ, ἀπαγορεύω. Ⓐ παυθαδιάζοντας, μεγαφρονοῦντας. Ⓐ π' αὐτόφιν, ἀπ' αὐτῶν ἢ ἀπ' αὐτῶ. Ⓐ παυλέαξ, τὸ μὴ προαυλεῖν κατὰ τρόπον, ἀπαυλία καὶ ἐπαυλία, διχῶς λέγεται ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπαυλίζεται ᾧ αἰσχρὸν ἐννύμφη.
Ⓐ παυλὸν, ἀφρικτον. Ⓐ παυσίασ', ἀπαροσχύτας. Ⓐ παυβολήσει, ἀφ' ἑαυτῶ ἐλθη· παρὰ τὸ μολεῖν ὃ ὅσιν ἐλθεῖν. Ⓐ π' αὐτοματου, ἰδιαίφνης.
Ⓐ παφίνιον· λάκωνοῦ καρδοπον λιθίνην ἐν ᾗ μάττουσι, ὡς κτητίαν καλοῦμεν. Ⓐ παφίσιμ, ἀπαταῦν ἀφαιρεῖσθαι. Ⓐ παφὸς, ἔφυλον ὄρνεον. Ⓐ παφουλίσωρ, σαφυλῖνος· λάκωνοῦ. Ⓐ παφῶ, ἀπατήσω.
Ⓐ πέβη· σωέβη ἐγένετο. Ⓐ πέβλησεν, ἀπέπασεν.
Ⓐ πεβήσατο, ἐφορβύθη. Ⓐ πέβαισεν, ἀπέδυσεν.
Ⓐ πεβίω, ἀπέθανεν. Ⓐ πεγγυαλίζειν, ἀποκηδεύειν.
Ⓐ πεγένετο, ἀπέθανεν. Ⓐ πεγωσμένος, ἀνέλπιστος.
Ⓐ πεδέξασ', ἀπέλαβεν. Ⓐ πέδεσ', ἐκδέδωκεν.
Ⓐ πεδίζῃ, ὁμαλίζειν. Ⓐ πεδηκόθη, κατεδηκόθη.
Ⓐ πεδὸν, ὁμαλὸν· ἰσόπεδον, ἐπίπεδον. Ⓐ μπεδον, ἀνάπαλιν. Ⓐ πέδατο. ἀπεπωλήσατο.
Ⓐ πέδατο, ἐκδέδωκεν. Ⓐ πέδου, παρέδου.
Ⓐ πέβρα, ἀπέφυγεν. Ⓐ πέβργεν, ἀπεκώλυσεν.
Ⓐ πεήσει*, ἀπέση. Ⓐ πέφπεν, ἀπηρνήσατο· ἀπεῖπεν.
Ⓐ πέθειξεν, ἀπέκφρον· ἀπέκωλεν. Ⓐ πείργει, ἀπείργει κωλύῃ. Ⓐ πεῖ ἄπιθι ἄπελθε. βάδιζε. Ⓐ πῆς γῆς· τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς. Ⓐ πειθεῖ, αὐτιλέγει.
Ⓐ πειθὴς, ὑπότακτος· ἄπιστος, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ⓐ πίπιθεν οὐκ ἐπείσθη. Ⓐ πειθήσματα, ὁμοιώματα. Ⓐ πειθὼς, ἄτοπον οὐ πρέπον.
Ⓐ πειλὴ, ὀργὴ· ἀπειλεῖται. Ⓐ πέπατο· ἠρνήσατο.
Ⓐ πεῖπεν, ἠρνήσατο. Ⓐ πειπάμεθα, ἀπερρίψαμεθα.
Ⓐ πείπαντο, παρητήσαντο· ἀπετάξαντο. Ⓐ πείπεται, ἀφίστασθαι· ἀπάρχεται. Ⓐ πειραίη, ἡ πειρωτική. Ⓐ πειράκις, πολλάκις πλειάκις.
Ⓐ πείρων, ἐκώλυον. Ⓐ πειρεκήτων, ἀπειπαμένων.
Ⓐ πειρημένοι, ἀπεγνωσμένοι. Ⓐ πεγνωκότες, ἀπηγορευμένοι. Ⓐ πειρέσιον, πολύ. Ⓐ πείρος, πλῆθος. Ⓐ πειρέσιακαὶ ἄπειρα ᾧ πλήθη πολλά· ἀνάπαιγες, ἀπειρέσιαι. Ⓐ πείρητον, ἄῤῥητον ἀνεκλάλητον. Ⓐ πείρητος, ἄπειρος. Ⓐ πείρηται, ἀπηγόρευται. Ⓐ πεῖρξεν, ἐκώλυσεν.
Ⓐ πειρον, πολύ· ἄγευστον, πδιφθορές. σροπύλον· δθ' ἡ μήτε ἀρχὴν μήτε πρᾶσ' ἔχειν. Ⓐ πείρονα, πέρασ' μὴ ἔχοντα. Ⓐ πείρονασ', ἀπειράτους· σοφοκλῆς θυέστῃ. Ⓐ πείρου, ἀγνώσου μεγάλου.
Ⓐ πείρῳ, πλῆ. Ⓐ πειρομένων, ἀποφθυόντων.
Ⓐ πείρων, μεγάλων· ἀναριθμήτων, πέρασ' μὴ ἐχόντων.
Ⓐ πειροπλάσιον, πλυπλάσιον. Ⓐ πεισιν, ἀπέρχεται· ἀπέθανεν. Ⓐ πεισουτῆρθυ, σκόλοπες.
Ⓐ πιτε, ἀπέλθατε. Ⓐ πεμάκισεν, ἐπικραύθη.
Ⓐ πεκαίνυτο, οἴκα· ἀφηρεῖθ. Ⓐ πέκαμον, ἠργάσαντο.
Ⓐ πεκέλλβρεν, ἀπέκλεψεν. Ⓐ πεκέντησαν πῶ ἀληθειαν· δίον ἐλέγχθη ὀρθίον ἦν τῷ πράγματι.
Ⓐ πεκλέξαν, ἀφορισεῖν φυσώντες, ἐποίησαν. Ⓐ πεκθμάθη, ἀπηνέχθη· ἀπωλέθη, τῷ πεκύντος ἐγένετο.
Ⓐ πεκθρύφου, εἰς κθρυφλῶ τὸ τέλος ἦλθε. Ⓐ πεκόσμεον, ἀπετίθουν, ἀπετίθεντο. Ⓐ πεκτὸν, ἀπεκτηνὸν, ἄκαρπον, ἀπόκροτον. Ⓐ πεκυπάρωσεν, ἀπέκτεινεν. Ⓐ πεκωλύθη, ἀπεχωρίσθη.
Ⓐ πελάζειν, ἐκκλησιάζειν λάκωνοῦ. Ⓐ πελασία, διωγμός. Ⓐ πέλεθρον ἵνα πῶ δύναμιν πῶ ἀμέζιον. Ⓐ πέλεθρον, ἀμέζιον, πλέθρον γὰρ εἶδος μέτρου. Ⓐ πελελαμμένοι, διωκόμενοι. Ⓐ πέλεξα, ἀπεῖπον, ἀπηγόρευσα. Ⓐ πελέπη, ἀπελεπίσθη. Ⓐ πέλυκα· ἀπῤῥῶγα κύπριοι. Ⓐ πέλασον, ἀπρόσιτον. Ⓐ πελέκησεν, ἀπεδήμησεν, καὶ τοῖς δακτύλοις ἐλόφησεν. Ⓐ πέλλαι· σκηναὶ ἐκκλησίαι· ἀρχαιρεσίαι. Ⓐ πέλειν, ἀφικνεῖσθαι.
Ⓐ πελδύθερος, ἐκ δούλου ἐλεύθερος. Ⓐ πελδύση, ἀπόῤῥηξη. Ⓐ πελιγκόμω, ἀπερρίπτουμαι.
Ⓐ πέλλον, αἴγειρος ὁ λευκὸς εἶδος δένδρου. Ⓐ πέλλακας, ἑορτὰς κοινωνούς. Ⓐ πελύκησεν, ἀπέτεμεν.
Ⓐ πελυμαίνουσι, ἀπεκαθαίρουν· ἀφηγιάζουσι.
Ⓐ πέλυσεν, ἀπελύσασεν. Ⓐ πελύωσεν, ἀπέτεμεν, ἀπέκοψεν. Ⓐ πεμάασθε, κατῆψατο· ἀπώκισεν.

Ἀπεμέσω, ματαίω. Ἀπεμορξάμην, ἐδάκρυσα.
Ἀπεμόρξατο, ἀπεψήσατο. Ἀπεμόργνυ, ἀπέμεσεν ἐξέρασεν. Ἀπεμπολεῖ, πιπράσκει. Ἀπεμπολήν, ἀπαλλαγήν. πράσιν ἐμπορίας. Ἀπεμπολήσας, πωλήσας. πεπρακώς. πραγματευόμενος.
Ἀπεμπολῆσαι, τὸ ἐνδὲ κέρδος ἀποδόσθαι τί.
Ἀπεμυθεόμην, ἀπηγόρευον, πόλλ' ἀπεμυθεόμην καὶ ἐπιμυθεόμην, ὅ ἐστιν ἐπέλεγον καὶ συνεβούλευον.
Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα. ἐκ τοῦ μὴ ἐμφαίνειν δ' ὅμοι
Ἀπέναντι, κατὰ ἀναπλὰς νότου. (ον.
Ἀπενάσθη, ἀπῳκίσθη. Ἀπενάσσατο, ἀπῴκησεν.
Ἀπεγκάμενος, κτησάμενος. Ἀπενδονηκὼς, φυγών. Ἀπενέγκασθαι, λαβεῖν. Ἀπένεικας, ἀπήνεικας. Ἀπενεγκεῖν γραφὴν, τὸ γράψασθαι δίκην. Ἀπένειμεν, ἀπεκλήρωσεν. Ἀπενήσω, ἀπέβαλεν εὐριπίδης αὔγῃ. Ἀπενήνατο, ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο. Ἀπενιαυτισμός, ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον σράσασιν. Ἀπενθέα ἀπενθῆ. Ἀπεννέπη, ἀπαγορεύσῃ. Ἀπενώτισαν, ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα σοφοκλῆς. φινεῖ.
Ἀπεξέβαι, τὸ ἀποπατεῖν κρῆτες. Ἀπεξεβίω, ἀπέθανεν. Ἀπεξενωμένη, ἀλλοτρία. Ἀπεξεσμένον, ἐκτετρυνευμένον ἢ κριβωμένον. Ἀπεξηκησάμην. ἀπεξεφόρησα, ἢ ἐξεκένωσα, ἢ ἀπεθέμην.
Ἀπεοίκασιν, ἀνομοιοῦσιν. Ἀπεοικότως ἀνομοίως.
Ἀπεόντος, ἀπόντος. Ἀπεπάνωτος, ὁ μὴ παλαιούμενος. Ἀπεπορίαν, ἀπεχλωρίασεν. Ἀπεπόμην, ἀπεχώρησα. ἀπεπήδησα. Ἀπέπρησεν, ἀπεδάκρυσεν. Ἀπεφύσησεν, ἀπεμάρανεν.
Ἀπέπτυσε λόγους. ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη σοφοκλῆς φαίδρᾳ. Ἀπέρ, καθάπερ.
Ἀπεράντοις, ἀπείροις. Ἀπειπέμεν, ἀπειπεῖν. ἀπαγορεῦσαι. Ἀπέραντον, μέγαν, ἀτελείωτον. ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν. Ἀπέργαθεν, ἀπώλεσεν.
Ἀπέρατοι, ἀόριστοι. τέλος μὴ ἔχοντες. Ἀπέρ ἐστιν, ἅ τινά ἐστιν. Ἀπέργὸς, ἀργός. Ἀπερημάσαι, ἀπῳκῆσαι. Ἀπεριόριστος, ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφωνῶν. περιορίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν ἔλεγον.
Ἀπεριάλλητον, ἀνεξαπάτητον. ἀφελῆ. Ἀπερίβλεπτον, ἀπερινόητον. Ἀπερίγασεν, ἀπεφθάρη.
Ἀπερίγραπτον, ἀπερινόητον. Ἀπερίγραφος, ἀπερινόητος. ἀνίκητος. Ἀπεριέρτως, ἀπερισκεπάστως. ἀπολυπραγμονήτως. Ἀπερινόητος, ἀπερίβλεπτον. Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν.
Ἀπερίληπτος, ἀκατάσχετος. Ἀπερισκέπτους, ἀβουλήτως. ἀπρονοήτως. Ἀπεριπάστως, ἀμερίμνως ἀφροντίστως. ἡσύχως. Ἀπερίστατον, μορὸν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. Ἀπεριμερίμνως, ἀμερίμνως. Ἀπερείσατο, ἀπετινάξατο. Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν. Ἀπερείσεται, στηρίξεται.
Ἀπερείσια. πολλὰ ἄπειρα. Ἀπερισκήπτως, ἀνεπινοήτως. Ἀπερίτρεπτον, τὸ μὴ περιτρεπόμενον. ἤγουν τὸ μὴ καταστρεφόμενον. Ἀπέρονα, πέρας μὴ ἔχοντα. Ἀπέρρε, ἀπεφθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς. Ἀπέρρηκται. τέτμηται. Ἀπερρήσει, ἀπολέσει, ἀποφθερεῖ. Ἀπερρίγασι, πεφρίκασιν. Ἀπερρώοντο, ἐρρωμένους ἤλουν.
Ἀπερείκειν, κατέχειν. κωλύειν. ἀποδιώκειν. Ἀπερύκοι, κωλύοι. Ἀπερωεὺς, κωλυτής. ἐρωνεῖν γάρ ἐστι τὸ ὁρμᾶν. Ἀπερωτὸς, ἀπάνθρωπος.
Ἀπερώπως, θαυμαστῶς, ἀδοκήτως. Ἀπερωήσειας, ἀποχωρήσειας. Ἀπέσαξεν, ἔτρωσεν. ἀπέτρωσεν. Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. Ἀπεσείσατο, ἀπεβάλλετο. Ἄπεσθαι, ἀκολουθῆσαι.
Ἀπεσίμωσεν, ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν, σίμαι γὰρ αἱ μετέωροι πρὸς ἀναβάσεις. Ἀπέσεισεν, ἀπεώσατο. ἀπέρριψεν. Ἀπεσκευάζετο, ἀκύρους ἐποίει. Ἀπεσκευασάμην, ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα. Ἀπέσκη. τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκαις τόξα. σοφοκλῆς τρωΐλῳ. Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν.
Ἀπεσκληκὼς, ἀναισθήτως ἔχων. Ἀπεσκόλλυπτεν, ἀπέσκεπε τὸ δέρμα ὅθεν καὶ σκολοδέφης. Ἀπεσκοράκιστο, καταπεφρόνιστο. Ἀπεσκόραζεν, ἀπεσύρατο. Ἀπεσκοτωμένα, ἐσκιαγραφημένα, τὰς γὰρ χρίσεις, σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι.
Ἀπεσκύψισαι, κεκάθαρται. Ἀπέσοιξεν, ἀπέσωσε. λάκωνες. Ἀπεσουτὴρ, ἀπεσώθη λάκωνες.
Ἀπεσούπαζον, ξύλοις ἀπεδίωκον. Ἀπεσποδιηκότων, φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ. Ἀπεσπάδαντο, ἀπέστησαν. Ἀπεσποδῆσθαι. ἀπερρίφθαι. ἀποθανεῖν. Ἀπεσία, ἄνεσις καὶ ἀπέδρα. Ἀπηλλάγη, ἠφανίσθη. Ἀπέστρωσαν, ἀπέφραξαν ξύλοις,
Ἀπέστη, ἐχωρίσθη. Ἀπέστηλεν, ἀπῆλθεν.
Ἀπεστλεπυσμένον, ἀπεξυσμένον. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα.
Ἀπεστύλουν, ἀπέσυρον. ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον.
Ἄπεστιν, ἀπέχει. Ἀπεστὺς, ἀποχώρησις. Ἀπεστυφέλιξεν, ἀπέρριψεν. Ἀπέσφηλεν, ἀπέκρουσεν.
Ἀποδιέσεισεν, ἐδίωξεν. Ἀπέστω ἀγνοία. ἢ ἀπεῖναι ἢ μὴ γένοιτο. Ἀπεσφακέλισεν, ἐσάπη. ἀριστοφάνης, ὀλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ, τὴν ἐκ τῆς ὄψεως μελανίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν.
Ἀπέσφηλεν, ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπεσφραγίσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. Ἀπέσχας, ἀπεσχάσας.
Ἀπ' ἐσχαρόφην, ἄποθεν τῆς ἐσχάρας. Ἀπεσχοδιάζετο, ἀσκέπτως ἐγένετο. Ἀπεσχοδιάζετο, ἐτοιμάζετο. Ἀπεσχοινισμένος. ὡς διεστηκὼς διεζευγμένος ἀποκεκλεισμένος. Ἀπετείχιζον, ἀπεχώριζον.
Ἀπετέλεσεν, ἀπήρτησεν. Ἀπετέλουν, ἀπεπλήρουν.
Ἀπετίννυον, ἀπεδίδουν. Ἀπετίννυτο, ἀπελάμβανεν. Ἀπέτισεν, ἀπέδωκεν. Ἀποτμήσωσι χαράσσαι. ἀποτέμωσιν, αἱ ὑδροῤῥόαι. Ἀπετράπημεν, ἀπεφύγομεν. Ἀποτυμπάνισαν, ξύλα ἀνηρήκασιν. Ἀπευθανατίζειν, ἀποθνήσκειν.
Ἀπευήκασιν, ἐξηρημέναι εἰσίν. Ἀπευθὴς, οὐδὲν ἀκούσας. Ἄπευθος, ἀνήκοος ἢ ἀπαθὴς ὢν παντὸς κακοῦ. Ἀπευθύναι, κολάσαι. Ἀπευθύνει, κολάζει. Ἀπευκταίοις, ἀχρησίμοις. Ἀπευκτὸν, μισητὸν, τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. Ἀπεύδα, ἀπηγόρευσεν.
Ἄπευστος, ἀνήκοος. Ἀπευτελεῖσθαι, ἀπέρξασθαι.
Ἀπεύχεται, ἀρᾶται. Ἀπέφατο, ἀπέθανεν.
Ἀπέφατο, ἀπείπατο ἀπεφήνατο. Ἀπέφησεν, ἠρνήσατο.
Ἀπεφθαρμένον, ἀποθνήσκοντα.

Ἀπέφθιτον,

Ἀπέφθιτον ἀπεφθαρήσαν. ¶ Ἀπέφρησαν, ἀφῆκαν, κρατῖνος θράσιν. ¶ Ἀπέφρυσεν, ἀπέξεσεν, ἀπέβαλεν. ¶ Ἀπέχεσθαι, φεύγειν. ¶ Ἀπέχεχροός, ἀπέχεσθαι ἐποίει τοῦ χρωτός. ¶ Ἀπέχης. λάβης.

Ἄπεχε, ἐκώλυε. ¶ Ἀπέχθεια, ἔχθρα. μῖσος.

Ἀπεχθάνοντο, ἐμισοῦντο. ¶ Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιός.

Ἀπεχθαίρων, μισῶν. ¶ Ἀπεχθὴς, ἐχθρός.

Ἀπέχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπεχθήρω, μισήσω.

Ἀπέχθομαι, μισοῦμαι. ¶ Ἀπεχθρῶς. ἐχθρωδῶς.

Ἀπέχω, πόρρω εἰμί. ¶ Ἀπεχειρίασεν, ἀπεσκίρτησεν, οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν. ¶ Ἀπέχρα, ἤρκει.

Ἀπέχρησεν, ἤρκεσεν. ¶ Ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

Ἀπέψα, ἀπέμασεν. ¶ Ἀπεψύχη, ἀπεπνευματίσθη αἰσχυλός. κερκύονι ἢ σατυρικῶ. ¶ Ἀπεψύχοντο ἐξήραινον ἀνέμου. ¶ Ἀπεώρητον, ἀμετεώριστον.

Ἀπεωρούμενον, κρεμάμενον. ¶ Ἀπεώσατο, ἀπεσείσατο. κατεβάλετο. ¶ Ἀπέωσται, ἀπωθεῖτο.

Ἀπηνήνατο, παρῃτήσατο. ¶ Ἀπεωστὸν, ἀπόθητον.

Ἀπηβηκῶς, τὴν ἀκμὴν παρελθών. ¶ Ἀπῆγεν ἐλεῶς σκληρῶς. ¶ Ἀπηνὴς, ἀπήρητος. ¶ Ἀπηγμένων, κρατηθέντων. ἀποφερομένων. ¶ Ἀπηγορευμένα, ἄνομα. ¶ Ἀπηγόρευται, κεκώλυται.

Ἀπηγορευόμενος, ἀποβεβλημένος. ¶ Ἀπηγόρευμα, ἀπολόγημα. ¶ Ἀπηγορήσομαι, ἀπολογήσομαι.

Ἀπηγενέσι, ἀποτεταγμένοι. ¶ Ἀπηγκωνισμένος, ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτετακώς. ¶ Ἀπεδέσθη, ἄμορφος ἐγένετο. ¶ Ἀπηθάλοσεν, ἐξεπύρωσεν, ἢ ἀπέσβεσεν. ¶ Ἀπήκει, ἀπέχει εἰς ὀξὺ συνάγει.

Ἀπηκολλύρισεν, ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστροφε. λάκωνες. ¶ Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι.

Ἀπῆκτο, ἀπηνέχθη. ¶ Ἀπηλλάζεις, ἀπηλλαγμένος ἔσῃ. ¶ Ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ἀναίσθητοι γενόμενοι, ἀποκαμόντες. ¶ Ἀπηλγηκὼς, ἀναίσθητος παρὰ τὸ ἄλγος. ¶ Ἀπηλεγέως, ἀπολελεγμένως. ¶ Ἀποτόμως, κεκριμένως.

Ἀπηλλοίησεν, ἀπήλοσεν, ἀπέκοψεν. ¶ Ἀπημάλδυνεν, ἤμβλυνεν, ἠφάνισεν. ¶ Ἀπήμαντος, ἀβλαβὴς, πῆμα γὰρ ἡ βλάβη. ¶ Ἀπήμβροται, ἀπέτυχον.

Ἀπήμησαν, ἀπεθέρισαν. ¶ Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ, ἀπήμεντα. ¶ Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον.

Ἀπημύλλαινεν, ἐξηυτέλιζεν. ¶ Ἀπήμων, ἀβλαβής.

Ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος. ¶ Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος ὠμός. ¶ Ἀπηνὲς, σκληρόν ὠμόν. ¶ Ἀπηνέος. σκληροῦ, ὠμοῦ. ¶ Ἀπηνεμήθη, ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν.

Ἀπηνέστερον, ἀτομώτερον. ¶ Ἀπηνέμοις, μὴ ἔχουσιν ἀνέμοις, ἢ ξηρασίᾳ. ἢ ἄποθεν ἀνέμων. ¶ Ἀπήνη, ἅμαξα. οἱ δὲ ζοῦγος ἡμιόνων. ¶ Ἀπηνὴς, σκληρὸς, ὠμὸς, χαλεπὸς, κακός. ¶ Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν.

Ἀπήοροι. ἀποκρεμεῖς, ἀπαρτιζόμενοι. ¶ Ἀπήορα, μετέωρα ὑψηλά. ¶ Ἀπήορον, ἀπέχον. ¶ Ἀπηῦραν, ὤδευσαν. ¶ Ἀπηρεῖς, ἀπήρωτοι, οὐπεπηρωμένοι.

Ἀπηρήσατο, ἔπηξεν ἀπῆρε, μετέστησεν. ¶ Ἀπῆρκεν, ἀπεδήμησεν. ¶ Ἀπήρξατο, ἀπαρχὰς ἔδωκεν.

Ἀπηρτημένη, κρεμαμένη. ¶ Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. ¶ Ἀπηρτισμένον, τέλειον. ¶ Ἀπήτρια, ἀκέστρια. ¶ Ἀπηυδόκησαν, ἀπέγνωσαν, ἀπηγόρευσαν. ¶ Ἀπήυρα. ἀφῆκεν, ἀφεῖλεν.

Ἀπηῦρον, ἀφείλαντο εὐριπίδης ἀνδρομάχῃ.

Ἀπηχὲς, ψευδὲς, ἀειδές. ¶ Ἀπηχεστάτων, ἀειδεστάτων.

Ἀπήχεια. δυσοιωνισμὸς, ἄχθεια. μῖσος. ¶ Ἀπηχὴς, ἀπεχθής. ¶ Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπηχθημένον, ἀπόβλητον. ¶ Ἀπηχθημένος μεμισημένος.

Ἀπηχῶς, σκληρῶς, ἀπεχθῶς. ¶ Ἀπήωροι, μακροὶ καὶ ἐκτεταμένοι. ¶ Ἀπιακὸς ἄρτος ὁμεμφιτικός.

Ἀπιαλεῖς, ἀποπέμψεις. ¶ Ἀπίαλος, ῥῖγος.

Ἀπίδω, ἴδω. ¶ Ἄπιτε, ἔλθετε. ¶ Ἀπίει, ἀπόρχεται. ¶ Ἀπίη, ἀλλοδαπὴ ἀλλοτρία.

Ἀπίης, πολὺ ἀπεχούσης. ¶ Ἀπίης ταίης τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. ¶ Ἀπίθετο, ἀπεζημιοῦτο.

Ἀπειθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. ¶ Ἀπ' ἰκριόφιν, ἀπὸ τοῦ ἰκρίου. λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα ἰκρίον. ¶ Ἀπικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν. ¶ Ἀπικμῶντο, ἀπεψῶντο. ¶ Ἀπιλημμένη, κρατήσασα. ¶ Ἀπινοῦται, ἀπορυποῦται πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος. ¶ Ἀπινύσσων, ἀπινύτως ἔχων οὐ σωφρονῶν. πινὺς γὰρ ἡ σωφροσύνη. ¶ Ἄπιος, ἡ ὄγχνη καλουμένη βοτάνη. ¶ Ἀπιόντος, πορευομένου. ¶ Ἄπις, βασιλεὺς, ὡς αἰγύπτιοι, καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἄπις. ¶ Ἀπιστεῖ. ἀπειθεῖ σοφοκλῆς αἰθίοψιν.

Ἄπιστος, ἀπαράπιστος ἀπειθὴς σοφοκλῆς τρωίλῳ.

Ἄπιχθυς, ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦν. ¶ Ἀπιὼν, πορευόμενος ἀπορχόμενος. ¶ Ἀπλᾶ, εὐθέα. ¶ Ἄπλαστος, ἀληθινός. ¶ Ἀπλαῖ, ὑποδήματος εἶδος.

Ἀπλάκητον, ἀναμάρτητον, σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἄπλετον, πολὺ μέγα, ἀμέτρητον, οἷον ἄπλεθρον, ἢ τὸ μὴ πλεόμενον. ¶ Ἀπλέητος, ἀπροσπέλαστος.

Ἀπλῆν, ἀκακοῦργητον. ¶ Ἄπληξ, ὁ μὴ πεπληγμένος. ¶ Ἄπληγον, ἀπρόσιτον, ἀχώριστον, μέγα.

Ἄπλαντα. ῥυπαρά. ¶ Ἀπλανῆ. πολλὰ, κύπριοι.

Ἀπλήμων, ἄπληστος. ¶ Ἀπλῆτις, σύμμετρος χλαῖνα οὐδυναμένη διπλωθῆναι. ¶ Ἀπλήτιος, ἁπλοῦς. ¶ Ἄπλευρος. ἡ μὴ ἔχουσα βοηθείαν ἢ πλευράν. ¶ Ἄπληστος, ἀχόρταστος. ¶ Ἀπλοΐδες, ἱμάτιον μικρόν. ¶ Ἀπλοϊκὸς, ἁπλοῦς,

Ἀπλοϊκώτερος, ἁπλούστερος. ¶ Ἄπλοιοι, οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν. ¶ Ἀπλοῦς, ἱμάτιον μικρόν.

Ἀπλοῦν, ἀσύνθετον, ἢ τὸ μὴ πλάγιον. ¶ Ἄπλυτοι, ῥαφανῖδες οὕτως ἔνιοι. καὶ οὐ ποτάμιαι ἃς καὶ θαλασσίας τινὲς ἔλεγον. ¶ Ἀπλῶς, συντόμως, καθάπαξ. ¶ Ἄπνευστος, οὐκ ἀναπνέων. κατὰ φύσιν.

Ἀπνίγμου, οὐπεπνιγμένου. ¶ Ἀπνίγμου κνώδοντος. ¶ Ἄπνους, ἄψυχος. νεκρὸς, ἄφωνος.

Ἄποθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀπόαιμαι, ἀποδιώξω.

Ἀποαγνεῖς, ἀποκαθαίρεις. ¶ Ἀποαιρεῖ, ἀποκαθαίρει κύπριοι. ¶ Ἀποαίνυμαι, ἀφαιροῦμαι.

Ἀποαίνυτο, ἀφῃρεῖτο. ¶ Ἀποβάθρα. ἀποβατηρία. ἢ κλίμαξ νεώς. σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀποβαίνει, ἐξέρχεται. ¶ Ἀποβαίνοντες. ἀναβαίνοντες.

Ἀπὸ βαλβίδος, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. ¶ Ἀποβάλλειν, ἀπολέσθαι. τὰς τρίχας τίλλειν. ¶ Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθύς, οἱ ἀναπεπαρμένοι. ¶ Ἀποβήσεται. γίνεται.

Ἀπὸ βηλοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. ¶ Ἀπόβλεπον, ἔνδοξον.

ἀπόβλητον. ¶ Ἀποβλίσαι, ἀποθλίψαι.

Ἀποβλύζων, ἀναβάλλων τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων. ἔστιν δὲ ἡ λέξις τῶν πεποιημένων. ¶ Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. ¶ Ἀποβουκολήσας, ἀπατήσας ἀποστήσας. ¶ Ἀποβράσαι, τὸ διαστῆσαι πηρὸς ἢ ἄλευρα ὀθόνῃ. ¶ Ἀπόβρασμα, κόχλασμα.

Ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. ¶ Ἀποβρίξαντας, μετὰ βορὰν ἀπονυστάξαντας. ¶ Ἀποβρόχθισον κατάπιε. ¶ Ἀπόβωμος, ἄθεος καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς. ¶ Ἀπόγεμε, ἄφελκε κύπριοι. ¶ Ἀπογενόμενοι, ἀποθανόντες.

Ἀπόγνοια ἀπόγνωσις. ¶ Ἀπογνώμων, ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς ὀδόντας καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ.

Ἀπόγνωσις, ἀνελπία. ¶ Ἀπογνώστης, ἀνέλπιστος.

Ἀπόγονος. υἱὸς ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής. ¶ Ἀπογραφὴ, ἀρίθμησις, ἢ ἡ γινομένη μήνυσις. ¶ Ἀπόγυιοι εὐχαὶ σιωπώμεναι. ¶ Ἀπογυιώσεις, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις. ¶ Ἀπογυμνῶ, φανερὸν ποιῶ.

Ἀποδαιμονίζει, ἀποκαρτερεῖ ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν.

Ἀποδεθυρεανεῖ ἀποκοιμᾶται. ¶ Ἀποδάσεται, ἀπομερίζει. ¶ Ἀποδάσμιοι, ἀποδεδρασμένοι.

Ἀποδαστὴς, ἀπομερισμός. ¶ Ἀπόδατοι, μετοικισθέντες. ¶ Ἀποδάψαι, ἀποκόψαι. ¶ Ἀποδεῖν, ἀποδεσμεῖν. ¶ Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος. ¶ Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους. ¶ Ἀποδειχθέντα. ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα. ¶ Ἀποδέκται, ἀρχὴ ἀθήνησι τῶν ὑποδεχομένων τὰ χρήματα.

Ἀπόδεκτον, ἐπαινετόν. ¶ Ἀποδέοντες, ἐλλείποντες

Ἀποδέουσα. λείπουσα. ὑστεροῦσα, δεῖ γὰρ τὸ ὑστερεῖν ἀποσημαίνει στέρημα ἐστί. τὸ ἐπίρρημα δὲ τὸ χρὴ σημαίνει.

Ἀποδέει λείπει. ¶ Ἀποδέων, λείπων. ¶ Ἀπόδεσμος, κόσμιόν τι γυναικεῖον περικεφάλαιον.

Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον.

Ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ¶ Ἀποδιδράσκων, ἀποφεύγων. δραπετεύων. ¶ Ἀποδιϊστῶνται, χωρίζωντες.

Ἀποδικεῖν, ἀπολογεῖσθαι δίκην. ¶ Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι τὸν ἀποτρόπαιον ἐκπέμπεσθαι μακρὰν ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀποδίωμαι, ἀποδιώξω.

Ἀποδοθῇ, πραθῇ. ¶ Ἀποδοκιμάζει, ἀποβάλλει.

Ἀποδομένου, πωλήσαντος. ¶ Ἄποδον, βραδὺ, ἢ ἀπαγόρευσις. ¶ Ἀπόδοντο, ἀπώλοντο. ¶ Ἀποδόσθαι, πιπράσαι. ¶ Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ.

Ἀπὸ ὑπονοίας ἀπὸ δορὸς, ἀπὸ δόρατος βολῆς ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας. ¶ Ἀποδοῦ, ἀπόδυσον. ¶ Ἀποδοῦ, ἀποδοῦναι. ¶ Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας ἢ πλατὺς ἀνακλιθείς. ¶ Ἀπόδραγμα, ἀπομερισμός.

Ἀποδρέπειν, ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόδρομον, ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον ἢ μετ' ἐπάνοδον σοφοκλῆς ἀκρισίω. ¶ Ἀποδρύφοι, ξαίνοι ἢ ἀποξέσῃ.

Ἀποδρύψωσι καταξέσωσι. ¶ Ἀποδῦ, ἀποδύσῃ ἀποδυθῇ. ¶ Ἀποδύοι, ἀποδύσοι. ¶ Ἀποδυσπετεῖ,

Ἀποδύρεται. ¶ Ἀποδυρώμενος, θρηνῶν πενθῶν.

Ἀποδώσεται, πωλεῖ. ¶ Ἀπὸ δ' ὀστέων, ἄχρις ἄραξεν. ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὴν σάρκα διέκοψεν. ¶ Ἀπὸ ἔθεν, ἀπὸ ἄνωθεν ἀπὸ ἑαυτοῦ. ¶ Ἀπόειπε, ἀπάρνησαι.

Ἀπόειπε, ἀπόφησον. ἀπάρνησαι. ¶ Ἀπὸ ἕο, ἀφ' ἑαυτῆς. ¶ Ἀπόδρσεν, ἀπέπνιξε, τουτέστι τὸ τὰ μοφόρητον ἐποίησεν. ¶ Ἀποδρσεῖ. ἀποστερήσῃ ἀποπνίξει.

Ἀποδρύαθεν, ἐχώριζεν ἠφόριζεν. ¶ Ἀποδρυγεῖ, χωρίζει. ¶ Ἀποέννυται ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀπόεσαν, ἀπῆσαν. ¶ Ἀπόθεα, ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἄποθεν, ἐκτός. ἔξωθεν. ¶ Ἀπόθεσις, ἀπόδοσις. ¶ Ἀπόθεστος, ἐπιζήτητος. ¶ Ἀπόθετος, κείμενος. ¶ Ἀποθήσεσθαι, ἐκτήσεσθαι.

Ἀποθησαμένη, ἀποσωρεύσασα. ¶ Ἀπόθητος, μὴ φιλούμενος. ¶ Ἀποθλίψαντες, ἐκπιάσαντες ἀποστάξαντες. ¶ Ἀπόθου, θές. ¶ Ἀπόθρεπτα, φευκτά.

Ἀποθριάζειν, τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόθριξ, ἄνηβος, ἄθριξ. ¶ Ἀποθρώσκοντα, ἀποπηδοῦντα.

Ἀποθύμια, ἀπαρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἢ ἐχθρά. ἀπὸ ψυχῆς ἀπὸ θυμοῦ, ἢ ἀπὸ θυμοῦ ἀπὸ ψυχῆς, ἢ ἄποθεν τῆς ψυχῆς. ¶ Ἀποθυρούμενος. ἀποκεκλεισμένος.

Ἀποθύκειν, ἀποτυγχάνειν. ¶ Ἀποθύσει ἀποπνεύσει, ἀποζεύξῃ, ἀποσείσῃ. ¶ Ἀπ' ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς ἴδης ὀρέων. ¶ Ἀποίζειν, ἀπομακᾶσθαι.

Ἀποίκησιν, μετανάστασιν. ¶ Ἀποικιστὴς, κατοικιστής.

Ἄποινα. λύτρα καὶ δῶρα. ἔστι δὲ καὶ αὐτὶ τινὸς κτίσματα.

Ἀποιναῖν, ἀπολυτροῦν. ¶ Ἄποινον, ἀτιμώτατον ἢ λύτρον. ¶ Ἄποιον, ἀνήδονον, ἄνοστον. ¶ Ἀποίσει, ἀνέγκει. ¶ Ἀποίσω, ἀποφέρω. ¶ Ἀποίχεται, ἀφίσταται. ¶ Ἄποκα, ἀπόκιστα. οὐ κεκαρμένα.

Ἀποκαθημένη. αἱ μορροοῦσα. ¶ Ἀπὸ καὶ κλισιάων, ἀπὸ τῶν σκηνῶν. ¶ Ἀποκαιροῦ, ἀκαίρως.

Ἀποκαραδοκία, προσδοκία. ἀπεκδοχή. ¶ Ἀποκάλυψις, πρόγνωσις, προθεωρία. ¶ Ἀποκαταλλάξαι, φίλον ποιῆσαι. ¶ Ἀποκατάστασις, τελείωσις.

Ἀποκαταπτύσαι, τελειῶσαι. ¶ Ἀπόκ' ἐκτίλλαι, ἐκδείραι. ¶ Ἀπόκειται, ἡτοίμασται. ¶ Ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων, ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς.

Ἀποκετῶν, ἀποκομίζων. ¶ Ἀποκηδήσαντες, ἀφροντίσαντες. ¶ Ἀποκήλειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀποκήρυκτος, ὁ ἐπὶ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πατρώας οἰκίας. ¶ Ἀποκηρυχθέντα, ἀποβληθέντα.

Ἀποκλαίω, κλαίω. ¶ Ἀποκλήρωσιν, τὸ μέρος.

Ἀπόκλεισμα, φυλακή. ¶ Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες. ¶ Ἀπόκλωμα, ἀπολογία ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ἀποκλωνεῖ, ἀποστροφεῖ ταραντῖνοι. ¶ Ἀποκναίει, λυπεῖ. φονεύει. ¶ Ἀποκλάνει, ἀποκάμνει. ¶ Ἀπολύει, ἀποτείβει ἀποκόπτει. ¶ Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς.

Ἀποκνεῖ, ἀποκάμνει βέβαιος ἀσφαλὴς, ἢ ἀποσπᾶ. ἀφέλκει τὸν πατέρα. ¶ Ἀπόκναισις, ἡ μετὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. ¶ Ἀποκναισθέντες, λυπηθέντες.

Ἀποκνησάμενοι, ἀποξύσαντες. ¶ Ἀπόκνησιν, ὄκνον. ἀποκάκησιν. ¶ Ἀπόκνιζε, ἀπότιλλε. ¶ Ἀποκολοκαύτωσις. παρ' ἰνδοῖς ἡ συνουσία. ἡ δὲ παρὰ παφλαγόσι τινῶν χριομένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν παρέχειν.

Ἀποκομίζεσθαι, ἀποφέρεσθαι. ¶ Ἀποκοπῆναι, τῶν ἰχνευόντων λέγεται ὅταν μὴ εὕρωσιν.

Ἀποκοπησαμένη, στερνοκοπησαμένη ἀποκοψαμένη.

Ἀποκορεῖν, ἀποκοψαῖν ἀπὸ τραπέζης. ¶ Ἀποκορσωσαμέναις, ἀποκειραμέναις. κόρσας γὰρ τρίχας αἰσχύλος ὑψηφύλη.

ὑλη πούλη. Ἀποκαθίζειν, ἀφ' ὑψηλοτέρου πόματος τοῦ ποτηρίου ἐκλογεῖν οὕτως ὥστε μὴ φόφον ποιεῖν.
Ἀποκρεπαλισμὸς, ἀπανθρακισμός. Ἀποκρεισάμενοι, ἀπολουσάμενοι. ἐπιχωσάμενοι. Ἀποκλύσασθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀποκεῖσθαι. χωσθῆναι. Ἀπόκειμα, καταπόκειμα ψῆφον.
Ἀποκείνου, ἀποφαίνου. Ἀπόκεισις, ἐπιλογὴ ἢ εἶδος ὀρχήσεως. Ἀπόκρουσον, συληρόν.
Ἀποκρούεσθαι, ἐμβάλλεσθαι. Ἀποκτᾶσθαι, ἀπὸ βάλλεσθαι Ἀπόκωον· μάζα μεμαγμένη φαρμάκῳ πρὸς αἵρεσιν κωῶν· ἢ εἶδος βοτάνης.
Ἀποκυπαρῶσαι, ἀποκτεῖναι. Ἀποκυεράζειν, ἀποκακεῖν ἀφοβύγεαν ἀποσκιρτᾶν. Ἀπολάκυμα, ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν. Ἀπολαχόντες, ἀφορισθέντες. Ἀπολύμου δαίμονος, ἢ θυσία. ξῶντες ὕμφακος. Ἀπολαύῃ, ἀφυᾶ. Ἀπολελασμένον, ἀπολελιθωμένον. Ἀπολέγει, παραγγέλλει. Ἀπολέγειν, ἀπολέγεσθαι. ἀπαυδᾶν.
Ἀπολέγομαι, ἀπαγορεύω. Ἀπολέγοντες, ἀπαγορεύοντες. Ἀπολέπεται, ἀπομένει. Ἀπολέλειπται, ἐάσεται. Ἀπολεκτῶν, ἐκλεκτῶν.
Ἀπολελάχυται, εἰς λαχνείαν ἀπάλωται.
Ἀπολελαμένα, κοινὰ παρὰ Ἰωσηκράτει. Ἀπολέξασα, ἐκλεξάμενος. Ἀπολέξω, ἐρῶ. δηλώσω. Ἀπολέλασται, ἀπολέλεκται. Ἀπολελειμμένα, ἀφορισμένου ἀπολελειμμένου τὰ κακά. Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐκκάθαρσις.
Ἀπολέμομαι, ἀποδέχομαι, λέγεται γὰρ ἀποδέρασθαι.
Ἀπόλεμον, ἀπειροπόλεμον. Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν. Ἀπολεσβράξαι, ἀπολεῖψαι ἐκνιστῆσαι. ἄλλοι ποδέωτον δρῷ ἀπελθεῖν· Ἀπόληγε, παύου.
Ἀπολείβοντες, ἀποσάζοντες. ἀφαιρούμενοι.
Ἀπόληρος, ἡ τοῦ θανάτου γραφή. παραντῖνοι.
Ἀπολῆσαι, ἀποπεσεῖν. Ἀπολιθῆναι, ἀποσκληθῆναι. Ἀπολιταίνειν, ἀφηλιώειν. Ἀποφθέγγεσθαι, ἢ ὀρέως ἀποῤῥέχειν. Ἀπολῖνα, ἀφοσρέφειν λάκωνες. Ἀπόλιον, θαῦμα. Ἀπολιτάργησαι. παχέως ἀποσβαμεῖν. Ἀπολλά· ἄττινα πολλά. Ἀπολύει. λυπεῖ. φονεύει. Ἀπόλλυε· φόνευε εἰς ἀπώλειαν. Ἀπολιχμήσονται, ἀπολείξουσιν. Ἀπολλωνιὰς, ἡ σάφνη. Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς αἰγικῆς. Ἀπολογία, ἀπληροφορία. Ἀπολογίζεσθαι, ἀπολυμαίνεσθαι.
Ἀπολογισμὸς, ἀπολογία. Ἀπόλογος, ἀπολογισμός.
Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον.
Ἀπολοίμιον, φανὲν ἐν ὑδρίᾳ δόλῳ. Ἀπολοίφειν, ἀφαιρεῖν· κύπριοι. Ἀπολὸν, ἄσχετον. βαρύ. ἀκίνητον. Ἀπόλοιτο, ἀπώλετο. Ἀποκολουσόμενα. κολοβώσειν. Ἀπολοφύρεσθαι, ἀποδύρεσθαι. Ἀπόλυγμα. ος. ἀπόγμωσις κύπριοι.
Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν· ἐν τοῖς λεπτὰ λυμαινόμενον.
Ἀπολυσάμενος, ἀπολυσωσάμενος. Ἀπολύσωσιν. ἀποφυγὴν, ἀπόλυσιν. Ἀπολῶ, ἀπολέσω, ἀφανίσω. Ἀπόλωλεν, ἀπώλετο. Ἀπομαγδαλιὰ, σὰρ ὡς τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο οὐτοῖς λέπυοις. βαλόντες ἢ αὖ ἐν τοῖς κυσὶν αὐαλύοντες ἀπὸ τῶν λεπύων. Ἀπομάγματα, παραβεώματα.
Ἀπομάκτης· παρακαθαρτής. Ἀπομάκρασο, ξύλα· τὰς σκυτάλας οὐ αἷς ἀφοσῶσι τὰ μέλη.
Ἀπορρέμενοι, ἀπομαξάμενοι. Ἀπματαιάσαι, ἐξυβριστελίσαι. Ἀπομάσσειν, αὐχλαβεῖν, μιμήσασθαι. Ἀπομβρμησίσαι, ἀπονυσάξαι. ἀποκοιμηθῆναι, μβρμηρος γὰρ ὕπνος καταφορος.
Ἀπομιμεῖν, τὸ μιμεῖσθαι ἀπαγγέλλειν. Ἀπομιωσας, χολωθείς. Ἀπομιαθώματα, οὐσίαι δημοσίαι οἱ ἀπιόντες ἔλεγον, ἔρτον λαβόντες. Ἀπόμοιρα. μερίς. Ἀπομυόμενοι. ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων.
Ἀπορρέξατο, ἀπεψήσατο. Ἀπομυξίαι, ἀκαθαρσίαι. Ἀπομύττειν, ἐξαπατᾶν. γοητεύειν.
Ἀπώμοτον, φθυκτὸν ἀπὸ ὠμότητος. Ἀπόναιο, ἐπαύραιο ὄναιο. Ἀπονασκήσαντες, ὀκνήσαντες.
Ἀπόναθαι, ἀπολαῦσαι καταφυφᾶν. Ἀπονέμῃ, παρέχει λίσσωσιν. Ἀπονέεσθαι, ἀφικομίζεσθαι ἐπανελθεῖν. Ἀπονέεται, ἀφορμᾶται.
Ἀπονέοντο, ἀπήρχοντο. Ἀπονδυρόμενος, τὰ νδύρα καπτόμενος. Ἀπονησαμένη. ἀποσωρεύσασα.
Ἀπονήσασθαι, ἀφίξεσθαι, ἀπελεῖν. Ἀπονήσεται, ὄνησιν λήψεται. Ἀπονημένος, ὄνησιν εἰληφώς.
Ἀπονησίσασθαι, ἀπὸ ἀρχῆς ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν.
Ἀπονίζεσθαι, ἀφοπτίπτεσθαι· Ἀπονίζομαι, πλυνόμαι.
Ἀπόνιπτρον, ἀπόνιμμα. Ἀπόνοιμον, ἀποχύμωσιν.
Ἀπόνοια, ἀπολογισμός. Ἀπονομὴ, ἀπομερισμός.
Ἀπόλλων, ὁ τῶν ἑλλήνων θεός· ἑτυμολογεῖται δὲ ὁμὴ μετὰ πολλῶν συναριθμούμενος. Ἀπονίνησι. πρὸ τιμῶ ἀφελίσωσι. Ἀπονοσήσῃ, ἀπὸκομίσει ἐπανελθεῖν πρὸς τὸν ἑστίαν.
Ἀπονοσήσω, ἀφνοσφίσωμαι. Ἀπονισφίζεσθαι, χορτάζεσθαι.
Ἀπονοσφισθεὶς, χωρισθεὶς, στερηθείς. Ἀπονούμενοι, οὐμνημονεύοντες. Ἀπὸ ὄνυχος καταπεσὼν, ἀφ' τύμβου πεσὼν, καὶ βόλις ὡς πρ ἀπ' ὄχθου πεσὼν οἷον ἀπ' ὄνου.
Ἀπόξανα. κακοπαθεῖν. ἀποξίννυται, ἀποσβέννυται. Ἀποξιφίζειν, ὀρχεῖσθαι, ποιαὶ ὄρχησιν· ὁ γὰρ ξιφισμὸς, σχῆμα τῆς ἐμμελείας ὀρχήσεως. Ἀποξίφισαι. ἀποδεδοκίμασαι.
Ἀπόξυσας, ἀφελών. Ἀποπαλώσει, ἀποπαλαιώσει. καὶ ἀπορρούσεται. Ἀπόπαξ, ξύμπαν ἢ σύμπαν. Ἀποπαπαινβύουσι, πρυλεπουσιν· ὅπως φύτωσιν. Ἀπαρὰ δὲ καὶ ἔστιν ἔρωτι παρὰ δ' ἀποπαρεῖν. Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι, ἀπὸ δοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί. Ἀπὸ παῖδος ἁμαρτὼν ἀμοιρήσας ἢ ἀποτυχὼν τοῦ παιδός.
Ἀποπεθαμένον. ἀπειρημένον. Ἀποπέμποντες, παραιβοῦντες. Ἀποπέπεκται, ἀποκέκαρται.
Ἀποπραῶ, ἀποπληρώσω ἀποτελέσω. Ἀποπεφάνθαι, ἀποδειχθῆναι Ἀποπεφασμένον, ἀπειλημένον. Ἀποπεφασμένως, φανερῶς. Ἀποπεφοίτηκεν, ἀπῆλθεν ἀπεδήμ. Ἀποπεφυκέναι, ἀλλοτρίως φύσεως εἶναι. Ἀποπηλώσειν, ἀποπησώσειν. Ἀποπλαθεῖσα, ἀφακρουσθεῖσα.
Ἀποπλάξαντες, ἀποπλανήσαντες. Ἀποπλαγχθεὶς, ἀποπλανηθείς. ἀποτυχθείς. Ἀπόπλανοι,

κακοί· γόητες. ¶ Ἀπόπληκτον, θαυμαστὸν ἀναίσθητον.
Ἀποπλήκτω, ὦ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπελάσειεν· οἷον μοχθηρῷ. ¶ Ἀποπλήκτῳ ποδί· μανιώδει, σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ¶ Ἀποπνείων, ἀποπνέων.
Ἀποπλέειν, πλέειν. ¶ Ἀποπληξία, μανία ἢ ἄνοια.
Ἀποπλοκίαι, ἐμπλοκαὶ λακώνων. ¶ Ἀπόπλουν, τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον.
Ἀποπομπαί, ἡμέραι τινὲς, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς πομπαίοις θεοῖς. ¶ Ἀποπεμπαῖος, ὁ ἀποστραφεὶς ἄπρακτος, καὶ ὁ κεκαθαρμένος. ¶ Ἀποπομπεῖν, τὸ ἀποπέμψασθαι καὶ ἀποκαθήρασθαι.
Ἀπόπεμπτοι, οἱ ἄξιοι ἀποπεμφθῆναι διὰ μοχθηρίαν ἤθους. ¶ Ἀπόμπιμοι, αἱ ἀποφράδες ἡμέραι.
Ἄποθεν, χωρίς. ¶ Ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν.
Ἀποπεῖν, ἀπελθεῖν. ¶ Ἀπόπροθι νηῶν, ἄποθεν τῶν πλοίων. ¶ Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἐκμαλάσσεσθαι τὸ πρόσωπον, ἢ ἐσοπτρίζεσθαι. ¶ Ἀποπταίη· πετασθῇ ἀπέλθῃ. ¶ Ἀποπτάμενος, ἀποπτάς.
Ἀποπτερύσσεται, ἀποτινάσσεται τὰ πτερὰ ἢ πταρνύται. ¶ Ἀποπτόλιος, ἀπὸ τῆς πόλεως. ¶ Ἄποπτον, πόῤῥωθεν ὁρώμενον, ἢ ἀθεώρητον ἢ πολύοπτον.
Ἄποπτος, ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως. ¶ Ἀποπτύσαι, ἀπομύξασθαι. ¶ Ἀπόπτυσον, ἀπόῤῥιψον.
Ἀπόπτυσον, ἀπόβλητον· κατάπυστον ἔκβλητον.
Ἄποπτος, ἀσφαλὴς βέβαιος, καὶ ὁ ἄνωθεν τῆς ὄψεως.
Ἀποπυρίας ἄρτος, ἐπ' ἀνθράκων ὁ πυρώμενος.
Ἀποπυρίζων, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. ¶ Ἀποῤῥάξ, ἀποῤῥῶγα· ἀπόσπασμα· ἀπότμημα. ¶ Ἀπορεῖ· ἀδημονεῖ· ἀγωνιᾷ. ¶ Ἀπόρθητοι, ἀδιαμέριστοι ἀνεχμάλωτοι.
Ἀπ' ὀρθίου, ἐπὶ ὑψηλοῦ. ¶ Ἀπορία, ἀγνωσία.
Ἀπορνύμενοι, ὁρμῶντες. ¶ Ἀπόροις, ἀμηχάνοις.
Ἄπορος, ἐνδεής. ¶ Ἀπορούμενοι, πενόμενοι.
Ἀποροῦντες, ἀμηχανοῦντες. ¶ Ἀπόρουσεν, ἀφήλετο.
Ἀπορῆσαι, ἀφορῆσαι. ¶ Ἀποῤῥάσαι, ἀφελέσθαι κύ
Ἀποῤῥαίσει, ἀπορεῖ· διαφθερεῖ· ἀποφθαρήσεται. (ειν.
Ἀποῤῥαίζειν, τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι. ¶ Ἀπορραγεῖ, οἱ καθαρμοί. ¶ Ἀπόῤῥαξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. ¶ Ἀπόῤῥησις, ἀπορία· προσαγόρευσις.
Ἀπόῤῥημα, ἀπαγόρευσις. ¶ Ἀποῤῥήξας, ἀτιμάσας.
Ἀποῤῥίψας, ἀποκόψας. ¶ Ἀπόῤῥητοι, ἄφραστοι ῥηθῆναι μὴ δυνάμενοι. ¶ Ἀποῤῥήτους, ἀπηγορευμένους.
Ἀποῤῥήτως, ἀφράστως. ¶ Ἀπόῤῥητα, ἀνεκλάλητα.
Ἀποῤῥώας, εἴδωλα καὶ σκιαί. ¶ Ἀποῤῥοή, ἡ ἀπότινος ῥέουσα. ¶ Ἄποῤῥον, πάλιν. ¶ Ἀπόῤῥοια, σταλαγμός. ¶ Ἀποῤῥυταλίξαι, ἀποσπάσαι.
Ἀποῤῥῶγας, ἀπεσχισμένας. ¶ Ἀποῤῥῶγες, αἱ ἀνέχουσαι πέτραι. ¶ Ἀποῤῥώξ, ἀπόσταγμα· ἀπόρηγμα.
Ἀπόσπασμα, ἀποῤῥοίαξ. ¶ Ἀπόρυξ, σχίσμα.
Ἀπορυπτόμενος, ἀπονιπτόμενος. ¶ Ἀποσάλευσας, ἐπιτηρήσας. ¶ Ἀποσβαίῳ, νεκρῷ.
Ἀποσεσύκασται, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.
Ἀποσεμνύνει, μεγαλύνει. ¶ Ἀποσηκώσας, ὡς ἐν σηκῷ κατακλείσας. ¶ Ἀποσημανῶ, ἀποδιώξω.
Ἀποσημήνασθαι, σημειώσασθαι. ¶ Ἀποσήχειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀπόσιτος ἀπόσιτος καὶ ἄσιτος. ¶ Ἀποσιμοῦν ἀποστρέφειν πρὸς τὸν σιμὸν φέρειν. ¶ Ἀποσεισάμενοι, ἀποῤῥίψαντες. ¶ Ἀποσκαμυθίζειν, ἀπομυκτηριάζειν. ¶ Ἀποσκελῆσαι, παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι. ¶ Ἀποσκευαζόμενος, ἀπὸ χωριζόμενος· ἀπὸ βαλλόμενος, ἀπὸ ῥριπτόμενος.
Ἀποσκευάζονται, ἀπὸ φέρονται. ¶ Ἀποσκευάζετο, ἀκύρους ἐποίει. ¶ Ἀποσκευάζων, ἀπὸ φέρων, ἀφανίζων. ¶ Ἀποσκευάσαι, ζημιῶσαι. ¶ Ἀπόσκημμα· ἀπέρισμα, αἰσχύλος ἀργεία. ¶ Ἀποσκιρωθέν, ἀπὸ σκληρανθέν. ¶ Ἀποσκλαίη, ἀπὸ ξηραίνοι ἀπὸ θάνοι. ¶ Ἀποκνίψης, σκευάσης· κρούσης· μὴ ἀπὸ σκορακίσης με, μὴ ἀπὸ δοκιμάσης με μὴ ἀπὸ ῥρίψης με. ¶ Ἀποσκόλυπτε· ἀπὸ λέπιζε· καὶ ἀπὸ κόλουε· φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον σοφοκλῆς μώμῳ. ¶ Ἄποσκοποῦ, οὐκ ἐκ τὸς σκοποῦ ἢ ἀπὸ σκέπτως. ¶ Ἀπόσκοπος· ἄποθεν σκοπῶν. ¶ Ἀποσκορακίζει ἀποδοκιμάζεσθαι.
Ἀποσκορακισμὸς, ἐξουδένωσις. ¶ Ἀποσκαλίδοντα· τῶν σκαλίκων τὰ ἀνθρωποειδῆ ἄκρα ξενοφῶν.
Ἀποσκυθίσαι, περιτεμεῖν. ¶ Ἀποσκύδιμεναι, ὀργίζου· χολοῦ· μέμφου. ¶ Ἀποσκύζει, ἀπομέμφεται.
Ἀπαξιοῖ, τελευτᾷ εἰς τὸ δι χοστατεῖ. ¶ Ἀποσκώμματα· μυκτηρίσματα. ¶ Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει ἀπὸ διώκει. ¶ Ἄποσον, τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ ὑποπίπτον. ¶ Ἀποσπαράσσουσι, σπαίρουσι· σφίζουσιν.
Ἀπόσπασμα, μέρος· ἀπότμημα. ¶ Ἀποσπεύδει, ἀπὸ πηδήσας ἀποκόψας καὶ θραύσας. ¶ Ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν ἢ δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μέρη ἐν σπυρίδι λαβεῖν ἢ δοῦναι. ¶ Ἀποσπῶμαι, μερίζομαι. ¶ Ἀποσταδόν· ἀφεστηκότες πόῤῥωθεν, ἐξ ἀποστήματος. ¶ Ἀποσταδίου, δίκη ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅτε ἀποστῶσιν τῶν ἐλευθερωσάντων.
Ἀπὸ σταθμοῖς, ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. ¶ Ἀποσταλέντων, ἀποσπασθέντων. ¶ Ἀποστὰς, φυγών· αἰσχῦλος *ἰσθάσταις καὶ ἀλκμήνῃ. ¶ Ἀποστάσιον, τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα καὶ γράψαι ἀποστάσιον. ¶ Ἀπόσταδον, δίκτυον μεμολυβδωμένον καὶ καλάμῳ περιεννημένον.
Ἀποστερεῖται, στερεῖται. ¶ Ἀποστέλλεις, ἀπείργεις· κωλύεις εὐριπίδης μηδείᾳ. ¶ Ἀπόστειλε, ἄπιθι· ἀναχώρει, ἄπελθε. ¶ Ἀπόστημα ἀποστήσας πωλήσας σταθμῷ. ¶ Ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος.
Ἀποστήσωνται, ἀποκομίσωνται· σταθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν. ¶ Ἀποστίβης, ἀποπεφοιτηκὼς, οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν σοφοκλῆς κυρίαις.
Ἀποσταλαί, ἀποπέμψεις. ¶ Ἀποστολεὺς, τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τὴν διὰ θαλάσσης. ¶ Ἀπόστολος, στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος. ¶ Ἀποστομίζειν, ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν. ¶ Ἀποστομίζων, φιμονῶν.
Ἀποστρακισθῆναι, ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι, τοῖς ὑποστοριζομένοις ἐδίδοντο. ¶ Ἀπὸ στρατόφιν· ἀπὸ στρατοῦ.
Ἀποστρέφεται, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον. ¶ Ἀποστροφὴ, προδοσία. ¶ Ἀποστωμάξαι, ἀποφράξαι.
Ἀπόστοργον, ἀπεχθὲς καὶ μὴ στεργόμενον. ¶ Ἀποστύφων, τῇ φωνῇ σκληρός. ¶ Ἀποστυγοῦντες, μισοῦντες. ¶ Ἀποσύρει ἀποσπᾶ σοφοκλῆς μυσοῖς.

Ἀποσσοῦν,

Ἀ ποτυπῶ, ἀφορᾶ. ¶ Ἀποσυκάζειν, σῦκα ἐσθίειν.
Ἀ ποσυμβολαῖ, σωσαντῶν. ¶ Ἀπὸ συμβόλων, δικάζειν· ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις, καὶ ἔστιν ἰδίως χαλεπόν. ¶ Ἀπόσησον, αὐτὶ τοῦ παράδος. ¶ Ἀπόσφαγμα, παράθημα χρυτῶδες.
Ἀ ποσφαλεὶς, ἀποτυχών. ¶ Ἀπόσφαξ, ὁ ὑψηλόν.
Ἀ ποσφείων, ἀφ' ἑαυτῶν. ¶ Ἀποσφήλειν. ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. ¶ Ἀποσφίλωσις, ἀπενέγκωσις.
Ἀ ποσχεῖν, αἱρεῖν. ¶ Ἀποσχάσαι, διαῤῥῆξαι διαλῦσαι φλεβοτομῆσαι. ¶ Ἀποσχεδιάσας, σωτομίας σκεψάμενος. ¶ Ἀπόσχε, παῦσαι. ¶ Ἀποσχήσει, ἀποχωρήσει. ¶ Ἀποσχινίσαντες, ἀποστερήσαντες.
Ἀ ποσχολάζειν, καταχολάζειν. ¶ Ἀποτάσων. ἐκτεταγμένων. ¶ Ἀποπεζεύειν, ἀποκλείει. ἀποφυλάττει.
Ἀ ποτάξιον, ἀφόμπον. ¶ Ἀποταυρούμενος, θρασυνόμενος. ¶ Ἀπὸ ταύρου, ἀγαίφνης.
Ἀ πόταφοι, οἱ σωτηρίως ἐντυχόντες πρὸ ἐλευθέρας δοῦλοι, καὶ μὴ σωταφέντες αὖθις. ¶ Ἀποτείνεται, ἐκτείνει. φιλονεικεῖ. ¶ Ἀποτιμᾶι, ἀποκόπτει.
Ἀ ποτιμᾶν, ἀγνίσαι. ¶ Ἀποτειχίσαι, ἀποτεφύλαξεν ἀπειλήθρων, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων. ¶ Ἀποτεθυμμένοι, κεκαυμένοι. ¶ Ἀποτινεῖται. ἀπολώσεται. ¶ Ἀποτετίνακται, ἀπῄρηται. ¶ Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. ¶ Ἀποτέχεσθαι. ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀποτίθεται, σωάγει εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἀπο, τηλόθεν, μακρόθεν. Ἀποτίθησιν, ἀποθνήσκει. ¶ Ἀποτίμασος, ἀνύβριστος.
Ἀ ποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φρυνὰς ὑποθῆκαι.
Ἀ ποτιμήσασθαι, ἢ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. ¶ Ἀποτιμᾶ, ἀποτίθησιν. ¶ Ἀπότιμος, ἄτιμος. ¶ Ἀποτίνη. τιμωρίαν παράσχη. ¶ Ἀποτίπλασον, ἀπρόσπέλαστον. ¶ Ἀποτίσει, ἀποδώσει. ¶ Ἀποτίσω, ἀποδοῦναι. ¶ Ἀποτίσεται, τιμωρήσεται.
Ἀ ποτειχίζων, περιφράττων. ¶ Ἀπότμημα ἐκκεκομμένον. ¶ Ἀποτμήξαντες, ἀποτεμόντες, ἀποχωρισθέντες. ¶ Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται.
Ἀ ῥότμου, δυστυχεστάτου. ¶ Ἀπὸ ζῆν, ἀφ' ὑστέρων.
Ἀ ποτόκους. τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων.
Ἀ ῥοτομάδι. ἁλί, καὶ ἀκόνιον, παντάπασιν.
Ἀ ῥότμοι, οὐκ εὔῤῥοοι. ¶ Ἀπότομον, ἢν μὴ ἄξιον προσώψεως. ¶ Ἀποτόμως, σκληρῶς ἀπαραιτήτως.
Ἀ ῥοῤῥήγμα. λεῖμμα, βρῶμα. ¶ Ἀποῤῥαχωίσεται, θρασυνθήσεται. ¶ Ἀποῤῥαχώοιτο. θρασύνοιτο.
Ἀ ποῤῥέχοντες, ἀναχωροῦντες. ¶ Ἀποῤῥῆξαι. διαλῦσαι φιλονείκως. ¶ Ἀποῤῥιψάμενοι, ἀπορῥιψάμενοι. ¶ Ἀποτειλάξαι, ζῆν ἀληθῶς δοῦναι.
Ἀ ποῤῥόπαιος, φθυκτικὸς, φοβερὸς πρὸ ὀλίγου. κακὸς ἀφροπόνη. ¶ Ἀποῤῥοπάσματα ἰλιγγιώσματα ἀποῤῥίπτοντα ἐπ' ἀφανοῦς. ¶ Ἀπόῤῥοπον, ὃ, τις αὖ ἀποῤῥάπτοιτο σοφοκλῆς ὀλιγοποδί. ¶ Ἀπόῤῥοπον, ὀκνηρὸν ἐπισῤῥέφον εἰς πρὸ πόλιν. ἀποτετραμμένον, πρὸ τοῦ ἄστεως ἐπισῤῥοφήν. ¶ Ἀποῤῥόπου. ἔξω τοῦ ῥόπου.
Ἀ πόῤῥοφος, μακρὰν τετραμμένος. ¶ Ἀπὸ ῥοχοῦ. ἰλιγγιώδους ῥόμου. ¶ Ἀποῤῥυσῶν, λάθρα ἀξιῶν.
Ἀ ῥοῤῥοπᾶσθαι, ἀῤῥέπεσθαι. ¶ Ἀποτυλῶσαι. ἐπαραι *ἄαυλινον. ¶ Ἀποτυχηθεὶς, αὐτὶ τοῦ ἀποπλη-

θεὶς, καὶ ὁ ἀποτυχηθεὶς, ἐκβὶ τοῦ ἀποπλεκῆσαι φυλίθου ἀφ' τύχων ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον.
Ἀ ποτύφωνται, παύσονται τοῦ τύφεσθαι.
Ἀ π' οὔατος, μακρὰν τῆς ἀκοῆς. ¶ Ἀπ' οὔδεος, ἀφ' τοῦ ἐδάφους. ¶ Ἀπούκρατος, ἀφ' τῆς κεφαλαίας.
Ἀ ῥύρασ', ἀφελόμενον, ἢ ἀφαιρήσας. ¶ Ἀπυργούσωνίασ' βὶ τελεῖς καὶ ὅπου τὰ σαρώματα σωάγεται. ἀπυρεικτικῶς δὲ ἀφελομένως. ¶ Ἀπυρείασουσιν, ἀφαιρήσονται. ¶ Ἄπους. μὴ ἔχων ῥόδας.
Ἀ πουσία. ὅταν τίσαι πῶν, ἢ τίς ἀπίχη ἢ ἀπόλειμις.
Ἀ ποφαίνει, φανδροσιεῖ. ¶ Ἀποφαίνουσιν, ἀποδεικνύουσιν. ¶ Ἀποφανθεὶς, ἐν τῷ φανδρῷ καταστὰς, σοφοκλῆς ἀκεισῷ. ¶ Ἀπόφασις, ἡ ἐταίρας ἡγήσανδρος. ¶ Ἀπόφαθε, ἀπαγόρευε.
Ἀ ῥοφάσκει, ἀπαγορεύει. ¶ Ἀπόφασις, κρίσις, ψῆφος· δίκη. ¶ Ἀπαφεῖν, ἀπατῆσαι. ¶ Ἀποφῆσαι, ἀρνήσασθαι. ἀπόφημι, ἀπολέτω. ¶ Ἀποφαίνομαι, ἀπαρνοῦμαι. ¶ Ἀποφῆναι, ἀπρδεῖξαι.
Ἀ ποφλώσω, ἐπῶν. ¶ Ἀποφθίμενον, ἀποθνήσκοντα. ¶ Ἀῤῥοφαρὴ τίμου· ἀπαλλάγη τίμου.
Ἀ πόφθεγμα, σώτομος λόγος. μάνταμα.
Ἀ ῥοφθίσθω, ἀποθανέτω. ¶ Ἀποφθίμλω, ἀπολοίμλω. ἀποθανοίμι. ¶ Ἀποφθίμενον, ἀποθανόντα.
Ἀ ποφθαράξασθαι, ἢ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς ἢ ἔξω ἢ χολὴ προέσθαι. ¶ Ἀποφλᾶσαι, ῥογχάσαι κρῆτες ἢ σάμιοι. ¶ Ἀποφλαυρίζεσθαι, ὑβριστικῶς.
Ἀ ποφλύειν, ἀπερεύγεσθαι. ¶ Ἀποφοῖντα, ἀποπνεῦσαν. ¶ Ἀποφοίτησις, χωρισμὸς, ἀναχώρησις.
Ἀ ποφορὰ, ὀσμὴ ἢ δένδρα μὴ φέροντα καρπόν.
Ἀ ποφόρος, ἀδενέστερος. ¶ Ἀποφορτίσασθαι, ἢ βαρος ῥίψαι. ¶ Ἀποφράσας, κακὰς παρατηρήσιμους. ¶ Ἀποφράδες, ἡμέραι ἐπὰ, οὕτως ὀνομαζόμεναι, ἐν αἷς ἀνακίζουσι τοῖς νεκροῖς, μεταφέρουσι δὲ πρὸ λέξιν, καὶ ἐπὶ τοὺς φονικοὺς, ἢ ἀπαγορευόμεναι πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀποφύλιοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν αἰχύλος σατυρικῷ. ¶ Ἀποφῦναι, διαθῆναι. ¶ Ἀποφυσήσασα, ἐμῤῥύψασα.
Ἀ ποφυσάσ', ἐκφυσήσεις, ἐξοχάς. ¶ Ἀποφώλια, ἀποφίλια. ¶ Ἀποφώλιος, μάταιος ἀδύνατος. οὐτελὴς ἢ ἀπαίδευτος. ¶ Ἀποφῶραι. κλέπται.
Ἀ ποχαθῆ, ἀποθανῇ ἀπόχη. ¶ Ἀπόχασον, ἀποχώρησον. ¶ Ἀπέχει ἀπόχρη ἰλιγγιᾷ κεῖ. ¶ Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς καὶ χειρώνακτες καὶ ἐγχειροχάστορες οἱ τεχνῖται. ¶ Ἄποχον, ἀπότεχνον, οἱ δὲ, ἄγροικον, οἱ δὲ, μάταιον. ¶ Ἀποχλωρίασ', οὐ ἀπὸ αἰχύνης ἢ μανίας, ἢ χρόα τ' ὄψεως ἀλλάσσεται. ¶ Ἀποχραύσῃ, ἢ ἀπολιφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τῆς ζωγράφοις.
Ἀ ποχρέμματος, ἀποπτύσματος. ¶ Ἀῤῥοχμη, ἰλιγγιᾷ κεῖ. ¶ Ἀῤῥοχησαμένοις, ἀποσεισαμένοις.
Ἀ ποχωμφόντα, ἀποχωρισθέντα. ¶ Ἀποχρὼν, πεπληρωμένος πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀπόχρανος, ἀκαλυπτος, ἀπροφάσιστος. ¶ Ἀποχρώντως, ἀρκούντως, αὐτάρκως. ἱκανῶς. ¶ Ἀποχρῶσιν, ἰλιγγιοῦσιν.
Ἀ ποχωσιάζειν, ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἰλιγγιαίνειν.
Ἀ ῥοψαίλλῃ τὰς τείχας, πίλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ¶ Ἀπόψησον, ἢ ἀπόμακρον τοῦ μέρου-

μένου σίζυ. Α᾽ψύγμα, ἀφόδευμα κήπρος.
Ἀ ποψύχειν, ἀποπλάτειν ἀποπυθυματίζεσθαι. ἀφοδεύειν. Α᾽ππας, ὁ φοφοῦς. Α᾽ωσιλος, ἀσπάραγγος. Α᾽πταλλάζειν, ἐκκλησιάζειν ἰώνθυ.
Ἀ᾽ ωσιρ, ὕασλιξ λάκωνες. Α᾽πραγμοσυνή, ἀργία ἢ φυγὴν σὺν ἀκαδημία. Α᾽πρικτα, ἀνωφέλητα.
Ἀ᾽ πρακτα. μὴ πιπρασκόμενα. Α᾽πρικτον, ἄπρακτον. Α᾽πρίκτως, ἀπράκτως. Α᾽πρικον, ἀφλόγιστον. Α᾽πριάτην, ἀνθυπράσεως. Α᾽πρὶξ, προσπεφυκότως ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, ὃ οὐχ οἷόντε πρίσαι. καὶ πλὴ σύγχυσιν. Α᾽προιδή, ἀφανῆ. Α᾽προΐτως, ἀνεξόχως. Α᾽προνόμβυος, οὐπραυθυμούμενος. ἀπρονομὴ γὰρ ἡ ἐκδὸς τῆς χώρας ἀρπαγή. Α᾽πρόοπος, ἀπροόρατος. Α᾽προόπως, ἀπροοράτως. λαθραίως. Α᾽πρόπον, ἄζυγον, ἀπρεπές. Α᾽πρόσβλητον, γυναῖον. Α᾽προσδεὴς, ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων. Α᾽προσδιορίστως, ἀορίστως. μὴ πρός τι διορισμένος. Α᾽πρόσηλος, ὃ οὐδεὶς προσηλᾶται, ἀλλ᾽ ὃ θέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος ἀπὸ τῆς ἐλλὶς βυεπίδης ἀλήπ. Α᾽προσεξία. ῥαθυμία, παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ, ἢ τοῖς ἀπρακτικοῖς. Α᾽προσήκει, ἅδει. Α᾽πρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, ἀπάνθρωπος ἀχώρητος, ἀπροσήγητος, ἐδεχθὲς μοχθηρὸν ἰδεῖν.
Ἀ προσλιβὸς λίκνι, ἢ μὴ τυχοῦσα τῶ καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, καὶ διαλῦσαι οὐκ ἐῶ εἰσαιώνιμος. Α᾽προσποιεῖν. μὴ προοράν. Α᾽πρόσκοπον, ἀσκανδάλιστον. Α᾽πρόσιτος, ἀνυπομόνητος.
Ἀ προσπέλαστος, ἀπροσήγητος. Α᾽προστλήτων, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειεν. ἀπροσπαίτω, ἀσκανδαλίστω. Α᾽προστασίου λίκνι, κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἀπογραφαμένων μετοίκων. Α᾽προστάτευτος, μὴ ἔχων προστάσαι τινός. Α᾽πρόσμαστος, ἀπρόσθικτος ἄψαυστος, μαστᾶσθαι γὰρ τὸ ἅπτεσθαι ἀπρόβατος.
Ἀ προστίματον, ἀπροσδόκητον. Α᾽πρόφορον, ἀνάρμοστον. Α᾽πρόσωπος, οὐκ οὖ πρόσωπος. καὶ ὁ προσωπεῖω μὴ χρώμενος ἢ λαμβάνων. Α᾽προτιόπιστος, ἀπρονόητος. Α᾽προτιόποι, ἀόρατοι. Α᾽πτά, φαρμακα. Α᾽παυτίτας, ὅθεν σὺν σωνθέα λέγεται. σημαίνει δὲ ἀπτὰ, πέντε. τιτὰν ἤ, παιδεράστην.
Ἀ πταὶ, ἀναχωρήσιον. Α᾽πταρύασται, πέπτωται.
Ἀ πταρβὺς, ὁ ἀπὸ κρήτης. ἄπταρ, πόλις κρήτης.
Ἀ πτῆρα, ἰσόπτηρα. ταχέα. ἡδέα. Α᾽πτηρος, ἀφνίδιος παρὰ Ὁμήρῳ, ὁ προσηνὴς ἢ ταχὺς αἰσχύλος ἀγαμέμνονι αἰφνίδιον. Α᾽πτήρωτα, ταχέα αἰφνίδια.
Ἀ πτῆλοῦς, λείους. Α᾽πτεσθαι, ψαύσεσθαι.
Ἀ πταίστως, ἀκαταγνώστως. Α᾽πτει, σωάπτει.
Ἀ πτῆσι, μηδέπω πετομένοις. Α᾽πτίσσων, ἀκόπων.
Ἀ πτὸν, ψηλαφητόν. Α᾽πτοεπὲς, ἀπτὸν τοῖς ἔπεσιν, οὐ σκάζων, ἢ κακηλόγως ἢ αὐτὸς. Α᾽πτόλεμος, πολέμου ἄπειρος. Α᾽πτόμαι, ψαύω, ψηλαφῶ.
Ἀ πτορος, ἰσόπτορος. Α᾽πτῶ, ψηλαφητῶ. Α᾽πτῶτον, ὃ μὴ πίπτον ἀλλ᾽ ἑστός. Α᾽πυγοι, οἱ λεῖοι τὰς πυγὰς ἐσκώπτοντο ἢ ἐπεικῶς ἀθηναῖοι εἰς αἰσχρότητα.
Ἀ πυθύσομεν, ἐξιλασκόμεθα ἢ ἀποπυθύσομεν.
Ἀ πυθεν, ἀποθεν. Α᾽πυθμαίνω, ἀποφαίνω κρῆτες.
Ἀ πυνδάκωτος, ἀπύθμενος. σοφοκλῆς τραπολέμῳ. σὺ δὲ ἰφικλέα, πενδάκωτον ξίφους, πλὴν λαβὼν ἔφη.
Ἀ πυξίνου, ἀπονθύρου τιμοκλῆς. Α᾽πυλλέτω, αὐ
Ἀ πυρασκεύη, τὰ πρέχοντα χῆσιν σὺν πυρί. (νεάθω.
Ἀ πύρου, ἀθύρου. σοφοκλῆς μυσοῖς. Α᾽πύρους, κενοὺς νεκρούς. Α᾽πύρους τείθρδας τοὺς ἀναθήματα τινὰς καινοὺς καὶ οὐδέπω πεπυρωμένους, ἀλλ᾽ σὺν ἐνίοις κόσμου ἀνακειμένους, ἐξ ἐναντίου δὲ πυρεβήτας σὺν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ. Α᾽πυρος, ἀτείχιστος βυεπίδης τιμάω. Α᾽πυρος, ἄνασος. νεκρός. καινός.
Ἀ πύρωτον, καινὸν ἢ ἀναθηματικόν. Α᾽πύσιον, ἀπό
Ἀ πυσος, ἀνήκουστος. ὃθὲν οὐ μηδεὶς πέπυσται. (τισιν.
Ἀ πυσγόπιον, ἀπέσχεφον. ἀπωθία, ἀδελφῆς ἢ ἀδελφᾶ.
Ἀ πυσδέον, δυσωδές. Α᾽ωφῶ. παρὸς ἢ διωλασίας χάρις. Α᾽πφὺς, ὁ πατὴς, ἢ πυθμαίνος ἀγὶς δὶς τὴ σὺν ὀργάδα. Α᾽ποθεν, μακρόθεν. Α᾽πώκισεν, ἢ χαλώτευσεν. Α᾽ωφίκισαι, ἐμακρώθη.
Ἀ πέλυον, ἀνήρουν. Α᾽πωμοσία, ὅταν τὶς κεινόμενος σκήπτηται μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ θυμούμενος ὁ ἀντίδικος, καὶ ὅλως αὐτὸν τούτου προσκαλοῦνται. Α᾽πώμοσεν, φθυκτέον ἢ ὅπερ αὖ τις ἀπομόσειεν. Α᾽πὼν, μακραὶ ὦν. Α᾽πόναξ. καταξυφαῖ ἀπολαῦσαι. Α᾽πωνηθήσεται. πειράσεται. Α᾽πώρυγας, ὑσρινγούς. Α᾽πώσατο, μακραὶ ἐρρίψεν. Α᾽πώθησαν, ἀπερρίφησαν.
Ἀ πῶσμαι, ὠθησα. Α᾽παυτος, φυλάς. Α᾽πῶσμαι, ἀπερρίφην. Α᾽πωτάτω, μακραί.
Ἀ πωτδῶ, πόρρω.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ̄.

ρι μεγάλως, ὅθεν καὶ ὁ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως
ἀ ζηλωτός. καὶ σωδισμος ἰσοδύναμος τῷ δή.
ἀρὰ, κατάρα. Α᾽ρά. βυχή. κατάρα. βλάβη. καὶ σωδισμος. ἀρὰ λοιπόν. τάχα. δῆτα. δή.
Ἀ ραβία, τόπος συρίας, καὶ κόσμος γυναικός.
Ἀ ράβησεν ἐλόφησεν, ἤχησεν. Α᾽ραβίδες, αἱ μεσὰ κονιορτῶ πνοαί. Α᾽ραβική, ωνοὴ ἢ τυφωνική.
Ἀ ράβιος, ἄγγελος. παροιμία παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ ὃς ἤυλει μὲν ἀραχιῶς ἐπαύετο δὲ τετάρων. Α᾽ραβον, λόφος θορυβος. Α᾽ραβύλαος, ὑποδήματος διαφορὰ καὶ βαρβαρικόν. Α᾽ράβω, λόφω. σὺν χύρω. μύησα. Α᾽ράγειν, ἀπαράσειν. Α᾽ραγμὸς, λόφος. Α᾽ράδλει, θορυβήσει ταράξει.
Ἀ ράδηται. κενόνηται συγκέχυται. Α᾽ράδος, ἢ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις, καὶ ὁλις.
Ἀ ράδυς, βλαβερὰς λεπάς. Α᾽ράξουσιν, ὀρυξοῦσιν. Α᾽ραιήσει ἁρμοσὸν ποιήσει. Α᾽ραιὴν, ἀσθενῆ. Α᾽ραιῆσι, λεπάς καὶ μακραῖς. Α᾽ράμενοι, ἐπεράσαντες. Α᾽ραντες ἀπενεγκάμενοι.
Ἀ ραιὴ, γαστὴρ, τὰ λεπὰ σὔτδρα. Α᾽ραιὸν, σχεπτόν.
Ἀ ράξαι, σωτεῖναι. Α᾽ράσσω, βλαβερὰς. σοφοκλῆς ἀλκμαίῳ. Α᾽ράσιον, κατάρατον, ὡς παρὰ τὸ πρὸς. θεν ἐλθὼν. ἦν ἀρᾶιός μοι νέκυς, οἷον ἀρᾶι προσεπέβετο καὶ κατ᾽ βυχῆς σοφοκλῆς τροιλείῳ. Α᾽ραιθυρέη, ὄνομα πόλεως. Α᾽ραιαὶ, ὠδὶ μὲν τῶ ἀθηνοῦς ἐσδρ δὲ κνημιδρώου) ἀραιαὶ. ὠδὶ δὲ τῶ λεπὰ καὶ

καὶ ἐτεινοῦ, ἀραιὰ ἢ εἰσοδός ἐστιν. Ἀραιόστορος, ἀραιόστορος. Ἄραιρε, ἀπενέγκαι δὲ λάβοι. Ἀράκλιν· φιάλην καὶ ἀράκτην. Ἄρακοι, ὄφεις ὀπωρεῖόν τι, ἢ δὲ αὐ ἡ καὶ λάθυρον. Ἄρακος, ἰδρὰξ. τυξῆνοι.

Ἀ ρακτῆρα, ἀμελκτῆρα. Ἄραμα, βόρβορος.

Ἀ ράμεν, μιγῆναι. Ἀράμεναι, ἢ συνελθεῖν. Ἀράμενα τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. Ἀραντίσιν, ἐρεθίσαι μακεδόνες. ἀρανὶς, ἔλαφος. Ἀράφαι, ἁρμόσαι. πλέξαι.

Ἀ ραφὶν, ἀράχνην. Ἄραρις, ὅρκος. Ἄραρεν, ἡρμόσθη, ἢ παγίως δέδεται ἢ κέκειται. Ἄραρεν ἔχος. ἢ αὐτό. Ἀραρινοὶ, ὅσα παρασφηνοῦται λιθαρίας εἰς τὰς ῥαχάδας. Ἀραρίσκε, πδυλάρμοζεν.

Ἀ ραμος, βρωλίος. Ἀράμ, μετέωρος. Ἄραρεν, πάγιον. βέβαιον. ἀκατάρατον. Ἀραρῶσαι, ἁρμοδίως προσηρμοσμένως. Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς, ὅθεν καὶ ἡ ἀραρῶς παγίως, δέδεκται. Ἀραρῆσαι, ἡρμοσμένως.

Ἀ ραρίσκω, ἡρμοσμένως.

Ἀ ρασάμεναι, ἀλειψάμεναι. πιοῦσαι ἀρᾶς. Ἄρας, ἐπισπᾶται. ἔθος κυπρίων σπειρόντων κεῖθας μεθ' ἁλὸς κατῥάθαι φασίν. Ἄρασιών, πύελος.

Ἀ ρασ' ἰδρὸν. ἰδρὸν ἀρχὰς. ἀθήνησιν. ἀφισοφάνης ὥραις. οἱ δὲ πρὸ βλάβλω λέγειν αὐτὸν νόμισαν.

Ἀ ράσαι ὀμόσαι, δῆσαι. Ἄράσατο, σωτείβει. τύπτει. ἀμέλγει. Ἄραχ ἐλεῖν. λαμβάνω. Ἀρασόμενα, προσρηγνύμενα πολυσόμενα. θορυβούμενα.

Ἀ ραχάδες, τὰ πρὸς σωλῆνα κλίματα. Ἄρᾶται, κατάρᾶται. βύκται. Ἀράπων, κρούων. Ἄραιη, μεσάγκυλον. Ἀρατειχύειν, κατάρᾶσθαι. οἱ δὲ σχατεύεσθαι. Ἀράνιλις, ἡ νεῶν αἴγυπτος. Ἀραχθείς. διωχθείς.

Ἀραχνία, ἀράχνη ἀπλῶς.

Ἀ ράχνικες, ἀράχναι. Ἀράχνου, ἀπὸ βύθειας ὁ ἀράχνης αἰχύλος λαΐῳ. Ἀραχνοῦφεῖς· ὡς πρὸ ἀράχνης ὑφασμένοι. Ἀράχνης, εἶδος ὀπωρείου.

Ἀ ράων, τῶν βυχῶν, ἢ ἰδρείων. Ἀρβάκις, ὀλιγάκις.

Ἀ ρβάλη, πήλινον ὀστράκινον ταραντῖνοι. Ἀρδίννη, κρέας σικελοί. Ἄρβδν, δεσός. ἀραιὸν ἐλαφόν. τὸ ὑποδήματος. Ἄρβύλαι, εἴδος ὑποδημάτων.

Ἀ ρβώδα, λίκυθον. λάκωνες. Ἀργάδες, εἶδος φυτῦ καὶ ἀρταὶ γυναῖκες. Ἀργαίνειν, λευκαίνειν δυσπίδης ἀλκμᾶνι, ἀφ' ἁμαξίδος ἀργαίνουσα, λευκαίνουσα. φοιτῶσα. Ἀργαλέω, ἀρτῶ. Ἀργαλεώτατοι, δεινότατοι. Ἀργαλέους, χαλεποὺς πόνους. Ἀργαλαίη, χαλεπὴ δεινή. Ἀργαλεοτρόφοις, πόνοτρόφοις χαλεπωτρόφοις. Ἀργὴ πάντη ὅλου λευκή. Ἀργάς ὄφις καὶ σπιν τὸ μοχθηρὸν, ἀργᾶν ἐνάλιον. καὶ δημοσθένης πρὸ αἰσχίνα, ἀργὰς ὀνομάζεται. οἱ δὲ, ὄνους τυραννικούς. Ἀργᾶται, ὑφάσματα πολυτελῆ γυναικεῖα. Ἄργαφα σφυρὰ, ὡς φιλολίθους καὶ συκοφάντας, ἀργείους κωμῳδοῦσιν.

Ἀ ργάς· κυβευτικὸν ὠὸν ὄλου ὄνομα. Ἀργείη, πελοποννησία. λευκὴ δὲ ἡσίοδος. Ἀργινόεντα, λευκὸν λευκόγειον, αἰγιαλώδη. Ἀργεῖοι. οἱ ἕλληνες καὶ ἐκ τῶν ἑλλήνων οἱ πιστευόμενοι οὕτως ἐλέγοντο, ἢ λαμπροί· ἀργείους ἐρῶ, παροιμιώδες. Ἄργος· θῆλυς θεσσαλικῶς. Ἀργεφόντης, ὁ βροντὴ ἀργοφόνος.

Ἀ ργείων, ἑλλήνων. Ἀργείωσε, τοὺς ἀργείους.

Ἀ ργέμων, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ναρκῶ σατυρικῷ.

Ἀ ργέματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα.

Ἀ ργεμόνη, εἶδος βοτάνης. Ἀργεννάων, λευκῶν, ἢ λαμπρῶν. Ἀργεννῆσι. λαμπραῖς. λευκαῖς.

Ἀ ργεννῆσι, λευκαῖς. λαμπραῖς. Ἀργῆτι, λαμπρῷ.

Ἀ ργεννῶν, λευκῶν. λαμπρῶν. Ἀργίσαι, οἱ ἐτήσιοι.

Ἀ ργέσαο νόμιο, τὸ λεγόμενον, λευκοτόνου. πίνες δὲ καλῶς ὅμηρος γὰρ τέσσαρας οἶδεν ἀνέμους. ἔστιν δὲ ταχύς.

Ἀ ργετος, ἡ ἀρκυδος κρῆτες. Ἀργέτη, δίμῳ λευκὴ μελή. Ἀργεφόντης, καθαροφάντης, λευκοφέντης, ἢ ἐπ' ἀργει πρῶτον πεφυκώς, ἢ καταρρῶν τοὺς φόνους, ἢ ταχέως καὶ φανῶς ἀποφαινόμενος. ἀμφότερα δ' αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα. ὀφ' οὗ δὲ θυσείαν τῶν ὀνομάτων ἡ ταχέως, ὀφ' οὗ δὲ τοῦ θεσπίζοντα. ἢ σαφῶς ἑρμηνεύειν. ὄρμης γοῦν ὠνομάσθη ὀφ' ἧς ἥρεμός τις εἶναι. ὅλως εἰρωνευόμενος, ὅπερ ἐστὶν λέγειν. ὁ γὰρ ὄρμης λόγος ἐστί. Ἀργινῆρα· ἀργῆτα. λευκὸν. λαμπρόν.

Ἀ ργῆτα, κραυνόν· ἢν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Ἄργιν ἐπεφνεν, ὅθεν, εἴσι δὲ ἐπίθετον σράκοντος. Ἀργίλλη, γῆν μὴ βλαστάνουσάν τι. Ἀργιβίαντον, βοιωτίας. Ἀργίλια, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἄργιλλος, ἡ σμικτὴ γῆ ἢ λευκή γειος. Ἀργίλοφοι, λακεδαιμονίων οἱ δὲ πρωκτόν. καὶ μιλήσιοι. Ἀργιμήτας ταῦρος· ταχὺ μῆτις. ἢ λευκός. παρατώτως. λέγεται δὲ ὠδὶ τὸ διακομίσαντος πρὸ βύρωπην.

Ἀ ργιόδοντος, λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος. Ἄργος, λευκὸς ταχύς. Ἀργιόπους, ἀετὸς μακεδόνες.

Ἀ ργισα· ἐκ τῶν σεμμάτων μόρμως διαπεπλεγμένος λίκτυον. Ἀργιάφης, ὁ ἁπτερισμένος ὡς λόγῳ.

Ἀ ργιφόντου, καθαροφόνου.

Ἀ ργματα ἁπτῆχας.

Ἀ ργὸν, ἀργύρεον, ταχὺ λευκόν. Ἀργὸς. μῆλος. βραδύς. Ἄργος, πελοποννησος. Ἀργοὺς, ταχεῖς. λευκούς. Ἀργυραμοιβοὶ· καλλυβισταί. ζαπεζῖται. Ἀργυράσπιδες, τάγμα τι στρατιωτικὸν πρὸ ἀλεξάνδρου. Ἀργύρεαι λόγχαι· οἱ μισθοφόροι. Ἀργυρέα λιμὸς, ἀργυρείου πάνις.

Ἀ ργυρέα ὕννις, ἡ ἀργυρέα αὖλαξ παρὰ θουκυλίδῃ.

Ἀ ργυρέιον, τὸ λαμπρὸν καὶ καλλίστου. Ἀργύρεον λαμπρὸν καὶ καθαρόν. ἀρτῶς καὶ καθαρῶς ὑφασμένον. Ἀργυρηλάτης, ἀργυροκόπος. Ἀργύρειος, εἶδος βοτάνης. Ἀργυείτης, ὁ ἐν ἀργυρείῳ τῆς ἀσίας ἔχων κλῆρον ἢ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ.

Ἀ ργύρινον, γραμματεῖον ὃ καὶ βοιωτιστὶ καὶ κεῖλον λέγεται. Ἄργυρις, λιθάργυρος. Ἀργυρογνώμονες, ῥαπτζῖται. δοκιμασταί. Ἀργυρόπλον, ὁ ἀργυροῦς ἅλους ἔχων. Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύρειον γραμματεῖον. Ἀργυροκοπιστὴρ, ῥαπτζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρεια βραζόμενος. Ἀργυρολίνλω, λευκὰ ῥύματα ἔχουσαν κρήνην. Ἀργυρολόγος, τελώνης. Ἀργυρόπιζα. λευκόπους, πίζα γὰρ ὁ πούς καὶ καλλίπους. Ἄργυρος. ὁ σατὴρ, ἦσαν δὲ βολοί. Ἀργυρότοξος, καλλίτοξος. Ἀργυρουκόπις, ἀργυρολόγος ἐκ τοῦ παρεπομένου.

Ἀ ργυρώντος, οἰκέτης ἀργυρείου ἀπραξός. Ἀργυφέη· λαμπρὰ λευκή. Ἀργύφεον, λαμπρόν. λευκόν.

Ἀ ργυφέοισι λαμπροῖς· καθαροῖς.

Ἀ ρτὼ, εἴδος φυτοῦ, ἀφοῦ ἢ ἀρτῶν ναῦς. Ἄρδα, μο-

λυσμός. Ἀρδάλια, τὰς τυθλιάσ᾽ τῶν κεραμίδων. οὕς οἵνοι γοργύρασ᾽ καλοῦσιν. Ἀρδαλίδες, ἁμαῦσαι. ἀρδαλος· μόλυσμα· Ἀρδάλους, εἰκαίους· Ἀρδαλωμένους, παρασπομένους.

Ἀ ρδανίαι, αἱ τῶν κεραμίων γάσγαι σὺν αἷς τὰ βοσκήματα ἐπότιζον, ἃ σῳζειᾶς κύμβαλα καλοῦσι, ταῦτα δὲ πρὸ τῆς αὐλείου θύρασ᾽ ἐτίθεσαν ὕδατος πλήρη, ἵνα ὁ θάττ᾽ τίς τελευτήσειεν, οἱ πρὸς ἐμφανισμὸν ὀζίον τες, πορευόρεων ται. Ἀρδεία. πολισμός. χρήσιμος, πολισμούς. Ἄρδεται, πίμπλαται. Ἀρδεύῃ, ποτίζει. Ἀρδεύσαντες, ποτίσαντες. Ἄρδην, φορᾷδην, ἠσφόδρα. ἢ παντελῶς, ἢ ἀθρόως. ἢ ἐξ ὅλου κλήρου. Ἀρδηπόους τοὺς ῥαλίους ἐκδὶ δοὺς ὄρυσσον τας ἀρδηπόους ἐκάλουν, τόπος. ἐκδὶ ἐν ᾧ λοιδὸν ἐγχυὸς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου, σὺν ᾧ τοὺς οἴκους ἐποιοῦντο. Ἄρδιασ᾽ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Ἀ ρδινὸς, φαύλος. Ἄρδις, ἀκίς. αἰχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀρδμὸς, ποτισμὸς σὺν ὡταμῷ.

Ἀ ρδοι, ἀρδεύοι. ποτίζοι. Ἄρδων, ποτίζων.

Ἀ ρέιασ᾽, ἀπειλάς. Ἀρείασ᾽, πώλους τὸ δρομικούς.

Ἀ ρείσιγε, ἔθνος πόρρω. Ἀρεῖθουσα, κρηνὴ σὺν ἰθάκῃ καὶ σὺν σικελίᾳ σὺν ᾗ ὁ σὺν τῇ ἡλιδὶ ῥέων ποταμὸς ἀλφειὸς ἀργύρειον κομίζειν νενόμισται. Ἀρειή, ἀπειλὴ βλάβη. Ἀρειβύσανοι, ἰώνιοχοι. Ἄρειον, βέλτιον καλλίων. κρεῖσσον. Ἀρείονα, βελτίονα. Ἀρείοσι, βελτίοσιν. Ἄρεος πάγος, σὺν ἀθήναις δικαστήριον σὺν τῇ ἀκροπόλει, Ἀρεύσει, αὐξήσει. Ἀργῶτας, πὺν λαμπάν, φρουρούς.

Ἀ ρεμανὴς, ὁ ἀΐδης, παρὰ πέρσαις. Ἀρέφατον λῆμα· ὑγρὸν σὺν τῇ ἄρει ἐοικὸς αἰχύλος νεανίσκοις.

Ἀ ρέων, βελτίων. Ἀρεσοβοσκὸς, προβατοβοσκός.

Ἀ ῤῥεκτον, ἄπρακτον ἀτελεύτητον. Ἀρεοπαγίτης, ὁδηγῶν καὶ σιωπῶν δι᾽ ὅλου νυκτὸς ἀνακρίνων.

Ἀ ρεων οἴων, κρατῶν οἴων. Ἀρρεωνώπης, φοβερός.

Ἀ ρεσάμενοι, φιλοφρονήσασαι, ἀρεστὸν ποιήσασαι, ἀρέσασθαι. ἁσασθαι ἀρεστὸν ποιῆσαι. Ἀρέσατο, ἤνυφρανεν. Ἀρεσάσθω, βάρεσον νυκτησάτω.

Ἀ ρέσθαι, λαβεῖν, ἄραι. Ἀρέσθορεν, ἐπήδησεν.

Ἀ ρεσκὲς· ὁ πρῶτον, νῦν ἢ δεδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς.

Ἀ ρεσκύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. Ἀρεσόμεθα, ὀζιλασόμεθα. Ἀρεσκεῖον, ἱερεῖον καὶ θῦμα.

Ἀ ρεσκεῖον, πέμμα πρὸς θυσίαν. Ἀρεσίπονον, σύμμορον, ἀρέσιμον. Ἀρεσῶσα ἡ κατοδέχουσα τὰς ἄλλας καὶ βελτίων τῶν ἄλλων. Ἀρέσχαι. κλήματα, βόστρυθς. Ἀρετᾶ, σὺν ἀρετῇ ἔστιν, οὐκ ἀρετᾶ κακῶ ἔργα, τουτέστιν οὐκ ἀπολήγει ἐς ἀρετὴν ἀπεγνωσθη δὲ τοδιαπωλίνος. Ἀρετὴ ἡ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία. Ἀρετὴ, θεία δύναμις. διάθεσις ἀγαθὴ, ἢ ἐν σὺν ἀρέτου βίον. Ἀρέτησαν, ἤρμοσαν.

Ἀ ρετῶσιν, χρεταίνουσιν, βύσαι μονῶσιν σὺν ἀρετῇ ὦσιν.

Ἀ ρῆ, λήψῃ πολέμου. Ἀρῆ. λήψῃ οἷσῃ. σοφοκλῆς ἅπαντι μαστιγοφόρῳ. Ἀρῆ, βύχη. ἀράων ἀΐων. καὶ βλάβη ἢ σὺν τῷ ἄρει, τουτέστιν σὺν πολέμῳ. ἀπειλὴ βύχη καταρά. Ἀρήγει, βοηθεῖ. Ἀρήτων, βοηθῶν.

Ἀ ρηγομένας, βοηθουμένας. Ἀρήγοντες, βοηθοῦντες. Ἀρηΐδων, πολεμιστῶν σὺν τῷ ἄρει θεόντων.

Ἀ ρηϊδῶν τῶν σὺν τῷ πολέμῳ βύκινητῶν. Ἀρήϊα, πολεμιστήρια. Ἄρηιος, ἀλλαχοῦ θρασὺς ἀγαθὸς πολεμικός. Ἀρήϊφατοι, σὺν πολέμῳ πεφονευμένοι.

Ἀ ρηϊφίλος ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὰ ἄρεα, διὰμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται.

Ἀ ρημένος, βεβλαμμένος. βύζόμενος. Ἀρήνη, ὄνομα πόλεως. Ἀρήξειν, βοηθήσειν. Ἀρῆξαι, βοηθῆσαι σὺν πολέμῳ ὑπὸ τοῦ ἄρεος. Ἀρηξήνορα, τὸν πὺ ἀνδρείαν ῥήνοντα. Ἀρηνοβοσκὸς, πρόβατοβοσκὸς σοφοκλῆς τυρῶ καὶ γράφεται δὲ ἐρεηνοβοσκὸς, διά τε τοῦ *ἔω καὶ τοῦ βόρων. Ἀρήρει, ἥρμοζεν. Ἄρηος, θρασύς. ἀγαθὸς πολεμικός.

Ἀ ρήραται, βύξηται. Ἀρηρομένη, ἀρτιαρομένη ἀρηριωμένη. Ἄρηρεν, ἰσχυρῶς, ἥρμοται. Ἀρηρὸς, ἰσχυρῶς ἡρμοσμένον. Ἀρηρότα. ἡρμοσμένα.

Ἀ ρηρυγμένα ἀπηυτλημένα. Ἀρήσασθαι, βύξασθαι.

Ἀ ρήσατο, βύξει. Ἀρήσι. βύχῃ. Ἀρήσθησεν, ἐπήδησεν. Ἄρης, τύραννος, παροιμία. Ἄρηται, ἀπενέγκηται. Ἀρητῆρα, ἱερέα. Ἀρητήριον γὰρ τὸ σὺν ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀρᾶσθαι τὸ ἄρεος. Ἄρητον, βλαβερὸν πολυχρόνιον, σοφοκλῆς* σωσύνυμον, ὕστερος. Ἄρητος, ἡρακλῆς παρὰ μακεδόσιν. Ἄρθεος, ῥάγος.

Ἀ ρθεὶς, μετεωρισθείς. Ἄρθεν, σωφρονίσθησαν.

Ἀ ρθῆναι, ἀπολέσαι ἢ ἀχρεῖσθαι. Ἀρθμήσαντε, φιλιωθέντες δυϊκῶς. ὁμοίως καὶ ἀριθμήσαντες.

Ἀ ρθμοι, φίλοι παρὰ τὸ ἁρμόσθαι τῇ συμφωνεῖν ἡμῶν.

Ἀ ρμὸς, εἰρήνη σιωπή. φιλία. Ἀρθμὸν· προτμησία ἢ μετάφρενον ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Ἄ ρθρα, μέλη ἄκρα. Ἀρθρέμβολα· δαμασήρια, ὄργανα βαλλόμενα εἰς τὰ ἄρθρα καὶ βασανιστήρια. καὶ ὄνομα σχεδὸν τῶν ἐργάνων εἰς ἃ ὀζαριθροῦσιν οἱ δήμιοι τὰ τῶν καταδίκων μέλη. Ἀρθρούμενον, φανούμενον. Ἀρθύσανοι, ἀχρήματα καὶ ἀχρειώματα. Ἄρι μεγάλως, ὅθεν καὶ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός. Ἄρθρον, μόρος λόγου. οἱ οὐ φανωτέρα ἢ λέξεις πέφυκε γίνεσθαι. Ἀρεβάσκανος, πεποίηται ὡς ἀρεμπρεπής. Ἀρείγνωστοι· βύγνωστοι. ὃ γὰρ ἄρι μέγα δηλοῖ, πάνυ ἐγνωσμένον.

Ἀ ρίδακρυς, ταχέως. Ἀριδάκρυσι· πολυδάκρυσιν.

Ἀ ριδάκρυτον, πολυδάκρυτον. Ἀριδείκετον, ἄγαν εὔδοξον· ἀπαστόν· φανερὸν ἢ μεγάλως.

Ἀ είδες, αἱ μετὰ κονιορτὸν πυκναί. Ἀειδήλαν πὺ ἀεικάδηλα κρῆτες. Ἀεἰδηλον, ἐκδηλοῦ. φανερούν. φανερόν. Ἀειδήλους, φανεροὺς. Ἀειδήλως, φανερῶς· Ἀειδηλώτατα. φανερώτατα.

Ἀ είσβιθεν, ἀφ᾽ ἀείσβης πόλεως· Ἀειζήλη. θαυμαστὴ ἄγαν ἐκδηλοτάτη. Ἀείζηλον, μέγα· φανερόν.

Ἄ ειζος, τάφος κύπριοι. Ἄειρα, φυτὸν ἡ ἄειρα.

Ἀ ειζήλως, μεγάλως, ἐκδήλως. Ἀείη, ἀπειλή.

Ἀ ειήλ. λέων. Ἀειαπώλους, ἀειπόσ. Ἀειρερέστερον, χαλεπώτερον. Ἀείκιος, πολυήκοος.

Ἀ ειθάκων, τῶν πολεμίων. Ἀειθμεῖν, ὅσον τίθεῖ) νῦ ἐπὶ τ᾽ κλῆρος. Ἀειθμᾶται· ὀζετάζεῖ). Ἀειθμηθήμεναι, εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Ἀειθμητὰ, τὰ ὀλίγα.

Ἀ ειθμόν· ὁ μοῦσαν ἔτη διακόσια. Ἀειθμὸς, μέρος ἀριθμῷ ὀλίγους. Ἀείκεσι, χαλεποῖς. Ἀεικύμων,

κύμων, ἐσύλληπτος. ¶ Ἀριμάζει, ἁρμόζει. ¶ Ἀρι
μάπους γαστὴρ (ὡς κόπρῳ. ¶ Ἄριμος, πίθηκος. ἄρι-
μα, οἱ δὲ ὄρος παλλικίας. ¶ Ἀρίξαι, ὑποστηρίξαι.
Ἀ ριπρεπέα, ἄγαν μεγάλως ἔκδηλα. ¶ Ἀριπρεπὲς,
μεγαλοπρεπές. ¶ Ἄρι πικρὸν, μεγάλως πικρόν.
Ἄ ρις, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀρίσβη, πόλις τῆς λέσβου. οἱ
δὲ ζωάδος. ¶ Ἀρίσβηθεν, ἀφ' ἀρίσβης πόλεως.
Ἀ ρίσκος, κόφινος. ¶ Ἀριστεία, ἀνδραγαθία. ¶ Ἀρίστ'
ἀρχὰ μία. ¶ Ἀριστέα, τὸν ἐν τῷ δοκέμῳ ἀνδραγαθή
σαντα. ¶ Ἀριστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ.
Ἀ ριστεύει, ἀνδραγαθίζεται. ¶ Ἀριστεὺς, ἀνδρεῖος.
Ἀ ρίσπης, εὔλαλος ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν. ¶ Ἀρίστη, βελ-
Ἀ ριστίνδην, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. (τίστη.
Ἀ ριστῆραι, δοῦλαι. ¶ Ἀριστόδημος, ἀριστόδημον οἱ κω
μικοὶ τὸν πρωκτὸν καὶ θεόδωρον καὶ τιμισιάνακτα
ἔλεγον ἀφ' τῶν ἡταιρηκότων, φορμισίους δὲ τὰ γυ-
ναικεῖα αἰδοῖα καὶ βασιλίδας καὶ λαχάρας.
Ἀ ριστοκρατούμενοι, ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι ἢ δήμου ἢ
ἑτέρων τινῶν καλλίστων. ¶ Ἀριστολοχία, βοτάνη
τίς. ¶ Ἀριστομένιον, βοτάνη. ¶ Ἄριστον, τὸν πρω
ϊνὸν ἀκρατισμόν. ὃν ἡμεῖς λέγομεν ἄριστον, οὗτος ὁ δοι
ητὴς καλεῖ δεῖπνον. τὸ δὲ δεῖπνον. δόρπον. ¶ Ἀριστο-
νομία, εὐνομία, ἄριστον γὰρ τὸ καλόν. ¶ Ἄριστος,
μέγιστος ἔξαρχος. ἐξοχώτατος. ¶ Ἀριστοτέχνης, ἐν
τῇ τέχνῃ χρήσιμος. ¶ Ἀρίστυλλος ὄνομα. ¶ Ἀρι-
στωτὸς ἀρίστου ὥρα. ¶ Ἀρισφαλές. μεγάλως σφαλ
λόμενον. ¶ Ἀριστοκρατία, ὑπὸ ἀρίστων διοικούμε-
νοι γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν. ¶ Ἀριφραδέα.
δῆλα. ¶ Ἀριφραδὲς, ἄγαν φανερόν. ¶ Ἀριστερέ
ων. φοιτώντ' εἰς τοὺς καθαρμοὺς παραλαμβανομένων.
Ἀ ριστόδειπνον, ὅταν τὸν ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν.
Ἄ ριχα, ἄρρεν πρόβατον. ¶ Ἀρίχεται, γλίχεται
ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἀριχωτῶν, ἐκδύειν ζητῶν. ¶ Ἀριὼθ,
ἡ λέαινα ἀπὸ σύρων. ¶ Ἀρίων, ὁ ἵππος ποσειδῶ
νος υἱὸς καὶ μιᾶς τῶν ἐριννύων. ¶ Ἀρκάδας, μι-
μούμενος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις δονούντων καὶ
μοχθούντων, οἱ γὰρ ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες
οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον. ¶ Ἄρκαλλα, λευκὰ καὶ
ἐνώτια ἐξ ὑάλλου περίχρυσα οἱ δὲ ξύλα ξηρά.
Ἀ ρκαλᾶν, περιχαλᾶν μύζειν. ¶ Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα
ὦ τὸν στήμονα ἐγκατα πλέκουσιν αἱ διαζόμεναι.
Ἀ ρκαλέον, ξηρὸν ῥυσσόν. ¶ Ἀρκασκύνη. ἀρρκαδικὸς
πῖλος σοφοκλῆς ἰνάχῳ. ¶ Ἀρκεῖ, προσαρκεῖ βοη
θεῖ εὐριπίδης πηλεῖ. ¶ Ἄρκηλα, ᾠὸν, κρῆτες τὴν ὕ-
στριχα. ¶ Ἀρκὴς, ταχύς. ¶ Ἄρκιον, ἀρκετόν.
αἱρετώτερον, ἱκανὸν ἕτοιμον. ¶ Ἀρκῶς, ἀρκετῶς
ἱκανῶς. ¶ Ἀρκὸν, σχολὴν μακεδόνες. ¶ Ἄρκος,
ἄρκεσμα. βοήθεια. ἢ τὸ παιόνιον, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἱε-
ρεῖα τῆς ἀρτέμιδος. ¶ Ἀρκτεία. ἡ τῶν ἀρκτευομέ-
νων παρθένων τελευτή. ἀρκτεύει δὲ τὸν καθιεροῦν.
Ἀ ρκτὴ, ἡ τῆς ἄρκτου δορά. ¶ Ἄρκτος, ζώδιον ἐν οὐρα
νῷ μεσημβρία. ¶ Ἀρκτοῦρος, βοτάνης εἶδος καὶ ἄ-
στρον. ¶ Ἀρκτοῦρος, ἀρκτῶος τόπος διαοῦτος καὶ οἱ
ἑπτὰ ἀστέρες ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος. ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ
ἀρκτῶον κατανοεῖ. λέγεται καὶ ἅμαξα. ¶ Ἀρκτώ-
ων, βορείων τόπων. ¶ Ἄρκυα δίκτυα. λινά.

Ἄ ρκυες, δίκτυα τὰ πρὸς θήραν θηρευτικά. ¶ Ἄρκυ
λον, δίκτυον. ¶ Ἄρκυμα, ἀκρὶς ἀπὸ πεταίων.
Ἄ ρκυν, μεσάγκυλον καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον.
Ἄ ρκυς δίκτυον. ¶ Ἄρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἀρκύτατα
οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. ¶ Ἀρκύων, δι-
κτύων. βρόχων. ¶ Ἀρκυωρεῖσθαι. φυλάσσεσθαι
τὰς ἄρκυς. ¶ Ἅρμα, ὄχημα καροῦχα. δίφρος, πό
λις βοιωτίας. ¶ Ἀρμακίας, στοάς. ¶ Ἁρμαλιά. ἡ
τροφή. ¶ Ἁρμαλιᾶς ὄχος ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρατείᾳ
ἐμπεριφερόμενος. ἢ τροφήτης καὶ θρεπτικός.
Ἁ ρμαλιὴν, τὴν τροφὴν παρὰ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν
τὰ μέλη. ¶ Ἁρμάτειον, μέλος, ἔνιοι δὲ τὸν τῆς ἀθηνᾶς
νόμον, ἄλλοι τὸ ταχὺ ἀφ' τοῦ ἅρματος. ¶ Ἁρματη-
λάτης, ἡνίοχος. ¶ Ἁρματροχίαι, αἱ τῶν τροχῶν ἐν τῇ
γῇ ἀποχαράξεις. ¶ Ἁρματροχίη. ἡ τῶν τροχῶν ἀποχά-
ραξις. ¶ Ἁρματοποιὸς, τέκτων, ἢ ἁρματοπηγός.
Ἁ ρμεθεῖς, οἱ εὐπατρίδαι ἐν κύκλῳ. ¶ Ἅρμενα, τὰ πρὸς
τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια καὶ ἁρμόδια τὰ ὑγιῆ
καὶ ἡρμοσμένα. ¶ Ἅρμενον, φιάλιον. ¶ Ἅρμη. λευ
κὴ, καὶ σύνοδος σώματος ἁρμογή. ἦχος τόνου, καὶ φωνῆς.
Ἁ ρμογλώσσας, ἄνθη πάντα. ¶ Ἁρμόδιοι, οἰκεῖοι συγ
γενεῖς φίλοι. ¶ Ἁρμόγαλα, τὰ ἀρτύματα ταραντῖνοι
Ἁ ρμόδιον μέλος. μέτρον καὶ τόπος ἁρμόδιος καὶ προσφι-
Ἁ ρμοδιοτυπὲς, ὁμοίως ἢ ἴσως διακείμενον. (λής.
Ἁ ρμοδίου, μέλος τὸ ἐπὶ ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ
καλλιστράτου, οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἁρμόζεται, συζεύ
γνυται. ¶ Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα συνοικειουμένη
ἢ κοσμοῦσα. ¶ Ἁρμοῖ. ἀρτίως ἡ συχῆ ἐξαίφνης προς
φάτως. ¶ Ἁρμύματα, ἀρτύματα. ¶ Ἁρμονίας,
συμφωνίας. ¶ Ἀνθήκας, σπονδάς. ¶ Ἁρμονιάων,
ἁρμονιῶν. ¶ Ἁρμονίης, συζεύξεως. ¶ Ἁρμοστὴς, ὁ πεμ
πόμενος ἐπιμελητὴς εἰς ὑπήκοον πόλιν καὶ λίθοι δύο
πρὸς ᾧ αὐτῷ τῆς φλιᾶς τιθέμενοι, ἁρμοστῆρες λέγοντο.
Ἁ ρμόσυνοι. ἀρχή τις ἐν λακεδαίμονι, ἣν τῆς εὐκοσμίας
τῶν γυναικῶν. ¶ Ἅρμυλα, ὑποδήματα κύπριοι.
Ἁ ρμώατος, σπασμὸς κύπριοι. ¶ Ἁρμῶ, ἀρτίως.
Ἅ ρμωλα, ἀρτύματα ἀρκάδες. καὶ ἁρμώμαλα. ¶ Ἁρμῶν,
ἁρμωνιῶν. ¶ Ἅρναν, τὸν ὅρκον κλαζομένιοι, ὅθεν καὶ
τὸ ἔξαρνος. ¶ Ἄρνα προβάλλειν νόμος ἦν ἀθήνησι μὴ
πρότερον συμβάλειν πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προσμένων τίς
λάβη τῶν πολεμίων. ¶ Ἀρνακίδες, ἀρνῶν κώδια.
Ἅ ρναπον, τὸν ἄρνα. ¶ Ἅρνας, πρόβατα. ¶ Ἄρνες,
μικρὰ πρόβατα. ¶ Ἄρνε, πρόβατον. ¶ Ἀρνεῖα,
τὰ κρεοπωλεῖα τῶν προβάτων. ¶ Ἀρνειὸς, ὁ τριετὴς κρι
ός. ¶ Ἄρνες οἱ κάπηλοι καὶ τὰ νεογνά. ¶ Ἀρνευτῆρες
δύται. οἱ δύνοντες. ¶ Ἀρνευτήρια, κυβιστήρια.
Ἁ ρεώνιον, ὅρκον βασίλειον. ¶ Ἄρνη, πόλις βοιωτίας. ἔστι
δὲ καὶ θεσσαλίας. ¶ Ἀρνίον, πρόβατον ἀμνός.
Ἁ ρνόγλωσσον, βοτάνη τίς. ¶ Ἀρνορίη. ὁ μετὰ τῶν ἀρνὸς
αἱρομένου γινόμενος ὅρκος. ¶ Ἀρνόφυλλον κύτισον,
ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. ¶ Ἄρνυθεν, ἠγωνίζοντο ἐνήργουν.
Ἁ ρνύμενοι, ἀντικαταλλασσόμενοι, ἀντιπρασσόμενοι.
Ἁ ρνύμενος, φυλάσσων. σώζων. ἀντιπαραποιούμενος.
Ἁ ρνύσθην, ἀντειλλάττοντες ἐλάμβανον. ¶ Ἄρνυται,
λαμβάνει ἀντικαταλλάσσεται. ¶ Ἀρνωδοὶ, οἱ ῥα
ψῳδοὶ ἄρνα τὸν ἔπαθλον εἶχον. ¶ Ἀρνῶν φωτισμός.

Ἀ ρυυὸς, βύπους, βύνους. Ἀρξαι, ἀρξειν καὶ ἀρξασθαι. Ἄρξιφος· ἀεὶ ἐν παρὰ πρόσωπον. Ἀροανδικὸν, νόμισμα ᾧ χρῶνται αἰγύπτιοι ἀπὸ ἀροανδου.

Ἀ ροάτους, ἀβάτους καὶ ἀνιαρούς. Ἀροίμεθα, ἀπενεγκοίμεθα. Ἄριο, λάβοιο ἀπενέγκοιο. Ἀρῖσιν, ἀροτειᾶν. Ἄριζ· λάβοιτο ἀπενέγκοιτο.

Ἀ ρεὺς, ὁ μελητής. Ἀρόμυος, αὐτοσχεδίων.

Ἄ ρον, τὸ βλίον μέγα καὶ βοτάνης εἶδος. Ἀροπῆσαι, παυτῆσαι κρῆτες. Ἀροπάνοι, οἱ σφάλερα ἀέρου ἐπίσολαῖς. Ἄρος, ὄφελος καὶ κοιλάδες ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁ μόριον καὶ βλάβος ἀκούσιον.

Ἀ ρπακίες, ῥιπὶς ἐπικεκαμμέναι. Ἀροτὴρ, ἀρότης. Ἀροτῆρδε, οἱ ἀροτειῶντες γειπόνοι γεωργοί. Ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τῶ ἔκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον αἰχμὴς φευξίν. Ἀροτοὺς, σιαυτοὺς σοφοκλῆς ἰαχνίας. Ἄροφα· γῆ χόρα πλέθρα.

Ἀ ροῶ, ἀροτειᾶν. Ἄρουρα, ἡ γῆ, ἀφ' τῶ ἀρῦσθαι. ὡς ἐπιτοπολὺ δὲ, ἡ σπορεία. Ἀρουραία θεὸς, ἡ βύρισπίδου μήτηρ, ὀφ' ἣ λαχανώπωλις εἶναι. Ἀρουραῖοι, οἱ κατ' ἀγροικίαν μύθοι καὶ δρᾶται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυσσόμενος χυσός. ἀρουραῖος ὁ νόμος· ἀπ' μοσθένης αἰσχίνῃ ὅπως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ πὼ χώραν πολιτικοῖς ὑπεκείνετο σοφοκλῆς ἐν οἰνόμαον.

Ἀ ρυὺς, τὰ λιβάδια. Ἀρούρα, σωρὸς σίτου ζωὴ ἀχύροις κύπριοι. Ἀρῦσι τεία, ὠδὴ οἶνου ἐλέγετο, ἐπεὶ ἡ πάλαι ἐκμερᾶτο τεία ὕδατα λαμβάνειν, δὲ τὸ τάρτον, οἶνον. Ἀρύρης, γῆς ἀροσίμης, χωρίον ἢ κῆπος. Ἀρόχεται, γλίχεται ἐπιθυμεῖ.

Ἀ ρόωσις, ἀροτείωσις. Ἀρπάγη, ξυσὴρ, ἔστι σκύβος ἔχων ὀκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀναστρωπῶσι ἀπὸ τῶν Φρεάτων, καὶ ὁλύκος βύρισπίδης. Ἀρπαγὴ τὸ κόρνα παροιμία, ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν καὶ μοιχικήσας εἰς σκινοῦντα βύθορος ἐτελεύτα καὶ τὰ ὄντα προὐδηκεν εἰς ἁρπαγήν. Ἁρπαλὰ, ἁρπακτικά. Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς, πλουσίμως, προσηνῶς, καὶ κερδέων ἁρπαλέων τῶν ἁρπακτικῶν.

Ἀ ρπάλιμα, ἁρπακτὰ, προσφιλῆ. Ἁρπάναι, μαίσραι βοσκημάτων. Ἅρπη, ἄνεμον, σρέπανον ἢ ὀρνέου γένος κατὰ λατίνους. Ἁρπιδόα, ὁμαλόν.

Ἀ ρπιδόεσσα ἰσόπεδος, ὁμαλή. Ἁρπιδόναι, τῶν ἀμαυρῶν ἀσέρων σύγχυσις. Ἁρπαλίζομαι· ἁσμένως δέχομαι.

Ἁρπεδονίζειν· λωποδυτεῖν καὶ ὀφ' ἁρπάγων ἁιρεῖν. Ἁρπεδίσαι. ὁμαλίσαι, ἐδαφῆσαι. Ἁρπέζασ' τοὺς αἱμασιώδεις τόπους, οἱ δὲ τείχεα καὶ πολιβόλους, οἱ δὲ τὰ κλιμακώδη χωρία.

Ἀ ρπῖς, ἀκόμισον, ἢ ἰκλινον κρῆτες. Ἅρπη, εἶδος ὀρνέου καὶ σρέπανον ἢ ἄνεμον. Ἁρπίαδος, φοίνιξ καὶ ἁρπίαλος. Ἁρπίδες, ὁμαλὰ, καὶ κεκλιμμένοι, ἢ ὑποδήματα λακωνικά. Ἁρπισται· αἱ μασιαὶ ἢ τάφροι. Ἁρπιξ· εἶδος ἀκόντιος κύπριοι. Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συσσοφαὶ, βύελλαι. Ἅρπυια· ἁρπαγὴ ἢ ὀφ' τάχους. Ἁρπύσσω, ἁρπακτικοὺς κύνας. Ἅρπυν, ὀρῶντα αἰολεῖς. Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω, σρεπάνῳ κέχρημαι. Ἁῤῥάβακα, ὀρχησὴν ἀπὸ τῶ ἁραβάσσειν ὃ ὅστι ὀρχεῖσθαι· οἱ δὲ ἐν βλάσφημον. Ἁῤῥαβὼν, πρόσθημα καὶ ἄπιστον.

Ἀ ῤῥαβῶνα, σίφνιον, διαβεβλημένον ὡς τῶν σιφνίων ἀσελτῶν ὄντων. Ἁῤῥαβωνίζεται, ἀῤῥαβωνιλίσθηται. Ἁῤῥάβυ, βύρσα. οἷον γέῤῥεον. Ἁῤῥαγὲς ὄμμα, οὐδὲ κρύον ᾧ ὅπῳ φαμὲν κατεῤῥάγημεν δὲ κρυοῖς σοφοκλῆς σατυρίσκῳ. Ἁῤῥαγῶσι, στερεοῖς, ἀνάγκαις πονήτοις. Ἁῤῥαγίδες, σήμονες κρόκοι. Ἁῤῥάξῃ, κρατεῖ, ἁρπάσεται. Ἁῤῥαβάγησιν, ἐλόφησιν.

Ἀ ῤῥαχὲς, ἀσωμάτον. Ἁῤάχιον, τὸ λεπτὸν ὕφος.

Ἄ ῤῥηκτον, ἀποίητον. ἄθετον. Ἄῤῥενα, αὖσενα, ἢ τὰ κονδύλων τὰ ὀζέχοντα καὶ τὰς εἰς κυλότητα ἐμπίπτοντα. Ἁῤῥεπῶς, ἀκλινῶς. Ἁῤῥενωπάδες, αὐθρόγυνοι. Ἁῤῥήδην, οὐκ ἀτιμάζομένος τῇ ῥήσει.

Ἀ ρυκὸν, χρώματος εἶδος χλωρόν. ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. Ἁῤῥήκτεις, ἀσχίσεις. Ἄῤῥηκτον, στερεὸν ἰοχρόν.

Ἀ ῤῥαγὲς, ἀπίωτον μὴ ῥηγνύμενον.

Ἀ ῤῥιώειν, λοιδορεῖν, καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. Ἁῤῥιωτὴς, ἄγριον, δυσχερές. Ἁῤῥῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαυθαδῦσαι. Ἄῤῥητον, ἄφρασον, αἰσχρὸν, ἀπόῤῥητον, ἄφωνον, αἰσχρὸν σοφοκλῆς σίννωνι. Ἀῤῥητοποιὸς, αἰσχροποιός. Ἄῤῥητος κόρη, ἡ πρὸ γάμου βύρισπίδης ἀλεξάνδρᾳ. Ἀῤῥητουργία αἰσχρουργία. κακουργία. ἢ ἄῤῥητα ὀργάζεσθαι.

Ἀ ῤῥήτως, ἀλέκτως. Ἁῤῥηφορεία. ἐκφορὰς λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς, καὶ μὴν ὀφ' τῶ ἐ ὀρσιφορεία, ὀφ' ἣ τῆς ὄρσης ἐγκατειλῆφθαι πὼ πομπήν. ἐὰν δὲ ὀφ' τῶ ᾱ. ἐπεὶ ἐπ' ἀῤῥήτοις σωέσθη. Ἁῤῥηφόρος, μυσταγωγός. Ἁῤῥιχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν. Ἁῤῥιχος, κόθορνος. ἢ ἀπεῖον, λύγινον.

Ἀ ρωγεῖ, βοηθεῖ. Ἁρωγὴ, βοήθεια. Ἀῤῥόθος· ἀρωγός. βοηθός. Ἄῤῥυ, ἐπίφθεγμα κωπηλατικὸν, ὡς ἡ ἐπισίζει κωπηγούντων, καὶ ἡ σίπα ποιμένων.

Ἀ ῥύομαι, ἀκοσμεῖ ἀσχημονεῖ. Ἁῤύσασον, ἄσυλον ἀνεχυρίασον. Ἁῤῥωσία. νόσος ἀσθένεια. Ἁῤῥώξ, οὐκ ἐῤῥωγώς. Ἄρσαι, ἁρμόσαι. ποτίσαι. πληρῶσαι. σκυβάσαι. Ἄρσακοι, οἱ βασιλεῖς πόρσων. Ἁρσάμεναι, ἀλφάμεναι. ποιῆσαι.

Ἄ ρσαντες, ἁρμόσαντες βύρσης ἄντες. Ἄρσια, λειμῶνες. Ἄρσει, μέμφεται. Ἄρσεις, ἄρσιάσεις, βασάγματα. Ἆρσει, τὸ πύελον ἀργεῖοι.

Ἄ ρσων, βασαγμάτων. Ἄρσιν, ἀφανισμόν.

Ἄ ρσον, δίκαιον. Ἄρσις, ζύμη. Ἁρσίπη, ἡ ἄλκησις. Ἄρσω, ἁρμόσω. Ἄρσενον, πὼ οὐσίαν ἢ ἀρυκόν.

Ἀ ρσωμάδες, ὑποδήματα γυναικεῖον.

Ἀ ρτᾶ. ἀναρτᾶ. κρεμᾶ. Ἀρτάβη, μέτρον μυδικὸν σίτου, ἀττικὸς μέδιμνος. Ἀρτάδες, οἱ δίκαιοι ὑπομάτων. Ἀρτεῖοι, οἱ ἥρωες, παρὰ πρόσωπον.

Ἀ ρτάκη, φυλύχιον ἐλλιπῶδον τὸν, καὶ ὑπὸ ἀρμενίων κρήνη. Ἀρτάκης, αὐτάρκης. ἀρτακία. κρήνη.

Ἄ ρτι μάχην, ἐχωρίσθησαν. Ἀρτάμησιν, ἐσθίουσιν.

Ἀ ρταμεῖν, κατακόπτειν. βύρισπίδης πολιάσιν. Ἀρταμῆσαι, κρεμάσαι. Ἄρταμος, μάγειρος.

Ἀ ρτάναο, βασιλεύσαο καὶ σάσεις. Ἀρτάνη, ἡ ὀφ' ἡμαλωσίων ἀγχόνη, ἢ αἰχμαλώτησις ἐπὶ τῶ δεσμοῦ.

Ἀ ρτὰς, μέγας καὶ λαμπρός. θουκυλίδης. Ἀρταχίλας, τὰ χείλη. τὰ χείλη. Ἀρτελὲς, ὑγιές.

Ἀ ρτεμέα, ὑγεία. ὑγίη. Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα. ἰαχὼ

(οντα-

Ἀρτέονται, ὁ πλίζονται. ¶ Ἄρτεμις, ἀρμενίη ἡ ἔφεσος, ἀρμενία καλεῖται οἷον οὖν ἐφεσία. ¶ Ἀρτεμισία, βοτάνη. ¶ Ἀρτεμῆ. σῶον ὑγιᾶ. σώφρονα.

Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀκίστροις προσαρτώμενα καὶ κόσμιά τινα. ¶ Ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. ¶ Ἀρτὴρ ὑπόδημα. οἱ δὲ, ξύστραν. ¶ Ἀρτῆσαι, δῆσαι. ἀναρτῆσαι. ¶ Ἀρτητά. θαυμαστὰ κρεμαστά. ¶ Ἄρτι, πρὸ μικροῦ ἢ τότε ἢ εὐθὺς ἢ νῦν. ¶ Ἄρτια, ἀπηρτισμένα τέλεια προσηρμοσμένα. ¶ Ἀρτιάζειν, σκευάζειν, παίζειν. ¶ Ἀρτίγαμοι, νεόγαμοι. ¶ Ἀρτίγονος, εὔτονος. εὐάρμοστος. ¶ Ἀρτίδακρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυον. ¶ Ἀρτιεπὴς, ἀπηρτησμένος ἐν ᾧ λέγειν. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐπιτροχάδην φράζων, ὅθεν καὶ ἐπὶ ψόγου τάσσεται. ¶ Ἀρτίζωα, ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτίη, ἀγαθή. ¶ Ἀρτίκολλα. ἡρμοσμένα. ¶ Ἀρτικροτεῖν, συμφωνεῖν ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ¶ Ἀρτιμαζές. νέον. ¶ Ἄρτημα, διαθήκη. δίκη ἀρτήματος.

Ἀρτιμήασαν, οὐρανίαν ἀφροδίτην ἀπὸ σκυθῶν.

Ἀρτιμήτας, νέους. ¶ Ἀρτηνεστέραν, ὑγιεστέραν ἐντιμωτέραν. ¶ Ἄρτιον, ὑγιές. ὁλόκληρον. ¶ Ἀρτιπλακέες, πεινῶντες. ¶ Ἀρτίπνουν, ὀρθόπνουν. ¶ Ἀρτίπους, ἄρτιος τοῖς ποσὶν, ὑγιόπους. ¶ Ἀρτίπουν, ὑγιῆ τοὺς πόδας ἔχοντα. ¶ Ἀρτίσαι. ἁρμόσαι. συναγαγεῖν. πλέξαι. ¶ Ἀρτίσασθαι, παρασκευάσασθαι.

Ἀρτίτονον, εὔτονον, εὐάρμοστον. ¶ Ἀρτίφατος, νεωστὶ πεφονευμένος. ¶ Ἄρτιφος, ὀρύγανον. ¶ Ἀρτίφροσιν, ὑγιεῖς ἔχουσι τὰς φρένας. ἄρτιον δὲ τὸ ἀνελλιπὲς, διὸ καὶ ὑγιές. ¶ Ἀρτίφρων, ὑγιὴς τὴν φρένα σώφρων. συνετός. ¶ Ἀρτιχείλης, ὑπερέχων τοῖς χείλεσιν ὑπόμακρος. ¶ Ἀρτίως, πρὸ μικροῦ. ἢ ὑγιῶς. ὁλοκλήρως. τελείως. ¶ Ἀρτιωτὰ, βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα. ¶ Ἄρτοι, πίονες οὕτως πλακοῦντες.

Ἀρτοπῶλος, ὁ πεσὼν ἐν ἐργαστηρίῳ. ¶ Ἄρτος, βόλος τίε καὶ ὁ ἀθηναίων ξένος. ¶ Ἀρτοῦ, ἀρτίζου. ἑτοιμάζου.

Ἀρτύνει, ἡδύνει. ¶ Ἀρτύες, ἀρτύεν. ὁ τιτὰν ἀρτύεν ἀντὶ τοῦ διέτασσεν ἐβασίλευεν. ¶ Ἀρτύλλην, λόγχην, ἀγκύλην. ¶ Ἀρτύλια, διαθήκη. ¶ Ἄρτυμα. διαθήκη. δίκη. ¶ Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις σοφοκλῆς φινεῖ. ¶ Ἀρτὺν, φιλίαν καὶ σύμβασιν ἢ κρίσιν. ¶ Ἀρτῦναι, διαθῆναι. ¶ Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. ¶ Ἀρτύναντες, παρασκευάσαντες συνάξαντες. ¶ Ἄρτυνος, ἄρχων.

Ἄρτυς, σύνταξις. ¶ Ἀρτωμένη, βρόχω ἀπαγχομένη.

Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. ¶ Ἀρυβαλίδα, λήκυθον δωριεῖς οἱ δὲ μάρσυππον. ¶ Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσύππια τοῦ αὐτοῦ καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. ¶ Ἀρυβάσσαλον, κοτύλη ἢ φάσκων. φάσκων δέ ἐστι εἶδος ποτηρίου. ¶ Ἀρυετᾶ. ἀντλεῖ. ¶ Ἀρυέτωσαν, ἀντλείτωσαν. ¶ Ἀρύει, ἀντιλέγει βοᾶ. ¶ Ἄρυθμος, ἄμετρος. ¶ Ἀρύθμων, ἀσυμφώνων. σοφοκλῆς αἰγίσθω.

Ἀρύομαι, ἀντλῶ. ¶ Ἄρυον, εἷλκον. ¶ Ἀρύουσαι, λέγουσαι κελεύουσαι. ¶ Ἀρύσασθαι, ἐπικαλέσασθαι.

Ἀρύσαι, ἀντλῆσαι. ἀρυσάμενος, ἀντλήσας. ¶ Ἀρυστήρ. οἴνου ἀρυστὴρ, κοτύλη. ¶ Ἀρυστεῖς, τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν. ¶ Ἀρυσμεῖ. ἀχημονεῖ. ἀκοσμεῖ. ¶ Ἀρυσμίνη. ἀκοσμία. ἀρυθμία. ¶ Ἀρυστίχους, τὰς οἰνοχόας οἷς κοτύλας. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθα καὶ ἡ ἀρύταινα, ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ¶ Ἀρυφῆνα. ῥυτίδα, ἀρυφή. ¶ Ἄρφα. ἀῤῥαβών. ¶ Ἀρφὺς, ἱμὰς μακεδόνες. ¶ Ἀρφύταινον ὁ δίσκος ἀπὸ λυδῶν.

Ἄρχα, ἀῤῥαβών. ¶ Ἀρχαῖα. τῶν δανείων τὰ κεφάλαια.

Ἀρχαία. φύσις ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις παρὰ ἱπποκράτει.

Ἀρχαίοις, τοῖς ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένοις.

Ἀρχαῖον, παλαιόν. πρῶτον. ἁπλοῦν ἄκακον. εὔηθες.

Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἀρχὰς, ὑποθέσεις. βαθμίδας. ¶ Ἄρχειν, λάμπειν.

Ἀρχέκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. ¶ Ἀρχέλας, τὸν ἐπιστάτην τοῦ λυκείου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασαν, ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ ἐλαίου θέλουσιν ἀκούειν.

Ἀρχενόμενα, ξύλα. ¶ Ἀρχέτυπον, πρωτότυπον ἀφ' οὗ πᾶσιν ὁ τύπος. ¶ Ἀρχὴ, εἶδος μελίσσης ἀκέντρου.

Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν ἀθήναις.

Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας. ¶ Ἀρχηγέτης, ἄρχων.

Ἀρχέκακοι, τῶν κακῶν ἀρχαί. ¶ Ἄρχευε, ἡγοῦ. ἄρχου.

Ἀρχεύειν τρώεσιν ἡγεῖσθαι τρώων. ¶ Ἄρχει. κατάρχει κρατεῖ.

Ἀρχὴ σκυρεία, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. ἔστι γὰρ καὶ λυπρὰ καὶ πεζώδης ἡ σκῦρος. ¶ Ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρτ' ἢ χαρτοφύλακα. ¶ Ἀρχιλλὰν, ἀρχιποίμενα. κρῆτες.

Ἄρχματα, ἀπάρχματα. θεοῖς. ¶ Ἀρχολίπαροι, οἱ λιπαροῦντες ἵνα ἄρξωσιν, ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενοι.

Ἀρχὸς, ἡγεμόν. ¶ Ἀρχοὺς, ἡγεμόνας. ¶ Ἀρχύσωσι, θάψωσιν. ¶ Ἄρχων, ἡγεμών. πρύτανις ἀθήνησιν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων. ¶ Ἀρχώνης, ὁ προηγούμενος.

Ἀρχολάβων, ἢ ἐργολάβων. ¶ Ἀρχωνίδας. δοῦς. πλάτων. ¶ Ἀρῶ, ἐκτενῶ. ¶ Ἀρωγὴ, βοήθεια.

Ἀρωγὸς, βοηθός. ¶ Ἀρόματα, ἀροτριάματα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγετο. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀροτριαμάτ', γεννημάτ'. ¶ Ἀρώμενος, καταρώμενος. ¶ Ἀρῶς, ἀριθμοῦ ὄνομα. παρὰ πέρσαις.

Ἀρόσει, ἀροτριάσει ποτίσει. ¶ Ἀροτορυσμῶν, ἀσθενῶς

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, ἕως ὅπως μέχρις οὗ. ¶ Ἄσαι, κορέσαι, χορτάσαι. θρέψαι. πληρῶσαι. ψάλλαι. ὑμνῆσαι. ¶ Ἀσάζειν, λυπεῖσθαι. ¶ Ἀσαίνειν, λυπεῖσθαι. ¶ Ἄσαιμι, πληρώσαιμι. κορέσαιμι.

Ἀσαίνων, ὑβρίζων. λυπῶν. ¶ Ἀσάλλειν, ἀφροντιστεῖν, σάλαγξ ἡ φροντίς. ¶ Ἀσαλαμίνιος, ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ οὐ κοινωνικὼς ἀπὸ σαλαμινίων.

Ἀσάλγαν. ὕβριν. ἀμέλειαν. τὴν πενίαν. ¶ Ἀσαλγάνας. φοβερός. εἴρηκε δὲ οὕτως παραβαρβαρίζων.

Ἀσάλπικτον ὥραν, τὸ μεσονύκτιον, ἑσπέρας δὲ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον σοφοκλῆς λημνίαις. ¶ Ἀσάμινθος, πύελος ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος ἔμβασιν, ἢ λέβης μέγας. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, ἢ κιβωτός.

Ἀσανέων πόλιν τὰς ἀφνίδας. ¶ Ἄσαντος, οὐσαίνων.

Ἄσαρον, ἀσάρωτον. ¶ Ἀσαρδανόν. λυπηρὸν ἀηδές.

Ἄσας, βλάψας, ἔβλαψας. σοφοκλῆς τρωΐλῳ.

Ἄσατον, θόρυβον ταραχήν. ¶ Ἄσεται, λωβήσεται ἀνιᾶτο. ¶ Ἄσατε, ψάλλατε. ¶ Ἄσβεσθε, διέφθειρε.

Ἀσβηνοὶ, ὄρνιθες. ¶ Ἄσβεστος, ἀκατάπαυστος (κρῆτες.

δυσκατάπαυστος. Ἀσβολθεν, μέγα. ὑφηλὸν μέλαν. Ἄσβολος, ἀσβόλη. Ἄ, σε, ἄ πινα σύ.
Ἀ σεβὴς, ἄθεος ἁμαρτωλός. Ἄσειν, πληρώσειν.
Ἀ σελγεια, πορνεία. Ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος. ἔστι δὲ ἀσελγὴς ὁ μέγας ἢ σφοδρὸς, ὡς πλάτων ἀσελγόκορον τὸν μεγαλόκερων. Ἄσειρος ἴσως ὁ μὴ ἔχων σειρὰν μηδὲ, δέσιν, ἀλλ' ἄφετος καὶ αὔτετος.
Ἀ σεκτος, ἀγαθὸς παρὰ ῥίνθωνι ταραντίνῳ φιλοσόφῳ.
Ἀ σεῖ, ὑμνήσει. Ἄσειν, σεύσειν. Ἄσειπον, ἀσεβῆς. σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις. Ἀσάφελον ἢ λέπτον σὺ εἰσὶν. ἤγουν ἑξακισχιλίων διακοσίων ταλάντων, ὁ ὅστι σὺ ἥμισυ λεπτῶν. τὰ δὲ δύο λεπτὰ, κυαναβράντης εἷς, ἤγουν νομμία γ'. Ἄσηθεὶς, λυπηθείς.
Ἀ σηκορία ἀκηλία. Ἄσήκορος, ἀκηδιαστής. Ἄσήμα, ἄφθογγα ἄμορφα. Ἀσήμαντα, ἀφύλακτα.
Ἀ σημάντοις, ἀφυλάκτοις ἀδιδάκτοις. Ἄσήμων, ἀφανῶν, ἀγνώστων. Ἄσήμως, ἀφανῶς. Ἄσιν, ἀφθορσίαν. Ἄσης, λύπης. Ἀσήτη λυπηθήτη. βλαβήση. Ἄσθματος, συνεχίζουσα πνοῆς. πνεύματος. Ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος. Ἄσθμα, ἀναπνοὴ διαύσεσμα. Ἀσθμαίνει, πνευστιᾷ. Ἀσθμαίνων, πνευ
Ἀ σθματι, φυσήματι. τῷ σωλῆνι πνεύματι. (σιῶν.
Ἀ σιάσιεν, συβυάζειν. Ἀσιὰς ἡ κιθαρα δίχα. ἢ συσία βύρηθαι. Ἀσίαρος, ἐπισιάζων ἢ ἀσίλαρος.
Ἀ σιδὸν, ῥαδιῶνα. Ἄσιμος, ἀργυρος. Ἀσινῆ ἀβλαβῆ, ἢ ὅλις. Ἄσιν πὼ μετ' ὀξράκων λίθων ὕλην.
Ἀ σιον, λειμῶνα. ῥοδιῶνα. καὶ ἡ ἁλουμένη ἅμαξα.
Ἀ σις, κόνις ἢ εἶδος ὀρνέα. Ἄσιτία, ἡ ἀνορεξία.
Ἀ σιχὲρ δοπκός. Ἄσίω, ἄσην ἔχοντι καὶ ἰλαύ.
Ἀ σιώτας. ἀσίλο. ἔστι κώμη ἀρκαδίας. ὅθεν ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν. Ἄσκαλα, ἀκάθαρτα.
Ἀ σκάλαβος, χαλεὸς, ἀσκαλαβώτης καὶ αὐτός.
Ἀ σκελές. ἄχαν. σκληρῶς. ἐπιμόνως. Ἀσκαλιάζοντες, χωλεύοντες, ἐφ' ενὸς κώλου βαδίζοντες.
Ἀ σκαλπροι. κακῶς ἐργαλμένοι. ἀτύπωτοι. Ἀσκαύη, ἀκανάκτησις. Ἀσκανδὴς, ἄγγελος. Ἀσκανία. πόλις φρυγίας. Ἀσκαύτης, κράβατος. κλινίδιον βυτελές. Ἀσκαρδαμύκρεις, ἀκαμμύσους.
Ἀ σκαρὲς, ἀκίνητον, καὶ ἄσκαρθμος. Ἀσκαρίδες, εἴδος σκωλήκων. Ἄσκαροι, γένος κωδωμάτων ἢ σανδαλίων. οἱ δὲ κρόταλα. Ἀσκαρόφορον. Φορτηγόν. Ἀσκληρὲς, ἰσόπλευρον παρὰ δημοκρίτῳ.
Ἀ σκέπα. θρησκεία βύσεβεια κόσμησις. Ἀσκεῖ. μελετᾷ γυμνάζεται. φιλοπονεῖ. Ἀσκελὲς, σκληρὸν χαλεπὸν, ἀλίαλιπῆ τον. πικρόν. ἢ σεμνόν. Ἀσκελὲς, ἄχαν. τὰ αὐτά. Ἀσκελέες, καταισκελετώμενοι, ἄσαρκοι. ξηροί. Ἀσκύβα, εἶδος ὑποδήματος.
Ἀ σκυβύλις, μελῖς ἀπαρασκυβύοις. αἰχύλος ἀγαμέμνονι.
Ἀ σκυθῆ. ἀβλαβῆ. Ἀσκυθὴς, ἀβλαβὴς ὑγιὴς ὄχ ἐπιμελέως. Ἀσκύσας, κοσμήσας, κατασκυάσας.
Ἀ σκύσασα, μετ' ἐπιμελέως ὑφάνασα. Ἀσκυτὴς, ἀθλητής. Ἄσκυσις, ἐπιμέλεια. Ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν. Ἄσκιος ὕλη, ἡ δασεῖα ὕλη. Ἀσκιρὰ, εἶδός τι τῶν ἀσανίων. Ἀσκότονοι, κινοῤῥαῖσαι. κρότωνοι. Ἄσκλη, ἄσκησις. Ἀσκλήπιὰς, ἡ δάφνη. Ἀσκόλαχα, ἀσκαλαβώτης.
Ἀ σκοπον. ἄθετον. σοφοκλῆς αἰανῦ μαστιγοφόρῳ.
Ἀ σκοπος, ἀνόητος. ἀπροόρατος. Ἀσκὸν, λήκυθος. ἀσκὸς νικητήριον ἐπίθετο τὴ μεδὰ σάλπιγγος ἔπινον νικητήριον σέφανον. Ἀσκορδίνωτος, ἀσάλευτος. μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι δὲ λέγουσιν ὁ παρὰ φύσιν ἐκτείνων, ὅταν γίνεται παρὰ τοῖς ἐγκρομένοις ὀξ ὕπνου. Ἀσκὸς, ὑδρεία. Ἀσκούμενοι. γυμναζόμενοι παιδευόμενοι. Ἀσκυρῶτις, αὖ κτος ἡ μικρά. Ἄσκρα, ὀρῦς ἄκαρπος.
Ἀ σκύροι, βοτάναι τινές. Ἀσκωσαθ, ἠχθέθη.
Ἀ σκωλίζοντες, ἐφ' ὧν ὁ ποδὸς ἀλλόμενοι. Ἀσκωλιάζεις, κυρίως μὲν ὁ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἅλλεσθαι ἐφ' οὓς ἀληλιμμένους ἔπιθον γελοίου ἕνεκεν.
Ἀ σκωμμα, θρέμμα τὸν ὃ ταῖς τειρέσιν ἔχουσιν.
Ἀ σκοφλακιεῖσεις, οὐδενὶ κατασκῆψιν. τῇ σκιᾷ μορμύσῃ, ζυτέσιν * κενὸς δὲ νοῦς κενώματι ἢ φλυαρεῖς.
Ἀ σμα, ᾠδὴ ὕμνος ᾠδὴ ἆσμα καὶ μέλος ᾠδῆς.
Ἀ σμενέστατα, χαίρων. Ἄσμαίζει, χαίρει. ἀγάλλεται. Ἄσμενοι, χαίροντες. Ἀσμένῳ, χαίροντι. Ἄσμένως, μεδὰ χαρᾶς. ἡδέως δυκτέως. προθύμως. ἑκουσίως. Ἄσμικτον, ἀπόλεκτον.
Ἀ σμόσει, ἀγνοεῖ ἀναπνεῖ. Ἄσόλοιγον, ἢ μβρον, προσηνές. οὐ βαρβαρον. σοφοκλῆς φωΐλῳ.
Ἀ σου. ἄπινά σου. Ἄσοῦς, κρατὴς κατὰ φοινίκων.
Ἀ σπα. ἢ πος. ἡ ἐχιδνα. Ἀσπάζει, συμπαθεῖ.
Ἀ σπάζομαι, ἀσπάζω. Ἀσπάθητα, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. Ἀσπάθητον χλαῖναν πὼ δοραὶ, παρόσου οὐχ ὕφανται. Ἀσπαίροντας. σκαρίζοντας. Ἀσπαθίζομαι, ἀσπάζομαι, πέπαικται. Ἀσπαικῶς, φιλοφρόνως. Ἀσπάλαθοι, ἄκανθαι. Ἀσπάλαξ, ζῶον ἐστερημένον ὄψεως.
Ἀ σπάλαθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. Ἀσπαλία. τὰ ἁλιέως βρασία. ὁρμία. ἁλία. Ἀσπαλιβὺς, ἁλιβύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθῦς οἱ δὲ ὠδὴ τῶν σπᾶν τὸν λίνον. λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, πόθεν ὁρμία ἡ κάλαμος. Ἀσπαλιβυτὴς, τῇ ὁρμιᾷ χώμενος. Ἄσπαλος, ἰχθῦς. Ἄσπαλον, σκύρος. Ἀσπάλους ζῶς ἰχθύας ἀθεμάβδ. Ἀσπάνιον, πάσαλον. Ἀσπάραγος ὁ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον ῥαχύ. Ἄσπαρτον, μὴ σπειρόμενον.
Ἀ σπαίζειν, σκαρίζειν ἰχθύων ἢ ἀσπαίρειν τὸν αὐτό.
Ἀ σπάσιος, ἄσπασος χαρτός. Ἀσπασὴν. θαυμασὴν. ἐπίχαρμος. Ἀσπασίως. ἀσμένως. ἡδέως. πολλὰ χαρᾶς ἀγαπητῶς. Ἀσπασοί. ἥδιστοι, χαρεί. Ἀσπασον. ἐπιθυμητόν. Ἄσπερμος, ἄγονος. ἀφανής. Ἀσπερχὲς, συνεχὲς διαλεῖς, * χολεῖον. ἢ διαλείπως.
Ἀ σπετος, λίαν πολὺς. μέγας. Ἄσπετα, δυσπαρακολούθητα. πολλά. Ἄσπετον, καὶ πολύ.
Ἀ σπετον, κῦδος δόξαν μεγάλην. Ἄσπετος, ὁ ἀμάχλυδος σὺ ἢ πειρῶ ὡς φησὶν ὁ ἀριστοτέλης σὺ ὁ ποωτῶν πολιτεία. Ἀσπεκτόνια, ὠφελήματα.
Ἀ σπίδα, σκυτάριον. ἢ ὅπλον. Ἀσπίδες, πελίον πολυφόρβης ἢ ἀσπίδας ἔχον. Ἀσπιδεῖα. τὰς πτυχὰς τῶν ἀσπίδων καὶ μέρος τῆς νεὼς ὁ πρὸς πρύμνα. Ἀσπιδήια, ἀσπίδας. Ἀσπιδώτης, πολεμίτης. Ἀσπίδι γινώσκων. ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώ

σιων. Ἁπλίσασθαι, πελτάρια σκευάρια ἢ περιφορὰς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς. Ἁπλίσκοι, τὴν κιθάρας τὰς ἐπ' ἄκροις πήχεσιν. Ἁπλίωτας, ὁπλίτας πολεμικάς. Ἅπις, ὅπλον πολεμικὸν ἢ σκευάριον. Ἁπίδιον ἀφίνδιον.

Ἁπλος, ἄμφορμος καθαρός. Ἁπλοτάων, ὁπλιτῶν, μαχητῶν. Ἅπλος, χείμαρρος ὑπὸ μακεδόνων.

Ἁπλαγχνος, δειλός. Ἁπλησίων, φίλις τῆς βοιωτίας. Ἁπλίωις, βοτάνης εἶδος.

Ἁπονδεῖ, οὐκ ἐρίωδύει. Ἅπονδοι ἄγριοι ἐχθροὶ καὶ μὴ μνημονδύοντες φιλίας ἢ διαθέσεως ἀδιάλλακτοι. Ἅπορον, ἄτονον, χωρὶς σπέρματος.

Ἁπουδεὶ, χωρὶς σπουδῆς ἢ καθ' ὑπαθίαν, καὶ ἀνόδυνον καὶ μόχθου. Ἁπόλλω, αἰρίσιν. Ἅποσα, ἅπινα λεγέσθω δὲ φιλῶς, ἀπίκοι δὲ, ἅπαξ λέγουσιν ἢ ὅσα ἅπαξ.

Ἁσυμφανὲς, ἄδηλον.

Ἁπαξ, ἅπινα, ἅπα, πινὰ φιλῶς. Ἅπαξει, καταπάξει.

Ἁπαξέο, ὠδὶ σοῦ. Ἅπασος, προκύλπιος. Ἁπασπασα, ἔψυξα αἰσχύλος ἡδονῆς. Ἅπαυον, πλησίον ἐγγύς. Ἅπαυον ἴτε, ἐγγὺς ὁρᾶσθε. Ἁπαυεία, ἡ χαλδαϊκή. Ἁπαυείη, τῇ χαλδαϊκῇ.

Ἁπατία, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Ἁπεγάνα, ἱμάς.

Ἁπεχὲς, πολὺ καὶ λάβρον. Ἁπαθῆ, ἀβέβαιον.

Ἁπάθμητος, ἀΐσος. Ἁπαυεῖ δυς παθεῖ, ἁμαρτάνει, μοχθεῖ. Ἁπάλακτον, ἀσθενὲς ἢ νωθρόν.

Ἁπαλὴς, μὴ πόδι βεβλημένος. Ἁπάλη, πολύπους ὁ σμυκτῆρ, οἵτινες σκόλημα οὐρανὲ χοντα.

Ἁπαλύχειν, ἀναβλύζειν, κλαίειν. Ἁπάνδης, ἡ μεροσβρόμος, ἢ κράββατον, ἢ ἄγγελον τὰ ραπῖνοι.

Ἁπακτον, ὃ καταπάζον, ἀλλὰ ῥύδην. Ἁπασάσασον, ἀθόρυβον. Ἁπαφὶς, σαφὶς. Ἁπαχύεσι, τοῖς σαχύσιν. Ἁπεγον, τὸ μὴ ἔχον ἀσέγνιν, ἢ ἀκαρτέρητον καὶ ἀνυπομόνητον. Ἁπέγους, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους.

Ἁπειζόμενος, ὡραιζόμενος. Ἁπεῖος, ὁ χαρίεις, ὁ ἐπίχαρις. Ἁπεκτος, ἀφόρητος ἀβάσακτος.

Ἁπεκτος, ἀνυπομόνητος, ἀνυποστάτος. Ἁπέλεχος, ὁ δακτύλιος, ἕδρα. Ἁπέλεφος, τὸ πόδι πὼ κιθάραν δέρμα. Ἁπελοφωῦ, δέρμα τὸ εἰς τὰ ἄκρα. Ἁπσυται, οἱ *ἀδεῖοι καὶ ἀπίκοι. Ἁπείων, τῶν ἀνάπειρ διατειβόντων καὶ γελωτοποιῶν.

Ἁπείζεται, ἀλλαίζεται, ὡραίζεται κομψεύεται.

Ἁπεμβὴς, ἀθαμβὴς, ἀταράχως. Ἁπεμφέα, ἀμέτακίνητα. Ἁπεμφέας, ἀμετακινήτους, βεβαίους.

Ἁπεμφῆ, βραχὺ, χαλεπόν. ἀκίνητον. Ἁπέρι ὀπωπευινῶ τῷ κωὶ, τῷ καταπὼ ὀπώραν ἀπατέλλοντι.

Ἁπερὶη, ἡ κρίτη καὶ ἡ σῆλος οὕτως ἐκαλοῦτο.

Ἁπερὶοι, οἱ πρῶτοι πὼ τένεδον κατοικήσαντες.

Ἁπερὶς, ὄνομα νήσου. Ἁπέριον, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ

Ἁπερκτα, τὰ οὐ δικαίωμα κατασχεθῆναι. αἰσχύλος σεμέλῃ. Ἁπερόεν, λαμπρόν. ποικίλον. Ἁπερόεντι, ἀστέρασ ἔχοντι.

Ἁπεροπὶς, ἀστραπάων, ἢ ὁ ζεὺς ἀφ' τῆς ἀστραπῆς, αὐτὴ γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὤπας. Ἁπέρων, τόπος ἀπόσκοπος ἢ ἄρμα ἡλιῶ.

Ἁπεως, πόλεως. Ἁπεσι, πόλεσιν. Ἁπυ, ἡ πόλιν. οὐκ ἀθῆναι. ἀλλὰ καὶ ὁ πόρβολος, ἢ πολίτης.

Ἁπη, ἐλαία ἢ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη παίκυφος ὀλιγαμαλότητα. Ἁπηνεῖ, ἀδυνατεῖ. Ἁπηνὸν, δύστηνον χαλεπόν. Ἁπήνδυ, ταλαίπωροι, δυστυχεῖς. Ἅπηρ, ἡ φαρέτρα. ἢ γρὼω βελοθήκη.

*πήρει, οὗτος. Ἁπηρικτον, ἄπιστον. Ἁπηρίκτους, ἀθενεῖς. Ἁπιβᾶ, ἄβατα. Ἁπίβους, ἀπατήτους. Ἁπίβιτοι, οἶκοι τὰ ἄδυτα.

Ἁπιγαῖ, αἶγας ἢ ἀγριγαῖ. Ἁπικοί, νόμοι, οἱ κατὰ πὼ ἀθηναίων πόλιν, ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί.

Ἁπικῶν, πολιτικῶν. Ἅπικτον, τὸ αὐέ παφον χωρίον, τὸ γὰρ κείμενον δέχεται ἐλέγχε.

Ἁπιλάζει, συμπλέκεται. Ἁπεῖον, κακὸν ἢ πολιτικὸν, ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον. Ἁπίοχος, ἄπος πολυφορὲς ἐς ὃ ἐγχέοντες πίασιν καὶ θεῖον καὶ σύπτειον, ἤφιεσαν. καὶ σθα ἐφόρετο ἕκαστα πρὸς τυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ γύνος λίθου καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπατωμένου. Ἁπείως, γελοιωδῶς, χαριέντως. Ἅπισθος, ἱππέων ἑβδομήκοντα.

Ἁπυβον, ἀλοιδόρητον. Ἁπσοῖσι, πολίταις.

Ἁποιχειότατα, μὴ ἔχοντα χρείας. Ἅπομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. σοφοκλῆς ἀκεισίῳ. Ἁπόν. πολίτην ἢ πυκνόν. Ἅπονον. ἀμπόν. μεγαλόσωμον.

Ἁποξένοι, οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ὠδὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας ὠδὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς νενομίσους. Ἁπόρους, μὴ ἀγαπῶντας τινάς. Ἁπόριον, μέγα καὶ διαπεχυμένον.

Ἁπὸς, πολίτης πολιτικός. Ἁποχεῖ. ἀποτυγχάνῃ. ἁμαρτάνῃ. Ἁπραβὺ, τὸ ὠδὶ τῶν ἵππων ξύλον ὃ κραβδοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ καὶ ὠδὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων. οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖσον μὲν, πὼ σωματηδὸν ἡμίονον ὄντως ἔλεγον. σύνιστε ὃ πάντα ἀπλῶς τὸ σωματηδοῦντα ὑπὸζυγοῦντα.

Ἅπρα, ἀπίκοι τοὺς ἀπέρως. Ἁπροβαλίζειν, ὁμαλίζειν, διθύνειν. Ἁπραβὲς, ἀσύρραπτον ἀσφαλές.

Ἁπραβισὴρ, ὄργανόν τι ὡς λίοπτρον. Ἁπραγάλας, τὰς πονηρὰς κύνας. καθηθεῖς κύνδυ. Ἁπραγάλη, ἡ τῆς ἰδρὰς ῥίζα, ἢ καθεινὴς κύων.

Ἅπραλον, τὸ ὑποκάτω τῆς σκέλους.

Ἁπρα δὴ προβέβηκε, παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων, λοιπὸν δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται, ἢ ἐς ζεῦς μοῖρας διαιρετέον, καὶ τὸ πλέω, αὐτὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον, ἵνα ἢ ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. Ἁπραπὴ, δι' ἁρματος ἀθηναῖοι.

Ἁπραπῶν, λαμπάδα λάμπων. Ἁπραπλεῖν, ἀδυνατεῖν. Ἁπραλίαν, τὴν θρᾷκα. λυδοί. Ἁπραλὸς, ὁ ψαρὸς ὑπὸ θετταλῶν. Ἁπραπαῖοι, ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ' ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. Ἁπράπτει δι' ἁρμαθος ἀθηναῖοι ὁπότε δι' ἁρματος αὐτοῖς ἀστράψαν ἔπεμπον εἰς δελφούς, θεωροὺς τοὺς λεγομένους πυθιαστάς. Ἁπραφὴς, σκληρὸς σοφοκλῆς

Ἁπραφὲς, ἄστρεπτον. ἀσφαλές. (μυσοῖς.

Ἁπράφη ὀλιγοπυκνὸς, αὐτὶ τοῦ δι' ἁρματος.

Ἁπρεμίσαι, ἀστροφανίσαι. Ἅπρεπτον, ἄπιστον ὀρθόν.

Ἁπρεὺς, δύς θετον σκαιόν. ἀξύ. Ἅπρις, ἀστράγαλοι, ἄστροι χοι ὁ αὐτό. Ἁπροβλον, τὸν ταχυλό

γον, ἔνιοι δὲ συνεστραμμένον ἢ δεδονημένον.
Ἀστροβολήτους, τοὺς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένους.
Ἀστροβολησθῆναι, νόσω τινὶ κατασχεθῆναι ἐπὶ τῶν παιδίων. ¶ Ἀστροβόλως, ἐντρεχῶς. ¶ Ἀστροβόλιον, ἐν ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον ἢ ἀστρόβιλ).
Ἀστροβόαν, ταχὺν συνεστραμμένον ἐντρεχῆ.
Ἄστροις σημειοῦσθαι, μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων. ¶ Ἀστρολόγος, γενεθλιολόγος. ¶ Ἀστροφαὲς, λαμπρὸν λευκόν. ¶ Ἄστυ πόλις, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνίστασθαι.
Ἀστυάναξ, ἰσχθῦς τις οὕτως καλεῖται, καὶ ὁ τοῦ ἕκτορος παῖς. ¶ Ἀστυάνασσα, ἑλένης θεράπαινα. ἥ τις πρώτη ἐξεῦρεν ἀφροδίτην καὶ ἀκόλαστα σχήματα. ¶ Ἄστυ ἀστὸς πόλις πολίτης. ¶ Ἀστυγείτων, πλησιόχωρον. ¶ Ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν.
Ἀστυδάμεια, ἀκάστου γυνή. ¶ Ἀστυλάζει. λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ. ¶ Ἀστυλὶς, φυτὸν ὅθεν ὁ ἰξός.
Ἀστυλὸν, τὸ τραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον μηλήτιον καὶ ἀναιδές. ¶ Ἀστυνόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ.
Ἀστυνόμη, ἡ χρυσηὶς ὑπὸ τῶν νεωτέρων. ¶ Ἄστυνυμφέων, τὴν σάμον ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὐύδρος ἐγένετο. ¶ Ἀστυξένοι. οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν οἰκείαν ἰδίαν. ταραντῖνοι. ¶ Ἀστυπολεῖ, ἀγελοφορεῖ, ἰσχθυοφορεῖ. ¶ Ἄστυρον, πόλισμα. ¶ Ἄστυ, πόλις ἢ ἀκρόπολις. ¶ Ἀστύτειψ, ἐν ἄστει διατρίβων. ὁ ἐν πόλει ἀγναστρέφων. ¶ Ἀστυφίη, ἀστυσία.
Ἀστυφέλικτον, ἄσειστον ἀπρόσβατον, ἀδιάφορον.
Ἀσύγγνωστος, οὐκ ἔχων συγγνώμην. ¶ Ἀσύγκριτον, ἀνόμοιον, ὑπερέχον. ¶ Ἀσύγχυτον, ἄμικτον, ἢ γοῦν μὴ συγκιρνώμενον. ¶ Ἀσυλλόγιστον, μὴ καλῶς γεγονός. ¶ Ἄσυλον, ἀβλαβές. ¶ Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον. πολέμιον, ἀνειρήνευτον.
Ἀσύμβλητον, ἀσύγκριτον. ¶ Ἀσυμφανὲς, περικεκαλυμμένον. ¶ Ἀσυμφανῶς, ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς, ἐπικεκαλυμμένως. ¶ Ἀσύφηλος, ἀνόητος, ἄτιμος. ¶ Ἀσύμφορον, τὸ μὴ συμφέρον, ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον. ¶ Ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει, ἐκτὸς κτίσεως. ¶ Ἀσύνακτος, ὁ μὴ συνατόμενος ἐξόβλητος. ¶ Ἀσυνδέτους, μὴ συνδεσμουμένους.
Ἀσύνετος, ἄφρων. ¶ Ἀσυνδύαστος, ἀσύμπλοκος παρὰ τὸ μὴ συνδυάζειν ὅ ἐστι ἐκ δυάδος καὶ τῆς συνπροθέσεως. ¶ Ἀσυνθέτους, μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις μὴ συντεθειμένους. ¶ Ἀσυνθησία. παραβασία. ἀσύνορον, ἀσύμφωνον. ¶ Ἀσύντακτον, μὴ τεταγμένον. ¶ Ἀσυντελὲς, ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου. ¶ Ἀσυντελὲς, ἀσύμφωρον. ¶ Ἀσυρὲς, βδελυρὸν, προπετὲς, βλοσυρὸν, θρασύ. ¶ Ἀσυρῆ, ἀκάθαρτα. ¶ Ἀσυρίων, χαλδαίων. ¶ Ἀσύφηλον ἀπαίδευτον. κακὸν ἁμαρτωλὸν ἀδόκιμον, μηδενὸς ἄξιον. ¶ Ἀσφάλειαν, σωτηρίαν.
Ἀσφάζει, ἀντέχεται. ¶ Ἀσφακέλιστον, ἀπερίστατον, οὐμελανθὲν ἀσφάλτῳ. ¶ Ἀσφαλτῖτις, βρυθρὰ θάλασσα. ἀσφαλτώσεις, χρίσεις πισσώσεις.
Ἀσφάραγος, φάρυγξ, ἢ βρόγχος. ἢ λάχανον εὐτελὲς ἀσπάραγος. ¶ Ἄσφηλοι, ἀσθενεῖς, σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. ¶ Ἀσφόδελος, εἶδος φυτοῦ, οὗ τὴν ῥίζαν ἐδώδιμον φησὶ ἀρίσταρχος, καὶ ἅπαν εὔοσμον. ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, λειμὼν, παράδεισος. ¶ Ἀσχαδὲς, ἀμετάσχετον. ¶ Ἀσχαλάα. δυσαγνασχετεῖ.
Ἀσχάλλει, ὀχλοῦται. λυπεῖται. ἀθυμεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγανακτεῖ. ¶ Ἀσχαλόωντα, ἀδημονοῦντα. λυπούμενον, ἀγανακτοῦντα. ¶ Ἀσχόδωρος, ὁ σύαγρος παρὰ ἰταλοῖς. ¶ Ἀσχόλιον, τραχὺ κρῆτες.
Ἄσχω, ἀνάσχου. ¶ Ἄσχετος, ἄμετρος. ¶ Ἄσχετον, ἀκατάσχετον οὐκ ἀνασχετόν. ἄφιλον, οἱ δὲ ἰσχυρόν.
Ἀσχηνεῖ, ἀκοσμεῖ. ¶ Ἀσχήμονα. ἄμορφον ἀνείδεον.
Ἀσχήμονι, ἐπονειδίστῳ θανάτῳ. ¶ Ἀσχολία. ἐνδελεχισμός. ¶ Ἄσχολος. ἀσχολὴν μὴ ἄγων, ἀσχολούμενος. ¶ Ἄσω, ψαλῶ, αἰνέσω ὑμνήσω.
Ἀσώδης, ἀμμώδης. ¶ Ἀσωμένη. λυπουμένη.
Ἀσώπιον, τόπος ἀθήνησι. ¶ Ἀσωπός. ποταμὸς ἐν θήβαις τῆς βοιωτίας. ¶ Ἀσώτως, αἰσχρῶς, ἀπλήστως.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Τα. ὦτα ταραντῖνοι. ¶ Ἀταβέες, ἄφοβοι.
Ἀ Ἀταβυρία, ἡ ὁγόδος πάλαι. ¶ Ἀταβύριον, ὄρος ἔνθα θηρία συνάγονται.
Ἆται, πληροῦται. ¶ Ἄταιθα, λαμυρά.
Ἀταισὸν, ἀναδενδράς. τυῤῥηνοί. ¶ Ἀταὴς, ἀγύμναστος. ¶ Ἀταθήνιον, χαλκὸς, ἔλυστρον. ¶ Ἀταλὰ, νήπια, ἁπαλά. ¶ Ἀταλαιπώρως, ἄνευ κόπου, ἀκοπιάστως. ¶ Ἀτάλαντον, ἰσόζυγον, ἶσον, ὅμοιον.
Ἀταλοῖς. νηπίοις ἁπαλοῖς, ἁπλοῖς. ¶ Ἀτάλλει, τρέφει τιθηνεῖ, σκιρτῶ. χαίρει φιλεῖ ἀγαπᾶ.
Ἀτάλματα. ἀντὶ τοῦ ἅλματα παίγνια. ¶ Ἀταλόφρονα νήπια, ἁπαλόφρονα. ¶ Ἀταμίευτα, ἀδιοίκητα ἀναπόθητα, ἀφύλακτα. ¶ Ἀταποῦ, χαλεπῆς. ¶ Ἀτὰρ δὴ, ἐὰν δήποτε, τί οὖν. καὶ δὴ ἤδη.
Ἀτὰρ, ἄνποτε. ἐὰν δήποτε. ¶ Ἀτάρβητος, ἄφοβος.
Ἀταρβίζεται, ἀταρβὴς φαίνεται. ¶ Ἀτὰρ δὲ, πλὴν, ὅμως δέ. ¶ Ἀτάρ. δὴ ἀλλὰ δὴ, διὰ τοῦτο ἤνποτε. ἐὰν δέποτε. ¶ Ἀτάρ. ἤνποτε. ἐὰν δήποτε.
Ἀταρμενοῦνγε. καὶ δὴ καὶ ἄρτι. ¶ Ἀτάρμιν νῦν γε νῦν δὲ αὐτόν. ¶ Ἀτάρβητον ἄφοβον θρασὺν ἄθικτον ἄψεκτον. ¶ Ἀτάρνη, βρόχος. ¶ Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν. ἀτὰρ, οὐτέλος ἵκεο μύθων.
Ἀταρπιτός. ἡ ὁδός. ¶ Ἀταρπιτός. ἀταρπός. ὁδὸς
Ἄτρεπτος. ¶ Ἀταρτᾶται, βλάπτει, πονεῖ, λυπεῖ.
Ἀταρτηροῖς, βλαβεροῖς, ἀτηροῖς. ¶ Ἀτάρχον, ἀχείμαστον. ¶ Ἄτας, εἰκαιολογίας, ἀπάτας.
Ἀτάσθαλα. ἁμαρτωλά. ἄδικα. ¶ Ἀτασθαλίαι, ἁμαρτίαι ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν. ¶ Ἀτάσθαλος. ἁμαρτωλὸς, πονηρὸς φρενοβλαβής.
Ἀτάρχυτος, ἄταφος. ¶ Ἄτας κελαδεῖν, μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν. ¶ Ἅτε, καθάπερ. ¶ Ἀταύρωτος, ἄζυγος καὶ παρθένος παρ' ὅσον ἐζεύχθη γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται. ¶ Ἄτεικτοι. ἄφροχοι σκληροὶ ἀσύμπαθεῖς ἄβρεκτοι. ¶ Ἀτέικτοις, ξηροῖς. ἀβρόχοις.
Ἄτεγκτος, ὁ μήτε δακρύων μήτε ἱδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει. ¶ Ἁτεδὴ, ἐπειδὴ, ὡς δηλαδή.
Ἀτειρὴς, ὁ στερεὸς καὶ ἄστρωτος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ ἄρε

ως. ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον. ἄγνωστον. ἄσημον. ¶ Ἄτεκνος, ἄγονος. ἀτεκνία.
Ἀτέλεια ἀλειτούργητα. ¶ Ἀτελεῖς, ἐλλιπεῖς.
Ἀτελεύτητον, τὸ μὴ ἔχον τέλος. ¶ Ἀτελῆ. ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα, σοφοκλῆς θυέστῃ.
Ἀτέμβεσθαι, στέρεσθαι ὀδυνᾶσθαι. ¶ Ἀτεμβόμενος, στερισκόμενος. ¶ Ἀτέμβονται, στερίσκονται.
Ἀτενὲς, ἰθὺ ἀναλγές. συνεχές. ¶ Ἀτενής. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων εὐριπίδης ἀλκμαίωνι τῷ διὰ ψοφίδος συντείνασα καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. ¶ Ἀτενίζει, προσέχει βλέπει. ¶ Ἀτέοντα, ἀτιμάζοντα.
Ἀτήμενον, βλαπτόμενον παρὰ τὴν ἄτην.
Ἀτέλεβος, εἶδος κνωδάλου. ¶ Ἄτερ, χωρίς. ἄνευ. ἐκτός. ¶ Ἀτέραμνον, τὸ μὴ ἐνδιδοῦν, σκληρὸν, τέρσεν γὰρ τὸ ἁπαλόν. ¶ Ἀτέραμον, σκληρός. ἀκαμπής. ἀκαταπόνητος. ἀνελεήμων. ¶ Ἀτέραμοσι, σκληροῖς. ¶ Ἀτερέα. ὄρος. γοργὸν κρῆτες.
Ἀτέρεμνα ἢ ἀτέραμονα. τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια.
Ἀτέρεμνον, σκληρόν. ¶ Ἄτερ ἥμενον, χωρὶς καθήμενον. ¶ Ἀτέριγε, χωρίς. ¶ Ἀτερμάτιστος, ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. ¶ Ἀτέρμωνες. ἄριστοι.
Ἄτεροι, ἕτεροι ἑτέρωθεν. ¶ Ἀτεροῖον, τὸ ἑτέρωθεν καὶ χωρίς. ¶ Ἄτερος, ὁ ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο.
Ἀτευχῆ. ἄνοπλον. ¶ Ἀτεύκτου. ἀνεπάφου. ἀτερποῦς. ¶ Ἄτακτον, ἀσκεύαστον, ἀσύνθετον.
Ἀτερέψατο, ἠθέτησεν. ¶ Ἀρετήσιον, ἀπρομηθές.
Ἀτεὸν, λευκόν. ¶ Ἀτετῶς, ἀφροντίστως. ¶ Ἀτεχνῶς, τὸ παράπαν καὶ τῷ ὄντι καὶ καθόλου. οἱ δὲ ἁπλῶς ἢ καθάπαξ. ¶ Ἄτη, βλάβη. ¶ Ἀτημέλητος, ἠμελημένος. ¶ Ἀτημελῶς, ἀνεπιστημόνως. ἀμελῶς. ¶ Ἀτήνειν. μοχθεῖν. ¶ Ἀτηρὸν, βλαβερόν. ¶ Ἀτεωρόχοι, ἄγαν αὐθάδεις. ¶ Ἀτηρὴς, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτθίδων, ἀθηναίων.
Ἀτιτάλλει, ἀγαπᾶ. ¶ Ἀτίζει, ἀτιμάζει. ἢ ἀφροντιστεῖ. ¶ Ἀτίζεις, περηφανεῖς πένης ἀτίζεται, πένεται. ἀτιμάζεται. ¶ Ἀτίζων, ἢ τὸ ἀφροντιστῶν, ἢ ἄταις περιβάλλων ἤγουν βλάβαις. ¶ Ἀτίθασσον. ἀνήμερον, τιθασσεύειν γὰρ λέγεται τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν καὶ χειροήθη ποιεῖν. ¶ Ἀτιμαγέλας. ὁ ἀτιμάζων καὶ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος.
Ἄτιμος, ὁ μὴ ἔχων τιμήν. ¶ Ἀτιμαλφοῦσι. τιμὴν οὐκ εὑρίσκουσιν. ¶ Ἀτιμοτάτη, ἄτιμος.
Ἀτίνακτα, ἄσειστα. ¶ Ἀτινοῦν. ἅτινα οὖν.
Ἀτηρὴς χαλκός. ἀκαταπόνητος σίδηρος. ¶ Ἀτισαν δρεῖν, ἀτιμάζειν ἄνδρα καὶ ὑπερηφανεῖν. ¶ Ἄτισεν, ἠτίμησεν. ἔβλαψεν, ἄτιμον ἐποίησεν.
Ἀτίσεις, ἀτιμάσεις, αἰσχύλος κερκύωνι. ¶ Ἀτισιλινοῖς, περὶ τὰ λινὰ ἐξαμμάτων δέσεσιν. ¶ Ἀτίταλλον, ἔτρεφον. ¶ Ἀτίταλλε ἀγάπα. μετὰ ἐνθεμελείας τρέφε. ¶ Ἀτιταὶ, ἄδικοι. ¶ Ἀτίτηλα. ἀνέθρεψα. ¶ Ἀτίτην, ἀτιμώρητον ἄπορον. ἄτιμον. τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτίσαι. ¶ Ἀτιόλοφος, οὕτως τὸ ἴλιον ἐκαλεῖτο πρῶτον. ¶ Ἀτιτεῖν, ἀδικεῖν.
Ἀτίτηστον, ἀπρομήθευτον. ¶ Ἄτιτος, ἀτιμώρητος κατὰ στέρησιν τῆς ἄτης. ¶ Ἄτλαντα, ὠμοφόρον.
Ἄτλας, ἄτολμος ἀπαθὴς καὶ ἡ διϊοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν. ¶ Ἀτλατεῖ. ἀγνοεῖ. ἀθυμεῖ. φοβεῖται.
Ἀτλατέω, ἀτωνιῶ. ¶ Ἀτλησία, ἀμηχανία ἀνυποστασία. ¶ Ἀτλητὸν, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἄτματα, καθάρματα. ¶ Ἀτμενία. δουλεία. δυστυχία.
Ἀτμενώνητον δουλικόν. μωρόν. ¶ Ἄτμενον. ἄπαυστον οἰκέτην. ¶ Ἀτμησίφρων, οὐδὲ μιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων. ¶ Ἀτραυμάτιστον, σοφοκλῆς ἀμφιτρύωνι.
Ἄτμητον, ἀμέριστον. ¶ Ἀτμιδοῦχον, ἀτμίδα ἔχων.
Ἀτμὶς, ἀπαύγασμα πνοή. ¶ Ἀτμὶς, ἀναθυμίασις. σπινθήρ. ἀνάδοσις. ¶ Ἀτμοῖς, ἀναδόσεσιν.
Ἀτμὸς, ἡ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις ἢ καπνὸς ἢ ἀτμὶς ἢ πνοή.
Ἀτμίζουσαν, ἀναθυμιάζουσαν. ¶ Ἄτοκον, βοτάνη.
Ἄτομα, λεπτὰ, τομὴν μὴ δυνάμενα λαβεῖν. ¶ Ἀτονία, ἀδυναμία. ¶ Ἄτοπα, πονηρὰ αἰσχρά.
Ἀτοπία. αἰσχρότης. πονηρία. ¶ Ἀτόπαστον, ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν, καὶ τὸ ὑποτοπονῆσαι δὴ, ἐνθένδε λέγεται. αἰσχύλος κρήσσαις. ¶ Ἄτοπα. ξένα. ἐνίοτε δὲ, ἄτοπον τὸν δεινὸν καὶ ἔκθεσμον καὶ παρηλλαγμένον. ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λέγει καὶ χαλεπόν. ¶ Ἄτοπος, παράδοξος λόγος ἢ θαυμαστός.
Ἄτρακτος βέλος. μεταφορικῶς καὶ ὁ ἄδρακτος.
Ἀτρακτυλλίς. φυτὸν ἀκανθῶδες, οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν κνῆκον. ¶ Ἀτρατίζειν, βαδίζειν. ὁδοιπορεῖν. ¶ Ἀτραπιτοῖς, ὁδοῖς. ¶ Ἀτραπὸς, ὁδὸς τετριμμένη μὴ ἔχουσα ἐκτροπὰς, ἀλλ' εὐθεῖα. ¶ Ἀτρέχως, ἀτρίβως.
Ἀτρεκὲς, ἀληθές. ¶ Ἀτρεκέως, ἀληθῶς ἀκριβῶς.
Ἀτρεκῆ, ἀληθῆ. ἀκριβῆ. ¶ Ἀτρεκήσασα. ἀκριβωσαμένη εὐριπίδης βουσίριδι. ¶ Ἀτρέμας, ἡσύχως. ἡσυχῆ. ¶ Ἀτρέμη, ὑγεία. ¶ Ἀτρεμῆσαι, ἡσυχάσαι. ¶ Ἀτρέμητον, ἀσάλευτον. ¶ Ἀτρεμία. ἡσυχία. ¶ Ἀτρεμέων, ἡσυχάζων. ¶ Ἄτρεπτον, ἀκίνητον.
Ἀτρέστοις, ὀξυβλέπτοις. ¶ Ἄτρεστον, ἀφόβητον.
Ἀτρείδα δὲ, τοὺς ἀτρέως παῖδας. ¶ Ἀτρείδαο, τοῦ ἀτρέως παιδός. ¶ Ἀτρείδης, ὁ τοῦ ἀτρέως παῖς ἀγαμέμνων. ¶ Ἀτριάκαστοι, οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος ἀθηναῖοι. ¶ Ἀτρίζεται, πένεται. ¶ Ἄτριον, ὕφος. λεπτὸν, καὶ εὐάτριοι, εὐυφεῖς. ¶ Ἄτρομον, ἄφοβον. ἄτροπον. ἄτρεπτον. ¶ Ἀτροπίη, ἀωρία. μεσονύκτιον. ¶ Ἄτροπος, ἀμετάτρεπτος. ¶ Ἄτροφος, τυρὸς ὁ πησσόμενος ὑπὸ λακώνων. ¶ Ἀτρύτοις, ἀκαταπονήτοις. ¶ Ἀτρυγέτοιο, ἀκάρπου τῆς ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. ¶ Ἀτρύνων, ἐγείρων. ¶ Ἀτρύγητος, ἄκαρπος. ἀκαταπόνητος. ¶ Ἄτρυγον, καθαρόν. μὴ ἔχον τρύγα. ¶ Ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου, τρύγη γὰρ ὁ δημητριακὸς καρπός. ¶ Ἄτρυτον, ἄπονον. ἄκοπον. ἄπληστον. ¶ Ἀτρύπονος, πολύπονος.
Ἀτρυτώνη, ἀκαταπόνητος ἀκοπίαστος ἄτρωτος ἐν μάχῃ, ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἀτρώτως, ἀνικήτως. ¶ Ἄττα, τινά. ἅτινα ὁμοίως, ἢ ὁπόσα ἢ καὶ προσφώνησις φιλοφονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον καὶ τροφέα ὡς ἡ πάππα πρὸς τὸν πατέρα. σημαίνει δὲ, καὶ ἅτινα καὶ ὁπόσα. καὶ ψιλῶς ταχέως. ¶ Ἄττα. τινά. ὀλίγα. τινά.
Ἄττει, πηδᾷ ἅλλεται. ¶ Ἀτταβυγὰς, εἶδος ὀρνέου καὶ τὸ ἀτταγᾶς. ¶ Ἀτταγάθη ἀθάρη παρὰ τῷ ξανθῷ.
Ἀτταλαγώσεται, μολυνθήσεται.

Ἀ παλασίξαι, ὁμόσαι. Ἀ πελάβους, ἀκρίδας.
Ἀ πέλεβος, ἀκρὶς μικρὰ καὶ εἶδος κνωδάλου ζώου μικροῦ καὶ λεπτοῦ καὶ ἀκρίδος. Ἀ πεσθαι. διάζεσθαι σήμηνα. Ἀ πάλη, φάρυξις ἢ τὸ φρυγῶν.
Ἀ παλίζομαι, πλανῶμαι σκελοί. Ἀ πανα, τήγανα καὶ πλακοῦς ὁ ἐκ αὐτῶν σκευαζόμενος.
Ἀ παλίδες, πλακοῦντες ἐν βρυπποί. Ἀ πανίτας, τηγανίτας. Ἀ παράχος, ἢ ἐλάχιστον, οἱ δὲ τὰς ὠδὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, οἱ δὲ τὰς ἡλουμένας ψύχας. Ἀ πάρυμα, πόμα σόφισμα κρητικόν.
Ἀ πασία, ἀπάκη δι. Ἀ πης, ἢν ἄπλω φασὶ λάκωνες.
Ἀ πικὰ γράμματα· τὰ ἀρχαῖα ἐπιχώρια.
Ἀ πικουργῆ, τὰ ὠδὶ τῆς ἀπικῆς εἰργασμένα.
Ἀ πικῶς, ἀθηναίως. Ἀ πὶς, ἀθῆναι. Ἀ πόντες. ὁρμῶντες πηδῶντες. λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τῶν σκορπίων. Ἀ πουσα. ὁρμῶσα πηδῶσα. Ἀ πύζῃ, ἐπιτιμᾷ ταράσσῃ ἀπολύει φοβεῖται. Ἀ πύζηλον, φοβερὸν ἀφανὲς ἄσημον. Ἀ πύζεσθαι. φοβεῖσθαι ταράσσεσθαι ἀπὸ τῆς ἄτης. Ἀ τυζομένη, φοβουμένη θορυβουμένη ταραττομένη. Ἀ τυζόμενος, λυπούμενος ἐκπληττόμενος. Ἀ τυκτον, ἄκοσμον σκληρὸν ἀηδὲς σκυθρωπόν. Ἀ πύλλα, ἀγκύλη. Ἀ τυλὸν, μικρὸν ἀγγεῖον. Ἀ τυπῆδες, κεῖθαι ἀπίτυροι λεγόμεναι ἀλέπυροι.
Ἀ τυχὴς, ἡ ταπλαγής. Ἀ τυχήσεις, ἀποτεύξῃς.
Ἀ τυχεὶς, ἀπογραφεὶς ἐκπλαγείς. Ἀ τύχημα, ταλαιπωρία. Ἀ τυχὸν, μέτριον. Ἀ τωρ, ἡ μελία ἢ τὸ ἀγυπτίων. Ἀ τωμένη, βλαπτομένη στερισκομένη.

ΤΟ Ἀ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ὑ α, ξηρά. Ἀ υ, πάλιν, ἢ ὠδὶ τῦ δῆ σωδέσμου, ἢ ὠδὶ τῦ παρόντος. Ἀ υαι, ξηραὶ φθαρταί. Ἀ υαίνεται, ξηραίνεται φθείρεται. Ἀ υαινομένοις, ξηραινομένοις, φθειρομένοις. Ἀ υον, ξηρόν. Ἀ υαλέων, λίαν ξηρόν.
Ἀ υαλὸς, ὁ οἶνος. Ἀ υανθεὶς, ξηρανθείς.
Ἀ υαρὰ, τὰ ποντικὰ κάρυα. Ἀ υὰς, ξηράς.
Ἀ ὑάζομαι, βλέπω. Ἀ ὐγαρος, ἄσωτος ἢ τὸ κυπρίων. Ἀ υγάζουσα, ὁρῶσα. Ἀ υγάσασθαι. ἰδεῖν. Ἀ υγεῖαι, πόλεως ὄνομα. Ἀ υγὴν, ἀλ
Ἀ ὐγὴ, χρέα λαμπρότης καὶ φῶς. (γεῖν.
Ἀ υῶ, αὐγάζομαι. Ἀ υδᾶ, λέγει φονεῖ. Ἀ υδὰς, φωνάς. Ἀ υδᾶται, λέγεται. Ἀ υδὴ, φωνή.
Ἀ υδηέντων, τῶν λόγων καὶ φωνὴν ἐχόντων. Ἀ υδήεσσα, ὀνομασὴ εὔδοξος. Ἀ υδὴ, φωνὴ ἢ φθόγγος.
Ἀ υδήσας, φωνήσας λέξας. Ἀ υδῶ, φωνῶ λέγω.
Ἀ υε, ψιλῶς μὴν, ἐφόνει ἐβόα. δασέως δὲ. καὶ ἔβρεκαινεν αὖθ' πὶ ἐπῦρ. Ἀ ὔελλαι, ἀέλλαι παρὰ τὸ ἄελλαι.
Ἀ υεκάζῃ, σφακελλίζει κύπριοι. Ἀ υερὸς, σκιά.
Ἀ υερύονται, εἰς ὑπόπτωσιν ἔληνται. Ἀ υῆλαι, ἆσαι.
Ἀ υετῆ· ἢν αὐτοετῆ. Ἀ υήτων ἔπνευον. Ἀ υθάδες, ἐξουσιαστικόν. Ἀ υθάδης, ἰσοδρήφανος· θυμώδης. παρανόμος αὐτάρεσος. Ἀ υθαλία, προπέτια.
Ἀ υθαδιάζεται, ἰσοδρηφανεύεται. Ἀ υθαίρετοι, αὐτὸ πάγκλητοι αὐτοπροαίρετοι αὐτάρεσκοι ἐκούσιοι, αὐτόκλητοι. Ἀ υθένασα, ἀπλᾶ αὐστηρά.
Ἀ υθένασος, ἀκριβὴς, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, ἀπαραπαίλαπτος, ἢ τῷ ῥόπῳ ἁπλοῦς· ἐλευθέριος, ἀξιόπιστος, αὐτάρεσκος. Ἀ υθαιμοι, ἀδελφοί. Ἀ υθεντεῖν, ἐξουσιάζειν. Ἀ υθέντης, ἐξουσιαστής.
Ἀ υτόχειρ, φονεύς. Ἀ υθιπαστέω, αὐθαιρέτω.
Ἀ υθαιρέτως, ἑκουσίως. Ἀ υθημβρόν. σήμβρον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Ἀ υθι, ὠδὶ τοῦτο, αὐτόθι.
Ἀ υθιγλυὴς, αὐτόχθων. γνήσιος. ἰθαγλυής. Ἀ υθιγλυὲς, ἐγγενὲς ἐπίγονον. Ἀ υθημῶν. ὠδὶ ἡμῶν. Ἀ υθιξάσ, κινήσας. Ἀ υθις, πάλιν, ἐξ ἀρχῆς. βυθύς. ἢ τόπου ἢ μέσῃ ταῦτα, ἢ δι' αὖ τις ἐκ βυθροῦ. ἢ δὲ αὖθι, τοπικῶς δηλοῖ ὡς ὠδὶ μὲν παρόντος, ἐμοῦ καὶ αὖθι μείνον αὐτὶ τοῦ σὺ δὲ τούτῳ τῷ ἡμῶν, ποτὲ δὲ ἀναφορικῶς αὖθι λιπεῖν ἴσασιν τε μὴ ἀέρασα ἤγουν ἀόρασα. Ἀ υθώρης, αὐτὸν βλέπων. Ἀ υθωρὸν, σῶμον. Ἀ θείζειν, ῥιγοῦν κύπριοι. Ἀ υθύπαρκτον, αὐτόπαρκτον.
Ἀ υθρείτους, σωτόμους. Ἀ υϊάχοι, ἀῦθυ βοῆς μὴ ἰάχῃς ἢ αἰάζῃσι σωπᾷ ἄφοβοι καὶ αὐλοὶ ἠχοῦντες.
Ἀ υϊδέτου, ἀφανοῦς ἀοράτου. Ἀ υκαὶ, ἀλκὴ κρῆτες. Ἀ υκήλως, ἕως ἢ τὸ τυρρηνῶν. Ἀ υκηρεσίη, ἀφθαρσία. Ἀ υκύονα, ἀλκύονα κρῆτες.
Ἀ υλὰ, παυδέκτης. Ἀ υλαία, σὺν αὐλῇ διατείβουσα ἢ ἡ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. Ἀ ὔλακαδ, κοίλους τόπους. Ἀ ὔλαξ, ἡ χάσμα τῦ ἀρότου. διῶρυξ, ὠκεανίον. Ἀ ὔλαρος, αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ. Ἀ ὔλαχα, ἡ ὕννις. Ἀ υλέα, ἡ τῆς αὐλῆς θύρα. Ἀ υληταὶ, ἀκροαταὶ αὐλοῶντες.
Ἀ υλήσαδ, ἡνίασ μαίσθαδ. Ἀ υλῆρ, χαλινόν. ἡνίον. οἱ δὲ ἡνίαδ. Ἀ υλῆς, ἐπαύλεως αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἐν τῷ πολυφράγματι τῆς αὐλῆς πολλαχῶς σημαίνω καὶ γὰρ τὰ ὅμορα σώχορτα λέγουσιν.
Ἀ υλῆς, τῆς κατ' ἀγρούς ἐπαύλεως λέγει.
Ἀ υλητηρία, αὐλῶν θήκη. Ἀ υλητήριον, τόπος παρὰ ταραντίνοις. Ἀ υλητὴς, εἶδος σφηκός.
Ἀ υλήτην, ἐν τῷ κύπρου ὠδὶ μελοῦ μέλον τῶν προβάτων. Ἀ υλέα. θύρα. πυλών. Ἀ υλίσδε, λιμένα.
Ἀ υλίζεται, κοιμᾶται. φυλάττεται. κατάζεται.
Ἀ υλίζομαι, μένω, ἐν διατείβω. Ἀ υλιζομένων, ἐς κοίτην ἐλαυνομένων. Ἀ υλίκουροι, φύλακες.
Ἀ υλὴν, κοίτην ἐπαυλισμόν. Ἀ υλίξαι. σασάσαι φραμεῖν. Ἀ υλὶς, πόλεως ὄνομα ἢ κάλλατὶς λίδυμος ἐπίθετον ἀπόλλωνος ὁμοίως καὶ δίος.
Ἀ υλὶξ, φλέψ. Ἀ υλίσκοι, ὠτία πρῶσαι.
Ἀ υλισμὸς, διανυκτέρευσις. Ἀ υλὸς, κιβάρα ἢ σύριγξ. Ἀ υλὸν, πὺ ῥύσιν τῦ αἵματος. Ἀ ὔλους, ἀσωμάτους. Ἀ υλουρὸς, οἰκοφύλαξ.
Ἀ υλωλάζειν, ἢ σύρειν ὀξὺ τῶν δακτύλων. Ἀ υλῶν, στενὴ ἀναφορὰ τῦ ὕδατος καὶ λιμῶν ἢ ἔφυδρος τόπος.
Ἀ υλῶνθε, οἱ ἐκ βυθείασ τόποι αἰχύλος. ἢ πὺ τάφον καὶ πὺ πυραί· σοφοκλῆς δὲ πὺ λόγχην πὺ μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν. Ἀ υλωνίζουσα, σὺν αὐλῶσι διάγουσα. Ἀ υλῶνθε, φαραγγῶδε, τόποι πλατεῖς ἢ τὰ ὄρη. Ἀ υλωπαι, αὐλοὺς ἔχουσαι. Ἀ υλωπίασ, κοιλόφθαλμος. Ἀ υλωπιδι, στενὴ πολλὴ

τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Αὐλῶπιν, αὐλοὺς ἔχουσαν.
Αὐλῶπις, εἶδος. περικεφαλαίας παραμήκεις ἐχούσης τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀπάς. καὶ εἰς ὀξὺ ληγούσης, οἱ δὲ ἐκ τεταμένον ἐχούσης τὸν λόφον. ¶ Αὐλωτοὶ, φιμοί οἱ κημοὶ διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προίεντο. ¶ Αὖμα, ἅλμη ὑπὸ κρητῶν. ¶ Αὔξας, ὁρμήσας. ¶ Αὔξην, αὔξησιν. ¶ Αὖξις, αὔξησις, βλάστησις. ¶ Αὐξίδηνος, ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως.
Αὖοι, ξηροί. ¶ Αὖον, ξηρόν. ¶ Αὔονα, αὐλὸν, ξηρὸν, νε
Αὔονον, ξύλ) ξηρόν. ¶ Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. (κρόν.
Αὔπνους, κακούπνους. ¶ Αὖραν, πνοὴν λεπτήν.
Αὖραι, πνοαί. ¶ Αὔη, πνοὴ ἢ ἅψηται. ¶ Αὐριβάτας, αἰσχύλος, δ' αὔριον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι καὶ ὁ αὐτὸς ψυχοστασίαις οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. ¶ Αὐρίζειν, ῥιπτοῦν καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερτίθεσθαι. ¶ Αὐροὶ, λόγοι ἴσαυροι. ¶ Αὖς, αὐτὸς κρῆτες καὶ λάκωνες. ¶ Αὖσαι, βοῆσαι, κλαῦσαι, φλέξαι. ¶ Αὐρότερον, ἀσθενέστερον. ἀϋσάντων κραυγασάντων. ¶ Αὔσας, φωνήσας. κράξας.
Αὐσαῖς, πνοαῖς κραυταῖς. ¶ Αὐσὸν, ξηρόν.
Αὐσὸς, ἅλος κρῆτες. ¶ Αὐσταλέος, κατάξηρος αὐστηρός. αὐχμηρὸς, ἀστόλιστος. ¶ Αὐστηρὸς, σκυθρωπὸς, ξηρός. ¶ Αὐστὴρ, μέτρου ὄνομα. ¶ Αὐσονίοις, ὑπὸ τὴν ἰταλίαν. ¶ Αὐσονίοισι, ῥωμαικοῖς.
Αὐσονίων, ἰταλῶν. ¶ Αὐτάγγελοι, ἑαυτοῖς χρώμενοι ἀγγέλοις. ¶ Αὐτὰ κέλευθα, τὰς αὐτὰς ὁδούς. τὴν αὐτὴν ὁδόν. ¶ Αὐτάλεν, ἐσκίρτα.
Αὐτάγρετα, αὐθαίρετα αὐτόληπτα ἑτοίμως λαμβανόμενα. ¶ Αὐτάδης, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. ¶ Αὐτάγετοι, ἀγάμεναι ἑαυτὰς, καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν ἴων ἀλημήνῃ. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις καὶ ἀνακρέων οὕτω κέχρηται. ¶ Αὐτάλκης, ζωμὸς καὶ ὁ αὐτάρκης. ¶ Αὐτὰν, αὐτὸν ἢ αὐτήν. ¶ Αὔτανδρον, (ὡς αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. ¶ Αὐταιώρητος ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος. ¶ Αὐτανίδας, αὖθις πάλιν. ¶ Αὐτὰρ δὴ, ἢ εὐθέων ἢ ἐπειδή.
Αὐτάντας, ὁ προεστὼς τινὸς πράγματος καὶ αὐθεντῶν. ¶ Αὐτὰρ δὲ, ἐπὶ δέ. ¶ Αὐτὰρ, ἔπειτα μετὰ δὲ ταῦτα. ¶ Αὐτάρεστος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος. ¶ Αὐτόγυον, μονόβολον. αὐτομάτη ἑκουσία. ¶ Αὐτάρκης, ἱκανός. ¶ Αὐτὰρ ὅ, ὁ δὲ ἢ ὁ δή. ¶ Αὐτὰρ ἐπὶ, ἐπὶ δέ. ¶ Αὖτε, πάλιν.
Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν, ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἡ γῆ.
Αὐτεξούσιος ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξουσιάζων. ¶ Αὐτεπίβουλος, αὐτοφονεύς. ¶ Αὐτερέται, αὐτοὶ ἐρέσσοντες.
Αὔτευν. ἐφώνουν ἐβόων. ¶ Αὔτη, ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς ἀϋτὴ δοῦν ὃν ἷκεν, ἐπὶ δὲ τῆς μάχης, ῥεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ. ¶ Αὔτῃ, βίᾳ τῇ δυνάμει. ¶ Αὐτὴ κάμινος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια πρασσόντων εἰρημένη, ἀπὸ γὰρ τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ ἡ μεταφορά. ¶ Αὐτῆμαρ, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Αὔτην, κραυγήν. φωνήν. βοήν.
Αὔτης, κραυγῆς, βοῆς. ¶ Αὐτῇ κενταίῃ, (ὡς αὐτῇ τῇ γῇ. ¶ Αὐτῇ σιρίζῃσι, (ὡς αὐτῇ τῇ ῥίζῃ.
Αὔτει ἐβόα. ¶ Αὐτίκα μάλα. εὐθὺς λίαν, πάνυ, πάλιν, παραχρῆμα. σήμερον, αὐτίκα ἀριστοφάνης μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ μόνου τοῦ νῦν διὸ καὶ παραλλήλως λέγει, αὐτίκα νῦν. αὐτίκα δὲ μάλα, πάραυτα ταχέως δὴ καὶ καλιῶς. αὖτις. πάλιν ἐκδευτέρου. ¶ Αὔτμη, πνοὴ, φλόξ. ¶ Αὔτμενα, τὴν ἀναπνοὴν πνευμάτων, ἢ καὶ πεφυσημένα.
Αὐτμενόπης πεφυσημένος, πεπνευσμένος. ¶ Αὐτοβοεὶ τὸ παραχρῆμα τί συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἅμα βοῇ θουκυδίδης. ¶ Αὐτοβοεὶ αὐθημερόν. πάραυτα. ἔτι τῶν βοῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ὄντων, ἢ αὐτοὶ βοῶντες κράζοντες ἀπέκτειναν αὐτούς.
Αὐτόγε, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Αὐτογένεθλον, αὐτογέννητον. ¶ Αὐτογενὴς, αὐτὸ γένεθλος, οὐκ ἔκτινος γεννώμενος. ¶ Αὐτόδαϊκτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας ἢ καὶ κακοποιήσας. ¶ Αὐτοδακὴς μῆνις. μικρά. ¶ Αὐτοδάξ. παραχρῆμα ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν. ¶ Αὐτὸ δείξει. παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη. ἧς μνημονεύει καὶ πλάτων.
Αὐτόδειπνος, ὅταν τίς κεκλημένος ἑαυτῷ φέρη τὰ τῆς τὸ δεῖπνον. ¶ Αὐτοδικεῖ, αὐθεντεῖ, ὅταν αὐτὸς λέγῃ. ¶ Αὐτόδικοι, οἱ ἑαυτοῖς δικασταῖς χρώμενοι καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν παραγινομένοις. ¶ Αὐτόδιον, ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα. ¶ Αὐτοεθείρας, κόμας ἢ καὶ κόσμους. ¶ Αὐτοέντης, αὐτόχειρ.
Αὐτοετὲς, ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. ¶ Αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.
Αὐτόθι, ἐκεῖσε ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐπὶ τόπου.
Αὐτοὶ, θύομεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν, λέγουσι καὶ αὐτοὶ θύομεν, ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπὸ τινῶν λέγεται ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. ¶ Αὐτοῖο, αὐτοῦ.
Αὐτοῖσιν, αὐτοῖς. ¶ Αὐτοὶ χελώνας ἔσθετε. παροιμία. ἁλιεῖς γὰρ ἑλκύσαντες χελώνην μεγάλην καὶ ἀναπαύσαντες αὐτὴν, διαμερίζονται τοῖς παροῦσιν
Αὐτοκάβδαλα, αὐτοσχέδια ποιήματα εὐτελῆ.
Αὐτοκαλὲς, δ' ἐπιτυχὸν συμβεβηκός. ¶ Αὐτόκαρνος, αὐτοζήμιος, κάρη γὰρ ἡ ζημία. ¶ Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων.
Αὐτοκέρας, ὥρας μέτρον οὐκ ἐπιδεόμενον ἢ θερμοῦ ἢ ψυχροῦ τουτέστιν τὸ τοῦ ἀέρος αὐτόκρατον εὐκραές.
Αὐτοκτίστος δόμους, οὐκατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκταυτομάτου γεγενημένους, ἢ τοὺς οἰκουμένους, σοφοκλῆς κηδαλίωνι. ¶ Αὐτόκλητοι, αὐτεπάγγελτοι.
Αὐτόκλητον, ὅταν εἰς * ἀρχὴν μὴ κληθέντι ὑπότινος ἑαυτῷ δέη ἀπαντῆσαι. ¶ Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα ἑαυτὰ δηλοῦντα ἢ κίονα μονόλιθον. ¶ Αὐτοκράτωρ, αὐτεξούσιος ἢ κοσμοκράτωρ. ¶ Αὐτόλειον, λιτόν. ¶ Αὐτόλαβον, ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον.
Αὐτολήκυθοι, οἱ πένητες, οἱ μόνην λήκυθον ἔχοντες, ἢ δι' ἑαυτῶν βαστάζοντες τὴν λήκυθον, οὐδὲ οἰκετῶν.
Αὐτολόχευτος, θεὸς ἀγέννητος αὐτογέννητος.
Αὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν. ¶ Αὐτόλυσις, δέμα ἐφ' ᾧ ἀσκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐχ ἅμα γέγονεν.
Αὐτομάτητα, σπέρμα ἀνδρός. ¶ Αὐτοματήσαντες, ἀφ' ἑαυτῶν πράξαντες. ¶ Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ παροιμία. ¶ Αὐτόματον, αὐτοφυές. ¶ Αὐτομάχειν, αὐτοδικεῖν. ¶ Αὐτομάρος, μονόμοιρος σοφο

κλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ¶ Αὐτόμολος, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν προδότης. ¶ Αὐτομόλπως, αὐτόμολπα ὁμοίως ἐκείνοις. ¶ Αὐτομόλως, προδοτικῶς σοφοκλῆς φαίδρα. ¶ Αὐτονυχεί· αὐτῇ τῇ νυκτί. ¶ Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον· ἢ ξύλινα. ¶ Ἀτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν.

Αὐτόπαιδα. αὐτὸν τρόπω τινὶ παῖ δ' ὄντα. ¶ Αὐτοπέλις, κλίμαξ. ¶ Αὐτόπαστοι, πύλαι παστάδας ἔχουσαι ποικίλαι. ¶ Αὐτόπεδον, καὶ αὐτοποδητί, τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν. ¶ Αὐτοποίητον, εὐτελές.

Αὐτόπομα, ἐπίκληρον. ¶ Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκαρμένον, οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. ¶ Αὐτόπρεμνος, αὐτόρριζος. ¶ Αὐτόπτης, θεατής. ¶ Αὐτορέγμων, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. ¶ Αὐτορέγμονος, πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε, καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα αἰσχύλος. ¶ Αὐτὸς, ἢ ἐγὼ, ἢ σύ· ἢ ἐκεῖνος. ¶ Αὐτόσε, ἐκεῖσε. ¶ Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα, ἢ τὸν ὑπὸ ἑτέρῳ δειπνοῦντα καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον.

Αὐτόσυτον, αὐτοκέλευστον σοφοκλῆς ἀκυρίοις.

Αὐτοστέριφον, ἰσχυρὸν αὐτοφυές. ¶ Αὐτόστυλον, αὐτοσκεύαστον. ¶ Αὐτοσκεδὲς, ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. ¶ Αὐτοσχεδιάζει, πάραυτα λέγει.

Αὐτοσχεδίη, ἀπὸ χειρὸς ἀπὸ τοῦ σώνεγγυς. ¶ Αὐτοσχέδιον τὸ εὐθὺς ῥηθὲν ἢ ὑπαγορευθὲν ἢ γενόμενον.

Αὐτοσχεδίως. αὐτομάτως. ¶ Αὐτοσχεδὸν, ἐγγὺς ἐκ τοῦ σώνεγγυς παράλληλα. ¶ Αὐτότεγον, ἀπηρτισμένον πλήρεσ ὅσον δεῖ. ¶ Αὐτόταγος μύλη, ἀδέσποτος παρόσον οὐδεὶς ἔλαυνεν αὐτὴν, ἐνταγοὺς τοὺς ἡγουμένους ἔλεγον· ἔνιοι δὲ αὐτάγγελον.

Αὐτοτελὲς, ψήφισμα τὸ μὴ προβεβουλευμένον.

Αὐτοτελὴς, τέλειος. ¶ Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστι ἐφιέναι. ¶ Αὐτοῦ· ἐκεῖ. αὐτόθι. ἐπὶ τόπου εὐθύς.

Αὐτοῦ, ἐνεύναιον, τὸ ἴδιον ἐκοίτιον. ¶ Αὐτουργὸς, ὁ δι' ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος. ¶ Αὐτοφαρίζειν, αὐτοματεῖν. ¶ Αὐτόφλοιον, αὐτόδερμον. ¶ Αὐτόφορβος, αὐτοφάγος· αἰσχύλος κίρκη. ¶ Αὐτόφορτοι, αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ, ὁ δὲ κρατῖνος ἐν χείρωνι, τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. ¶ Αὐτοφορία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φορᾷ. ¶ Αὐτόχειρ, φωνεύς.

Αὐτόχειρες, οἱ ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύοντες.

Αὐτοχειρί. ὁ ἑαυτὸν φονεύων. ¶ Αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαι τί. ¶ Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας. ¶ Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν. ¶ Αὐτόχθων, ἐντόπιος ἐγχώριος πολίτης γνήσιος. ¶ Αὐτόχθων, ἑστία ἡ τοῦ χείρωνος παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν. ¶ Αὐτοχθηδὸν, αὐτοποίητον.

Αὐτόχρημα. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ¶ Αὐτόχωνον, αὐτοχώνευτον. ¶ Αὐτοχώνων, αὐτοχώνευτον, ἀπ' αὐτῆς τῆς χωνείας τὸ τέλειον ἔχοντα καὶ μὴ προσδεόμενον ἄλλου τινὸς, εἰς συμπλήρωσιν, ἢ αὐτόχυτον. ὅλον στερέμνιον, οὐ κοῖλον. ¶ Αὐτοχρόϊνδον, πρὸς τὸν χρῶτα. ¶ Αὐτόχρυσα. τὰ τίμια. ¶ Αὐτώδης. ὑποδρόφρων, ἰδιογνώμων. ¶ Αὐτώλης, ὑβριστὴς αὐτόχειρ. ¶ Αὔτως· μάτην ἁπλῶς ὡς ἔτυχεν.

Αὔτως, ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίου καὶ κατακένου αὔτως γὰρ ἐπέεσ' ἐριδαίνομεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοίως, ὡσαύτως φαγέμεν καὶ πίεμεν αὔτως. ¶ Αὐχὰν, καύχησιν. ¶ Αὐχαλέοι, σεμνοί. ¶ Αὐχάττειν, ἀναχωρεῖν, καὶ τὸ ἐμμένειν χάττειν. ¶ Αὐχέες. καυχώμενοι. ¶ Αὐχένιοι, χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ αὐτιφάνους. ¶ Αὔχειν, καυχᾶσθαι. ¶ Αὐχέω, εὔχομαι.

Αὐχήεις. σεμνός. ¶ Αὔχημα, καύχημα. ἔπαρσις ὑπερηφάνεια. ¶ Αὐχήμασιν, ὑποδρηφανείαις. ¶ Αὐχήματα. καυχήματα. σεμνολογήματα. ¶ Αὐχὴν, τράχηλος. ¶ Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι.

Αὐχῆτις, σεμνότης. ¶ Αὐχθῆ, αὐξυνθῆ. ¶ Αὐχμεῖν, ξηραίνειν. ¶ Αὐχμηρὸν, ξηρὸν σκοτῶδες.

Αὐχμηρῷ, ξηρῷ σκοτώδει. ¶ Αὐχμοὶ, ἀνομβρίαι.

Αὐχμὸς, ξηρασία ἀνομβρία, ἔνδεια καυματηρὸς ἀὴρ, ἢ λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γενόμενος. ¶ Αὐχμώδης, ξηρὸς ῥυπώδης. ¶ Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα.

Αὔω, διαχέω θερμαίνω, τὰ γὰρ προσηνῆ τοῖς θερμοῖς παρέβαλλον. ¶ Αὔως, ἡμέρα.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφαγνίσας ἀπόδυσας ἢ συλήσας, καθιερώσασθαι ἀφοσιώσασθαι. ¶ Ἀφάδιος, ἐχθρὸς, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν, λέγεται δὲ καὶ ἀνφάδιος. ¶ Ἀφαδίαν, τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν. ¶ Ἀφάζει, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς ἀφῆς. ¶ Ἀφαία, ἡ δικτύννα καὶ ἄρτεμις.

Ἀφαιᾶσαι, ἀπαλγῆσαι ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολέσαι ὁ αὐτὸς δελφοῖς. ¶ Ἄφαιμοι, ἀπόγονοι εὐγενεῖς. ¶ Ἄφακες, εὔηθες. ¶ Ἀφαιρεῖται, ἀπόσπα. ¶ Ἀφαίρημα, ἀνάθημα δῶρον, ἀφαιρήσασθαι, λαβεῖν στερήσασθαι. ¶ Ἀφελοῦνται, ἀπεστεροῦνται. ¶ Ἀφαῖς. πληγαῖς. ¶ Ἀφάη, ὄσπριον.

Ἀφελέον, συνηγμένον κοινόν. ¶ Ἄφαλον, φαλὸν μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα. ¶ Ἄφαλος, περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φαλούς. φαλοὶ δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα. ¶ Ἄφαλτοι, οἱ ἀναπηδῶντες. ¶ Ἀφαμιῶται, οἰκέται ἀγροῖκοι πρόοικοι.

Ἀφανδάνει, ἀπαρέσκει. ¶ Ἄφαντον, ἀφανές· ἀθεώρητον· μὴ φαινόμενον ἀφανῆ μὴ ὁρώμενον.

Ἀφανίαν, συναγωγὴν ἑστιάσεως. ¶ Ἀφανίζειν, σήπειν ἀπολύειν. ¶ Ἀφανίσαι. σκεπάσαι προνομεῦσαι. ¶ Ἀφάνναι, χωρίον τῆς δαμάρτιδος φυλῆς πόρρωθεν. ¶ Ἀφάμαρτεν, ἀπέτυχεν. ¶ Ἀφαμαρτοεπὴς, ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἄφαρ, ταχέως, ἢ εὐθέως. ¶ Ἄφαρτος, πολὺς ἄριστος βοηθὸς ῥᾳδίως. ¶ Ἄφαρβον, ἐλεύθερον. ¶ Ἀφαρεῖ, ἱδροῖ ἀνιμᾶται. ¶ Ἀφαρεὺς, τοῦ θήλεος θύννου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον. ¶ Ἀφαρκίδευτον, ἄγρευτον ἀθυσίαστον. ¶ Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος. ¶ Ἀφάρμακον, χρῶμα οἰδίποδος ἄνευ ἄνθους, ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶντας σοφοκλῆς ἔφη. ¶ Ἄφαρον, ἀνήροτον.

Ἄφαροι, ἀνίματοι ἀνένδυτοι. ¶ Ἄφαρ, εὐθέως.

Ἀφάρτορος, ταχύτορος. ¶ Ἀφάρυμος, ἄτομος.

Ἀφάρωτος

Ἀ φαῦστος, αὐσηρότατος. ¶ Ἀφασία, ἀφωνία ἕξις. στέρησις, σιωπὴ ἀναισθησία. ¶ Ἀφάστειν, ψηλαφᾶν, παρὰ τὸ ἀφήν. ¶ Ἀφατῆλες, μαχοὶ ἠηλαί.
Ἀ Φατον, ἀμήχανον, πολύ. ἄῤῥητον, ἀμέτρητον δεινόν.
Ἀ Φαυρόϊσιν, ἀσθενέσι τὰ πεινῶσι. ¶ Ἀφαυρότατος. ἀσθενέστατος τὰ πεινότατος. ¶ Ἀφαυροῦ, ἀσθενοῦς.
Ἀ Φαυρότερος, ἀσενέστερος. ¶ Ἀφάψαι, σωσθῆναι, μύξαι. ¶ Ἀφέδιλος, ἡ μοῦρα παρὰ λάκωσιν οἵτινες θύουσιν. ¶ Ἀφεδρὴ, ἀφορμίγη. ¶ Ἀφεδρὴν, αὐλὴν δῆ. ¶ Ἀφεδρεῦσαι. ὠδὶ λίφρω καθῆσθαι.
Ἀ Φέφρω, ἀναθαρσία. ¶ Ἀφεφρῶνθ. σύλλαι σελλαρία σωτήρια αὐχμοῦ. ¶ Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. ¶ Ἀφειδήσας, μὴ φεισάμενος καταφρονήσας ἢ πολιτῶν. ¶ Ἀφειλία, καρτερία. ¶ Ἀφιλνούμενος, παραγινόμενος. ¶ Ἀφέλαντο, ἀπεξέρησαν. ¶ Ἀφῆλον, ἦρεν, ἔκοψεν. ¶ Ἀφελὴς, ἀσινὴς. καθαρός. ὁλόκληρος, ὁμότε πολεονάζων μή τε δέων τὶ τὸ σώματος, ἢ πελία ἀφελῆ τὰ σώδενδρα.
Ἀ Φελγύνουσα, κακοῦσα. ¶ Ἀφελλίαι, μελανὸς ἁλφώς. ¶ Ἄφελμα, τὸ κάλλωφρον. ¶ Ἀφελομένη, ἐπάρασα. ¶ Ἀφέμενον ἀποσάντα αὐτὸ πλέοντα. ¶ Ἄφενος ὁ ἀπὸ ἐκάστου σιταρτὸ πολοῦς, ἢ ἄπενος, ὁκεχωρισμένος πενίας. ¶ Ἄφενος, ὁ σιταρτὸς ἀρπὸς, οἷος γὰρ σιταρτοῦ. καὶ σιτὰς ὁ σιταρτός. ¶ Ἀφεξέη, ἀφαίρεσιν ἢ ἀποκωλύειν ἢ ἀποχήσιν.
Ἀ Φέξομαι, ἀποσκάζομαι. ¶ Ἄφεος, ἄφωνος.
Ἀ Φόρεμα· αὐάθημα· ὕδωρ, ξύλον. ¶ Ἀφέρεσα, ἄχρηστα. ¶ Ἀφόρτοροι, ἥσσονες. ¶ Ἀφορτόρους, πολὺ φορτέρους, ταχυτέρους. ¶ Ἀφόρτορος, ταχύτερος. ¶ Ἀφόρτερος, ἀφόρητος.
Ἀ Φέαται, ἀφαιρεῖσθαι. ¶ Ἄφεσιν, ὕφαλκα.
Ἀ Φεσις, ἀπόλαυσις. συγχώρησις. ¶ Ἀφεσακέναι, ἀπεσαλκέναι. ¶ Ἀφέσατε, ἀφεσήκατε.
Ἀ Φέσηκας, ἐμακρώθης. ¶ Ἀφεσηκὼς, μακρωθείς.
Ἀ Φεσὴς, ἀναθὸς. ¶ Ἀφεσὸς, ἀφειμένος. ¶ Ἀφ' ἑσίας ἀρχόμενος, παροιμία· μετενὴν ἔκταν δὲ ἀρὸ τῶν ὠδὶ τὰ ἱδρὰ σβομένων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς φυλάσσεσθαι. ¶ Ἀφέτην, ἀφήκασιν.
Ἀ Φετηρία, ἀρχὴ ἡγεμονία. ¶ Ἄφεθι, οἱ ἱδροῦσαι καὶ ἀπολελυμένοι. ¶ Ἀφύξομαι, παύσομαι.
Ἀ Φθὺς, ἀδύνατος. ¶ Ἀφεψάλου, αὐθυπτιηρὸς λαμπροῦ. ¶ Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τείχη.
Ἀ Φεψακάμψω, ἀφωμίλησα σοφοκλῆς αὐτηνορείδαις. ¶ Ἀφὴ, αἴσθησις χειρῶν ἤτοι ψηλάφησις ἢ χροιὰ λέπρας. ¶ Ἀφηγεῖσθαι. διηγεῖσθαι.
Ἀ Φηγήμονα, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ ὁδηγός. ¶ Ἀφηγητὴς, ὁμοίως. ¶ Ἀφηγοῦσα, μεταχρέφουσα.
Ἀ Φῆκεν, ἔβεβεμφεν. ¶ Ἀφικέες. βύηδες. ¶ Ἀφικλικεστέραν, νεωτέραν. ¶ Ἀφήλιξ, καταδεὴς ἡμῆς πὼ ἡλικίαν. ¶ Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχεν.
Ἀ Φ' ἡμείων, ἀφ' ἡμῶν. ¶ Ἀφημένος, ἄποθεν καθημένος. ¶ Ἀφιμάσους, ἀγροικίας. ¶ Ἀφιμίζεσθαι, ἀθεμίζεσθαι. ¶ Ἄφιμοι, ἀνώνυμοι, ἄκλειες. ¶ Ἀφίμονθ, ἄῤῥητοι οὐκ ὀνομαζόμενοι.
Ἀ Φιμοῦντας, ἀγροίκους. ¶ Ἀφ' ἡμῶν, ἄθεμις ἡμῶν.
Ἀ Φίμος, σιωπὴ ἡσυχὴ. ¶ Ἄφινα. ἔκοψα.

Ἀ Φῆναι, τὸ τὰς ἐπισμυήσασθαι τὰς χεῖρας τοῖς ἱματίοις.
Ἀ Φιωιάζειν, ἐχωρίζειν. ¶ Ἀφιωιάσαντες, ἀποχωρισθέντες, ἐκ μεταφορᾶς ἱππίων ἀφιμάτων.
Ἀ Φιωιασὴν, ὑπόδηφανον αὐτοπάτακτον.
Ἀ Φηράαν, μαχαιρᾶν. ¶ Ἀφήρημαι, ἐστέρημαι.
Ἀ Φῆς. ἀδύνατος ἄλλος ἢ ἐξῆς. ¶ Ἀφήσασθαι, ἅψασθαι. ¶ Ἀφητορεία, μαντεία. ¶ Ἀφήτορος, προφητεύοντος ἢ τοῦ τοξότου. ¶ Ἀφθίβορον, ὁ βορᾶς ἐσθίων. ¶ Ἄφθα· ἡ σὺν στόματι ἕλκωσις, καὶ φθόη δὲ ὁ αὐτό. ¶ Ἄφθιτον, ἄφθαρτον θεῖον. ¶ Ἀφθίτους γνώμας· ἀμεταστρέπτους σοφοκλῆς μυσοῖς.
Ἀ Φθονία· πλῆθος καὶ ἀκία. ¶ Ἄφθονον, πολὺ καὶ πλούσιον. ¶ Ἀφθόνους, τοὺς ἄλλας.
Ἀ Φίασ', βωμός. ¶ Ἀφῖγμαι, παραγέγονα.
Ἀ Φιγμένος, παραγεγονὼς παραγενόμενος.
Ἀ Φιγμένοισιν, ἐγχωσθόρατα ἐκατέρωθεν ἐστομωμένα
Ἀ Φιδήσας, ἀφρονήσας. ¶ Ἄφιλνα, δῆμος τῆς πολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Ἀφιμβρὸν, ἀκοίμητον.
Ἀ Φίσρυσμα, ἱδρύν. ¶ Ἀφίφ, ἀπέπεμπεν.
Ἀ Φ' ἑδρᾶς, ἑδῶς ἐλέγετο γραμμὴ ἱδρὰ παρὰ τοῖς πεπαδύουσιν. ¶ Ἀφλεσμένα, πεπλεκεναθαρμένα.
Ἀ Φλιβωμένα, αἱ τῷ θεῷ ἀνακείμεναι. ¶ Ἀφλίβωσε, τῷ θεῷ ἀνέθηκεν. ¶ Ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν.
Ἀ Φικαίφ. παραγόμενον. ¶ Ἀφίκετηρίαν, ὠδὶ τὴν καταδουλαζομένων καὶ λόγου τυγχανόντων ἔτως ἔλεγον. ¶ Ἀφίκετο, παρεγένετο. ¶ Ἀφικνεῖ, παραγίνεται. ¶ Ἀφικλῶντο, ἀπεσείοντο, ἢ ἀπελῶντο. ¶ Ἀφικνημίω, παραγινομίω.
Ἀ Φικόμην, ἀφῖγμαι. ¶ Ἀφίκου, παραγενοῦ.
Ἀ Φῖκται, παραγέγονεν. ¶ Ἀφικτὸν, ἀκαθαρτον μισητόν. ¶ Ἀφίκτορα τὸν ἱκέσιον λία. ¶ Ἀφικρὸς, ἀκαθαρτος, μιαρός. ¶ Ἄφιλις, καθαρὸς, ὑγιὴς. ὁλόκληρος. ¶ Ἀφιλία, καρτερία.
Ἀ Φιλοικτίρμονθ, ἀνελεήμονθ. ¶ Ἀφιλότιμος, ταπεινὸς παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἢ παθαι τιμῆς.
Ἀ Φνιάζει, ἀφίζεται παραγινήσεται. ¶ Ἄφιξις, ἔφοδος παρουσία. ¶ Ἄφιστοι. οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱστικῶς. ¶ Ἀφίσησιν, σαθμῷ παραδιδῶσιν.
Ἀ Φλάσαι, ἀπολέσαι. ¶ Ἄφλασον, τὸ ἀκροσόλιον τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης· ἀποτεταμένον. εἰς ὕψος.
Ἀ Φλετῆρθ, μαχοί· ἠηλαί. ¶ Ἀφλοισβὸς, ἀφρὸς ἐκταραχῆς. ¶ Ἀφλοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφλὸς ἀφλοῖο. ¶ Ἀφνιλία, ἀιφνιδίως ἄφνω.
Ἀ Φνειός· πλούσιος. ¶ Ἄφνὸς, ὀξαίφνης. ¶ Ἀφνύῳ, ἀφενώσει, ὀλβίζει. ¶ Ἄφνω, ὀξαίφνης, αἰφνιδίως.
Ἀ Φοδος, ἀποχώρησις ὠδὶ δ' ἀφοδεῦσαι. ¶ Ἀφόδιοι, ἐχθροί. ¶ Ἀφοίβατον, ἀνακάθαρτον, αἰσχύλος νεανίσκοις. ¶ Ἀφοιδεῖν, μὴ φρονπίζειν. ¶ Ἀφόινος. ἀφόνος. ὑγιεῖς. ¶ Ἀφοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφόπλισον, ἀπόδυσον. ¶ Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι.
Ἀ Φοπλίπονται, ἀπολύονται στρατείας.
Ἀ Φόρητον, ἀβάσακτον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀφορήτως, δεινῶς, ἀβασάκτως. ¶ Ἀφορίαν, ἀκαρπίαν.
Ἀ Φόρλος, θρασὺς, ἄπιστος. ¶ Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος διακεκριμένος. ¶ Ἀφόρλος, θρασὺς ἄπιστος. ¶ Ἀφορμὴ, ἡ νῦν ὑπάρκη λεγομένη, ἀριστοφάνης.

μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμὴν, ἢ πρόφασις ἢ αἰτία. ¶ Ἄφροι, ἀσύλληπτοι. ¶ Ἀφόρτιον, ἄχρηστον, ἀκάθαρτον. ¶ Ἀφρολόγετον, φόρον μὴ τελοῦν.

Ἄφορτος, οὐκ ἠγμένος τὴν λυκουργείαν ἀτωγήν.

Ἀφορῶντες, ἀποβλέποντες. ¶ Ἄφος, ἡ τραγάκανθα.

Ἀφοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. ¶ Ἀφοσιούμενοι. ἐν ὑποκρίσει θωπεύοντες τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιούμενος, πληροφοροῦν, ποιήσας τὴν θυσίαν. ¶ Ἀφοσιοῦν, καθαιρεῖν. ¶ Ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀφοσιώμετα, καθάρματα καθαρσία. ¶ Ἀφοσιώσεις.

Ἀφοσιωμέναι, ἀνόσιαι, ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. σοφοκλῆς θυέστῃ δευτέρῳ. ¶ Ἀφοσιώμενοι, τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται ὁσίαν χάριν. ¶ Ἀφ' οὗ γνωμηστός· ἀφ' οὗ μέμνημαι.

Ἀφῶντα, ψηλαφῶντα. ¶ Ἀφραίνεις, μωραίνεις παραφρονεῖς. ¶ Ἀφραίνοντι, παρανοοῦντι. ἀσυνετοῦντι. ¶ Ἀφραδέα, ἐχθρὰ πολέμια ἀδιαμέλητα μωρά. ¶ Ἀφραδέεσθαι, ἀδιανόητοι. ¶ Ἀφραδέοντι, παρανοοῦντι. ¶ Ἀφραδέουσιν, ἀφρονεύονται. ¶ Ἀφραδέως, ἀνεπιστημόνως· ἀπείρως· ἀδιανόητως. ¶ Ἀφραδίη, ἀπειρία ἀμηχανία. ¶ Ἀφραδίῃσι, μωρίαις ἀνοίαις εὐηθείαις. ¶ Ἄφρακτος,

Ἀφύλακτος, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ.

Ἀφράκτους οἰκήσεις· τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς.

Ἀφράδμων, ἀσύνετος· ἀμαθής. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ. ¶ Ἀφράσμων, ἀσύνετος. ¶ Ἀφράσσει, ἀσυνετεῖ. ¶ Ἄφραστον, ἀπρονόητον· ὥστε μηδένα νοῆσαι, ἀνεκλάλητον· ἀνεκδιήγητον· ὃ μὴ φράζομεν, ἄλεκτον.

Ἀφρατίας, ἰσχυρὸς κρῆτες. ¶ Ἄφραττος, ἡ ἑκάτη παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄφρεον, ἤφριζον, ἵδρουν.

Ἀφρήτωρ, φρατίαν οὐκ ἔχων οἷον συγγένειαν.

Ἀφρίους, ἀθέρας. ¶ Ἀφρῖνον, τάλαρον· τὸν ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων. ¶ Ἀφρὶς, μύρτον.

Ἀφροδισία ἄγρα· σοφοκλῆς δανάῃ· γόνον τε μήλων κἀφροδισίαν ἄγραν· οἱ μὲν, τοὺς πέρδικας· οἱ δὴ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἴρουσιν αὐτούς· κακῶς δέ· χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ· ἀλλ' οὐ πέρδικι· λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν, καπραῖν γέ τοι καὶ καπραίνειν ἀπὸ τούτου· δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰτῶν γονὴν δηλοῦν· καὶ τὸ καὶ τοῦτο τὸ ζῶον, λίαν ἐπτόηται πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρίζειν. ¶ Ἀφροδισιάζεσθαι, γυναικίζεσθαι.

Ἀφροδίτη, ψίθυρος. ¶ Ἀφροδίσιον, ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἢ ἀφροδίτης ἔργον. ¶ Ἀφροδίσιος ὅρκος, παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν· ἀφροδίσιος ὅρκος, οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ ἡσίοδος ἔπλασε τοὺς περὶ τὸν δία, καὶ τὴν ἰὼ ὁμόσαι· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς θεοῦ ἀφροδίτης εὐστεφάνου τῆς ἀφροδίτης· ἐπὶ δὲ τῆς συνουσίας καὶ ἐκλελάθοντ' ἀφροδίτης. ¶ Ἀφρόδιτος, θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν· ὁ δὲ τὰ περὶ ἀμαθοῦντα γεγραφὼς παιάνισον ἄνδρα· τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν κύπρῳ λέγει. ¶ Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γεννῆσαι. ¶ Ἄφρον κυρίως θάλλον, καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα ὡς ἀριστοφάνης· πολὺς δέμας κατέτειν' ἀφρόν. ¶ Ἀφροντιστεῖν· ἀμελεῖν. ¶ Ἀφροντιστίας, ἀμελείας. ¶ Ἀφρὸς, ἄφρων μωρὸς ἄνους.

Ἀφύα, μέμβρας. ¶ Ἀφεδρυώεσθαι, περαίνεσθαι. ἀπολούεσθαι. ¶ Ἀφύει, ἀπολευκαίνεται καὶ ὥσπερ ἀφυὴς χρῶμα ἴσχει. ¶ Ἄφυσσε, ἀπόλαβε.

Ἀφύη, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. ¶ Ἀφυὴς, δυσχερής.

Ἄφυκα, ἀκαλλώπιστα παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, φυκάριον ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν· ῥοϊδάριον

Ἀφύκτοις, οἷς οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. ¶ Ἄφυκτον, ἄφευκτον· ἀνεξάλειπτον. ¶ Ἀφύκτως, ἀνεξαλείπτως.

Ἀφύλλοις, ξηροῖς. ¶ Ἀφύλλου στόματος, ἄνευ ἱκετηρίας εὐριπίδης ὀρέστῃ. ¶ Ἀφύλλωτον πέτραν, ἄπορον, ἄδενδρον· οἷον λεωπετρίαν σοφοκλῆς ἰοβάτῃ.

Ἄφυλλον, λεῖον· ξηρόν· ἄνοζον ψιλόν. ¶ Ἄφυλλος, αὐχὴν, οἱ δὲ ἄτρακτον. ¶ Ἄφυξιν, ἀπάντησιν.

Ἀφυπνίσας· ἀφύπνισεν. ¶ Ἀφυρεῖν, ἀκαθαρσία.

Ἀφύσγετον, σύρπετον· ἀκαθαρσίαν· κόπριον· συρφετόν.

Ἀφυσσάμενοι, ἀντλήσαντες. ¶ Ἀφύσσαν, τὴν κοτύλην ταραντῖνοι. ¶ Ἀφύσσειν, ψηλαφᾶν ἀπαρύεσθαι ἀπαντλεῖν. ¶ Ἀφύσσων, ἀπαντλῶν ἐκχέων. ¶ Ἀφύστα· κοτύλη· στάμνος. ¶ Ἀφύτρις, ἅρπαινα. ¶ Ἀφύων, τιμὴ τὸ ἔλαιον ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται· λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἑνικῶς δὲ οὐδέποτε· λέγουσιν δὲ καὶ αὐτὰς ἀφὸν διὰ τὴν λευκότητα. ¶ Ἀφωσιωμένε, ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχαία, ἐπίθετον δήμητρος ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους ὅπερ ἐποιεῖτο, ἀναζητοῦσα αὐτήν· λάκωνες δὲ ἀγαθά· οἱ δὲ ἔρια μαλακά.

Ἀχαίας λύπας. ¶ Ἀχαιΐδα γαῖαν, ἡ τῶν ἑλλήνων γῆ. ¶ Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν. ¶ Ἀχαιμένης πέρσης, ἀπὸ ἀχαιμένους βασιλέως καὶ ἀχαιμενίδες αἱ περσίδες. ¶ Ἀχαὶ νεβρῶν ἐλάφων ἡλικίαι.

Ἀχαίνει, σαίνει· πέζει· κολακεύει. ¶ Ἀχαιοὶ, οἱ ἕλληνες· κυρίως δὲ ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τί τῆς πελοποννήσου τὴν καλουμένην ἀχαΐαν. ¶ Ἀχαιομάντεις, οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν κύπρῳ.

Ἀχαιοῖς, τοῖς ἕλλησιν. ¶ Ἄχαξ, κατάσχεσις.

Ἀχανὰ, κλήματα. ¶ Ἀχάνας, τινὲς μὲν πέρσικα μέτρα· φανόδημος δὲ κίστας, εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς, οἱ ἐπὶ θεωρίας ἰόντες, οἱ εἰς θεοὺς στελλόμενοι. ¶ Ἀχάλκευτα· στρύπανα· τὰ φρύγια πυρεῖα σοφοκλῆς φινεῖ δευτέρῳ. ¶ Ἀχανεῖ, ἀνανοίκτω. ¶ Ἀχανὲς, ἡ πλωμένον. ¶ Ἀχάνη, μέτρον σίτου ἐν βοιωτίᾳ χωροῦν μέδιμνον ἕν. ¶ Ἀχανὴς, ἄφθογγος· ἄφωνος· μὴ ἀνοίγων στόμα. ¶ Ἀχανόωσαν, ἐπιθυμοῦσαν. ¶ Ἀχαρὲς, λυπηρόν. ¶ Ἀχάριστα· ἀγνώμονα. ¶ Ἀχάριστα, ἀχαρίστως ἢ ἀνευχαρίστως. ¶ Ἀχαριστεῖν, μὴ χαρίζεσθαι. ¶ Ἀχαρίστερον, ἀχαριτώτερον δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον· οἱ δὲ λυπηρότερον. ¶ Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος.

Ἀχάρνη, δῆμος τῆς ἀττικῆς· ἀχαρνικαὶ πύλαι ἀθήνῃσιν.

Ἀχαρνικοὶ, ὄνοι ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον.

Ἄχεα, λύπη. ¶ Ἄχεϊ, προστραπέσθαι· τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι.

ὑπεῖξαι καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι. Α᾽χιλον, ἄδοφον πολύχρονον. Α᾽χειμασον, ἀταράχως. Α᾽χείρωτος, ἀφρόντιστος. ἀκέντητος, ἀνίκητος. χειροῦσθαι γὰρ λέγεται νικᾶσθαι. Α᾽χέλιον, τὸ λεπτομερές.
Α᾽ χέλουσις, ἡ ἀχύρων ποίμνη τίς παρὰ ταραντίνοις.
Α᾽ χελῶος, ποταμὸς ἀφιλλίας καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέγεται. Α᾽χεος, νεφέλη. πολυφρασικῶς λύπη.
Α᾽ χερδος, ἄκανθα. ποιὰ καὶ ἐθελγμωσεν ἀχέρδῳ.
Α᾽ χερλα, ἰχθὺς φιός. Α᾽χερούσια, ὕδατα ἑλώδη.
Α᾽ χερωΐς, δένδρου γένος ἀκαρπου. λύκη. Α᾽χέρων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. Α᾽χεται, συγκεῖ. μέμφεται. Α᾽χέτας, ὁ τέλφος, καὶ φωνήεις. Α᾽χέτης, ὁ ἀρχῶν τέτριξ. ὁ λαλίστατος. Α᾽χεύων, λυπούμενος. Α᾽χὴν, ἄπορος. Α᾽χηνεῖς, κενοί.
Α᾽ χῆνδι, πένητες. Α᾽χήνια, ἄπορα ἀφ᾽ τῶ μὴ ἔχειν καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες. τινὲς δέ ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ.
Α᾽ χείμονα, ἀγνιῶ. Α᾽χειρὲς, ἀχρεῖον. Α᾽χιρον, ἀκείδα. κρῆτες. Α᾽χειρώ. ἡ ἀχειρὼ καὶ ὠπὶς καὶ ἐλλὴ χῆρυς καὶ χὴ καὶ δημήτηρ ἡ αὐτή.
Α᾽ χητεῖς, ἀζήτητοι. ἀσώστοι. ἄποροι. Α᾽χθεος, βάρους. Α᾽χιτι, λυπήσητι. Α᾽χθεία. ἡ δημήτηρ μυστικῶς. Α᾽χθεσθαι, βαρεῖσθαι. Α᾽χθεται, λυπεῖται. Α᾽χθη, ἀκαθαρσία ἀφρὸς θαλάσσης. Α᾽χθηδόνα. λύπην. ὀδύνω. βάρος.
Α᾽ χθηρὲς, λυπηρόν. Α᾽χθήσας, χορτάσας. ἤγουν πλησιάσας. Α᾽χθηφόρος, νωτοφόρος. βαρὺ φέρων. Α᾽χθηδὼν, ἐπίπονον, ὀδυνηρόν. Α᾽χθομένη, βαρυωμένη. Α᾽χθόμενος, βαρούμενος, λυπούμενος. Α᾽χθος, λύπη. βάρος. Α᾽χθὼν κερμὸς ἐκλιπαροῦ δηλίου λάκωνες. C* Α᾽χιοσῦ ἢ ἄρτω χλωρῶ. Α᾽χιὰ, ἔλεια μελαγχολία. Α᾽χίκνατα, ἀκαταλήπτα. Α᾽χίλλειον πλάκα. πὼ ἀχιλλέως νῆσον πὼ λευκὴν λεγομένην. ἀχιλλίων, ἱππεύσιν ἀριστοφάνης καὶ σοφοκλῆς σκύθαις ἀχιλλίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἀχιλλέως δρόμοι πρὸς τὴν πὼ νῆσον. ἔνιοι δὲ τῶν λευκῶν. τινὲς δὲ πρώονον φασὶ οἷς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῳῶνται. Α᾽χινάων, τῶν ἀχιδάων.
Α᾽ χληρὸν, ἀπεχθές. Α᾽χλυδιᾶν, θρύπτεσθαι.
Α᾽ χλύμενος, λυπούμενος. Α᾽χλὺν, σκοτίαν καὶ ὁρασίαν. Α᾽χλυθέσης, σκοτομένης. Α᾽χλὺς, ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. ὁμίχλη σκοτία ἀμβλυωπία. Α᾽χνα, ἄχυρα λεπτὰ ἀφροβιάσηται.
Α᾽ χνάζει. ἄχθεται. μισεῖ. φέγει. Α᾽χναι, πὼ οἴκησιν, καὶ πὼ ὑδὶ τῶ σίτου λεπτὸν καλάμιον.
Α᾽ χνη, ἡ ἄχυρον, ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνα σφορέει. ἄχνη δὲ καὶ ὁ ἐπὶ πολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης.
Α᾽ χνημος, νῆσις. Α᾽χνη, ἡ ἄκρον καὶ πὼ ὀργάσαν ἄκρως ἔχον, ἢ ὑδὶ τῆς θαλάσσας ἄχνης. ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανὴς γράφεται δὲ καὶ ἴχνη.
Α᾽ χνη. πυρός. ὁ καπνὸς καὶ ἀρίστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. οἱ δὲ, ἰσοκράτης τὸ λιμοῦ ἄχνη. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λεπτὸν ξύσμα. Α᾽χνὴν, δακτύλες ἄφατον, πολύ. ἄφθονον. Α᾽χνυλα, καρύα κρῆτες.
Α᾽ χνύμενος, λυπούμενος. Α᾽χνῶδες, ἀχνὴ ὅμοιον.
Α᾽ χολον, ἀφρασιν ἀχνὸν ὀμενον πὼ ἐργάν. κωλυτικὸν ὀργῆς δύνα με χων. νιπενθὲς, ἀχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. Α᾽χῶρα, τὰ πίτυρα. οἱ δὲ κραίνιον. Α᾽χώρητος. ὁ μὴ χωρούμενος. Α᾽χώρεισος, ὁ μὴ χωρίζομενος. Α᾽χώρους, κακοὺς χώρους.
Α᾽ χρήταιος, ἄπολλυσος. Α᾽χρις, λύπη. Α᾽χρυσα, κραυγάζουσα. Α᾽χράδα, ἄπιον καὶ βοτάνη.
Α᾽ χραδάμυλλος, ὁ κηλίας ταραντίνοις. Α᾽χράδας, ζῶς ἀπίους. Α᾽χράδα, ἄπιον λάκωνες.
Α᾽ χραδῆναι, ζῶα τινὰ ξυλοφάγα. Α᾽χραὶς, ἄχραντον. ἀμόλυντον. καθαρὸν, ἀμίαντον, χαίνῃ χαρίεσσιν ἢ μαίνεσι. Α᾽χρατοι, οἱ πλέμμοι. Α᾽χρέα, βλάσφημον ἄμερφον ἀχρεῖον λυπηρόν. Α᾽χρεῖον ἰδὼν, εἰς οὐδεμίαν χρείαν ἐμβλέψασα σκυθρωπάσας καὶ διαζέσας πὼ ὄψιν καὶ ὑδὶ τῆς πηνελόπης ἀχρεῖον δ᾽ ἐγέλασε, πὼ μὴ ἀχρωνώμης γελῶσαν δικαίως.
Α᾽ χρήματον, ἀδάπανον, σοφοκλῆς σκυρίοις. (λοιμοσιῶν, πενία. ὄλεια ἀχρεία. Α᾽χρήεις, μάταιος ἐλαφρὸς ἄχρηστος. Α᾽χρήϊσον, ὄλεθρον. μέχρι τοῦ ἐφάδου ἢ ἀπόφασιν αὐτοῦ. Α᾽χρηστος, ὁ μὴ χρησιασάμενος.
Α᾽ χρήμων, πένης ἢ αὐτάρκης.
Α᾽ χρης ἀπηλλοίησαν, παντελῶς ἀπέκοψαν. Α᾽χρι μέχρι ἕως. ἄχρις. Α᾽χριον, ἄχριστον. Α᾽χρισατιὲς, ἀληθὲς. Α᾽χροϊν, ὁ μὴ χροιαν καὶ συγχρωμάτιστον. Α᾽χρονον, τὸ μὴ ἀρξάμενον ὑδὶ χρόνου.
Α᾽ χρονοτρίβες σιώτομον ταχὺ τοῦδε τὸ μὴ τετέφθαι σὺν χρόνῳ ἢ χρόνον πολὺν διατεῖφαι. Α᾽χροοι, πυῤῥαὶ ἢ μίονοι. Α᾽χροον, πονηρόν. λάκωνες νόθον.
Α᾽ χύνεον, σβολύν. Α᾽χυρμαὶ τόποι ἐς οὓς τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει λικμώμενα. Α᾽χυρος, ὁ ἀχυρών.
Α᾽ χυροδόκη. ἀρμόδιον τῶν ἀχύρων. Α᾽χώνδιτον, ἄκαυστον. Α᾽χώρατον, ἀχῶρα. εἴρηται δὲ ὅτι πυρίασις κεφαλῆς. Α᾽χωρος, σὺν καταράλεγεται ὁ μήτε τάξιν βίου μήτε κατάστασιν οἰκίαν ἔχων.

ΤΟ᾽ Α̃ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̃ ψ.

ψ, πάλιν, εἰς τὰ ὀπίσω ἐκ δευτέρου.
Α᾽ ψάκειν, ἀρτύχειν. Α᾽ψαλα, ἀφοφητὶ περδίκεται. Α᾽ψάλακτος, ἀκίνητος. ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. σκύθαις σοφοκλῆς.
Α᾽ ψάμαθον, ἄμμου. Α᾽ψασθαι, ἀναφθήσεσθαι.
Α᾽ ψεσθαι, χλωρὸς πρασέων. Α᾽ψάσθην, ἐπελάβον τοῦ χειρῶν, ἀψάσθην. Α᾽ψαυσον, ἄπροσπέλαστον. ἀνέπαφον. ἀψηλάφητον. Α᾽ψ, ἀπιὼν πάλιν ὑποστρέφων. Α᾽ψ αὖθις, πάλιν ἐκ δευτέρου.
Α᾽ ψ δὲ, πάλιν δέ. Α᾽ψεα, αἱ σωσαφαὶ τῶν μελῶν οὐχὶ τὰ μέλη. Α᾽ψεκτον, ἄμωμον, ἄμεμπτον, ἀψευδές. Α᾽ψελὲς, ὑγιές. Α᾽ψερον, ὕστερον πάλιν. Α᾽ψεφὲς, ἀφρόντιστον. σοφοκλῆς φαίδρα. Α᾽ψεφέων, ἀμελῶν. Α᾽ψηλάφητον, ἀνέπαφον. Α᾽ψητος, ἀνυπότακτος. Α᾽ψιφον, πολὺ μέγα ἰχυρόν. Α᾽ψίαι. ἑορταί. λάκωνες. Α᾽ψὶς, τὰ κύκλα τῶν ζοχῶν αἱ πρὸς φέρειαι ἢ καμάραι. Α᾽ψικορον, ἄπληστον ἢ ἅμα φαγεῖν καὶ πεῖν σπεύδοντα καὶ ταχέως. Α᾽ψίκορος, καυματινὸς ταχέως ὀλιγωρῶν καὶ κόρον λαμβάνων.
Α᾽ ψικόρως. δύμεταβλήτως. Α᾽ψιλον, ἀπόρρον ἢ

πολύπτερον. Ἀψιμαχία, σωματικὴ μάχη.
Ἀ ψίμαχος, ἐπίμαχος ἐπίφορος μάχης. Ἀψιμεσόια, πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἄψιον, τὸ πρόσωπον.
Ἀ ψίορ. μέγα πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν. Ἄψισι, συναφαῖς. Ἄψισι λίνου ἅμματα ἀπὸ τῆς σωματῆς.
Ἀ ψῖτω, ἐπανίτω. Ἄψοος, θηρίον τι ἀκτιῶδιον ἀμπέλας. Ἄψορρον, ὀπισθόρμητον. Ἄψορρος, παλινόρμητον ὀξὺ ὑποσροφῆς. Ἄψορρόου, ἀνάπαλιν ῥέοντος ταχυῤῥόου. Ἄψοφητί. ἠρέμα ἢ σύχως κωλακεία. Ἄψόφητος, αὐθαιρεσίας.
Ἀ ψυθὲς, ἀληθὲς οὐ ψευδές. Ἄψυχία, λιποθυμία.
Ἀ ψύχειν, εἰσῶλον μὴ ἔχον ψυχήν. Ἄψυχος, δειλὸς καὶ ὁ τῶν πυθαγορικῶν βίος. Ἄψῶ, προσεγγίσω. θίγω κρατῶ.

ΤΟ Ᾱ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω͂.

Ὦ ὑγεία ἡμῶν. Ἀωδωνεῖν, ἀχνεῖν,
ἀ ὑγιαίνειν. Ἀώϊος, πρωϊνὸς, ὀρθρινός. Ἀώλυπον, τὸ οὐκ ἀχλυμένον. Ἀῶν, ἰχθὺς ποιός. Ἀῶοι, θεοὶ οἱ ἐκ ῥόμου μεταπηδήσαντες εἰς σαμοθράκιλιν λίμνιν. καὶ κίλικες ἀπὸ ἀώου τοῦ κεφάλου τοῦ πολιτίου τοῦ ποταμοῦ.
Ἀ ωρεῖν, ὀλιτωρεῖν ἀπειθεῖν φυλάσσειν. Ἀωρίνης, ἀρεμάσης. Ἀωρία. σκοτία. μεσονύκτιον. ἄπρακτος ὥρα. Ἄωροι, εἰ μὴ θασίως γράφοιτο ὦ ὦ, ὠμοί. ὤμοι μοι τὸ οἱ πέπειροι. εἰ δὲ μὴ λῶς, ἀφύλακτοι. βέλτιον δὲ οἱ μὴ θωράμενοι ὀρύειν. ἀνερρίζωται γὰρ ταῖς πέτραις ἡ σύλλακωθαπὸρ οἱ κοχλίαι.
Ἀ ώριοι, ὠμοὶ ἄγριοι. σκληροί. Ἄωρον, ἀπεπές. ἄκαιρον. ἄκαιρον. ἄμορφον. Ἄωρος, ἐκρέμαρο.
Ἀ ωτεῖται, ἀπανθίζεται ἢν ὕπνον. Ἀωτεύειν, ἀπανθίζεσθαι. Ἄωτοι, ὦτα μὴ ἔχοντες.
Ἀ ωτον, ἔριον, αὐθος. Ἄωτος, θεσσαλικὸς, δρίου θείου. ἄωτον γὰρ τὸ αὐθος. Ἄωρος, παρήρτητο.
Ἀ ωτος, τὸ αὐθος ἀρσενικῶς ἢ ὁ μὴ ἔχων ὦτα. Ἀωτοῦσιν, αὐθοῦσιν. Ἀωτεῖς, αὐανθίζεις κοιμᾶ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ᾱ.

Βάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν,
ς σὐτοι δὲ, βοᾶν. Βαβαὶ, θαυμαστικὴ φωνή. Βάβακα, τὸν γάμον. Βαβάκινος, λύρας εἶδος. Βάβακοι, ἀπὸ ἠλείων, τέττιγες, ἀπὸ ποντικῶν δὲ βάλανοι. Βακάκτης, ὀρχηστὴς. ὑμνῳδὸς μανιώδης κραύγασος ὤθων καὶ βάκχος. Βάβαλον, κραύγασον λάκωνιδι.
Β ἄβαλον, αἰδοῖον. Βάβαξ, μάταιος λάλος. φλύαρος. σὺν θουσιῶν. ἀναιδής. Βαβάξαι, ὀρχήσασθαι.
Β αβὴρ, ὁ ἀρὴς. Βαλβῖδες, αἱ θύραι τὸ ἱστίον τοῦ κηροῦ ἢ βαλβίδες. Βαβράζων, κεκραυγὼς σωτόνως.
Β ἄβεικες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων, οἱ δὲ σιαγόνας, οἱ δὲ, τὰ ὑπὸ τῆς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς ζοφῆς κατεχόμενα.
Β αβρὸν, ὑπόστασις ἐλέου καὶ τὰ μακεδόνας. Βαβύλας, βόρβορος πηλός. Βαβύλη, χείμαῤῥος οἱ δὲ πόλις. Βαβύκτα, γέφυρα. Βαβυλώνιοι, οἱ βάρβαροι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Βαβύρτας, ὁ παράμωρος. Βαγαία, ματαία, λυσικράτης βαγαία γὰρ ὥσπερ ἐπικουρεῖ. Βαγαῖος, ὁ μάταιος, ἢ ζεὺς φύγιος, μέγας. πολύς. ταχυς. Βαγαρὸν, χλιαρὸν λάκωνιδι. Βαγεῖσαι εἰσελθοῦσαι. Βάγιον, μέγα. Βάγος, κλάσμα. ἄρχου μάζης ἢ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης λάκωνιδι. Βάδος, ὁ καὶ βάτος πεντήκοντα* ξέστας, ἤγουν δίμνα.
Β Βασδὲς, κίναιδος, ὡς ἀμβρίας. Βασιλεύει, ἀμέλγει.
Β ἄδην, ἠρέμα. ὀλίγη κατὰ ῥῆμα. βαδὺν, πορεύσιμον πάτῳ ἔρχομαι. Βασιλὶν, βύσσινον σύνδυμα εἰς ἱδρίας.
Β ἄδος, ὃ καὶ βάτος ἓν ξέστας ἤγουν ὁλκὴ λίμνη.
Β αδίζει, πορεύεται. Βάδις, ὑός. Βαρδίσοι, βραδύποδες. Βάδομαι, ἀγαπῶ. Βάδωδοι, ἡχεῖοι. Βαθακίζων, κακῶς ὀρῶν. Βάζειν, λέγειν. Βάζομαι, λέγομαι. Βαθεῖαν, κεκρυμμένην. Βαθείης, ὑψηλῆς μελανῆς, βαθυλοῦς, ἢ ἠχάλλυ καὶ κεκρυμμένης. Βάθιστον, βαθύτατον.
Β ἄθρων, ἐμμελίων ἢ ἀχαλμάτων βάκων βάβλω, κακῶς. Βαθάλη, κρίνη ἀμερίας. Βαθμίδες ἀρχαὶ λόγων. Βαθμοὶ, ἴχνη πόδες καὶ λίφροι παρὰ φαγκῆσι. Βάθρα, ἀχάλματα βάσεις.
Β ἄθος, στίχος. ἐπίστασις καὶ ὁ βαθὺ καὶ μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ μέλαν. Βάθρον, βῆμα. βάσις. ὑποπόδιον. Βαθύλλωσοι, ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδρεῖας.
Β αθυλίνης, ὁ βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα, ἢ βαθείας λίνας ἔχων, ἢ μεγάλα ῥεύματα. Βαθύζωνοι. εἰς βάθος ζωννύμενοι τοὺς χιτῶνας. Βαθυζώνους, ὁ βάθει ζωννυμένας. Βαθυκωμῶσαι λίθιον, ὁ βάθει ἔχουσαν σάχνας. Βαθύκολπος, ἀρχαία παλαιά. κοίλη. Βαθυκόλπων, ἡρώιδων ἀπὸ τῶν μεγάθους καὶ βαθυζώνων. Βαθύλιθον, πολύκαρπον πεδίον. Βαθύλιμον, βαθὺν λιμένα ἔχον. Βαθύμαλλον, νεωροῦ τὸ μάλωνος χάπης ἀπὸ ἰσορίας ἀπὸ νεωροῦ φυτοῦ ᾧ ἐχῶντο πρὸς καθαρσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ αὐχμηροῦ. Βαθυμῆσαι, γένος ὠδῆ λυδίας. Βαθυπέπλων, ἁπαλὰ ἱμάτια ἐχόντων. Βαθυῤῥηγάλη, ἰκτῖνος ὑπὸ λυσσῶν. Βαθυῤῥίζοι, βαθεῖαι. Βαθυῤῥόος, βαθέως καὶ ταχέως ῥέοντος. Βαθυῤῥίζου, πέζας τῆς ὑψηλῆς. Βαθύσαπρος, βαθεῖαν σαπρὸν γῆν.
Β αἰᾶγις, ἑορτὴ παρὰ ἀσυρίοις ὡς λέων ὁ ἁλαβανδεὺς ὠτειτῷ. Βαβυκῶς, πελεφαῶ, ὡς φλυαρίας ἀμελείας βαυκάλας. Βαίδιον, ἐδίμον. ἡλεῖοι.
Β αἰδυμῶ, ἀροτειαῖ. βοιωτοί. Βαίεσσα. σόβυς.
Β αἰῆσι, μικραῖς. Βαιλῶ, ὀλίγην μικρὴν ἢ ἐβοσαν ἢ ἐπορεύθησαν. Βαῖκαν, κρῆτες. Βαίκυλος, προβατώδης. Βαιμάζω, βασιλεύω, ἢ βασάζειν
Β αἰμοναι, βαίνω. βαίνη, ὕβρεις. Βαίνειν, φιλεῖν. κολακεύειν. Βιβάζειν, πορεύεσθαι, πέζας πατεῖν.
Β αἴνετον, βασιλίσατε δυνικῶς. Βαῖνον, ἐξέβαινον.
Β αἴνοντα, ἐπιβαίνοντα. Βαίομαι, βιώσομαι.
Β αἰὲν, ὀλίγον μικρόν. σοφοκλῆς δὲ οἰδίποδι τυράννῳ, αὐτὸ

ἀντὶ τοῦ ἄφθονος καὶ πολλός. γράμμα. Βαιθὴν, οἶκος θεοῦ. Βαιὼν, ἐκβαλὼν, καὶ ἐν αἰχμαλωτίσι βαῖον ἐν βαρκάθοις. ὄχλος λιβυκός. Βαΐς, ῥάβδος φοίνικος καὶ βαΐων. Βαισήνης, παρ' ἰνδοῖς τὸ στρατόπεδον, βαίσηνος, ὁ στρατός. Βαισσὸν, βάθος. Βαίταν, ἕλληνες. Βαιτὰς, εὐτελής. γυμνὴ, ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. Βαιτάδα, εὐτελὴς γυνή. Βαιτρεύειν, ἀροτριᾶν. Βαίτιον, βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμνω ἤγουν γλήχωνι.

Βαίτη, δερμάτινον ἔνδυμα, ὅπερ ἔνιοι σισύραν. ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην, οἱ δὲ διφθέραν. Βαίτυλος, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς λίθος τῷ κρόνῳ ἀντὶ διός.

Βαίτυξ, βδέλλα. Βαιτῶνα, τὸν εὐτελῆ ἄνδρα.

Βαιῶμφαι, αἱ αἶγες ἐν ἱερατικοῖς. Βαίων, ἰχθὺς οὕτως. καὶ μέτρον παρὰ ἀλεξανδρεῦσι. Βαιῶτις, ἀφροδίτη παρὰ συρακουσίοις. Βακάϊον, μέτρον τί. Βάκηλος, ὁ μέγας ἢ ἀνόητος, ἢ ὁ ἀπόκοπος ὁ ὑπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ, ἀνδρόγυνος. ἄλλοι, παρειμένος γυναικώδης παρὰ μενάνδρῳ ὕμνιδι. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. Βάκκαρις, μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμου. ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ μύρον λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης.

Βακνίδες, εἶδος ὑποδημάτων. Βάκνα, βάθρον.

Βακὸν, πεσὸν κρῆτες. Βάκται, ἰσχυροί. βακτηρία ῥάβδος. Βακτίας, πηλός. Βάκτρον, κάμηλος. Βακτρεύμασιν, τοῖς ἐρείσμασιν στηριζομένοις.

Βακχᾶν, ἐστεφανῶσθαι κισσῷ. Βακχέβακχος, ὁ διόνυσος οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν ταῖς θυσίαις. Βακχεία ἑορτὴ διονύσου βακχεύτρια. Βακχεύει, μαίνεται τραγῳδεῖ. Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρουμένη ἐξεστηκυῖα.

Βακχεύοντες, μαινόμενοι, σειόμενοι. Βακχεῖον, τελεστήριον ναρθηξαι. Βάκχη, γένος ἀπίου. ἢ μία τῶν βακχῶν ἢ τοῦ διονύσου. Βακχιάδαι, οὐ μόνον οἱ μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι ἀπὸ βάκχου.

Βακχία, μανία. Βακχόαν, βόθρον αἰολεῖς.

Βάκχος, ὁ ἱερεὺς τοῦ διονύσου καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. οἱ δὲ, φανὸν λέγουσιν, οἱ δὲ ἰχθῦν. Βάκχου διώνης, οἱ μὲν, βακχευτηρίας σεμέλης. οἱ δὲ, βάκχου τοῦ διονύσου καὶ ἀφροδίτης τῆς διώνης, παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς. πραξίλλα δὲ ἡ συκιωνία, ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ. Βάκχυλον, σπονδίτην ἄρτον ἠλεῖοι. Βάκχον, κλαυθμὸν, φοίνικες. Βάλαικες, δεσμωτήριον καὶ βαλαικάκες. Βαλαιὸν, μέγα πολύ. οἱ δὲ ταχύ.

Βάλανοι, δρύες. φήμην. Βαλάντιον, μαρσύππιον.

Βαλβίδες, ὕσπληγες. Βαλβὶς, ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου, καὶ ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων, καὶ ἡ θύρα τοῦ ἱππικοῦ. ἔνιοι δὲ καμπτῆρα. καὶ παρὰ ἱπποκράτει βαλβίδες, τὸ ἔχον ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. ἔστιν δὲ καὶ βαθμὸς καὶ ἔρεισμα.

Βάλε, ῥίψαι. ἢ ὀφελλός. Βάλλειν, τρῶσαι. πλῆξαι.

Βάλεκες, δεσμωτήριον. Βάλλε, ἐτίτρωσκεν.

Βάλλετο, περιεβάλλετο. Βάλλετον, βάλλουσιν δυϊκῶς. Βαλίαν, κατάστικτον ποικίλον κρῆτες, ταχὺ ἐλαφρὸν πηρὸν βάλιον. Βαλανάγρα, κλεῖς.

Βαλανεύειν, λαμπροφωνεύεσθαι, παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παράγωσιν τὸ ὕδωρ κραυγάζουσιν.

Βαλανεὺς, πολυπράγμων, περίεργος καὶ παραχύτης.

Βαλανιομφάλους, οὕτω κρατῖνος. ὠνόμασε τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἄνευ προσώπων, ὁποίας οἱ θόλοι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις ἐν τοῖς βαλανείοις. Βάλανοι, τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸ τράχηλον καὶ τῶν ἰδρυῶν ὁ καρπὸς, καὶ ὁ τῶν φοινίκων, καὶ κλεῖδες, καὶ ἰατροὶ τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ βαλάνους λέγουσιν. Βάλαρες, οἱ βλαισοί, βαλάρα γὰρ γυνὴ παρὰ βοιωτοῖς. Βαλάσαι, ἀγοράσαι. Βαλαύστιον, εἶδος, ῥοιᾶς φερὸν ἄνθος ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν. Βαλβιδοῦχον, τερματοῦχον. Βαλῆρα, ἀχρεῖα. Βαλλήν. βασιλεύς. φρυγιστί. Βάλλεκα, ψῆφον. Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον, πηρὸν κρῆτες. Βαλίαδος, μαινόμενος. Βαλιαρίδες, νῆσοι αἱ περὶ κύρνον. αἱ δὲ αὐταὶ, καὶ γυμνησίαι. Βαλικιωτῆς, συνέφηβος κρῆτες. Βαλιῶται, πρόγονοι. Βαλαντιοτόμος, κλέπτης. Βάλαρις βοτάνη τρίφυλλος. Βάλλαι, βαθμοὶ ὑπὸ κυπρίων.

Βάλλ' ἐς ἄκραν, οἱ μὲν, ἄκραν πλησίον λέσβον, οἱ δὲ ἀκτήν. Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἡρακλέους θυγάτηρ μακαρία. ἣν λόγος κατὰ τὴν εὐρυσθέως ἐπιστρατείαν, εἰς ἀττικὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῶν τῶν λοιπῶν σωτηρίας. Βαλλήσομεν, βαλοῦμεν. Βαλλητοὺς, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἐπὶ δημοφῶντι τῷ κελεοῦ ἀτομένῃ. Βαλλήιαι, οἱ ἀκροβολισμοί. Βαλμὸς, στῆθος. Βαλλομένων, καταστρεφομένων.

Βαλοιτήσειρον, παρὰ τὸ διεστραμμένον εἶναι τοὺς πόδας. Βαλόν. οὐδὸν, καὶ οὐρανὸν καὶ βαλός.

Βάλσαμον, ἀρωματικὸν ἄνθος. Βάμα, βάσις βῆμα. Βάμβαλα. χειμερινὰ ἱμάτια. Βάμβαλον, ἱμάτιον καὶ τὸ αἰδοῖον φρύγες. Βαμβάλειν, τρέμειν. ψοφεῖν. τοῖς χείλεσι. Βαμβαίνων, τρέμων τοῖς ποσὶν ἢ τοὺς ὀδόντας. Βαμβακεύτριαι, μαγγανεύτριαι, οἱ δὲ φαρμάκισσαι, οἱ δὲ λαλοῦσαι, τὸ δὲ βαμβαχίας χάριν, φαρμακίας χάριν. Βαμβαλύζει, τρέμει. τοὺς ὀδόντας. συγκρούει. ῥιγᾶ σφόδρα.

Βάμβα, τὸ χρῶμα, καὶ μύρου τὶ μέρος καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι. Βάμβα κυζηκινὸν κυζηκινοὶ διὰ τὸ ἴονες εἶναι ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι, καὶ μύρον τί μέρος ἢ γένος. βάμμα σαρδανιακὸν, τὸ φοινικοῦν. διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν σάρδεσι βάμματα. Βάννα, γυνὴ ὑπὸ βοιωτῶν.

Βαναυσίας, ἰδιωτίας, ἢ ἀλογίας. Βαναυσία, πᾶσα τέχνη διὰ πυρὸς, κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς, ἢ χρυσοχόος, βάναυσος. Βανῆκας, γυναῖκας βοιωτοί. Βανοὶ, τέχναι. Βανὸν, λεπτόν. Βάνισος, εἶδος θυμιάματος. Βανκὸν, μωρόν. Βαθίοι, τόποι.

Βάννας, βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Βαννάται. αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταραντίνοις τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάνναστροι.

Βανεῖα. τὰ ἀρνεῖα καὶ βάννιμα τὸ αὐτό. Βάνος, κλάσμα, μωρὸς καὶ τυφλός. Βανθῶσαι. σκοτοδινιάσαι. Βανοὺς, ὄρη, στρογγύλα. Βανύσει.

μωραίνῃ ἐπιμένεται. Βάξιδ. λόγος φωνὴ, κλησών. Βάξον, καταξιον λάκωνες. Βαπαίνει, παρακαλεῖ. Βαρ, μικρόν. Βάπταν, αὐτλουμένω, βαπτόν. Βαράνοσημάτι καρηβαρικὸν, ἢ βρέμματα λάκωνες. Βαχαθρον, ὄργυμα, βάθος. γῆς βόθρος. Βαρακινῆσιν. ἀκμάνθαις. σκόλοψι. Βαράχνια, τὰ βραγχάτ ἰχνεύων.

Β αρβαροι, οἱ ἀπαίδευτοι. Βαρβαρισμὸς παρά ζνος διάλεκτος. Βαρβιτος. εἶδος κιθάρας ἢ ὀργάνου μουσικὸν, ἢ λύρα, οὕτω καὶ βαρβίτω.

Β αρβὸς, μύσερον οἱ θεσμοφοριαζούσας. Βαράκες, τὰ προφορήματα τῆς μάχης. ἀπὸ τοῦ βαρέος. δηλοῖ δὲ καὶ πῶ λύπην. Βαράκος, ἰχθὺς ποιός.

Β αράκιον, τὸν αὔομαι καὶ βαρβαρον. Βαρβαξ, ἱέραξ, παρὰ λίβυσι καὶ φύραμα σροχύλον ἀφ οὗ αἱ μάζαι πίνονται καὶ ὀρίωνι λύπαι. Βαρβαρα, ἀσώτα, ἄτακτα. Βαρβαρόφωνοι. οἱ ἀλεῖοι καὶ οἱ καρόβ ὡς τραχύφωνοι καὶ ἀσαφῆ πῶ φωνὴν ἔχοντες. Βαρβαρύπην, βαρύφωνον. Βάρακος, βάραχος. Βαρακὶς, γλαύκινον ἱμάτιον.

Β αρακάναι, ἄγιοι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. Βαρδίσοι, βρακύτατοι. κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ῥ ὡς κραλία ἡ καρδία. Βαρδὴν, τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας ἀμπρακιῶται. Βαρδοὶ, αἱ ὁδοὶ παρὰ γαλάταις.

Β αρῆχ χεὶρ, ἡμιαφόνος. Βαρπύργος, πορμεῖον πρὸς ἀμφόδων. Βαρέαδ, ἰσχυρὰς βλαβεράς.

Β αρινακέδα, τὸν δούειον ἴππον. Βαρθμονῶν, ἰθαγενῶν. Βαρεῖον, πρόβατον, καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ βράδιον. Βαρὶς, πολῖον ἢ τεῖχος ἢ σοὰ ἢ πύργος.

Я αρισίκται, οἱ μὴ γεννῶντες. Βαρίχοι, ἄρνες.

Β αρκη, πόλις λιβύης. Βαρκίων, βοτάνη τὶς σὺ αἰγύπτῳ. Βαρκαίοις ὄρνις. λιβυκοῖς, οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον πρὸς τὴν σοφίαν. φασὶ δ αὐτοὺς μὴ πρώτους ἅρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἡνιοχεῖν ὑπὸ ἀθηνᾶς ὡς μυασέα ἐν τοῖς πρὸς λιβύης. Βαρμίμαλλος, ὑπερκάλλες. Βάρος, ὄνομα κύριον. Βαρρεῖ, ἀρκεῖ. Βαρρέαχειν. ἰσχεῖν σκιρτᾶν. Βαρύαρον, ἰσχυρὸν, σεμνίμιον.

Β αρύ. τινὲς μὲν φασὶ τὴν μάχαιραν ὕδατος. πῶ βαρεῖαν δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μεγαλὴ χαλεπὸν καὶ ἰσχυρὸν καὶ αὐαιδές.

Β αρυγέτας. βαρὸς μὲν ἔχοντας. γέτας δὲ ὄντας.

Β αρυσρόμου, μεγαλοφώνου. Βαρύες, δόνδρα. βαρυκαύσου. Βαρυθυμήσαντος, ὀλιγωρήσαντος.

Β αρύθων, βαρυνόμενος. Βαρουχ, εὐλογημένος.

Β αρθολομαῖος, υἱὸς κρεμάσαντος ὕδατα.

Β αρύκαν, σφύραν. Βαρὶα, αἰδοῖον παρὰ ταραντίνοις καὶ πορνη. Βαρυημέριοι, ἀσώτοι, μοχθροί. Βαρὼ, ἀσχάλαλον, δυσκίνητον. Βαρύνων, ὀδυνώντων κωλύων. Βαρωθὴν, βαρωθέλκ ἀιολικῶς. Βαρύκτυπος, μεγαλόηχος, μεγαλόφθογγος. Βαρὺς, κακὸς ἀειδὴς σκληρός. Βαρύσονος, κακοδαίμων. Βαρυσυμφορώτατος, βαρέως φέρων τὰς συμφοράς. Βαρὺ δ σκαφίον, ἔνθα λέγεται ὑπὸ τῶν δυσαρεστουμένων. Βαρυδεένην, βαρύδαιν τὸν ναυπράκτην ἢ ναυσὶν ἐλθόντα.

Β ὰς, ἐπιβάς. Βασὰ, αἰσχύνη ὅθι σρῦς. Βασαγεῖ. ἀσθενεῖ. Βασαὶν, αἰσχύνη. Βασανικήρος, ὁ θᾶσσον σωουσιάζων παρὰ ἰωσὼν ακπ. Βασανύεται, διελέγχεται, ἢ διακρίνεται. Βασανίζεται.

Β ασανιστὴς, ὁ δημόκοινος. πολλάκις δὲ ὁ διαπτηστὴς καὶ παρὰ τῶν ἀνοσιοφόρων πῶ ἀληθειαν πυνθανόμενος.

Β ασανιστὴς, λίθος οὕτω λέγεται λυδικοῦ λίθου γένος καὶ λίθος βάσανος ᾧ παρατρίβοντα τὸ χρυσίον ἐδοκίμαζον. Βάσανος, δοκιμασία. Βαθαναίαν, νεοσσείαν κρῆτες. Βασιλεύει, κρατεῖ ἀρχει.

Β ασιλεῖς. οἱ δικασταὶ παρὰ ἡροδότῳ, οἱ βασιλεῖ παραόμον ὀργαζομένῳ ἐναντιούμενοι. Βασίλδα, γένος ἰχάσων. Βασίλδον, εἶδος τυροῦ καὶ μύρου.

Β ασίλειος, σοὰ δύο εἰσὶν ἀθήνησιν βασίλδοι σοαὶ, ἥτε τοῦ λεγομένου βασιλέως δίὸς, καὶ ἡ τῆς ἐλευθερίου.

Β ασιλειώταν, βασιλείαν τοῦδι βαλλόμενον. Βασιλεὺς, ἀρχων τὶς ἀθήνησιν, μυστηρίων προνοῶν.

Β ασιλὴ, ἡ βασιλεία σοφοκλῆς ἰφιγενείᾳ. Βασιλέως ὀφθαλμὸς, ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα ὧν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν. Βασιλίδες. ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικὸν ὡς ὀρθαγόρης ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέντος. Βασιλίνδα. παιδιᾶς εἶδος ἣ βασιλέως καὶ στρατιώτας ἀρμιμούμενοι ἐχρῶντο. πρὸς ταραντίνους δὲ καὶ ἡ ἀφροδίτη βασιλὶς. Βάσιμα ἐπίβατα. Βάσιμον, ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον, ἢ πορευτικόν. Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ πῶ ῥᾳδίαν καὶ βῆμα καὶ ὁδόν. Βάσις, σημεῖωμα. ἕδρασις. ἵδρασις. ῥυθμὸς πορεία. βῆμα. ὁδός. Βάσκα. μακέλη. Βασκανία. Βασκαίνει. λυπεῖ. φθονεῖ. μέμφεται.

Β άσκανος, φθονερός. ἀχάριστος. συκοφάντης. σοφοκλῆς δὲ ἰλίῳ τὸ βάσκανον. ἢ τοῦ ἀχάριστος, ἢ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Βασκαρίζῃ, σκαρίζῃ, κρῆτες. Βάσκαο, ὄρνεόν τι. βάσκε. πικρολέα. πλησίον ὄξεθάλασσα λυδισί. Βάσκε. πορδύκ. λέγ. αὐάσκηθι. Βάσκειν, λέγειν. κακηγορεῖν καὶ αἰσχαδαι. Βασκύονται, φασκίδες ἀμάλαι.

Β άσκιθι. ἐκ παραλλήλου πορδύου. Βάσκιοι, δεσμαὶ φρυγάνων. Βάσκιλλος, κίασα. Βάσκον, χῶρον. Βάσκου, πορδύου. Βασμὸς, βαθμός.

Β ασσάρα, τὰς σὺν θρᾴκῃ γενομένας. ἔλεγον δὲ θρᾴσσας τοὺς κοίλους καὶ δενδρώδεις τόπους. οἵοι τοὺς βασσίμους τῶν ὀρῶν. Βασσαίρα, χιτῶνος οὓς ἐφόρουν αἱ θρᾴκιαι βάκχαι. Βασσαρεῖς, ἀλώπηκες, καὶ βασσαρὶς παρὰ κυρηναίοις. Βασσάρεια, τὰ ἀλωπέκεια οἱ λίβυες λέγουσιν. Βάσσος, οὐδετέρως ἢ βῆσσα.

Β ασταγὴ, βάρος. Βασὰ, ὑπόδηματα ἰταλιῶται.

Β άσας ὁ χεὶς, δημοκρατεῖται ἐπώνυμον, καθὰ καὶ δῆμος σὺ βάπτας, ἔστι δὲ ἰσοσυλλαβόφως. Βασακέραο, δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγράπται δὲ ὑπὸ ἀναθήματος σὺ στόμῳ σὺ τῷ τῆς ἥρας ἰδρῷ οὕτω. Βασακήραο στόμος, ἥρι τήνδε θήρωαν ἔθηκε. Βάσσα καο, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς. Βασιζακρόλεα, θᾶσσον ὄρχου λυδισί. Βασσραχιλίζει, βαχιλίζει. Βάσσραχας. τοὺς βαχίλους βοιωτοί.

Β άταλος, καταπύτων καὶ αὐσρόγυνος. κίναιδος ἔκλυτος. Βατάνια, τὰ λοπάδια. ἢ λέξις σικελική.

βατάνει,

Β ατοίνει, ησυχεῖ. Βατόρα, * πυκλὶ μακεδόνες πυρλὸς ἀθάμαντες. Βατὰς, ὁ ησυταφρὴς παραυτῖνοι. Βατπὼ αἰχμὴν ἐπορύετο. ἐβάδιζεν.

Β ατὴρ, βαίνων βαδιστικός. Βατῆρα, τὸ ἄκρον τῶν σκάμματος τῶν πενταθλων ἀφ' οὗ ἄλλονται τὸ πρῶτον. Βατηείαν. ῥάβδον καὶ βακτηείαν. Βάτης, πίθηκος αἰσβάτης. Βατία, ὁ τῆς ησυλάμυς καρπὸς, ησυλεῖται δὲ καὶ ἄβρωσα ἢ μορέα.

Β ατίδες, εἶδος ἰχθύος πλατὺ, ἢ βατία. διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος ὡς ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν.

Β ατεία, πόλις ῥωϊκή. Βατιθῆ. φιάλη. οἱ δὲ εἶδος ποτηρίου. Βατῖθεν, ἐκ δήμου βατῆς τῆς αἰγηΐδος φυλῆς. Βατῖρος, ὀξ ἐχίνου, σφάκελος.

Β αφὴν, βάσιμον, ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν.

Β άτνος, αὐλὸς μεσήνιος. Βάτος καὶ βατὶς, ἰχθύες, διαφέρουσιν ἀλλήλων καὶ ἀκανθης εἴδος.

Β αφὲς, διαπεράσιμος τόπος, ἢ δὲ ἄκανθα βάτος.

Β ατεῖς, πορφυρῆσιν ἢ ὁδοί. Βαταειζεῖς, τοῖς βαταρίζουσι. Βατεῖν, πορεύειν, πορεῖν.

Β ατολογία, αἰτιολογία ἀκαιρολογία. Βαφρ. βάσις βασιλέως. Βάζαχος, ἐχέφρων εἶδος. Βαφραχὶς, ἱματίου εἶδος. Βαφραχὶς, ἱματίου χρῶμα ὃ βάπτεται ὑπὸ βαφραχίνου. Βαφραχίσιοι, μέρος τῆ τῆς κιθάρας. Βαπταρίζειν, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι ὡς ἐπὶ ποπτύζειν. λέγουσι δέ τινες ἀφὸ βάπτου τοῦ ἰχνοφώνου πεποιῆσθαι ὃ καὶ ἡ πυθία εἶπεν. βάπτ' ἐμοὶ φωνῶ ἥλιες. ἐστι δὲ φθέγγεσθαι ποπτύζειν. φαυλίζειν.

Β απτὰ ρισμοῖς, φλυαρίαις. Βάπτικες, γυναῖκες. βοιωτοί. Βάπτος βασιλεὺς. τύραννος. λίβυς. βραυλόφωνος, ἰχνόφωνος. Βάπτου σίλφιον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑποβαλλούσας τιμὰς ὑπερισχομένων. μετενήνεκται δὲ ἀφὸ τοῦ κυρηναίους σὺν τῶν βαπτιαδῶν μεταδοῦναι ὑπαίρετον τὸ σίλφιον, ὃ ἐκτίμηται παρ' αὐτοῖς. ὥστε καὶ σὺ τῷ νομίσματι ὄφυμνὰ ἄμμωνα. ὃ που δὲ σίλφιον ἐγχαράξαι.

Β άπου σκοπιὰ χωρίον λιβύης ἀφὸ βάπτου. Βαῦ, εἶδος αἰθιόπων. Βαυβᾶ. κομῶ. Βαυβαῦ, καθεύδειν. Βαυβυκαίου, πελεκαίνες. Βαυμὼ, πίθηκος ἢ δήμητρος σημαίνει δὲ καὶ κωλίαν ὡς παρ' ἐμπεδοκλεῖ. Βαυΐζειν, ὑλακτεῖν, ἀσαφῶς λέγων.

Β αϋθεῖ, μαραίνεται. Βαυκὰ, ὕδρα. Βαυκαλᾶ ησυκαθεύδειν. πίθηκος παιδία μετ' ὠδῆς κοιμίζων.

Β αυκανήσεται, σοήσεται. Σοήσει. Βαυκανιζόντ, πιθηκοώντων. Βαυκὶς, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Βαυκίζεσθαι, θρύπτεσθαι. Βαυκιζόμενον, τρυφερὸν καὶ ὡραϊσμένον. Βαυκίσματα. τρυφερώματα. Βαυκισμὸς, ἰωνικὴ ὄρχησις καὶ εἶδος ᾠδῆς πρὸς ὄρχησιν πεποιημένον.

Β αύνη, ησμένος, ἢ χανδυτήριον. Βαῦνοι, χυτρόποδες καὶ ησμένοι οἷοι δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἐπικαθίζουσι.

Β αῦνος, χυτρόπους. Βάφα, ζωμὸς λάκωνες.

Β άφιον, ὀξύβαφον ταραντῖνοι. Βαχία, τελετὴ σύρχειος χορεία. Βάχθει. τέλμα ὕδατος ἢ βάθος.

Β άψαι, λαβέσθαι πλαβέσθαι, ἢ πὺξ κοπὴν βάψαι.

Δάλλει, ἀμέλγει. Βδαλοὶ, ῥαφίδες θαλασσίαι καὶ φλέβων κρεατώδεις.

Β βδάλλονται, πλάζονται ἢ ἀμέλγονται.

Β δαρὸ, σφόδρα δένδρα. Βδέλλα, εἶδος σκώληκος ἢ βδέλλιον. Βδέλεσθαι. κοιλιολυτεῖν. Βδελυγμίαις δυσωδίαις. Βδελυγμίαι, ναυσίαι.

Β δελυκὸς, μισητὸς, ὀζουδεημένος, καὶ βδελυρός.

Β δελύζη, βδελυρὰ μίσους ἄξια. Βδελυροὶ. μισητοὶ καὶ οἱ ὀζουδεημένοι. Βδελυρῶν, ὑφορωμένων μισητῶν. Βδελύσεσθαι, κενοῦσθαι πὼ κοιλίαν. Βδελυσόμενοι, μιζοῶντες. Βδελύττεται, μισεῖ ὑφορᾶται. Βδέλλων, δέμων ἢ βδέων. Βδῦλλειν, δεδιέναι, δέμειν, ἢ βδεῖν.

Β δένεσθαι κενοῦσθαι κοιλίαν.

Εβάκαι, βεβήκασιν ὑγιεῖ καὶ σιτ. παρελήλυθασι. Βεβαδικῶς, παρῶν. Βεβαίαν, ἀσάλευτον μένουσαν. Βέβαιον, ἀσάλευτον, ἀσφαλὲς, ἀμετάβλητον. Βεβαιῶ. κυρῶ.

Β εβαιώσεως, δίκη ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων ἢ μεταπεσόντα ἀμφισβητούμενον. Βέβακεν, οἴχεται ἀπέθανεν. Βεβάκται, ἔρριπται. Βεβάμεν, βεβηκέναι. Βεβάκοις, ἢ σύζυγον. Βεβάως. βεβηκὼς, ἱστάμενος. Βεβαῶσα. βεβηκυῖα, ἢ παραβεβηκυῖα. Βέβηκεν, οἴχεται, τέθνηκε πεπόρευται. Βέβηκα, ἵσταμαι. Βεβήκῃ, ἐπορεύετο, ἢ ὁρᾶτο, πεπαγίως. Βεβηκὸς. ἀσφαλές.

Β εβηκότας, βεβαίως ὑγιεῖς καὶ σιτ. Βέβιλον, τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀβέβηλον. Βέβηλος, ἀνίερος, ἀμύητος. Βεβηλοῦνται, μιαίνονται, ἀμαρτάνουσιν. Βεβίωκε, βεβίωται. Βεβίωκα, ἔζησα. Βεβιωμένων, ἃ ἐπράξαμεν. Βεβλημένος, τετρωμένος. Βεβλήκει, ἔβαλε.

Β εβλεσθαι, μέλλειν φροντίζειν. ἢ μέμβλεσθαι.

Β έβλειν, μέλλειν. Βεβλυχασμένον, μεμολυσμένον. Βέβηλον, δῖος θεοῦ. Βεβέλωκεν, ἤρεμεῖ φύεται. Βεβολημένος, βεβλαμμένος βεβουλυμένος ἠσθενημένος τεταραγμένος ἢ τετρωμένος.

Β εβόλωτο, τέτρωτο. Βεβουημένα, διαβέβηκα.

Β εβουκόλημαι, πέπαυμαι, πεπλάνημαι.

Β έβραδε, ἀθαρίνλω. Βεβρέξαντα, σωτόμως κεκραγότα, λέγουσι γὰρ ἐπὶ σύδου τῶν σκαλόνων μόρος βέβρηκας. Βεβραμένων, ἐμαρμένων. τετυπαγμένων. Βέβρηκες, ἐπὶ σύδου τῶν σκαλόνων μέρος.

Β εβρενθυόμενον, παρὰ ἰωσωνακτι. ὀργιζόμενον.

Β εβείθασι, βεβαρημέναι εἰσὶν. οἱ δὲ πεπληρωμέναι, βεί θος χαὶ ἐπὶ βαρος καὶ ἡ ἰσχύς. Βέβειδε, βεβά-

Β εβειθέαι, βαρεῖται, ἰσχυραί. ζηται.

Β εβειθῶς, βαρυμένως. Βεβεγμένος, ὑπομεβύων. Βέβροξ, ἀγαθὸς χρησὸς κολός. Βεβρός.

ψυχρὸς τετυφωμένος. Βεβεροτωμένα, αἱματωμένα μεμολυσμένα. Βεβέρηχεν, ἤχησε.

Β εβρυχῆτες, θυμοφονοῦντες. Βεβρώθοις, κατα φάγοις. Βεβηκώθαι, πεπεῖσθαι θεπαλοῖς.

Β εβυλῶθαι, βεβύσθαι. Βεβυσμένη, πεπληρωμένη, πεφραγμένη. Βεβυσμένον, πλῆρες.

Β εβῶτα, βεβηκότα. Βεβένικος, ὁ ἡνιοχικὸς ἀπὸ τῶν ἀετῶν. Βειέλοπες, ἱμάντες οἷς αἰαδοῦσι λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους. Βεϊκαδ', μακράν.

Β εικάδες δέρματα θρεμμάτων νόσῳ θανόντ' λάκωνες.

Β είκελε, ἔικοσι λάκωνοθ'. Βεϊξὶκ, ἀσχαπὴ τίς ἰεζεκιήλ. Βεικάθων, κατ' ὀλίγον προβάς.

Β ειλαρμόσας, ἐφαλχρας παραπτῆνοι. Βείν. ζήσεις. βιώσεις. βιώση. πορεύθη. Βείομαι, πορεύσομαι, ζήσομαι. Βείωμεν, πορευθῶμεν ζήσωμεν.

Β είρακες, ἱέρακες. Βεἰράκη, ἡ ἁρπακτική.

Β είρεξ, ἔλαφος. Βειρὸν, δασύ. Βειτιλά. νωχελὴ ἀχρεῖα λάκωνοθ'. Βείνειν, παρὰ σόλωνι τὸ βιάσμιόν θαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον σπεύειν. Βεινηπιᾶν, τὸ παχηπιᾶν ἢ τὸ ὄρεξιν ὠδὶ σιωπουσιᾶν ἔχειν.

Β είω, πορεύθω. Βείωνται, κατα πονῶνται.

Β εικοὺς, τοὺς πήθους. Βεκὰς, μακράν. Βεκὸς, ἄρτος ἢ ἄβητος φρύγες. Βεκῶς, μακρόθεν.

Β εκσέληνος, σεληνόπληκτος. Βεκηὸς, αὐόνυχος.

Β έλα, ἥλιος καὶ αὐγὴ ἀπὸ λακώνων. Βελὰς, ἕρων, καὶ κατα γελασής. Βελαίνα, κώμη λακωνικὴ. Βελέβατος, ὁ τῦ πυρὸς ἀσκήρ. Βαβυλώνιοι.

Β ελεβέκη, βελόνη. Βελτεῖος, ἀχρὸ πόλεως βέλγης. Βέλεμνα, βέλη τόξα. Βελέων, βελῶν.

Β έλεα, βέλη. Βέλεκυς, ὄστρεόν τι ἐμφόρὲς λαθύρῳ μέγεθος ὀρεβίνθου ἔχον. Βελλάσεται, ἡλιωθήσεται. Βέλμαι, ῥαφίδες θαλάσσαι.

Β έλμεν, μέλλειν. Βελμόρος, ἀπὸ βελλεροφόντου κτανθεὶς, ἢ ὁ βελμροφόντης. Βέλλιον, ἀτυχὲς κρῖτες. Βέλλιαι, δύκίνητοι. Βελίαρ, ῥάκων. Βελίμιρ, ζυφαλία λάκωνοθ'. Βεελφεγὼρ, εἴδωλον. Βελμούννις, τειόρχης λάκωνοθ'.

Β ελονοποικίλτης, ὁ τὴ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγράφων. Βέλος, μάχαιρα. φάσμα, ἀκὶς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον, καὶ πὼ ἀλγηδόνα βέλος λέγει.

Β έλτη, χωρεῖον φρυγιακόν. Βέλτερον, βέλτιον κρεῖσσον ἄμεινον ἡμέριον. Βελτιώτας, τὰς βελτίους τελέσμα. Βελὸς, ὁ βλητός. Βεμβιξ, ῥόμβος, στρέβλα. λίνη. ἢ συστροφὴ ἀέρος. Βεμβικος λίκμω, ῥόμβου δόσιν ὠδὶ τῦ ἐν φθύγοντα μὴ ἐπ' δὐθείας πὼ φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἑλείσθαι.

Β εμεῖ. δονεῖ. Βεμβικίζει, ῥομβεῖ. στρέφει. διώκῃ.

Β εμβύει, δινεῖ. Βεμβίδιον, ἰχθύδιον. λεπτόν.

Β έμβλωκεν, ἀντυγχάνῃ. ἔσηκε, πάρεστι. Βέμλετο, ἐφρόντισε. Βεβροντᾶθαι, παραπεφρονηκέναι. Βεμβρὸς, τετυφωμένος πάρετος. Βεμόμξ, κῶνος. συστροφὴ ἀέρος. ῥόμβος. στρέβλα. φρόχος. Βεμβρεῖ, βεμβρύει. δινεῖ. Βενδὶς, ἡ ἄρτεμις. θρακισὶ. παρὰ δὲ ἀθηναίοις ἑορτὴ βενδιδία

Β ενθεσι, βάθεσι. Βενθος, βάθος, πυθμὴν.

Β ρβίνια, ξύλα κατειλεγμένα ἀφ' ὧν τὰς λικύθους ἐκρέμων, οἱ δὲ χλιός τί φασι δικὰν τοὺς βρεσίους.

Β ργαῖος, ὁ ἀχρὸ πόλεως βρύγης. Βέλγιος, ὅταν μὸς σιλιβύη. Ββρέθρον, βάθος βαράθρου κατώτατον ἔχον, ἢ πηλώδης τόπος, ἢ κοίλωμα κατα χθόνιον. Ββρεκώθαι δαίμονθ' ὑπὲς ἢ ῥόμβοι.

Β ρεκώται, φρυγῶν τι γένος, καὶ πρότερον βρεκυντία ἡ φρυγία, ἢ αὐλὸς βρεκώτιος. Ββρεκύνται βρόμον, φρύγιον αὐλὸν σοφοκλῆς ποιμέσιν.

Β ρεκωτίασ', ἄνεμος οὔτως κατὰ μέρος. Ββερονίκης, πλόκαμος ἢν κατὰ στεῖσθαι φασὶ κόνων, ἢ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται. καὶ βρονίκη πόλις. Ββρονικίδαι, δῆμος πολεμοῦδος φυλῆς. Ββρονικίδες, εἶδος ἀπὸ δήματος γυναικείου. Ββρονίκιον, εἶδος βοτάνης. Ββρίκιος, ἔλαφος ἀπὸ λακώνων. Ββρέκται, φυσῆται.

Β ρκνὶς, ἀκείς. Ββρυώμεθα. κληρωσώμεθα λάκωνοθ'. Ββέῤῥης, ὀραπέτης. βεῤῥὸν, δασύ. Ββεῤῥύδ, ὀραπετῆδυει. Ββεῤῥέαι, κληρῶσαι. Ββερωνετῶν, *ἀλλὰ αἰετῶν. Ββέσκυροι, αὖτοι ὑπὸ λακώνων. Ββεσὸν, εἶδος. καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος λάκωνοθ' δὲ, βεσικὸν τὰ *ἔσυντ. Ββέτερον, βάθος.

Β έτης, τὸ ἀδρόκερφον μέρος τῦ ἰδροῦ. Ββέδος, σέμα, τὶ καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον. καὶ πόλις, ἢ ἄγαλμα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η, ἔβη, ἐπορεύθη. Βεβῆσαι, τὸ βιῶσαι καὶ ζιῶναι. Βιβλὼ, πρόβαθον.

C Βιΐζει, φωνεῖ. Βῆ δ' αὖ, ἐπορεύθη.

Β ἡ δὲ, ἐπορεύθη δέ. Βῆκα, αὐαδενδράς. Βῆθι, βάδιζε. μέζει. Βῆμα, πρόβατα. Βήκη, χήμαρα. Βικώνιον, εἶδος βοτάνης. Βίλγει, βλιχᾶται ἢ ῥύῃ. Βέλιμα, κώλυμα φράγμα ἢ ποταμῷ. λάκωνοθ'. Βίλβης, ἡ ἥρα ἡ ἀφροδίτη.

Β λήασθ, βλιχᾶται. Βῆλος, οὐρανὸς ἢ ζεὺς σῶσει σῶνος ὑός. Βιλὸς, οὐδὸς οἴκου ἀχρὸ τῦ βαίνεσθαι. ὁδός. σταθμός. Βιλοῦ, σταθμοῦ. Βλησίμεν, σκοτωθῆναι. Βιλῶ, βαθμῷ βατῆει. οὐλῶ.

Β ῆμα, πλέονα μὲν σημαίνῃ. κοινότερον δὲ, οὕτως καὶ τὸ λογεῖον ὥς που ἐκκλησίᾳ καὶ διηγητηρίῳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ κυκλῆσαι. γράφεται δὲ καὶ κυεκκλῆσαι. ἰῶ δὲ καὶ σὺ αἰρέῳ πάγῳ. Βῆνος, κνβωτός.

Β ηματίζει, τὸ τοῖς ποσὶ μεῤῥεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις μακεδονική. Βλωῶσα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων.

Β ηξ, ἔγχιον. Βηὴρ, τὸ φρέαρ. σύροι. Βήρβι, κωλία μήκωνος. Βήραξ, μάζα μεγάλη. Βηραὴθεμον, ναάρκιστος, οἱ δὲ τηραὴθεμον λέγουσι.

Β ήρικες, μάχαιραι ὀρεῤῥαί. οἱ δὲ ἀπλῶς μαχαίρας. ἄλλοι μάζας αὐωθεν κέρατα ἐχούσας. Βηρίδες, ἀπὸ δήματος. ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν. Βῆρ' ἵμεναι ὥρμησεν ἰέναι. Βηρίχαλκον, τὸ μάραθον λάκωνες. Βηρυασθύν, πανέρυθρον. Βῆρυς, ἰχθύς.

Β ήρυλλος, λίθος, ἢ βοτάνης εἶδος. Βῆσαι, κλίμακες κοῖλαι, καὶ ὑψηλοὶ τόποι κρημνοὶ καὶ τὰ βάσματα ὄρη, καὶ πόλις, καὶ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρέων.

Β ήσας, ὁμοίως. Βήσατο, ἐπέβη.

Β ησήσεις, τόπους βασίμους τῶν ὀρέων.

Β ήσεται, ἀποβήσεται. Βυσσίον, ποτήριον.
Β ήχοι, βοτάνης εἶδος. Βυώσομεν, ἐπιβιβάσομεν ἐμβιβάσωμεν. Βυτάρμονδε, ὀρχησταὶ οἱ σὺν τῷ ποδῶν ὀρχούμενοι ὡδὶ τῷ ἁρμοσμένως βαίνειν.
Β ηχίον, νόσος ὠλεκράνου.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ἰα. δύναμις ἰσχὺς ἀνάγκη. Βιάζεται, βιαίως κρατεῖται. Βίαιος, παράνομος. Βία πυρὸς, δύναμις πυρὸς, ἢ ἀνάγκη.
Β ιάτωρ, κυάθιον μικρὸν, ἤγουν κοχλιάριον.
Β ιᾶται, γυναῖκας βιάζεται. Βιβάζει, ὀχλεῖ ὡδὶ τῶν θρεμμάτων ὑβρίζει. Βιβὰς, βαίνων, ὀρῶν. διαβαίνων. Βίβασις, κοίτη τράπεζα. Βιβάσσων, βίᾳ βαίνων. Βιβλία, βυβλία. ἐπιστολαί.
Β ιβοῦνται, διαλαμβάνονται. Βίδην, εἶδος κρύμματος σοφοκλῆς ἀνειμένῳ. Βιρσαβεὲ, μύρων σολομῶντος, καὶ τόπος τοῦδὲ πλὴν ἐρεινὴν τῆς παλαιστίνης, ὡς ἐπιφάλλειν βίδηνται* καὶ ξυλαυλίαν ἄλλοι βίδυν. Βιζῆται, κοῖται τραπέζης. Βίλιω ἡρακλεώτης, τοῦδε φρατικῶς τὸν ἡρακλέα. Βίη, δυνάμει ἢ δύναμις. Βίηφι, δύναμις βία, ὡς πολέμων ἐν ὁπλοδαλένους ἀποδημίᾳ. Βίηφι, σφίγγασι.
Β ίκης, τάμνος ὥστε ἔχων. Βιμβικίζεται, πορικρέεται. Βίμβλινος, εἶδος οἴνου καὶ χυλὸς ἀμπέλου ἢ θρᾴκη. καὶ ὁ ἁπαλὸς οἶνος. ἐπίχαρμος δὲ τὸν ἀπὸ ῥοιῶν. βιμβλίνων, ἔστι δὲ θρᾴκης. Βιοῖο. τοῦ τόξου. Βιόν. τόξον. Βιός. τόξον, ἀπὸ τῆς ὁμοτὰ πλὴν εἴτασιν βίαιος. Βίος, ζωὴ, πλοῦτος οὐσία.
Β ιόθιο, τῆς ζωῆς. Βιοτεύειν, τὸ ζῆν θουκυδίδης.
Β ιοτῆς, ζωῆς. Βιοτεύων, συζῶν σωσανδρέφων.
Β ιοῦν καὶ βιοτεύειν, βιοῦν μὲν τὸ ζῆσαι τὸ ζῆν. βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Βιόω, τὸ ζῆν ἢ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. βίοτον ὁμοτὰ κέρεον.
Β ιορρὸς, δουλεία. Βίνιον, μεμαλαγμένον. ὡδὶ τῷ εὐδαίμονος βίου. Βιότου, βίου. Βιόασαι. τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας. Βιόωνται, ὁμοτὰ πονοῦσι βιάζονται. Βιπάζειν, ἐμβάπτειν.
Β ίῤῥη, πυξάγρα οἱ δὲ ῥέπανον. Βιῤῥοξ. δασὺ μακεδόνες. Βιῤῥωθῆναι, τὰ πεινῶθῆναι.
Β ίσβω, ῥέπανον ἀμπελοτόμον. λέγουσι μεσάποι καὶ ἑορπὶν βισβάσαι ὃ ἡμεῖς κλασθυτηρίαν λέγομεν. Βίσσαιος, ὄνομα τὸν ἰλίῳ πολεμικοῦ.
Β ίσκαρις εἶδος βοτάνης. Βίσσα, ὀβασιλεὺς παρὰ πέρσαις. Βισσία, ἡ καρδία. Βισσοῦς, θρᾳκίς. Βίσσαι, θρᾴκιον ὄνομα. Βισσαρίων, τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. Βισύρας. ἥρως θρᾳξὶ, θεόπομπος δὲ, χερσονησίτην λέγει βισύραν. Βιχὼν, ἰχὼν σφόδρα ὀλίγον λάκωνες. Βιωμένων, βιαζομένων. βιῶ, ζῶ πορεύθω.
Β ιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.
Β ιῷ, τῷ τόξῳ ἢ τῇ ζωῇ. Βιῶναι, ζῆσαι. Βιώτω, ζήτω. Βίωρ ἴσως. ἀχθὸν λάκωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Λαιτή. Βλιτὴ λάκωνες. Βλάβεν, ἐσφάλησαν ἕτερον τὸ ἑβλάβησαν.
Β βλάβεται, βλάπτεται. Βλάβη, λύμη φθορά. Βλάβος, βλάβη. Βλαβυεία, ἐκκαιολοπίαν. Βλαβύασειν, βλάπτεσθαι.
Β λαγὶς, κνίλις λάκωνες. Βλασδὰ, ἄωρα. μωρά. ὠμά. Βλασδὰν, νωθρῶς. Βλασδαρὰ, ἄωρα, μωρὰ, ὠμά. Βλασδαρὸν, ἐκλελεγμένον χαῦνον.
Β λασδὸν, ἀδύνατον. Βλασδεῖς, ἀδύνατοι ὑβ ἀσθενῶν. Βλάζειν, μωραίνειν. Βλαβυρὸ, πτερύασται. Βλάθρον. φυὴν, πτερὸν ὅμοιον, ὅπερ οἱ νῦν βλάχρον. Βλαμάζειν, φιλαφᾶν δυκιμάζειν πειράζειν. Βλάκκα. βλακεύειν, κὴν ἦν αἴρον ἀργοὶ ἀθηναῖοι, οἱ νῦν προβατῶδη. Βλάκκα, μωρόν.
Β λακεία, ἰχθὺς φώκης. Βλακεύῃ, διατείβει ληρεῖ μωραίνει, νωθρῶς ποιεῖ, ῥᾳθυμεῖ, μαλακίζεται.
Β λακία, μαλακία. Βλακεύειν. μωραίνειν εἴρηκε δὲ ὡδὶ ἰχθύος τοῦ κολουμβίνου βλακός. Βλακικώτερα, δυσηθικώτερα. Βλὰξ, μωρὸς ἐπίπονος ἰχθύος δυσώδους, ἢ ὁ σὺν νωθείᾳ ἁμαρτικὸς σὺν τοῖς προβάλοις. Βλάσκει, λέγει καπνίζει. Βλασκία. ἰχθὺς ποιός. Βλάσα, βλασήματα. τὰ ταινία, σκιελοί. Βλασάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐλοί. Βλάξ, ἀργὸς τυφλώδης μαλθακός.
Β λάσην, φυήν. βλάσημα. βλασός. Βλασαρίζουσα, ἐπικροτοῦσα. βλαυός, τυφλώδης. Βλάττανον χόρτος ἢ λάχανον. Βλαπῖδι. παιδαριδύεται. Βλαυύεια, σανδάλια. Βλαχὲν, ὁ βάφραχος. Βλαχρὸν, πόα τις. Βλασάνει, βλασήσει κύπριοι. Βλαῦδες, ἐμβάδες κρηπῖδες σανδάλια ὑποδήματος, οἱ δὲ, βλακοῦς. Βλαώτη, πόος ἀθήνησι. Βλαώτοαῶ, τὸ δέμα ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ οἱ δὲ τὸ δήματι. Βλεβρεῖ, οἰκτείρει βοιωτοί. Βλέιεις, βλιθείης καὶ βλεῖο ἔπι.
Β λεθραύασιν ἰχθῦσι. Βλεκέμυξος, βλακώδης μυξώδης διαπάτητος. Βλεμεαίνειν, χαυνεῖν, ἐπαίρεσθαι, πεποιθέναι, θυμοῦν. χαίρειν. πτεύειν. ἀφείζειν. ὀργίζεσθαι. Βλεύνα, μύξα. οἱ δὲ, σὺν τῷ πλεύνα. καὶ πλεύνα τὰ ἀδενῆ καὶ δυσκίνητα.
Β λεννὸν, νωθῆ μωρόν. Βλέορον, βάθος δεσμωτήριον. Βλεσὸς, παραλυτικός. Βλεπάζοντες, βλέποντες. Βλεπεδαίμων, ὁ τὸ νόσου κατασκληκῶς, καὶ κακόχρους τὸ δαιμόνων.
Β λεπετύζῃ, σκαρδαμύττῃ. Βλέπει. Βλέπησις, βλέψις. Βλέτινον, βλητόν. Βλέτυγξ, φλυαρίαι. οἱ δὲ βλέκυγξ. Βλέτυες, αἱ βδέλλαι.
Β λεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τείχες. Βλεῖ. βλίσει. ἀμέλγει, βαλίζει. Βλήδην, μετὰ τοῦ βάλλειν. Βλήθα. αὐτὸς ἐντεθυμμένος. Βληθρίν. φαχεῖαν, οἱ δὲ ἁπαλήν. Βλημάζῃ, ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς. Βλήμυνος, τεθραμμένος. Βλῆναι, ἀληθῶς. Βλῆρ, δέλεαρ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄθημα ἐπ ἀλκμαίωνι ἢ λέξις. Βλῆραι, αἱ κνίδαι. ἄλλοι χόρτον. οἱ δὲ τῶν ὀφρύων πλὴν καλάμιον.

Β λήϊστον, φυτὸν ἀγνῷ ὅμοιον. Βλήϊστον, βόρρω, ἠμπέπειρον. Βλῆθαι. βλασῆναι. βλαστῆναι.

Β λήϊτας, ὀχυρωτὸς σκορπίος. Βλητεῖ, καταβαλεῖ νικήσει. Βλητεύα, καταβάλλει.

Β λῆτο, ἐβέβλητο. Βλῆτος, ὁ ἀπόβλητος.

Β λητοὶ, οἱ τῆς ἀμάξης ξυλοσφιγγῶν, ἐμβλήματα, οἱ δὲ γόμφους καὶ συμβολὰς ἀξόνων. Βληχρώσας, ἐμβαλών. Βληχά· φωνὴ προβάτων.

Β λιχᾶται, φωνεῖ. Βλήχημα. μηρὸς προβατώδης. Βλιχήματα, βοαὶ προβατώδεις.

Β λιχήσασθαι, ὡς πρόβατα βοῆσαι. Βλιχρά. ἀσθενῆ. Βλήχρα, πτερά. Βλιχρόν. ἀσθενὲς νωθρὸν, ἀπαλὸν, λελυμένον. Βλήχων, βλήχων ἡ οὕτως λέγεται, ἔστι δὲ εἶδος σοτάνης καὶ ἡ ἐφήβαιον. Βλιχρόν. ἀβλαβές. Βλιβρὸν, λαγαρόν.

Β λίδες, ψευδάδες. Βλίμανον, βάραχον καὶ βλίχαν. Βλικὰς, σύκου φύλλον. Βλιχῶδες, βλιχῶνος παρὰ ἱπποκράτει ἡ λελεπισμένον καὶ καθαρόν. Βλιμάζειν, ἡ τὴν ὁλαβεῖν οἱονεὶ θλίβειν ἢ βασάζειν, καὶ ἐπὶ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν σηθῶν πειράζειν, ἀριστοφάνης ὄρνισιν. Βλιμασὶς, ἡ τῶν πτηνῶν ἅλεψις. Βλιμάξαι. βασάσαι. ἁπιμάσαι.

Β λίμη, προσπλακισμὸς, ὕβρεις. Βλινὸν, σαλόν.

Β λὶξ, συνεχῶς. Βλίσαι, καθυπνίσαι μελίσσας καὶ ἐξελάσαι τῶν σμηνῶν ἐπὶ τὸ μέλιτος ἐξενεγκεῖν.

Β λίασιοι, οἱ βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο.

Β λίτας καὶ βλίτωνας· τοὺς βύτας. Βλιτάχια, παρὰ ἐπιχάρμῳ, οἱ μηλοὶ, τὰ κογχύλια, οἱ δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σελάχια. Βλίταχρος, βάραχος.

Β λίπεῖν, ἡ ἀφαιρεῖν, ἡ μέλι, ἀπὸ τῶν κηρίων.

Β λίτον, λαχάνου εἶδος. Βλιτύριον, ἰόβας, ἢ σκινδαλμὸν, ὄργανον ἐν μουσικῇ ἐπιλίσωσι, ἡ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα. Βλοσυρὸν, φοβερόν. καταπληκτικόν. Βλοσυρῶπις, καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. Βλύδιον, ὑγρὸν ζέον, ἢ ὑπόδημά τι. Βλύζει, βρύει, πηγάζει, αἱμορρυεῖ ὕδατα.

Β λωθρή. διάξυσις ἡ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσουσα.

Β λωμοὶ, σχαβοί. Βλωμὸς, ἰσχνόπωμος.

Β λωρὸς, σύκου φύλλον. Βλῶσις, παρουσία.

Β λώσκει. αὐξάνει, ὁρμᾶται, βοᾷ. κραυγάζει.

ΤΟΥ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Β οἀγρια ἀσπίς. Βοαδεῖ, ὀκνεῖ. Βόασα, αὔας, ξηρὰς βύρσας. βοέασα βύρσας. βόεαι, βουσί. Βοέασιν, ἱμᾶσι βοέοις. Βοέη, βύρσα ἀσπίς. Βοηδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι.

Β οἶν ἀγαθὸς, ὁ κατὰ πὺξ μάχην αὐθρεῖος. Βοηθόων. βοηδῶν. Βοηδόον, κατὰ πὺξ μάχην ταχύν.

Β όθρος, ὄρυγμα γῆς. Βολάων, βόλων ἢ σληπῶν.

Β ὀλβιτα, ἀφόδευμα βόος. Βόλωδον, ἡ αὐτό.

Β ολίδες, ἀνώνυμα λογχάρια. Βολὶς, βέλος. λόγχη. ἀκόντιον. Βολίσι, χρῶσι σληπαῖς.

Β ολίβις, βολβίνις. Βόλοι, βολβοί.

Β όλος, θήρα πηλὸς, βόλου ὄνομα καὶ λίκτυον.

Β όμβαξ, ἕλιξ παρεμβολοειδὲς ὄζει. σημαίνει δὲ διασυρμόν. Βομβαύλιος, ὁ αὐλητὴς ἀπὸ τοῦ βομβεῖν.

Β ομβῆσαι, ὡς πόδι στερὰ φωνῆσαι. Βόμβησιν, ἐνόφησιν. Βομβυλία. ἡ ἀθηνᾶ ἐν βοιωτίᾳ.

Β όμιος, ἢ χὼς φόφος. Βομώνης, ἢ χνης φόφους.

Β ομβοῖα, ἡ κηλυμβὰς ἐλαία παρὰ κυπρίοις.

Β ομβοιλαδόνας, σιναγρύς. Βομβεύζων τον θορύζων, βοῶν. Βομβρωάζειν, βρενθύεσθαι. Βομβυλία. κρηνὴ ἐν βοιωτίᾳ. Βομβύλιω, λίκνιζον.

Β όμβυκες, γένος αὐλῶν ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ κατὰ σφῆκα. Βομβυλίδας, παμφόλυγας. Βομβυλιὸς, ποτηρίου γένος κατὰ μικρὸν πότον τάξαντος, ὅθεν ὀλίγον ἐν ᾧ χον οὕτω κεκλῆσθαι, ἢ ζῶον ἔχον τινὰ ποιοῦν τὸ γένος τῶν σφηκῶν, ἢ μέλισσα μεγάλη ἢ μύρα. Βόμβυρ, ἄμμος λάκωνος καὶ αὐλοῦ εἶδος, καὶ ζῶον ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα, σωτελεῖται οἵοι δὲ κωμβύλιον οὕτω λέγουσιν, οἱ δὲ ῥυμὸν, ἢ ἦχος βομβυλιοῦ. Βομβῶνασ, βομβῶνασ. Βοῶντες, κραυγάζοντες. Βομβυβυλύματα, τὰ μαρεινὰ ἀρτύματα κατασκευασμένα, οἵοι ἐκ ζωὸς τῆς ὄνθου ἀρτύειν. Βοωνήτων τιμῆς βοῶν ἠγορασμένων, ἢ ἀνοσίων, παρὰ κυπρίοις δὲ ἀνοσίων.

Β οοσκόρασ, ἡ πόδι πέμνον τῇ ὁρμᾷ κέρασ κατὰ ἡ ἄγκιστρον, οἱ δὲ τεῖχα. Βόοσκον, βούφορβον, ὀρεινόμον. Βοοστώφ, μάστιγι καὶ βούτῃ.

Β ορὰ, θοίνη, βρῶσις σῖτος. σροφή. Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς καὶ παγώδης καὶ σκληρὸς, σροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ ἡ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος.

Β όρβορος, ὀχλος, δυσώδης. Βορβορυγὴ, φοιὸς πίηχος, ὃν καὶ κορκορυγὴν καλοῦσιν.

Β ορβορίζει. γογγύζει. μελῶει. κύπριοι.

Β ορβορωπὸν, αἰχρὸν, βορβόρω ἐνφορές.

Β ορκύλα, πέμμα. σροβύλον ὅμοιον μήκωνος ἢ σησαμίς ἢ ὠδὶ δυμεγέθους ἄρτου. Βορέασ σκολιόντι οὕτως ἀδόμενον ἔλεγον, καὶ ὁ αἴολος. Βορεασμοὶ, ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες τῷ βορέᾳ ἑορτὰς ἢ θοίνας, ἵνα ἀνοδοι πνέωσιν, ἐκαλοῦντο δὲ βορεασμοί. Βορέην, πνὼ φύσαν, γράφεται δὲ καὶ βοέη. Βορεῖον, γαστὴρ ἐσκυθαμένη πως βορβορυζούσης χύρεα κρέα, καὶ μικροὶ χοῖροι βορβάκεοι λάκωνες. Βορινὰ, βοτάνη πᾶσα. Βοῤῥᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ σκληρὸς, ὡς σροπολογούμενος, σκαιὸς καὶ ἀπότομος λέγεται, ὃς σημαίνει ἦν διάβολον, ὠδὶ δὲ τῶν ἀπαιθρῶν, ἐπιδέξιος. Βόρμαξ, μύρμηξ. Βόρμος, ὃν καὶ βρόμον λέγουσιν, ἔστι δὲ σροφὴ τετραπόδων ἡ πολλαχοῦ μὲν κατειρόμενον οἵοτε δὲ μὴ αὐθηκάτως φυόμενον. Βρότος, αἷμα. μολυσμός. Ἄμβροτοι θεοὶ, ἀθάνατοι, τῷ ἄμοιροι εἶναι βρότου, κυτέοι αἵματος καὶ μολύσματος. Βορὸν, βρωτικὸν κατεργάσιμον. Βορὸς, πολυφάγος, ἄσπλαγχνος καὶ οὐκ ἐκ τῶν σεμφύλων ὠδὶ τῆς ὑστέρας, ὁλκὼς λάκωνες.

Β ορράζων, φοφῶν. Βορᾶς βρῶσις ἢ βορέας ἢ πνεῦ ἀριστονύμφ.

Β ορὸν, βρωτικόν. Βορρέᾳ, πνεῦ βορέας ἢ γε πνεῦ ἀριστονύμφ.

Β ορσὸν, σαυρὸν ἢ λεῖον. Βόρταχος, βάλαχος. Βορμὸς

σῖοι δὲ πρὸ ἱππου κλῶ, σῖοι δὲ πρὸ σιτώδη πόσιν.

Β ορυαθένης, ὁ ἑλλήσποντος, ἔστι δὲ ποταμός. Βοσις, βόσκησις. Βοσκημάτων, θρεμμάτων.

Β οσκόμενον, θρεπτῶν. Βόσκων, τρέφων. Βοσκὰς, φασκίας. λίβυες. Βοσκέων, ὁ τροφεύς.

Β οσκὴ, τροφή. Βόσκομεν, τρέφομεν. Βόσπορος, οὐ μόνον ὁ σκυθικὸς, ἀλλὰ καὶ θρᾴκιος οὕτως ἐκαλεῖτο. Βοσσυχλόη, πολυκαμπῆ. Βοσσύχια, στέμφυλα. Βοσσυχίζεται, κερματεῖται. Βόσσυχοι, πλόκαμοι. Βοσσυχίνδης, τὸ βάλπον ἢ βάλλον. Βοτὰ, βοσκήματα, καὶ τὰ πάντων ἡμερῶν καὶ θρεπτῶν καὶ σύρων καὶ ἀγρίων ζώων, λέγεται δὲ ἰδίως τὰ βόσκεσθαι. Βοτεῖν, βόσκειν.

Β οτῆρα, ποιμένα. Βοτὶς, βόλτιον. Βοῦσι, βοσκήμασι. Βοφοιλία, σίωπαρείων εἶδος, οἱ δὲ βόρυς ἢ θεσμοφοριάζουσιν. Βοφύδιον, κατὰ σπορφιῶ. Βοφυδὸν, ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βόφυδες τὰς ῥᾶχας ἔχουσι πυκνὰς καὶ κατὰ συστροφὴν, ἢ συνηγμένοι· ὁμοῦ. Βοφυμὸς, συνηθροισμένος.

Β οτύη, βοσκήμασι. Βοτῶν, θρεμμάτων, βοῦς, τὸ μέγα καὶ πολὺ σηλοῖ. λάκωνες. Βουάγχην, κατὰ βοῶν εἰλκυσμένον ξύλον. λάκωνες. Βουάγορ, ἀγελαρχης ὁ τ' ἀγέλης ἄρχων παῖς. λάκωνες. Βουάκραι, οἱ φοίνικες κατὰ λακώνων. Βουβαλὶς, οἱ βούβαλοι, ἢ ἀσσάκαλοι.

Β ουβάλιον, γυναικὸς μόριον, καὶ ὁ ἄγριος συκιὰς παρὰ ἱπποκράτει. Βούβαλος, δορκάδιον, καὶ μέγα καὶ πολύ. Βοβραι, μεγάλαι. Βούβαρα, μεγάλα. Βουβαράω, μεγαλοναύτης παρὰ πολὺ βάλλειν καὶ μέγα βαρὸς ἔχων καὶ αὐχένα, ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος. Βουβαρτὶς, νεῶς ὄνομα παρὰ φιλίσκῳ. Βούβελα, κρέα βόεια. Βουβίλιξ, σιταποχία. Βούβασις, πολυφαγία. Βουβωνιασπόπος ὁ βουβῶνι ἐπάδων. Βουγαῖον, μεγάλως ἐφ' ἑαυτῷ γαυριῶντα. σηλοῖ δὲ καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀλαζόνα καὶ μεγάλαυχον ἢ ἀλλαϊζόμενον.

Β ούβρωσις, μεγάλη πενία. λύπη. ζωύφιον. μέγας λιμός. λύμη. φθορά. φθόνος. Βουγενέων, τῶν μελιατῶν καλλίμαχος. ἀρ' μέλια παὶ δαναοῦ γῆς ἰδὴ βουγενέων καὶ ἡ μέλιασα βουγενὴς ὅτι ἐκβοείων ὁσέων γεννᾶται. Βούγλωσσον, ἰχθὺς ποιὸς καὶ βοτάνης εἶδος. Βουδάκη, ἡ βύπρησις. Βουδὲ φίον, τὸ βυρσίον. Βούσιον, πόλις. Βούσιος, παρὰ λυσίππῳ τὸ ὄμμα κύων δέ τις ἐβόα δεδεμένος ὡς πὰρ βάσιος. σέλινος ἀγριλίδωσιν ἄφρων. ἀβόητος.

Β ουδόρω, μοχλῶ. φ βοῦς δέρουσιν, οἱ δὲ ἀσκῷ. Βοζύγης, ἥρως ἀθηνᾶς ὁ πρῶτος βοῦς κατὰ ἄροτρον ζεύξας, ἐκαλεῖτο δὲ ἐπιμενίδης. καθίσατο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ ζεὺς ἱδρυθεὶς ἀρότους ἰδὴ τελῶν βουζύγης.

Β ουθέρει, σὺν ᾧ βόθυ θέρους ὥραν ἐμόντας. καὶ βούθεροι τὸ αὐτό. Βουθώνης, βούχειλος. Βούθυζον, ὅ τινος ἀμέμαχρον. ἀχαιοὶ δὲ ἰσόχειρον. ἀριστοφάνης. λάκωνες. Βουθὸς πολιφοιτᾶς. παροιμία ἐπὶ τῶν δύο θεῶν καὶ παχυφρόνων, ἀφ' βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τῷ πυθίᾳ νικήσαντος ὃν ἀναγράφει καὶ ἀρίστοφάνης λάκωνας νενικηκότας. Βουϊδρύσιν, βοῦν ἔθυσεν.

Β ουκαῖος, βουκόλος. οἱ δὲ θερισταί. Βουκαυῆ, αὐλῶν ἢ τὸ αὐθος κύπριοι. Βουκόπαι, τῶν βοῶν αἱ φάται. Βουκέντας, βουλάτας. Βούκερας, τὸ ἀκρωτήριον τῆς πόλης. Βουκέφαλος, ἵππος ἐγκεχαραγμένος ἔχων τοῖς ἰχίοις βούκρανον, ἢ ὁ ἀλεξάνδρου ἵππος ἀφ' οὗ πόλιν αἰνδοῖς κτίσαι λέγεται. βουκεφάλειαν.

Β ουκολιτὴς, ἀπατεών.

Β ουκόλεα, ἀγέλη βοῶν. Βουκολίη, κακολογία.

Β ουκολίνη, κύκλος τὸ ὄρνεον. Βουκολιασμὸς, μελοποιΐα τινὸς εἴδους καὶ ὀρχήσεως. ἀμφότερα δὲ ἀγροικικὰ καὶ ἀσκεῖ τῷ γράφειν. Βουκολεῖσθαι, χρησταῖς ἐλπίσι, βουκολήσομεν, μεριμνήσομεν, ἀπατήσομεν. Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶά τινα οὕτω κολοῦνται. Βουκόλος, βοηλάτης, βοσκός. Βουκολοῦμαι, ἀπατῶμαι. Βουκολουμένα, ἀπατωμένα, ἀχλουμένα. Βουκολοῦντες, ἀπατῶντες. Βουκολῶν, ἀπατῶν. σοφιζόμενος. Βουκολῶ, φαρμακεύω πόλις ἢ θρᾴκης. Βουκόρυζος, ἀναίσθητος. ἀσιώτατος. Βούκτησις, φυσητική. Βούλαια, τὰ βεβουλευμένα. Βούλαμα, βόλου ὄνομα.

Β ούλη βουλή. Βουλεία, ἢ τοῦ βουλευτηρίου ἢ βεβουλεῦσθαι ἀρχή. Βούλαιον, βούλευμα. Βουλεύσαντες, βουλεύσαντες δικαίως. Βουλεύματα, αἱ βουλαί. Βουλεύσεως ἔμπλημα τὸ ἰδὴ βεβουλευκέναι θανάτου, οὕτως ἀθήνησιν ἐλέγετο. Βουλευτικὸν, τόπος τις ἀθήνησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπου οἱ βουλευτικοὶ κατεθήμενοι ἐθεῶντο, καὶ οὗ οἱ σοφιστικοὶ ἐκαλεῖτο. Βουλευτικὸς, φρόνιμος.

Β ουλυτὴς, αὐτὶ τοῦ βουλευτής. Βουλεμία, ἡ λέξις παρὰ ξανθῳ. λέγει δὲ τὰς ἀμαζόνας, ἐπειδὴ τέκνοσιν ἄρρεν ἔζωρύγευν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοχειρία. Βουλὴ, γνώμη θέλημα ἢ τόπος αὐτός. πρᾶγμα βουλῆς. Βουλῆς λαχεῖν, τὸ λαχεῖν βουλευτὴν καὶ σπαχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν. Βουλιφόροι καὶ ἰδὴ θετικῶς μὴ αἱ ἐκκλησίαι, κυρίως δὲ βασιλεῖς. Βουληφόρον, σύμβουλον. οἱ δὲ, λεινὸν βουλεύσασθαι, οἱ δὲ βουλευτήν. Βούλιμος, μέγας λιμός. Βουλὶς, γυνὴ οὕτω καλουμένη.

Β ουλιὼν, πὰρ δὲ λίλω ὥραν ἐν ἢ τὸ αὔρορον λύεται τῶν βοῶν. Βουμανὲς καὶ βούπαισον, εἴδη βοτανῶν.

Β ωμέρης, ὁ ἰδὴ θυσιῶν τεταγμένος παρὰ αἰτωλοῖς.

Β ουμυκαὶ, φωναὶ μυκηθμῶν. Βοῶναι, οἰκίαι.

Β ωνὶς, γῦπ αἰσχύλος. Βούνιον, πόας εἶδος.

Β ωνόμαι, ἐλώδεις λέγονται. Βωνόμον, κατὰ βοῶν νεμόμενον. Βωνὸς, σιβᾶς. κύπριοι.

Β ωνοὶ, βωμοί. Βούπαις, νέος μέγας ἀφίλιξ, μέγας παῖς ἢ ἰχθύς. Βουπαλίδες, πδιοσκελίδες.

Β ούπαλον, μέγα, καὶ ὄνομα. Βούπεινα, μέγαν λιμόν.

Β ούπλευρον, λαχάνων εἶδος. (μόν.

Β ούφθαλμος, βοτάνη τίς. Βουπλὴξ, μάστιγξ, πέλεκυς. βούσκοπος. Βουπόλον, βουκόλον.

Β ουπόρευς, ὀβελοὺς μεγάλους ὀβελίσκους.

Β ουπράσιον, τόπος τῆς ἤλιδος ἢ κώμη ἐν ἤλιδι.

Β ούπρίονθυ, κρημνοὶ μεγάλοι καὶ λόφοι. Βουπρῆ

BIBLIOT. UNIWERSYT. W POZNANIU

στις, λαχάνου εἶδος. Βούπρωρον, θυσία τίς ἐξ ἑκα-
τὸν προβάτων καὶ βοὸς ἑνός. οἱ δὲ τὴν ἡ βῶσαν ἢ βουάρ-
χην. σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον. Βούπρως,
ἀσθένεια. Βούπτινον, βοτάνη λεγομένη τρίφυλλον.
Β οῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας. Βουρικυπάρισσος, ἡ
ἄμπελος. παρ' γαῖοι. Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης.
Β ούρυτος, ποταμὸς μέγας ῥεῦμα ἔχων. Βούσβατον,
τὴν ἄρτεμιν, θρᾶκες. Βοῦς, πόπανόν τι τῶν θυο-
μένων οὕτως ἐν ταῖς ἁγιωτάταις ἀθήνησι θυσίαις, ἦν
δὲ βοῒ παραπλήσιον. κυρίως δὲ βοῦς ἢ ἀσπίς. βαρός.
ἀρτός. Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ
δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἤτοι διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν ζώου.
ἢ διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχα-
ραγμένον, ὃν παρ' ἐκτίνειν τοὺς παρὰ τοῦ δέοντος παρ-
ρησιαζομένους ἦν ἔθος. Βοῦς ἐν αὐλίῳ, παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀχρήστων κρατῖνος δηλιάσιν. Βοῦς ἐν πό-
λει χαλκοῦς ἀπὸ τῆς βούλης ἀνατεθείς. Βοῦς
ἐπὶ δέρμα, καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνην καὶ ἐπὶ σφαγὴν
καὶ κύων ἐπὶ σῖτον καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά. Βουσὴ,
δούλη. Βοῦς, μάστιγξ. Βουσία, γοπυλίδι ὅμοι-
ον θετταλοὶ βοσκητήριον, εἰς εὐρύ εἴρηται κακο-
σχόλως ἐπὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Βοῦς κύπρι-
ος, κοπροφάγος εἰκαῖος ἀκάθαρτος, σημαίνει δὲ ἀτο-
πίαν τῶν κυπρίων, καὶ εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπρο-
φαγοῦσιν. Βοῦς πετηνὸς, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέ-
ρατα ἔχων. Βοῦς ἐμβαίνη μέγας. στράτις εἶπε
παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώττῃ.
Β οῦς ἕβδομος, μνημονεύει δὲ τοῦ ἑβδόμου βοὸς, ὅτι δὲ
πέμμα ἐστὶ καὶ τῆς σελήνης ἱερὸν κλητόδημος ἐν ἀττί-
δι φησί. Βουστροφηδὸν, οὕτως ἔλεγον ἐπὰν ὁμοί-
ως τοῖς ἀροτριῶσι βουσὶ, τὰς ἀντιστροφὰς ποιῆ τις.
ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν στρόπῳ τοιούτῳ.
Β ούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα. Βουστάνη, βοοστασία, ἡ τῶν
βοῶν στάσις, ἢ μάστιξ καὶ πληγή. Βουτάδαι, γέ-
νος ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς βούτου γενεᾶς. Βοῦται,
βουκόλοι. νομεῖς βοτῆρες. Βουτάνη, μέρος τί τῆς
μακρᾶς νεὼς ἢ μάστιξ ἢ τάνασις τῆς βοείας, μέρος δὲ
τῆς νεὼς πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμένεται. δηλοῖ δὲ καὶ
μάχην, ἀηδίαν. Βούταρος, ὁ ταχὺς, ἢ ὁ παχύς.
Β ούτας, βουκόλους βοσκήματα. Βουτελέειν, θύειν.
Β ούτης, ὀρίγανος ἀπὸ κυδωνιατῶν, καὶ βουκόλος καὶ
παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων, καὶ ὁ τοῖς
διπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν. Βουτιάνειρα, τρο-
φὴν ἀνδράσι παρέχουσα. Βούτιμοι. βοώνητοι.
ὥς παρ' ἀλφεσίβοιαι. Βουτοὶ, τόποι παρ' αἰγυ-
πτίοις εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. Βούτο-
μον, φυτὸν βουσὶ διδόμενον τροφὴν οἷον χόρτον.
Β ούτορον, ψάκαστρον *νιφάδ' ὑετοῦ βουκέντη καὶ βούτου-
ρος τὸ αὐτό. Βούτορον, ὁδὸν ἀτραπόν. Βούτρο-
κτον, ὄρεβον. Βούτυπον, πυθμὴν ἀθήνησιν ἐκα-
λεῖτο, ἐκ τοῦ θαυλωνιδῶν γένους καθιστάμενος.
Β ούτυπος, ὁ βοῦν καταβάλλων, ἢ εἶδος ζώου καλουμέ-
νου ἐμπίς. Βούτυρος, βοτάνης εἶδος. διονύσιος.
Β ουφάγος, πολυφάγος. Βούφαρον, τὴν εὐάροτον
γῆν. φάρος γὰρ ἡ ἄρωσις καὶ ἐπίθετον βοός.
Β ούφθαλμον, βοτάνη τίς ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη.
Β ουφονία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἐν γὰρ τοῖς διϊπολίοις φασὶ
βοῦν καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πόπανον τῇ
θυσίᾳ. οἷον πλακουντίον ἐξ ἄρτου. Βουφάρας,
γεφύρας. Βουφορβὸς, βοῦς, τρέφων. Βου-
χανδέα, πολυχώρητα. Βουχάνδα. τὸν μέγαν λέ-
βητα. Βουχρώς τις. ἰσχυρὸς ἢ ὁ *ξηρός. Βού-
χωμα, φρόνημα. Βοῶνα, ὁδόν. Βοῶν, τῶν τε-
τραπόδων τῶν βοῶν ἢ ἀσπίδων. καὶ φθεγγόμενος.
Β οῶνας, ἀγροικίας. Βοώνητα. ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δο-
θέντα. Βοωνία, αὔλιος θύρακρῆτες. Βοῶ-
πις, μεγαλόφθαλμος εὐόφθαλμος. μεγαλόφωνος,
εὔπολις δὲ τὴν ἥραν. Βοώτης, ὁ ὠρίων, οἱ δὲ φύ-
λαξ. Βοωτεῖν, ἀροτριᾶν. ὅτε ὁ ὠρίων δύνη λά-
κωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Βραβέα, ἄρχοντα βραβεῖα διαλλάξ.
Β Βραβεῖον, ἐπινίκιον. ἔπαθλον. νικητήριον.
ἀμοιβὴ, ἢ στάδιον. Βραβεύει, διακρίνει. ἐπι-
ψηφίζεται μεσιτεύει διοίκησιν. Βραβευέτω, μεσιτευέ-
τω μηνυσάτω, ἰθυνέσθω. Βραβευτὴς, διαλλα-
κτής. Βράβυλος, εἶδος φυτοῦ κακοῦ. Βρα
ἀδελφοὶ ἀπὸ ἠλείων. Βραγὸς, ἕλος. Βραχεῖα,
ἡ περιτράχηλος ἀλγηδών. Βραγχιάζεσθαι,
πνίγεσθαι. Βραγχίον, τῆς καταφράκτου νεὼς
τὸ κύτος. Βράγχος, νύσημά τι τῶν ἐν τῷ σώματι
γιγνομένων τὸν πρόγχον, ὅταν ὗς μάλιστα διαφθείρη-
ται. Βράγχοντος, βρόχοις ἀλόντος. Βραγ-
χῶν, φλεγμῶν, ἢ πνευμόνων, βραδανίζει, ῥιπίζει.
τινάσσει. Βραδέως, μελλητικῶς. Βραΐδιον.
ῥαΐδιον. αἰολεῖς. Βράδων, ἀδύνατος. Βράζειν,
τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι. Βραθὺ, πόα τίς. θεοῖς θυο-
μένη. Βράκαλον, ῥόπαλον. Βράκανα, τὰ ἄ-
γρια λάχανα. Βρακεῖν, συνιέναι. Βράκες,
ἀναξυρίδες. Βράβετον, δρέπανον. κλαδευτήρι-
ον. οἱ δὲ, πλῆθος. Βρακείας, τραχεῖς τόπους.
Β ρακεὶς, συνεὶς. Βρακὸς, κάλαμος, ἱμάτιον πολυ-
τελές. Βράξαι, συλλαβεῖν. δακεῖν. καταπιεῖν.
Β ράπτειν, ἐσθίειν. κρύπτειν. ἀφανίζειν, τῷ στόματι ἕλκειν
ἢ στενάζειν. Βράσσει, ζέει. ἀναβάλλει. Βρασμοῖσι
τοῖς σεισμοῖς. Βρασσιόστροχος, κεραμικὸς, ὁ μὴ ἐρ-
ρωγώς. Βράσκη, κράμβη ἰταλιῶται. Βρᾶσσον
βραδύτερον, ἀσθενέστερον ἢ ἑτεροκλινὲς τῆς τροχοῦ ἔνιοι
βράσσονας, ταπεινοτέρας. Βράσσων, ἐλάσσων
ἢ ἄτακτος ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ ὁ οὐ σταθερὸς βράσσων τε
νόος οἷον ἀκαταστατῶν ἀσθενέστερος ὤν. Βρατάναν,
τορύνην ἠλεῖοι. Βρατάνει. ῥαΐζει ἀπὸ νόσου ἠλεῖοι.
Β ρατάχους, βατράχους. Βράττειν, πληθύνειν. βα-
ρύνειν. Βραυκανᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παι-
δίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Βραύκας, ἀ-
κρίδας. Βραύλα. φθείρ. Βραῦλον, κοῖλον.
Β ραῦνα, κήλη. κύστις. ἐντεροκήλη. Βραυνία, κοιλώ-
ματα τῆς γῆς. Βραυρών. τόπος τῆς ἀττικῆς.
Β αυρωνίοις, τὴν ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ ἐν βραυρῶνι τῆς
ἀττικῆς. καὶ βραυρωνία ἑορτὴ, ἀρτέμιδι βραυρω-
νίᾳ ἄγεται. καὶ θύεται αἴξ.

Β ραυῶσα, κεκραγῦια. Βράχαλον, χρεμετισμόν.
Β ράχεν ἐψόφησε. Βραχεῖν, ἠχῆσαι. ψοφῆσαι.
Β ραχίονα, τὸν στράχηλον. Βραχεῖς, ὀλίγοι.
Β ράχιστον, ἐλάχιστον. Βραχίων, βραχύτατος.
Β ραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι.
Β ραχὺ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, ὀλίγον. μικρόν. Βραχυτελὲς μικρόν. Βραχυλὸν, βραχυτελῆ. μικρόν.
Β ραχμάζουσαι, χρεμετίζουσαι. Βραχέα ἄττα. ὀλίγα τινά. Βραχώδης, τραχύς. Βράψαι, συλλαβεῖν. ἀναλῶσαι. κρύψαι. θηρεῦσαι. Βρέα. κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς βρέαν ἀχρικίας, ἔστι δὲ πόλις θρακίας εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀχρικίαν ἐξέπεμπον.
Β ρέγμα. τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. Βρέγμα. τὸ βρέγμον. Βρέκω, τὸν βρέκωντα τὸν βρίγα. βρίγες γὰρ οἱ φρύγες. Βερεκώδαι, δαίμονες οἱ φρύγες. Βρεμεῖ. ἠχεῖ. φωνεῖ. σίζει. πατάσσει. ἀπειλεῖ.
Β ρεμεαίνων, ἠχῶν. Βρέμεται. ἠχεῖ. ψοφεῖ. προσρήσεται. Βρέμοντι, ἠχοῦντι. ἀπειλοῦντι.
Β ρέμβος, ἔμβρυον. Βρεμούσας, ἠχούσας.
Β ρεναιάται, δυσχεραίνει. προσποιεῖται. Βρένδον, ἔλαφον. Βενθινῷ, ἀνθινῷ. Βρενθινὰ, ῥιζάρια τινὰ, οἷς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες τὰς παρειὰς, οἱ δὲ, ἄγχουσαν οὐκεῖ οἱ δὲ, φυκὸς περιφερὲς κύδει ἀφροδίτη. Βρένθιξ, θρισδακίνη κύπριοι.
Β ρένθιον, μύρον τί, ὡς βάκκαρις, οἱ δὲ ἀνθινὸν μύρον καὶ ὄρνεον βρένθος. ὅπερ ἔνιοι κόσσυφον λέγουσι, βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται. Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ ὑπερηφανεύεται, ἐπαίρεται.
Β ρενθύεσθαι. θυμοῦσθαι. ὀργίζεσθαι, ἀξιοπιστεύεσθαι. δυσχεραίνεσθαι, προσποιεῖσθαι. Βρενθυώεται. ἀξιοπαθεῖ, βαρεῖται, σεμνύνεται. Βρενθυόμενοι, ἐναβρυνόμενοι, τρυφῶντες. Βρενὸς, πυθμὴν τύμβος, καὶ ὄρνεον ὃ καὶ βρένθον. Βρέντιοι, ἔθνος ἐν ἰταλίᾳ. Βρεντάγιορ, εἰκών. ὁμοίωμα.
Β ρενταὶ, βρονταί. Βρέτας, ξόανον εἴδωλον, ὁμοίωμά τι παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκελον. Βρέταϊ, ἀπεικονίσματι.
Β ρετταλία, νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν. Βρέττανα. φοβερά. ἀκρὶς μικρὰ ἀπὸ κρητῶν. Βρετία. μέλαινα ἢ βάρβαρος ἀπὸ τοῦ βρετταίων ἔθνους.
Β ρέκος, ἡ μικρὰ ἀκρίς. Βρέφος, ἔμβρυον νήπιον, παῖς. Βρεχμὸν, τὸ κρανίον. Βρεχμὸς, βρέγμα τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. Βρῆγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος παρὰ ἱπποκράτει. Βρηνεύομαι, ἔλεγον βρήσσει. βήσσει. Βρῆσαι, βῆσαι.
Β ρησσαῖος, ὁ διόνυσος. Βρήσσοισι, βληχῶνται φωνεῖ τὰ πρόβατα. Βρητὸς, ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος.
Β ρηχανώμενοι, φωνοῦντες ἢ χασμώμενοι. Βρὶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ καὶ χαλεποῦ τίθεται.
Β ριαγχόνην, βάτραχον, φωκεῖς. Βριάγχος, βριαρῶς. Βριαρῶς, βριάγχως. βραδέως ἰαγχάζουσα. Βρίσει, θρασύνει. Βρίαν, τὴν ἐπ' ἀγροῖς κώμην. Βριαρέων, ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα.
Β ριαρὴν, βαρεῖαν, ἰσχυράν. Βριαροί. βαρεῖς ἰσχυροί. Βριαρὸν, κραταιὸν ἰσχυρὸν μέγαν βαρὺν ἄγριον. Βριαρέω. στῆλαι αἱ ἡράκλειοι λεγόμεναι.
Β ρίγες, οἱ μὲν φρύγες. οἱ δὲ, βάρβαροι, οἱ δὲ, σολοικισταὶ ἰόβας δὲ ὑπὸ λυδῶν φαίνεται βρίγα. λέγεσθαι ἢ ἐλεύθερον. Βρίγκα, τὸ μικρὸν κύπριοι. Βρίγκος, ἰσχοῦς κητώδης. Βρικώμενον, ὀργιζόμενον μυκώμενον. Βρίζει. ἐσθίει. πίεζει. κύει. καθεύδει. ἔνθα οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. Βριζομάντις, ἐνυπνιομάντις. Βρίζω, κηδεύω. Βρίζοντα, νυστάζοντα. κοιμώμενον. Βρινποιὸς, μεγαλόφωνος. μέγας. δεινός. Βριηρόν. μεγάλως κεχαρισμένον.
Β ρίθει, θαρρύνει, αὔξει, ἢ εὐθύνει διατρέφει. Βρίθεται, βαρύνεται καρπῶ. Βρίθειν, γέμειν.
Β ρίθοντα, βαρούντα. Βριθοσύνη, βάρος.
Β ρίθουσαν, λάμπουσαν βαροῦσαν. Βριθύ. ἰσχυρὸν μέγα βαρύ. Βρίθων, γέμων. κομῶν ἀπὸ καρπῶν. Βρίκελοι. οἱ μὲν, τοὺς ἱστόποδας ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ βαρβάρους. δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατίνῳ, οἷον βροτοΐκελοι ἐν σερίφοις. Βρικίννη, εἶδος βοτάνης. Βρικίσματα, ὄρχησις φρυγιακή. Βρικοὶ, πονηροί.
Β ρικὸν, ὄνον κυρηναῖοι βάρβαρον. Βριμάζει ὀργὰ εἰς συνουσίαν κύπριοι. Βριμάζω, τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. Βριμῶν, ἀπειλῶν. Βριμαίνεται, θυμαίνεται, ὀργίζεται. Βρίμη, ἀπειλὴ καὶ ἡ γυναικεία ἀρρητοποιΐα. Βρίμημα. ἐπίπληξις. Βριμήσασα, δεινὴ χαλεπή. Βριμὸς μέγας χαλεπός. Βριμοῦσθαι. θυμοῦσθαι ὀργίζεσθαι.
Β ριμὰ, ἰσχυρά. Βρινδεῖν, θυμοῦσθαι, ἐρεθίζειν.
Β ρίννια, τὰ ἄρνεα κρέα. Βρίξαι, ὑπνῶσαι. νυστάξαι.
Β ρίσσαι, βαρῦναι ὁρμῆσαι καὶ νύμφαι. Βρισθεὶς, ὑπνώσας. Βρίσαντα. ἰσχύσαντα. βαρύναντα.
Β ρὶξ, θρισδακίνη, καὶ εἶδος ἄνθους. οἱ δὲ, περιστερεῶνα.
Β ρίτος, ἔτος. Βριτόμαρτις. ἐν κρήτῃ ἡ ἄρτεμις.
Β ριτὺ, γλυκὺ κρῆτες. Βρόαγχος, βάτραχος.
Β ρογχιάζει, καταπίνει. Βρόδα, αἰολεῖς ῥόδα.
Β ρόγχος, ῥούφισμα. ὁ λάρυγξ. ὁ καταπότης.
Β ρόκοι, ἀττέλεβοι ἀκρίδες. Βροκὸς, μωρὸς, ἕλλην.
Β ρομέον, ὀζόμενον. Βρομέωσιν, ἠχῶσιν. βρομήσει, φυσήσει, ψοφήσει. Βρόμιος, παρὰ τῇ λεκλείδῃ ὁ σάτυρος ἢ ὁ διόνυσος. Βρόμος, βοτάνη ὁμοία σίτῳ μὴ ἔχουσα γόνατα. Βρόμος, ἰδίωμα ἤχου. ἦχος καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι καὶ ἀφοδεύουσι καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς καὶ ὀσμὴ καὶ χόρτος.
Β ροντάζων, βροντῶν. Βρόντημα, ὁ ἐμβρόντητος.
Β ρόξαι. ῥοφῆσαι. Βρόκων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, οἷον βόσκημα. Βρόσσομος, βραχύτερος.
Β ότραχος, βάτραχος. Βροτέης, ἀνθρωπίνης.
Β ροτίεια. ἀνθρώπεια. καὶ ἀνθρώπινα. Βροτόεντα, ἡμαγμένα. οἱ δὲ τὰ λαμπρά. Βροτοδαίμων, ἡμίθεος. Βροτολοιγῷ, ἀνθρώπῳ φθορεῖ,
Β ροτολοιγὸς, ἀνθρωποκτόνος, αἱ μοφθόρος.
Β ροτήσια, ἀνθρώπεια. Βροταὶ, γυναῖκες.
Β ρότος, αἷμα. βρότον τὸ αἷμα. ὀξυτόνως μὲν ἄνθρωπον, παροξυτόνως δὲ, σημαίνει τὸν ἐκ φόνου λύθρον.
Β ροτὸς, φθαρτὸς. ἢ γηγενὴς ἄνθρωπος. Βροτόφηλος, ἀνθρώπους φηλῶν, τουτέστιν ἀπατῶν.
Β ροῦκος, ἀκρίδων εἶδος ἴωνες. κύπριοι δὲ τὴν χλωρὰν

ἀκρίδα, βροῦκαν. ταραντῖνοι δὲ, ἀττέλεβον, ἕτεροι ἀ
ρουραίαν μάντιν. ¶ βροῦνος, ἐνεὸς ἢ μαινόμενος.
Β ρούξ, τράχηλος. βρόγχος. ¶ βρουλός. πονηρός.
βροῦς πιεῖν. βροῦτος. ἐκκριθῶν πόμα. ¶ βρούχετος,
βάραθρος, βάτραχον ἢ κύπριοι. ¶ βροῦχαλ, θερμός.
Β ρουχέως ἢ βρυχέως σαφῶς. συντόμως. αἰολεῖς. ¶ βρο
χμώδης, ἡ νοτερὰ καὶ ἁπαλή. δημόκριτος. ¶ βροχμὴ,
τὸ βρέγμα. ¶ βρόχοι, ἄμματα. ¶ βρόχος, ἀγκύ
λη δημόκριτος ἀγχόνη. δεσμός. ¶ βρύα, ἅγίνεται
μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σκάφος ἢ σκαφὶς,
ἐπετίθετο δὲ ἁγνισμοῦ χάριν. ¶ βρυάζει, θάλλει,
τρυφᾶ. ¶ βρυάζειν, γαυριᾶν. ἥδεσθαι. ¶ βρυαζύ
σης, λεαίνως ἐν ἀθάμαντι ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος.
Β ρύαθον, βρυασμόν. ¶ βρυαλιγμὸν, ψῆφον ἦχον.
Β ρυαλύζων, διαῤῥήσσων. ¶ βρυαλίκται, πολεμι
κοί. ὀρχησταὶ μὲν* αἰδοίπου ἴβυκος καὶ στησίχορος.
Β ρυανίων, μετεωριζόμενος καὶ κορωνῶν. ¶ βρυάσο
μαι, ἀναβακχεύσομαι μετά τινος κινήσεως.
Β ρυγμὸς, κατανάλωσις καὶ νόσος ἀπὸ τῆς βρύχειν, ὅ ἐστι
τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀπὸ τελεῖν ὡς ἐν ῥίγει συμ
βαίνει ἢ ἀκόνησις μύλων, ἢ τρισμὸς ὀδόντων.
Β ρυγκὸς, ἄφωνος. νεκρός. ¶ βρύκουσα, δάκνουσα
μετελθοῦσα. ¶ βρυγχὸς, βρόχος. ¶ βρύει. ῥέει.
πηγάζει, ἀναβλύζει, πηδᾶ. ἀνθεῖ, ἀνίησιν αὔξεται.
Β ρύθακες αἱ χιτῶνες βομβύκινοι, ἢ γένος ἰθαγενῶν.
Β ρύκαι, αἱ ἱεραὶ ὑπὸ δωριέων. ¶ βρυκανήσομαι,
βοήσομαι. ¶ βρυκέδανος, πολυφάγος, οἱ δὲ μα
κρός. ¶ βρύκειν, λαύρως ἐσθίειν ἀπὸ τῆς τρύζειν τοὺς
ὀδόντας, οἱ δὲ μασσᾶσθαι. ¶ βρυκετὸς, ταυτὸν τῷ
βρυγμῷ, καὶ βρυκθμὸς ὁμοίως δωριεῖς. ¶ βρύκος,
κήρυξ. οἱ δὲ βάρβαρος, οἱ δὲ, ἀττέλεβος. ¶ βρυ
κταία, εἶδος βοτάνης. ¶ βρύκων, συνεβρείδων τοὺς
ὀδόντας μετὰ ψόφου. ¶ βρυδαλίχα, πρόσωπον
γυναικεῖον παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν, ὄρρ τί
θεται, ὁ ῥίνθων, τὴν ὀρλήστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια
ἐνδέδυται ὅθεν καὶ τὰς μαχλάδας βρυδαλίχας κα
λοῦσι λάκωνες. ¶ βρυδακίζειν, ἐκτείνειν.
Β ρυλλοχισταὶ, οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυ
ναικεῖα καὶ ὕμνους ᾄδοντες. ¶ βρυλλῶν, ὑποπίνων.
Β ρῦλλαι πιεῖν. βρύματα, μυρήματα. ¶ βρυνθαλλὸν,
βρύσμα. ¶ βρυνχὸν, κιθάραν. θρᾶκες. ¶ βρύ
ξαι, δακεῖν καταπιεῖν. ¶ βρύοχον, κήρυκα.
Β ρύγδην, χύδην. ¶ βρύσια, πόλις. ¶ βρύσται, κρη
μνοὶ, καὶ πόλις κρημνώδης. ¶ βρύτανα κονδύλους.
Β ρυτιγγοὶ, χιτῶνες. ¶ βρυτταὶ, τὰ λείψανα.
Β ρυττία, στέμφυλα, ἔνιοι εἶδος σκορόδου. ¶ βρύττειν,
ἐσθίειν. ¶ βρύττιον, πόμα ἐκκριθῆς. ¶ βρύττος,
εἶδος ἐχίνου πελαγίου ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. οἱ δὲ, ἰχθῦν
οἱ δὲ τρισυλλάβως βρυγγόνην λάχης ποιεῖ.
Β ρύχιον, ὑπὸ βρύχιον βυθιζόμενον. ¶ βρυχάνα.
σάλπιγγι καμπύλῃ. ¶ βρυχετὼ, πυρετόν.
Β ρυχηθμὸς, στεναγμὸς, οἰμωγή. ¶ βρυχὶς, κλῆμα.
Β ρυχμοὶ, ψόφοι. ¶ βρυχήσασθαι, ὡς λέων.
Β ρύχιον, βυθιζόμενον. ¶ βρύχος, ποταμὸς περὶ
πελλήνην. ¶ βρυτίνας, γένος παρὰ ἀθηναίοις.
Β ρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς ἀμοργὸν ἔνδον. βρυτίνην νήθειν
τινὰ ἔπαιξε πρὸς τὸ πήνισμα τὸ βρύτινον. ἔστι δὲ καὶ
ζῶον. ¶ βρύτον, ὅμοιον κανθάρω καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ,
βρύτινον πήνισμα. ὅπερ ὑπ' ἐνίων βομβύκινον λέγε
ται. ¶ βρυτίνην, βυσσίνην. ¶ βρυττόν. πᾶν τὸ
ἐκτρυφῆς ποτόν. ¶ βρυτονία. ῥίζα τίς οὕτως καλου
μένη. ¶ βρύτιχοι, βάτραχοι μικροὶ ἔχοντες οὐράς.
Β ρύχεται. μαίνεται. ¶ βρυχὸς, κήρυξ. ¶ βρυῶ
δες, δυσῶδες. ¶ βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι. ¶ βρώ
μην, βρῶσιν. ¶ βρωμωμένου, ὀγκωμένου.
Β ρωτὸν, βρώσιμον. ¶ βρωτὺν, βρῶσιν. τροφήν.
Β ρυατά. βεβυσμένα αὕτη. ¶ βαβαὶ, ταῦτα ἐπὶ
τοῦ μεγάλου τάσσεται.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υβλία, βιβλία. ¶ βυγὴ, πηγή.
Β βύβλιοι, οἱ τῶν τάφων φύλακες παρὰ κυ
πρίοις καὶ πόλις φοινίκης βύβλος.
Β υδοὶ, οἱ μουσικοὶ, ἢ κροῦμά τι σοφοκλῆς κρησίν.
Β ύει, καμύει. φράσσει τὰ ὦτα. ¶ βύζαντες, πλήθον
τες. ¶ βυζαντία, εἶδος ὁρμιᾶς. ¶ βυζάντιος,
κωνσταντινουπολίτης. ¶ βύζην ἱκανῶς. ἀθρόως.
δαψιλῶς. πυκνῶς. ἐπ' ἀλλήλων. ἢ πλήρους.
Β ύζειν, τὸ πεπασμένως μετέχειν. ¶ βυζὸν, πυκνόν.
συνετόν. γαυρὸν δὲ καὶ μέγα. ¶ βυθίζων, ποντί
ζων ἐν βυθῷ. σκῦθαι. ¶ βυθμὸς, ἄνθρον πυθμὴν καὶ
βυθμήν. ¶ βυκνισταὶ, εἰκασταί. ¶ βυκήης, ὑπνη
λός. ¶ βυκὸς, δασμοφόρος. ¶ βυκτὰ, σχέτλια
δείλαια. ¶ βυκτάων. πνεόντων φυσητῶν.
Β ύκτης, ὁ ἐκβυθοῦ ταράσσων φυσῶν. ¶ βυλλά. βε
βυσμένα. ¶ βυλλίχαι, χοροί τινες ὀρχηστῶν παρὰ
λάκωσι. ¶ βυλλίχης, χορευτής. ¶ βυλλιχίδες.
ῥαχίδες. ¶ βύνη. θαλάμη, πεύκη. ¶ βύθαλον, βύ
σμα. ¶ βὺξ, βυθός. ¶ βυνεὺς, σκευασμάτιον
κρίθινον. ¶ βυνεῖν, τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τί.
Β υπτεῖν, βαπτίζειν. ¶ βύρθακος, βάτραχος.
Β υρικόμενος, πνιγόμενος τραχηλιζόμενος.
Β υριόθεν, οἴκοθεν. ¶ βύριον, οἴκημα. ¶ βύρμακας,
μύρμηκας. ¶ βυρμὸς, σταθμός. ¶ βυρσατόνος,
τύμπανον. ¶ βυρσίνης, μυρσίνης. ἢν δὲ αὕτη γυνὴ
ἱππίου τυράννου ἐν τοῖς ἱππεῦσι. ¶ βυρσὶς, δέρμα.
Β υῤῥὸς, κάνθαρος τυῤῥηνός. ¶ βυρσαίετον, ἀριστο
φάνης ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἁρπάζειν τὸν κλέωνα
εἶπε. ¶ βύρσαν, τὴν πόλιν ἀθηνῶν ἀριστοφάνης ἐν
ἀράμασι παίζων ἔφη. ¶ βυρσιμόλους, βυρσοδεψί
μους. ¶ βυρσοδέψης, συντοδέψης βυρσεύς.
Β υρσόκαππον, τὸν κλέωνα. ¶ βύουσαν, κρύπτουσαν.
Β ῦσαι. ἐπιθεῖναι φορτῶσαι. κρύψαι. ¶ βύσας, πλή
σας. φράξας. ¶ βύρτη, λύρα. ¶ βυσαύχην, ὁ
συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποι
ῶν, καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων. ¶ βύσσαλοι, βόθροι.
Β ύσσινον, πορφυρόν. ¶ βυσσαλεύοντι, τῷ βυθῷ ἐφι
κνουμένῳ. ¶ βυσσοβαρῆ. μεγάλα ἀπὸ τῶν καταφε
ρομένων εἰς βυθὸν διὰ τὰ βαρή. ¶ βυσσοδομεύει,
ἐνθυμεῖται. μηχανᾶται, ἀπὸ κεκρυμμένως βουλεύετο
καὶ ἐκβάθους. ¶ βυσσοδομεύειν, ἐνθυμεῖσθαι,
κατὰ

κατὰ βυθοῦ δομεῖν. ἤγουν οἰκοδομεῖν. Βύασινα, πορφυρᾶ. Βυασός. βυσσός. ἄγγον. πυθμήν. ἢ χρῶμα ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον. Βυασοφαρεῖ. μεγαλοφαρεῖ. Βυασόφρων, ἀκάτεκτον ἐκ πολλάγχνων βουλευόμενος καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν.

Β υαστῶσι, φράττουσι. Βυστάγα, πώγωνα. Βυσίχοις, βοῖς ἐνθαλάττιος βρόχοις. Βύσσαι, αἱ τῶν λαχάνων ἐνδύσεις, εἶνοι δὲ βοῦς ἐκ τῶν λαχάνων ὀλιγομένους. Βύτθαν, τὴν ψαφαρὰ. Βυτθόν πολῆδος. Βύτανα, κονδύλοι οἱ δὲ βούτανα. Βυτίνη, λάγυνος ἢ ἀμίς. παραντῖνοι. ἤγουν σαμίσιον.

Β ύπος. γυναικὸς αἰδοῖον. Βύων, τὰ ὦτα ἐπιφράττων. Βυώσης, πληρούσης. κατακλυπτούσης. κωφωθείσης. Βυωπιῶ, πιῶ ἄφρον.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ω, ἐπιβῶ. Βωβὸς, πηρός. Βωβᾶς,

β χωλούς. Βωβύζην, σαλπίζειν. Βωμοφόβους τοὺς μάκελλα ὀνομάζετο.

Β ώδιον, βοίδιον. Βωθεῖν, ὁμιλεῖν, βοηθεῖν.

Β οἰκέοντες, βοηθοῦντες. Βοηδύζειν. βοᾶν, *βάσδειν.

Β ωκεάνυννον, βωκὸς, συφορὸς χιτών. Βώκαρος, ποταμὸς ἐν σαλαμῖνι ἐκ τῶν ἀκάνθων ὄρους φορούμενος. Βωλάκιον, χωρίον βώλους ἔχον.

Β ώλαξ, βῶλος. γῆ. Βωλία, βωλὶς μάζη εἰδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. Βωλίναδ. κακλιὰς ἢ πλωθίνας. δικάδ. Βωλόναι. οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ κέλλαιον ἀκούσι δὲ ἀνάκεχωδε παρὰ σοφοκλεῖ.

Β ῶλοι, γῆ. Βωλώρυχα, πῶ σῶ λάκωνιδ.

Β ωμακθύμασι, βωμολοχεύμασι. παραλογισμοῖς. πανουργήμασι κολακευτικοῖς. Βώμαξ, βωμολόχος. καὶ ὁ μικρὸς βωμὸς ἐπικωμικῶς. Βώμβυσις, βωμοῦ ἴδρυμα. Βώμιλων, ὤμων. Βώμενοι, οἱ πρὸς τοὺς βωμοὺς λόφους κατακυμένους κατοικοῦντες. Βώμενος, βωμός. Βωμίναδ, αἰκάδασεις. Βωμίσιοι, ἀριθμοὶ ἀνίσοι. Βωμοῖς, βαθμοῖς. Βωμοῖσι, βάσεσι. Βωμοὶ, ἔμβολοι τινὲς οὕτω λεγόμενοι. Βωμολοχία, γένος κολακείαδ φορτικὸν καὶ γελωτοποιόν. Βωμὸς, ἱερὸν, τέμενος. Βωμολόχος, σκώπτης, ἱερόσυλος παρὰ τὸ λοχᾶν εἰς τοὺς βωμούς, ὅ ἐστιν συνδρυφᾶν. πανοῦργος. ἀσεβής. ἀπατεών. Βῶν, βοῦν, ὅλον.

Β ωνίτας, τοὺς ἐν ἀγρῷ. οἱ δὲ συμπόλους ἢ ἀγροίκους.

Β ώνημα, ἔρημα λάκωνες. Βωρδία, ὀρδία.

Β ῶρμον, θῆνον ἢ δὴ βώρμου νυμφολήπτα μαριανδηνῶ

Β ῶροι. ὀφθαλμοί. Βῶρος, ὄνομα κύριον. Βῶς ἀπὸ τοῦ πέλτη. βύρσα. ἢ ποιὸς ἰχθύς. Βώσομαι, βοήσομαι ἐπικαλέσομαι. Βῶσον, κάλεσον. ἔπεσον.

Β ώσοντι, βοήσουσι. Βωστῆρες. νομεῖς. Βωστρεῖν, βοᾶν. κελεῖν ἐπικαλεῖσθαι. Βωσόμενα, μαρτυρόμενα ἐπικαλεσόμενα. Βωσοῦσι, βομβοῦσιν, ἠχοῦσι. Βωτιάζειν, βάλλειν. Βωτιάφρα. ἢ τοὺς ἀδόρατα φρένουσα. Βωτίον, σαμίσιον.

Β ώτρες, βωτῆρες, νομεῖς. ποιμένες. Βῶχ, βοτάνης εἶδος. βωῶμεν, ὁμόσωμεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γ Ἄαθον, ἅσον. Γαβαλαί. ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλή. Γαβαθόν.

γ Ψυβλίον. Γάβενα ὀξύβαφα ἢ πρωφυβλία. Γαβερνὸς, ὄρνεον μεθωτός. λάκωνες. Γαγγαλιαῦ, γαγγαλίζεσθαι, κνήσθαι. Γαδίδες, γελασινοί. Γάγγαλος, ὁ σύμετάθετος ἢ εὐρίπιστος τῇ γνώμῃ καὶ σύμετάβολος. Γαδαλβὺς, ἁλιβὺς ὁ τῇ γαγγάμῃ ὀρυζόμενος. Γαδάμη, σαγήνη ἢ λίκτυον ἁλιευτικὸν, καὶ σιτὸς γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ. Γάγγαμον, λίκτυον, ἢ τὸ δεῖ ἐν ὀμφαλὸν τῶν ὠῶν χονδρίων. Γαγγαμυλῆ, σαγηνευταί. Γαγγαίνειν, τὸ μιξὰ γέλωτος πρὸς παίζειν. Γαδαλιείδιον, γαγγαλίοις ἐοικότων. γαγγάλιον δὲ, νδύρου συγροφή. Γαγγίαδ, ἢ γαγγαλίαδ, οἱ μὲν, γελασινὸν, οἱ δὲ, πῶ τῶν ὀρίων συγροφλῶ. ἄλλοι ὑποτάθμιον. Γάγγης. φασῶν ποταμός. Γάγραινα, φαγέδαινα. οἱ δὲ, καρκῖνος πολυδάκτυλον ἐν τῷ σώματι πάθος. Γαδεδᾶν, χαίρειν. Γαδεῖν, χαίρεσθαι. Γαδεῶ, χαρᾶ. Γάδεσθαι, ἥδεσθαι. Γάδεται, ἥδεται).

Γ άδειρα, νῆσος, ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Γάδειρα, τὰ πεδιοφράγματα φοίνικες. Γαδειρικὸν τάφρος τὸ ἀπὸ γαδείρων κομιζόμενον. ἐκεῖθεν γὰρ ἐκομίζετο. Γαδῆ, κυβωτός. Γαδείρων, χώραδ ὄνομα. Γάδηξ. ὁμολογία. Γάδονται, δυφραίνονται. Γάδος, *γάλοι. ἄλλοι ἕξος.

Γ άδυα ἴδιον. Γάζα, πόλις. παρὰ δὲ πέρσαις βασίλειον. ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι ἢ τὰ τίμια. Γάζαν, πλοῦτον. Γάζαδ, ἰχθῦς ποιὸς γάζης, κεκερασμένος. Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, βαλαντίον, συνδυφυλάκιον. Γάθυδον, ἐκ γῆς ῥέον. Γαθία, ἀλλαντία. Γαθιάδας. ἥρως ὄνομα ὃς καὶ τοὺς κατὰ φύγοντας εἰς αὐτὸν εὑρέται ἐκ θανάτου. Γαῖα, ἡ κόνις καὶ ἡ γῆ.

Γ αιάδας, ὁ δῆμος τῶν λακώνων. Γαιάλοχος, ἡ περιώδης. Γαῖαι χάνοι, κατατρίη ἡ γῆ.

Γ αιᾶται, κερτομεῖ. κατατροφᾶται. Γαίδν, χαίρειν. σαυρειᾶν. σεμύνεσθαι. Γαίεσκον, ἔχαιρον.

Γ αιηΐδα, πῶ φοίβιον αὐτίμαχος. Γαιήϊον, τὸ γῆς ὑὸν πιτυόν. Γαῖαν, πῶ γῆν. ἢ χῶμα. Γαιήοχος, ὁ πῶ γῆν σωτέχων, ἢ τῶν τῆς γῆς σωτεχόμενος, ἢ ὁ ἰωσηκὸς ὁ ἐδὴ τοῖς ὀχήμασιν ἀρξασι χαίρειν λάκωνες. Γαλιλαία, κατακυλισή.

Γ άλιμον, κεκερωμένον. ἤγουν κεῖμαι κεῖσαι. Γαιηούχω, τῷ πῶ γῆν ὀχεῖν τι καὶ σωτέχειν. Γαίηδες, πρῶτον ἡ ἤπειρος μοῖραδ ἔχει τέσσαραδ, δεσπρωτοὺς, χάονας, μολοσσοὺς, κατωπανούς.

Γ αίνεται, αἰνεῖ. Γαῖντα, σωλάγχνα. Γαιθυλάδη ἀμπελόπρασα. Γαιογράφοι, τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες. Γαιὸς, ὁ ὀργάτης βοῦς, καὶ ὁ ἀπόγειος αἶεμος. Γαίουσα, σωφρονοῦσα.

Γ αισὸς, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ, μισθὸν, ἢ ὅπλον ἀμαυτήριον. ¶ Γαῖται, γεωργοί.
Γ αίων, γαυριῶν. ¶ Γαιὸς, μακροκέντης, ἢ κοντοὺς λαμβάνων. ¶ *Γάηα, ἡδέως. ¶ Γαιὼν, ποταμὸς παρ' ἕλλησι νεῖλος. ¶ Γαγεῦαι, γλυκεῖαι.
Γ άκεινα, σεισμὸς γῆς. ¶ Γακινίαν, τὸν σεισμόν.
Γ άκυ, ἡδύ. γλυκύς. ¶ Γακούδια, ἡδύσματα.
Γ ακουττάνης, ἡδυποτιστής. ¶ Γακτὸς, κλάσμα.
Γ αλαθινὸν, ὑποτίτθιον νέον. ¶ Γάλα ἡδύ. ¶ Γαλακτοκόμος. ποιμήν. ¶ Γαλακτώδης, οἶνός τις.
Γ αλακτιῶντες, γάλακτος μεστοί. ¶ Γαλακτοφάγων ἀβίων, γάλα ἐσθιόντων καὶ τόξα μὴ ἐχόντων. ¶ Γαλαξία, ἑορτή. ἐν ᾗ ἔψουσι γαλαξίαν ἔστι δὲ πολὺς κρίθινος ἐν γάλακτι. ¶ Γαλαρίας, ἰχθὺς ὁ ὀνικός.
Γ άλας, γῆ παρὰ εὐκλίτῳ. ¶ Γαλᾶσιον, ἐνηρόσιον.
Γ αλαὰδ, παλαιῶν ὄνομα, ἢ μέτοχος. ¶ Γαλαλὰ, πόλις ἔθυον. ¶ Γαλατμὸν, λάχανον ἄγριον.
Γ αλερὸν, γαληνόν. ἱλαρὸν, εὔδιον. ¶ Γαλεοὶ, μάντεις οὗτοι κατὰ τὴν σικελίαν, ὤκησαν καὶ γένος τί ὥς φησι φανόδημος, καὶ ῥίνθων ταραντῖνοι. ¶ Γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης, καὶ ἰχθὺς, καὶ ζῶον χερσαῖον.
Γ άλη, ἐξέδρας εἶδος καὶ ἐν ᾗ γαλαία τὸ ζῶον.
Γ αλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου χωνευομένου. ¶ Γαληνὸν, ἥσυχον, ἱλαρὸν, εὔδιον.
Γ αληρὸν, τὸ αὐτὸ καὶ γαλερόν. ¶ Γαλῆ, ταρτησία, ἡ ταρτησὸς ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν ἧς ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη πρὸς τῷ ὠκεανῷ μεγάλη λίαν· ὡς οἶμαι ἐκεῖ μεγάλων γινομένων γαλῶν εἶπε. ¶ Γαληψὸς, παίζει μὲν εὔπολις παρὰ τὸ λαμβάνειν. ἔστιν δὲ καὶ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος γάλι, ἱκανόν. ¶ Γαλιαγκὼν, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων.
Γ αλίαι, οἱ ὀνίσκοι. ¶ Γαλίνη, ὄνομα κύριον ἑταίρας.
Γ αληδέα, κρατῖνος λέγει δὲ ὡς τὸν εὐτελῆ, καὶ ὡς γαλὸν παῖδα γαληδέα. ¶ Γάλινθοι, ἐρέβινθοι. οἱ δὲ γάλ
¶ Γαλιὸς, παράδεισος. ¶ Γάλις, γαλεός.
Γ αλιώσης, ἀκολασταινούσης. ¶ Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα παρὰ λάκωσι. ¶ Γάλλια, ἔντερα.
Γ άλλοι, ἧλοι. ¶ Γαλλιῶται, ἀσκαλαβῶται λάκωνες.
Γ άλλος, ὁ ἀπόκοπος ἤτοι ὁ εὐνοῦχος. ¶ Γάλως, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. ¶ Γαλονὶς χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές. ¶ Γαλὶς, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴ καθάπερ κασάνδρα τῇ ἀνδρομάχῃ. ¶ Γαμάλη, κάμηλος παρὰ χαλδαίοις. ¶ Γάμβριον, τρυβλίον. ¶ Γαμβρία δῶρα, ἢ δεῖπνα γαμβροῦ. ¶ Γαμβρὸς, ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός. ¶ Γαμήσεται, εἰς γάμον ἄξεται.
Γ αμήλια, φερνήεις γάμον, παρασκευὴν καὶ δεῖπνον ὃ τοῖς φράτορσιν ἐποίει ὁ γαμῶν. ¶ Γαμήλιος, ὁ εἰς τοὺς γάμους πεσσόμενος πλακοῦς. ¶ Γαμηλίων. ὁ τῶν μηνῶν τῆς ἥρας ἱερός. ¶ Γαμησείειν, γαμητικῶς ἔχειν, καὶ γαμεῖται μὲν ἡ γυνή. γαμεῖ δὲ ὁ ἀνήρ.
Γ άμμοροι, ἀμέτοχοι ἐστερημένοι. ¶ Γάμοι, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα παλία. ¶ Γαμοτελεῖν, γάμους ἐπιτελεῖν. ¶ Γάμοροι. οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι, ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς, ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες. ¶ Γαμφῆλαι. γνάθοι, σιαγόνες. ¶ Γαμφαὶ αἱ γνάμφαι. γνάθοι ὅμηρος δὲ ἐνθὶ ἀλόγων. ¶ Γαμφηλῆσι, σιαγόσι.
Γ άμψηλοι, πόλις μακεδονίας. ¶ Γαμψὸν, ποικίλον. καμπύλον. ἐπικαμπές. ¶ Γαμψώλα, κάμπη. οἱ δὲ, ἄκρον ἢ περιφέρεια. ¶ Γαμψώνυχας, ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας. ¶ Γάμφον ἔθη, τὰ προτέλεια καὶ ἀπαρχαί. καὶ τριχῶν ἀφαιρέσεις τῇ θεῷ πρὸ μιᾶς τῶν γάμφων τῆς παρθένου. ¶ Γάνα ἀγγεῖον, σκύφῳ παραπλήσιον. ¶ Γάνα. χέρσος. γῆ.
Γ άναι, περιπτύξαι. ¶ Γανάσσαι, σμῆξαι ἡδύναι. γανάσσας, καλῶς. ¶ Γαναυγέας, τελείους ἐν τῷ ὁρᾶν. ¶ Γανδᾶν, ἢ γανᾶν λάμπειν. ¶ Γανδάνειν, ἀρέσκειν. ¶ Γάνδαρος, ὁ ταυροκράτης παρ' ἰνδοῖς.
Γ άνδιον, κιβώτιον. ¶ Γάνδωμα, πυροί. ¶ Γανδόμην, ἄλευρα. ¶ Γάνδος, ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος. τινὲς δὲ γάδος. ¶ Γάνεα, κόπους. ¶ Γανεῖν, λευκαίνειν. ¶ Γανιταὶ, δάπανοι. ἄσωτοι. ¶ Γάνος παράδεισος. χάρμα. φῶς. αὐγή. λευκότης. λαμπηδὼν ἡδονὴ, καὶ ἡ ὕαινα ὑπὸ φρυγῶν καὶ βυθηνῶν.
Γ ανόωντες, λελαμπρυσμένοι λάμποντες. ¶ Γάνυμαι, χαίρω. ¶ Γανύμενος, χαίρων. ¶ Γανυρὸν, λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν. ¶ Γανύρματα, ἀρτύματα.
Γ ανύσεται, χαρήσεται, διαχυθήσεται, αὐξηθήσεται, εὐφρανθήσεται. ¶ Γάνυται, χαίρει, εὐφραίνεται, λαμπρύνεται, καὶ γελᾶ ἥδεται. ¶ Γανυτελεῖν, γανοπετεῖν ἡδύσματα ποιεῖν. ¶ Γανωθεὶς, λαμπρυνθείς. ¶ Γανῶσαι, λαμπρῦναι. ¶ Γάπεδα, ἄγροικοι, καὶ οἰκεῖαι. ¶ Γαπελεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Γάπος, ὄχημα. τυῤῥηνοί. ¶ Γάραβος, ὀλολυγών. ¶ Γάργα, αἴγειρος. ¶ Γαργαίρειν, λάμπειν. πληθύναι. κινεῖσθαι. σπαίρειν. ¶ Γάργαλα. πλῆθος πολλά.
Γ αργαλισμὸς, κίνησις σώματος. ¶ Γαργαλίζει, ἐρεθίζει. ¶ Γαργαρισμὸς, γαργαλισμὸς, ἡδυπάθειά τις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργίλη.
Γ αργαρὴς, θόρυβος. ¶ Γαργαρέων, κιονὶς, ἡ καὶ σταφυλίς. ¶ Γάργαρον, ἀκρωτήριον ὄρους ἴδης, καὶ πόλις τροίας πλησίον ἀντάνδρου. ¶ Γάργασις, γαργαλέη ὑποστάθμη. ¶ Γαργάρται, λίθοι αὐτοφυεῖς. ¶ Γαρέλον, γάρος καὶ ἔλαιον. ¶ Γαργηττὸς, δῆμος ἀθήνησι τῆς αἰγηΐδος φυλῆς, ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα εὐρυσθέως. ¶ Γαριμάντας, τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ, ἔθνος λιβυκόν. ¶ Γάρκαν, ῥάβδον μακεδόνες. ¶ Γαρμαφὼν, λευκότης λαμπηδών. ¶ Γαρνὸν, τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει. ¶ Γάῤῥα, ῥάβδος. ¶ Γάῤῥης, ἄγρης. ¶ Γαῤῥίαι, γάμοι. ¶ Γαῤῥιώμεθα, λοιδορούμεθα. ¶ Γάρσανα, φρύγανα κρῆτες. ¶ Γᾶς, χώρας γῆς. ¶ Γάσσαν, ἡδονήν. ¶ Γάσος, ὁ ἀπατεὼν, ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος ὡς ἡσίοδος. ἐν τῇ θεογονίᾳ. ¶ Γαστέρες οἷον, τροφῆς μόνας ἐπιμελούμενοι. ¶ Γαστερόχειρες καὶ ἐκχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. ¶ Γαστέρι μάργη, τῇ γαστρι μάργῳ. ¶ Γαστορὶς, γογγυλὶς ἢ κράμβη. ¶ Γάστραι, τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν. ¶ Γαστρίαν, στρόφον ἢ διάνοιαν. ¶ Γάστριδες, οἱ τὰς ἑλμινθᾶς ἔχοντες, γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὗται, ὥσπερ τὰ θηρία. ¶ Γαστρίζεσθαι. λαβρότερον τρέφεσθαι

ὑπὲρ

ὑποδῆ πὼ χρεία, ἤγουν χαρσιμαργεῖν. Γαρσίμαρτοι. τῇ κοιλίᾳ μονόμυοι, ἀκρατεῖς. ἄπληστοι. πολυφάγοι. Γάρσιον, πέμμασι σαμῶδες πρὸς ἀκρισίᾳ. Γάρσις, ὁ πολυφάγος, ἢ ἀκρατὴς ποδὶ πὼ γαστέρα. Γαρσίσαι, εἰς τὰ σέρνα πλῆξαι ἢ χορτάσαι. Γαρσοφδῆς, προλάσωρ καὶ γαρσοποιῶν.

Γ αρσόπης, σκυβός τι μαγειρικόν. Γασαία, ἡ γοῦν λίς. λάκωνες. Γατάλαι, οὐλαί. Γάρσια, τὰ σαρξθέντα πρὸς τὸ λισσθῆναι, οἱ δὲ κύαμοι ἢ ῥάφανοι, οἷς αὐτὶ κρέατος χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λισσθῶσι. Γαῦλος, ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῴων, ἢ κάδος ἐν ᾧ τὰ πλοῖα αὐτλεῖται. Γαῦλοι, τὰ ποιμενικὰ τῶν γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ φοινικικὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀφ' τῶν πλοίων τινὲς δὲ καὶ τὰς χύδας γαύλους καλῶσι. Γαύρηξ, ὁ γαυρίων. Γαύρης, ὁ σεμνυνόμενος. Γαυρία, σεμνύνεται. χαίρει. Γαυρίαμα. καύχημα. ἐπαρμα φρύαγμα. Γαυριῶν. χαίρων. ἀγαλλόμενος. ἐπαιρόμενος. ἀλαζονευόμενος. Γαῦρος, αὐθάδης. σεμνός. μεγαλοπρεπὴς ἢ μετέωρος δυσπάθης φιλοκτήτης. Γαύρω, μεγάλῳ ἀκαταλήπτῳ. Γαυσάδας, ψευδής.

Γ αυσαλίτης, ὄρνεον παρὰ ἰνδοῖς. Γαυσόν, σκαμβὸν σχεβλόν. Γαυσῶσαι, προσελάσαι. κάμψαι.

Γ αφάτα, σκώληξ ὃν ἡμεῖς γῆς σίτηρον λέγομεν συρακούσιοι. Γάφυτον, γαμετές. Γάφυτον, ἐκ γῆς ῥέον. Γδύπησιν ἐλόφησεν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γ Ἔαρ, ἔαρ. Γέβους, ζυγά. Γεάγια, κουράλλια. Γεγάασι, γεγεννημένοι εἰσίν. ὑπάρχουσι. Γέβουπον, λόφον.

Γ εγάκω, γεγενημένος ὦ. Γεγάληκα, γεγάληνισμαι διακέχυμαι. Γεγανωμένη, λελαμπρυσμένη.

Γ εγαῖα, γεγενημένη. Γεγαὼς, γεγονὼς ὑπάρχων.

Γ εγαῶτα, γεγονότα ὑπάρξαντα. Γέγηε, βρέχει.

Γ έγηθεν, χαίρει. ἥδεται γελᾷ. Γεγηθότες. χαίροντες. Γεγηθὼς, χαίρων. Γεγλώτας, τείλλασθαι, οἱ δὲ βάλλον. Γέγλαται, κενοίλαται.

Γ εγλύπωνται, αὐτεγκλείονται. Γεγραμμένοι, ἐξωγραφισμένοι ἢ ἐζωγραφημένοι. Γεγριφὼς, ὁ ταῖς χερσὶν ἄλλοῦ. Γεγυναικωμένα, πέμματά τινα ὧν γυνὴ ἥψατο, καλεῖται οὕτω. Γεγυρανωμένον, κεκαυμένον ἢ τονικότα τῷ σώματι. Γεγωναί, αἱ ὁμιλίαι. Γεγωνεῖν, μεγαλοφωνεῖν ἤδη δὲ φθέγγεσθαι. Γεγωνοκόμη, ἡ μέγα κεκραυγῦα.

Γ εγωνὸν, τὸ ἐξάκουστον. μεγαλόφωνον. Γεγωνώς. μεγαλόφωνος. Γεγωνύειν, ἐξάκουστον βοᾶν.

Γ εγωνα σὺ καλῶ σὺ καλλίσω. Γεγωνήσω, βοήσω.

Γ εγωνέμεν, ἐξάκουστον φωνεῖν. Γεγωνίσκῃ, λέγει.

Γ εγωνὼς, κράξας. Γεγωὼς, κραυγάζων βοῶν.

Γ εγὼς, γεγονὼς ὑπάρχων. Γέη, τῇ γῇ. Γεηγόνος, γεωργός. Γεηγοῖα, γειονεῖ. Γεήναμεν, ἐνέγκαμεν, ἢ παρεῖς ἀφ' ἧς ὑπάρχει. Γεηναμένοις, γονεῦσι. Γείνατο, ἐγέννησε. Γεινεᾷ, γεννήσει. Γεῖπον, εἶδυμα. Γεῖσατο. ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον, οἱ δὲ πρὸς τῶν θυρῶν σέλασμα, καὶ τὰς ὥρας τῶν ἐν δύματος γείσας λέγουσιν. Γειοκόμον, γεωργόν. Γείσας, ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν. Γεῖσα, ἐκθέματα.

Γ εῖσα πολίζειν, ἐπὶ προσβάλλειν τὰ τείχη ἐν τοῖς τοίχοις. Γεῖσον, στεφάνωμα οἴκου. Γείσωσις, ἡ τῆς στέγης ἐξέχον. Γείτη, βάμματα ἐξ ὀρίων.

Γ ειτνία, πλησιασμός. Γειτνιῶντες, πλησιόχωροι.

Γ ειτνιῶν, ἐγγίζων. Γειτοίαι, γειτονίαι.

Γ ειτνιᾶν, γειτονεῖν. Γεῖτον, ἐγγὺς καὶ γείτος γὰρ αὐτό. Γειτόνημα, γειτνίαμα. Γεώρασε, γεί γονασε ἐξ ἄλλου γένους καλουμένους τῷ ἰσραὴλ προσηλύτους, ἢ τοὺς ποδὶ πὼ γῆν διαφθορουμένους.

Γ έκαλον, ἤσυχον. Γεηαθὰ, ἐνηῦσα. Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου. Γέλανοι. εἶδος ἰππων δυσγενῶν ἢ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων. Γελαρὴς, χαλιὼν λάκωνες. Γέλαρος, ἀδελφοῦ γυνὴ φρυγιστί.

Γ ελαὼς, ὁ γέλως. Γέλασ, ναύτας. Γέλγει. βαπτίζει χρωματίζει. Γέλγη, ὁ ἐρῶπος καὶ βάμματα καὶ ἄβακτοι καὶ κτένες. Γελσιοπωλεῖν, ἐρωπωλεῖν παντοπωλεῖν. Γέλγια. πίνη. σαγήνη. κυλαύρια. Γελγίδες, αἱ τῶν σκοροδῶν κεφαλαί. Γελγηθεύειν, ἀπατηλογεῖν.

Γ έλεα, τέλεα. Γελεῖν. λάμπειν αὐθεῖν. Γέλενος, ἀστροδελὸς ναρκισσος. Γέλιν. ὁρμιαν.

Γ ελαισβὸν, ψυχρόν. Γέλιν, θοι, βρέβιν, θοι.

Γ ελλίζειν, χαραχαρίζειν. Γέλλαι, τίλλαι.

Γ ελίκη, ἕλιξ. Γελλίξαι, σωθῆναι. Γελών. εἰδώλων ἐμπούσης τῶν ὡρῶν τῶν παρθένων.

Γ ελλώ. θαίμονι λῶ γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἀφ' ἁπάξειν. Γελοδυτία, ὁ λιοδυσία*. Γελοίιον, γέλοιον γέλωτος ἄξιον. Γελοῖος, ἱλαρός. γελοιαστὴς καὶ ὁ καταγέλαστος αὖος καὶ λοίδορος.

Γ έλων, γέλωτα ἢ γέλιον. Γέλαφρον ἐλυζον ἤγουν λέπτυον. Γελσὸν, ἀτυχές. Γελχάνος, ὁ ζῶν παρὰ κειρίῳ. Γελωμαξαι, γελοιάσαι. Γέλως, μαχαιρικὸς ὁσκωπτικός. Γηλωτῖνος, καταγέλαστος. Γέμματα, ἱμάτια. Γεμεῖν, κύειν.

Γ εμπὸς, κοιλός. Γέμος, γέμισμα πλήρωμα.

Γ εμπύλους, τοὺς ἰχθῦς, τὰς πτελαμίδας. Γεναφάθυ. παῖδος. Γενέθλιον. γένημα. Γενεὰ φυλὴ ἐκδὶ διαστήματος χρόνων τῶν μὴ καθ' αὑτὸ βεβιωκότων, τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μυρίπων ἀνθρώπων πλὼ δὲ γενεαὶ ὑφίστανται ἐτῶν οἱ ϻ. κ. οἱ δὲ, κέ. οἱ ἓξ λ γενεὴ ἡλικία βυγένφα συνέχεια γενεῆ πρότερος προγενέστερος. Γενέθλης, γενεᾶς, γενέτεως.

Γ ενέθλια, τὰ ἐκδὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, λῶρα, καὶ ἡ βύωλία. Γενέθλιον, τέκνον. Γενεαάδες, αἱ ποδὶ τὸ γένειον τείχες, γενάδες ἴσλος. Γενάϊτης, πωγωνίας. Γενάϊ ὕστερος, νεώτερος. Γενεός. εἶδος τί πελέκεως. γενεολογία. Γενέσια ἑορτὴ πάνθιμος ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύσασι. γένεσιν πατέρα. ἢ μέρα. Γενέσις κύπρος, ἢ ὠσον δὴ πρὸς κυπρίοις. γενεσιουργία. Γενέταν πατέρα. καὶ γενέτην. Γενέτας, ἔκγονος. Γενετυλίς.

γυναικείας θεὸς προσημένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὰς γλυκύσεις ἐοικυῖα τῇ ἑορτῇ, διὸ καὶ ταύτην καίνασθαι προετίθεσαν, ἔστι δὲ ξενικὴ ἡ θεὸς καὶ ἑορτὴ τῶν γυναικῶν. ¶ Γανετῆσι. παστέσι. ¶ Γανετυλλίδας, δαίμονας. ¶ Γανίη, διάφορα. ἢ γλυκάς ἢ ἐλαστήματα.

Γ γανίδες, ἀξίνιον πέλεκυν. ¶ Γανίας, ἔκγονος.

Γ γανικοὶ, γλυκεῖς. ¶ Γανικὸν, τὸ ἡδὺ ὅλον τοῦ ἐκπικόν. ¶ Γανύσθαι βύγλυκάστατοι γλυκαύστατοι.

Γ γανύσας, γλυκαίνος ἀνδρεῖος βύγλυκὺς συνῳκὺς, μέγας.

Γ γανῶιον, τὸ βύγλυκὲς καὶ τὸ τῆς γλυκύσεως ἀρχηγὸν καὶ συγγλυκικόν. ¶ Γανναῖος, ἀνδρεῖος βύγλυκὺς. ¶ Γάννας, μητρὸς ἀδελφός. ¶ Γάννημα, παιδίον. ¶ Γαννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀνωθεν ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερὰ, οἱ δὲ, ὁμογάλακτες καὶ φράτορες συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. ¶ Γαννησιουργὸς, δημιουργός. ¶ Γαννήτορες, γονεῖς. ¶ Γαννῆς, γνήσιος υἱός. ¶ Γαννήτορες, γονεῖς δυϊκῶς.

Γ γάνου κύπριοι καὶ λάβε καὶ κάθιζε. ¶ Γανύσης ἐκ τοῦ θεὸς ἀνοίασο, ὁ γεννητικός. ¶ Γαννοὶ, οἱ γυμνοσοφισταί. ¶ Γαννὸν, ἀρχαῖον. ¶ Γαννόν. κοῖλον.

Γ γαννικῶς, ἰσχυρῶς γενναίως. ¶ Γανύσθη, γένοιντο.

Γ γάυ, σιαγόνα. ¶ Γάνυς. γένυσι, πέλεκυς. μάχαιρα.

Γ γαυισαρὲτ. παστὲς ἀρχόντων. ¶ Γαυίδαι, ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις ἢ μητρόθεν. ¶ Γανύσθην, γένοιντο δυϊκῶς. ¶ Γάυσι, σιαγόσι. ¶ Γαύτο. ἔλαβεν. αὐτέλαβεν. ¶ Γαύτα, κρέα. σπλάγχνα. ¶ Γαυπελιζαὶ, οἱ βράζοντες καὶ παίζοντες. ¶ Γαυπανὴ, ῥίζα τίς οὕτω καλουμένη χωροῦσα εἰς τὰς αὐτιδόσεις. ¶ Γαύπινοι, οἰκεῖοι. ¶ Γαύπινος, ὕπνος.

Γ *γάυρ, ἡλικία. ¶ Γαύξ, πέλεκυς. ¶ Γαυῶν, τῶν παρθένων. ¶ Γεοῦχος, ὁ πλοῦτον ἔχων.

Γ βρὰ, τὰ τίμια. ¶ Γβραα, τιμᾶι τίμια. γυναῖκας. αὐτίμους γυναῖκας τὰς γέρασι τιμὴν ἐχούσας. ¶ Γεράδος, αἰγιαλός. ¶ Γβραῖ, τιμῇ. ¶ Γβραίρειν, ζιμᾶν, σέβειν.

Γ βραλέον, γέροντα ἢ ἀθενῆ. ¶ Γβράρον, αὐτίμου ἱλαρόν. μεγαλοπρεπῆ. ¶ Γβραίροντες, ζιμῶντες σεβυφιμοῦντες. ¶ Γεραιὸς πρεσβύτης. ¶ Γβραιῶν, γερόντων, αὐτίμων. ἢ τιμῶν ἢ σεβῶν. ¶ Γεράζεται, τιμᾶται. ¶ Γβραίρᾳ, τρέπει, τιμᾷ.

Γ βραάσβυδυ. αἱ παλαιαὶ σρύδυ καὶ τὰ παλαιὰ δένδρα, γεράσβυα. ¶ Γβρανεῖσαι, οἱ πὼ φωκικιὼ οἱ κωῶντες. ¶ Γβράνιος, βοτάνης εἶδος. ¶ Γβραραὶ, ἱβρεῖαι κοινῶς. ἰδίως δὲ αἱ τῷ διονύσῳ τῷ αὐλίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρσι. ¶ Γεράνος, ὄρνεόν τι, καὶ ὄρχησις καὶ ὄργανον ξύλινον ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα.

Γ εραυολκὸς, ὁ τοῦ χορῦ τὸ αὐδηλῳ ἀρχων.

Γ βραρώτβρος, αὐπρότβρος. πρεσβύτβρος.

Γ βράσ, τιμὴ, σέβασ. ἆθλον ἀρετῆς, ἀμοιβή. θέαμα. ὡρεά. ¶ Γβράσμιον, τίμιον. ¶ Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. ¶ Γβραντας, αὐθιοπας.

Γ βρίαινα, ἐρυαλεῖχ. ¶ Γέργωνα, πολλά. ¶ Γεργέειμος, ἑλάσσ εἶδος ᾧ τῆς ἐλάσσ ῥοῦσον. ¶ Γεργέεινος, διάβολος. ¶ Γέργμορος. βρόγχος.

Γ ερχέλοψ, ζῷον. ¶ Γέργηθος πόλις. ¶ Γεργῖνος, διάφορος διάβολος. ¶ Γέργυπες, νεκροί.

Γ έργυρα, αὐλὴ. δεσμωτήριον. ¶ Γερδὸς, ὑφάντης.

Γ έρηρα, ἐτίμησα. ¶ Γεραῖσος, ἀκρωτήριον τῆς βοιοίασ. ¶ Γέρω, σέβομαι. οἱ δὲ, γηράσκω. ¶ Γερήνιος, σέβιμος γήρων. ¶ Γερθιαύρβυ, αἱ τῶν χρίστων αὐδρῶν γυναῖκες. ¶ Γερθυρεὸν, ἰλαρόν.

Γ έρινθοι, ἐρέβινθοι. ¶ Γερηπηεία, ἀπώλεια.

Γ ερόιταν, πάσσων κρῆτες. ¶ Γερμανικὸς, ἔθνος.

Γ έρων, πρεσβύτβρος. ¶ Γερονπάσ, πάσσος.

Γ ερουσία, πρεσβυτβρίον πλῆθος γερόντων.

Γ έροντες, σέβιμοι. ¶ Γερούσιον, τὸ τοῖς σεβίμοις κατὰ γέρασ διδόμενον. ¶ Γερᾶκ, γερόντια. ἰῶ γὰρ σύσημα γερόντων. ¶ Γέρων, ἐκ μὲν τοῦ σεβίμου, κέκλησκεν δὲ γέροντας ἀρίσταν. γέρασ γὰρ ἡ τιμή. ἐκ δὲ τῆς ἡλικίασ ὁ γέρων. ¶ Γερᾶ, ἡ γεραιὰ. ἱμάς. ¶ Γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα. ¶ Γέρρα, τοὺς σκηνάς, καὶ τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρῶα αἰδοῖα, γέρρασ.

Γ ερράδια, χρωτηρίδια. ¶ Γέρρα, τὰ ἀχρηκαλάμων ἢ παπύρων ἐργασήρια. ¶ Γερρῶ, ἀπόλωλα.

Γ έρσυμον, ἄκρον ἁλιβυτικοῦ καλάμου. ¶ Γέρυς, γήρων. ¶ Γερύτας, γέρων. ¶ Γεροάκται, οἱ δῆμαι χοι παρὰ λάκωσιν. ¶ Γερωνία, γεροντία παρὰ λάκωσι καὶ λακεδαιμονίοις καὶ κρησί.

Γ ερώνιον, κοῖλον κοινόν. ¶ Γέρως, τιμήματος, οἷον τιμῆς. ¶ Γέσμα, χεῦμα. ¶ Γέσα, χοιρυλίς.

Γ εσία, σύνδυσις μέλη ἱμάτια ¶ Γέσσα, σολή.

Γ έτις, ἐλπίς. ¶ Γέτορες, ἔτη. ¶ Γεφς, σίαιωτός.

Γ δῦμα, χεῦσις ἔδεσμα. ¶ Γδυνῶν, γονάτων.

Γ δύ, γυνὸν τί ἀβα. ¶ Γδύσασθαι, πειράσαι ἅψασθαι. ¶ Γδύσει, ἀκροπειράσει. ¶ Γδυσσίννη, γαῦλον. ¶ Γδυλόφασ, ἡ χολόφα ὄχθη. τινὲς δὲ, ὄρη χεώδη. ¶ Γδυσώμεθα, ἀλλήλων πεῖραν λάβωμεν. ¶ Γεφύρα, διάβαθρα ὁδὸς, πόραμα διάβασις.

Γ εφύρασ, διόδους τάξεις ὑποδοχὰς τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. ¶ Γεφυεὶς, πόρνη τίς ἐκ γεφύρασ ὡς ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα, ἀλλὰ αὐδρα ἐκεῖ καθεζόμενον τῶν ἐλθόντων μυστηρίων συγκαλυπτόμενον ἀφ' ὁμάχος σκώμματα λέγειν εἰς τοὺς εὐδόξους πολίτας. ¶ Γεφυεισαὶ, οἱ σκῶπται, ἐπεὶ ἐλθοῦσιν ἐκ τῆς γεφύρασ τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἐσκωπτον τοὺς παριόντας. ¶ Γεφύρωσε, διαβατὸν ἐποίησε πὼ ὁδόν. ¶ Γεώργης ὁ ἡρακλῆς.

Γ εώδους, πλατώδους. ¶ Γεωμέτρης, ὁ τῆς γῆς μετρῶν τὰ μέτρα. ¶ Γεωμόρος, γεωργός. ¶ Γεωμόριον, τὸ τῆς γῆς μόριον. ¶ Γεώνα, ὗς θήλεια. λάκωνες.

Γ εωνόμοι, οἱ ἐν ταῖς ἀχρωκίαις διαπεμπόμενοι κληροῦχοι καὶ νέμοντες πὼ γῆν. ¶ Γεωπεῖναι, οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀχρούμενοι. ¶ Γεωργίτης, γεωργός.

Γ έωρες, γεωφύλακες, μέθοικοι. πάροικοι. ¶ Γεωφάνιον, μέταλλον τῆς κεραμιτίδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Γ ηγενεῖς, ἄνδρες. γυναῖκες. ¶ Γηγενέται, γῆς αἱρεταί. ¶ Γηγενέτας, γηγενεῖσι. ¶ Γηγενὴς, ὁ ἐκ τῆς γῆς πὼ γενεσιν ἔχων.

ἐσχηκώς. ¶ Γηγενῶν, τῶν τὰ γήϊνα ἐργαζομένων καὶ ἁμαρτανόντων κατὰ κοινὸν δὲ καὶ πάντες ἄνθρωποι νοοῦνται γηγενεῖς. καθὸ τὴν ὑπόστασιν τῆς γῆς ἔχουσι. ¶ Γηγγήλιξ. γήλιγρος, ὁ ἄγριος μῦς.

Γ ηγυρίσαι, οἰκτροί. ¶ Γήθειν, χαίρειν. ¶ Γήθησεν, ἐχάρη. ¶ Γηθῆσαι, ἡσθῆναι χαρῆναι. ¶ Γηθήσει, χαρήσει. ¶ Γηθόσυνοι, χαίροντες.

Γ ηθία, ἤθη. ¶ Γηθόσυνος, χαίρων περιχαρής.

Γ ηθόσυνον, χαίροντα ἱλαρὸν χαροποιόν. ¶ Γηθοσύνη, χαρὰ τέρψις ἡδονή. ¶ Γήθους, χαρᾶς.

Γ ήθυα, ἀμπελόπρασα. οἱ δὲ γηψυλλίδας. οἱ δὲ μεγάλα κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά. ¶ Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος γεωργός. ¶ Γηλεχέες, χαμαικοῖται.

Γ ηλιᾶσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γηλουμένους, συνειλημμένους. ¶ Γηλιώμενοι, κατεχόμενοι. ¶ Γῆμα, ἱμάτιον. ¶ Γῆμαι, συνοικῆσαι. ¶ Γημαμένη, συνοικήσασα. ¶ Γήμασθαι, γαμηθῆναι. ¶ Γήνεια, ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα. ¶ Γήνεσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γηοῦχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων. ¶ Γήπεδα. χωρία κτήσεις. ¶ Γηπόνος, γεωργὸς γεωμόρος.

Γ ήραϊ, τῷ γήραϊ. ¶ Γηράλιον, σριμὺ μέλαν.

Γ ηράλιος, γέρων, γεροήθης. ¶ Γηράμαον, γράζα.

Γ ηρᾶναι, γηρᾶσαι. ¶ Γηράνιον, γῆρας. ¶ Γῆρας, γηράσας κατὰ συγκοπήν. ¶ Γηράσηει, φθίνει λήγει. ¶ Γηράσκοντα, κομίζοντα γηροκομῶντα.

Γ ῆρας, ὄφεως δέρμα. ¶ Γηρεῖν* ποίοις. ¶ Γηροὶ, γεωλόχοι. ¶ Γήρια, τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα ἅπερ ἔνιοι πάππους λέγουσι. ¶ Γηροβοσκῶ, γηροτροφῶ. ¶ Γηροκόμος, γηροτρόφος. ¶ Γηρουχεῖται. ὑπὸ γήρως ὀχεῖται, ἢ γέρας τῆς ἀρχῆς ἔχει.

Γ ηρύεσθαι, φθέγγεσθαι. λέγειν. ¶ Γηρύοντες, φωνοῦντες λέγοντες. ¶ Γῆρυν, φωνήν. ¶ Γῆρυς, φωνή. ὅθεν καὶ κήρυξ τοῦ κ̄ πρὸς γ̄ συγγένειαν ἔχοντος. ¶ Γηρωπίζεται, γεροντεύεται. ¶ Γῆς ὀμφαλὸς, ἡ πάφος καὶ δελφοί. ¶ Γήτια, κρόμμυα ἃ καὶ γήθυα καλοῦνται. ¶ Γητικὰ παρὰ ἀλεξάνδρῳ ἐπιστολαὶ ποτήρια οὕτω καλούμεναι.

Γ ηφάγοι, πένητες ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι τροφῆς ἀμοιροῦντας καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ.

Γ ήχυτον, τὸ ἁπαλὸν τῆς γῆς.

ΤΟ Γ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῑ.

γ ία, ἄνθη. ¶ Γίαι, ὀδύναι. ¶ Γίαρες, ἔαρ. ¶ Γιγαλία, ἡγῆ. ¶ Γίγας, δυνάστης ἰσχυρός. ¶ Γιγαντία, ἡλικία τὸ πρότερον καὶ οἱ κατοικοῦντες γίγαντες. ¶ Γίγαντος, μεγάλου. ἰσχυροῦ. ὑπερφυοῦς. ¶ Γιγαρτὶς, σταφίς.

Γ ίγαρτον, τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον. ¶ Γιγγιλισμὸς, γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως. ¶ Γιγλισμοῖς, κιχλισμοῖς. ¶ Γιγγλίαν, κάλυμμα κεφαλῆς. ἐρουῶτες. ¶ Γίγγλος, νάνος. ¶ Γιγλυμὸς ὁ στρεφόμενος γόμφος ὑπὸ τῶν θυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδος. ¶ Γιγγρασμὸς, ἦχος. ¶ Γίγγρι. ἐπιφώνημά τι ὑπὸ κατὰ κώμων λεγόμενον, καὶ εἶδος αὐλοῦ. ¶ Γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροὶ, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. ¶ Γιγγρὸς, αὔλημά τι, ὅπερ ἔνιοι γίγγρον οἱ δὲ, αὐλοῦ γένος.

Γ ιγνῶν. οἱ δὲ γιγῶν παταϊκὸς ἐπιπαταϊκὸς τραπέζιος. οἱ δὲ, αἰγύπτιον ἡρακλέα. ¶ Γιγνώσκει, γινώσκει.

Γ ιλὸς, ἑτερόφθαλμος. ¶ Γιμάσαι*, σιαγόνες.

Γ ιμβάναι, ζεύγανα. ¶ Γὶν, σοί. ¶ Γνὶς, γερανὸς τυῤῥηνοί. ¶ Γίννος, ὁ πατήρ. ἵππος. ἡ δὲ μήτηρ ὄνο μανωθή. ¶ Γίξαι, χωρῆσαι. ¶ Γίο, αὐτοῦ.

Γ ίπον, εἶπον. ¶ Γὶς, ἱμὰς καὶ γῆ καὶ ἰσχάς.

Γ ισάμεναι, εἰδέναι. ¶ Γίσας, φθείρας. ¶ Γισγὸν, ἴσον. ¶ Γίσιον, μικρὸν τεῖχος. ¶ Γιστία. ἐσχάτη.

Γ ιστίαι, ἱστουργοί. ¶ Γιστιῶ, παύσομαι. ¶ Γισχὺν, ἰσχύν. ¶ Γιτέα. ἰτέα. ¶ Γίτονας τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ̄.

γ λαγέας, γεγαλακτωμένας. ¶ Γλάζει, πτερύσσεται. κέκραγε. ¶ Γλάγος, γάλα. ¶ Γλαμὸς, μύξα. ¶ Γλάματα ἀστράγαλοι. ¶ Γλαμυρὸν, ἀνεμῶδες ἔνυδρον ὑπόδακρυ. ¶ Γλαισμοὶ, λόφοι. ¶ Γλαινοὶ, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν οἷον ἀστέρες.

Γ λακκὸν, γαλαθηνόν. ¶ Γλακῶντες, μεστοὶ γάλακτος. ¶ Γλαμῶντες, λημῶντες. ¶ Γλαμῶν, λημῶν. ¶ Γλαμὰν, λειμῶν. ¶ Γλαμία, πόλις κρήτης. ¶ Γλαμυξίαν, γλάμαν λήμαν*. ¶ Γλανὶς, ἀργὸς καὶ εἶδος ἰχθύος. οἱ δὲ γλανεός. ¶ Γλανοὶ, ἀχρεῖοι. ¶ Γλαμψοὶ, χαληνοὶ στόματος.

Γ λάμπτειν, πίνειν. ¶ Γλαρὶς, ὄρος. ¶ Γλαυκὴ, ἰσχυρὰ φοβερὰ λευκή. ¶ Γλαυκία, ἢ γλαύκιον, βοτάνη τίς. ¶ Γλαυκίζειν, ἀμβλυωπεῖν.

Γ λαυκιόων, κατὰ πληκτικὸν ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων. ¶ Γλαυκὸς, λευκός. ¶ Γλαυκοφόρβιδας, ἵππους εὐγενεστάτας. ¶ Γλαυκῶπις, φοβερὰ ἐν τῇ ὁρᾶσθαι, λαμπρόφθαλμος εὐόφθαλμος.

Γ λαὺξ, νυκτόβας. πετεινὸν νυκτερινόν. ¶ Γλαὺξ, νόμισμα ἀθήνησι τετράδραχμον. ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησίς τις καὶ ὄρνεον καὶ φυτόν. ¶ Γλαυσὸν, λαμπρὸν, θρασύ. ἰταμόν. ¶ Γλαύσσει, λάμπει, φαίνει φάσηρ. ¶ Γλαυρὸν, σεμνόν. ¶ Γλαῦκ' ἀθήναζε, παροιμία ὑπὸ τῶν μάτην τί πραττόντων, ὥσπερ εἰ γλαῦκας ἀθήναζε ἄγοι. πληθύουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες. ¶ Γλαῦκες. λαυριωτικαὶ ἀριστοφάνης ὄρνισιν, οἱ ἀργυροστατῆρες, ἐν λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυραῖαι. γλαὺξ δὲ τὸ ὑπὸ χάραγμα τοῦ στατῆρος. ¶ Γλαύκου τέχνη. παροιμία ὑπὸ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. διονυσόδωρος δὲ, τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν. γλαῦκος γὰρ χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν. ¶ Γλαὺξ ἐν πόλει παροιμίᾳ ταῖς ἀληθείαις, ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ φαίδρου ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Γλαὺξ ἔπτατο. πρὸ τῆς μάχης ἐν σαλαμίνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν. ¶ Γλάφει, γλύφει. ὀρύσσει. κοιλαίνει.

Γ λάφυ. σπήλαιον ἄντρον. ¶ Γλαφυραὶ, κοῖλαι, βαθεῖαι. ¶ Γλαφυρᾶς, ἀνθηρᾶς ἄλλοι δὲ κοίλης ἢ βαθείας. ¶ Γλαφυρὸν, τερπνόν. κοῖλον. ἡδὺ βαθύ.

Γ λαφυρὸς, ἀνθηρὸς λαμπρός. τερπνός. κοῖλος. ἡδύς. βαθύς. ¶ Γλάψαι, κοιλάναι. γλύψαι, ἐκτρίψαι σκαλεῦσαι. βαθῦναι. ¶ Γλευήσας, ἀπὸ τοῦ γλεύκους γενόμενος ἔκλυτος καὶ παρειμένος ἀπὸ τῶν οἴνων. ¶ Γλεῦκος, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. ¶ Γλεῦξις, οἶνος ἔψημα. ¶ Γλέβα, ἀξίωμα συγκλήτου. ¶ Γλέφαρα, βλέφαρα ὀφθαλμοί. ¶ Γλήνεα. οἱ δὲ ποικίλ' ἄττα καὶ γληνὸν τὸ ποικίλον καὶ ζώδια ἀγάλματα, ἔνιοι κήρινα πλάσματα ἀξιοθέατα. ¶ Γλῆνος, φάος. ¶ Γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ, καὶ παίγνιον. οἱ δὲ τὸ οὐδενὸς ἄξιον, καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσοψιν, καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἢ ὄρη. ¶ Γληνωτὰ, πονηρά. ¶ Γληχονοειδὲς, δίκταμον. ¶ Γλίον, εὔτονον ἰσχυρόν. ¶ Γλοῖα, κόλλα. ¶ Γλοῖος, ῥύπος. ¶ Γλῆσχραι, κνῆμαι. ¶ Γλισχρὸν, ἐνήλατον. ¶ Γλίσχρος, φειδωλὸς σκνιφὸς, λίαν ῥυπαρὸς ἐνήλατος κολλώδης. ¶ Γλίσχρως, ὀλισθηρῶς.

Γ λίσσα πόλις. ¶ Γλιᾶται παίζει. ἀπατᾶ.

Γ λιττὸν, γλοιόν. ¶ Γλίχη ἐπιθυμεῖς. ¶ Γλίχεται, παίζει. ἐπιθυμεῖ. προθυμεῖται. ¶ Γλιχόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Γλιχόμενος, ἐπιθυμῶν.

Γ λιχύτης, ἀτυχὴς, ἢ ἐπίπονος, ἢ ἐρωτική. ¶ Γλιχὸς φειδωλὸς καὶ γλίσχρος. οἱ δὲ πολυπράγμων, περίεργος. ¶ Γλίδου χράναι, εἰς οὓς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. σοφοκλῆς. ¶ Γλοιὰς, ἡ κακοήθης ἵππος, καὶ πολυδίκη παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ γλοίης τὸ αὐτό.

Γ λοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατειλλωπεῖν. οἱ δὲ διεγγελᾶν.

Γ λοιητὰ, κακοήθη. ¶ Γλοιὸς, νωθρὸς ἀσθενὴς ῥυπαρός. ¶ Γλοιῶς. ναυστακτικῶς. ¶ Γλούρεα, χρύσεα, φρύγες γληρὸς χρυσός. ¶ Γλουτοὶ, τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα. ¶ Γλουτὸν, τὸν περὶ τὰ ἰσχία. ¶ Γλουτὸς, σφαίρωμα. ¶ Γλυκεῖα, ἡ γλυκύρριζος. ¶ Γλυκίων, ἡδίων. ¶ Γλυκὴ, βοτάνη τὶς ἐδώδιμος. ¶ Γλυκίννας, διὰ γλυκέος οἴνου πλακοῦς. ¶ Γλυκερῶσι δωνίω. δράμα δέ ἐστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἄρχεται οὕτως, σιδώνιον πότ' ἄστυ κάδιμος ἐκλιπὼν ἀγήνορος παῖς διεβεβόητο δὲ τὸ μέρος τοῦτο. ¶ Γλύκιον, ἥδιον. ¶ Γλυκὺς, ἡδύς.

Γ λύκκα, ἡ γλυκύτης. ¶ Γλυκκὸν, γλυκύ. ¶ Γλυκεῖν, τὸ γάλα καὶ τὴν χολήν. ¶ Γλυκὺ μελιχρόν.

Γ λυκυδερκὲς, ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ¶ Γλυκυθυμία, ἡδονή. ¶ Γλυκύθυμος. ἀνειμένος. ἡδύς. ἁπαλόψυχος, ἥπιος. προσηνής. γλυκύς. ¶ Γλυκυσίδη, φυτὸν ποιὸν συντελοῦν πρὸς ἀτόπημά τι τῶν γυναικῶν.

Γ λυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον κρῆτες. ¶ Γλυκύφρουροι, τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦντες καὶ ἔνδον μέλιτος ὄντες.

Γ λύκων, ὁ εὐήθης. ¶ Γλύξις, ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄγονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἁπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν.

Γ λυφεῖον, ἄντρον τί καὶ ὄρος. ¶ Γλυφίδες, αἱ χεῖλαι τοῦ βέλους ἀπὸ τοῦ γεγλῦφθαι καὶ κεκοιλάνθαι, εἰς ἃς ἡ νευρὰ ἐντίθεται τοῦ τόξου. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκίδων χημὰς λέγει ὅμηρος, καὶ αἱ θαλάμαι.

Γ λύψαι. ξύσαι. χαράξαι. ¶ Γλυκὺς ἀγκὼν, παροιμία ἣν φησιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ νείλῳ κατ' ἀντίφρασιν, εἶναι γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ ῥεῦμα καὶ ἀηδῆ, ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν αἰσχρόν τι δοκιμαζόντων. ἐπαινούντων δὲ ὡς καλὸν, ἢ τοῦ ἐναντίου σπουδαῖον μὲν ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον. κλέαρχος δέ φησι τοὺς αἰγυπτίους ἐξυβρίζειν εἰς τὰς τῶν καταδεεστέρων γυναῖκας καὶ παρθένους, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων ὀνομάσαι γλυκὺν ἀγκῶνα. ¶ Γλῶς, ὄνομα αἰγυπτίου τινός. ¶ Γλωσσαλγία, φλυαρία.

Γ λῶσσαι, φωναὶ καὶ σημεῖα ἐπὶ τοῦ ὕδατος παρὰ τοῖς θύταις. ¶ Γλώσσας, τὰς γλωσσίδας τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ἀποδημάτων, καὶ τὰς λαλιάς.

Γ λώσσαργον, στόμαργον ταχύγλωσσον. ¶ Γλωσσόκομον, θήκη. σωρός. ξυλίνη. τῶν λειψάνων.

Γ λωσσοστροφεῖν. περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γ λώνη, οὐδενὸς ἄξιον. ¶ Γλωρεῖν, χρονίζειν.

Γ λωρὸν, νόμον. ¶ Γλωττοκόμιον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωσσίδας, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶ Γλωττοποιὸς, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωσσίδας ποιῶν. ¶ Γλωχῖνα, τὴν γωνίαν τοῦ βέλους, καὶ τριγλώχινας ὁ ἱστούς. καὶ γλῶσσαν καὶ ἄκρον. κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ καὶ αἱ τοῦ ζυγοῦ γωνίαι. ¶ Γλώσσας οὐκ ἐμπήξεται. οὐκ ἂν διαφάγοιτο οὐκ ἂν γεύσοιτο. ¶ Γλωσσαπίδας, τοὺς τῇ γλώσσῃ ὅπλῳ χρωμένους ὥσπερ ἀπίδι μεταφορικῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γ νάθμοι, γνάθοι. σιαγόνες. ¶ Γναθμὸν, τομώτατον καὶ αἱρετικώτατον. ¶ Γνάθους, θηλείας ἢ γυναῖκας. ¶ Γναθοῦν τὸ εἰς γνάθους τύπτειν. ¶ Γνάθων παράσιτος.

Γ ναμπτὰ, καμπύλα. πεκτά. ὑγρά. ¶ Γναμπτῇσιν, ἀνακεκλασμέναις ἐπικαμπέσι. ¶ Γναμπτὸν, εὔπειστον, ἔνυγρον. εὔγναμπτον. εὐμετάβολον.

Γ ναφέως. καθαίροντος ῥύπον. ¶ Γναμπτοὺς, χαλινούς. ¶ Γνάμψαι, κάμψαι κλάσαι πεῖσαι.

Γ νάμψεν, ἔξεσεν, ἤμυξεν. ¶ Γναπτὰς, ἕλικας τὰ καμφθέντα ψελλία. ¶ Γνάπτει, κάμπτει.

Γ ναταὶ, ἀκταί. ¶ Γναφάδιον, γναφάλλιον βοτάνη.

Γ νάφαλλον, τύλη. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον. καὶ ὁ γναφεὺς, κναφεύς. ¶ Γνάφαλος, πηλός. ¶ Γναφεὺς, εἶδος ἰχθύος. ¶ Γναφῆναι, κλασθῆναι καμφθῆναι. ¶ Γνήσιος, ὁ ἐξισονομῶν ἴδιος οἰκεῖος. ¶ Γνοιεν, μάθοιεν. ¶ Γνοίησκεν. εἰδείης ἄν. ¶ Γνοιῆσαι. γνῶναι. ¶ Γνόφεον, μέλαν.

Γ νόφος, συνεφεία δῖνος. ἄνεμος. ἀχλύς. σκοτομηνία.

Γ νώμῃ δίδωμι συμβουλεύομαι. ¶ Γνάθοι, βόθροι κοιλώματα, σπήλαια. θαλάμαι, καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα. ἔνιοι γνυθούς. ¶ Γνύων, νωθραίνων. ¶ Γνὺξ, ἐπὶ τὰ γόνατα. ¶ Γνυπτεῖν, ἀσθενεῖν. μαλακίζεσθαι. ¶ Γνυπήσει, γονυπετήσει.

Γ νυπεσὸν, ἀργόν. οἱ δὲ ἔκλυτον. ¶ Γνυπετοὶ, ἐκτετάμενοι δειλοῖ. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς καὶ κατεγνυπῶσθαι

μετεγνυ

μετεγγυμνάσθαι. Γνύποντι, ἀσθενοῦντι. Γνυπῶνες, στυγνοί. κατηφεῖς. ἄτολμοι παρειμένοι. καὶ μαλακοὶ ἐπὶ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι. Γνυφαὶ, νάπαι. Γνώριμοι, μαθηταί. Γνωρίμῳ, γινωσκομένῳ δυϊκῶς. Γνώριμος, οἰκεῖος γινωσκόμενος. Γνωρίσματα, τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισὶν ἔξω τῶν περιδερραίων. Γνωρίσαι, φανεροποιῆσαι. Γνῶθι σαυτὸν, ἀπόφθεγμα χείλωνος φασί. Γνῶμα δὲ βαλλόμενον ὀδόντα δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατηρτυκὼς ἤδη λιπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις.

Γνῶμαι, τὰ ψηφίσματα. Γνώμη, διάθεσις ποιάτις καὶ γνώμη καὶ ἐπιστήμη. Γνωμοτυπία. γνωμολογία ἀκριβὴς, ἀπὸ τοῦ γνῶναι λέγεται καὶ τὰ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις κέντρα καὶ τὸ περὶ τοῖς τακτικοῖς.

Γνώμων, συνετὸς σοφοκλῆς. Γνῶναι, κρῖναι. καὶ τὸ συνουσιάσαι. Γνωσιμαχῆσαι. τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. ἄλλοι τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτοῦ μάχην ἡσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. Γνῶσις, σύνεσις εἴδησις νόησις. Γνωτὴ, ἀδελφὴ ἢ ἐρωμένη. Γνωτοὶ, ἀδελφοὶ γνωστοί. Γνωτὸν, εὐεπίγνωστον. ποτὲ δὲ ἀδελφόν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

γόνατα, τὸ ὅριον φοίνικες. Γοβρίαι, φανοὶ λαμπτῆρες. Γόγρος, ἰσχύος εἶδος. καὶ ἡ γροιώδης τῆς ἐλαίας ἔκφυσις τὸ κάτω τοῦ στελέχους. Γογρύζειν, τὸν θορύζειν τὸ τὰς ὗς φωνεῖν, ὅπερ ἔνιοι γογγυλίζειν, τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται. Γοιγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι.

Γοιγρώνη, ἀπόστημα ἐν φαρύγγι. Γογγύζειν, φθέγγεσθαι τὸν θορύζειν. Γογγύλον, στρογγύλον σκληρόν. Γογγυλεῖν, συστρέφειν. Γογγυλόσκηνος, στρογγύλον ἔχων τὸν οἶκον ἢ τὸ σῶμα. Γογγυλεύματα, στρογγυλεύματα. Γογγυλωπὰ, στρογγύλα εὔτονα. γοργά. Γόιγων, μωρός. Γόδα, ἔνδρα μακεδόνες. Γοδᾶν, κλαίειν κύπριοι.

Γόδατος. θήρα. Γοδὸν, γόητα. Γοεραῖς, θρηνώδεσι πενθικαῖς. Γόης, μάτος κόλαξ περίεργος.

Γοητεύει, ἀπατᾶ, μαγεύει. πείθει. φαρμακεύει ἐξαιδεῖ.

Γοησίοδος. ὠδὸς ἀπατεών. Γοητικὸν, ἀπατηλὸν μαγικὸν τὸ δι' ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον. Γοιαυτὼ, φαρύξ. Γοῖδα οὐκ οἶδα. Γοιδύες, ῥυτῆρες.

Γοίδημι, ἐπίσταμαι. Γοιδοῦλος. λαλιός. οἱ δὲ γοδοῦλος. Γοίνακες, βλαστοί. Γοῖνος, οἶνος.

Γοιναῦτις, οἰνοχόη. Γοινεὲς, κόρακες. Γοῖσος, μέλαν πλατύ. Γοῖτα, οἷς. Γοιταί. κριθαὶ γραστίς. Γοῖτος, ῥύπος πάθος. Γοιτόσυρον, τὸν ἀπόλλωνα σκῦθαι. Γολοινὰ, χλωρὰ ἢ γολονά. Γολομένη, βοτάνη. Γολύριον κέλυφος οἰκεῖον ταραντίνοις. Γολμοὶ, στολμοί. Γόλμις, ψαρὸ τὸ ὄρνεον. Γόλαμος, διωγμός.

Γόλανα, ἀγκύλη ἀντιλαβεύς. Γόλησις, κακοδαιμονία. Γόλλακα. λάκκον. Γόμος, ζωμός.

Γόμνη, ὀρίγανον. Γομφία, ἤγουν γομφοτήρια ἐξύλα εἰς γόμφους. Γομφιασμὸν, συνθλασμὸν ἢ συντριμμὸν, ἢ μοδιασμὸν ὀδόντων. Γόμφοι. μῆλοι σφῆνες. δεσμά. ἄρθρα. σύνδεσμοι. καὶ ὀδόντες γόμφιοι. Γόμφοις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς.

Γόμφους, ὀδόντας καὶ τοὺς συνδέσμους τῶν ξύλων ἢ μυελούς. Γομφωτήρια. ἧλοι. Γόμορρα, μέτρον στάσις. Γόμφυσι, σφηναρίοις. Γομφοπαγῆ, συνηρμοσμένα. Γομφῶσαι, συμπῆξαι.

Γονάδες, μητέρες. Γονᾶ. κύει γεννᾶ. φύει. καὶ γυναικεῖον αἰδεῖον. Γόναρ, μητέρα λάκωνες.

Γονὰς, τέκνα. Γονορρυὴς, οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. Γονορρύα, πάθος περὶ τὴν γονήν. Γόνος, υἱός γέννημα, φυλὴ, καὶ ὁ ἀπόγονος παρ' ὁμήρῳ.

Γόνοις, τέκνοις. Γόνυ κάμψαι, ἀναπαύεσθαι.

Γονὴν γένεσιν μητέρα καὶ τὸ σπέρμα. Γονὴς ναρκισσὸς τὸ φυτόν. Γονίμη. ἡμέρα ἡ περισσὴ καὶ μὴ ἄρτιος. Γόνιμος, γνήσιος υἱὸς γεγονὼς ὁ οὐκ εἰς ποιητός. Γόνιμον, εὔκαρπον. Γονίας, εὐχερὴς αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Γονοειδὲς, γόνω ἐοικός. Γονόεσσα, πόλις. Γονιαγμὼν, γονοτύλη τὸ τετυλωμένον τῷ γόνατι, τύλας γὰρ λέγουσιν ἃ ἡμεῖς τυλώματα. Γουνουνία, σάμψυχος.

Γονύκροτοι ἤτοι βλαισοὶ ἢ ὃς τὰ γόνατα συγκρούει, δηλοῖ. ἀπὸ γὰρ δέους ἔσθ' ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα.

Γονυπετεῖ. παρακαλεῖ. δέεται. ἱκετεύει. Γονόεσσα, πόλις πελοποννήσου. Γόνυγρον, τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία. ἢ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν γερόντων. μηκέτι σθένειν δυναμένων τοῖς γόνασι. Γόνον, μίτον.

Γονώνη, ὀρίγανος. Γόοιο θρήνου. Γόον, θρῆνον.

Γόος, θρῆνος, ἢ θρηνητικός. Γοόωσσα, θρηνοῦσα.

Γοργάδων, ἀλιάδων, δαιδάλῳ σοφοκλῆς. Γόργεια, προσωπεῖα. Γοργίδες, αἱ ὠκεανίδες.

Γοργόνες, αἰγίδες. οἱ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν αἰγίδων πρόσωπα.

Γοργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος. Γοργόνα, ἣν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ λάμαχος ἵνα τὸν λάμαχον εἴπῃ. Γόργευσον, τάχυνον σπεῦσον. Γοργὸς, εὐκίνητος, ταχὺς, σκληρός. λιπαρός. εὐτραφής. Γοργῶπιν. φοβερόφθαλμον. Γοργωπένεσθαν, φοβερὰν καὶ καθέσθαν ἢ ὄψιν. Γοργῶπις. κρατῖνος, ἐν πυλαίᾳ λίμνη φασὶ εἶναι ἐν κορίνθῳ. εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ γόργην ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν. Γοργωπόν. πικρὸν τὴν βλέψιν, καὶ γορδελίζειν, ἀδολεσχεῖν. αὐστηρόν.

Γοργὼ, γοργότης. πέπλασται δὲ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ὡς ζηλοχρύσω. τὰ γὰρ περὶ τὴν δανάην καὶ τὸν περσέα καὶ τὰς γοργόνας, ὅμηρος οὐκ οἶδε.

Γοργώψατο, πικρὸν ἔβλεψε. Γοργείην, κεφαλὴν οὐ τὴν γοργόνα ἐκληπτέον, ἀλλὰ γοργότητά τινα καὶ φόβητρον. ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτου τὰ περὶ τὸν περσέα ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν γοργόνος. Γοργοτάτω. γοργότατοι δυϊκῶς. Γοργύρα, ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξείη. Γοράπιες, ῥάφανοι. Γορτύνα, πόλις. Γόρτυξ, ὄρτυξ. Γόρυνος, μῦς βάτραχος. Γοτὰν, ὗν μακεδόνες. Γορὸς, κυρτός. Γορυτὸς, θήκη τόξου. Γοῦν, τοίνυν. Γοράτου ἠφινὸν, οἱ δὲ

ῥανῶ. ¶ Γονναζέσθην, ἐλιτάνευον. ¶ Γουνέομαι, ἱκετεύομαι. ¶ Γουνούμενος, ἱκετεύων.

Γ ουνοῦσθαι, γουνιαῖος τόπος. ¶ Γουνῷ ἀλωῆς ἐν τῷ γονιμάτα τῷ τῆς ἀλωνίας. ¶ Γουνόντων, γονάτ.

Γ ουνῷ γονίμῳ τόπῳ. ¶ Γοῶσα, θρηνοῦσα.

Γ ορτώ. κατάπληξις. φόβος, πικρία. αὐστηρία, καὶ γορτὼ δυικῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

γ ρὰ φάγε κύπριοι ¶ Γραβὰν, σκαφίον βόθρον. ¶ Γραία. πόλις γῆ καὶ δημήτηρ γραῖαν καρδοπόν. ¶ Γραιβία, ἡ γραιτία πανήγυρις ταραντῖνοι. ¶ Γραικιστὶ, ἑλληνιστί.

Γ ραικὸς, ἕλλην. ¶ Γραίνειν, ἐσθίειν. ¶ Γραιωπίας. γραίᾳ ἐμφερής. ¶ Γραιολέας, πονηρὰς ἢ ὀλεθρίας γραίας. ¶ Γράμματα. τὰ γεγραμμένα. καὶ συλλαβαὶ, καὶ τὰ ζωγραφήματα. καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ὑ ἀπογραφαί.

Γ ραμμαὶ, ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ. ἦσαν ὡς τὸν χορὸν ἐν στοίχῳ ἵστασθαι. ¶ Γραμμαιτητὰ, γραμματευτά.

Γ ραμματίας, περιεσπασμένους. ¶ Γραμματεύειν, γράφειν ἀναγινώσκειν. ¶ Γραμματεὺς, ὁ ἀναγνώστης. γράμματα εἰδὼς καλῶς. ¶ Γραμματίδιον, ὁ τὲ μὲν τὸ πινακίδιον, ὁ τὲ ὅμοιον γλασσοκόμω, λέγεται δὲ καὶ ἐπιστόλιον. ¶ Γραμματιστὴς, γραμματοδιδάσκαλος. ¶ Γραμμὴ, ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς. ¶ Γραμμὴ μακρὰ, εἰώθει ὁ διδάσκαλος καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν. ¶ Γραμμαθέπτα, δραπέτα. γραμματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ παιδευόμενος. ¶ Γρανθέωνα, γέροντα.

Γ ράμμα δήμιον, ἡ διαθήκη. ¶ Γραὸς, γραῦς, γυνὴ γηράσασα. ¶ Γράπιν, γήρας τέττιγος ἢ ὄφεως καὶ τῶν ἐκδυομένων, καὶ εἶδος ὀρνέου, καὶ ῥυσσὸν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας, ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἠτυμολόγηται παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέειν. ¶ Γραπίνης, οἶνος τραχύς. ¶ Γραπτύς. τὰς ἀμυχὰς καὶ καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν. ¶ Γράσως, δυσοσμία.

Γ ράσων, μορὲ ἀνούστατε. ¶ Γραύκαλος ὄρνις τεφρός. ¶ Γραῦς, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἕψηται, ἢ τί τοιοῦτον ὑγρὸν, καὶ ἡ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμὴ, καὶ βόλος τίς ἀστραγάλων. ¶ Γραῦς, ἔριφος, ἀπολλόδωρος φησὶ, ὅτι ἔστι τίς παροιμιώδης λεγομένη ἐριφία γραῦς, εἶναι δὲ αὐτὴν οἷον γραῦν ἔριφον τὴν ἐν παρθενίᾳ καταγεγηρακυῖαν, οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀκρίδος, τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπότινων* μάτην λέγομεν,

Γ ράφεται, ἀντιγράφει ἢ κατηγορεῖ. ¶ Γραφεὺς, ζωγράφος. ¶ Γραφὴ, κατηγορία. ¶ Γραφὴ, ἡ δημοσία δίκη, ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος ἢ νόμου τίς κατηγορῇ. καὶ ἡ ἐπὶ δίκην κλῆσις καὶ ἡ παράγραφος γραφὴ καὶ ἐπίκλημα, κατηγορία καὶ ἔγκλημα.

Γ ράψαι, ξύσαι, χαράξαι, ἀμύξαι. ¶ Γρηικάμινοι, ἐπεὶ εὔλαλοι αἱ γράσσαι. διὰ τὸ παντοδαποῖς ἀνδράσιν ὁμιλεῖν. ¶ Γρηίον, παλίον. ¶ Γρηνὴ, ἄνθη σύμμικτα. ¶ Γρηνικὸς, ποταμός. ¶ Γρηντὶς, βυρσεύς. ¶ Γρίνος, δέρμα. ¶ Γριπίζει, ἁλιεύει.

Γ ριπεὺς, ὁ ῥάπτων τὰ ἁλιευτικὰ λίνα καὶ ὁ ἁλιεύων.

Γ ριπωμένα, συνελκόμενα. καὶ σπατωδῶς συμπαθοῦντα, οἱ δὲ ἐγγίζοντα. ¶ Γρισῶν, ὗς ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον.

Γ ριφᾶσθαι. γράφειν, οἱ δὲ ξύειν, καὶ ἀμύσσειν λάκωνες. ¶ Γριφεύειν, αἰνίττεσθαι. ¶ Γρίφη, τὰ ἐν τοῖς πότοις βαλλόμενα ζητήματα. ¶ Γριφοειδὲς, δυσάρεστον. ¶ Γρίφος, τὸ δίκτυον, καὶ συμποτικὴ ζήτησις αἰνιγματώδης, καὶ πρός τιμον ᾧ μὴ λύσαντι, τὸν γρίφον ἐκπιεῖν τὸ συγκείμενον ἤτοι ἄκρατον ἢ ὕδωρ, τουτέστι κάδον ὕδατος. ¶ Γρίφος, ζητήματος. ¶ Γριφόμενα, γραφόμενα ἢ ἐπανειλούμενα. ¶ Γρομφὰς, ὗς, παλαιὰ, σκρόφα, ὁμοίως καὶ ἡ γρομφίς. ¶ Γρόνθων, ἀναφύσησις ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί. ¶ Γρονθονεύεται, θυμοῦται. ¶ Γρόσυνον, τάραξον.

Γ ροῦμος, στρόβιλος. ¶ Γρούσσεται, μηρύεται, ἤγουν ἐκτείνεται. ¶ Γρὸμφεῖς, οἱ ζωγράφοι.

Γ ρῦ, ὁ ἀπὸ τῷ ὄνυχι ῥύπος, ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον, καὶ ἡ γρυτὴ, καὶ τὸ βραχύ. ¶ Γρυβὸς, γρύξ.

Γ ρύζειν, φθέγγεσθαι. λέγειν. ¶ Γρυήλιον, ῥωσμὴν δρυός. ¶ Γρυλλίων, ὁ χοῖρος. ¶ Γρυλλίζοντα γρύζοντα. ¶ Γρυλλάζειν, γογγύζειν. ¶ Γρύλλη, ὑῶν φωνή. ¶ Γρύλλος, χοῖρος. ¶ Γρύμνη, ἄνηκος. ¶ Γυμναία, ἐσθὴς καὶ ἀγγεῖον σκευοθήκη ἐν ᾧ ἡ γρύπη. ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια ἃ καὶ γρύτην λέγομεν. ¶ Γρυμπάνειν, γρυποῦσθαι συγκάπτειν.

Γ ρῶος, ὁ γρύψ. ¶ Γρὺξ, ὁ τόπος τοῦ ὄνυχος.

Γ ρύψαι, ἡμέρα κράξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι, ἢ ὑλακτῆσαι. ¶ Γρυπαὶ, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν. οἱ δὲ γυπαί. ¶ Γρυπάλιον, γερόντιον ἢ γρυπάνιον.

Γ ρύπες, μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν καὶ ἀγκῦραι καὶ εἶδος ζώου πτερωτοῦ ὃ καλοῦσι γύπον* ἐμέσιν.

Γ ρυπνὸν, στυγνόν. κατηφές. ¶ Γρυπὸς, τὰ ἔξω τοῦ στόματος καμπυλώρρις ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων.

Γ ρυπὸν, γρὺψ κατηφῆ. στυγνόν. ¶ Γρύπτειν, γρυποῦσθαι συγκάπτεσθαι. ¶ Γρῦται, σκεύη.

Γ ρυτεύεται, παρασκευάζεται. ¶ Γρωθώνη, σαπρὰ γραῦς. οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνον. ¶ Γρωθύλοι, γωλιοὶ σπήλαια. ¶ Γρωνάδες, θήλειαι σῦες.

Γ ρώνους, τοὺς ἀκούοντας καὶ τοὺς μὴ λαλοῦντας. καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκύτινον καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου οὗ λόγχαι κεῖνται. ἄλλοι δὲ τὴν ὀπὴν τῆς πέτρας δι' ἧς τὰ σχοινία πρὸς τὴν τῶν νεῶν στάσιν ἠσφαλίζοντο.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

γ ύαι. ὁδοὶ πλέθρα. ¶ Γύαια, ἀπόγεια σχοινία τὰ πρυμνήσια πορίγυα. ποτήρια. πτυχαί. ¶ Γύαλα. θησαυροί. ταμία. κοιλία. γυαλὸν κοῖλον, ἄλλοι πορίβολον. ἄλλοι τὸ κύτος τοῦ θώρακος, τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλώματος, καὶ δηλοῦται διὰ περιφράσεως ὁ πᾶς θώραξ. ¶ Γυβᾶ, κολυμβᾶ. ¶ Γυγᾶ, ἀθηνᾶ ἐγχώριος. ¶ Γυγαὶ, πάμποι. ¶ Γύας, γῆς. ¶ Γυγαίη, λιμὴν ἐν λυδίᾳ. ¶ Γυγαίη, νὺξ ἡ σκοτεινὴ γῆ. ¶ Γυλὸς, μένος. ¶ Γυέλιον, κόλπον. ¶ Γυήτης χωλός.

Γ ύη μέτρον πλέθρου. ¶ Γύης, οὗ κατώτατον μέρος τοῦ ἵστο βοέως ἐν τῷ ἀρότρῳ. αὐτόγυον δὲ τὸ μὴ σύνθετον, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς. δίγυον καὶ

πεντη

πεντηκοντόγυον καὶ αὐτὴν πλὴν γῆν. ἐπὶ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀσταχάλων σπάθησις. Γύης, βιονύσιος αὐτὴν γύτις εἴρηκε. Γυθιάτων, βιορύατων. Γῆα, μέλη. χεῖρές τε καὶ πόδες καὶ τὰ λοιπά. Γηόσω. χωλώσω ἐκλύσω χωλοὺς ποιήσω πηρώσω. Γιὴν ὄρυξ. ὀργυὰ χωλὴ ἀθανής. Γηὸς, χωλὸς νοσώδης πηρώδης. Γυλλίσκοι. ἰχθύες, φοιοί. Γύλλιος, ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. Γύλλιον, ἀγεῖον σκεκτόν. Γυλλὰς εἶδος ποτηρίκ παρὰ μακεδόσι. Γύλλινα, ὀρείσματα γεισῆ.

Γ υλλὸς, κυβὸς, ἢ πλάτωνος λίθος. Γυλλοὶ, σολμοί. Γυμνάζεται, ἀσκεῖται. Γυμνασία, ἄσκησις μελέτη. Γυμνασιάρχης, ἀρχὼν τῶ ξυστοῦ, ἢ βόλτα ὄνομα. Γυμνάσιον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται.

Γ υμνὴ, αὐλὴ βος. Γυμνηλοὶ, οἱ ἀκτήμονες ἢ πένητες

Γ υμνῆτες, οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα οἱ δὲ τοὺς σφενδονήτας, οἱ δὲ τοὺς γυμνοὺς μαχομένους. Γυμνὸν, αὐτὸ σῆτον, ἢ ἀπεσκυθισμένον ὡς ἀρχίλοχος. Γυμνοπαιδία. οἵτινες μὴ ἑορτὴν φασὶ ταύτην ἀγεῖν ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ πορευθὲν ἐν ὠδαμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντας ἀλλήλων τὰ νῶτα. ταῦτα δὲ ὅτι ψευδῆ, ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι. πλὴν καὶ δεῦ γίνονται ἀλλὰ πρόσθεν χορῶν γεγυμνωμένων. Γυμνότερος, λεβηρίδος ἀριστοφάνης φησὶ τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβῆρις, ὁ τῶ ὄρφεως γήρασ δῆλον λεπτὸν εἶναι κενὸν δὲ τελέως ὅτι ἄκρον καὶ τυφλὸν, τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν τάττεσθαι δὲ πλὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος, καὶ σωόλως ἐπὶ τῶν ἀχρυομένων ὁ γήρασ. τειχῆ δὲ ἀναγράφουσι πλὴν παροιμίαν, ἢ οἱ μὲν τυφλότερος λεβήριδος. οἱ δὲ κεώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος. Γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν παροιμία ἐπὶ τῶν δεομένων προστάξεως δῆλον ὁ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως δεῖν πράττειν, φερεκράτης τυραννίσι. Γυναικεῖα τὰ ἐμμηνα. καὶ οἱ γυναῖκειοι ἵππαι. Γυναίκασκον, παιδίσκιον.

Γ υναικονίτης. οἶκος γυναικῶν. Γυναῖξ, γύναι.

Γ υναῖον, γυνή. Γυναιμανεῖς, γυναικομανεῖς, ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς, ἢ τὰς γυναῖκας ἐκμοιχῶν, ἢ ἐπὶ γυναιξὶ μοιχόμενος, ἢ γυναῖκας εἰς μανίας ἄγων δῆλον ὁ ἡ κλλος γυναίου γυναικείου. Γυναίων εἵνεκα δώρων, δῆλον γυναικῶν δωροδοκίαν. Γυναῖκες, ἑλίποδες, δῆλον πλὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκλὼ πλὴν κατὰ πλὴν σωουσίαν, καὶ ἀνακρέων, πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς. Γυνὴ, ἡλικία τίς παρὰ πυθαγόρᾳ, ἢ ἄνθρωπος γύννις, δειλὸς ἀνανδρος. γυναικώδης. ἀριστοφάνης γύννιδας μαλακοὺς. Γυναικὸς ἄρ' αὐτε τέτυξο αὐτὶ γυναικὸς ἄρα γεγέννησο.

Γ ῦπες, ὄρνεα σαρκοφάγα καὶ νεκροφάγα. Γύπας, κολύβασ καὶ θάλαμασ, οἱ δὲ γυπῶν νεοσσὸς ἄλλοι ὁδὸς εἰς ὁδούς. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ σπήλαια καὶ σὺ πάρεια τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους ἀνασυρμένα. Γύπη κοίλωμα γῆς. θαλάμη τωνία.

Γ υπὸν, μακρόν. Γυποσκία. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον λόγου φθόνῳ πραττόντων. Γύρας, ὅρος ἐν πίνῳ. Γύρασθον, σκύφος πλεκτὸν ἐν ᾧ βάλλουσιν ἐν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι. Γυρῆσι, πέρνασιν, οὕτω καλοῦσι. Γυραὶ, πέρναι ἐν τῷ ἰκαρίῳ πλάγει, πρὸς μυκώνῳ τῇ νήσῳ. Γυρία. πάλη καὶ σκολίς. Γυρίτας, αὐτοπύρους ἄρτους. Γυρὸν, κατακεκλιμένον, κυρτὸν στρογγύλον κυκλοειδῆ.

Γ ύρινον, τὸ ἐκ τῆς καρδάμου παιδίον. Γυρὸν, σκυφόν. Γύροι, βόθροι. Γυρτὺς, ἀνακρεοντόφονος. Γυρτώνη, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. Γυρῶσαι, πληρῶσαι.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Γ ὠ, ἑαυτῷ ἰδίῳ καὶ σῷ. Γωτώνη, φάρυγξ. Γωγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς σωάγουσι τὰ ὄρυγεα, εἴρηται καὶ γαγάμη. Γωλιοί. σπήλαια, καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις.

Γ ωνιασμὸς, τοίχων συμβολή. ἐγώνιος, οἱ δὲ γεωμετρεικὸν θεώρημα, ἀριστοφάνης καρδάμοις. Γῶνος, γωνία λάκωνες. Γωνορίσματα, γωνορίσματα τὰ ποθούμενα. Γῶνος, γωνὸς ἔθος καὶ παιδία τίς παλαιστρική, οἱ δὲ κώπη. γώνυμος, φθρώνυμος.

Γ ῶος, μνημεῖον. Γῶπας, κολοιοὺς μακεδόνες.

Γ ωρυῦται, σαρκοῖ. λάκωνες. Γωρυτὸς, ὀξυθήκη, θύλακος. οἱ δὲ, χωρυτός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Δ αῖαι, δύεσθαι ὅσον εἰς πλὴν χρέαν τῆ σήμερον μεριζόμενον καθάπτεσθαι.

Δ αβεῖν, κάθηται λάκωνες.

Δ άβελος. θαλὸς λάκωνες.

Δ αβουλὴ, ἄρκτος χαλδαῖοι.

Δ άγμινος, οἰκτρὸς πένης ἐλεεινός.

Δ άγμολον, σρέπανον. Δαγνὸν, πυκνόν.

Δ αγόμενον, ἐρρωμένον. Δάδα, λαμπάδα.

Δ ᾶδας. λαμπηδόνασ. Δᾶδες, λαμπραί.

Δ αδαίνειν, αὐτέχειν, ἀτενίζειν, μεμηνὼς φρονεῖν ἀ

Δ αδεῦνται, διαιροῦσιν ὑδωχοῦνται. ζῆναι.

Δ αδυκεῖ, λάμπει φέγγει φωτίζει φαίνει.

Δ αδυχίας, λαμπαδηφορίας. λυχναψίας. φωτισμοῦ.

Δ αδῦχος, λυχνάπτης λαμπαδηφόρος. Δαδυχοῦνται, φαίνονται. Δαδυχῶν, διαλάμπων φωτίζων. Δασύασθαι, ἕλκεσθαι. σπαράσσεσθαι.

Δ αεῖν, οἶδα ἐπίσταμαι. Δαεὶς, μαθών. Δάφν, κατεργεῖν. Δάειρα, δάειρα γὰρ ἡ τὸν τῆ αὐτοῦ ἀδελφὸν δηλοῖ καὶ δαήμονα ἔμπειρος. Δαῆσαι, χορτάσαι σιτίων. Δάερ, αὐτοάδελφε. Δαείων, μαθών. Δαῆρ ἐμεῖο κασίγνητε τῆ αὐτοῦ μου ἀδελφὲ τῆς αὐτανδρους. Δάεινον, κλαύσιμον.

Δ άελον, διάδηλον. Δαδρὸν, μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. Δαδρῶν, τῶ αὐτοῦ ἀδελφῶν. Δανίλης, ἰδρὼς ἀρτόμυδος. Δαήμονες, ἔμπειροι γυναῖκες.

Δ αήμων, ἔμπειρος τεχνίτης. Δαήμονος, ἐμπείρου τεχνίτε. Δαήμων, εἰδήμων ἐπιστήμων ἔμπειρος.

Δ αῆναι, μαθεῖν. Δαηρὸν, ἀδερὸν, κατηρὸν λαμπρὸν προφανές. Δάκης, μάχης μεγάλης. Δακῆται, καίεται. Δάκια. ἀρτοφρεάτια ταραντῖνοι.

Δ αίδαλα, κατασκευάσματα ποικίλα. Δαηθμὸν, ἐμπρησμόν. Δαΐα μεγάλη ἄπειρος σεμνὴ φοβερά. Δαΐαν, τὴν ἀρουμένην σεμνήν. Δαιάζω, ἀναβοῶ στενάζω. Δαιδαλέην, ποικίλην.

Δ αιδάλεια. ἀρίστοφάνης τὸν ἀπὸ δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα ὡς διὰ τὸ ἀπὸ διδράσκειν δεδεμένον. Δαιδαλέοισιν, εὖ πεποικιλμένοις. Δαιδάλεον, ποικίλον εὐεργές. Δαιδάλλων, ποικίλλων. Δαὶ δαί. τί δέ. Δαΐδες, λαμπάδες λύχνοι.

Δ αΐδον, λαμπάδων. Δαίδαλον. ποίημα καὶ τὸ κοσμούμενον ὑπὸ πλάταιον ξύλον. Δαιδήσουσι, βασανίζουσι. Δαιδύσεσθαι, ἕλκεσθαι.

Δ αδώχωρ, λυχνία. Δαΐε, διεμάριζεν ἔκαιεν.

Δ αίειν, καίειν φλέγειν. Δαιεμῶν, δαιμόνων.

Δ αιέοι, διαμερίζοι. Δαίεται, διαμερίζεται, καίεται. αἰσχύνεται. δικάζεται. Δαιέλιξ, ἢ τοῖς πεπυρακτωμένοις ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον μετὰ προς βολῆς πυρσῶν παρὰ ἀργείοις. Δαϊζόμενος, κατακοπτόμενος κατακαιόμενος. Δαΐζων, κατακόπτων. Δαιημὸς, διαίρεσις μερισμός. Δαιῆσαι, διδάξαι. Δαῖμα, σπιθαμὴν, καὶ τὸ ἔικωλον τοῦ σχοινίου, στήμονα δὲ ταραντῖνοι. Δαιμονᾶ, ὑπὸ δαίμονος κατέχεται. Δαιμοὶ, οἱ καταδικασθέντες τὰς οὐσίας εἰς βασιλέως. Δαιμόνιον, θεῖον μόρσιμον. Δαίμονες, οἱ θεοὶ, δαήμονές τινες ὄντες, οἷον ἔμπειροι, ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν ἀπὸ τοῦ δάσσεσθαι. Δαιμόνιε. μακάριε. κακόδαιμον.

Δ αιμονίζειν, τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι καὶ ἀπορθυοῦσθαι.

Δ αιμονίην, ἄκραν θειοτάτην. Δαιμονίη, μακαρία.

Δ αιμονητιᾶ. δαιμονίζει κρῆτες. Δαίμων, δαήμων θερμόφρων ἢ θεός. Δαιμοδία, ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή. Δαίνυ, ἑστίαν. εὐωχίαν παρασκεύαζε.

Δ αΐ. μάχη. ὡς γραῦς γραΐ καὶ δὰς δαΐ. Δαΐην, μάχην. νίκην. λαμπάδα. Δαϊνὸν, πυκνόν. καύσιμον. Δαίννυντο, εὐωχοῦντο. Δαίννυσθαι, εὐωχεῖσθαι τρέφεσθαι. Δαιομένων, μεριζομένων.

Δ αϊζόμενος, μεριζόμενος τὴν γνώμην διαιρούμενος.

Δ αΐξας, κατακόψας. Δαΐξε, κατέκοψε.

Δ αΐζομαι. διελεύσομαι. Δαΐον, τέρας, τὸ πολεμικὸν σημεῖον. Δαιόμενον, καιόμενον, μεριζόμενον. Δαίμονα δώσω. λείπει κακὸν ἵνα κακὸν δαίμονα δώσω. Δαϊκταμένων, ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντων. Δαΐζει, διασπᾶ. τέμνει. σχίζει. θάπτει. πορθεῖ. σκυλεύει. Δαίελε μῦθον, δίελε σαφήνισον.

Δ αίννυνται, ἑστιῶνται θερμαίνονται. Δάϊον, ἰσχυρὸν ἀγαθόν. Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ δαείρᾳ. Δαῖροι, θάσιοι. Δαὶ, σύνδεσμος ἴσος δὲ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ. Δαὶς, πεύκη λαμπὰς εὐωχία ἢ μάχη καὶ σώφρων. Δαίς. σοφοκλῆς. ἦλθε δὲ δαῖς θήλεια πρεσβίστη θεῶν ἡ δι' ἐράνων εὐωχία, ἔνιοι δὲ τὰς μούσας τειπτολέμῳ. Δαῖτα, εὐωχίαν. Δαίσιμον, ἐδώδιμον. Δαιταλεὺς, ὁ ἐνθὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος δαιτυμόν. Δαιταὶ, λαμπάδες. Δαισιανὸς, δρομεὺς ἐστιν ἐνθὶ βραδυτῆτι καὶ πενία κωμωδούμενος. Δαίτας, μεριστάς. Δαίτησιν, εὐωχίαις. Δαῖτος, εὐωχία εὐφρασία. Δαιτὸς, ἀκουάζεσθον, ἐν εὐωχίᾳ τιμῆς ἀξιοῦσθε ἢ οἱ πρῶτοι καλεῖσθε. Δαιτροί. μερισταί. Δαιτὸς ἐΐσης, τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας ἢ τοιτροφῆς. Δαιτρεύειν, διαιρεῖν διανέμειν.

Δ αιτρὸν, μεμετρημένον πρὸς μέρος μὲν διαιρετὸν μεριστόν. οἱ δὲ μάγειρον. Δαιτρὸς μάγειρος, διαιρῶν τὰ κρέα, ἢ ὁ ἐν τραπέζῃ κόπτων τὰ μέρη. δαὶς γὰρ, ἡ εὐωχία. Δαιτροπόνος, σιτοπόνος. σιτοποιός.

Δ αιτυμόνες, σύνδειπνοι, ἀριστηταί. εὐωχούμενοι ἢ μάγειροι. Δαΐφρονος, συνετοῦ περὶ τὸν πόλεμον.

Δ αΐφρων, συνετός. πολεμικὸς πολεμικὰ φρονῶν. δαὶς γὰρ μάχη εὐωχία καὶ σώφρων. Δαΐω, μάθω.

Δ αίων, καίων. Δαίω, καὶ ἐξάπτω. Δάκε, ἐλύπησε. Δακέθυμον, λυποῦντα τὴν ψυχήν.

Δ ακετὸν, θηρίον. Δάκη, θηρία, καὶ δάκος ἑρπετόν. Δάκια, τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια. Δάκνει, λυπεῖ. Δακνὶς, ὀρνέου εἶδος. Δακόσσαι, πορθῆσαι. Δακρυόεντα κλαίοντα. Δακρυόεσσαν, δακρύειν ποιοῦσαν. Δακρυοέσσης, δακρύων παραιτίου. Δακρυπλώειν. πλημμυρεῖν τοῖς δάκρυσιν. Δακρυῤῥοῶν, δάκρυα ῥέων. Δακρυώτατον, ἀτυχέστατον. Δακτύλιοι, οἱ τετριμμένοι λίθοι ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται, καὶ τῆς θύρας τὸ ἐπίσπαστρον. Δακτύλιος, ἀττικῶς διέστελλον, καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν δακτυλίδιον ἐκάλουν, τὸ δὲ γλυφὴν ἔχον, σφραγίδιον. καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον δάκτυλος. Δακτύλιος, φαρμακίτης, ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν αὐτὶ φαρμάκου. Δάκτυλος, οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ μάλιστα ἀθληταί.

Δ ακτυλόδικτον, δακτυλωτὸν ἔκπομα, ἔνιοι τὸ κρέας. ἄμεινον δὲ τὸ ξυστρωτὸν λεγόμενον, ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι. οἱ δὲ, ὅτι ἔξωθεν οἱ δάκτυλοι ἐνείροντο. Δάλα, ἄμπελος. Δάκω φρένα, λυπήσω τὴν διάνοιαν.

Δ αλάγχαν, θάλασσαν. Δάλαν, λύμην. Δάλεμον, κηδεμόνα. Δάλεστον, ὄνον κρῆτες.

Δ αλῆ, κακουργῆ. Δαλήσασθαι, λυμήνασθαι ἀδικῆσαι. Δαλίδας, τὰς μεμνηστευμένας.

Δ άλιον, δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χερνίβα καὶ περιῤῥαίνειν τὸν βωμόν.

Δ αλιοχεῖν τὸ παιδὶ συνεῖναι ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν. Δαλιοχὸς, μοιχός. Δαλὶς, μωρός. Δάλλει, κακουργεῖ. Δαλλὼ, ἡ ἀπόπληκτος, οἱ δὲ τὴν ἔξωρον παρθένον ἢ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέραν ὅταν συμπαίζη ταῖς παρθένοις ὑπερήλιξ.

Δ αλὸν, ζῆλον ἢ λαμπάδα ἢ ξύλον κεκαυμένον δαλίον ἡμίφλεκτον. Δαλὸς, μελάνουρος ἰχθὺς ἢ λαμπὰς ἢ ξύλον κεκαυμένον τὸ ἐξημμένον ξύλον, παρὰ τὸ δαίεσθαι ἤγουν καίεσθαι. Δαλμάναι, εἰκάσαι.

Δ αλοῦν, σύντομον. Δαλὼ, ὑπερήλιξ. νεώτερος.

Δ άλκιον, πινάκιον. οἷον γραμματίδιον. Δαμᾶ, δαμάζει. Δαμᾶ, δαμάζων δαμάζει, ὑποτάσσει δάμαλις μόσχος καὶ κατὰ παντὸς νέου. Δαμάλ. τὸ ἔρωτα ἤτοι τὸ δαμάζοντα, ἢ ἀγέρωχον. Δαμάλλοντες δαρδάπτοντες. Δάμαρ γυνὴ ἔχουσα ἄνδρα.

Δ αμαχής, ὀχετός. Δαμαρίππεως. εἶδος ἱματίων
βύπολις. Δαμαρούσιος, ὀχετός. δημόσιος.
Δ ἁμαρτί. γυναικὶ γαμετῇ. Δαμάρτος, τῆς γαμε-
τῆς. Δαμάσασεν, αὐξῆλαν. Δαμάσατο, ἐδά-
μασε. Δαμάσαι, ἀποκτεῖναι. Δαμασικόνδυ-
λον, βύπολις ὡς αὖ ἦν δαμασίστρατον ὄντα χίον πα-
λαιστὴν οὕτως λέγει. Δαμασιὸς, ἄμμα σάκ-
κου. Δαμαστὴς, οὕτως ὁ προσκρούστης ἐκαλεῖτο.
Δ αματτίζειν, τὸ σιωπᾶγειν ἦν δημιεργικὸν καρπὸν
κύπριοι. Δαμάττειον, αὖθος ὅμοιον γαρκίσῳ.
Δ ἄμεια, ἑορτὴ παρὰ ταραντίνοις. Δαμεὶς, δαμα
σθεὶς ἢ πολέμῳ αἱρεθείς. Δαμεῖσα, δαμασθεῖ
σα. Δαμβῦσαι, αἰσχῦναι κοινοποιῆσαι.
Δ ἀμῆναι, δαμασθῆναι ὑπὸ γυναικός. αἱρεθῆναι ὑπὸ
ἀνδρός. Δαμήμεναι, κῶς ταχθῆναι. δαμουρ
τοὶ, αἱ θῆραι. Δάμνα, ἐδάμασε. Δαμναί-
μαν, δαμνάζοιμι. Δαόνα, ξυλάτης ἀκειρσίου.
Δ ἀμνάμενοι, δαμαζόμενοι διαζόμενοι. Δαμνᾶ
ται, ἕλκει, βιάζεται, φθείρᾳ. Δαμνεῖ. δαμνάζῃ.
Δ ἀμνήσει, δαμάσει. Δάμνηται, δαμάζηται.
Δ ἀμνάμεναι, δαμαζόμεναι. Δαμνὸν, δεινόν.
Δ ἄμνος, ἴσως τυρρηνοί. Δαμνῆτις, δαμάζουσα
τιμωρός. Δάμνια, ξύματα σφάγια. Δαμο
σόνιος, εἶδος βοτάνης. Δαμοῦναι, οἱ ὑπὸ μελαντί
ου πεμφθέντες λάκωνες. Δαμοῦχοι, οἱ ἦν δῆ-
μον ἔχοντες. ἦσαν δὲ καὶ κατάπυλαι πόλης αἱγαὶ ἀ
ποδεδειγμέναι δημούχων. Δαμοφανὴς, τὸ ἱμάτι
ον οἱ λάκωνες. Δαμπὸν, ὃ πυρίεφθον λάκωνες
κρῆτες. Δαμώσικτον, δεδοκιμασμένον λάκωνες.
Δ αμφάματα, κοινώματα δημοσιώματα. Δαμώ-
μενος, ἀγαλλόμενος, οἱ δὲ παίζων. Δαμώσεις,
δημόσιαι, ἢ οἱ ἀτελεῖς παρὰ λάκωσι.
Δ ανμάκρως, ἢ πολὺ χρόνου ἥλειοι, καὶ χώρα τοῦ δα
μασίου καὶ σιδῶνα. Δαναὰ, ξηρὰ καύσιμα ξύλα.
Δ αινὰ, ἢ δὴ ὡς δή. Δαναοὶ, οἱ ἕλληνες.
Δ ανάκη, νομισμάτιόν τι βαρβαρικὸν δυνάμενον τρι-
ῶν ὀβολοῦ ὀλίγῳ τινί· ἐλέγετο δὲ καὶ ὀκτὼ νεκρὸς δὲ
δόμενος ὀβολός. Δανάσσ. μερίδας καρύσοι.
Δ ανδαλίδες, ηὐχροῦς καὶ θαὶ ἢ σῖτος πεφρυγμένος.
Δ ἀνδαλος, ὁ ὀρίθακὸς ἢ ὄρνεον. Δανδαείκαι, οἱ
βολβυτοί. Δανδαίνῃν, ἀτενίζειν φροντίζειν με
ειμνᾶν. Δαναιέσθαι αὐδοῦλαι ταραντῖνοι.
Δ ανειὴν, καὶ ἦν δανεισάμενον. Δανὲς, ἀλληθὲς
ἢ δῶρον ἢ μερίδα ἢ ἰσχὺν ἢ χρέος ἢ δάνειον.
Δ ανήλοφα, μακροδράχηλα, ἐπὶ τοῖς μετώποις ἔχον
τας τοὺς λόφους, ἢ ὑψηλοδράχηλα, μετεώρους ἔχον
τας τοὺς λόφους ἢ πίονας. Δανιήλ, κρίσις θεοῦ,
ὁρμωμένη δὲ ἡ δὲν κρίσις. Δανιεῖν. καθυρ
γεῖν, οἱ δὲ, δάνειζειν. Δανίζῃ. μεταδιδοῦ τοῖς ἐν
δεέσι καιρῷ. Δαόδον, ὄφλημα, χρέος. δῶρον.
Δ αύσι, ξηρόν. Δαύτα, ζυγά. Δαύνωτο, δύω
χοῦντο. Δαυνῶν, καθ ποιῶν κτεάνων μακεδόνες
Δ ἄξα, θάλασσα, ἢ πειρῶται. Δαξεῖ νόσῳ, ἢ πικρα
τεῖ νόσῳ. Δάον, πολυχρόνιον. Δάοχος, μοι
χός. Δάος φῶς, δᾶδα πῦρ φλὸξ φέγγος αὐγὴ,
καὶ κῶς φρυγῶν λύκος. Δάος, ἀγχέλυς δούλα
ὄνομά τι ἐκαὶ ἐλεύθερος καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσα-
γόμενος. Δαρπακες, θαυμαλῶπες. Δαπα
νὰ, ἀναλωτικὴ ἢ τὰ δαπανώμενα. Δαπάνη, τρο
φή. Δαπέδοις, οἷσπερ δρέπτοις. Δάπεδον, ἔ-
δαφος, γῆ. ῥιματίψυχος, ἢ οἷος ἐρέπτιος.
Δ άπης, τάπης. Δάπειν, ἐσθίειν. Δαπιδὲς,
ποικίλα ὑφάσματα. τάπητες. Δάπης δεινός.
Δ άπουσιν, ἐσθίουσιν. Δάπομαι, διαπαράσο-
μαι. κατεσθίομαι. δρύχομαι. Δάπτων, κατεσθί
ων. Δ' ἀῇ, δή. Δ' ἀρα. ὡς δὴ βυρτίδης ἰνοῖ.
Δ αρδανίη χώρα. Δαράαι. θυμῷ. Δαρδα, μέ
λισσα. Δαρδανος, ἀνὴρ ὁ πατὴρ τῶ δαρδάνα.
Δ αρδανίῃ, μολυβδαινία. Δαρδάνιαι, πύλαι αἱ τῆς ἰ-
λίας ἢ τοι ἀπὸ δαρδάνα κληθεῖσαι, διότι ἐκεῖ πλησίον δαρ
δανίαν χώραν ἔφορον, τὰς δὲ αὐτὰς καὶ σκαιὰς ἔμη
ρος καλεῖ. Δαρδάπτειν, λαύρως ἐσθίειν καταράσ
σειν. Δαρδάπτουσιν, ἐσθίουσι, καταράπτουσι με-
τὰ ταραγμοῦ κατεσθίουσιν, κυρίως μὲν ὑπὸ θηρίων.
λέγει δὲ ὅμηρος καὶ ἐπ' ἄλλων χρήματα δαρδάπτα
σι διακόπτοντες ἀναλίσκουσι. Δαρδῆσαι, ῥῖψαι,
καταράξαι ταράξαι. Δαρεῖος κῶς πρώτων ὁ
φρόνιμος, κῶς δὲ φρυγῶν ἐκπωρ. καὶ ἀσφαλῶν
δέπνων βόλος οὕτως καλεῖται. Δαρεικοὶ, οἱ χρό
νοι κατῆρυθ, ἐκλήθησαν δὲ ὥς τινες φασὶν ἀπὸ δα-
ρείου τῶ τῶν πρώτων βασιλέως. Δαρεῖς, ὁ ἀπὸ
τῶ μεγάλα δακτύλα ὑπὸ ἦν μικρὸν διάστημα.
Δ αρίν, καταθαμβῶ ἀρίκαδες. Δαρῖνες, δέσμαι.
Δ αρὸν, μακρὸν χρόνου καὶ ἐπὶ πολύ· καὶ ἑορτὴν καὶ
ἀρτον τινὲς ἦν ἄζυμον. Δάροσσος. ὁ βουτύπιον.
Δ άρπη, σαργάνη κόφινος. Δαρῶν μακεδονικὸς λαί
μαρον ᾧ κῶς τῶν νοσούντων βύχονται. Δαρπη-
τον, πέπλον λινόν. Δαρύλλος, ἅρπυς κῶς μα-
κεδόνων. Δαρχμὰς, δραχμάς. Δᾶς, ὑπὸ
τῶ πολλοῦ καὶ μεγάλου, ἢ λαμπάδας ἢ λαμπράς.
Δ ἀάσανγε, ἐμβρίσανζε. Δάσαι. αθαι, μερίσασθε.
Δ ασάμενοι, μαθησάμενοι. Δασάσκετο ἐμβρί-
ζετο δασέως πυκνῶς. Δαθῆναι. διαιρεθῆναι με
ειθῆναι. Δασκάζει, κῶς φύγει. Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον δηλ. τὸ σκιῶδες καὶ δασύ.
Δ ασὸν, δασύ. Δάσματα, διαμερίσματα.
Δ άσμυσις, διαίρεσις. Δασμολογεῖ, ἐπιμερίζει.
Δ ασμολόγοι, φορολόγοι. μερισταί. Δασμολογοῦ-
σι, φορολογοῦσι. Δασμὸν, μερισμὸν τέλος.
Δ ασμὸς, φόρος μερισμός. Δασμοὺς, μερισμοὺς φέ
ρους. Δάσονται. ἐρίζονται μεμοῦνται.
Δ ασοφόροι, μερισταί. Δάσος, σκιῶδες ὄρος τόπος ὕ
λώδης, δασύτης. Δασσάταλον, πολύφυλλον.
Δ ασπλῆτις μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη πολλοῖς
πλησιάζουσα. οἱ δὲ ἄπλητος τιμωρητικὴ καὶ χαλε-
πὴ ὑπὸ τῆς βρινύος. Δάσπλητα, πολυμιγῆ
πολμηρόν. Δασπλῆτις. δυσμαρὴς τοῖς προσπι-
πλάζουσι. δυσπρόσπελαστος, πολλοὺς μισοῦσα ἢ μετ
οῦσα, πολμηρὰ θρασεῖα. Δάσται, λάχανα. Δασσά
σκετο, διενέμαντο ἔβοσκον ἔφαγε. Δασύ, παχύ. πυκνὸν
συνεχές. Δασὺς, παράτριχος. Δασύπους, λαγωός.
Δ ασεῖται. νέμῃ διαιρήσει. Δατάεσθαι, μερίζεσθαι.

Δ ατὲν, ζητεῖν. ☾Δατευβάλε*, δατεῦντο, ἐπορνεύον
το· ποσσὶ δατεῦντο. ☾Δάτησις, διαίρεσις μερισμός.
Δ άτις, στρατηγὸς πορσῶν. ☾Δάτος, ὁ τυγηρὸς, ἢ πό
λεως ὄνομα ἀπὸ λακεδαιμονίων. ☾Δατούμενοι,
μεριζόμενοι. ☾Δατύλλου, ἡμέρα ἐνθὶ πανδίο-
νός φησι. ☾Δατὺς, κουράλλινον νύμφη λευκόκηρος.
Δ ατύσσειν, λαφύσσειν, ἐσθίειν. ☾Δατῶναι, ζειαί.
Δ άνακες, θαυμαλῶπες. ☾Δάνειν, κοιμᾶσθαι.
Δ ανὰς, μέλαινα καὶ πονηρά. ☾Δαῦκος, ὀθρασὺς, καὶ
βοτάνη τίς κρητική. ☾Δαυλίαν, κορώνην αὐτὶ τῆς
δῶνα, οὕτως δὲ ἀηδὼν ἐλέχθη. ☾Δαῦλις, ἑορτὴ
ἐν ἄργει μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης.
Δ αῦλις, πόλις. ☾Δαῦλον, δασύ. ἡμίφλεκτον ξύ
λον. ☾Δαυμᾶσαι, ἐκκαῦσαι. ☾Δαῦτα. λά-
χανα, οἱ δὲ χλωρά. ☾Δαυχμὸν, ἐν καυστὸν ξύλον δά
φνης. ☾Δαῦγος, δασύς. ☾Δαφνίτης, ἀπόλλων
παρὰ συρακουσίοις. ☾Δαφοινοί. λίαν φοίνιοι.
Δ αφοινόν. μέλαν δεινὸν ποικίλον ἐρυθρὸν πυρόν.
Δ αφνοπώλην, τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν ὡς ἀριστοφάνης.
Δ άψαι, παράξαι καταφαγεῖν μετὰ παραγμοῦ. τὸ
δὲ αὐτὸ καὶ δαρδάψαι καὶ διακόψαι καὶ ῥῆξαι.
Δ αψιλέστατος πολύς. λέγεται δὲ καὶ ἐνθὶ ῥευμάτων
καὶ μηγαλοψυχούντων. ☾Δαψιλὴ, πολλή.
Δ αψιλῶς ἀφθόνως, δάωμεν μάθωμεν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δ έα ῥέα ἀπὸ τυῤῥηνῶν καὶ δείματα φόβοι
δέαται, φαίνεται, δοκεῖ. ☾Δεάμην, ἐδο
κίμαζον, ἐδόξαζον. ☾Δέατος, δέους σο-
φοκλῆς κιδαλίῳ. ☾Δέγμενος, προσδεχόμενος,
προσμένων. ☾Δεγμὸν, ὁδόν. ☾Δεγμὼν, χρό-
νος. ☾Δέδαεν, ἐδίδαξεν, ἐπίσταται. φαίνεται.
Δ εδάηκας ἔμαθες ἔγνως. ☾Δεδάηκεν, ἔμαθεν, με
μάθηκεν, ἔγνω. ☾Δέδαλοι. προμαχῶνες.
Δ εδάλασ. δεσμάς. ☾Δεδάμασται, ἐπιτετήδευται.
Δ έδαον, ἔδειξαν, ἐδίδαξαν. ☾Δεδάρδαφε, κατα-
βέβρωκε. ☾Δέδασται, διῄρηται μεμέρισται.
Δ εδάμασται, ὑποτέτακται. ☾Δεδαυμένον, περιπε
φλεγμένον. ☾Δὲ δὲ, τί δέ. ☾Δέδειε. φοβοῦ.
Δ εδεγμένος, διακεκομμένος ἐπιτηρήσας ἐκδεχόμενος.
Δ εδέηται, ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται. ☾Δεδέημαι
δέομαι ἐδεήθην, δεδεξόμαι, ἐνεδρεύσω. ☾Δεδεῖαι,
δειλίαι. ☾Δεδεῖσαι, φοβῆσαι. ☾Δεδέεσθαι, εὐ
λαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ☾Δεδιττόμενος, ἐκ φο-
βῶν. ☾Δέδειχα. ἔδειξα. ☾Δεδείχασι, κατέδα-
κον, ἐλύπησαν. ☾Δεδιὼς, φοβούμενος.
Δ εδικὼς, δείσας. ☾Δέδεξο, ὑπόμεινον. ☾Δεδέξο-
μαι, δέξομαι. ☾Δεδῄει, ἐφλέγη. ☾Δέδηεν,
ἐκλάμπειν. ☾Δεδήσεται, δεθήσεται. ☾Δε-
δῆσθε, δεδεμένοι εἴητε. ☾Δεδήει, ἐξεγήγερτο διεκέ-
καυτο. ☾Δεδῄωται, πεπόρθωται. ☾Δεδη-
νῶσθαι, ἐνεχυράσασθαι ἐνδήσασθαι ἐνεχύροις.
Δ εδηγμένος, βεβλημένος ταραντῖνοι. ☾Δεδήμνα-
το, δεδαμνασμένοι κατεσκευασμένοι. ☾Δεδιηκόνη
κε, διῴκηκε διεκόνησε. ☾Δεδιαλμένον κεκοσμημέ
νον διατεταγμένον. ☾Δεδείκελον, ἀεὶ φοβούμενον
δειλόν. ☾Δεδίνηται, εἵληται. ☾Δεδίξασθαι.
ἐκφοβῆσαι τὰ παιδία ἀπὸ φρέατος εἰς δέος ἄξειν.
διῶξαι. ☾Δεδίσκετο, δίδωσιν ἐκφοβεῖν.
Δ εδίσκηπται, ἔῤῥιπται. ☾Δεδίσσεσθαι. εὐλαβεῖ-
σθαι φοβεῖσθαι. ☾Δέδιθι. εὐλαβοῦ φοοῦ.
Δ εδμάων, κριὸς ἡγεμόν. ☾Δεδμήαται, κρατοῦν
ται. ☾Δεδμήατο, ὑποτεταγμένοι εἰσί. ☾Δε-
δμημένοι, δεδοκιμασμένοι. δεδασμένοι, ᾠκοδομημένοι.
Δ εδμημένοι, δεδμημένοι ἐσμέν. ☾Δεδμῆσθαι, κρα-
τεῖν, οἰκοδομεῖσθαι ὑποτετάχθαι. ☾Δέδοικεν, ἐ-
φοβήθη. ☾Δεδοκημένος ἐπιτηρῶν. ☾Δεδόκη-
το, ἐπεθύμει, προσεδόκα. ἐσκοπεῖτο. ☾Δέδοκται,
ἐφάνη, ἐψηφίσατο. διέγνωστο. ☾Δέδορκε, βλέπει.
Δ εδορκότες, ὁρῶντες. ἰδόντες. ☾Δεδορκὼς, βλέπων
ὁρῶν. ☾Δέδουπε, τέθνηκεν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν πο
λέμῳ. ☾Δεδουπότος, τεθνηκότος, πεπτωκότος.
Δ εδήομεν, ῥέξομεν. ☾Δέδρακας, ἐποίησας.
Δ εδροικὼς, δεδοικώς. ☾Δεδυκμένη, κεκακωμένη.
Δ έδυκεν, ὑπεισῆλθε. ☾Δέει, φόβῳ χρείᾳ.
Δ έῃ, χρήζεις. ☾Δέειν, χρείαν ἔχειν. ☾Δέεις, ἀπέ-
χεις. ☾Δέελον, δῆλον, φανερόν. ☾Δέελος, δε-
σμὸς, ἄμμα. ☾Δεήλαδες, φύλακες. ☾Δέημα,
ἐρώτημα ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. ☾Δέημος, νόμος ἢ δεσμός.
Δ έησις, παράκλησις. ἢ χρεία. ☾Δεθέντα. δεσμευθέν
Δ εῖ. πρέπει. χρὴ, χρεία ἐστὶν, δεσμεύει. ☾Δείᾳ, (τα.
ἔνδεια. ☾Δίασθεν, ἐδόκουν. ☾Δεῖγμα. τόπος ἐν
ἀθήναις οὕτως καλούμενος. ☾Δεδέχατο. ἐδεξι-
οῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο. ☾Δεδεγμένοι, δεξιούμε-
νοι. ☾Δείδεκτο, ἐδεξιοῦτο, διὰ φιλίας ἠσπάζετο
καὶ λόγων. ☾Δειδέχαται, ἤσπασται διαδέχεται.
Δ ειδήμονες, φοβεροὶ, αἰσχυντηροὶ, εὐλαβεῖς. δειλοί.
Δ είδια, φοβοῦ. δειλαίνου. ☾Δέδοικα φοβοῦμαι.
Δ ειδίζεσθαι, φοβεῖσθαι. ☾Δείδιθι, εὐλαβοῦ. φοβοῦ.
Δ ειδίσσεσθαι. εὐλαβεῖσθαι φοβεῖσθαι, φεύγειν.
Δ έδοικα, φοβοῦμαι. ☾Δείδω, φοβοῦμαι.
Δ ειδίσσετο, ἐδεξιοῦτο. ☾Δειελιήσας, τὴν δελινὴν ὥ-
ραν διατρίψας. ἢ τὸ δειλινὸν ἔκβρωμα λαβὼν, οἷ-
ον δειπνήσας. ☾Δειελιῆσαι, πληρωθῆναι τοῦ δει-
λινοῦ. ☾Δείελος ὀψὲ δύων ὁ ἑσπέριος ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ
ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενος
ἐν τῇ δύσει, οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα δειλινὴ καὶ δεί-
λη ὠνόμασται. ☾Δείεμα, βρῶμα. ☾Δείλαιοι,
μάταιοι ἄθλιοι. ☾Δεηβὼν, ῥύσις ἑρμηνεύεται, ἔ-
στι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μωαβητῶν.
Δ εικανᾶσθαι, δεξιοῦσθαι. ☾Δεικεῖν, ἀφεῖναι ῥίψαι.
Δ είκελον, φάσμα ὁμοίωμα. ☾Δεικὲς, λαμπρὸς,
περιφανὲς, καὶ τὰ ποικίλα ὕφασμα καὶ φορβιὰς ἔ
χοντα καὶ τὰ πρόσωπα. ☾Δεικανόωντο, ἐδεξιοῦν
το. ☾Δείκελα. εἰκόνες ὁμοιώματα ἢ κατ' εἶδος ὅ-
μοια τοῖς πράγμασι καὶ προσωπεῖα. ☾Δεικελι-
σταὶ, μιμηταὶ παρὰ λάκωσι. ☾Δείκηλα, τὰ ὁμοι
ώματα. ☾Δεικνύμενος, δεξιούμενος.
Δ εικνῦσι δεικνύουσιν, σημαίνουσιν δεξιοῦνται.
Δ εικνύμενος, φωνῇ ἀσπαζόμενος. ἢ δωρούμενος καὶ
ἐπιδεικνύμενος καὶ δεξιούμενος. ☾Δείλαιον, μάταιον

ἀχρεῖον λειλὶν ἀνάλκου. Δειλάκηρα, λειλαία.
Δ ειλακειών, ἐλεφὸς ταλαίπωρος. Δαλανθεὶς, κλεφθεὶς ἀπατηθείς. Δειλάσαι, λειλιᾶσαι.
Δ ειλιῶν, φοβούμενος. Δείλιθι, φοβοῦ.
Δ ειλίμονος, εἰδήμονος. βύλαβεῖς ἢ λειλοὶ καὶ ἄναλμοι.
Δ είλιο ὀψία ἡ ποδὶ δύσιν ἡλίου. Δειλίω, λειλότα
Δ είλη, πρωΐα ἢ μετ' ἀρίστον ὥρα. (τα.
Δ ειλοκοπήσας, ὀβαπατήσας ἐκφοβήσας.
Δ ειλὸς, λείλαιος. Δαλὸν, φονηρὸν ἀνάλκιον ἀθε
Δ ειλώ. λειλαίους ἀθλίους δυϊκῶς. (νῆ ηκηόν.
Δ εῖμα, δέος φόβος φόβητρον. Δεῖμαι, οἰκοδομῆσαι.
Δ ἐμάλετα τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ λάκωνες νεκρά. Δαμαλέου, φοβεροῦ. Δειμαίνῃ, ἐκφοβᾶται. Δειμαίνων, φοβούμενος. Δειμαλέος, ὁ βύλαβής. Δαμάμενοι, οἰκοδομοῦντες ἢ οἰκοδομήσαντες. Δείμασι, φόβοις.
Δ ειμᾶσθαι, φοβεῖσθαι. Δείματα, φοβήματα.
Δ ειματοῦται, φοβεροὰ λέγεται ἢ ἀκούεται ἢ φοβεῖται.
Δ ειματούτω. φοβείτω ταραττέτω. Δαμματουμένη, φοβουμένη ἢ βύλαβουμένη. Δειματώλει φοβερῶ.
Δ εῖμος, φόβος. Δειμάτων, φόβων. Δείμομαι, οἰκοδομήσωμαι. Δεῖν, δεσμεύειν, καὶ δέον καὶ δέησιν. καὶ τὸ πνεῖν φορᾶν δυρίσκειν καὶ σχεφεῖν κύπριοι. Δεῖν, χρὴ ἀναγκαῖον πρέπον ἢ προσῆκον. Δαίνα, ἡ ταπεινὴ τιμωρία φοβερά. Δεῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συρροαί. Δείναις, συρροαῖς.
Δ είνασ', κινήσεις τὰ κυλίσματα τῶν ὑδάτων.
Δ ἐνδύει, κυκλοῦσι. Δεινδύειν, βουλεύεσθαι κακά.
Δ είνη, συρροή. Δεινὰ δὲ, φοβερὰ δέ. Δαίνεσθαι, πολυσχεφόμενα φοβερά. Δεῖνος τὸ πολυσχεφόμενον. Δείνησιν, κίνησιν συρροφῶ. Δεινήτες, λοιδορήματων εἶδος αὐθρείων. Δεινοὶ, ὦ οὗτοι δεινοὶ τοδὶ τὸ πρᾶγμα. Δείνοις, κινήσεσι.
Δ ἐνοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει. χαλεπῶς ἔχει ἢ καὶ πᾶσι χαλεπῶς. Δεῖνος, δείνησις εἶδος δέους φοβερᾶς, καὶ εἴδους ἐκπόματος, καὶ ὄρχησις, ἢ δέους ἄξιος.
Δ εινὸς, κακὸς φοβερὸς ἐσχαμμένος δυσκερὴς πανοῦργος ἰ κακὸς ἀνολάκευτος. Δεινότατος, πάνυ φόνιμος. Δεινοῦσι, φοβεροῦσι. Δεινὼ δὲ οἱ, δεινοὶ δὲ αὐτῷ. Δεῖνώμην, ἀνακαίειν ἐλογισάμην. δέον εἶναι ὑπέλαβον. Δεινωποί· δεινατώδεις φοβεροί. Δεινῶς, πάνυ σκότωσις δεινότης.
Δ είνωσιν, δύναμιν. δεινότητα. συρροφῶ. Δαίνωπὼ, πεποικιλμένην ἢ κύκλῳ, ἢ τετορυβημένην ἢ πὼ ἰμᾶσι δεδεμμένην· χρῆται γὰρ ὅμηρος ἐπὶ τῆς κοίτης τῇ λεμάχου. Δεινωτοῖς, κυκλωτρόποις πεποικιλμένοις. Δεῖξαι δηλῶσαι φανερῶσαι.
Δ ειομένη, δεδομένη. Δαίπτυρος, θεὸς παράσυμφαίοις. Δειπνήσεται, λειποφόρα, οὐ δυνάμενα φορεῖν ἡμᾶς. Δειπνῆσὺν, πὼ τὸ δείπνου ὥραν.
Δ είπνολοπα, οἱ ποδὶ δείπνου λόγοι. Δεῖπνον, τὸ ηκαθ' ἡμᾶς ἄριστον, ἢ ὀφλὼ ἐσπερινόν. Δεῖπνον ἔλοντο, ἐδείπνησαν. Δειπνοφόροι, παρὰ ἀθηναίοις ηκαθίσταντο ἐν τῇ τῶν ὀλυμπείων ἑορτῇ οἱ δειπνοφόροι. Δείρα, δίμοιρα. χάχμηλος· διαίρεσις.
Δ είρᾶδες, ὀβχοὰς κορυφάς. Δειράζειν, κλέπτειν.
Δ ειράδες, αὐχένες ραχηλοφδεῖς τῶν ὀρῶν καὶ ὀβέλους τὰ μέρη ἢ τὰς νάπας ἢ τὰς φαράγγας. Δειρὰς, κορυφή. Δείραντες ἐκδείραντες. Δείρειν, ἐκδείρειν. Δείρη, ράχηλος αὐχήν. Δαρίω, αὐχένα ράχηλον. Δειρικᾶν, λοιδορεῖσθαι λάκωνες.
Δ ειρῆοι, λοίδοροι οἱ αὐχεῖ. Δειρὸς, λόφος κὴ αὐαὶ τῆς τόρος. Δειροδομῆσαι, διατειμῆσαι.
Δ εῖσαι, βύλαβηθῆναι φοβηθῆναι, δέος γὰρ ὁ φόβος.
Δ ἐσλὸς, δειλός. Δαίσασθαι, πὼ μοῖραν· οἱ δὲ δῖμοι εἶαν. Δαίσασθαίμεθον, ὁ τὰ ἐδώλια σύβων εἰσώλολάβρης, ὁ βύσβης καὶ δειλὸς παρὰ θεοῖς. Δεισιδαιμονία, φοβοθεΐα. Δεῖται, δέεται χρήζει.
Δ ειφήσαντες, φυλαφήσαντες. Δαίφω, ζητῶν δίκην τ' προσήκοντος.
Δ εικάδα, τάξιν τινά. Δεικαβοίων, ἀριθμὸς ποσὸς καὶ σταθμὸς, ποσὸς ἐφ' ᾧ τετύπωται βοῦς. οἵτινες δὲ δειλιόντων βοῶν νόμισμα εἶναι φασί. Δεικαδάρχειν, οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες. ὃς καὶ δεκαδάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ ζωὴ τῷ δεκάρχῳ. δεκάδαρχος. Δεικαδάρχος. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ δεκαδαρχεῖν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δεκάζειν, ὅπερ ὅτι τοὺς δικαστὰς πείθειν δώροις. ὧν δὲ καὶ ὄνομα καὶ ὁ τελώνης. Δεικάδες, οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν σωρευσῶντες. Δεικάδορομοι, οἱ δέκα σὺν τοῖς αὐδρασὶ ἐχνηλάται τοῦ κρητῶν.
Δ εικάζειν, διαφθείρειν χρήματα ἢ δῶρα. Δεικαίζεσθαι, δωροδοκεῖσθαι. Δεικάζων, ὁ εἰς δέκατον ἀριθμὸν ἥκων. ἔλεγον δὲ οὕτω, καὶ τὸ κατὰ δέκα διαφθείρειν τὴν δικαστὴν ἢ τοὺς κριτὰς, καὶ ἁπλῶς τὸ διαφθείρειν δικαστήν. Δεικανᾶται, ἀσπάζεται.
Δ εικαποσιοὶ, χθὲς οἱ ὠδὶ λείποντες κληθέντες τὰς ὥρας οὕτως ὀβελάμβανον πρὸς πὼ σκιάν ἀναμετροῦντες. Δεικαθεὶς, δωροδοκηθείς. ἐπιτιμηθείς. σκράπείς. Δεικάτα. τάξις. ἄθροισμα. καὶ ἡ τῶν ὀκτὼ ἁρμάτων τάξις. Δεικατεύειν, τελωνεῖν δεκάτην εἰς πράττεσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν, δεκατεύειν. ἐπεὶ ἔπρασσον αὐτὸ αἱ παρθένοι τοδὶ τὸ δεκατεῖν χρόνον οὖσαι. Δεικατευταὶ, τελῶναι οἱ πὼ δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν.
Δ εκάτη, τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας. Δεκατηλόγοι, τελῶναι. Δεκατὴν ἡμέραν. τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. οἱ δὲ ἀριστοτέλης τῇ ἑβδόμῃ φησί. Δεκάτη, προτέρα. ἢ πρὸ εἰκάδος ὡς ὑστέρα ἢ μετ' εἰκάδα. Δεκάτου βόλου οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον ἦ, εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό. Δεκαδώρῳ ἀμάξῃ, ἧς ἡ διάμεσος τῶν ζυγῶν δεκάδωρος. δῶρον δὲ ὡς μίν τινος ἡ παλαιή· ὡς δὲ ἕτεροι ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συγκέλασας ἐγείρῃς ἐν αὐτῇ χειρὶ ὡς τοῦ ταρχος. Δεδαφυΐα, δεκαπλασία, διφυΐα δὲ, διπλασία. Δεκάχειλον, πρὸς ἀρδοχὴν ἐπτάδραχμον. Δεκάχειλοι, δεκακισχίλιοι. Δεκάχοια, δεκαπλαῖ.
Δ εκετὸς, δεκετές. Δεκέτης, δεκαετής.
Δ εκτὴ, χλαῖνα χλανίς. Δεκτῆρος, ἀρδοχεῖς.
Δ έκτης, πῶγων, ἐπαίτης ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι.
Δ εκὼν, βύπροσδεκτον. Δεκὼς, αἰρεσός.
Δ εκὼν, ὁ δεκαζόμενος. Δελεάζει, ὀβαπατᾷ.

Δ ελεαζόμενος, παγιδευόμενος. ☾Δέλεαρ, ἀπάτη δόλος. ☾Δελεασθεὶς, ἀπατηθείς. ☾Δελεδώνη, ὁ μυλαῖος ἰχθύς. ☾Δέλεστραι, βατίδες.

Δ έλεστον, φανὸς, ὃν οἱ νυκτερεύοντες φαίνουσι.

Δ ελέφατ. ὁ τῆς ἀφροδίτης ἀστὴρ ὑπὸ χαλδαίων.

Δ έλητι, δελέατι. ☾Δελήτιον, βελήτιον. ☾Δελία δάφνη. ☾Δέλιχρα, τὰ ἡμίχοιρα. ☾Δέλλει, καλεῖ. ☾Δέλλιθες, σφῆκες, ἢ ζῶον ὅμοιον μελίσσῃ.

Δ ελλίθια, δενθρίνια οἱ δὲ, κηρία. ☾Δέλκος, λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν θράκην. ☾Δελφάκιον, χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον. ☾Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς ὗς. ☾Δελφίνιος, εἶδος βοτάνης. ☾Δελφικὸν τρίποδα, τὸν τοῦ ἀπόλλωνος ἐνδελφοῖς. ☾Δελφικὴ, μάχαιρα ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν ὡς ἀριστοτέλης. ☾Δελφῖνες, πολεμιστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις, καὶ ἡ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς οἱ δὲ, διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη δελφίνων σχῆμα ἐχόντων, ἃ ταῖς λῃστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται.

Δ ελφὺς, μήστρα καὶ ὁ ἐνδελφοῖς δράκων. Δελφύων, γαστέρων. ☾Δέλτος, πινακίδιον, ἢ πλάκες.

Δ έμας, σχοινίον. ☾Δέμας, σῶμα· μορφή· ἰδέα· τρόπος· στρῶμα. ☾Δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, τρόπος πυρὸς καιομένου. ☾Δεμεῖ, οἰκοδομεῖ. ☾Δέμει, ὁδός. ☾Δεμβλεῖς, βδέλλαι. ☾Δέμνια, στρώματα· κοῖται. ☾Δεμνίαις, κοίταις· στρωμναῖς.

Δ εμνιοτήρην, ἔγκοιτον τὰ δέμνια τηροῦντα.

Δ εμνιοτήρη, πόνον αἰσχύλος ἀγαμέμνονι· καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέ πω πέτεσθαι δυνάμενοι, πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. ☾Δεμῶν, χρόνος. ☾Δεννάζων, λοιδορῶν. ☾Δενδρέῳ, τῷ δένδρῳ. ☾Δενδαλίδας, οἱ μὲν ἄνθος τί, ἄλλοι τὰς λευκὰς, κάχρυ* σοι ἢ τὰς *ἐπισταμένας κριθὰς πρὸ τοῦ φρυγῆναι. οἱ δὲ τὰς ἐκκριθῶν μάζας γενομένας. ☾Δενδίλλει, σκαρδαμύττει, διανεύει· σημαίνει· ἀτιμάζει· σκώπτει.

Δ ενδίλλων, τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων. ☾Δενέμορ, γῆ τις πετρώδης εὔθρυπτος περὶ λάκωσιν. ☾Δενναστὸν, καταγέλαστον λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος. ☾Δενδρίτης, κροκόδειλος. ☾Δενδριάζειν, ταπεινῶς ὑποδύνειν καὶ ὑπὸ τὰς δρῦς παραφεύγειν προστρέχειν σκέπῃ. ☾Δένθις, οἶνος· λάκωνες.

Δ εννὸν, κακολόγον. ☾Δεντὴ, δέλεαρ. ☾Δεξαμεναὶ, ὑδάτων δοχεῖα καὶ ἐν τῷ σώματι φλέβες δημοκρίτου καὶ ἐπισκίαι. ☾Δέξασθαι, λαβεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ. ☾Δεξιάδην, οἱ μὲν ὄνομα κύριον. οἱ δὲ δεξιοῦ παῖδα. οἱ δὲ ἐπιῤῥηματικῶς ἐκδεξιὼν, δεξιῶς, ἐπεὶ ἐκδεξιὼν θεῶν βροτοὶ ὠθὶ δεξιμήλου.

Δ εξιὰς, συνθήκας. ☾Δεξιαὶ, αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τοῦ βέβαια ἔσεσθαι καὶ ἦν* μετὰ τὰ συντιθέμενα.

Δ εξιμήλοις· ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα καὶ δεξίμηλοι ἐσχάραι. ☾Δεξιὸς, συνετός· ἀγαθός· καλός· ἐπιδέξιος· εὔθετος.

Δ εξιοῦται, προσάγεται. ☾Δεξιοτοῖχοι· ἐρέται οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεται δὲ καὶ ὠθὶ χορευτῶν

Δ ξιότερον, δεξιόν. ☾Δεξὶς, τῶν ἐν ᾧ ἥπατι μερῶν ε παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή. ☾Δεξιώσασθαι, ἐγγίσασθαι γυναικί. ☾Δεξιὸν, εἶδος* μέρους.

Δ εξὼ, ὁ κρατῖνος ὠνόματο ποίησεν· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. ☾Δεξιωσάμενος, δεξάμενος. ☾Δέοιμι, δεσμεύοιμι. ☾Δέομαι, δοκῶ. ☾Δεόμενοι, χρήζοντες δεσμοῦντες. ☾Δαιόμενος, καιόμενος.

Δ εομένων, χρηζόντων. ☾Δεόμενος, νόμος δεσμός.

Δ έονις, δέησις· δέον, οὕτω περικλέα φασὶ λογιζόμενος εἰς τὸ δέον προσγράφειν ὃ σημαίνει εἰς προδοσίαν δεδομένον χρῆμα· πρέπον· ἀναγκαῖον. ☾Δέοντα χρήζοντα λείποντα πρέποντα. ☾Δέοντο, ἐδεσμεύοντο. ☾Δεόντων, δεσμευέτωσαν. ☾Δεόντως, προσηκόντως. ☾Δέος, φόβος ἢ θεός. ☾Δέουσι, δεσμεύουσιν· ἀπέχουσι. ☾Δέπας, ποτήριον παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα. ☾Δεπάεσσι, ποτηρίοις.

Δ έρα ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ σημὰ τῶν ὀρέων.

Δ εραὶ, αἱ συνάσκιαι· λάκωνες. ☾Δέραια, περιστραχήλια· παίγνια· τὸ αὐτὸ καὶ δεραιοί. ☾Δέρας, δέρμα προβάτου. ☾Δέρμα, ὀφθαλμός· ὅρασις.

Δ έργματα, ὄμματα. ☾Δεργμάτων, ὄψεων, ὀμμάτων· καὶ δεργμῶν. ☾Δέρεθρον, λίμνη ἀπὸ χώρησιν ἔχουσα. ☾Δέρη, στράχηλος· αὐχήν. ☾Δέρις, στράχηλος. ☾Δερίαι, λοιδορίαι. ☾Δερίπιον, φλοιόν. ☾Δέρκειν, βλέπειν· ὁρᾶν. ☾Δέρκεσθαι, ὁρᾶσθαι. ☾Δερκομένου, ὁρῶντος. ☾Δερκομένῳ, ὁρῶντι βλέποντι. ☾Δερκύλλειν, αἱμοποτεῖν· ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ μ̄. ☾Δέρκων, βλέπων ὁρῶν. ☾Δέρμα, πήρα· καὶ δέσμη. ☾Δέρμα, δῶρα.

Δ έρμη, ὁδός. ☾Δέρμα, λιβυκὸν ὡς κάλλιστον.

Δ έρμητες, οἱ ἐξ ἐφ'* ἡμῶν περισσοί. ☾Δερμηστὴς, ὁ σκώληξ, ἢ ὁ *σκὺς, ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων, ἀρίσταρχος ὄφιν. ☾Δέρξιος, ὄψεως. ☾Δέρος, δέρμα.

Δ ερμύλλει, αἱμοποτεῖ· οἱ δὲ, ἐκπαίει. ☾Δέῤῥις, τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρήσαντο περὶ τῶν αὐλῶν. ☾Δεῤῥιδόγομφοι, πύλαι δέῤῥεις ἔχουσαι παραπετάσματα.

Δ έῤῥις, δέρμα· βύρσα. ☾Δεῤῥιστὴρ, περιδέῤῥαιον ἵππου. ☾Δεῤῥιστὴς, κυνάγχης περιαυχένιος.

Δ έῤῥιον, τρίχινον σακκίον. ☾Δέρτα, τύμπανα.

Δ έρτον, δέρμα ὑμήν· λαπάρα ἧτρον. ὑπογάστριον, ἄμεινον δὲ τὸ περιτόναιον ἀκούειν, ἢ ὑμένα· ἐπίπλουν.

Δ εσαυχένες, ἀσκοὶ διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι.

Δ εβρωτὲν, δεῖπνον. ☾Δεσμὰ, πέδαι. ☾Δέσματα, ἐπιδέσμια. ☾Δέσμην, ἀμάλλην. ☾Δεσμεῖν, τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων. ☾Δεσμὴ, ὁδός. ☾Δεσμοὶ, ἧλοι. ☾Δεσμοὶ, τυραννικοὶ οἷς ἐχρήσαντο ἀθηναῖοι. ☾Δεσμίης, μάστιγας ἄξιός ἐστι δεσμῶν.

Δ εσμὸν, οὐδετέρως ἀττικοὶ καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις. ☾Δεσμὸς, σῶμα· μορφὴ ἧλος εἶδος.

Δ εσποίνας, γυναῖκας θεσσαλοὶ δεσπότην* κρεμμένοι. ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναι φασίν· ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ· βελήτιον* δὲ δεσπότην πενθοῦντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ὠθὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν.

Δ εστρὸς, μάγειρος δέτις παλάνθη. Δεταί. λαμπάδες καὶ αἱ πέδαι, καὶ τὰ στράγματα παρὰ τὸν συνδεῖν. Δέτρον, δέρμα τοῦ ἥπατος ἢ διάπυρον διαφανές. Δευάδαι, οἱ σάτυροι παρὰ ἰλλυριοῖς.

Δ εύας, τοὺς ἀκάκους θεοὺς μάγοι. Δεύασθαι, γεύσασθαι. Δεύειν, μαλάττειν τύπτειν. Δεύει, μίσγει. βρέχει. φύρει, ἐνδεῖ. Δεύεσθαι, βρέχεσθαι, ἐπιδεῖσθαι. Δεύεται, βρέχεται.

Δ ευθέντα, βραχέντα. Δευκαλίδαι, οἱ σάτυροι.

Δ εύκει, φροντίζει. Δευκὲς, λαμπρὸν ὅμοιον.

Δ ευλὸν, πονηρὸν ἀχρεῖον. Δευοίαν, ἐπιδέοιντο.

Δ ευοίαν, ἐπιδεεῖς γένοιντο. Δευόμενα, δεόμενα.

Δ ευομένη, δεομένη. Δευόμενος, δεόμενος. βρεχύμενος. χρήζων. Δεύοντο, ἐδέοντο ἔχρηζον, ἐβρέχοντο. Δεῦρο ἐνθάδε ἐλθὲ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ νῦν, ἢ παρακελευστικῶς δεῦρο νυνὶ τρίποδος περιδώμεθα. Δεύρω, δεῦρο.

Δ εὺς, ζεύς. Δεῦσαι, βρέξαι. βάψαι. μαλάξαι.

Δ ευσοποιὸν, τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκ πλυνόμενον βάμμα. οἱ δὲ τὸ γνησίως βεβαμμένον ἤτοι πορφύρα ἢ ἄλλοτι. Δεύσω, βρέξω. Δευσοποιὸς, βαφεύς.

Δ εῦτ' ἄγετε, δεῦτε φέρετε. Δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὧν οὐκ ἔστιν ἕτερος. Δεύτερα, ἄλφιτα, τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ. Δευτεραγωνιστὴς, δεύτερος ἀγωνιζόμενος. Δευτέρα φθίνοντος, ἀπὸ τῆς τριακάδος. Δευτερεῖα κάλλιπος οἶνος εὐτελής. Δευτερίναρ, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος. Δευρόλαος ὁ ἐξ ἐφήβων ἀθηναίων. Δευτερόποτμος, ὁ ὑπότινων ὑστερόποτμος, οὕτω δὲ ἔλεγον ὑπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. οἱ δὲ πολέμοις καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν φασὶ θεῶν, ἢ ὁ φημισθεὶς τὸ ξένης τετελευτηκὼς, ἔπειτα ἐπανελθὼν, ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδὺς ὡς ἔθος ἦν παρὰ ἀθηναίοις ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι. Δευτέρων ἀμεινόνων. παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι, λέγοντες δευτέρων ἀμεινόνων μνημονεύει πλάτων. Δέχεσθαι. λαμβάνειν ἀπάζεσθαι. Δέγμα, νόμιμον. Δέχθαι, λαβεῖν.

Δ έχμενος, προσδιαδεχόμενος. Δέχομαι, ὁμολογῶ. Δεψήσας, μαλάξας.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η οὖν, σύνδεσμος. Δηγῆ καὶ σιωπᾶ.

Δ ηατάχα, καὶ φθορὰ δένδρων. Δήβοιλοι, κιθαρωδοί. Δὴ γὰρ. ἤδη γάρ.

Δ ηγῆρες, στρουθοί. Δηγοῖ, πληροῖ. Δῆγμα, παράδειγμα καὶ πάραγμα ὀδόντων. Δήετ, εὑρήσεται. Δηεῖν, πολεμεῖν φονεύειν. Δήεις, εὑρήσεις ὄψει μαθήσῃ. Δηθὰ πολὺν χρόνον συνεχῶς. Δηθαγόρον, ἐπιπολὺ λέγουσαν.

Δ ηθαιῶνας, μακραιῶνας μακροβίους. Δηθάκι, πυκνῶς, πολλάκις. Δηθὰ ματεύσωμεν, ἐπιπολὺ ζητήσωμεν. Δηθάτε καὶ δολιχον, ἐπιπολύ. καὶ μακρὸν χρόνον. Δῆθεν. ὡς δή. ἢ φησὶν ἢ ἐντεῦθεν. Δῆθεν ὡς μάλιστα, ὡς δῆλον ἐξεπίτηδες. Δηθύνειν, ἐγχρονίζειν. Δηθύνοντα, χρονίζοντα. βραδύνοντα. Δηθυρεῖν. σχολάζειν, διατρίβειν. Δηιάλωτοι, αἰχμάλωτοι.

Δ ήιοι, πολέμιοι. Δηίοιο. καυστικοῦ, πολεμικοῦ, φθαρτικοῦ. Δηιοτής. πολεμικὴ διάθεσις. μάχη παρὰ τὸ δήιον. Δηιοτῆτας, μάχας. Δηίοισι τοῖς πολεμίοις. Δηίουν, ἐμάχοντο, ἐπορθοῦντο.

Δ ηιούσι, πολεμοῦσιν. Δηίεσθαι διώξασθαι.

Δ ηιωθέντων, αἰκισθέντων. Δηίων, διακόπτων.

Δ ηιώσας, κατακόψας. Δηλαδὴ, φανερόν ἐστιν ἢ δηλονότι. Δηλαίνουσι, παίζουσι. Δηλαινομένη. βλαπτομένη. Δηλαιστή. ἐλεεινή. Δηλάτωρ, κατήγορος. Δηλαυτῶς, ἄγαν φανερῶς.

Δ ήλεσθαι, θέλειν βούλεσθαι. Δηλὴ, βουλή.

Δ ηληγατιῶν, ἀφορίζων. Δηληθήσονται, θεωρηθήσονται. Δηλήματα. βλαπτικά. Δηλήμονας, βλαπτικοὺς κλέπτας. κακούργους. λυμεῶνας.

Δ ηλήμων, κακοῦργος. λυμαντὴρ, λυμεὼν, κακῶς διαπραττόμενος. Δηλήσας, καμὼν, διαπραξάμενος. Δηλήσασθαι. βλάψαι διακόψαι φθεῖραι.

Δ ηλήσαν, ἔβλαψεν, ἐφθείρεν, ἐκακοποίησε.

Δ ηλήσεις, στάσεις. Δηλήσηται, βλάψῃ φθείρῃ.

Δ ήλησις, ὀργὴ, λώβησις, κακουργία. φθορά. Δηλήσονται, ψεύσονται. βλάψουσι. Δηλητήριον, φάρμακον, βοτάνη θανάσιμος. Δηλιασταὶ, οἱ εἰς δῆλον πεμπόμενοι θεωροί. Δήλιοι, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. Δῆλον. φανερὸν, ὁρατόν. καὶ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν. Δηλονότι, φανερονότι.

Δ ήλονται. θέλουσι. Δήλων, ὁράσεων ἐνυπνίων.

Δ ήλως, ἀπερικαλύπτως. Δηλῶσαι, φράσαι. δεῖξαι. σημάναι. Δήλου κακὸς βωμὸς, τὸ περιστρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν δήλῳ βωμὸν καὶ τύπτεσθαι ἤρξατο τούτου θησεὺς εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς. Δημαγωγεῖ, στρατηγεῖ. Δημαγωγίας, ὀχλοποιήσεις. Δημαγωγὸς, ἄρχων ἐκ τοῦ ἐν δῆμον ἄγειν καὶ διοικεῖν δημόσιος. Δημαγωγοῦνται. στρατηγοῦνται. Δημαρετίον, νόμισμα ἐν σικελίᾳ ὑπὸ γέλωνος κοπὲν ἐπιδούσης. αὐτῷ δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Δημαρχία, ὅτε δῆμος ἄρχει. Δήμαρχοι. οἱ πρότερον καλούμενοι ναύκραροι. ἄρχοντες δὲ ἦσαν καὶ ἠνεχύραζον οὗτοι τοὺς ὀφείλοντας. Δήμαρχον, τὸν ἐνεχυραστήν. Δημαστρεύεσθαι. ἐπιπολύ. ἐπερτίθεσθαι. Δημεῖαι, αἱ τοῦ δήμου συστάσεις.

Δ ημελέητος, ἐλεεινός. Δημεύειν, τὸ οὐσίαν τινὸς δημοσιῶσαι. καὶ τὸ ἐν δημεῖν. ἔνιοι τὸ ἐν δημαγωγεῖν λέγουσι.

Δ ημεύσεις, ἁρπάσεις. Δημεύσας, δημοσιεύσας.

Δ ημεχθηλὸς, μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου. Δημηγορῆσαι, ἐν δήμῳ λαλῆσαι. Δημηγορῶν, εἰς τὸν δῆμον λέγων. Δήμητρα. τὸν σῖτον, γλαῦκον. Δημητριὰς, κριθὴ ἐξάστιχος. Δημήτριος, στρατωδῶν ὑποκριτὴς, καὶ ἴσως ὑπεκρίθη τοῦ ἀγαμέμνονος θάνατον πελέκῃ κατὰ πολλοὺς γενόμενος. Δήμια, δημόσια. καὶ δημόπρατα.

Δ ημίασι, πύλαις κοιναῖς ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ ἀντίπαστρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς κεραμικὰς πύλας. πρὸς γὰρ αὐτὰς φασὶν ἑστᾶναι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ διομῆσι πύλαις δημιάσιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων. Δήμιον, κοινὸν, δημόσιον, πολιτικόν. Δημίην, πόρνην κύπριοι. Δημιόπρατα, τὰ δημευθέντα κτήματα καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα. Δήμιος, ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων.

Δ ημιουργεῖ. τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. Δημιουργεῖον, χαλκεῖον ἐργαστήριον. Δημιουργὸς, χειροτέχνης κατασκευαστής. Δημιουργὸς, ὁ ἥλιος, ὅτι πάντα πέσσει καὶ ἱερεῖ. Δημιουργὸς, ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν, τὸ ἔθνος ἐκλήθη. ὅτι χειροτέχναι ἦσαν καὶ βάναυσοι. καὶ παρὰ τοῖς δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες τὰ δημόσια πράττονες ὥσπερ ἀθήνησιν οἱ δήμαρχοι λέγονται καὶ οἱ τεχνῖται καταχρηστικώτερον. λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργὸς ἡ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει. Δημιῶν, τὸν δῆμον διοικῶν. Δημοαλῆ. περιβόητον. Δημοβόρος, ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου κατεσθίων. ἢ ὁ τὰ δημόσια. Δημογέροντες, οἱ τοῦ δήμου ἐν τιμότεροι. Δημοειδέος, δημώδους ὀχλικῆς. Δημήτερος ἀκτὴ τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν πυρῶν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων τῶν παραθαλασσίων, ἢ ἄλευρον. Δημοθέσε*σε, ἐθεώρει. Δημοθεὲς, θεωρόν. Δημοθοινία, ἡ τοῦ δήμου εὐωχία. Δημόθυσα. ἡ τοῦ δήμου θυσία. Δημοκάλλικας, τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. Δημόκοινον. δημόσιον.

Δ ημόκοινος. δημόσιος βασανιστὴς, πόρνος, καὶ δήμιος.

Δ ημοκόμπος, δημηγόρος, δήμου ἐπαιρόμενος.

Δ ημόν. λεῖπος ἢ ὄχλον. Δημοκώτυτος, ἀθρήνητος ἀνελεήμων. Δημονέστερον, ἀσχημονέστερον διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον. Δημὸς, ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερείου, ἀπὸ τοῦ εὔκρατος εἶναι, δαιμός τις ὠνομασμένος. καὶ τὸ λῖπος προπεριπωμένως δέ τι πολιτικὸν σύστημα. Δημὸν ἐόντα ὀξυτόνως δημώτης καὶ ἕνα τῶν πολλῶν. Δῆμον ἐρεχθεῖος. τὰς ἀθήνας περιφραστικῶς. Δημοκλεῖδαι, οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ δημοκλείδου τοιούτου ὄντος καθάπερ καὶ τοὺς ἡτερηκότας τιμάρχους ἔλεγον. τοὺς δὲ πονηροὺς εὐρυβάτους, κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας.

Δ ημοννήσιος χαλκὸς, δύο εἰσὶ πρὸς τῷ βυζαντίῳ νῆσοι. κοινῆ μὲν δημόννησοι λεγόμεναι. ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι, ἡ μὲν γὰρ χαλκῆτις, ἡ δὲ πιτυοῦσα.

Δ ημόσσους, τὸν δῆμον σωζῶν ἢ ὁ δημοδίωκτος.

Δ ημοπεύειν, τὸ δημοσίᾳ ὑπερετεῖν ἐπὶ μισθῷ.

Δ ημοποίητον, ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης ξένος ὢν φύσει. Δημόσιον, δεσμωτήριον.

Δ ημοστροφεῖν, ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν. Δῆμος, καλὸς πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. Δῆμος ὄνομα κύριον τὴν ὥραν κάλλιστος, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα.

Δ ημολάλητος, δημοβόητος. Δημοτελῆ, ἱερὰ, καὶ δημοτελῆ μὲν εἰς ἃ θύματα, δίδωσιν ἡ πόλις δημοτικὰ δὲ εἰς ἃ οἱ δῆμοι. Δημοτεύεσθαι, τὸ μετέχειν δήμου καὶ πολιτείας κατὰ νόμον. Δημώτης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. Δημοτικὰ, τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. Δήμου ἄνδρα. δημώτην ἄνδρα. Δημοῦσθαι εὐφραίνεσθαι εὐθυμεῖσθαι. δημοσία. παίζειν. Δημοῦται παίζει θωπεύει. Δήμουτ' ἄνδρα. δημώτην ἄνθρωπον.

Δ ήμου πόλεως. Δήμου ἀρίστω. δημώτας ἀρίστους δυικῶς. Δημοφάλιον, ἑτερεῖον, ἀλλοῖον.

Δ ημόφαντον, δημόσιον. Δημώδης, παιδιώδης.

Δ ήμου, δημοσία. Δημώματα, παίγνια.

Δ ημωφελῶν, δῆμον ὠφελῶν. Δὴν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηναιόν. πολυχρόνιον ἀρχαῖον.

Δ ηναιὰ, ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἶδος ἀργυρίου. Δηνάσας, διεξελθὼν, διεξῆλθες. Δὴν δ' ἄνηω ἐπὶ πολὺ ἀχανεῖς ἥσυχοι ἄφωνοι. Δήνεα, βουλεύματα.

Δ ῆνος βούλευμα. Δὴν ἧστο, ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο.

Δ ήξεται, δάκνει. Δήξομαι, λυπήσομαι ἀνιάσομαι. Δῆος, βωβὸς κρῆτες. Δηουμένη, ἀπολλυμένη, ἠρημωμένη καταστρεφομένη πορθουμένη.

Δ ηουμένων, ἀναιρουμένων. Δηοῦν, πορθεῖν.

Δ ὴ οὖν, χρὴ δή. ἢ χρὴ οὖν. Δηοῦντες, διακόπτοντες καίοντες ἐλαττοῦντες, πολεμοῦντες. Δηούντων, ἀνλόντων. Δήποθεν, λέξις συναπτικὴ ὡς καὶ τὸ δήπου. Δήπουθεν, δηλονότι. Δηπορτάτος. ἐξορισμαῖος. Δὴ ῥὰ, ἄρα δὴ, ἤδη.

Δ ηράδες, βουνοί. Δὴ ῥὰ δὴ, ὡς δή. Δ' ἠριγένεια, ἡ δὲ ἡμέρα. Δήρη, μάχη. Δήρη, τράχηλος.

Δ ηρήσασθαι, μαχήσασθαι. Δηρίττειν, ἐρίζειν.

Δ ηρότης, δηρὸν, ἐπὶ πολὺν καιρόν. Δηρότη, κακουργία. Δῆσαι, ῥίψαι. Δῆσαι. πρὸς ἄνοδον ἀττικῶς, βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Δησάντων δησάτωσαν. Δήσαντι. ὁμοίως. Δῆτα. ὅτως ἢ τοίνυν. Δητὸς, ὕστερος. Δηττᾶι, αἱ ἐπτισμέναι κριθαί. δὴ τότε καὶ τότε, τότε δή. Δηφένσωρ. ἔκδικος. Δηὼ, δημήτηρ. Δηωθέντ', ἀναιρεθέντων. καυθέντων. Δήωσαν, κατέκοψαν ἔπρησαν ἠφάνησαν. Δηώσαντες, πραιδεύσαντες, πορθήσαντες. καταπολεμήσαντες.

Δ ήωσε, κατέκοψεν ἐφόνευσε. Δηώσοσι, κατακόψωσι. φονεύσωσι. καταπολεμήσωσιν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Δ Ια τὸν δία ἢ εὐγενὴς καὶ πρόθεσις ἐνδοξοτάτη καὶ ἀγαθή. Διαβάθρα. εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Διαβάλλει. καταγινώσκει ὑβρίζει. παραπετᾶ παραλογίζεται.

Δ ιάβασις, πορεία γέφυρα πέραμα. Διαβάτης, ὄργανόν τι τεκτονικόν. Διαβατικὸς, διαβάτειν.

Δ ιαβαίνει διαπερᾶ. Διαβεβεοῦται οὐδὲν ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον. Διαβήματα, πορείας. περιπατήματα. Διὰ βίου. διὰ παντὸς ἄει. Διαβιῶσαι, ζῆσαι. Διαβόητος, ἐπὶ καλῷ φήμην ἔχων ἢ κακῷ.

ἢ κακῶς. Διαβολή, λοιδορία, ἢ διαβολὴ ὑπόπτωσις ἢ ὑφόλημμα. Διαβολίαν, διαβολιὼ.. Δ ιάβουλοι. διάβολοι. διάβουλοι. Διαβουλία. ἀμφιβολία. ἢ διάμετα διαλογισμοί. Διαβουλεύεῖρ, ὁ αὐτοῖς ἴσοις πρόβολος. λάκωνες. Διαβουνίν*, ἢ αὐτοῖς πότοις ζάγμα μεταξὺ ἐθίομεν. Δ ιαβείθει, βαραίνῃ. Διαβειβοῦς, ἰσχυρᾶς. Δ ιαβρόχους ἐβρεγμένους. Διαβύασῃ, διακαμύσσει. Διαγέγραπται, διακέκοπται. Διάγειν, παρέλκειν, ὑβρίζειν. Διαγγέλῃ, ἀπαγγέλλει διαβραμεῖ. Διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, διέζειμι τῷ λόγῳ. Διάγει. διατείβῃ. Διαγενὴς, δύγενὴς. Διάγκαρον, δικέφαλον. Διαγλαίνῃ, διαλυμαίνεσθαι. Διαγλάψασ, διαγλύψασ διασκαλεύσας. Διάγματα, διασκευάσματα. Δ ιαγνοὺς, διακείνασ, δίκαιον αἰδόμενος, ἐπιγνὼς, σωφρὼν, νοήσας. Διαγνῶναι. ἐπιγνῶναι. Δ ιάγνωθι. νόησον διάγνωσις. Διαγόρασ διόσωρος, ὁ ταρσεὺς, ἀπαγινώσκει πόδι ατῶν διαγορᾶς, ὅτι ἢ τοὺς μύσας βακχάζειν, τουτέστιν ἄδειν ἢν ἴακχον μὲ ἀγορᾶν βαλίζοντας. Διαγορεύει, διαπίζῃ διαπέλλει. Διάγραμμα. διάταγμα ψήφισμα. Δ ιαγραμμισμὸς, παιδιάλυσις ἐξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελανῶν ἐν χώρας. ἑλκομένων, ἢ δὲ αὐτὴ καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. Διάγραπτος, δίκη ἢ τις καὶ ὄζεσμὸν ἐλέγετο. Διαγραφαὶ, αἱ σωθῆκαι. Διαγράφειν, διαξύειν ἀπαλείφειν ἀκυροῦν. Διαγραφὴ, ἐὰν ζωγραφικῇ πίνακος ἐρῇ). Δ ιαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια. Διαγράφω, ἀποδοκιμάζω. Διατωγὰν, διαίρεσιν διανομὴ. διέλευσιν. Διατωγὴ ἀναγραφή. Διὰ δὴ, διὰ πᾶρ διαδέχεται. Διάδηλοι, φανεροί. Διάδημα, στέμμα βασιλέως κεφαλῶν κόσμος ἢ γοῶν στέφανος, ἢ βασιλέως σύμβολον. Διαδιοράσκει. διαφεύγει. διαδιοράσκεται. Διαδικαιοῦν, φανερῶς ἀποφέρεσθαι. Διαδικασία. ἡ ἐπίκρισις τ' ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ἢ ἀμφισβήτησις κρίσις. Διάδικος, ὁ εἰς δίκην καλῶν. ἀντίδικοί. Διαδιδικάζειν, ἄρχεῖσθαι ἀχμόνως διάδοχος. Διαδοκὶς, οἱ μὲν ὑπόθεμα τῶν δοκῶν, τὸ πλάγιον ὑπόθεμα ἢ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχόμενα, οἱ δὲ, δοκῶν τὸ πλάγιον ὑπόθεμα. Διαδέλλειν. διακωλύειν. Δ έδρα, δέφυγε. Διαδοῦναι δίκην, τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοθῆναι τὸ δίκαιον τοῦ τ' ἀδικήσαντος. Δ ιὰ δυρός. διὰ τοῦ ξύλου καὶ δέρματος. Διασοράκοι, θεάσοιτο. Διασοράναι, διαφυγεῖν. Δ ιὰ σρυμὰ, διὰ ὕλης. Διασδύει, διαφθείρεται. Δ ιασδύνειν, διαφυγεῖν. Διὰ σώματα διὰ τὰ οἰκήματα. Διαιείσεται, διαγνώσεται. Διαιμέμεν. διαλεχθῆναι. Διάζυξις, διαχώρησις. Δ ιαήσει, διαπνεῖ. Διαείδεται, ῥαίνεται. Δ ιέζετο, διεμάζετο. Διαθεῖ, διαφθύγει. διαδέχει. Δ ιαθέντε, διαθέμενοι. δυικῶς. Διάθεσις, σχῆμα ἀγαπᾶτε ἀπόδοσις προαίρεσις. Διαθέσειν, διακοσμήσει. Διᾶθεάων, αὐτὶ τοῦ διοτάτη. Δ ιαθέλοιμεν διατωνιζόιμεθα ἡμοιμὶν, ὁρμαζόιμεθα. ἄθλος δὲ τὸ ὄργον καὶ τὸ ἀτώνισμα καὶ τὸ ἐπαθλεῖν. Δ ιαθήκη. συνομοσία. δικικῶς οὐ τελευτικῶς τὰς διαθήκας ἔλεγον, δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν, διαίρεσιν, διάκρισιν διάθεσιν. Διαθήσεις, νοήσεις. Διαθήσει. τιμωρήσεται κολάσεται πράσει. Δ ιαθήσομαι, σωτελέσω. Διαδόντα, διαθρήσαντα διδόντα. Διαθρυλλῶ διακομπῶ διαφημίζω. Διαθρύψεις, συγκόψεις. Διαίνεται, βρέχεται, διακρύει. Διαίνεσθαι, διαμολαῦ ὑβρίζα πατῶν ποικίλλω. Διαιρεῖν, διακρίνειν, ὑβρικεῖν οὖν, διαμερίζειν. Διαιρῶσα, διαιροῦσα. διαίρεσις, τομὴ, μερισμός. Δίαιτα, δεσμὸς, διατωγὴ τροφῆς, ἢ καὶ ἡμερινὴ τροφή. Διαίτα, τὸ οὐρανοῦ, τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν. Διαιτητοὶ, ἀθηναῖοι ἕτεροί τινες τῶν δικαστῶν οἷς ἐπέτρεπον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ αὐτοὶ δίκην, εἰ δὲ μὴ αὐτέπεμπον ἐπὶ τοὺς δικασάς. οἱ δὲ τοιοῦτοι ἐξήκοντα ἔτη γεγονότες δίκην. Διαιτεῖν, διαλύειν διανύειν. Δ ιαιτητὴς, κριτὴς βασανιστής. Διαιτητὸς, ὁ μὴ κατακλῆρον δικαστής. Διαιτωμένη, ῥεφομένη. Δ ιατὸς. κριτής. Διάμβρον, διαφανές. καθαρὸν, διύγρον. Διάμβρον. διόπτρον διαφανές. Διαίνεται, βρέχεται ὑγραίνεται. Διαχεῖται, τὸ ὄμβρου βρέχεται. Διακαλαμάσαρκες, παρὰ ῥολίοις ἕλληνες οὕτως εἴρηται. ἐν νόμῳ τινὶ οἱ πλὴν καλάμων τῶν σωμάτων ἐπιβεβοσκημένοι. Δ ίκαιον, δυσκίνητον κρῆτες. Διακαινοποιήσαι, διακληρώσασθαι, καινὸς γὰρ ὁ κλῆρος. Διακενῆς, ματαίως. Διακένω, κενόω. Διακκόσμενων, διακεκριμένων. Διακεκριμένα, διακεχωρισμένα. Διακεκριμένα, διακεχωρισμένα. Διακεκριμένα, διακεχωρισμένα

διάστημα χρόνου. ¶ Διακραδαίνοιντο, κινοῖντο. κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν. ¶ Διακρεῖς οὐμόνον εὐβοέων τινὲς, ἀλλὰ καὶ ἀθῆναι καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς, καὶ ἡ χώρα. ¶ Διακρία ἡ ἀπὸ πάρνηθος εἰς βαβυλῶνα.

Δ ἰακριαν. κατὰ τὰς ἀκρωρείας. ¶ Διακριβοῦν, ἀκριβῶς σαφηνίζειν. ¶ Διακριδόν. ἐν διακρίσει ἄριστον. ¶ Διακριδὸν διαστάντος, χωρήσαντος.

Δ ιακριθέντες, χωρηθέντες. ¶ Διακρινθῆτε, διακριθείητε διαλυθείητε. ¶ Διακριθήμεναι, διακριθῆναι χωρισθῆναι. ¶ Διακρῖναι, διαχωρῆσαι.

Δ ιακρινομένω, διακρινόμενοι δυικῶς. ¶ Διακρινομένων, μαχομένων. ¶ Διακρίνουσιν, διαχωρίζουσιν μεσητεύουσι. ¶ Διάκρισις. διαίρεσις φθορὰ διάμυσις. ¶ Διακρότως, σκληρῶς, ἀποκρότως.

Δ ιακρούεσθαι, ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἄλλωτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. ¶ Διακρουόμενοι, διαφεύγοντες. ¶ Διακρούσασθαι, ἀποῤῥίψαι.

Δ ιὰ κτῆσιν, δατέοντο, τὴν θυσίαν διεμερίζον. ¶ Διάκτορος, ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας. ἢ οἷον διατόρως καὶ σαφῶς διαλεγόμενος ἄγγελος ὁ θεὸς γράφεται. ¶ Διακτόρως, εἰρηνικῶς. ¶ Διάκτορσιν, ἡ γεμόσι βασιλεῦσιν. ¶ Διάκτορ. διάκονος ἢ ἄγγελος ἀπαγγέλλων. ¶ Διακυδόμεναι, διαχεόμεναι. ¶ Διακυκῶσι, διαταράττουσιν. ¶ Διακυνοφθαλμίζεται, διυποβλέπεται διανεύει ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται. ¶ Διακυρίττεσθαι, ἀντιμάχεσθαι κυρίως δὲ κριῶν. ¶ Διακωδωνίσαι, δοκιμάσαι.

Δ ιακωδωνισθέντες. ¶ Διαφημισθέντες, ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων καὶ χλευαζομένων λαμβάνεται. ¶ Διακωμῳδῶ, διαστρατωδῶ.

Δ ιακονίσαι, διακλαῦσαι. ἀπὸ τοῦ κονῆσαι ὅπερ ἐστὶν πίσσῃ χρίσαι. ¶ Διὰλ, τὴν ἔλαφον χαλδαῖοι.

Δ ιαλαβεῖν, παλαιστρικόντι. ¶ Διαλαβὼν, διαγινώσκων. ¶ Διαλλαγὴ, φιλία. ¶ Διαχειρήσας, δεξάμενος. ¶ Δοῖς, γαθύς. ἔνδοξος. ¶ Διαλλακτής. φιλιωτής. μεσίτης, διελθών. ¶ Διαλάμπει ὁραίζεται. ¶ Διἄλα, διὰ τῆς θαλάσσης.

Δ ἰάλα πορφυροειδῆ διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης.

Δ ιάλας, τὰς δήλας καὶ φανερὰς. ¶ Διάλαυρος, οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη ἡ λεγομένη περιάμφοδος. ¶ Διαλεγδον, διαφερόντως. ¶ Διαλέγειν, ἀνακαθαίρειν, οἱ δεὸν ἀπιέναι ἢ ἐκπλεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν πεσσῶν ἡ διαφορά. ¶ Διαλέγεσθαι, ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν. ¶ Διαλεκμᾶσθαι, διασύρειν διαμωκᾶσθαι. ¶ Διαλεκτικὸς, πολύλαλος. ¶ Διάλεκτος, ὁμιλία. λαλιά.

Δ ιαλαχόντα. κληρωσάμενα. ¶ Διάλλασσε, διάλυε. ¶ Διαλελημμένων, διαδεδεμένων ἢ διακρατουμένων ἑκατέρωθεν. ¶ Διαλελοίπασιν, ἐπαύσαντο. ¶ Διάληψιν, ἐνθύμησιν ἢ γνῶσιν. ¶ Διάλημμα, διάστημα. ¶ Διὰ λήμματος, διὰ τοῦ χωρισμοῦ. ¶ Διαληλιμμένη, ἠλιμμένη κεχρισμένη.

Δ ιαλέξαι, διορύξαι. ¶ Διαλέξεις, διαιρέσεις κλήρου.

Δ ιάλεξις ὁμιλία. ¶ Διαλλαγαὶ, μεταβολαὶ καὶ διαλέξεις λάκωνες τῆς ἔχθρας. ¶ Διαλλαγῶ, διαχωρισθῶ. ¶ Διἀλλήλων. ¶ Διάλλυος, ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν. ¶ Διαλογισμοὶ, ἀδολεσχίαι.

Δ ιάλογος, λόγος ποίημα. ¶ Δίαλον, φανερόν.

Δ ιαλουφῶν, διατίλλων, ὁ λούφειν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ τίλλειν, εἰ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν πόαν.

Δ ιαλύγισμα, διαπλοκή. ¶ Διάλυσις. διάκρισις φθορὰ διαχωρισμός. ¶ Διαλυτίσαντες, κάμψαντες περικλάσαντες. ¶ Διαλαὸς, οἱ μὲν ἐπιμυλίδιον δαίμονα. ἄλλοι δὲ παιδείας εἶδος ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους, βούλεται δὲ λέγειν ὁ κρατῖνος τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων. ¶ Διαμαρτάνει, διατυγχάνει.

Δ ιαμαρτυρία. δίκη τὶς ὁμοία τῇ περιγραφῇ. ταύτῃ δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία. ¶ Διαμαρτῶν, ἀποτυχὼν, ἢ διασφαλείς. ¶ Διάμαστος, θεὸς καὶ διάματος.

Δ ιαμάττειν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας. ¶ Διαμάχη, μάχη. ¶ Διαμαψαμένη, διασμηξαμένη. διαψησαμένη. ¶ Διαμελεοὶ, οἰκέται.

Δ ιαμέλλει, ἀναβολῇ χρῆται. ¶ Διαμεμετρημένην ἡμέραν, ἐπὶ τῶν μεγάλων δικῶν τὴν ἡμέραν ἐμέριζον εἰς διαστήματα. ¶ Διάμεσοι, οὕτως ἐλέγοντο περὶ ἀθηναίοις οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων.

Δ ιαμέσαν, ἀλαζῶνα ἐξαλλάκτην. ¶ Διάμετρος, ὄργανον γεωμετρικὸν, καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον τοῖς τοὺς σιτικοὺς καρποὺς μετροῦσιν.

Δ ιαμετρητῶ, διαμεμετρημένω. ¶ Διαμεύστας, ἀλαζῶνας. ¶ Διαμῆσαι, διαθερίσαι διακόψαι διατελεῖν. ¶ Διάμησε, διέκοψε. διέτεμε διεθέρισε.

Δ ιαμέττης, ψεύστης ἀπατεών. ¶ Διαμηρίσαι, τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλυγῶν ἔλεγον.

Δ ιάμοιος, ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν. ¶ Διαμοιράσαι, διαμερίσαι. ¶ Διαμοιρωμένα, διαιροῦσα καὶ διαμερίζουσα. ¶ Διαμπὰξ, διόλου καθόλου.

Δ ιηνεκῶς, ἐξεναντίας. ¶ Διαμπείρας, διακεντήσας. ¶ Διαμπερὲς, διόλου παραγύρως σαφῶς τελείως διαμπάξ. ¶ Διαμπερέως, σαφῶς τελείως.

Δ ιαμύθησις, παραλογισμός. ¶ Διαμυλλαίνειν, χλευάζειν. ἐπὶ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν. διαμωκᾶσθαι.

Δ ιαμπετρονήσει. διαστρήσει, διατμήσει, διακόψει.

Δ ιακεντήσει, προσηλώσει. ¶ Διαμπραθέειν, διαπορθῆσαι. ¶ Διαμφάδιον, ἀλλοῖον. ¶ Διαμφίδιον, μέλος ἀλλοιον διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἀμφὶς γὰρ χωρὶς αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. ¶ Διαμώμενοι, διιστάντες. ¶ Διαμῶσαι, ζητοῦσαι. ¶ Δίαν μεγάλην ἢ ἔνδοξον τὸν οὐρανὸν πέρσαι καὶ τὴν νῦν καλουμένην νάξον. ¶ Διάναι, σμῆξαι πλῦναι.

Δ ιανκύνων*, διανάπαυσις οἷον ὁ μεταξὺ χρόνος.

Δ ιάνδιχα, διαφερόντως χωρὶς ἢ διχῶς. ¶ Διαναῦσαι, διαπλεῦσαι. ¶ Διανδὴς. πολυχρόνιος κρῆτες.

Δ ιάνειμαι. διαδοῦναι. ¶ Διανεκὲς, διαπαντός.

Δ ιανέμεται, μερίζεται. ¶ Διανεμεθῆ, διαδοθῆ.

Δ ιανεύει. τρέφει κυκλεῖ. ¶ Διανείμαντε, διανείμαντες δυικῶς. ¶ Διανηξάμενοι, διακολυμβήσαντες. διαπεράσαντες. ¶ Διανίζει, κρουνίζει, διακλύζει πλύνει. ¶ Διανίζεται, νίπτεται καθαίρεται.

Δ ιάνιον, κονία. διανοητικόν. ¶ Διανοηθεὶς μεταμεληθεὶς ἐνθυμηθείς. ¶ Διανοοῦμαι, λογίζομαι.

Δ ιαντεθῆναι, τελειωθῆναι.

Διανυκτε

Δ ιανυκτερεύοντες, ἀγρυπνοῦντες πᾶσαν τὴν νύκτα.
Δ ιανυσθῆναι, τελειωθῆναι. ¶ Διαξιφίσασθαι. ξίφεσι διαγωνίσασθαι καὶ μαχέσασθαι. ¶ Διὰ πάντ̃ κριτὴς βοηθός φησι ἐν τοῖς περὶ πλάτωνος. ὅτι ὁ νομοθέτης ἐκέλευσε τοῖς κρίνουσιν γράφειν τὰ κεφάλαια ἕκαστον. ¶ Διαπαρθενεύει, φθείρει κόρας.
Δ ιαπεριτρεβαὶ, ἐνδελεχισμοὶ ἐνδελεχειαί. ¶ Διαπατταλευθείσῃ, τρόπῳ βύρσης διατεθείσῃ παττάλοις.
Δ ιαπεπαρμένον, τοῖς ἥλοις πεπηγμένον. ¶ Διαπείραντες, διακεντήσαντες. ¶ Διαπέπληχε, διαβέβηκε πλήγματα γὰρ βήματα. ¶ Διαπεπληχὼς, διεστώς. κεχηνώς. ¶ Διαπεράναι, τελειῶσαι.
Δ ιὰ περιόδων, διὰ κύκλων. ¶ Διαπεττεύων, μεταφέρων, μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν. ¶ Διαπεττεύεσθαι, πεττοῖς ἀπόπεξαι, ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι.
Δ ιαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι καὶ διαφυγεῖν.
Δ ιαπεπλέχθαι, διηλλάχθαι τὰ σκέλη καὶ ἀντιβαίνειν.
Δ ιαπνεύστας, περιλογιστικός. ¶ Διαπέφλοιδεν, διακέχυται. ¶ Διαπεφρούρηται βίος. αἰσχύλος φρυξὶν, οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορὰ συντετέλεσται. ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. ¶ Διαπέφρυδεν, ἐγείρει διακέχυται. ¶ Διαπεφρυκέναι, διεσκάφθαι καὶ καθεωρακέναι. ¶ Διαπηνηκίσαι, διακεφαλαιῶσαι. πηνήκη γὰρ γένος περικεφαλαίας, οἱ δὲ τὸ ἀπατῆσαι ἀπὸ τῆς πηνήκης. ¶ Διαπεφωνήκαμεν, ἀπωλόμεθα.
Δ ιαπηδύει, διαπηδᾷ. ¶ Διαπίνειν, προπίνειν, περιγένης. Διαπληκτίζονται, διαμάχονται, φιλονεικοῦσι. ¶ Διαπλήσσειν, διέλκειν διαπλέκειν.
Δ ιαπλήσσοντες, διαχίζοντες. ¶ Διαποδίζων, βασανίζων, ἐπιμελῶς ἐξετάζων. ¶ Διαποδισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως ἢ ἁλμοῦ. ¶ Διαπονδαρίζει, διαναβάλλεται, διαναῤῥίπτεται. ¶ Διαπονθεὶς, λυπηθείς.
Δ ιαπόρησις, ἀμφιβολία ἀπορία. ¶ Διαπορθμεῦσαι, πραιδεῦσαι, διαπεράσαι. ¶ Διαπορθμεύων, διακομίζων. ¶ Διαπρήσσειν, κατεναντίον διελθεῖν καὶ τάσσειν ἢ σπεύδειν. ¶ Διαπορπακίσαι, διὰ τοῦ πόρπακος τῆς λαβῆς τὸ διενεῖραι τὴν χεῖρα.
Δ ιαπραθέειν, ἐκπορθεῖν. ¶ Διὰ ἀπορρήσεων, δι' ἀμφιβολιῶν. ¶ Διαπρέπειν, διαφέρειν προκόπτειν.
Δ ιαπρεπὴς, ἔκδηλος ἐπίσημος. ¶ Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. ¶ Διαπρήσσουσα, διατέμνουσα διαχίζουσα. ¶ Διαπρίζει, διαπερᾷ. ¶ Διαπρίεται, διαγοράζει μαίνεται. ¶ Διαπρήσσει, τάσσει ἀπατᾷ. ψεύδεται. διαπερᾷ. ¶ Διαπρήσσοντες, διατέμνοντες καὶ διαπερῶντες. ¶ Διὰ πρὸ δι' ὅλου, διαμπὰξ διηνεκῶς. ¶ Διὰ πρὸ διαμπὰξ, δι' ἐναντίας. ¶ Διὰ πρὸ δὲ, διαμπὰξ δι' ὅλου.
Δ ιὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς διῆλθε δὲ καὶ δι' αὐτῆς.
Δ ιαπρύσιον, διαπορεύσιμον. μακρόν. διὰ πάντων δεξιὸν ἐξάκουστον. μέγαν διάτονον. ¶ Διαπτάντος, πεταθέντος. ¶ Διαπτάσαι, σφαλῆναι. ¶ Διαπτεῖν, ὁρμᾶν. ¶ Διαπτύσαι, διαπτερῶσαι. ἀνευρῶσαι. διαστῆσαι. ¶ Διάπτυε, διαπτύει. ¶ Διαπυλῶν. τέλος τί παρ' ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Διαπυνθάνεται, ἐρωτᾷ. ¶ Διαπυρισθέντα, διοργισθέντα. ¶ Διαπύρσιος, μέγας διαβόητος.

Δ ιάπυρος, θερμός. ¶ Διαρθροῦν, ὁμολογεῖν.
Δ ιαρθρούμενον, ἀκριβούμενον. ¶ Διαρθροῦν, διαδηλοῦν. ¶ Διαριθμουμένην, διαλογιζομένην.
Δ ιαρικνοῦσθαι, ὑπὸ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὁ τὲ δὲ ὑπὸ τοῦ συνεστράφθαι. ¶ Διαρίνον, τὸ σίνηπι.
Δ ιαριπίζεσθαι, διακοντίζεσθαι. ¶ Διαρκεῖς, ἀρκέσαι μὴ δυνάμενοι. ¶ Διαρκῆσαι, βοηθῆσαι. διαρκές. ¶ Διαρκῆ, ὠφελοῦσαν ἢ ἐξαρκοῦσαν.
Δ ιαρκέστατοι, πλήρεις. ἀνενδεεῖς. ¶ Διαρκῶς, ἀσφαλῶς δι' ὅλου ἀρκούντως, δαψιλῶς, ἱκανῶς.
Δ ίαρμα, κούφισμα. ¶ Διάρματος, τόπος ἐν πάρνηθι τῆς ἀττικῆς. ¶ Διάρογχας, τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα. ¶ Διαροθεῦντα, διασοβοῦντα. ¶ Διαῤῥαίσει, διαφθείρει. ¶ Διαῤῥαισθέντος, διαφθαρέντος. ¶ Διαῤῥαῖσαι, διαφθεῖραι.
Δ ιαῤῥαῖσθαι, διεφθάρθαι. ¶ Διαῤῥέειν, διαπορθεῖν.
Δ ιαῤῥεῖν, διεχίσθαι. ¶ Διαῤῥέοντες, χαῦνοι καὶ διαλελυμένοι. ¶ Διαῤῥέουσα, τρυφηλή. ¶ Διαῤῥέουσαι, διαφθείρουσαι. ¶ Διαῤῥήδην, φανερῶς σαφῶς. ¶ Διαῤῥήκτας, ἐπιβούλους. ¶ Διαῤῥήξας, συντρίψας. χίσας. ¶ Διαῤῥήξωμεν, ἀπορρίψωμεν. ¶ Διαῤῥυῆναι, διαφθαρῆναι. ¶ Διαῤῥύτους, διηντλημένους. ¶ Διαρτᾶν, διασείειν, καὶ ἀπαρτᾶν. ¶ Διαρτᾶ. κρεμνᾶ διαρμογεῖ.
Δ ιαρταμῆσαι, διελεῖν κατακόψαι. ¶ Διάρτασον, διάστειλον. ¶ Διαρτίζων, ἀρτία καὶ συνετὰ φθεγγόμενος. ¶ Διαρτίσαι, ἀναπλάσαι. ¶ Διαρτωμένων, καταρτιζομένων. ¶ Διαρυπτεῖν, ἀνατλεῖν.
Δ ίαρχοι, οἱ ἑλλανοδίκαι. ¶ Διὰ ῥωπήϊα, πυκνὰ. διὰ χωρίων ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί. οἱ δὲ ῥῶπες εἶδος φυτοῦ ἱμαντῶδες διὰ τῶν συμφύτων τόπων.
Δ ιαρωχμίας, διαστάσεις. ¶ Διασακώνισον, ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον, οἷον τρυφερῶς βάδισον, τοὺς γὰρ θρυπτομένους σαλάκωνας ἔλεγον ἴσως ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶν θρύπτεσθαι, σαλάκωνα δέ φασι τὸν οὐ μὴ δεῖ δαπανῶντα. ¶ Διασάτηρ, διαπαίζειν. λάκωνες. ¶ Διασαλακώνισον. διάνυσον ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι τὸν σαλάκωνα. ¶ Διασαρκώνισμα, ἀσελγές τι σχῆμα. ¶ Διασαρκωνίσαι, τὸ προσποιητῶς γελάσαι, τὸ δ' αὐτὸ καὶ σαρκωνίσαι.
Δ ιασαυλούμενον, διακινούμενον καὶ ἐναβρυνόμενον ἢ διασειόμενον. ¶ Διασαφεῖ, διασαφηνίζει, ἀγγέλλει. ¶ Διάσημος, λαμπρότατος. ¶ Διάσια, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ σκυθρωποὺς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς εἶναι ἐπετέλουν, μετά τινος στυγνότητος θύοντες.
Δ ιασιλλοῦν, διασύρειν. ¶ Διασιμοῦσι, διακωμῳδῶνται. ¶ Διὰ σκαιῶν, διὰ τῶν ἀριστερῶν ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων. ¶ Διασκανδίκησις, διευριπίδησις. ἡ γὰρ τοῦ εὐριπίδου μήτηρ, σκάνδικας ἐπίπρασκε. σκάνδικες δέ εἰσιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου. ¶ Διασκαριφῆσαι, ὑπὸ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται.
Δ ιασκεδάσει, διασκορπίσει. ¶ Διασκελίδα, σπυρίδα ἢν ἔνιοι διασκάλων. ¶ Διασκέπτεται, διαλογίζεται. ¶ Διασκευάζει, κατασκευάζει.
Δ ιάσκεψις, λογισμός. ¶ Διασκηνίψαι, διαφορῆ-

σαι διαπεῖραι· διεσπιλωίφθη δέ, διεσωματίωθη.
Δ ιασπίδνανται, διασκορπίζεται. Ⓓ ιασπαθᾶν, ἀσελιτῶς αὐαλίσκειν. Ⓓ ιασμύχων, διαζέων.
Δ ιασπαράττει, διασπᾶ· διαιρεῖ, διαμερίζει.
Δ ιασπάσαι, διαιρῆαι· διασπαράξαι· διαχίσαι διασπᾶσθαι ὁμοίως. Ⓓ ἰάσπιδος πεδίοιο, ἤτοι τῦ μεγάλου πεδίου ἢ τῦ πολυφθόρους παρασπλησίως ἀσπίδι. ἢ σὺν ᾧ πολλαὶ μαχομένων ἀσπίδες κατέπεσον λέγειν* κτείνοντες. Ⓓ ιατευλώτε*, ἄκομα λέγοντες.
Δ ιασαδόν, κεχωρισμένως· πόρρω· μακρά. Ⓓ ιασαθμῆσαι, διελεῖν. Ⓓ ιασαλήσονται, ἀφοριωθήσονται. Ⓓ ιασάντες, διέσησαν ἐχωρίωθησαν.
Δ ιασέλλεται, διαμερίζεται ἀφορίζεται. Ⓓ ιασῆσαι, δίχα χωριωθῆσαι καὶ χωρίσαι. Ⓓ ιασησαμένω, διαχωρίσαντες δυϊκῶς. Ⓓ ιασήτην, διέσησαν δυϊκῶς. Ⓓ ιασείχειν, διαπορθύεσθαι διελθεῖν.
Δ ιασείχονται, διαπορθύονται. Ⓓ ιασήκοντι, διασήσαντι. Ⓓ ιασείχων, διαπορθυόμενος. Ⓓ ιασείχουσα, διαπορθυομένη διορχομένη. Ⓓ ιασείχουσι, διαπορθύονται. Ⓓ ιασοιχοσάμενος, διαταξάμενος, ἀκολούθως διαθέμενος. Ⓓ ιασολή, διάκρισις διαίρεσις. Ⓓ ιασσρεπῆϊο, ἀλυσιδῶτῦ ἐκ σωεσσραμμένων τινῶν γεγονότος ὑφαντοῦ.
Δ ιασσρεφομένη, διαπορθυομένη. Ⓓ ιασύρασι, οἱ μὲν κόρην καὶ μὲν ἄλωμέλαιναν ἔχοντες, μὲν δὲ ἓν σὺν χρον. Ⓓ ιασυκάσαι, διασκεδάσαι ταραντῖνοι.
Δ ιασύρει, διαπαίζει χλευάζει. Ⓓ ιασύροντες, χλευάζοντες παίζοντες. Ⓓ ιασφάγες, αἱ διεσῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν. Ⓓ ιασφόρον, σραβόν. Ⓓ ιασφυλῶσαι, αὐξῆσαι ἀπὸ τῦ σφύζειν. Ⓓ ιασαφῶν· δι' ἑαυτῦ παρὰ ἴσωσ κράτει. διάχωσις οὕτω λέγεταί τις ὑμουσικῆς ὁ διάστημα. σέλβικος δὲ κροῦσμα μουσικόν. Ⓓ ιασχῶ, διαχὼν διασήσας.
Δ ιαταξαμένω, διαθεμένοι δυϊκῶς. Ⓓ ιατάξεων, διοικήσεων. Ⓓ ιατάπει, διακοσμεῖ· καθηγεῖται.
Δ ιατάχως, σωτόμως. Ⓓ ιατέθεικεν, εἰς σωήθειαν ἦγαγ· διατεθύκηται, διακεχώρισται.
Δ ιατείνειν, διαῤῥήδην λέγειν λογίζεσθαι.
Δ ιατείνεσθαι, διαβεβαιῦσθαι φιλονεικεῖσθαι· διατείνεται, ἀπολογεῖται ὁμοίως. Ⓓ ιατείνομαι, ὁμοίως. Ⓓ ιατεκμαίρει, διαστοχάζεται σημειῦται. Ⓓ ιατεκμαίρονται, σημειοῦνται·
Δ ιατεκμαίρομαι, στοχάζομαι. Ⓓ διὰ τέλους, διαπαντός. Ⓓ ιατέμνεται, διακατὰ διακόπτεται. Ⓓ ιατδρουσίνοντες, διαξηραίνοντες.
Δ ιατεύονται, μερίζονται. Ⓓ ατεύοντο, ἐμερίζοντο. Ⓓ διὰ τινθάλεος*, ὅλῳ πυρός. Ⓓ διάτι δόκησις, ὑπόνοια. Ⓓ ιατιμᾶται, διατειχίζεται. διατείχισμα. Ⓓ ιατειχίζειν· ὅταν πολέμου ὄντος συμβαθῶσι, τὰς ῥύμασ διατειχίζουσιν ἵνα μὴ βιαταλήπτοι ὦσιν. Ⓓ ιατλὰς, ὑπομένασ· καρτερήσας· ἠκηκοὰς ἀκούσασ. Ⓓ ιατμήξασ, λεπύνασ· ἀφανίσας· διελών. Ⓓ ιακαάσας, διακόψασ. Ⓓ διάτοι χοι, οἱ ἀπὸ βίου ἕνεκα τοῦ ζῆν.
Δ ιατόνια, κρίκους. Ⓓ ιάτονον, ὀξύτονον.
Δ ιάτορον, ὀξάκουσον. καὶ ζύραξ. Ⓓ ιαζάμις, διερωτῶς πῶ φάμεν τὸν ἀπὸ ὀχέου ἕως διὰ τὰ ἰχία τόπον, φάμις γὰρ τὰ ἰχία· καὶ φωνὴ δέ τίς οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν φωνάσκων. Ⓓ ιαφαινοῦν, σαφηνίζειν.
Δ ιαχρίβῃ, διάγει, παρέλκει· ἕως πολὺν χρόνον διατηρήσεις. Ⓓ ιατειβλῶαι, ἀπολέσθαι. Ⓓ ιατείβοιτε, παίζοιτε· παρ' ὁμήρῳ δὲ διατείβειν, ἐμβαλίζειν· παρέλκειν· παρακρούεσθαι. Ⓓ ιαζοφὰς, βρώματα. Ⓓ ιαβροχάδες εἶδος ποιήματος ὡς ἰσοῤῥεῖ πραξιφάνης. Ⓓ ιαζύγιος, ζυγήσιμος ἔγκαρπος οἱ αὐτὸν πῶ ζύγην ἔχων, τινὲς δὲ ὁλῷ μέσων ἀμπέλων κατεσπαρμένος τόπος· οἱ δὲ τόπον ἀγροῦ ἤδη πεπειρωσαφυλῶν, οἱ δὲ αὐθοῶτα. Ⓓ ιαζυφεὺ κλαθὲν, ἀπατεισφθέν. Ⓓ ιαπᾶν, διασήθειν.
Δ ιάπειν, ὁρμᾶν. Ⓓ ιάπειν αθεύος· ὁρμᾶν ὅλῳ διωάμεως. Ⓓ ιατελείαν, τὸ πρακτον παρὰ σώφρονι, τινὲς δὲ γράφουσι διαγγελίαν. Ⓓ ιαπῆρίσου, διασραῆαι. Ⓓ ιάπῆος, ἡ ἀλυρότησις, τὸ κύσκινον.
Δ ιαπῆοίδν, βαλίζειν. Ⓓ ιαπῆοιαν, τεῖβον.
Δ ιάπουσιν, διαζέχουσι. Ⓓ ιαπῆοιᾶν τεῖβον, ὁρμήσουσιν ὁδόν. Ⓓ ιακτυποῶται, διατίθεται διαπλάπῆεται. Ⓓ ιατύφαι, ὅλῳ σενοῦ διελθεῖν.
Δ ιαωγάσαι, φωτίσαι. Ⓓ ιαωγᾶσθαι, διορᾶσθαι.
Δ ιαωγὲς, λαμπρὸν φωτεινόν. Ⓓ ιαωλία, ὅταν λύο ἄλωσι. Ⓓ ιαύλιον, ὁπόταν σὺν τοῖς μέλεσι μεταξὺ παραβάλλη μέλος τὶ ὁ ποιητὴς παρασιωπήσαντος τῦ χοροῦ, παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς, τὰ διαῦτα μεσαύλια. Ⓓ ίαυλος, μέζον πηχῶν. Ⓓ διαύλους, σενοὺς τόπους· ὁδούς. Ⓓ ίαυρος, διαλὸς, διάπυρος. Ⓓ διαύχην, βύεξιαν. Ⓓ διαφαίνῃ, διαλείκνυσι. Ⓓ διαφανὴς, ἐπιφανὴς ἐπίσημος.
Δ ιαφανὲς, λαμπρόν· διάπυρον. Ⓓ διαφαίκωσι, διαφαίνειν. Ⓓ διαφάσγν, διασιλλαίνειν. Ⓓ διαφέρῃ, ἀνήκει· προσῆκει ὑποδέχει βέλτιόν ὄστι.
Δ ιαφθρόνται, μάχονται. Ⓓ διαφθρέσθαι, βασάζειν ἀμφιβάλλειν. Ⓓ διαφθρόντος, ὑβαιρέτως.
Δ ιαφθέρσει, διαφθείρει. Ⓓ διαφθορᾶς, ἔλθρασ βδελυρίασ. Ⓓ διάφλοισβοι, τεταραγμένοι.
Δ ιαφόρημα, παίγνιον. Ⓓ διάφορον, ἀμφίλεκτον, καὶ ἀνάλωμα διάφορον. Ⓓ διαφοιγοιμὸρ, ὑποδολακώνων ἐπὶ πάσῃ ἡμέρᾳ τῆς τῶν φιτηλίων σπήσεως. Ⓓ διαφορώτερον, κρεῖττον ὑψηλότερον.
Δ ιαφθροωῦτές σε, παίζοντές σε. Ⓓ διαφράπον· ἀλλοῖον καὶ διάφορον. Ⓓ διάφλαμα, μυσοῖκοῦ μέλους ἢ ῥυθμοῦ τροπῆς γινομένης, ἢ διανοίασ καὶ δυνάμεως λόγου σχλαγή. Ⓓ διαφρονέων, διανοούμενος. Ⓓ διαφρυξίαι, ὑποφλοισμοὶ ὑγροὶ, καὶ ὁ σὺν διαφορᾷ τινὶ γινόμενος. Ⓓ διαφυλλαὶ, διαπαύ· διαλογαί. Ⓓ διάφρυκτος, κλῆρος κύαμος, ὁ γὰρ κύαμος παρὰ ἀθηναίοις φρύκτος· ἐλάμβανον δὲ οἱ διηκάζοντες ἀντὶ ψήφου. Ⓓ διαφυγετεῖν· παρελπίδα σωθῆναι. Ⓓ διάφυσος, φασκίς.
Δ ιαφῦσαι, διελεῖν. Ⓓ διαφύσειν, διαντλεῖν καὶ χωρίζειν. Ⓓ διαφωνεῖν, μὴ συμφωνεῖν. Ⓓ διαταράπω, ξέω. Ⓓ διαχάω, διαμελίσαι. Ⓓ διαχεθῆ, διαχωθῆ. Ⓓ διαχειρίζει, διοικεῖ. Ⓓ διαχόμαι, ἥδομαι· χαίρω. Ⓓ διὰ χειρὸς ἔχειν τὸ φυλάπειν.

λάττειν. ¶ Διαχειροτονία, ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις ἐν πλήθει γινομένης. ¶ Διαχεῖται, διαδέχεται. χαίρει. ¶ Διαχειρίζεται, φονεύει.

Δ ιαχεῦαι, διακόψαι. ¶ Διαχοῦ, διαχώνευε.

Δ ιαχρὸν, χλιαρόν. ¶ Διὰ χρόνου, διὰ παντός.

Δ ιαχρῆσθαι, καταχρῆσθαι. ¶ Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες. ¶ Διαχύσει, ἁπλώσει. ¶ Διάχυσις, ἔκστασις ὕδατος χαρασύγχυσις. ¶ Διαχύτλαζε, διακίνει. πλάτυνε. ἢ διάχει, ἢ διακάθαιρε ἢ διάκρινε, οἱ δὲ πολλοὶ διύγραινε. ¶ Διαχωρήσαντε, διαχωρήσαντες δυϊκῶς. ¶ Διαψαθάλλειν, διαστέλλεσθαι πρὸς ἔρευναν. ¶ Διαψαίρειν, διακαθαίρειν.

Δ ιαψαίρουσι, διαπνέουσι. καὶ ψαίρειν λέγομεν τὸ ἱστίον ὅταν ἐλαφῶς διαπνέηται. ¶ Διαψαλλάττεσθαι, τὸ εἰς ἔρευναν διαστέλλεσθαι. ¶ Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις. ¶ Διαψήφισις, ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δήμου γινομένην.

Δ ιαψοφεῖν, τὸ παραψοφεῖν. ¶ Διαβάλανα, κάρυα ποντικά. ¶ Διάβαλον, μέλι καὶ μελίκρατον.

Δ ίβαν, ὄφιν κρῆτες. ¶ Δίκολον, φάρος διπλοῦν.

Δ ιβόλους χλαίνας, οἱ μὲν, διμίτους, οἱ δὲ διπλᾶς.

Δ ίγαμμα, στοιχεῖόν τι. ¶ Δίγηρες, στρουθοί.

Δ ίγλωσσον, διχόθυμον. ¶ Δίγονος, περιστερά.

Δ ίγονος, μάσθλης ὁ διπλοῦς, ἢ δυσὶ χρώμασι κεχρωμένος. ¶ Δίδραχμον, τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας.

Δ ιδασκαλία, παραίνεσις νουθεσία. ¶ Διδάσκαλος πᾶς ὁ ἐνεργῶν τι περὶ τὴν δραματοποιὸν καὶ τῶν κυκλίων χορῶν παρασκευήν. ¶ Διδασκέτωσαν, διδαξάτωσαν. ¶ Διδασκῆσαι, διδάξαι.

Δ ιδείασιν, δεσμεύουσι. ¶ Διδεῖ, δεσμεύει.

Δ ιδεῖεν, ἔδεισαν. ¶ Δίδημι, δεσμεύω. ¶ Διδεῖναι, δῆσαι. ¶ Διδίσκετο, ἠπάζετο. ¶ Διδέντων, δεσμευόντων. ¶ Διδίσσεται, φοβεῖ.

Δ ιδήμονες, δειλοὶ ἄθλιοι. ¶ Διδυμάονες, οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ δὲ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν ἐν μιᾷ γαστρὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται.

Δ ιδάσκων, φεύγων. ¶ Διδυμίου ῥίζα. βοτάνης εἶδος, καὶ ὁ ὄρχης δὲ οὕτως λέγεται. ¶ Δίδυμοι, παρὰ τῷ ποιητῇ διδύμους ἀκούουσι τοὺς διφυεῖς. διδυμάονας δὲ οὓς ἡμεῖς διδύμους. δηλοῖ δὲ καὶ δύο.

Δ οίδυξ τὸ τριβήδιον τοῦ ὀλβίου. ¶ Διεφοβεῖτο, ἐδεδοίκει. ¶ Διεβάλλοντο, ἐξηπάτησαν. ¶ Διέβη, παρῆλθεν, ἐπέρασε. ¶ Διεβλήθη, ἐξηπατήθη.

Δ ιέβην, διὰ τέλους. δι' ἑαυτοῦ. ¶ Διεβοήθη, ἐνεφανίσθη. ¶ Διεγείρω, ἐξυπνίζω. ¶ Διεγγύησις, ἡ γινομένη ἐγγύησις τῶν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγομένων. ¶ Διέγνωκα, κέκρικα. διέγνων. ¶ Διεγκρινησάμενοι. διακρίνοντες. ¶ Διέγραφεν, διέξυε. ¶ Διέδην, διὰ τέλους. ¶ Διεδοίκισε, διέστρεφε τὴν χεῖρα στρογγύλην. ¶ Δεδόρκα. πόπανον παρὰ συρακουσίοις τετριμμένον δι' οὗ ἐστὶ διαβλέψαι. ¶ Διέδρα, ἀπέδρα. καθέδρα. ¶ Δίεδρος. διαφανὴς ἢ λαμπρὰ καθέδρα. ¶ Διέζευκται, κεχώρισται. ¶ Διέθεε, διέστρεχε. ¶ Διέθηκεν, ἐτιμωρήσατο. ¶ Διεθρύβη, ἐκλάσθη, διετρίβη.

Δ ιειδὲς, λαμπρόν. διαυγές, εὔδηλον.

Δ ιείδεται, διυλίζεται. ¶ Διϊέντα, διαπέμποντα.

Δ ιεκδῦσαι. ἀποδράσαι. ¶ Διϊκνείσθω, φθανέτω καὶ χαλάσθω. ἐπιζέτω. ¶ Διϊκνούμενος, διεροχόμενος. διαδυόμενος. ¶ Διεῖλεν, ἐμέρισε. ¶ Διείληφότες, ἀντὶ τοῦ νομίσαντες. ¶ Δίειμι, διέρχομαι.

Δ ιείρεο, ἔρωτα. ¶ Διειπετέος, χειμάῤῥου πληροῦντος διὰ τοῦ διὸς ὄμβρον. ¶ Διεῖπε, διέπει.

Δ ιεῖπε, περιέρχεται περιεῖπε μετήρχετο.

Δ ιείρεαι διερωτᾶς. ¶ Διείργων, κωλύων.

Δ ιείρεο, ἔρωτα. ¶ Διείρηται, διήπελται.

Δ ιείς ἀνείς. καὶ διηθήσας διαπέμψας. ἀφείς. ἁπλώσας. ¶ Δίεισι, προέρχεται διέρχεται. ¶ Διειλοκομπάσας, σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας.

Δ ίειξις, διάστασις. ¶ Διειπεῖν, διηγήσασθαι διελεχθῆναι. ¶ Διειρῦσαι, διαστῆσαι διελκύσαι.

Δ ιεισόμεθα, διαπορευσόμεθα, διαγνωσόμεθα.

Δ ιεκάνεσε, διέσεισε. διεσάλευσε. ¶ Διεκβάδην, δίοδον. ¶ Διεκδικᾶ, διεξέρχεται. τιμωρεῖται.

Δ ιέκδυσιν, ἀπόδρασιν. ¶ Διεκθέστερον, ἀκριβέστερον. ¶ Δι' ἐκθυρῶν, τοὺς νεκροὺς οὕτω φασὶν ἑδράζεσθαι ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας πρὸς τὰς αὐλίους θύρας. ¶ Διεκλήσθη, ἀπώλετο. ¶ Διεκνημάσατο, διέφθειρε. ¶ Διεκομισάτην, δυϊκῶς διεκόμισαν. ¶ Διεκόρησε, διέφθειρε κόρην διεπαρθένευσε. ¶ Διεκπέσαντες, διεκστρώσαντες.

Δ ιέκριναν, διεκρίθησαν. ἀπελύθησαν. ἐπαύσαντο.

Δ ιεκρίθη, ἐμερίσθη. ἐδίσταζεν εὐλαβήθη. ¶ Διεκρινάτην διέκριναν δυϊκῶς. ¶ Διεκρινάμην, διέστησα. διεχώρισα. ἐδοκίμασα. ¶ Διεκρουσάμεθα, ἐξεβάλομεν. ¶ Διεκτελέστερον, ἀκριβέστερον.

Δ ιελέγχοντος, αἰσχύνοντος μεμφομένου. ¶ Διελέγχωμεν, εἰς ἔλεγξιν ἀλλήλων ἔλθωμεν. ¶ Διελεῖ, μερίζει. ἐπικρίνει. ¶ Διέλειπεν, ἐπαύσατο, διελέξατο, διελέγετο. ¶ Διελέσθαι σκύλα. διαμερίζεσθαι πραῖδαν. ¶ Διελέτην, διεῖλον δυϊκῶς.

Δ ιελευσόμεθα, παρερχόμεθα. ¶ Διελήσας, τὴν δείλην διεξαγαγών. διεπνήσας. ¶ Διελίτην, δόλιον κακοῦργον καὶ πανταχοῦ διερχόμενον. ¶ Διέλθατε, κυκλεύσατε. ¶ Διέλθη, διαπεράσῃ.

Δ ιέλθωμεν, διαπεράσωμεν. ¶ Διελθυρις διάμφοδος. ¶ Διελκυστίνδα. παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαίστρᾳ. ¶ Διελάφυξας, διεφόρησας. ἀνήλωσας. λαφυσμὸς γὰρ ἡ διαφόρησις ἢ διακένωσις. ¶ Διελομένου, ἐπικρίνοντος διαχωρισαμένου. ¶ Δείελος, δείλη ὀψία.

Δ ιελὼν, διαμερίσας διανείμας. ¶ Διεμοιρήσαντο, διεμερίσαντο. ¶ Διεμύλλαινε, τὰ χείλη διεκίνει καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος. ¶ Διέμπλητο, ἐνεφόρητο. ¶ Δίεννος διέτης. ¶ Διεναντίας, ἔχθρας. ¶ Διένειμε, διεμέρισε. ¶ Διενειμάτην, διενείμαντο δυϊκῶς. ¶ Δι' ἔνδειαν φρενῶν, διὰ μωρίαν. ¶ Διενεγκόντα, κρείττονα φανέντα ἢ διαφέροντα. ¶ Διενεγνάσαμεν, ἐνεχυρισάμεθα.

Δ ιενηνοχὼς, ὑπερέχων. ¶ Διενήνοχε, διαφέρει παραλλάττει. ¶ Διενηνοχότων, διαφερόντων.

Δ ιενήξατο, ἐξέφυγε. ¶ Δίενται, διώκονται.

Δ ἰσότεύξεως, διὰ παραλήσεως. ΔΙΕΞΑΓΑΓΗ, διεξανέγκη. ΔΙΕΞΑΓΩ, ὁδηγῶ. ΔΙΕΞΕΙΜΙ, διεξελθεῖν διαφθεῖραι. ΔΙΕΞΕΡΕΣΘΑΙ, διόρωτᾶσθαι. ΔΙΕΞΟΔΟΙ, διεξόρχεται. ΔΙΕΞΙΦΙΣΟ, διεμαχέσω. ΔΙΕΞΙΩΝ. λέγων. διηγούμενος.

Δ ιεξόδους, ὅθεν ἐκπορεύονται. ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ, ὡλατίως. ΔΙΕΠΛΩΝ, διηύξησε διερράπιδη. ΔΙΕΠΑΧΗΣΑΣΘ, διεπράξατο. ΔΙΕΠΕ, διεῖπε, διέταξε. διεξῆλθεν. εἶπε. ΔΙΕΠΕΙ. διοικεῖ ἐπισατεῖ. διατάσσει. ΔΙΕΠΕΜΦΑΝΤΟ, διέφθαρτο. ΔΙΕΠΡΑΣΑΣ, ἐπόρθησας. ΔΙΕΠΡΑΙΝΕΤΟ, ἠνύετο. ΔΙΕΠΙΣΟΝ, ἀπέθανε. ΔΙΕΠΙΦΡΑΔΕΝ, ἀνελήλαθ. διεσήμηνε. ΔΙΕΠΛΗΚΤΙΖΕΤΟ, διεμάχετο ἐφιλονείκει.

Δ ιεπόρθμευε, διὰ σκαφιδίου ἔπλεε. ΔΙΕΠΟΥΣΙΝ, ἀνδρυοῦσι ἠπορθοῦσι διαπονοῦσι. ΔΙΕΠΡΗΣΑΝ, διεπορεύοντο. διλιώνου. διεπόρων. ΔΙΕΠΡΑΘΗΜΕΝ, ἐπορθήσαμεν. ΔΙΕΠΡΙΟΝΤΟ, ἐθυμοῦθ, ἔτειζον τοὺς ὀδόντας. ΔΙΕΠΡΗΣΑΤ, διεπόρασε.

Δ ιρᾶ, ὑγρὰ ἢ σεσηπότα. ΔΙΡΡΑΣΑΙ φόνευσον.

Δ ιρῥάθοι, διαλύσειεν. ΔΙΡΡΕΙΣΑΣ, διαλύσας.

Δ ιρεάοντας, διασείοντας. διαλίζοντας διαπρῶντας. ΔΙΕΡΕΠΟΝΤΑ, διαπανῆς κωπλαγῶντα.

Δ ιρεισόμενα, σπειζόμενα ζοὺς ὀδόντας.

Δ ιρικνοῶν, ἐκάμπτοντο. ἡ γὰρ ῥικνότης, καμπυλότης ἐστὶν, διὸ καὶ ὁ γῆρας ῥικνὸν λέγεται, οἱ δὲ ἐκείνου τὰς ὀφρῦς ἀκαμπύλως ὀρχούμενοι. ΔΙΕΡΡΙΠΤΕ. διεσπέδασεν ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς ἤλις ἦν ἄνεμον δηλοῖ. ΔΙΡΚΕΟ, ὅρα. ΔΙΙΡΜΙΩΔΩΝ, σαφηνίζων. ΔΙΕΡΕΥΝᾶ, ἀναζητεῖ. ΔΙΙΡΟΝ, ὑγρόν. χλωρόν. ζῶον σῶμα. ὑγρὸς γὰρ ὁ ζῶν. ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας. ΔΙΙΡΟΣ. λαμπρός. ζῶν. πολυφανής.

Δ ιρούς, διύγρους. ΔΙΙΡΠΕΙ, διόρχεται.

Δ ιρχαθον, διέρχαθε δυϊκῶς. ΔΙΙΡΧΕΤΑΙ, ἀναγινώσκει. ΔΙΕΡΧΕΜΕΝΟΣ, πολυδρχέμενος πολυάτων. ΔΙΕΡΡΩΓΟΤΑ, διεκλασμένα. ΔΙΕΡΩ ποδί, ὑγρῶ ἔτι ἀπὸ τῆς βάσεως ποδί. οἱ δὲ, ζώντως σφερτῶς. ΔΙΕΡΥΜΒΟΝΗΣΑΤΕ, διεφορήσατε.

Δ ισαρώνησε, διέσυρε. ἠπατεγέλασεν, οἱ δὲ, διέχανε.

Δ ισάφησας. δρμιώδυσας. ΔΙΣΕΙΣΕ, διήγειρε. διεσάλευσε. ΔΙΣΕΑΣΘΑΙ, διώκειν. φέρειν. πορεύεσθαι. ῥέπεσθαι ζητεῖν. δρύναν. ΔΙΕΣΗΜΗΝΕ. διεχάλασε. ΔΙΣΕΙΣΜΟΣ, διαχωρισμός. ΔΙΣΕΙΣ, παρὰ τοῖς μουσικοῖς καλεῖται μόρος τι τόνου.

Δ ισκεδάννυ, διεσκόρπιζε. ΔΙΣΚΕΔΑΣΑΝ, ἀπέῤῥιψαν. ΔΙΣΚΕΔΑΣΜΕΝΩΣ, διατετυπωμένως.

Δ ισκιλασμένοι, ἤτοι μασμένοι σῶστολοι. ξιφήρεις εἰς πόλεμον. ΔΙΣΚΙΛΑΣΜΕΝΟΝ, διατετυπωμένον.

Δ ισμιλλυμένων, λεπτολογημένων. ΔΙΣΜΙΛΛΥΜΕΝΩΣ, ἀκριβωμένως. ΔΙΣΟΥΖ, διήρχεζ.

Δ ισσάρησαν, διεσκορπίσθησαν. ΔΙΣΣΑΣΘΗΣΑΝ διεχάθησαν. ΔΙΣΣΕΥΕΤΟ, διήρχετο. ΔΙΕΣΣΕΚΛΩΜΕΝΗ διεφθαρμένη. ΔΙΕΣΣΟΔΗΜΕΝΗ, διακεκρουμένη. ΔΙΕΣΣΟΔΗΣΑΖ, διέσεισε, διετίναξε.

Δ ισταλμένα, κατασκιλασμένα. ΔΙΕΣΕΙΛΑΤΟ, διεσαφήσαζ. ΔΙΕΣΤΗ διεχωρίσθη. ΔΙΕΣΤΗΚΟΣΙΝ,

Δ ιεχωρίσθησαν, ἐμάκρυναν πόῤῥω. ΔΙΕΣΤΗΚΕ, διακεχώρισαι. ΔΙΕΣΤΗΣΑΖ, διεχώρισεν.

Δ ιέσυτο, διεπορεύετο. ΔΙΕΣΤΩΤΑ, κεχωρισμένα πόῤῥω ὄντα. ΔΙΕΣΤΟΙΧΙΖΕΤΟ, διετίθετο σὺν στοίχῳ καὶ τάξει. διήρει, ἀφ' τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσαγόντων τὰ ποίμνια, καὶ διακεινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἐφ' ἑστῶτα ἴδια. ΔΙΕΣΟΜΑΛΙΖΕΖ, ἐλοιδόρησε κακῶς εἶπεν.

Δ ιεσφακωμένον, διαδεδεμένον τῷ κώλῳ ἀφ' οὗ σφακώματος, ἢ κατὰ φ μέσον ὄντα σφάκα. φ γὰρ κένζον ἐκεῖ ἔχουσι. ΔΙΕΣΧΕ, διῆλθε. ΔΙΕΣΧΕ, διέλασε, διέλειπε. διεξῆλθε. ΔΙΕΣΧΟΙΝΙΣΜΕΝΟΙ, διεσπορπισμένοι. ΔΙΣΕΤΑΙ, διώκει. ΔΙΕΣΤΑΞΗ, διέτεμε. διῆγεν. ΔΙΕΣΧΑΘΗ, διεπάσσετο δυϊκῶς. ΔΙΕΤΑΕΙΣΡΙΑΙ, γυναῖκες, αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσίᾳ ὡς οἱ ἄῤῥενες. οἷον τετράβολοι. ΔΙΕΤΕΙΝΑΤΗΝ, διετείναν δυϊκῶς. ΔΙΕΤΕΛΕΣΩ, διέμειναι. ΔΙΕΤΕΚΤΗΝΑΤΟ, ἐμηχανήσατο. ΔΙΕΤΕΜΟΜΗΝ. διέκοψα, διεῖλον.

Δ ιέτμαγεν, ἐχωρίσθησαν δυϊκῶς καὶ φ διέτμαγον.

Δ ιέτης, διῶλου τὸ ἔτος. ΔΙΕΤΕΣΑΝ, διέφυγον ἁλαβήθησαν. ΔΙΕΤΕΤΕΥΧΩΣ, κατέχων. ΔΙΕΥΔΥΝΕΤΑΙ, κυβερνᾶται εὐθέως ἁλῶς. ΔΙΕΥΚΕΙνεῖ, σαφηνίζει, λευκότερον ἢ χανότερον διεφαίνωσεν. ΔΙΕΥΚΕΙΝΗΣΑΜΕΝΟΙ, διέκειναν. ΔΙΕΥΚΕΙνήσας, σαφηνίσας. ΔΙΕΥΛΑΒΟΥΜΗΝ, ἐφοβούμην. ΔΙΕΥΦΡΕΝΗΣ διὰ τῆς ι νυκτός. ΔΙΕΦΘΡΕ, διῆγεν. ΔΙΕΦΕΡΟΝΖ, διεμάχοντο. ΔΙΕΦΘΕΡΕ, διῆγεν εὐεπίθης αὐγή. ΔΙΕΦΘΟΡΕ, διέφθαρκεν. ΔΙΕΦΟΡΗΣΑΝ, διεσκόρπισαν.

Δ ιεφύγαμον, διέφυγον. ΔΙΕΦΥΛΑΞΑΣ, διετήρησας, ἐσκέπασας. ΔΙΕΦΥΛΛΕ, διέτιλλε διέτεμνεν. ΔΙΕΧΕΙΝ, διεστάναι. διελιλυθέναι.

Δ ε'χθυαν, διέκοψαν, διεῖλον, διεμέρισαν.

Δ ιεχεῖτο, διεχέτο. ΔΙΕΧΕΙ, παρακλίνει. διέλκῃ.

Δ ιεχὴς, διμερής. ΔΙΕΧΩΛΗΣΟΝ, διώλυον.

Δ ιεθάψαλλε, διέφθειρε. ΔΙΕΨΗΣΑΤΟ, διεφθάρη, διεσφάλη. ΔΙΕΨΗΣΑΤΟ, διεκάθαρε διεψώμεσ.

Δ ίζα, αἴξ, λάκωνοδ. ΔΙΖΗΝ, φροντίζη, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ΔΙΖΕΤΕ, ἐπεζήτει. ΔΙΖΗΜΙΑ, ζητοῦσα. ΔΙΖΗΣΟΜΕΘΑ, ζητήσομεν. ΔΙΗΚΑΝΕ λαμπρόν. ΔΙΗΓΜΑ, ἱστορία. ΔΙΗΚΥΛΙΣΘΑΙ, φ ἐλέσθαι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔτοιμον εἶναι. ΔΙΗΓΟΡΕΥΜΕΝΟΙς παραπεπελθεῖσι. ΔΙΗΘΕΙ, διυλλίζειν.

Δ ιηθεῖτο, διυλίζετο. ΔΙΗΘΗΣΕΩΣ, σειρώσεως, ἐκτήξεως. ΔΙΗΘΩ, ἐκθλίβω. ΔΙΙΚΗ, διόρχεται. ΔΙΙΚΕΙΝ, φθάνειν. ΔΙΙΚΝΕΙΤΑΙ, διήκει χωρεῖ διὰ πάντων. διὰ καθαρότητος.

Δ ϊκνούμενος, διασυόμενος εἰσερχόμενος.

Δ ἶκον, διῆλθον. ΔΙΙΚΟΥΣΑ. διερχομένη, διελθοῦσα. ΔΙΗΛΑΣΕΝ, διῆλθε. διεπόρασεν.

Δ ιηλάσω, διηγήσω. διῆλθες. ΔΙΗΛΑΣΙΩ, διόδου. ΔΙΗΛΙΘΗ, διεφθαρη. διῆλθε. διέβη. διεπόρασε. ΔΙΗΛΙΤΗΣ, κακοῦργος. ἀπατεών.

Δ ιηλύσαθον, διετείφαθε δυϊκῶς.

Δ ήλυσις, διόδους χωρισμός, εἰσοδομή.

ΔΙΗΜΕΡΕΥΟΝΤΕΣ

Δ ιημερεύοντες πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν.
Δ ιήνεγκας, διήνυσας, διέπρεψας. ¶ Διηνεκὲς, δι' ὅλου. σκληρόν. ¶ Διηνεκέσιν, ἐκτεταμένοις, μεγάλοις. ¶ Διηνεκῶς, ἀεὶ διαπαντός. πάντοτε. διόλου διὰ βίου. ¶ Διηνέχθη ἐμαχήσατο. ¶ Διήντετο, διάζετο ἰσόν. ¶ Διήνυσαν, διῆλθον.
Δ ιῆρες, ὑπερῷον, ἢ κλίμαξ. ¶ Διήρεσαν, διενήξαντο. ¶ Διήρεσα χερσὶ ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην. ¶ Διήρη, διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα ἀναλόγως τῷ ποδήρει. ¶ Διήρης, ναῦς, ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν. ¶ Διηρθρωμένον ἀνατεταγμένον. ¶ Διήρικον, διηροῦντο, ἐρήγνυντο.
Δ ιήρκεσεν, ἀντέσχον. ¶ Διήρτησαι, δέδεσαι.
Δ ιήρχθην, ἐκωλύθην. ¶ Διῆσαν, διήρησαν.
Δ ίηται, διώξη ἢ πορεύηται. ¶ Διητανὲς, λιτόν. διατεταμένον. ¶ Διητία, ἡμιμέδιμνον.
Δ ιηυλίσθη, διεφθαρή. ¶ Διηύληται, ἠχρείωται. λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. ¶ Διήφυσεν, ἐξήντλησε. ¶ Διηχήτας, ἄρτου εἶδος. ¶ Διθυμία, διχοστασία.
Δ ιθύροις, διπτύχοις. ¶ Δίθυρον, γραμματίδιον. δίπτυχον. ¶ Διΐεται, διέρχεται. ¶ Διΐεις, διέπεμψας. ¶ Διϊέντα, διαπέμποντα. ¶ Διϊθυνόμενοι. διοικούμενοι. κυβερνώμενοι. ¶ Διϊθυντής. διοικητής. ἰθυντής. ¶ Διϊκαδία. ὑπὸ ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο. ¶ Διϊκνούμενος, διερχόμενος. ¶ Διϊπετέος, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρουμένου. ¶ Διϊπετέος, ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ διὸς πληρουμένων χειμάῤῥων, ὑπὸ δὲ τοῦ νείλου, διαυγοῦς διαφανοῦς ἢ διαπεπετασμένου. ¶ Διϊπολίεια, ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ πολιεῖ διϊθύειν ἀθηναίους εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός. ¶ Διΐστανται. διαχωρίζονται.
Δ ιϊστὰς, χωρίζων. ¶ Διΐσταται, διαχωρίζεται.
Δ ιϊ συκασίῳ παραπεποίηται, παρὰ τὸ συκοφαντεῖν.
Δ ιϊ φίλε προσφιλέστατε. ¶ Δικαζέμεν, δικαιοῦν δικάζειν. ¶ Δίκαια, ἔννομα. ¶ Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. ¶ Δίκαιον, εὔλογον. ἴσον. ὅμοιον παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν.
Δ ικαιότατος, κενταύρων. ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς κενταύροις δίκαιος. ¶ Δικαιωτήριον, κριτήριον. ¶ Δικαστόλος, δικαστὴς βασιλεύς. ¶ Δικαιοῦν, μαστιγοῦν. νουθετεῖν. ¶ Δικαόζειν, δικάζειν. ¶ Δικαιούμενον, κολαζόμενον. ¶ Δικαιοσύνη, ἡ χοίνιξ μυστικῶς. ¶ Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. ¶ Δικαιῶσαι, κολάσαι. ¶ Δικαιωτήρια, κολαστήρια.
Δ ίκανα. ποικίλα ἱμάτια. ¶ Δικανοὺς, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. ¶ Δεικανόωνται, ἐν δείκνυνται λέγουσιν. ¶ Δικαστόλους, δικαστὰς ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους. ¶ Δικάσιμοι, μῆνες οὕτως ἐλέγοντο ἐν οἷς ἐδίκαζον. ¶ Δίκαρ, τοὺς κριτὰς ἠλεῖοι. ¶ Δικαμπίας, οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. ¶ Δικαστήρια, ἀθήνησιν ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικὰ, εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων ὑπὸ παλλαδίῳ δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο, εἶτ' ὑπὸ δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μὲν, λέγουσι δὲ ἐννόμως καὶ τὸ ἐν πρυτανείῳ.
Δ ικαστικὸν ἀριστοφάνης ἐν ὥραις, τριόβολόν φησιν εἶναι, οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.
Δ ίκειν, βάλλειν ῥίψειν, ὅθεν καὶ δίκον καὶ δίσκον, καὶ δίκελλον. ¶ Δικράδεστος ξένος δύο κλάδους ἔχων.
Δ ικέντρων, βόλος τίς ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο.
Δ ίκη ὁ τόπος μνηστήρων. ¶ Δικαίως, ἡ πρόνοια.
Δ ίκηλον ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα εἴδωλον. ἀνδριάς ζώδιον, παρὰ λάκωσιν. ¶ Δίκηλον, φάσμα. ὄψις. εἴδωλον. μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ λάκωσι δικηλίτας. ¶ Δίκην καθάπερ, ὥσπερ ὁμοίως.
Δ ίκην τροχοῦ. ¶ Δίκηλον, ἄγαλμα ἀνδριάντος.
Δ ίκη. πρόδικος ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. ¶ Δίκη, τροπὴ φυγαδεύει. ¶ Δίκης, τρόπου ὁμοίωσις ἢ κρίσις. ¶ Δικλίδες, αἱ θύραι.
Δ ίκλιδος, δίθυρος. ¶ Δίκουρος, δικέφαλος.
Δ ικράνους, τὰς τριόδους, δεῖ δὲ νοεῖν δικράνους, τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ὑπὸ δύο ἐκνευούσας οἷον δύο τέλη ἐχούσας. ¶ Δίκρα, ὄψις ἢ διπλῆ αἰσχύλος τροφοῖς.
Δ ίκρατον, νόμισμα ἢ δίκρανον. ¶ Δικρόα, ξύλα ὁμοίως δισχιδῆ. ¶ Δικταίῃσι, κρητικαῖς.
Δ ικταμνοειδὲς, γλήχων τινὲς οὐκ ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμος. ¶ Δικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ¶ Δίκτυον, τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν τῷ τὰ λεπτὰ τρήματα, καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον ἢ σαγήνη.
Δ ικτυωτὴ, καγκελλωτή. ¶ Δίκτυς, ὁ ἰκτῖνος ὑπὸ λακώνων. ¶ Δικτυωτὸν, ὑπερῷον τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. ¶ Δίκων, βάλλων. ¶ Δίλαξ, ἡ ἀρία. τὸ φυτὸν λάκωνες. ¶ Δείλην ὀψίαν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως. ¶ Δηλητήριον, βλαβερόν. ¶ Δειελίτης, κακοῦργος ἀπατεὼν δόλιος.
Δ ολιχοδείρων, μακροτραχήλων. ¶ Δίλογχον, τὴν βένδην οὕτω κρατῖνος ἐν θράτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο οὐρανίαν τὲ καὶ χρονίαν. λόγχαν γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους, ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει. κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην βένδην καὶ ἄρτεμιν νομίζουσιν. ¶ Διμάχαι, οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν, πεζῇ ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται. ¶ Δίνη, συστροφὴ ὑδάτων. ¶ Διμέδιμνον, μέτρον χωροῦν δύο μοδίους. ¶ Διμοιριστὴς, διμοιραῖος. ¶ Δίνεον, ἔστρεφον. ἀνεστρέφοντο.
Δ ινεύοιτο, ἀναστρέφοιτο. ¶ Δινήεντος, τοῦ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχοντος. ¶ Δινωτὴν, στρογγύλην καὶ περιφερῆ. ¶ Δινήσας, στρέψας, κινήσας. ¶ Δινωτοῖσι, λέχεσι στρογγύλοις ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπέδων περιφερείας. ¶ Δινδύμην, μήτηρ θεῶν ἀπὸ δινδύμων ὄρων τῆς φρυγίας.
Δ ιξὸς, δισσός. ¶ Διὸ, διὰ τοῦτο. ¶ Διογενὲς, εὐγενέστατε. ¶ Διογενὴς, ἀγαθός. εὐγενέστατος.
Δ ιογενίδαι. γένος ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. ¶ Διόδευσον, πέρασον. ¶ Διοῖκτον, δι' ἔλεον οἰκτιρμῶν.
Δ υοῖν θάτερον, ἓν ἐκ τῶν δύο. ¶ Διοιγνῦντες, ἀνοί-

γοντες. ¶ Διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων.

Δ ιοίξασ, ἀνοίξασ. ¶ Διοίσει, παραλλάξει, ἢ κάλλιον ἔσται ἢ συμφέρον ἢ διαφέρει. ¶ Διοίσεται, διακριθήσεται, ἢ διάξει καὶ βιώσεται, ἢ διαλελέξεται.

Δ ιοίσουσι, διαφέρουσι. ¶ Διακωχὴ, διάστασις χρόνου τινός. ¶ Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετολίγον. ¶ Διολκὸς, ὁ ἀπὸ λεχαίου ἕως κεγχρεῶν τόπος.

Δ ιολλύει, ἀφανίζει φθείρει διαπολλύει. ¶ Διολουφεῖν, διατίλλειν, ἢ διασυλλαίνειν. οἱ δὲ κακοσχόλως.

Δ ιωλύγιον, ἐξηχοῦν ἐπιπολύ. ¶ Διομανεῖς ὑπὸ διὸς μαινόμεναι, ἢ τῷ διὶ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μεινίαν. ¶ Διομεῖς, δῆμος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ διόμου τοῦ κολύττου παιδός. ¶ Διομήδειος ἀνάγκη παροιμία κλέαρχος μέν φησι διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηρὰς αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινὰς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν, ὁ δὲ τὴν μικρὰν ἰλιάδα φησὶ ἐπὶ τῆς τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι.

Δ ιόμνυσθαι, τὸ ἀπόμνυσθαι. ¶ Δῖον, ἐδιώχθην, μέγα ἢ πολύθεῖον, ἢ τῶν ἐκ διὸς γενομένων ἀγαθῶν.

Δ ιοννὺς, ὁ γυναικίας καὶ παράθηλυς. ¶ Δίονται, διώκονται. ¶ Δίοντο, ἀνεπορεύοντο. ¶ Διονύσια, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἢ διονύσῳ ἤγετο. τὰ μὲν, κατ' ἀγροὺς μηνὸς ποσειδεῶνος. τὰ δὲ, κλαῖα μηνὸς ληναιῶνος. τὰ δὲ ἐν ἄστει ἐλαφηβολιῶνος. ¶ Διονυσιάδες, ἐν σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι. ¶ Διονύσου γάμος τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος. ¶ Διονυσοκρουροπυρώνην, κρατῖνος ἐν σεριφίοις, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονυσοκουροπυρώνην εἰσὶν οἱ φασὶν ἐν ᾧ αὐτῷ πεντεκωμῳδεῖσθαι αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονύσιον κύρον πυρώνην ἁμαρτάνοντες. οὐδεὶς γὰρ ἀθηναίων ἀναγράφεται κῦρος. δεῖ οὖν γράφειν διονυσοκουροπυρώνην, τὸν γὰρ διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖν, κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου ὡς δηλοῖ ὁ τὰς ἀταλάντας συνθείς. ¶ Διονυσιφόροι. ἀρχή τις ἐν συρακούσαις.

Δ ιοξείας, παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ τῶν συστημάτων. ¶ Διόπαι. εἶδος ἐνωτίων, τινὲς δὲ ὑποδημάτων. ¶ Διοπετὲς, ἐξουρανοῦ ἐρχόμενον.

Δ ιοπέτης, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρούμενος. ¶ Διοπεύειν, ἐπιμελεῖσθαι νεώς. ¶ Διοπλήκτα. ἰσχυροπλήκτην. ¶ Διύποι, ἐπιμεληταί. ¶ Δίοπος. ἐπίσκοπος, ἄρχων. ναύαρχος. ἐπιστάτης. διόπτης.

Δ ιοπομπεῖσθαι, καθαίρειν, ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας τὸν προστρόπαιον δία. ¶ Διοπτεύειν, κατασκοπεῖν. ¶ Διοπτεύων, κατασκεψάμενος. ¶ Διοπτῆρα, κατάσκοπον. ¶ Διόπτης, ὁ κατόπτης, τὸ μηχανικὸν ὄργανον. ¶ Διόπτρα γεωμετρικὸν ὄργανον καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Διοργανώσεως, κατασκευῆς. ¶ Διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι τὸ φυγαδεῦσαι. ¶ Διορίαν, προθεσμίαν, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ μεγάλου καιρὸν σημαίνει. ¶ Διορίζει, διακρίνει.

Δ ιωρίζετο, διεβεβαιοῦτο διϊσχυρίζετο. ¶ Διορισμὸν, χωρισμὸν, μερισμόν. ¶ Διοριστέον, διαχωριστέον. ¶ Δίορον. διαστάτην. ¶ Διόροφα, δίστεγα.

Δ ιορύττει, σκάπτει. ¶ Δῖος. ὡς ἀπὸ διὸς τὸ γένος ἕλκων. ¶ Δῖος ἀχιλλεὺς, καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀγαθός. ¶ Διὸς ἀμφί. ἑκατέρωθεν τοῦ διός.

Δ ιοσημεῖον, τεράστιον σημεῖον. ¶ Διὸς, ἄνθος οὗτον οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες φασὶν εἶναι οἱ περὶ θεόφραστον. ¶ Διὸς ἄγγελοι, ἡ δὲ καὶ ἀνδρῶν ὧν τὸ γένος ἄγγελοι καὶ ἴδιον καὶ ἀνδράσι.

Δ ιὸς αὐγὰς, τῆς ἡμέρας τὸ φῶς τὸν αἰθέρα.

Δ ιὸς βάλανοι, ἐρμιππος φορμόροις τὰς διὸς βαλάνους, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα τὰ καστάνια. τινὲς δὲ, ποντικὰ λέγουσιν ἡρακλεωτικά. ¶ Διὸς βοῦς, ὁ τῷ διὶ ἄνετος βοῦς ὁ ἱερὸς, ἔστιν δὲ ἑορτὴ μιλησίων.

Δ ιοσδότους, ὑπὸ διὸς δεδομένους. ¶ Διὸς θάκοι καὶ πεσσοὶ τινὲς γράφουσι ψῆφοι. φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων διαψηφίσιν ὅτε ἠμφισβήτει ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν, τὴν ἀθηνᾶν διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ πολιέως ἱερὸν πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ.

Δ ιόσκειν, διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τὸ διαπολέσαι καὶ τὸ διαφθεῖραι. ¶ Διὸς ἐγκέφαλος παροιμία, ἣν κλέαρχος φησὶν εἰρῆσθαι οἷον ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων. ¶ Διὸς κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων ὡς ὁ πίνδαρος φησίν. ἀλήτην γάρ φησι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς κόρινθον, καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτεῖν τροφὴν, τὸν δὲ εἰπεῖν τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν. ἄραντα δὲ βῶλον, δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ διὸς ὄντα. τὸν δὲ εἰπεῖν δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. ¶ Διόσκουροι, οἱ ἑλένης ἀδελφοὶ ζῆθος καὶ ἀμφίων λευκόπολοι καλούμενοι καὶ ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι, καὶ σημεῖον ἐνθυτικῇ. ¶ Διοσκώλιον, οὕτως ἔλεγον οὗτοι. ἱερεῖον ἐτίθετο ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ, δ' μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ πολέμων, τὸ ἐκ τοῦ διὶ τεθυμένου ἱερεῖον. ¶ Διὸς μάστιγι τῷ κεραυνῷ. ¶ Διοπτὴρ, κατάσκοπος. ¶ Διοστρεφεῖς, οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι. ¶ Διοτρεφέων ἐκ τοῦ διὸς ἑλκόντων δ' γένος. ¶ Διοχλεῖ, ἐκ ταράττει.

Δ ιοχλίζει, ἀνακινεῖ. ¶ Δίοψ, οἰκονόμος.

Δ ίοψιν, κατασκοπὴν, ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην καὶ διαύγειαν. ¶ Διπάνας, τοὺς διδύμους γεγενημένους. ¶ Δίπλακα, διπλῆν μεγάλην. διπλοΐδα ὥστε διπλῆ χρῆσθαι. ¶ Δίπλακα. δῆμον. διπλοῦν λῖπος. ¶ Διπλᾶ πᾶσαι, διπλᾶ ποιῆσαι.

Δ ιπλασιασμὸς, ἡ ἐντακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις.

Δ ιπλασμὸς, ἡ διπλῆ εἰς πόνον. ¶ Διπλῆν, διπλασίωνα καὶ μεγάλην. ¶ Διπλοΐδα, διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. ¶ Διπλοΐζειν, διπλασιάζειν. ¶ Διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ κρούματος.

Δ ιπλοῦς ἄνδρας, τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα. ¶ Διπλόϊδα, διπλοΐδα.

Δ ίπνοια, τραύματα εἰς καινὰ τραύματα. ¶ Διπολία, ὀρχήσεως εἶδος, οἱ δὲ διποδισμός. ¶ Διπόλια. ἑορτὴ ἀθήνησιν. οἱ δὲ διϊπολία ὡς προδεδήλωται, καὶ εἶδος λακωνικῆς ὀρχήσεως. ¶ Δίπολοι, αἰσχύλος

διπλαῖ

διαπλαῖ προπομποῖς. Δαίπυον, κύπριοι μέζον, οἱ δὲ ἡμιμέλιμνον. Δαιπύλιξον, διάπλωσον.
Δ ἴπυχα· δύο ἐπιβολὰς ἔχοντα ἢ διάπλοῦ, ὥστε τῷ μὲν ὑπερῶσθαι ἐν ἐπίπλοω, τῷ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι. Δαίπυλον, ἐπωδῶν. Δαίπυροι, ἄρτοι, οἱ ἐκ διυτύρου ὀπτώμενοι. Δαειράδες, αἱ τῶν ὀρέων ὄζοχαί. Δαίρηγες, στρουθοί.
Δ ἴρκης, πηγῆς. Δαίσαλα, ἀκαθαρσία. Δαισαλέος, ῥυπαρός. Δαίσθημαι, ζητῶ. Δαεισίδεες, δεισιδαίμονα. Δαισκάζεται, διαφθείρεται.
Δ ἰσκέλλα, ὠυρεῖς. Δαισκύει, δισκοβολεῖ.
Δ ἰσκύσαι, δίσκον ῥίψαι ἢ βοὶ λιθάσαι. Δαίσκων, δίσκω ὑποβάλλω. Δαίσκοισι τοῖς δίσκοις λίθοις στρογγύλοις. Δαίσκουρα, ὅσον αὖ λάβοι δίσκω, δισκούεια ὅσον αὖτις βάλλοι δισκεύων.
Δ ἰστὰ, δίπλά. Δαιστῶς, δύο τρόπους ἔχων διπλοῦς.
Δ ἰστάζει, δίχονοεῖ ἀπορεῖ ἀμφιβάλλει. Δαιστάσιον, τὸ πρὸς διπλοῦν ἐστάμενον πηλὸν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἱστασίσιον τὸ πρὸς πηλὸν ἴσην. Δαισόσιν, τῇ ἡλικίᾳ ἀρχίλοχος. Δαίσμος, οὕτως ἡ ἐπίπλαωρος, ἐναλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφισόμοις λιμέσιν ἐκέχρητο, συγγραφή. Δαιπάμενον, ἀρνούμενον κρῆτες.
Δ ἰπαχῶς, δίχως. Δαίβιχος, ἀναίσθητος.
Δ ἰυλίζοντες, δινθμβύοντες διηθοῦντες. Δαιφᾶν, ζητεῖν, φυλαφᾶν, ὀρθυναῖν. Δαίφακος, εἶδος βοτάνης. Δαίφατον, ὄφιν κρῆτες. Δαιφασία, δίλογία, ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τὰ λεγόμενα. Δαίφατον διφάσιον, διαπλοῦν λεγόμενον. Δαιφαδεύει, ὀξελεῖται. Δαιφεύπωρ, βασανιστὴς, κριτής.
Δ ἰφθέρα, δέρμα, βύρσα. Δαέλλος, γραμματίον.
Δ ἰφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος παρὰ κυπρίοις. Δαίφορος, ἔφορος κυμαῖος· ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ ἰσοκράτει ζοὺς τῆς παιδεύσεως μαθητάς. Δαιφοῦρα, γέφυρα λάκωνες.
Δ ἰφράγες, τινῶν στρατιωτῶν τῶν παρὰ πάρθοις ταγαί. Δαίφραξ, κλιντὴρ θρόνος γυναικεῖος.
Δ ἰφρῦσαι, διακαθίσαι. Δαιφείασ', ἁρματηλασίασ'. Δαιφεὶς, ὁ ἐσθλὸς καὶ καθήμενος ἀεὶ δίον ἀρχός. Δαίφερον, ἅρμα· καθιστήριον. κράββατον ὄχημα. Δαιφροφόροι, αἱ ταῖς καινηφόροις ἑῶνται, δίφρους ἐπιφερόμεναι. Δαιφροφερυμένους. ζοὺς φορείοις φερομένους. Δαιφυᾶ, διφυῆ· δύο φύσεις ἔχοντα. Δαίφυον*, νυκτὸς τὸ δύο μέρη τὸ δίμοιρον. Δαιφώνους, διγλώσσους. Δαιφῶσα, ζητοῦσα· φυλαφῶσα. Δαίχα· χωρεῖς· ἐκτὸς, αὖθι. Δαίχα, λαλῆσαι ἀναταλλικὰ λαλῆσαι. Δαίχαλον ζυγὸν, τὸ ἐκατέρωθεν κεκοιλασμένον· χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κύματα, ὅθεν καὶ ἡ κυβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. Δαίχανον, κεχωρισμένον. Δαίχανυκτὸς, τὸ μεσονύκτιον. Δαιχᾶ, διχῶς διαττῶς. Δαιχηλοῦ, δύο ὅπλας ἔχειν.
Δ ἰχθαλίασ', διαταὶς διπλᾶς. Δαιχθὲν ἐκ δύο μερῶν. Δαιχθύμος, διάβολος. Δαίχολοι, διάφοροι· ἀχαιοὶ κατὰ πεῖραν δίχολοι γνῶναι παρὰ τὸ δίχα, ἢ δίζοποι κατὰ μετάληψιν χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ καὶ ζόπος βακχυλίδης ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι. Δαιχομηνία, δ' ἥμισυ τῆς μηνὸς τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνος ἔστι δίχομηνία, ὅτε πεντεκαιδεκατία. Δαιχόνδις ἀπύρων.
Δ ἰχθνία, ἐτερογνωμοσύνη δίχοστασία. Δαιχνοῦν, διστάζειν. Δαιχρειάζειν, οὐ δύο χρῆσις ἄγειν.
Δ ἰχθστατεῖ, μάχεται. πολεμεῖ. Δαιχορμία, αἰρεσις. Δαιχθμήματα, τμήματα. Δαιψάκαιρον, ταλαίπωρον. Δαίψαι, βλάψαι.
Δ ἰψφρα, δέλτος οἱ δὲ δίφθερα. Δαιψὰς, ἔχις ὕδρα καὶ σημεῖον οὐρανίου τόξου ἢ ὕπαρος. Δαιψία, κόνις ξηρά. Δαίψιον, βλαπτικόν. Δαίψιον ἄρχος, ἡσίοδος μὲν τὸ αὔυσρον, ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυφάγητον, διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ἀπὸ διὸς βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι. Δαίψην, δίψαν.
Δ ἰψυχία, ἀπορία. Δαίῳ, τῷ σὺ τίμῳ, ᾧ ἀγαθῷ, τῷ βουλευσάτῳ. Δαίωγμα, θυσία τῆς ἀθηνήσιν οὐρανοπορρήτῳ, τελουμένη ἀπὸ τῶν γυναικῶν οὐ τοῖς θεσμοφόροις, τὸ αὐτὸ καὶ ἀχρολίωγμα ὕστερον ἐκλήθη.
Δ ἰώλει, ἐφλέγμαινε. Δαιωθεῖται, ἀναζέπεται. ἀναζέπει. Δαιωθεῖτο, ἀπεκρούετο, ἀνεκρούετο, ἀπερρίπτετο ἀπέρριπτε. Δαιωκάθειν, διώκειν.
Δ ἴωκε· ζήλου· ἐπιτήδευε. Δαιώκειν, κατὰ λαμβάνειν φθύγοντα, ἢ κατὰ δέχειν οὐ κλίμακι καὶ φθύγειν μεθ' ὁρμῆς. Δαιωκέτην, ἐλίκιον δυϊκῶς ἢ διώκουσι. Δαιῳκισμένοι, κεχωρισμένοι. Δαιωκόμενον, κατηγορούμενον. Δαιωλιωθηκόσι, πεσοῦσι.
Δ ἰωλύγιον, ἠχῶ ὡδὶ πολὺ μέγα καὶ σφοδρὸν διατεταμένον. Δαιώμνυται ὀμνύει. Δαιωμοσία, ἡ αὐτομοσία· ἐκάτεροι γὰρ ὤμνυον· ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως, ὁ δὲ, ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως. Δαίωνται, διώξωσι. Δαιώνυμος, πολυβόητος ὀνομαστός.
Δ ἰωρεῖ· νέκης πολέμου. Δαιωρήσαμεν, διεζεύξαμεν· διεζήσαμεν. Δαιωρείαν, διαζυγίαν διαχωρισμόν. Δαίωρον, ἀσύμφωνον, οἱ δὲ ἀνόμοιον· διάφωνον. Δαιώρυξ, τάφρος. Δαιῶσε, κατέβαλε.
Δ ἰωσάμενοι, ἀπωθησάμενοι· ἐκβαλόντες.
Δ ἰωσῆρσιν, ἀναφορβῦσι. Δαιώτασ', ὀργοδιώκτας.
Δ ἰωφέλμῃ, διωρύσσειν. Δαίωχος, δίφρος διωκόμενος δύο χωρεῖν.

ΤΟ͂ Δ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Μ.

ματέα, δαμασέα. Δαμηθέντι, δαμαθέντι. Δαμῆσις, δαμάσης. Δαμήτειρα, δαμαστικὴ γῆ γεννήτειρα. Δαμήτρα, δαμάστρα. Δαμηθῆναι, κρατηθῆναι διαφθείρεσθαι· καταγῆναι. Δαμῆσαι, δαμάσαι. κρατῆσαι.
Δ μηθὲν, βουθὲν, ἀναγκαῖον, οἰκοδομητόν. Δαμεία, ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ δήμητρος. Δαμῶες, δοῦλοι. Δαμῳοῖσι δούλαις. Δαμωὶς, θεράπαινα δούλη ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι. Δαμῶες, ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν. Δαμὼν, γυνὴ μεγάλη. Δαμὼς, δοῦλος θεράπων.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νοπαλίζειν, διὰ τῶν χειρῶν ἐδύνῃ μὴ ἐκίνει
Δ ἀναιρῶν δὲ ἐς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής.
Δνοπαλίξεις, οἷον δονήσεις ταῖς χερσὶ καὶ ἐκτινάξεις. οἱ γὰρ πῶλοι ἐπικρύπτουσι τὰ ῥάκια. ἢ διὰ χειρῶν ἕξεις. Δνόστων ὁ κακῶς παθών.
Δ νόσοισι, διακόψουσι κακῶς παθοῦσι. Δνοφέη, σκοτεινή. Δνοφερόν. σκοτεινόν. μέλαν, ἀπὸ τοῦ ἀνόφου, λέγεται γὰρ παρὰ τοῖς αἰολεῦσι ἀνόφος, ἀπὸ τοῦ δύνεσθαι τὰ νέφη. Δνόψ, χιτῶνος εἶδος βάθους.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οξάλεα. ἀμφισβοξεῖ. διτάλεα. διχάλεα.
Δ Δοάσατο, διενοήθη, ἐβουλεύσατο ἔδοξε. Δοάσατε, δοξάζει, αἱρέσει, συμφέρον καὶ παραφαίνει. Δοάσατο, ἔδοξεν. Δοιαὶ, δύο.
Δ οἰαὶ, δύο, διστασί. Δοιαὶ, δίκαι βουλαὶ δύο.
Δ οἰαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων, πλὴν ἐκβασιν τῶν ὀνείρων ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν. Δόγματα, ξυντήματα, προστάγματα. Δοικειδὲς, διαφανές. Δοῖσιν, παράχοιεν. Δοιάσαι, διστάσαι βουλεύσασθαι. Δοῖδος, ἀοιδῶν. Δοιοῖς δυσίν. Δοίδυξ, ἀλετρεύβανος. Δοιάσαιο, ἐβουλεύσαντο. Δοίημιν, δώημεν. Δοίης, δῴης. Δοιήμασιν, ἀφοράσεσι γνώμαις.
Δ οἰὰς, δύο. Δοῦρον, πύελον. σκάφιον. Δοκοῦ ζει. μένει, ἐπιτηρεῖ. δοκεῖ, προσδοκᾷ. Δοκάλια, καλὰ, αἴσια. ἀγαθά. δόκαι, ὀνείραι, παρατηρήσεις.
Δ οκαλίω, δήκω. Δοκεῖν εἰκέναι. Δοκαίαι, αἱ τάλικες αἷς ἵστανται τὰ λίνα, ἢ καλάμοι.
Δ οκεῖ. οἴεται νομίζει. Δοκήμεν, τηρεῖν, φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾷν. Δοκδύων, ἐκδεχόμενος.
Δ οκήσει, ὑπονοήσει νομίσει, προσδοκήσει, δοκιμάσει, σχολάσουσι. Δόκιμον, δόκησιν, δοχήν. Δόκησις, τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον οἷον φαντασία. Δοκησόσοφος, οἱ ὀνειρατίαι ἀπὸ σοφίας. Δόκησις, σκοπὴ ἀπάντησις ὑπόληψις. Δοκίδες, οἱ ἴσα καὶ ἴσοι ἀριθμοὶ πλεονάκις. Δοκίσων, δοκῶν.
Δ οκῶν ὑπολαμβάνων. Δοκιμῶ, αὐτὶ τοῦ δοκῶ ἔπαι ξε δὲ δῆμος ὁ ἀρτοπώλιον. Δοκιμοῦνται, δοκιμάζουσι. Δοκιμάσας, κείνας ἐξετάσας. Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων.
Δ όκιμον, χρήσιμον, τέλειον. Δοκιμοῶ, δοκιμάζω. Δοκιμῶμαι δοκῶ καὶ οἶομαι. Δοκηδὸν σὺν ἀγχόνῃ. Δοκὸς, σκοπὴ προσδοκία, καὶ τὸ οἰκοδομῆ ξύλον. Δοκυμηδίοις, δοκιμαζομένοις.
Δ οκωῦτες, οἱ εὔδοξοι. Δοκοί εἶδος ἀστέρων ἐπίσημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι. Δοκῶμεν, νομιζόμεθα. Δόκωσις, στέγη. Δόλαν, αὐτὶ τοῦ δόλου. Δολαίνα, μάγειρος. Δολερῶς ὑπούλως δολίως. Δολιέων, ὁδοδηλῶ. Δολίχαυλος, μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων αὐλὸς δὲ λέγεται τὸ σιδηρεῖον τὸ κῶλον ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.
Δ όλιος, πανοῦργος. Δολομῆται, δολιόγνωμοι.
Δ ολιχοὶ, ὀφιώδους εἴδους. Δολιχὰ. μακρά.
Δ ολιχὴν, μακράν. Δολιχύουσι, πλοδιοδεύουσι.
Δ ολιχήρετμοι, μακροκώπαι, δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς.
Δ ολιχὸν, κύκλον μακρόν. Δολιχοδείρων, μακροφαγέλων. Δολιχὸς, μακρὸς ἢ μέτρον γῆς.
Δ ολιχόσκιον, μακρὰν ἔχουσκιαν μακρόσκιον, ὅθ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται ἢ μακρὰν ἰσάναι δυνάμενον.
Δ όλοι, οἱ παραλογισμοὶ καὶ στρατηγήματα. Δολεῖ, φθείρει. κακουργεῖ. Δολιόφρων, ἀπατεόφρων.
Δ ολιχοπὰ, μακρά. Δολίσκος, δόλων, παραξιφίς. Δολίφρονον, πεπαικται παρὰ τὸ δολοφονίου. Δολομαὶ, μαγεροπὸν, λάκωνες.
Δ ολομῆται, δολιόβουλε κακότεχνε, μῆτις γὰρ ἡ βουλή. Δόλοπες, ἔθνος, οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Θεσσαλίας οἰκοῦντες. Δόλοπα. κατάσκοπον, μαγεροπόν. Δολομήτεω, δόλια βουλευομένου.
Δ ολοπεύει, ἐπιβουλεύει σνεσβύει. Δόλος, πάσσαλος. Δόλου. Ζάπεζα ἐνθὶ τοῦ ἤπαρος σημεῖον σὺν ἰυτικῇ. Δολοφλοκίας. τὰς τῶν λόγων πλοκάς. Δόλοι, κατάσκοποι. Δόλανδρον. κέρας, πλοῖον ἔχον, ᾧ ἀμάξαις χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα.
Δ ολόπεσσιν, ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Θεσσαλίας.
Δ ολοφρονέουσα, δόλια φρονοῦσα ἀπατῆσαι.
Δ ολβαὶ, θύματα, οἱ δὲ μικτὰ πλακοῦντα.
Δ όλπαι, πλακοῦντια μικρὰ κῶοι. Δολφὸς, ἡ μήτρα. Δόλωνος, οἱ μικροὶ ἰσοὶ σὺν τοῖς πλοίοις, ἢ ξυλίσια σὺν ξύλοις ἀφορμὴ κρυμμία. Δολώσει, ἀπατήσει. Δόμα, τεῖχος. Δόμεναι, δοῦναι, παραχῶν. Δομέονται, οἰκοδόμουντι.
Δ όμοισιν. οἴκοις. Δομέους, οἰκόπεδα, θεμελίους.
Δ όμη. τεῖχος, εἶδος, μορφὴ, πρόσοψις σῶμα οἰκοδομῆ τόπων κατασκευή. Δομέρτης, γυνή. Δόμος, οἰκία ἀπὸ τοῦ δεδόμηται. Δόμος, ἢ μιτελὴς ἁπλῆς οἶκος. ἢ μιτελὴς ἢ μίγαμος τέλος γὰρ ὅτι ὁ γάμος, ἢ ἥρα τελεία ἢ ζεῦξις τέλος ὅτι γαμήλιοι εἰσίν.
Δ ονώροφον, ξύλινον τῷ δόμῳ ἰσοῦσθαι.
Δ όναξ. κάλαμον κρῆτες παρὰ τὸ δονεῖσθαι καὶ ῥάδαλον. Δόναξ, ξύλον λύριον, πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος αὐτὶ κέρατος ὑπετίθετο.
Δ όνακες, κάλαμοι ἐλώδεσιν ἢ πελέαις.
Δ ονακῆα, τὸν διάσεισον καλαμῶνα. Δονακήματα, αὐλήματα καὶ ἀυλήματα. Δονακτὰν, τὸν ἀπόλλωνα θεόπομπος. Δονάκων, καλάμων ἢ αὐλῶν. Δόναξ, κάλαμος ὁ ἀλιευτικός.
Δ ονεῖ, κινεῖ ταράσσει σαλεύει. Δόξα, φήμη τιμή.
Δ όξαν ἐλεῖν, δόξαν λαβεῖν.
Δ οξαρίοις, δυτελέσι δόγμασιν ὑπ' ἐνίων ὑποκριτικῶς. Δόξασ, δοκήσεις.
Δ οξασὶ, δικασταί. Δόξει, ὑπολάβοι.
Δ όξα φανῇ ἢ δοκήσει. Δόξης, δοκήσεως.
Δ οξοῦσθαι, κακοτεχνεῖσθαι φαντάζεσθαι.
Δ ορὰ, δέρμα. Δόρατα. λόγχαι. Δοράζει, λογχάζει. Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.
Δ όραντον. κέρας σὺν ᾧ τὸν πλοῖον φορύουσιν οἱ ζυγαλά-

ται ὑπὸ τῆ ἀμάξη. Δορυάλιπτον, δορύλιπτον.
Δ ορυάλωτος αἰχμάλωτος ὑπὸ δόρατος ληφθείς.
Δ όρη καὶ δορῶν αὐτὶ τῶ δόρατα καὶ δοράτων.
Δ ορείδες, μάχαιραι μαχεῖσαι καὶ εἰς τὸ ἐκλεῖραι τὰ ξύ
λα τὰ ἐπὶ τῆ ἁμάξη. Δορείκτητος, αἰχμάλωτος πο
λέμω κτηθείς. Δορείλιπτον, ἡ κτημα ὀρύμενον.
Δ ορεὶς, σιβύος μαχαιρικήν. Δαώροα, δῶρα.
Δ ορικάζων, πολεμοῦντων. Δόρκαι, κάνιδες.
Δ όρκανα, ἀκριβῶς κρῆτες. Δορολ, βύλακες δερμά
τινοι. κώρυκοι. δέρματα. Δόρπα, δεῖπνα.
Δ ορπῆσαι, δειπνῆσαι. Δορπάκη τῶν ἀπαντικρυσίων
πρώτη ἡμβρα οὕτω καλεῖται. Δορπάζειν, δει
πνεῖν. Δόρπισος, ὥρα τοῦ δείπνου. Δόρπον,
δεῖπνον. Δόρπον ἑλόμενα, ἐδειπνοποιούμενα.
Δ όρπος, βορὰ δεῖπνος. Δόρποισι, δόρποισι δείπνοις.
Δ όρυ, ὅπλον, λόγχη, ἀκόντιον, καὶ πᾶν ξύλον ἢ δο
κόν. Δορυαλλὸς, ὁ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀφ' οὗ
δέρμα ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ κρατοδοποιοῦ δοχύλλου, οὗ μέμνη
ται ὁ λημνίας. Δορύκαι, δουροδόκαι.
Δ όρυ καὶ, κυρύκιον παροιμία ὡς οἱ οἱ πειθαναγκῶ
λέγουσιν. εἴρηται δὲ ἀφ' τῶν ἅμα παρακολούντων
καὶ ἀπειλούντων ἀφ' τοῦ δόρυ κατέχειν ἢ κηρύκιον.
Δ ορύμνιον, εἶδος βοτάνης. Δορυμήσεται, τοὺς ἐμ
πείρους τῶν πολέμων. Δορυμολπὸς, ὁ προσ
χούμενος τῆ θυομένου βοὸς τῷ δεῖ. Δορύξεον,
ὅπου τὰ δόρατα ξύεται. Δορυξέους, οὓς ἐμπε
δοῦντες τὰς ὁμολογίας φίλας ἐποιοῦντο, καὶ προσε
χόρδουον δορυξέους δηλῶ διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς θυομένης
πράξεως. δηλοῖ καὶ ἣν ἀγνίζοντα φόνον καὶ πρόξε
νον. Δόρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σάμος.
Δ ορυσσὸν, αὐθρεῖον δορυόρμαν, ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ
σοβοῦντα. Δορυφία. καρποφορία ἀγαθή.
Δ ορυφόνον, ἣν δολοφονοῦντα ἀριστοφάνης δαιδάλλω,
ὅλη δὲ φιλόκτητος τῆ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ
τὴν ἐκλείδης αὐτὴν τυραννοῦσι. δηλοῖ δὲ ἣν δολοφονοῦν
τα. Δορυφόρος, ὁ ὁπλοφόρος ὑπασπιστὴς, ἢ φύ
λαξ τῶν τυράννων καὶ πρόσωπον. Δορυφορεῖν
τες, προβαλλίζοντες ὅπλοις. Δορυφόρους, αὖ
θις βαστάζοντας τὰ ὅπλα. Δόρων, τῶν δοράτων.
Δ ορχηλοὶ, ἀξεάγαλοι. Δόσαν, παρέσχον ἔδοσαν.
Δ ορσάνης, ὁ ἡρακλῆς παρ' ἰνδοῖς. Δοσσεῖαι, δοτι
κῶς ἔχειν. Δόσις, ἡ δωρεά. Δόσκον, ἐλίσσουν.
Δ οτῆρα, δότην. Δοτὴρ, ὁ διδούς. Δούλιον ἡ
μαρ πὼ τῆς αἰχμαλωσίας ἡμβραν. Δουλίχι
ον, πόλις κεφαλληνίας. Δοῦλος, ἡ οἰκία, ἢ πὼ
ἔνδη ἀφ' ὧ σωέλθουσιν τῶν γυναικῶν. Δουλω
σάμενοι, ὑποτάξαντες. Δούλων πόλις δῦ πο
λις ἐν μαφρικῆ κώμην ἢ. λέγει. Δούλων πόλιν, ἔστι
δὲ σὺν κρήτη καὶ λιβύη. Δοὺξ, ἡγεμὼν ἄρχων.
Δ ουπῆσαι, φοφῆσαι σὺν παρατάξει ἀποθανεῖν.
Δ ούλωνα, ἣν μουσικὴν φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγε
γόνει ὁ φιλόξενος, ὡς δὲ ἦν γένος κυθήριος. Δού
πησεν, ἐφόφησεν. Δοῦφον ἀκόντων πὼ μάχην.
Δ οῦπον, φόφον θανάτου, φόβον. Δοῦρα, δῶρα κώ
πας καὶ ξύλα. Δουράτεον, ξύλινον. Δουρ
νακὲς, ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ' ὅσον αὖ ἐνεχθείη ἐλη
θὲν, διϊωκῶς. Δοῦρε, δόρατα. Δουρικὲς,
δόραξ μῆκος. Δουρὶ δόρατι. Δουρικάλης,
αἰχμάλωτος. Δουρικλυτὸς, ὁ κατὰ μάχην εὔδο
ξος ἀφ' μβρους τῶ δόρατος. Δουρίκτητον, δορίκ
τητον, αἰχμάλωτον. Δουροδόκη, δόρατος δήκη.
Δ ούριος ἵππος ἀθήνησιν ὑπὸ ἀκροφλῶ. χαλκοῦς ἕδην, νῦ
ὐξ αὐτῶ ἐκ κύπτουσι δόρατα. Δούρος, ἐρωή. ἢ ζωὴ
δόρατι ὁρμή. Δουὺς, παραχών. Δουσάρλω, τὸ
διόνυσον. μαβαταῖοι ὡς φησὶν ἰσίδωρος. Δουὺς,
δεσμυθείς. Δουῦσι, δεσμύουσι. Δοχεὼν, δο
χὴ σημαίνει ὑγιεινῆ. Δόχην, ἄριστον.
Δ οχμαλὸν, χαμαίζηλον τὸ πεινόν. Δοχμὴ, πα
θαμὴ παλαιὴ. Δοχμῆσι, τὸ ἐπικαίριον. τὸ δο
χμίον τὸ πρόσαντες. Δοχμία. πλάγια, λοξὰ, κε
καμμένα. δοχμὸν, πλάγιον, πεδίον. Δοχμοκόρ
σοι, οἱ πλαγιοκάρηνοι. Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλα
γίου τοὺς λόφους ἔχοντες. Δοχοὺς, δοχεῖα λου
τῆρος.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ράγμα. ὅσον πολλαμβάνει τῆ ἀριστερᾶ χει
Δ ὶ ὁ θερίζων. Δραγμαίας ταῖς ὀνὸς
τῶ ἐγκεφάλω καὶ λόθησι. Δράγματα,
δέσμαι, καὶ ὅπερ ἡ χειρ ὁράξηται. Δραγμά-
ζειν, κρύπτειν. Δραγμαλακτᾶν, βεμοῦσθαι.
Δ ραματολόγος, ὁ τὰ δράγματα σωρεύων.
Δ ραίνῃ, ποιεῖ δαιδαίται ἰχνύῃ σὺν βρεῖ κυλίει γυμνάζῃ.
Δ ραίνεις, δραστικῶς ἔχεις. Δραιώμη, ὠφέλεια.
Δ ραιὸν, μακρὸν πυλεόν. Δραθεῖν, κοιμηθῆναι.
Δ ράκαιναν, πὼ μάστιγα πὼ ὑσχιγίδα ὁ ἀριστοφάνης.
Δ ρακεὶ, ἐνεργεῖ πράσσει. Δρακάνιον, ὄρος ἡρίας.
Δ ράκαυλος, ἰδλία ἀ σωαυλίζεσθαι λάκωνοῦ ἐπειδὴ
δοκεῖ ἡ ἀθηνᾶ παρ' αὐτοῖς αὐλῆσαι ἀν δράκοντα
σοφοκλῆς τυμπανισταῖς, ἢ ὅτι σωέσηκε σκορπί
ος, ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη. Δρακοντί
δης, ὃ κέκροπα ἀριστοφάνης ἐπειδὴ τὰ κάτω δρά
κοντος εἶχεν. Δρακεῖν, ἰδεῖν βλέψαι.
Δ ρακὸς, τῆς παλάμης τῆς χειρός. Δράλαινα, λάμ
νακῶσι. Δράματα, ῥήματα, πρᾶξις ἢ λόγος
πολλέχων ὑπόθεσιν τινά. Δραματουργεῖν, πα
νουργεῖν. σωπιθεῖν. πράττειν. Δραματουργηθέντων,
πραχθέντων. Δραματούργημα, σώθημα.
Δ ραῖ πράσσῃ, θύεν. Δράσαι. θῶσαι ἢ φυγεῖν.
Δ ρανῆς, δραστικὸ ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς. Δράνος, ὄρ
γον πράξις ὄργανον ἄγαλμα κατασκεύασμα δωάκ
μες. Δράκοντα, τὸ κηρύκιον σοφοκλῆς φιλοκτή
τη. Δραξὲ, δράκα. Δράξαι, κρατῆσαι καὶ
ξέσαι τὸ τέταρτον. Δράξασθε παιδείας, ἐπι
λάβεσθε παιδείας καὶ ἐπιστήμης. Δράξων, σὺν
σκελίᾳ ἰδρὸν εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ βύκας ἔπεμπον, ὅθεν
καὶ δράξοντες ἐκλήθησαν. Δραπενίδες, εἶδος
ὀρνέου. Δραπέτης, φυγάς. Δραπετίνδε,
δραπετικῶς. Δράξας, θῶσας, κρατήσας, πρά
ξας, Δράσειν, θύειν καὶ θυσιάσ' ἀπολεῖς.
Δ ρασείοντες, σὺν ὀργικῶς ἔχοντες.

Δ ρασιάζειν, κρύπτεσθαι ἀπὸ δ ρασκιᾶν.
Δ ράσκασθ, σρασμός. Δ ρασεῖον, σρασικῶς ἔχον.
Δ ράσκασις, ἡ διάσρασις, ἡ σραπέτεια. Δ ράξαι, σραπέται. Δ ρασμάτων, πανουργημάτων.
Δ ρασμὸς, φυγή. σραπετεύειν, σρασμῷ φυγεῖν.
Δ ρασόμενοι, κρεβωῶτες. Δ ρασείασθ, τὰς θεραπαίνας καὶ διακόνους. Δ ράσην, κόφινον.
Δ ρασηρὰ, σρασική. Δ ρασῆρας, ζεὺς ὁ λοποιοὺς μαγείρους. Δ ρασήριον, πρακτικόν. Δ ράστης, πράττειν δυνάμενος ἢ νοηματικὸς καὶ ἐπιβουλικός. Δ ράσις, ἡ βύσσος καὶ οἱ βρυαζόμενοι αὐτήν. σρασιουργοί. Δ ρασικὸς, κραταιὸς ἰσχυρὸς δυνατός. Δ ρακιὰ, φύλλα σικελοί.
Δ ρασιουργοί. οἱ βρυαζόμενοι πὼ βύσσον. Δ ρατὰ, σαρκὰ ἐκδεδαρμένα θύματα. Δ ράχμα, τὴν τῆς σαφυλῆς βόρρω καὶ τὰς φοινικίνας βαλαύους.
Δ ράχματα, σιωθήματα. Δ ραχμὴ, εἶδος μέτρου κεράτια ιή. Δ ραχμὴ, χαλαζῶσι ὡδὶ διοφαίνου τὸ θεωρητικὸν ἐχλέετο σραχμή. Δ ραχμὴ, τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας. Δ ραχμὴ χρυσίου ὁλκὴ νομίσματος εἰς ἀργυρίου λόγον δισράχμων ί.
Δ ρέγμονθ, οἱ νεφροί. Δ ρέμμα, κλέμμα. οἱ δὲ κλάσμα. Δ ρεπανηφόρα ἅρματα, τοὺς μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι. Δ ρεπανηφόρους, ξιφηφόρους. Δ ρεπανὶς, κέγχρος.
Δ ρέπειν, ῥυᾶν. Δ ρέπεται, ῥυᾶ. Δ ρεπόμενοι, λαμβάνοντες ἀρπάζοντες. ῥυσοῶτες.
Δ ρεπῆες, ῥυσταί. Δ ρεπὸν, εἶδος φιλήματος ὡς τηλεκλείδης. Δ ρεφθῆναι, ῥυσθῆναι.
Δ ρέψαι, ἀφελεῖν ῥυσῆσαι. ἁρπάψαι, ὅθεν καὶ σρέπανον. Δ ρέψασ, ἀναλώσας ῥυσήσας θερίσας. Δ ρέψασθαι, ῥυσήσασθαι, ἀφελεῖν τῇ χειρὶ ἢ λαβεῖν. Δ ρῆβθ, σχοινοὶ, μακεδόνθ.
Δ ρηλοῖ, φοβεῖται. Δ ρησμοσυνη, θεραπεία.
Δ ρῆσαι, σραπέται ἢ δυνατοί. Δ ρησῆραζ, πράκτορας. θεράποντας. Δ ρησῆρθ, ὑπηρέται λειτουργοὶ διάκονοι θεράποντες. Δ ρησῆναι, διάκονοι θεράπαιναι. Δ ριατόποι, σιώδεσροι τόποι καὶ χλοώλεις. Δ ριαλεῖν, ποιεῖν. Δ ριάσντα, χλωρά. Δ ριάουσαν, θάλλουσαν.
Δ ρικαὶ ὄρνεα ποιά. Δ ρίλακθ, ὀδέλλαι ἠλεοί.
Δ ρίμαι, ψύχη. Δ ριμεῖα μάχη σὺν θέρμοι καὶ σὺν ὀργῇ. Δ ριμύ. ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ.
Δ ριμὺς, ὀξὺς συπτικός. Δ ρίον ὕλη ὄρος χόρτος δρυμός. Δ ραχμὴ. τὸ ὄγδοον ἔστιν τῆς οὐγγίας σὺν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, σὺν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστὸν ὅλην οὐγγίας, οὕτω γὰρ διρίσκονται οἱ ἐπὶ τοῦ ὁβολοὶ λίσραχμον σὺν τῷ λυδικῷ. Δ ρίον, σύμφυτος τόπος καὶ σιώδεσρος ἢ χλοώδης, ἢ ὄρος ἢ χόρτος, ἢ δρυμὸς ὕλη. Δ ρεὶς, λιμάμις. Δ ίφρακτος, κράββατος. Δ ίφρον, τὴν λίφρον δωρεῖς καὶ βύσσχος. Δ ριωδόνθ, θεοὶ παρὰ λακεδαιμονίοις τιμώμενοι. Δ ροχίλος, χοῖρος θράκιον. Δ ρσιὸν, ἁλὸν κρῆτες. Δ ρετή. τέλος σκάφη καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Δ ρομάδην, μετὰ δρόμου. Δ ρομαλὸς, λατομὸς ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος, δυνατὸς δὲ ὁ σὺν δίκῃ. Δ ρομὰς, ἡ ἑταίρα. Δ ρομάσειν, θέχειν. Δ ρόμων, ὁ μικρὸς καρῦνος. Δ ρομαῖον, ἡμαρ. ἀμφιδρομία. ἔστι δὲ ἡμέρων ἐπὶ ἀκρὸ τῆς γενήσεως σὺν ᾗ τὸ βρέφος βασταζόντες τοῦδὲ πὼ ἑστίαν γυμνοὶ θέχωσι.
Δ ρομεκέρυξ, ὁ ὡδὶ σουδῆς πεπόμενος τὰς ὠδῖνας ποιήσασθαι ἡμεροδρόμος. Δ ρόμος, ἡ ἐρχήσρα τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ ταραντίνοις.
Δ ροὸν, ἰχῶρον ἀργεῖοι. Δ ροπὰ, σρεπὰ σοφοκλῆς παλαμήδῃ. Δ ρόπις. ῥυγητός. Δ ροπίσκος, κάλαθος. Δ ροσοεχὰ, σροσιζόμενα καὶ ὄνομα πηνῆς. Δ ρόσοι, μελισσῶν. Δ ρόσους, ἀχρείους κύπριοι. Δ ροῦνα, ἡ ἀρχὴ κάτω τυρρηνῶν. Δ ρυάζειν, φλυαρεῖν. Δ ρύκκες, πῶν ξύλων τῶν βασταζόντων πὼ τρόπιν τοῦ πολοίου.
Δ ρυάσαι, κατακλυμβῆσαι. Δ ρυαταὶ, ἄσιλφοι βύσσαι. Δ ρειαχαρνοῦ ἢ ὀρυΐνε, ἀχαρνοῦ καὶ ἀναίθητε. δοκοῦσι γάρ οἱ ἀχαρνεῖς σκληροὶ πὼ γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι. Δ ρύοθ, οἰνοχόπωνθ αἱ ἄμπελοι, ὅτε ὁ ἂν οἶνον ἔχειν, καὶ ὁ χιὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνομάσθαι. Δ ρύεται, κρύπτεται.
Δ ρύινος, ξύλινος. Δ ρυῖτης, βοτάνη. Δ ρυμὰ, ὀρυμοτόμοι καὶ σιώδεσροι τόποι καὶ δρύξυλοι.
Δ ρυμάξεις, κυρίως μὲν σαραξεις. χρῶνται δὲ καὶ ὡδὶ τοῦ, σωτέον καὶ προσομιλήσεις. Δ ρυμάσαι καὶ ὀρυμάξαι, τὸ τύπτειν ξύλοις καὶ τὸ θέχειν.
Δ ρυμίους, τοὺς κατὰ πὼ χώραν κακοποιοῦντας.
Δ ρυφάξαι, δακεῖν. Δ ρυμὸς, δάσος. σύμφυτος τόπος. αὐτοφυὴς ἢ σιώδεσρος, ἢ χωρίον τῆς ἀτικῆς ἢ φρούριον. Δ ρυόεντα, ὀρυώδη. Δ ρυοβαφὴ, ἱμάτια τὰ κάτω τοῦ κελύφους τοῦ ὀρυὸς βεβαμμένα. Δ ρυοπαγῆ σόλον, τὸν πάσσαλον σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ. Δ ρυὸς ὑμενόμοιο. τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. Δ ρυοτόμος, ὑλοτόμος δενδροτόμος. Δ ρυοῦσα, ἡ σάμυς τὸ παλαιόν.
Δ ρύοχοι τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαὶ, εἰς ἃς τὸ σελεὸν εἰσέρεται. Δ ρύοψ, ὄρνεόν τι διαφόρου τοῦ ὀρυοκολάπτου. Δ ρύπτεσθαι, κατατρύεσθαι.
Δ ρυπετεῖς, ἀπὸ δενδρου πεπωκυίας ὠμάς.
Δ ρύπτεται, ξέεται ὅταν τίς ἑαυτὸν κατατίλλῃ ὡδὶ θριλίου. Δ ρύπτουσα, κατατρίπτουσα. Δ ρῦς, πᾶν ξύλον καὶ δενδρον. Δ ρύπτω, ἁλύτην.
Δ ρυτόμος, ὑλοτόμος. Δ ρυπολεῖ. παλαιπωρεῖ ὀρειβατεῖ, τοῦδε πολεῖ ὄρη. Δ ρυπτόρις, βοτάνη τις ἐμφορὴς πτόρει. Δ ρυφάλθ, ὄνυχες, κατατρύσματα. Δ ρυφάλθ, λύπαι ὁλιῶσαι ἢ τοὺ ἀπὸ τοιχῶν πελειώματα. Δ ρύφακτοι. αἱ τῶ δικαστηρίου θύραι ἢ κάγκελοι ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ πρόβατα χίσματα. Δ ρυφαίνομαι, τὸν οὐ μέχαν ἠλεοί. Δ ρύφειν, πτραίνειν. Δ ρυφή. ἀμυχή. κατατρυσμή. Δ ρυφοὶ, ἑξύσματα. Δ ρυφόμενοι, φθειρόμενοι. Δ ρύψ, ἀπὸ μιγώνων. ἀφέλκων. ἀπέξεσιν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν σὺν τῷ σώματι ἢ τοι βραχιόνων ἢ χαιροκνημίων. Δ ρύψαι, ἀφελεῖν κατατρύσαι. Δ ρύψαλα, μέταλλα ὀρυώδη. Δ ρύψειν, ὡδὶ ζητοῦ. Δ ρυψόπαιδα,

πλὴν λαμύραι, οἱ δὲ ἁπαλόπαυδες ἢ ἐλεεινόν.

Δ ρυπολέροντας, τοὺς ἀτόφους πρεσβύτας, καὶ οἱονεὶ ἀτίμους. Σαροκτάζεις, τῷδι βλέπεις.

Δ ρωμᾶ, δέχει. Σαρωμιῶν, πραπωμιῶν. Σαρώμενα, πραπόμενα πανούργως. Σαρωμίασουσα, ῥέχουσα. Σαρῶντες, ποιοῦντες ὀρχαζόμενοι.

Δ ρωντάζειν, ἐμβλέπειν. Σαρώοιμι, ὑπηρετοίην.

Δ ρώπτειν, διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν, αἰχμὸς ψυχαγωγοῖς. Σαρώπης, πλανήτης πτωχός. Σαρῶσι, πράπουσιν. Σαρῳᾷ, ἀνθρώπῳ. Σαρώωσι, διακονοῦσιν ὑπηρετοῦσι.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υ ἔδυ εἰσέδυ. Σαυάζει, φλυαρεῖ.

Δ αυαεῖ· φλυαρεῖ ἀλογεῖ. Σαύαλος, ὁ δίνυσος παρὰ παίσωσιν. Σαύαν, κρήνιλω.

Δ υαρέα, ἢ οἱ τοῖς τέμπεσι δέφνη, ἡ δὲ αὐτὴ ἡ δηλεία.

Δ ὗ δέμεν ἄρης, ἐπὶ δυμία αὐτὴν εἰσέδυ τῷ πολεμεῖν.

Δ υβρὸς, ἐπίφθονος τολμηρός. Σαύεται, δύνει, κρύπτεται. Σαύη δυσυχία. ἢ οἴκτεια φθόνος· παλαιπωρία καὶ δυπαθία. Σαῦθι, σῶσαι. Σαυθίλαι, θαλάμῃσι κατὰ δύσεις. Σαυθμέσι, δύσεσι, καταστροφαῖς. Σαύμεναι, δῦναι ὑπεισελθεῖν.

Δ ύμη, οἰκία, στάρτη φυλὴ καὶ τρόπος. Σαῦναι· κατελθεῖν. Σαώαμεν ἀρίστω, πλὴν δλωάμεν ἀρίστοι δυικῶς. Σαωάσθαι, θέλειν δλωάμις ἰσχύς.

Δ ωάσις, δλωάμις. Σαωασταία δλωάμις.

Δ ωάσαι σωπᾶν πρῶτον φασὶ φοινικίδην μεσοτρέα καμικὸν φοινικὶ οἰνάσει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι πλὴν σιωπωμένῳ ὁμολογίαν τοῦδε τῶν διαλύσεων ἀντιγόνου καὶ πύῤῥου βουλόμενον ἐπεῖν ταῖς αὐλητρίσιν οὕτως, δλωάσαι σωπᾶν. ὡς τε τὰς διαλύσεις οὐ θεμένους κεκραχθαι δοκεῖν, ἄλλοι δὲ φασὶ παροιμιωδῶς ἐρῆσθαι ὡδὶ ἀντιγόνου καὶ πύῤῥου τῶν βασιλέων, τῶν τὰς ὁμολογίας ἀῤῥήτους φθεισαμένων οὕτως, ὡς τε μὴ δὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι.

Δ ωατῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως, ἀσφαλῶς. Σαωδεκάτη, ἡμέρᾳ δωδεκάτῃ. Σαῶε, ἀνεδύσατο.

Δ ύο οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο. Σαυοῖν, τῶν δύο τοῖς δυσί. Σαυοῖν, θάτερον, οἱονεὶ ἓκ τῶν δύο. Σαυοῖς, τοῖς δύο. Σαυοχεῖ, πωματίζει παρὰ δημοκείτῳ, ἤγουν πωμάζει σκεπάζει. Σαυοχῶσαι, πωμάσαι.

Δ ύουσιν, ἀποῤῥέουσιν. Σαύπης, κολυμβητὴς, δύτης.

Δ ύπτοντες, κολυμβῶντες. Σαῦρεσθαι, τύπτεσθαι.

Δ ύρεσθαι· ἀδύρεσθαι· κλαίειν. ῥιμεῖν. Σαῦς, κακῶς ἐπίῤῥημα. Σαυσάπωλοι, δυσκόλως φοῤούμενοι.

Δ υσάπωλος, δυσχωρής. Σαυσαίος, χαλεπῶς πνέων ος. Σαυσαίχτο, παραγένοιντο εἰσίσιον.

Δ υσάντη, δυσπρόσιτον. Σαυσαή, δύσπνευ. χειμέριον, νοσώδη, οἱ δὲ ἄνεμον δύσαντα ἐκνεφῶν, ἄλλοι ψυχρὸν ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα ὡδὶ τῷ ζεφύρῳ.

Δ υσαίος, δυσήνου, δύσπνευ. Σαυσαλγής· δυσίατος ἀσυμπαθής. Σαυσαλέος, δυσπνοῦσον.

Δ υσάλθετα, ἀθῤῥέπευτα. Σαυσάλωον, μὴ ἐκφοῦγον. Σαυσάλωον, δυσχερῶς κρατούμενον.

Δ υσάμοιρος, κακῆμοιρος. Σαύσηνος, δυσυχής.

Δ υσάνιον, τὸ δυσχέρειαν χρώμενον, δυσάρεστον· τὸ δὲ σαπρίον αὐλίον λέγουσιν, ἔγκεται δὲ ἡ αὐλὴ τῇ λέξει.

Δ υσαναχετεῖ, παραιτεῖται, βαρέως φοῤᾷ, δυσκόλως ἔχει, δυσπετεῖ. Σαυσαναφορικῶς, δυσκόλως ἀναφοῤόμενος. Σαύσαντα· κατελθόντα.

Δ υσάντας, φοβερά. Σαυσάντης, ῥαχεῖα χαλεπὴ δυσαπάντητος. Σαυσάντητον· δυσχερὲς ἅπαντῶν. Σαυσαρεσκόμενοι, μὴ ἀρέσκοντες.

Δ υσαρεσκομένην· ἀπαρεσκομένην. Σαυσαρεῖ, δυσφροντίσω. Σαυχερὴς, δυσάρεστος. Σαυσαρεστόκμα, ἐπὶ κακῷ ἀρίστοντι κεῖσα, ἢ ἐν δι' ἀειστείαν δύσκηνον. Σαυσαύλητος, δυσεκλήπτως.

Δ ύσαυλος, δυσαύλιστος σοφοκλῆς ἀλεξάνδρᾳ.

Δ υσαχθὲς, βαρύ. Σαυσαχθὴς, πάνυ ἀηδιζόμενος.

Δ ύσβατον, δυσχρὲς, ἄβατον. Σαύσωρον, χαλεπόν.

Δ υσβάσακτον, βαρύ. Σαύσωρον, χαλεπόν.

Δ υσφορὲς· δύσακτον ἀφόρητον. Σαυσβηρὲς, δύσβατον δυσχρές. Σαυσβαλία, κακοβαλία ἀφροσύνη. Σαυσβράκανον, δυσχρές. Βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα, ἔστι δὲ δύσπλυτα· λέγει οὖν ὁ κρατῖνος δυσκατανόητον, οἱονεὶ δυσνόητον. Σαυσγαῤῥαλής, δυσπεράωτος οὐκ ἐπιτήδειος, δυσπερόσιτος, ὁ τὲ δὲ δυσγαλάλιστος. Σαυσγένεια, ἀγένεια. Σαυσγενὴς, ἐχθρός. Σαυσπῶ, ἀποδύω.

Δ υσδηλίδες, κακοῤῥῶτες· δηλήσασθαι π' ἢ κακῶσαι.

Δ υσδηνίασ· δύσνους κακῶς βουλευομένους. Σαυσδιακόμιστον, δυσβάσακτον. Σαυσδιάκτου, δυσθρηνήτου. Σαυσδιαφύλακτον, δυσευχέρως λανθάνον. Σαυσδιήλυτα, δυσδιόδευτα. Σαυσδιόρθωτος, δυχερῶς διορθούμενος μὴ διορθούμενος.

Δ ύσια, τὰ οἷς χου τὰ περιξυπρίοι. Σαυσίαι, ἀναλάβοις. Σαυσειδὴς, κακὸν εἶδος ἔχων. Σαυσέμορον, ἀκτήμων. Σαυσέκλυτα, δυσχερῶς λυόμενα. Σαυσέκλυτος, δυσεύρετος. Σαυσέμβατος, ἀκριβὸς ἀπάτητος, ῥαχύς. Σαυσεμβολος, δυσεπιχείρητος. Σαυσεξάλακτα, δυσέκφυκτα.

Δ υσεξίτητα, δυσκόλως ὁδοδευόμενα, ἢ δυσβράπευτα· δυσεξοίσιον, δυσερμήνυτον ἢ δυσεκκόμιστον.

Δ ύσιος· ἀλλιλώ· δῦθι. ἀνάλαβε πλὴν ἀλλήν. τουτέστιν πλὴν δλωάμην, οἷον ἰαχυροποίησον σαυτόν. Σαύσειν, φιλόνεικον παρὰ τὸ δῦς καὶ πλὴν ὀρῖν.

Δ υσερμία. κακὴ δυτυχία. Σαύσετο, κατῆλθε.

Δ υσέφικτον, δυσκατάληπτον. Σαυσηλεγέος, δυσάντης χαλεπὸς ἢ δυσλεχέος ἤγουν κακοκοιμήτου.

Δ υσηλεχὲς, κακὸν παθὸν χαλεπόν. Σαυσηκῆ, δυσακῆ, δυσίατον. Σαυσηβόλον, δυσάνιον.

Δ υσήνεμον, δυστάραχον· ἢ κακοὺς ἀνέμους ἔχον.

Δ υσήνιοι, ἀπειθεῖς δυσάπωτοι ὡδὶ πολὺ σκυθρωποί· ὡδὶ μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι αὐτοπότακτοι.

Δ υσήνυβος, δυσκατόρθωτος καὶ δυσήνυκτον.

Δ υσήρεισοι, δυσέρεισοι φιλόνεικοι, ἢ ἀμφίβολοι.

Δ υσήτορος, δυσθύμου.

Δ υσηχέσι, κακοὺς ἢ ἤχους ἔχοντες.

Δ υσηχὲς, κακοφώνου· κακὸν ἢ ἦχον ἐπιφέροντος δυσὶ τοῖς γινομένοις ὀμωγὰς καὶ θρήνους.

Δ υσθαλής. δυσαύξης κρατῖνος. Δυσθαλπέος, κακοθαλπούς κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν ψυχροῦ. Δυσθερέα σ', δυσαλθήτους. Δυσθήρατος, δυσιερούνητος. Δυσθυμεῖ, ἀθυμεῖ. Δυσκάθεκτοι, δυσκράτητοι δυσκόλως ἐπιχώριοι. Δύσκαπνος, ὁ φοίνιξ, παρὰ θεοφράστου. Δυσκάτοπτος, δυσθεώρητος. Δυσκίλαδος, δύσφωνος κακὸν ἦχον ἀφιείς. Δυσκηδέα. δυσφύλακτον χαλεπόν.

Δ ύσκημον, ἄφρονα δυσιώνιστον. Δύσκον, ἔδωκεν ὑπεισήρχετο. Δυσκλέα, ἄδοξα κακόδοξα.

Δ υσκλεὲς, ἄδοξον τὸ μὴ ἔχον τέλος. Δύσκλιφαν, κακοδοξίαν. Δύσκλυβος, ἄδοξος ἄτιμος.

Δ υσκολαίνει, δυσφορεῖ. Δύσκολος, ἄχριος δυσχερής. Δυσκραναὲς, αὐχμηρόν. Δύσλιπτα, ἃ κατανόητα. Δύσλοφον, δύσκολον οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ· οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον ἀπὸ τῶν λόφων. οἵ εἰσι βάχηλοι. Δυσλόφων δυσχερῶν. Δύσμαναι, αἱ ἐν ἀπάρτῃ χωρίσεσι βάκχαι δυσμενεῖ. πολεμίως ἐχθρῶς. Δυσμενεῖς, ἐχθροὶ πολέμιοι. Δυσμίνα. ἐχθρα μῖσος. Δυσμεναίνει, διεχθρύνει πολεμεῖ. Δυσμοῖς βίου. τῷ τέλει τῆς ζωῆς. Δυσμεναίνων, ἐχθρύνων. Δυσμενὴς, ἐχθρὸς πόλεμος, ἀντίπαλος. Δυσμεναίνων, πολέμων. ἐχθρῶν. ἀντιπάλων. Δυσμὴν, ἐχθρός. Δύσμηνις, βαρύθυμος. ὀργίλος. ἐχθρός. Δυσμήτης, κακότεχνος. Δύσμορος, κακοθανάτος ἄθλιος ἢ κακόμορφος. Δύσμορφος, ἄμορφος. ἄχαρις. δυστυχής.

Δ υσνόησα, κακοβουλίασα. Δύσνους, ἐχθρός.

Δ υσξύμβολος, δυσεπίγνωστος. Δυξωέστος, ἀσώστος. Δύσοδον, φαύλην ὁδὸν κακήν. Δυσοίζει δυσχερῶς ὑπονοεῖ λάκωνες. Δυσοίζειν, φοβεῖσθαι ὑποπτεύειν. Δυσοίζου. οἰωνιζομένου, ἢ ἄλλου ὑποπτεύοντος. Δύσοιο φοβοῦ. Δύσιμος, ὠδὶ κακῶς ἢ κακῶσα ἢ δύσοδος. Δύσινος, δυσθρήνητος.

Δ ύσιτος, δυσυφόρητος. Δυσοίμοιοι, αὐόμοιοι.

Δ ύσονται ἀτῶνα εἰσελεύσονται εἰς ἱδρὼν τόπον.

Δ ύσοπον, δύσφημον δυσόρατον. Δυσόραον, ἀσεβῆ. ἀπηνῆ. Δυσοπαίοντα, δυστυχοῦντα. κακῶς ἔχοντα. Δύσορχος, κακόορκος. Δυσόρφνεα, μελανά. ἀφανῆ. Δύσοσμον, δυσῶδες. Δύσουρον,

Δ υσφύλακτον. Δυσπαθία, κακοπαθία. Δυσπαθεῖ, κακοπαθεῖ, δυσιάτως ἔχει. Δυσπαθῶν, πάσχων κακῶς. Δυσπαίπαλον, δύσβατον. σκολιόν. δυσανάβατον. Δυσπάλαιστος, ἀκαταγώνιστος.

Δ υσπάλαμον, δυσχερές. κακότεχνον. Δυσπαλὲς δυσχερές. δυστυχὲς. σκληρόν. δύσαντες. Δυσπάμφαλος, δυστάραχος. δυσκίνητος. Δυσπαρεὶς, ἐπὶ κακῷ παρακληθείς. Δύσπαρ, δυσώνυμε. δύσκνε, πρὶν ὠδὶ κακῷ ὠνομασμένε, τινὲς δὲ ἐν πρὶν εἰπόντες ὠνομάσθαι ὠδὶ τὸ σὺ πήρα ἐκτεθῆναι. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ πηρὸν ᾧ κακὸν τοὺς ὁρῶντας αὐτόν. Δυσπέμφελος, ὠδὶ μὲν τῆς θαλάσσης ἡ δυσχείμαρρος καὶ βαρεῖα καὶ ταραχώδης. ὠδὶ δὲ τοῦ κυλυμβητοῦ, δυσάρεστος. Δυσπεῖσαι, ὑφορᾶσθαι φοβεῖσθαι. Δυσπέμφιλον, δυστάραχον. Δυσπιτεῖ, δυσανακωτεῖ, παραιτεῖται. Δυσπιτυμάτων ἀποτυχημάτων.

Δ υσπετὲς, δυσχερές. Δυσπετέστερος, δυσπολώτερος δυσεπιτευκτότερος. Δύσπιστος, λοισθαίμων δυσβὴς ὁ δυσκόλως πιστεύων καὶ ἀβέβαιος καὶ ἄπιστος μένων. Δυσπόρευτον, δυσιέρευτον. Δύσπορον, δύσβατον χαλεπόν. Δύσποτμος, δυσθανάτως δυστυχής. Δυσπραγία, ὅτε κακῶς ἔχει τις ἢ ἐνεαυτὸν βίου. Δυσπρεπεῖ, ἀπρεπεῖ, δυσμόρφῳ.

Δ υσρόσιον, ᾧ δυσκόλως τὶς προσέρχεται. Δυσσεβὴς, ἀσεβής. Δύσσηδον, δυσχερῶς σειόμενον.

Δ ύσκηνον, κακοδάκρυον. Δύσκτον, κακόσκτον.

Δ υσλέως, ξυπαρός. Δυστεκμαρτόπορον, δυσκαταληπτόπορον. Δυστέκμαρτον, δυσχερὲς τέλος ἔχον ἢ μὴ ἔχον τέλος. Δυσηνία, μοχθηρία. Δύστορον, δυσξέθαρον. Δύσηνον, μοχθηρὸν παλαίπωρον. Δυσήνων, ὁμοίως καὶ ἀθλίων δυσυχῶς κακοδαιμόνων. Δυσοκία, ὠδὶ κακῷ τῶν καθαρῶν τετοκυῖα. Δυσοπάζοντες δυσχερῶς ὑπονοήσαντες.

Δ υσόπασος, δυσκατάληπτος δυσυφρόητος δυσείκασος

Δ υσραπελία, κακοτροπία. κακοήθεια. Δυσράπελος δυσμετάθετος. Δύσρος, παρὰ τὸ μακεδόνων μίλ.

Δ ύσφαλον, δύσμαχον. Δυσφημίας, κακοφημίας.

Δ υσφορεῖν, βαρώσεσθαι πικραίνεσθαι. Δυσφόρητον, δυσβάστακτον. Δύσφορον, χαλεπόν.

Δ ύσφυσιν, κακὴν φύσιν. Δυσχαλέα, ἄκρατον, κακὴν λίαν. Δυσχαλέες, βλάσφημοι χαλεποί.

Δ υχάρεισος, ἀχάρεισος. Δυσχεραίνει, μισεῖ ἀπειθεῖ, παρρησιάζεται καὶ δυσάρεστός ἐστι. Δυσχερῶν, μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν. Δυσχλιδώτερον κακοτροπώτερον παραπτῆνοι. Δυσχραὴς, δυσχρὴς, δυσχρανὴς αὐχμηρός. Δύσχρηστος, κακὸς εἰς οὐδὲν χρήσιμος. Δυσχωρεία, στενοχωρία. Δυσχῶται, δυσχερῶς διακωλύονται. Δυσώδης, κακόοσμος ἀκάθαρτος. Δυσώνυμος, κακώνυμος χαλεπός. Δυσωπεῖσθαι. ὑφορᾶσθαι φοβεῖσθαι. Δυσωρήσω, δυσφυλακτήσωσι κακὴν νύκτα διαγάγωσι φυλάσσοντες. ὦρος γὰρ ἡ φυλακή. Δυσωχεῖν, δυσχεραίνειν.

Δ ύω, δύο. Δύων. δύο σωζομένης. Δυωδεκαβοίων, δώδεκα βοῶν ἄξιον.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ω, ὦμα. οἰκημα. ὠήλαιον. Δωαὶ, δικαίως ὁσίως. Δωδεκάσδερχει καὶ δέκαρχει, οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεντασδέρχαι. Δωδεκάδες, θυσίαι, ἐκ δωδεκαζώων ὡς τεισπύαι ἐκ τεισῶν.

Δ ωδεκάκρουνος, ἀπὸ θήνησι κρήνη. ὧν οἵτινες ἀνεακρουσάμενοι φασιν. ἄλλοι δὲ καλλιρόῃ καλοῦσιν. Δωδεκαμήχανος. δρῦνη τὶς ἐλέγετο ὀξὺ τοσαῦτα σήματα φορεῖν σωσουσίασ. Δωδεκάποδος, οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. ὅταν γοῦν σωστὸν θέντος ἐπὶ δεῖπνον ἢ ξύλου τὸ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος ὡς ναῶν πρὸς ὥρασ φασί. Δωδεκάτη. ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ἄγασ ἔλεγον. Δωδεκαῦς, χοῦς. Δωδεκαΐδε, θυσίαν τινὶ ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τῷ ἀπὸ τῶν δώδεκα μηνῶν. Δωδεκαΐς, πέλανος θυσία ὁμοίως.

Δ ωδωναῖε, ἐπίθετον Διὸς ἀφ' ὁδωδώνης ὅξ. ἢ ἐκεῖ τιμᾶσθαι ἢν θεόν. Δωδωνοῦς, ζεὺς ὁ αὐτὸς τῇ Διῖος.
Δ ωΐα, ὁμοία. Δῶλα, ὧτα κρῆτες. Δωλοτόμητος, ὕβλητος. Δωλοδομεῖς, οἰκοδομοῦντες. Δῶ ματα, δῖκης. οἰκήματα. τὰ μεῖα. οἰκοδομήματα.
Δ ωμάτια, τὰ αὐτὰ τοῖς ὠκοθετικῶς. Δώμησις, οἰκοδομή. Δωμήσουσιν, οἰκοδομήσουσι. Δωμητύς. κατασκευή. Δῶν, δεσμούντων. Δῶμεν, ἀποδῶμεν. Δῶρα, ξένια. Δωρεὰς, χάριτας.
Δ ωρητοί. δώροις πειθόμενοι. Δωρειὰς, δωρεάς.
Δ ωρίζει, ὡς οἱ δωριεῖς ἅλει. Δωρικὴ, ὀλισθηρὰ τις οὖσα ἐκ παλαιᾶς καὶ κατασκευῆς καὶ δώριος.
Δ ώριον, πόλις τῆς πύλου. Δώρατα, δωρούμενα καὶ ἀπὸ μέρους παλαιά. Δώραξ, καλῶ ὑπὸ μακεδόνων. Δωριάξειν, γυμνοῦσθαι ἀφ' ὧν ἐπελοπόννησῳ παρθένων. αἳ τινὲς χορεύουσαι ἱματίδιον βραχὺ πορφυροῦν ἀμφιεννύουσαι παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος. Δωροδοκεῖ, λίθωσι δῶρα.
Δ ωροδοκῆν, δῶρα λαμβάνειν. Δωροδοκία, τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα. Δῶρον, παλαιὸν εἶδος τέρατος κύτινον καὶ τὸ σωθὲν ἡμῶν. ἐκκαιδεκάδωρα δὲ, ἐκκαίδεκα παλαιῶν. Δωρεῖται, χαρίζεται.
Δ ωροδόχος, δεξάμενος δῶρα. Δῶρον, παλαιὸν μέτρον. Δωροξενία, τὸ ἀπὸ ξενίαν κάλουμενον ἀφ' ὧν φυγεῖν δῶρα δόντα. Δωροφορεῖ, δῶρα προσφέρει. Δωροφορικὴ, ἐθνὴς οὕτω λέγεται ἣν βασιλεὺς πέρσων δωρεῖται. Δωροφόρος, τοὺς οἰκέτας μακριανθηνοί. Δωρεαὶ, γραφαί. Δῶροι, συνθετὸν λέξεως παρωλεῖται ἔστιν ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων. Δωρυφορεῖται, βασάζεται. Δῶς, δόσις. Δωτὴ τορυτή. Δώσει καὶ δώσῃ, ποιήσει ἢ παρέχει. Δῶσι ὅταν μὲν νικῶσι ἢ δῶσι δὲ σωθῶσι. ὅταν δὲ σωληθωτικῶς ἀνθυτῆ ῑ.
Δ ωσιφάρης, ἡμικὸς διδούσης. Δοτῆρες, δοτῆρες. δοταί. Δότην, παρεκτικόν. Δώτειραν, παρεκτικῶς. Δοτῆρας, δότας. Δωτίννησι, δωρεαῖς. Δωτὶς, δωσφόρος. Δωτίννην, δωρεαὶ δόσιν. Δωτῖναι, αἱ δωρεαί. Δωτινάξων, δῶρα προσδεχόμενος. Δωτάδης, δώτου υἱὸς ὁ λυκόμβας. Δωκεῖον, χωρίον δεκτικόν.
Δ ωῶ, δώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

ε Δασυόμενον μὲν καὶ ἐγκλινόμενον δηλοῖ αὐτῶν μίαν ῥίτον προσώπου, πτώσεως αἰτιατικῆς αὐτόν. ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν δίτον δηλοῖ ἑαυτόν. Ε δασύσεως ὀρθοτονούμενον ἑαυτὸν ἢ αὐτὸν ἢ αὐτό. Εα, ψελόμενον καὶ παροξυνόμενον, ἤμην ἢ ὑπῆρχον. δασυόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον τὰ ἀγαθὰ καὶ ἰδιακὴ τὰ ἑαυτῆς δηλοῖ. Εα, ἄφθογ. ἢ. ἦν. ἢ ὑπῆρχεν.
Ε ἀγὴ κλαυθμὸν κατάγμα. θρῆνος θμὸν. σωτειρῶν.
Ε ἄγη, κατάγη κατὰ τὰ αὐτά. Εἄδεν, ἤρεσεν, ἔδοξεν. ἤρεν ἀφεῖλεν. Εἄδη, ἄγε δή. Εἀδόντα, ἀρέσκοντα ἀγαθά. Εἀδόσιν, ἀρέσκουσι θέλουσιν.
Ε αἷς, ἰδίαις. Εἄκεν, ἀλγεῖ. Εἀκήτες, ἀλγοῦντες. Εἀκῶς, κακῶς ἔχων παρφυλίως ἀναπαυμένως ἀλγῶν. Εἀλείς. συναλείς, συσχαφείς.
Ε άλη, σωθήχθη. ἐσάλη. σωεσχάφη. Εἄλδον, λυπηρὸν λυπηρόν. Εἄλδος, τεθραυσμένος. Εἄλω, ἐκρατήθη, ἡλέγχθη. Εἀλωκότων, ληφθέντων. Εἄλωσαν, ἐλήφθησαν ἢ πήθησαν ἀπέπεσον. Εἆσαι, ἀφικέσθαι. Εἀνηφόρος, ἢ ὡς παρὰ αὐτιμάχῳ. Εἀνὸν, λαμπρὸν ἱμάτιον γυναικεῖον ῥοῦ διάχυτον. Εἄνος. πᾶν λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ σῶμα γυναικεῖον ὃ καὶ πέπλον λέγουσι. μέρος. ἔρηται δὲ ὡδὶ τὸ σύνθεσθαι. ἑανοῦ δὲ καὶ πορφυροῦ τὸ διάχυτον. ἑανῶ δὲ, λίπτω πολυβολῇ. λιτῷ ἢ λεπτῷ φάσματι, ἢ λινῷ πολυβολαίῳ. Εἄνται, κόσθηνται.
Ε αντο, ἦσαν. Εἀνῶ, βύθλει ἢ λεπτῷ ἱματίῳ.
Ε ανῶν, ἀγαθῶν καλῶν, ἢ ἱματίων λεπτῶν. Εἄξεν, ἔκλασε. σωέτειψεν. Εἄρ, αἷμα κύπριοι.
Ε ηρ, ὁ μιξὶς χειμῶνα τειμνάιος καιρός. Εἀρδάλη, ἐθλιψίσασεν. Εἀρίσθας, τὰς καθαρίσθας.
Ε αρίων, ὁ ῥόδον. Εἀρὸν, λουτῆρα ἢ πρόχουν.
Ε αρτοβρά. ἐαρινά. λεπτὰ ἅπαλά. πυκνά. χρόνια.
Ε αρτόρος, τὸ ἄειρος ἢ ἀερινοῦ. Εἄσαντες, καταλείψαντες. Εἄσαι, πέλουσιν ἐοὶ τυγχάνουσιν.
Ε ᾶσαι, κοιμηθῆναι. Εἄσαν, ἠϋλίωθησαν.
Ε αθεν, ἐχώρησαν. Εἄσεν, ἤφλεν. Εἀσφόρος, ἑωσφόρος. Εἄται, καθέζονται ἰῶται.
Ε αυτοὺς ἀλλήλους. Εἀφθη, ἐνεμφθη ἐβλάβη.
Ε ῶν, ἀγαθῶν τῶν ἑαυτῶν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

βα, ἐπῆλθε καὶ ἦλθεν. Εβαλίαζον,
Ε μελανόβροχον. Εβαλεν, ἔλεγε νῦ ἐκκολούει. Εβάθη, ἐχυνήθη. Εβάνομεν, ἐλέγομεν. Εβάμβαινεν, ἔρεμεν ἐλίσσαζεν. Εβάμωσιν, ἢ πήθη. Εβαλλεν, ἐρράινεν,
Ε βαν, ἐπορεύθησαν ἐβάδισαν. Εβαξεν, ἐλοιδόρησας. Εβαρυθύμησεν, ἐλυπήθη. Εβαρυώπησαν, ἐβαρωθησαν ἀθανεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί.
Ε βασ, ἐπορεύθης. Εβασκεν, ἐπορεύετο.
Ε βασιν, ἔασιν συρακηύσιοι. Εβεβήλωσεν, ἐμίανεν. ἐμόλυνεν. ἀνάγθαρτον ἐφύτευσεν. Εβδομάτη, ἑβδόμη.
Ε βδελύχθην ἐμίσησα προσέκοψα. Εβεβήκει, ἐπεπορεύετο. Εβεβρήχει. ἐπῆχει πως. Εβέβλις, θήκη ἀργυρίου κακίστη. Εβδηλάμην, ἀπέμελξα βδάλλω γὰρ τὸ ἀμέλγω, ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῷον δηλοῖ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα. Εβδομαι, τομαί, ἢ ἐβδόμην. ἡμβραν ἀφ' ἑλκύσεως παυσίλυπος ταράζουσιν.
Ε βδομον, ἡματάλαντον τὰ ἐξ ἡμίσεια τάλαντα.
Ε βδομος βοῦς, εἶδος πέμματος, κέρατα ἔχοντος.
Ε βη, ἦλθεν. ἀπῆλθεν ἐπορεύθη. Εβῆνοι, ἀλωπεκίδες. Εβησιν, ἐπίβη. Εβήτην. ἔβησαν δυϊ
Ε βήσατο, ἐβιάσατο Εβιάσατο, ἀπεσέρησεν. (κῶς.
Ε βίωσας, ἔσωσας τὸ ζῆν πολεμοποίησας, ἢ ἐδίωκας.

Ἐβίωσα, ἔζησα. διῆξα. ¶ Ἐβλάστησεν, ἐξέφυ.
Ἐβλημάσθη, ἠμαλάχθη. ¶ Ἔβληττεν, ἀπεπίαζεν.
Ἔβλεν, ἀνεφύσα. ἀνέζει μετὰ ποιοῦ ψόφου. ¶ Ἐβλὸν, ἀπόπληκτον. ¶ Ἔβλω, ἔδακε. διέσπασεν ἐφάνη. ᾤχετο. ἔστη. ἐβόα. ἐκάλει. ¶ Ἐβόλοντο, ἐβούλοντο ἐβουλεύσαντο. ¶ Ἐβόρισεν, ἐσίτησεν. ¶ Ἐβραμμένον, εἱμαρμένον. ¶ Ἔβραπτεν, ἔκρυπτεν ἔσφυξεν.
Ἔβρασεν, ἀπέπτυσεν. ἐξέχεεν. ¶ Ἐβρατάγησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔβραψεν, ἔκρυψεν ἔπιεν κατέφαγεν.
Ἔβραχεν, ἤχησεν, ἐβόησεν. ¶ Ἐβίησεν, ἐψόφησεν.
Ἔβρεμον, ἐφώνουν. ¶ Ἔβρησεν, ἐβαρήσεν. ¶ Ἔβρεξαν, ἐκοιμήθησαν. ¶ Ἔβρεϊ, ἐβραῖος, καὶ ὁ ἑβραῖος πρόβατης. ¶ Ἔβρεισαν, ὥρμησαν ἐβαρύναν ἐπορεύθησαν ἐπέθεντο. ¶ Ἔβρος, τράγος βάτης καὶ ποταμὸς θράκης. ¶ Ἐβρύαζον, ἠυωχεῖτο. ¶ Ἐβρυάζοντο, εὐραίνοντο. ¶ Ἔβρυεν, ἐπλήθυεν ἤθει.
Ἐβρύσθη, ἔπεσεν. ¶ Ἔβρυχεν, ἐψόφησεν. ἤχησεν.
Ἐβρώμησε, βρώσεως ἐδεήθη, βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι. ¶ Ἔβρω, ἔφαγεν. ἔδακε. διέσπασεν. ¶ Ἐβύλλων, ἔβρυον ἐπλήθυον.
Ἐβυύουν, τὰ αὐτά. ¶ Ἔβωσεν, ἐκάλεσεν. ἔκραξεν.
Ἐβὼβ, πόλις μωαβιτῶν, ἣ καὶ ὠβώβ.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἔγανε, ἐγένετο. ¶ Ἐγάνυσαν, ἐκόσμησαν, χαρῆναι ἐποίησαν. ¶ Ἐγαργάλιζον, ἐκίνουν ὑπεσήμαινον. προετρέποντο. ¶ Ἔγγαλον, πρόβατον γάλα ἔχον. ¶ Ἐγγαμῶν, ὁ τὴν οἰκίαν κεχρημένος ἐν αὐτῇ. ¶ Ἐγγανᾶται, διέφθαρται. ¶ Ἐγγαστριμάχαιραν, τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν. ¶ Ἐγγαστρίμυθος, τοῦτόν τινες ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ, στερνομάντιν λέγουσι. φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ πλάτων ἐν τῷ σοφιστῇ τούτῳ ἡμεῖς πάντων ἣν καλοῦμεν. ¶ Ἔγγαυρον, νοτερὸν ὑγρὸν ἄωρον. πρόσφατον. ἐκλελυμένον. ἀνίκμον.
Ἔγγαυσον, ἔσκαμβον. ¶ Ἐγγέαβλος, νεωκόρος.
Ἐγγεγάασιν, εἰσὶ γεγάασιν. ¶ Ἐγγεγαῶτα, γεγεννημένα. ¶ Ἐγγεγωνὼς, βοήσας. ¶ Ἐγγελῶσα. καταγελῶσα. ¶ Ἐγγενὴς, ἐντὸς τοῦ γένους. ¶ Ἔγγενον, ἰοῦγον. ¶ Ἐγγείνωνται, ἐγγενήσωσιν. ¶ Ἐγγήναλοι, ὑπογράμματοι. ¶ Ἐγγῆρυς, ἡ γῆ παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἐγγλαυκῶσαι, ἐμβλέψαι. ¶ Ἐγγλύσσει, ἐγγλυκάζει. ¶ Ἐγγλοψούμενα. ἐνωχρα ἄχροα.
Ἐγγονεῖν ἐνεργεῖν σπεύδειν. ¶ Ἔγγια, τὰ ἐν τῇ γῇ.
Ἔγγιον, ἐγγύτερον. ¶ Ἐγγυῶνται. γεννῶσιν. ¶ Ἔγγονα, τὰ τέκνα τῶν τέκνων. ¶ Ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ.
Ἐγγόργων, φοβερῶς βλέψας. ¶ Ἐγοργώψατο, γοργὸν καὶ φοβερὸν ἔβλεψεν. ¶ Ἐγγρισμὸς, παροξυσμός. ¶ Ἐγγριμᾶσθαι, ἐναγίσαι τοῖς τελευτηκόσιν. ¶ Ἐγγιάζων, ἀντιφωνῶν. ¶ Ἐγγύαι, αἱ ἀναδοχαί. ¶ Ἐγγυαλίξαι, ἐγχειρίσαι δοῦναι εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ τὰ κύλα γύαλα λέγεται. ὁ δὲ λαμβάνων τὴν κύλικα τῇ χειρὶ ταῦτα λαμβάνει, καλοῦνται δὲ γῦα αἱ χεῖρες. ¶ Ἐγγυαλίζω, παρέχω χαρίζομαι,
Ἐγγύαν, ὀψωνίαν. λάκωνες. ¶ Ἐγγύδιον, ἔγγυον πλησίον. προσηκόν. ¶ Ἐγγύη, γάμου ἀγγραφὴ καὶ σημεῖον ἐνθυτικῇ. ¶ Ἐγγύθεν, ἐγγύς. ¶ Ἐγγυώσεται, συμπλακήσεται ἐναγκαλισθήσεται. ¶ Ἔγγυος, ἀνάδοχος. ¶ Ἔγγυον, ἐγγυετήν. ἢ ἀσφαλές. ἐγγύτητα. ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι. ¶ Ἐγγυῶ, ἐκδίδωμι. ¶ Ἐγεγήθει, ἔχαιρεν. ¶ Ἐγεγώνεεν ἐσήμαινεν. ¶ Ἐγείνατο, ἐγέννησεν. ¶ Ἐγερεῖ, ἀναστήσει. ¶ Ἐγέλα, χαλινοί. ¶ Ἐγέλωτοι, ἀστέρες. ¶ Ἔγεντο, ἔλαβεν ἐγένετο. ¶ Ἐγείρεο, ἐγέρθητι ἀνάστηθι. ¶ Ἐγεργεῖ. γρηγορεῖ. ¶ Ἐγείλασαν, συνήλασαν. ¶ Ἔγκλιζε, τὰ ἑτέρων ἑτέροις ἐδίδου. ¶ Ἐγκρεγαρ, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐγήρα, ἐγήρασεν. ¶ Ἐγείναο, ἐγέννησας. ¶ Ἐγήγαρτος, ἐπίχαρτος ἐπίχαρσις. ¶ Ἐγκαθελεῖν, καταβαλεῖν. ¶ Ἐγκαθειργμένος, ἐγκατακεκλεισμένος. ¶ Ἐγκάθετος, δόλιος. ¶ Ἐγκαθειργνῶντες, ἀγκλείοντες. ¶ Ἐγκακοῦμεν, ὑψοῦμεν. ¶ Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι προκαλεῖσθαι. ¶ Ἐγκαλινδούμενος, ἐγκυλιόμενος. ¶ Ἐγκαλινδεῖται, ἐναναστρέφεται ἐν διατρίβει. ¶ Ἐγκαλοσκελεῖς, οἱ μὴ ἀγκιδόντες τὰ χρέα, ἐγκάλοις, ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας.
Ἐγκαλύπτεσθαι, διατρέπεσθαι αἰσχύνεσθαι.
Ἐγκαλύπτεται, συγκρύπτεται. ¶ Ἐγκάναξον ἔγχεε, ἔκπιε. ¶ Ἐγκανθὶς, σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα τὸ πάθος ποιεῖ. ¶ Ἐγκαρπῆ, ἐπικαρπία.
Ἐγκάπτει, ἐκπνεῖ. ¶ Ἔγκαρος, αἴσιμος. ¶ Ἔγκηρος μοῖρα, ἐν θανάσιμος μοῖρα. ¶ Ἐγκαρπασθέντας, ἐγκριθέντας ἐντυχόντας. ¶ Ἐγκάρσιον, πλάγιον. ¶ Ἔγκαρτα, τοὺς κεκουρευμένους πυροὺς ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα φρυνίχος δάνεσιν.
Ἔγκασιν, ἐντέροις σπλάγχνοις. ¶ Ἐγκαταθεμένω, ἐγκαταθέμενοι δυϊκῶς. ¶ Ἐγκαταλέξει, ἐναριθμήσει. ¶ Ἐγκατάνακατὰ γνώμην κατὰ νοῦν.
Ἐγκατειλεγμένος, ἐγκαταλεγόμενος. ¶ Ἐγκατειλημμένη, ληφθεῖσα κεκρατημένη. ¶ Ἐγκατέσκαψαν, ἐφώρμησαν. ¶ Ἐγκατέχειν, ἐνέχεεν.
Ἐγκατιλλῶψαι. ἐγκαταμυκτηρίσαι. ¶ Ἔγκαφος, ἐγκάψαι ἐλάχιστον. ¶ Ἐγκεραύλης. ὁ τοῖς* φρούνοις αὐλῶν. ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας.
Ἐγκαίρεον, αὐλῆσαι τὸ αὐτὸ προσκειμένου γὰρ κέρατος τῷ αὐλῷ ἦδον, ὅθεν καὶ ὁ ἐγκαιραύλης.
Ἔγκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἐγκείσθω, τεθείσθω.
Ἐγκεκαροῦται, ἐγκαταβλέπει. ¶ Ἐγκέκλιται, ἐπήρεισται. ¶ Ἐγκέκλιται, ἔγκειται ἐπήρεισται.
Ἐγκεκριωρωμένη, διὰ κριώραν τὴν μεγακλέους μητέρα τοῦ ἀλκμαιωνίδου, ἔστι δὲ ἐνειλημμένη καὶ κεκορδυλημένη καὶ ἐγκεκαλυμμένη καὶ σεμνυνομένη ᾧ γένει. ¶ Ἐγκεκόμβωται, ἐνείληται. ¶ Ἐγκέλαδος, ἡ ἀθηνᾶ ἢ ὄρος ἢ εὔηχος. ¶ Ἐγκέντροις. κέντροις ὅμοιον καὶ μύωπες. ¶ Ἐγκεντρίοις, οἱ ἵπποι κεντρίζονται. ¶ Ἐγκεντρωθέντες, ἀσφαλισθέντες. ¶ Ἐγκέφαλος. φθειριᾶ νόσος προβάτων. ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέσταμε ἐξεφύσησε τῷ πυτισμῷ τοῦ αἵματος. ¶ Ἐγκεχυριλωμένη, λέπραν.
Ἐγκεχρημένοι, σποδιὰς ἔχοντες. ¶ Ἐγκέχρικεν, ἐγκεκέντρικεν. ἔγκηροι, θνητοί. ¶ Ἐγκίσχρα, ἐκέρνα.

Ἐγκιλίζεται.

Ἐγκιλικίζεται, κακῶς διάκειται κακῶς ποιεῖ διεβέβλην γὰρ ὑπὸ πονηρῶν οἱ κίλικες. Ἐγκιλικίσσια, πολυανίσσια. Ἔγκιλλαφον, οὐρά. Ἔγκιλλον, οὐρανόν. λέγεται καὶ ὁ κιλίκιος ὄλεθρος. ἐγκὶς, ἐς χρῶτα κεκαρῆσθαι. Ἐγκιμβύεται, ἐμφύεται συλλέκεται. Ἐγκιοσήσωσιν, ἐπιθυμήσωσιν. Ἐγκλεφὲς, ἐπιθυμητικόν. Ἔγκλεπίς. ἐπιθυμία. Ἐγκλέφωνος, δριμυτὴς διεφθαρμένος. Ἔγκλημα. πάθημα. μέμψις. Ἔγκληρον. ἐπίκληρον σῶον σύνοσον. Ἔγκλιδον, πρὸ σωσθὲν παραίτησιν. Ἐγκοακίσαι, ἐγχέαι λάθρα. Ἔγκυος, ἐλαττωμένη γυνή. Ἐκολεύσατο, εἰς ἣν κολεὸν κατέθετο τὸ ξίφος. Ἐγκομβωθεὶς, δεθείς. Ἔγκομμα, πρόσκομμα. Ἐγκονέοντες, σπεύδοντες, ἐνδρωσῶντες, ἐπειγόμενοι. Ἐγκόνως, ταχέως, ἐσπευσμένως. Ἐγκοπὴν, σίτερον, ἐμπόδιον. Ἔγκοποι, δυσχερεῖς. Ἔγκοπος, ἡ μὴ δεομένη κόπου χώρα. Ἐγκόπτει, ἀνακόπτει. Ἐγκορδυλῆσαι, σπειλῆσαι. Ἐγκοσμεῖται, σὺν τάξει τίθεται. Ἐγκοσμογενεῖς, ζῶα ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκεκριθέντα. Ἐγκότημα, ὀργὴ μανία. Ἔγκοτος, ὀργίλος. Ἐγκουράδες, τὰ σὺν τῷ προσώπῳ σίγματα, ἢ οἱ σὺν ταῖς ὀροφαῖς γλαφυροὶ προσώπων πίνακες, εἰσὶ γὰρ κουρὰς ἡ κορυφὴ καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκούρασε δὲ ὁ γεγραμμένος αἰσχύλος μυρμιδόσιν ἐμὴ ἀρὰ ἰσοδωκαμεῖ τῷ κότῳ καὶ σπεκότοων παρὰ σοφοκλεῖ. Ἐγκράτεια, ἄσκησις. Ἐγκραπανεῖν, βοᾶν. Ἐγκρασίχολοι, εἶδος ἰχθύων. Ἐγκρατῆσαι, κατασχεῖν. Ἐγκρατῶς, κατεικῶς ἐγκρατικῶς. Ἐγκείκω, κοιλαίνω καὶ κενῶ. Ἐγκείδες, πέμμα ἐλαίῳ ἐφόμενον καὶ μελικρύμελυον οἵοι δὲ ἀμανίτας. Ἐγκειμαλία, σωσαφὴ χειρῶν εἰς τοὐπίσω. Ἐγκείμια, ξύλα καὶ καυμάτα. Ἐγκεὶς, γλυκὺς ὀξὺ ἐλαίου ὑδαρεύς. Ἔγκειτος, ἐκλελεγμένος ὀξυλελεγμένος. Ἔγκειτοι, ἐφ αὐτό. Ἐγκεφάλισε, ἀφ ὧν εἶδος ὁ σὺν σωσθῷ γενόμενος τῷ μὴ εἶναι κλίβανον. Ἔγκηρυττος, πέμματος εἶδος. Ἐγκηρυφαμάω, ἐγκεφαλόμενοι δυικῶς. Ἔγκτισις, εἰς χρῶτα κεκαρῆσθαι. Ἔγκυα, ἔγκυον. Ἔγκυος, γυνή. Ἔγκυσθον, ἔνδοξον. Ἔγκυκλα, τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ καὶ σωθήσῃ. Ἐγκυκλήσω, ἐγκαλύψω. Ἐγκύκλια. μαθήματα τὰ ἔξω. Ἐγκύκλιον, ἐπὶ παντὸς κύκνου ἢ ζῶος παρ᾽ Ἀθηναίοις. Ἐγκύμονα, ἔγκυα. Ἐγκυσίχωλος, αὖω θεν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός. Ἔγκυλον, ἔγκατον λάκωνοθ. Ἐγκωμάζῃ. ἐπαινεῖ κολακεύει λέγει. Ἐγκώμιον, ἔνδημον, κῶμαι γὰρ τὰ τῆς δήμου συνήμεται. Ἐγκωπὴ ἐμβόδιον Ἔγλασας, ὑπέμεινας. Ἔγλαψεν, ἐσκάλυσεν. Ἐγλιξάμην, ἐπεθύμησα ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. Ἐγλωσσάσορες, οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν διατεύοντες. Ἔγμα, ὀχύρωμα, σύλος. Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα. Ἔγματα, τύποι. Ἔγμεν, ἔχειν. Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη, ἐκλάσθη. Ἔγναψεν, ἔπεισεν ἐκαμψεν. Ἐγνυπώμενον, παλαίπωρον κατηφές. Ἐγνύπω

ται φρυφᾶ καὶ τὸ ἐναντίον. Ἐγνωσῶς, ζωὴ ἡδῶς. Ἐγνω, ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα. Ἐγνωσμάχησεν, ἑαυτὸν κατέγνω, μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. Ἐγόρτοπάσκει, ἀτενὲς ἔβλεπεν. Ἐγρεμάχας, ἐγερσιμάχας. Ἔγρεο, ἀνίστασο. Ἔγρετο, ἐγείρετο. Ἐγρήγορεν, ἀγρυπνεῖ. Ἐγρήγορθε, γρηγορεῖτε. Ἔγρηγορος, δυσγρήγορος. Ἔγρωται, ἤρωται. Ἐγρήσασα, μαθοῦσα. Ἐγρήσαντες, ἐγρηγορότες. Ἐγρήσατων, ἐγρηγόρως φυσῶν ἀγρυπνῶν. Ἐγρῆτα, παρακατεβολὴ ἢ δίκης ἢ κείσεως. Ἐγρόασ, γόματος ἢ ὄρους. Ἐγρόμενοι, συλλεγόμενοι. Ἐγρυπνεῖ, ἀγρυπνεῖ. Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνήτευσα. Ἐγύρωσε, πολιτεύσασε πάντοθεν. Ἐγχαδὶς, νέον ἄκρατον. Ἐγχάσιον, ἔγγιον. Ἐγχύλης, ὀξὺ τοῦ εἶδος ἰχθύος. Ἐγχαλᾶν, κατακασμᾶσθαι λάκωνοθ. Ἔγχαλίδες, διατεπαρμένοι ἢ λοι. Ἐγχάσκειν. κατα γελᾶν. Ἔγχεα, δόρατα. Ἔγχεϊ, δόρατι. Ἐγχέτας, δόρατα. λόγχας. Ἐγχεῖσθαι, πηρητὰ δανείων. Ἐχείη, δόρατι. Ἐχείησι, δόρασιν. Ἐγχειρίασ, ἀδείασ ἢ ἐπιχειρήματα. Ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον μικρὸν, ἢ τμητικὸν ὄργανον. Ἐγχειρίδια σιβύη καὶ ὄργανα σιβύων, ἤγουν δόρατα καὶ τὰ σὺν χειρί. Ἐγχειρίζω, ἐγχείρισις. Ἐγχείρημα, τόλμημα ἐπιτήδευμα. Ἐγχειροῦντας, βλαμοῦντας. Ἐγχειροχάσορθε οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν χασχιζόμενοι καὶ τῇ χασχὶ πορίζοντες, λέγονται δὲ καὶ χασχόχειροθ. Ἔγχειος, ἀφροδίτη κύπριοι. Ἔγχιον, ἄπαρξαι θεοῖς. Ἐγχεσίμαρτος, ἔγχει μαχονόμενος ἐγχεσίμωροι, τοῖς τὰ δόρατα μεμορημένοι χυτίσι πεπονημένοι. Ἐγχεσίμορος, πολεμικός. Ἐγχεσίπαλλοι, οἱ τὰ δόρατα πάλλοντες πολεμικοί. Ἔγχεσιν, ἀμφιγύοισι γὰρ πρῶς μὲν ἐκατέρα δὲ μέρους κατετέτηστο τὰ δόρατα. Ἐγχέσαλος, πολεμικὸς δορύπαλος. Ἔγχηλος, ἐπίδρομος ἰατρικός. Ἐγχημώμενοι, ἐγχέσκοντες. Ἐγχηρωτύλῃ, ἐπιχείρῃ. Ἐγχλίαμα, μαῦρον ὄνομα. Ἐγχλίει, σὺν δυφᾷ. Ἐγχλοᾶσθαι. ἐμφύεσθαι. Ἐγχόδια, ἀθρόα. Ἔγχος, ἐγχειρίδιον δόρυ. Ἐγχουσα, ῥίζα τίς παρ᾽ ἡμῖν ἣν θεραίνουσιν αἱ γυναῖκες. Ἐγχοῶν τὸν στέατιον λάκωνοθ. Ἔγχος, λόγχη ἀφ᾽ ἧς σὺν τῇ χειρὶ εἶναι. Ἔγχος ἔχ᾽ σὺν δεκάπηχυ τὸ πολῆσθε σὺν δεκάπηχυ, ὅθεν ἐκ δύο συμβεβλημένου δυοκαιεικοσίπηχυ. Ἐγχρίφ, τύπτει. ἐπικονίζει. Ἐγχρίπων, προσπελάζων. Ἐγχρίπτεται, ἐνίζει ἐμπίπτῃ. Ἐγχριμφθεὶς, ἐμπελασθεὶς ἐπὶς γλυόμενος. Ἐγχριμφθῆναι, σὺν ρεισθῆναι πρὸς πελασθῆναι. Ἐγχριμφθήτω, ἐμπελασθήτω. Ἐγχρίμψαι, πολισάσαι φαῦσαι ἐγίσαι. Ἐγχρῶ, ἐς χρῶτα. Ἔγχρονος, πρόσκαιρος. Ἐγχρώσας, χρίσας. Ἐγχύματα, πολακῶντων εἶδος. Ἐγχυτεὺς, ἀποκτενεῖς. μετενίκηται δὲ ἀπὸ τῶν σὺν ταῖς χύλαις ἐκπιθημένων παίδων. Ἐγχυλίζειν, ἐκπιθέναι βρέφος σὺν χύλῃ. Ἐγχέλειον, τόκος δάνειον.

Ἐ γχω᾽, ἢ σιμέλη οὕτως, ἐναλεῖν. Ἐπῳδίκε, ἐτῳδιῶν. Ἐπώγων, ἀρχαῖον. Ἐγῷμαι, ἐτῳοἶμαι νομίζω. Ἐτών, αὐτὸς ἐτῷ. Ἐτώνη, τῷ λάκωνθε. Ἐτώσου ὀναίμην, ἐτώσου ἀπολαύσω.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Δαθε ἔδειξαν ἔμαθες. Ἐδάλω, ἔμαθον. Ἐδάλω, ἔμαθον. ἔγνων, σωφρόνησα. Ἐδάης ἔμαθες. Ἔδες, ἐφάης. ἐδαΐζετο, κατεκόπτετο ἐμβρίζετο. Ἐδαίννυν ν. ἤθιον διῴχωρουν. Ἐδάαια, βρῖμία.

Ἐ δαΐζε, κατέκοψεν. Ἐδάϊσιν, διῴχησιν ἐδακτύλιζον, ἐδακτυλοδείκτουν. Ἐδαλάχθη, ἐδήχθη ἀπώλετο. Ἐδάμη, ἐδαμάθη. Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν, ὤλλυεν. Ἐδάμνη, ἐδαμάθη.

Ἐ δαμνον, ἐδάμαζον. Ἐδανὰ, ἐδώδιμα βρώσιμα. ἐδανοῖς, βρωσίμοις αἰσχυλός. Ἐδάνη, εἶδος ἀμπέλα. Ἐδανὸν, διῴκητὴ δυλιτόν. Ἔδαπτεν, ἤθιον. Ἔδαπτεν, ὁμοίως. Ἔδαρ, ἔρῶμα.

Ἐ δάρθη, ἐκοιμήθη. Ἐδάσθη, ἐμβρίσθη. ἀπεκείθη.

Ἐ δάσαντο, ἐμβρίσαντο. Ἔδασυσεν, ἐκοιμήθη.

Ἐ δάφησαν, κατέβαλον. Ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσι τῇ γῇ. Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀνῃρέθησαν. Ἔδαφος, γῆ ἢ ἔλαφος. Ἔδαφλεν, δίκηφεν, δίπλθεν. Ἐδέγλω, ἐδεξάμλω, προσδεχόμλω. Ἐδεδλίειν, ἐφοβούμλω. Ἐδέκαρος, πρὸ μυήσης βασιλέως ἐπιμελητὴς δείπνου. Ἐδεδλίει δίῳκει ἐώκει, ἢ ᾔδεκέκαιν. Ἐδέτμαον ἐδείκνυον.

Ἐ δέτμετο, ὡκοδομήθη. Ἐδεδλίσκεν, ᾔδεφοβήθη.

Ἐ δεαι, ἐδῇεις. ἐδηίζετο. ἐπολεμεῖν. Ἐδεήσμου, χρείαν μου ἔχων. Ἔδει ἐχρῆν ἔπρεπεν.

Ἐ δει. ἤθιον ἢ ἐδῄει. Ἐδειγμάτισεν, ἐδημοσίευσεν.

Ἐ δείδιμεν, ἐφοβούμεθα. Ἐδείκανόοντο, ἠσπάζοντο. Ἐδηλόμαν, ἐβουλόμλω. Ἔδειμαν, ᾠκοδόμησαν ἔκτισαν. Ἔδειμεν, ὁμοίως. Ἔδειν, ἐδῄειν παρὰ τὺς ὀδόντας. Ἐδείναζον, δεινῶς ἔφερον. Ἐδεινολογῖτε, δεινοὺς λόγους ἔλεγεν.

Ἐ δεισεν, ἐφοβήθη. Ἔδειραν, ᾔζέδειραν ᾔζεδερμάτησαν. Ἐδεῖτο, ἔχρηζε, χρήαν εἶχεν, ἐδέετο.

Ἐ δελώνη, αὐθος. Ἐδέμ, ῥυφή. Ἐδέννασεν, ἐλαβύρισεν. Ἐδεξιοῦτο, ᾔζενατώγησεν, ἑδέος, θεσσαλικὸς θρόνος. Ἐδεῖς ἱδρῆς.

Ἐ δεθον, ἔφαγον. Ἐδέσιν, ἱδροῦσιν. Ἔδεσμα. βρῶμα ἐδέσματα φαγία, βρώματα. Ἐδεσμυδυσάθην, ἐδεσμυδυσαν, δυικῶς. Ἐδεσσσῖος, ὁ ἡρακλῆς ὡ ἐδέσσῃ. Ἐδέσσῃ, ἔρωτή. Ἐδέτσὸς, βρώσει ὑποπίπτων καὶ ῥυφῇ. Ἔδεται, ἐδῄει. Ἔδευδυ, ἔλιπες. Ἐδεύησεν, ἐνδεὴς ἐγένετο ἐνέλιπεν ἢ ἔγνωσεν. Ἐδεῦτο, ἐκηρόννυτο, ἐπαύετο, ἠυφραίνεν, ἐδρέχετο ὑδεὴς ὦ ἔχρησεν. Ἐδέων, οἰκιῶν. ἡκοδεσρῶν. Ἔδ᾽ ἢ. ἡκοδεσραι τὰ ἱδρὰ ἢ τὰ ἐδάφη.

Ἐ δηδών φαγέδαινα. Ἐδηδὼς, ἡκατὰ ἔβρωκώς.

Ἐ δηεν, δῦρεν. Ἐδήμήσατο, ἔβλαψεν διέφθειρεν.

Ἐ δηλώσαντο, ἠκολούθησαν. Ἐδηλήσω, ἐκηθοποίησας ἔβλαψας. Ἔδηεν, εἰέδηεν. Ἐδήτυεν, διεῖλεν, διήρει. Ἐδητύος, βρώσεως, τροφῆς, ἀφ᾽ τῦ ἐδεῖν. Ἐδητύς, τροφὴ ἔρῶσις. Ἐδήωσαν, ἐπολέμησαν. Ἐδλίμενεν ἔβρεχεν, ἐμόλυνεν.

Ἐ δλίδιον ἡκατάμαθον. Ἐδελίζησα. ἐμεωυτὴν ἐζήτησα ἐμαυτό. Ἐδηλαιώθη ἴσως ἐμερίσθη. Ἐδηλανόωνε, ἐδεξιοῦντο. Ἔδῃλυν, ἔλαβεν ἐῤῥίψεν.

Ἐ δίηντο, ἐπορδύοντο. Ἐδλίνδυον, ὠρχοῦντο.

Ἐ δινοῦντο, πδλεσε ἔφονε. Ἐδδινήθη, πδλιωέχεν.

Ἐ δινον, ὠρχοῦντο. Ἐδλίωσεν. ἔζέωσεν. Ἔδλμεναι, ἐδῆιεν. Ἔδ᾽ ἡναφορὴ, τὰ ϝὰπὸ τῶν μνηστήρων τοῖς μνηστευομένοις οἱδόμενα. μέλια δὲ τὰ ϝὰπὸ τῶν γονέων τοῖς γαμουμένοις. Ἐδλνὰς, ἡ ἀχρὸ τῶν ἔλνων ἐδητύς. Ἐδλνδύλν, ἀνεχυράζειν. Ἔδλνιος, χιτὼν, ὃν πρῶτον ἡ νύμφη ϕῶ νυμφίῳ δίδωσιν

Ἐ δνοπάλιζεν, αὐτῇ αὐέρεπεν ἐφόνδυεν ἐσκύλδυεν ἐκαθοπλίζειν ἐπίνασεν ἔλυεν. Ἔδλνωτὴν. ἐπαμυσὴν νυμφίῳ. Ἐδόλιζεν, ἀπεδέχετο. Ἐδομήθησαν, ὡκοδομήθησαν. Ἔδων, ἔδοσα. Ἔδωνται, φάτωσιν. Ἔδονται, τὰ μέλη φάτωνται τὰς σάρκας ἔσδουσιν, ἀνομίαθη. Ἐδοξοπίει. ἀγαλματοποίει. Ἐδοξώθη, ἐδοξάσθη. Ἐδορύπευσιν, ἔσφαξεν ἢ ἐπόρασεν. Ἐδόρπησαν, ἐδείπνησαν, δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος. Ἔδος, ἔδαφος. γῆ. ἱερόν. ἄγαλμα. θρόνος. λόγος. φρόντισμα. ὥρα.

Ἐ άσις, βρέτας. Σάθρεν τόμενος. ἀσφάλισμα. ἔδρασμα ἡκαθέδρα. Ἐ δύπησαν, ἐλόφησαν. Ἐδύσιν, ἐδύουσιν. Ἔδρα. βάσις. ἡκαθέδρα ἢ σωτέδρα ἡ κατωχή. Ἐδράθη, κατεκοιμήθη. Ἔδραι, ἕδραι βουλῆς αἱ ἐγίνοντο ἡκατὰ πυντα ἡμβρον.

Ἐ δραῖοι, σταθεροί. ἀσάλευτοι. Ἐδραῖον, βάσιμον. στερεόν. Ἔδρακεν, εἶδεν. ἑδράκης, ὀλιγάκις.

Ἐ δρακον, ἴδον. Ἐδραματουργήθη ἐπράχθη.

Ἐ δρανον, λίφρον. ἡκαθέδραν. Ἔδρασεν. ἐκάθισεν ἐκόσμησεν. Ἐδράσατο, *ϝοικάσωνασ᾽ ἦγεν.

Ἐ δρασάτην, ἔδρασαν. δυϊκῶς. Ἐδράθῆναι, παγῆναι καὶ τὰ ὅμοια. Ἐδρασμόν, βεβαιωθεῖσα.

Ἐ δρέψατο, ἐδέησεν. Ἔδρη, προσεδρέα καὶ πρεσβία. Ἐδρήσω ἡκαθήσω. Ἐδριᾶσθαι, καθέζεσθαι. Ἐδριᾶσθαι, κάθηθαι. Ἐδρίασ᾽, ἀεὶ πνέων. Ἔδρια, σωτέδρια. Ἐδρῆνται, βέβαια. Ἐδριόωντο, ἐκαθέζοντο. Ἐδρὶς, ἕδραῖος. Ἔδρων, ἔπραπον. ἐπετέλεσα.

Ἐ δρίμαξεν, ἔθραυσεν ἔσφαξεν. Ἐδρύπτοντο, ἡκατασπαράσσοντο. Ἐδρύψατο, κατεμύξατο.

Ἐ δυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε. κατέδυ. Ἐδέετο, σὺδεὴς ϝῶ. Ἔδυ, ἔδυσαν, κατῆλθον. Ἔδυσεν, ἐνέδυσατο. Ἐδύησεν, ἤγυσεν, σὺδεὴς ἐγλίεζε.

Ἐ δυσεν, ἐδύσατο σὺνεδύσατο. Ἐδυέεζε, σὺνεδύετο.

Ἐ δύσυξα, ὑπενόησα. Ἐδύτην, ἡκατῆλθον, ἢ ἀπέθανον. Ἐδύουσα, ὀλὲ δύνουσα. Ἔδωχαθη, ἡ Ἰοφή. Ἐδωδή, τροφή. Ἐδωδὴ, βρῶμα.

Ἐ δώδιμος, τρώκτης βρώσιμος. Ἐδωλίμων, τροφῶν. βρωσίμων. Ἔδωκα πολλὰ παρ᾽ ὁμήρῳ οὐδεὶς δύναται τῆς ναυσικάας. μέμνηται. ϝαλλὼ τῆς ναυσικάας. καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἄκακος παρθένος αὐτὸ ποιεῖ.

Ἔδωκε

Ἔδωκε, περιεποίησεν. Ἐδώλια, τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται. μεταφορικῶς καὶ τὰ τῆς οἰκίας ἕδρα. Ἐδώλιος, ὀρνέου εἶδος.
Ἐδωλὸς, λόγος λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο.
Ἔδων, ἐσθίων. Ἐδωνὰ, ζυγά. κατὰ ζῶμα νεώς.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἐ αὐτὸν ἑαυτὸν, αὐτό. Ἐ ἐ δὲ, ἑαυτὸν δέ.
ἑ Ἐείδεσθαι, δοξάζειν. Ἐδινωτοὶ, πενθεραὶ κηδεσταί. Ἐειδόμενος, ὁμοιούμενος. Ἐεικοσόροιο, φορτηγοῦ τελείας, εἰκοσακώπου. Ἔειπεν, εἶπεν. Ἔεικται, ὁμοίωται.
Ἐεικοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον, ἢ εἴκοσα πλοῦν.
Ἐεισάμενος, ὁμοιώσας. Ἐεισάσθην, ὥρμησαν. ἐπῆλθον. Ἐείσατο, ὡμοιώθη. Ἐΐσκεις, εἰκάζεις. ἀφωμοίωσαι. Ἐείσω, ὡμοιώθης. Ἐέλδεσθαι, ἐπιθυμεῖν. Ἐελδέσθω, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω.
Ἐέλδεται, ἐπιθυμεῖ. Ἐελδομένοισιν, ἐπιθυμοῦσιν.
Ἐέλδωρ, ἐπιθύμημα εὐτυχὲς δῶρον ἢ βούλημα.
Ἐελμένοι. συγκεκλεισμένοι ἐληλάμενοι. Ἐέλπετο, ἤλπιζεν, ᾤετο. Ἐέλποιμεν. ἐλπίσαιμεν.
Ἐένδυνεν, ἐνεδύσατο. Ἐέργει, κωλύει κατέχει.
Ἐέργαθεν, ἐχώρησεν ἢ φανῆναι ἢ ὡμοιωθῆναι. δόξαι. κωλύσαι. γνῶναι. Ἐέργετο, συνείχετο.
Ἔεργεν, εἶργεν ἐκώλυσεν. Ἐεργόμενοι, κωλυόμενοι. Ἐέργων, κωλύων χωρίζων. Ἐερσήεις. καλός. Ἐριῶν, ἀφορίζων. Ἐεργμένα, ἐγκεκλεισμένα. Ἐεργμέναι, πεφραγμέναι ἠσφαλισμέναι. Ἔερσαι, δρόσοι ψεκάδες. Ἐερσήεις, καλὸς δροσώδης ἡ λέξις ἀφ' τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. Ἐέρσης, δρόσου. Ἔερτο, ἐκρέμνα. Ἐέσσατο, ἐνεδύσατο περιεβάλλετο. Ἐέσθην, ἐμαράνθη. Ἐέσθω, ἠμφιέσθω καὶ ἔεστο ἐνεδέδυτο. Ἐετῶς, εὐχερῶς εὐκινήτως. Ἐεχμένη, συνεχομένη.
Ἐώργει, εἰργάσατο πεποιήκει.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ζάνθη, ἐξηράνθη. Ἐζάχησεν, μακάρισεν. Ἐζατωσάμην, διενοήθην.
ἐ Ἐζατώθη, ἤσθετο. Ἔζελεν, ἔβαλεν ἔλαβεν. Ἔζεο, καθέζου. Ἔζεσθαι, καθέζεσθαι.
Ἐζεκίας, κράτησις θεοῦ. Ἐζέσθην, ἐκαθέσθησαν δυϊκῶς. Ἔζεται, καθέζεται. Ἔζετο, ἐκαθέζετο. Ἐζήλωσεν, ἐφθόνησεν. Ἐζηῶν, νέων καὶ ἀκμαίων. Ἔζινεν, ἐπεσβέννυεν. Ἐζόμενοι, καθεζόμενοι. Ἔζου, καθέζου, κάθησο.
Ἐζώγρουν, ζῶντας συνελάμβανον. Ἐζόμενοι, παρόντες ἕτοιμοι. Ἐζωμένον, τῇ ἰδίᾳ ἐζωσμένον ζώνη. Ἔη, ὑπάρχη. Ἐῆς, ἰδίας.
Ἔοικεν, ἐπαφῆκε προήκατο. Ἐήλακεν, ἐλήφθην.
Ἔην, ὑπῆρχεν. ἢ ἰδίαν. Ἔηος, ἑαυτοῦ ἀγαθοῦ νεανίου προσηνοῦς. Ἔη, τῇ ἑαυτοῦ. Ἔησον, ἔασον.
Ἐητὴς, ἀγαθότης.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Θα, πάλιν. Ἔθαγεν, ἠπάτα. Ἐθάδας, ἐθίμους συνήθεις. Ἐθάδων, ἐθίμων. Ἐθαγενὴς, ἐγχώριος ἐντόπιος.
Ἔθαλπον, ἐθέρμαινον. Ἐθάμβη, ἐξεπλάγη ἐθαμβήθη. Ἐθάμβησεν, ἐθαυμάσθη ἐξεπλάγη.
Ἐθάμιζεν, ἐπύκναζεν. Ἐθὰς, ἠθισμένος. Ἐθάσσατο, ᾠκήσατο ἐκάθισεν. Ἔθεεν, ἔτρεχεν, ὤθει.
Ἔθει, φθείρει ἐρεθίζει τρέχει. Ἔθειρα, κόμη τῆς μελουμένη. Ἐθείρη, ἐπιμελείας ἀξιώσῃ. Ἐθειρηξίη, θριξὶ ταῖς ἐπιμελείαις ἀξιουμέναις. Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι. Ἐθειρόμενον, κοσμούμενον ἀγαλλόμενον. Ἐθελαεταὶ, ἐπιθυμεῖ. Ἔθελγεν, ἠπάτα κατεπόνει. Ἔθελεν, ἐδύνατο. ἐθελημοὶ, πρόθυμοι. Ἐθελήμαος, προθύμαος. Ἔθελξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν. Ἐθελοθρησκείαν, ἐθελοσέβειαν. Ἐθελοκάκων, τῶν κακὰ θελόντ.
Ἐθελοκωφῶν, ἐθελοντῶς κωφεύων. Ἐθελοντὰς, τοὺς βουλομένους χορηγούς. Ἐθελοντῆρας, ἐθελουσίως θέλοντας. Ἐθελοντὴς, ἑκουσίως αὐτοβουλήτως. Ἐθελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος.
Ἐθελουργὸς, ἕτοιμος ὁ κατὰ θέλησιν ἐργαζόμενος.
Ἐθελουσίως, ἑκουσίως παρὰ τὸ θέλειν. Ἐθέλω, βούλομαι. Ἔθεν, ἐκὰς, αὐτοῦ. αὐτῆς ἄνωθεν.
Ἐθέμωσεν, ἠνάγκασεν ἐποίησεν. Ἔθεν, ἐγκλινόμενον μὲν αὐτοῦ αὐτῆς. ὀρθοτονούμενον δὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῆς. Ἔθεντο, ἐποίησαν. Ἔθεον, ἔτρεχον.
Ἐθερμάνθη, ἐβαπτίσθη. Ἐθερόμην, ἐθερμαινόμην.
Ἐθέσπισεν, προεῖπεν. Ἔθεσαν, ἐποίησαν. αἴθεται καίεται σκοτοῖ, πειρᾶται. Ἔθετο, ἐποίησεν.
Ἔθη, ἀγαθά. Ἐθηεύμεθα, ἐθεωροῦμεν. Ἔθησαν, ἐποίησαν. Ἐθήσατο, ἐθήλασεν. Ἐθηήσαντο, ἐθεάσαντο. Ἔθηκεν, ἐποίησεν. Ἐθήμων, ἐθῶν ἢ ἔμπειρος πρόθυμος συνήθης. Ἐθημοσύνη, συνήθεια. Ἔθησεν, ἔψαυσεν, ἐθήτευσεν. Ἔθειραι, τρίχες κεκοσμημέναι. Ἐθίζει, ἔθος ποιεῖ.
Ἐθίζοντας, ἔθλασεν συνέτριψε ἔκλασεν. Ἐθλιβόμην, ἐστενοχωρούμην. Ἐθμὴ, ἀτμὸς καπνὸς λεπτὸς ἀτμή. Ἐθμοὶ, πολλοὶ δεσμοὶ πλόκαμοι.
Ἐθνισταὶ, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἔθνεα, ἔθνη. Ἐθόαζεν, ἐκαθέζετο. Ἔθοντες, ἐθιζόμενοι. Ἐθοινᾶτο, ἤσθιεν, εὐωχεῖτο, ἐτρύφα. Ἐθόρνυτο, ὠχεύετο.
Ἔθορεν, ἐπήδησεν ἔβη. Ἔθος, συνήθεια. Ἐθόωσα ὤξυνα. Ἔθραξεν, ἐτάραξεν. ἔνυξεν συνέθηκεν.
Ἔθραυσεν, ἔπαυσεν. Ἔθρηξεν, ἐπῆλθεν ἔδραμεν.
Ἐθρήσκειον, ἑτοίμωα ἐσέβοντο. αἰθρία, εὐδία.
Ἔθρισεν, ἔφριξεν. Ἐθρίκωσεν. ἐπεγείσωσε, γεῖσσος δέ ἐστι τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω στεφανίς.
Ἐθρὶς τολμίας κριός. Ἐθρυλλίχθη, περιεδρέφθη, ἀπεσύρη. Ἐθρύπτοντο, ἐφλυαρόων.
Ἔθρωσκεν, ἤλλετο ἐπήδα. Ἔθρωσσεν, ἐκινεῖτο.
Ἐθύειν, ἄγειν. Ἔθυζεν, ἔκρουεν. Ἔθυεν, ἐνεμαίνετο ἔτρεχεν. Ἔθυνεν, ἐδίωκεν. Ἐθώκατι, εἰώθασιν. Ἐθώκισε, κατήρτισεν. Ἐθώμιξεν, ἐπήδησεν. Ἐθῶν, μαθῶν. φθείρων.

Ἐ διομὸς, ἐὰ διομένος τῷ ἧθει ἀγόμενος ἢ ὀδῷ ἔθους παραγινόμενος. ☞ Ἐδώπευσεν, ἐκολάκευσεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ἐ ἔρρου, ἐὰ ὑπάρχεις. ☞ Εἰάζων, εἰαὶ ἐπικελεύων βοηθείᾳ χρυσίππῳ. ☞ Εἰαὶ, ἄγελοι καὶ ἄλεσαι τῶν ὀπωρείων τὰ ἀποκαθάρματα. ☞ Εἰακοὶ, ἀοδηνεῖν. ☞ Εἰαμενὰι, τόποι ἡφύδροι. ☞ Εἰαμενὸν, νεμόμενον καὶ λοιπὸν βοτανώδη. ☞ Εἰαμενὴ, τόπος ὅπου πάσφύεται. ποταμοῦ ἀποβαίνοντος, ἢ ἕλος παραποτάμιον ἡφῦδρον, ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φύλαξ ἐχουσα. ☞ Εἰαρ, αἷμα ἢ ψυχή. ☞ Εἰαροδότης ἀμοιροδότης ψυχροπότης.

Ἐ ἴα, λέγεται δὲ καὶ συλλάβως εἶα. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ταυτόδυσιν, ἵνα ἡδέα, ὅταν μὲν τῷ ἢ γένηται ῥῶμα, ὅταν δὲ τῷ ε, οὐ βρώματα ἀλλ' ἢ χάρις καὶ ἡ παράθεσις ἐκ αὐτοῦ διαχύτου. ☞ Εἴασαν, ἦσαν. ☞ Εἰασιν, ἐπαινῆσιν, ἐαρινάς. ☞ Εἴασαν, ἔασαν. ☞ Εἴασκεν, σωρεύει. ☞ Εἴασται, κάθηνται. ☞ Εἴαζε, ἐκαθέζετο.

Ἐ ιβδ. δακρύει, σάζει, κλαίδ. τήκεται. ☞ Εἶη, ἔσαζε καὶ τὰ ὅμοια. ☞ Εἶ γὰρ. εἶδε γὰρ. ☞ Εἶγε, εἴπερ.

Ἐ ιδ' ἄγε. ἄγε δὴ εἰδ' ἄγε δή. ☞ Εἶδα, ἔδη, ἄγε δή.

Ἐἶ δ' ἄγε, νεῦ ἄγε δὴ ἀρτι. ☞ Εἰδαλὶς, ὄρνις ποιός.

Ἐἰ δαλίμαο, καλὰς βώψεις ἐὰν τὸ εἶδος δύμορφος, δύπρεπὴς. ☞ Εἰδάλλεται, φάινεται. ☞ Εἰδαλίζεται, συναλίζεται. ☞ Εἶδαρ, βρῶμα, σιτίον, ὄφελος. ☞ Εἶδας, εἰς αὔριον. ☞ Εἴδατι, βρώματι. ☞ Εἰδαυλος, λόγιος. ☞ Εἰδὲ ἄγε. ἄγε δή.

Ἐ ιδεῖ, ἐλαύνει κυλίδ. κλάει. καθέχει, ἢ κάλλος ἢ μορφή. ☞ Εἰδεῖεν, ἐφοβεῖτο, ἐνίατο. ☞ Εἰδήμων, γνωστικός. ☞ Εἰδέναι, γνῶναι. ☞ Εἰδέον, εἰπρέπον. ☞ Εἰδέος, θάλπους, καύματος. ☞ Εἴδεος σὺν λίοιο, καύματος μεσημβρινοῦ. ☞ Εἴδεος ἧκε, σέλας μορφῆς ἀφῆκε φῶς. ☞ Εἴδεται, φάινεται δοκεῖ.

Ἐ ιδ' ἐτὸν, εἰδ' ἀληθές. ☞ Εἰ δ' τῷ. εἰ δέ τινι. ☞ Εἰδεχθὴς, ἀεισθὴς, αἰσχρὸν τῷ ἰδεῖν, ἤτοι ἄμορφον. ☞ Εἰδεχθέσασθος, μυσαρώτατος. δυσειδέστατος. ☞ Εἰδη. εἶδος καῦμα χρῶμα. σῶμα, ὄψις, πρόσωπον. ☞ Εἰδηθμὸς, συγχροφὴ, φυγή. ☞ Εἰδη* λήγε, ἀναμαρτήτου.

Ἐ ιδὴ, ὁμοῦ. ☞ Εἰδὴ ἅμα. ☞ Εἰδημόνως, ἐπιστημόνως.

Ἐἴ ιδη παντοία, αὐτὶ τοῦ ὕλη, αἰολεῖς ἴωνθυ εἴδας τὰς ὕλας λέγουσι. ☞ Εἴδησις, γνῶσις. ☞ Εἰδήσοι. εἰδήσοι ἐαυτοῖς. ☞ Εἴδιον, νεογτισμένον, ὑγρόν.

Ἐ ιδίω, ἱδρῶ ἀτωνιῶ. ☞ Εἰδωλον. σκιά. ☞ Εἰδωλήν. ἐοικυῖα. ὁμοιωμένη. ☞ Εἰδωλήνην, ὁμοιωθεῖσαν.

Ἐ ιδώλεως, ἐοικὼς, ὁμοιωθείς. ☞ Εἴδως, ποιὸς, ἀναμορφωτής. ☞ Εἶδος, καῦμα, σῶμα. χρῶμα. ☞ Εἶδ' ὄν, ἰδὲ εἶω. ☞ Εἰδύει, καθεύδει. ☞ Εἰδυίη, εἰδυῖα. ἐπισταμένη. ☞ Εἰδυίησιν, ἐμπείροις ἐπιστήμοσι σωφρονοῦσιν ἐπισταμέναις. ☞ Εἰδὼ, Φρόνησιν, ὄψιν. ☞ Εἴδωλων, ὁμοίωμα. εἰκὼν, σημεῖον χαρακτήριον σκιοειδές.

Ἐ ιδωμεν, μάθωμεν, θεασώμεθα. ☞ Εἰδὼς, ἔμπειρος. ἐπισταμένως, γνούς. ☞ Εἶελος, εἰλιγγος.

Ἐ ιεν, ὑπάρχοιεν. ἦσαν, ἢ ἄγε δὴ καὶ ταῦτα μὲν ὅπως, ἢ ἐσμὲν, ἢ ἀναφώνησις. ☞ Εἴεσθαι, ἀκολουθῆσαι. ὁμοιῶσθαι. ☞ Εἰ ἐτὸν, ἀληθές. ☞ Εἴετο, ἐπεθύμῃ, ὥρμα. ☞ Εἴεω, ἐκ πολεμικοῦ νεανίσκου ἀναφώνησις. ☞ Εἴζῃ, καθέζεται. ☞ Εἴζεο, καθέζου.

Ἐ ιη, χλόιστο ἔστω. ☞ Εἴη, ἔστιν ἄφεσις, καὶ ἔξεσιν.

Ἐ ιθαρ δὲ, ταχέως δὲ, εὐθέως. ἤδη καὶ εὐθὺ εξέως, καὶ χαρέες. ☞ Εἰθεῖν, μαθεῖν. ☞ Εἴι δε, ὤφελε.

Ἀ ι δε, δύκτικὸν ἐπίρρημα. ☞ Εἶι δεαθον, ἐπείθοντο.

Ἐ ιθεῖαι, δικαιοσυνῶν. ☞ Εἶιδ' ὅτως, μεταταῦτα.

Ἐ ιθὺ, ἐπ' εὐθείας. ☞ Ἐξύοντα, ὁρμῶντα. ☞ Εἰξυνόμενον, ἐπίπονον. ☞ Εἰξυπτίωνα, ἐπ' εὐθείας φερόμενον. ☞ Εἰξύφαλλον, ἐν τετραμμένον αἰδοῖον, δημοδένης δὲ νεανίσκους τινὰς ἀσελγεῖς τοὺς εἰξυφάλλους εἴρηκεν, λέγεται δὲ, καὶ ποιήματά τινα ἐὠδὴ τῷ ἱστα μεύῳ φαλλῷ ἀδόμενα. ☞ Εἶεν, ἐπορεύετο. ☞ Εἴημι, φορεῦμαι. ☞ Εἰηκαδάρχαι. προστάται τινὸς συστήματος. ☞ Εἰηκάδες, μοῖρά τινα φυλῆς.

Ἐ ιηκάζειν, σκώπτειν ἐοικηκάζειν ἐν λέγειν ὅμοιος εἶ τῶδε.

Ἐ ιηκάζομεν, ὁμοιοῦμεν. ☞ Εἰηκαθέσιμον, παραχωρήσωμεν. ☞ Εἰκαιοβουλία, ματαιότης. ☞ Εἰκαιολογία, ματαιολογία. ☞ Εἰκαιομυθεῖ, ματαιολογεῖ φλυαρεῖ. ☞ Εἰκαῖον, ἀνωφελὲς, μάταιον, ἀργόν. μωρόν. ☞ Εἰκαίτις ἄλλος, ὡς οὐδεὶς, ἄλλος.

Ἐ ικασία, ὁμοίοτης. ☞ Εἶκε, ἑαυτῷσι. ☞ Εἶκε, ὕφεχώρει. λίθου, χῶρα. ☞ Εἰκαίης. τυχούσης. ☞ Εἶκῃ, παρεγένετο. ☞ Εἴκειν, ὀκνῶ χορεῖν. ☞ Εἶκεν, ἦλθεν, ἢ ἑαύτως. ☞ Εἴκελον, ὅμοιον. ☞ Εἰκέαζε, παραγενέσθαι. ☞ Εἴκετο, ἦλθε, παρεγένετο.

Ἐ ἴκετε, ὀκνῶ χωρεῖτε δότε χώραν. ☞ Εἰκῆ, μάτην, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁμάταιος, ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν.

Ἐ ικλὰς, ἑαυτολμήσης. ☞ Εἰκλεῖ, δειπνεῖ. ☞ Εἰκλὸν, δεῖπνον. ☞ Εἰκνεῖται, ἄλλος αὐτὴν εἰς φέρῃ. ☞ Εἴκοι, ὀκνῶ χωρήσοι. ☞ Εἴκομεν, ὀκνῶ χωροῦμεν ἀναχωροῦμεν. ☞ Εἰκόνα, χαρακτῆρα τύπον.

Ἐ ικὸς τάχα. ἴσως, εὔλογον, ἀνάλογον ἐνίοτε ἢ συμβαίνει ἐν μὴ πάντως ὄν. ☞ Εἰκοσάβοιον, εἰκοσι βοῶν ἄξιον εἰκοσαπλοῦν. ☞ Εἰκὼς ἰῶ ἐοικὼς. ☞ Εἰκῶσι, χαρακτῆρσιν. ☞ Εἰκοσινιριτάποινα, εἰκοσαπλᾶ πρὸς εἴκοσιν ὀβελισύμενα, ὁρίζειν γὰρ ὀβελισῦσθαι. ☞ Εἰκοσόροιο. εἰκοσακώπου. ☞ Εἰκότα, ὅμοια, πρέποντα ἁρμόζοντα. ἢ ἐλθόντα. ☞ Εἰκολογῆσαι, ἐσοχασμοῦσθαι εἰπεῖν. ☞ Εἰκότως, πρεπόντως, δυλόγως, δικαίως. ☞ Εἴκτην, ὁμοιούμενοι ἦσαν. ☞ Εἰκὼς, εἰκόνα. ☞ Εἰκὼς τῶν ἐγχέλεων, ἀριστοφάνης τὸ φησι δυχεραίνων ἐὠδὴ τῷ ἄλλοις ποιηταῖς ἀφορμὰς παραχεῖν, ἐν γὰρ ἱππεῦσί φησιν ὅπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις πειρώμενοι πεφύθασιν.

Ἐ ικύα. ἐοικυῖα. ὁμοία. ☞ Εἰκὼ, εἰκόν. χαρακτήρ. ὄψις.

Ἐ ἴκων, ὑποχωρῶν. ☞ Εἰκὼς, ἐοικώς. ☞ Εἴλα, ὄστριον. καλάμη. ☞ Εἰλαδὸν. ἀθρόως. κατὰ συστροφιώ. ☞ Εἰλαπινάζων βωχούμενος. ☞ Εἰλαπίναι, βώχαι. ☞ Εἰλαπινασὴς. συμπότης, συνβωχητής. ὁμοτράπεζος. ☞ Εἰλαπίνη, θυσία. ἑορτὴ ἀπὸ τοῦ σωφλεῖσθαι ἐς αὐτὴν πεινῶντας βώχαι.

Ἐ ιλαπίνῃσιν, βώχαις ὁμοίως. ☞ Εἶλαρ, ἀλέξημα, βοήθημα. φυλακὴ ἀσφάλεια. ☞ Εἴλασ', ἀγέλας ἢ πυκνὴ ἀγέλη σκοτεινὴ ἕρκος. ☞ Εἰλάτινον τὸ ὠδὴ τῆς ζόπεως τοῦ ἰσοῦ ἐλάτινον ξύλον. ☞ Εἴλαζ', ἔλαβεν, ἠγάπησεν, ἠθέλησεν. ☞ Εἶλεν, κατέλαβεν, ἐχειρώ

βεν, ἐχειρώσατο. Ἕιλεα, ἄθλια. χαλινοὶ, δεσμοὶ, φιμοὶ δέρεα. Ἐιληθίας ἐνίοτε μὲν τὰς θεὰς, ἐνίοτε δὲ τὰς ὀδύνας, ὁποιητὴς δὲ ἑνικῶς ἥρα ἐν ἄργει. Ἐιλεῖται, κρύπτεται κακουργεῖ.

Ἐιλέοντες, στρέφοντες. Ἐιλεὸς, ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις καὶ στρόφος. Ἐιλέουσι, συγκλείουσι, συνέχουσιν. Ἐιλεοῦνται, συγκλείονται.

Ἐιλεσιὰς, εἶδος καλάμου. Ἕιλέ τις, βλάσφημος.

Ἕιλετε, ἐπορθήσατε. Ἕιλετο. ἠνέσχετο, ἔλαβεν. ἀφεῖλεν. Ἐιλέωσι, συγκλείωσι, συνέχωσιν.

Ἐιληθερῶν, ἡλιαζόμενος. Ἐιληθερήσαντες, ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες. Ἕιλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, ἡ θερμασία, ἢ καὶ τὰ ἄχυρα καὶ τῶν ὀσπρίων ἡ καλάμη καὶ θερμασία. Ἐιληθερεῖν, ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι εἴλην γάρ φασι τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν. Ἐιλήθη, ἐστράφη. Ἐιληθερούμενος, ἐν ἡλίῳ θερμαινόμενος. Ἐιλήλουθα, ἦλθον.

Ἐιλήλουθεν ἐλήλυθεν. Ἐιλήϊον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. Ἐίληθι, ἵλεως γίνου. Ἐιλημμένον, συλληφθέντα. Ἐιλεῖν, συστρέφειν πλῆθος. Ἐίλης εἶ, ἵλεως εἶ. Ἔιληφεν, ἔλαβεν ἐδέξατο. Ἐιλήθυιαι, αἱ ἀεὶ τῶν τικτουσῶν θεαί. Ἐιλήτιος, ζεὺς ἐν κύπρῳ. Ἔιληχα, λέλογχα, ἔλαχον εἴληφα.

Ἐιλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι. συστρέφεσθαι. Ἐιλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν. Ἔιλιγγον, σκότωσιν. Ἐιλίγγους, σκοτοδινιάσεις. Ἐιλιθιότης, παντελῶς ἀπόγνωσις. Ἐιλικρινές. καθαρόν. ἄδολον. ἀληθές. φανερόν. Ἐιλισκότωσις, στρόφος. Ἐιλίξουσι, στρέψουσιν. Ἔιλιον, παράφερνον. Ἐιλίποδας βοῦς, ἐπιθετικῶς τὰς βοῦς διὰ τὸ ἑλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν, τὰς αὐτὰς καὶ εἰλίποδας ἕλικας διὰ τὸ οὕτω βαδίζειν λέγουσι. Ἐιλιπόδεσι, ταῖς βουσί. Ἐιλιπόδης, ἐν τῇ ἐλιγῇ τοὺς πόδας ἔχων. Ἐιλίχθη, ἐστράφη. Ἕιλκετο. ἐτείνετο. Ἐιλκτὴς, αἴτιος. Ἐιλτῆρες, ἐνώτια.

Ἕιλλη, εἴργη. κωλύη. Ἐιλλόμενον, εἰργόμενον αἰσχύλος βασσάραις. Ἐιλόμενοι, περιειλούμενοι. συνεστραμμένοι, ἢ συγκεκλεισμένοι, ἢ συνηθροισμένοι.

Ἐιλομένων, συστρεφομένων ἐν πολέμῳ. Ἐιλὸς, πᾶν τὸ ἐπιπίπτον βαρὸς καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπίπτον ξύλον. Ἐιλούμενος, συστρεφόμενος. Ἐιλὺ, μέλαν. Ἐιλύει, κοιμᾶται. Ἕιλυεν, ἐκρύπτετο.

Ἐιλύεται, εἰλεῖται. συστρέφεται. κρύπτεται. κακουργεῖ. τεταποδίζει. Ἐιλήθυια ἐπιτεταγμένη τοκεῷ.

Ἕιλημα, ἐνήλυμα, περίβλημα. σκέπασμα. Ἐιλύος, τέλματος. Ἐιλὺς εἰλύος, τὸ πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ.

Ἐιλυόμην, ἐκρυπτόμην. Ἐιλυθμὸς, ἕλκος τρόμος.

Ἐιλυθέντες καλυψάμενοι. Ἐιλύσθαι, ἕλκειν.

Ἐιλυσπᾶσθαι, τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώληξιν ἰέναι. Ἐιλυσπᾶτο, συνεσπᾶτο.

Ἐιλυσπώμενος. εἰλούμενος. Ἐιλυσπῶνται περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ καμάτου. Ἐιλύσσετο εἰλεῖται. Ἐιλύσω, ἐν ἰλύϊ κρύψω. Ἐιλύϊος, θηρίον ἀπὸ φρυγάνων σκωληκοειδὲς ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ. Ἐιλυφόει, στρέφει. ζητεῖ. τινάσσει. τὴν φλόγα. Ἕιλυται, καλύπτεται. Ἕιλυτο, κατεσκεύαστο. κατεκεκάλυπτο. Ἐιλυφάζει, εἰλεῖ παραγώγως. Ἐιλυφάζετο, εἰλίσσετο, συνεστρέφετο.

Ἐιλυφόων, εἰς εἵλυσιν ἄγων, ἢ συνείλων τὸ φῶς μετὰ συστροφῆς. Ἐιλυφόων, συστρέφων ἄνεμος. Ἐιλυφάζει, συνάγει. ἰχνεύει. συστρέφει. Ἐιλυφῶνται, συστρέφονται, περιέρχονται. Ἐιλύσσω, περιβαλῶ.

Ἐιλῶ, εἰλόμην. ἐδεξάμην. Ἐιλῶν, συστρέφων.

Ἕιλωτες, οἱ λακεδαιμόνιοι δοῦλοι, οἱ παρὰ λάκωσι δουλεύοντες. Ἐιμάδες, ποιμένων οἰκίαι. Ἐιμαρμένη, τὸ πῦρ ἢ βία καὶ ἀνάγκη μεμοιραμένη. Ἐιμάσιν, ἱματίοις. Ἐιμέμονας, εἰ προθυμῆ. Ἐιμὲν, ἐὰν μέν. Ἐῖμεν, ὑπάρχοιμεν. ἐσμέν. Ἐιμένοι, περικείμενοι περιβεβλημένοι. Ἐιμὴ, ἐὰν μή. εἰμὴ σφὰς, εἰμὴ αὐτούς. Ἐῖμι, πορεύσομαι. Ἐιμὶ, ὑπάρχω.

Ἐιμὶν, ἑαυτόν. Ἐιμείρεται, ἐπιθυμεῖ. Ἔιμορος, πεπρωμένος. Ἐῖν, ἀντωνυμία ἐκεῖνος. Ἐῖναι, πεφυκέναι ὑπάρχειν. Ἐὶν ἀγορῇ σθένος ἔξοιμεν, βουλευσόμεθα δυνατῶς. Ἐὶνάνυχες, ἀεὶ ἐννέα νύκτας. Ἔιναξ, κάλλος. Ἐινὰς, νευρά. Ἐινάετες, ἐπ' ἐννέα ἔτη. Ἐιναρίμοις, ἀρίμα τινὲς τὴν κατακεκαυμένην τῆς φρυγίας χώραν. Ἐινάτιον, λοξόν. Ἐινάτερες, αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες αἱ σύνυμφαι. Ἔινατον, τόπος λυκίας καὶ κρήτης.

Ἔινατος, ἔννατος. Ἕινεκεν, ἕνεκεν. χάριν. Ἐὶν ἐλεοῖσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις. Ἐῖνες, νεῦρα.

Ἐινεσίαι, ἐπιστολαί. Ἐινὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ.

Ἐινοδίοις τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκία ἔχουσιν. Ἔινοσις, κίνησις. Ἐινοσίφυλλον, σύνδενδρον, κινησίφυλλον, ἕνοσις γὰρ ἡ κίνησις καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος σύνδενδρος. Ἔιξαντα, ὑποχωρήσαντα ὑποστρέψαντα. Ἐῖξε δὲ, ὑπεχώρησε δέ. Ἐῖο, ἑαυτοῦ.

Ἐῖοι, ὀστρέων τὰ καθάρσια. Ἐιοίατα, ἀδύνατα.

Ἐιπάδεον, ἐπίπονον. Ἐιπὲ, εὑρέ. ἐλθέ. Ἐιπέμεν, εἰπεῖν. Ἐιπέρ τινες, ὡς ἄλλοι τινές. Ἔιπερ εἰ, ἐὰν γάρ. Ἔιπεσκεν, εἶπεν. εἴπετο ἠκολούθει.

Ἑιπόμην, ἠκολούθουν. Ἐίποντα, ἀκολουθοῦντα.

Ἔιποντο, ἠκολούθουν. Ἐῖπος, παγὶς καὶ πᾶν βάρος. Ἔιποτέ τοι, εἴποτέ σοι. Ἐῖρ, λαίλαψ.

Ἐῖραι, συνάψαι συῤῥάψαι. Ἐιραφιώτης, ὁ διόνυσος, παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ διὸς, καὶ ἔριφος παρὰ λάκωσιν. Ἐιράων, ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν. Ἔιργαθεν, διεῖργεν. ἐκώλυεν ἔπρασσε. διεῖλε. διέκοψεν. Ἐιργάσατο, ἐποίησεν ἐπράξατο. Ἐῖργε, κώλυε. κάτεχε. Ἔιργεσθαι, κωλύεσθαι. συνέχεσθαι. Ἐῖργμαι, ἠρξάμην.

Ἐιργμὸς, κώλυσις. δεσμός. συνέχεσις. Ἐῖρε, αἶρε.

Ἔιρεαι ἐρωτᾶς. Ἔιρεται, ἐρωτᾶ. λέγει. σύρει ἐρεῖ.

Ἔιρεβάδε, εἰς ἔρεβος. Ἐιρεθύρη, ὀρσοθύρα ὁ στροφεύς. Ἐιρεῖς, πνίγεις. Ἔιρεον, δουλείαν αἰχμαλωσίαν. Ἔιρερον, δουλείαν. Ἐιρεσιώνη, κλάδος ἐλαίας. Ἐιρεσίας, κωπηλασίας. Ἐιρεσίη, κωπηλασίη. Ἔιρεται, ἐρωτᾶ πυνθάνεται. Ἔιρετο ἔλεγεν. ἠρώτα ἐπυνθάνετο. Ἐιρεῦντα, ἐρωτῶντα.

Ἐιρεῦσαι, λέγουσαι. εἴρω τὸ λέγω οὗ ὁ μέλλων ἐρῶ ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. Ἐιμήτῳ, εἰμή τινι. Ἔιρηκεν, εἶπεν ἔλεγεν. Εἴρημαι, ἐρωτῶ. Ἐιρημένος, λελεγ

μένος. Εἰρη, ῥώτησις φήμη κλήσεων. Εἰρήδη, ῥίζεται. Εἰρηϊωαῖον, ἐρηνικόν. Εἰρήνη, κόρος. τέλος. Εἰρηνάζει, κρατεῖ. Εἰρηνεύσομεν, ἐρηνικῶς διάξομεν. Εἰρήσαντο, ἠυξαντο. Εἰρήσεται, λεχθήσεται. Εἰρήσθω, λεχέσθω. Εἰρήσομαι, ῥωτήσω. Εἰρητὴς, αἴτιος. Εἴρητο, ἔλεγε λέλεκτο. Εἰρῆ. λέγει ἐρητορεύει. Εἴρη, ἡ ἐκ τῦ ἠλίκα γυομένη ταῖς νεφέλαις χρόα ἢ καλούμενον τόξον.
Ε ἱρκὴ, ἑάλωκε. κωλύει). Εἰρκτὴ, φυλακὴ ἀσφάλεια, ἢ κωλύει. Εἴρμὸς, ἔρξαι κωλῦσαι κατακλεῖσαι συγκλεῖσαι. Εἰροκόμῳ, ῥιουργῶ. Εἰροφόκοις ἔειρα κειρόμενα ἔχουσι. πένειν ἢ ξαίνειν. κείρειν.
Ε ἴρομαι, ῥωτῶ. Εἰρόμεναι ῥωτῶσαι. Εἰροπόκῳ, ἐρουργῶ. Εἴροντες. λέγοντες. ἀείροντες.
Ε ἶρος, ἔειον πῶγος. Εἶρπον, ἐφρῦον, μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. Εἰρκτὴ, ἀσφάλεια. Εἴρηται, ἡῶίμασται. Εἰρύαται, ἀλκυσμέναι ἢ πεφυλαγμέναι εἰσίν. Εἰρύατο, ἐλκυσμέναι ἦσαν. Εἴρυμαι, ἐλκυσμέναι. Εἴρυντο, ἐφυλάσσοντο.
Ε ἰρυόμεθα, φυλάττομεν. Εἰρυσσάμενα, ἑλκύσαμενον.
Ε ἰρύσαο, ἐφύλαξαο. Εἰρύσασθαι, φυλάξαι.
Ε ἰρυσαν, εἵλκυσαν. Εἰρύσαντο γνώμην ἐρύσασθαι, γνῶναι Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. Εἰρύσατο, ἐκώλυσεν. ἐφύλαξεν. Εἰρύσαι, ἑλκύσαι. Εἰρύσθαι, ἐάδεναι χαλεφθῆναι θεῶν ἀεὶ γιγνετάων δίνεα ἐρύσθαι καὶ φυλάξαι. Εἰρύθη, ἑλκύθη. Εἴρων, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν. ἄλλα δὲ λέγων. Εἰρωθεύται, κινδυνεύσαντα σαλεύσαντα.
Ε ἴρων, προσποιητὸς μὴ ἀληθεύων ἀργὸς ἀλαζών. Εἰρωνεία. κωλακία, ψεῦδολογία. ὑπόκρισις. ἀπάτη. ἀλεύη. Εἰρωνεία δέξις. λόγος ἐκ τῦ ἐναντίου ἢ ἐναντίον δηλῶν μετά τινος ὑποκρίσεως. Εἰσαγαγόντε. εἰσαγαγόντες δυϊκῶς.
Ε ἰσαγγελία. κατηγορία. ἐμφανισμός. μήνυσις.
Ε ἰσαγέρχτο, ἀνεκτήσατο. Εἰσαγώχασιν, εἰσήνεγκαν. Εἰσαγωχὼς, εἰσενεγκών. Εἰσατωμή. ἀρχὴ ἀθήνησιν τῶν τὰ ἐπιλήματα εἰσαγόντων. Εἰς ἀγρὸν μαίης παροιμία ἐπὶ τῶν δυχρήστων, ἐμφαίνει τὸ ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τῦ οἰκέτου.
Ε ἰσατωγινῆς, νεαροὺς ἀρχαίους. Εἴσαντο, δόξαν. ὁμοῖοῖθ. Εἴσατο, ὡμοιώθη. Εἴσαντο, ὡμοιώθη. εἴσατο δὲ φθονῆν ὑῖ πριάμοιο. Εἰς ἅλα, εἰς πὶ θάλασσαν. Εἰσάμενος ὁμοιωθείς. Εἶσαν, ὑπῆρξαν σωτῆρα, ἢ ἤλεισαν ἢ ἐπιγίνωσκον. Εἴσαντο. ἔδοξαν. ἐφάνησαν. Εἴσης, ἰδ ἴσου πᾶσι μεριζομένης.
Ε ἴσατο, ἠμφιάσατο. εἰσῆλθεν. Εἴσας, φρενὸς δυκράτους ἀγαθὰς ἰσοτύχους. Εἰσαφάσματα, εἰς πῆμα τα ἀφ᾽ ἑτέρων ἐσαφῆναι, ἢ ἀσαράγματα αἰσχύλος προμηθεῖ λυομένῳ. Εἰς βάλλ, εἰσέρχεται. Εἰς βόος, ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτως καλεῖται τῦ βοηδρομιῶνος. Εἶς βροτὸς, εἷς ἄνθρωπος. Εἰς δέον οὕτω τῶδε κλῆς τὰ εἰς προσδόσιμον χρήματα ἀπεγράφετο.
Ε ἰς δύεται, εἰσέρχεται. Εἰς διονυσίου. πρὸς διονύσιον. Εἰς δυόμενα, εἰσερχόμενα. Εἴσαι, γνώσῃ γνῶθι προσήκει πρέπει. Εἰς δῦς, εἰσελθύσῃ.
Ε ἰς ἑ. πρὸς ἑαυτόν. Εἰσίσθει, εἰσέζεχεν, ἔθειν γὰρ τὸ ζέχειν. Εἰσίτω, εἰσερχέσθω. Εἰσόδρακεν, ἐθεάσατο. Εἰσκώμασεν. εἰσῆλθεν. Εἰσκλάων, εἰς ῥέχειν μέλλων. Εἰσκλαύνοντα, εἰσερχόμενα.
Ε ἰσμπερδύεσθαι, ἢ εἰς πολέμας ἐμπορίας χάριν ἀπιέναι. Εἰσμφαίνων καταστασιν. ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐσύην. Εἰς ἔρεσον, εἰς δουλείαν. Εἰσενεκάθισεν, ἵ ὄρυσεν. Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν.
Ε ἰς σῦν, εἰς ῥίτην. Εἴσατο, δόξειεν. Εἰς δύνω, εἰς κοίτην. Εἰσέφρασεν, εἰσήγαγεν. Εἰσέφηκεν. εἰσεπήδησεν. εἰσαφῆκεν. Εἴσης, εἰς ἴσον ἐκάστω. μεμερισμένης δασὺς ἐίσης. Εἰσηγαγέτην, εἰσήγαγον δυϊκῶς. Εἰσηγεῖται, συμβουλεύει, νουθετεῖ.
Ε ἰσηγήσασθαι τὰ αὐτά. Εἰσηγήσεως, διδασκαλίας. παραινέσεως. Εἰσηγήσις, τὰ αὐτά. Εἰσηγητήρια ὅταν ἄρχηται βαλεύειν ἢ βύλ. Εἰσηγητὴς, διδάσκαλος, παραινέτης. εἰσακτὴς. σύμβολος.
Ε ἰσηνοῦμαι, συμβαλεύω. πραινῶ. διδάσκων. νουθετῶ.
Ε ἰσήλασαν, εἰσῆλθον. Εἰσήλατο. εἰσεπήδησεν.
Ε ἰσηλεῖν, εἰσάγειν. εἰσελαύνειν. Εἰσηλούσιον, τίμημα εἰσόδου ἢ τέλος. Εἴρησεν, εἰσφθαρῆ. Εἴσης, εἰσομοίρου ἴσης. Εἴσηται, παύσηται. Εἶσθα, πορεύσῃ ἢ πορεύου. Εἴσθμὸς, εἴσοδος, ὕδατος στενή.
Ε ἶσι, πορεύεται ἢ ἔρχεται. Εἰσὶ, τυγχάνουσιν ὑπάρχουσιν. Εἰσείασιν, εἰσέρχονται. Εἰσείδῃς, εἰσίδῃ. Εἰσείοις, εἰσέλθοις. Εἴσιθι, εἴσελθε.
Ε ἰσθμὴ, εἴσοδος στενή. Εἴσιμεν, εἰσερχόμεθα. Εἰσίοντο, εἰσήρχοντο. Εἰσίουσιν, εἰσέρχονται. Εἰσίτω, εἰσελθέτω. Εἰς ἰσόλλος ἢ καλλιγραφεῖν ὁ τὰν δὲ ἀμελλᾶσθαι. Εἰς κε κειμένον, ἐπεισαγόμενον ἢ ἐπείσακτον. Εἴσκομεν, εἰσάγομεν. Εἰσκόμενον, εἰσαγόμενον. Εἰσικεῖν, εἰσάγειν. ὁμοιῦν. δοκεῖν.
Ε ἰς κονιανοὶ, οἱ ἐφέσιοι ὡς αὐτίμαχος. Εἰς κόρακας, εἰς ἢ σκότος. Εἰς κείνει, εἰς χωείζῃ. μερίζει.
Ε ἰς κείνοιτο, εἰς φθοῖο κείνοιτο. Εἰς κυκλεῖσθαι, πολιφρέσθαι. Εἰς κυκλήσας, πολιελθών.
Ε ἴσκω, εἰκάζω. ὁμοιῶ. Εἰς κόνιν, εἰς γῆν. Εἰς λῆξιν, εἰς τελεότητα. Εἰς μελίπας εἰκώμασας. παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως πλουτησάντων.
Ε ἰς νέωτα. εἰς ἢ ἐπιόν. Εἰσόδια, πρόσοδοι αὐαλώματα. Εἰς ὁδὸν ὡρμήθην, αὐτὶ τῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλουν. Εἰσοικίζεται, εἰς φόρᾳ. ἢ εἰς φέρεται, ἢ ἰδιοποιεῖται. Εἰσίσοι εἰσενέγκοι. Εἰσοιχῦσιν, εἰς πορεύονται καὶ ἐνεσρεύκασιν. Εἰσόκεν, ἕως αὖ.
Ε ἴσομαι, γνώσομαι. ὀΐομαι, ὁμοιώσομαι. ἰσρύσομαι εἰσελεύσομαι. Εἰσομένας, γνωσομένας ὁμοιωθείσας.
Ε ἰσόμενον, ὁδοὶ πορευῶνται. Εἶσον, ἀγαθόν. Εἴσονται. γνώσονται μαθήσονται. Εἰσορόων, βλέπων.
Ε ἰς ὅλε, ἕως αὖ. Εἰς παραβολὴν, εἰς γέλωτα.
Ε ἰς πεπαικότες, εἰς πεπηδηκότες. Εἰς πεποιημένη, ἔξωθεν γεγενημένη. Εἰς ποιηνθενὸν νόδον.
Ε ἰς πράκτωρ, ἐπαίτης. Εἰς πραξάμενος, μεταβαλύσας ἀπαιτήσας. Εἰς πρᾶπε, ἀπαιτεῖ. Εἰς ῥὰ εἰς δὴ τοδὶ ὡός. Εἰσίω, ἱκετεύω. Εἰς τέλος, ἕως γάμης. Εἰς ἢ ἐνεδέδυβ, εἰς ἢ ἀπηχὲς εἰς χεῖρον ἢ κακόν. Εἰς φορὰ, τέλεσμα. Εἰς φρῆναι, εἰσάξαι ἕνεκεῖν. Εἰς φρήσασθαι καυχήσασθαι, μετὰ ὠδυσῆς ἐσενεγκεῖν. Εἰς φρήσῃ, εἰσαγάγῃ εἰσάξῃ.

εἰς χάος

Ἐ ις χάος εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς σφήμασιν. Ἐισσφῶϊν, εἰ ὑμῶν. Ἔισω, ἔσω ἔνδον. Ἐις ὦπα, ἀντικρυς, ἢ πρὸς ὄψιν. Ἐισωμίλει, ἐκολάκευεν. Ἐισωποί. ἐναντίοι. ἢ ἔσωθεν βλεπόμενοι ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες. εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν. κατὰ πρόσωπον εἶχον τὰς ναῦς. Εἶτα. ἔπειτα. μετὰ ταῦτα.

Ἐ ιτακεῖν, ἐληλυθέναι. Ἐ*ἐιτισκαὶ, πηγὴ παρὰ τοῖς κλειτορίοις. Ἐιτόγε, εἰ τοῦτο. Ἔιτοι θυμός. ἐάν σου ἡ ψυχή. Ἔιτω, ἐλθέτω. Ἐιφθεῖ, εἰβῆται.

Ἐ ιχέναι, ἐοικέναι. εἶχε, κατεῖχε. Ἐιχέσθην, ἐνείχοντο ἐθαύμαζον. Ἐΐχεται, οἴχεται. Ἐιχόμενος, κατεχόμενος. Ἐΐω, πορεύομαι. Ἔιωθεν, ἔθος ἔχει.

Ἐ ιωθότες, εἰθισμένοι, ἔθος ἔχοντες. Ἐιωθὼς, συνήθες ἔθος ἔχων. Ἐΐως, ἕως. μέχρι τίνος. Ἐΐωσεν, ἀπεώσατο. Ἐιῶσιν, ἐῶσιν. Ἐΐως, ὅπως. ἵνα, ἐφ' ὃν χρόνον.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Κ, καὶ ἀντὶ τοῦ προ. Ἐκάδευτον, ἐπένθουν.

Ἑ Ἐκάσβρον μακροβόλον. τοξότην. Ἐκάσβρος, ὁ μακρόθεν εἴρων τοῖς βέλεσιν.

Ἔ καθεν, μακρόθεν πόρρωθεν. Ἐκάθιζον, ἠτιῶντο. ἐμέμφοντο. Ἐκαθίσατο, ἀττικοί. ὅταν τίς ὠνούμενός τι τοῦ ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων παραχρῆμα αὐτῷ μὴ ἀπάγη, ἵνα δὴ κυρία αὐτῷ μένη ἡ ὠνὴ καὶ ἱερύσατο.

Ἐ καίνυτο, ἐνίκα. ἐκάκωσα. Ἐκαλαμήσαντο, ἀπεθέρισαν ἐκ τοῦ τοῦ πόρου καλάμης. Ἐκάλειος, ζεὺς, ὃν ἐκαλὴ ἱερύσατο. Ἐκαλία, πόρρωθεν. Ἐκάλλιθμος, ἱερὸς ἀφειμένος. Ἐκαλίξαντο, ἐσκήνωσαν. Ἐκάμαξεν, ἔσεισεν. Ἐκαμάτευσε. μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο καὶ ἔφυγεν. Ἔκαμεν, ἐπετέλεσεν. ἐποίησεν. ἠρρώστησεν. ἀπέθανεν. ἐκοπίασεν.

Ἐ κάμοντο, κατειργάσαντο. Ἔκανεν, ἐφόνευσεν.

Ἑ κανόμος, ἀγελαῖος φυμός. Ἐκάπυσεν, ἐξέπνευσε. κάπυς τὸ τὸ πνεῦμα καὶ συνέχειν. Ἐκαραδόκουν, ἐκαρτέρουν. ἐπετήρουν. Ἐκαρβάνιζεν, ἐβαρβαρίζεν. καρβάνων τὸ ὁ βάρβαρος, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐβαρβάνιζεν. Ἐκαρδίακεν. οὐκ ἂν ἐπάγη. τὴν καρδίαν.

Ἐ καρίωσας, ἀπέκτεινας. Ἐκάρκαιρεν, ἐπλήθυεν.

Ἐ κάρκαιρον ψόφον τινὰ ἀπετέλουν. Ἐκαρποῦτο, παρεκέρδαινεν. Ἐκαρτύνοντο, ὠχυροῦντο ἐξηραίνοντο. Ἐκάρωσον, ἐλειποθύμουν. Ἑκὰς πόλεως πόρρω μακρὰν τοῦ πόλεως. Ἑκαστάτω, πορρωτάτω μακροτάτω. Ἑκάστοις, ἐνίοις θατέροις. Ἑκάστοτε, ἀεὶ παρ' ἕκαστα. Ἑκαστέρω. πορρωτέρω κεχωρισμένως.

Ἐ κασώρευον, τὴν φόνον ἐπόρνευον. Ἐκάταια, τὰ πρὸ τοῦ θυρῶν ἑκάτης ἀγάλματα, τινὲς δὲ τὰ ἐν τριόδοις.

Ἑ κατεράκις, δίς. Ἐκατερεῖτο, πρὸς τὰ ἰσχία πηδῶν ἑκατέραις ταῖς πτέρναις. Ἑκάτερθεν, ἑκατέρωθεν τοῦ δύο μερῶν. Ἑκάτερον, τὸ δύο μεμερισμένον.

Ἑ κατέρωθεν, ἐξ ὅλων τοῦ μερῶν. Ἑκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες ἐμαστίγουν. Ἑκάτη βελέταο, τοῦ μακροβόλου. Ἑκατηβόλος καὶ ἑκηβόλος, ὁ ἕκαθεν βάλλων, καὶ ἐπιτυγχάνων. τινὲς δὲ ἐπεὶ ἑκατὸν βέλεσι τὸν ἐν πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν ἀπόλλων. Ἑκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι ἑκάτη κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Ἑκάτοιο, μακροβόλου. Ἑκατόμβαια, ἑορτὴ ἐν ἄργει καὶ ἀγὼν τελούμενος. Ἑκατόμβαιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ ἀθηναίοις καὶ ζεὺς ἐν γορτύνῃ καὶ παρακαρσι καὶ κρησίν. Ἑκατόμβας, θυσίας. Ἑκατομβεὺς, μὴν παρὰ λακεδαιμονίοις ἐν ᾧ τὰ ὑακίνθια. Ἑκατόμβη, θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν, ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. Ἑκατόμβοιον, ἑκατὸν βοῶν ἢ πολλοῦ ἄξιον. Ἑκατομβοίδιον, ἑκατὸν βοῶν τιμή. Ἑκατόμπεδον, τὸ θέατρον, ἢ ἑκατὸν ποδῶν. Ἑκατόνζυγος, ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα. Ἑκάτης νῆσος, ἡ περὶ λέσβον. Ἑκατονκάρανοι. ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι. Ἑκατόμπεδος νεὼς ἐν τῇ ἀκροπόλει παρθένοις κατασκευασθεὶς ὑπὸ ἀθηναίων μείζων τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν πορσῶν ποσὶ πεντήκοντα. Ἑκατόμπολιν, ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν. Ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν ἤτοι ἑκατὸν πόλεων ἔχουσαν ἄνδρας ἀριστέας ἐν τετορνευμένους, ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίταις ἱκανὴν πεζοῖς ἐφαρμοζομένην. Ἑκατόνσεμνον, πολὺ μέγα. Ἑκατόνχειρον, κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν. ἢ ἑκατόπηχυν διὰ τὸ μέγεθος. ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα.

Ἑ κατοστὺς, ὡς χιλιοστὺς συγγένεια. Ἔκαχεν, ὑπήντησεν. Ἐκβαβάξαι, ἐκσαλεῦσαι. σοφοκλῆς. ἐν ἀντηνορίδαις. Ἐκβακτηρίας, ἄρτεμις ἐν σίφνῳ.

Ἐ κβατάνων, πορσικῶν. Ἐκβατάνων, πόλις. Ἐκβακχεύει, ἐκταράσσει ἢ ἀσέμνως ἑορτάζει. Ἔκβασις. πέρας τινὸς ὑποθέσεως ἢ ἐκβλάστησις. Ἐκβεβόλβισται, ἐξώρυκται ἠφάνισται τῶν βόλων. Ἐκβελέων, ἐκ τῶν βελῶν. Ἐκβῆναι ὄρος. καὶ ποταμὸν διαβῆναι. Ἐκβήσεται, προβήσεται ἐκβαίνει.

Ἐ κβιβάζει, ἀνύει δοκιμάζει. Ἐκβιούζει, θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς. Ἐκβλίσαι, ἐκθλίψαι ἐκπιέσαι. βλίζειν τὰ κηρία ἐκθλίβειν. Ἐκβλιστέος, ἐκθλιπτέος. Ἐκβωλὰς, γῆ χωστή. Ἐκβολβίσαι, ἐκριζῶν ἀναστάσαι. Ἐκβολὴ σίτου ὁ πόρος. Ἐκβολὴ λόγου. παράβασις, μετάβασις. Ἐκβολίζεται, εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται. Ἐκβόσκεται, διεσθίει ἐκβιβρώσκει. Ἐκβρασθείη, ἐκβληθείη ἀπορριφείη.

Ἐ κβρασμὸς, ἔκζεσις, ταραχή. θήρυβος. ταραγμός.

Ἐ κγεγάμεν, ἐκγεγενῆσθαι. Ἐκγελιώσαιμι, ἐχλευάσαιμι. Ἔκγονα, τέκνα τέκνων. Ἐκγρυτεύσῃ, ἐξερευνήσῃ. Ἐκδάβη, ἐκαύθη λάκωνες. Ἐκδ' ἄγαγε, ἐξήγαγε δή. Ἐκδ' ἄγαγε πρὸ φόως δὲ προεξήγαγε δὲ εἰς τὸ φῶς. Ἐκδ' αἴνυτο, ἀφῃρεῖτο δέ.

Ἐ κδ' ἔβαν, ἐξέβησαν. Ἐκδεδασύνθαι, σῶμα δασὺ γεγονέναι. Ἐκδειματοῦντες, ἐκφοβοῦντες.

Ἐ κδείρεται, ἐκδερματοῦται. ἐκδ' ἕλον, ἐξέδωκαν.

Ἐ κδεμνίων, ἐκ τοῦ στρωμάτων. Ἔκδεξαι, ἀνάμεινον.

Ἐ κδέχεται, προσδοκᾶ. παραμένει. Ἐκδὲ χρυσηὶς νηός. ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ χρυσηίς. Ἐκδέψηται, ἐκμαστιγώσηται. Ἐκδὲ καρδίης, καρδία πόλις ἐν χερρονήσῳ, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν τὸν θυσίας καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη. Ἐκδ' ἦλθεν, ἐξῆλθεν. Ἔκδηλος, φανερὸς ἢ ὑπερέχων. Ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ ἀναχωρεῖ.

Ἐκδιαιτηθῆναι, διαγραφῆναι, ἢ διαπραχθῆναι.
Ἐκδιαῦ, αὐτὸν καὶ κέραμον σωτετει μιεῖον.
Ἐκδιάξρα, κλῶσμα, ὀστράκου. Ἐκδικεῖν, ἐξελαύνειν.
Ἐκδίκησις, αὐτοπάθεια. Ἐκδιώξως, προδιώξως.
Ἐκδιὸς, ὕδατα τὰ ὄμβρια. Ἐκδόται, προδόται, ἀφεδόται. Ἔκδοτος, προδεδομένος ἀφεδεδομένος.
Ἐκδύπησαν, ἐξερόντησαν. Ἐκδοχὴ, προσδοκία.
Ἔκδραχμον, ἐξάδραχμον. Ἐκδύφη, ἐξελθεῖν.
Ἐκδύετον, ἐξέδυσαν δικῶς. Ἐκδύνει, ἐξέρχεται.
Ἐκδυοῖν, ἐκδύο. Ἐκδύου, κακὸν κομμόν. Ἐκδυοῖν τελαβλέπεις, ἔλεγε ἐλέγχου ἀπὸ τῶν ὀξυγήρας ἢ ἄλλό τι πάθος ἐκ ὀξυδορκούντων, οὐδὲ ἐλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις. Ἐκδὺς, ἐξελθὼν, ἐκδυσάμενος. Ἐκδίωσε, ἐξέωσε δέ. Ἐκέασεν, ἔσχισεν.
Ἐκέδασεν, διεσκόρπισεν. Ἐκεῖ, μακρὰν πόρρω.
Ἔκεισεν, ἐκέντησεν. Ἐκείνω, ἐκεῖνοι δικῶς. Ἔκειρον, ἤθμον, αὐλίσκον. Ἐκέκασο, σύμφωνα. ἐδοξάζετο ἐκενόσμητο. Ἐκέκευθεν εἶχεν, ἀπέκρυπτεν.
Ἐκεκύδει, ὑπεχωρίκει. Ἐκέλεσθον, ἐπελάσθοντο ἐκλαθέσθαι ἐφίησαν. Ἔκελαοὶ, οἱ ἀπλικοί. Ἐκέλβυσεν, ἰδάγμαζεν, ἔλεγεν. Ἐκέκλετο, τὸ αὐτό.
Ἔκελσεν, ἔχισε. διέλυσε. κατέβλαψεν. Ἐκέλισεν, ἐκέλβυσεν. Ἐκέλσαμεν, ὡρμίσαμεν. Ἔκελσε, κατέλαβεν. Ἐκενώθησαν, βρίμωθησαν μετεβλήθησαν. Ἐκένωσεν, βρίμωσεν. Ἐκερκίζειν, ἀπώλλυεν. Ἔκερσεν, ἔκειρεν, ἔτεμεν, ἔκοψεν.
Ἐκβρτόμεον, ἠρέθιζον. Ἐκβύθανον, ἔκρυπτον.
Ἐκχειρία· ἀργία, ἀνάπαυσις, ἀνοχὴ φιλία. Ἐκεχάνδει, ἐκεχωρήκει. Ἐκέχειρον, τὸ ἀργύριον.
Ἔκφα, διεσκέδασα κατέκαυσα. Ἐκκιβολίαι, προέσεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι δυσοχίαι. Ἐκκιβόλος, τοξότης, μακροβόλος δύσοχος. Ἔκκιδεν, ἀπόλλυσι. Ἐκκίθεον, ἐβοήθουν. Ἐκκιλία, φιλοτησία, ἀρμόνη. Ἔκκιλος ἥσυχος, πρᾶος.
Ἐκκιρώθη. ἐσκοτώθη. ἐπτοήθη, ἐθανατώθη, ἀμείνονς δὲ ὠχρίασεν. Ἔκκιτι, σπένδει ἢ χωρεῖ. Ἔκκυμβος, ἔκπληκτος. Ἐκκθειάσαι, ἐπαινέσαι, ἢ ἔκθεμα. Ἐκκθέμεν, ἐκφέρειν. Ἔκκθεσις, ὀφειλή, παλαιὰ νομοθεσία πρόσταξις δόγμα. Ἔκθεσμοι. παράνομοι ἄδικοι. ἄνομοι. Ἔκκθετα, ἐκκειμένα. Ἐκκθειλεῖ, μισεῖν ποιεῖ διεγείρει.
Ἔκθορεν, ἐξεπήδησεν. Ἔκκθρος, τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος, οἱ δὲ ἐκβροιβος. Ἐκκθορνύμενος, ἐκπηδῶν.
Ἐκθοράφει, ἐκδιώξει ἀπὸ τῆς ἐκθορᾶν. Ἐκθορᾶν, ἐκπηδῆσαι ἐκβαμεῖν. Ἐκθορών. ἐκπηδῶν ἐκπηδήσας. Ἐκκθόντας, ἐξορχομένους. Ἐκθρώσκει, ἐκπηδᾷ. Ἐκκθύζει ἐκζεῖ ἐξεμεῖ. Ἐκκθύεσθαι, ἐξιλάσκεσθαι. Ἐκκθύματα, ἐξιλαστήματα. Ἐκκθύμενος, λῶμα· κόμβος ταχύς. Ἐκκθυμῶ πεσεῖν, μισητὸν εἶναι αἱρετὸν ἐκπεσεῖν τῆς τύχης. Ἐκκθύμως, προθύμως κατὰ ψυχήν.
Ἐκθύωσιν, ἐκζέωσιν ἐκπίπτωσιν. Ἐκίαθεν, ἐπορεύετο. Ἐκίγχανεν, ἐτύγχανε κατελάμβανε, εὕρισκεν.
Ἐκίσβατο, διεσκορπίζετο ἐσκεδάννυτο. Ἐκίνδαλμον. ἔψηλεν. Ἐκινδάλμασεν, ὑπέψηλεν ἀπὸ κινδάλμου, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιὸν κινδάλμος. Ἔκιον, ἐπορεύοντο. Ἐκίσησεν, ἐγέννησεν. Ἐκίχανεν, ἔλαβεν, εὗρεν. Ἐκιχήσατο, κατέλαβεν. Ἐκκαιδεκάδωρα, ἐκκαίδεκα παλαιῶν, δῶρα γὰρ παλαιὰ. Ἐκκακοῦμεν, ἐχμελῶμεν, ἠκηδιῶμεν. Ἐκκακὴ, ὦδε. Ἐκκαλάξαι. κλῖναι τὸ ἱστίον. Ἐκκαλεῖται, προκαλεῖται.
Ἐκκαλύπτων, φανεροποιῶν. Ἐκκενάξειν, ἐκκενώσειν ἀπὸ τοῦ κανοῦ διορυχήσειν. Ἐκκαπηλεύω, δολοῦν. Ἐκκαυλῆσαι, ἐπιδοῦναι. Ἐκκαχρύσω, ἐκκονίσω, ἐκτινάξω, ἢ σωτείνω οἱ δὲ κείμενα.
Ἐκκαίασ', ἐκκωφώσας. Ἐκκεκελμένειεν, ἐκκέκλικεν. Ἐκκεκλημεσμένη ἐκπεπλυμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γενομένη. Ἐκκεκαλαμμένα· γελυμμένα.
Ἐκκεκαμμένος ὁ ἀπὸ τοῦ κυβεύειν τὰ αὐτοῦ ἀπολέσας, ὅπερ νῦν ἐκκεκαπισμένος φαμέν, ἢ ὁ ἀποκεχειρισμένος. Ἐκκεκαινίσθαι τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι.
Ἐκκεκεικὼς, ἐκκεχωρικώς. Ἐκκεκόπται, ἐξήρτηται, σοφωκλῆς συλλόγῳ. Ἐκκεκευθμῶν, τῶν κοίλων τόπων. Ἐκκεχειρία· ἄνεσις, ἀργία, σωθήκη, ἀνοχὴ πολέμου εἰρήνη. Ἐκκέκυφεν ἀνώρθωσεν. Ἐκκεχαλασμένη, ἐψυχωμένη, ἐκκεχρουσμένη.
Ἐκκεχειλωμένη, οὐ χείλους ἔσα. ἐκφαίνεσι γὰρ ὧν κωμικῷ, χείλος θεράπων ὦ, ὃς σωεποιεῖτο κωμῳδίας. Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον. Ἐκκλιπεῖ, ἐκπορεύεται. Ἐκκλισία σωόδος, σωαγωγὴ πανήγυρις. Ἐκκλικρι, λίκαι αἱ ἐκ τῆς ξένης λεγόμεναι καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Ἐκκλίμακος, τοῖς πύκνασι, ὁπότε χρονοτριβοῖεν, κλίμαξ ἐτίθετο κατὰ τὸ μὴ μένειν ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας. Ἐκκολλαβήσαντα, ἐκλακέντα ἐκφρονήσαντα.
Ἐκκολεῖο, ἐκ τῆς ξιφοθήκης. Ἐκκομιδὴ· ἐκφορά.
Ἐκκομίσαι, ἐξελάσαι. Ἐκκομίζονται, ἐκφέφονται. Ἐκκομοδεύω, τὸ ἐν ὕπνῳ φρυγεῖν, καὶ κατὰ τὸ φρυγεῖν. Ἐκκοπῶν, ἐκ τῶν ἀδικῶν.
Ἐκκόρυδος, ἐκ τῆς πολυκεφαλαίας. Ἐκκορῶσι. φθείρασιν, ἐκκαλοῦσιν. Ἐκκοχύζειν, ἐκκοιτίζειν.
Ἐκκῆλαι, πορεῦσαι. Ἐκκηλισοὶ στέφανοι μεγάλοι ἀσροί. Ἐκκραγεῖν, ἐκβοῆσαι. Ἐκκρινεῖ, χωρεῖ. Ἐκκρίνεται, ἐκρίπτεται ἐκρέει.
Ἔκκρισις, ἔκρυσις, ἰσρώς. οὖρον, κόπρος, ἢ φόρεαξ τινὰ διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω. Ἔκκριπτον, ἐπιλεκτὸν, προκεκριμένον. Ἐκκρούει, ἐκβάλλει.
Ἔκκριτος, ὁ ἐκλελεγμένος. Ἐκκύεις, ὀρεβίξῃς ἐπισείεις. Ἐκκυκλεῖ. ἐκκαλύπτει. Ἐκκύματα, ἐξανθήματα.
Ἐκκυνοῖ, νόσημά τι κοινόν.
Ἐκκωνεῖ. ἐγχωρεῖ. Ἐκλαγξαν, ἀνάρθρων, ἐβόησαν, ἤχησαν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν, ἀεὶ τὸ τόπον ἐβόησαν. Ἐκλακτισμός. σχῆμα χειρικὸν, ὀρχήσεως σώτονον.
Ἐκλαμβανέτην, ἐλάμβανον δυϊκῶς Ἐκλαφύακες, νάθος. Ἐκλαχὼν, διαλαχών. Ἐκλεαυθείης, ἐκλιβείης. Ἐκλείποντα, διώοντα. Ἐκλέλαθεν, ἐξελάθοντο.
Ἐκλέψει, ὑστερεῖ ἀπολεῖται. Ἐκλέλαθον, ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν ἀπελίωξαν ἐξήλασαν.
Ἐκλελαμμένον, ἐξεσταμένον
Ἐκλελαπημένον, ἐκπεπονημένον.

Ἐκλελισμένος,

ἐκλελισμένος, ἐξεσταμμένος. ἘΚλεο, κλέος εἶχες. ἘΚλεπεῖ, ἐκπορεύεται. ἘΚλεχάων, ἐκ τῆς κοίτης. ἘΚλέλαται, ἐκλεπίσαι. ἘΚλέλαθο, παρελογίσατο, ἢ πάτησεν. ἘΚλυδωνίζεσθε, ἐμαντεύεσθε, ὁ ἀφ' ἀκοῆς μαντείαν δεχόμενος. κλήμινης, ἐκ τῆς λήμνου. ἘΚλιροδότει, ἐκλήτευσεν, ἐνίκησεν. ἘΚλικίαι, λεπτῶαι. ἘΚλήθης ἐξάπτης. ἘΚλιναν, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. ἘΚλίνθη, κατεκλίνθη. ἘΚλιπαρεῖ, λίαν παρακαλεῖ. κλογον ὄν, μεταξὺ λόγων. ἘΚλίπει, ἐξέλιπεν, ἐμειώθη. ἘΚλιχάζει, ἐξορμᾶ θρίξ. ἐκσοβεῖ. κλογήν, κάλαθον λάκωνες. ἘΚλογισίαν, ἀεὶ θμησιν. ἘΚλογον, δήλησιν αἰσχύλος σαλαμινίαις. κλόπεον, ἔφθειρον. ἘΚλονεῖτο, ἐταράσσετο, κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. ἘΚλούηται, ἐκνίπτηται. κλυεν, ἐπήκουε, καὶ ἔκλυθι ἔκλυον ὁμοίως. κλυρὸν χλωρὸν δίυγρον, ἢ νοτερόν. σῖκμον, ὑγρόν. κλυτος, εὔδοξος τίμιος. ἘΚλύρισον, ἐκλύεισον κάλυμμον. ἘΚλωπίζει, λωποδυτεῖ. ἘΚλωπίζεται, βαναυσίζεται ἀχαιὸς οἰκίποδι. ἘΚμαγεῖον, ἐκτύπωμα ὑπογραμμὸς, σφραγίς. ἘΚμαγῆσαι, ἐκτυπωθῆναι. ἘΚμαγφωθεὶς, ἐξομοιωθεὶς, ἐκμάσσ. ἘΚμελάθρων, ἐξ οἴκων. ἘΚμελὴς, ἀνάρμοστος ἄτακτος ἀρύθμος. ἘΚμελίτης μαστιγίας ἀφισοφαὴς ὁ βαρβάχρις ὑπήλλαξεν, ἀντὶ τοῦ φαίνει, ἐκμελίτης ἡρακλῆς, μετημφίεσαι τὴν πλὴν ἡράκλειον στολήν. καλεῖται δὲ ὁ ἐκμελίτης ἡρακλῆς, ἀλεξίκακος. ἘΚμελος, ἀλαλάμος. ἘΚμετρειωροῦνται, μετρωρίζονται. ἘΚμαρτυρία, ἡ τοῦ ἀπόντος μαρτυρία. ἘΚμαθοι, οἱ μαθὸν μὴ λαμβάνοντες. ἘΚμηνίων ὀργιζόμενος. ἘΚμηχανῶμαι, καταστυβάζομαι. ἘΚμηχανώμενος, καταστυβιάζων. ἘΚμελίασεθαι, κατα πραΰνειν. κμελιχθεὶς, ἐξημερωθεὶς. ἘΚμιμούμ, ὁμοιάμενος. κμήλη, ἐξέλθη. ἘΚμύξαι, ἐκπέζθη. ἐκπαίνθη. ἐὰς, ἐκπαιθεὶς ἐκθηλαθεὶς. ἘΚμυκτηερισμὸς, χλευασμός. ἘΚνυβύμυκτιν, κατέβαλλεν. κνέασ', ἐξ ἀρχῆς. ἘΚνῆναι, ἐξαπατῆσαι. κνδύσας, ἐκκολυμβήσας. ἘΚνενεμήκασι, παραδεδώκασιν. ἘΚνενέμηται, ἐξῆλθεν ἐξῆκται. κνεφίας, νέφελόν τι. ἄνεμος, ὄμβρος. βροχὴ ἀφ' νεφῶν. ἘΚνικῶτο, ἐφθείροντο. ἘΚνιψις, ἀπόσμυξις κάθαρσις. ἘΚνόμων, διακριτόν. ἘΚνιμίως, κακῶς. μεγάλως. ἘΚνοον, ἔννοια ἀνόητον. κνοπλῦσαι, ἀναῤῥῶσαι, ἐκνόσου ἀναλήψασθαι. κνοσφίσαι, ἐκβαλεῖν. ἘΚκάθη, ἐπενοήθη ἐφωράθη. ἘΚκάμεν, ἐκύησαμεν ἐπυθόμεθα. ἘΚκδμβύετο, ἐφέρετο ἐπυνθάνετο. ἘΚκήσεν, ἀνέλαβεν. κοινοβουλέτο, ἐκοινοῦτο. ἘΚκολώα, ἐθορύβει, ἢ τάκτει. ἘΚκολλόπωσε, σωκάρμοσε κόλλη· καὶ γὰρ ἡ κόλλα ἀφὸ τῶν κολλόπων. ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίνονται οἱ κόλλοπες· καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς κόλλοπα ἔλεγον, ἀφ' ἧ δερματίνοις ἢ παλαιὸν χρῆσθαι. ἀχαιοὶ ἴελον. ἘΚομὴν, ἴδομεν. θρόμην. ἠδόμεθα. ἘΚόμισεν, ἔλαβεν. ἐφόρτισεν. ἐκρίσατο, ἐπιμελῶς ἔθρεψεν. ἘΚομπαίθη, ἢ πατήθη. ἐὶς ὄρκον διετέθη. ἘΚονδύλιζον, ἔτυπτον κονδύλοις ἤγουν δακτύλοις. ἘΚονίεσθ, ἐπέπασο κόνιν ἢ σὺν κόνι ἔκαμνεν. ἘΚόνιον, ἔκνυον ἢ ἴδιον κόντε, δυϊκῶς βουλόμενοι. ἘΚοντὶ, θελήσει. ἑκουσίως. ἘΚοντὶ, ἐθελοντί. ἘΚόπασεν, ἐπαύσατο. ἘΚορέσατο, ἐκορέσθη. ἐπλησθη. ἘΚορδύετο, ὑφοῦ ἐκορυφοῦτο. ἘΚορείζεσθ, ὑπεκορίζεσθε παρὰ τὸν παῖδα οὐκοῦρον φασίν. ἘΚορυβαύπιζε, τοῖς κορύβασιν ἐπαλέτο. ἘΚορυπίασ', ἐγαυείασ'. ἘΚουσάζεται, προαιρεῖται προσφέρει. κούσιον, θελούση διανοία. ἘΚπάγλως, ἐκπληκτικῶς. ἰσχὺς μεγάλως. θαυμαστῶς. ἔξοχα. ἘΚπαγλον ἐπύξαθ, ἐκπληκτικὴν ἐκαυχήσατο. ἘΚπαγλον θαυμαστόν. ἘΚπλαγιῦθαι, θαυμάζειν. κπαγλόταται, θαυμαστόταται ἐκπληκτικώταται. κπαγλα θαυμαστὰ μεγάλα ἔξοχα. πολυπλά. ἘΚπαθος, ἀφόπλικτον. ἘΚπάλαιος, ἀπάνδρος. κπάλαισα δῆνα ὑπερήφανα. ἘΚπαλαχὴς, ἐξ ἀρχῆς. ἘΚπαλὲς, ἔξαρθρον. ἘΚπάλη, ἐχωρείθη. ἀπίση. ἐξέπεσεν. ἘΚπαλίσαντες, ἐκπεσόντες. ἘΚπαλακίδιοι, οἰνόβιοι. ἘΚπάλιον, ἀκλήρωτον. ἘΚπαλιν κοτεῖν, ἀνταπολογεῖν. κπαλαγότητα, ἐξαισιότητα. ἘΚπάλτιον, ἔξαλλον οὐχ ὅμοιον. ἘΚπαραβολῆς ἐκ παρακινδυνεύματος. ἘΚπαραλλήλου, ἐξ ἰσότητος. κπαραλίασ', ἐκ παραθαλάσσης. ἘΚπαράλλου, ἐξ ὁμοίου. ἘΚπασεῶν, ἐκπασῶν. ἘΚπάτιον, ἐξω πάθου. ἘΚπάτου, ἐκποδών. κπάτειον, ἀνόμοιον. ἘΚπαυμα, ἀνάπαυμα. κπεκτουμένη. κτενιζομένη· καὶ τίλλουσα. κπελίου, ἐκτὸς κεκαλωμένου χωρίου καταστρέψασθαι. κπέλει, ἔξεσιν. ἘΚπελύει, ἐξωθεῖ. ἘΚπεπαταγμένος. ἐκπεπληγμένος. ἐκφρων. ἘΚπεπολέμωται, ἐχθραίνῃ. ἘΚπεπότημαι, ἐκπέπληγμαι. ἘΚπερδίκησαι, ἢ διολιῶσαι καὶ διασβαίναι ἀφ' τῶν περδίκων μεταφορικῶς· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον ἡ διασβάσιον τοὺς θηρῶντας. κπέρδι, ἔξεσιν. ἘΚπερδινόασ', ἐξ ἐπινοίασ'. κπερδιουσίασ', ἐκπλήξους ἐκ τοῦ ἐνδρέχοντος. κπερδιζοπῆς, ἐξ ἀρχεροφῆς ἐνίκησε. ἘΚπέρσαι. ἐκπορθῆσαι. ἐλεῖν. λαβεῖν. ἘΚπέρσαντα. κπορθήσαντα. ἘΚπέρσωσιν, ἐκπορθήσωσιν, ἔπεσον. ἐξέπεσον. ἘΚπετελαλεῖν, παχωθῆν ἱμάτιον λάκωνες. ἘΚπεφανωμένος, ἀπόπλικτος. κπεφάνωται, ἀπόπλικτος γέγονεν. ἘΚπεφύκασι, βεβλασήκασι. γεγένηνται. ἘΚπέμψασ', ἐκγυμνώσας ἢ πολυβαλλόμενος. ἘΚπνιεῖται, ἐκμυείασται. ἘΚπίαρ, λιπαρόν. ἘΚπμπλαίαι, ἀφοπλιρωῶ. ἘΚπίνειν, προπίνειν, ἐκπιφάσειν· σὺν θυσίαι. ἐξορμᾶν. ἘΚπλαγεὶς θαυμάσας. ἘΚπεπαταγμένος, ἐκπεπληγμένος. κπλαγούμεναι, ἐκπλήττομαι, μαινόμεναι. ἘΚπλαγῶς, ἐξόχως θαυμαστῶς. ἘΚπλαγο, ἐξεπήδησεν. ἘΚπλήρωρον, ἐκπεπληρωκέναι ἑαυτήν. κπλησύεσθαι, ἐκπλήττεσθαι φόβῳ. ἘΚπλῆξις, ἐκφόβησις. ἘΚπλῆξειν, ἐκπλαγῆναι πυῖ

σειν, ἐκφοβήσειν. Ἐκπλήσσει, ἐκφοβεῖ. ἐκπλήττει.
Ἐκπλήσσοιτο, διάγοιτο. Ἔκπλοιτον, τὸ παράτισιν ἐξίτηλον καὶ ἁλμυρὸν βάμμα. Ἐκποδὼν, ἐκμέσου ἐξαλείφεσθαι. Ἐκποίητος, ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρω εἰς ὑποποίησιν. Ἐκπορκιῶ, ἐκτιλῶ. Ἐκπολιορκεῖ. ἐκπορθεῖ, πολεμεῖ, πόλιν. Ἐκπολίων, ἐκ τῶν πόλεων. Ἔκπομα, φιάλη ποτήριον. Ἐκπομπή. ἀποστολή. Ἐκπολεμῶσαι, πολεμοποιῆσαι.
Ἐκπορθεῖ, αἰχμαλωτεύει. Ἐκκαρποῦσθαι, *φιβλοῦσθαι. Ἐκπορίσαι, ἐκβαλεῖν, ἐξανύσαι. Ἐκπρεπέα, ἐκπρεπῆ ὡραῖον περικαλλῆ. Ἐκπρεπὲς, ὡραῖον, παρὰ τὸ λίαν πρέπον. Ἐκπρεπῶς, ἐκδήλως.
Ἔκπρησιν, ἐκπύρωσιν. Ἐκπρίου, ἀγόρασον, ἐλευθέρωσον. Ἔκπροθεν, ἐκπαλαιοῦ, ἐκπροθορών. ὁρμήσας.
Ἐκπτήσονται, ἐκπεταθήσονται. Ἐκπτύστων, φανερῶν ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν. Ἐκπωλεῖσθαι, προγυμνάζεσθαι. Ἐκπώματα, ἀγγεῖα τινὰ ἢ ποτήρια.
Ἐκράενεν, ἐπλήρου, ἐτελείου ἐκραταίωσεν, ἐδυνάμωσεν. Ἐκρατύναντο, ἐκραταίωσαν. Ἐκρατυνάσθην, ἐκράτυναν δυικῶς. Ἔκραινον, ἐτίμων.
Ἐκραστωνῆσαι, εὐχερῆ ἀποφῆναι. Ἐκρατηρίσθημεν, ἐμεθύσθημεν. Ἐκρεθέων, ἐκ τῶν μελῶν.
Ἐκρήμνισαν, ἐκρέμασαν κατεκόντισαν. Ἐκρήξω, ἀνοίξω. Ἐκρησσῶν, ἐγρηγορῶν φυσῶν. Ἐκρίθη, ὡρίσθη. Ἐκρίνατο, ἐπελέξατο, ἠρίθμησεν. Ἔκρινεν, ἐξελέξατο, ἐδίκασεν. Ἐκρόαινον, ἐπεθύμουν.
Ἐκροίην, ἔκρυσιν. Ἔκρυεν, ἤσθιεν. Ἐκρούσω, ἐπεκρούσω. Ἐκρυῆναι. παύσασθαι παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον. Ἐκσεσοβισμένοι, ἐκτεταραγμένοι.
Ἐκσιφωνισθείη, διασκορπισθείη. Ἔκσκευα, τὰ παρεπόμενα πρόσωπα ἐνδὶ σκηνῆς. Ἐκσπείρης, ἐκτάγματος ἐκνουμέρου. Ἔκστασιν, ὕπνον φόβον.
Ἐκστέψασ λόγον γυμνώσας ἐκκενόσας. Ἐκστύψης, ἐκκαύσης. Ἐκσῶν ἐκ τῶν σῶν. Ἐκταθῆναι, ἁπλωθῆναι. Ἐκταδίην, μεγάλην, ὥς τε διπλῇ χρῆσθαι. Ἐκταῖον, αἱ δέκα κοτύλαι. Ἐκταίους, τοὺς ἐκχοινικῶν ἕξ. Ἐκτάμησιν, ἐκτέμη.
Ἐκτανθαρύω, τρέμω. Ἔκταν, ἔκτειναν. Ἔκταλος, ἀκάνθης εἶδος. Ἐκταρβημένον, ἐπτοημένον.
Ἐκτάσσοντα, χαράσσοντα, γράφοντα. Ἐκτεθηλισμένον, ἐκτετηκός. Ἐκτεθηλισμένοι μαλακισθέντες, κεκοπιακότες, ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι. Ἐκτέθυμένα, ἐκτετυφωμένα. Ἐκτεθύμεθα, ἐκτετυφώμεθα. Ἐκτείνασ ἁπλώσας, τανύσας. Ἐκτελέουσιν, ἐπιτελοῦσιν. Ἐκτείνεται, ἁπλοῦται.
Ἐκτείνου, ἁπλώθητι. Ἐκτεκονίης, ἐκ τῆς κόνεως.
Ἐκτενεῖ, ἐπιμελεῖ. Ἐκτενὲς, διατεταμένον. Ἐκτενία, ἅπλωσις. Ἐκτενίαν, συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐτό. Ἐκτενῶς, προθύμως ἢ διατεταμένος.
Ἑκτέον, ληπτέον. Ἔκτεμπροι, προσμένοντες.
Ἐκτεταμένως, ἁπλωμένως. Ἐκτετάφρευτο, ἐξώρυκτο. Ἐκτετηκότας, ἀποπληρώσατας, καταβαλόντας. Ἐκτετραμένος, ἀπεστραμμένος.
Ἐκτετρυχωμένους, καταπεπονημένους, ἐκνενευρισμένους.
Ἐκτεφροδέων, ἐκτεφροειδών. Ἑκτήμοροι, οἱ ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες. Ἐκ τῆς ὀσφύος, ἐκ τοῦ σπέρματος. Ἔκτη τρίτη τετάρτη νομίσματα ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ. Ἑκτικῶς. σχετικῶς ἢ κατὰ ἕξιν, ἕξις δέ ἐστι, δυσμετακίνητος τρόπος ἤτοι διάθεσις. Ἐκτίλαι, ἐκτινάξαι. Ἐκτιλώμενοι, συνηθισμένοι, συνήθεις ὁμοίως. Ἔκτιμα, τὰ ἐπιτεταγμένα τῇ τιμῇ. Ἐκτιμημάτων, τίμημα, διανέμεσις τῆς πολιτείας, διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ σόλωνα εἰς τέσσαρα ὧν ἦν ἐν τὸ πεντακοσιομέδιμνον.
Ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. Ἐκτινύς. ἀποδιδοὺς τιμωρίας. Ἔκτισαν, ᾤκησαν, κατεσκεύασαν.
Ἐκτίσει, ἀποδώσει. Ἐκτίσων, ἀποδώσων. Ἐκτιστής, ἀποδότης. Ἐκτοῖο ἐκ τούτου. Ἔκτοθι, ἐκτὸς ἔξωθεν. Ἐκτόκων, ἐκτοκετῶν. Ἐκτολυπεύσας, τελειώσας. Ἐκτομάδια, εἶδος δόρατος.
Ἐκτομᾶς, περικεφαλαῖ ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν.
Ἐκτομεὺς, τομεὺς τμητής. Ἐκτομάς. εὐνοῦχος σπάδων. Ἐκτομὸν, ἐλλέβορος καὶ ἄτμητος λιβανωτός.
Ἔκτ' ὀνόμαζε καὶ ἔλεγεν, ἐπείθετο. Ἔκτοπα, ξένα.
Ἔκτοπον, ἔξοδον. Ἔκτοπον, χαλεπὸν, ξένον. Ἐκτοπώτατον, ἐξεστραμμένον. Ἐκτόπως, ὑπεριβολικῶς, μεγάλως, ἀπρεπῶς. Ἐκτόρειοι, κομῆται. δαύνιοι καὶ πευκετίοι ἔχοντες τὴν ἀπ' ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα. ἑκτόρεον δὲ, τόνδε τοῦ ἕκτορος. Ἐκτορμῶν, ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου.
Ἐκτορμεῖν, ἐκτετράφθαι τοῦ δρόμου. Ἐκτόρνης, ἐκμύθου, ἐκ τοῦ καθήκοντος. Ἔκτορες πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. σαπφὼ δὲ τὸν δία. λεωνίδης δὲν κροκύφαντον.
Ἑκτὸς δίχα. πάρεξ ἢ ἔξω. Ἔκτοσθεν, ἔξωθεν.
Ἐκ τοῦ δή. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. Ἐκτούμπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ αὐτομάτου.
Ἐκτραγῳδεῖ. ἀποιμώζει. ἀποθρηνεῖ. Ἔκτωρ, ἐν ῥυμῷ πάσσαλος. Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν.
Ἐκτρέπειν, ἀποστρέφειν, ὕδωρ. Ἐκτριβῆναι, ἀπολιφθῆναι φθαρῆναι. Ἐκτριβαὶ, τριβαὶ χωρισμοί. προφάσεις. Ἐκτρίτης λόγος. Ἐκτριτημόρου, ἐκτεσσαρῶν ἡμιεκτέων. Ἐκτροπαί. τρίβοι. προφάσεις χωρισμοὶ, καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος.
Ἐκτροφωλέων, σποδοειδῶν. Ἐκτρόχαλον, ἔκτροχον. Ἐκτρυπῆσαι, ἐξελθεῖν λεληθότως. τρυπῆσαι δὲ τὸ παρελθεῖν. Ἐκτρύχωσον, ἔκτριψον.
Ἐκτρυωθεὶς, φθαρείς. Ἔκτρωμα, παιδίον νεκρὸς ἄωρον, ἐκβολὴ γυναικός. Ἐκτυφῆναι, ἐκτυφωθῆναι. Ἐκτύμβοιο θορών. ἐκπηδήσας μεγάλως ἐκ τοῦ τάφου καὶ τῆς γαστρός. Ἔκτυπεν, ἐβρόντα. Ἐκτύπωμα, ἀλλοίωμα. ὁμοίωμα. Ἐκτυπώτερον, κυριώτερον φανερώτερον. Ἐκυΐσκετο, ἐν γαστρὶ ἐλάμβανεν. Ἐκυκᾶτο, ἐταράσσετο. Ἐκύκων, ἐτάραττον. Ἐκύπταζον, ἐκ *πλήρωτον ἔκυπτον ἠλογήθην. Ἐκυραὶ, πενθεραί. Ἐκυρὸς ἀνδρὸς πατήρ. πενθερός. Ἐκυρὰ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρὸς πενθερά. Ἐκύρησα, εὗρον ἔτυχον ἐπέτυχον. Ἔκυρσαν, τὸ αὐτό. Ἐκύρωσαν, ἐβεβαίωσαν. Ἔκυσεν, ἐφίλησεν. Ἔκυψεν, ἀπήγξατο. Ἐκφάδην, φανερῶς. Ἐκφάναι, φανερῶσαι. Ἐκφαίνει, δηλοῖ φανεροποιεῖ. Ἐκφάνδην, φανερῶς ἢ ἐξειπεῖν. Ἐκφαντόν. φανερόν.

ἐκφανίζεται, μιαίνεται. Ἐκφαντα, πολλά.
ἐκφαντίσματα, τὰ ἐκ βαλλόμενα, ὅτε ἡφαιρώσι τοὺς φάτνας. Ἐκφανσις, ἀφάνισις. Ἐκφέρειν, ἐξενέγκειν. Ἐκφαίτωρ. Ἐκφοινίξαι, ἀναγνῶσαι. Ἐκφοραὶ, ἔξοδοι ταφὼν ἐκ τῶν ἐπιμνήματος, διέρχεσθαι. Ἐκφορῆται ἐκφέρονται.
ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. Ἐκφορίαν. καρφούς.
ἐκφορεῖ, ἐπανίζει ὑπάρχοντα. Ἐκφρασις. ἐπιφυμία. λόγος ἀνωργής. Ἐκφρυασμοῦ, ἐξ ἐπαρμοῦ.
ἐκφρων, ἐκστὰς φρενῶν. μαφρός. Ἐκφυλάσαι, ἐκκαθάραι. Ἐκφυλον, τὸ μὴ συγγενὲς, ἀλλόφυλον. Ἐκφωῶαι, ἐκβλαστῆσαι, γλυκανθῆναι.
ἐκφυράματος, ἐκκαθάρματος. Ἐκφυσις, βλάστησις, ἔτορον οἱονεὶ πυλωρόν. Ἐκφυσήματα, πέραι ὑπερέχουσαι τῆς γῆς. Ἐκφοιτᾶν, ἐξερέχεται.
ἐκχερέων, μαχαιρέων. Ἐκχαύων, μεταίρων.
ἐκχείρημα, τόλμη. Ἔγκχυλον, ἔγκχυσον. Ἐκχέων, πολυχέων. Ἐκχίρηξθε, ἐκχειρήλωμένοι λάκωνθε. Ἐκχυθήσεται, ἀπολωθήσεται. Ἐκχυμωθῆναι, ἐκπεσῶσαι. Ἐκχύτειζον. ἔκβαλλε. Ἐκχυρώματα, αἱποιῶδεις συλλογαί. Ἐκχωνσι, ἐκκλίνσι, λάκωνθε. Ἐκχώρης, ἐκ τῆς χώρας ἐκ τοῦ τόπου. Ἐκψύχυσι, λιποθυμοῦσιν.
κωδωνίζοντο, πολυβόητοι ἐγίνοντο. Ἐκκωλώνισιν, ἐδοκίμασιν. Ἐκκωθωνίζοντο, εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον. ἐμεθύσκοντο, ἐμέθυον. Ἐκκωμώδησιν, διέπαιζον διεθρύλλησιν. Ἐκὼν, θέλων βουλόμενος.
κώνη, ἔσχεφεν. Ἐκκώπασιν, ἐπαύσαν.

ΤΟ Ε̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ̄.

λα, *ἐκείναμεν καὶ ἥλιος αὐγὴ καῦμα, βάδιζε. λέγε. λάκωνθε. Ἐλαφηνῷ δι ὃς ἰδρὼν ἡδωλώνη. καὶ οἱ ἱδρεῖς ἐλμοί.
λάαν, ἐλαύνειν. Ἐλαίος, ἀμπέλου εἶδος. Ἐλάζεθ, ἐνωλινδεῖτο. Ἐλαθρὲς, ἡλιοθαλές. Ἐλαθρὰ, ἐλαφρὰ, ἢ οὐ ἐλαίῳ ἐφθά. Ἐλαθύσας, διὸς ἱδρὼν ὠκύπρωρ. Ἐλαία, λίφρα κυρίως καῦ μόρος.
λαίανεν, ἐλέπτυνεν. Ἐλαιάδεσσι, νησύς. σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκόντων δοτὸν ἢ ἐλαίαν ἢ λαιάεσσι αὐτὶ τῶν σκαιὰ ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ λαίζεσθαι, πάντα λαιζομένη ἢ καταθέουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. Ἐλαΐζων, ἐλαιόχρους. Ἐλαιοῦται, θεὶξ σοφοκλῆς ἰαΐλω, ἀφίσαρχος ῥυπαίνεται, βέλτιον δὲ λαμπρύνεται.
λαιοτῶ, ἐλαιοβαθεῖ. Ἐλαιόφρων, ἀμέριμν.
λαιοῦς ὠκύπρω, ὀζύς. Ἐλαιοχύτας, *ἐπδραινόμενος. Ἐλαιὸς, φαρμακεὺς παρὰ ἑρολίοις.
λαῖς, αὐλίλω. Ἔλακεν, ἐφθέγξαθ. Ἔλακεν, ἐλόφησεν. Ἔλαμαν, ὑπόρθυρον. Ἔλαμῆται, πάρθοι. Ἔλαμος, ὁδός. Ἔλανος, ἱκτῖνος.
λαναφεῖν, ἐλαύνειν. Ἐλαπάχθη, σωεσάλη.
λάπεδον, τέμενος. Ἐλαπίνησιν, ἑορταῖς.
λαρ, βοήθεια. Ἐλαράι· τὰ ὠνῶν τῶν ὀδοιπόρων ἁρμοζόμενα. Ἐλάρχει, ἔλαβεν, ἐπόρισεν ἠθέλεν. Ἐλάσαι, φθάσαι. παστάξαι· διῶξαι. ὀρύξαι θῆσαι ἀναχῆν. Ἐλάσασκεν, ὠνεῖτο ἐπλήτεν.
λασεν, ἐκχειρὸς ἔρωσεν, ἔσκαψεν, ἔπληξεν.
λαθαίνομεν, ἡκολασαίνομεν. Ἐλασία, λίωξις.
ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς ἀβρονταὶ, ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τοῦ διὸς ἡ βροντὴ ῆ. Ἔλασιεν, ἤλασεν, ἐκέλευσεν. Ἔλασμα, ὑπέρπυρον. Ἐλαμίτη, πρῶθοι.
ἐλασμίη, κυρία. Ἐλαστόω, ἀνρύθμω. Ἔλασεν, διέλασεν, ἤλασαν, ἐπέρασεν. Ἐλάστω, ἤπονα. (τεμένη.
ἐλάστωσιν, διώξωσι διάτωσιν. Ἐλάστρει, ἐκακοπάθει ἐσκόπει, ἐδίωκεν. ἐκωκύκι, ἤλαυνεν. Ἐλαστριῶν, διαγινώσκων. Ἔλαστρον, ἤλαυνον. Ἐλαστροῦται, ἐλαύνεται, διώκεται. Ἐλᾶται, ἡλιοῦται. Ἐλάτη, λαχάνου εἶδος, καὶ κώπη ξέσης.
ἐλάτη, καὶ αὖτὸ τὸ δένδρον ἀφ᾽ οὗ ἡ κώπη, ἢ ὅλις τῶ φωκίδος μέσην, καὶ τὸ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις.
ἐλατὴρ, τὸ ἐλατὸ πόπανον ἀπὸ τοῦ ἐλήλαθαι εἰς μέγεθος, ἢ πέμμα καὶ ἡνίοχος. Ἐλατήριον, φάρμακον καθαρτικόν. Ἐλάτης ὁ ποσειδῶν ἀπὸ Θήνας.
ἐλάτησι, κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων. Ἐλάτη, εἶδος δένδρου. Ἐλατικαὶ κωῶδε, θηρατικαί.
ἐλαφὴν ἔλασιν ἢ ἠλιλισμένον. Ἔλαφρα, πέμματα πρὸς θυσίαν, καὶ ἐλαστόμενα. Ἐλαφράβιζον, τὸ βωμολοχεύειν καὶ πανουργεῖν λαφραβίζειν ἔλεγον.
λάβρυον, καὶ ἐλάστρυον, ἐδίωκον. Ἐλαβὺς, ὀξὺ τὴν πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν. Ἔλαβον, βυκράτης ἀφροδισιακοῖς εὐθυμηματικόν. Ἐλατον, μικρὸν ἔλασον ἧττον. Ἐλατῆμενον, λειπόμενον. Ἐλάτησις, σμικρότησις.
λαύνει, ποιεῖ παραβάλλει. Ἐλαύνετον, μακρὸν ποιεῖτε. Ἐλαύνητον, ἀποιεῖτε κινεῖτε. Ἐλαύνοντες, διώκοντες τύπτοντες, ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι. Ἐλειρσίαν, κωπηλατησίαν.
λαύστατον, δεινότατον. Ἐλαύνωσιν, διαιρίζωσιν ὄγμον. Ἐλάφιαι, οἱ τῶν ἐλάφων ἀστράγαλοι.
λαφίνης, νεβρός. Ἐλάφιον, κώνειον. Ἐλαφηβόλος, κωμικὸς ἀπὸ εἴδους ἑνὸς τῶν κωμικουμένων.
λαφοβοσκὸς, εἶδος βοτάνης. Ἐλαφογενὲς, τῆς ἐλάφου ὁ μυελός. Ἔλαφον, κεραὸν ἄρρενα, ὁ γὰρ ἄρρην ἔχει κέρατα. Ἔλαφος νεβρός. Ἐλάφου πόρις, οὗτος δοκεῖ βρωθεὶς πρὸς σωφροσύναν χρήζειν. Ἐλαφρὰ, τὰ μὴ βαθέα ἢ κοῦφα. Ἐλαφρία, μωρία. Ἐλαφρία, κουφότης. Ἐλαφρίζων, παρασκευαζόμενος ῥαδίως. Ἐλαφρὸς, βύβαστος, κοῦφος, ἢ ζωὸς οὐ κρίτης. Ἐλάχαινεν, ἔσκαπτεν ὠμάλιζεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ λάχανον, ἢ τὸ μεγάλως χαίνειν, ἢ χαυῶσαι. Ἐλαχία, μικρὰ ἢ βαθύγειος καὶ βύγιος. Ἐλαχία. ἐσθάρη κρῆτες. Ἐλαχίζει. πλανᾶται. Ἐλάχιστος, μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος.
ἔλαχον, ἐκλήρωσάμην, ἐκληρώσαντο. Ἔλαχω, βύτελή ἢ μικρόν. Ἔλαφα, διέφθειρα κύπριοι.
ἐλγόω, ἐλπίζουσιν. Ἔλδεται, ἐπιθυμεῖ. Ἔλδομαι, ἐλδῶ ἐπιθυμῶ, θέλω. Ἔλδωρ, ἐπιθυμία.
ἔλε, λάβε κάτασχε ἢ ἔλαβεν. Ἐλεακωνία. πλέγματα, κατάκλισις, κεύθμες. Ἐλέαγνος, φυτὸν, βακκωνώδες. Ἐλεαίρει, οἰκτείρει ἐλεεῖ. Ἐλεαίρεις, ἐλεεῖς, οἰκτείρεις. Ἐλέας, ὀρνέου εἶδος. Ἐλεατοὶ, οἱ διπνοκλίτορες. Ἐλεαλκὴ, θεᾶ ἀνάσασις ὑπερηφανίας
λεάτης κατὰ μὲν ἀπολλωνίῳ, ἐλεατικὸς ἀπὸ τῶ (νέας λεως ἐλέας δὲ τὸ φωκαίων ἢ τοὺς ἐλεάτας ἀφρίκους.

Ἐλλέβορον, δηλητήριον φάρμακον ἤτοι βρῶμα.
Ἐλεγεινὴ, χαλεπή. Ἐλεγεῖα, τὰ ἐπιτάφια ποιήματα.
Ἐλεγεῖαι, εὐμελίαι. Ἐλέγξει, βασανίσει, ἐργάσει.
Ἐλεγκτὰ, ἐπονείδιστα, ἐλέχους ἄξια, εὐεξέλεγκτα.
Ἐλέγξεις, ὀνείδη περιβαλεῖς ἢ ἐλέγχους. Ἔλεγξις, ὀνείδησις. ἀτιμία ὕβρις. Ἐλεγχέες, ἐπονείδιστοι.
Ἐλεγχέμεν, ἐλέγχειν. Ἐλεγχές, αἰσχρόν. Ἐλεγχθεεῖς, ἐπονείδιστοι. Ἐλεγχθεῖσαι, αἰσχυνθεῖσαι.
Ἐλέγχειν, ὄνειδος, μέμψις, αἰσχύνη. Ἐλέγχιστος ἐπονείδιστος, αἴσχιστος. Ἔλεγοι· μῦθοι· ᾠδαί· θρῆνοι, ἔνθεν καὶ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιτάφια ποιήματα. Ἐλεεῖ, οἰκτείρει. Ἐλεεινὰ, οἰκτρά· οἰκτρῶς ἐλεεινῶς. Ἐλεεινοὶ, ταλαίπωροι. Ἐλεδώνη, ὁ πολύπους. Ἐλεῖν, λαβεῖν· ἀνελεῖν. Ἐλεειστὴ, λεπτή. Ἐλεήμων, ἐν κύπρῳ καὶ χαλκηδονίᾳ, ἀφροδίτη. Ἐλέηρεν, ἐλέησεν. Ἐλεθαινομένη, ἀκολασταίνουσα. Ἐλεία, ἢ ἔλα ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, ἢ πόμα ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον καὶ εἶδός τι μέλους, καὶ ἥρα ἐν κύπρῳ, καὶ ἄρτεμις ἐν μεσήνῃ.
Ἐλείη, ἀγρίανόσος. Ἐλεήσαντο, ἐξαιχμαλώτευσεν.
Ἐλειθερεῖ, εὐδία. Ἐλειθερεῖς, ἐν ἡλίῳ τιθέμενοι, ἢ θερμοί. Ἐλειογενὲς, ὄρυζα. Ἐλειόριζον, κύπειρος. Ἐλειὸς, εἶδος ἱβράκος. Ἐλειοὺς, ἀρίσταρχός φησι γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς σαύρας· ὁ δὲ καλλίστρατος, σκωληκοειδές τι, ᾧ χρήσασθαι εἰς δέλεαρ τοὺς ἁλιεῖς. εἶναι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν· οὐκ ἔστι τὸ ζῶον τετράπουν ὁ ἐλειὸς καλούμενος μῦς ὁ σκιουργός.
Ἐλεινύειν, στρατεύεσθαι. Ἐλελεῦ, ἐπιφώνημα πολεμικόν· οἱ δὲ προαναφώνησις παιανισμοῦ· τίθησι δὲ αὐτὸ αἰσχύλος ἐνθὶ σχετλιασμοῦ ἐν προμηθεῖ δεσμώτῃ.
Ἐλελιζομένη, σειομένη. Ἐλέλικτο, συνέστραπτο.
Ἐλελιξάμενος, σείσας ἐπιστραφείς· συστρέψας.
Ἐλέλιξεν, διέσεισεν· ἐκίνησεν· ἐκράδανεν· συστραφῆναι ἐποίησεν. Ἐλελίστροφε, εὔστροφε· ὁλόστροφε.
Ἐλελίσφακος, πόα τίς· ὁμοία δικτάμῳ. Ἐλελιχθέντες, συστραφέντες συναχθέντες. Ἐλελίχθημα, σεισμόν. Ἐλελιχθῆναι, συστραφῆναι μεταβάλλεσθαι.
Ἐλελίχθησαν, μεταβαλλόμενοι συνηστράφησαν.
Ἐλεμοσπέρμα, ὅπερ ἑψῶντες λάκωνες ἐσθίουσιν.
Ἔλεν, ἔλαβεν· ἀφεῖλεν· ἐνίκησεν. Ἐλένια, ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ λακώνων. Ἐλένιον, βοτάνη τίς· ἣν φασὶν ἑλένην σπεῖραι πρὸς τοὺς ὄφεις ὅπως βοσκόμενοι ἀναιρεθῶσιν. Ἐλένναζεν, ἐχλεύαζεν, ὕβριζεν.
Ἑλένη, λαμπὰς δετή. Ἑλένιος, ἀγνεῖον· χωροῦν τέταρτον. Ἐλίπαναν πλουσίαν ἐποίησαν.
Ἐλενοὶ, κλήματα τὰ τῶν ἀμπέλων. Ἐλεντὺν, ἔλαιον.
Ἐλεξάτην, ἐκοιμήθησαν δυϊκῶς. Ἐλέξατο, ἐκοιμήθη.
Ἔλεξεν, εἶπεν ἠρίθμησεν κατέκλινεν. ἔπλεξεν.
Ἐλέξω, διελογίσω. Ἐλεόθρεπτον, τὸ ἐν ἕλει τραφέν. ἢ ἑλοτρεφές. Ἐλεοῖσι, μαγειρικοῖς τραπεζίοις, καὶ οἱ μὲν δασύουσιν ἵνα ἢ τοῖς ἐκλυτῶν πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ὄρους ληφθέντων, οἱ δὲ, ψιλοῦσιν ἐξ ἐλαΐνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες. Ἐλεὸν, μαγειρικὴ τράπεζα, ἢ ἰκρίον κανοῦ. Ἔλεος, οἶκτος, ἢ ἔλους συνδένδρου τόπου ἢ καθύδρου. Ἐλέποκες, ἰχθῦς· ὅμοιος φυκίδι. Ἐλεπόδιον, εἶδός τι βάνωσος. Ἐλεπόλεις, μηχανήματα οἱ κριοὶ ἢ οἱ ἀδή-

ποτε δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιροῦνται. παρὰ δὲ κρησὶ τὰ τῶν πολέμων ὄργανα. Ἐλέπουν, οἷον ἐλέπιζον ἔτυπτον ἐμαστίτων. Ἐλέσθαι, θέλειν λαβεῖν.
Ἔλεσθε, λάβεσθε παρασκευάσασθε. Ἐλέταιον, ἔπαιον ἐπάτασσον. Ἐλετὴ, λεπτὴ αἱρετή.
Ἐλέτην, εἷλον, ἔλαβον, ἀπέκτειναν δυϊκῶς. Ἔλετο, ἔλαβεν ἀφείλετο. Ἐλεύθεραι, αἶγες ἀρότρων τοῦτο παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπί τινος ἀχρηλυμένου.
Ἐλεύθερον ἦμαρ, τὴν ἐλευθερίαν περιφρασικῶς.
Ἐλευθέριος ζεὺς, τῶν μήδων ἐκφυγόντες ἱδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον δία, τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτῆρά φασι τιμᾶται δὲ καὶ ἐν συρακούσαις καὶ παρὰ ταραντίνοις καὶ ἐν πλαταιαῖς καὶ ἐν καρίαις ὁ ἐλευθέριος ζεύς.
Ἐλεύθερον, ὕδωρ ἐν ἄργει ἀπὸ τῆς συναγείας πίνουσι κρήνης ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν· διὰ τὸ καὶ τὸν κέρβερον κύνα ταύτῃ διαβρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι.
Ἐλεύθερος, διόνυσος ἐν ἀθήναις καὶ ἐν ἐλευθέραις.
Ἐλευθεροστομῶ. παῤῥησιάζομαι. Ἐλεύσεως, ἀφίξεως. Ἐλεύθω, ἔρχομαι. Ἐλιθύια· ἐλευσίνια ἀτὼν θυμελικὸς ἀγόμενος δήμητρι παρὰ λάκωσιν· καὶ ἐν σικελίᾳ τιμᾶται ἄρτεμις καὶ ζεὺς, ἐλευσίνιος παρ' ἴωσιν. Ἐλευσείω, οἴσω. Ἐλεύσομαι, ἔρχομαι. ἐπανέλθω. Ἐλεφαίρειν ἀπατᾶν. Ἐλεφαίροντα, ἐξαπατῶντα· βλάπτοντα· ἀδικοῦντα. Ἐλεφαιρεῖται· βλάπτει ἀδικεῖ. Ἐλεφαντίασις εἶδος λέπρας. Ἐλέφαντα· δὲ ἐλεφάντινον ὀστοῦν ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ, οἱ δὲ λευκὰ ἔρια καὶ ῥυτὸν τρεῖς χόας χωροῦν, ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ σωματικὸν πάθος. Ἐλεφάντινα λευκά. Ἐλεφῆραι, ἀπατῆσαι. Ἐλεφηρέα, ἢ βάψαν, ἢ βλέφαρα.
Ἐλεφηράμενος βλάψας διαψευσάμενος. Ἐλέγχει· ψηλαφᾶ. Ἐλέχθη· ἠριθμήθη. Ἐλέγχμην, ἐξηλεγχόμην. Ἐλευσέαν, τὴν βρυωνίαν. Ἔλεψεν, ἐλέπισεν. Ἐλεών· πόλις τῆς βοιωτίας, καὶ θάμνος καὶ ὄφις ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν. Ἐλεώτερον ἐλεεινότερον. Ἕλη, σύνδενδροι τόποι. Ἐληΐζοντο, διηρπάζοντο. Ἐλκήσατο, ἠχμαλώτευσεν. διήρπασεν· ἀφείλατο ἐλήστευσεν. Ἐληΐσθη, ἐληστεύθη. Ἐληλακότες, διαπεράσαντες, ὁδεύσαντες.
Ἐληλάμενον, ἠλασμένον. Ἐλήλατο, ἐλήλασεν ἢ ἥρμοσται ἢ πεπερόνητο. Ἐλήλαται, συνέχεται πεπερόνηται. Ἔληξαν, ἐπαύσαντο. Ἕληται, πορθήσηται. Ἐλθέμεν, ἐλθεῖν ἐλθετῶς, ἀντὶ τοῦ ἐλθὲ σαλαμίνιοι. Ἔλθητον, ἔλθητε δυϊκῶς.
Ἐλθοῦσα, ἀπελθοῦσα. Ἐλιάνθη ἐχλιάνθη.
Ἐλίασεν, ἐτίναξεν. Ἐλιάσθη, ἐκλίθη ἐστράφη ἔφυγεν. ὤλετο. ἔπεσεν· ἀπεχωρίσθη. Ἐλιβότρυς, ἄμπελός τις μέλαινα. Ἔλυγεν, ὤλισθεν. Ἐλύγαινον, ὀξὺ ἀνεβόων. Ἐλυγεὺς, διόνυσος ἐν σάμῳ.
Ἑλίγματα, ψέλλια. Ἐλιγρὸν, ὑγρόν. Ἐλιεὺς, ζεὺς ἐν θήβαις. Ἕλικα κύκλον· ἐνώτια ἢ δακτύλιοι ἢ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια. Ἔλικας, ἑλικοκεράτους, ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.
Ἕλικες, τῆς ἀμπέλου τὰ ὀμματώδη ἢ ἐνώτια ἢ ψέλλια ἢ δακτύλιοι ἢ ἑλίγματα. Ἑλίκη, πόλις τῆς ἀχαΐας ἐν ᾗ ποσειδῶν τιμᾶται καὶ ἡ ἰτέα. τινὲς καὶ

στέρμα τῶ ὑοσκυάμου. Ε Ἐλικηλῶν, κυκλοειδῆς συσφοφή. Ε Ἕλικε, κλήματι ἀμπέλῳ. Ε Ἑλικω βλέφαρος, καλλιβλέφαρος. Ε Ἑλικοφλῶς, κυκλοειδῶς. Ε Ἕλικας βοῦς. ἤτοι ἀφ' ὧν κεράτων ἢ ἀφ' ὧν πολῶν ἑλικοειδῶς, ἑλικὴν γὰρ τὸ σωσεσραμμένον. Ε Ἑλικοί. οἱ ἀσφοδελοί. Ε Ἕλικον, ὀρθὸν καὶ μέλαν πολυφθρές. Ε Ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι τ Ε βοὸς φόνοις κειμένοις. Ε Ἑλικτά. σρεβλὰ σκαμβά. Ε λικώνιον, ἀμφιλαφακτα. Ε Ἑλίκωπας, βυοφθάλμους. Ε Ἑλίκωπες οὐλοζυγες. Ε Ἑλικώπιδα, βυόφθαλμον βυθδή. Ε Ἑλικτῆρσι, σώτια. Ε Ἑλικτο τρέφω, πολυπλόκους. Ε Ἑλίκων, ἀφ' χειρὸς νῆμα τ φερόμενον σὺν ἀξάκτῳ τῷ πηλῷ γᾶν. Ε Ἑλικώνια μουσεῖα ὡς ἑλίκωπας, πολυκάμους αὐτὶ τ ἑλίκους. Ε λίκωπες, μελανόφθαλμοι, ἢ ἑλικοὶ κατὰ πρόσοψιν αἰάκεις κλασμένας ἔχοντες τὰ βλέφαρα, ἢ πολυφερεῖς τὰ πρόσωπα. Ε Ἑλικώπω, βυόφθαλμω. Ε Ἑλε λίχθησαν, συνεσράφησαν. Ε Ἑλίμαρ, κέρχρω ὅμοιον. λίνη, ἡ μελίνη ὑπὸ λακώνων. Ε λιννύειν, χολάζειν λήγειν. ὀκνεῖν. αὐαπαύεσθαι, σρατεύεσθαι ἢ διαζιβειν. λινύμενος, ζῶις σὺν κυρήνῃ. Ε Ἑλιννύων, αὐαπαυόμενος. Ε Ἑλιξ. νέος. ἡμιλός. μέλας. μὴ ὁ αἰγίλωψ μὴ ἡ κατάγραφος μὴ ἡ αὐαγλυφὴ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, μὴ ὁ καρπός. μὴ φέλλιον μὴ τὸ ὠρὸς ἡ πολυοχὴ μὴ δεσμός τις, ἢ τύλιγμα ἢ παράκλησις. Ε Ἑλιξάμενος ἐπισραφείς. Ε Ἑλίξαι. λέξαι. κάμψαι. σρέψαι. λιξόκερως, σρεβλόκερως. Ε Ἑλίπανας. ἤλειψας ἐφαίβρωνας, πλησίαν ἐποίησας. Ε Ἑλιπῆφ, ὑξίου ἐκπλάκησε πρεπάλει. Ε Ἑλιπρύσιν, ὁμοίως. λιπεὺς, ὁ σὺν πεὺς ποταμός. Ε Ἕλιπες, ἐπιθυμητικῶς ἔσθιον. Ε Ἕλις, μόνος μὴ ὅλος. Ε Ἑλισμός, ἢ συλιθεὶς, ἑλίξας ἑαυτόν. Ε Ἑλίσσει, πλέκῃ. (χος. λίθη, ἔπεσεν. Ε Ἑλίσσετο, παρεκάλει. ἐδέετο. λίσσεσθαι, σρέφεσθαι. Ε Ἑλισσουμένη, ἢ πλουμένη. λισσομένας, ἑλιγμένου. Ε Ἑλίσσων, πλέκων. βυσσόμενος. ἀκὲ τὸ βύθειας λέγων, ἢ κυνῶν βυειπόδης σισύφῳ λίσβυον, ἐσσράτευον. Ε Ἑλιφαίμους, ἕξαιμος ἐχόλιχάζει, πλανᾶ). Ε Ἑλιχθεῖτ, συσραφεῖτ. (νεσσολίχων, ὅθεν πεποίηται ἐκ τὸ λιχνεύειν παρὰ ἀεισοφάγει σὺν ἐρίνῃ. Ε Ἑλίχρυσος, ὁ μὲν φαρμακικόν. οἱ δὲ, φ αὐγος τῆς ἐγχρύσου βοτάνης. Ε Ἑλιπόμενος, σρεφόμενος. Ε Ἕλκανα, βαύματα. Ε Ἕλ καιῶσα, ἑλκομένη, ἢ ἑλκοποιομένη ὑπὸ πυρός. λκεα, βαύματα. Ε Ἕλκει, αὐάγει σύρει. Ε Ἑλκέμεν, καὶ ἕλκειν. Ε Ἕλκεο, ἕλκε. Ε Ἕλκεος, βαύματος. Ε Ἑλκεσιπέπλους ἐφελκομένας τ πέπλον. λκεζ, εἵλκυσεν. Ε Ἑλκεχίτωνες, ἀσπίδες χιτῶνας ἔχοντες ἄζωσοι. Ε Ἕλκη. λύπαι σοφοκλῆς τε πολέμῳ. Ε Ἑλκηΐς. ἡλιοβάρυρος. Ε Ἕλκυθμιδίο, ἑλκύσεως. Ε Ἕλκος, πᾶν βαῦμα. Ε Ἕλκοποιὸν, καθαρίς. Ε Ἕλκυσον, σῦρον. Ε Ἑλκυσάζων, ἑλκων. παρασύρων. Ε Ἑλκυσῆρα, φορβίαν. ἢ ζοι καπίσριον. λκυσῷ, λέῳ. Ε Ἑλλὰ, καὶ θέσβρα, μὴ διὸς ἱερὸν σὺν δώδώνῃ λάκωνες. Ε Ἑλλάμψεως, φωτισμοῦ. Ε Ἑλ λὰς, πόλις σὺν θεσσαλίᾳ. μὴ τὸ ἔθνος ἢ ἀχαΐα, μὴ ἡ αὐτόθεν γυνή. Ε Ἑλλάσαι, συγκλεῖσαι κωλῦσαι.

Ε Μέβορος, βοτάνη ἣν ἐσθίσιν οἱ ὄρτυγες, ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. Ε Μεσίη, ἡ ἀθηνᾶ. Ε Μὴν ἰλλεῖν κατέχειν. Ε Μεσδαμοὶ, δεσμοὶ ὀχῖνι. Ε Μεσδανοῖσι, ζοῖς δεσμοῖς. Ε Μέρα. ἐχθρὰ πολεμία. ἀδικία. Ε Μέιχονται τῶν ἀθηνῶν. οἱ δὲ ἀπικίζονται, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι. ἵνα φαίνωνται ἀσοί. ἐλλέιχονται δὲ, ἐμφορέμενον ὠδὴ τῶν φ μέλι λειχθέντ. Ε Μῆνες, οἱ ἀφ' τῆ διὸς τῆ Ε Μηνος, ἢ φρόνιμοι, ἤτοι σοφοί. Ε Μηνοδλίκαι, οἱ κειταὶ οἱ καθήμενοι ἐς τοὺς ἀτῶνας. Ε Μηνοταμίαι, οἱ τῆ κομιζομένῃ φόρου παρὰ ἀθηναίοις ταμίαι. Ε Μηνύει, ἑορτάζῃ, παύεται. ἀργεῖ. Ε Μήσαντος, πόνῳ ος ἀφ' τῆς ἕλκης ἢ μεταξὺ ζοίας καὶ χερρονήσου θάλασσα. Ε Μίζων, πίλων. Ε Μήθεις, οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυγὸν ὁ αἰγίλωψ. Ε Μόβια, σώτια. Ε Μόγει κατὰ λόγησαν. Ε Μόπμος γεγραμματισμένος. Ε Μεσδανοῖσι, δεσμοῖς. Ε Μοὶ, ἕλληνες οἱ σὺν λωδώνῃ καὶ οἱ ἱερεῖς. Ε Μόμενα, πδυκνώμενα. Ε Μὸν, ἀγαθὸν. γλαυκὸν, χαροπὸν. σὺν θαλάττιον. ταχύ. ἄφωνον. ὑγρόν. ἐλαφρόν. νεογνόν. Ε Μοπες, ἐλπίποντες τῆς ὀδὸς τουτέσιν ἄφθογοι ἄφωνοι καὶ δασεῖς καὶ φραχεῖς καὶ ποικίλοι. Ε Μόπιδας, ἢ λέξις παρὰ κρατίνῳ. γίγονε δὲ παρὰ τοὺς ἕλλας, καὶ λέγῃ κοινῶς τοὺς νεβροὺς καὶ τοὺς σρουθοὺς ἢ νεοτῆτος ὄφεως ἀφ' τῆ ἄλλεσθαι. Ε Μοπιᾶς, ἄφωνοι καὶ οἱ λεπιδωτοί. Ε Μοπὶς, βυόφθαλμος χαροπή. Ε Μοπίνες, οἱ νεῶ ὀρεῖται παρὰ χαλκιδεῦσιν. Ε Μοπὼ, ἀγαθήν. Ε Μόωσιν, ἐλάσωσιν. Ε Μὸς, φ ἔκπονον τῆς ἐλάφῳ νεογνὸν ὁ νεβρὸς καὶ ὁ σὺν θαλάττιος. Ε Μυες, ζῶα σὺν φ σμαράγλῳ ποταμῷ. Ε Μυσιν. ἐκλυσιν κρῆτες. Ε Μύτατον, οἰκιζόμενον. Ε Μυτὶς, πλακοῦς τίς. Ε Μυχᾶται, πλανᾶται. διατείβει. Ε Μωτία, ἑορτὴ βυρώπης σὺν κρήτῃ. Ε Μώτης, βυρώτης σέφανος πλεκόμενος, πηχῶν εἴκοσι. Ε λματα, ὁμολήματα. σὺν ειλήμματα σανιδώματα. Ε λμακήνη, λφμῶνος ἢ λεπὶ ἢ καὶ λυκὴ χοῖνος. Ε Ἕλ ξεις, ἑλκύσεις. Ε Ἑλξίνη, ἡ πορφίλικος βοτάνη. Ε λξω, ἑλκύσω. αὐάξω. Ε Ἑλοπίζεσθαι, σὺν εῖτο. Ε Ἑλοί μεθα, ἐπιλεξοίμεθα λάβοιμεν. Ε Ἕλοιο, αὐάχοιο βαλήθείης. Ε Ἕλοιζ, θέλοι. Ε Ἑλόμην, ἀφελόμην. Ε λον, ἕλον ἀφεῖλον ἐφόρησαν. Ε Ἑλόντας, ἀφελόντας. λαβόντας. νικήσαντας. Ε Ἑλόντες, ἑλόμενοι ἀφελόμενοι. λαβόμενοι. ἑλόντες. λαβόντες. αἱρεθέντες. πορθήσαντες. χειρωσάμενοι. Ε Ἑλόντ, ἑλαυνόντων καὶ τὰ ὅμοια. Ε Ἕλος, σύμφυτος τόπος ἢ χεῖλος ποταμὸ καὶ ὁ τελματόδης τόπος καὶ θλις σὺν λακεδαιμονία. Ε Ἑλοῦ, λάβε. ἐπίλεξαι. Ε Ἑλούπησεν ἐλόφησεν ἐχάθη. Ε Ἑλδσαι, ἁρξάμεναι, λαβδσαι. λσάσα, ἁρπάσασα παρὰ ἐφεσίοις. Ε Ἑλοφὸν, φ ἄκρον τῆς πολυκεφαλαίας. Ε Ἑλόχα, σὺν ὁρδυσιν. Ε Ἑλο χεύθη, ἐγεννήθη. ἐγαμήθη. Ε Ἑλόχησεν, εἰς λόχους ἤγαγεν. Ε Ἕλπεο, ἐλπίζε. Ε Ἕλπεον, ἤλπιζον. λπεται, δοκεῖ. ἐλπίζει. προσδοκᾶ. Ε Ἕλπει, ἐλπὶς, προσδοκία. Ε Ἕλπομαι, ἐλπίζω. (δοποιεῖ. λπομαι, δυσέμενος καυχῶμαι ἐλπιδοφορούμενος. λπονται, ἐλπίζουσιν. Ε Ἕλποντο, ἤλπιζον.

Ἐλπος, ἔλαιον, σέαρ, σὺν ἡνία. Ἐλπωρὴ ἐλπὶς
δόκησις. Ἐλπωρήσειν, ἐλπίσειν. Ἐλπίοντες,
ἐλπίζοντες. Ἔλσαι, συσχεῖν σωλῆνας, συγ-
κλεῖσαι. Ἔλσαν, σωλῆνας. Ἐλύμην, ἐλυ
θρωσάμην ἐλυθρώθην. Ἐλσοὺς, τοὺς μιγάς.
Ἐλυμήνατο ὗς ἐκσβυμοῦ, κατέφαγε χοῖρος σβ ὕλης.
Ἔλυμα, τὸ τοῦ ἀρότρου πέρας, νύσσα· καὶ τὸ ἱμάτιον καὶ
ἡ αἰδὼς. Ἐλύμνιος, ποσειδῶν ὁ λέσβῳ, καὶ νή-
σοις τῆς βοιωτίας. Ἐλύμνιαι, δῆμοι ὀρόφιναι.
Ἔλυμοι, τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν ἀφ' ὧν ἡ γλωσσὶς, οἱ δὲ
ἁπλῶς αὐλοὺς, καὶ σιτῶδες σπέρμα, καὶ ἡ τῆς κιθά
ρας καὶ τοῦ τόξου θήκη. Ἐλυμόσπερμα, ὃ ἔφον
τες οἱ λάκωνες ἐθύουσιν. Ἐλυσάμην, ἀπέδωκα.
Ἔλυσεν, ἀπελύσωσεν. Ἐλυσθεὶς, κεφαλισθεὶς ἐλισθείς.
Λύσαν, ἐλυσώσατο. Ἐλύσαφ, ἐλεῖται. Ἐλύσθη,
παρελύθη, συνεφλήσθη ἔπεσεν, ἀνεφορλίσθη. Ἔλυ).
νλύσεις, κατολύμμασι σκεπάσμασιν. (σβχεται.
Ἔλυσα, ἄμπελος μέλαινα. Ἐλύτιος, ποσειδῶν ὁ λέ
Ἔλυτρα κυρίως, τὰ ὠειλήματα ἢ τὰ κατόλυμ (σβω-
ματα, κῆπαι καὶ σωλῆνες δέρματα. Ἔλυτρον,
δέρμα, θήκη, λέπυρ) ὠείλημα, κάλυμμα, σκέπασμα.
Ἔλφος, βούτυρον κύπριοι. Ἐλῶ, κατέχω, πάζω,
ἐλάσω. Ἐλωβήσαντο, ἔβλαψαν. Ἔλωμαι,
πορῶσω, ἀφέλω, λάβω. Ἔλων, ἤλαυνον, ἐπο
ροῦντο, ἢ λαβὼν ἢ ἀρξάμενος, ἢ ἀφελόμενος.
Ἐλώγευν. ἔλεγον. Ἐλωὸς, ὁ ἵφαιστος παρὰ σῶσι
βοιωτοῖς. Ἔλωρ, ἕλκυσμα λύμη ἄγρα θοίνη μὴ δή-
μευσις ἕλωρ, ἕλιμμα. θοίνην ἄγρυμα. Ἐλώρα, ἐ-
λώρια ἑλκύσματα κατασχέφει δὲ εἰς ἀσπαράγμα-
τα· βρώματα. Ἐλώρη, πελώρη. Ἐλώριος.
ἀπὸ τοῦ πελούμενος ἀπὸ τοῦ ἐλούρου ποταμοῦ.
Ἐλώθη, ἐφοβεῖτο, ἐμαλακίσθη. Ἔλωσι, λάβωσιν ἐ
λαύνωσιν. Ἐλῶπες, μαθητὰ ὠὶ τῷ ἔλκει ὀρχα-
ζόμενοι. Ἐλώφησεν, ἔληξεν, κυρίως ἀπὸ τῶν
λόφων.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μὰδάκρυα, τῶν ἐμῶν δακρύων.
Ἐμάχοντο, προεθυμεῖτο ἢ προεθυμεῖτο ἐ
κυμαίνετο ἐκλονεῖτο ἐταράττετο.
Ἐμὲ, ὀξέρωμα. Ἐμαλάχθη, ὠέδωκα.
Ἔμαρψα, κατέλαβον. Ἔμαρψα, ἐκράτησας.
Ἐμάσμην ὕδωρ. Ἐμάκαρε, μῶμαι. Ἐμάσα-
ζον, ἐμασήσατο. Ἐμάτησεν, ἐματαιώθη ἐλήρη
σεν, ὑστέρησεν, ἥμαρτεν. Ἐμαραίνετο, ἐσβάννυτο.
Ἐμαργήναντο, ἐπεφόβηντο. Ἐμαρνάσθην, ἐμάχον
το δηλικῶς. Ἐμαρυκῶντο, ἐμασῶντο. Ἐμαυτῷ
βαλανεύσω, ἐμαυτῷ διακονήσω, λέγεται δὲ ὅταν ὁ
βαλανεὺς νωθρεύηται καὶ ἑαυτῷ λαμβάνων πὼ ἀ-
ρεύσαιναν διακονῇ, ἢ ἀφ' ὧν τὰς βαλανέους ἐγκυ-
βούντων εἰς πῦρ. Ἐμαυτῷ σωσεπίσαμαι, ὠ ἑαυ-
τῷ ἐπίσαμαι. Ἐμβαδὸν, παίζει, δίκη θαλάσσης.
Ἐμβαθυνοὺς, σοσοφισμένους σοφοὺς. Ἐμβάδιον,
παίζει ὠὶ τοῦ ου. Ἐμβάδια, τὰ ὑποδήματα.
Ἐμβαίη, ἐμποδὼν γένηται ἐναντιωθῇ. Ἐμβακα-
νίτης, ὁ μὲν τὸ ταρίχους καὶ σέαρος σκυλαζόμε-
νον βρῶμα. Ἐμβαλλεκύλλη, οἱ αὐτοῦντες κατὰ παι
διὰν πὼ χεῖρά πως πολλάγοντες ὡς κολοῦντες παρα
κολοῦσιν ἐμβάλλειν. Ἐμβαλλεῖν, κατακλίναι
λάκωνες. Ἐμβάλλεο θυμῷ ὠὶ θυμοῦ κατὰ ψυ-
χήν. Ἐμβαλλόπους βλεπόπους. Ἔμβαρος,
ἡλίθιος μωρὸς, ἠνουνεχὴς, μὴ ἀνόητος φάσματι.
Ἐμβὰς, εἶδος ὑποδήματος καὶ μόρος τὸ τῆς χελώνης.
Ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν μὴ καρτοῦσθαι, χωρίον ἢ οἰ-
κίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ἢ ζητῆσαι. Ἐμβατεύσας,
ζητήσας ἐπιβατεύσας. Ἐμβατὴρ, παρὰ τοῖς
ἀρχιτέκτοσι τόπος. Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήμα
τος. Ἐμβαφίαι λοπάδες βαθεῖαι ἀφ' ὧν βά-
πτην ὠὶ βάθει. Ἐμβάφιον, ἐξύβαφον παρὰ ἰω-
πώνακτι. Ἐμβεβροντημένος, ἀνάισθητος.
Ἐμβεβίωκεν, τέθνηκεν. Ἐμβεβρυπωμένος, ἀνάι-
σθητος ἐμβρόντητος. Ἐμβεβηκαῖται, ἐμπέπλε
κται. Ἐμβεβηκὼς, ἐπιβεβηκώς. Ἐμβεβή, ἐμ-
βῆ· ἐμποδίσῃ. χωρήσῃ. Ἔμβην, ἐμποδὼν ἐγένην. ἐμ
ποδὼν γένηται. Ἐμβίανος, χῆνος. Ἐμβλώ-
πιπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν ὡς ἤλωρα. νὴ δεξά.
Ἐμβλωκῦαν, ὠὶ τῷ ἀνδρὶ ἡδομένην. Ἔμβολα, μο
χλοὶ, ἀσφάλδα. Ἐμβολὴν, πλινθίον, ἑρμὶν ὠὶ θή
κην ἀπόθετον χρῆμα. Ἐμβολίδες, αἱ περίθετοι.
Ἐμβόλιμα ἔπη τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλόδια νὴ
νόθα ἀθετούμενα. Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα νὴ πὼ ἡμέ
ραν νὴ ἀνδραποδισμόν. Ἔμβολα, βυρσοπίδης πα
λαμήδη νὴ σιῦρτ. ἔμβολα, ὁ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς
λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. Ἔμβολον, ἀριστοφάνης ὠὶ
θεσμοφοριαζούσας τὸ αἰδοῖον, ἀρρενικῶς δὲ φασι τὸ
τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ πολυπλεκόμενον κα
τὰ πὼ πρῶραν νὴ ἔμβολον τοῦ θεοῦ. Ἔμβολος,
εἶδος θηρίου ὠὶ λαχάνοις. Ἐμβραμύην, ἐμαρμύην.
Ἐμβραχεῖ· μικρὸν ἢ κατὰ θόλου ὅλως σωτόμως ἁπλῶς.
Ἔμβελον, θεῖον. Ἔμβρατται, ἔμαρται. Ἐμβρέ
μεται, ἐμπίπτει ἐμφυσᾷ. Ἔμβρεος, ὠνεός. μωρός.
Ἐμβριθὲς, βαρύ. σιβαρόν. στερεόν· πλατύ. Ἐμβρι
μήματι, κυνήματι. Ἐμβριμῆσαι, ἐπιτιμῆσαι κε-
λεῦσαι προστάξαι μετ' ὀργυσίας. Ἐμβριμώμε
νος, μετὰ ἀπειλῆς ὠτελλόμενος. Ἐμβροντηθέν-
τες, ὠνοὶ γενόμενοι μωρανθέντες. Ἐμβροντησίας,
μανίας· φρενοβλαβίας βάμβους. Ἐμβρόντητος,
παραπεπληγμένος πὼ διανοίαν, μωμένος.
Ἔμβυλλαι, ἀγγαὶ ἠμβραι, νὴ γῆς ὠτρα. Ἔμβρυον,
νεογνὸν ἑρέφος, τὸ ὠὶ χορὶ γυναικὸς ὃν διάπλασμα
ἢ ὀλίγον. Ἔμβαχον, ἔμβρυον. Ἐμβρόνιον, μι
κρὸν νὴ ἀπόφορον ἱμάτιον πιδρικόν.
Ἐμβήσας ἐμπλήσας. Ἐμέμηρε, ἐφθόνησεν. Ἐμέθεν, ἐμοῦ.
Ἐμεῖο, ἐμοῦ. Ἐμέθεν, ἐμοῦ ἔστι δὲ σωάρθρον. Ἐμέρε
το, ἐπεθύμει. Ἐμέμφλια, ἐγέλα. Ἔμελλον· ἐώκει.
Μέλλετε, ἐώκειτε ἐφαίνεσθε οὐδαμοῦ τὸ ὠὶ χρόνου κέ
χρηται τῇ λέξει. Ἐμέλησεν, ἐφρόνησεν ἐφόνησεν.
Μενον, παρέμενον. Ἐμέμυξαν, ἐπέξεσαν. Ἐμοῦ,
ἐμοῦ. Ἐμέμνη, ἐμοῦ. Ἐμήσαν, ἐτεκτήναντο. ἠπά
τησεν, ἐμηχανήσαντο. ἐβουλεύσατο. ἐποίησεν. Ἐμη
χανησάσθην, ἐμηχανήσαντο δυϊκῶς. Ἐμήνυσεν, ἐκμή
ξεως διέφθειρεν. Ἐμεϊὰς, διαχρήματα. ἑαυτούς.
Μίγνυτο, ὡμίλει. Ἐμὶν, ἐμοί. Ἐμήνυθεν, ἔπρα
θεν, ἔπρασεν.

Ἐμιμήσατο, ὡμοιώσατο. ¶ Ἐμῆς, ἐμοῦ. ¶ Ἐμίσγομεν, ἐμιγνύομεν. ¶ Ἐμίστυλεν, εἰς ὀλίγον διήρει. ¶ Ἐμῇ πεντόχῳ, χειρὶ ἐμῇ. ¶ Ἔμιχθεν, ἐμίχθησαν πληθυντικῶς. ¶ Ἐμείωσεν, ἔφθειρεν.

Ἔμμα, ἱμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀχρμασσόμενον.

Ἐμμακεδονίξαι χρήσασθαι. ¶ Ἐμμαλάξαι, ἐμμεῖναι τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι. ¶ Ἐμμαπέως, ἐσπουδασμένως. ταχέως ἅμα ᾧ εἰπεῖν προθύμως.

Ἐμμανῶς, ὀργίλως. ἐκθύμως. ¶ Ἐμμάσαι, ἐνερεῖσαι. ¶ Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. ¶ Ἐμματεῖται, ἐνερείδει. ἐν λαμβάνεται. ζητεῖ κατὰ μέρος.

Ἐμματεῶν, ψηλαφῶν. φιλονεικῶν. ὁρμῶν. ¶ Ἐμμελὲς, ἐπιμελές. ἔμμετρον. ¶ Ἐμμελέεσσι τοῖς φροντίζουσιν. ¶ Ἐμμελέστατος, κηδεμών.

Ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως καὶ πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν καὶ φησὶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μέλους ὠνομάσθη, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. ἀργυρίοις δὲ αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρικὴ ἢ ἔστι σικίννυς.

Ἐμμελὴς, καθήκων προσηνής. ¶ Ἐμμελῶς, προθύμως, ἐῤῥωμένως συνετῶς. ¶ Ἐμμεμαὼς, ὁμοίως. ¶ Ἐμμεμηνότα, μαινόμενον. ¶ Ἐμμέμυκεν, καταμέμικται ἢ ἐπικέκληται παρὰ τὸ μεμυκέναι, τινὲς δὲ ἐμνήμυκεν. ¶ Ἐμμένει, προθυμεῖται. ¶ Ἐμμέναι, καθέζεσθαι εἶναι ἕως αὐτοῦ ἢ ἐπίμεναι. ¶ Ἐμμενὲς, ἀδιαλείπτως πρόθυμον.

Ἐμμενέως, προθύμως βιαίως. ¶ Ἐμμενέως. προθυμούμενος, ἐῤῥωμένως. ¶ Ἐμμενύστρωτος, μέστριος. ¶ Ἔμμεται, ὀρχεῖται. ¶ Ἐμμηλάδας, αἶγας τὰς μετὰ τῶν προβάτων γενομένας. ¶ Ἐμμήνιοι, αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι θυσίαι. ¶ Ἐμμήρους, ἐν ὁμηρείᾳ ὄντας παρὰ τοὺς ὁμήρους τοὺς ἀεὶ συμβάσει διδομένους. ¶ Ἐμμόνιαι, συνθῆκαι.

Ἔμμονος, ἐπιμένουσα ἀεὶ ἤτοι ἀδιαλείπτως. ¶ Ἐμμόραντι, τετεύχασιν. ¶ Ἔμμορεν, ἔτυχεν, ἔλαχεν, ἐκλήρωσεν. ¶ Ἔμμορον, εἱμαρμένον. ¶ Ἔμμορος, τετευχώς. ¶ Ἐμόρμησεν, ἐπενόησεν.

Ἔμμοτος, τραυματία νοσώδης. ¶ Ἐμνήμωνεν, εἰς ὑπόμνησιν ἤνεικεν. ¶ Ἐμνώοντο, μνήμην ἐποιοῦντο.

Ἐμόγησα, ἔκαμον, ἐκακοπάθησα. ¶ Ἐμογήσατο, ἐκακοπάθησεν. ἐμοὶ, ἐμοῦ. ἔστι δὲ σύναρθρον.

Ἐμοῖο, ἐμοῦ. ¶ Ἔμολεν, ἦλθεν. ¶ Ἐμμορίσαι, μέτοικοι. ¶ Ἔμορτεν, ἀπέθανεν. ¶ Ἐμορμολυκτοῦτε, ἐδεδίττεσθε. ¶ Ἔμπα γεμὴν, ὅμως μέντοι. ¶ Ἔμπαδε, ὅμως δὲ ἀλλ' οὖν. ¶ Ἐμπάζεο, φρόντιζε. ¶ Ἐμπάζεσθαι, ἀεὶ στροφὴν ποιεῖσθαι καὶ σεύεσθαι. ἐντρέπεσθαι φροντίζειν.

Ἐμπάζεται, σέβεται. ¶ Ἔμπαιον, ἔμπειρον. μέτοχον ἢ ἐπίσιτον. ¶ Ἔμπαις, ἐγκύμων. ¶ Ἔμπα ὅμως. ¶ Ἐμπαίτονται, ἐμπαίζουσιν. ¶ Ἔμπαλιν, εἰς τὰ ὀπίσω ἐξ ἐναντίας ἢ ἀεὶ τὰ ἕτερα.

Ἐμπαλέξαι, ἐμπλέξαι. ¶ Ἐμπαλούγματα, αἱ ἐμπλοκαί. ¶ Ἐμπαγμῶ, πατροώχω. ¶ Ἔμπαν, πάντως. ὅμως. ¶ Ἔμπα πόλιος, στήριγμα τῆς πόλεως. ¶ Ἐμπάρει, παρεκάλει. ¶ Ἐμπαροινοῦντας, ὑβρίζοντας. ¶ Ἔμπαρος, ἔμπληκτος.

Ἐμπάσεις, ἐγκήτεις. ¶ Ἐμπασέντας, ἀρχεῖόν τι ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ἐμπαστῆρας, μύθων πιστωτὰς μάρτυρας. ¶ Ἐμπαστήρια, μελίπητα. ¶ Ἔμπατον, καταθύμιον. ¶ Ἔμπεδα, ἐπιτελῆ. ἀληθῆ. βέβαια. ἰσχυρά. ἀμετάλλακτα. ἀσφαλῆ. ¶ Ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν ἀΐδης. ἔμπεδον ἔλεγον τὴν ἀΐδην ὡς ἱππώναξ ἀντίον. τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως ὁ ἀΐδης ἐπιμελὴς ἔστι γάμορος καὶ ἀσφαλὴς, οὐκ ἀμελῶν οὐδενὸς, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα. οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος. ¶ Ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν. παίζει δὲ ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας.

Ἐμπεδοῖ. διδάσκει. βεβαιοῖ πιστοῦται ἀσφαλίζεται.

Ἔμπεδον, βέβαιον. ἀσφαλές. ¶ Ἔμπεδος, βέβαιος ἀσφαλὴς ἀραρὼς ἀκίνητος. ¶ Ἐμπέλανα, πόπανα. ¶ Ἐμπέλα, ἐμπέλαζε πρόσαγε ἔθιζε.

Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι. ¶ Ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα ἐχλεύασα. ¶ Ἐμπέλωρος, ἀγορανόμος. λάκωνες. ¶ Ἐμπεπαρμένον, ἐμπεπορωνημένον. ἐνηλωμένον. ¶ Ἐμπεπάσθαι, ἐνυπάρχειν. κεκτῆσθαι.

Ἐμπεπείρακται, ἐμπεπόδισται. ¶ Ἔμπιπα, πλάγια τὰ πύρινα εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ ῥόδιοι.

Ἔμπειρος, ὑπομονητικός. ¶ Ἐμπεῖσεν, ἐμπίπτειν.

Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. ¶ Ἐμπερὴς, ἔμπειρος σοφοκλῆς, ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ¶ Ἐμπερκάζουσαν, ὑποθάλλουσαν. μελανίζουσαν. ¶ Ἐμπέρονται, ἐμποικίλλονται. ¶ Ἐμπερονάτεις, ἱμάτιον διπλοῦν.

Ἐμπερονῆσαι, διατηρῆσαι. ¶ Ἐμπεσεῖν, εἰς δεσμωτήριον ἀχθῆναι. ¶ Ἐμπεταλὶς, ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον. ¶ Ἐμπεφυῦα, περιπλεκομένη.

Ἐμπηνὸς, ἧλος. ¶ Ἐμπήκτης, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πήσσων εἰς τὴν κανωνίδα. ¶ Ἔμπηρα, ἀνέξοχα.

Ἐμπήρους, δημήτριος ἐν σικελίᾳ λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμπήρους. ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο πελοποννήσιοι, ἔμπηροι οὖν οἱ ἐν ὁμηρείᾳ ὄντες. τοὺς γὰρ ἀεὶ συμβάσει διδομένους ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὡμολογημένων ἔνθεν ὁμήρους λέγεσθαι. ¶ Ἔμπης. ὅμως πάντως ὁμοίως. ¶ Ἐμπίδος, εἶδος κωνώπων.

Ἐμπίνειν, πίνειν. ¶ Ἐμπίπλαται. πληροῦται χορτάζεται. ¶ Ἐμπίπραται, καίεται. ἐμπυρίζεται.

Ἐμπίπτων, ἀχρῶν. ¶ Ἐμπίς. κώνωψ, ἢ εἶδος ζώου παρὰ τοῖς ὕδασι γενόμενον ὅμοιον κώνωπι μεῖζον δέ.

Ἐμπίσιον, καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ δαψιλῶς ποιεῖν.

Ἔμπισον, πότισον. ¶ Ἐμπαθερεῖς. ψεύσει ἀκρίτως.

Ἐμπλακεὶς περικρατήσας περιλαβών. ¶ Ἔμπλεοι, πλήρεις. ¶ Ἔμπλεω ἐμπλεῖς. πλήρεις.

Ἐμπλεύρου, ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐμπλήγδην, ἐμπληκτικῶς ἀκρίτως, ἀμεταβόλως. ¶ Ἐμπλήκτους, μαινομένους μεμηνότας. εὐμεταθέτους, καταπληκτικούς. ¶ Ἔμπληκτον, εὐμετάβολον. μανιῶδες καὶ τὰ ὅμοια.

Ἔμπλην, χωρίς. ἐγγύς. πλησίον. ¶ Ἐμπλῆξαι, ἐμπεσεῖν. ἐγγίσαι. ¶ Ἐμπλησμένην, πεπλησμένην.

Ἐμπλοκία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις ὡς τὸ ζῶν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν. ¶ Ἐμπνεῖ μου σρᾶ μου ποθεῖ με. ¶ Ἔμπνους, πεπληρωμένος. ¶ Ἔμπνευ-

σεν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐμπνεύστιος, ἄφρων, ἢ ἀφανής.
Ἐμπνύθη. ἐν ἑαυτῷ ἐγίνετο καὶ ἐφρόνησεν. ¶ Ἔμπνυτο, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἔμπνοια, ἀναπνοή.
Ἐμποδίζειν, μασᾶσθαι. οἱ δὲ, ἰσχάδας. μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις ἢ θλίβειν τοῖς ποσὶ τὰς ἰσχάδας.
Ἐμποδίζων, ἰσχάδας μασώμενος. τοῦτο δὲ φασὶν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μισθῷ ταῖς μελίσσαις ἰσχάδας μασσωμένων. τοῦτο δὲ φασὶ τινὲς εἶδος εἶναι παιδιᾶς.
Ἐμποιεῖ, κτᾶται. ¶ Ἐμποίνιμον, τὸ ἐν ποινῇ.
Ἔμπυον. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. ¶ Ἐμποδοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι. ἀσφαλίζεσθαι. ¶ Ἐμπολᾶ, περιέρχεται. πραγματεύεται. ¶ Ἐμπολαῖος, ὁ κερδῶος ἑρμῆς. ¶ Ἐμπόλεμα, τὰ εἰς πόλεμον εὔθετα.
Ἐμπολή. κέρδος, οἱ δὲ τὰ φορτία, ἢ τὴν ἀργυρέην ἀλλαγήν. ¶ Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι. ὠνησάμενοι.
Ἔμπολις, ὁ πατρίδα ἔχων. ¶ Ἐμπολόωντο, ἐνεπόλων περιεποίουν. ¶ Ἐμπολῶντο, ἐνεβάλλοντο.
Ἐμπομπεύων, θριαμβεύων. καταστοχάζων. ¶ Ἐμπόρευμα, πραγματεία. ἐμπορία. ¶ Ἐμπορίται, μέτοικοι ἐπιβάται. ¶ Ἐμποριδονήτας, ἐνοικίου πρακτῆρας. ¶ Ἐμπόριος, μέτοικος. ¶ Ἔμπορος, πραγματευτὴς καὶ ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μισθοῦ ὁ ἐπιβάτης, ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης. ¶ Ἐμπορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.
Ἐμπόρπευμα, ὑφάσματος εἶδος. ¶ Ἐμπόρω, ἐμποροιδυϊκῶς. ¶ Ἔμπουσα, φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ ὡς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώμενον. ἀριστοφάνης δὲ τὴν ἑκάτην ἔφη ἔμπουσαν.
Ἔμπρεον, ἔμπειρον. ¶ Ἔμπρεποι, ἐπίπρεποι πρέποντες ὅμοιοι. ¶ Ἐμπρέποντα, διαπρέποντα.
Ἐμπρῆσαι, καῦσαι. ¶ Ἐμπροϊέντα, ταχύν.
Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. ¶ Ἐν πυμάτοισιν, ἐν ἐσχάτοις.
Ἔμπυος, ὁ ἐμπυϊκὸς παρὰ μενάνδρῳ. ¶ Ἔμπυρα, τὰ καιόμενα ἱερά. ¶ Ἐμπύρευμα, λείψανον.
Ἐμπυρία, ὅρκος ὁ δημόσιος καὶ μαντεία παρὰ βοιωτοῖς.
Ἐμπυριβήτην, τὸν ἐπιτιθέμενον τῷ πυρί. ¶ Ἐμπυριβήτης οὗτος, εὔκλος χρησμολόγος ἐκαλεῖτο. λέγεται δὲ καὶ τρίπους ὁ ἐν πυρὶ τιθέμενος. ¶ Ἐμυάλακεν, ἐμυκτήρισεν. ¶ Ἐμύδαινεν, ἔβρεχεν.
Ἐμύξατο, ἐπίετο. ¶ Ἔμυζεν, ἔστενεν, ἀπελίθαζεν.
Ἐμυήθην, ἐμυσταγωγήθην. ¶ Ἐμύθευεν, ἔλεγεν.
Ἐμυθευόμην, ἔλεγον. ¶ Ἔμυκεν, ἐψόφησεν. ἔχανεν.
Ἐμυκᾶτο, ἐφώνει. ¶ Ἐμύξατο, ἀηδίσθη. ¶ Ἐμὺς, ζῶον ἐν λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γενόμενον. οἱ δὲ, χελώνην τὴν ἔχουσαν οὐράν. ¶ Ἐμυσάκτετο, ἐβδελύσσετο ἐμυσάττετο. ¶ Ἐμύσαττον, ἐσίκχαινον. ¶ Ἐμυσάττετο, ἀηδίζετο. ἐβδελύσσετο. ¶ Ἔμυσε, συνῆλθεν. ἐμφαίνειν, ἐνδείκνυσθαι. σημαίνειν. ¶ Ἐμφαίνων, δεικνύων σημαίνων. ¶ Ἐμφανὲς, φανερόν.
Ἐμφανέστατα, ἄγαν φανερώτατα. ¶ Ἐμφανίζων, φανεροποιῶν. ¶ Ἐμφανισθήσονται, φανήσονται.
Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς. ¶ Ἐμφανῶν, δηλαυγῶν, ἐμφάσει τεκμηρίων. ¶ Ἐμφανῶς ἥξει. φανερῶς ἔλθη. ¶ Ἐμφαρυξάμενος, ἐμφαγών. ¶ Ἐμφάσεως, ἐννοητικῆς ἐννοήσεως. ¶ Ἔμφασις, δήλωσις μέγεθος. νόησις. ¶ Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς. ἐμφανῶς. ¶ Ἐμφαντικὸς, ἐμφανής. ¶ Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον. ¶ Ἔμφατον, αἰνιγματοειδῶς εἰρημένον. ¶ Ἐμφάατον, πλακοῦντα τετυρωμένον. ¶ Ἐμφερὲς, ὅμοιον. ¶ Ἐμφέρεται, ἐφίεται. φέρεται, περιφέρεται. ¶ Ἐμφερὴς, ὅμοιος.
Ἐμφέρεια. ὁμοιότης. ἐν φερέτρῳ, ἐν τῷ φορείῳ.
Ἐμφῆναι, δεῖξαι. ¶ Ἐμφιλοχωρεῖ, σχολάζει, ἢ τὴν χώραν φιλεῖ. ¶ Ἐμφιλοχωροῦντες, ἐνοικοῦντες ἐν παραμοναῖς. ¶ Ἔμφορα, προσβεβλημένα. ἀγέλη προβάτων. ¶ Ἐμφόρβων, τελώνημα.
Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες. χορτασθέντες. πληρωθέντες. ¶ Ἐμφοροῦμαι, χορτάζομαι. πληροῦμαι. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἔμφραξις, πόνος ὤτων. ¶ Ἔμφρονι, ἐχέφρονι. συνετῷ φρονίμῳ. ¶ Ἔμφρων, συνετὸς φρόνιμος. ¶ Ἐμφύλιον, συγγενικὸν ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς. ¶ Ἔμφυλον, τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς οὐ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον. ¶ Ἐμφύσημα, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἔμφυτον, ἐν τῇ φύσει.
Ἐμψηφίσαι, ὅταν δανειστὴς ἀγοδιδόντος χρεώστου μὴ εὐθέως ἀναλαμβάνῃ εἰς ὄφλημα. ¶ Ἐμψιοῦσα. ἐρέγματα διδοῦσα. ¶ Ἐμφωλεύει, κρύπτεται.
Ἔμψυχον, ζῶον. ¶ Ἐμωλύνθη. ἐπαύσατο ἠμβλύνθη. ¶ Ἐμῶν μενέων ἀπερωεὺς τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμιῶν ὁ κωλυτής. ¶ Ἐμήσατο, εὗρεν, ἐτεχνάσατο. ἐζήτησεν ἐν ἀντὶ τοῦ εἷς. καὶ ἀγανακτοῦντος ἐπιφώνημα καὶ πρόθεσις.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἐναβρύνεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐν τρυφᾶν, ἀβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός. ¶ Ἐναβρύνεται, μεγαλοφρονεῖ ἐν τρυφᾷ σεμνύνεται. λαμπρύνεται. ¶ Ἐναγὲς, μυσαρὸν ἀκάθαρτον.
Ἐναγὴς, πονηρός. ¶ Ἐναγῆ, μεμισημένον. ¶ Ἐναγὲς, μεμιασμένον. ¶ Ἐναγίζειν, τὸ χρὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις ἢ διὰ πυρὸς ἢ φονεύς. ἄγος τὸ μίασμα. ¶ Ἐναγίσματα, ὁλοκαυτώματα. ¶ Ἐναγισμοὶ τὸ αὐτό. ¶ Ἐν ἀγκοίνῃσιν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις.
Ἐναγκωνιεῖς, ἀποκλινεῖς. ¶ Ἐναγοράζειν, ἐνθροίζεσθαι.
Ἐναγεῖς, ἀκαθάρτους. ¶ Ἔναγρος, ἔπαγρος καὶ ἀπόλλων ἐν σίφνῳ. ¶ Ἔναγχος, πρώην, προσφάτως πρὸ μικροῦ. ἄρτι. ὡς νῦν ἐγγὺς πρὸ βραχέος.
Ἐναγῶν, ῥυπαρῶν. ¶ Ἐναγωνία, ἐν μερίμνῃ.
Ἐναγώνιος, ὁ ἑρμῆς. ¶ Ἐναδὲς, σύστημα. ¶ Ἐνάδοντες, ἐμπεσόντες. ¶ Ἐναερίζει, μετεωρίζει.
Ἐννάζω, λιτανεύω πρὸς τοῖς ναοῖς. ¶ Ἐναθλόει, *ἀθλῶει. ¶ Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. ¶ Ἐναθύροντες, παίζοντες. ¶ Ἐναθύρσας, ἐμπλέξας.
Ἔναιεν, ἔμενεν, ᾤκει. ¶ Ἐν αἴδῃ, ἐν τῷ σκότῳ.
Ἐν αἰθρίᾳ, ἐν τῷ φανερῷ. ¶ Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δεινῇ.
Ἐν αἰνίγματι, ἐν παρεικασίᾳ ἐν παραβολῇ.
Ἐννεὸς, ἔκπληκτος. ¶ Ἐναίρει, ἀναιρεῖ φθείρει.
Ἔναιρε, ἄνελε φόνευε σκύλευε. ¶ Ἐναίρειν τὰ αὐτά. ¶ Ἐναιρέσει, ἐνθλίψει. ¶ Ἐναίσασθαι, φθαρῆναι γηράσαι. ¶ Ἐναίσιμα, ἀγαθὰ καὶ καθήκοντα. ¶ Ἐναίσιμοι, μαντευτικοὶ καθήκουσαι.

Ἐναίσιμον,

Ἐναίσιμον, καθῆκον πρᾶον. ἡδύ. αἴσιον. καλόν. ἀγαθόν. ἀληθές. ¶ Ἐναισιμία, διοσημία. ¶ Ἐναίσιμος, τὰ καθήκοντα προσήκοντα εἰδὼς, ἢ Ζεὺς ἐν κορωνείᾳ καὶ καθήκων. ¶ Ἐναίσαρι, στερεοῦ, οἱ δὲ ἐνάσαρι.

Ἐναιχμάσαι, ἐν μαχέσασθαι. ¶ Ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ. ἀκαρῆ ἀκαρὶ ἐν ἀκαρεὶ ἢ ἰ δίφθογγον. ¶ Ἐν ἀκμῇ, ἐν δυνάμει. ¶ Ἐν ἀλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ.

Ἐνάλια, τὰ θαλάτια. ¶ Ἐνάλιαι, κορωναι, αἴθυιαι.

Ἐναλίγκιος, ὅμοιος ἐοικώς. ¶ Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι.

Ἔναιμος, ἀνὴρ ζωός. συγγενὴς, καὶ ὁ Ζεύς. ¶ Ἐναλλάξαι, δοῦναι ἀμεῖψαι. ¶ Ἐνάλλονται, ἐπιπηδῶσιν. ¶ Ἐνάλλοντας, ἐκπηδῶντας ἢ ἐκπεσοντάς.

Ἐναλώντα. συλληφθέντα κρατηθέντα. ¶ Ἐννάματι, ἐν φλογί. ¶ Ἐναμμένος, ἐγκεκακωμένος.

Ἔνανδρον, κενὸν ἀνδρῶν. ¶ Ἐναμπυκίσαι, ἐκχαλινῶσαι. ¶ Ἔναντα, φανερῶς. ¶ Ἐναντίη, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἐναντίβιος, ἐναντίαν δύναμιν ἔχων.

Ἐναντίοι ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους.

Ἐναντίον, ἐνόπιον. ¶ Ἐναντιότης, ἔρις καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις ἐρίζοντες. ¶ Ἔναξεν, ἔσαξεν, ἐπίλωσεν συνεπλήρωσεν ἐπιμελῶς ἐμέστωσεν. ¶ Ἐναπείληπτο, ἐγκατείχετο. ¶ Ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι. στῆσαι. ¶ Ἐναπέψυξε, τέθνηκεν. ¶ Ἐναπιλλημένους, διακρατηθέντας. ¶ Ἐναποθέρομαι, ἐνδέχομαι. ¶ Ἐναπομάζεσθαι, τὸν τύπον ἀναλαβεῖν.

Ἐναπομάζεται, ἐναποτυποῦται. ¶ Ἐναπομάττεσθαι. ἀναλαμβάνειν μανθάνειν. ¶ Ἐναποματτόμενοι, ἐντυπούμενοι. ¶ Ἔναρ, εἰς τρίτην λάκωνες.

Ἔναρα, ὅπλα σκῦλα, λάφυρα. ¶ Ἐναρᾶ, ὑγιᾶναι.

Ἐναρανεῖ, ἐντρυφᾶ. ¶ Ἔναρα βροτόεντα. τὰ σκῦλα τὰ ἀνθρώπινα αἵματι μεμιασμένα. ¶ Ἐναργῆ, δῆλα φανερὰ, βέβαια. ἀσφαλῆ. ¶ Ἐναρεῖν, κυΐσκεσθαι, διαλέγεσθαι. ¶ Ἐναρής, ἐνηρμοσμένος.

Ἔναρθρον, εὐάρμοστον ἡ ὑπὸ γράμμασι δηλουμένη φωνή. ¶ Ἐναρίζει, συκοφαντεῖ. ¶ Ἐναρίζειν, συκοφαντεῖν σκυλεύειν, ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα, οὐδέμιν ἐξεναρίξε. καταχρηστικῶς δὲ ἀναιρεῖν ἤτοι βέλτερον ἐστὶ κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. ¶ Ἐναρίζεν, ἀνεῖλεν, ἐφόνευεν, ἐς κύλευεν. ¶ Ἐναρίζοι. φονεύοι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἐναρίζον, ἐσκύλευον, ἀνεῖλον. ¶ Ἐναρίθμια, φίλα, συνήθη. ¶ Ἐναρίθμιος, συμψηφισθεὶς καταριθμηθείς. ¶ Ἐναρέσθαι, ἀπολλύειν, φθονεῖν, ἐρείδειν, ἀπολαύειν. ¶ Ἐναρίσασθαι, ὁπλίσασθαι. ¶ Ἐναρκεῖ. ἐνδέχεται. ἐναρκτεύει, φονεύει, κρίνει. ¶ Ἐν ἄρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἐναρξάρξει, ἐν ὁρμήσει. ¶ Ἐναραφόρος, σκυλοφόρος, ἐναροκτάντας δὲ, φθογγοσκότος, ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολέψει, αἰσχύλος ἐν νηρηίσιν οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνα τόνμοι ἐπικαυχώμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει.

Ἔναρος, ἔνοχος, ἐπικατάρατος. ¶ Ἐνάρων σκύλων.

Ἐνὰς, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνασελγαίνων, πορνεύων.

Ἐνᾶσθαι, φθαρῆναι, γηράσαι. ¶ Ἐνάσθη, ᾠκίσθη.

Ἐνάσατο, ᾠκίσατο. ¶ Ἐναπίδος, ἔντυγ' ἐπάλτο.

Ἐνεπλάκη, τῇ ἀσπίδι. ¶ Ἔναστρος, *ὠστεμένας, ἀχαιὸς ἀλφεσίβοιαι ἀντὶ τοῦ ὑαστὰς γὰρ βάκχας ὑάδας ἔλεγον. ¶ Ἐν ἄστεσιν, ἐν πόλεσιν. ¶ Ἐναστειζόμενον, ἐνοικοῦντα. ¶ Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπήματι, ἐν τάχει.

Ἔναυδος, ἔμπνους φώνησις. ¶ Ἐναυάγησαν, ἐκινδύνευσαν. ¶ Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. ¶ Ἐναυλίζεσθαι, ἐν διατρίβειν. ¶ Ἐναυλισθήσεσθαι, ἐνοικισθήσεσθαι. ¶ Ἐναύλισμα, νεωστὶ γενόμενόν τι οἴκημα. ¶ Ἔναυλοι, αἱ ἐπὶ τῶν χειμάῤῥων ποταμῶν καταβάσεις, τινὲς δὲ ποταμοὺς χειμάῤῥους ἢ διατριβάς. ¶ Ἔναυλον, νέαν ἔχοντα τὴν εὐεργεσίαν οὐ πρὸ πολλοῦ, ἢ διατρίβοντα. ¶ Ἔναυλος ὁ ἀκουόμενος παρὰ τὸν αὐλόν. ¶ Ἐναύλους, ποταμούς. χειμάῤῥους διώρυχας. ¶ Ἐναυλόχων, κατὰ πλοῦν ἐλόχων. ¶ Ἔναυον, ἔνθες κύπριοι. ¶ Ἐναύοντες, ἀνάπτοντες πυρί. τὰ γὰρ σμήνη τῶν μελισσῶν διώκουσι διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ. ¶ Ἔναυρος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Ἐναύρω, πρωὶ κρῆτες. ¶ Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ μεταβαλεῖν. ¶ Ἐναύσασθαι, ἐξάψαι.

Ἔναυσμα, λείψανον, μετάλλησις. ¶ Ἐναύσματα, ἀρχὰς, ἐπευρέματα, φαντάσματα. ¶ Ἐναυχῆσαι, ἐλλαμπρύνασθαι. ¶ Ἐναυχοῦσα, ἐλλαμπρυνομένη, σεμνυνομένη, καυχωμένη. ¶ Ἐνέχθη, ἐσάχθη, ἐπληρώθη. ἐπιλώθη. ¶ Ἐναύει. πρωτιᾶ ἢ ἄγαν ἱκετεύει. ¶ Ἐνβένθεσιν, ἐνβάνθεσιν. ¶ Ἔνβενος, ὑελλοειδής. ¶ Ἐνβουλῇ, ἐν φροντίδι, ἐν συνατωγῇ ἐν ὁδῷ. ¶ Ἔμβρῆσαι, ἐν φόβῳ. ¶ Ἔνγεδη, ἐν πρόθεσις, γεδὴ σύνδεσμοι. ¶ Ἐνγείνονται, ἐν γεννήσωσιν. ¶ Ἐνγηράσασθαι, ἐν γήρᾳ χρήσασθαι.

Ἐνγήρᾳ πίονι, γῆρας λιπαρόν. ¶ Ἔνγλαυσιν, ἐν γλαύκωσιν. ¶ Ἐνγόνυασι, ταῖς φρεσὶ καὶ μέλεσι.

Ἐγγράφει, ἐγχαράττει. ¶ Ἐνδακοῦσα, κατεσθίουσα.

Ἐνδαγεῖ, ἐμμανεῖ. ¶ Ἐνδάναι, ἐρίμια. ¶ Ἐνδανδαίνει, ἀτενίζει κατατολμᾶ. ¶ Ἐνδαὲς, ἐν διανοίᾳ ἑκάστου. ¶ Ἐνδ' ἄνεμος, πρῆσεν, ἐνέπρησε δὲ ὁ ἄνεμος, ἐνεφύσησεν ἐγέμισεν, ἐκόλπωσεν. ¶ Ἐνδαπέδῳ, ἐν τῷ ἐδάφει. ¶ Ἐνδάπιον ἐγχώριον.

Ἐνδ' ἀρ' ἔβη, ἀνέβη δέ. ¶ Ἔνδασαι, μέρισον.

Ἐνδαρθυΐα, οὕτως ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ μεγαρεῦσιν, ἐπειδὴ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα ὑπὸ τὰ πτερὰ ἐκρυψεὸν κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς τὰ μέγαρα.

Ἐνδατεῖται, ἀπομερίζει. ¶ Ἐνδατουμένη, ἐπιλαμβανομένη μερίζουσα. ¶ Ἐνδατούμενος, μεριζόμενος, καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς ἀχὴ τῆς δαιτός.

Ἔνδαυλον, ὑλῶδες, δασύ. ¶ Ἐνδέναι, γνῶναι. ¶ Ἐν δὲ, πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ. ¶ Ἐνδεεῖ, χρείαν ἔχοντι,

Ἐνδεεῖν, ἐλλείπειν. ¶ Ἐνδεῖ, ἐντέλλεται. (πτωχῶ.

Ἔνδεια, πενία, πτωχεία. πείνα. ¶ Ἔνδεικτο, ἐσήμηνεν.

Ἐνδείξει, ἐπιδείξει ἐντελεῖ. ¶ Ἔνδειξις, ἀπόδειξις.

Ἐνδείξομαι. ἀπολογήσομαι. ¶ Ἐνδείξω, ἐν τινάξω.

Ἐνδεῖν, χρήζειν. ἐνδεᾶ εἶναι καὶ ἐλλείπειν. ¶ Ἔνδεκα. ἄρχοντες οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες. ¶ Ἐνδεκαδίκορ, εἶδός τι φασκωλίου, ἐνδεκάτευσα τήνδε κώπην ἐπαρξάμην. ¶ Ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει λάκωνες. ¶ Ἐνδεχισθήσεται, ἐν βραδύνει.

Ἐνδελεχισμός, ἐπιμονή. ¶ Ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως,

σωνεχῶς, ἐπιμόνως. Ἐνδελεπῆς, παντελής.
Ἐ ν δενδλεῖν, ἐμβλέπειν. Ἔνδενδρος, παραδρόδιλοις ζῶις καὶ διόνυσος σὺν βοιωτίᾳ. Ἐνδεξιᾶ. ἐκ δεξιῶν.
Ἐ νδιέξια, εἰ μὴν προπαροξυτόνος, οὐκ αὖ ἐπενέγκαιμι, ἢ αὐτικείμενον, ἔστιν δὲ πόλις εὐδίξια εἰς βαλέον τι ἢν ἰάνιον κόλπον. Ἐνδέοντι, ἐμβρέι.
Ἐ νδέοντες, δεινειζόμενοι. Ἐν δέ οἱ, ἦτορ, σὺν δὲ τοῖς σήμασιν αὐτῆς ἡ ψυχή. Ἐν δ' ἔπεσιν, ἔπεσιν.
Ἐ ν δὲ ὀυτῆρσι. τοῖς λώροις. Ἐν δὲ ἀθένος ὧρσεν ἕκαστον ἐρρώννυσεν. Ἐνδελές. σωνεχές. Ἐνδενικέα, ἐμφορῆ, ὅμοια. Ἐνδενικές. ὅμοιον. Ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς. Ἐνδηΐδες, αἱ νύμφαι σὺν κύπρῳ.
Ἐ νδηλοι, φανδροί. Ἐνδημία, παρουσία
Ἐ νδήμου, συγγενικοῦ. Ἐνδημησάντων, ἐλθόντων.
Ἐ νδια, ὁλωὼν, λεῖψις πράγματος, ἢ μεσημβρία. διατειβή. Ἐνδίαιχρος, ἄρτεμις. Ἐνδιάθετος λόγος, πᾶς λόγος σὺν ᾧ λαμβανόμενος. Ἐνδιαθέτως, ὁλοψύχως, ἢ διηνεκῶς. Ἐνδιάθηκος λόγος. πᾶς ἔγγραπτος. Ἐνδιατάται, σωῆες, διατείβῃ.
Ἐ νδιαιτᾶ, ἀρκέσει. Ἐνδιαίτημα, διατειβὴ οἰκητήριον οἴκημα. Ἐνδιατείβων, ἐπιμένων. Ἔνδειγμα, ἀπόδειξις.
Ἐ *νδίδας σὺν δίδασθαι διάγνωστον. Ἐνδίεσαν, ἐπεδίωξαν, ἐπώρωναν ἐσπούδασαν.
Ἐ νδιὲς, σῦσορον. Ἐνδίκη, δικαίως.
Ἐ νδίες, ἵασοι ἐν τῷ ἀσρίᾳ ἵασοι καὶ λυκοπαδεῖς καὶ λυκοφόροι. Ἔνδικον, ἀληθὲς δίκαιον ἄξιον. Ἔνδιος, μεσημβρινός. Ἐνδίκως, δικαίως, ἀξίως, ἀληθῶς. Ἐνδίνων, τῶν μελῶν, ἀφ' ὧν σὺν ὑσαθαι τῷ θώρακι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις.
Ἐ νδίοις, ὀρθινίοις. Ἐνδίσματα, σὺκλίσματα.
Ἐ νδίῶνται, μεσημβριάζουσιν. Ἔνδοιασὸν, ἀμφίβολον ἀμφίδοξ ὑμένον. Ἐν δισαγμῷ, σὺφροντίδι. Ἐν δοιῇ δὲ, σὺν δισαγμῷ δέ. C *Ἐνδοιέπιναι. οἱ ἀφ' ἑπτὰ πατέρων καὶ μητέρων ἀστῶν καταγόντες τὸ γένος. Ἐνδοκῇ, σὺν ἐπιβουλῇ. Ἐνδοκία, ἡ μήτηρ παρὰ ἀθηναίοις. Ἔνδοκος, σύνοσος.
Ἐ νδομαρία, ἡ κτίσις, ἢ παροικία. Ἐνδομυία, κτίσις ἢ ἀποσκυή. Ἐνδόθραυ, τὰς ἀποκωπὰς τῶν νεοδόξεων δερμάτων. C *Ἐνδοιέμεναι ὅσοι ἀφ' ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων. Ἐνδομυχὶ, σὺν ἀποκρύφῳ τόπῳ. Ἐνδόμυχοι, κάτοικοι. Ἔνδεν, ἔσωθεν. Ἐνδόθια, ἔγκατα. Ἐνδόσιμον, πρὸ τῆς ὡδῆς κεθαρίσματα. Ἔνδυσις, ὁμοίως.
Ἐ νδύμενοι, σὺν δεσμεύοντες, ἢ δεσμούμενοι. Ἐνδύπησα, σύνεπεσα. Ἔνδορατα, τὰ ἐκδερόμενα ζώων τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσί. Ἐνδορμιώσαι δρόμος παρθένων σὺν λακεδαίμονι. Ἐνδορομίδες ὑποδήματα. Ἐνδορομῶ, δημήτηρ σὺν ἁλιηφρασῶ.
Ἐ νδρυον, ἡ ρλία δένδρου, καὶ τὸ μέσον. Ἐνδάζῃ, ἀποξεῖ, δισάζῃ. Ἐνδυασμὸς, ἀμφιβολία δισασμὸς καὶ ἀπορία. Ἔνδυσαν, ἔωθεν. Ἐνδυκέως, φιλοφρόνως. ἐπιμελῶς. Ἐνδύκιον. πισόν. φίλον ἐμφορὲς βέβαιον ἀσφαλὲς. Ἐνδυκές. σωνεχὴς σωεκτὸν. ἀφελὲς. ἀσφαλὲς. γλυκὺ πρόθυμον, ὕπνουν. πισόν. σὺν μελές. Ἐνδυλῶσαι, εἰς δῦναι ἀστιλθεῖν. Ἐνδύλω, σύνδοθεν. Ἐνεβάτευσεν κάτεχεν. Ἔνδυσεν, ἐνεδύσατο. Ἐνδυμιωνάκαρ. ἀριστοφάνης τὸν σὺν δυμίωνα. ὃν καρα φιὸ δὲ δὲ σὺν δὲ τὸν ἀλάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι.
Ἔ νδυσις, κατάδυσις. Ἐνδύλυτας, αὐλωτὰς τόμνος.
Ἐ νδωρότερον, ὠμότερον ἀκρατέστερον. Ἐνδώσω, σωσω μανῶ. παρέξω. δηλώσω. Ἔννεασμὸς, ἐμπαιγμός. πανουργία. δόλος. Ἐνεβεμήσατο, ὠργίσθη, ἐτάραξεν. Ἐνέβειον, ἐνεκύουν.
Ἐ νέμαθαι, ἐνέγκαι φρέειν. Ἔνεγκον, ἐνέγκον.
Ἐ νεγκοῦσαν, πὼ μητέρα, ἢ παιδείσα, ἢ πόλιν.
Ἔ γλαυος, φοβερὸς ἰλεῖν. Ἐνέδεκτο, ἐνεσήμηνεν. ἐνετείλατο. Ἐνεδιάσθη, ἐσεινεσωλάκη. Ἐνελίδου, ἐχαυνοῦτο. Ἔνεσρα, ἔμερυμμα. δολερὸν σωσημαῖνον. Ἐνεσρύδ. δόλου μηχανᾶται.
Ἐ νηχθεται, καταπατηρεῖ. Ἐνέσρυ, ἐνεσρύθη.
Ἔ νεγκον, ἐνέγκον. Ἔνιον, ὤκει. Ἐνέεικαν, ἤνεγκαν. Ἐνεείκω, ἐνέγκω. Ἐνένηκεν, ἐνέβαλεν. Ἐνεθουσία, ἐμαίνετο. Ἐνέθορεν, ἐνεπήδησεν. Ἐνθπὴ ἀπειλή. Ἐνειδίασεν, σὺ διαφερᾶς. Ἐνέθειξεν, προσωρμίθη. Ἐνεθείωσαν, θεῖον ἐποίησαν. ὅπερ ἔστι βρῶμα. Ἐνεζυμίαζον, ἐνεζυμοῦμην. Ἔνει, ἀπηνὴ σὴνθεν.
Ἐ νείλησαι, ἐζημίωσαι. Ἐνειδημμένους, πορθήσαντας. Ἐνειμάμην, ἐμερισάμην. Ἐνεῖκαι, ἐνεῖκαι. Ἔνειμεν, ἔδωκεν. Ἐνειματῶν, ὁ τὰ σὺν πάσματα τοῖς ἀποράσιν ἐκτιθείς. Ἔνυδρον, ἐνέβαλον ἐνεπρόνησα. Ἔνυδρα, ἐνέρραψα. ἔβαλον ὕρμοσας, σωῆψα. Ἐνέιρων, σύναρμόζων, σωάπτων. Ἐνεὶς, σὺθέμενος. Ἐνίσσοι, ἔφοι.
Ἐ νεῖχον, ἐχόλουν. ὠργίζοντο. Ἔνενκα, τοὔνενκα. τοῦτου χάειν. Ἐνενεκές, ἐς τεῖτην. Ἐνισκήψαντα, σὺνορμήσαντα. Ἐνεκηλάβησι, κατέπιεν ἀφ' τῶν ἀκηλῶν. ἢ καὶ ἐπράσαν ὥς τινὸς. οἱ δὲ σὺνεκολίβασιν. Ἐνεκοπόμιλω, σὺνεποδιζόμιλω. Ἐνεκότωμοι. ἐμιλωίαζον, ἐμνησικάκουν. Ἐνέκρυσιν, προσίβαλον. ἐπέχων. Ἐνεκεικώσιν, ἐνέδησιν.
Ἐ νέκυρσιν, σὺνέτυχεν ἐβλησίασεν. Ἐνελλεσδανοῖσι δέοντο, σὺν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμουν. Ἐνέλφπεν, ἔλασεν. Ἐνέλειμμα, παρέλειμμα. Ἐνελέκησα. ἔβλησα. ἐφόφησα. Ἐνελίκισιν, σὺνεκύλισιν.
Ἐ νελίπανεν, ἔβλησιν. ἔβλιξεν. Ἐνελυσιὶς, δημήτηρ σὺν σάμῳ. Ἔνελος, νεβρός. Ἔνελεν, ἐβόκσιν. εἶχεν. Ἐνεμέασα, ἐμέμφετο ἢ ἐμεμψάμιλω. Ἐνένητο, σὺνένητο. Ἐνσύπτεν. ἐπέβλιξεν, ἐλοισθόρησιν. ὠνείδισιν ἢ πείλησιν. Ἐνέμονα, ὤκουν. Ἐνσύτος, ἐμβάλλοντος. Ἐνέξεται, σὺν ἀθήσεται. Ἐνεοὶ, ἄφωνοι. Ἐνεόλμιον ἰσόρροπον. Ἐνεὸν, κωφόν. καὶ μωρὸν, ὅθεν καὶ ἀμνήμονα. Ἐνεὸς, νωχελὴς μετέωρος. κωφός. βαιός. μοχθός. ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ. Ἐνεόχμωσεν, ἐκίνησεν ἠλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν. Ἐνεπάγησαν, σὺνλώθησαν. Ἐνεπαρώνησαν, σὺβρεσαν. Ἐνεπάρησαν, σωεβλάκησαν. Ἐνεπαιαεν, σὺνεποίκιλεν ὅθεν καὶ παιὼς ἢ σύνταεν. ἢ ἐποίκιλλεν. Ἐνέποντες, λέγοντες. Ἐνέπουσι, λέγουσιν.

λέγουσιν. Ἐνέπει. λέγει κελεύει. ἱστορεῖ.
Ἐ νεπίδημον ἥμην, οὐδήμου εἶναι. Ἐνέπλεον, ἐβίωσαν. Ἐνεπνώθη, ἀνεβίωσεν, ἠγέρθη.
Ἐ νέπρηθον, ἔκαιον. Ἐνδρχεῖ, πράττει. Ἐνδρχὶς, ἡ εἰς πλουτοὺς ἡκάθετος τῶν χειρῶν. Ἐνδρχεῖται, καταστενάζεται. Ἐνδρᾶν, ἑτοίμως πράττειν. Ἐνδρᾶς, δυνατὸς ἰσχυρός. Ἐνδρίδα δημήτηρ. Ἐνεργμὸς, κρούσμα μουσικὸν, ὃ καὶ ἀπὸ καὶ οὖρξις. Ἐνδρχοὶ, ἕτοιμοι πρὸς ὀργασίαν ἢ σύρχουμένη, αἱ μὴ ἀρχαί· εἰσακουομένη· τελουμένη.
Ἐ νδρθεν, καταπετάτω ᾠδοποιείτω. Ἐνδρέισας, ἐμπήξας, σπείσας, ἢ ἐμβαλών. Ἐνδρείσομεν, ἐμβλέψομεν. Ἐνδρείδοντες, ἐμπηγνῶντες.
Ἐ νδρκεσι, πυθμφράγμασι τείχεσιν. Ἐνδροι νεκροὶ, ᾠδοχθόνιοι, ἀδενεῖς. Ἐνδρίοις, τοῖς ᾠδοπηγῆν τόποις. Ἐνδρον, κάτω σύρτον καὶ τὸ κατώτατον. Ἐνδρτδροι, οὕτω λέγονται δι᾽ ὅτι πάνυ δεῖ καταπεπαρῶσθαι. Ἐνδρτδρος κατώτερος, σὺν κατοτέρῳ. Ἐνεσαν, ἦσαν ἰῶεσαν.
Ἐ νεσάλυσιν, ἔπιον, συνέπιον. Ἐνεσήσιν, συνοίσεις καὶ βουλαῖς. Ἐνεσκίμβικεν, συνεσήκεται συνεσκέρωται. Ἐνεσίμφη, κατεπάγη. Ἐνέσκιμφαν, συνέπεσον. Ἐνεσκαρωμμένη, ἐξηρυπωμένη.
Ἐ νεσκεκερωμένον, ὃ ἄγαν ἔχον, ῥύπον. Ἐνεσκυάσατο, κατωτωλίσατο. Ἐνέσακται, συνεσιν κατάπτερος. Ἐνεσιν, ἔξεσιν. Ἐνεσῶτα, παρόντα, προκείμενον.
Ἐ νέτας, τοὺς, συοικοδομοῦντας.
Ἐ νέται ἔκκειται. Ἐνετείλατο, παρήγγειλεν, διετάξατο, ἐσαφηνίσατο. Ἐνέτησι, πρόνοιαι. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ πόρπαις. Ἐνέτησιν, ἐπρόνησεν. Ἐνέτισας, πώλους στεφανηφόρους ἀπὸ τῆς τοῦδε ἐνιαυσίου ἀσφίας συνετίσθη, διαφθορὰν γὰρ ἐκεῖ.
Ἐ νερῆς, ἐμμαθεστάς. Ἐνετύλιξεν, συνείλησεν.
Ἐ νετύρβυσεν, ἐνετάραξεν. συνεσκίδασεν. Ἐνετῶν, τελείων ἢ ἀπὸ γένους τῶν ἡμιόνων. Ἐνδυναίου, ἐγκυτίου. Ἐνδύναιον, μέγα καὶ πολυτέλεμνον.
Ἐ νδυνάκτοι, οἱ παρθενίαι. Ἐνδυνοι, ἐπιτήδειοι, τοῖς κύριοι. Ἐνδυσήμῳ, συνηλικιώτῃ ἀγαθῇ. Ἐνδυφήμῳ, συβυσώτῳ. Ἐνδύχεσθαι, τὸ δεόμενον πινὸς τυχεῖν *ἐβορῆσαι ἐν ἀξιούμενον. Ἐνέφει, βρέχει.
Ἐ νέφηνεν, ἐνέδειξεν. Ἐνεφλεβοτόμει, πολλάκις διέλε τὰς φλέβας. Ἐνεφόρησεν, συνεπλήρωσεν.
Ἐ νεφορεῖτο, ἐχορτάζετο. Ἐνέφραξε, συνέκλεισε πολυτειχίσαν. Ἐνέφηνεν, ἐλάβετο. Ἐνέχεν, συνέλαβεν. Ἐνέχει, μνησικακεῖ ἔγκειται.
Ἐ νεχείρησεν, προέβηκεν. Ἐνεχαμπύω, συβεβαίωκα.
Ἐ νεχελισῶν, ἔχελος ἥρως, ὡς δὲ οἵτινες, ἐπίθετον ἥρωος ἀπὸ τοῦ ἕλος παρακεῖσθαι τῷ ἥρωι. ἔστιν δὲ ὁ Ἀθηναίων ἱππόδρομος. Ἐνεχελισῶν, σὺν ᾧ ἱππικὴ ἦγον τοὺς ἀτῶνες, καὶ ναὸς ἵλου. Ἐνέχεσθαι, ἐγκαλεῖσθαι κρατεῖσθαι σωέχεσθαι. Ἐνέχεται, σωέχεται. Ἐνεχθέσει, συνεκρίνει. Ἐνεχόμενοι, κραχύλλοι. Ἐνεχρίμφθη, συνέπεσεν ἐβεβλήθη. Ἐνέχρισεν, συνεκόντεισεν. Ἐνέχυρα, ἀρραβῶνες. Ἐνηνειαυτός, ἀπλικῶς. Ἐνηάτεκ, ὄνομα κύριον. Ἐνήδοιτο, ὠφελοῖτο, χαίροιτο φαιδρύνοιτο. Ἐνηέας, προσηνεῖς, ἀγαθοὺς συνετούς. ἐπιφανεῖς. Ἐνήει, εἰσῴκιζεν. Ἐνήεον, ἐκολύμβων. Ἐνήνις, σώφρων, ἀγαθὸς. προσηνὴς. πρᾶος. Ἐνηκαιένης, ὁ μεταπηδῶν αὔριον.
Ἐ νήη, ὁμιλία ἀγαθύτης. Ἐνηϊόσιον, σὺν τοῖς ἁπλάγχνοις. Ἐνηκαινέα, ἡ τελευταία. Ἐνήκαμεν, συνεβάλλομεν. Ἐνῆκας, συνέβαλες συνεπέδου.
Ἐ νλώεσκε, συνέθηκα. Ἐνήλατον, μέρος νεώς.
Ἐ νηλεγὶς, συνεπιθυμία ὤν, συνλυθῆσαι, δυσμαπίσαι.
Ἐ νηλίαξις, ἑορτὴ τοῦ ἀναλίου. Ἐνηλινδήθησαν, συνεκυλίσθησαν. Ἐνηλινδοῦντο, ἐνεκυλίοντο.
Ἐ νηλύσιος ἡμερόντης κεραυνόβλητος.
Ἐ νηλύσια, τὰ καταστηφθέντα χωρία σὺν ἠλύσια λέγονται. σὺν δὲ βυκίνητα παρὰ τοῦ ἔλθυσιν, ἄλλοι δὲ τὰς σὺν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις, ἀφισρυμένας νύμφας.
Ἐ νημετέρου, παρ᾽ ἡμῖν, σὺν ἡμῖν. Ἐνῆν, χωρεῖν, ἢ δυνατὸν ἐνῆν. Ἐνέους, πράους ἢ πράους. Ἐνέιρα, ἀπέκτειναν. Ἐνειρέασε, σωαλλαγάς.
Ἐ νηρίφανθ, αὐήρπασαν ἐκ τῆς γῆς. Ἐνῆρκται, ἀρχὴν ἐποίησεν σὺν ἤρξατο. Ἐνήρκπω, χλυναῖον.
Ἐ νῆρσεν, σὺν ἥρμοσεν. Ἐνης, τελευταῖος.
Ἐ νήσει, ἐμβολδύξ. Ἐνήσομεν, καθίσομεν καθελκύσομεν. ἐκβαλοῦμεν. Ἐνηυλισμένον, κεκαθαρισμένον. Ἐνῆφθαι, σὺν ῥῆσθαι. Ἐνηφι, εἰς τεῖτην. Ἐνηχούμενος, κατεχόμενος. Ἐνηχούμενος, ὁ ἐτρόωθεν ἢ χνεκδεχόμενος.
Ἐ νηχωότος, ἐπιφωνοῦντος, ἐκβάλλοντος.
Ἐ νθα, πότε χρονικὸν καὶ σὺ τόπῳ. Ἐνθα, ὅτε, ἢ σοῦ ἢ σὺ ταῦθα ἢ ὧδε πάτω ἢ ἐκεῖ. Ἐνθάδε, σὺ ταῦθα ὧδε εἰς ταῦτον ἢ νόπον. Ἐνθάδιος, σὺ τόπιος.
Ἐ νθα καὶ σῦθα, τῆδε κἀκεῖσε. Ἐνθαλάμια, στολάσματα ἐκμήκωνος καὶ σησάμης. Ἐνθαλάμοις, σὺ οἴκοις. Ἐνθαλλῶς, οὐκ ὀρθῶς. Ἐνθαῦ, τότε. Ἐνθαλύξασ, σφοδρῶς πατάξασ.
Ἐ νθεμένω, σὺ θέμενοι δυϊκῶς. Ἔνθεν, αὐτόθεν, ἔσωθεν, ἐκεῖθεν. ἢ τότε. ἢ ὧδε. ἢ ἐκ τούτου.
Ἐ νθεναρίζει, ἐγχειρεῖ. Ἔνθεο, σὺ θου.
Ἐ νθεος, σὺ θεὸς. Ἔνθιμος, θεῖος. Ἐνθεσίδουλος, ψωμόδουλος. Ἔνθεσις, ὁ ψωμός.
Ἐ νθεσμον, νόμιμον σὺ νομον. Ἐνθορεῖν. σὺ ορμῆσαι. Ἐνθολὴ, ἰσόῤῥοπον. Ἐνθοεῖσκει. σὺ θρύπτει. Ἐνθοργάζει, πονεῖ. Ἔνθους, σὺ θουσιαστὴς· μανικὸς μανόμενος. πνευματοφόρος. Ἐνθουσία, ἔκστασις. Ἐνθουσιάζουσι, θαυμάζουσιν.
Ἐ νθουσιασμὸς ἔστι, ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ᾠδοτοῦ θεοῦ. Ἐνθουσιῶν, μανόμενος· ὁρμὰν· ἢ μανίαν ἔχων. Ἐνθρασὲς, ἐμμανές. Ἐνθρεῖν, φυλάσσειν. Ἐνθρια. ζῴδια. Ἐνθράζειν, παραβαίνειν ἀπὸ τῶν μαντικῶν θεσίων. Ἐνθρίακος, σὺ θουσιῶν καὶ σὺ θάκητος σοφοκλῆς σίνωνι.
Ἐ νθρίζειν, σκατενίζειν, νύσσειν. Ἐνθρυμματὶς, οἱ μὲν πολεῖους δι᾽ τοῦ ῑ, σίνοι δὲ δι᾽ τοῦ υ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ θρύου, ἢ ἀπὸ τοῦ θρίβεσθαι. Ἐνθρυπτα, τὰ ἐκπέμματα, ἢ τὰ σὺ θρυβόμενα βρώματα εἴδη πέμματα. σίνοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι, καὶ

ἀπόλλων δὲ παρὰ ἀθηναίοις ἔνθρυπτος.
Ἔ θρυσκον, λάχανον καρίῳ ὅμοιον. φέρει δὲ καὶ ἄνθος ὥστε εἶναι καὶ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν.
Ἐ νθύων, ἐρωτικόν. ☾Ἐνθύμημα, ἐνθυμάζω ἐμπίπτω καὶ ἐνορμῶ. ☾Ἐνθυμήσιον, ἄπειρον. ἔννομον. ☾Ἐνθύμιζε, ἐνθυμοῦ. ☾Ἐνθυμιζόμενοι, ἐνθυμούμενοι. ☾Ἐνθύμιον, ἄπορον σεμνόν.
Ἐ νθυμῶ, ἐνθυμοῦ. ☾Ἐνθυμιῶν, καταθυμῶν.
Ἐ νθυμῶ μεμαῶτες. ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.
Ἐ νθύριον, μέρος τί τῆς νεώς. ☾Ἐνθύσκει, ἐν τυγχάνει. ☾Ἐνθύσκος, ὁ ἀσφαλὸς τὸ ὄρνεον.
Ἐ νθωκεῦσαι, ἐμφωλεῦσαι ἐγκρύπτεσθαι.
Ἔ νι, ἔνεστιν. ☾Ἐν τῷ, ἐν τῇ. ☾Ἐνηέα, προσηνῆ, ἅττα ἅτινα τινά. ☾Ἐνίασιν, ἐμβάλλουσιν. ☾Ἐνιαχοῦ, εἴς τινας τόπους ☾Ἐνὶ βένθεσιν, ἐν τοῖς βάθεσιν. ☾Ἐνιδαιτὸς, τῆς εὐωχίας. ☾Ἐνιδρύσασθαι, ἀσφαλῶς καθίσαι. ☾Ἐνίδρυται, ἐν καθέζεται στερεοῦται. ☾Ἐνιεὶς, ἐπαφιών.
Ἐ νιεῖσα, ἐμβάλλουσα. ☾Ἐνιθμένους, δέροντας.
Ἐ νιέναι, ἐμβάλλειν, ἐναποθέσθαι. ☾Ἐνιόντα, ἐμβάλλοντα ἐγκελευόμενον. ☾Ἔνιται, ἐμβάλλεται. ☾Ἐνιέντες, ἐγκελευόμενοι. ☾Ἐνιζῆσαι, ἐγκαθίσαι. ☾Ἐνιζήσαντα, ἐγκαθίσαντα ἐγκαθήμενον. ☾Ἐνιῆλαι, κωλῦσαι. ☾Ἐνίημι, ἐμβάλλω ἐναποτίθημι. ☾Ἐνιηλίζειν, τὴν ἐνυάλιον ἑορτὴν ἄγειν. ☾Ἐνίηλος, ἀνόητος. ☾Ἐνὶ ἤνοπι, ἐν κατόπτρῳ ἐν ἤχῳ λαμπρῷ. ☾Ἐνίησιν, ἐμβάλλει. ἐπιπέμπει. ☾Ἐνιῆλαι, ἐμποδίζειν ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν κατασσομένων μεταφορικῶς. ☾Ἐνίκασθαι, ἐνέγκαι. ☾Ἔνεικεν, ἤνεικεν. ἔφερεν.
Ἐ νείκεον, ἐφιλονείκουν. ☾Ἐνικαυλῷ ἐν τῷ δόρατι.
Ἐ νὶ κνωσῷ, πόλει τῆς κρήτης. ☾Ἐνιλώπτειν, κεκλασμένῳ τῷ ὄμματι, ἐμβλέπειν καταμοκᾶσθαι.
Ἐ νιλλώψας, καταμοκησάμενος, ἰλλοὺς γὰρ φασὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ☾Ἐνὶ μεγάροις, ἐν τοῖς οἴκοις.
Ἐ νὶ ναΐ. ἐν πλοίῳ. ☾Ἔνιοι, τινὲς ἢ φανεροί.
Ἐ νὶ οἴκῳ, ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ ἄργει. ☾Ἔνοπι. πόντῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ. ☾Ἐνιπτάζων, τύπτων.
Ἐ νιπεὺς, ποταμὸς θεσσαλίας. ☾Ἐνιπὴ, ἐπίπληξις. λοιδορία. ὀργή. ψόφος. πληγή. ☾Ἐνιπῆ, τῇ διὰ λόγων ἐπὶ πλήξει, ἢ ἀπειλῇ. ☾Ἐνιπῆσαι, ἀπειλῆσαι βοῆσαι. ☾Ἐνιπλήξαντες ἐμπελάσαντες πλησιάσαντες ἢ ἐπιπλήξαντες. ☾Ἐνὶ προδόμῳ, ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ. ☾Ἐνὶ προμάχοισιν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις. ☾Ἐνιπτεν ἐπέπλησσεν ἐλοιδόρει. ☾Ἐνίπτειν, κακοῦν. ψέγειν. λοιδορεῖν. ☾Ἐνισκίμψαντες, ἐνερείσαντες. ☾Ἐνισκηφθῆ, προσπελασθῆ. προσεγγισθῆ. ἐμπλαγῆ.
Ἔ νισπεν, ἐξεῖπεν, εἶπεν. ☾Ἐνισπεῖν. εἰπεῖν. ἀγγεῖλαι. ☾Ἐνισπέσθαι, ὁ νῦν μὴ καταπίνων.
Ἐ νὶ σπλάγχνοισιν, ἐν τοῖς ἐντέροις. ☾Ἐνισσέμεν, ἐπιπλήττειν. ☾Ἐνίσσων, ἐπιπλήσσων. λοιδορῶν.
Ἐ νὶ σταδίῃ, ἐν τῇ συστάδην μάχῃ. ἐνιστάμενον, ἐν ἴσῳ ὁμοίως. ☾Ἐνίστασθαι, δύνασθαι. ☾Ἐνὶ στρατῷ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ☾Ἐνισχημένων, κεκρατημένων. ☾Ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, κατὰ νοῦν ἔσχεν.
Ἐ νὶ χηλῷ, ἐν τῇ κιβωτῷ ἐν τῷ πλοίῳ. ☾Ἐνιχὼρ, ἐν τῷ χορῷ. ☾Ἐνίψει, ἕξει. ἐπιπλήξει. καὶ ἐρεῖ.
Ἐ νίων, ἡμῶν. ☾Ἐν καθέξει, ἐν κατοχῇ. ☾Ἐν κάθετοι, ἐνεδρεύοντες. ☾Ἐν κάθετος, ἐνεδρεύων. ἐπιτηρῶν, ἐντόπιος. ☾Ἐν καρὶ τὸν κίνδυνον. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελέσι τὰς πείρας ποιουμένων.
Ἐ ν καρὸς αἴσῃ, ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι. ☾Ἐν καταμίξαι, ἐν τίμους ποιῆσαι. ☾Ἐν κατακλώσαντες, ἐνείραντες.
Ἐ ν κατασυφράζειν, ἐνυβρίζειν. ☾Ἐν κατασκήψασαν, ἐμπεσοῦσαν. ☾Ἐν *κατελέτησαν, ἐνωκοδομήθησαν. ☾Ἐν κέσιν, ἐν τύποις ἐν γλυφοῖς.
Ἐ ν κεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. ☾Ἐν κεῶτις, ἡμέρα. παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώτων. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν κεῶτις ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν, ἄγουσιν. ὅθεν λέγεται σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσειν. ☾Ἐν κημῷ, ἐν κουρκούμῳ.
Ἐ ν καρὸς, αἴσῃ. ☾Ἐν κηρὸς, μοίρα. ☾Ἐν κλήρῳ. ἐν μερίδι. ☾Ἐν κονίῃ, ἐν μάχῃ ἢ ἐπὶ γῆς.
Ἐ ν κολάψας, ἐγχαράξας. ☾Ἐν κομβωθεὶς, δεθείς.
Ἐ ν κομβώσασθαι, ἐπισωρεύσασθαι στολίσασθαι.
Ἔ νκομον, ἐν τῷ *μαρίῳ ἴσον θείας κελεύσεως.
Ἐ ν κόπτων. ἐμποδίζων διακωλύων. ☾Ἐν κόσμῳ, ἐν σεμνότητι. ☾Ἐν κοτύλῃ φέρειν. παιδιᾷς εἶδος. ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος, ἐνετίθει τὰ γόνατα καὶ οὕτως ἐβαστάζετο. ☾Ἔν κτητον, κτώμενον. ☾Ἐν λαπτηρίᾳ ἐν τῇ λυχνίᾳ. ☾Ἐν λαπειηθάζεσθαι, μαχέσασθαι λαπίθαις, ἢ ἐνθυμηθῆναι. ☾Ἐν λέκτροις, ἐν στρώμασιν. ☾Ἐν λιμένι, τῷ ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ. ☾Ἐν λιμενίζειν, τελωνίζειν τὰ ἀχὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. ☾Ἐν λιπεῖ, διαφωνεῖ. ☾Ἐν λευκώμασιν, ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημόσια, ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς. οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτὰ, ἵν' εἴ τις βουληθῇ αἰτιάσασθαι, ἐπ' ἀλείας ἔχοι ἐν τυχὸν τῷ λευκώματι. ☾Ἐν λόβια ἐνώτια.
Ἐ ν μακρύμασιν, ἐν ἀποστασίαις. ☾Ἐν μαχατεύειν, ἐγκεκλεῖσθαι παρὰ γείτονι. ☾Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. ☾Ἐν μύρτου κλάδῳ, ἐν μυρσίνης κλάδοις.
Ἐ ν νεοὶ, ἄφωνοι. ☾Ἐννέα ἄρχοντες, ἀρχὴ διὰ ἐννέα ἀρχόντων. ☾Ἐννεάβοιον, ἐννέα βοῶν ἄξιον, ἢ ἐννάβυρσον, ὁ δὲ βοῦς νόμισμα. ☾Ἐννεάκροσσον πολλοὺς κροσσοὺς ἔχον. ☾Ἐννεάκρουνος, κρήνη ἀθήνησιν ἢν πρότερον καλλιρόην ἔλεγον. τῶν δὲ τυράννων οὕτως αὐτὴν κατασκευασάντων, ἐκλήθη ἐννεάκρουνος ὥς φησι καὶ θουκυδίδης. ☾Ἐνεάπον, λοξόν.
Ἐ ννεάοδος, ἡ νῦν ἀμφίπολις. ☾Ἐννεάμυκλος, ἰσχυρὸς ἐνναέτης. ☾Ἐνεάχιλοι, ἐννακισχίλιοι.
Ἐ ννεάψυχος, ὁ κύων παροιμιωδῶς. ☾Ἔννεεν, ἐξέτεινεν. ☾Ἐννέμει, ἐν συμφύτῳ. ☾Ἔννεπεν, ἔλεγεν. ☾Ἐννεσίῃσι, βουλήσεσιν, ἐννοήσεσιν. ☾Ἔννεπεν, ὠνείδισεν, ἠπείλησεν, ἐπεπλήρωσεν. ☾Ἐννέωροι, ἐνναετεῖς, ὧρος γὰρ ἐνιαυτός. ☾Ἐννεωρὸς, θέτης. ☾Ἐννεῶ, ἐν ναῷ, ἢ εἰς ναῦν, ἢ εἰς νεοττούς. ἐννήθω,

θω. κυρίως αἶοι. Ἐννηής, σώφρων ἀληθὴς ἀγαθὸς. παχρῶς. Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας.
Ἐ ννηπέη, σύνηπιότητι. Ἐννεακτήχεις ἦσαν, ἐπαινοῦσί τινες πὼ ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τῷ πλάτους τὸ μῆκος τριπλάσιον ἔχει.
Ε ννησάδες, νύμφαι παρὰ λεσβίοις. Ἐννήσει, φθείρει. ὁμοίως. Ἐννήϊοι, λίθοι δήματα λακωνικῶν ἐφήβων. Ἔννιος, ὁ χίων ὁ ὄρμης. Ἔννιον, κώπης μέρος τὸ ἐπὶ τῷ σκάλμου ἔνδον τῇ νηΐ.
Ἐ ννολίω, ἀγκυροβολίω. Ἔννομον, ὄνειδισμόν.
Ἐ ννεατείρασ, ἐνδιδυσκούσας. Ἐννοσίμελν, ἐπιπλήττειν. Ἐννοσία, ἀλογία. ἀργία. Ἐννοσίγαιε, σείων καὶ κινῶν πὼ γῆν. Ἐννοσίγαιος, κινησίγαιος ἐπίθετον ποσειδῶνος. Ἔννοσις, κίνησις. Ἐννοσίχθων, ὁ πὼ γῆν σείων. Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον. Ἔννοια. βουλή. Ἔννοιαι, πηγαί. Ἐννύφν, σύνειν. Ἔννυθεν, ἐκέχωτο. Ἐννουσάτοις, φρονίμοις. Ἐννύσῃ, τῷ κοιμᾶται.
Ἐ ννύχιον, ὀλίγ τῆς νυκτός.
Ἐ ννύχιον κρύπτεις. σκοτεινῶς καὶ δολίως, τινὲς δὲ ἐμμύχιον τῷ μυχῷ. Ἐννύχιος, νυκτερινός.
Ἐ ννυχος, νύκτερος. αὐτονύχιος. Ἔννυτο, ἐνεδύετο. Ἐν ξωοχῆσιν. σὺν ταῖς συμβολαῖς. Ἐνοδία, ἄρτεμις, καὶ κωμικῶς πικρῶς ἀνδρομελύσης.
Ἐ νόδιος, ὁρμῆς πάρω. Ἐν ὅλῳ, σὺν ὅλοις σὺν πίσει σὺν βίῳ. Ἐνοφλεῖς. σὺν θεῷ ὁμοίως. Ἐνόησεν, ἐδιδαξε κατὰ νοῦν. Ἔννοι, οἱ πρυσινοὶ ἄρχοντες.
Ἐ νοισρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας σὺν ᾧ ἡ κόπρος.
Ἐ νοῖ, σωπᾶτε, ἐκ δύο ἀποτελεῖ σύ. Ἐννοιάδες, αἶγες αἱ μὴ κυρύπτουσαι. Ἐν ὅλμῳ, σὺ νάσῳ. οἱ μὲν ὅλμον μάστιν φασίν. οἱ δὲ τοὺς σὺν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς πίνεσθαι. Ἐν ὁμίλῳ, σὺν ἀθροίσματι σὺ μάχῃ. Ἐνομόρξαθ, κατέμαξεν σὺ ἔβαλεν.
Ἐ νὸν, σὺ πάρχον. ἢ δυνατόν ὄζι. Ἐν ὀνείρῳ, σὺ ὕπνῳ. Ἐν ὀπὶ, φωνῇ βοᾷ. Ἐνοπλίζειν, ἐμβλέπειν. Ἐνόπλιον, σὺ ὅπλον. Ἔνοπτρα, κάτοπτρα, ἔσοπτρον. σὺν ὄχῳ. Ἐνόπτης, ὀφθαλμός. ὠπίοις.
Ἐ νορχέισο, τοὺς νεοττοὺς κρῆτες. Ἐνομισθήσομαι, προσορμήσω. Ἔνορμος, ἡ ὥρα παρὰ θετταλοῖς.
Ἐ νορχα, ὄρχεις ἔχοντα. Ἐνόρχην λαὸν, ἢν ὑπὸ ἡ βυς ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὀρχήσιον. Ἐνόρχης, διόνυσος σὺ σάμῳ. Ἐνόρσας, ἐμβαλών. Ἔνος, σίναιον τὸ ἐπέτειος. ἐπέτειος. καρπός. Ἐνοσηλεύετο. νόσῳ διητᾶτο. Ἔνωσις, κίνησις. Ἐνοσιφύλλων, τῶν φύλλων κινήσεως. Ἐνοσίχθων, ὁ πὼ γῆν σείων. Ἐνόσησας, ἐπανῆλθες προσέπεσε.
Ἐ νοσφίσαθ, ἔκλεψε μετέσχον. Ἐνοσφίωθησαν, ἀπεστράφησαν. ἀπεχωρίωθησαν. Ἐνοσφίσω, ἀπηλλοτρίωσας. Ἐνούσιος, συμφυής, πολυκτήμων. Ἐνουδέν, ὠδὶ τὸ πολλοῦ λέγεται.
Ἐ νοφθαλμοῖσιν, σὺ τοῖς ὄμμασιν ἢ ὠδὶ θαμάτων.
Ἐ νοχλεῖ. διοχλεῖ. Ἔνοχος, χρεώστης. ὑπεύθυνος. ἔτι κείμενος. Ἐν παλάμῃσιν, σὺ ταῖς χερσίν. Ἔμπαλιν, ἀναντίον. Ἐν παραβύσῳ, σὺ μυσηρίῳ, σὺ κύπρῳ λελησθότως λάθρα. Ἐν πέρατι, σὺ τῇ δύσει τῆς γῆς. Ἐν πείσῃ, σὺ ἡσυχίᾳ σὺ χώρᾳ σὺ πεισμονῇ. Ἐν πίθῳ πὼ κεραμείαν μαραθώνι. παροιμία ὠδὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑποβλαινόντων καὶ ἀπομιλίων δὲ θεῶς τῶν μεγάλων καὶ τελείων ὡς εἴτις μανθάνων κεραμεύει πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλό τι τῶν μικρῶν πλάττειν πίθῳ ἐγχειρεῖ, δικαίκρχος δὲ φησὶ, ἐτόρντι δηλοῦν πὼ παροιμίαν, οἱονεὶ πὼ μελέτην σὺ τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ὠδὶ τῆς νεὼς καὶ ἡνίοχος ὠδὶ τ ἵππ.
Ἐ νπέντε κείνων, σὺ ἀλλοτρία ὀζυσία ὄζιν. πέντε δὲ κεῖται ζῶις κωμικοῖς ἑκείνων. Ἐνπίασε, εἶπε.
Ἐ ν πλάθω, σὺ χαλάσματι καὶ σὺ αὐέσει.
Ἐ νπλατιάσασα, σὺ πλατείας τύπτουσα ταῖς χερσὶν, ἢ ῥυφορομένη. Ἔμπλω, πλησίον. Ἐν προβλήματι, σὺ ὑποκείσει. Ἐν προοιμάτι, σὺ προφάσει. Ἐν πυθίῳ χέσαι, πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν σὺ πυθίῳ ναὸν, τῶν δὲ ἀθηναίων παριόντων, μισοῦντων αὐτὸν οὐδὲν ἐᾶν ἐῶντος ποιεῖν, σύνους προσουρεῖν τῷ πολιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὡς τὸ διοχλεῖσθαι ζῶις ὀργιζομένοις.
Ἐ νραβῶς. ἐγράψασ. Ἐνεγιγκανεῖν, σύνειγω.
Ἐ νρύπω, οἱ ῥυπῶντες. Ἐνσάμῳ κοιμήτας. σὺν οἷς πυθαγόραν τὸν σοφὸν φασὶ πὼ πυκτικὼ ἀσκῆσαι καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς πὼ παροιμίαν λέγεσθαι ἀμαρτάνοντες.
Ἐ νασ αὔειον. Ἔνσυ δὴ ἄγαι. Ἐνσείσεις, διασείσεις. Ἐνσημαίνεται, ἐπιδείκνυται.
Ἐ νσκοῖς, σὺ ναοῖς. Ἐνσεισὶς. ἐπιλαλεῖς.
Ἐ νσικυράτω, τόπος σικυλίων. Ἐνσιμῶ θεῖσης, ἐμπαγείσης. σιμῶμα γὰρ λέγεται τὸ αἰγιαλὸν πάθος. Ἐνσκῆψαι, σὺ ὀρεῖσαι. Ἐνσιμήσαντες, ἐφορμήσαντες. Ἐνσκυβάσασθαι, κατασθλίσασθαι. Ἐνσιφθη, ἐνεπάγη. Ἐνσκυθίζ, σπαραττῆν. Ἔνσυνδοι, οἱ μετέχοντες συνοδῶν.
Ἔ νστασις, αἰτιατώνυμα. Ἐνστάτης, ἐχθρὸς σιστάμενος καὶ μὴ ἀναχωρῶν. Ἐνστέρνοις, σὺστήθεσιν.
Ἐ νστερνισάμενος πόδι πνασάμενος. Ἐνστερνομανίαις, σὺ λαγαριμύθοις, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν.
Ἐ νσήθεσιν, σὺ ταῖς διανοίαις. Ἐνσηνές. ἰχυρόν. ἢ σαφές. Ἐνσγροβίλιασας σωίσγεσθαι. Ἐνσγρωφᾶσθαι, σύσγρέφεσθαι. Ἐνσφανίω. σὺ κλινακίω.
Ἐ νσων, ἕλκων. Ἐνταικεὶς, ἐμφυές. Ἐνταλαύροισι, τοῖς κωφίνοις, τοῖς κωλαθίσκοις τῶ τυροῦ.
Ἐ νταλθέντα, ἐπιλαπέντα. Ἐνταμιδύομενον, σὺ θησαυριζόμενον. Ἐνταῦ ἀρὰ οἱ φῦ χειρ, σὺ τῇ χειρὶ κατέχων, ἢ ἔλαβε τὸ τῆς χειρὸς αὐτῶ.
Ἐ νταῦραντον, σὺ τόπῳ τῆς σικελίας καὶ σὺ πόλει ἐσύρχονται. Ἐνταῦθα καὶ τὸ χρονικὸν νῦ τὸ ὠδὶ τόπου καὶ σύθα δὴ ἢ ὧδε. Ἐνταυθοῖ, σὺ ταῦθα.
Ἐ ντακεὶς, ἐμφυές. Ἔντια, τύχια ὅλα.
Ἐ ντιαδαὴς, σιδύη, τὰ μὲν γὰρ σὺ τια ὅλα, τὰ δὲ ὅλα σιδύη. Ἐντιγέσιν, σὺ οἴκοις. Ἐντιθηλότος, θάλλοντος. Ἐντιθρεῖσκεν, σύελικεν ἢ ἐ σιδύακεν ἀπὸ τῶν θείων, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βακχεύειν, ἴσως ἀπὸ τ διονύσου, θείαμβος γὰρ ἐλέγετο ὀλίγ πὼ τῆς συκῆς καὶ τῶν θρίων αἴρεσιν. Ἐντείλασθαι,
Ἐ ντελαμῶνι, σὺ ᾧ ἀναφορεῖ ἐπιθέσμῳ. (προσάξαι.
Ἐ ντελέεσιν, σὺ τοῖς τῶν σρατιωτῶν τάγμασιν.

Ἐνθαλίαθαι, ἢ κεχλαμυδῶθαι, σιώπησις γὰρ ἦν ταλοῖς χλαμυδοφορεῖν. Ἐντέλεια, τάξις, ἀρχοντικὴ. Ἐντέλει, ἀρχοντας. Ἐντεθόρυξον, ὤσαξον. Ἐντέλῃ, θές, ἢ χωρῷ θές. ἐντάγματι.
Ἐντελεσέρῳ, τελεστῆρι. ἐντέλλεται, παραγγέλλει.
Ἐντελέχεια, ἐνέργεια. Ἐντέλμασιν ἐνοργόροις, τέλμα γὰρ ὑλώδης καὶ ἡφύγρος, τόπος.
Ἐντεῖναι, πληγὰς, δοῦναι. Ἐντελῆ· τετελεσμένα.
Ἐντελέσατοι, ἐντιμόταβοι. Ἐντελομίσους, τέλεον μισθὸν λαμβάνοντας. Ἐντελῶς, τελείως.
Ἐντέμνουσι τοῖς ἤρωσιν ἀναγίζουσιν. Ἐντομήσω, ὄφελον ἔμπειρος. Ἐντριώνη, ἡ ἐν τῇ τῆς ἀγρίας ἐλαίου, ἢ τὰ ἔνδον. Ἐντερονία, ἐντερεώνη, ἡ μεσαίτατον τῆς νεώς, ἤτοι ἡ μέσον τὸ ξύλου ἡ καρδία, οἱ δὲ μυελός. Ἐντερόνῃοι, αἱ χορδαί. Ἔντοσα, ἔσωθεν. Ἐντοσιβρυχούς, ζῶα μὴ φιλῶς νωτοφόρους ἀλλ' ἄμαχον ἔλκοντας. Ἐντοσιμίσῳ, ἔμπειρος ὄφελον. Ἔντοσιν, ὄφελοις, σιβύσιν.
Ἐντοσιουργούς, σιβύσιν ὀργαζομένους οὐ νοτιφόρους.
Ἐντομώσασ', κεκοσμημένας. Ἐντέτασται, ἡ παῖσαι ἐντεῖναι φασί. Ἐντέτηκεν, ἐνκεκόλληται. Ἐντετηκότος, ἐμπεπηγότος.
Ἐντετηκὼς, ἐμπηγώς. Ἐντετύλικται, ἐμπέφλεκται ἐνέλληκται. Ἔντευε, παρεσκεύαζεν. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐκ τούτου.
Ἔντυξις, ἀπάντησις κατὰ τῶν φλημμελησάντων δέησις εἰς εἰκόλησιν. Ἐντεύχη, ἐντυγχάνῃ ὤφελησαι. Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἢ λύπῃ. Ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἢ τῇ ἀριστερᾷ. Ἐν τῇ σαρκὶ, ἢ τοῖς παίθεσι τῆς σαρκός. Ἐντὶ, εἰσίν. Ἐντίθεσο, φωμίζου. Ἐντὶν, ἡμῖν. Ἐντίσιν, ἢ ποίοις.
Ἐντιφὲν, ὤφελεν. Ἔντομα, ὄρκια καὶ καθάρματα.
Ἐντομίαι, ἢ τομίασ' βύνοχος. Ἐντομίδες, ξυσμαὶ ὄψεως γινόμεναι καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι, τοιαῦτα δὲ ἐώθασι ποιεῖν ἢ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ἔντομοι, ὄρκοι. Ἔντονον, ἰσχυρὸν ὀξύ. Ἐν ᾗς, ἔνδον ἔσω. Ἐν ᾗς ἑβδόμης, ἀπείρητο ἀθήνησι στρατείαν ἄγειν πρὸ τῆς τῆ μηνὸς ἑβδόμης. Ἐντόσαρκες, ἢ ᾗς τῆ σώματος.
Ἔντοθεν, ἔσωθεν ἢ ᾗς ὄφελον. Ἐντοθίδια, τὰ ὠφελήματα. Ἐν φαγῖ, ἢ φυφᾷ. Ἐνφαγεῖν, φωμίσαι, φωμίσασθαι. Ἐνφαγήμενον, ἰσχυρόν. Ἐνδαγούμενοι, μαστώμενοι. Ἐνδατὸν, φατὸν. Ἐνδρέπεται, μεταστροφὴν λαμβάνει, ἐπιστρέφεται, ἡμπέπεται. λόγον ἔχει. Ἐν δρέπονται, ἀχθομένουσιν. Ἐνδρεπικῶς, ἐλεπτικῶς.
Ἐνδέχειν, ἐναρμόζειν. Ἐνδεχέστερον, ῥᾳγόστροφον.
Ἐνδύσασθαι, ἢ ἔσω δέσαι ἢ ἱμάτιον.
Ἐντειβάσαι, ἐναντίαν τύψαι. Ἐντειβὴς, πλήμμυρος, ἀκριβὴς. Ἐντειόδιον, ὠδὴ τῶν ἀθλίων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐντειόδιος χυόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσονται ὁδῷ. Ἔνδιτον, ἢ διονυσιῶν ἔμβρωμα ὃ γαλάται ἐκ βρεκτῶν φασιν.
Ἔντειχον, ἀσθενές. Ἐντειχώσεις, αἱ ἐλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐνδοπίδες, ὑποδήματα.
Ἐνδοπίδην, ἐναλλὰξ μεταβολῆς χειρῶν. Ἐνδοπαλιζομένη, ἢ ὀλίγον ἢ σωρεχῶς ἐπιστρεφομένη.
Ἐνδροπὴ, ἐπιστροφή. Ἐνδροπᾶσαι, ἐμμεταβολος ὀξίνης. Ἐνδροπῶσαι, ἐνδῦσαι. Ἐνδρυφάνιον, ὁ δεύτερος οἶνος. Ἐντυγχάνῃ, προσέρχεται.
Ἔντυκα ὤπλιζον. Ἐντύεσθαι, ὡπλίσθαι κεκοσμῆσθαι. Ἐντύνασαν, κοσμήσασαν. Ἐντύνει, κελεύει, ἑτοιμάζει, εὐτρεπίζει. Ἐντύνειν ἢ παρασκευάζειν. Ἔντυνον, ἑτοίμασον, εὐτρέπισον.
Ἐντύνοντο, ἠνδρίζοντο. Ἔντυπος, κόσμος.
Ἐντυπασία, ὅταν τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα πρὸς πρόσωπα καταπεπλημμένος ᾖσιν. Ἐντυπᾶς· πενθικῶς ὡς τὸ ἐν τύπον τῶ σώματος φαίνεσθαι. Ἐντυπὴς, πύκτην ἐμφερῆ. Ἐντυπὰς, ἐντετυπωμένος, ἐγκεκολλημμένος, ἢ πρόσωπον ᾧ ἱματίῳ τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ τὸ προσώπου, ἢ κεκυφώς.
Ἐντυπὰς, ἀγκάλην, ἐντετυπωμένος ᾧ ἱματίῳ.
Ἐντυπούμενον, ἐγγραφόμενον. Ἐντυκαλὸς, ἐντευκτική. Ἐντυλίω, ἐντινάξω. Ἐν τῷ ἑσῷ, ἢ τῷ αὐτῷ ὁμοῦ. Ἐν τῷ ῥάσφι, ἢ τούτῳ δὲ αὖ οἷς. Ἐννάλιος ὁ ἄρης, ἢ ὁ τούτου υἱός· διὰ τὴν ἐνυὼ ἢ πολεμικός. ἢ ὁ πολεμιστής. Ἐννάλιῳ, ᾧ ἀρηΐ. Ἐνναίνειν, φυφᾶν. Ἐννυβείζων, ἐκπολήπων. Ἐννυχροθηρευτὴς, ἁλιεύς.
Ἔννυσρος, ζῶον ποταμῖον ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι.
Ἐνυοβώθη, ὑοβοπικὸς ἐγένετο. Ἐνύει, ἔνδον λάκκον δυ. Ἐνύλαις, ὑλικαῖς. Ἐνυλισμένον, καθαρμένον. Ἔννυπιον, ὄναρ. Ἔννυον, ἔφορον. Ἔννυρον, ἔτεισιν. Ἐννυρήσεις, θρηνήσεις.
Ἔννυσρον, ἡ μέλαν ὕδρον τῶν ζώων ἢ κοιλία.
Ἐνυφέσει σὺν λατόσει. Ἐννυὼ, πολεμικὴ θεὰ ἢ μάχη· ἔστι δὲ φλαῦρον πρόσωπον, ὡς φόβος καὶ ἔρις καὶ κυδοιμός. Ἐνφιλότητι, εἰς σωφροσύνην.
Ἐνφράτι κωμομαχεῖν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφύκτων.
Ἐνφράτου, ἐν τῷ διηκοστείῳ ἐν ᾧ διηκόζοντο ἐπὶ ἀκουσίῳ φόνῳ. Ἐνφρεσὶν, ἐν τῇ διανοίᾳ.
Ἐναφρεσὶν θυμὸν ἔχοντες, ὁμονοοῦντες. Ἐνχορέᾳ, ἐν χορῷ. Ἐνχριμφθεῖσαν, ἐμπλαθεῖσαν.
Ἐνχρίμψασ', ἐμπλάσας. Ἐνχρῷ κουρᾷ, ἢ μιλτῇ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. Ἐγχώριοι, ἐκ τῆ αὐτῆ τόπου ὄντες. Ἐν ᾧ, ἐν ὅτινι, ἢ ὅταν. Ἐνωδὰς, ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπίνεται. Ἐνωθεῖς, ἓν καὶ ὁ αὐτὸ γενόμενος. Ἐνώμα, ἔσχεφον ἐπίνῃ.
Ἐνώμοις μάντεις ὅταν ἀπ' αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύωνται, οἷον, οἱ ἢ παζοσκοπούμενοι, ἐν ὠμοῖς λέγονται μαντεύεσθαι καὶ ἐνωμοτεῖν. Ἐνώμονον, ὡρισμένον ἢ τοῖς ὅρκοις ὄφελον. Ἐνωμοτία, τάξις τίς διὰ σφαγίων ἐνώμοτος. Ἐν ὠμῷ γήρᾳ, ἐν χαλεπῷ γήρᾳ, ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός. Ἐνωπῇ, ἐν ὄψει. φανερῶς, ἐν μάχῃ.
Ἐνώπηται, τεταπείνωται. Ἐνώπια, βύθεια οἱ κατα φοιζόμενοι τοῖχοι ἔμπροσθεν. Ἐνώπια, τὰ κατ' αὐτηκρύ· τῶ πυλῶνος φαινόμενα μέρη ἃ καὶ διεκόσμουν ἔνεκα τῶν παριόντων, ὁ δὲ κράτης τὰς φλιὰς παρένωπον, ἐν ὀφθαλμοῖς. ὤκεν οἰνοχος. ἐν τῇ προσόψει. Ἐνωπάλιζεν, ἐνέτεινεν ἐνεπαλίδυν.
Ἐνωπῶς, ἐμφανῶς.

νωρος, σύνωμος ζῶν. Ἐνῶσαν, διήγειραν.
νῶρθ, σὺν ὁρμῇ διεγήγερτο. Ἐνώσας, σωάψας. Ἐνώσατο, διενοήθη. Ἔνωσις, μίξις. σύζυξις. Ἐνώτεως, σωτίοις τῇ προσωδίᾳ, ὡς φιλότεως. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐνωτία, ἀμέλεια. Ἐνωτίζου, σὺ ζῆς ὠτίοις δέχου.
νώτισε, τὰ νῶτα πολεμικὰ πᾶσιν. Ἐνωχλήθην. ἠρρώστησα.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ξάγασον, ἄξιον θαύματος. Ἐξάγειν, παροξύνειν. Ἐξάγελος, ἄπελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα ζῆς ἔξω ἀγγέλλων.
ξαγε κούρῳ, ἔξαγε πῶ κόρῳ. Ἐξάγισον, ἢ οὐ δεόντως ἐσυνεχθεὶς ἱερὸν ἢ ἐξ ἀφθάρτου.
ξαγέτης, ἁλαλαμύνθη. Ἐξάγιστα, πάντα τὰ ἱερὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐκ ἔξεστι ἐκποδὼν ποιεῖσθαι τῶν ἱερῶν. σῖοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν. Ἐξάγιστος, ἀνόσιος ἄθαρτος πόρνος. Ἐξαγκυρῶσαι, ἀγκύραν ἐκτροφῶσαι. Ἐξαγορβύοι, φανεροῖ. Ἐξαγορβύων, πᾶσι σήλων λέγων. Ἐξαγρεῖν, ἐξάγειν. ἐξαίρειν.
ξάκτων, ἐκβαλῶν προφορῶν. Ἐξαγωνίζεσθαι.
ξακτωνίοις, ἐξ ἀτόνων πόνον ἔχουσιν. Ἐξακτώνιος, ὁ ἔξω τῆς ἀκτῶνος, ἢ ἔξω τῆς ἀκτῖνος ὤν. Ἐξάκτω χωλὸν φαγέσιον, παρὰ ταραντίνοις.
ξάκελπος, ἐξ ἀνελπίστου. Ἐξάκητον, ἐξ ἀνέμου. Ἐξακμῆνον, ἐξημμένον. Ἐξακφθεγγόμενοι, ἐκβλιβόμενοι. Ἐξαμνεῖτο, ἀφῃρεῖτο.
ξάνυνται, ἐξαιροῦνται. Ἐξάνυντο, ἐξῃροῦντο.
ξάξαντες, ἐξορμήσαντες. Ἐξαιρεῖται, ἐξυφαιρεῖται. Ἐξαίρειν, λαμβάνειν ὑφοῶ. Ἐξαίρετα, ἐπίλεκτα. Ἐξαιρέταρ, ἁρπάγη. ἢ ἁρπαξ ὁ πρὸς τὰ ἀποπλήματα. Ἐξαίρετον, ἐπίλεκτον. προηγούμενον. Ἐξαιρύμλω, ἐξαίρεται ἐλάμβανον. Ἐξαιρήσοντες, πορθήσοντες.
ξαιρούμενος, ἀχρειούμενος. ἐρύομενος.
ξαίσια, ὑπερμεγέθη. οὐκ ἐπιτήδεια ἢ πάντες ἐπέκεινα ὑπερβάλλοντα. Ἐξαίσιοι, κωλυτικοὶ ἢ πολλοὶ μεγάλοι καὶ ὑπέρβλητοι. ἐπέκεινα παράδοξοι.
ξαίσιος, οἰωνὸς ὁ ἀσύμφορος ἀπίστη γὰρ ὅλος. ἀλλότριος. Ἐξαιτον, ἐξαίρετον. μέγα. ἡλίου. ἀγαθόν. Ἐξαίφνης, ἐξαπίνης. Ἐξακέσαιο, ἐξιάσαιο θεραπεύσειας. Ἐξακεσήριος, ὁ ζεὺς καὶ ἡ ἥρα. Ἐξάκηυσον, ὑπόδιβόητον. Ἐξακερβάζει, ἐξιχνιάζει. Ἐξακτῶν, ὁ ἁπάντων τὰ δημόσια. Ἐξακολουθοῦσθαι, ἐνθρύζεσθαι.
ξαλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι. Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. Ἐξαλέασθαι, ἐκκλίνειν. Ἐξαλείνειν, ἐξέκλινεν. Ἐξαλείφθησαν, ἀπώλοντο.
ξαλιλιμμένος, ἀχρειφθεὶς ἢ κεχρισμένος.
ξαλίζεται, σωαθροίζεται. Ἐξαλίσαι, κυλίσαι. ἐκκομίσαι. Ἐξ ἁλαλαξρέαται, ἐκ τῶ πράως ῥέοντος. Ἔξαλλα, διάφορα. λαμπρά. ἀλλόφυλα ἢ ἔξοχα. Ἐξάλματα, πηδήματα. Ἐξαλοιῶται, ἐκπηδήσουσιν. Ἐξαλίγυρον, σκυβὸς ἀργυροῦν. φιάλη παραπλήσιον ἐξ οὗ οἱ θῖς συμποσίοις ἤλειφον ἢ μύρον. Ἐξαλμένος, ἐξαλόμενος.
ξάλὸς ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἔξω τῆς θαλάσσης.
ξάλφης, δυείσκεις. Ἐξαλύξωμαι, φυλάξωμαι, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Ἐξαλφήσεις, ἐκτιμηθήσῃ μεγάλως ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνω. καὶ γὰρ ἀλφηστὴς, ὁ σῖτος. Ἰνὲς δὲ ἐκλάμψεις. Ἐξαμάχανα, ἐξαίφνης. Ἐξαμβλέβει, διαφθείρει ἐγκυμονεῖ. Ἐξαμβλωθὲς, ἐκπωθές. Ἐξαμβρακοῦται, ἐκλύεται ἀπὸ τοῦ ἀμβραβεύειν ὃ ὅτι καρτερεῖν. Ἐξαμαρτάνει, πολυμελεῖ. Ἐξαμελίσκονται, διαφθείρονται. Ἐξαμένῃ, ἐκτελέσαι. πορεύσεται. ἀναλλάξει. Ἐξαμοιβὰς, ἑτέρους καὶ ἑτέρας. Ἐξαμοῦν, ἐκθερίζειν. Ἐξ ἀμφοῖν, ἐξ ἀμφοτέρων. Ἐξαμφοτερίσας, ἀμφίβολον ποιήσας, καὶ ἀπὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν.
ξαναβλοῦμεν, ἐπιζώσομεν. Ἐξανάγει, ἀνάξει πρὸς τὴν ἥλιον. Ἐξανδήεσον, ἐκπόρασον.
ξανοραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. Ἐξανεμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι ἢ ξηραίνεσθαι ἢ μετεωρίζεσθαι. Ἐξανέσασα, ἐπισχέψασα. Ἐξανεχώρει, λελιθότως ὑπέφυγεν. Ἐξανθῆσαι, ἐκζέσαι. Ἐξανθήσει, ἀνθήσει. Ἐξανέψιοι ὦν οἱ πατρόθεν ἀλλήλων ἀνεψιοὶ, ἢ αἱ μητρόθεν.
ξανήσας, ἐξαντήσας. Ἐξανίησιν, ἀναπέμπει.
ξανόμεναι, ἐκκενούμεναι. Ἐξάντες, ἐξαναστάσαι ὁ τὰ δὲ ἢ ὑπὲς. Ἐξάντης, ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν.
ξαντῶν, αὐτιάζων τῆς κόρης καὶ ἢ ὑπόγονον, οἷον ὑγιαζόζων ἢ οὕτως ἐξαντῶν ἦν κατὰ τῆς ὑγείας αὐτῆς, ἐξορκῶν, ἢν ὑγιαίνουσα γὰρ ἐξαντῆ ἔλεγον.
ξαὐτύτων, ἐκ τῶν πολυφερεῶν τῶ αἵματος.
ξανύω, ἐξανύσω ἐκτελέσω καταδρομήν.
ξαύω, αὔωθεν. ἐξάγη ἐξανέγκη. Ἐξαπαλλαγῆ, ἀπαχωρήσῃ. Ἐξαπαλλάξει, ἐκπορθήσει. ἐκκενώσει. Ἐξαπατᾶ, λανθάζει ἀλεάζει φενακίζει.
ξαπάτορθεν, ἐκ τῶ ἑτέρου. Ἐξαπαφῶ, ἐξαπατήσω. Ἐξαπαφῶν, ἐξαπατήσας. Ἐξαπίνης, αἰφνιδίως ἐξαίφνης. Ἐξαπειρῆσθαι πειρᾶσθαι. Ἐξ ἀπίης γαίης. ἀλλοτρείας. ἢ ξένης. ἢ μακρὰν οὔσης. Ἐξαποίνασθαι, παραλογίζεσθαι.
ξάπόπου, ὠδὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ὅθεν ὅδιν πολεμοκοπεῖν τὰ κάτω κείμενα. Ἐξαπορηθῆναι, ἐξαφανισθῆναι, οἱ ἀφειρεαχλιέσθαι. Ἐξαποφοχοῦ, ἐκ τοῦ δρόμου. Ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἐξ ἀμελείας.
ξάπτεσθαι, κρατεῖσθαι τῶ αἵματος. Ἐξαραιοῦντες λέγεται, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετάωρον ὕψος αἴρηται. Ἐξαράσαντες, φοφήσαντες. κρούσαντες. Ἐξαρέσασθαι, διῶξαι. Ἐξαρέι, ἐκτὸς ὅδιν. Ἔξαρθρος, ἐκμελής. Ἐξαρῆσαι, ἐκφορῆσαι. Ἐξαρκεῖ ἐπαρκεῖ. Ἐξαρκέσει, ἐκποιήσει. Ἐξαρκῆ, ἀρκοῦσαν. Ἐξ ἀρκιάων, ἐκφιαλῶν. Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. Ἐξαρξατε, προηγεμόνευσατε. καταλέξατε. Ἔξαρον, ἄρον. ἐξάλειφον. Ἐξαρτισῶν, μετὰ τῶ ἐκπρεμάσθαι.

Ἐξαρτίζει. πληροῖ. τελειοῖ. Ἐξάρτησαι, ἐκπερεμᾶσαι, τελειῶσαι. Ἐξαρτύειν. παιδεραστεῖν.
Ἐξαρύσαι, ἐξαντλῆσαι. Ἐξαιρώμενα, ἐξ ἀγκῶνος φλεβοτομούμενα. Ἐξαὲ, εἶδος παρὰ συρακουσίοις. Ἐξασελλαίωμεν, ἀναπληρώσωμεν. Ἐξαναίνεται, ἀποθνήσκει.
Ἐξαύδα, ἐξεῖπον, λέγω. φώνησον ἢ θέσου.
Ἐξαῦσαι. ἐξελεῖν. Ἐξαυστὴρ, κρεάγρα.
Ἐξαυτῆς, παραυτίκα. Ἐξαυτὶς, μεταταῦτα ἐκλουτρόου. Ἐξαφάζων, ἐξαυτῶ γινόμενος καὶ πολυβλέπων. Ἐξαφολέκτης, ἐξαφορήσουσιν ὑποείσωσιν. Ἐξαφύσουσιν, ἐξαντλήσουσιν.
Ἐξέβλω, ἐξέρρωσεν. Ἐξεγένετο, ἐξεπονήσατο.
Ἐξέγρετο, ἐξηγέρθη. Ἐξέγρης, ἐξηγέρθης.
Ἐξεγρύτευσας, ἐξηρεύνησας. Ἐξεδιήτει. ἡ ἔξω τῆς νομίμου διαίτης ἐγκλίνῃ. Ἐξεδιήτησεν, κακῶς διῴκησεν. Ἐξελίφησεν, ἐξεζήτησεν.
Ἐξελίωσεν, ἐπόρθησε κατέκλασεν. Ἐξ ἑσρέων, ἐκ τῶν κατασρώτων. Ἐξ ἔσρης, ἐκκατασρώσας, ἢ ἐκπρεπής. Ἐξ ἔσρον, ἦν οὐκ αἴσιον οἰωνὸν οὐκ οὖδε τὸν ὄρνιν, οὐκ ἀδέον λέγω ἔσραν ἔχοντα.
Ἐξεδύοντο, ἀπελίδυσιον. Ἐξέθαιον, ἐλειποθύμησιν. Ἐξέθῃ, ἐξέζεχεν. Ἐξεθεάζε, χορεύσας ἐπετέλει. Ἐξέϊθυσιν, αἰθέλων. Ἐξέϊθορεν, ἐξεπήδησεν, ἐξέπνευσεν. Ἐξεϊθαδὲν, λαμπρυνθέν. Ἐξέϊθερωσικαν, ἐξεπήδα. Ἐξέϊθωφεν, ἐξεθώπευσεν. Ἐξεῖκει, ἔξω λάκωνες. Ἐξείκατὰ ἐξῆς. Ἐξειλεῖς, πολυποδί, ἐκπρεπεῖς.
Ἐξείη. ἔξοδος κέρδος. Ἐξείης, ἐφεξῆς. Ἐξείκοδιοι, οἱ ἐκτῆς εἰκάδος καὶ τάγμα ὂν τὸ αὐτό.
Ἐξείκοιτο, παρεγένετο. Ἐξείκλω, ἀφὸ λείπου.
Ἐξεικονισμένον, μεμορφωμένον. Ἐξείλατο, ἐρρύσατο. Ἐξείλεγμένων, ἐκλεκτῶν. Ἐξειλεῖν, ἐκβαλεῖν. Ἐξεῖλον, ἐπιζήμιον τὸ καταδικάζειν τοῖς ἐκουσίοις, οἱ δὲ ἀπόλυσιν ἐγκλήματος.
Ἐξείπω, φανερὸν ποιήσω. Ἐξείνισα. ἐξένισα.
Ἐξειρα, σκορπίος ὁ ἰχθύς. Ἐξείρετο, ἠρώτα.
Ἐξειρεένων, ἐξερυθνῶν. Ἐξειρύσας, ἑλκύσας.
Ἐξῆσιν, ἐξέρχεται. Ἐξεξλώτησεν, ὡς ὠδὶ τὸ λωτὸ ἐξερπύσησεν. Ἐξεὶς, ἀφιεὶς. Ἐξῆπ, ἐξελεύσεται. Ἐξεξεκαρυκκεύθη, ὠφελοποιήθη, καὶ σωτεκότη. καρύκη γὰρ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἐξεξκαλύσω, ἐκ τῶν προμαχώνων.
Ἐξεκέδασεν, ἐξεπέτασεν. Ἐξεκελέμησεν, ἐξηύλησεν ἐθέλξεν. Ἐξεκηρύωσας, ἐξέσησας.
Ἐξεκήραν, ἐξέφθειρεν. Ἐξεκνυμώθη. ἐξεφθάρη. Ἐξεκοδάξεν, ἐξέχεεν. Ἐξεδούαξεν, ἐξήνεγκεν. Ἐξεκόμπησεν, ἐξέωλεξεν. Ἐξεκονόθη, κατηντλήθη. Ἐξεκορώθη, ἐξαλλώθη.
Ἐξεκλησίασε σωήθροισεν. Ἐξεκλίθη. ἔπεσεν, ἀπερρίφθη. Ἐξεκώμασεν, ἐξεπόρνευσεν.
Ἐξελάαν, ἐξελάσαι ἀφοδῶξαι. Ἐξελῆναι, ἐκδιωχθῆναι. Ἐξελατέους, ἐκδιωκτέους.
Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. Ἐξέλεεν, ἐξήρε.
Ἐξέλιπεν, ἐπαύσατο. Ἐξελέσθαι, σῶσαι.
Ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. Ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθέρων μιῶν υἱοί. Ἐξελθεῖν, ἐξωθεῖν.
Ἐξέλεψεν, ἐξέπλυνεν, ἐξελέπισεν. Ἐξελιγμός. κίνησις τίς παρὰ τοῖς τακτικοῖς, ἢ ἐνόπλιος.
Ἐξελίσσουσι, κινοῦσιν. Ἐξελκόμενος, πολεμαχόμενος πολυσυρόμενος. Ἔξελον, ἐξαίρετον, ἐκδέδωκεν. Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς.
Ἐξελύφωσας, ἐγύμνωσας. Ἐξελώπισεν, ἀπήνθησεν. Ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν.
Ἐξεμέθεν, ἐξ ἐμοῦ. Ἐξέμην, ἐξαφεῖναι.
Ἐξεμέρει, ὠδὶ ἄλλως ἀμέρᾳ. Ἐξεμέμεκεν, ἀπήρασεν ἐξέχεεν. Ἐξέμμορεν, ἔλαχεν.
Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐξεμωῶντες, ἀποβάλλοντες. Ἐξεμούσωσεν, ἐξεπαίλευσεν.
Ἐξέμπαλιν, ἐπαρεμέρως. Ἐξέ ναντίων, ἐξ αὐτικειμένων. Ἐξεναρίξασ, ἐσκύλευσας.
Ἐξεναρίξεν, ἐσκύλευσεν ἀπέκτεινεν. Ἐξ ἐναίρων, ἐκ τῶν σκύλων. Ἐξ ἐνετῶν, πόλις παφλαγονίας. Ἐξ ἐνοπῆς, ἐκ τῆς μάχης ἢ βοῆς.
Ἐξεντισμέναι, κεκοσμημέναι. Ἐξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχώνων. Ἐξέπαλτο, ἐξεπήδησεν.
Ἐξεπατάγησαν, ἐξεφώνησαν. Ἐξεπατάχθη, ἐξεωλάγη. Ἐξέπαφῆς, ἐκπλαφήσεως.
Ἐξέπθορεν, ἐξέβλεν. ἐπόρθησαν. Ἐξεπέτασεν, ἤπλωσεν αὐέξεν. Ἐξέπτηλεν, ἐξεγένετο.
Ἐξεπιθρομῆς, ἐξαίφνης. Ἐξέπινεν, προέπινεν.
Ἐξεπολῆς. αὐθαδέν. Ἐξεπίταξεν, ἐξεπίτηδες.
Ἐξεπιφερόμενος πυμάτης ἐξ ἄκρας τῆς αὐτυγος τοῦ λίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τοῦ παραβάτου γὰρ τοῦ λίφρου καὶ ὄχου ὁ μόρος. Ἐξεπωλάγη, ἐθαύμασεν, ἐξέστη. Ἐξέπωλη, ἐξέπεσεν. Ἐξεπολεμοῦντο, τὰ πολέμων καὶ ἐχθρῶν ἔπραττον.
Ἐξεπολέμωσε, πολέμους εἰργάσατο.
Ἐξεπράθομεν, ἐξεπορήσαμεν. Ἐξεπράκατο, ἐφόνευσεν. Ἐξεπύρωσεν, ἐξέβλιψεν.
Ἐξ ῥαίου, ῥαίος δύωχία. Ἐξερράσει, διαφθείρει
Ἐξερέλωσεν, ἐρώτησεν. Ἐξερεείνων, ἐξερυθνῶν.
Ἐξερέη, ἐξηγή. Ἐξερδυέειν, ἐξυρεῖν.
Ἐξερύηκα, ἐξηύρηκα. Ἐξερύμλω, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. Ἐξερέω, λέξω, ἢ πὼ ὠδὶ θυμίαν ἐπλήρωσεν. Ἐξ ἐρέβευς, ἐκ τοῦ σκότους.
Ἐξ ἐρέβευσφιν, ἐκ τοῦ ἐρέβους, ὅ ὅστιν σκότους ἐξέρημα. Ἐξερύξεται, διενέγκη. ἐξέρεκται.
Ἐξερίπη, ἐκπίπτει. Ἐξ ὄρου εὖδ, ἐξλώεγκαν τὸ ἔρωτα, τουτέστιν πὼ ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν.
Ἐξερπετῆν, ἐξεῖναι. Ἐξερύσαι, ἐξαγαγεῖν ἑλκύσαι.
Ἐξέροιτο, ζητῶν, καὶ λιήρωτα. Ἐξερπύσαι, ἐξολισθῆσαι. Ἐξέρον, ἐξεπορεύοντο. Ἐξέρρωσας, ἐᾶσ ἐμὲ ἀφεῖναι, ἢ τοι ὠδὶ τῶν νεύρων.
Ἐξερύησαν, ἔφυγον. Ἐξέρυοι, ἐξέλκει.
Ἐξέρυσασκεν, ἐξεῖλκεν. Ἐξέρρω, ἐκφώνει.
Ἐξερῶ, ἐξάζω. Ἐξέσας, ἔξω θεν λάκωνες.
Ἐξεσίη, ἢ κατὰ προσβείαν ἔξοδος. Ἐξεσίαζ, προσβείαζ. Ἐξέσιον, ὑπῆρχεν. Ἐξεσίλω, δημοσίαν, ἐκ πομπίνου χρείαν, ἀγοραίν. λῆμμα, προσβείαν, δημοσίαν,

αν, δημηγορίαν, ἀπαίτησιν. χρήματα. Ἐξέσμων, ἔσμηχον, καὶ ἔσμων δὲ, τὸ αὐτό. Ἐξεστηκότα, εἰς δίκην κεκληκότα. Ἐξεστικὸς οἶνος ὁ ὀξίνης.

Ἐξέσσυτο, ἐξώρμησεν, ἐξήρχετο. Ἐξέσται, ἐπεξουσιασταί. Ἐξέστην, ἐθαύμασα, ἐξεπλάγην.

Ἔξεστι, δυνατόν. Ἐξέστησεν, εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν.

Ἐξέστρεψεν, μετέβαλεν. Ἐξεστίασ, ἄρχεσθαι παροιμία. Ἐξετάζεται, ἀριθμεῖται ὀδεόντως.

Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. Ἐξετανύσθη, ἡ πλώθη.

Ἐξέτασις, βασανισμός. Ἐξετασμός. κρίσις ἐρώτησις. Ἐξετείλειον, ἐπλήρωσαν.

Ἐξέτειον ἐκ τούτου τοῦ ἔτους, οἷον ἐπέτειον.

Ἐξέτηξασ, ἀνήλωσας. Ἐξέτηξεν, ἐλέπτυνεν.

Ἐξέτι τοῦ, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

Ἐξετμήθη, διεκόπη. Ἐξετόξευσεν, ἐξέπεσεν.

Ἐξετράπησαν, ἐξέκλιναν. Ἐξετρίβετο, σφόδρα ἐκοσμεῖτο. Ἐξευασμένου τεθνεῶτος γενομένου.

Ἐξευγενήσω, ἐλευθεροποιήσω. Ἐξευδίασεν, εὐδίαν ἐποίησεν. Ἐξέτρωσεν, ἐξήμβλωσεν ἐνέρριψε τὸ βρέφος. Ἐξευετησίασ, ἐξευδαιμονίασ.

Ἐξευηγεσίης, ἐξ εὐδαιμονίασ. Ἐξευμαρίσθη, παρεσκευάσθη. Ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι, ἐξιλάσκεσθαι. Ἐξευμενίσονται, ἐξιλεώσονται. Ἐξ εὐνῆς, ἐκκοίτης. Ἐξ εὐπατρίδων, ἐξ εὐγενῶν. Ἐξεύχομαι, ἀφίξομαι.

Ἐξεύωνύμαον, ἐξ ἀριστερῶν. Ἐξεφαάνθη, ἐφάνη.

Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. Ἐξέφαινον, ὑπέφαινον. Ἐξέφθιτο, δεδαπάνητο. Ἐξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον. Ἐξεφημερίασ, ἐκ τοῦ συνεχοῦς. Ἐξέφθιτο, ἐξέφθαρτο. δεδαπάνετο.

Ἐξεφόρουν, ἐξέφερον. Ἐξέφρηκεν, ἀφῆκεν.

Ἐξέφυ, ἐβλάστησεν. Ἐξεφύρθης, ἐμιάνθης.

Ἐξεφύσησα, διεσκόρπισα, ἐξεφυσίασα, ἐβδελυξάμεν. Ἐξεχαρυβδαάνθη, ἀνεπόθη. Ἐξέχεαν, ὅρκια, οἷον παρέβησαν. Ἐξέχειν, ἀνατέλλειν ἥλιον. Ἐξεχέμεναι, χωρὶς ἐμοῦ. λάκωνες.

Ἐξέχεσθαι, ἐξέχειν. Ἐξεχύθησαν ἐφανίσθησαν.

Ἐξηψάμενος, καταχὼν περιπλακείς. Ἐξέωσαν, ἐξώρισαν, κατέβαλον, ἢ ἐξέβαλον. Ἔξηβος, ἔξω τῆς ἥβης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν. Ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. Ἐξηγήσατο, ἐρμήνευσε.

Ἐξηγητῆς. ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος.

Ἐξηγοῦ, καθηγοῦ. Ἐξηγορίαν, ἐπαπελίαν.

Ἐξηγορηκώς. ἐξηρηκώς. Ἐξήηρται, ἤρτηται. κρέμαται. Ἐξύθυψεν, ἐξέκαυσεν. Ἐξήϊα, θυμιάματα. Ἐξηρκασμένοι, ὁμοιωθέντες.

Ἐξηκεστίδης, μοχθηρὸς συκοφάντης. Ἐξήκεστος, ἠταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὁμωνύμως ἐξ ἐκέστους ἔλεγον. Ἐξήκεστο μαλκίδαιοι περὶ τὸν ἐξηκεστίδην καὶ ἀλκίδην τοὺς κιθαρῳδούς.

Ἐξήλατον, εὐποίητον, ἢ ἐξ πηγὰς ἔχον. Ἐξήλατος, συντετριμμένος. Ἐξηλέκατα, φανερῶς γενόμενα. Ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος, ὁ δὲ πράγματος ἀπολυθεὶς, ἠλευθέρωται. Ἐξίλατον, ψιλῶς μὲν ἐξ ἱλασμάτων καὶ πτυχῶν συγκείμενον δασέως δὲ, ὑξάπτυχον. Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον. ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐξ ἠλιθιότητος, ἐξ ἀναισθησίασ. Ἐξ ἠλήμβωρ, ἔβλεπε λάκωνες.

Ἐξηλοίαμεν, ἐξεκαθάραμεν. Ἐξήλοισεν, ἐξέφυγεν. Ἐξημεροῖ, πραύνει. Ἐξήμβλωσαν, ἐξέτρωσαν, ἐξέφθειραν, οὐδιέσωσαν. Ἐξημεῦσαι, ἀποκινῆσαι. Ἐξημμένοι, ἐκδεδεμένοι, ἢ ἐνδεδυμένοι. Ἐξημερῶσαι, ἡμεροποιῆσαι.

Ἐξημοιβὰ, ἀλλακτά. διὰ τὸ πλῆθος. Ἐξημοιβαὶ, ἕτεραι. Ἐξήν. ἐξεγένετο, ἢ δυνατὸν ἦν.

Ἐξήμαρε, ἐπέρασεν. Ἐξηνερόμιον, ὀρθιάζοντα.

Ἐξηνήσαμεν, ἐξεβάλομεν. Ἐξηνηθησάμην, διῆλθον ἀνέγνων ἐξεφόρησα. Ἐξηνέριξασ, ἐσκύλευσας, ἀνεῖλες. Ἐξήνιοι, ἀλλότριοι παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων γενέσθαι. ἡνία δὲ τὰ λῶρα ἀνυπότακτοι.

Ἐξήνιον, ἔξω τῶν ζυγοῦ. Ἐξηντηκέναι, ἐξαπατῆσαι.

Ἐξηπάτησεν, ἐξεπλάνησεν. Ἐξήπαφεν, ἠπάτησεν. Ἐξηπέδου, ἔλυε τὰ ἔμπεδα. Ἐξηπειρῶσθαι, ἤπειρον γενέσθαι. Ἐξηπέτριπται, δεδαπάνηται. λάκωνες. Ἐξήπιλεν, ἐξεγένετο.

Ἐξηρεύξατο, προεβάλετο. Ἐξηρημένην, ὑψουμένην. Ἐξήριπεν, ἐξέπεμψεν. Ἐξήρηνται, ἐξηρήμωνται. Ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι, ἢ κεκοσμημένοι. Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν. Ἐξῆς, ἐφεξῆς. Ἐξησκημένον, δυσνόητον. Ἐξησκληκότες, ξηρανθέντες. Ἐξητασμένος, δεδοκιμασμένος. Ἐξήτησαν, ἤτησαν ἐδυσώπησαν. παρεκάλεσαν. Ἐξηυλημένον, ἄχρηστον, αἱ γὰρ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, ἐξηύλιδες ἐλέγοντο καὶ αἱ κατατετριμμέναι. Ἐξήχμησαν, ἠρήμωνται, διὰ τὸ τὰ ξόανα ἀπολελειπέναι αὐτοὺς, ἢ ὅτι οὐκ ἐπέθυον αὐτόθι οἱ βάρβαροι τῶν θεῶν. Ἐξηχεῖτο, ἐξηκούετο. Ἐξηχεῖται, ἐξῆλθεν, ἐκηρύχθη.

Ἐξιατρὸς, ἐκθυτικός. Ἐξιβροῦν, χρήματα θεοῖς ἐπαπέλλεσθαι. Ἐξιθύω, ἔξω καθίσω.

Ἐξιθύνοι, ὀρθοῖ. Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν.

Ἐξικμάζεται, ἐξώλλυται ἐξικνεῖται.

Ἐξικνούμενον, ἐξαρκοῦν εἰς δυόμενον.

Ἐξίκορ, ἐκτικός. Ἐξίκοιτο, παραγένοιτο.

Ἐξιλάσσεται, προσεύξεται, πραΰνει. Ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι. Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον. Ἐξιλλεῖν, ἀπείργειν, κωλύειν. κτείνειν, ἐκβάλλειν. Ἐξίμεναι, ἐξαφεῖναι, ἐξελθεῖν. Ἐξίνει ἐπέσβεννεν. Ἐξινώμενον, ἐκκενούμενον ἐκστραπιζόμενον, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολὴν καθαιρομένων. Ἐξίπεται, ἐκπιέζεται.

Ἐξιπώμενος, καθαιρόμενος χολὴν ἢ ἐξεμῶν ἢ ἐκρέων.

Ἐξιονθίζω, ἐξιονδίζω τρίχα ἐκδίδωμι, ἔστι γὰρ ἴονθος, ῥίζατρι χῶν, ἢ ὑπερέχων. Ἔξις, ἦθος, ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν, φρόνησις συνήθεια. Ἐξίθνη, ἔξοδος. Ἐξιστορήσαντες, ἀναζητήσαντες.

Ἐξισοστασίου, ἐξίσου ἐκ τοῦ ὁμοίου. Ἐξιστακέναι, θαυμάσαι. Ἐξίσταντο, ἐθαύμαζον.

Ἐξίστασθαι, διαφθείρεσθαι. Ἐξίσταται, ἐκπλήττεται. Ἐξίστη, ἐξέπληττε. Ἐξίστιον, ἔχει-

BIBLIOTHECA GYMNASII POSNANIENS

στον. ἔξιστον. ἱδρεῖον. ¶ Ἐξίταλα, ἀναλώματα.
Ἐξίτηλα, ἀσθενῆ. ἀνόητα. ἄχρηστα ἀδόκιμα. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ¶ Ἐξιτηλία, μωρία. ¶ Ἐξίτηλον, ἔξαλλον ἁλμυρὸν ἢ τὸ ἀπολλύμενον, παρὰ τὸ ἐξιέναι ὅ ἐστιν ἐξελθεῖν ἢ ἀνόητον. ¶ Ἐξίτηλος, ὑπερήφανος. βλάξ. διεφθαρμένος. ¶ Ἐξιτηρία ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο ἀθήνησιν. ¶ Ἐξιτήριον, ἑκτικόν. ¶ Ἐξίτητος, ἐκπορευόμενος. ¶ Ἐξιχνεύει. ἐξερευνᾷ ἀναζητεῖ. ¶ Ἐξιχνιασάμην, ἐξερεύνησα. ἀνεζήτησα. ¶ Ἔξμετρα, ἑξάμετρα.
Ἐξόβλητον, ἐξόριστον. ἀπόβλητον. ¶ Ἐξ οὗ δή. ἀφ' οὗ δὴ χρόνου. ¶ Ἐξοδήσαι, ἐξοδεῦσαι. ¶ Ἐξοδίαν, ἐκστρατείαν. ¶ Ἐξόδιοι νόμοι, δι' ὧν πάντες ἐξελεύσονται. ¶ Ἔξομπλον, ἴσον. ¶ Ἐξονομακλήδην, ἐξονόματος καλῶν. ¶ Ἐξονομάσεις, ὀνομάσεις.
Ἐξονομήναις, ἐξ ὀνόματος εἰπὼν ἢ ἐξείπης.
Ἐξόνυχος, παροιμία. ¶ Ἐξοπλίσας, ὁπλίσασθαι κελεύσας. ¶ Ἐξ ὀπὸς, ἐκ τῆς φωνῆς. ¶ Ἐξοῤῥίζειν, ὀῤῥὸν ἐκπιέζειν τυροῦ. ¶ Ἐξ ὁρίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. ¶ Ἐξορίζομαι, ἐξοριστός. τῶν ὅρων ἐκτός. ¶ Ἐξορμᾶ. ἐκπηδᾶ. ἕξεισιν. ἐκτρέχει.
Ἐξοροθύνει, παρορμᾶ. ¶ Ἐξορμενίζεις, ἐκκεκαύληκας. ἐκκέχυσαι. ¶ Ἐξορύξαι, ἐκφθεῖραι.
Ἐξορχήσομαι, χλευάζω. ὑβρίζω. ¶ Ἐξοσιοῦν, δικαιοῦν. ¶ Ἐξοσιούσθω, ὅσιος γινέσθω. ¶ Ἐξωστρακίσθη, ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὰς ἐξορίας. ¶ Ἐξότολον, φανερόν. ¶ Ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ἐξουδένωσας, ἀπεδοκίμασας. ¶ Ἐξουδενώκασι, κατευτέλισαν. ¶ Ἐξουθᾶ, ἐκτὸς, ἐξουθενεῖ. παρακρίνει. ¶ Ἐξουθενούμενοι, κατευτελιζόμενοι.
Ἐξουλὰς, ἐκβολᾶς. ¶ Ἐξούλης, δίκην ἐξούλης δικάζεταί τις, ὅταν φάσκη κατέχεσθαι αὐτοῦ κτῆμά τι ἐπιβάλλων αὐτῷ ὅπερ οὔλλειν λέγεται τουτέστιν ἐκβάλλειν. ¶ Ἐξ ὁρίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.
Ἔξουσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Ἐξοφρυωμένοι, ἐπηρμένοι ὑπερήφανοι. ¶ Ἐξ ὀχέων, ἐκ τῶν ἁρμάτων. ¶ Ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα, ἢ ἐκτὸς ἔχοντα τοὺς ὑδρηγούς. ¶ Ἔξοχος, ἔνδοξος ἐνάριστος. ¶ Ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος. ¶ Ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως καλλίστως πάνυ. ¶ Ἔξοχον, ἐκπρεπές ¶ Ἐξυδαροῦται, ἐξυδατοῦται. ¶ Ἐξυδατισθὲν, ὡς ὕδωρ.
Ἐξ ὑμάλλων, ἐξ ὁμοίων. ¶ Ἐξυπαρχῆς, ἐξ ἀρχῆς.
Ἐξ ὑπερκέμων, ἐξ ὑπεροχῆς ἐκκορυφῆς.
Ἐξυπίσθα, ἐκ τοῦ ὀπίσω. ¶ Ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ¶ Ἐξυσασκήσασα, ὑφάνασα. ¶ Ἔξυσεν ἐδημιούργησεν. ¶ Ἐξυφήνας, κατασκευάσας.
Ἔξω ἀμέλγεται, ἐκθλίβεται. ¶ Ἐξωβάδια, ἐνώτια λάκωνες. ¶ Ἐξώγκωσεν, ἔθαπτον, ἐμεγάλυνον.
Ἐξώγκωσεν, ὕψωσεν. ¶ Ἐξωγύρου, εὐκατατρίστου.
Ἔξω γλαῦκε, τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν, παροιμιῶδες δὲ, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς, χειμῶνα σημαίνειν. ¶ Ἐξώδια, ἔξοδος, ἐξώδια.
Ἐξώκοιτος εἶδος ἰχθύος καὶ ἄδωνις. ¶ Ἐξώκελλεν, ἐξέπεσεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.
Ἐξώκολον, ἐξῆλθον. ¶ Ἐξώκοιτος, ἔξω κοιταζόμενος. ¶ Ἐξωλαίμας, οὐκ αἰσίους. ¶ Ἐξώλης, κύναιδος. ¶ Ἐξώλιγξεν, ὤλισθεν, ἐξόλλυται, ἀπόλλυται. ¶ Ἐξώμβρισεν, ἐπήγασεν ὀξέως ἢ ἐπήνεγκεν. ¶ Ἐξωμὶς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον, τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν, καὶ χιτῶνα μὲν, διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλετο παρὸ καὶ οἰκονομικοὶ ὁτὲ μὲν ἔνδυθι, ὁτὲ δὲ περιβαλοῦ. ¶ Ἔξωμος, χιτὼν δουλικός. ¶ Ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσεν. ¶ Ἐξωμοσία, ἄρνησις μεθ' ὅρκου.
Ἐξωνέων, ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων.
Ἐξώπαζεν, ἐξέπεμπεν. ¶ Ἐξώπιον, ἔκτοπον ἔξω.
Ἐξωραϊσμένον, κεκοσμημένον κεκαλωπισμένον.
Ἐξώργησα, ἐξεγύμνωσα. ¶ Ἐξώροις, γραίαις ἢ γέρουσιν. ¶ Ἔξωρον, τὸν παρηκμακότα ἄκαιρον ἢ παλαιόν. ¶ Ἐξώσθη, ἐξεβλήθη. ¶ Ἐξώσθησε, κατεβλήθη. κατέπεσεν. ¶ Ἔξωσον, ἄπωσαι ἔκβαλλε. ¶ Ἐξώσω, ἀπώσω ἐκβαλῶ. ¶ Ἐξώστρα, ἐνδὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἐκκύκλωμα. ¶ Ἐξωστρακίσθη. ἐξῶσται παγὶς, ἔξω παγίδος. ¶ Ἔξω τριακάδος, οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ἢ ἀγχιστεῖς κλήρου τελευτήσαντος τινὸς ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο.
Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. ¶ Ἐξωτειλῆς, ἐκ τοῦ τραύματος. ¶ Ἐξώτρυνεν, ἐξέπεισεν. ¶ Ἐξώφελλεν, ἐπιπολὺ ἠυξήθησαν. ¶ Ἐξωχέτευται, ἐνδιπολὺ ἠυξήθη. ¶ Ἐξώχοντο, ἐξεπορεύοντο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ἔο, ἑοῖο. ἔθεν. ταῦτα ἰσοδυναμεῖ, καὶ ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ αὐτῆς. ¶ Ἔοι, εἴη γένοιτο ὑπάρχοι. ¶ Ἔοικεν, ὁμοίωται, πρέπον ἐστὶ, δοκεῖ. ἁρμόζει, φαίνεται. ¶ Ἔοικέτοι, πρέπειτοι.
Ἐοικὸς, πρέπον ὅμοιον. ¶ Ἐοικότα, καθήκοντα, πρόσφορα. ὡμοιωμένα. ¶ Ἐοικώς. ὡμοιωμένος.
Ἔοιμι, ἐμβάλλοιμι. ¶ Ἑοῖο, αὐτοῦ ἢ ἑαυτοῦ.
Ἐοῖσι, τοῖς ἑαυτοῦ. ¶ Ἐοῖσιν, ἰδίοι οἰκείοις.
Ἐόληται, τετάρακται ἐπτόηται, ὠδύνηται.
Ἔολον, πρόσφορον χρηματιστόν. ¶ Ἐαλότας, εἱλημμένους. ¶ Ἔολπεν, ἐλπίζει προσδοκᾷ. οἴεται.
Ἐὸν, ἴδιον, τὸ ἑαυτοῦ. ἑαυτόν. ¶ Ἔονος, γένος
Ἐόντα, ὑπάρχοντα. ὄντα. ¶ Ἐόντες, ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶντες. ¶ Ἐόργας, εἰργάσω. ¶ Ἔοργεν, ἔπραξεν, εἴργασται. διέθηκεν. ¶ Ἐοργίζεται, τορυνᾶται. ὄργις γὰρ ἡ τορύνη. ¶ Ἔορται, ἔδοξε κρεμνᾶται. ¶ Ἐόρτας, ἀρεσκούσας καλάς. ¶ Ἔορτος, ἢ ἔορδος, μακεδὼν ἀπὸ ἔθνους. ¶ Ἔορ, θυγάτηρ ἀνεψιός. ¶ Ἔορες, προσήκοντες. συγγενεῖς.
Ἐοσσητὴρ, ἐπίκουρος. τιμωρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ.
Ἐοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ. ἔωλος.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἐγάβολος, ἐπιτυχών. ¶ Ἐπαγγαλιάζων, ἐπιχαίρων. ¶ Ἐπαγγέλλωσιν κελεύσωσιν.

Ἐ παγγεῖλαι, ἐκκαλέσαι ἐντυχεῖν. ¶ Ἐ παγγελία, ὑπόσχεσις καὶ ἐπάγγελμα. ¶ Ἐ παγγέλλη, κελεύεις. ¶ Ἐ πάγει, ἐπιφέρει, ἐν ποιεῖ. θηρεύει.

Ἐ παγείρειν, ἐπισυναθροίζειν. ¶ Ἐ πάγη. ἐστερεώθη. ἐπήχθη. ἐνεφυτεύθη. συνεπλάσθη ἐγένετο, ὅθεν καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται. ¶ Ἐ παγίνηκεν, ᾔτησεν.

Ἐ παγκωνίζεσθαι, ἐπανάγεσθαι. ¶ Ἐ παγλος, κατόθριξ. ¶ Ἐ παγορίαν ἔχει, ἐπίμωμός ἐστιν.

Ἐ παγρον, ἀγρευτικόν. ἄγριον. ἐν τῷ ἀγρεύειν. ἐντυχεῖν. ¶ Ἐ παγλαΐζον, ἄκρατον ἐπιχέον.

Ἐ παγχάσασθαι, ἐπαναχωρήσατε. ¶ Ἐ παγασσομένη, ἐκπληγεῖσα. ¶ Ἐ πάγω, ἐπιφέρω.

Ἐ παγόμενα, τὰ ἐπαχθέντα ἐφολκὰ ἢ ἀπατητικά.

Ἐ παγωγὰς, αἰχμαλωσίας. ¶ Ἐ παγωγὴ, συμφορὰ πειρασμὸς ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον.

Ἐ παγώγιον, ἀνηρτισμένον. ¶ Ἐ παγώνη αἰφνίδιος κασάνδρα. ¶ Ἐ παγωνιεῖται, φιλονικεῖ.

Ἐ πάδοντος, φαρμάκου. ¶ Ἐ παείρει ἐπαίρει.

Ἐ παΐεις, ἐπακούεις. ¶ Ἐ παειράμενον, ἀφαιρούμενον. ¶ Ἐ παείρας, ἐπεγείρας. ¶ Ἐ παεσσούριον, κατήγορον. ¶ Ἐ παῖαν, ἐπιγείαν. ¶ Ἐ παΐκδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι. ¶ Ἐ παιγίζοντα, σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον. καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί. ¶ Ἐ παιγίζων, ἐπικαταιγίζων, τουτέστι ἀκροπίπτων. ¶ Ἐ παιδεύσατο, τὸν υἱὸν ὁ πατὴρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος. ¶ Ἐ παινέσαντος, εὐφημίσαντος. ¶ Ἐ παινὴ, ἐπαινετὴ, ἢ δεινὴ καὶ φοβερά. ¶ Ἐ παΐειν, αἰσθάνεσθαι.

Ἐ παΐσας, μετεωρήσας. ¶ Ἐ παίμονες, ἀπόγονοι.

Ἐ παΐξας, ἐπιδραμὼν ἐφορμήσας. ¶ Ἐ παίνους, τὰς κρίσεις καὶ τὰς συμβουλίας καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας σοφοκλῆς θυέστη σικυωνίῳ. καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήτεσιν. ¶ Ἐ π' αἰννύρων ὁδῶν, αἰννύρα χωρίον τῆς θράκης ἀπὸ αἰννύρου ὀνομασθέν. ¶ Ἐ παΐοι, αἰσθάνοιτο. ἐπακούοι. ¶ Ἐ παΐοντα, ἐπακούοντα.

Ἐ παεῖραι, προστρέψασθαι. ¶ Ἐ παίσαι, λαβεῖν.

Ἐ παίρων, κουφίζων, ὑψῶν. ¶ Ἐ παῖσαι, αἴσθεσθαι ἐπακοῦσαι πεισθῆναι. ¶ Ἐ παισας, ἔτυψας ἐπάταξας. ἔπληξας, ἔδηρας. ἦσας ἔψαλας.

Ἐ παισοι, καθήκοντες ἐπιβάλλοντες. ¶ Ἐ παΐσσων, ὁρμῶν, ἐπερχόμενος. ¶ Ἐ παιστος, φανερὸς κατάφορος. ¶ Ἐ παΐων, ἐπακούσας. ¶ Ἐ παιτοι, αἴτιοι. ¶ Ἐ π' ἀκινήτοισιν, ἢ τάφοις ἢ λίθοις.

Ἐ πακμόνιος, ποσειδῶν ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐ πακοντισμὸς, βόλου ὄνομα. ¶ Ἐ πακόοι, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους.

Ἐ πάκριος ζεὺς, ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν, τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρυον ὡς ἐπιπολύ. ¶ Ἐ π' ἀκροτάτῳ, ἐπ' ἄκρῳ. ¶ Ἐ πάκτισεν, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐ πακταῖος, ποσειδῶν ἐν σάμῳ. ¶ Ἐ πακτὴρ κυνηγός. ¶ Ἐ πακτήρεσιν, ἀλλεπαλλήλοις συνεχέσιν. ¶ Ἐ πακτῆρες, κυνηγοὶ οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες καὶ δίκτυα καὶ δόλους.

Ἐ πακτὸν, ἔξωθεν. ¶ Ἐ πάκτιος, ὁ ὁρμῆς ἐν σικυῶνι. ¶ Ἐ πακτὸς, ὅρκος οὐκ ἐγχώριος ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος, ἢ ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει οὐκ αὐθαίρετος.

Ἐ πακτοὺς, ἐπηγμένους. ¶ Ἐ πακτρίδας, τὰς ἁλιάδας. ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς, καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐκπακτροκέλης δὲ εἶδος πλοίου.

Ἐ πακτρὶς, παροιμία δοῦναι μὲν εἰς ἐπακτρέων. λαβεῖν δὲ μή. καὶ οἱ κυνηγοὶ ἐπακτρεῖς. ¶ Ἐ πακτῶν, ἔξωθεν προσγινομένων ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ἢ τῆς πέτρας, ἀκτὴ γὰρ ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός. ¶ Ἐ πάκτωσαν, ἔκλεισαν ἐφράξαντο. ¶ Ἐ παναλαζονευόμενον, καταθρασυνόμενον. ¶ Ἐ παλείφωνες, γυμνάζων. ¶ Ἐ παλείφοντας, γυμνάζοντας.

Ἐ παλλάσσετο, κατεπίμπλατο. ¶ Ἐ παλλάξαντες, ἐφαμματίσαντες. ἐπιπλέξαντες. ἐναλλάξαντες, ἐξ ἀντεμβολῆς ἐπεκτείναντες. ¶ Ἐ παλλαχθεῖσα, ἐπαλλάξασα σοφοκλῆς κολχίσιν. ¶ Ἐ παλλήλων, ὁμοίων. ¶ Ἐ παλλεν, ἔστησεν. ἐπάλθημεν.

Ἐ παληθεὶς πλανηθείς. ¶ Ἐ π' ἀλλοδαπῆς, ἐπὶ ξένης. ¶ Ἐ πάλλων, δοῦλος. λάτρις. ¶ Ἐ παλαστήσασα, σχετλιάσασα, δεινοπαθήσασα ἐπιχαλεπήνασα. ¶ Ἐ παλεῖναι, ἐπαλεῖψαι. ¶ Ἐ παλλακεύετο, παλακῇ ἐχρῆτο. ¶ Ἐ πάλλησεν, ἐφθαρή.

Ἐ πάλμενος, πηδήσας. ἐφορμήσας. ἐφαλόμενος.

Ἐ πάλξεις, οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν. ¶ Ἐ παλξις, πύργος οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες. ¶ Ἐ παλογῆς, σπουδῆς ἀνταποδόσεως. ¶ Ἐ παλουσία, ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἐ πάλταξα, παλτῷ ἔβαλον. ¶ Ἐ πάλυνεν, ἐλεύκανεν. ὕγρανεν. ἀνέδευσεν, ἢ ἐπέπασεν ἢ ἀπὸ τῆς πάλης ἐλεύκανε χιόνι. ¶ Ἐ παλτο, ἐφήλατο, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐ κραδάνθη, ἐσείσθη.

Ἐ παμβλήδην, ἀναβαλλόμενος ἀνακρουόμενος.

Ἐ παμειβόμενον, ἐπαλλαττόμενον. ¶ Ἐ παμείψωμεν, ἀνταλλάξωμεν. ἀντιδῶμεν. ¶ Ἐ παμέτραιον, μέτρον τί παρὰ κνιδίοις. ¶ Ἐ π' ἀμετροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανέντος. ¶ Ἐ παμήσατο, ἐπεβάλετο. ¶ Ἐ παμησόμεθα, ἐπιφορήσομεν.

Ἐ π' ἀμνηστείᾳ, ἐπ' ἀμνησικακίᾳ. ¶ Ἐ παμοιβαδὸν ἐναλλάξ. ¶ Ἐ πάμονες, ἀπόγονοι ἀκόλουθοι.

Ἐ παμῦναι, βοηθῆσαι. ¶ Ἐ παμφάδησεν, ἐθαύμασε περιεβλέψατο. ¶ Ἐ παμφιάζοντες, ἐπενδύοντες. ¶ Ἐ παμφιέσας, ἐγκρύψας. ¶ Ἐ παμφίσκοντες, ἐνδύνοντες. ¶ Ἐ π' ἄμφῳ, ἐπὶ τοῖς δυσίν.

Ἐ πάναγε, ἐπάνελθε ἐπίστρεφε.

Ἐ π' ἀνάγκης ἔχω, ἀνάγκην ἔχω. ¶ Ἐ παναγνῶναι, ἐξαναγνωρίσαι. ¶ Ἐ παναζεῦξαι, ἐπανελθεῖν.

Ἐ παναθεῖναι, μεταθέσθαι. ¶ Ἐ πανακροῦσαι, εἰς τοὐπίσω χωρῆσαι. ἐπὶ τῶν κωπηλατούντων ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούωνται, ἵνα εἰς τοὐπίσω χωρήσῃ τὸ πλοῖον. ¶ Ἐ παναλήψομαι, ἐπαναλαμβάνω. ¶ Ἐ παναλύων, ἐπαναστρέφων.

Ἐ παναπτήσιμον, ἐπαναπτῆναι θέλοντα καὶ πορευθῆναι. ¶ Ἐ παναρύεται, μετὰ κρίσιν θύει, κρέα δίδωσιν. ¶ Ἐ πανάστασις, ἐπανέγερσις.

Ἐ πανατείνει, ἐπανατείνεται ἐφήπλωται.

Ἐ π' ἀναφορέων ἐπ' ὤμων. ¶ Ἐ παναχθέντα, ἐπανακομισθέντα. ¶ Ἐ πανεῖτο, ἐνεργεῖτο.

Ἐ πανεῖπαν, ἐπεκήρυξαν. ¶ Ἐ πανελέσθαι, ἐπαναλαβεῖν.

Ἐπανελθεῖν, ἀναβῆναι. ¶ Ἐπανελθὼν, ὑποστρέψας. δεύτερον ἐλθών. ¶ Ἐπανέρεσθαι, ἐπερωτᾶν. ¶ Ἐπανέρι, ἐπάνω. ¶ Ἐπάνεισιν, ἐπαναστρέφειν ἀνακάμπτειν. ¶ Ἐπανέρχεται, ἐπαναστρέφει· ἐκ δευτέρου ἔρχεται.

Ἐπανέστησαν, μετ' αὐτοὺς ἀνέστησαν. ¶ Ἐπανέχειν, ὑψοῦν. ¶ Ἐπάνηκε, ὑπόστρεψον. ¶ Ἐπανήραντο, ἐπανέλαβον· παρὰ τὸ ἆραι. ¶ Ἐπ' ἄνθεσιν, ἐπὶ τὰ ἄνθη. ¶ Ἐπανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια. ¶ Ἐπανιτέον, ἐπανοδευτέον.

Ἐπανιὼν, ἐπαναστρέφων. ¶ Ἐπαντέλλων, ἀναφέρων ἀνατέλλων. ¶ Ἐπ' ἀντολαῖς, ἐπανατολαῖς.

Ἐπαοιδία, φαρμακεία γοητεία. ¶ Ἐπαοιδοὶ, φαρμακοὶ. γόητες. ¶ Ἐπάπειρα, δυσνόητα πολλά.

Ἐπαπήνην, τὴν ἅμαξαν. ¶ Ἐπαποδρόμιον, ἡ ἱέρεια παρὰ κρησίν. ¶ Ἐπαπόρησις, ἀπορία.

Ἐπάρας, κουφίσας ὑψώσας. ¶ Ἐπαρᾶς, κατάρας. ¶ Ἐπαράσαι, κουφίσαι ἐπαράσασθαι.

Ἐπαράμενοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπάρασας, ἀπέδυσας ἐπώλησας. ¶ Ἐπάρατος, ἐπικατάρατος. ¶ Ἐπάργεμος, ἀπὸ κεκρυμμένος, ἢ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα ὅταν ἡ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται. ¶ Ἐπάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα.

Ἐπάργυρον, μισθωτήν. ¶ Ἐπάρη, ἐκεντήθη.

Ἐπαρήγουσαν, βοηθοῦσαν. ¶ Ἐπαρήξει, βοηθήσει.

Ἐπαρήρει, ἐφήρμοστο. ¶ Ἐπαρίστερα, κακὰ ἀηδῆ.

Ἐπαρκεῖ, ὑπουργεῖ. χορηγεῖ. βοηθεῖ. ¶ Ἐπαρκὲς, αὔταρκες. ¶ Ἐπάρκειοι, ἔμπειροι. βοηθοί.

Ἐπάρισμα, ἀφανῆ ἄσημα. ¶ Ἐπαρμένοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι. ¶ Ἔπαρμον, σῶμα κάθυγρον. ¶ Ἐπαρξάμενοι, πείσαντες, ἐπιστάντες.

Ἐπαρξόμενος, ἐπαρχὰς ληψόμενος. ¶ Ἐπαρόηνοι, τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρὰ ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες. ¶ Ἔπαρσις, ὑπερηφανία.

Ἐπαρτέας, ἑτοίμους· ἀπηρτημένους. ¶ Ἐπαρτᾶ, ἐπικρεμάζει. ¶ Ἐπαρτύνη, εὐπρεπίνη. ¶ Ἐπάρουρος, ἐπίγειος ἢ κηπουρὸς ἐπιμίσθιος. ¶ Ἐπαρτηΐαν, παρασκευήν. ¶ Ἐπαρτήσας, κρεμάσας.

Ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες.

Ἐπαρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. ¶ Ἐπαρώμενοι, καταρώμενοι. ¶ Ἐπᾶσαι, ἆσμα εἰπεῖν. γοητικὸν ἐπιλαλῆσαι. ¶ Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο ἐκτήσαντο.

Ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Ἐπάσιοι, καθήκοντες.

Ἐπασκεῖν, σέβεσθαι ἁγνεύειν. ¶ Ἐπασκηταὶ, ἀθληταί. ¶ Ἐπάσκιον, ἡ χώνη σικελοί. ¶ Ἔπασμα, ἐπ' ἀσπίδα, εἰς εὐώνυμα. ¶ Ἔπασσεν, ἐποίκιλεν, ὕφαινεν. ¶ Ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις.

Ἐπασσύτερον, ἀλλεπάλληλον. ¶ Ἐπ' ἀσφαλοῦς, ἀσφαλεῖς. ¶ Ἐπάσω, ἐκτήσω· αἰσχύλος πρωτεῖ σατυρικῶ. ¶ Ἐπάταξαν, ἔτυψαν· ἐτροπώσαντο· ἐνίκησαν. ¶ Ἐπάτερθεν, ἐπέκεινα. ¶ Ἐπατία, ἐπιτίμια. ¶ Ἐπαυλία. ἡ δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα οὕτως καλεῖται, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζεσθαι τὴν νύμφην. ¶ Ἔπαυλις, μάνδρα βοῶν, ἢ οἴκημα ἢ αὐλή· ἢ στρατοπεδία· καὶ ἡ σοιμενικὴ αὐλή.

Ἔπαυλος, ἐπίσκιος. ἔνοικος. χαράδρα. ¶ Ἐπαύλους, ἐπαύλεις, μάνδρας. ¶ Ἐπαύρασθαι, ἀπολαῦσαι. ¶ Ἐπιτυχεῖν, ἐπιτελεῖν· ἐπιψαῦσαι.

Ἐπαυρεθέντα, ἐπιβάλλοντα. ¶ Ἐπαύρη, ἐπιτύχη· ἐπιψαύση. ¶ Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι.

Ἐπαυρίσκονται, ἐπιτυγχάνουσιν. ¶ Ἐπαύροι, ἀπολάβοι· μεταλαμβάνοι. ¶ Ἐπαύρους, τοὺς χειμάῤῥους ποταμούς. ¶ Ἐπ' αὐτατῶν, παρ' αὐταῖς.

Ἐπαύρωνται, ἐπαίσθωνται. ¶ Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐτοφώρω, ἐπ' ὄψει. ¶ Ἐπαυτοφάδες, ἐπ' αὐτοφώρω· ἐπ' αὐτοφώρω δὲ ὁ φανερῶς καταληφθεὶς, ὑπεύθυνος γενόμενος, ἢ ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθεὶς, ἔτι κατέχων αὐτό. ¶ Ἐπαυχεῖ, ἐπεύχεται.

Ἐπαφᾶται, ψηλαφᾶ· ἐπιψαύει. ¶ Ἐπαφῆκεν, ἐπαπέλυσεν· ἐπέδωκεν, ἐξέβλυσεν. ¶ Ἐπαφησαμένη, ἁψαμένη. ¶ Ἐπάφησεν, ἐπαφήσατο.

Ἐπαφίησιν, ἐπαπολαύει. ¶ Ἐπαφώμενος, ψηλαφῶν. ¶ Ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι ἀληθεῖς. ¶ Ἐπαχνώθη, ἠνιάθη, ἐλυπήθη. ¶ Ἐπάχνωσεν, ἐλύπησεν ἠνίασεν. ¶ Ἔπεα· λόγοι· ῥήματα. ¶ Ἔπεα πτερόεντα, τὰ ἐπίπτηνα εἶπε, διὰ τὸ ταχέως προσφέρεσθαι τοὺς λόγους, τὰ ἁρμοστά· πτερῶν γὰρ οὐδὲν εὐαρμοστότερον. ¶ Ἐπεάνυδα· λόγους. ¶ Ἐπεβάρος, ἐπανέκαμψεν. ¶ Ἐπέβεις, ἐπιβάται.

Ἐπέβησαν, ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπεβήσατο, ἐπέβη.

Ἐπέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐπέβρισεν, ἐπεβάρησεν. ¶ Ἐπελήσθην, ἐληθαργήσθην. ¶ Ἐπέλιξεν, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐπέλυσας, ἐξείλου. ¶ Ἐπελώβευον, ἐπετίμων, διέπαιζον τοῖς λόγοις ἐπεσκώπτουν ὕβριζον. ¶ Ἐπεμαίετο, ἐφήπτετο, ἐπέψαυεν· ἐπεθύμει. ¶ Ἐπέμαρψε, κατέλαβεν.

Ἐπεμάσσατο, συνετάραξεν· ἐφήψατο, ἐψηλάφησεν.

Ἐπεμβάλλεται, τρώγει. ¶ Ἐπεμβεβαὼς, ἐπιβεβηκώς. ¶ Ἐπεμβαίνει, ἀναβαίνει. ¶ Ἐπέμεινεν, ἐπεκάθισεν. ¶ Ἐπεμήνατο, ἐμάνην ἐπεμάνην ἠράσθην.

Ἐπεμήνιεν, ἐπωργίζετο. ¶ Ἐπέμυξαν, ἐπεμυκτήρισαν· ἐπεμύχθησαν ἐξεφαύλισαν. ¶ Ἐπεμύξατο, ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν. ¶ Ἐπέναρ, εἰς τετάρτην, λάκωνες. ¶ Ἐπενάσθην, ἐπῳκίσθη. ¶ Ἐπ' εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν. ¶ Ἐπενδίεσαν, ἐπεφίεσαν.

Ἐπενδόμενοι, ἐπερειδόμενοι. ¶ Ἐπενείματο, ἐπῆλθεν.

Ἐπενεγκεῖν, ἔτι ἐνεγκεῖν. ¶ Ἐπένεμεν, ἐπέβαλλεν.

Ἐπενήνεον, ἐπεσώρευον ἐπεσωρεύθησαν. ¶ Ἐπενήνοθεν, ἐπήνθει ἐπέστην, ἐπῆν. ¶ Ἐπενήχετο, ἐπεκολύμβα· ἐπεφερέτο. ¶ Ἐπένοντο, ἐνήρτουν. ¶ Ἐπέντυεν, εὐτρέπιζεν. ¶ Ἐπενώτισεν, ἐφώρμησεν ἀμφιτρίων δευτέρῳ. ¶ Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις.

Ἐπεξέρχεται, ἐκδικεῖ. ¶ Ἐπέοικεν, πρέπον ἐστίν.

Ἐπεπαιώνιστο, ἐπεφήμιστο. ¶ Ἐπέπαστο, ἐπεπλήρωτο ἐκτήσατο. ¶ Ἐπέπηλεν, ἐκλήρωσεν.

Ἐπέπιθμεν, πεπιστεύκειμεν. ¶ Ἐπέπληγον, ἔπλησσον ἐν τῷ τρέχειν. ¶ Ἐπλήξατο, ἔπεισεν.

Ἐπεπολέμουν, πολεμίως διέκειτο. ¶ Ἐπεπωλεῖτο, ἐπεπορεύετο. ¶ Ἐπέρυσα, ἐπόνησα.

Ἐπέρασος, ἐπιθυμητός. ἐράσμιος.
Ἐπερειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος. ¶ Ἐπέρεισαν, ἐπεβαρήσαν. ¶ Ἐπέρεψα, ἐπεσκεύασα. ἐπεκόσμησα. ἐπεστέγασα. ¶ Ἐπερήρισμα, ἐποικοδομηθέν-
Ἐπερήρασθαι, ἐπιστηριχθῆναι. (τα.
Ἐπερείδεται, ἐμπήγνυται, εἰς βαίνει. ¶ Ἐπερρίσαι, φιλοποιῆσαι. ¶ Ἐπέρχομαι, τολμῶ ἐγ-
Ἐπέρροον, ἔθαπτον. ἐκήδευον. (χειρῶ.
Ἐπέρρισεν, ἐφεστιάσαν. ¶ Ἐπερρόθησεν, ἔσεισεν. ἔκραξεν. ὑγίασεν. ἐποίησεν. ¶ Ἐπερρύοντο. ἥλουν καὶ ἔστιν οἷον μετὰ ῥώμην ἐκινοῦντο. καὶ ἥλουν καὶ ἐπηκολούθουν. ¶ Ἐπερρώσαντο, ἐρρωμένως ἐπεσείσθησαν. ἢ ῥώμην καὶ ἰσχὺν ἐπέβαλον, ἢ ἐρρωμένως ὠρχήσαντο. ¶ Ἐπερρώπτην, ὑπηρέτην.
Ἔπερσεν, εἷλεν ἐπόρθησεν, ἔθαπτεν ἐκήδευεν.
Ἐπέρτερα, μείζω καὶ ὑψηλότερα. ¶ Ἐπερόνησεν, διέστρησεν. ¶ Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. ¶ Ἐπέσαξεν, ἔστρωσεν. ¶ Ἐπεσβολίαι. λοιδορίαι. ἐπιτήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι. ¶ Ἐπεσβόλος, λοίδορος. πρόγλωσσος. τοῖς ἔπεσι βάλλων.
Ἔπεσθαι, ἀκολουθεῖν. ¶ Ἔπεσι, λόγοις. λέξασιν.
Ἐπέσχαζεν, ἐχώλευεν. ¶ Ἐπεσκεμμένως συνετῶς.
Ἐπεσκέψαντο ἐπέβλεψαν, ἐφεῖδον. ¶ Ἔπεσεν, ἠκολούθησεν. ¶ Ἐπέπερξα, ἐφώρμησα.
Ἐπεσσεύοντο, ἐπῄεσαν. ἐφώρμων. ἐπηκολούθουν. μετὰ σπουδῆς. ¶ Ἐπέσσηθον, ἐπελέκων ἐπελέπτυνον. ¶ Ἔπεσσον, ἐτάβλιζον, ἐδαπάνιζον.
Ἐπεσσυμένος, ἐπελθὼν ἐπορούσας ἐφορμήσας.
Ἐπεσσύμενον, πορευόμενον. προθυμούμενον.
Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. ¶ Ἐπέσσυτο, ὁρμᾶ. ἐπήλ-
Ἐπεστενάοντο, ἐπέστενον καὶ ἤχουν. (θεν.
Ἐπεστέψαντο, ἐπεστεφάνωσαν, πλήρεις ἐποίησαν, ἐπλήρωσαν. ¶ Ἔπεστιν. ἐπέτυχεν. ¶ Ἐπεστιασώμεθα, εὐχόμεθα. ¶ Ἐπέτειον, ἔποικον κατάλυμα.
Ἐπεστράτευσαν, ἐπολέμησαν. ¶ Ἐπ' ἐσχαρόφιν, ἐπὶ ἐσχάρᾳ. ¶ Ἐπακολουθεῖ, συνεπάγεται, πρέπει. ¶ Ἐπέται, ἀκόλουθοι θεράποντες.
Ἐφέται, οἱ τὰς φονικὰς δίκας δικάζοντες.
Ἐπετέτακτο, ἐντάξει ἢ ὄπισθεν ἠκολούθει. ¶ Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ¶ Ἐπέταξεν, ἐνετείλατο.
Ἐπέτελλεν, ἐνετέλλετο. ¶ Ἐπετέλλετο, παρήγγειλε, παρετίθετο. ¶ Ἐπετέμετο, παρήγγειλεν, ἐπετίμησεν. ¶ Ἐπετήδευσεν, ἐμηχανήσαν, ἐσπούδασεν. ¶ Ἐπετιμήσατο, τιμωρίαν ἐπέθηκεν.
Ἐπετοξάζοντο, ἐτόξευον ἐστοχάζοντο, ἐφώρμων, τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἢ τιτρώσκει. ¶ Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν, ὑπεχώρει. ¶ Ἐπέτριψαν, ἦραν.
Ἔπεττον, ἐπίτινων. ¶ Ἐπέβεις. ἐπιβάται ἐπίβησαν. ¶ Ἐπεβήσαντο, ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπεβήσατο, ἐπέβη. ¶ Ἐπέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν.
Ἐπέβρυσεν, ἐπεβάρυσεν. ¶ Ἐπεγκανάξαι, ἐπεμπιεῖν ἢ ἐπιχέαι. ¶ Ἐπεγκλάσας, τοῖς ὄμμασι πως διανεύσας. ¶ Ἐπέγκαψαν, ἐπικατέκλασαν, ἐπέγκαμψαν. ¶ Ἐπέγνω, μετενόησεν.
Ἐπέγραψεν, ἐπεχάραξεν. ¶ Ἐπέγλυψεν, ἐπέξυσεν. ¶ Ἐπέγρετο ἐπεγείρετο. ¶ Ἐπ' ἐδάφους, ἐπὶ γῆς. ¶ Ἐπεδέετο, ἐδέετο, ἔχρηζεν. ¶ Ἐπέδησεν, κατέσχεν, ἐδέσμευσεν. ¶ Ἐπεζαρύκεν, ἐπε-
Ἐπεζάρει, ἐπεβάρει ἐπέκειτο. (βαρύνεν.
Ἐπεκράτει, ἐπεζήτει, ἠνώχλει. ¶ Ἐπεχείρει, ἐπετήρει, ἐπεζήτουν τὰ αὐτά. ¶ Ἐπεζύτωσε, προσέκλεισεν. ¶ Ἐπέθελγον, κατεδαπάνων. ¶ Ἐπεθείαζεν, ἐχόρευν ἐθαύμαζεν ὡς θεόν. ¶ Ἐπέθρωσκον, ἐπήδουν. ¶ Ἐπέθοντο, ἐπέκειντο ἀντέκειντο.
Ἔπει, λέγει, ὅτι ἢ ἐπειδὴ, ἢ ἐπειδὰν, ἢ ἐπείτι ἢ εἰ δὲ
Ἐπεὶ, ἀφ' οὗ χρόνου ἐπεὶ τροίης ἱερὸν (μή.
πτολίεθρον ἔπερσεν. ¶ Ἐπεὶ ἄρτινα, ἐπὰν τινά.
Ἐπεὶ ἄρ', τμάγεν, ἐπεὶ διεχωρίσθησαν. ¶ Ἐπιβουλεύων, λοιδορῶν ἐφυβρίζων. ¶ Ἔπειγε, πορεύου, σπεῦδε. ¶ Ἐπείγει, κατάγει καθέλκει.
Ἐπείγεται, σπεύδει, σπουδάζει. ¶ Ἐπειγωλὴ καὶ ἔπειξις, ἡ σπουδή. ¶ Ἐπείγω, σπουδάζω.
Ἐπεὶ δ' ἤνεον, ἐπῄνουν καὶ συγκατετίθοντο.
Ἐπειδήπερ, ἐπειδή. ¶ Ἐπειδὴ, ἐξότου.
Ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη εὐθέως ἀπὸ τῆς γενέσεως ὑπὸ τῶν μοιρῶν κατεκρίθη. ¶ Ἐπιείξομεν, ὑπείξομεν. ¶ Ἐπειή. ἐπειδή. ¶ Ἐπείθετο, ἐπείσθη. ¶ Ἐπειδὴ πρῶτα, ἐπειδὴ ἅπαξ.
Ἐπειή. πολὺ, φέρτερος, ἐπειδὴ πολὺ κρεῖττον.
Ἐπείκεν, ἐπειδάν. ¶ Ἐπείχ' ὦμεν πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου. ¶ Ἐπειλημμένη, κρατοῦσα. ¶ Ἐπεί, μάθον, ἐπεὶ ἔμαθον.
Ἐπεικτὰς, ὑπόσχεσις. σπουδή. ¶ Ἐπείμ' ἔτεκες, ἐπειδήμ' ἐγέννησας. ¶ Ἐπεὶ κέκλητο, ἐπεὶ ἐκαλεῖτο. ¶ Ἐπειοί. οἱ ἠλεῖοι καὶ οἱ πλησιόχωροι.
Ἐπειὸς, ὁ ἠλεῖος ἀπὸ πόλεως. ¶ Ἐπεὶ οὐ δὲ ἔοικεν, ἐπεὶ οὐ δὲ πρέπει. ¶ Ἐπεὶ οὔ ἔθεν, ἐπεὶ οὐκ αὐτῆς.
Ἐπεὶ οὔποθε, ἐπειδὴ οὔποτε. ¶ Ἐπεὶ οὔτιμοι αἴτιοι εἰσίν. ἐπεὶ οὐκ εἰσίμοι αἴτιοι. ¶ Ἐπεὶ οὔτοι ἐπεὶ οὐδαμῶσσοι. ¶ Ἐπείπασθαι, ἐξειπεῖν.
Ἐπειὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο κρατῖνος ὁκωμικὸς ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηίδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ ἐπειὸς δείλωσιν σημαίνει.
Ἐπεὶ ῥά, ἐπειδή. ¶ Ἔπειραν, ἔπηξαν. ¶ Ἐπειράτιζεν, ἐπείραζες. ¶ Ἐπειρᾶτο, ἐπείραζεν, ἐδοκίμαζεν. ¶ Ἔπειρεν, ἐπέρα. ἐνεῖρεν, ἐκέντησεν.
Ἐπείρη, ἐπειρᾶτο. ¶ Ἐπειπὼν, ἐπιβοήσας.
Ἐπειρῶντο, ἐσπούδαζον, ἐβούλοντο. ¶ Ἐπεισάκτου, ἀλλοτρίου. ¶ Ἐπείσε λέοντα, γυναιξίν.
Ἔπεισιν, ἐπελεύσεται ἐπέρχεται. ¶ Ἐπέρχονται, ἐπικαταλαμβάνουσιν. ¶ Ἐπεισκρινόμενον, ἐπεισερχόμενον. ¶ Ἐπισπεῖν, ἐπακολουθοῦντα ἔχειν. ¶ Ἐπεισρεύσαντα, ἐπεισελθόντα.
Ἐπεισφρήσαντες, ἐπεισενεγκήσαντες.
Ἔπειτα, μετὰ ταῦτα. τάχιστα ἀντὶ τοῦ δή.
Ἐπεὶ φίλον αἰονῆτορ, ἐπεὶ καθήμεν τῆς ψυχῆς ἀλγησάσης. ¶ Ἐπεῖχε, προσεδόκα προσεῖχεν.
Ἐπεὶ χ' ἑῶμεν, πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου παρὰ τὸ ἐξ ἕρον ἔντο.
Ἐπειχθῶμεν, σπουδάσωμεν. ¶ Ἐπεῖχεν ἐπέκειτο. ¶ Ἐπέκελλεν, ἐπώκειλεν.
Ἐπέκεινα, παρέκει ἀνωτέρω ἐξωτέρω.

Ἐπέκειρον, ἐπέκειραν. Ἐπεκήκλε, ἐπωνείδιζε.
Ἐπέκλυον, ἐπήκουον. Ἐπέκλωσαν, ἐπήγαγον.
Ἐπεκλώσαντο, ἐπιμερίσαντο. ἐπεμοιράσαντο. ἐκύρωσαν. ἐπεκλήρωσαν. ἐπεμοίρασαν. Ἐπεκονίβη, καταρυγήη. Ἐπέκρανεν, ἐπετέλει. Ἐπεκρήηνεν, ἐπετέλεσεν. Ἐπεκύρωσεν ἐβεβαίωσεν.
Ἐπεκύκλυσεν, ἐπήξησεν ἀφ' τῶν διαρτιζόντων οἱ καταλείπουσι φ ζαῖς. ἵνα φ δοκῶσι μικρὸν προστίθηται, καὶ ὦσι ὅσιν ἐπικοκλύσαι. Ἐπεκώμασεν. ἐπεδήμησεν. ἐπῆλθεν. ἐκ μεταφορᾶς τῦ κώμου. ὃ ὅτι ἐνθουσιῶντος πολλοὺς. Ἐπελαύθανεν, εἰς λήθην ἦγεν. Ἐπελαύνειν, ἐπιπέμπειν.
Ἐπέκτασιν, ἡ ἐπιπολὺ τάσις. Ἐπέλαχεν, ἐκλήρωσατο. Ἐπελέξαντο, τὰ γεγραμμένα ἀνέγνωσαν.
Ἐπέλετο, ἐγένετο. ἐφάνη. Ἐπελίκεον, ἐκρότουν τοῖς ποσί. Ἐπεσόχαζεν, ἐπενέβη. ἐπέπαλαιστήθη, ἐπέχαιρεν. Ἐπέπυ, ἐπυνθανόμην. Ἐπεπυθόμεθα, ἠκούομεν. Ἐπέπυκτο, ἐπιθυμητή. Ἐπέπυναται, οἱ συγκοιμηταί. Ἐπὶ βύνάων, ἀντὶ τῶν ἀγκυρῶν. Ἐπεύξατο, ἐκαυχήσατο. Ἐπὶ βύρέα, ἀντὶ τὰ πλατέα. Ἐπὶ βύρυγύηι ἀτῶν. μελανσαγόρας φ ἀνθρώπων βύρυγύην, ἐρῆσθαι φησὶ φ μίνως ἐφ' ᾧ ἐν ἀτῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον ἀθήνησιν ἐν ᾧ κεραμεικῷ, καὶ ἡ ὁδὸς, βύρυγύης δ' ἔτι κοῦρος ἀθηναίων ἰδρώων. Ἐπ' βύσεβίη, ἐπ' βύσεβέια. Ἐπεύχο, καυχῶ. Ἐπεύχεται καυχᾶται. Ἐπεφάνη, ἐπ' αὐθεφώρω ὤφθη. Ἐπεφθέγξατο, ἐνθουφθέγξατο. Ἐπεφθίμησεν, ἐνθουφθίμω βοῇ εἶπεν. Ἐπέφησαν, ἐφῆκαν. Ἐπέφλυσε, βλασῆσαι ἐποίησεν. Ἐπέφνεν, ἐφόνευσεν. ἀνεῖλεν. ἀπέκτεινεν. Ἐπέφραδεν, διεσάφησεν. εἶπεν. Ἐπέφραδον, εἶπον. ἐπέγνωσαν.
Ἐπέφρασαν, διεσήμαναν. εἶπον. Ἐπεφύοντο, ἐπήρχοντο. Ἐπέχε, ἐπίκεισο. πρόσεχε, κάτεχε, ἐπίμενε. Ἐπέχερον, ἀκόλουθον. Ἐπέχ' ἦχω ἀντὶ μέλει. Ἐπέχεται, κωλύεται. Ἐπέχειρεον, ἐπετίθεσαν. ἐπεχείρουν. Ἐπεχθισμένων, βαρὸς βασάζοντος. Ἐπέχοντες, κρατοῦντες. Ἐπεχρείαζεν, ἐπεδήμει. Ἐπεχράοντο, ἐπεβαρήσαν, ἐπῆλθον. Ἐπέχραον, ἐπέδεννο ὥρμησαν, ἀθρόοι ἐπέσησαν. Ἐπέμενεν, ἐπραΰνθη. Ἐπέων, λέξεων. λόγων. Ἐπεβαλλομένη, ἀνθαζομένη.
Ἐπιβολὴ, μέρος ἢ ἐπιβολή. Ἐπιβόλος, ἔμπειρος. ἐπισάτης. δεξιότης. μέτοχος. Ἐπιβολὼ ἔχων δεξιάζων. Ἐπιβόλους, ἐπιτευκτικοὺς ἐπιτηδείους, ἢ ἐπιτυχεῖν μέλλοντας. Κάλλειν γὰρ φ ἐπιτυγχάνειν. Ἐπήγαγεν, ἐπήνεγκεν. Ἐπήγαγον, ἐπηγαγόμην εἰς φ πεῖσαι. Ἐπηγανίδες, ἐπηνύγματα. Ἐπηγγελόμην, παρηνέλουν ἐπέστελλον σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ. Ἐπήγυτο, ἐπεφόρητο.
Ἐπηγκενίδες, τὰ διηνεκῆ τῆς ὀχλίας ξύλα, αἱ εἰς μῆκος καθήλου μέναι σανίδες, οἱ δὲ τὰ παραθέματα ἢ πλάγια. Ἐπηγκενίσω, καταπασσοδαζόντως.
Ἐπηγορίαν, ὀνομασίαν. Ἐπῆϊξ, ἐπήρχετο.
Ἐπήεσαν, ἐπήρχοντο. Ἐπήετανόν. συνεχῶς. ἀδιάλειπτον. παρατεταμένον διαπαντὸς τῦ χρόνου δεδηλές. Ἐπητεάων, ἀδιαλείπτων. Ἐπῖεβαπὶς, λεπτὸν πρόβατον. Ἐπῖία, ἐπωσία. Ἐπήκοοι, κριταὶ καὶ οἱ μάρτυρες καὶ οἱ διηκάζοντες.
Ἐπήκοος, ἀφροδίτη ἐν καρχηδονίοις. Ἐπηκουρία, βοήθεια συμμαχία. Ἐπήκρισεν, ἐπ' ἄκρων ἤγαγεν, τέλος ἐπέθηκεν. Ἐπήλεγεν, ἐπῆρεν. ἐμήνυσεν. Ἐπηλήθησεν, ἠλήθευσεν. Ἐπῆλθε, κατέλαβεν. Ἐπῆλθέμοι, ἠλθέμοι.
Ἐπηλύγαιον, ἐπιφανὲς σκοτεινόν. Ἐπηλυγὰς, ἐπὶ πρόσθεν. Ἐπήλπιζον, ἠλπιδοποίουν.
Ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζεται ἐπικρύπτονται.
Ἐπήλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐκ τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπιλεκτούς, ἢ οὐκ ἐναγχλυεῖς. Ἐπῆλυς, ξένος, νεωστὶ ἐλθὼν ἄλλοθεν ἐλθών. Ἐπηλυσία, ἐπῳδὴ φαρμάκων ἢ ἔφοδος τινός. Ἐπήλυσις, ἔφοδος ἐπαγωγή. Ἐπήλυθεν, ἐπῆλθεν. Ἐπήλυτος, ἔποικος προσήλυτος. Ἐπῆλις, ἡ πῶματος λαφύκης. Ἐπ' ἡμαζε, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ποιῆσαί τι.
Ἐπημοιβοί, συλλαγμένοι. Ἐπ' ἤματι. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐπημοιβοί. διάφοροι. παράλληλοι, ἀλλαξόμενοι. Ἐπημύει, ἐπιφαύσκει κλᾷ ἐπισκιάζει.
Ἐπηπυίζει, ἐμπίπτει. Ἐπήμωνον ἐβοήθουν.
Ἐπήν, ἐπειδάν. Ἐπήνεον, ἐπῄνουν. Ἐπῄνησεν, ἐβλάσησεν. Ἐπήνιον, προσορμητήριον. πρὸς παραθαλάσσιος. Ἐπήνικεν, ἐπάν, ὅταν.
Ἐπήνυσεν, ἐπετέλεσεν. Ἐπῆξεν, ἔστησεν.
Ἐπήπυον, ἐπεβόων. Ἐπήρατε, παρεκάλεσατε.
Ἐπηρᾶτο, ἐκρέμασεν. Ἐπήρανεν, ἐπῆρασεν.
Ἐπηράσου, ἐπάρασου. Ἐπηρεάζει, βιάζει.
Ἐπήρεια, βία. Ἐπῆρεν, ἀνέπεισεν.
Ἐπήρετε, ἐπηρώτα. Ἐπήρετμοι, ἐπίκωποι.
Ἐπήρεσιον, ἡ προσκεφάλαιον. Ἐπηρέασατο, βαρέσους ἐποίησεν. Ἐπηρεφέσσ, ἐπεσταλμένοσ. Ἐπηρεφέος, ἐπεσταλμένου. Ἐπήρθη, ὑψώθη.
Ἐπήρκεσεν, ἐβοήθησεν. Ἐπῆρξε, κατῆρξεν.
Ἐπῆρσεν, ἐφώρμησεν, ἐπῆρασεν. Ἐπηρτημένῳ, ἐπικειμένῳ, ἐπικρεμαμένῳ. Ἐπήρτυεν, ἐφήρμοζεν. Ἐπήρωσεν, ἐνόκωσεν. Ἐπηθεῖσιν, ἐπιχαρεῖσιν. Ἐπηθέντες, χαρέντες.
Ἐπήσθετο, ἐπήσκηται ἐπικεκαλλώπισται. κεκόσμηται.
Ἐπισάν, ἐπὶ πολὺ ἀνατεταμένον. Ἐπῆσαι, ἐσιλέλεκται ἐπῳδή. Ἐπήτεος, βουλογισοῦ. βουγώμονος. σωφρονοῦντος. πράου. Ἐπῆτες, αἴσιον.
Ἐπήτης, σώφρων λόγιος. ἀληθής. δίκαιος. φρόνιμος. παρὰ τὰ ἐπὶ πρᾶος χρησός. Ἐπήτειμα, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις πυκνά. Ἐπήτειος. λόγιος. πανοῦργος. Ἐπηῦδον, ἐπεφώνουν. Ἐπηύρουν, ἐπέτυχον, παρὰ φ ἐπαυρεῖν. Ἐπήφορα, κρεμάμενα. μετέωρα. Ἐπήωρσαν, ἐφόρμησαν. Ἐπῖ. ἔπεσιν οἵεσι καὶ ἀντὶ τόπῳ ἡ πρόθεσις. ἀντὶ αὐτὰρ ἀντὶ κρατὸς λιμένος ῥέῳ. Ἐπιαλὲς, τὸ πνεῦμον.
Ἐπιαλὴς, ὁ ἐφάλτης ὃν αἰολεῖς, ἐφέλλω, ἄλλοι ἐπιάλλω καὶ ἐπωφέλλω καλοῦσιν. Ἐπιαλμένων, ἐφαλλομένων. Ἐπιανδάνῃ, συναρέσκει.
Ἐπιανέω, ἐπιστρέπω. Ἐπεὶ ἀρτμαγεν, ἐπειδὴ ἐχωρίσθησαν. Ἐπίασα, δήμιος ἐπώνυμον.
Ἐπίασεν, ἐβόησεν. Ἐπίαχον, ἐπεβόησαν.

Ἐπιβάθρω, ἐπιβάσει. Ἐπίβαθρον, μισθὸς τῆς βάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν τουτέστιν ναῦλον. Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ βάζεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσαις ἐξ αὐτῶν ἢ ἐπειδὰν κατὰ πρόσθεσιν τοῦ β δὲ τὸ ἐπὶ τῇ δαιτὶ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς. Ἐπιβαλεῖ, ἐπιρίψει. Ἐπίβαλοι, πτέρναι. Ἐπιβαλλόμενος, ἐπιβολὴν κατὰ πρόσθεσιν ἔχων ἐπιθυμῶν. Ἐπίβαλμα, ὑπὸ πόδιον.

Ἐπίβασιν, ἀνάβασιν βάδισιν. Ἐπιβασκέμεν, φθονεῖν. ἐπιβιβάζειν. Ἐπιβατεύουσιν. ἀμφισβητοῦσι ζητοῦσι. Ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν τοῦ ποδός.

Ἐπιβάτης, ἐπινῶτον βαίνων, ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέον μαχητής. Ἐπιβατόν. ὁδευομένην.

Ἐπιβήματα, εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως. Ἐπιβήμιος, ζεὺς ἐν σίφνῳ. Ἐπιβήσει, ἐπιβαρήσει ἐπισχύσει. Ἐπιβήσομαι, καταφύσω. Ἐπίβητον, μεταχεῖν ποίησον. Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω.

Ἐπιβατικὰ, ἃς ἡμεῖς λέγομεν παρενθήκας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶς πλεόντων. Ἐπίβλαξ συνεφὴς, νιφετῷ. Ἐπίβλημα, πῶμα ἢ ῥάκος. Ἐπιβλὴς, μοχλός. Ἐπιβλήτης, δοκὸς μοχλός.

Ἐπίβληξ, συνεφής. Ἐπιβοᾶ τὸν μύσιον, ὅταν θρηνῶσιν αἱ μοῦσαι, τὸν μύσιον τὸν ὕλλαν ἀνακαλοῦνται.

Ἐπιβλαὶ, πόρναι. Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα.

Ἐπιβολεὺς, ὁ ἡρακλῆς παρὰ θουρίοις. Ἐπιβολή. ὁρμή. ἐπραφή. ζημία. Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ ζημιοῖ. Ἐπίβουλος. ἐχθρός. Ἐπηρεάζων, λοίδορος. Ἐπιβόλως, φρονίμως. Ἐπιβώτορι, ποιμένι βοσκήτορι ἐνόρχει μὴ ἐκτετμημένῳ ἐπιβαίνοντι. Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται.

Ἐπιβρέμοντες, ἐπηχοῦντες. Ἐπιβρέξαι, ἐπαγαγεῖν, βρέξαι. Ἐπίβρεγμα, ἐπὶ στόμα καὶ κεφαλήν. Ἐπιβρύσει, ἐπισχύσει ἐπιβαρήσει.

Ἐπιβρίθων, ἐπιβαρῶν. Ἐπιβριμεῖ, ἐπιφωνεῖ.

Ἐπιβρίσαι, ἐπαγαγεῖν ἐπελθεῖν. Ἐπιστῆξαι, ἐπιβαρεῖν. Ἐφορμῆσαι, βιάσασθαι. Ἐπιβυσάτωσαν, φραξάτωσαν, φιμωσάτωσαν. Ἐπιβωμίζοντι, θύοντι. Ἐπιβώσομαι, ἐπικαλέσομαι ἐπιβοήσομαι. Ἐπίβωτος. λεῖος. ὁμαλός.

Ἐπιβώτορι μήλων, βοσκήτορι τῶν ποιμνίων ἐπιστάτῃ ἢ ἐφιππαστῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. Ἐπιγαμία, συγγενεία, ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. Ἐπίγαμος, πατρῷος. Ἐπιγάννυσθαι, χαίρειν. Ἐπίγαυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιγαυρωθεὶς, ἐπαρθείς.

Ἐπιγεννιμένοις, ἐπιγενομένοις. Ἐπιγελαστὰρ, ὁ καταγελῶν. λάκωνες. Ἐπιγλωσσόμεναι, ἐπιλαλοῦσαι. Ἐπιγλώσσω, ἐποιωνίζου διὰ γλώττης αἰσχύλος ἡρακλείδαις. Ἐπιγνάψασα, ἐπικατακλάσασα συμπείσασα, συγνάσασα. Ἐπιγνάλω, ἐπικλάσω. Ἐπίγνωθι, μάθε. γνώρισον.

Ἐπιγνώμη, συγγνώμη διάγνωσις. Ἐπιγνώμονος, συνετοῦ γνῶσιν ἤτοι γνώμην ἔχοντος. Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. Ἐπειγομένων, ἐπὶ πάντων σπευδόντων. Ἐπιγονή. γέννημα. Ἐπὶ γούνασι, παρὰ γόνασιν. Ἐπιγουνίδα, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος, λέγει δὲ τὸν μηρὸν ἀφ' οὗ ἐκδεκτέον τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν. Ἐπιγράβδην, ἐπ' ἄκρων ξύσαι. ἐπὶ ξεστικῶς. Ἐπιγράμματα αἱ ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφεὺς, ζωγράφος. Ἐπιγράψαι, ἐπιτελεῖν. ἐπιξύσαι. Ἐπιγράφεται. ξύεται. χαράσσεται. ὀνομάζεται. Ἐπιγύων, τῶν πρυμνησίων κάλων, ἅ τινες πείσματα καλοῦσιν. Ἐπίδαιτρον, ὄψον. Ἐπιδαιτήσομαι, ἐπιστελῶ εὐωχηθήσομαι. Ἐπιδακρυνθέντα, ἐπιγραφέντα.

Ἐπίδαλον, λοιμικόν. Ἐπιδαύριον, τὸ τροιζηνικόν.

Ἐπιδαύριοι, ἔθνος πελοποννήσου. Ἐπίδαυρος, πόλις ἐν ἀργεῖ. Ἐπιδαψιλεύσει; μεγαλοψυχήσει.

Ἐπιδαψιλευόμενος, μεγαλοψυχούμενος. ἐπιχορηγῶν, πλουσίως. Ἐπιδεᾶ, ἐνδεῆ. ἐλλιπῆ. Ἐπιδείκνυται, φανεροποιεῖ. Ἐπιδεικτιῶντα, ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα ἢ θέλοντα. Ἐπίδειξις ἐπιδεικτικός. Ἐπιδινήσας, συστρέψας συσσείσας. Ἐπὶ τὴν κλῆν, δ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. τὴν δὲ κληῖδα παρήγαγε τῷ ἱμάντι. Ἐπιδεκτικὸς, ἐπίδεκτος. Ἐπιδέξιος, καλός. ἀγαθός. εὔμορφος.

Ἐπιδεξιπολίης, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας.

Ἐπίδεσον, ἐπίστρεψον. Ἐπιδευεῖς, ἐνδεεῖς, χρήζοντες. Ἐπιδεύοιτο, ἐπιδεὴς ἢ ἐλλιπὴς εἴη.

Ἐπιδεύσω, ἐπικρύψω. Ἐπιδέψονται, ἐπακολουθήσουσιν. Ἐπιδεῦσαι, ἐπιστρέψαι. Ἐπίδεκτον, ἐπίσημον μέγα. Ἐπίδεχα, σκύφον τὸν μὴ κενόν. Ἐπὶ δελφινίῳ, τοῦτο δικαστήριον, ἐφ' οὗ οἱ ὁμολογοῦντες πεποιηκέναι φόνους ἐκρίνοντο.

Ἐπιδεχόμεθα, προσδοκῶμεν. Ἐπίδειπνις, μακεδονικὸς κώθων ἥδυσμα ἐθισμός. Ἐπιδημεύει, ἐν τῷ δήμῳ ἀναστρέφει. Ἐπιδημία, παρουσία.

Ἐπιδήμιον, κοινὸν δημόσιον ἢ ἐμφύλιον. Ἐπιδημίου, ἐνδήμου. ἐμφυλίου καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου. Ἐπίδημον, ὡς ἐπιπολὺ ἧττον, ὑπὸ δήμου τεταγμένον ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν. Ἐπὶ δηλίῳ μάχη. δήλιον τὸ ἐν βοιωτίᾳ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερὸν, ὃ ἐτείχισαν ἀθηναῖοι, καὶ περὶ αὐτοῦ βοιωτοῖς μαχεσθέντες ἡττήθησαν, ἱπποκράτους στρατηγοῦντος.

Ἐπιδικάζεται, ἀντιποιεῖται. Ἐπίδικος, ἥτις οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας, παῖς ἧς πλείους συγγενεῖς καὶ οὐσίας ἐπιδικάζονται. Ἐπὶ δὴ, ἐπιπολύ.

Ἐπιδίφρια, τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματίῳ δίφρῳ.

Ἐπιδιφριάδος, ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος.

Ἐπίδναι, πελειαὶ ἢ πίλαι. Ἐπίδοκα, προσδοκία.

Ἐπιδοκίδες, προσδοκίαι. Ἐπίδοξα. προσδοκώμενα.

Ἐπίδοξος, προσδόκιμος. Ἐπιδορατὶς, ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. Ἐπιδορπήσασθαι, ἐπιδειπνήσασθαι. Ἐπιδορπίσματα, τραγήματα ἐπίδειπνα. Ἐπίδοσις, ἡ προῖξ καὶ ἡ αὔξησις.

Ἐπιδούριτον, ἐπιπαραστρόφιον. Ἐπεδραμέτην, ἐπεδίωκον, ἐπήρχοντο. Ἐπιδράμομεν, ἐπιδιώξομεν. Ἐπιδράττονται, κρατοῦνται.

Ἐπιδρομάδην, παρέρτως κατὰ σπουδήν.

Ἐπιδρομὴ, ἔφοδος ἁρπαγή. ἐπίβασις. Ἐπίδρομον, κατωφερὲς καθ' ὃ ἔστιν ἐπιδραμεῖν κατορχόμενον. ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖ-

χος καὶ τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον ὃ καλοῦσι φάρον καὶ ἔλασσον. ¶ Ἐπιδυσχεῖν, ἐπιτωθάζειν. ¶ Ἐπιδώμεθα, ἐπιδῶμεν θεοὺς ἴδωμεν.

Ἐπιδότας, ζεὺς ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ἐπιέζεν, ἐξεπίασεν. ¶ Ἐπιεικέα, ἐν ἀστεῖον ἢ τὸν ψευδῆ· ἄλλοι τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα. ¶ Ἐπιεικὲς, καθῆκον· πρέπον· προσῆκον· ἱκανόν. ¶ Ἐπιοικὸς, προσηνὲς εὔγνωμον, μέτριον· εὐφυές· σπουδαῖον πρᾶσιν ἀγαθόν. ¶ Ἐπίεικτα, φορητὰ ἀποχωρητά.

Ἐπιεικεύσατο, ἠγάθυνεν. ¶ Ἐπιεικῶς, πάνυ λίαν πράως. ¶ Ἐπιειμένε, ἠμφιεσμένε, ἐνδεδυμένε.

Ἐπιείξας, ἐπιδεικτικῶν κενοδοξῶν. ¶ Ἐπιεισαμένη, ἐφορμήσασα· ὁμοιωθεῖσα. ¶ Ἐπιείσεται, ἐπελεύσεται. ¶ Ἐπιείστορε ὠδὴ μάρτυρας, δυϊκῶς ἡ λέξις. ¶ Ἐπιέναι, ἐπελθεῖν. ¶ Ἐπὶ ὠδὴ οὖσιν, ὑπέρθεσις λάκωνες. ¶ Ἐπίεσσαν, ἐπήρχοντο.

Ἐπιέπεται, ἀκολουθεῖ. ¶ Ἐπιέσσασθαι, γῆν ταφῆναι. ¶ Ἐπιεσσάμενος, λαβόμενος. ¶ Ἐπιέψω, ἐπιτελέσω. ¶ Ἔπιξα, ὄρνεα κύπριοι. ¶ Ἐπιζὰξ, ὠδὴ τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ὠδὴ τὴν σύντομον καὶ ἐπίτηδες ἐκπλαγίου ἢ συντόμως ἀθηναῖοι.

Ἐπιζαφελὲς, θυμῶδες· ὀργίλον· χαλεπόν· ἰσχυρόν· ἐπίσκοτον. ¶ Ἐπιζαφελῶς, ἠυξημένως· ἄγαν.

Ἐπιζευτὴρ, σπειρᾶ καὶ σειρά. ¶ Ἐπιζύγιον, μέρος τῆς νεώς. ¶ Ἐπιζυγκεῖν, ἐπισκαρδαμύττειν· ἐπιστένειν· ἐπικατακλᾶν. ¶ Ἐπιζύγκουσα, ἐπικλείουσα μύουσα. ¶ Ἐπιζητῶν, ἀπολαμβάνων· συνέχων.

Ἐπηγορέων· κατηγορῶν. ¶ Ἐπίηλεν, ἐπεξέτεινεν, ἔπεμψεν· ἐπήγαγεν· ἐπηύξησεν. ¶ Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας ὡς ἀντίμαχος. ¶ Ἐπίηρανα, ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ ποδῶν. ¶ Ἐπίηρανα, θυμοποδάνιπτρα.

Ἐπίηρος, ἐπίκουρος ἐπιθυμητής. ¶ Ἐπίηρος, βοηθὸς χάριν ἀχρειδούς. ¶ Ἐπίηρεα, ἐπιχαρίτια.

Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται. ¶ Ἐπιθαλαμίτης, ἑρμῆς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπιθαλάμοντι· ἐπιφλεγμαίνωσιν.

Ἐπιθαλπὲς, τερπνόν. ¶ Ἐπιθάτερα, ὠδὴ τὰ ἕτερα.

Ἐπιθαρσύνων, προστρεπόμενος. ¶ Ἐπίθατος, προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. ¶ Ἐπιθεάψει, θεοὺς ἐπικαλεῖται. ¶ Ἐπιθέατα, τὰ πάτρια ἱερὰ παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἐπιθεάσας· κατευξάμενος.

Ἐπίθεος, σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Ἐπίθεσις, ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. ¶ Ἐπίθετον, ἡ στοιβή. ¶ Ἐπίθεμα, τὸ ἐπιτιθέμενον. ¶ Ἐπιθεῖναι, κλίσαι. ¶ Ἐπιθέτωσαν ἀντικείσθωσαν. ¶ Ἐπιθήκη, φερνή· μάζων δ' ἐπιθήκη. ¶ Ἐπίθημα, πῶμα. ¶ Ἐπιθήσει, ἐπιβαλεῖ. ¶ Ἐπιθέσοντας, ἐποξύνοντας, ἐπιφέροντας. ¶ Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον δεξάμενος θεοφορηθείς. ¶ Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται. ¶ Ἐπιθλάσας, συντόμως εἰπών.

Ἐπιθολοῦσιν, ἐπισκοτοῦσιν ταράττουσιν. ¶ Ἐπιθράνιον, μέρος τί τῆς νεώς. ¶ Ἐπιθρέξαντος, ἐπιδραμόντος· ἐπιξύσαντος. ¶ Ἐπιθορνύμεναι, σπερμαίνουσαι καὶ ζωογνοῦσαι, θόρος γὰρ τὸ σπέρμα.

Ἐπιθράξαι, ἐπιθρύξαι· ἐπινύξαι. ¶ Ἐπιθριδακία, ἑορτὴ ἀπόλλωνος. ¶ Ἐπιθρώσκει, ἐφάλλεται ἐπιπηδᾶ.

Ἐπιθρώσκουσιν, ἐπιπηδῶσιν. ¶ Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο, ὁ δῷ πεδίου μὴ ἐπιδρόμῳ. ¶ Ἐπιθυμελίας ἀγῶνα τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν. ¶ Ἐπιθυμίδες, τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα. ¶ Ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. ¶ Ἐπιθύω, ὥρμημαι. ¶ Ἐπίθωνται, σπουδάζουσιν, ἐπιτίθενται. ¶ Ἐπιτωθάζοντες, ἐπιχλευάζοντες. ¶ Ἐπιθωΰσσειν, ἐπικελεύεσθαι.

Ἐπιηδέντες, ἐπιχαρέντες. ¶ Ἐπιείκελον, ὅμοιον.

Ἐπίϊστορα, ἔμπειρον. ¶ Ἐπικαγχάζων· ἐπιγελῶν.

Ἐπὶ καρ· ὠδὴ κεφαλὴν, δι' οὗ δηλοῖ τὸ κατωφερὲς τοῦ ῥεύματος, ὠδὴ κάραν. ¶ Ἐπικαρπία, καρποφορά.

Ἐπικάρπιος, ζεὺς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπίκαιρος, εὔκαιρος.

Ἐπικάριπον, καρπόν. ¶ Ἐπικάρσια, ἐπικαρσία δὴ προσπεσοῦμαι· πλάγια οὐ κατ' εὐθεῖαν φερόμενα.

Ἐπικαρυκεύεται, ἀρτύει. ¶ Ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται. ¶ Ἐπείκε λάβησιν, ἐπὰν λάβη.

Ἐπικέλια, ἔπορα· ἱμάτια. ¶ Ἐπικαταδαρθεῖν, ἐφυπνῶσαι. ¶ Ἐπικεῖραι, διακόψαι διαφθεῖραι.

Ἐπικεκλιμένας, ἐπικειμένας ἐπικεκλεισμένας.

Ἐπικεκόνιμαι, ἐξέφθαρμαι ἀπόλωλα. ¶ Ἐπικέλσαντες, ὁρμήσαντες· ἢ τοῦ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντες τὴν ναῦν

Ἐπικερτομῶν, ἐπισκώπτων. ¶ Ἐπικεύσω, κρύψω.

Ἐπικεφαλὴν, ταχέως. ¶ Ἐπικέφαλον, τὸ ἐπικεφάλιον. ¶ Ἐπικεχήνασι προσέχουσιν. ¶ Ἐπικήδειον, ἐπιθανάτιον. ¶ Ἐπίκηρα· ἐπίνοσα· μοῖρα ἢ ἐπιθανάτια. ¶ Ἐπικηρευνεῖν, ἐπιδυσμενεύεσθαι.

Ἐπικήραν, ἐπιμοίραν, ἐπιθανατίαν σαθράν.

Ἐπικηρότατοι, ἐπισαθρότατοι. ¶ Ἐπικηρυκεύεται, προσκηρύσσεται. ¶ Ἐπικίδναται, σκορπίζεται ἐφορμᾶται· ἐφαπλοῦται. ¶ Ἐπικίδνανται, ἐφαπλοῦνται. ¶ Ἐπικιχράδας, ὁ ζεὺς ἐν κῷ.

Ἐπικλασθῆναι, συμπαθῆσαι· ἐλεῆσαι. ¶ Ἐπικλείδια, ἑορτὴ δήμητρος ἀθήνησι. ¶ Ἐπικλενύσας, ἀπελθὼν λάθρα. ¶ Ἐπικλέπτοιτο, ἐπιθυμοίη.

Ἐπικλεσαιδόνα, ἐπικληδόνα. ¶ Ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἐπίκλην· ἐπωνυμία.

Ἐπίκλημα, μέμψις ἢ ἔγκλημα. ¶ Ἐπίκληρος, ἐνούσιος· γυνὴ δέσποινα εἰς ἣν κατήντησαν πολλοὶ κλῆροι.

Ἐπίκλητος, ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος δαιτυμὼν καὶ οἱ σύμμαχοι. ¶ Ἐπικλινεὶς, ἐπιπίπτων προσρέπων. ¶ Ἐπικλόπιος, ζεὺς οὕτως καλεῖται.

Ἐπίκλοπος, δόλιος πανοῦργος ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν. ¶ Ἐπίκλυσις, ἐπιῤῥοή. ¶ Ἐπικλυτὸν, ἐπονείδιστον ἐπίδοξον. ¶ Ἐπικοινῆς· ἀντὶ τοῦ κοινῆ.

Ἐπικνάφων ἕλκων· διαφθείρων· τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια τοῦ τοὺς σωροὺς ἔκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος· ὁ οὖν κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἔφθειρεν. ¶ Ἐπικοιμητηριάσασθαι, ὑπηρετικὸν ὄνομα. ¶ Ἐπικοίνιος, ζεὺς ἐν σαλαμῖνι. ¶ Ἐπικομπῶν, ἐπικαυχώμενος. ¶ Ἐπικόκκουρος, ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἐπίκοπος, χάραγμα ἐκ δευτέρου πληγέν. ¶ Ἐπίκορον, ἐπίκωπον· πάφιοι. ¶ Ἐπικόῤῥης, ὠδὴ κεφαλῆς ἢ γνάθου. ¶ Ἐπικόῤῥι, ὠδὴ κονδυλίῳ. ¶ Ἐπικοῤῥιστὸν κατακονδυλιστόν. ¶ Ἐπίκοτα, ἐπίμομφα, ἃ πᾶς

ἄν τις

αὖ τις μέμφαιτο σοφοκλῆς ναυστολίῳ καὶ στολέοντι πικήτως, ἐπιστρεφῶς. Ἐπίκουρος, βοηθός. πικουρεῖσθαι. βοηθεῖσθαι. συμμαχίσθαι. Ἐπικουρήσοντας, βοηθοῦντας. Ἐπίκουροι, βοηθοί. σύμμαχοι. ἐπίσκοποι. καὶ ἥλοι ξύλινοι. Ἐπικράδιον, ἐπικάρσιον. Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια. καλύμματα. ἐπιζύλια. Ἐπικρανεῖς, ἐπιτελεῖς ἐπιμεληθήσομαι. Ἐπικρανὼ, ἐπιμελητής. Ἐπικρᾶναι, τῇ κεφαλῇ. ἐπινεῦσαι. τελέσαι. πίκρανος, ἐπιμελητής. ἐπίχαρις. Ἐπικρατεῖ, ἐξουσιάζει. Ἐπικρατίδιον, σημανικὸν κάλυμμα χωρὶς τῆς κεφαλῆς. Ἐπικρατύνειν, ἐπισχύειν, ὀχυρῶσαι. Ἐπικρῆναι, ἑορτὴ δήμιος παρὰ λάκωσιν. Ἐπίκρινον, κεφαλόδεσμον. Ἐπικρίνωμεν, ἐπιτελέσωμεν. Ἐπικρίσθη, ἐπίλεκτον. πικρίνασθαι, ἀριθμῆσαι. καθ' ἓν ἕκαστον. Ἐπίκροκον, ἐπανθηρόν. Ἐπίκρουμα, ἐπίσφιγμα ἢ ἐπιχείρημα ἀφ' οὗ παρωνομάσθαι τῷ ὄργῳ ἐπίκρουμα χρόνος ἀργείαι. σοφοκλῆς ἰνάχῳ. πίκτεντα. τοὺς πλακοῦντας καὶ τὸ ποδὸς τὸ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος. Ἐπίκτηδρα, σύνταξις. πίκτιτον, ἔξωθεν εἰσελθόν. Ἐπικύλωμα, ἐπικούφωμα. Ἐπικύπειον, τὸ σῶμα τῆς χύτρας. πικυδέστερος, ἐπικρατέστερος. εὐδοξότερος. Ἐπικυκλίδιος ζυγός. Ἐπικύλισις, ἐπικύλισις. πίκωλος, ὁ νῦν πόδα σκάζων. Ἐπικωμάζω, χλευάζω μυκτηρίζω. Ἐπικωμάσας, κρατήσας ταῖς θεραπαινίσιν. Ἐπίκωμος, ὁ ἐπάδων τῇ φυλῇ ἢ ἀπὸ οἴνου ἄδων. ὑβριστὴς. συγχαίρων. Ἐπίκωπα, ἐπίμεμπτα. Ἐπικωπητὴρ, κροπωτήρ. Ἐπιλαμφθέντες, φωτισθέντες. Ἐπὶ λέαν. ἐπὶ λυσιτελείαν. πιλεγόμενος, ἐπιλογιζόμενος. Ἐπιλήθασης, καταληθούσης. παρελθούσης. Ἐπιλήθει, καταλήθει. Ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη. πιλεξάμενος, διαλεγεὶς σὺν θυμηθείς. Ἐπιλευσμονίη, ἐπιλανθανομένη. Ἐπιλίδες, οὕτω τῶν ἐσθητείων τινὲς ἐκαλοῦντο. Ἐπιλίκνητος, ὁ τετυφλωμένος. Ἐπιλιμμώσας καταίσχυνον. τετυχηκώς. Ἐπιλιπτικὸς, παραληρῶν καταχόμενος. ἐπιλιπτὸς. καταφανὴς καὶ ὁ τῇ ὁράσει συνεχόμενος. πιλήπτῳ, ὑπαισθήσῃ δαιμονιζομένῳ. Ἐπὶ λιναίῳ, ἀντὶ ὅτου ἐν τῷ ἄστει λίναιον περίβολον ἔχων μέγα. νῦν δὲ αὐτῷ λιναίου διούσου ἱδρὼν σὺν ᾧ ἐπετελοῦτο οἱ ἀγῶνες ἐν Ἀθηναίοις πρὶν ἢ θέατρον οἰκοδομηθῆναι. πλησμονέη, ἐπλαθέη. Ἐπιλήσοντες, ἐπιλανθάνοντο. Ἐπιλίζουσα, καταμώκωμένη. Ἐπιλίζασι, διανθοῦσιν ἐμελθοῦνται. Ἐπιλίγδην, ἐπιραίδην, ἐξ ἐπορομῆς ἐπιφαύσαι ἐπιξύσαι ἐφάψασθαι ὅσον ἐξ ἐπιπολῆς. Ἐπιγράβδην, ἐξ ἐπιγραφῆς. πλήμμιος, ποσειδῶν. Ἐπιλίμε, ἐπιζέω. πλιναῖ, ἐπιφορβεύεσθαι τὰ ἑστῶτα λινᾶ καὶ ἐπιβλέπειν. Ἐπιλιπὲς, ἐλλιπές. Ἐπιλίζας, τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. Ἐπιβολὶς, μέρος τοῦ ἥπατος. πιλοὶ, οἱ σφόλοι. Ἐπίλμος παράσχαβος ἰσυχῆ διάστροφος παρὰ τοὺς ἴλλους οἳ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ δεν λίλλωνες ἓν ἕκαστον. Ἐπιλύκιον, ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου ἀθήνησιν. Ἐπιλύγαιον, ἐπινέφελον, σκοτεινόν. Ἐπίλυς, ξένος. Ἐπιλυσαμένη. λυθεὶς καὶ μίας τῶν ἐλαφιηγῶν καὶ ἑπτὼ νυμφῶν δήμιος παρὰ ταραντίνοις καὶ συρακουσίοις. Ἐπὶ λιμνοσρίῳ μάχη. οἱ φυγάδες ἀθήνηθεν ὧν οἱ ἀλκμεωνίδαι. ἠγωνίσατο, ἡνίκα ἦλθον τὴν πάρνηθος ἐπολέμουν τοῖς πεισιστρατίδαις. Ἐπιλόγεον, ἢ μέγα ἄχυρον. Ἐπιμοιρᾶσθαι, ἐπιζητεῖν. πιλαμβάνεσθαι, ἐπιλαύθη. Ἐπιμάλθα, ἀγαθὰ προσηνῆ ἢ μαλακὰ ἢ ἀσθενῆ λίαν. Ἐπιμάσασθαι, τὴν σύμαχον τῇ ὀδυσσείᾳ. Ἐπίμασον, ἐπαίτην, ἐπίζητοῦντα σοφίαν. ἀφ' οὗ μαστᾶσθαι σύνδικα τῶν ἀναγκαίων. Ἐπίμασον, ἡνίκα ἐπιμασᾶσθαι ἐφλυκυσμένον δένδρον. Ἐπίμαστος, ἐπίλυπος. ὀχληρός. σπαστὴς πεινῶν. σοφὴν ἐπιζητῶν σύνεσιν. Ἐπὶ μακρὸν αὔσειν, μεγάλως ἐφώνησεν. Ἐπιμαρτύρους, μάρτυρας ἐπὶ τοῖς γινομένοις. Ἐπιμασάμενος, ἐφαψάμενος. ψηλαφήσας. Ἐπιμάσασθαι, ἐπαυξῆσαι ἐπὶ πλέον. ἀφ' οὗ μάσσονος ὁ ὄγκος μακροτέρου. οἱ δὲ, ἐφάψασθαι ψηλαφήσει, ἢ ὅσον οὐ λιμώσει. ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσασθαι πλείω σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐπιμαχία, ἢ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια. πίμαχοι, ἐπίκουροι βοηθοί. Ἐπίμαχον, χωρίον, ᾧ δύναταί τις προσιόντι μαχόμενος. Ἐπιμελῆ, εὐουδῆ. Ἐπιμηλίεσθαι, δοῦναι. Ἐπιμελέσθω οἵκοις, ἔνθα τὰ δημόσια ἐγγράφα ἔκειτο. Ἐπιμελῶς, σωφρόνως εὐουδαίως. Ἐπιμέμφεται, ἐγκαλεῖ. ἐπιλέγεται. ἐπαιτιᾶται. Ἐπιμερὶς· ἀριθμὸς οὕτω λέγεται. ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί. Ἐπίμερος, μοιχεύεται. Ἐπίμεσα, πλήρη. τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπηγμένα φορεκράτης βεβρωμένων ἀγαθῶν ἐπὶ τράπεζης. πιμάξαι, ἐπιστάσας. Ἐπιμετρίδα, ἢ ἐπίμετρον ᾧ προσάπτεται τῷ χιτῶνι. Ἐπιμήθεα κέρᾳ τὰ βαλβύματα ἐπικόπτει, ἢ τὰ ὄργια ἐπιτέμνῃ χειρί. πιμηλὶς· πόρπη καὶ ἄπιον γένος. Ἐπίμηλον, οἱ ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις. Ἐπιμηνία, ἢ κατὰ μῆνα τῇ νεμηνίᾳ σωτελουμένη. Ἐπίμηρον. πιμήλια τὰ ἀπόθετα χρήματα. Ἐπιμὶξ, ἀναμεμιγμένος. Ἐπίμονοι, κάβροι. Ἐπὶ μοῖραν, ἐπὶ θανάτῳ. Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς ὑπερέχων ἑτέρου μέρους. Ἐπίμορτος σώφρων γῆ, ἢ ἐπιμελεῖσθαι λέγεται οὕτω καὶ ὁ μερίζομενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο, καὶ ἑκατημορίδιον τὸ ἔκτον τελοῦντες. Ἐπιμορφάζονται, σχηματίζονται. πιμοχθον, ἐπίπονον. Ἐπιμοχθῆσαι, ἐμὲ μόχθω ἐπιπονῆσαι. Ἐπιμύλαον· ἐπιγονατίδα. πίμυξις, συναγμός. Ἐπιμύσας, καμμύσας κλείσας. Ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι. Ἐπίνακτιν, τὴν ἐπιδιδόμενον ἐξωναύτην. Ἐπινεμάτω, ἐπανανωώτω. Ἐπινέσεται, ἐπελεύσεται. Ἐπινέμεσις, ἐπιμερισμός. Ἐπινένεκται, τέτρωται σωτέτεσθαι τὰς φρένας. Ἐπινευχαι, παραφρονεῖν. Ἐπινευγμένον, ἢ ἐπίτεπτον. πινεφείδιον, ἢ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος.

Ἐ πὶ νῆα σ', ἀντὶ τοῦ ναῦς. Ἐπὶ νηόν. ἀφ' ἧν ναόν,
Ἐ πινέωται. εἰς ἐνιαυτόν. Ἐπινήαται, ἐφέλκεται. Ἐπίνηζον, ἐφ' ᾧ πλὴν κρόκην ἐρίβουσιν.
Ἐ πινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον.
Ἐ πίνειον, μικρὸς λιμήν. λίμναι καὶ αἱ ἀντὶ αὐτοῦ ῥοαί. Ἐπίνοια, ἐπιθυμία. Ἐπινομίς, οὐ τοῖς ναυτικοῖς λέγεται. Ἐπίνομοι, κληρονόμοι.
Ἐ πινεκτὶς, φυλακὴ δηλονότι πάλης. Ἐπινύσσειν, διδάσκειν. Ἐπίνυσον, σωφρόνισον. Ἐπιξενοδόκευμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. Ἐπίξενος, ἐπιχθόνιος. Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ, καὶ αἰσχύλος κρήσσαις.
Ἐ πίξεινον, ξύλον ἐφ' οὗ τὰ κρέατα θέντες ἔκαπτον, δίον ἢ κρόκαπτον ξύλον. Ἐπὶ ξένα λίκνα, ἢ σωτηρικὴ ἀφ' ἧς ἥκησθείς, ἀπόλλυται. Ἐπιξέομεν, ὑπιξέομεν. Ἐπίξυλον, ἢ ἀντὶ παρασκευῆς τὸ ὑφαινομένου ἱματίου, καὶ ἢ παρ' οἷς ἐπίκαπτον.
Ἐ πιξυῶ. ἐπικινῶ. Ἐπὶ ξυροῦ, ἀντὶ κινδύνου, ἢ ἐπὶ τὸ ὀξυτάτου ἢ ἀκροτάτου. Ἐπίορα, χωρίου μέρος σὺν σκελίᾳ. Ἐπιορατὶς, τορπνὸν ἁρπαλέον. Ἐπιορμία, ἄθυμα. Ἐπίορκον, ὅρκον μὴ φροντίζοντα. Ἐπιορξεάμενος, ἐπιδιών.
Ἐ πιόσομαι. ἐφορῶ, προσαγορεύω, ἐπισημαίνομαι.
Ἐ πιούσια, οὐσία. Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι καὶ ἥλοι ξύλινοι. Ἐπίουρος, ἐμὲ προβλωσάμενος, περισκοπὴ ἢ προθεσις οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ· ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως, πάλιν ὁ φύλαξ ἀφ' ξυλίνου ἐπιούρου.
Ἐ πιοῦσα, ἐπερχομένη. Ἐπιοφάμενος, ἐπιδιών ἐπιλέξασθαι. Ἐπίοψονται, προχειρίσονται προϊδόντες ἐπιλέξονται. Ἐπίπαγος, ἀντὶ τῶν ἐνδομένων, ἠγραῦς. Ἐπιπαίζειν, τὸ μὴ ἅδειν, φράτερες ἀπολάκωνοδ. Ἐπίπαυμα, ἐπίπλασμα πρὸς κνημάχας. Ἐπιπαυωνίζουσα, ἀλαλάζουσα.
Ἐ πιπαλλαλίζω, δηλωτήριον οἷον ἐδηλάζον οἱ ἐφέπται τοῖς ἀκουσίων φόνων δηλαζομένοις. Ἐπιπατίδα, πλὴν ἐπίκλινον. Ἐπίπαξ. σωτόμως. Ἐπίτομος ὁδός, καὶ ἡ ἐπ' εὐθείας καὶ εἰκῆ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀριστερά.
Ἐ πίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. Ἐπιπαρατάξεως, σὺν πολέμῳ. Ἐπιπάστας, ἑταίρας ἐπώνυμον. Ἐπίπασα, τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἑτνῷ ἄλφιτα, οὕτως γὰρ ἤθιον αὐτά. Ἐπίπασσον, ἧν βρόχον, ὅταν γὰρ ἐπασσαθῇ χοινίου σωάγεται καὶ ἀποπνίγει. Ἐπίπεδον, ἀντὶ πλὴν γῆν χαμόγαιον ἰσόπεδον. Ἐπιπείθηται, πειθῇ.
Ἐ πιπεῖν, καταλαβεῖν. Ἐπιπεῖραι, ἐπιδιαπεῖραι, ἢ ἐπιλησεῖαι. καὶ πειρατικὴ βλάβη.
Ἐ πιπείρει, μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει. Ἐπιπελαύιαι, ὅλαι καὶ πόπανα. Ἐπὶ πιλοίσει, ἐπιδραχεῖα.
Ἐ πίπτει, φθίνει καὶ συμπίπτει. Ἐπίπτορον, εἶδος βοτάνης παρὰ θεοφράστῳ. Ἐπιπτυχῆ, τῶν πτυχῶν τὰ ἄνω. Ἐπιπάσειν, ἐπιπάσῃ.
Ἐ πιλίασασα, δείσασα διατινάξασα. Ἐπίπωλα, ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα ἢ συβῶν τὰ μὴ ἔμφυλα, ἀλλ' ἐπιφόλαια. Ἐπίπωλάσθω, φθειρέσθω. Ἐπὶ πωλακός· ἀντὶ μνήμης πάσης. Ἐπίπωλάθρ, πωλα κωδῶνος εἶδος.
Ἐ πιπωλεῖ, ἐπιπωλέει. Ἐπίπωλυρα, τὰ παρὰ τοῖς μασσαγέταις τὰ μαχάλας. Ἐπιπωλήξειν ἐπελθεῖν, ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. Ἐπίπωλον, ἐπίπωλοιον, ὁ πιμελώδης ὑμήν, ἀντὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν σπλάγχνων ἐπίπωλους λεγόμενος. Ἐπιπωλομένων, κυκλουμένων πληρουμένων ἐπορχουμένων. Ἐπιπωλώσας, πωλήσας. Ἐπιπνέηται, ἐπιθυμεῖ Ἐπιπνέουσι. ζῶσι πωλίουσιν. Ἐπιπνεύσαι, ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν. Ἐπιπνεύων, ἐπιβλέπων αἰολικῶς ἢ ἀλλαχοῦ, ἢ που* σωαχανδρωνδασμένον σφαῖραν νομισμένοι πνέουσα. Ἐπιπνοίαι, ἐπιπνεύσης.
Ἐ πιποι, οἱ ἀπὸ θεοῦ κατεχόμενοι. Ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ. Ἐπίπολλα, οὕτως σὺν λακεδαίμονι ἢ δημήτρι ἰσουμένη τιμᾶται. Ἐπιπολάζει, ἐπιπωλέει. Ἐπιφλαιοτόρων, τῶν μὴ βαθέων.
Ἐ πιπολάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος πλεόμενοι.
Ἐ πιπόλαιον, ἢν ἐπίπωλον ὑμένα. Ἐπιπολῆς, ἀνωτάτω ἐπάνω ἐπιπωλέον. Ἐπιπολιαῖος, ὁρμῆς σὺν ῥόμβῳ ὡς χόρτων ἰσορεῖ. Ἐπιπολιήδες, ἀπρόοπλα αἷς αἱ γυναῖκες πρόσωπα τίλλουσιν. Ἐπιπόλισον, ἐποικοδόμησον. Ἐπίπονον, καματηρὸν, ἢ ζεῦξις σὺν μελήτῳ. Ἐπιπονητία, ἢ ἀφροδίτη.
Ἐ πιπόρπωμα, ἢ ἐπάνω τοῦ πόρπης καὶ τῶν ἱππέων, ἢ τὰς χλαμύδας σωέχουσα πόρπη. ἐπειδὴ τῆς πόλεως ἐπίπροσθεν. Ἐπὶ στόμῳ, ἀντὶ θανάτῳ.
Ἐ πιπρωῶες, ἐπικάτω κατεστραμμένον. Ἐπίπρωνης, ἐπὶ σῶμα, λοξός. ἐπικλινής ἐπ' ὄψιν. Ἐπιπρώτην, αἰγὸς ἡλικία. Ἐπιπρίων, νοῦς ὀδόντας ῥίζων. Ἐπιπροῆλθεν, ἐβλέπετο παρέθηκεν.
Ἐ πιπροικος, ἀντὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα. Ἐπίπροικα, ἢ δεύτερον ἀντὶ προικὶ λῶρον. Ἐπανωύη, ἐπικαλῶ. Ἐπιπροσθῆ, αὐτίπεσε. Ἐπιπρύμνῳ σιν, ἀντὶ ἄκρως. Ἐπιπρώρας, τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσιοῦσι κύμασ'. Ἐπιπάφυμαι, μεταπείθω κατέχω ἐπιπικτὸν γὰρ ὁ πάρμης πολλάκις. Ἐπιπέσθαι, ἐπιπλῶσαι. Ἐπιπύξαι, ἐπιρρῆσαι.
Ἐ πιπυργίλις, ἡ Ἀθηνᾶ οὕτως ὑπὸ Ἀβδήρων ἐπικαλεῖτο.
Ἐ πιπωλεῖται, ἐπιπορεύεται. Ἐπίρεγμα, ἐπιθυμία. Ἐπιρέκων, ἐπιπαιτύλων. Ἐπιῤῥέζεσκον, ἐπετίθεσαν ἔθυον. Ἐπιρυύτιος, ζεῦξις σὺν κρήτῃ. Ἐπιῤῥέξαι, ἐπιθῦσαι ἐπαγαγεῖν.
Ἐ πιῤῥεπεῖ, ἐπιβαρεῖ, ἐπικρατεῖ, ἐπισκήπτει ἐπικρέμηται. Ἐπιῤῥεπὴς, ἐμβριθὴς ἐρχ. Ἐπιῤῥῆμα, ποιημάτιον τρίμετρον. Ἐπιῤῥήματα, οὕτω προσαγορεύεται τὰ μεδ' ἃ πλὴν παραβασιν τὰ ὀσόμενα τετράμετρα ἀπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα, μηδέπω τοῦ ἑξῆς μέλους ἐπειλυθότος, ἄλλοι δὲ ἐπῳδία μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια. Ἐπιῤῥήξασ', ἐπαγαγών.
Ἐ πίῤῥιγμίνι, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. Ἐπιῤῥήσασι, ἐπικλείει. Ἐπιῤῥήσασκον ἐπασσῶντο ἐπεβάλλοντο, ἐπέκλεον μεθ' ὁρμῆς. Ἐπίῤῥεσις, ῥόγος.
Ἐ πιῤῥησόσκοντο, ἐπάτουν, ἐπέκλειον. Ἐπίῤῥηται, ἐπικάκται. Ἐπίῤῥητον ἐπίφορον· αἰσχρόν.
Ἐ πίῤῥητος, ἀντὶ κακῷ λεγόμενος ἐπ' αἰσχρότητι
Ἐ πιῤῥιέσκοντο, ἐπῆσσον. Ἐπιῤῥοὴν, ἐπίῤῥοιαν ὑδάτων.

Ἐπιῤῥοὴν, ἐπίῤῥοιαν ὑδάτων. Ἐπιῤῥοίζειν, ἐπιπιέζειν, ἐπισείειν, ἐπεγκελεύειν. Ἐπεῤῥόθησαν. ἐπήχησαν ἐπεβόησαν. Ἐπιῤῥόθητα, ἐπίψογα.

Ἐπίῤῥοθος, ἰσχυρός. Ἐπίκουρος, βοηθός.

Ἐπιῤῥόγανον, ἀπόμακτρον. Ἐπιῤῥοπῆς, ὠθὶ μικρῶ.

Ἐπιῤῥύσασα, ἐπιθεμένη, ἐπιστάξασα. Ἐπιῤῥωγολογοῦσι, καλαμῶνται τὸν ἀμπελῶνα. Ἐπιῤῥωννύς. ἐπισχύων ἐκ τῆς ῥώσεως ἢ ῥώμης. Ἐπιῤῥώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ. Ἐπίῤῥωσις, βεβαίωσις, διόρθωσις, ὑγεία. Ἐπιῤῥυθμίζει, διατυποῖ, ἐπανορθῶται. Ἐπιρύσμιον, ἐπιῤῥέον. Ἐπιῤῥύξειν, κύνας, ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν. Ἐπιῤῥώπια, ἐπιτελῆ. Ἐπιῤῥωσθῆναι, ἐπιθέσθαι. ἐπισωθῆναι. ἐπείγεσθαι. Ἐπείσακτον, ἀλλότριον.

Ἐπισαλονημένη, ἐπικενουμένη. Ἐπίσαμον, λευκόν. Ἐπεισαχθὴς, χρεωφειλέτης. Ἐπισείειν, ἐκφοβεῖν, ἀνατείνεσθαι. Ἐπισειούσης. ἐπικελευομένης ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ. Ἐπίσειον, ἐφήβαιον. καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. Ἐπίσειστος, εἶδος κουρᾶς. Ἐπισέπτυλον, ἐπίταξον.

Ἐπισέλινα, τὸ πανα μηνοειδῆ. Ἐπίσημα, τὰ τῶν προσώπω σημεῖα ἢ εὔφωνα, ἢ εὔμορφα.

Ἐπίσημος, ἐπιφανὴς ἔνδοξος προφανέστερος.

Ἐπίσθιον, σκέπασμα, περὶ τὸν τράχηλον. Ἐπίσημα, ἐπεγκέλευμα κυσίν. Ἐπισίδιον, ἐπισιτιζόμενον. Ἔπεισιν, ἐπέρχεται. ἐπιτρέχει, ἐπινικᾶ.

Ἐπισινὲς, βλαβερόν. Ἐπινὴς, ἀσθενής.

Ἐπισίνιος, ἐπίβουλος. Ἐπισίξαι, ἐφορμῆσαι.

Ἐπισίξας, ἐπαφεὶς ὠθὶ ὁρμὴν ἢ ἐπιστάξας.

Ἐπισίτιος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν. Ἐπισιττεῖν, κυνηγετικῶς παρορμᾶν. Ἐπισίφλιον, αἰσχρὸν μορμητόν.

Ἐπισκαλμὶς, τὸ ἀπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον.

Ἐπισκαφεὺς, ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων.

Ἐπισκαφία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις. Ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει. ἐφορᾶ.

Ἐπισκευασάμενοι, εὐτρεπισθέντες. Ἐπίσκηνα, ἑορτὴ ἐν λακεδαιμονίοις. Ἐπισκηνίον, τὸ ὠθὶ τῆς σκηνῆς καταστώγιον. Ἐπισκήπτει, σημειοῦται. μέμφεται. προνοεῖται. ἐντέλλεται. ἐπιτιμᾶ.

Ἐπισκεπτέτω, ἐπιμεμφέσθω. Ἐπισκήπτω, ἐπαρῶμαι. καὶ ἐνερείδω τὴν γνώμην ἐπισκηρίπτω.

Ἐπισκήψασθαι, ἐπιβαρῆσαι. Ἐπισκεψάμενον, ἐπισημειωσάμενον. Ἐπισκιασμὸν, κάλυμμα.

Ἐπίσκοος, ἐπίσκοπος. Ἐπίσκοπα, τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ. Ἐπισκοπὴ, ἐκδίκησις. Ἐπίσκοπος, βασιλλεύς. ἐπήκοος, φύλαξ, ἐπόπτης κατάσκοπος. Ἐπισκύζονται, ὀργίζονται. Ἐπεισκυκλεῖν, εἰς φέρειν, συνάπτειν. Ἐπεισκυκλήσας, συνάξας. Ἐπισκήνιον, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν ὀφρύδιον, ἢ τὸ μεσόφρυον. Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σκαρισμός. καὶ ἄρχων, βραβευτής. βοηθός. ἐπίσκοπος, ἔφορος. ἐπήκοος. Ἐπισμηγεῖν, ἐπικόπτειν, ἐπικωλύειν. Ἐπισμήχει ἐπιτρίβει ἀπὸ τοῦ σμήχειν ἢ τρίβειν ἢ πλύνειν. λοιδορεῖ, πλήττει, σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι, ἔνθεν σμῶδιξ αἱματόεσσα.

Ἐπισμυγερῶς, ἐπιπόνως. Ἐπισμυκτὸν, ἐπιμυκτηρισμόν. Ἐπισπαστὸν, αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται κακόν. Ἐπίσομαι, ἐπελεύσομαι.

Ἐπὶ σοὶ, κατὰ σοῦ. Ἐπισπάσει, ἐπιτεύξεται σοφοκλῆς ἀστρεῖ, ἢ μυκήναις ὠθὶ τῶν ταῖς ληνοῖς λαμβανόντων. Ἐπισπάσθω, ἑλκυέτω τὸ δέρμα.

Ἐπισπᾶται. Ἔπισπε, εἰπέ. Ἐπίσπαστρον, βρόχον. Ἐπίσπειρον, σχοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν τῇ χειμῶσι τοῖς σχοινίοις πιστεύουσι. δηλοῖ δὲ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ἐπισπέρχειν, ἐπισπεύδειν. ἐπείγειν. Ἐπισπέρχουσαι, ἐπισπεύδουσαι. ἐπειγόμεναι. Ἐπισπερχῶς, μετὰ σπουδῆς. Ἐπισπέσθαι, ἐπακολουθῆσαι. Ἐπισπομένη, ἐπακολουθοῦσα. Ἐπίσπη, ἐπισπάσηται. πληρώσῃ. καταλάβῃ. Ἐπίσπορα, τὰ λάχανα. Ἔπισα, ὕστερον γενομένη νεωτέρα. Ἐπισεύσας, ἐφορμήσας. Ἐπισεύουσα, παρακελεύουσα.

Ἔπισσον, τὸ ὕστερον γενόμενον. Ἐπίσσου, ἐφορμήσας. Ἐπίσοχον, ἀκόλουθον. Ἐπασσυτέρη, ὁρμητικωτέρα. ταχεῖα. τομωτέρα. Ἐπίσσωτρα, τὰ ἐπικείμενα τοῖς τροχοῖς σιδήρια ὠθὶ τὴν γῆν σοούμενα. Ἐπισταδὸν, ἐφεστῶτες ἢ ἐφιστάμενοι ἐμπείρως ἢ κατὰ τάξιν ἑστῶτες. Ἐπισταδὸν, ἐφεστηκὼς, ἢ προστασία ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων. Ἐπίσταμαι, δύναμαι. οἴομαι.

Ἐπιστάμεθα, δυνάμεθα. Ἐπισταμένως, ἐμπείρως. δυνατῶς. ἐπιστημόνως συνετῶς. Ἐπιστασίαν, προστασίαν. παραμονήν. Ἐπίστασις, γνῶσις ἢ μέρος τὶ τῆς νεώς. Ἐπιστατέον, ἐπανοδευτέον, γνωστέον. Ἐπιστάτῃ, μεταίτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι τῇ τραπέζῃ. Ἐπιστατὴρ, τὸ στόμα τῆς νεώς. Ἐπιστατῆρες, ἀγορανόμοι καὶ οἱ τῶν πλοίων νομεῖς.

Ἐπιστατήριος, ζεὺς ἐν κρήτῃ. Ἐπιστάτης, ἐφέτης ἢ ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι, ἢ ἐπίτροπος, ἢ διδάσκαλος, καὶ ὁ τακτικὸς καὶ ὁ βραβευτὴς καὶ ἄρχων τίς ἀθήνῃσι καὶ ὁ ἐφεστηκώς. Ἐπιστεῖ. ἐφιστεῖ.

Ἐπιστείβοντες, πατοῦντες. Ἐπιστείλει, μέμψει ἢ πέμψει. Ἐπιστέφει, κεραννύει οἰκοδομεῖ. Ἐπιστεφέας οἴνοιο ἐπεστεφανωμένους. Ἐπιστεφὲς, πλῆρες κρεμάμενον. Ἐπίστη, οἶδα. Ἐπίστηθι, γνῶθι. Ἐπίστημα, στήλη. Ἐπιστήμης, γνώσεως. Ἐπιστημονικώτατος. ἀκριβής. εἰσηγητής. ὑφηγητής. Ἐπιστήμων, σοφός. Ἐπιστῆναι, φανῆναι. ἐπικήδει. Ἐπίστηται, γινώσκηται. Ἐπιστήγματα, ἐπικελεύσματα σοφοκλῆς ἀθάμαντι, ἐπισκαλάματα. Ἐπιστῆξαι, ἐφορμῆσαι. Ἐπὶ στίχας, κατὰ τάξεις, ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. Ἐπίστιον, οἴκημα κατάλυμα. Ἐπιστόδιον, ἐποίκιον.

Ἐπιστολαὶ, ἐντολαὶ, ἐπιταγαί. αἰσχύλος προμηθεῖ. διαγράμματα καὶ ἐπιστάλσεις. Ἐπιστομίζων, φιμονῶν ἐλέγχων. Ἐπιστιχθεῖσαν, παρασημειωθεῖσαν ἀγμή. Ἐπίστρατα, ἀπὸ πίπτοντα τῶν πεμμάτων καὶ ἔρματα. Ἐπιστραβὴς, ὄχημα. ἀκινδύνως φέρων. Ἐπὶ στρατὸν, ὠθὶ στρατιάν.

Ἐπιστροφάδην, ἐπιστρεφομένως ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστρο

φῆς τῶ σώματος οἷον ἐπεσχαμμένως καὶ ἀνόρθως.
Ἐ πεφέρομαι, πλανῶμαι φροντίδα ποιοῦμαι.
Ἐ πέφροφος, ἐπεφοφλῶ φοιούμενος καὶ φροντίζων, ἢ εἰς ἑαυτὸν ἐπεφέρων τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἐπιμελητής. Ἐπέφοφαὶ, διατείβαι διάιταν ἀιχίλος φρυξίν. Ἐπέφροφις, τείχος σωεσχαμμένον ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ἢ σχεβλή. Ἐπεφύξη, ἐπαφῆ.
Ἐ πεφυνιὲς ἐπισωιὲς ἢ ἐπιμελητής. Ἐπεπυρόμενοι, προκυλινδούμενοι. Ἐπεπούσητε, σωάχθητε.
Ἐ πεπώθη, ἐπείσθη ἐπληροφορήθη. Ἐπεπφαλὲς, βλαβερὸς ἐπικίνδυνος.
Ἐ πεπφατον, ἐπιμωμένον ἢ σωομολογῆν ἢ ὡδὶ κατὰ ὠνομασμένον.
Ἐ πεπφελίτης, ὁ θρανίτης. σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφέιον τὸ ὑποπόδιον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρανίτης, ἔχει δὲ πλὴν ὤπωθεν ὄραν. Ἐπεπισφορὰ· δῶρα ξενικὰ κατὰ λίκας. Ἐπεπσφύρια, τὰ κατάλληλα τὰ σφυρά.
Ἐ πεπφραγίζω, σφραγίζω. Ἐπείσφρήσας, ἐπείσενεγκών. Ἐπέχειν, κρατεῖν ἢ κωλύειν. Ἐπέχω, ἐπέχου. Ἐπέχως, ἄγχου. Ἐπεχωδὸν, σωέγγυς. Ἐπέχωρῶ, ἐφεξῆς κατὰ τὸ ἑξῆς.
Ἐ πεχωσὶν, πρόφασις. Ἐπεχοίνης, ἐπιβάλοις.
Ἐ πεχόμενον, καταχαλαζόμενον. Ἐπεχύρους, ἐπικυρᾶς. Ἐπεχων, προσάτων. Ἐπίσωζα, ἢ ἔξω τῦ ζοχοῦ ἐπιφάνεια. Ἔπειτα, εἶθ' ὕστως ἢ μετὰ ταῦτα.
Ἐ πιτάδιος, ὁ ὀρασής. Ἐπὶ τὰ καινὰ ζῆς ἐπιτηδείοις. Ἐπίταλον, πολυχρόνιον. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαταμύειν ἢ ἐπιπονεῖν. Ἐπὶ τὰ μανδραβόλου, παροιμία ὡδὶ τῶν ἀεὶ ὡδὶ τὸ χεῖρον ζεσφιλούντων ἀπὸ μανδραβούλου τινός. Ἐπὶ ταξίδια, σιδηρᾶ τινὲς ὡς ἄγκυραι. Ἐπὶ ταῤῥοδος, ἰχυρός. βοηθὸς σύμμαχος. Ἐπὶ τὰ πρόσω, ὡδὶ τὰ ἔμπροσθεν. Ἐπίταργον, ἐπὶ τάφιον ἀντάφιον.
Ἐ πίταυρον, ἰχυρόν. Ἐπὶ τὰ χείρονα, ὡδὶ τὰ κακά.
Ἐ πιτελὴς, ὡραῖα καμεῖσθαι. Ἐπιτεῖλαι, ἐντείλεσθαι. Ἐπίτειλον, ἔντειλον. ἐπίταξον. πρόσταξον. Ἐπιτεθυμμένων, ἐκκεκαυμένων. Ἐπιτιμήτως ἐνδίκως τιμωρός. Ἐπιτεῖναι, μεγαλῦναι μακρῦναι. Ἐπιτείνεται, ὡδὶ τῷ ὄντι σπλεονάζει, ἢ αὔξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται. Ἐπιτειχίζουσιν, ἐποικοδομοῦσιν. Ἐπιτειχανταῖρος, οἱ παρασπονδασταί. Ἐπιτέλλειν, ἐντέλλεται. ἐπδρχεται.
Ἐ πιτέλλειν, ἐντέλλεσθαι. Ἐπιτέλλεο, ἐντέλλου.
Ἐ πιτελέωμα, τὸ ὡδὶ θυσία γινόμενον. Ἐπιτελεῶσαι, ὅτδρνεῶ ἀφιδρῶσαι λέγομεν. Ἐπιτελέωσις, αὔξησις. Ἐπίτδρα, ἐκπάσματα ἐλαιῶν.
Ἐ πιτδρναι, εἶδος ἄρτων. Ἐπιτδρμον, ἀπὸ τῦ τέρματος, οἷον ὡδὶ τῦ τέλους. Ἐπιτδρμος, ἑρμῆς.
Ἐ πιταννύσθαι, ἢ πλῶσθαι. Ἐπιτίθραπται, ἐσθ' ὑβουσίαστ ὄδιν. Ἐπιτιθράφαται, ἐπιτεθραμμένοι εἰσὶν. Ἐπίτακται, αὔξει. Ἐπίτακτο, ἤυξανεν ἢ ἐκμαζεν. Ἐπιτέζοφεν, ἐπιπέπηγεν.
Ἐ πιτετυφωμένον, ἐπικεκαυμένον. Ἐπίτευγμα, ἐπιτυχία. Ἐπιτέτευκται, σὺν ἐπιτυχία ὄδιν.
Ἐ πιτεχνήσεως, μηχανῆς. Ἐπίτηδες, ἐκούσιον. ὡδὶ μελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείους. Ἐπιτήδιον, ἕτοιμον. ὠφέλιμον. Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος, ἀνεπιτήδειος ὁ ἐχθρός. Ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς ἀρμοδίως. Ἐπιτήδευμα. ἐπίνοια. ἔργον. ποίημα.
Ἐ πὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ, ὁ ναῶ τῷ ἐμῷ κινδυνεύω. Ἐπιτιμᾶ, τιμωρεῖται ἢ πλὴ τιμὴ αὔξει. Ἐπιτιμήτερα, ἐνδικώτερον. τιμωρόν. Ἐπιτίτιλον, παράγγελον. Ἐπιτίμιον, πρόστιμον ζημωρία.
Ἐ πίτιμον, πλούσιον. τιμωρόν. τιμητόν. Ἐπιτιμήγειαν, ἐπιτίμησθαι σωεύδην. Ἐπίτονος, δέρμα ᾧ κατησφάλισαι τὸν ἱστὸν τῆς νεώς. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὁμοῦ ἐς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐπιτιτωθάζει, κλαυκύει, κλυάζει. ἐπιγελᾶ. Ἐπιτολὴ ἀνατολὴ ἄστρου. ἢ φανερώσεως. Ἐπὶ τῦ ἐνεστῶτος, ἢ τῦ παρόντος ἢ τῦ ἐνεστακότος. Ἐπὶ πύτοις, πρὸς πύθοις.
Ἐ πιζαπεζώματα, τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς ζαπέζαις ζερώματα. Ἐπὶ ζαπελίδιος, ὁ παράσιτος. Ἐπὶ ζαφερὴν, ὡδὶ πλὸ ξηρανθῆν. Ἐπιπρέχων σωτόμως. Ἐπὶ ζέλαι ἐπιπροπὴν δοῦναι ἢ ἀπολέσαι.
Ἐ πιτείβεται, ἐπιφθείρεται. Ἐπὶ τείβομενοι, ἐπδρόμενοι. Ἐπιτεί μματα, κυλίσματα.
Ἐ πήσιμοι, ἀλλεπάλληλοι. Ἐπισφέλης, σωτείλης σωτελέσεις. Ἐπὶ σιροπάδην ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ λυχνὸς ἐπεσπευσμένως. Ἐπὶ σπὶ, ἔφοδος.
Ἐ πίσροφος, ὁ προσατῶν χωρίων καὶ ὅλης τῆς οὐσίας καὶ ὀρφανῶν. Ἐπισροχάδην ταχέως. Ἐπισόχαλον, πυκνῶς καὶ ταχέως ἐπίζοχον. ῥᾴδιον. ἕτοιμον. ζοργόν. Ἐπισύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν ἐπιλέγουσιν. Ἐπὶ σίφυσον, ἐπίμενον λάκωνιδι.
Ἐ πιτυφῆ, ἐπικαῆ ἐπιπυρωθῆ. Ἐπιτυφῶ. ἐπαφλύω συρακούσιοι. Ἐπιτυφῶσα, ἐπιπυελάσασα. Ἐπιτυχόντων, βυτελῶν. Ἐπὶ ᾧ δήμῳ, ὡδὶ τῇ τῦ δήμου καταλύσει. Ἐπιτωθάζοντες, κλυάζοντες ἐπιγελῶντες ἢ ἡμεροῦντες. Ἐπὶ φαλινία, σὺν ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ ἀρίσταρχος ὡδὶ φαλινίου γενέσθαι. σκώπτων παρὰ τὴν φάλητα, ἐπαναιχυντία γὰρ ὁ φάλης. Ἐπιφάμεναι, συγκατατίθεσθαι. Ἐπίφατος, ὁ πρὸς δυμορφίαν φαινόμενος ἐπιθέτης. Ἐπιφατίνος, ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ.
Ἐ πιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα φαίνοντα. Ἐπιφημισμοῖς, ὀδυρμοῖς. Ἐπιφορμίνας, ὡρμηκότας.
Ἐ πιφέρει, προσήκει. Ἐπιφέρεται, ἀλαζονεύει.
Ἐ πιφημητῆρες, οἱ δυφημοῦντες ἢ ἐπιφωνοῦντες ἢ συγκατατιθέμενοι. Ἐπιφημίζουσα, δυφημουμένη ἐπιφημιζομένη. Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν.
Ἐ πῖφθίμῳ, ὡδὶ τῇ ἰχυρᾷ. Ἐπιφλέγει, ἐπικαίει.
Ἐ πιφοιτᾶ, παραγίνεται. Ἐπιφοιτήσεως, ἐπελθύσεως, παρουσίας. Ἐπιφορὰς, κατασίλας.
Ἐ πιφορήματα, ζαγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον.
Ἐ πὶ φορίναν, ὡδὶ δέρμα. Ἐπίφορον, πλὴ φέρουσαν σύβρονον λάκωνιδι, καὶ ἀμπέλου ὄνομα.
Ἐ πίφορος, τὸ τεκὲν ἐπὶς οὖσα. Ἐπιφράγματα, τὰ ἔνδοθεν τὸ σόμα. Ἐπιφραδέστερον, σωετομώτερον σωεπώτερον. Ἐπιφρασαίμεθα, σκεψαίμεθα.
Ἐ πιφράσασθαι, ἔνδοθεν νοῆσαι ἢ ἐπινοῆσαι. Ἐπιφράδμων, ψευδολόγος. Ἐπίφρενα, ὑποχόνδρια. Ἐπὶ φρεσὶ, ἐν τοῖς διανοίαις. Ἐπίφρονα, φρόνιμον σωετόν. Ἐπιφρονδύουσιν, ἐπακηούουσιν.

κούουσιν. Ἐπιφροσύνη, σωφροσύνη ἐπιλογισμός.
Ἐπίφρων, φρόνιμος. Ἐπιφυέσθω, βλαστησάτω.
Ἐπιφυλλὶς, βοτρίδιον μικρόν. ἐπιτέλει, βλαστάνον.
Ἐπιφύοιντο, ἐπιγίνοιντο. Ἐπιφωνεῖ, βοᾶ. κράζει.
Ἐπιχαλᾶ. τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν. Ἐπιχαλκίται, ὁπλῖται. Ἐπίχαλκον, τὸ στόμα τῶν αὐλῶν διὰ τὴν φορβειὰν οἱονεὶ ἐπιστομίδα. Ἐπίχαλκος, ἀσπίς. ἔχει γὰρ χαλκὴν τὴν ἐπιβολὴν, ἔνιαι δὲ βόειαι εἰσίν. Ἐπὶ χαριξένης, ἐπὶ μωρίαις ἡ χαριξένη διεβεβόητο ἀρχαία οὖσα, ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτειαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία οἷα τὰ ἐπὶ χαριξένης.
Ἐπίχαρις, ἡ παρὰ ἀττικοῖς, ἅβρα. Ἐπίχαρμα, χάρμα ᾧ τινι χαίρει τίς καὶ ὁ ἐπίχαρτος. Ἐπιχαίρειν, συγχαίρειν. Ἐπιχαταὶ, ἐνδεεῖς. Ἐπίχειρα, τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις. Ἐπεχείρεον, ἐπετίθεσαν. Ἐπιχειρεῖ, τολμᾶ. Ἐπίχειρον, ἀνταπόδοσις. Ἐπιχειρονομοῦντες, ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι. Ἐπιχειρία, χάριν ἐπιφέρουσα. Ἐπιχητίας ἐνδεής.
Ἐπιχιλάδιον, τὸ χιλιοστόν. Ἐπιχιλὲς, τὸ ἐλλιπές.
Ἐπιχιλοῦντες, πληροῦντες. Ἐπιχνοῦν, ἐπεσκοτισμένον. Ἐπιχθεῖσθαι, βεβαιοῦσθαι. Ἐπὶ χθονὶ, ἐπὶ γῇ. Ἐπιχόα, κατάχυσις. Ἐπίχρονος, ἐπίχαρτος. Ἐπιχρίσας, περιχέας.
Ἐπιχρηστίαι, ἐπιχρώμεναι. Ἐπιχρῶ, χρίω.
Ἐπίχυσις, κονίασις. Ἐπίχυτον, εἶδος πέμματος καὶ νομίσματος ἐξ ἀργύρου ἢ μολύβδου κεχυμένον.
Ἐπιχώνια, καρύα. Ἐπιχώρισον, ὕπαγε. μείωσον.
Ἐπιχώρια, συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται. Ἐπιχώρας, ἐπὶ τόπου. Ἐπιχωρεῖ, ἐπιγειτνιᾶ. Ἐπὶ ψάμμοις, ἐπὶ ταῖς παραθαλασσίαις ψάμμοις. Ἐπιψαῦσαι, ἐφαύσασθαι.
Ἐπιψαύσῃ, ἐπιθίγῃ. ἅψηται. Ἐπιψίσει, ἐπιψιεῖ, ἐπιψωμιεῖ. Ἐπιψηφιεῖται, ψῆφον παρέχων καὶ νίκην. Ἐπιψηφιζόμενος, ἐπικρίνων.
Ἐπιωγαὶ, οἱ ἀνειμένοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ ὑποσκέπην καὶ καταγωγάς. Ἐπιωγὰς, ἀνειμένοι τόποι, ἐφ' οὓς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι.
Ἐπιὼν, ἐπιπορευόμενος. Ἐπλαγγέθη, ἐπλανήθη.
Ἐπλαζόμην, ἐπλανώμην. Ἐπλάδα, κατέδευεν.
Ἐπλακίζετο, τὰς κοιλίας εἷλεν. Ἐπλατάγησεν, ἐψόφησεν, ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον παίγνιον ξύλινον ᾧ ψοφοῦσιν. Ἔπλει, ἐπορεύετο. ἔπλεο, ἐγένου.
Ἔπλετο, ἐγένετο ἠνύετο, ὑπῆρχεν. Ἔπλευ, ἐγένου.
Ἐπλήγην, ἐμάνην. Ἐπλήνετο, ἐπλησίαζον, ἤγγιζον.
Ἐπλήσθη, ἐγεμίσθη. Ἐπλινθεύθησαν, οἱ αἰχμάλωτοι πλίνθους ἐβάσταζον, ἕως τοῦ λύτρα εἰσενεγκεῖν.
Ἐπνύνθη, ἠγέρθη, ἀνεβίωσεν. Ἔπνυτο, ἐφρόνησεν.
Ἐπωβελία, τόκος. Ἐπόγδοον, τόνος μουσικός.
Ἐπόγκιαι, αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι. Ἔπη λόγοι.
Ἐπύθετο, ἠρώτα. Ἐπυθόμην, ἠρώτουν. ἐμάνθανον.
Ἐποικιδίη, δημήτηρ ἐν κορίνθῳ. Ἐποικτίσας, οἰκτείρας. Ἐποίμνεον, διεκόνουν, ἐπορεύοντο, ἐθεράπευον. ἐνήργουν. Ἐποίνασεν, λύτρον ἀπέδοτο, ποινὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ. Ἐποίσει, ἐπενέγκει.

Ἐποιθήσεται, ἐπενεχθήσεται. Ἐποίχεται, ἐπιπορεύεται ἐργάζεται. Ἔποιτο, ἀκολουθείη.
Ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι. Ἐπιπορευόμεναι, ἐργαζόμεναι ὑφαίνουσαι, αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον. Ἐποιχνεῖ, ἐπιφοιτᾶ. Ἐπωκεῖλαι, ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν. Ἔπολμις, εἶδος μάντεως.
Ἐπολυώρησας, πολὺ ἐφύλαξας. Ἐποπολύζει, θρηνεῖ. Ἐπόμενοι, ἀκολουθοῦντες. Ἐπόπιζε. ἐντρέπου. ἐπιστρέφου. κατασκεύαζε. φυλάσσου.
Ἔποψ, ὄρνεον. Ἐπόπται, θεαταί. Ἐποπτεύοι, ὑπολάβοι. νομίζοι. Ἐπόπτης, ζεὺς ἢ θεατής.
Ἐποπτήσαντες, θεωρήσαντες. Ἐπορβεῖται, φθονεῖ. Ἐπ' ὄρει, ἐπὶ τῷ ὄρει. Ἔπορεν, ἔδωκεν. ἐχαρίσατο. Ἐπόργῃ. ἐπιτρόπῳ. Ἐπορεξάμενος ἐφορμήσας περιελθὼν ἐπιλαβόμενος.
Ἐπόρησεν, διεπέρασεν. Ἐπόρθμευεν, ἔπλεεν.
Ἐπόρθουν, κατέσκαπτον, ἐλίωκον. Ἐπορθρεῦσαι. ἐπαγρυπνῆσαι. Ἐπόρκιον, ἐπορκίσει ἐπιορκίᾳ.
Ἔπορσον, ἐφορμῆσαι ῥίησον. Ἐπορσύνετο, ἡτοιμάζετο. Ἔπος, ῥῆμα. λόγος. φωνή. Ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε. τόντε λόγον εἶπε καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξήει. Ἐποσσόμενος, προσορώμενος.
Ἐποστρακίζειν, ὀστράκοις παίζειν. Ἐποτούδιζε, κατέβαλεν ἐπὶ γῆν. Ἐπότευ, διατί. ἢ ἐπὶ τίνος.
Ἐποτρύνει, παροξύνει. παρορμᾶ. Ἔπου, ἀκολούθει. Ἐπ' οὖδας, ἐπὶ τὸ ἔδαφος. Ἐπουδαῖοι, ἐπὶ χθόνιοι. Ἐπ' οὔρεϊ, ἐπὶ τῷ ὄρει. Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας. Ἐπούρισεν, ὥρμησεν. ἀπέπεμψεν. Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. Ἔπουσεν, ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν. Ἐπούσῃ, πονουμένῃ. φοιτώσῃ. ποιουμένῃ. Ἔπουσιν, ἐνεργοῦσιν ἀκολουθοῦσιν.
Ἐπουτὶς, οὐσία παρὰ ῥοδίοις. Ἐποφρυδῶν, μετώπων. Ἔποχοι, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες. Ἐποχωτέρα, ἐπιμονωτέρα. Ἐπόχετο ἐπιπορεύεται. Ἔποχος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.
Ἐποχούμενος, βασταζόμενος. Ἔποψ, ἐπόπτης δυνάστης καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐπόψιος, ζεὺς καὶ ἀπόλλων. Ἐπόψομαι, θεωρήσω. Ἐποσίνεσθαι, ἐπὶ τὸ βλάπτειν. Ἔπραθεν, ἐπόρθησεν.
Ἐπράνωσε, κατέβαλεν. Ἔπρασεν, ἐπραγματεύετο. Ἐπρέσβευε, πρεσβύτατος ἦν. Ἔπρηξεν, ἔπεσεν, ἐκρύβη. Ἔπρηξας, ἐτέλεσας. ἐπλήρωσας, ἐφύσησας. ἐκύρτωσας. Ἔπρατο, ἠγόραζεν.
Ἔπρησεν, ἔκαυσεν. Ἐπρυτάνευεν, διῴκει.
Ἔπρωσεν, ἐμοίρασεν. Ἐπταβόειον, ἑπτάβυρσον.
Ἑπταγράμματον τὸ ὀργίλον ἢ σκληρὸν καὶ σάραπιν.
Ἑπτάγρυτο, ἑπταρνύτο. Ἑπτάενον, ἑπταετῆ.
Ἑπταικότα, πεσόντα. Ἑπτωκὼς, σφαλεὶς ἢ πεπτωκώς. Ἑπτακέναι, κεκρυφέναι. Ἑπταπόδην, τηλικοῦτον τῷ μεγέθει. ἑπτὰ ποδῶν, ἔσχατον.
Ἑπτάπορος, ποτὰ μὲν ἐντροία. Ἑπτάπους. σκιάτοις ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιὰς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον. Ἑπτάστομον, ἑπτάπυλον. Ἔπτατο, διεφορήθη ἠφανίσθη. Ἑπτάτονος, ἑπτάχορδος.
Ἕπταχα, εἰς ἑπτὰ μέρη. Ἑπτάχορδα, παλαιὰ μέλη δι' ἑπτὰ χορδῶν ᾀδόμενα. Ἑπταπέκτιος, ἡ βα

θείασ' φρίχας ἔχουσα. Ἐπῆβρυσιν, ἐσπέλισιν.
Ἐ πῆβρύγη, αὐέπῃη. Ἐπῆβρύξατο, προσεφίλησε.
Ἐ πῆξαν, ἐκρύβησαν. Ἐπῆσαν, ἐφοβήθησαν.
Ἐ πῆς, ἐπῆξαν. Ἐπῆσθω, ἀγεπολάγην.
Ἐ πῆσμαι, πεφόβισμαι. Ἐπόλιαθον, τὸ ὄργανον πρὸς σωσουσίαν. Ἐπόησιν, ἐκήλυψεν.
Ἐ πῦσκυον αὐσρεῶν ὑπόδημα. Ἐπτύσονθ', ἐκραδαίνοντο. Ἐπύθετο, ἤκουεν. ἠρώτα. ἐμάνθανε τὸ αὐτὸ καὶ τὸ *ἐπιθμός. Ἐπύκλισεν, ἐνεκάλυψεν.
Ἐ πυλλίοις, σίχοις. Ἐπυσιᾶτο, ἐπυνθάνετο.
Ἐ πωάζουσι, νεοσσεύουσιν ὡδὶ τοῖς ὠοῖς βοῶσιν.
Ἐ πωβελία, πωλοβόλιον τῆς ἰλίκης, ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τὸ τῆς καταιλίκης, τίμημά τι *ὁλμαῶς ἡμίδυμος, τὸ ἔκτον μόρος τοῦ τιμήματος, οἱ δὲ τὸ δέκατον. Ἐπώζειν, ἐπιφωνεῖσθαι τοῖς ὠοῖς αἰχύλος νιόβην μεταφορικῶς ἐφιλμύν, τάφῳ τέκνοις ἐπώζε θοῖς τεθνηκόσιν.
Ἐ πῳδὸς, ἡ ἐπαίδουσα τοῖς νοσοῦσι σπαισίν. Ἐπώμόσιον, τὸ ὡδὶ ᾧ ὤμω.
Ἐ πώκειλαν, ἐπανέπαυσαν. Ἐπώμιον, ὡς λύσιππον ἱερατικὸν πωλοβόλαιον. Ἐπῴ ὤμων, ὡδὶ τῶν ὤμων. Ἐπώνυμοι, οἱ τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα. Ἐπόπαι, ἀλεκτρυόνα ἄγριον. Ἐπώποῖ, ἐφορᾷ ἐποπεύει ἐπωπάζει τὰ αὐτά. Ἐπώπετὴς, ζῶον ὡδὶ ἀηναίοις. Ἐπόπῃ ἐπόπῃ ἐφορῶν πῃ. Ἐπώπιδες, ἐπίσκοποι, ἀκόλουθοι, παρὰ λακεδαιμονίοις. Ἐπώπις, δημήτηρ παρὰ σικυωνίοις καὶ ἐπωτίς. Ἐπῶρεον, ἔθαπτον. Ἐπωρεῖν, πενθεῖν κλαίειν. Ἐπωρύει, ὠρᾶια σωπτελεῖ.
Ἐ πωειάζῃν, μεριμνᾶν. Ἐπώρουσαν, ἐφώρμησαν.
Ἐ πωρυδὸν, ἐπιῤῥέοντος. Ἐπώρυετο. ἐπένθη ἢ φωνὴ ἠηρίων. Ἐπωρορίχαζ), ἐπικεκλιμμέναι ἦσαν.
Ἐ πωρώθησαν, ἐτυφλώθησαν. Ἐπώσγρίδες, αἱ κατὰ στόμον ταῖς γυναιξὶ πὼ δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ πὼ ὀσφύν. Ἐπώφελὴς, ὁ κολούμενος ἐφιάλτης. Ἐπώχετο, ἐπορεύετο.

ΤΟ Ἒ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῥ.

Ῥᾶ, εἰς πεὶ ἢ χιλιάγῃ καλὴ, γῇ σωφρονεῖ ἐπιθυμεῖ. Ἐῤάεσθε, ἐπιθυμεῖτε.
Ἐ ῥαδὸς, παρὰ τὸ ὀῤῥίζειν παιδίον. νῖκος. σωσρομὴ, λοιδωρία, ἀλεξικακία. Ἐῤαδιούργησεν.
Ἐ ῥαζε, χαμᾶξε εἰς πὼ γᾶν, χαμαί. Ἐ ῥαζεν, ἔθαλεν, ἐποίησεν. Ἐῤαίσθη, ἀπώλεσθε διεσκεδάσθη, διεχωρίσθη. Ἐ ῥαμμα, ὀρῶ, ἐπιθυμῶ.
Ἐ ῥαμνὸς, ἐπιθυμήσας. Ἐ ῥανα. σωφροσύνη, σῶρα, ἡ δόσις πολλῶν αὐτῶν γινόμενα συμπόσια.
Ἐ ῥαίαι, βωμοί. Ἐῤανέμπολοι, οἱ ὀβελίσκων ἐμπολῶντες. Ἐῤανίζεται, συλλέγει. Ἐῤανίζε, αἴρει, ἐσκύλθυεν. Ἐῤάνιον, ἐκσωσεισφορᾶς σῶρον.
Ἐ ρανὴς, ἐπιδράσου, καλῆς, τιμίας, ἢ αὐτὰ πόδοσις.
Ἐ ῥανον, σωσεισφορά· σῶρον, δύσχρα· ἢ ἁπλῆ μόρος δεῖπνον ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον. Ἐῤαίου, συλλογῆς.
Ἐ ῥαζε, εἰς γᾶν, χαμαί. Ἐῤαπίδα, ἅπ' ἢ μεῖς, ἐλαπίδα. Ἐῤῥάπτομεν, ἐβαλλόμεθ. Ἐ ῥαπτὴρ, ἀνηρ θυτής. Ἐῤάρασον, ὀράσμιον. Ἐ ῥασ', γῆς.
Ἐ ῥᾶσαι, κενῶσαι. Ἐῤασιχρημάθους, φιλαργύρους.
Ἐ ῥάσμιον, ἐπίσδοξον, ἐπιδράσιμον, ἀγαπητὸν ἐσιθυμητόν. Ἐῤασὴς, φίλος ἐπιθυμητὴς, ἢ παρὰ τὸν μικρὸν τῶ ποδὸς, δάκτυλον. Ἐ ῥατὰ, ὁράσει καλὰ ἐαρινὰ, ἐπιδράσια ὁράσμια. Ἐῤατίζων, ὁρῶν, ἐπιθυμῶν. Ἐῤατεινὴ, ὁρασμία ἐπιθυμητή.
Ἐ ῥατεινθύειν, στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν. Ἐῤαῦνοι, ἔθνος ἀραβράνω ἀράβων. Ἐῤατεινὸν, ἐπέρασον, εὔδοξον. Ἐῤατὸν ὁράσμιον, ἡδὺ, ποθεινὸν ἐσιθυμητόν. Ἐ *ῥάτο θεν. αὐεπαύσαντο. Ἐῤαχέται, οἱ δεσμεύοντες. Ἐ ῥαχος, τὸ δράγμα βοιωτοί.
Ἐ ῥαται, ἐπιθυμεῖ, ὁρᾶ. Ἐῤθά, φθείρεται.
Ἐ ῥεως, ὕρως. Ἐ ῥεγα, ποτὲ μὲν τὰ ἀπὸ πὼ ταλασιργίαν, ποτὲ δὲ τὰ κατὰ πὼ γεωργίαν. Ἐ ῥεγαθεν, ἐκώλυσιν. Ἐῤεγαῖος, ἀῤρίος ζῶς.
Ἐ ῥγανα, ὀργανεῖα. σκεύη χειρῶν. Ἐῤγαλεῖον, ὀργασήριον πρὸ τα ῥαντίνοις. Ἐῤγάνη, ὡς σκαπάνη ἐργασία ὀργανική. δόρυ τέχνησις. Ἐῤγάτις, παρὰ δὲ σαμίοις ἡ ἀθηνᾶ ἔλεος.
Ἐ ῥγασῖναι, αἱ ἐν πέπλοι ὑφαίνουσαι. Ἐῤγάται, οἱ παρ' ἡμῖν ὀργασικοὶ παρὰ ἀπίκοις τοὺς παρ' ἡμῖν ὀργάτας ἐκεῖνοι μαθητούς.
Ἐ ῥγάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελαμών ἡ παρὰ λάκωσιν.
Ἐ ῥγατίναι, ὀργάται. Ἐῤγᾶ, ὀργάζη. Ἐῤγάτις, πὼ νεοβουλίαν λέγει ὡς παχεῖαν. Ἐῤγάτωνες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι ἔνθα οἰκέται καὶ μισθοῦνται, οἱ περὶ ἀπίκοις ὀργάωνες, παρὰ δὲ κρησὶν ὀργάτωνες οἱ ὡδὶ τῆς ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι.
Ἐ ῥγει, κωλύει. Ἐ ῥγεσθαι, κωλύεσθαι.
Ἐ ῥγεῖται οἱ ἐξ ἀγρῶν οἰκέται. Ἐῤγέτην, ὀργασάμην. Ἐ ῥγετος, φραγμός. Ἐ ῥγματα, κωλύματα σιπολιφράγμασιν. Ἐ ῥγματα, πράγματα.
Ἐ ῥγνύει, κρύπτει. καταλείει. Ἐῤγομισκῶν, ἐμπαίζων. Ἐ ῥγον, διόρθωμα, σήειγμα, βάσις, ἐνώπιον, ὄχημα, ὁ δὲ ποιητὴς, ὅταν ψιλῶς λέγῃ μηδενὸς συμφραζομένου, τὸ κατὰ γεωργίαν δηλοῖ. Ἐ ῥγον, δυσχερὲς, δύσκολον ἢ πόημα. Ἐῤγόφυς, καταίσκοπος ὀρτῶν. Ἐῤγύλον, σάτην ἴωνθ'. Ἐῤτῶδες, ὀχληρὸν, δύσκολον. Ἐῤτωδέστερον, βύκματα λιπαρότερον ωσυσαιότερον ἢ πλέον τί. Ἐ ῥδε, πράττε.
Ἐ ῥδοι, πράτοι. Ἐ ῥδειν, πράττειν, δύειν, πράσσειν.
Ἐ ῥδόμενον, δυόμενον. Ἐῤδόντων, πλατοιούντων, δυόντων, τελούντων, πρασσόντων. Ἐ ῥεσαι, ὀρθόνα. Ἐῤέασ', τέκνα θεσσαλοί. Ἐῤεβεννὴ, σκοτεινὴ, ὀρέβη. Ἐῤέαινθος, ὁ αἰθδῖον. Ἐῤεβίνθινος δίονυσος οὐδενὸς ἄξιος, παράτινα παροιμίαν. Ἐῤεβίνθινος ζωμός. Ἐ ῥεβος, σκότος, ζόφος, νύξ.
Ἐ ῥει, αἰτιᾶ· ἀπολύει. Ἐῤεείνῃν, ὀρώτων. ζητεῖν ἄγειν.
Ἐ ῥεείνω, ὀρώτῶ. Ἐ ῥεζεν, ἔθυεν, ἔπραττεν.
Ἐ ῥέεσθι, τέκνοις. Ἐ ῥεθε, ὀρέθιζε. Ἐ ῥεθει, ὀρεθίζει παροξύνει. Ἐῤεθόντα, σὺν ὕδατι ἀφροποιήσαντα. Ἐῤαθέντι, ληφθέντι. Ἐῤέθιζε, παροξύνε. Ἐ ῥεθιζει, παροξύνῃ, νηρύεται. λυπεῖ, μηρύεται. Ἐ ῥεθισμὸς, παροξυσμός.
Ἐ ῥεθύμιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ λυκίοις καὶ ἑορτὴ ὀρεθυμία. Ἐῤέθοιμι, ὀρεθίζοιμι, ὀρώτησοιμι.
Ἐ ῥέθονται, κρέμανται. Ἐῤέθων, διακόπτων, κατεπείων, ὡδὶ τούτου καὶ ὀρεγμὸς ἐκνάμος ὁ διακόμμενος. Ἐ ῥεῖ, λέγει, ὀρώτῶ, Ἐ ῥεισε, σωτόμως

τόμους ἐσθεὶς, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
Ἐρείδει, ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει, ἔρειδε, στήριζε.
Ἔριθος, ἐρεθιστὴς, παροξυντικός. ¶ Ἐρεικόμενος, περιχιζόμενος. ¶ Ἔροιο, ἐρώτησον. ¶ Ἐρείσματι, ὑποβαστακτῆρι. ¶ Ἐρεῖσαι, ἐπερεῖσαι ἐπιστηρίξαι.
Ἐρεισάμενος, ἐπερεισθεὶς ἐπιστηριχθείς. ¶ Ἐρεκρούων, στηρίζων. ¶ Ἐρείομεν, ζητήσομεν, ἐρωτήσομεν.
Ἐρεμβοί. νομάδες, αἰθίωπες. ἀράβες, ἰνδοὶ ἀράβιοι.
Ἐρεμνὴ, σκοτεινὴ μέλαινα, οἱ δὲ, ἐρεβεννὴ παρὰ τὸ ἔρεβος καταπληκτική. ¶ Ἐρέμοισιν, ἀπὸ κλείσμασιν.
Ἔρεξα, ἔπραξα ἔθυσα. ¶ Ἐρέοντο, ἠρώτων. ¶ Ἐρέοι, εἴποι. ¶ Ἐρέουσα, ἐροῦσα, λέξουσα. φέρουσα ἀγγέλλουσα. ¶ Ἔρεπτα, τροφεῖα. ¶ Ἐρεπτεῖ, τρέφει.
Ἐρεπτόμενοι, ἐσθίοντες, ἀπὸ τοῦ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς ἅπτεσθαι, ὑπὸ γὰρ τῶν νεμομένων τετραπόδων τάσσεται ἡ λέξις. ¶ Ἐρεσσέμεναι, κωπηλατεῖν.
Ἔρεσθαι, πυνθάνεσθαι, ἐρωτᾶν. ¶ Ἐρεσιμέστραν, τὴν γεωμετρίαν. ¶ Ἐρέσειος, ἀπόλλων. ¶ Ἐρεσκίη, θρησειά. ¶ Ἐρεσμεῖ, καταπνεῖ. ¶ Ἐρεσμὸς, κώπη. ¶ Ἐρεσμίονες, αἰχεῖρες. ἐρέσσουσαι. ¶ Ἐρεσχελοῦντες, φλυαροῦντες. ¶ Ἐλαύνει κωπηλατεῖ.
Ἔρεσσον ἤλαυνον, ἐκωπηλάτουν. ¶ Ἐρεσκλεῖ, ἀηδίζεται, ὀχλεῖται. ¶ Ἐρεθίζει, ἀδολεσχεῖ, χλευάζει, παίζει, σκώπτει, διαμάχεται. ¶ Ἐρεσχελία, φιλονεικία, φλυαρία, ἔντασις. ¶ Ἐρετὴ ἐπιθυμητή.
Ἐρέταις, κωπηλάταις, κατασκόποις. ¶ Ἐρετμαῖς, κώπαις. ἐρετμαί. ¶ Ἐρετμόν. κώπη καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ¶ Ἔρετο, ὡρμήθη. ¶ Ἐρετμῶσαι, κώπαις, ἁρμόσαι. ¶ Ἐρέτρια πόλις. ¶ Ἐρετριάζει, σκώπτει, ἢ παίζει. ¶ Ἐρετριακὸς κατάλογος, ὑπὸ διφίλου ψήφισμα ἐξ ἐρετρίας ἐγράφη καταλέξαι ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱοὺς, τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν, ἐρετριακὸς κατάλογος.
Ἐρετριέων, ῥῶ, ἐρετριεῖς τῷ ρ̄, κατακόρως χρῶνται.
Ἐρέτανεν, ἤλαυνε τὴν ναῦν. ¶ Ἐρετάνης, ναύτης.
Ἐρεύγεται, ἀναβάλλει. ¶ Ἐρεύγετο, ἐβρύχετο, ἔβρυεν. ¶ Ἐρευγομένη, βράττουσα. ¶ Ἔρευε, ἔρευνα.
Ἐρευθεῖ, ἐρυθρὸν ποιεῖ. ¶ Ἐρεύξεται, βρύσεται.
Ἐρεύθεται, πίμπλαται. λάμπεται. ¶ Ἐρευθιόωντες, ἐρυθριῶντες. ¶ Ἔρευθος, ἐρύθημα. αἰδώς. ἄνθος. ¶ Ἐρευθῶν, ἐρυθριῶν, φοινίσσων, ἐρυθραίνων. ¶ Ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ¶ Ἐρεῦσαι, ἐρυθρὸν, ποιῆσαι τῷ αἵματι, ἢ βρέξαι. ¶ Ἐρεύσομεν, ζητήσομεν.
Ἐρεχθρεὺς, ποσειδῶν ἐν ἀθήναις. ¶ Ἐρεχθομένη, σαλευομένη ἐλαυνομένη, βαρυνομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη. ¶ Ἐρέχθων, διακόπτων.
Ἔρεψα, ἐστεφάνωσα, ἔστεψα. ἐστέγασα. ὠκοδόμησα. ὀρόφη
Ἐρέψιμον, στεγάσιμον, ἢ βοσκη- (σα.
ματῶδες χωρίον. ¶ Ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν, στεγάσωμεν πρὸς ἀέτωμα. ¶ Ἐρέω, λέξω, ἀπαγγελῶ, σημαίνω ἐπερωτῶ. ¶ Ἐρέων, μαντευσόμενος, ἐρωτήσων, ζητήσων. ¶ Ἔρημα, ἀφύλακτα. δειλεὶ οἰκτρά.
Ἔρημαι, βούλομαι ἐρωτῆσαι. ¶ Ἐρήμη, μονομερὴς, δίκη ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ὑπὸ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ. ¶ Ἐρημάσι, νομάσιν. ¶ Ἐρημήσιος, ζεὺς ἐν λέσβῳ. ¶ Ἐρήμησον, ἀποσκέδασον.

Ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις. ¶ Ἐρημικῷ, εἰς τὰρ ἐρήμους διάγοντι. ¶ Ἐρημοθῶκος, ἐριμολόγος. ¶ Ἔρημον, μάταιον καὶ τὸ πλανᾶσθαι. ¶ Ἐρήμους, ἀπεριστάτους. ¶ Ἐρήμους λόγους, τοὺς ἀπόρους ματαίους. ¶ Ἐρηρέδαται, ἐρηρεισμέναι εἰσὶ καὶ ἐνηρμοσταί. ¶ Ἐρήρεισται, ἡρμόσθη, ἠσφαλίσθη. ¶ Ἐρίηρες, εὐάρμοστον. ¶ Ἐρήριπται, πέπτωκεν. ¶ Ἐρήρειεισται, πέπηγεν. ¶ Ἐρηρεισμένος, ἀσφαλής. πεπηγμένος. ¶ Ἐρήριται ἐρίζει. ¶ Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες. ¶ Ἐρήσεο, ἐρωτήσειας. ¶ Ἐρήσομαίσε, ἐρωτήσομαίσε. ¶ Ἐρήτυε, παρεσκεύαζεν.
Ἐρητύειν, παύειν. κωλύειν. πραυνειν. κατέχειν.
Ἐρήτυθεν, διακατέσχον. ¶ Ἐρήτυον, ἐπεῖχον. ἐκώλυον. ¶ Ἐρητύσαι, πραῦναι. ἀνακόψαι. ἀναπαῦσαι. κωλῦσαι. ¶ Ἐρι. πολὺ, μέγα. ἰσχυρόν.
Ἐριαύχενες, μεγάλοι. γαῦροι. μεγαλαύχενες, μεγάλοι, ἀπὸ μέρους. ¶ Ἐριβρεμέτης, μεγαλόψοφος, μεγαλόηχος. ¶ Ἐριβρεμέταο. μεγάλα βροντῶντος.
Ἐρίβοια νὺξ, ἡ μεγάλως τιμωμένη. ¶ Ἐρίβρομον, μεγαλόηχον. ¶ Ἐριβώλακι, μεγάλῳ. βόλῳ εὐγείῳ.
Ἐρίβωλος, μεγαλόψοφος. ¶ Ἐρίγδουποι, μεγαλόψοφοι. ¶ Ἐριγδούποισι, μεγαλοκτύποις. ¶ Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν.
Ἐριγήρους, μεγαλοφώνους. ¶ Ἐριγνύειν, κρύπτειν. κατακλείειν. ¶ Ἔριγεν, ἔφριττον. ¶ Ἔριδα, ἔριν. μάχην. ¶ Ἐριδανάτας, ἡρακλῆς παρὰ ταραντίνοις.
Ἐριδαίνωσιν, ἐρίζωσι φιλονεικοῦσιν. ¶ Ἐρείδεται, μανθάνει. ἐξετάζει. ¶ Ἐριδήσασθαι, ἀμιλληθῆναι, φιλονεικῆσαι. ¶ Ἔριδι, φιλονεικίᾳ. ¶ Ἐριδήμιος, ζεὺς ἐν ῥόδῳ. ¶ Ἐριδία, ἅμαξα. ¶ Ἔριδας, τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας ἀττικῶς. ¶ Ἐριδμαίνουσιν, ἐρεθίζουσιν. ¶ Ἐριζόμενος, ἐπιστηρίζων. ἐπακολουθῶν. ¶ Ἐρίδων, βαστάζων. ¶ Ἐριέντης, ἀφροδίτης ἐπώνυμον. ¶ Ἐριζέμεναι, ἐρίζειν. φιλονεικεῖν.
Ἐριζώοισι, πάνυ ζῶσιν. ¶ Ἐρίηρες, μεγάλως τιμώμενοι. ἀγαθοί. πρόθυμοι. εὐχάριστοι. εὐάρμογοι μεγαλωφελεῖς μεγάλως θάλλοντες. ¶ Ἐριθάκη. ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφὴ καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακτῶν καὶ τὰ τῶν υἱῶν ἔμβρυμα.
Ἐριθαλὶς, εἶδος δένδρου. ¶ Ἐριθαλλῶν, πολυθάλλων.
Ἐριθαλεῖς, μεγάλως θάλλοντες. ¶ Ἐρισαθεὺς, ἀπόλλων ἐν τῇ ἀττικῇ. ¶ Ἐριθεύει, εἰκῇ ἐργάζη μάτην.
Ἐριθεὺς, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. ¶ Ἐριθαλλέα, μεγάλως θάλλουσαν. ¶ Ἐριθηλέες, μεγάλως καὶ καλῶς ἢ πάνυ θάλλοντες. ¶ Ἐριθηλέων, μεγάλως θαλλουσῶν. ¶ Ἐριθῆαι, ἐργασίαι ἠρεθισμένοι. ¶ Ἔριθοι, οἱ γεωργοὶ παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι ἢ τίς ἐστι γῆ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοὶ, ἢ μισθωτοί.
Ἐρίθοισιν, ἐργάταις γεωργοῖς. ¶ Ἐρικάνην, φραγμόν. ¶ Ἐρικὰς, ὁ ἐρεγμός. κρῆτες δὲ, ὠστριμάς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ἰτέια τὰ ὑπό τινων λάγανα. ἐρεικέα, φράγματα. ¶ Ἐρείκει, σχίζει, πρίζει. ῥηγνύει, ἐσθίει. ¶ Ἐρίκεος, φραγμοῦ. ¶ Ἐρίκη, θυγάτηρ τοῦ ἀναύρου. ¶ Ἐρικευθὲς, πυθμήν. ¶ Ἐρικνωμένον, ῥυτίδας ἔχον. ¶ Ἐρικόμενος, σχιζόμενος.
Ἐρίκη, εἶδος φυτοῦ. ¶ Ἐρικτά. σῖτος πεφρυγμένος καὶ

κῳ πῶμόν ὡς ἄλφιτα ἁλσὰ ἄλβυρα. Ἐρικτήν, κοπανιστόν. Ἐρικυδέα, λίαν εὔδοξα, μεγάλως εὔδοξα. Ἐρίμη, ἔξοδος. Ἐρεμύκων, μεγαλοφώνων, ἢ μυκώμενος μεγάλως μυκῶν. Ἐρινάδες, ἔλυνθοι ἢ συκαῖα ἄῤῥενα. Ἐρινάζειν, συκᾶς πολλὰ πιεῖν. τοῖς ἐρίνοις ἐς τελεσφορίαν. Ἐρινὰς, νέας βοῦς.

Ἐ ρινάξαι, τὸ λεγόμενον ἐρινᾶσαι ἀπολεγομένων. οὕτω δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὁλοώθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆνες γίνονται. ψῆνες δὲ εἰσι τὰ αὐτὰ τῶν ἐρίνων. γίνονται δὲ ἐν τοῖς φοινίκων ἐρίνοι. Ἐρινάσει, ἐρωτήσει. ὀρθυνήσει. Ἐρείνεμος, αὔεμος μετὰ συῤῥοφῆς.

Ἔ ερνε, ἐρώτα. Ἐρινεὸς, ἀγρία συκῆ. Ἔρινον, νέφος. Ἔρινος, θεός· ἢ σύκου ἄῤῥεν. Ἐριννύσαι, τὰς ἁμαρτίας νοῦ. Ἔριννυς, δαίμονα καταχθόνιον ἢ ἀφροδίτης εἴδωλον. Ἐρίξει, κωλύσει. Ἐριοὶ ὀργάζεται. Ἐριούννης, μεγάλως ὠφελῶν ἢ μεγάλην νίκησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων. Ἐριούνιον, πέρον ἂν ὑποχθόνιον.

Ἐ ριούνιος, πολυωφελὴς. ἀγαθός. Ἐριπεῖ, καταβάλει. Ἐρέπια, σκηνώματα ἐπίπεδα καὶ τὰ ὑπὸ ἐραν καταπεσόντα. Ἐριπεῖν, καταπεσεῖν.

Ἔ ριπες, σαλοί. Ἐρείπεσθαι, φθονεῖν. Ἐριπεσοῦσα, πεσοῦσα. Ἐρείπιον, τὸ ἡμίπωτον οἴκημα ἢ πῶμα. Ἐριπίων, πώσεων τῶν τειχῶν.

Ἐ ρίπνασ', ὑφηλὰ μέρη. Ἐριποῦσα, καταπεσοῦσα.

Ἔ ριπε, καταπέσειν. Ἐρίπναι, αἱ ἀπερρωγῦαι πέτραι.

Ἔ ειπνη, θρυφή. ἄκρα. κρημνός. Ἐρίπων, ἀναῤῥιπτόντων. καταπεσόντων. Ἔρις, φιλονεικία. μάχη.

Ἐ ρίσαι, πίξαι. Ἐρίσει, ὑποσκελίξει στερεώσει. παίξει. φιλονικήσει. Ἔρισεν, ἔπεσεν ἤριπεν.

Ἐ ριωθενέασ', μεγαλοθενεῖς μεγαλοθωμάμους. Ἐρίωθενες, μέγα. ἰσχυρόν. Ἐρίσμασιν, ἐριστικοῖς.

Ἔ ρισμα, στήρισμα. Ἐρίσκηπα, ἰόβρα βοτάνη. εἰς ἣν αὖ ἔρις ἐπισκήψῃ. Ἐρισάφυλον, καλλισάφυλον. πολύνηπον ἐξ οὗ γλυκοῦς σταφυλῆς ἢ μεγάλης. Ἐρίστηρ, μαρτύρωτος σάκκος, ἢ ὁρκιστὴς καὶ πράκτης.

Ἐ ρισύβη, ὁ ὡς κονιορτὸς καταθρόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον. Ἐρισφαράγος, μεγαλαύχην ὑψηλοφόρος. Ἐριτάρβης, μεγάλως δεδιώς. Ἐρίτιμον, ἰσχυρὸν τιμωρίαν ἄγαν ὑπέρτιμον. μεγαλότιμον.

Ἐ ριφέασ', χίμαιρος. Ἐριφιδήματα, ἔριφοι, λάκκωνοι. Ἔριφος, ὁ διόνυσος ἔριφος ὁ μικρὸς αἶξ ὁ ὑπὸ τῷ ἔαρι φαινόμενος ἤτοι ὁ πρῶτος μος, χίμαιρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ χειμῶνι. Ἐριφύλης, τῆς χρυσίῳ προσδεδωκέασ' ἦν ἴδιον αὔσρα. Ἐριφύλλιον, ἦν ἀπόλλωνα καὶ ἦν ὁρμῆν. Ἐρίφυλλος, ῥοῦς, ἢ πολυτύφυλλος. καὶ ἡ καλουμένη φελλός. Ἔριψ, σωμάτιον. Ἐρίψαι. ἀφανίσαι. κατασκάψαι. καταῤῥίψαι.

Ἐ ρίψιμα, πῶσιμα. Ἐριωλία, ἅμαξα. Ἐριώδυνον, μεγαλώδυνον. Ἐριόδων, μεγάλους ἔχων ὀδόντας. Ἐριωλαί. αὐέμων συῤῥοφαί. αὖραι. πνοαί.

Ἐ ριώπιδος, εὐώπιδος. Ἐριωπίζομεν ἢ τεχνιτευόμεν ἢ σύμμικτα χρήματα ἔχον. Ἐριῶπις, μεγαλόφθαλμος, καὶ ἡ ἀγχίσου γυνή. Ἔριφος. τεῖχος. ἔπαλξις. Ἐρυκάζειν, σκοπεῖν. ὁρᾶν τὴν φυλακήν. Ἔρυθος φραγμός. Ἔρκει, χαλκείῳ τῷ τῶν ἀσπίδων κυκλώματι. Ἔρκεα, οἰκίαι τείχη φραγμοὶ σκηναί. Ἔρκείοις, τειχίοις.

Ἐ ρκίου διὸς τοῦ ἀσφαλίου ἢ τοῦ κατὰ πύλὴν οἰκίαν, ἔστι δὲ ὄρκος ξύλ, παρὰ Ἀθηναίοις. Ἔρκεσι, δικτύοις σοφοκλῆς ἀθάμαντι δολοτρόφῳ. Ἔρκῆται, οἱ σὺν ἀγρῷ οἰκέται. Ἐρκλωία, ἑορτὴ δήμιος.

Ἐ ρκη, ὅπλα σοφοκλῆς, χρώιλῳ. Ἔρμιον, κύκλος αὐλῆς. οἰκία. τειχίδιον. στεφάνη δώματος. Ἐρυθέπεζα, τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν πολυτελήματα πρὸς ἃ μὴ ἐπορᾶται εἶναι ἀκανθώδη ξύλα. Ἔρκος, ἀσφάλεια. τεῖχος πρόβολος. προφραγμὸς ὡς πῶν ὀδόντων τὰ χείλη. Ἔρκος, ἤγουν φραγμὸς ὡς οἱ αἱμασιὰς λέξοντ' ἀλῶσαι ἔμμεναι ἔρκος, καὶ λίνον ὄρκει κωλύξουσιν. Ἔρμα, ὄρθισμα ὄρυγμα, ἢ πλήθωσμα καὶ ἐπικυματιζόμενον ὥστε μὴ βλέπειν τόπον τῆς θαλάσσης, ἢ ἀκρεῶν ἀσήμων ἐπορμάτων φορβὴ μοι καὶ πῶ ναῶν ἔρεισμα σκεῖζον, καὶ πῶ σκήνωμα τῆς νεώς. Ἔρμῶ, παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα. οἷς παίζοντες, ὁρμαθίζειν λέγουσιν. Ἔρμιον, σύριγμα ἢ κόρδος. Ἐρμῶδες λόφος, τοὺς σωροὺς τῶν λίθων ὁρμᾶς, τοὺς ἐν τοῖς ὁδοῖς γινομένους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ ἑνὸς γαΐ.

Ἔ ρμακοι, αἰδοῖα φαλοὶ πέτραι ἢ αἱ μασταί. Ἔρμακον, ὄρνεον. Ἐρμάσαι, ἐλαφρῶς πολυτελίξαι.

Ἐ ρμάσει, μαλάττει. σκεῖζει. Ἔρματα, πολυφράγματα. ὑποδείσματα, οἰώτια ἀπὸ τοῦ ἔρεσθαι, καὶ ὐφαλοι πέτραι. Ἔρμειος, ἀπὸ δήμου. λέγονται γάρ τινες ὁρμειοι τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἔ ρμιον, σωρὸς λίθων. Ἔρμὴ, ἔξοδος. Ἔρμινύοντες, φράζοντες. Ἔρμινοι, σκιγνοί.

Ἐ ρμῆς, κήρυξ. Ἔρμῆς, ἀμύητος ἀθηναίοις ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ἔρμῆς. ἦν ὁρμὴν ἐν τῇ πῶσεως ἰδέασ' ἔλεγον καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ διὸς σωτῆρος καὶ ἐν τοῖς κλήροις. οἷον ἀγαθὸς οἰωνός. καὶ πέμαρος εἶδος κηρυκοφδές. Ἔρμῆς, τετράκεφαλος, ἀρισοφαήνης, ἐν τετράκλητι δὲ ἔφη παίζων κωμικῶς, παρόσον τετράκεφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τετόλῳ τῇ κεραμεικῷ ἵδρυτο. Ἔρμῆς τροφαῖος. ὁ τοῦ τροφίου τῆς ὕρας ἱδρυμένος. Ἔρμινα, πόδες κλίνης, ἀπὸ τοῦ ἐναίρεσθαι τῷ ἐνλάτῳ ἢ ἀπὸ τοῦ ὁρμᾶς ἐγγελύφθαι. Ἐρμόνη, καὶ ἡ δημήτηρ καὶ ἡ ὑρανία συρακουσίοις. καὶ θάλις ἐν κρήτῃ καὶ ἡ γυνὴ τοῦ μενελάου. Ἔρμῆς, τρόπος, τοὺς κλίνης.

Ἐ ρμοκοπίδαι, οἱ πολιτικὸν φαντες τοὺς ἑρμᾶς ἀθήνησιν ὑπὸ πεισιστράτου ἄρχοντος, τοῦ πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου. Ἔρμος ἢ ἑρμοὶ, δήμος ἀττικῆς, ἢ ποταμὸς λυδίας. Ἑρμοῦ, κλῆρος ὁ πρῶτος ἑλκόμενος, κλῆρος ἑρμοῦ νομίζεται. Ἑρμοχάριος, γῆ ἢ αἰγυπτος ἡ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Ἐ ρμοῦ ψῆφος τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἑρμαια.

Ἐ ρμώνιος χάρις, παροιμία ἀπὸ ὁρμωνος τοῦ λήμνου τυραννήσαντος ὃς ἐπελθόντων τῶν ἀθηναίων μὴ δυναμένος αὐτοῖς ἀνταποῦσθαι, ἔφη τὰ πρόσταγματα ὑπ' αὐτῶν ὀλίγα χάριν ποιεῖν. τάσεται οὖν ἐκ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι. Ἔρνατις, ἀνάδενδρος. Ἔρνη, κρέα, ἢ βλαστήματα.

βλαστήματα. ¶ Ἐρνοκόμων, παρὰ δεισαρίων.
Ἔρνος, κλάδος. στέλεχος. δένδρον εὐθαλές. βλάστημα. φυτόν. ¶ Ἐρνύτας, ἔρνη, βλαστήματα. κλάδοι.
Ἔρξεν, ἔπραξεν. ¶ Ἔρξιν, ἡ ἔδρια. ¶ Ἔρξον, ποίησον. πρᾶξον δῆσον. πνίξον. θῦσον. κώλυσον.
Ἐρόεντα, ἐπόρασα. ¶ *Ἔριοι, καινοί. ¶ Ἐρόδανα, ἔργα. ¶ Ἐροιάδαι, δῆμος τῆς ὑπποθοωντίδος φυλῆς. ¶ Ἔροιτο, ἐρωτήσειεν, ἐπύθετο.
Ἐρόμενος, ἔρω τῶν πυθόμενος. ¶ Ἐρωμένω, φίλω ἐρωτῶν τι. ¶ Ἔρον, ἐπιθυμίαν, αἰολικῶς, ἔρωτα.
Ἐρῶντι μάλα. λίαν πάνυ. ¶ Ἐροτήν, ἑορτήν. ἐροῦντες, λέγοντες κύπριοι. ¶ Ἔρουα, πορεύου ἀναπάυου.
Ἔροψ, ὄρνις ποιός. ¶ Ἔρπε, βάδιζε. ¶ Ἐροτὴ, ἑορτὴ πανήγυρις. ¶ Ἐρπέδοσα, ἐπίπεδος.
Ἕρπει, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ περὶ πατεῖ παραίνεται.
Ἑρπετὰ, τὰ ἄποδα. παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκέναι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἀνθρωποι. γήϊνα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα.
Ἑρπύζει, ἑρπυστάζει παρὰ τὸ πορεύεσθαι, μετὰ φθορᾶς βαδίζει ἢ πορεύεται. ¶ Ἐρπυλλὶς, τέττιξ.
Ἑρπύση, βαδίση. ¶ Ἑρπυσμὸς, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων.
Ἔρυγξ, τὸ ἔρκος τῶν πρασιῶν. ¶ Ἔρυμα, φρούριον, ἀσφάλισμα, κώλυμα. ¶ Ἐρυμία, ἀσφάλεια.
Ἔρρα, ζιζάνια. ¶ Ἐρράγη, ἐπάσθη ἐσχίσθη ἠνοίχθη.
Ἐρράδαται, ἐρραμμένοι εἰσίν. ¶ Ἐρράδατο, ἔρραντο ἐπέφυρτο. ¶ Ἔρρε δὲ ἔρρεε δὲ ἐλθὲ ὧδε. ¶ Ἐρραθάγει, ἐκράτει. ¶ Ἐρραθάμιζε, ἐρόφει. ¶ Ἐρράσθαινεν, ὕγραινεν κατέβρεχεν. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθάρη. ¶ Ἐρρεῶς, ταχέως. ¶ Ἐρραγέως, ταχέως.
Ἐρράς. κριός. ¶ Ἐρράχιζον, διέκοπτον. ¶ Ἐρράπτομεν, ἐβουλεύομεν. ¶ Ἐρραχώθης, ὑβρίσθης ἐραπίσθης. ¶ Ἔρρε, φθείρου ἀπαλλάσου. ¶ Ἔρρει, ἀπόλωλεν, ἔφθαρται, οἱ δὲ, ἔρρεεν. ¶ Ἐρείδων, τύπτων. ¶ *Ἐρρεγένοντο, ἔρρεψαν. ¶ Ἔρρεις, ἐφθάρης. ¶ Ἔρεξα, ἔπραξα. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθαρή.
Ἔρρεται, φθαρεῖται. ¶ Ἐρεθὸς, φθόρος. ¶ Ἐρρέτω, ἀπίτω, οἱ μωζέτω ὀλεσάτω. ¶ Ἐρρέξομαι, φθέγξομαι. ¶ Ἐρσήεντα, δροσώδη καταψυκτικά.
Ἐρρήσει, ἥξει εἰσελεύσεται. ¶ Ἐρρηφόροι, οἱ τῇ ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐρρήγασι, φοβοῦνται εὐλαβοῦνται. ¶ Ἔρρηγε. φοβεῖται. φρίττει.
Ἐρρίγοι, φοβηθείη, φρίξειεν. ¶ Ἔρρικεν, ἥκει.
Ἐρρίζωται, ἵδρυται. ¶ Ἐρρικνωμένον, ἐπιλωμένον. ¶ Ἔρριον, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον, ἔρριπτο ἔκειτο. ¶ Ἔρρον, ἔρρωτο ἀπολώλασιν. ¶ Ἔρρος, ὁ ζεύς.
Ἐρρύησαν, ἔβρυον. ¶ Ἐρύθημα, ἐρυθρὰ πυρά.
Ἐρύξει, κράξει. ¶ Ἐρυσάμενος, πασάμενος.
Ἐρύσομεν, ἑλκύσωμεν φυλάξομεν σώσομεν. ¶ Ἐρρώγασιν, ἐσχίσθησαν ὑγιαίνουσιν. ¶ Ἔρρωμαι, ὑγιαίνω νήφω. ¶ Ἐρρωμενέστερον ὑγιεινότερον.
Ἐρρῶσθαι, ὑγιαίνειν. ¶ Ἐρρωγότες, διεσκορπισμένοι. διεστῶτες. ¶ Ἔρρων, μεταφθορᾶς παραιγινόμενος ἢ μόλις παραγινόμενος ἢ φθειρόμενος. ¶ Ἐρρώοντο, κίνησιν ἐλάμβανον. ¶ Ἐρρωπίζομεν, ἴων ὀμφάλῃ τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχνεύεσθαι καὶ ἀματεύεσθαι κακῶς. ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς χόρτος καὶ ποικίλος καὶ βέβαιος, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πλέγματα κανᾶ, καὶ σεῖστρα κυρίως. ¶ Ἐρρώσαντο, ἐπάχυναν. ¶ Ἐρρῶσθαι, φράσαι. οἱ μόζειν, εἰπών.
Ἔρρωσο, ὑγιαίνου. ¶ Ἔρσαι, οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων καὶ αἱ δρόσοι. ¶ Ἔρσεα, ἐαρινὰ νέα. ἁπαλὰ, δροσώδη.
Ἐρσαίη, δροσώδης. ¶ Ἔρσεο, διεγείρου. ¶ Ἔρση, δρόσος, νοτία, ὁμίχλη. ¶ Ἔρση, ὁρμήσει.
Ἐρσήεις, δροσώδης, νεαρός. ¶ Ἑρσῆεν ἁπαλὸν δροσῶδες. ¶ Ἐρσήεντα, καλὸν ἔνιημον. δροσινόν.
Ἔρτις, κρημνός. ¶ Ἐρυγαὶ, ἐρεύξεις. ¶ Ἐρυγάστωρ, μεγαλογάστωρ ἐρυγήτωρ. ¶ Ἐρύγανον, ἐρευγόμενον. ¶ Ἐρυγεῖν, φωνεῖν. ¶ Ἐρυγὴ, ἔκβρασις φωνὴ βοήτις. ¶ Ἐρυγεία, ζῶον στάχυς, βοτάνη.
Ἐρυγηλὴ, ἐπίθετον ῥαφάνου. ¶ Ἐρυγμαίνουσα, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρύγαινον, ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς.
Ἐρύγμηλον, ἐρευγόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον μεγαλόφωνον, καὶ μέγα πρόβατον τέλειον. ¶ Ἐρυγμὸς, πόλεμος. ¶ Ἐρύεσθαι, σώζειν σῶσαι.
Ἐρύειν, ἕλκειν, πλήθειν. ¶ Ἐρυθινοί. πόλις καὶ χώρα ἐν παφλαγονίᾳ. καὶ εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἐρύετο, ἐφύλασσεν. ¶ Ἐρυθαίνει, πυῤῥὸν ποιεῖ ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ¶ Ἐρυθηλὰ, βαφή. ¶ Ἐρυθήνασ, βάψασ. ¶ Ἐρύθμισεν, ἐκανόνισεν. ¶ Ἐρυθρὰ πόλις ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐρυθραὶ, πόλιν ἰωνίας. ¶ Ἐρυθραίνετο, ἐρυθρὰ ἐγένετο πυῤῥά. ¶ Ἐρυθροδανωμένα, πυῤῥὰ, κόκκινα, πυροειδῆ.
Ἐρυίσκετο, ἔρρεεν, εἴχετο. ¶ Ἐρύκειν, κατέχειν, κωλύειν. ¶ Ἐρυκέμεν, τὰ αὐτά. ¶ Ἐρύκοις, ἀποκωλύοις. ¶ Ἐρυθρόπους, ὀρνέου εἶδος.
Ἐρύκεσθαι, κωλύειν. ¶ Ἔρυμα, ὀχύρωμα. φυλακὴ, κάλυμμα. φύλαγμα. ¶ Ἐρύμανθος, πόλις ἀρκαδίας καὶ ποταμὸς καὶ ὄρος. ¶ Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, μέγα ὑψηλὸν, καὶ ὀχυρὸν οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει ἢ σκοτεινόν. ¶ Ἐρυμνῶδες, λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχον ἢ ὑπερήφανον. ¶ Ἐρυμὸς, ζεὺς καὶ ζυγὸς καὶ ζεύγλη. ¶ Ἐρύμυλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. ¶ Ἐρυνὸν, σκοτεινὸν, ἠσφαλισμένον.
Ἐρύξας, ποιήσας, κωλύσας. ¶ Ἔρυξας, κατέχες ἐκώλυσας.
Ἐρύοντα, ἕλκοντα, κυρίως λύοντα.
Ἐρύουσιν, ἐρύουσιν ἑλκύσουσιν ἐξ οὗ τὸ κατέδονται, οὕτω γὰρ οἱ γῦπες ἐσθίουσιν. ¶ Ἐρυπομένη, κατεχομένη κωλυομένη. ¶ Ἐρῦσαι, καθελκύσαι, καταχεῖν.
Ἐρύσαιτο, φυλάξαιτο. ¶ Ἐρυσάμενος, ἐκπάσας ἑλκύσας. ¶ Ἐρυσάρματες, ταχεῖς ταχεῖαι καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα. ¶ Ἐρύσατο, ἔσωσεν. ¶ Ἔρυσεν, ἔλυβεν. ¶ Ἐρύσειεν, ἑλκύσειεν, φυλάξειεν.
Ἐρυσίβη. νόσος, τίς ἀέρος ἐπιγενομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς. ¶ Ἐρύσιμον, κάρδαμον, ἄγριον. ¶ Ἐρυσίπτολις, σωσίπολος. ¶ Ἐρυσίπτολι. ῥυομένη τὴν πόλιν καὶ φυλάσσουσα. ¶ Ἐρυσμὸς, πόλεμος. ¶ Ἐρύσοντες, περιποιήσονται, ἑλκύουσιν. ¶ Ἔρυσος, πυρὶς κάλαθος. ¶ Ἐρύσταζεν, εἷλκεν. ¶ Ἔρυτο, ἐρύσατο, ἔσωσεν, ἐφύλαξεν. ¶ Ἐρύφαζε. κατεπάτησεν ἐτόξευσεν. ¶ Ἐέρχατο, καθειργμένοι ἦσαν.
Ἐρχανήεντα, πυλῶνα τὸν πεπυκνωμένον καὶ συνεχό-

μενον. Ε῎ρχο, ὄρχου, πορεύου.
Ε῎ρχεται, πίφρακται σωρέχονται. Ε῎ρχατος, φάλαγξ. Ε῎ρχατόωνται, σωρέχονται. Ε῎ρχεια, δῆμος Φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος. Ε῎ρχο, ἀπόρχου, ἔρχου. Ε῎ρχυθόντα, ἀνύσαντα πυκνούντα.
Ε῎ρχομαι, ἀπόρχομαι λέξω μέλλω λέγειν. Ε῎ρῶ, λέξω. εἶπον. λέγω. Ε῎ρωάζῃ, ἢ συχάζῃ. Ε῎ρωϊκὸς, ὄρνεον. Ε῎ρωϊὸς, εἶδος ὀρνέου. Ε῎ρωὴ, ὁρμή. ὑποχώρησις. ῥύσις. κώλυσις. Ε῎ρωσδόκᾳ, ἄμαξα. Ε῎ρωήσαι. ἠσυχάσαι. χωρῆσαι. κωλῦσαι. ὑποχωρῆσαι.
Ε῎ρωήσει, χωρήσει. ῥύσει καὶ τὰ ὅμοια. Ε῎ρῴη, ὑπεχώρει ὑποχώρει. Ε῎ρωϊ, ἔχοντι. Ε῎ρωϊα, ἐρωμένη. Ε῎ρωκε, κώλυε. Ε῎ρομαίσι ἐρωτῶσι.
Ε῎ρώμεθα, ὀρωτησώμεθα. πυθώμεθα ἀγαπῶμεθα.
Ε῎ρωμένη, ἀγαπωμένη, ἀγαπηθεῖσα. Ε῎ρώμενος, ἀγαπώμενος. ἐρωτήσας ὀξὺ τὸ ὄ. Ε῎ρομένους, ἐρωτῶντας. ἠγαπημένους ὀξὺ τὸ ῶ. Ε῎ρωμήσει, ῥωμαλέως καλίσει. Ε῎ρῶν, ἐρωτῶν, ποθῶν λέγων. Ε῎ρωπεύομεν, προεπωλοῦμεν. Ε῎ρως, πόθος, ἀγάπη φιλία. Ε῎ρωήσει, ῥύσει. Ε῎ρωσις, ἐρώμενος.
Ε῎ρωτι προθυμία. Ε῎ρώτιον, ἐρώμενον ταραντίνοις.

ΤΟ῾ Ε῍ ΜΕΤΑ῾ ΤΟΥ῾ Σ῍.

Σαθρεῖν, σανατενίζειν. Ε῎σαθνύει ζειν, ἠσθένει ζειν. Ε῎ς ἀεὶ, διαπαντὸς. Ε῎σάκουσεν, εἰσήκουσεν. Ε῎σαλάλαζεν, ἐποτυίαζεν.
Ε῎σαμεν, ἐθεωροῦμεν λάκωνες. Ε῎σαν, ἦσαν ἐπορεύοντο. Ε῎ς ἅπαζεν, εἰς ἅπασαν. Ε῎ς αὐλίδα, ἐς τὴν λιμένα. Ε῎ς ἀῶ, εἰς μίαν ἡμέραν. Ε῎σαῶθεν, ἐσώθην. Ε῎σαώρασ, εἰς καιρούς. Ε῎σάωσεν, ἔσωσεν. Ε῎σβη, ἐσβέσθη. Ε῎σβηκε, πέπαυται πυέων ἐσβέσθη. Ε῎σβηνες, εἶδος ποτηρίου. Ε῎σβοδὺν, εἶδος παιδιᾶς ταραντίνοις. Ε῎ς γε μίας, κατὰ τὸ αὐτό. Ε῎ς δ᾽ ἄγε, εἰσήαγε δέ. Ε῎ς δε, εἰς δέ.
Ε῎ς δεκάδας, εἰς δεκανίσας. Ε῎ς δ᾽ ἑτέρας, εἰς ταύτην δὲ κωπλάτας. Ε῎ς δῆριν, εἰς μάχην. Ε῎ς δοκὸν, εἰς σανίδραν. Ε῎ς δραμύλιξον, εἰσδραμε. Ε῎σεβάσθησαν, συνεβάσμησι προσεκώμησαν. Ε῎σεβῶν, διαλογισμὸς κὴ ποταμὸς μωαβιτικῆς χωρίας ἄκαρπα.
Ε῎σεβάσατο θυμὸν, κατέπαυσε τὸ ψυχῆς ἐλύπησεν εἰς τὸν θυμὸν ἐμάτεξεν. Ε῎σεμάχθω ἐβλάβην ἐκολάσθην. Ε῎σήνασ, εἰς τετάρτην ἡμέραν. Ε῎*εισερνάζῃ, ἐγκλείουσιν. Ε῎σεσθαι, γενήσεσθαι. Ε῎σθλα, ὤρμησα. ἐφόρμησα. ἐλίασξα. εἰς φυγὴν ἔτρεψα. Ε῎σευαν ὦρχηντο ἐσωσύδαζον. Ε῎πεσφάσεται, λαθεῖν λάκωνες. Ε῎σέφθην, ἐσεβάσθην. ἠσύχασα. ἠχύθην ἀποφοκλῆς, παισδάλῳ. Ε῎σέχωτο, ἀθρόως προῄει σαν. Ε῎σηγένη. Ε῎σηγάθεον, ἄγαν θαυμαστόν.
Ε῎σηκάσθεν, σωσεκλείσθησαν κατὰ σηκοὺς ἐλάθησαν. κυρίως ὠδὶ προβάτων. Ε῎σήλατο, εἰσῆλθε λαβὼν, ἢ ἔσεισεν κατέβαλεν ἐτίναξε. κατέπεσεν.
Ε῎σημήναντο, ἐφανεροποίησαν. Ε῎σημειώθη, ἐτυπώθη. Ε῎ις θάτυν, εἰς θεωρίαν. Ε῎σθενεν, ἴσχυεν.
Ε῎σθήματα, ἱμάτια. Ε῎σθιε, ἀπάλισκε ζῴαγε.
Ε῎σθλὰ, ἀγαθά. Ε῎σθλαί ξύλινα παίγνια ἅμα θυόεσσι καλὰ ἐσθλὰ ὀρθά. Ε῎σθοντο, ἔγνωσαν. Ε῎σθορεν, εἰσεπήδησεν. Ε῎σθος περίβλημα ἱμάτιον οὐδετέρως Ε῎σθ᾽ ὅτε, ἔστιν ὅτε ἢ ἴσως σπάνιον πολλάκις.
Ε῎σθων, ζώντων. Ε῎σάλλοντι, ἐκτείνουσιν, ἐκπέμπουσιν.
Ε῎σιγάθη, ἐσιωπήθη. Ε῎σιώθην ἐσώθην. Ε῎ς ἰωνιὰν, εἰς κοπρῶνα. Ε῎σιναμύρθυον, ἐσίνοντο, μεμωρημένοι ἦσαν. Ε῎σίνετο, ἔβλαπτεν. Ε῎σίνδυσιν, ἐσίμνειν. Ε῎σιτήριον, τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα. Ε῎σιτίσκοντο, ἐμέζοσιν τὸν σῖτον, ἤθιον. Ε῎σίχαι, συγχαρῆναι καὶ συμπηκτεῦται λάκωνες. Ε῎σκαζεν, ἐχώλαινεν. Ε῎ς καιρὸν, δικαίρως. Ε῎σκάλυσεν, ἐκένευσεν ὤρυσεν, ἀνελοχίζετο. Ε῎σκαλλον, ἀνεζήτουν ἀνηρεύνουν. Ε῎ς καλλογράφειν, καλλιγραφεῖν.
Ε῎σκατάμιζεν, ἐσκαφίζεν. Ε῎σκεν, ἦν. ὑπῆρχεν.
Ε῎σκίνλε, διέφθειρε διεσκέδασεν. Ε῎σκυβώρησεν, ἔβλαπτεν, ἐπεβούλευσεν. Ε῎σκίνωσεν, ὤκησεν.
Ε῎σκίπαντο, ἔγνωσαν. Ε῎σκίδαμαν, ἐπέτυχον λάκωνες. Ε῎σκίλνατο, ἐσκορπίζετο, ἐσκεδάζετο.
Ε῎σκιμπεν, ἐνέσκηπτεν. Ε῎σκίμπαντο, ἐσηρίχθησαν.
Ε῎ς κλείει, εἰσάγει. Ε῎σκλεπεν, διέτρεβεν. Ε῎σκληκώτα, αὐτὶ τοῦ προσλιπαρουῦτα ὠδὶ τῶν προξεναγομένων, οἱ δ᾽ ἀφληνήσονται νέδαν ἐσκληκώτα ὠδὶ τοῦ προξεναγομένων. Ε῎ς κλόπῆς, ὁ δοκιμαζόμενος.
Ε῎ς κλιτὸς, ἢ τῶν ὀχῶν ἀνάθρωσις σὺν συρακούσαις.
Ε῎ς κνάθαι, εὑρῆσαι. Ε῎σκον, ἤμελ. ὑπῆρχον.
Ε῎σκολυμμένον, ἀχρεσυρμένον. Ε῎ς κόρακας εἰς ἔρημον, εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον Ε῎σκοράκισεν, ἐλοιδόρησεν.
Ε῎σκορδινήθη, ἐχασμήσατο. Ε῎σκορόδισμένος, σκόροδα βεβρωκὼς ἀριστοφάνης σὺν ἀχαρνεῦσι παίζει, ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσιν οἱ θρᾷκες. ἅμα δὲ ὅτι παροξυόνται διὰ λέκηθος πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάτωσι τῶν σκορόδων. Ε῎σκόροδοι, τόρμοι. Ε῎σκουλεὸν, εἰς πὼ ξιφοθήκιον. Ε῎σκύζοντο, ἐμέμφοντο. Ε῎σκυθισμένης, κεκαρμένης.
Ε῎ς κύκλιν ται, διεσκεδασμένοι εἰσίν. Ε῎σκύλαν, διεσπάσαν. Ε῎σκύλευον, ἐγύμνουν τὸ ὅπλον.
Ε῎σκύλευσεν, ὁρμήμωσεν. Ε῎σκυλῶσθαι, ἀφ᾽ τοῦ σκύλου τὸ κεκαλύφθαι. Ε῎σθλῶν, ἀγαθῶν.
Ε῎σμαστόμενος, ἐμβαλλόμενος. Ε῎σμαντευόμενον, ζητοῦντα ὀρθυνῶντα ἀκηκοαθοῦντα. Ε῎σμέσον, τὸ δίκαιον. Ε῎ς μέσον ἀμφοτερόισι, μεσολαβήσαντε τὸ πρᾶγμα ἢ πὼ δίκιλο.
Ε῎ς μέσον σωήκεσαν, εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν. Ε῎σμενὴ, ὑπάρχομεν. Ε῎σμηλυμένος κατακεκομμένος.
Ε῎σμὸς, ὄχλος πλῆθος. σωναθροισμὸς, κυρίως δὲ, ὠδὶ μελιαστῶν ἀθροίσμαχος. Ε῎σμιον, νόσιμον.
Ε῎σμιονῶ, ὀζελυδύσομαι. Ε῎σμὸς, ὀδὸς. δεσμὸς. πλῆθος. κρῆτες. Ε῎σμυξα, ἐφθαρήν. Ε῎σμυρρίχμέναι, μεμυεισμέναι. Ε῎σμυρνισμόνον, διασμυρνήσαντα. Ε῎σμυρνισμένον, χρίσματα ἔχοντα σμύρνης. σὺν εσι μμιόνον. Ε῎σμωξεν, ἐπάταξεν, ἔπαυσεν.
Ε῎σο. γενοῦ. Ε῎σόβδην, εἰς ἐμφάνειαν. Ε῎ς ὅλεθρον, εἰς ἄδην. Ε῎σόμεθα, βιώσομεν. Ε῎σομένους, γεννησομένους. Ε῎σονται, γενήσονται. Ε῎σοπρον, πάντοπρον. Ε῎σόρα, ὄπιθεν ὄπισω. Ε῎ς ὁρμὴν ἔγχος ἐλθεῖν. σὺν ὃς βέλος γενέσθαι. Ε῎ς ἄν. μέχρις οὗ ἄχρι. Ε῎σόμεθα, ἐτυχασάμεθα.

Ε αἀσάθαι δὲ πολλοῖῶ. ἡ μὲν γὰρ ὕβρις ἀσάθη καὶ βυφαίνθη. ἡ δὲ διαφορεῖν τὰ οἰκεῖα. ἔστιν δ' ὅτε φθείρειν ἢ ὕφαινειν ἀφ' ἧς ἀσάθης. Ε ἀσαθεμιλίους, πεπυκνωμένους. ς πάνδοκον, εἰς ἣν πάντας δεχόμενον. Ε ἀσάιξαν, διέφθειραν. Ε ἀσαρχάνωσι, πλουτίλιξεν ἔδησεν. ἔσφιγξε. πρὸς πὼ ζώνην. Ε ἀσάργου, σὺν πλυσάσει ἦσαν. Ε ἀσάρθαι, δοῦ συγκεκεῖσθαι. Ε ἀσάρξεν, ἔασειρεν. Ε ἀσάσανο, εἴλκυσαν. Ε ἀσασμένη, γεγυμνασμένη. Ε ἄσειο. ἠκολούθεις. Ε ἀσερέθοντα, ἔασειρον. ἔασειρον. Ε ἀσίεια, δυτικὴ μοῖρα. Ε ἀσεξίδων, μῆλα σὺ λακεδαιμονία βρωτά τινα μῆλα. Ε ἀσίερον, ξένον ἢν ἐασίεραο ἤκοντα. Ε ἀσίερος, ἔασειρος. Ε ἀσερξάμην, ἠπείλησα ὠργίαθην. Ε ἄσειρον, κέλευθον πὼ ἐασίεραν ὁδόν. Ε ἀσερὸ ὀπίσω, εἰς ἢ μέλλον. Ε ἄσειρος, ὁ ἀσὴρ ἔασειρος ὃς κάλλισος. Ε ἄσερχεν ἢ πεισεν, ἤλασεν. Ε ἄσετε, ἔασετε. ὀβυγεῖαθε ἀκολουθεῖτε ἰσορεῖτε ἀκούσατε. Ε ἄσετο, ἠκολάθησεν. Ε ἀσθυσεν, ἐτάχυνεν. Ε ἀσῆλη, ἱκέτευσε πρὸς πολίαν ἀφίκετο. Ε ἀσπνθύζε, *ἠξέρουτο. Ε ἄσισε, προσηνεγκεν. ἔδυσεν. Ε ἐς πλησίον ἄλλον. εἰς ἄλλον ἢν ἐγγὺς πρὸς ἣν πλησίον. Ε ασοθερτὲς, πόθεν ἥκεις. πάφιος. Ε ἀσόμεθα, ἠκολουθήσαμεν. Ε ἀσόμενοι, ἀκολουθοῦντες. Ε ασομένου, ἀποσωῶτος αἰρπάζοντος. Ε ἀσόθηρεν, ἀσφάλισεν. Ε ἀσόζετ, ἐκτένισεν. Ε ἀσυρκοείζομεν εἰς πῦρ ὀβηράνομεν. Ε ἄσας, καθίσας. ασάμενος, σὺνυσάμενος. Ε ἄσαθαι. πδιβαλέαζ. Ε ασεθαι, σὺνέχεσθαι. Ε ἀσὶ, ὑπῆρχεις. Ε ἄσεν, σὺνδυσεν. ἔδυσεν. ἐνέδησεν. Ε ἄσθυαν, ἐλίωκον. Ε ασθύαντο, ἤρχοντο. Ε ἀσθύαντο, ἔρχεσθαι ἐλίωκον ὥρμων. Ε ἄσθυται, ὥρμηται. Ε ἀσήματο, ἐλύπησεν. Ε ἀσὴν, βασιλεύς. ἡγεμών. Ε ἄσῆαι, ἐκχέαι. Ε ἀσῆι. ἐχούσῃ. Ε ἀσῆποι, μαίνεις. Ε ἀσεται, μνήσεται. Ε ἄσῆται, ἔσαι. Ε ἀσίνθυσεν, ἐσίμινεν. Ε ἀσίταλα. πρόσοδος ἐμπόλι. ασο, σὺνδυσο. Ε ἄσὸν, ἱμάτιον. Ε ἀσομιλίον, τὸ θορυβομιλίον ὡρμημένον. Ε ἀσομιλίοις, μεταχενεσέροις. Ε ἀσοῦαθαι, σὺνέχεσθαι. Ε ἀσυμιλίον, προθυμούμενον. Ε ἀσυμιλίως, ταχέως. προθύμως. ἠπειγμένως. Ε ἄσυνο, ἐπερθύοντο ὥρμων. ασυνο, ὥρμησεν. ἔθανεν. Ε ἀσύτδρον, ἰχυρότερον. Ε ασυρθύφν, βλοσυρὸν δοκρόν. Ε ἀσύλα, ἀφῆρει ἐσυνηρθύετο. Ε ἀσκύλθυεν, ἐγύμνου ἐλάμβανεν. Ε σαθθυμένος, ἠρέμα ς ὡσὸ πυρὸς ὀπτημένος, σαθεῦσαι γὰρ ἐ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνει κρέασ' ἢ ὀπτῶ. Ε σὰ, σὺνδύματα. Ε ἔσαι, γένησται, ἢ μέχρι τέλος. σαι μὲν, ἔσαι δή. Ε ἔσακε, κεῖται. Ε ἐσάλαξεν, ἔσαξεν. Ε ἔσαμεν. ἐσήκαμεν. Ε ἐσάμεναι, ἐσολισμένοι ἢ οὖσαι. Ε ἔσαλοπία, ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ ς ὡσὸ τὰ ρωτίνων. Ε ἐσαλάσθαντο, ἐσολισμένοι ἦσαν. Ε ἐσάμενον, πδρίσειλον. Ε ἔσαζεν, ἔραινεν. Ε ἐς' αὖ, ἕως οὗ, ὅτε αὖ, ἡ ἔσησαν. Ε σαότατα, ἰσάμενα. Ε ἔσασιν, ἐσήκασιν. Ε ἔσασαν ἐσδύνεισαν, σαθμῷ. Ε ἔσατο, ἐκάθητο. ἔσὲ, ὑμεῖς. ὑπάρχετε ὀξυτόνως βαρυτόνως δὲ γίνεται.

Ε σείρωται, σωσέληται. σωσέσσαπται. Ε σείλατο, ἔπεμψεν. Ε σείλεν ὁμοίως. Ε σείλαντο, σωσέσειλαν ἢ ἀπέσειλαν. Ε σελσεν, ἔσειλεν. Ε σέλλετο, ἡτοιμάζετο. Ε σελμίνον, ὀβεφθαρμένον. Ε σελώθη, ἐπάγη. Ε σεφαίνται, περιέχει. Ε σέφθαι, κεκοσμῆσθαι ἐστεφανῶσθαι. Ε ἔση, σολὴ κύπριοι. ἡγέρθη ἵσατο. Ε σηλίτενται, δεδημοσίδυται. Ε σήλωτο, ἐστήκει. Ε σήξεται, σταθήσονται. Ε σηρίξαντο, σὺνῆρεισαν. Ε σηρίσατο, ἐστερέωσεν. Ε σησαν, εἵλοντο. Ε σία, ζωμὸς ἢ οἰκία. Ε σιάθη, δυωχίθη δυφράθη. Ε σιᾶκα, ἡ πάλαι παλαντία ὀνομαζομένη. Ε σίαι, θυόμεναι ἦσάν τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόντε ἦν μεταδοῦναι ἢ ὀβελεκεῖν. Ε σιαῦ, ῥέφειν, αἰρισεύειν. Ε *ἔσησεν, ἤυφρανεν. Ε σίασις, δυωχία ζοφὴ οἰκία. Ε σίασο χῶρος, μέρος τοῦ ἡπατος σὺνδυτικῆ. Ε σιατὴς, ὁ δοκιμαζόμενος. Ε σιατορία, δυωχία. Ε σιάτων ὁ δηφπίζων, εἰς δύφροσυνην καὶ δυωχίαν καλῶν ἤγουν φοβῦς. Ε σίβακα, πεπάτημα. Ε σιᾶχος, οἰκουρός. οἰκώναξ· καὶ ζοὺς παρ' ἴωσιν. Ε ἔσιβεν, ἐπάλαιεν. Ε σιγμσύνην, οἰκίαν ὑποκειμένην χρεώστας. Ε ἔσίη, πῦρ καὶ ἡλὴ καὶ ἡ θεός. Ε ἔς' αρα, ἔστιν ὡς ἔοικεν. Ε σίχεται, ὄρχεται. Ε ἔσίχρον, ἐβάδιζον. Ε ἐσιχόντο, ἐπορθύοντο· ἠκολούθουν· εἰπονο· σοιχηδόν. Ε σιώμνοι, ἐθέλοντες δυωχούμενοι. Ε ἔσιῶν, ἀφισοποιῶν. Ε ἔσιῶνος, ἀφισοποιοῦντος. Ε ἔσο, περιεβέβλητο. Ε ἔσοιβασμσύνη, συγκειμένη, σωθεσις. Ε ἔσονα, σὺνοτε παρὰ παραντίνοις. Ε ἔσόμφασα, ἠλαζονθυσάμην, σόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονία. Ε ς ἣν λιμένα, εἰς ἣν λιμένα. ἀρισοφαὴς σὺβαβυλωνίοις ὡδὶ πὼ παροιμίαν ἀπτικῶς ἐς λιμένα· οἱ γὰρ ἀθηναῖοι σωτόμως ἤλαυνον καταπλέοντες ὅθ' ἡ θεωρεῖσθαι ς ὡσὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Ε ἔσορα, ἡ κοίλωμα τοῦ ἁρματίου ἤτοι ζυγοῦ σὺνθα ὁ ῥάχηλος τοῦ ἵππων σὺντίθεται, ἢ ἣν πρῶτον κεῖνον τὸ ῥυμοῦ· οἱ δὲ κατὰ αἰρίσαρχον, ἣν παίσαλον ἣν πεπηγότα ὡδὶ ἄκρον τῶν ῥυμῶν ὡδὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὰ ζυγόδεσμα. Ε ἐσόρεσαν, ἔσρωσαν. Ε ἔσορέθη, ἐσορήθη. ἐσρώθη. Ε ἐσόρχαξον, ἐκλθον. Ε ἔσρέβλου, ἐβασάνιζον. Ε ἔσρατόωντο, ἐσρατοπεδεύοντο. Ε ἔσρῆνος, σειρῆνος. Ε ἔσυγμαι, κατασύγνωμαι. Ε ἔσυγεν, κατεπλάγη. Ε ἔσυρον, ἔδυσαν. ἐμίσησαν, κατασύγνασαν. Ε ἔσυφέλιξε, διέσεισε. προεπηλάκισεν. Ε ἔσω, γνέαθω. Ε σωρσφὴν ἔμβολος. γόμφος. σύλος· σὺῷ ὁ ζυγὸς προσδεῖται. Ε σύλα, ἐγύμνου. ἀφῃρεῖτο. Ε σύλθυον ἐσκύλθυον. Ε σφάδιζον, διπῷρουν, ἐφρόντιζον. Ε σφάλιξεν, ἔσφηλεν. ἔδησε. σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός. Ε σφαλῶ, δημαρτήκει. Ε σφάγιζον, ἐσθύνουν. μετὰ γόφου ἤχουν. Ε σφηκωμένον, ἐσφιγμένον. Ε σφήκωνῶ, ἐδέδεντο, ἐσφιγμένοι ἦσαν σωεσφιγμένοι. Ε σφιλεν, σφαλῶσαι ἐποίησεν, κατέβαλεν. Ε σφήκωνται, κατατεπλεγμένοι ἦσαν ἢ συνεσφιγμένοι. Ε σφοινικίδα, αἵματι ἐρυθρὴν ποιῆσαι. Ε σφρεάτου, σὺτι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων ἀθήνησιν σὺ φρέατος λεγόμενον, σὺθα ἐκρίνονῶ οἱ φυγάδες οἱ φράσαντες σὸ

τῇ φυγῇ ἀκηδύσιον φόνον ἐσῶτις ὠδὶ τοιόιον.
Ε σφυται, εἰς πέμπεται. Ε χαλάα. λυπεῖται.
Ε χάρα, βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκλίθου ὑψού μενος. ἢ ἐ
σία σιδηρᾶ* φακαρᾶια τὸ πῦρ καὶ ὁ τόπος αὐτ χῦτό
πους, ἢ πυροφόρον σκεῦος. Ε χάραι, πυραὶ ὠδὶ
ἐσθέφους ἀνθρακιαὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φύσεις ὀζώ
σραι πλάτωνα. Ε χαρείτην, ψωμὸν ὠδὶ κλιβά
νου. Ε χάριον, κοῖλον ξυματήριον. Ε χα-
ρός, χεῦς. Ε χαρείτης, ἄρτος ἐγκυρυπτός.
Ε χατιὰ, ἄκρον τὸ ἔχατον μόριον χωρίου, τὸ σωάπτον
τοῖς ὄρεσιν ὀρθμία. Ε χατὴ, ὀρθμία· ἄκρα τελευ
ταία. Ε χατον, ἐσώτατον, πρῶτον, τελευταῖ-
ον, ὕστερον ὕστατον. Ε χαῖος, μυσῶν παροιμία ἰῶ
ὀζηγοῦσι τοιοῦτος μετὰ τρωῖκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπί-
ας πρὸ ἑλλάδα κατακρύπτων, μαντευομένων πρὸ
τούτων χῆσαι πρὸ πυθίαν ὠδὶ τὸν ἔχατον μυσῶν
πολεῖν. Ε χάτης ἐπιφραγόντης, ἄκρως.
Ε χυπέχων. Ε χθιζίζομεν, ἐλπίζομεν.
Ε χων, λίασε, δυχερές τι διέλυσεν ἐτοίμως εἶπεν.
Ε χεθεν, κατέχεν. Ε χεθέτην, σωέχον. Ε χεν,
ὑπέχεν, ἐπέχεν κατέχεν. Ε χελίνασεν, ἐφλυαρί-
Ε χετλίασεν, ἤλγει, ἐλίαστο. Ε χεν, κατε (σεν.
χέθη κηλούθει. Ε χεῖρα, παραχῆμα. Ε χον,
προέχον, κατήχθησαν. Ε χονθ, κατεχέθησαν
ἐπαύσαντο. Ε σω, σὺ ὀρς σῴδυ. Ε σωλίωθυ
όμεν, συμπθυεφθρόμεν. Ε σωματώσασθαι, εἰ
σηγήσασθαι. Ε σπρον, κάρπρον. Ε σωρῆαι.
ὑπουργῆσαι ζοὺς αὐτούς. Ε σωσεν, ἐρρύσαθ ἐλυ
τὸ Ε μετὰ τοῦ τ. (φώσατο.
τραβλιζον, ἔφωγον. Ε ταὶ, ἀληθῆ ἀ
ι γαθά. Ε τάζεσθαι, ἀριθμίζεσθαι. κρί-
νεσθαι. βασανίζεσθαι. Ε ται, ἑταῖροι,
σωήθης, πολῖται, δημόται, φίλοι. ἑπίκουροι.
Ε ταίρα, φίλη πόρνη καὶ ἑταιρεύουσα. Ε ταίρας
ἱδρὸν τῆς ἀφροδίτης ἀθήνησιν ἀφ᾽ ὧ τὰς ἑταίρας,
καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. Ε ταιρήσας, πορνεύ-
σας. Ε ταιρῆος, ζεὺς ὁ κρίτης. Ε ταιρίζειν,
συνεργεῖν. Ε ταιρικῆς, πορνικῆς. Ε ταιρι-
κὸς, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. Ε ταιρίσδων, πορ-
νῶν. Ε ταιρίσαιτο, σωφρονῶν λάβοι.
Ε ταιρίσσιαι, τειχάδες. Ε ταιρίσιον, προσλά-
βοιτο. Ε ταῖροι, φίλοι κατὰ πρᾶξιν πάροντες, ἑταῖ
ροι καὶ σωφρονοῖ, ναῦται. Ε ταῖρον, σωφρονῶν
φίλον παράνυμφον. Ε ταῖρος, ὁ φίλος.
Ε τροφθαλμος, μονόφθαλμος. Ε τάρη φίλη, ἡ περ
σεφόνη. Ε τάθη διέτειβεν, ἐτάθη, ἢ πολώθη ἐ
κρεμάθη. Ε ταλαπωρήθη, ἐκακοπαθήθησεν.
Ε ταλαίσα. τάλασ᾽ ἄθλιος παρὰ δ᾽ Ὁμήρῳ τὰ ἀ
βούλητα, ἐθρήνησα. Ε τάλασα, ὑπέμεινα.
Ε τάλασιν, ἐτόλμησεν ὑπέμεινεν. Ε ταμεῖον, ἐξω
σταμῶν. Ε ταμον, ὁμοίως. Ε ταινιλεγέως,
μακροκοιμήτου, Ε ταν, θέριζον, ἐθέρεμον.
Ε ταινὸν, ἀληθῶς σφόδρα. Ε ταν ταλίχθη, ἐσείσθη.
Ε ταν τάλιζεν, ἔζεμεν. Ε τανύθη, ὀζετανύσθη ἢ
πολώθη. Ε τάρβ. ἐδειλίει. Ε τάρη, φίλη.
Ε ταίρη, σωφρονῶς. Ε ταιρίασθ, ἑταῖρος συνεργὸς
γένοιτο. Ε τάρτη, ἐπολιόθη. ἐκηρέωθη. Ε τας,
ζοὺς κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἴκους καὶ πολίτας. Ε τά-
σεο, ζοὺς ἢ βάσανον. Ε ταισμὸς, ὀζέτασις. ἢ ὁ ἀρι
θμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. Ε ταυτῶς, ἁλη
θῶς. Ε ταφον, ἐθαύμασεν ἐθάμβησεν. Ε τὰ,
ἀγαθὰ ἀληθῆ. Ε τὰ, τύχη. ἀγαθὴ τύχη.
Ε ταὶ τύχαι, ἀληθεῖς τύχαι Ε τεθήλει, ἔθαλλεν.
Ε τεθήπια, ὀζεεπλάγην ἐθαύμασα. Ε τεθήπει, ὀζε
πέπληκτο ἐθαυμάκει. Ε τεια, ἐπίτεια. νέα.
Ε τειον, τὸ κατ᾽ ἔτος ἐτήσιον. Ε τειρε, κατετρύφα ἡνία.
Ε τεκμήραθ, ὠδὶ τέλος ἦγαγον. Ε τεκμηρίωσεν,
ἐβεβαίωσεν. Ε τεκνώθη, τέκνον ἔλαβεν. Ε τεκλή
νατο, κατεσκεύασεν. Ε τέκτονον, κατεσκεύαζον οἱ
τέκτονες. Ε τέλεθεν, ἐγένεθ. Ε τέλφ, ἐτέτακθ.
Ε τελέεσ, σωετελέτο. Ε τελλεν, ἔπεσεν. Ε τε
λέωθη, ἐγένετο. Ε τελέωθησαν, μετέλαχον, ἐκοινώνη-
σαν. Ε τέλεσεν, ἔλαβεν, ἐπλήρωσεν. Ε τελ-
λεν, ἔλεγεν ἐπέταστεν προσέταττεν. Ε τελεσιούρ
γει, ἐτελείου, ἔτελλεν. Ε τέλει, ἐλάμβανεν ἐπλή-
ρουν. Ε τελὶς, χρύσφρυς ὀ ἰχθύς. Ε τεμεν,
ἠμελγεν. Ε τειοβατάσθαι, γένος ἀθήνησι πάνυ λαμ
πρόν. Ε τεόκριτες, οἱ αὐτόχθονθ. Ε τεὸν, ἀλη-
θὲς, ἐπέτειον. ἴδιον. πρόσφατον. Ε τεολμώων, τῶν
αὐγενισίως δουλευόντων. Ε τεραλκέα, δῆμον τοῖς
ἑτέροις πρὸ ἀλκὴ διδοῦτα ἢ τὸν παρεχόμενον ὅ-
λον εἰς βοήθειαν. Ε τεροκλέα, νίκην. ἑτεροκλινῆ.
ἑτερορρέπη, πρὸ τοῖς προτέροις νενικημένοις ἀλκὴ
ποιησοῦσαν. Ε τερεσκεφαλαῦ, παραφρονέν.
Ε τερημένοι, διηλλαγμένοι παρ᾽ ἡμέραν. ζῶντες.
Ε τερήμερος, ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν. Ε τε-
ρήρεφθμος, οἱ μονόζοπος. Ε τερήρεα, ἀμφίβολα
Ε τρήσας, ὀρνεύσας. Ε τροκλινὲς, ἐφ᾽ ἑτέρῳ ἕτε
ρον κείμενον κανόνι. ἐκατέρωθεν βεβλημένοι νῆ συνέ
χοντες. Ε τρόχαθος, σκληρόστομος ἀπειθὴς ἐπὶ
τῶν ἵππων. Ε τροζύγιοι, οἱ μὴ συζυγοῦντες.
Ε τρογενὲς, ἀλλογενὲς ἀλλόφυλον. Ε τρόδοξος,
ὁ αἱρετικός. Ε τροδοξία, ἡ ἄλλως δοξάζειν ἢ περ
ἔχει ἡ ἀλήθα. Ε τρόθρουν, ἀλλόφυλον. Ε τε-
ρῖον, ἀλλοῖον. Ε τρόιος, ἄλλως πῶς. Ε τροκλινὲς, πλάγιον κατερρεπές. Ε τροκλείης, τοῦ
ἑτέρου κλείους. Ε τρον, ἄλλον, ἢ ἀλλοῖον, ἢ οὐ τῶν
δυοῖν, ἢ ἀριστερῶν. νέον δίβυτρον. Ε τερομάχαλος,
χιτὼν δουλικὸς βρατικός. ἀφ᾽ ὧ πλ ἑτέραν μαχά
λην ἔχειν ἐρραμμένην. Ε τρον πόδα, τ᾽ οὐαρόδα.
ἡν δύνυμον. Ε τροῤῥεπῆ, ὃ ἢ ἕτερον ῥέπον κὴ
θαῤῥοῦν. Ε τερόρυσμα, ἀνόμοια. Ε τερόμυνος, δί
κη ἐς ἣν αὐτίδικοι ἐκ ἦλθον. Ε τέρορεν, ἐρύπτησεν,
ἐνέλυμεν ἔτιμεν, ἔφρασεν, ἔξυσεν. Ε τρώσε, εἰς
ἢ ἕτερον μέρος. Ε τρότυχα, ἀσύμφωνα.
Ε τρουίδα, χρυβλίον καινόν. Ε τρόφθαλμος,
μονόφθαλμος. Ε τροφυὲς, ἀλλοφυές.
Ε τρόφυλος, ἀλλόφυλος. Ε τῤῥατο, ὀζηραίνετο.
Ε τρσεν, ἐφόβησεν. Ε τρσετο, ὀζηραίνετο.
Ε τρώθεν, ἀλλαχόθεν ἐκ τ᾽ ἐναντίας, εἰς ἢ ἕτερ) μόρος.
Ε τρώσε, εἰς ἢ ἕτερον μόρος. Ε ταισιν, ἑτέροις
πολίταις. Ε τυξάφησαν, ἐκλιναν. Ε ται,

οἱ πολῖται. Ἐτέταλε, σὺν τεταλμένον ἰῷ ἐπετέ
ταπτο. Ἔτεμε, κατέλαβεν, εὗρεν. Ἐτετά
χαντο, τεθραμμένοι ἦσαν ἢ τεταγμένοι. Ἐτετά
χυντο, ὁμοίως. Ἐτετεύχατο, πεποίηκεν.
Ἐτέτυκτο, κατεσκεύαστο ἰῷ. Ἐτέτυξο, ἐτύγχα
νεθ. Ἐτέτυπτο, ἀληθὲς, ἢ ἀληθῶς. Ἐτέτυ
κτο, ἐτυχε, κατεσκεύασεν. Ἐτέτυχε τὸ αὐτό.
τευχεν, ἐποίει. Ἐτέφρισεν, ἐνέπρησεν.
τεωγεῖ, ἀληθεύει. Ἐτεωνία, ἀληθῆ, ἐτεώνιον
ὡσαύτως. Ἐτεῶν, πόλις βοιωτίας. Ἔτη,
χρόνοι. Ἐτήσιον, κατ' ἔτος γινόμενον.
τήτυμος, ἀληθὴς. ἐτητύμως, ἀληθῶς. Ἔτι,
πάλιν, ἀκμὴ. ἐταρχύσωσιν, αὖθις θάψωσιν.
τίμησεν, ἐτίμησεν. Ἐτιμήνισε, ἔθρεψεν.
τίθεσαν, ἐτρόφησαν ἐτιμήνισατο. Ἐτιμησάμην,
τιμῆς ἄξιον ἡγησάμην. Ἐτιμογράφησεν, ἐγρά
φως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν. Ἐτίνα
ξεν, διέσεισεν. Ἐτίομεν, ἐτιμῶμεν. Ἐτίσας,
ἐτίμησας. Ἐτίσατο ἐτιμωρήσατο. Ἐτέτα
ειεν, ἔτεινεν, εἶλεν. Ἐτέτταλον, ἔτρεφον,
τιτθίει, ἐτίμα. Ἐτιτρωσκόμεθα σὺν βαλλόμεθα.
τήτυμα, ἀληθῆ. ἢ ἀλλαχοῦ. Ἔτλης, ὑπέμεινας.
τμαγον, ἐφοβήθησαν ἔτμον. Ἔτμηξεν, διέλαν
διεσκέδασεν. Ἐτυήρυσις, ἔπαυξεν ἀριστοφάνης
αὐτὶ τῆ φαύλα πλὴ σανίδα πλὴ ἐτυήρυσιν, ἐκπὸν πα
ρὰ τὸ ἔτος, ἔστι δὲ ἐτυήρυσις ἡ ζωμάρυσσις ἐτυίτας,
ἀρ' τος οὕτως ὁλεκιθίτας. Ἔτυπος, δρεγμὸς ἔλφι
μα θηρῶδες καὶ εἶδος ἐασείᾳ. αὖτην δὲ, πῦρ ὡσεὶ φῶτα
μὸς χαίμενον σὺν σικελία. Ἐτοιμος, εὔροπος, εὐ
ρεπισμένος, ταχύς. Ἐτονθόρυζον, ἐλεμθύζον.
τόπαζον, ὑπενόουν ὑπώπτευον. Ἔτρεφον, ἔθρησεν
ἔζωσεν, διέζησεν. Ἔτος, σωσωτός. Ἐτός μά
την. Ἔτουσα. σαλαγμός. Ἐτράπην, παρέ
ζεψα ἀλλαχόσε. Ἔτραπεν, σύηκα. Ἐτράπετο,
ἐτρέπετο. Ἐτρεψεν, ἐπέζεψεν, ἠπάτησεν, πα
ρέζεψεν ἀρχίλοχος. Ἔτρεμεν, ἐφοβήθη. ἔτερ
βον, κατηνήλισκον. Ἐτετεύκοψεν, εἰς τετρακόδας
σὺν έγραψε σικέλοι. Ἐτρέφαθ', ἐφυλάξευσεν.
τίβλω, σωσεῖβλω. Ἐτράπωσεν, σὺν κινσε κατέ
βαλεν. Ἐτροφοφόρησεν, ἔθρεψεν. Ἔτρυγεν,
ὠξηράνθη ὑπὸ λίμνης. Ἐτρύφη, βύλάθη διέπε
σεν. Ἐτρύχοντο, ἐπαλαιπώρησαν. κατεπονοῦν
το. Ἐτρώθη, ἐπλήγη, ἔβλαψεν ἔφθει
ρεν. Ἔτυπανεν, ἔτυπτον. Ἐτυπισμένα, σεσει
σμένα. Ἐτυπία, βύσια. Ἐτυπῶν, ἐκτῶν.
τύγχανεν, ἐπετύγχανεν. Ἐτύθη, ἐσφάγη.
τυκτον, ἐτύγχανον. Ἐτύλιξεν, σὺνέλιγεν.
τυμᾶναι, σιτοποιῆσαι. Ἐτυμβολόχησεν, ἔθα
ψεν. Ἐτυμόσυρος, ἢ τὰς γλυκείας βαλανους ἔχουσα. Ἔτυμον, ἐτήτυμον ἀληθὲς. καὶ ἔτυμώ
νιον, ἀληθὲς. Ἐτύμως, ἀληθῶς. Ἐτυμπα
νίσθησαν, ἐκρεμάσθησαν ἐσφαιρίσθησαν. Ἐτύρω
θη, ἐσκληρώθη. Ἐτύφωσεν, σὺνέπρησεν.
τύχθη, ἐποίησεν, ἐγένετο. κατεσκευάσθη. ἐτελέσθη,
ἐπεποίηθη ἐτύχθης ἐγένου καὶ τὰ ὅμοια. Ἐτυφεν,
ἔθηγεν. Ἐτῶσια, μάταια. ἄπρακτα. ἀληθῆ.

Υ, καλῶς, ἰσχυρῶς, δασέως δὲ αὐτὸ ἡ αὖ
τῆς. Εὖχ, ἐπευφημισμὸς ἡλιακὸς καὶ
μυστικὸς, καὶ ἕα. Εὐαγγέλια, μιμήματα τὰ κυρύγματα. Εὐάγγελος, ὁ δρόμης.
Εὐαγὲς, ἁγνὸν, καθαρόν. εὐσεβές. ὅσιον, εὔοπτον, ἅγιον.
Εὐάβαλον, εὐβάσακτον εὔπροσπέλαστον.
Εὐαγοῦς, θειοτάτης. Εὐάγωγον, εὐχερές. καλῶς εὐ
κόλως ἀγόμενον. Εὐαδεν, ἤρεσκεν ἢ ἀρέσκει.
Εὐαδὶς, εὔπνους. Εὐάδης, εὔπνευμος, οἱ δὲ εὐάης.
Εὐαεῖ, εὐκράτῳ. Εὐάζει, θρῴσκει καλῶς ὑμνεῖ ἐπι
φθέγεται. Εὐαής. εὐήμερος. Εὐαίων, εὐαγέρως, εὐμοίρως. Εὐαλῶς εὐχερῶς. * ἀηδῶς μλίως.
Εὐαλδὴ, εὐαυξῆ. Εὐαλωσία. δημήτης, ὅτι μεγά
λαος τὰς ἄλως ποιεῖ καὶ πολυρρεῖ. Εὐάλωτον,
εὐθήρατον. Εὐαμβρία, θεοσημία. Εὐανί. ὁ
μοῖος λύκος ἐνδῶν. Εὐανάκασα, ἡ δημήτης.
Εὐανορέαν, καλῆς ἰσχύος. Εὐανορία, πολίτης νέ
ων. Εὐανορίαν, ἀντὶ βαράζον οὕτως ἐκαλεῖτο
ἐν τῇ θεσπρωτίᾳ. Εὐανθεμον, ἡ αὐλεβόνη.
Εὐαὐ ἔχοι. καλῶς αὖ ἔχοι. Εὐανίος, ὁ μηδενὶ αἰτιώ
μενος, πρᾶος πειθήνιος. Εὐανύστατος, καλῶς ὑ
πάντων. Εὐαπόδεικτος, φανερός. Εὐαρέ
σαν, πάνυ ἀρέσκοντα. Εὐαρίητος, ὄνειρος, εὔτακ
τος. Εὐαρχῶ. ἄρξομαι. Εὐαρχίσασθαι,
ἀπάρξασθαι. Εὐαρὴς, εὔοπτος. Εὐιὰν, διό
νυσος. Εὐαφὲς, εὐμάλακτον. * Εὐαφίδισεν,
ἄφρονίτις σὺν αὐταῖς ἰσχυρός. Εὐάσκεται, εὐω
δεῖται. Εὐβεβικός, εὐσταθεῖ. Εὐβοίασ. μυ
χὸν, ἢ σπόγγον τὸν τῆς εὐβοίασ. Εὐβοῦς, ὁ παλα
μήδης * ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἢ ἐπίφθονος. Εὐβοΐης,
ὄνομα τῆς τυχίου μηδός. Εὐβοΐα, τὰ καστάνια.
Εὐβοσίης, εὐβοφίασ. Εὔβουοι, εὐβοφοι, εὐανθεῖς.
Εὐβουλοῦς, ὁ πλουτῶν, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ὁ ζεὺς
σὺνκυρλώμη. Εὐβουλία, φρόνησις σύνεσις.
Εὔβουλος, φρόνιμος σωφετός. Εὐγάλακτες, εὐβο
φοι. Εὔγαμος, ἐπίθετον ἀθηναίων. Εὖγε,
καλῶς ὁσίως. Εὐγενὴς, ἐλεύθερος τῷ γένει.
Εὐγένιος, εὐγενὴς ἢ εἴδος ἀμπέλου. Εὐγενέστατος,
εὐγενέστερος, τῷ γένει. Εὐγηρότατος, καλὸς γέ
ρων. Εὔγματα καυχήματα. εὐσέβεια. εὐσέβειαν.
Εὐγνάπτοις, καλῶς κατεσκευασμένοις. Εὐγνοίης, εὐ
μαθὴς, εὐγνωμόνως, εὐλιαθέτως. Εὐγνωμοσύ
νη, εὔνοια. Εὔγνωστος, δῆλος φανερός. Εὐδαιμο
νεῖ., εὖ πράττει. Εὐδαίμονες θεοί, θεοὶ μακάριοι.
Εὐδαιμονία, πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. Εὐ
δαιμονίζῃ, μακαρίζει. Εὐδαίμων, γῆ ἔχουσα πλοῦ
τον ἀραβία. Εὐδαλαγῖνθ', αἰχάειτες. Εὐδάμ
ναο, εὐδάμαστος. Εὐδάνεμος, ἄπλετος παρὰ ἀθη
ναίοις. Εὖ δ' ἀασίδα δέαθω, εὖ θετισάτω πλὴ ἀασί
δα. Εὖδε, καλῶς δέ. Εὖδε, ἐκοιμήθη. Εὐδαρκὴς,
εὐόφθαλμος. Εὐδείελον, εὔδηλον εὖ πρὸς δείλην κεί
μενον, οἷον πρὸς δύσιν εὔπόρειον. Εὐδειν, καθεύδειν
κοιμᾶσθ. Εὐδείπνοις, θυσίαις ἀθήνησιν. ἢ ἡ δίς γε
νὴς, ἢ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι πανδαῖαι, ἦσαν πανδαί.

Ἔυδεις, κοιμᾶσαι. Ἐυδήσει, ἡσυχάσει. Ἔυδια, εἰρηνικά. Ἐυδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. Ἐυδίαιον, τὸ γυναικεῖον μέριον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόκτον ἢ τὸν χείμαῤῥον ἐπιφημιζόμενοι. Ἐυδιάλλακτος ταχέως, καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. Ἐυδικίας, δικαιοπραγίας δικαιοσύνης. Ἐυδινὰ πραέα, πραέα. κατεσταλμένα. Ἔυδιον, ὃν ἡμεῖς σκεπτινὸν τόπον. Ἐυδιῶσαν, γαληνιῶσαν. Ἔυδιμητον, οὗ κατεσκευασμένον οὗ ᾠκοδομημένον.

Ἐυδόκησαν, ἐβούλοντο ἠθέλησαν ἠγάπησαν.

Ἐυδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ οὗ δεδόχεται προσαγορεύεται. εὐδοκιμεῖ. Ἐῦδον ἔλεγον ἐκοιμῶντο ἐκάθευδον. Ἔυδοντι, δαίρι πρῶτος παροιμία ἀπὸ τῆς εὔδοντι κυρτὸς αἴρει λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κυρτοὺς κάθωσιν. αὐτοὶ δὲ καθεύδουσιν ὁ δὲ κυρτοὺς αἴρει τοὺς ἰχθῦς κρατῖνος ἀντιλέγω. Ἐυδράνεια, ἰσχύς.

Ἐυδρῶς, εὐθέτως βεβαίως. Ἐῦδρῶσι, καλῶς ποιοῦσιν. Ἐυδυκήμερος, εὔστοχος. Ἐυδώρου σέλας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος. Ἔυεδνα, ἀγλαΐα.

Ἐυδωσὼ, ἡ ἀφροδίτη ἐν συρακούσαις. Ἐυέθωκεν, εἴωθεν. Ἐυειδέα, εὔμορφα. Ἐυΐους, διονυσιακούς. Ἐυείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι.

Ἔυεικτον, εὐπειθῆ. Ἐυεικτεῖ, εὐρωστεῖ. ὑγιαίνει.

Ἐυεικτῶς, σχετικῶς. Ἐυειμένος, εὐημερισμένος.

Ἐυέλιον, ἐλλιπὲς ἐν ἱερείῳ. Ἐυείρω, εἴπω.

Ἐυελίδης, αὐθάδης καὶ ὁ ζεὺς ἐν κύπρῳ. Ἐυελιέστερος, εὐκτωτός. Ἔυελον, εὐήλιον. Ἐυέμπτωτος, εὐχερῶς πίπτων. Ἐῦ ἐντύνασα, εὖ κοσμήσασα. Ἐυεξία, ὑγίεια. εὐφυΐα. Ἐύεξος, εὐφυής.

Ἐυεπὴς, εὔλαλος. Ἐυεπιβούλευτος, ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος. Ἐυεπίγνωστος, εὐκατάληπτος. Ἐυεργέα, καλῶς κατεσκευασμένα.

Ἐυεργεσία, ἥρα ἐν ἄργει. Ἐυεργέος, εὖ εἰργασμένου.

Ἐυεργέτης, ἀγαθοποιὸς ἢ διονύσου ἐπίθετον.

Ἐυεργία, τοραύη, εὐπιστία. Ἐυερκείας, ἀσφαλείας.

Ἐυερκέος, εὐστίχου εὐπεριβόλου. Ἐυερκὲς, ἀσφαλές. Ἐυερμία, εὐτυχία, ἔμπαλιν δὲ δυσερμία ἡ δυστυχία. Ἐυερμὴς, εὐτυχής. Ἐυερνές. εὐθαλές. καλῶς βλαστῆσαν. Ἐυερνέστατα, εὐστελέχη.

Ἐυερνεῖς, καλῶς βλαστάνοντες. Ἐυέρνης, εὐμήκης.

Ἐῦ ἔστω, εὐθηνία ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι καὶ εὐδαιμονία ὑπὸ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον, ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν εὐετήρια. Ἐυετηρία. εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. ἢ καλῶς διακεῖσθαι. καλοκαιρία. Ἐυῶδες, εὔυπνον, εὐήνεμον. Ἔυζηλος, τοῦ καλῷ ζηλουμένη.

Ἐυζωΐα, καλὴ ζωή. Ἐυζωΐου, καλῆς ζωῆς.

Ἔυζωνοι, εὔοπλοι. ἔνοπλοι. Ἐυζώνοιο, καλῶς ἀπὸ μέρους. Ἔυζωνος, εὔτοκος καλή. Ἐυζώνως, εὐστόχως, μὴ ἔχων φορτίον. Ἔυζωρον, εὐκέραστον.

Ἐυηγενέος, εὐγενοῦς. Ἐυηγενέων, εὐγενῶν, εὐδαιμόνων. Ἐυηγεσίη, εὐαρχία. ἐν μὲν δασέως παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι. ἐν δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονίας. ἦγον γὰρ τὸν εὐδαίμονα ἴωνες λέγουσιν. Ἐυηγορεῖν, εὐλογεῖν.

Ἐυηγορία, καλολογία, καλοῤῥημοσύνη. Ἐυήθεια, μωρία ἄνοια. Ἔυηθες, ἁπλοῦν μωρόν. ἀνόητον. ἀσύνετον. Ἐυήθης, βλὰξ, χρηστοήθης ἀνόητος.

Ἐυήθης, γυνὴ, καλὰς ὑπ' αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς.

Ἐυήθως, ἀνοήτως. Ἐυήκεας, τὰς καλῶς ἠκονημένας ἢ εὔηκες, εὐήκοον. ὀξύ. Ἐυεκτοῦν, εὖ ἠκονημένον. ἀκμάζον. Ἐυρωστοῦν, εὔπλευρον.

Ἐυηκέσταται, εὐήκοντες. Ἐυήκης, ἀκμάζουσα εὐεκτοῦσα. Ἐυήκοος, σωζόμενος εὐδαίμων.

Ἐυηκῶν, πλουτῶν εὖ πράττων. Ἐυηλάκατος, περὶ βέλη ἢ ἔργα εὖ πρεπής. Ἐυήμικτον, εὐπαγές.

Ἐυήλατον, καλῶς ἐληλαμένον, ἢ ἐλαυνόμενον.

Ἐυήλατος, ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος εὐέλατος.

Ἐυημερία, εὐδαιμονία. Ἐυημονία, ἐμπειρία.

Ἐυηνίνης, εὐήνου θυγατρός. Ἐυήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ὑπὸ μηδενὶ ἀνιώμενον πρᾶον. Ἐυηνέμους, εὐωδίνους καλοὺς ἔχει μαστούς. Ἐυήνορα, ἀγαθά. λαμπρὰ ὀνήσιμα. Ἐυήνορα, χαλκὸν τὸν εὖ εἰς ἄνδρας διατεθέντα ἐν τῷ καθοπλίζεσθαι.

Ἐυόρατον, καλὸν λαμπρὸν στίλβοντα. Ἔυηνος. ποταμὸς αἰτωλίας. Ἐυήνυτα, εὐκατόρθωτα.

Ἐυηπελεῖς, πρᾶοι, εὐήνιοι. Ἐυηπελία, εὐθηνία εὐεξία. Ἐυήρας ἵππους. εὐαιώτους καὶ εὖ ἡρμοσμένους. Ἔυηρες, εὐέλαστον, εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν. Ἐυηρημένοι, τετορευημένοι. Ἐυηρότατον, εὔδιον, καλὴ γῆ εὐήροτον εὔγειον. Ἐῦ ἴσθι καλῶς γίνωσκε. Ἐῦ ἤσκηται, καλῶς κατεσκεύασται. Ἐυητηρία, εὐδαιμονία. καλὸς ἐνιαυτός.

Ἐυήτριον, εὐκοίλιον Ἐυηφενέων, εὐπλουτούντων.

Ἐυηχὲς, εὔφωνον εὔφημον. Ἐυηχερία, εὐηρία. εὔπλοια. Ἐῦ θαλέοντι, εὐδαιμονοῦντι. Ἐυθαλεῖς. εὐθησαυροφύλακες. Ἐυθεῖν, ἐλθεῖν.

Ἐυασθενεῖν, εὐπαθεῖν. Ἐυασθενὴς, εὐπάθουσα ἰσχυρά. Ἐυθεῖ, ἥρει. Ἐυθέρα, μέρος τί τῆς νεώς.

Ἐυθετίζει, εὐδιατίθησιν ὀρθῶς. Ἐυθήμονα, εὔθετον. εὐχήμονα. Ἐυθηνῶν, καὶ εὐδαιμονῶν πλουτῶν. Ἐυθίκτως, εὐψηλαφήτως. Ἔυθραυστα, ἀσθενέστερα. Ἐυθρόοισιν, εὐήχοις. Ἐυθὺ, ὀρθὸν ἁπλοῦν. ἐγγύς. παραχρῆμα εἰς εὐθεῖαν.

Ἐυθυβόλω, πλεομένω ἐξ εὐθείας. Ἐυθυβόλως, εὐστόχως εὐσκόπως. Ἐυθυδήμονα, ἁπλοῦν δημότην εὐριπίδης ἀντιόπῃ. Ἐυθυεπίαις, ὀρθολογίαις. Ἐυθυκαίνα, ἡ σχοῖνος, διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν, καὶ δύναται εἶναι εὐθυκταίνα. Ἐυθυκρέων, παχύς. Ἐυθυκτέσαν, εὖ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν. Ἐυθυμία, εὐθυμοσύνη. ἀμεριμνία. χαρά.

Ἔυθυμον, ἁπλοῦν, εὔπνουν. εὐμενῆ. καλῶς διακείμενον.

Ἔυθυμος, καλόψυχος, εὔψυχος. Ἐυθύνα, δικαία διόρθωσις ἐξέτασις. Ἐυθῦναι, ἐξετάσαι διορθῶσαι. Ἐυθύνας, τιμωρίας. δίκας, τὸ δοῦναι λόγον ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅτε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζοντι ἐν ᾧ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπ' ἂν παρεδρεύωσιν. Ἐυθυνθῆ, δικασθῆ. Ἐυθύνει, διοικεῖ. ἐλέγχει ζημιοῖ κυβερνᾶ.

Ἐυθύνοιτο, κρίνοιτο. Ἐυθύνιον, εὔτακτον, εὐπειθές.

Ἐυθύνονται, κρίνονται ἐρωτῶνται, δίκας εἰς πράτ-

ζῦνται ἢ ἀπαιτοῦνται, ἢ ἰδιοχρῦνται. Εὔζυγος, εὖ ζυγὸν ἔχων. Εὐζυντὴρ διαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής. Εὐζυντὴς. τὰ αὐτὰ καὶ εὔζυντήρ.

Εὐζυντηρία, ἡ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα λίθων ἀρχιτεκτόνων, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Εὐζώνω, περιφορεῖον. Εὐζωρῆμος, ἐτυμολόγος, εὔζωος, αὐτίον. Εὐζώτειχας, ὀρθότειχας. Εὐζυφορὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. Εὐζυφορεῖσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν. Εὔϊα, δέδια. Εὐϊάδης, ἄμπλοι. Εὐϊσατία, εὐπισία. Εὔϊρον, πρόβατον. μαλακόν. Εὐϊλαζεν, ἱλίαζε. Εὐϊλατεύω, εὐμενῆ εἶναι. Εὐϊ̓δη, καλῶς γνῶθι. Εὐϊ̓ων, διοννυσιακῶν. Εὐηαλῆ, ἀφεμίζει. Εὐηαλέα, ἡσυχία. εὐηφία. Εὔηαλον, ὅσιον.

Εὐηβατήρησον, εὔκαυσον, εὐχερῶς καιόμενον.

Εὐηβατάζρολες, εὐηβατάφορος. Εὐηκεάτοιο, ξηρῶς. Εὐηκέαν, ξηραὶ, εὔχλοον εὔκαυσον. Εὔηκηλα, εὐπρεπῆ. Εὐηκηλήτειρα, ἡσυχάζρια. Εὔηκηλος, ἡσυχος. πρᾶος. σῶος. εὐόμηλος. στάσιμος. εὐδοξος. Εὐηκλέα, εὐδοξα. Εὐηκληία, ἡσυχία. Εὐηκληα, εὐδοξία. εὐδοξότης. Εὐηκληεία, εὐημεία. εὐτυχία. εὐηφία ἡσυχία. Εὐηκλῆες, ἀραβῶν. εὐκλεισος καὶ ἀσφαλής. Εὔηκληρον. ὁρυός. εὔχλοον εὔξυλον εὔκαυσον. Εὐηκλεὴς, ὁ αἰδήμων καὶ ὀνομαστὸς καὶ εὐειδής. Εὐηκλεῶς, ἐπιφανῶς.

Εὐηλος, διὸς ἱερὸν ἐν μεγαροις καὶ ἐν κειένθῳ.

Εὐηλος, εὔχωρος. Εὔηκμητον, εὐπαγῆ. Εὐηνὴ μεδιας, εὐόωλους ἢ εὔοωλοι ἀφ᾽ μέρους τῶν ἀοωλῶν ἤτοιμα τῶν κνημίδων. Εὔηκολος, εὐχερὴς καὶ ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. καὶ ὁρμῆς παρὰ μέντα ποντὶ οις. Εὐηκολίδες, αἱ τῆς εὐηκολίας ποιητικαί.

Εὐηκμεδὴς, εὐηγμένος εὐήκμος εὐκόμος ἐπιμελείας.

Εὐηκομος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκὼς, καμεδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια. Εὔηκομοι, εὐίροφοι καλλίκομοι.

Εὐηκλίζεσθαι, εὐδοξάζεσθαι. Εὐηραξ, πλάγιον.

Εὐηκραξ, εὐκέφαλος, εὔκρατος. Εὐηκρινὲς, εὐχερές. σαφὲς. εὐδιαίρετον. Εὔηκρινῆ, εὐήκολα. Εὐηκρινὴς, ὁ οὐ ῥᾳδίως ἀνέχλαμβανων καὶ ὀνεχερός.

Εὐηκτεῶς, ὑγιῶς. Εὔηκταξαι, εὔχου. Εὐηκταῖον, ὃ κατ᾽ εὐχὴν ἀφοδόμενον. Εὔηκτιτον, καλῶς κατεσκευασμένον εὖ καὶ κτισμένον. Εὐηκτιμένη, εὐοἰκουμένη. Εὐηκτίμενον, εὖ οἰκούμενον.

Εὐηκτὸν, εὐχῆς ἄξιον. Εὐηκολεῖν, ὅπερ νῦν βούλεσθαι ἀμφίσεις δὲ γυναικομανίαν. Εὐηκύκλους, στρογγύλας. Εὐηλάβεια, σεμνότης. Εὐηλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι φοβεῖσθαι. Εὐηλαβεῖτο, ἐφοβεῖτο ἐφυλάσσετο. Εὐηλάζη, καπρᾷ σκωληκίᾳ.

Εὐηλαὶ, οἱ ἐν τοῖς φαύμασι γινόμενοι σκώληκες.

Εὐηλακία, κρῆτες. Εὐηλὰς, σκώληκας.

Εὐηλῶν, σκωλήκων. Εὐηλιματεῖ. λήματος καὶ αὐθρείας οὐ ἔχει. αἰσχύλος κερκυόνι σατυρικῷ.

Εὐηλήρις, εὔειρος. Εὔηληρα, ἱμάντες, ἡνίαι δὲ παρὰ τὸ ἑλεῖσθαι ταῖς χερσίν. Εὔηληρον, ἱμάς.

Εὐηληρωσῶν, σκληρῶν. Εὔηληπτον, εὐκόλως λαμβανόμενον. Εὐηληπτότερον, εὐχερέστερον. Εὔηλητο, ἐπέφυρτο, ἐτετάρακτο. Εὐηλογέτω, ἐπαινείτω. Εὐηλόγησεν, ὕμνησεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν γραφὴν κατὰ αὐτίφρασιν. αὐτὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν.

Εὐηλογία, εὐβουλία. Εὐηλύτωσαν, ἀπάλλαξον.

Εὐηλογεῖν, εὐμορεῖν. Εὔηλοφος, ῥάδιος εὐχρὴς.

Εὐηλασοι, εὐυφεῖς. Εὐῆμάλα. καλῶς πάνυ.

Εὐημαφεια, εὐχέρεια. ἡσυχία. ἀπόναλος. Εὐημαείδες, εἶδος λίθου σήματος. Εὐημαρὲς εὐχρεῖς ὑγιές. ῥᾴδιον. ἀσφαλές. Εὐημειλιὲ., εὐμείλικτον. Εὐημελίω, τὸ δὴ ποτε τῇ μελίᾳ χρησαμένου, οἷον πολεμικοῦ. μελία δὲ εἶδος λίνου εὐδέτου εἰς δόρατος κατασκευὴν, ἢ καλοῦ, ἀφ᾽ τῶν μελῶν τὸ σώματος, ἢ εὐκτήμονος πολυχρημάτου. Εὐημενέεσι, φίλοις.

Εὐημενεια, φιλία. διαλλαγή. συγχώρησις. Εὐημενὲς ἀγαθὸν. εὐσυδαῖον. Εὐημενέτειρα, εὐμενής.

Εὐημενέτησι, φίλοις προσηνέσι τοῖς οἰκείως ἔχουσι καὶ ἰδίοις. Εὐημενῶς, πρᾴως. ἱλαρῶς. Εὐημελίνης, εὔοωλος ἀφ᾽ τῆς μηλίδος. Εὐημετάβολον, ἀλλοπρόσαλλο. Εὐημενὴς, ἀφροδίτη. Εὐημάξεως, εὐφυὴς τοῖς ἁδδίοις. Εὐημείλιχοι, εὐμείλικτοι εὐαφεῖς. μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. Εὐημβρόθης, εὐῤῥωστος. Εὐημολπία εὐφωνία εὐμυθία.

Εὐημολπίδαι, οὕτως οἱ ἀφ᾽ εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τὸ πρώτου ἱεροφαντήσαντος, πολλοὶ δὲ γεγόναση ὁμώνυμοι εὐμολποι. Εὐημοίρησεν, εὐτύχησεν, ἐκληρώσατο. Εὐημόχθων, τῶν ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἱδρώτων.

Εὐημολα, εὐθεῖα. εὔοωλα. Εὔημολος, ἀγαθὸς πολεμιστὴς εὔοωλος. Εὐημωλότατον, ἁπαλὸν νεώτατον. Εὐηναὶ, ἄγκυραι. ἐκ δὲ εὐνὰς ἔβαλον καὶ κοίτη. Εὐηναῖαι, αἱ ἄγκυραι. ἀφ᾽ τὸ εὐνάζεσθαι αὐτὰς, εὐναὶ γὰρ αἱ κοῖται, παρὰ τὸ εὔλω.

Εὔηναιος, λακωνικῶς, σοφοκλῆς δόλωμι, καταπτήχης.

Εὐηνὰς, κοίτας ἢ ἀγκύρας. Εὐηνασήειον, σωοίκησιν.

Εὐηνάορα, κοιμώμενον. Εὐηνεῖσθαι, γλίσχρου ἀφ᾽ εὐνῆς κεκλημένου τοῦ ἰάσονος ἡρῶος, οἷον γλίσχρος ὀρχηστὴν καὶ καθαρισταῖς. σὺ ταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. οἱ δὲ, γένος τι ἀθήνησι καθαριστῶν. Εὐηναιομένων, καλῶς οἰκουμένων. Εὔηνεως, ἰάσονος καὶ ὑψιπύλης ἥρως. Εὐηνὴ, κοίτη. στρωμνή. κλίνη. ἄγκυρα.

Εὐηνηθέντας, κοιμηθέντας. Εὐηνηθῆναι, κοιμηθῆναι.

Εὐηνήτης, ἀλήρ. Εὔηνητον, εὖ κατεσκευασμένον.

Εὐηνήτων, καλῶς νενεμημένων. Εὐηνίδες, χῆραι.

Εὐηνικὲς, εὐκεινές. Εὔηκμηζον εὐλίκμηκον. Εὐηνίκω, εὐκεινεῖ πολὺ νικῶσι. Εὔηνις, ἐσχημένος, ὁρφανός. εὐδελής. Εὔηνοια, φιλία. Εὐηνοϊκῶς, φιλικῶς. Εὐηνομία, καλῶς καὶ ἀγαθῷ νόμῳ οἰκουμένη. Εὔηνοσος, ἀκαλμάτιον εὐτελὲς οὐ δὴς μύλωσιν ὃ δοκεῖ φορᾶν ἐπὶ μὴ τὰ ἀλεύρων ὅπερ λέγουσι νόσος ὡς κέρων ἀφ᾽ τὸ κεράσαι. Εὔηνσεν, σωσέτον. γνῶσον. ἢ φίλον. Εὐηνούχοι, κάλαμοι. Εὐηνοῦχος, ἀπαίδων. τομίας. κάλαμος. Εὐηνοῶς, προσηνῶς. Εὐῆνυ, ἀκεραίως δέ. Εὔηνιν, ἐσχημένον.

Εὔηξαν, ἐκαυχήσατο. Εὔηξεινος, εὐχλωρὸς καὶ ὄνομα πελάγους. Εὐέξεσι, καλῶς ἐξεσμένη. Εὔηξοος, καλῶς ἐξεσμένος. Εὔηξυν, εὐποίητον. Εὐηοδία, εὐπραξία. Εὔηοδμος, εὐώδης, εὐόδμων, ἡδέων.

Εὔηοδος, ἀγαθή. Εὐηοσώσει, καλτευχύνει.

Ἐ υωδώθη, ἑτοιμάσθη. Ἐυοδότως, προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. Ἐυόμενοι, φλογιζόμενοι.
Ἐ υοίαιον, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς τρῆμα. Ἔυομφα, ὀνόματα. Ἐυόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὐχρώμενος.
Ἐ υοργία, ἀπιστία. Ἐυόργοις, γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις, ἔθος, νῦν ἐπὶ ψόγου τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ ἀλλὰ παντὰ εὖ φέρουσιν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου. Ἐυωχεῖται, εὐφραίνεται. Ἐυόρμυ, ἐπιτηδείου. Ἐυοχθεῖν, εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν, πλήρη εἶναι, εὐτροφεῖν ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. Ἐυπαλὶν, ῥᾴδιον. Ἐυπαράφοροι, ἐξεστηκότες ὅμοιοι.
Ἐ υπαθεῖν, εὐεργεῖν. Ἐυπαθείας, εὐθαρσίας.
Ἐ υπαθοῦντες, εὔρρωστοι. Ἐυπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐ νωχελεῖς.
Ἐ υπάρεσβον, καλῶς παραμένον. Ἐυπάροιστοι, εὐπαράγωγοι. Ἐυπάρυφα, καλῶς ὑφασμένα.
Ἐ υπάρυφος, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός.
Ἐ υπαρύφων, εὐμεταχειρίστων. Ἐυπατρίαν, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. Ἐυπατρίδαι, αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπήλυδες. Ἐυπειθεῖς, πειθηνίους.
Ἐ υπειχήπαγος, καλῶς τετειχισμένην καὶ ἐν ὄρει κειμένην. Ἐυπέκτων, εὐπόκων. Ἐυπερίστατον, εὔκολον, εὐχερῆ. Ἐυπέταστον, πλατὺ, εὐρίπιστον. Ἐυπετὲς, εὐχερές. Ἐυπετῶς, εὐχερῶς. ῥᾳδίως, εὐκόπως, εὐθέτως, ἀρτίως. Ἐυπηγὴς, εὖ τεθραμμένος. εὐπαγὴς ᾧ σώματι. Ἐυπηκτος εὐπαγῶς καλῶς πεπηγμένη. Ἐυπινῆ, πεπινωμένον. Ἐυπλοκαμίδες, καλλιπλόκαμοι.
Ἐ υπλουτον, κανοῦν, εὖ ἔχον, πλούτου, διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ ὑλάς. πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν καὶ οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ δωριεῖς ὀλβακήϊα. Ἐυποιοὶ, εὐποιητικοὶ, δίκαιοι.
Ἐ υπορία, ἡ ἄρτεμις ἐν ῥόδῳ. Ἐυπόρητος, ὁ καλῶς διοικῶν. Ἐυπραγία, εὐποιία. Ἐυπότμως, εὐτυχῶς. Ἐυπράσσειν, εὐπράττειν εὐτυχεῖν.
Ἐ υπρέμνοις, εὐστελέχεσιν. Ἐυπρέπεια, εὐμορφία.
Ἐ υπρεπῶς, εὐκόσμως. Ἐυπρηκτον, ἐξεργάζον.
Ἐ υπρήσσεσκον, ὑπηρέτουν. Ἐυπρηστον, εὐφύστητον.
Ἐ υπρωρον, εὐπρόσωπον εὐκέφαλον. Ἐυπρόσιτοι, εὐχερεῖς εὐπρόσδεκτοι. Ἐυπρόσιτος, ᾧ τις εὐκόλως προσέρχεται, ἀπρόσιτος δὲ, ἀμήχανον προσελθεῖν.
Ἐ υπροσφθέγκτους, εὐήχους. Ἐυπηρίδαι, δῆμος καὶ τόπος ἀθήνησιν. Ἔυπονος, ὄμβρος εὔποτος.
Ἔ υραι, αὖραι. Ἔυπυργον, εὖ τετειχισμένην.
Ἔ υπωλον, καλοὺς πώλους ἔχουσαν. Ἐυράξ, ἐκ πλαγίου ἐκδεξιών. Ἐυρεῖα, μεγάλη, πλατεῖα.
Ἐ ὑρρεῖος, καλῶς ῥέοντος, μεγάλως. Ἐυρρείταο, τοῦ καλῶς ῥέοντος. Ἔυρε σιεπίαις εὑρεσιλογίαις, ἐτυμολογίαις. Ἐυρεσίλογος, φλύαρος.
Ἐ υρέσφι, γυναιξίν. Ἔυρημα, ἐπιτυχία, ἐπινόημα.
Ἐ υρήματα, βουλεύματα ἢ τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις εὑρισκόμενα. Ἔυρημον, καλλιεπές. Ἐυρήσει, λοιδορήσει. Ἐυρητοῖς, τοῖς ἀτιμήμασιν. Ἐυριζῶν, πλατύνων. Ἐυρίζων· ἀγαλλιάματι καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς. Ἔυρινος, εὔμνους
Ἐ υρινωτάτην, εὐσφραντικωτάτην. Ἐυρίπιος, ποσειδῶν. Ἔυριπος, θαλάσσιος τόπος πολύχροος τὸ πλάτος τῆς μεσότητος τῶν ὑδάτων, ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. Ἐυρίπους, δοχὰς, ὑδάτων.
Ἐ υρώεντα, πλαγέα σκοτεινά. Ἐυρεῖαι τράπεζαι ἐπιμήκεις ἐν τοῖς σκήνεσι περιτιθέμεναι. Ἔυρος, πλάτος, καὶ ἄνεμος ἀπηλιώτης. Ἔυροος, ἰσχυρῶς ῥέων. Ἔυροον, καλῶς ῥέοντα. Ἐυρυμεγάλως, πλατέως. Ἐυρυάγυια, μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη. Ἐυρύαλος, ὁ ἀπόλλων· πλατὺ ἄμφοδον.
Ἐ ρυάνασσα, ἡ ἤβη καὶ ἡ πλατεῖα καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός. Ἐυρυβάλινδος, ὁ διόνυσος.
Ἐ υρυβάτης, πανοῦργος ἀπατεὼν, κέρκωψ.
Ἐ υρυβάτου πρᾶγμα, δεινός τις ἢ ἄντρωπος ὁ εὐρυβάτης
Ἐ υρυθίωνι, τάφως ἐπ' εὐρυθίωνι καὶ ἑορτὴ δήμητρος, καὶ παιγμάτια ἐν τοῖς σκοτοταρίοις. Ἐρυκακέει, κωλύει κατέχει. Ἐυρύκλενα, σχοῖνος, ταχέα ἔχουσα τὰ ἄκρα. Ἐυρυκλῆς, ὁ ἐν γαστρίμυθος, ἦν δὲ γένος μάντεων οὓς ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον.
Ἐ υρυκόας, μεγαλόνους, μέγα ἰσχύων. Ἐυήκοος, εὔνομος, εὔτονος, εὐμενής. Ἐυρυκόωσα, εὐρυνώμενος ἢ πολυάστερος νὺξ ἢ μεγάλη, ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα, κώους τοῦ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον.
Ἐ υρυκρείων, μεγάλως βασιλεύων. Ἐυρύμας, ὠλένιος τὸ γένος, διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνηρέθη ὑπὸ πολυδεύκους κεῖται ἡ ἱστορία παρὰ φερεκύδῃ.
Ἐ υρυμέδων, ὁ περσεὺς, ἢ ποσειδῶν, ἢ ἀεὺς, καὶ ἑρμῆς.
Ἐ υρύμναν, εὐρύχωρον. Ἐυρυμνάσαι, ἐρευνῆσαι.
Ἐ υρὺ, πλατὺ μέγα. Ἔυρυναν, πλατύτερον ἐποίησαν. Ἐυρυνεῖν, αὔξειν, ἰσχυνεῖν. Ἐυρυόδεια, μεγαλάμφοδος καὶ ἡ δημήτηρ οὕτως ἐν σκαρφίᾳ καὶ ἡγῇ. Ἐυρυοδείης, ὁμοίως. Ἐυρυκακέω, κωλύω ἐπέχω κατέχω. Ἐυρυμέτωπον, πλατυμέτωπον
Ἐ υρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης ἢ μεγάλους.
Ἐ υρυπυλὲς, μεγαλόπυλον. Ἐυρυπύλου, πλατείας ἔχοντος πύλας. Ἐυρυσάκης, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα, καὶ γενναῖος. Ἐυρυσθένεα, μεγάλως ἰσχύοντα. Ἐυρυσθενὲς, μεγάλως ἰσχύον, μεγαλοδύναμον, μεγαλοσθενές. Ἐυρυσθεὺς, σθενέλου καὶ νικίππης υἱός. Ἐυρύστερνον, ὁ μεγάλαστήθη ἔχων καὶ συνετός. Ἐυρυτέρα, πλατυτέρα. Ἐυρύχωρον, μεγάλως πολύχωρον. Ἐυρώεντα, πλατέα ἀναπεπταμένα σκοτεινὰ, καὶ ἃ περὶ τοὺς ἄρτους γίνεται.
Ἐ υρώεντος, σκοτεινοῦ ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος. Ἐυρύοπα, μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον, ἢ τὸν μεγάλως ἐφορῶντα, οἱ δὲ τὸν μεγάλους ἤχους ἀποτελοῦντα, διὰ τῶν βροντῶν. Ἐυρωΐαν, εὐεξίαν ὑγείαν.
Ἐ υρωπία, ἡ ἥρα. Ἐυρώπη, χώρα τῆς δύσεως ἢ σκοτεινή. Ἐυρῶπις, ἡ πατρίς. Ἐυρωπὸν, σκοτεινὸν, πλατύ. Ἐυρωστίαν, ῥῶσιν, ὑγείαν.
Ἐ υρώστως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς. Ἐυρώτας, ποταμὸς, εὐρωτίαν, ἴον, μελανίαν. Ἐυρωτιῶν, ἠφανισμένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ξηρανθέντες.
Ἐ υρωτιῶντες, σαπέντες. Ἐὺς, ἀγαθὸς καλὸς μέγας εὐτυχής. Ἐῦσαι, καῦσαι. Ἔυσαμα, ἀναφώνημα

νημα εὐαστικὸν καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα, καὶ γὰρ τὸ βακχεύειν, εὐάζειν, καὶ σαβαῖοι βακχεύοντες.

Ἔυσανα, χύτρα, ὄρυγμα ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι καὶ τὰ ἐκαύματα. Ἐυσέλινος, εὐφελής. Ἐυσελανόνδιον, οἶκον, ἤτοι παρὰ τὸ σέλας ἢ παρὰ τὴν σελήνεν· ἵνα ἢ ἀπὸ μέρους ἔναστρον. Ἔυσελμος, εὔζυγος. Ἐυσέλμοιο, εὐκώπου εὐκαθέδρου.

Ἐυσανιδώτου, εὐσέλμου ὁμοίως. Ἐυσέλμοον, τὰ αὐτά. Εὖσεν, *εὐδάμισεν. Εὔσημον, εὔδηλον φανερόν. Ἐυσθένεια, δύναμις. Ἔυκαιροι, ταχεῖς. Ἔυσκαρθμοι, εὔποδες εὐκίνητοι ταχεῖς. σκαρθμὸς γὰρ ἡ κίνησις, τὸ δὲ σκαίρειν, τὸ κινεῖσθαι.

Ἔυσκοπος, ἄνετος. Ἔυσμαλον, εὔχαρι. Ἐυσμερδὴς, εὔρωστος. Ἐυσμήλωτα, εὖ κατεσκευασμένα ἀπὸ τῆς λατυπικῆς σμύλας, δύναται δὲ καὶ τὰ σμιλάκινα εὔβαφα. Ἐυσοία, εὐθηνία σωτηρία. Ἔυσοοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. Ἔυσοντας, ἐκδέροντας. Ἔυσους, ὁ διευτυχῶν, καὶ ἥρως ἐγχώριος, καὶ εὐκίνητος εὔφρονος. Ἐυσόστρου, εὐδρόμου. Ἐυσπαλὲς, εὐτελές. Ἔυσπλαγχνον, εὔηλον. Ἐυσπάρτεος, ἱστὸς οὗ μήτε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει. Ἔυστολον, εὔειμον εὐσταλέα. Ἐυσταλεῖ, ἀστρεμεῖ. Ἐυστάθεια, παγιότης καὶ εὐσταθὲς ἐρηρισμένον. Ἐυσταθειῶν, ἡδονῶν. Ἐυσταθέος, καλῶς βεβηκότος εὐποιήτου.

Ἐυσταθὴς. βέβαιος. Ἐυσταθήσουσιν, ἡσυχάσουσιν.

Ἐυσταθῶς, ἑδραίως καὶ εὐσταθὴς καλῶς ἑστώς. Ἐυσταλεῖς καλῶς ἐσταλμένους. Ἐυσταλὴς, καλῶς ἐστολισμένος.

Ἔυστασιν, εὐχήμονα γὰρ ἐστολισμένα. Ἔυστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. Ἐυστέφανος, εὐκέφαλος εὔκοσμος, γυναικεῖος γὰρ κόσμος ἡ στεφάνη, καὶ ἐπιπόλαιος μεταφορικῶς. Ἔυπυργος, εὔτειχος, καλὸν, στέφανον ἔχων. Ἐυστειβὲς, καλῶς πεπατημένον τετριμμένον. Ἐυστὸν, τὸ σειόμενον.

Ἔυστομον, ἀπὸ μέρους εὐπρόσωπον. Εὔστρα, βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς ὗς θύουσι, καὶ ὁ στάχυς ὅταν μήπω πέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ. Ἐυστρέπτοισιν, ἱμᾶσι, σειραῖς δερματίναισιν. Ἐυστρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ. Ἐυσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. Ἐυσυναλλάκτως, εὐμεταδότως. Ἐυσυνόπτον, φανερὸν εὐθεώρητον, σαφές. Ἔυσφυρος, καλίσφυρος, ἀπὸ μέρους καλή. Ἐυσχήμονες, εὐσχημόνως καὶ εὖ, σχήματα ἐν ὀρχήσει ποιοῦντες. Ἐυσχημόνως, εὐλαβῶς. Ἐυσχολῶ, σχολὴν ἄγω. Ἐυσωπία, ἡσυχία. Ἔυσωστρον, εὐκύλιστον, σώη γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορὰ ἧς εἶδος ἡ κύλησις. Ἐυσώστρου, εὐδρόμου.

Εὖτ' ἄν, ὅταν· ὁπόταν, εὖγε. Ἐυταλεῖ, ἀστρεμεῖ.

Ἐυταξία, εὐκοσμία. Εὖτε, ἡνίκα, ὅτε καὶ καλῶς.

Εὖτέκεν οἷο, ὁπότε αὐτοῦ. Ἐυτέκμαρτον, καλῶς τυπούμενον. Ἐυτελὲς, ὀλίγης δαπάνης καὶ σύντομον. Ἐυτελὴς, σύντομος, πολυτελὴς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου καὶ ἀναλωμάτων.

Ἐυτέλεια, ταπείνωσις πενιχρότης. Εὖτ' ἐπυκάσθη, ὅτε ἐσκεπάσθη. Εὖτέ τις, ὁπότέ τις.

Ἐυτεχνία, σοφία σύνεσις. Ἐυτυμαδιέων, εὐτυχημένων. Ἐυτμήτοις, εὖ κατεσκευασμένοις.

Ἐυτονία. ἀνεξικακία. καρτερία. ὑπομονή.

Ἔυτονος, εὐμενὴς γενναῖος. Ἐυτόνως ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. Ἐυστραπελία, κουφότης, μωρολογία, αἰσχρολογία. Ἐυστράπελος, γελοιώδης.

Ἐυστρεπῆ, ἡτοιμασμένον. Ἐυτρεπὴς, ἔτοιμος· δίκαιος. Ἔυστρη, πόλις ἀρκαδίας. Ἐυτρηίους, τοὺς ἀπὸ εὔτρης πόλεως τῆς ἀρκαδίας. δωρικῶς δὲ εἴρηκε τηλεκλείδης, θέλει γὰρ εἰπεῖν εὐτρησίους. Ἐυτρήτοισι, καλῶς τετρημένης. Ἐυστρόσσεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι ἐπάφιοι. Ἐυτρόχαλον, εὔκυκλον, ταχινόν. Ἐυτυχὲς, εὐεργές. Ἐυτύκαζον, εὔτυκτον ἔχε. ἔτοιμον. Ἐυχερὲς, εὐποίητον, ῥᾴδιον.

Ἐυτυκῶς, ῥαδίως καὶ τὰ ὅμοια. Ἐυτυχήσων, εὐτυχῆ ποιήσων. Ἔυπνος, ὁ ζεὺς, ἢ καλὸς ὕπνος παρὰ δελφοῖς. Ἐυφάραλα, λαμπρά. Ἔυφαλον, ἐπιθαλάσσιον βραχυθάλασσον. Ἐυφάμιος, ὁ ζεύς.

Ἐυφάρμακον ἔχριον. Ἐυφημίαν, σιωπήν. εὐλογίαν. Ἔυφαπτον, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον.

Ἐυφελεῖς, λαμπρούς. Ἐυφερόμενοι, εὐδοκιμοῦντες. Ἔυφημα, καλὰ ἐπανετά. Ἐυφημεῖ, καλὰ λαλεῖ ἢ ἐπαινεῖ. Ἐυφημῆσαι, βοῆσαι μετ' εὐφημίας. Ἔυφημος, ὁ ζεὺς ἐνλέσβῳ.

Ἐυφημοῦσι, στένουσι, κολύουσι, κατὰ ἀντίφρασιν.

Ἐυφήμως, ἡδέως. Ἐυφήμοις, γόοις. δυσφήμοις κατὰ ἀντίφρασιν αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ.

Ἔυφλεκτα, εὐκαῆ, ξύλα. Ἐυφορία, εὐθηνία. καλὸς ἐνιαυτός. Ἐυφορῶν, καλῶς φέρων. Ἐυφράδης, παταικὸς ἐπιστραπέζιος. Ἐυφράτης, ποταμὸς παρὰ ἰουδαίοις ἐδιδεκὲλ καὶ ἰχθύς. Ἐυφρόνη, νὺξ καὶ εὐφροσύνη. Ἐυφρονιῶν, εὖ τὰς φρένας διακείμενος, φρόνιμος χαίρων. Ἐυφροσύνη. εὐθυμία.

Ἔυφρων, ἡδὺς, αἰδέσιμος. ἱλαρὸς, καλόφρων.

Ἐυφρονέων, καλῶς φρονῶν. Ἐυφυΐα, ὀξύτης, γνῶσις. Ἐυφυὴς, ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων καὶ σκώπτων μέτριος, σπουδαῖος ὡραῖος, ἐπιεικής. Ἐυχὰς, τάγματα. Ἐυχατῆσαι, ἐπικαυχήσασθαι.

Ἐυχατῆσαι, ἐπικαυχήσασθαι. Ἐυχατότερον, πλουσιώτερον. Ἔυχεαι, καυχᾶ, αὐχεῖς, λέγεις.

Ἔυχειλον, εὔτροφον, εὔχορτον. Ἔυχεο, ἐκαυχῶ, ἤυχου. Ἐυχερὴς, εὔκολος εὔτομος. Ἐυχέρεια, κουφότης. Ἔυχεσθαι, ἱκετεύειν. καυχᾶσθαι. αὔχειν. λέγειν. εὔχεται, καυχᾶται. Ἐυχετάασθαι. εὔχεσθαι. Ἐυχετίαζον, ἤυχοντο.

Ἐυχήμονα, εὐχῆς ἄξιον. Ἐυχόμεθα, φαμέν.

Ἐυχομένης, καυχωμένης. Εὖχος, καύχημα. βούλησις, νίκη. Ἔυχους, χώνη σαλαμίνιοι. Ἔυχρηστος, χρήσιμος. Ἐυχωλὴ, εὐχὴ καύχησις θυσία. νίκη, τέρψις, χαρά. Ἐυχώλησεν, ἐχώλησεν.

Ἔυψυχος, ἱλαρός. Ἔυω, καίω φλογίζω.

Ἐυώδει, εὐόδμω. Ἐυωδία, εὐοσμία. Ἔυολον, συνετόν. Ἔυωνον, εὔπρατον εὐαγόραστον, ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου. Ἐυώνυμον, ἀριστερὸν, καὶ δῆμος φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. Ἐυώνῳ, εὐτελεῖ. Ἐυῶπα, εὐόφθαλμον, φίλον. Ἐυώπιον, πυρὰ παρθενικὴ ἐν τροιζῆνι. Ἐυωρεῖ, παίζει. Ἐυωρεῖν, τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν.

Ἐυωρία, ὀλιγωρία. ἀμέλεια. ¶ Ἐυωριάζειν, ὀλιγορεῖν μὴ ἔχειν φροντίδα παρακούειν. ¶ Ἐυώροιο, δικαίας. ¶ Ἔυωρος, καταφρονητικὸς ἢ φροντιστής.

Ἔυωρος, γῆ ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα, ἢ ὤριος, ἢ ὀλίγωρος.

Ἔυωρος, γάμος σοφοκλῆς ἔριδι, ἤτοι ὤριος ἢ ὀλίγωρος, οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν. ¶ Ἐυωχηθέντα, εὐφρανθέντα. ¶ Ἐυωχία, εὐφροσύνη. ¶ Ἔφαιδον, διῄρουν ἱερεῖον. ¶ Ἐφαιδυνόησαν, ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγένοντο. ¶ Ἐφαίνετο, ἔδοξεν. ¶ Ἔφαλον, ἐπιθαλάσσιον βραχυθαλάσσιον. ¶ Ἐφαλῶνες, προσηλῶν. ¶ Ἐφαλλόμενος, πηδήσας. ¶ Ἐφαμεροφαρίῳ, ἀνεφημερῷ ταραντῖνοι. ¶ Ἐφάμην, ὠήθην. ἔλεγον. ὑπέλαβον ἐδόκουν. ¶ Ἐφάμιλλον, ὅμοιον. ¶ Ἐφάμιος, ζεύς. ¶ Ἔφαν, εἶπον.

Ἐφάπτεται, προσεγγίζει. ¶ Ἔφανεν, ἔδειξεν, ἐφανέρωσεν. ¶ Ἐφαντίδας, πόρνας. ¶ Ἐφαπτὸς, ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. ¶ Ἐφάργνυσαν, ἔφραξαν. ¶ Ἐφαρδμὸν, ἀρδευτὸν πεδίον. ¶ Ἐφαρίξαντο, ἐψήσαντο. ¶ Ἔφασαν, διηγοῦντο, ἔλεγον.

Ἔφασκεν, ἔλεγεν. ¶ Ἐφάτισαν, εἶπον διεφήμισαν.

Ἔφατο, εἶπεν. ¶ Ἐφαύλιζον, εὐτέλιζον. ¶ Ἐφαύλισα, ἀπέβαλον φαῦλον ἡγησάμην. ¶ Ἐφαύλισεν, ἀπεδοκίμασεν. ¶ Ἐφ' αὐτὰς, πρὸς αὐτάς.

Ἐφᾶψαι. δῆσαι, ἱμάντα. ¶ Ἐφέασθεν, ἐγέλασαν. διεχύθησαν. ¶ Ἐφ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτόν. ¶ Ἐφέβοντο, ἔφευγον. ¶ Ἐφεγρήσσων, ὁ ἀγρυπνῶν.

Ἐφεδὲς, ἐπίπεδον τὰ πεινὸν χαμαί. ¶ Ἐφεδέτα. ἀρχή τις ἐν σάμῳ. ¶ Ἐφέδρα, πόα τίς ἣν καὶ ἵππουριν καλοῦσι. καὶ κίονος μέρος. καὶ οἱ γλουττοὶ, καὶ ὄργανα ἰατρικὰ εἰς καταρτισμούς. ¶ Ἐφέδρανα, ἐφ' ὧν καθῆντο οἱ τὰς λύρας ἔχουσι φωνίχος ταντάλῳ.

Ἐφεδρίζειν, ἐδίσκευεν ἔπαιζεν. ¶ Ἐφεδρίζειν, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδριασμὸν παιδιὰν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζη τὸν νικήσαντα. ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν ἀττικοὶ, ἐν κοτύλῃ λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸν κρικίδον. ¶ Ἐφεδρίσσων, παρακαθήμενος.

Ἐφεδριστῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ. ¶ Ἔφεδροι, ἐπιτηροῦντες. ¶ Ἐφεδρόντι, ὀστοῦντι ἐν ἡμῖν. ¶ Ἐφεδρὸς, ταβλιστὴς τρίτος ἐνεδρεύων καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐπίκληρος καὶ δίφρος τις καὶ ὁ ἐπιδίφριος καὶ χειροτέχνης. ¶ Ἐφέζεται, ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφηβία, νεότης. ¶ Ἐφίλατο, ἐφίλησεν. ¶ Ἐφεῖτο, ἐνετείλατο ἐνετέλλετο.

Ἐφείω, ἐπενείκω. ἐπιβαλῶ. ¶ Ἐφέλης, ἐπίαλτος.

Ἐφελγύνοντες, ἀλγύνοντες. ¶ Ἔφελλεν, ἐπεχείρησεν.

Ἐφέλκυσον, ἕλκυσον. ¶ Ἐφέμεν, παρεῖναι. ¶ Ἐφενάκιζον, ἐχλεύαζον. ¶ Ἐφενάπται, ἐπακολουθῆσαι λάκωνες. ¶ Ἐφέξει, ἀποκαθέξει. παύσει.

Ἐφέξειν, χάριν ἐν κακῷ ἢ λύσιν ἢ πρόφασιν. ¶ Ἐφέξεις χάριν ἕνεκα ἐπέχειν πρόφασιν. εὐριπίδης πειρίθῳ. ἔφεξις. ¶ Ἐφέξω, πέμψω. ¶ Ἐφέζεται. ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφέπτειν, ἐπακολουθεῖν. ἐπιπορεύεσθαι. ¶ Ἔφεπεν, ἐφεῖπε κατήπειγεν. ¶ Ἐφέπεσκεν, εἶπε, περιέτρεχεν. ¶ Ἐφέπεσκον, ἐφεπορεύοντο. ¶ Ἐφεπόμενοι, ἐπακολουθοῦντες. ¶ Ἐφ' ἑπταπόδην, ζυγὰ νεὼς ἢ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον ἑπτὰ πόδας ἐνθὶ δώδεκα. ¶ Ἔφεπτεν, ἐπεδίωκεν. ¶ Ἐφέπτοντες, ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες. ἐπιπορευόμενοι.

Ἐφέρβει, ἔτρεφεν. ¶ Ἐφ' ἔργμασιν, ἔργοις.

Ἔφερσεν, ἐκύησεν. ¶ Ἔφεσ, ἄφεσ. ¶ Ἐπιβαλοῦ. ἐπίπεμψον. ¶ Ἐφέσει, ὀρέξει. ¶ Ἐφέσεως, ἐπιθυμίας ὀρέξεως. ¶ Ἐφεσία, ἀγὼν ἐν ἐφέσῳ ἐπιφανής.

Ἐφέσια, γράμματα. ἦν μὲν πάλαι, ὕστερον δὲ προσέθεσαν τινὲς ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα. φασὶ δὲ τῶν πρώτων τὰ ὀνόματα. τάδε. ἄσκι. κατάσκι αἴξ. τέτραξ. δὰ μναμενεὺς, αἴσιον. δηλοῖ δὲ ὁ μὲν ἄσκι, σκότος. τὸ δὲ κατάσκι. φῶς. τὸ δὲ αἴξ, αὐτός. δὰ μναμενεὺς δὲ, ἥλιος. αἴσιον δὲ, ἀληθές. ταῦτα οὖν ἱερά ἐστι καὶ ἅγια.

Ἐφέσασθαι, ἐπικαθῆσθαι. ¶ Ἔφεσιν, ἀντιποίησιν ἐπιθυμίαν. ¶ Ἐφέσιον, ἐγκλητεύσιμον. ¶ Ἔφεσις, ἔκκλησις ἐπιθυμία. ὄρεξις, καὶ ἡ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή. ¶ Ἐφεπορεύεσθαι, ἑσπέρας ἐγρηγορέναι. ¶ Ἐφεπόμεθα, ἀκολουθοῦμεν.

Ἐφέσσατο, ἐπεβάλλετο. ¶ Ἐφέσσαι, ἐπικαθίσαι τῇ νηΐ. ¶ Ἐφέσσεσθαι, ἐφέζεσθαι καθέζεσθαι.

Ἐφεστιασμένος, εὐωχηθεὶς, εὐφρανθείς. ¶ Ἐφέστιοι, ἔνοικοι. ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι ἐπίδημοι οἰκέτρσκυθῶν βασιλέως ἀποστάται. ¶ Ἐφέστιος, αὐτόχθων ἢ πολίτης ἢ ἔνοικον. ¶ Ἐφέστρα, τὸ ἑσπερινὸν δίκτυον. ¶ Ἐφεστρίς, χλανίς. ¶ Ἐφεστρίδες, τὰ ἐπιβλήματα. ¶ Ἐφέται, δικαστῶν εἶδος ἀθήνησι τῶν ἐφ' αἵματι διωκομένων. ¶ Ἐφέτας, τοὺς ἡγεμόνας τῶν περσῶν καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας ἀθήνησι δικάζοντες. ¶ Ἐφέτην, καταληπτήν.

Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλη προτείναντες, ἀλλαχῇ βάλλωσι, καὶ πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν. ¶ Ἐφετὶς, παιδίσκη. διάκονος. ¶ Ἐφετμὴ, ἐντολή. ἐπιστολή. νουθεσία. πρόσταγμα. ¶ Ἐφετμῶν, τὰ αὐτά. ¶ Ἔφευξαν, ἔφυγον. ¶ Ἐφέψει, καταλήψεται. ¶ Ἐφεψιώμενοι, ἐπιπαίζοντες. ἐπισκώπτοντες. ¶ Ἐφεψιόωνται, ἐπιπαίζουσιν. ἐπικαταλαμβάνουσιν. ἐφήδονται. ¶ *Ἐφεῶται ἐφῆπται.

Ἔφη, εἶπεν. ἔδοξεν, ἀπεκρίθη. ¶ Ἐφηβίαν, νεωτέραν.

Ἔφηβοι, οἱ ἡβῶντες. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐνθὶ παρθένων.

Ἔφηβος, παῖς μικρὸς ἐν τῇ ἀκμῇ. ¶ Ἐφήβων, νεωτέρων. ¶ Ἐφήδεσθαι, ἐπιχαίρειν ἐπιτέρπεσθαι.

Ἐφήδοιτο τέρποιτο. ¶ Ἐφηδόμενοι, χαίροντες.

Ἐφήθη, συνεχωρίσθη. ¶ Ἐφηθεὶς, ἐπιχαρείς.

Ἐφήκατο, ἐνετείλατο. ¶ Ἐφῆκεν, ἐξεκαλέσατο, ἐφώρμησεν ἔπεμψεν. ¶ Ἐφήκει ἐφορμᾶ. ἐπέρχεται.

Ἐφήλιδες, πορόναι καὶ πάθος ἐνθὶ προσώπου τραχύτητος. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς.

Ἔφηλος, ἔφυλος ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφήλιδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. ¶ Ἐφήλωσεν, ἠπάτησεν. ¶ Ἐφήμερα. εὐμετάβολα. εὔφθαρτα. ¶ Ἐφ' ἡμέρᾳ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας. ¶ Ἐφημερία, ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.

Ἐφημέριοι, ἄνθρωποι θνητοὶ ἐπιθετικῶς. ¶ Ἐφημερίων, ἀνθρώπων. ¶ Ἐφήμερον, τὸ κώνειον, καὶ μύρον τί καὶ ζῶον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῆ μίαν ἡμέραν.

Ἐφημίαι, ἀγροί. καὶ βελτίονα φήμης. ¶ Ἐφημοσύνη ἐντολή.

ἐντολή. ¶ Ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν. ¶ Ἐφήμως, εὐφήμως. ¶ Ἔφηνεν, ἔδειξεν ἐποίησε φανερόν. ¶ Ἐφήσεις, ἀναπείσεις.

Ἐφῆπται, περιῆπται πρόσκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἔφησθα, εἶπας. ¶ Ἐφησθεῖεν. ἐπιχαρεῖεν. ¶ Ἐφήσθης, ἐχάρης. ¶ Ἐφήσομαι, ἐπιθήσομαι ἐντελοῦμαι, ἐπισκήψω, ἐπισκέψομαι πέμψω ἀποστελῶ.

Ἔφθα ἢ ἔφλα ἐμάλασσε διὰ τὸ καίεσθαι. ἐφθαλές.

Ἔφθης, προέλαβες, ἔφθασας. ¶ Ἔφθιτο, ἀπέθανεν. ¶ Ἐφθίατο, ἔφθινται τεθνᾶσιν. ¶ Ἐφθίατο, ἐφθαρήσαν. ¶ Ἐφθίσθη, ἀπέθανεν. ¶ Ἔφθιτο, ἐφθάρη ἐτελεύτησεν. ¶ Ἐφθὸν, τὸ ὠπτημένον. ¶ Ἐφίαλλεν ἐπεχείρησεν. ¶ Ἐφιάλτης, ὁ ἐπιπηδῶν. ¶ Ἐφιγμένους, ἐπιτυχόντας. ¶ Ἐφιδύειν, ὀκνεῖν. ¶ Ἐφίει, ἐπιπέμπει. ¶ Ἐφιεὶς, ἐπιβάλλων ἐπιπέμπων, συγχωρῶν. ¶ Ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ καταλαμβάνω. ¶ Ἐφιέμεναι, ἐνδιδόναι.

Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. ¶ Ἐφιέμενος ἐπιθυμῶν, ἐντελλόμενος.

Ἐφιέρεια τὰ ἐπὶ τοῖς ἱερείοις ἀποθυόμενα. ¶ Ἐφιζάνει, ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφίημι, ἐφιέναι κελεύω ἐπιστρέπω. ¶ Ἐφίησιν ἐπιτρέπει. ¶ Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. ¶ Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει.

Ἐφικνούμενος, νοῶν, φθάνων ἐπίζων, παραγενόμενος ἢ γνούς. ¶ Ἐφίκοιτο, παραγένοιτο, νοήσαι. ¶ Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληπτόν. ¶ Ἐφίλατο. ἐφίλησεν, φίλον ἐποιήσατο. ¶ Ἐφίληθεν, ἐφιλήθησαν. ¶ Ἐφίνους, τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας.

Ἔφιπνος, ζεὺς ἐν χίῳ. ¶ Ἔφιπτος ἀπὸ γυμναστικὸς παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἐφ' ἵππων, ἐπὶ τῶν ἵππων.

Ἔφισεν. ὥρμησεν. ¶ Ἐφιστάνουσιν, ἐκζητοῦσιν.

Ἐφιστορεῖν, ἐπερωτᾶν. ¶ Ἐφίτυσεν, ἐγείνατο, ἐγέννησεν. ¶ Ἔφλα, ἐμάλασσεν συνεμίσγετο, συνῆν.

Ἔφλεγεν, ἔκαιε σφοδρῶς. ¶ Ἔφλιβεν, ἔθλιψεν, ἔθλιβεν. ¶ Ἔφλιδεν, διέῤῥεεν, ἐῤῥήγνυεν.

Ἔφλυεν ἀνέβαλλεν, ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. ¶ Ἐφλυαρεῖ, ἐλήρει. ¶ Ἐφλυήρει, ἐλήρει ἐμωρολόγει.

Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγεν. ¶ Ἐφόβηθεν, ἐφοβήθησαν ἠυλαβήθησαν. ¶ Ἐφόβησαν, ἐδίωξαν. ¶ Ἐφοδευσάτωσαν κατασκοπησάτωσαν. ¶ Ἐφόδια, ἁρμόδια εἰς ὁδόν. ¶ Ἐφραὶμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐφραὶμ ὁ παράκλητος, κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια.

Ἐφοδία, τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα.

Ἔφοδος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ παρουσία. βλάβη.

Ἐφοίτησε, παρεγένετο. ¶ Ἔφολκα, τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα. ¶ Ἐφόλκεον, ἐφόλκιδα, πηδάλιον.

Ἐφόλκια, μικρὰ καράβια παρὰ δὲ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. ¶ Ἐφολκίδα, ἐπαχθείαν σκάφος. ¶ Ἐφόλκιον, διὰ τοῦ ι τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. ¶ Ἐφομαρτεῖτον, ἐπιδιώκετε, ἐπισπεύδετε, ἐπακολουθεῖτε. ¶ Ἐφομαρτεῖτον, ὁμοζυγεῖτε. ¶ Ἐφοπλίζει, παρασκευάζει, ἑτοιμάζει. ¶ Ἐφόπτης, θεατὴς αὐτόπτης. ¶ Ἐφόρκιος, ζεὺς ἐν τιτάνων τάγματι. ¶ Ἐφορμὴν, ὅθεν ἄν τις πολέμῳ ἐφορμήσειεν. ¶ Ἐφορμήσαντα, ἐπελθόντα. ¶ Ἔφορος, ἐπίσκοπος, ἐπιστάτης. θεατὴς, θεὸς, ἐφόπτης. ¶ Ἐφόρμῳ νεόλκω. ¶ Ἐφορεύειν, ἐποπτεύειν, ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. ¶ Ἐφεστρίδες, εἶδος, ἱματίου. ¶ Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ τινι ἐπίτινι. ¶ Ἐφοῦδε, βὰρ, ἱερατικὸν ἔνδυμα, τὸ δὲ βὰρ, μικρὸν λέγεται. ¶ Ἐφοῦδε, ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον, ὑφανθὲν ἐπὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκτε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπερίπτυκτον τὸ μέτον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει χειρίσι τε ἠσκημένον, καὶ τῷ παντὶ σχήματι δὲ εἶναι πεποιημένον, τοῦτο τὸ ἐφοῦδε ἦν, τὸ ἔχον τοὺς δώδεκα λίθους, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα. ¶ Ἔφραδεν, ἐδήλωσεν.

Ἐφρασάμεν, συνῆκα ἔγνων. ¶ Ἐφράσθη. συνῆκεν ἔγνω ἐνόησεν, ἐπεπλήρωτο, ἀνεγνωρίσθη. ¶ Ἔφριξεν, ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν, ἐδειματώθη ἐπεῤῥώσθη.

Ἐφρύαξαν, ἐκινήθησαν, ἐπάρθησαν, συνήθησαν.

Ἐφρύγη, ἡμίφλεκτος ἐγένετο. ¶ Ἐφρυκτωρήθησαν, ἐπυργάσαντο. ¶ Ἔφυ, ἐγένετο. ¶ Ἔφυγον, κακὸν, εὗρον ἄμειον νόμος ἦν ἀθήνῃσιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυείων στεφάνων στέφεσθαι καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες εἶτα ἐπιλέγειν. ἔφυγον. κακὸν εὗρον ἄμεινον, τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κράμα, κακὸν ἔλεγον. ¶ Ἐφ' ὑγρὴν, ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ¶ Ἐφύζα, ἐφύσα. ¶ Ἔφυδρος, ὕδωρ ἄγων. ¶ Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν, λαγχάνει τίς ὕδωρ παρατηρήσων τὸ ἐν ταῖς δίκαις. ¶ Ἐφυμνεῖς, ἐπάδεις, σοφοκλῆς, ἀλεάδαις. ¶ Ἐφύμνια, ᾠδαί.

Ἐφύπερθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Ἐφυπνῶσαι, καθευδῆσαι. ¶ Ἐφύρη, ἡνῶ κόρινθος καὶ κίχυρος καλουμένῃ ἐν τῇ ἠπείρῳ καὶ ἡ οἰνόη. ¶ Ἔφυρον. ἔβρεχον ἐμόλυνον ἔπλυνον. ¶ Ἐφύρους, τοὺς ἀκαρνᾶνας.

Ἔφυς, ἐβλάστησας ἐγένου. ¶ Ἔφυσαν, ἐπάτησαν.

Ἐφυσίασεν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐφυσίησεν, ἀνέπνευσεν.

Ἐφυσίησεν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐφυσίησα, ἐπυῤῥίησα ἐπεῤῥώσθην. ¶ Ἔφυροι, ἔθνος. ¶ Ἐφώδει. ἐπέληγε λάκωνες. ¶ Ἐφώδευσεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐφωδιάσθημεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν. ¶ Ἐφώδιον, ἐρατοσθένης διὰ τοῦ τ, ἐφώτιον ἀναγράφει μέλανον περιοδικὸν παικρατιαστὴν, ὁ δὲ πολέμων, διὰ τοῦ δ.

Ἐφ' ᾧ πάρει ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ πάρει καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα. ¶ Ἐφωπλίζοντο, παρεσκευάζοντο.

Ἐφωράθη, ἠλέγχθη ἐθριαμβεύθη. ¶ Ἐφώρμησεν, ἐνέσκηψεν. ¶ Ἐφώσια, τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐφώτισεν, ἐδίδαξεν. ¶ Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ ἢ ἐπὶ τίνι.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἔχαδε, κατέσχεν, ἐχώρησεν. ¶ Ἐχάζετο, ὑπεχώει, ἀνεχώρει. ¶ Ἐχάζετο, κῆρ ἀλεείνων, ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐγκλίνων.

Ἐχάλασεν. ἐνέδωκεν. ἀφῆκεν. ¶ Ἐχαλέφθη, ἐχαλέπηνεν. ¶ Ἐχάλεψεν, ἐκάκωσεν.

Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. ¶ Ἔχανεν, ἤνοιξεν, ἐκάλει. συνεῖχεν. ¶ Ἐχάνη, σκεῦος τί ὁδοιπορικόν. ¶ Ἐχαράκωσεν, ἐκύκλωσεν, ἐπολιόρκησεν. ¶ Ἐχάραξαν, ἤρξαντο. ¶ Ἐχάσατο, ἀνεχώρησεν, ἀπέστη.

Ἐ χιν ἐγκαμήκει. Ἐ χοὰι σπουδαί. Ἐ χόνδρος, ὁ ἀσφαλὴς ἐδητής. Ἐ χονδρῶ, πιθῶ βεβαιῶ βεβαιῶ αὐτὸ ἐχυρὸν ποιῶ ἐχύνη.
Ἐ χόγγυοι, ἀξιόπιστοι.
Ἐ χοδημία, ἡ ναῦ ἀκαδημία καλουμένη. Ἐ χοδόκοι, αἱ νύμφαι. Ἐ χον, ἔχασε, χῶμα ἤγειρεν.
Ἐ χει, κατέχει κρατεῖ, νέμεται. διείργει τὴν μελῆ. ἀξιοῖ. βασάζει φόβει. ὑπομένει. Ἐ χες, ἔχεις ἢ εἶχες.
Ἐ χειμάθη, ἐταράχθη πῶς ζάλῃ ὑπέμεινα. Ἐ χειμίων, ἐείγων. καὶ ἐχείμων. Ἐ χει τέλος, τετελεύτηκε. λάκωνες. Ἐ χειρούργει, ἔπραττεν.
Ἐ χεκήλην, κηλήτην. Ἐ χέμεν, ἔχειν. Ἐ χεμυθεῖ, ἔχει αὐτὸ ἐαυτῷ τὸν λόγον σιωπῇ. Ἐ χενηΐς, εἶδος ἰχθύος. Ἐ χέμυθεῖν, σιωπᾶν. λόγους. σέγειν.
Ἐ χέμυθος, ἔχων αὐτὸ ἐαυτῷ τὸν λόγον. ἢ ὅτι κρατῶν τὸν λόγον σιωπᾷ. Ἐ χεπυκὲς, ἔχον πυκνείαν.
Ἐ χέπωλοι, ἱππικοί. ἱππορόφοι. Ἐ χερμάζομεν πῶς γῆν ἐργαζόμεθα. Ἐ χεσαμίχ, ὅτε θέρος ὄνος φαγάζει ἢ βρουτήσει. Ἐ χέσιει. αἰνίσσεται.
Ἐ χεσις, κατέχειν. Ἐ χεστὸν, κόμασιν ἢ μᾶλλον ὄχεστον. Ἐ χεται, ἔπεται. αὐτιλαμβάνεται.
Ἐ χέτλαις, ἀροτειάμασιν αὔλαξιν. Ἐ χέτλη, ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τὸ ἀρόθρου, καὶ ἡ αὔλαξ καὶ ἡ ἀσπάθη τοῦ ἀρόθρου. Ἐ χετλύειν, ἀροτειᾶν.
Ἐ χετο, ἐλαμέτο. Ἐ χετος, ὄνομα βασιλέως τυρρήνου, οὗτος βασιλεὺς ἠπειρωτῶν ὠμότατος, αὐχήνορος καὶ φλογίσαι πᾶς γυνὴ πὼ δυνατὸν ἐφθάρθαι ἐτύφλωσε καὶ ἠνάγκασεν ἀλεῖν σίδηρον, τινὲς δὲ χαλκοῦς κεῖνας, ἐφαλεῖτο δὲ μετώπη, καὶ εἰς τοσοῦτον ὠμότατος ἦν, ὥστε καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖν καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὰ αἰδοῖα τῶν παιδίων. μέμνηται καὶ ἀπολλώνιος τῆς ἱστορίας. Ἐ χευαν, ἔχαιαν κατέχυσαν. Ἐ χύατο, ἐχεύθη. διεχύθη. Ἐ χευε, κατέχυσεν. Ἐ χεφρεσὶ, μνημόνευε. Ἐ χέφρων, σωφρὼν ἔχων φρένας σώφρων. Ἐ χέφυζα, ἐφύσα. εἶχε φυγεῖν. Ἐ χεων, ἐχιόνων.
Ἐ χει, κατέχει. Ἐ χθεα, ἔχθρας μίση. Ἐ χθάεσθαι, μισεῖται. Ἐ χθέται, μισεῖται. Ἐ χθάσας, μεγάλως θαυμάσας. Ἐ χθοδοπήσεις, ἐχθροποιήσεις. Ἐ χθίστων, μεμισημένων μυσαρῶν ἐχθροτήτων. Ἐ χθιμα, μισήματα σοφοκλῆς τυραννοις.
Ἐ χματα, σημεῖα. Ἐ χθοδοπῆσαι, διεχθρεῦσαι.
Ἐ χθοδοπὸς, ὁ ἐχθραν ποιῶν. Ἐ χθοι, ἔξω.
Ἐ χθρώνειν, μισεῖν. Ἐ χθος, πόνος. μῖσος. ἔχθρασμα. ἔχθρα. Ἐ χθύσαι, ὀχεμέσαι. Ἐ χθύσαι, ἐκφυσήσης ἐκπνεύσης. Ἐ χιγος, σκότωσις.
Ἐ χινος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον ἢ ὃ πετεινόν.
Ἐ χινάων, νήσων. αἱ καλοῦνται ἐχινάδες. Ἐ χῖνοι, πέμμα νησωτικὸν ὡς πλακοῦς. καὶ κοιλίασ μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζώων, καὶ τῶν πτηνῶν ἡ κοιλία. καὶ σκύλος μαγνησικόν. καὶ τῶν δρυῶν οἱ κύπαρροι. καὶ τῶν πλατάνων ὁ καρπός. καὶ τῶν κονοκραμῶν μέρος. καὶ τὸ χαλινοῦ μόρος. καὶ οἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶνες, καὶ λοπάς. καὶ ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον, καὶ εἶδος ῥοιῶν. καὶ μῦδος καὶ οἱ ἀκανθόχιροι. Ἐ χλυσεν, ἔκλυσεν. Ἐ χμίζει, κωλύει ἢ συχάζει σημείζει κρατεῖ δεσμεύει. Ἐ χμασον, ἐπίσχες. κατάσχες.
Ἐ χματα, κωλύματα. ἀπὸ τοῦ ἐπίσχειν ἐρείσματα ὑδάτων. Ἐ χμενος, ἐστοχασμένος. Ἐ χμον, ἐπέκνιζον. Ἐ χνάζει, πρῶτον ἤκμαζεν.
Ἐ χιτο, σωρὸς χιόνος αὐτέχιτο. Ἐ χλάσατο, ὤργησεν. Ἐ χλωσεν, εἰς ὀργὴν ἤγαγεν. Ἐ χόμενα τείβου, πλησίον ἐγνωτάτω. Ἐ χόμενοι, ἐγγίζοντες. Ἐ χόμενος, αὐτεχόμενος πλησίον.
Ἐ χόμεν, ὀφείχόμεν ἀπεχόμεν. Ἐ χον, εἶχον, ἤλαυνον. ἐφύλαττον. Ἐ χνι, ἔχουσι κρῆτες.
Ἐ χυ, μεταποιοῦ. φρόντιζε. Ἐ χρασεν ἐπεβαρήσεν.
Ἐ χρασε κήδεμόνα, ἐπεβαρήσε πρὸς τὸ βλάπτειν.
Ἐ χρασον, ἐπέκλυσαν. ἐπίθεντο ἐβαρήσαν κατὰ βίαν ἀθρόοι προσῆλθον. Ἐ χρασε, ἔφυ. Ἐ χρασεν, ἐπέτυχεν. Ἐ χραύτιζεν, ἔξελεν. Ἐ χρίζεν, ἐλίπτο. ἱκέτευεν. Ἐ χρηματίσθη, προσεφωνήθη. Ἐ χρὼ, ἔλειε ἔπρεπεν. Ἐ χρησεν, ἐμαύτευσεν. ἠθέλησεν. ἔδωκε χρησμόν. Ἐ χρισμῶσαν, ἔπεσαν ἐπλησίασαν. Ἐ χρισεν, ἐκέντησεν ἐπήλφσεν.
Ἐ χρωματίσθη, σωφρονίσθη σοφοκλῆς ἀθάμαντι.
Ἐ χρόωντο, ἐλάμβανον ὀφελάμβανον. Ἐ χρωτίσθη, ἐχρωματίσθη Ἐ χύη, ἐχύθη ἐχύθησαν, ἤρτησαν.
Ἐ χυρὰ, πίστη καὶ βέβαιος ἀσφαλὴς ἰσχυρὰ ἰσχυρά.
Ἐ χυρῆσαι, ὃ δεῖ χειρὸς ἔρκος σωθῆναι. ἢ κράτη σθῆναι.
Ἐ χυρὸν, δυσανάῤῥηκτον, ἀσφαλές. Ἐ χυρόφρονες, αἱ σωφρονοῦσαι ἢ ἀσφαλῶς σωφρονήσει.
Ἐ χυρῶς, ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. Ἐ χώλαιναν, ἔκλιναν. Ἐ χώμεθα, ἀπεχώμεθα, αὐτεχώμεθα, αὐτιλαμβανώμεθα. Ἐ χων, φόβων οἰκῶν κατέχων.
Ἐ χώσατο, ὀργίσθη ἐχολώθη.

ΤΟ Ἔ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῡ.

Ἐ ψαθήλατο, ἐκινήσατο. Ἐ ψάκασεν, ἔσασεν ἔξεν. Ἐ ψαλάζετο, ἔψαυσεν ἐκινήθη. Ἐ ψαίαι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι.
Ἐ ψαίη, ἐψητήριον λοπάς. Ἐ ψατο, ἠκολούθησεν.
Ἐ ψάαι, ἐπακολουθήσεις. Ἐ ψεια, παίγνια.
Ἐ ψείη, γέλως. παιδιά. Ἐ ψεῖν, τὰς τείχας βάπτειν. Ἐ ψῖμα, ὅπερ οἱ οἰοὶ σειραὶ καλοῦσιν. ἄλλοι γλυκύ. Ἐ ψιο, ἀκολούθει ἕπου. Ἐ ψεται, ἀκολουθήσει. Ἐ ψύαθη, ἢ παρὰ τὴν ἀπέτυχεν.
Ἐ ψητήριον, ἐψαίη. ἥλοπάς. Ἐ ψητεῖς, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. Ἐ ψήσεται, καταπαίξεται. Ἐ ψία, γέλως. παιδιά. χλεύη. ἔφοδος ἀπὸ τοῦ ἔπεσθαι. ὁμιλία. σοφοκλῆς ἀθάμαντι δλυτρίῳ. Ἐ ψιᾶται, γελᾶ. παίζει. γυμνάζεται. Ἐ ψιατέον, παικτέον. Ἐ ψιάτιμον, γυμνασικὸν παιγνιῶδες.
Ἐ ψιάωνται, ἀκολουθήσωσιν. Ἐ ψίδεν, ἤκουσεν.
Ἐ ψιλάσθων, παιζέτωσαν ἀκολουθείτωσαν. Ἐ ψείονται, ἀκολουθήσουσιν. Ἐ ψιλωμένη, ἐὰν μὲν μακρῶς ἦσαι γεγραμμένη καὶ ψιλὴ ὅπερ οἱ οἰοὶ ἑτερόμαλλον. ἐὰν δὲ βραχέως ἦσαι καὶ δασεῖα πῶ ψιλοὺς ἔχουσαν τοὺς κρεασοὺς, ὡδὶ τὰ ἄκρα δηλοῖ. Ἐ ψιόωνται, ἀκολουθήσουσιν. Ἐ ψιόωντο ἕπαιζον.
Ἐ ψισεν, ἐψώμισεν. Ἐ ψίσθη, ἀπίθανεν. Ἐ ψόμενον, ἀκολουθησόμενον. Ἐ ψυθεν, ἐψύσατο.

Ἐ ψυξεν,

Ἐ ψυξεν, ἀπέπνευσεν ἀπελίωξεν. Ἐψυχαγώγησας, παρεμυθήσω ἢ ὑφηνασο. Ἐψομαι, ἀκολουθήσω, ὀπαδήσω. Ἐψωμύω, παίζοντες.
Ἐ ω, ψιλοῦ μέλλον, τὸ ὑπάρχω ἀναπολιῶ ἢ ἰλίω. ἐῶ, ᾧ ἑαυτὸν συγχωρῶ παραχωρῶ ἀφῶ. Ἑώα, ἀνατολή. καὶ ἡ τοῖς προβάτοις παρατιθεμένη διφθέρα. καὶ θυσία ἐν κύπρῳ. Ἑῶθεν, ἡμβρα ὄρθρου. πρωΐμα.
Ἑ ωθινὴ λίκνις ὡς μέν τινος, ἢ ἕως τινὸς ἡμήματος, ὡς δέ τινος ἕως τόπου. οἱονεὶ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἕω ὁ καὶ βέλτιον. Ἑῷθινος, ὀρθρινός. Ἑῴκει, ὡμοίωτο.
Ἑ ωλοκρασία χρῆσις μέθης. ἕωλος κρᾶσις ἢ παρὰ θηναίοις ἡ τεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν. Ἕωλον, χθιζὸν ἐχθεσινὸν ὄν. ἀνατολικόν. ὀρθρινὸν διὰ σκότους δὲ ψυχρόν.
Ἑ ώλπει, ἤλπιζεν. Ἑώμην, ἄδην ἔχομεν ἡ ρεαθῶμεν, ἀφῶμεν. Ἑωμοῦ, ἱματίου γυναικείου.
Ἑ ωνημένων, ἀγορασάντων ἢ ἠγορασμένων. Ἑωνοχόᾳ, διηθεῖ συνέχει. Ἑών πῦρ, καὶ πῦρ ὤν.
Ἑ ὧν χαίρειν παραπεμπόμενος. Ἑῶξεν, ἀνέῳξεν.
Ἑ ὥρα, νόσος. Ἑῷος, ὀρθρινός. πρωϊνός. Ἑώργει, ἐώργασται. Ἑωρηθήτω, κρεμασθήτω. Ἑωρίζεται. μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ. Ἑωρούμενος, κρεμάμενος, ὑφούμενος. Ἑώρυε, ἐκρέμα. Ἑῶς, ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἑῶς, ὄρθρος, ἡμέρα ἀπὸ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς ἠπατηκέναι, ἢ διὰ τὸ ἐοικέναι ἑαυτῇ. Ἑῶς ἁ, οὕτω δή. Ἑώσας, τὸ χαλάσας τὸ αὐδήσιον. Ἑωσφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ ὁ ἐν ὄρθρου φθάνων. λέγεται δὲ ἐν φωσφόρου.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ̑ Ζ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤῸ Ζ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̑ Α.

Ᾱ, μέγα ἰσχυρὸν πολύ, ὅθεν καὶ ζάπλουτος· ὁ μεγαλόπλουτος.

Ζ Ζάβατος, πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ παφλίοις. Ζαβάλλειν, ὀβελίζειν. Ζαβλεμίως, μεγάλως πεποιημένως. Ζάβοτον, πολύφορον πολύκτητον. Ζαβρὸν, πολυφάτον.

Ζ ἀγκλη, ὀρέπανον, καὶ ὄνομα πόλεως. Ζάγρη, βόθρος λάπαθον. Ζαγρεῦς, διόνυσος. δοκεῖ γὰρ μαίνεσθαι τῇ πρὸς σφόνῃ, ἀφ' ἧς καὶ θόνιος διόνυσος.

Ζ αἰῶσαι, ὕπνωσον παῦσαι, σιωπῆσαι ἡ λέξις αὐτὴ τοῦ ἐπισχεῖν καταχεῖν. Ζάει, βιοῖ καὶ πνεῖ κύπριοι.

Ζ αἴντες, πνέοντες. Ζαβουλὼν, ῥῦσις νυκτερινὴ, ζυτέσι χύσις σιόρους. Ζαὲς, μέγα πολὺ λαμπρὸν ἰχυρόν. Ζαλῶ, αἴνεσον, σφοδρῶς μεγάλως πνέοντα. Ζαὴς, μεγάλως πνέων πολύπνους.

Ζ αἰθέλω, ἄγαν θείαν θαυμασήν. Ζάθεον, ἄγαν θεῖον βοῶσιν. Ζαθέου, ἄγαν θείου θαυμαστοῦ. Ζαθερὲς, μεσημβρινὸν ἰσχυρῶς θερμόν. Ζάθροι, θείαν. Ζαιὸς, εἶδος ἰχθύος. Ζαιπαλθὲς, πολυμαλλές. Ζακελτίδες, κολοκώται, ἢ γογγυλίδες. Ζάϊκλον, ὀρέπανον. Ζακηρία, θυσία ἀφροδίτης. Ζάκωροι, νεωκόροι ἱερεῖς παρὰ τὸν ναὸν σαρῶν. Ζακόρων. νεωκόρων ἱερέων.

Ζ ἀκηδὲν, ἄγαν ὀργίλον. Ζακωδίδες, κολοκύνται.

Ζ ἄκωδος, νῆσος, καὶ πόλις. Ζακρεεῖς, βύχησοι,

Ζ ἄκτη, κειμοῦ ἐνέβτνει ἐφθῷ. Ζάλ, μέγα· ἰσχυρὸν πολύ. Ζάλα, θόρυβος. Ζάλαινε, μώραινε. Ζάλακες, ἐλῆνοι. Ζαλαύδα, κινοῦ.

Ζ αλεῖς, πόλις, καὶ θάλασσα Ζαλοῦ, μεμοῦ.

Ζ ἄλη, συσροφὴ ἀνέμων μεγάλων· οἵτινες δὲ μέσῃ ὄμβρου πνοὴ ταραχὴ, ὑδάτων, ἢ κλόνος. Ζαλὸν, πηλόν. Ζαλμάτιον, ῥυβλίον. Ζάλματος. πίναξ ἰχθύος· θυνηρὸς παρὰ παφλίοσ. Ζάλμολξις, τὸν ἡρόδοτος μέλφησι τοὺς τοῦδε τὸν πόντον οἰκοῦντας ἕλληνας, λέγειν δοῦλον πυθαγόρου γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλουσάντα, ἀπελθεῖν, καὶ σωφρονιστέραν μαθόντα δίαιταν καὶ ἑλληνικὴν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν σωφρονίσαι καὶ δυσχεῖν λέγοντας ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιντο ἄλλοι δὲ τῷ κρόνῳ εἶναι λέγουσιν. Ζαμβίκη, μουσικὸν ὄργανον. Ζαμέλης, μεγάλως πεποιημένος ἔμψυχος μέγα μέλος ἔχων. Ζαμενὲς μεγάλως ἐμψύχως, σφοδρῶς πνέων. Ζαμενὴς ἄγαν ἰσχυρός. Ζαμενδῖσιν, σφοδροῖς. Ζαμῆται, μεγαλαρχοῖ. Ζαμίη, βλάβη ζημία Ζαῦ, ζεύς.

Ζ αυίδες, ἡγεμονίδες. Ζαυοῶ, ἡγεμονεύειν.

Ζ ἀπεδὸν, μέγα ἔδαφος. Ζαπιμελὲν, μεγάλως πῖον, λιπαρόν. Ζάπλουτος, πλούσιος πάνυ.

Ζ απότην, ἰχυροπότην. Ζαρίκες, ἐπίθετον πελαρῶν. Ζαρῆτις, ἄρτεμις πρόσω. Ζαρπὲς, ζωμὸς τεῖπός. Ζατὲς, ζητεῖ. Ζαπίσασθαι, ἔσεσθαι. Ζαβάκης, ὁ βασιλεύς.

Ζ αρεφὲς, βύραφές. Ζαβεφέων, βύβλων μεγάλων τε θραμμένων. Ζατῶσαι, φορῶσαι, φράσαι, ζημιῶσαι, ὑπονοῆσαι. Ζαυαάσο, θεὸς τὶς σιδῶνι. Ζακηίφοφον, τὸ σημεῖον. Ζαφεπὲς σφοδρῶς ἰχυρῶς. λαμπροὶ καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ.

Ζ αφελὲς, ἄγαν σκληρὸν ἢ μεγάλως ἠυξημένον, πολύφλοιον, ἄγριον, θυμῶδες ἰχυρόν. Ζαφελῶς, μεγαλοήτως. Ζαφλεγέες, σφόδρα λάμποντες, βύβλους μεγάλως πνέοντες, ἢ μεγαλοφεπεῖς.

Ζ αφορῆσαι, μεγάλως φορτίσαι. Ζάφορος, πολύφορος. Ζαγμὰ, ἡνία. Ζαχράσεις, ζαπινάιους. Ζαχρεὲς, ἰχυρὸν βύχρυσον. Ζαχρεῶν, ἰχυρῶν, σὺν ταῖς μάχαις, ἰχυρῶς, πνεόντων, μεγάλως ἐμπελαζόντων. Ζαχρηεῖς, πάνυ χρεώδεις.

Ζ αχρειῶν μεγάλως ἐπικειμένων. Ζαβὶχ, λευκόν.

Ζ ἑα, ἡ ἐκάτη παρὰ ἀθηναίοις καὶ ἐς τῶν σὺν πειραιεῖ λιμένων οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς, ἔχει δὲ ὁ πειραιεὺς, λιμένας θρεῖς κλειστούς.

Ζ *βύται, σέσακται. Ζεγεία, μυῶν γένος.

Ζ εῖ, παράσταμα ἰχυρῶς καίεται. Ζείᾳ, φλέγει.

Ζ ειὰ, οἱ μὲν σίτου εἶδος, οἱ δὲ τὰς ὀλύρας. Ζειάρη, ὁ τέπιξ παρὰ σισύραις. Ζείσωρος, βιόσωρος, ἢ πρὸς τὸ ζῆν σωρευομένη ἢ ἀφουρα. Ζείναμαι, σβέννυμαι. Ζειπίτις, ὁ πολιχνίτης.

Ζ είουσαν, ἀφείλουσαν. Ζειρὰ, οἱ μὲν, εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ, ζώνην, βέλτιον δὲ ἄλλό τι ἐπιβόλαιον κα-

τα τῶν ὤμων, φορούμενον ἐοικὸς ἐφαπτίδι. καὶ Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος.

ζ ειρατής. ἱμάτιόν τι σύρων. Ⓒ ζειρᾶν, ἁρωματοποιεῖν.

ζ είρι, μίτρα, ταινία. διάδημα. πτέρα, ἥλωσι ποδεῖν.

ζ ειρήνη, ἀφροδίτη οὐ μακεδονική. Ⓒ ζειρὸν, ποικίλον. Ⓒ ζεῖρος, εἶδος σαφυλῆς. Ⓒ ζειροφόρος, ὁ ἀϊδὴς παρὰ Αὐτιμάχῳ. Ⓒ ζφοφόρους, χωνοφόρους. Ⓒ ζέλμειν, βάλλειν. Ⓒ ζέλεια, πόλις Ἰδαίας. Ⓒ ζέλκια, λάχανα φρύγες. Ⓒ ζέμελον, βαρβαρικὸν ἀσπαραγοπόδιον φρύγες. Ⓒ ζέσις, θερμότης. Ⓒ ζέφυρα, βάραθρα καὶ λοιμοί. Ⓒ ζέσεν, ἐθυμώθη Ἀνδροπόλασιν. Ⓒ ζυγὰ, ὠγαξ καὶ ἀγωγήν.

ζ ζύγελα, διάβροχα ξύλα, καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζυκτὰ, καὶ τὰ μαχόμενα ἐκ πολυρᾶς ἠλισμένης. Ⓒ ζυγελάτης, γηγένος.

ζ ζύγοι, βρόχοι ὀρνίθων. Ⓒ ζυγελάτης, μεταβάτης ἡνίοχος. Ⓒ ζυγάτης, μεταβάτης. Ⓒ ζυγάω, βουλάτας. Ⓒ ζυγήσιον τῆς Ἀθήνας πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἂν δὲ διημερεύῃ ἡ πολιτεία εἰς τοσαῦτα τιμᾶται. Ⓒ ζύγλαδος, ζυγοὶ ἢ μοῖρα τοῦ ζυγοῦ καὶ ζυκτῆρος ἱμαντόδεσμοι, ἢ ζρόπωτῆρος μεταφορικῶς βυρσοδέψης κυρίας.

ζ ζύγλη. ζυγὸς ἢ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐπιδήσουσι τοὺς ῥαχίλους τὰ ζῶα. Ⓒ ζυγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ⓒ ζύγος, πᾶν δ' ἐζευγμένον, καὶ ὄχημα καὶ ὠδῖνες τειῶν καὶ πασάρων ἔτασον. Ⓒ ζύγος, τεῖ πάρθενον βυρσοδέψης ὀρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς σοὶ φωνεῖ πων ῥιζύτων αἰσχρὰ φάτις ὥραις καταχρησικῶς ἀπὸ τῶν τειῶν ἢ ζύγος ἔθηκε ζυγὸς, τειδούλων, παραδέδοται δὲ, ὅτι καὶ τειζύγοις ἁρμασι πίνες ἐχρήσαντο, καὶ ὅτι τάσουσι ἢ ζυγὸς ἀπὸ γ' καὶ λ'.

ζ ζυξαντίδαι, γένος Ἰθαγενῶν, παρὰ Ἀθηναίοις.

ζ ζυξιλέως, ζυγοφύλαξ λαοῦ, ἢ ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοὶ Σοφοκλῆς, αὐθρομέδα. Ⓒ ζυμαντιὼ, πηγὴν φεύγες. Ⓒ ζῦς καταχθόνιος, ὁ ἀϊδῶν ἥλωσι ὁ ἅδης.

ζ ζύσασθαι, γεύσασθαι. Ⓒ ζεφύρια, ὑπνεμιαῖα.

ζ ζεφυρίη ἡ πνοὴ τοῦ ζεφύρου. Ⓒ ζέφυρος, αἴνεμος ὁ καλούμενος λιψ. Ⓒ ζηθήνη, ὁλοσίδηρος ἀκοντίς.

ζ ηλήμων, φθονερὸς ζηλότυπος. Ⓒ ζηλοῖ, φθονεῖ, ἐρίζει. μισεῖ. μιμεῖται. Ⓒ ζηλοτυπῶ, ζῆλον.

ζ ηλότυπος. ἐπὶ γυναικὸς αὐτιζήλου. Ⓒ ζηλότυπος, ὁ αὐτιζηλῶν. Ⓒ ζήλου, μιμοῦ μεταδίωκε.

ζ ηλῶ, μακροτίζω, σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ σὺροΐα.

ζ ηλῶσε, μακροτίζωσε μεμῶμῶσε. Ⓒ ζηλωτὴς, ὀρθηγητὴς μιμητής. Ⓒ ζηλωτὴς, μακαριστός. Ⓒ ζημία. θυσία τίς ἀποδιδομένη ἐκτὸς τῶν γινομένων ἐν θεσμοφορίοις. Ⓒ ζηνὶ φόως, ὀρέουσα, σημαίνουσα τῷ διὶ ἢ τὸ ἡλίῳ φῶς. ζᾶ δὲ εἰσὶ σημασίαι τὸ φωτὸς, ἑωσφόρος, ἡμέρα. ἡλίου. Ⓒ ζητεῖν, βούλεσθαι ἀπιστεῖ. Ⓒ ζητὴρ, ζυγὸν κύπρῳ. Ⓒ ζητόρων, ζητοῦντων. γράφασι δὲ οἱ νῦν ζητητόρων. Ⓒ ζηξεῖον, ἢ τῶν δούλων καλαστήριον. Ⓒ ζηξὸν, ἢν δημόκοινον. Ⓒ ζεὰ καὶ ζῆ, ἡ σίτου γένος. Ⓒ ζιδώνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. ἢ λόγχη, ἢ σαυνίον, ἢ μάχαιρα.

ζ ιβυννία. λογχίδια μικρά. Ⓒ ζιβυθίδες, αἱ θρᾷσσαι ἢ θρᾷκες γυῆσιοι. Ⓒ ζίγγος, ὁ τῶν μελιττῶν ἦχος ἢ τῶν ὁμοίων. Ⓒ ζίγλας, κῶλα ζίγγις, ἢ χαλκῆ σαύρα. Ⓒ ζίεται, ζητεῖ. Ⓒ ζικνῶσαι, σκυθρωπάσαι. Ⓒ ζίλαι, ὀδύνος παρὰ θρηξί.

ζ ιραὶ, χιτῶνες ἀνάκολλοι. Ⓒ ζίτανα, καταπύτωνα. Ⓒ ζοάσεις σεβίσεις. Ⓒ ζόεζῆ. Ⓒ ζόασον, σέβισον, ζοάσω ζήσω. Ⓒ ζόη, ἡ ἐπάνω τῆ μέλιτος.

ζ όης, ἰσχυρὸς ἢ σφοδρῶς πνέων. Ⓒ ζοπαδαπαίδας, λαθροφάγους. Ⓒ ζὸρ, ἡλικία ἐλάφου ἢ δορκάδος.

ζ ωρότερα, ἀκρατέστερα. Ⓒ ζεῖον βρέβος, βρέφος λακωνικῶς. Ⓒ ζούϊον, ἢ ζοῦον θηρίον ἢ δρυσιπέλαος. Ⓒ ζοῦσαι, σραχμαί. Ⓒ ζούδω, ζωννύω.

ζ όφεον, μέλαν σκοτεινόν. Ⓒ ζοφερὴ, σκοτεινή.

ζ οφοδερκέας, σκοτοδείπνους, λαθροφάγους.

ζ οφοειδὲς, σκοτοειδές. Ⓒ ζοφομιλία, ὅταν κρυβῇ ἡ σελήνη. Ⓒ ζόφον ἠδρόσυνται. ἀντὶ τοῦ ἀϊδοῦ τόπον ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος μὴ πω δύσιν ζόφον. Ⓒ ζόφος, σκότος, ἀχλὺς ὁμίχλη δυσθυμία, δύσμη. Ⓒ ζυγὰ, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων καὶ αἱ πήχεις τῶν κιθαρωδικῶν ὀργάνων εἰς οὓς οἱ κόλλοπες συίστανται. Ⓒ ζύταινα, βοῦς θήλεια καὶ ἰχὺς ποιὸς, ἔστι δὲ καὶ τὴ* τ' ἰλιάδος, μὴ τὸ κατὰ μετόπου τοῖς ζερῶς τοῖς ζαγιηῖς τάγμασι.

ζ ύγασρον, κιβώτιον. ζύγασρος κιβωτὸς, ὄρος ζυγός.

ζ υγὶς, χαμίσας. Ⓒ ζυγία, ἡ ὥρα καὶ εἶδος κώπης.

ζ ύγιος, ζβῦς, καὶ ὁ ζυγὸν ἴσως. μὴ ὁ τείζος ἐρέτης. Ⓒ ζυγηλεῖ, μύει ὁρμᾷ σκυθρωπάζει.

ζ υγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν σῖοι ζυγοδέτην.

ζ υγομαχεῖν, τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι ἢ ἀσελγεύεσθαι. Ⓒ ζυγοῦσεις, βόζυς. Ⓒ ζυγόθεσον, ζύγωσον, ἢ καινίσας διάσησον. Ⓒ ζυγὸς, σφυτάνη τοῦ ζυγοῦ καὶ ὁ παρακείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶ σανδαλίων. Ⓒ ζυλούμενον, ζβεσούμενον.

ζ υγοφορούμενον, ὑπὸ ζυγῷ σαθμιζόμενον. Ⓒ ζυγωνὲς τοὺς, δρῳάτας ἐκ λακώνων. Ⓒ ζυτώσω, διαμάσω κλείω. καθέξω. αἰσχύλος κίρκη σατυρικῇ.

ζ ύθιον, ἀλφίτου πόσις. Ⓒ ζύθος, οἶνος ἀπὸ κεριθῆς γινόμενος. Ⓒ ζυγητὴ, ἡ κλεῖς. Ⓒ ζύμη, φύραμα. Ⓒ ζυμήεις, ἄρτος ἀθήνησι, ζυμίτης, ἄρτος οὗτος καλεῖται. Ⓒ ζωάγρια, λύτρα ζωῆς θανάτου ἀγράμματα, καὶ ὃς ζωὰ ἀγρεύεται, ὅθεν καὶ κρέα ἄγρα καὶ πυράγρα ὀδόντες. ὃς λαμβάνεται ἢ πῦρ ἢ τὰ κρέα. Ⓒ ζωάγρια, τίνων τὰ ἐκτὸς ζωῆς παρεχόμενα ὥρα παρέχειν. Ⓒ ζωαυρὲς, αὐτὴρ πρὸς ζωήν. Ⓒ ζωᾶς, ζωῆς. Ⓒ ζώη, εἶδος βοτάνης.

ζ ωγρεύτης, ὁ ὁπὸς τοῦ ὀφθαλσάμα. Ⓒ ζώγλη, ζῶντα λάμβανε. ἄγρευε. Ⓒ ζωγρεῖ, ζῶντας λαμβάνει. Ⓒ ζωγρεῖται, ζῶν πάζεται λαμβάνεται.

ζ ωγρήσεται, ζωογονήσεται. Ⓒ ζωγριαὶ, θῆκαι νεκρῶν. Ⓒ ζωγρίαν, ζῶντα. Ⓒ ζωὴ, ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. Ⓒ ζῶγρον, ἐγρήγορον. Ⓒ ζῶγρος τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται. Ⓒ ζωδὺς, ἢ ζωτοὺς, θώρακες. Ⓒ ζωδιωτὴς, χιτών. Ⓒ ζώη τὸ μέλι ἐφιστάμενον τῷ γάλακτι ὃ καλεῖται γραῦς, καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. ἢ χρόνος τοῦ εἶναι. Ⓒ ζωὴν, οὐσίαν. Ⓒ ζωθάλμιον, ζώσιμον βρῶσιμον. Ⓒ ζῶ πυρον, θάλλειν ποιοῦν. Ⓒ ζώιλος, σχοφί-

ζῶμα,

ζ ῶμα, ἀπόρρηξις χιτῶνος. Ζ ζῶμα φαγεῖν, ἐν χιτῶνα ἀφ' ἑαυτοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ ἦν ἀπόρρηκτον εἶδος τοῦ ζώματος.

ζ ωμυδύμενα, ὑποζώματα. χρονικὰ κατὰ μέσον, τὰς ναῦς δεσμοῦντα. Ζ ζωμήρυσιν, ζωμοῦ ἀρύσεις.

ζ ωμίλη, ἀθροισμός. Ζ ζώνασε τὲ, συλλαβὰς πέντε λόγων αὐτὶ τοῦ *ἀϊσζώννυμαι· ἢ τοὺς πέντε συλλαμβάνω. Ζ ζώνη, ὁ ὑπὸ τὴν μασχάλην τόπος καὶ ὁ τόπος ὃν ζωννύμεθα, καὶ τὸ ἀπόρρηκτον ἱμάτιον ζώνην. Ζ ζώϊλος, ὄνομα κύριον. Ζ ζώνιον, γυναικεῖον ζῶμα. Ζ ζώννυσθαι, καὶ ἑτοιμάζεσθαι.

ζ ωννυσκέτο μίσγω. ζωννύσκετο, πολὺ χαλκῷ λεπίδα. Ζ ζωνοφάγριβι, οἱ τὰς μασχάλας ζωννύμενοι.

ζ ώντιον, τὸ μύλωνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τοὺς ζειὰς ἔκοπτον. Ζ ζωογόνος, ζωοποιός. Ζ ζωοδόσειρα, ζωὴν παρέχουσα. Ζ ζώον. ζῶντα. Ζ ζώοντες, ζῶντες. Ζ ζωοπώλας, ὁ τὰ ἰδρὰ ζῶα πιπράσκων, καὶ ὁ τόπος ζωόπωλις. Ζ ζωοτρόφος. ζωοποιοῦσα. Ζ ζωοφόρος, καὶ σκαλαμάσβακι καὶ ἀπὸ ἀετοῦ νεκροῦ. Ζ ζώπυσαν, πολὺ ξηρὰν ῥιτίνην.

ζ ωπύρα, βοτάνη ὑπὸ οἰῶν καὶ αἰγῶν πολίων. ἢ ἀνθρακία. Φυσητήρα. Ζ ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωτικούς. ὃ δὲν οἱ χαλκεῖς τὴν πῦρ ἐκφυσῶσι. Ζ ζωπυρεῖ, ἀναζῆν ποιεῖ. Ζ ζωπυρήσεις, ἐκκαύσεις. Ζ ζωπυροῦν, ἐξάπτειν φλοιοῦν. Ζ ζωπύρου, τάλαντα κεραμίνου σὺν πυλαίᾳ. Ζ ζώπυρος, ὁ πέρσης βασιλεὺς χειμαζόμενος, μασιτιώσας ἑαυτὸν, τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα προὔδωκε πολὺν πόλιν. Ζ ζωρὸν, ἄκρατον. Ζ ζωρὸς, εὐόρμητος ταχύς. Ζ ζωρότερον, ἀκρατότερον, οἷοι δὲ τὰ χεῖρον καὶ ἄμεινον ἐπὶ τὸ ἐρεφέστερον νοοῦσι. Ζ ζώσαι Ϲ, πολὺ ζώνλω τοῦδε πολὺ ὀσφρῶ ἔσφιγξε καὶ τὰ χαρτοὺς ὁμήρους χρόνους, οὐδέπω γυμνοὶ ἦσαν ἵζοντο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πεντακαιδεκάτης ὀλυμπιάδος. Ζ ζωσὰς, ζώνας, ζῶς, ζῶντας. Ζ ζώσειρα, ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν βοιωτίᾳ. Ζ ζωστὴρ, ᾧ ἐπάνω τοῦ ἱματίου, ἐχρῶντο. ζώνῃ. Ζ ζῶμα, περίζωμα, ὃ ἀπὸ τῶν μηρῶν καὶ μέχρι τῶν βουβώνων συζωννύμενον τῷ ἱματίῳ, καὶ ἀθλητῶν παρὰ ἀθηναίοις καὶ τόπος ἐν θαλάττῃ ἐλύσατο· πολὺ ζώνλω καὶ ὁ φῦκος.

ζ ώστρα, τὰ ζώματα καὶ ζώνας ἢ χιτῶνας ζωστοὺς, ἢ χλαίνας αὐστηρούς, τινὲς δὲ τὰ σώματα.

ζ ωτικὰς ἀπόλλων ὁ χρύσης ἀπὸ τόπου. Ζ ζωτελὴς, ἀπόλλων ὁ καθεύδων. Ζ ζωτικὸς, οἰοστερεῖν. Ζ ζωυφέοις, μικροῖς ζώοις, ἢ κωνωπελίοις, ἢ πλωσῖς, ἢ σφηξίν.

Ζ ζωροπότας, μεθυστὰς ἀκρατοπότας. Ζ ζωόσας, ζωοποιήσας.

hesych.

ἑ ἑλούμενον καὶ πολυπατούμενον, σωτήριον δεσμὸν ἁλὸς παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή. καὶ αὐτὶ ἀπορρηματικοῦ τοῦ αὖ καὶ ῥῆμα ἴσον ᾧ ἔφη. ὅμηρος γοῦν ἐν τοῖς προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, ἁλοῦν δ' ἔφη. Ἡ ψιλούμενον καὶ ϛαρυνόμενον ἁλὶ σωτήριον διαζευκτικὸν καὶ συναπτικὸν ᾧ ἐστί. Ἡ δὲ σωόμενον μὴ ϛαρυνόμενον ἄρθρον ἡλυκὸν ὑποταικτικὸν δοτικῆς πτώσεως σημαντικὸν, ἢ καὶ αὐτωνυμίαν σωτήριον τείτου προσώπου αὐτὶ τοῦ ἑῆς.

ἡ ἥτις. Ἡ ἔπειν, ἀληθῶς. ὄντως. Ἡ ἅ, ἦμην μὴ ἐγενόμην ἢ ἦλθεν ἢ ὑπῆρχεν. Ἡ ἄρ, αἷμα ψυχῆς.

ἡ ιάζε, ἐκάθητο. Ἡ βά, ἀκμάζῃ. Ἡ βαιὸν, μικρόν. ὀλίγον, ἄβαιον οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι. ὀλιγομικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον, ἢ δὲ αὐτὴ ἁλοῖ καὶ τὸ βέβαιον.

ἡ βαῖ, ἀκμάζειν. νεάζειν. βιώχεῖσθαι. μεθύσκεσθαι.

ἡ βάσκοντες, ἐκ λυτροῦ νεάζοντες ἢ αὐξαίνοντες.

ἡ βη. νεότης ἀκμὴ καὶ δύναμιν ἔχει ἢ βης αὐθος, καὶ ἡ θεός. μεθ' ἧς σοφισπότνια ἥβη. ἔστι δὲ λίς καὶ ἥρως ζυγάτηρ. γυνὴ ἡρακλέους. καὶ ἀκολασίᾳ καὶ ἄμπελος.

ἡ βώσας, τειχώσας. Ἡ βήτης, ἀκμάζων. νεανίας. ἥλιξ. Ἡ βολεῖν, ἀργεῖν. Ἡ βητήρια, ἐσιατήρια. κατάλυσις. Ἡ βολον, ἥμαρ καθ' ἅπαντῶσιν εἰς ταὐτὸν, ἢ δύκαιρον. ἱβρόν. Ἡ βῶντα, ἀκμάζοντα. Ἡ βρέτας, αὐτοῦ ἄγαλμα. ξόανον.

ἡ βώοιμι, ἀκμάζοιμι. Ἡ βώσασα, ἀκμάζουσα θάλλουσα. Ἡ γάζοντο, ἐθαύμαζον. Ἡ γαθοῖσι, τοῖς πάνυ θείοις. Ἡ γάθεον, ἄγαν θεῖον δύσδαιμον. μακάριον. Ἡ γαλέον, κολοβὸν, κατακοπὸς, κοίλον βύβλασον. Ἡ γάλλοντο, ἐγαυρίων. Ἡ γάμαν, ἀπεδεξάμην. Ἡ γανέα, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου.

ἡ γανές, καθαρόν. νέον. Ἡ γάνος, νεανίσκος.

ἡ γαῦρ, τί δὲ, αὖτη γαῦρ ὄντως γαῦρ. Ἡ γαῦρ, ἐπεὶ αὖ. Ἡ γαύρκεν. λειλός, ὄντως λειλός. Ἡ γαύρμε, ὄντως γαύρμε. Ἡ γαῦρ οἶομαι, ὑπολαμβάνω γαῦρ. Ἡ γάσατο, ἐζεπλάγη. Ἡ γαλλιάσατο, ἠγάσθη. ἐθαύμασεν. ἐχάρη. δυσηρέσησεν.

ἡ γασο, ἐνεμέσησεν, ἐφθόνησεν. ὠργίσθη. ἐθαύμασεν. ἐνέγραπτο. Ἡ γᾶτο, ὁ λαμβάνων ἤγετο. Ἡ γε, αὕτη ἥτις. Ἡ γερέθεν Ϲ, συνηθροίζοντο. ἀήγοντο. Ἡ γῆ ἀρχεῖς. Ἡ γειρεν, ἀνέλειξεν ἀνέστησεν. Ἡ γεῖσθαι, δοκιμάζειν. δοκεῖν. Ἡ γέαθη, εἶχεν. Ἡ γέτο, ἡνιοῦτει. ἦρχεν. Ἡ γεμάχος, πολέμαρχος. Ἡ γέμων, ἦρχεν αὐτόν.

ἡ γεμονεύεσθαι, ἄρχεσθαι. Ἡ γεμόνη, ἄρτεμις καὶ ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται.

ἡ γεμονικὸν, ὁ νοῦς. Ἡ γεμὼν, ἄρχων ὁδηγός.

ἡ γεν, ἔφθρεν. Ἡ γερόμην, ἠγούμην. ἤρχόμην.

ἡ γερέθοντο, ἠγείροντο. συνηθροίζοντο. Ἡ γέρεσθε, συνηθροίζεσθαι. Ἡ γερθεν, συνηθροίσθησαν.

Η γεσκίης, ὀδηγησίας. Η γεσθ' ἀεὶ ἐφορεσθ' ἀεί.
Η γοτο, ἦρχεν, ἤρξατο. Η γήλασαν, σωήγαγον.
Η γηλάζει. ἄγεται ἐλαύνει. ἐπιμελεῖται. θεραπεύει. ἄγχει. Η γηλάζειν, ἄγειν. ἐλαύνειν. Η γήσατο ἦρξεν ὁδηγὸς ἐγένετο. Η γητηρία, παλάθη σύκων. ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ παρασωληνείων φέρουσι παλάθην συκαμίνην ὑβ ἰκάδων, ὅθεν ἡ ζωὴ αὐτόχθονα σῶμβρον καρπὸν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων. παρὰ τὸ ἡγήσασθαι οἷον τῆς δοφῆς κέκλητται ἡ γητηρία.
Η γητὴρ, ἡγεμὼν ἄριστος. Η γήθρους, ἡγεμόνες βασιλεῖς ὁδηγοὶ ἄρχοντες. Η γιᾶζε, σύνεγκε.
Η γηλάζει, διάγει. Η γύρον, ἦνεγκεν. Η γκάζοντο, ἐλάμβανον. Η γλαϊσμένον, φωτεινὸν λαμπρόν.
Η γμενος, τεθηρυμένος. πειθήνιος. Η γμένας, ἀγομένους. Η γνικότες, καθαρίσαντες. Η γνόει, ἠπείθει ἠναντίου. Η γνοίεις, ἠπείθεις. Η γνοίησιν, ἠπείθησεν. ἠγνόησεν. ὡς τὸ ἕκτωρ δ' οὔτοι θεὰς ἔφης ἠγνοίησεν. Η γνωσεν, ὠδυνήθη. Η γομεν, ἤυξομεν. Η γον, κατηγός. Η γωνίασεν, ἐφοβήθη. Η γοντο, ἐλαύνοντο. Η γόμην, δίκτυον, σοφοκλῆς θυέσκ ἀλυτδρῳ. Η γόρευσεν, ἐδημηγόρει.
Η γορόωντο, διελέγοντο. Η δ' οὖ, παρακελευστικῶς ἄρχε. ἡγεμόνευε. διάκεινε. Η γοῦμαι, ἡγεμονεύω. νομίζω ὑπολαμβάνω λογίζομαι. προκείνομαι.
Η γω, ἤτοι ἤγω ἢ γ' ὁ δαίμων ἀδύτερος. Η γρετο, ἠγέρθη. Η γροικησάμην. Η γροίκως ἔπραξα. Η δ' ὦ, εὐφραίνομαι. τέρπω. Η δ' αὖτων, αἰγιαλίων. Η δ' αὖτων. αἰγιαλίων, ἅδε μόνους. ἠδ' ἄκρους καὶ τὰς ὀχθάς. Η δ' ἢ αὖ, ἢ τινι δὲ αὖ.
Η δεξήσατο, ἐκινήσατο. Η δόφωται, κατώκισαι.
Η δὲ, αὖτὶ τοῦ καὶ. ἠδ' ἄλλοίῳ ὠδὶ δρῶγω. Η δια, ἤλθον ἐπισάμην. Η δὲ βίημι, τῇ αὐτῇ ἰαχίᾳ. Η δεε, ἤλει. ἠπίστατο, ἤδεε μαντοσυνάς ἤγουν μαντείας.
Η δεες, ἤλεις. Η δει, τέρπει. Η δὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὁλίγα κρέα βρωθέντα, σφόφους ποιεῖ. πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν πὼ παροιμίαν λέγεσθαι, ἠδ' ἐπίκουροι καὶ βοηθοί.
Η δεσαν, ἐπίσαντο. ἐγίνωσκον. Η δεθη, ἐπεθύμησεν.
Η δεται, εὐφραίνεται τέρπεται. Η δὲ τοκέων, καὶ τῶν γονέων. Η δη, ἤδη μὲν παρωχημένου χρόνου ἀορίστου, ἤδη γάρ ποτ' ἐτὼ καὶ αὐρέωσιν ἠέπορ ὑμῖν. ἤδη δὲ ἀνεστῶτος, ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομαι ἀληθῆ γε πῆμα τετύχθαι. Η δη ἀληθῶς δὴ καί. Η δηθα σφόγγεσθαι, ἤδη πολὺ ἀναβάλλεσθαι. Η δημοι. πρὸ τοῦ γε μοι. Η δημόγησεν, ὀζωκάκησεν. Η δημόνως, ἀδεσίμως. Η δηαθα, ἤδεις. Η δέα, γλυκέα.
Η δίκησεν, ἔβλαψεν. Η δικητότες, ἀδικήσαντες.
Η δικὴν, σωθρικτικόν. Η δίονας, ἡδυπόρους.
Η δισα, ἡδέα, ἡδέως. εὐθύμως. γλυκέως. ἢ κατὰ θύμεον. Η δόκωσις, ἡ στέγη. Η δολέχουν ἐμεῖ μνουν. ἐμελέτων. Η δόμαι, τέρπομαι. ἐάθω. Η δονὴ, ἐπιθυμία. Η δονται, τέρπονται. Η δος, ἡδονὴ καὶ ὄφελος καὶ ἦλθος ἔφη ἐκεῖνος καὶ ὄξος.
Η δ' ὡς, κατάθρηνος δὲ οὕτως ὠφέλημα ἢ δυσμα ἀπὸ τοῦ ἐλθὼν, τινὲς δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος. Η δρασα. ἐθεμελίωσα. ἐστήριξα. ἔπηξα. Η δῶ, ἕως ἤγουν τόξον.
Η δυεπὴς, ἡδύλογος. Η δυεποῦς, τοὺς γλυκεροὺς λόγους ἔχοντος. Η δυκῶμος, εὐδὸς ἢ ὡδῆς. Η δυλίσαι σωουσιάσαι. Η δυλισμὸς, σωουσία.
Η δυμον, ἡδὺ οὖδας τερπνόν. Η δωεόν, οἰκεῖος.
Η δωθέη, γλυκανθέη. Η δωτῆρος, οἱ ἄλες. ὁ ἅλς. θρασὺ θένης. Η δύοσμος, ὁ ἀρωματίτης κάλαμος.
Η δύπημα, ὁ θανάτος. Η δυπαθεῖ, μαίνεται ἡδονῇ.
Η δυπαθὴς, φιλήδονος. παθὴ χαίρων καὶ ἡδόμενος τῷ πάθει. Η δύπαθῶν, τῶν ἡδονῇ ὧν. Η δύποοῖς, πόα καὶ ἡ λιβανωτίς. Η δύπνοω, νεογνόν. καὶ ἁπαλὸν πρόβατον. γαλαθηνόν. τὸ μή πω πόα γευσάμενον, ἢ ὁ ἁρέμων φησὶν ἐπὶ τοῦ πυθίου κλῆθηναι. Η δύποτις, ἕκπωμα ποιὸν ἢ τὸ κρόμμυον.
Η δύραβδυν, κινάμωμον. Η δύς, γλυκύς. Η δύσματα, ἀρτύματα. Η δυσμὸς, ἡδισμός. Η δύτδραι, αἰρυγόνδυ. Η ἐν, ἤϊον. Η ἦω, ἤασω, *τις αὐτόν. Η θυ, ὑπῆρχες. Η ἐ, βαρυωμένης μὲν τῆς προτάσεως αὐτὴ τοῦ ἢ σωύδεσμον δηλοῖ διαζευκτικὸν, ἢ δὲ διατμῆξαι καὶ λύσαι δόρυ. πδιαστωμένης ἢ ἀρρηματικὸς, ἔστω σωύδεσμος. ἢ ἐ, ἐκὼν μεθεῖς.
Η ἔα, ἀγαθά. Η ἰᾳ ἐφορβύετο, ἤρχετο. Η ἐάδε, ὡμοιοῦτο. Η ἔαδος, πῖγος. Η ἔειδεν, ἐγίνωσκεν.
Η ἑκτο, ὡμοίωτο. Η ἕερσεν ἐβάσταζεν. Η ἑλδεται, ἱμάρεται. Η ἐλεοῦσιν αὐτὴ τοῦ ἐλεοῦσιν. Η ἐλμεθα, σωήμμεθα. Η ἢ κλοιῶν, ἢ τῶν κλοιῶν ἕδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος. Η ἐ κρεασὸν, λοξόν.
Η ελίοιο πύλας, τοὺς κύκλους δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ ἥλιος, οἱ δὲ ἀλληγορικῶς τοὺς ὀφθαλμούς. Η ελίου αὐγὴ, ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου τόπος. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ πυρός. Η ἔμεν, ἑαυτόν.
Η ἐν, ἦν ὑπῆρχεν. Η ἔξετο, ἵυξετο. Η ἔπη, οἱ λόγοι. Η ἐπῆ, ἢ πεῦ ἢ ποῦ. Η ἐπεῦσα, ἢ αὔριον ἐρχομένην. Η ἔρκ ἀοράσιαν ὁμίχλω σκοτίαν.
Η ερέθοντο, μετεωρίζοντο ἐκρεμῶντο. Η ἔρθη, ἠγέρθη ὥρμησεν. Η ἔρι, ἀοράσιᾳ, ἀέρι. Η ερίη, ἐωθινή. ὀρθρινὴ βλάβη. Η έερι, ὀρθρινοί.
Η έριον μέγα λεπτὸν μέλαν. Η ερέθονται, μετέωροι εἰσὶν, εἰς ἀέρα αἴρονται. Η ἔρεθίζονται, ὁρμῶσιν ἀθρόίζονται. αἰωροῦνται. πλανῶνται.
Η ρέθοντο, ἠωροῦντο καὶ τὰ ὅμοια. Η ἔρεθον γὰρ, εἰς ἀέρα διαίρονται. Η ἐροειδέα, μέλαινα ἢ ἀναπεπταμένα. σκοτεινά. Η ἐροφδὲς, ἀερῶδες, μέγα. διὰ τὸ ἀέρος ἕκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες καὶ σκοτεινὸν καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ. Η ἐρόεν, ἀβρῶδες. σκοτεινόν.
Η ερόεντα, σκοτεινόν. ἀερῶδη. Η ερόποιταν, ἐὼθ' τιμῶσαν. Η ερόπομπα, κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα. Η ἐροπότης, ἀεροπότης. Η ἐροφοῖτις, ἐρινύς, ἢ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἢ ἀέρα ἐμφλεγομένη. ἢ ἀοράτως φοιτῶσα, ἢ ἀεροπλανώς. οἱ δὲ, ὅτι ἐν ἅδου ἐν σκοτίᾳ. Η ἐροφώνων, μεγαλοφώνων, πληρούντων φωνῆς τὸν ἀέρα. Η ἔρτο, ἐκρέμαντο. Η ἐρτίζων, αἴρων. Η ἔρχεται, καθειργμένοι ἦσαν. Η ἔσαν, ἐπορεύοντο ἤρχοντο. Η ἐ τῳ, ἢ τινός. Η ἑτῳ ἢ τινί. Η ἑλέα, οἱ δὲ, γήτειαν ἄκαρπα. Η ζακάς,

γένος,

γένος σικὴν παρὰ πρόθοις. Η 1 ζαύθι, ὀζηραί θημιν, ἦν ἥμιν. Η 1 ὴρ, ὁμίχλη. Η 1 ήτει ἐπιφθεγμα. Η 1 θάδες, σωίθεις τιθασοί. Η 1 θὰς, τιθασὸς γνώριμος. σωήθης. Η 1 θᾶκος, ἐπικαίετο ἐμελαίνετο. Η 1 θε, ὄφελον. Η 1 θεα, τοὺς σωήθεις ὀπυς καὶ διατειβάς. Η 1 θεα διφῶν, ὀσφραζητῶν. Η 1 θεῖα πρὸς φώνησις, νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, οἱ δὲ ἀδελφὲ ἥδιστε φίλτατε. Η 1 θεῖε, ὦ θεῖε, ὦ θαυμάσιε. Η 1 θείη, ὡραία. Η 1 θεὸς, ἀδελφὸς συγγενὴς φίλος, ἢ καὶ πηὸς, ἀδελφὸς, ἢ συπτικὴ προσαγόρευσις πρὸς πρεσβύτερον. Η 1 θικὴς, φιλοσοφία. διορθωτικῆς ἠθῶν. Η 1 θικὸν, κατηχητικόν. Η 1 θμὸς, ὡς δεῖ ὡς δίκαιον. ὡς πρέπει ὡς χρή. Η 1 θος, ἦθους. Η 1 θύσει, ἀνθεῖ ἀγνοεῖ, παροράω. Η 1 θὺν. ἀλληθῶς δή. ἀλλὰ ὅμως, ὅλως, ἀλλ' οὖν. Η 1 θμηλὸς διυλισμένος. Η 1 θμὴ, ὅπου αὔτη. Η 1 θνιον, ἠθαῖον. Η 1 θμὸς, ἠθμηλὸς. Η 1 θσιν, ἐφθαρμένη. Η 1 θειραι, τείχη. Η 1 θλίωμαι, ἀκολάστως, διαγίνομαι. Η 1 θμάριον, διυλιστήριον. Η 1 θμοὺς κομμένους. Η 1 θολόγος, θεατρικὸς. Η 1 θοποιεῖ, λόγους ἁρμόζοντας ἢ ἦθη ποιῶ. Η 1 θοποιΐα. πρὸς ἦθος μιμήσασθαι. Η 1 θος, γνώριμος τρόπος ἀναστροφή. Η 1 θροίζον, ἐθορύβει, σωήγειρον. Η 1 θυρον, ἐπαιζον. Η 1 θύζα, βρύπιζον σῦσσον. Η 1 θων, ζιμίαν. Η 1 θῶν, κατηχήσεων. Η 1 ῖα. βρώματα ἰθώων πορθαλίων τὰ λύκων τ' ἴα πίλονται. καὶ ἄχυρα ἱίων ἰθμῶνα πινάξει καὶ ἐφόδια καὶ ἐπορβύομαι ἴα πολλὰ ἰθοὺς τουνούμενος. Η 1 ει δεῖ, ἤδει. Η 1 ῖον, ἐπορβύετο. Η 1 δημεν, ἢ πισάμεθα, ἢ δειμεν. Η 1 ἴθεοι, ἄφθοροι παῖδες ἄγαμοι. Η 1 ἴθεος, ὁ ἀκμάζων νεανίας, ἀγένειος, παῖς, ἀδελφὸς καὶ μητρὸς, φίλος. νέος, ἄπειρος, ἄγαμος, παρθένος. Η 1 ἴθσας, ἔδοξας, ἐπύθου. Η 1 ἴθσαν, ἐπορβύοντο, ἐπυνθάνοντο. Η 1 ϊκανὸς, ὁ ἀλεκτρυών. Η 1 ίκω, ἐφίετο ὡμοίωτο. Η 1 ἴλλονζε, ἐσταράβιζον ἤλλοντο. Η 1 ἴμεν, ἐσπερευόμεθα. Η 1 ἴξεν, ὥρμησεν. Η 1 ἴον, ἐπορβύόμην, καὶ παρειαὶ ἢ γνάθου. Η 1 όωντι, ἠϊόνα ἔχοντι. ἢ ἰοειδὴ ἢ καλὰς ἔχοντι φωνάς. Η 1 ἰὼν, ἀκτὶς αἰγιαλμός. Η 1 ιόνες, ἀκταὶ αἰγιαλοὶ, ὀφθαλμῶν τὰ κάτω κάτω διὰ τὸ φρέαθαι τὰ δάκρυα, ὡς κἠ κατὰ τῶν τῆς θαλάσσης αἰγιαλῶν τὰ κύματα. Η 1 ϊονῆσαι, κατανυστῆσαι. Η 1 ϊος, πορεύσιμος παιανιστής. Η 1 ϊόσιν, ἁρματεύσας τῷ ἅρματι σύρας ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐλαύνων. Η 1 ῖρει, κατελάμβανεν. Η 1 ῖρέθησαν, ἐκρέθησαν, ἐκρεμάσθησαν. Η 1 ῖσαν, ἐπορβύοντο. Η 1 σι, ταῖς ἑαυτῶν. Η 1 ῖσιν, ἧσιν. Η 1 ῖσιν ἰδίαις αὐτῶν, ἧσιν ἐν φρεσίν. Η 1 ίστω τὸ ἔφθιτο. Η 1 ίστωσας, ἀφανῆ ἐφίκησας. Η 1 ίχνευεν, ἐπαροίνησεν ἐλυμήνατο. ἐπαρώνει. Η 1 χθήτην, ἐφανήσαν ὥρμησαν. Η 1 όωντι, ἀφρώδει. Η 1 ώμεθα, πεπληρώμεθα ἐπισιτίσμεθα. Η 1 ών, ἀκτὴ ψάμμος, ὄχθη. Η 1 ώμην, ἤκουσα. Η 1 κα, πράως. ἡσύχως, προῆκα, ἔπεμψα. Η 1 κάδε, ἦν ὁρωμένην γυναῖκα. Η 1 καῖον, ἀδενές. Η 1 κεν, ὄντως γὰρ, ἢ ἐνέβαλεν ἢ ἔπεμψεν ἀσυνομένως Η 1 καῖος, ἀριστερὸς. ἰαχρός. Η 1 καχεν, ἔβλαψεν, ἐλύπησεν. Η 1 καλέον, γελόωσα πράως, οὐκ ἐσκυθρωπακυῖα. Η 1 κεν ὄντως αὖ. Η 1 κέα, ὀξέα. Η 1 κει, ὄρχετο. ἢ ἦλθεν. ἢ ἦκεῖ. Η 1 κεν, ἀφῆκεν, ἔβαλεν. ἔπεμψεν, ἐπαφῆκεν. Η 1 κὲς, ὀξὺ, ἢ ἦλθες. Η 1 κεσάμην ἐθεράπευσα. Η 1 κέατο, ἰάσατο, ἐθεραπεύετο. Η 1 κέστας, ἀκοντείους, ἀσαμάσους. Η 1 κὴ, ἀκωκὴ ἐπιδορατὶς ἀκμή. Η 1 κιστα, οὐδαμῶς οὐδόλως, ἐλάχιστα. Η 1 κιστος, ἐλάχιστος, ἐλάστων βραδύτατος. Η 1 κοντα, παραγινόμενον ἐλθόντα. Η 1 κειβωμένος, ἔμπειρος. Η 1 κείβωτο, ἀκριβῶς, ἤδει. Η 1 κρωτηριασμένον, τῶν ἄκρων ἀφηρημένον. Η 1 κύων, ἐν τῇ φάτνῃ, παροιμία πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέρους ἐῶντας. Η 1 λαὶ, μάταιε. Η 1 λάτιρον, τὸ ἐν ἁλὶ θερμασμένον. Η 1 λάϊφ, μορφάνει. Η 1 λακάτη, τὸ δεκτικὸν τῶν ἐρίων ὄργανον, ἢ λακάτη τετάνυσο, ἰσόνευρε ἔριος ἔχουσα καὶ ἄραχτος. Η 1 λάκατα ξηρωφῶσα, καὶ τὸ βέλος ἐνσωθέτω, χρυσηλάκατος καλαθίσκη, ὅλῳ δὲ τῷ ἐ ἠλεκάτη. Η 1 λακτῆνες, θαλασσίων ἰχθύων, οἰκητῶλαι. Η 1 λακάτη, δόναξ. ὁμοίως καὶ πολυκλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χείλη. οἷοι δεκεινῶς τὰ γόνατα, ἔχοντα. ὡς τάχως ὡς κάλαμον. Η 1 λακάτια, ἀτῶν οἱ λακεδαιμόνια ἀδὲ ἠλακάτω, ὃς ἦν ὁρώμενος, ἡρακλέους ὡς φησὶ σωσίβιος. Η 1 λακεδαιμονίων, ἡμεσπίνα τῇ λακεδαιμονίᾳ προσετέθη. Η 1 λάλιγξ, ἠλάλησις. Η 1 λαλκεν. ἤμυνεν ἐβοήθησεν. Η 1 λασάμεθα, ἠλάσαμεν ἐδὲ ἀπελάσεως. Η 1 λασαν, ἔσκαψαν, ἀπήλασαν. Η 1 λασεν, ἐκχειρὸς ἔρωσεν ἄρυξεν. Η 1 λυσκάζει ἐγκλίνει, κρύπτεται, πλανᾶται, πόθι ἦν αὖ ἦν ἑλούμενος τόπον. Η 1 λάσκω, κρύπτειν, ἀποδιδράσκω, πλανᾶσθαι. Η 1 λάσκουσι, πόθι ἦν αὖ ἦν ἑλοῦσι τόπον ἐν κύκλῳ πλανώμενοι. Η 1 λάσκωσι, πλανῶνται. Η 1 λασαι, ἐχαλέπαινεν. Η 1 λάσγεον, ἐχαλέπαινον, ἐλοιποπάθουν. πόθι ἐφέρουν. Η 1 λατο. ἐπλάνατο, ἔσβαμεν ἐπήδησεν. Η 1 λαυνε, ἦν σκάφην ἦγεν. Η 1 λαύνομεν, ἐκακολογοῦμεν. Η 1 λγησεν. ὠδύνησεν, ἐλύπησεν. Η 1 λδανεν, ἠλλοίου, ἤυξανεν. Η 1 λδόμεναι, ἐφιέμεναι. Η 1 λεγξεν. ἤχυνεν. Η 1 λεμάχους. ἄφρονας. Η 1 λεέ. μωρέ. ματαιοποιέ. ἠλεὸς ὃς ἐφέκε. Η 1 λιτεν, ἥμαρτεν. Η 1 λεκάτη, δρεπανεῖον γυναικῶν. Η 1 λεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον. Η 1 λεκτρος, μέταλλον χρυσίζον, φασὶ δὲ αὖ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ κιλικίᾳ χώρας ἠελσάνου, ἔνθα κομίζεσθαι τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα τῶν ἠλιάσων. Η 1 λέκτωρ, ὁ ἥλιος ἐπιθετικῶς, ἤτοι ὁ λαμπρὸς παρὰ πὸ τῆς ἠλέκτρου οὐσίαν, τῆς ἢ ὁ ἀλέκτωρ, ἄλεκτρος, ἀμέτοχος, κοίτης. Η 1 λίλιζον, ἐτίναστεν. Η 1 λέματος, μάταιος. Η 1 λεμίσγρια, θρυλικτεία. Η 1 λέμνια, ἡ φαρμακὸς. Η 1 λαυομένω, ὁδυνωμένω. Η 1 λεὺς, ἄφρων, ἠλίθιος. Η 1 λεὸς, ὁμωροποιὸς, ματαιος ἄφρων. ἠλίθιος. Η 1 λόατο, ὑπεξέκλινεν. ἀπέφυγεν, ἐφυλάξατο. ὑπεχώρησεν.

Ἡλεώτερος, ὁ μάταιος. Ἠληθμῶ, κηλιθμῶ.
Ἠλήλατο. ἐπεπήγει, ἐμπέπηγεν. ἦλθε. παρεγένετο.
Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυσοι. καιναί. Ἠλιαίης, θέρμης. αὐγῆς. Ἠλιαία, τὸ δικαστήριον, διαφέρει δὲ ἐκκλησία καὶ βουλὴ καὶ ἡλιαία. Ἠλιάσαι, ἐν τῷ ἡλίῳ ἁπλῶσαι, ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ. Ἠλίβατον, ὑψηλὴν, ἄβατον, ἧς ἐστιν ἀλιτεῖν βαίνοντα δυσπρόβατον, ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει. οἱ δὲ, τὴν ἀλὶ βεβηκυῖαν. στησίχορος δὲ, τάρταρον ἡλίβατον τὸν βαθὺν λέγει, ἔνιοι ἡλίφατον ἀποδιδόασιν ἡλίῳ φαινόμενον. Ἠλίβατος, ὑψηλή.
Ἠλιβάτοισιν, ὑψηλοῖς. Ἠλίγνυς, ὁ καπνός.
Ἠλίζοντο, ἠθροίζοντο. Ἠλίηνεν, κατέκλυσεν.
Ἥλιθα. ἀθρόως. δαψιλῶς. χύδην. παρὰ τὸ ἅλις. οἱ δὲ μάτην. εἰκῆ. Ἠλίθιον, μάταιον. ἀναίσθητον. μωρόν. ἀνόητον. ἄφρονα. Ἠλιθιότης, παντελῶς ἀπόγνωσις. Ἥλικα, ἴσα τῷ χρόνῳ. Ἥλικες ὄρχεις. Ἥλισκεν, ἔπεσεν. Ἡλίκην, μεγάλην τηλικαύτην. Ἡλικία, μέγεθος σώματος μέτρον τί. Ἡλίκον, ποταπόν. μέγα, ὁποῖον.
Ἠλίνδησε, κατέπεσεν. Ἠλινδημένη, γεγυμνασμένη. Ἥλιξ, ἡλικιώτης. Ἡλιόκαυστος, κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ. Ἥλις, ὄνομα πόλεως.
Ἥλιος, ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ καὶ τόπος ἐξ οὗ καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, διὰ δὲ τὸ μέτρον τρισυλλάβως, ἐνίοτε. τὸ γὰρ πλεῖστον τετρασυλλάβως, ἠέλιος.
Ἠλισγημένους, μεμολυσμένους ἠρτυμένους.
Ἠλίσκοντο, ἐλαμβάνοντο. εὑρίσκοντο. Ἥλιτεν, ἥμαρτεν, ἠδίκησεν. ἠσέβησεν. Ἡλιτήσας, ἁμαρτήσας. Ἠλιτόμηνα, ἐλαττώμενα. τοῖς μησίν.
Ἠλιτόμηνις, ὁ μάτην ἐγκαλῶν. Ἡλιτόμηνον, πρόωρον ὠμὸν, οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα, λειπόμενον, τὸν ἀλιτόντα, καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν, ἐν τῇ κυήσει. Ἠλκάζοντο, ἠμύνοντο. Ἥλκησεν, ἠλκοποίησεν, ἥλκωσεν, καὶ ὠδύνησε τὴν ψυχὴν ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε καὶ ἐβιάσατο.
Ἥλλαξεν, ἄλλον, ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. Ἥλους, ἥλους. λόγχας. καρφία. κέντρα. Ἠλόα. ἔτυπτε δράγματα ἔτριβεν. Ἧλοι, πορόναι ἐπίβουλοι.
Ἧλον, κατακεκαυμένον. λάγνον. Ἧλοι, καρφία σίδηρα. Ἧλος, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ ὁ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον, καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γενόμενον. Ἤλυθεν ἐφοίτα.
Ἠλυγή. σκιὰ καὶ ἐπιλυγισμὸς ἐπισκιασμὸς σκότος.
Ἠλυγισμένος, κεκρυμμένος ἐπεσκιασμένος. ἠλυγὴ γὰρ ἡ σκιὰ καὶ τὸ σκότος. Ἠλύτων, ὀρέων ἐν σκότῳ κατεχομένων. Ἠλυκῆσαι. σπαράξαι. φράξαι.
Ἤλυθον, ἦλθον παρεγένοντο. Ἤλυξεν, ἐξέφυγεν ἐξέκλινεν. Ἠλύσθη, ἔπεσεν. Ἠλυσίη ὁδός. Ἠλύσιον, μακαρῶν νῆσος. εἴρηται δὲ ἐν ἴσῳ τὸ οὐ λύσιον. ὅπου οὐ διαλύονται ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαὶ, καὶ οἱ μὲν, φασὶ περὶ αἴγυπτον εἶναι, οἱ δὲ περὶ λέσβον. ἄλλοι κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα εἰσὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐμπλύσια. πολέμων δὲ ἀθηναίους φησὶ, καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸ κατασκαφὲν χωρίον ἢ ἱερὸν, καὶ παράδεισος.
Ἤλυσις, ἔλευσις. πορεία. σύνοδος. Ἦλφεν, εὗρε τιμήν. ἦυρον. ἦλφον. Ἥλω, ἐλήφθη ἐκρατήθη ἐφωράθη ἐκλάπη. Ἥλακεν, ἥττηται.
Ἠλώμην, ἐπλανώμην. Ἠλώνη, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. Ἥλωσαν, ἐνικήθησαν ἐλήφθησαν.
Ἧμα, ἀκόντισμα. Ἡμαθίη, μακεδονία. Ἡμαθία, τὸ αὐτό. Ἡμαθόεις, ἀμμώδης. Ἡμαθόεντα, τὸν ψαμμώδη ἤτοι πολλὴν ἄμαθον ἔχοντα. ἐξ οὗ ὁ πολύαμμος δηλοῦται ἢ παρ' ὃν ῥέει ἄμαθος ποταμός. ἢ μεσημβρινοῦ, ἢ ἀπὸ ἡμάθου ἥρωος.
Ἡμάθυνε, διέφθειρε. κατέσκαψεν. Ἧμαι, κάθημαι. Ἥμαθον, ἡμιωβέλιον διώβολον παρὰ κυζικηνοῖς. Ἡμάλα. ὄντως λίαν. Ἡμαλάψαι. κρύψαι. ἀφανίσαι. σοφοκλῆς ὁ δυσσεῖ μαινομένῳ.
Ἡμάλδυνεν, ἠφάνισεν. Ἡμάλιζεν, ἠώρει. ἔπνιγεν ἡμάλιον μέγα. Ἧμαρ, ἡμέρα. Ἧμαν, ἀληθῶς δή. Ἧμαρ ἀναγκαῖον, τὴν εἰς ἀνάγκην δουλείας ἄγουσαν, τουτέστιν ἀναγκαίαν ἢ κίνδυνον.
Ἥμαρτεν. ἀπέτυχεν. ἠγνόησεν. Ἡμάρτανεν. ἐπετύγχανεν. Ἡμάρταζεν, ἐστέρησεν, ἡμάτου.
Ἥμασιν, ἀκοντίσμασιν. ἡμέραις. Ἥματα, δασέως μὲν βλήματα, ῥίμματα. ἀκόντια. ψιλῶς δὲ, ἡμέρας ἡμέραι. Ἥματα πάντα, πάντα χρόνον.
Ἡματίη, δι' ὅλης ἡμέρας. Ἡμάτιοι, ἡμερινοὶ αὐθημερινοί. Ἥματι, τῷ, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Ἥματος, ἡμέρας. Ἡμαυρώθη, ἠμβλύνθη. ἠφανίσθη. Ἤμβλυνεν, ἐτύφλωσεν. Ἤμβλακεν ἠγνόησεν. ἐτύφλωσεν. Ἤμβροτον, ἥμαρτον.
Ἥμβροτεν, ἀπέτυχεν. ἥμαρτεν. Ἥμβροτες. ἀπέτυχες τοῦ σκοποῦ. Ἡμέας, ἡμᾶς. Ἡμεδαποὶ, ἐπιχώριοι, ὁμόφρονοι ἐνθάδιοι. Ἡμεδαπῆς γῆς, ἡμετέρας γῆς. Ἡμεδαποῖο, ἡμετέρου.
Ἡμεδαπὸν, τὸ ἀντικείμενον, τῷ ἀλλοδαπῷ τὸ ἐπιχώριον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον. Ἡμείβετο, ἀπεκρίνετο. Ἡμείφθη, ἠλλάχθη. ἠλλάγη. Ἥμειψα, ἤλλαξα. Ἡμελημένος, ῥάθυμος. Ἥμειβον, ἤλλασσον. Ἥμεθα, καθήμεθα. Ἡμεκτεῖ, δυσφορεῖ. Ἧμεν, εἶμεν ὑπάρχειν. Ἡμένη ἐν κόλποις καθημένη βαστάζουσα. Ἧκεν ὄντως ἄν. Ἡμένη πελειὰς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτείας πελειάδας. Ἡμὲν κλέος, ἠδὲ, καὶ ἦσθα. παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ.
Ἡμέν μοι, ὄντως μέν μοι. Ἥμεναι οἷά τε φύλλα μακελνῆς αἰγείροιο, οὕτως ἔφη ἤτοι, ἐπεὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπέστραπται, οὕτω καὶ αἱ ἀλκίνου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς ἔργοις πάνυ, ἀλλήλων ἀπεστραμμέναι, ἢ ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐνθέροντο.
Ἡμεμάασι, προθυμοῦνται. Ἥμενον, καθήμενον.
Ἡμέρα, ἀρτέμιδος ἐπίθετον. Ἡμέρα, τὰ γενέθλια. Ἡμέριον. ἄνθρωπον, ἢ ἀνθρώπινον.
Ἡμερὶς, ἄμπελος ἀπὸ τοῦ ἐξημεροῦν ἡμᾶς, καὶ ἡκνίδος, τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν. Ἡμερίσιν, ἀμπέλοις. Ἡμερίων, ἀνθρώπων. Ἡμερόδρυς, εἶδος δρυός. Ἡμεροδρόμος, ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος.

Ἡ μεροῖ, πραΰνει. ¶ Ἡμεροκαλὲς, τῶν σπορίμων ἄνθος ἢ στεφάνωμα. οἱ δὲ ἐρίου βάμμα φοινικοῦν, οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον. οἱ δὲ τὴν ναρκισσον βοτάνην. ¶ Ἡμερόκοιτος, ὁ κλέπτης. ¶ Ἡμερολόγιον, μέρος τί τῶν περὶ τὴν κύστιν. ¶ Ἥμερον, τὸ ἔλαιον. ¶ Ἥμερος ὕλη, ἡ λεπτόφυλος δρῦς.

Ἡ μερώτατος, πραΰτατος. ¶ Ἡμεροῦν κράτης. τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. τιθέασι δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. ¶ Ἥμερσεν, ἐστέρησεν ἀφείλετο. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτιζεν.

Ἡ μερωλίας, τοὺς ἐν αὐλῇ διακόνους. ¶ Ἡμερωρεῖν, ἡμεροφυλακτεῖν. ¶ Ἡμερωσάμενοι, πραΰναντες. ¶ Ἡμέων ἡμῶν. ¶ Ἦμὴν, ἀλλ' οὖν. ἀλλ' ὅμως. ὄντως δὴ καὶ ἥμην ἐκαθήμην. ¶ Ἥμυνεν, ἤμαξεν. ¶ Ἡμίαρτον, εἶδος ἄρτου ἡμικυκλῶδες.

Ἡ μείβετο, ἀπεκρίνετο. ¶ Ἡμιδαὴς, ἡμίκαυστος.

Ἡ μιδανάκιον, νόμισμα ποιόν. ¶ Ἡμεδαπὸς, ἐπιχώριος ἡμέτερος. ¶ Ἡμίδεα, τὰ οὐχ ὁλόκληρα.

Ἡ μιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρόν. οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον, ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν.

Ἡ μιδωδέκατον, τὸ ἡμίχουν. ¶ Ἡμίεκτον, τὸ τετρα χοίνικον, ὅ ἐστιν ἥμισυ τοῦ ἕκτου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ. οὕτως ἕκτον ὀκτὼ χοίνικες. καὶ τὸ ἡμιωβέλιον. ¶ Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου, οἱ δὲ ἡμιχοίνικον. ¶ Ἡμίκοπον, ἡμίπλευρον. ἡμίκρανα. ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἥμισυ.

Ἡ μικύκλιον, ἡμισφαίριον. ¶ Ἡμίκυπρον, ἥμισυ μελίμνου. ¶ Ἡμιλάμιον, μέρος μεσαπίων.

Ἡ μιμαλλόνες, μαινάδες νύμφαι αἱ βάκχαι.

Ἡ μιμέγιστον ἡμίμναιον. ¶ Ἡμίμικτρον, ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. ¶ Ἡμίνα, κοτύλη. ¶ Ἥμιν ἀνόιγει. ἥ τις αὐτόν. ¶ Ἡμῖν ἀχὰ ἀφ' ἡμῶν. ¶ Ἡμιόγδοον, οἱ δύο χορεῖς. ¶ Ἡμιολία, ἡ δίκροτος ναῦς τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ¶ Ἡμιόλιον, πλοῖον μικρόν. ¶ Ἡμιόλιος, δίκροτος. καλεῖται δὲ καὶ ἀριθμός τις καὶ λόγος ὁ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔχων.

Ἡ μιόνιον. πόας εἶδος καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Ἡμίονος, ὀρεύς. ¶ Ἡμίοποι, οἱ μὴ τέλειοι αὐλοὶ, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. ¶ Ἡμίοπος, αὐλὸς ὁ ὑπὸ τεταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος. ¶ Ἡμιπέλεκκα, τὰ μὴ ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα. ¶ Ἡμιπέλεκκον, τριμναῖον ἢ τετραμναῖον, ἢ πεντάμνουν, τὸ γὰρ δεκάμνουν πέλεκυς καλεῖται παρὰ παφίοις. ¶ Ἡμιπέλεκκας, πέλεκας μονοστόμους. ¶ Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου ἤτουν τοῦ οὐρανοῦ. ¶ Ἡμίσεας τὸ ἥμισυ μέρος. ¶ Ἡμισάλευτος ἐξ ἡμίσεος σεσαλευομένον. σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων. ¶ Ἡμισύκλιον, νομισμάτιον.

Ἥ μισυ, ἢ ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον, καὶ συνημμένως ἥμισυ, τὸ ἡμίεκτον ἔστι δὲ καὶ νόμισμά τι. ¶ Ἡμισύθλαστον, ἡμισύσταυλον. ¶ Ἡμισύτριτον, δύο ἥμισυ ἀρχίλοχος. ¶ Ἡμιτιεὺς, ἡμισευτής. ¶ Ἡμίτιον τετράχουν. ¶ Ἡμίτομος, ἔκπωμα. ¶ Ἡμιτύβιον, λινοῦν ἔνδυμα. ἢ σινδόνιον. δίκροσσον.

Ἡ μιτύγια, τὰ ἡμισυδελφάδη λάκωνες.

Ἡ μιτυμπανιστὴς, ἡμιθανής. ¶ Ἡμιφαρίον, ἥμισυ ἱματίου. ¶ Ἡμίφατον, ἥμισυ. ¶ Ἡμὶ, φημί. ἐνίημι. ¶ Ἡμείφθη, ἠλλάχθη. ¶ Ἡμίφλεκτος, ἡμίκαυστος. ¶ Ἡμιφώσιον, σινδόνων ῥάκος.

Ἡ μίχα, ἡμιστατῆρα. ¶ Ἡμίχους, μέτρον μελίμνου τέταρτον. ¶ Ἥμειψα, ἤλλαξα. ¶ Ἡμιβόλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. ¶ Ἡμίοπον, ἐξωμίδα.

Ἡ μμένοι, συνημμένοι. κατέχοντες. ¶ Ἡμοιρικοὶ, μὴ μετέχοντες. ¶ Ἥμονες, ἀκοντισταὶ ῥήτορες ὀρχησταί. ¶ Ἡμορὶς, κενή. ἐστερημένη αἰσχύλος νιόβη.

Ἥ ρμοξεν, ἄμοιρον ἐποίησεν. ¶ Ἥμορος, ἄμοιρος.

Ἡ μος, ἡνίκα. ὁ πηνίκα. ὅτε. ¶ Ἥμων, ἐθέριζον.

Ἡ μοσύνη, βλῆσις. ἀκόντησις. ἐμπορία. ¶ Ἥματι, τῷδε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἡμπίσχετο, περιέσχε. περιέβαλεν. ¶ Ἡμπίσχετο, ἐνεδύσατο, ἐφόρησεν. περιεβάλλετο. ¶ Ἡμπεσχόμενον, περιβαλλόμενον

Ἥ μπακεν, ἠδίκηκεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἥμπλακες, ἀπέτυχες. ἠδίκησας. ἥμαρτες. ¶ Ἡμπολημένον, ὠνητόν. ¶ Ἡμπόλησεν, ἀπέδοτο. ¶ Ἡμύει, κλίνει. πίπτει πνίγει. ¶ Ἡμύνατο, ἐτιμωρήσατο, ἐξελίκησεν. ¶ Ἡμύνοντο, ὑπερεμάχουν. ¶ Ἡμύσειε, κλιθείη, πέσοι. ¶ Ἡμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι. ¶ Ἥμυσαν, ἐξέκλιναν. ¶ Ἡμφιάσαντο, ἐφόρησαν. ¶ Ἡμφίσαντο, περιίσαντο. ¶ Ἡμωδίαν, αἱμωδίαν. ¶ Ἡμωδίασαν, ἐνάρκησαν, αἱμωδίασαν. ¶ Ἦν, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον ῥῆμα σημαῖνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.

Ἡ ν δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον. ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν. καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἣν, τὴν ἑαυτοῦ, ἢ τὴν ἐάν. ἣν ἀρετὴν διαείσεται τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται. ¶ Ἤνας, κόψας. ¶ Ἤνασσεν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἥν ἄτην, τὴν ἑαυτοῦ βλάβην. ¶ Ἤνδανεν, ἤρεσκεν καὶ ἤλδανεν ἤυξανεν, ὡς τὸ ἠνδανε θυμῶ. ἤγουν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ. ¶ Ἦν δ' ἐτὼ, ἔφην τὸ ἐτώ. ¶ Ἠνδραποδίσατε, κεκλόφατε. ¶ Ἠνδρωμένη, ἀνδρὸς πεπειραμένη. ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη, ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. ¶ Ἠνέγκατο δόξαν, ἠγάγετο δόξαν. ¶ Ἠνέγκαντο, ἤνεγκαν.

Ἤ νεις, ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ ἀδαμάστους, ἀνιῶνται γὰρ δαμαζόμεναι. ¶ Ἠνεκὲς, μακρὸν δι' ὅλου.

Ἠ νεμῶδες, ἠχῶδες. ¶ Ἠνεμόεν, ὑψηλὸν μετέωρον.

Ἠ νεμόεσσα, καταπνεομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ἠ νεμόεσσα ὑψηλὴ, καταπνεομένη ἀνέμοις.

Ἤ νεμος, ἄνεμος. ¶ Ἠνεοθηλὴς, νεωστὶ βλαστήσας.

Ἠι νεον, ἐπῄνουν, συγκατετίθεντο. ¶ Ἠνίπαπεν, ἐνέπληξεν. ¶ Ἤνερθεν, κάτωθεν. ¶ Ἤνεσσε, συγκατατέθετο ἢ κατέθετο. ¶ Ἠνέσχετο, κατεδέξατο. ¶ Ἠνήνατο, ὑπερηφάνησεν. ¶ Ἠνίαι, λῶρα χαλινοῦ ἐξουσία. ¶ Ἠνιάθη, ἐλυπήθη ἐθλίβη.

Ἠ νίαις, χώροις. τόποις. ἢ λώροις. τῶν χαλινῶν. ¶ Ἠνιάσι γαλόεντα λῶρα πεποικιλμένα. ¶ Ἠμιδαΐκτος, ἡμιθανής.

Ἡ νίκα, ὅτε ἢ ὅταν. ¶ Ἠινίξατο, ὑπεσήμανεν.

Ἠ νιοπηΐα, ὄνομα κύριον. ¶ Ἤνοπι, λαμπρῶ.

Ἤ νιος, τελείου, νέου παρὰ τὸ ἡνῖς. ¶ Ἡνιοχαράτης, διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων λάκωνες. ¶ Ἡνιο

χεῖς, ἐλαύνῃς, ἴ πωμους ὁδηγεῖς. Η᾽νιόχησον, ὁδοί κησον. οἰκονόμησον κυβερνησον. Η᾽νί παπε, ὀφ λόντων ἔπληξεν καὶ κατῆλατο. ἐλοιδόρησεν.

Η᾽ νεις, σὺ ἀνασώσας ἀδαμάστους. Η᾽νοιγεν, ἐκέλευσεν.

Η᾽ νοισαι, προσηνέχθη. προσήνεκται. Η᾽νον, ἤνυον.

Η᾽ νοπα λαμπρόν. πάνυ σὺ χρὶ διαφανῆ καὶ ὄνομα κύ ριον. Η᾽νορέην, ἀνδρείαν εἶδος ἀρετῆς. Η᾽νο ρέη φιτῇ ἀνδρείᾳ. Η᾽νορον, ἦλθον. Η᾽ν ἐρά λῳ πνα σή. Η᾽ντασι, κατῆντασι. Η᾽ντετον, ἀ πήντων. Η᾽ντεβ, ἀπήντησε. σωλώτα. ἤντησεν.

Η᾽ ντησα, σωλήντησα ἀπήντησα. Η᾽ντία, αὐτεῖχε σωλήντα. Η᾽ντιάσας, σωλαντήσας ἀπαντήσας.

Η᾽ ντησεν, ἀπήντησεν. ἱκέτευσε. ἵδουκυλίδης δὲ ἠντιώ μεθα, ὡδὶ τῷ σωλιώμεθα. Η᾽ντιβόλῃ, παρεκά λῃ. Η᾽ν πνα. ἑαύ πνα. Η᾽ντο, ἐκατῆζετο.

Η᾽ ντοι, ἑαύσοι. Η᾽ντυχε, ὑπήντησεν. Η᾽νόπότ᾽ ἦσαν σὺ πνι ποτέ, ἦσαν. Η᾽νυ, ἤ ἀρα Η᾽νῦν, ἢ ὡδὶ τῷ παρόντος. Η᾽νυσα, πεπόρθμευμαι.

Η᾽ νυσεν, ἐπόρθησεν ἐπόρθησεν. ἐτέλεσεν. ἔκτεινεν. κατέ βαλεν. Η᾽νύχραι, ἀκροιλίαι τῶν βοῶν, ἢ ἡ πα χὺ μόρος αὐτῶν. Η᾽νυχρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρυκαζομένων ζώων οἱ δὲ ὑποκάζιον ἡδυσμόνον οἱ δὲ ἡ κῆλον. Η᾽νυχεν, ἤνυεν, ἠτέλουν. Η᾽νώγεα ἐκέλευον. Η᾽νώγει, ἐπιτάσσει. κελεύει.

Η᾽ νωγον, ἐκέλευον. Η᾽νωρ, ἀφ᾽ χὼν ἐισέλευσις πα ρουσίας. Η᾽νῶσθαι, σωῆφθαι. Η᾽ξει ἐλεύσε ται. Η᾽ξεν ἢ ἔξει. σωεἰσεπείσθη ὑπήκουσεν.

Η᾽ ξίου, παρεκάλει. Η᾽ξίωσε ναίειν ἄξιον ἡγήσατο οἰκεῖν. Η᾽ ὁδόν. ἢ ὡδὶ ὁδὸν ἢ εἰς σὺ σοραν. Η᾽ οἱ, οἵ πνευ ἀληθῶς. Η᾽οἱ, τῇ ἡμέρᾳ. Η᾽οἷαι, ὀλιγατάλογος ἡ σύδυο. Η᾽οίην, ὀρθείαν, ἢ πλὴ πρὸς ἀνατολὴν, ἢ ἦν ἀφ᾽ πρωΐας μέχρι μεσημβρινῆς ὥρας χρόνον. Η᾽οίην, ἦν ἅδωνιν παινύσας.

Η᾽ ομεν, πορευόμεθα ἢ ἐπορευόμεθα. Η᾽όννητο, ἐλέ λουτο. καὶ ἠντλεῖτο. Η᾽όνησας, κατηντλησας.

Η᾽ οῦς, ἡμέρας. Η᾽ οὐχ ἅλις ἢ οὐχ ἱκανόν.

Η᾽ πανᾶ, ἀπορᾶ πασανίζει. Η᾽πανία, ἀπορία. ἀμη χανία. Η᾽ πονᾶ, ἀπορεῖ πασανίζῃ. ἀμηχανεῖ.

Η᾽ παρ, ἔξω τῆς πλαγχνου, ἡ βαθύγλος γλῆ ὑ παρ ἀλήθεια. Η᾽ πάντητνται, πεπλανήνται.

Η᾽ πατικὸς, ὁ ἢ παρ ἀλῶν. Η᾽παφεν, ἢ πάτησεν ἐλαβάσεν ἐπλανήσεν. Η᾽πεδανός. δίον ἀπέδανος ἤγουν ἄπους χωλὸς ἀσθενὴς ἀναίθητος ἡ λίθιος.

Η᾽ πελίζειν, ὁμαλίζειν, ἐσθαφίζειν. Η᾽πα, μαλθα κὴ προσηνῆ. ἤμβρα. Η᾽πείθησαν οὐκ ἐπείθησαν.

Η᾽ πείθησεν, αὐτεῖπεν. Η᾽πείλησεν, ἤυξατο. ἐκαυ χήσατο. ὠείσατο. Η᾽πόδωρος, ἤπια καὶ προση νῆ δωρουμένη κατὰ πλὴ Ζοφίω. Η᾽πείροιο μελαί νης. τῆς ἀκαρπανίας. Η᾽πειρος γῆ χώρος. πᾶ σα ἠέρημος, καὶ ὁδὸς ἄπειρος. Η᾽πειρώτης, ὁ σὺ γῆ οἰκῶν. Η᾽περοπεύω, ἁβαπατῶν, καὶ ψεύδε σθαι ἤτοι παραλογίζεσθαι. Η᾽πδρ δή, ὀν δόδον δή. Η᾽πδρόπευσεν, ἁβαπάτα. Η᾽πδροπεύον τα, ἁβαπατῶντα. Η᾽πδροπεύσας, ἁβαπατήσας.

Η᾽ πδρεῶν, ὡς πδρεὲ κατὰ πρεῶν. Η᾽πετο, ἠκολά θει. Η᾽πέφατται, ἠπεφόνευται. Η᾽πειγμέ νως. σωῤῥόμως. σωευδύντως. Η᾽πη με, ἀφά με, ἢ ποῦ με. Η᾽πια. πραεῖα. προσηνῆ. μαλθακά. ἢ μει ρα. χρηστά. Η᾽πίαλος, ῥίγος, πρὸ πυρετοῦ. ἐκφλέγ το δὲ οὕτω καὶ οἱ ἰλυχροί. Η᾽πίαλον, ῥίγιον, ἢ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥίγος ἢ πίαλόν φασιν. Η᾽πίαρ γυρον, ἢ βάλσαμον. Η᾽πίθη, ἐτα πεινώθη.

Η᾽ πόδωρος, ἤπια καὶ χρηστὰ καὶ προσηνῆ δωρουμένη μετὰ πλὴ Ζοφίω. Η᾽πόλιον, ῥιγοπυρέτιον.

Η᾽ πιον, προσηνές. πρᾶον. ἤσυχον. μαλθακόν. ἐπιεικῆ. ἤμερον. Η᾽πήτεια, ῥάπτεια. Η᾽πιότητι, πραότητι. Η᾽πίτασδες, ἐπίτηδες. Η᾽πισά μην, ἡδέως ἁμέλω. ἰδεῖν. Η᾽πίσησεν, ἠπείθησεν οὐκ ἐπείθη. Η᾽πίως, πράως. Η᾽πιοτάτως, πρα οτάτως. Η᾽πλακεν, ἤμαρτεν. Η᾽πλιθυς, ἡ σὺ τῷ πλιθῇ, ἢ πλῆθος. Η᾽πόθεν, αὐτὶ τοῦ ποῦ. Η᾽πορεῖτο, ἠμηχάνᾳ. Η᾽που, ὄντως. σῦ.

Η᾽ πύη, φωνῇ. Η᾽πυεν, ἐκραξεν. ἤχει. ἐκήρυσεν.

Η᾽ πύτα, φωνητής. βοητής. κήρυξ μεγαλόφωνος.

Η᾽ πυμάτη θέσιν. ἢ τις ἐσχάτη πρωτέχρεχεν. Η᾽πυσεν, ἤχησεν ἐσάλπισεν. Η᾽πυτίδης. ἡπύτου υἱός.

Η᾽ ει δ᾽ ἔαρ καὶ ὁ πρωΐ καὶ ἡ ἠὼ ὡδὶ τὸ ἀρα καὶ ἦρα ἦν ἀέρα καὶ ἦραν πλὴ γῆν. ἢ ἀλκὴ καὶ δῖνος.

Η᾽ ρὰ, ἤτοι. ὄντως ἢ ἔφη καὶ ἦρα. ἢ χάριν. Βοήθειαν. ἐπι κουρίαν παρεὶ φίλῳ ἐπῆρα φόβων δλί. Η᾽ ρὰ αὖ, αὖρα αὖ. Η᾽ρά βησεν, ἦχησεν. Η᾽ραίνει, λιρεῖ. Η᾽ραιον, ἡρακλέα. Η᾽ ρὰ καὶ δὴ ὅπως εἶπεν, ἢ ῥὰ καὶ ἐξ ἐχίων, οὕπως εἶπεν καὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων. Η᾽ρακεν, νίασεν. Η᾽ρακλέα λίθος, λῶ σὶν οἱ μαγνῆτιν λέγουσιν οὐκ ὀρθῶς διαλάβουσι, καὶ ἡ μὲν ἐπισωμένη ἦν σίδηρον, ἡρακλεία δεῖν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος αὐγύρῳ, ὥστε πλάτων ἁμαρ τάνει πλὴ αὐτῷ, λίθολαμβάνων μαγνῆτιν καὶ ἡρα κλείαν σὶν ἴωνι. καὶ γὰρ αὖτε ἀλλαχοῦ ἑτέρως ἢ ἑτέ ραν φησὶ, κέκληται δὲ ὅπως ἀπὸ ἡρακλείας τῆς σὺ λυ δίας πόλεως. διὸ καὶ σοφοκλῆς λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ οἱ δὲ, σιδηρίτην οἱ δὲ ἡρακλεῶτην. Η᾽ράκλεια λουτρά. ἡρακλεῖ πολλὰ μυήσαντι φασὶ πλὴ Ἀθηναῖ θερμὰ λουτρὰ ἀναφῆναι, οἷς χρήσασθαι αὐτὸν, τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν ἦν ἡρακλέα κατασκευάσαι φασὶν ἐαυ τῷ τὰ λουτρὰ θερμὰ, ἄλλοι δὲ νύμφαις αὐτῷ ποιῆ σαι σὺ σικελίᾳ. Η᾽ρά. καλον* ἦν ἡρακλέα εἰς βοήθειαν ἐκάλουν γενομένης βίαιος. Η᾽ρακλέους θυσία, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θυσίας χρωμέ νων. Η᾽ρανέων, βοηθῶν. χαριζόμενος. Η᾽ρα νίσθω, δρᾶσον σωήκαγον. Η᾽ρανος, βασιλεύς. ἀρχων. σκοπὸς φύλαξ. Η᾽ραντο, ἤροντο. ἠρώτ.

Η᾽ ράνη, ἀρᾶχε. Η᾽ ράνῦσι, ἀληθῶς δή σοι.

Η᾽ ραξεν, ἔλυσε, σωέτειλεν ἔῤῥηξεν. Η᾽ρηρεν, ἡ νῦ φραύθη ἤρμοσεν δὺ πρέπτησεν. Η᾽ρήρομεν, ἤρ μόσαμεν ἠρήσαμεν. Η᾽ρηρον, ἔφραξαν, ἔδησαν. ἤρμοσαν. Η᾽ρασάμην, ἠράσθην. Η᾽ράσιος, μὶν παρὰ λάκωσιν. Η᾽ ρητίμοι, ἀληθῶς δήμοι πε είτι, μοι. Η᾽ ρατί οἱ, ἀρατί αὖ. Η᾽ ρατί οὐχ ὅ, τι δή ποτε. Η᾽ραρε, προπαροξυτόνως μὲν, ἔλαβεν, ἀπενέγκατο. προπερισπωμένως δὲ, ἤρτο ἤνεκτο κατηρᾶτο.

Ἠ ρανον, τὸν βασιλέα. στρατηγόν. ¶ Ἠργάνθη, ἐλευκάνθη ἐπιάνθη. ¶ Ἠργμένον, ἀρξάμενον, εἰργόμενον. κωλυόμενον. ¶ Ἠρδαλωμένος, λεπρὸς μεμιασμένος. ¶ Ἠρέμα. ἡσυχῆ. πράως. ἱλαρῶς.

Ἤ ιρει, ἄρχει. κατελάμβανεν. ¶ Ἤρεῖ, ἤ τις ῥεῖ, ἤ τις ῥέει. ¶ Ἤρειδε, σφοδρῶς κατηγόρει ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων. ¶ Ἠρεῖτο, ἠγάπα. ¶ Ἠρέμα, ἀτρέμα. ἡσύχως. χολαίως. ¶ Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει.

Ἤ ρεμον, ἥσυχον. πρᾶον. ἥμερον. ¶ Ἠρεμοῦν, ἡσυχάζων. ¶ Ἦρεν, ἐπῆρεν. ¶ Ἤρεσεν. ἠπείλησεν.

Ἤ ρεσθαι, κόπτεσθαι τὰς τείχας. ¶ Ἠρεσίδες, κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ ἥρᾳ. ¶ Ἦρ' ἐτεόν γε, ὄντως μεγάλως μετ' ἀληθείας. ¶ Ἠρετισάμην, ἠγάπησα. ἐπεθύμησα. ἠθέλησα. ἠράσθην. ¶ Ἤρετο, ἠρώτα. ἐπύθετο. ¶ Ἠρεύγετο, ἐμυκᾶτο. ἔβρεξεν.

Ἠ ρέχθεται, πλανᾶται ἀμηχανεῖ. ¶ Ἠρήκασιν, πεπορθήκασιν καὶ εἶπον διὰ τῆς εἶ. ¶ Ἠρηκότων, πεπορθηκότων καὶ διὰ τῆς εἶ εἰπόντων. ¶ Ἠρηκὼς, νενικηκὼς εἰπών. διὰ τῆς εἶ. ¶ Ἠρημένοι, ἐκλελεγμένοι. θελήσαντες ἐπικριθέντες. ¶ Ἤρηρει, ἐκράτει.

Ἠ ρήρειστο, ἥρμοστο, ἐστήριξεν, ἐπέπηκτο. ¶ Ἤρης, ἀφρών. ¶ Ἠρήσατο, ἤυξατο. κατηράσατο.

Ἤ ρθρωσας, ἐτράνωσας. ¶ Ἦρι, πρωῒ αὔριον ἔαρι ὄρθρω. ¶ Ἠρία, μνημεῖα. ¶ Ἠριγένεια, ἡ τὴν ἡμέραν γεννῶντα, ἢ τῷ ὄρθρῳ ἢ τῷ ἦρι γονομένῃ, καὶ παρ' αἰσχύλῳ, ἡ λέαινα ἠριγένεια. ἢ ἡ ἐν ᾧ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι. ¶ Ἠριγένιον, τὴν ἠρύγιον πόαν.

Ἠ ριδανὸς ποταμός. ¶ Ἠριεργὴς, τυμβωρύχος.

Ἠ ριεὺς, νεκρός. ¶ Ἠριθεύετο, εἰργάζετο. ¶ Ἠριθευμένων, πεφιλοτιμημένων. ¶ Ἤρικεν, ἐρράγη. διεσχίσθη. ἔπεσεν. ¶ Ἠρικέπανος, ὁ διόνυσος.

Ἤ ρι μάλα ὄρθρου. ¶ Ἤριμον, νέον. ¶ Ἤριμος, ὀρθρινός. ¶ Ἤρινε, χώριζε. ¶ Ἠρισάλπιγξ, ὀρνέου τὶ εἶδος. ¶ Ἤριν, τὴν ἶριν. ¶ Ἠρινόθερμον, τὸ ἄνθεμον. ¶ Ἠρινολόγοι, οἱ τέττιγες. ¶ Ἠρινοτόκου, ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατ' ἔαρ φόρους τελούντων. ¶ Ἦρι, ἔαρι. ¶ Ἠρινός. ἐαρινός. ¶ Ἠρίον, μνῆμα τάφος. ¶ Ἤριπε, κατέπεσεν. ¶ Ἠριπότην, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ¶ Ἤρισεν, ἔσχισεν ἔρρηξεν. ἔπεσεν. ἠγάπησε συνέζευξεν ἥρμοσεν.

Ἠ ρισμένος, ἐστηριγμένος. ¶ Ἠρίστριον, ἱμάτιον ἠρινὸν ἠπίστρεον. ¶ Ἠρίφακον, θαμνίσκον λάκωνες.

Ἤ ριψε καὶ ἤριξεν, κατέβαλε κατέπεσε. ¶ Ἠρρίχθη, ἐρράγη. ¶ Ἠρείομεν, ἐζητοῦμεν. ¶ Ἤρκεσεν, ἐβοήθησε, καὶ ἤρκεσεν. ¶ Ἤρκται, ἤρξατο.

Ἠ ρμαλώσατο, συνέλαβεν. ¶ Ἠρμανίζετο, οὐκ ἦν ἁρμόζον. ¶ Ἤρμαζεν, ἐσκέπασεν. ὠχύρωσεν.

Ἠ ρμένος, ἐπικριθείς. κρεμασθείς. ¶ Ἡρμοσμένου, εὖ κατεσκευασμένου. ¶ Ἤρξατο, συνεφώνησεν.

Ἤ ρνυεν, ἠκυβίστα. ¶ Ἤρνυντο, ἐποίουν. ¶ Ἠροικάκαι, κοιλώματα τῆς γῆς. ¶ Ἠρόικεν, ἀπεσόβησεν.

Ἠ ρόμην, ἐρώτησα. ¶ Ἦρον, εἰρήνην. ¶ Ἤροντο, ἠρώτων. ¶ Ἠροπᾶν, ἦμαρ διόλης τῆς ἡμέρας.

Ἤ ρος, συνθήκη. ἐκεχειρία. ἔαρος. ¶ Ἤροσα, ἠροτρίασα. ¶ Ἠροσάνθεια, ἀνθολογία ἑορτὴ γυναικεῖα. λαμπρά. ἀγομένη ἐν πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ.

Ἤ ροσεν, ἐγέννησεν. ¶ Ἠρόχια, τὰ θεοδαίσια, οἱ δὲ ἑορτὴν οἱ δὲ ἔρια. ¶ Ἤρου, ἠρώτησας. ¶ Ἠροῦ, κατηροῦ. ¶ Ἠρούσταζον, ἐνήδρευον. ¶ Ἠροῦτο, ἠροτριᾶτο ἐπείρετο. ¶ Ἠροφίλη, σιβύλλης. ὄνομα.

Ἤ ρρεεν, ἀπώλυτο. ¶ Ἦρ' ῥῆκεν, εἰκῆ ἀφῖκται, πρὰ ὁμήρῳ δὲ μετὰ δυσχερείας ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχι στεπώντ. ¶ Ἦρσεν, ἥρμοσεν. ¶ Ἦρσαν, ἐπότισαν ἥρμοσαν. ¶ Ἤρτα, ἐκρεμάννυεν. ¶ Ἠρταλέοντο, ὠπλίζοντο. ¶ Ἠρτάμησεν, ἐτάρεξε διῴκησεν ἤρτυσεν. ¶ Ἤρτηται, κρέμαται. ¶ Ἠρτιάζομεν, ἐπαίζομεν. ¶ Ἠρτήσαντο, ἐτάραξαν ἠρμόσαντο.

Ἤ ρτισται, ἥρμοσται ἀνήρηται. ¶ Ἦρτο, ἀντὶ τοῦ ἐπῆρτο.

Ἤ ρτυε, παρεσκεύασεν. ¶ Ἠρτύνετο, παρεσκευάζετο, ἠτοιμάζετο, ἡρμόζετο, κατηρτίζετο. ¶ Ἠρτυλιμένος, ἠρτυμένος. ¶ Ἠρύγμεν, αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν καὶ πόας εἶδος. ¶ Ἠρυγγαίνετο. ἐδεδάσαντο. ¶ Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς σωροὺς εἰώθασιν, ἐπιτιθέναι τοῦ σίτου.

Ἤ ρυγεν, ἐμυκᾶτο ἔπτυεν. ¶ Ἠρύγετο, ἐπτύετο ἐμυκᾶτο. ¶ Ἠρυγκήμεθα, ἐμπεφορήμεθα, εἰλήφαμεν.

Ἠ ρύγων, μυκώμενος. ¶ Ἠρυθεύετο, ἐφιλονείκει.

Ἠ ρυθροδάνωται, πεπύρωται, κεκοκκίνωται.

Ἠ ρύκακεν, ἐκώλυεν. ¶ Ἠρύκαλον, τὸν ἡρακλέα σώφρων ὑποκοριστικῶς. ¶ Ἤρυκεν, ἐκώλυεν.

Ἤ ρυλλον, ὑποκοριστικῶς τὸν ἡρακλέα. ¶ Ἠρύσατο, ἤντλησεν. ¶ Ἤρυσεν, ἐβόησεν, ἢ ἐβόα ἐμυκᾶτο ἰδίωμα φωνῆς. ¶ Ἤρυτο, ἐρύσατο. ¶ Ἤρυτεν, ἐπὶ τῶν λουομένων, ἤντλει. ¶ Ἤρχατο, καθεῖρκτο.

Ἦ ρχεν, ἡγεῖτο. κατῆρχεν, ὠφέλει. ¶ Ἤρχθη, ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. χειρῶν ἀδίκων. ¶ Ἤρωαι, αἱ λεγόμεναι ἔννοιαι.

Ἠ ρώειον, μνημεῖον. ¶ Ἤρωες, οἱ διαφέροντες ἀρετῇ, ἡμίθεοι ἄνδρες, γενναῖοι. ¶ Ἡρῶησαν, ἀνεχώρησαν, ὑπεχώρησαν, ἐξεχώρησαν. ¶ Ἡρωήσουσιν, μεθύσουσιν. ¶ Ἡρώπτει, σκώπτει. ¶ Ἡρῶς, δυνατῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως, σεμνῶς. ¶ Ἡρῶς, ποικίλως, ἐπὶ τῶν μεμαστιγομένων, ἢ ὄφεις. ¶ Ἡρώτιζον, ἠρώτων. ¶ Ἡρώων, πάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν, τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράσσατο μούλιος ἥρως.

ΤΟ Ἡ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἧ ς, ἄρθρον θηλυκὸν, ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ τῆς σύναρθρον ἀντωνυμίαν δηλούσης, ἧς τεπλείστην μὲν κατὰ χαλκός. ἔχευεν καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτῆς ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων. ¶ Ἧσαι πέπαυσαι, καθέζῃ. ¶ Ἦσαν, ὑπῆρχον, ἐκάθισαν ἢ ἔασαν. ¶ Ἦσαν, πότ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι, παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων.

Ἥ σας, ἡδύνας, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι καὶ θεραπεύσαι, ἢ χάριν ἐποίησας. ¶ Ἤισαν, ἔκτισεν ἱδρύσατο. ἐκήδετο, ἐτεχνάσατο. ἥσθη εὐφράνθη διεχύθη.

Ἥ σειν, πέμψειν. θεραπεύσειν ἀφήσειν, τόρψειν. κορέσειν.

Ἧ ισεν, ὕμνησεν. ¶ Ἧσεν, εἴασεν ἐκάθισεν. ¶ Ἧσθα. ἧς, ὑπῆρχες. ¶ Ἧσθε, ὑπάρχετε καθέζετε.

Ἠ σθείς. τορφθείς. χαρείς. ¶ Ἤσθετο, ἐπειράσθη ἔγνω, ἐθεώρει. ¶ Ἥσθην ἐχάρην, ἐκαθέζοντο δυικῶς.

Ἥ ισθω, ἐνόησας, ἔγνως. ¶ Ἠσὶ, φησὶ λέξει καὶ ἦσι.

Ἡ σίοδος, ποιητὴς ὄνομα. Ἡ σιμὸν, ἐσκίρτα.
Ἡ σιμὴν ἐθεράπευον ἐπονεῖτο ἐκόσμει. ἐτημελεῖτο ἐπεμελεῖτο. ἐργάζετο. Ἡ σκιμπόος. μεμελετηκὼς πεπαιδευμένος. Ἡ σιονεῖς, οἱ πὼ ἀσίαν οἰκοῦντες ἕλληνες. Ἡ σίπερον σκάφης, ἦσχιρ. ἁψίσμισαν, ἐχάρησαν. (λῆς.
Ἡ σμὰ, νόσιμα. Ἡ σο ἐκαθέζου. Ἡ σοὶ, ἀρά σοί. Ἡ σπασεν, ἐσκαρίζων ἔσιλβεν. ἔλαμπεν, ἀπέπνιγεν. ἔσπασεν. Ἡ σπκότες, βοηθήσαντες.
Ἡ σπήθη, ἤπήθη. Ἡ σσόνων, ἐλαπόνων. Ἡ σσω μόνων, ἐλαπόνων ἢ πόνων ὕστερον. Ἡ σσον, ἧπον. χεῖρον. ὕστερον. Ἡ ς οὔτοι χάρειν οἶδε, παρ' ἧς οὐδὲ μίαν χάριν ἔχων, οὐδὲ παιδοποιῆσαι. οὐδὲ συμβιώσεως. Ἡ σην, ἐκαθέζοντο δυϊκῶς ὑπῆρχον. Ἡ σήνειν, ὁρᾶν, ὁρᾶσθαι. Ἡ σὸν, ὑδύ. Ἡ σο, καθέζετο. Ἡ σόχησεν, οὐκ ἐπίτυχεν. Ἡ συχία, γαλήνη· ἠρεμία. Ἡ συχος, ἀπράγμων. Ἡ σγραψεν, ἔλαμψεν. Ἡ σφιν, ἢ τοῖς αὐτοῖς. Ἡ σύχιον, τὸ μεθ' ἡσυχίας. Ἡ συχίσθαι, γένος ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. Ἡ χαλον, ἐλυφῶτο. Ἡ χάτησεν, ἐσέρησεν· Ἡ χολίθημεν, σχολὴν ἐποιήσαμεν.
Ἡ σόνων, ἡσσωμένων. Ἡ σω, ἀφήσω· ἐάσω. ἀκουτίσω. Ἡ τάκτησεν, μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν.
Ἡ τὰν ἢ ἰδὴ τὰν, ἢ ταύτην ἢ ἰδὴ ταύτην. Ἡ τας, ἤλγυναῖ. Ἡ τ' αὖ, ἐπεί· ὥς. Ἡ τασεν, ἐβασάνισεν. Ἡ τάχε, οὕτω χαρίεσσως. Ἡ τάχακεν, ἢ τάχα αὖ, ἴσως. αὖ. Ἡ, τε, ἢ τις ἢ τεον ἢτησεν. Ἡ ιτει, παρενοχλεῖ. Ἡ ιτεὸν, ἡ πόσον. ἀληθές. Ἡ τόρα σροφή. ἰδὴ τῶν ἴσχναίκης ἐπομένων αὐτῆς μέλεσιν. Ἡ τεράτωνος, βρασία οἱ ὁρμῷ. Ἡ τ' ἐφάμην, ὑπέλαβον. Ἡ τιτώνιον, τέτιγι ὅμοιον καὶ ὁ κέρκωψ. Ἡ τύθη ἐκινήθη.
Ἡ τίζουσιν, αἰτιῶνται. ἐπιφημίζουσιν. Ἡ τίμασεν, ἄτιμον ἐποίησεν. Ἡ τιμοφομένων, ἀφανισμένων.
Ἡ τίμασεν, ἠτίμασεν. ὕβρισεν. Ἡ τιος, βολῆς.
Ἡ τοι, συνδέσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ· τινὲς δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ μὴν χρῶνται. Ἡ τοι, καὶ δὴ οὕτως. Ἡ τοι ὅγε, οὗτος δέ. Ἡ τοι, ὁ μὲν, καὶ δὴ οὗτος. Ἡ τορ, ἡ ψυχὴ, θυμὸς ἦθος. Ἡ τρεμεῖ, ἠσυχάζει.
Ἡ φον, ὁ τοῦδὶ ὑποχάσσιον τόπος, ὁ νῶτος ἐν ὀμφαλόν. Ἡ φτεον, ὑφηλὸς ἔλαφος. ἢ τεὶς ἐξ ἢ τεὶς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἢ ἐπιτυγχανόντων ἢ ἀποτυγχανόντων, πάλαι γὰρ τεῖσιν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ ὡς οἱ νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία. Ἡ πα, ἠκροτή. Ἡ πον, μικρότροπον αὐτὶ τοῦ ὅλως ὅλως. Ἡ πονες, καταδεέστεροι.
Ἡ ποσιν, ἐλάττοσι καταδεεστέροις. Ἡ ὺ, ἀγαθὸν ἰσχυρὸν, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς. Ἡ γὲ ἔλαμπεν.
Ἡ ὑγένειος, μέγα τὸ γένυον ἔχων, ἢ εὔτονος, ἢ εὐγονος ἢ εὐγονῆς ἢ καλογένειος. Ἡ υδα, ἔλεγεν. εἶπεν.
Ἡ υδέξατο, ἔχρησεν εἶπεν. Ἡ υδόκησεν, ἐθέλησεν.
Ἡ υθέμελον, εὐθέμελον. Ἡ υθύνθη. νῶτο ἔπκλιμα ἔπεσεν ἢ ὑθωνον. Ἡ ὕκομος, καλὴ ἀπὸ μόρους εὔκομος καλλιστόκομος εὔκομος. καλή. Ἡ υλητα, πεφύσηται. λελύπηται. τετάρακται. σγέφεται. Ἡ υκόμοιο, καλλικόμοιο. Ἡ υλίσθησαν, ἐσκίνωσαν. οἰκίωσαν. Ἡ ὺν, ἀγαθὸν. καλόν.
Ἡ υνασας, ἐκοίμισας ἔπαυσας. Ἡ υπόρησεν, ἐστόλισεν. Ἡ ὕς, καλὸς ἀγαθὸς. μέγας. γενναῖος. εὐῤῥεῖος. Ἡ ὕστερον, μεταταῦτα. Ἡ ὕτε, καθάπερ. ὥστε. ὥσπερ. ὡς. ὅτε καθά. Ἡ ύθ' ὁμίχλη· καθάπερ. ὁμίχλη σκοτία. ὑδατώδης ἢ παχὺς ἀήρ.
Ἡ υν μόλησαν, προσόραμον τοῖς πολεμίοις.
Ἡ ύχει, ἤλπιζεν. Ἡ φαισία, ἀθηνᾶ καὶ πόλις τῆς λήμνου. Ἡ φαισιάδαι, ἀθηναῖοι. Ἡ φαισόδαμα, πεῤῥίκασται. Ἡ φάισοιο, τοῦ πυρός.
Ἡ φαιστος, ὅτε μὲν ὁ θεὸς ἢ φαιστος ποίησεν ἐλήμνιον πῦρ πίθεται, ὅτε δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ, παρά τισι δὲ ὁ ἥλιος. Ἡ φασεν, *εἴλαφα. Ἡ φεισικότες, μὴ φεισάμενοι. καταπτύσαντες. Ἡ φείδομαι, οὐκ ἐποιοῦντο. φροντίδα οὐκ ἐφείδοντο. Ἡ φείθη, ἐάθη, σωεχωρήθη. Ἡ μφορεφῶν, ἀμφοτέρων τῶν μορῶν σεγάζων. Ἡ φίαλαν, ἐπεχείρησεν.
Ἡ φίει, ἔπεμπεν· ἀπέλυεν. Ἡ φίεσαν, ἔπεμπον ἔων.
Ἡ φρονβύσαντο, ἐμώραναν. Ἡ φυσάμην, ἐφειλκυσάμην. Ἡ φυσεν, δίετε μεν. πόλον ἀπήντλησεν διέκοψεν· ἔπεσεν· ἐξεφύσησεν. ἐζήνθη σεν. Ἡ χάραξε, πλὴν ἄμπελον παροιμία. Ἡ χενεν, εἶπεν.
Ἡ χεῖ, φωνεῖ· φοφεῖ· Ἡ χεῖον, ἐνχαλκὸν, οἱ δὲ μουσικὸν, ἢ πρὸς τῇ μαχαίρᾳ χάλκωμα. Ἡ χέτα, ἠχητικός. Ἡ χέται, ἠλύφθησαν οἱ τέτιγες.
Ἡ χὴ, φωνὴ, ἢ χος βοή. Ἡ χησεν, ἐλόφησεν.
Ἡ χήεσσα, ἠχώδης· εὔηχος. θορυβώδης. Ἡ χηταὶ, κήρυκες. κράκται. ὠδοί. τέτιγες. ἠλύφθησαν.
Ἡ χσυτα, εὔηχα. Ἡ χήνθ', κενοί. πεωχοί.
Ἡ χθαι, τυπηρεῦσθαι. Ἡ χθαιρεν, ἐμίσει. ἤχθηρεν, ἐμίσησεν. Ἡ χθετο, ἐβεβλήθη. ἐτετμητο. ἠνίατο. ἐβαρυώθετο. Ἡ χθισμένην, βεβαρημένην.
Ἡ χί που. ἵνα. εἰθάδε. οὐτῶτο τοῦτο. Ἡ χλαν, πλὴν λυπηρά. Ἡ χλυσεν, ἐσκότισεν ὁμίχλης ἐπλήρωθη. ἐκαλύφθη ἀχλύϊ. Ἡ χθεσ, ἐλυποῦντο ἐθυμοῦσθ. Ἡ χος, φωνὴ κτύπος ἐκφώνησις. Ἡ χὼ εἰθάδε ἠχώ. μακρὰ φωνὴ ἀνακλωμένη ἀπὸ σερρῶν καὶ αὐτιτύπων ὠδὴ ἣν προέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα. Ἡ ἰ χρωῒ, τῷ ἑαυτῆς χρωτί. Ἡ χωπερέαν, χυδόπωλιν λέγει οἱ δὲ, πλὴν αἴγιναν, ἐπεισὴ ἐκεῖ ὄσρανα πολλὰ ὄζει, νῆσος γὰρ ἡ αἰγινα. Ἡ ψατο, ἐλάβετο, προσέφυγεν. παρεκράτησεν. Ἡ ψησα θ, ἐψητῷ βάμματι ἐβάψαμεν. Ἡ ψισεν, ἐμαγέρευσεν. Ἡ ὠα, ἡ κέδρος ἐθνικῶς. Ἡ ὦθεν πρωΐ, ἅμα ἡμέρᾳ ὄρθρῳ. Ἡ ὁθ. πρόσω αὐτὴν ἦν ὄρθρον, πρὸ ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς. Ἡ ωνοῖτων, ὀρθρινῶν ὕπνων. Ἡ ιῶν, παραθαλάσσιος.
Ἡ ιῶς, ὀρθρινός. Ἡ ωρεῖτο, ἐκρέματο ἐκινεῖτο.
Ἡ ωρτο, ἀπεκρεμνᾶθ' ἀπήρτητο. Ἡ ὼς, ἡμέρα τὸ πρῶτον φῶς ἥκω αὐγή. φῶς. ὄρθρος. ἡ αὐγὸς αἰθὴρ λὴ ἡμέρα. καὶ ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας χρόνος, ὅθρα μὲν ἠὼς ὦ καὶ ἀέξετο ἶδρὸν ἦμαρ καὶ ὅλη ἡμέρα, ἠδ' ἔμεν ἠὼς σύνδειπνά τε καὶ ἡ λυκόφως πάννυχίη μὲν ἦγε καὶ ἠῶι πεῖρε κέλευθον.

Ἄασεν, ἐνόησεν. Θαάσσει. νοήθηται. διατείβει. Θαβακόν, θανόν, ἢ ὁμορόν. Θαβὼς, ὄρος συρίας. Θαγῆ, ἄξεις. Θάεο, θεώρει. Θαζόμενος, σκώπτων. Θαίδᾳ, ἐλαυνᾷ. Θαιμὸς, οἰκία πόρος φυτεία. Θαιροδύται, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ δακτύλιοι. δι' ὧν οἱ ἱμάντες δύονται. Θαιροδύτης, ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ. Θαιρὸς, ὁ διοικῶν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω τροφοδοτῶν τὴν ὕλαν, ἢ ἄξων σοφοκλῆς τε πολέμῳ. Θακεύουσι, κάμνουσι εἰς τὰς χρείας. Θάκος, κάθισμα. θρόνος. Θαλάμη. ξύλη, ὕλη κατάδυσις. Θαλάμοις, σπήλαις ἐπικείμεναι τοῖς αἰδοίοις τῶν ἀποκτόνων. Θαλαμηπόλος, ἡ τοῦ ἐν κοίτῃ ἢ τοῦ ἐν θάλαμον διαζεύγουσα, ἢ καταστρέφουσα. ἀπατίων δὲ, κοιτονοφύλαξ, νυμφαγωγός. τοῦ θαλάμου ἐπιμελούμενη. Θαλάμια. κῶμοι αἱ κατὰ τὸν αὐτὸν οἱ ταύτην ἔχοντες πλὴν χώραν θαλάμιοι λέγονται. Θαλάμιος, ὁ κατὰ τὸν θαλάμιος βρέφος ὁ κατὰ τὸν βρέφων ὑπὸ νηΐ. Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης. Θαλάμιοι νέοι, κατασκευασμένου νεωσί. λέγει γὰρ τοὺς γάμους αὐτοὺς τῶν ἡμέρων, θαλάμους ἐπήγνυον, ὡς οὐκ ἔκπαλαι αὐτῇ γεγαμηκότος. Θάλαμος, δίκτυον. μυχός. νυμφικὸς οἶκος. Θαλάμων ἀνάστασις φροντίστη.

ἁλάσασα, κοίλη ἢ χειμέριος καὶ ὁ δέξον. Θαλασσεύς, ἁλιεύς. Θαλάσσια, ὄρια ναυτικά.

ἁλάστος ζεύς, ὁ σιδώνι τιμᾶται. Θαλασσωθεὶς, ἀγνισάμενος. Θαλάσσια, τὰ τῆς θαλάσσης.

ἁλαπαδνοπεῖς. ματαιολογεῖς. Θαλαπορῆσαι, πλεῦσαι ἐκ θαλάσσης. Θαλέει, θάλλει ἀνθεῖ.

ἀλέεσσι, πότητι. λιπαρείαις. Θαλέοντες, θάλλοντες. Θαλέθοντα, θάλλοντα. βλαστάνοντα. ἀνθοῦντα. εὐφροσύνην τε. Θαλεία, παιδεία, εὐθυμία ἡδονὴ καὶ ἡ μοῦσα. Θαλείαισ', πόθους. μέθας. λίνασ'. πήρας. Θαλίη, εὐθαιμονία εὐθηνία ἀκμή. εὐφροσύνη. Θωλεῖον, κάθαρον.

ἀλδραὶ, οἰκραί. Θάλλῃ, ἀκμάζει, ἀνθεῖ.

ἀλδροὶ, ἀκμάζοντες. ἀνθοῦντες. πολὺ πρόσφατοι. ἀθρόοι, ὑγροὶ, οἰκεῖοι. Θαλδρὸν, δάκρυον, ἢ πολὺ καὶ μὴ ξηραινόμενον, ἀλλ' ἐκεῖθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἀεὶ θάλλον. Θαλδρὸς, ταχὺς ἰχυρός. Θαλέων, τῶν θάλλειν ἐπιτηδείων. Θαλέων, τῶν θαλλὰν ποιούντων παιγνίων ἡδέων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. Θαλία, εὐθηνία. εὐωχία. παννύχεις. τρυφὴ εὐφροσύνη. Θαλίη, τὰ αὐτά. Θαλιοποιοὶ, οἱ τὰ σκυτεύμενα καὶ βώτια καὶ τοὺς δερματίνους ῥίσκους βραζόμενοι. Θαλιπόδους, οἱ πολλοὺς καὶ εὐδόξους ἔχοντες, ἢ γένος εὐδόξοις εὐδόξον.

ἄλικα, σάους εἰδούς. Θαλλὶς, μαρσίππιον μακρός. Θαλλὸν, ὃ ἐνθύουσιν οἱ βόες. Θαλλὸς, κλάδος ἐλαίας. αὖθος. γέννημα. καὶ πᾶν τὸ θάλλον. κυρίως δὲ κλάδος ἐλαίας ἢ φοίνικος βλάστημα.

ἄλλασα, αὐξήσασα. Θαλλοφόρος ὁ πομπεύων, ἀθήνησι καὶ ἐλαίας κλάδον φορῶν. λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους, ἢ πρὸς τὸ θάλλειν. Θάλπει. ἀκμάζει ἀνθεῖ.

ἀλπίω, ἐπάλξεις. Θάλπος, καῦμα πρωϊνόν.

ἄλπω, θερμαίνω παραμυθοῦμαι. Θαλπωρὴ, παραμυθία. σκέπη, χαρὰ σωτηρία. ἡδονὴ, θάλψις, ἐλπὶς, ἀσφάλεια, ἢ διάχυσις. Θαλυκρέον ται, ψεύδονται. Θαλυκρὸν, ἱταμὸν, λαμπρόν. βρασυρόν. αὐαιδὲς, πανοῦργον, θρασύ. χλωρόν.

ἀλωᾷ, θάλπειν ποιεῖ. Θαλύεσθαι, φλέγεσθαι.

ἀλύσαι αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. Θαλύσιος, αὐτὸς, ἀπὸ τῆς ἄλω πεπόμενος πρῶτος. Θαλυσόμενος, φλεγόμενος. Θαλύψαι, θάλψαι πυρῶσαι. Θάλωμεν, βλασήσωμεν. βλαστάνωμεν.

ἀμά, θαμινὰ συνεχῆ. Θαμάκις, πολλάκις. Θαμὰ, τὰ πυκνὰ καὶ θαμέα τὰ αὐτά. Θαμαξοχεῖ, ἁρματηλατεῖ. Θαμβαλέον, φοβερὸν, θαυμαστόν. Θαμβεῖ, ἐκπλήττει.

ἄμβος, θαῦμα. ἔκπληξις. Θαμέας, πυκνοὺς συνεχεῖς. Θαμέες καὶ θαμειὰ τὰ αὐτὰ καὶ θαμιάς. Θαμίζῃς, συνεχῶς βαίνεις. πυκνάζεις.

ἀμίζεται, ὁμιλεῖ. Θαμίζει, συνεχῶς διατείβει καὶ παραμένει πλὴν ἑαυτῆ ναῦν φυλάττων.

ἀμνὰ, πυκνὰ πολλά. Θαμινῶς, συνεχῶς πυκνῶς.

ἄμιξ, ἁλώπηξ. Θάμνους, δενδρώδεις τόπους δάσεις. Θάμνισον, ἀποκάλυψον. Θάμνοι, δάσος καὶ πυκνὰ δένδρα, καὶ οἱ συνδένδροι τόποι.

ἄμνος, πυθμὴν δένδρου ἢ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμψουσα, ἢ καθ' ἕνα τόπον τῆς ὕλης συνοφή. καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία, καὶ ἡ πυκνοχὴ τῆς ἐλαίας, καὶ ὅρμοι, καὶ οἱ σύμπυτοι ἢ δενδροβώσεις, ἢ βάτος, ἢ ξύλον ἀκανθῶδες. Θαμυλώτεραι, πυκνότεραι. Θάμυεις, παννύχεις συνόδους, ἢ πυκνότης ὕπνων, καὶ ὁδοὺς θαμύσασ' τὰς λεωφόρους, ἔστι δὲ ὑπὸ κύκλου ὄνομα.

ἀμυρίζει, ἀθροίζει συνάγει. Θάμυεις, μάνεται παροιμία. ἢ τῶν κατὰ σύνεσιν, παράλογόν τι πραττόντων. Θανάβιο μέλαν νέφος, τοῦ θεοφρασικῶς αὐτὸς, ὁ θανάβος. Θανάτος, ὅ, τε θεὸς. καὶ ὁ πάχος μὲν τέλος ὂν τοῦδε τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ σώματος, καὶ ὁ σωματοειδὴς θεὸς. καὶ ἡ δυσωδία. Θανατῶν. θανάτου ἐπιθυμῶν.

ἀνεῖσθαι, ἀποθανεῖσθαι. Θαόεσσιν, ἀποθανοῦσιν.

ἄξαι, μεθύσαι. Θάοντα, διδάσκοντα θεωροῦντα. Θασσῦνται, ὁμοίως. Θάπαν, φόβον.

ἅπτα, μῦρα κρῶτες. Θαρραλέως, εὐθαρσῶς ἀνδρείως. Θαργηλία, ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ, οὗ δὲ τοῖς θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φανομένων ποιοῦνται καὶ περικομίζουσι. ταῦτα δὲ θαργήλια φασὶ καὶ μιὰ θαργηλιών. καὶ πλὴν ἱκετηρίαν, ἐκάλεσαν θαργηλον. καὶ ἀρχίλοχος φησὶν ὡς *φαίεινῶ ἀγὴ τὰ θαργήλια καὶ ὁ θαργήλος χύτρος ἔστιν ἀνάπλεως σπερμάτων καὶ παρὰ μιλησίοις ἀγομένη ἑορτή. Θαργηλία ἐστὶν

ἡ θαρυηλία μηλισία μὴν ὁ γένος, δὺ πρεπὴς δὲ πλὴν ὄ-
ψιν καὶ τἆλλα σοφή. ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυ
νάσας. διὸ καὶ ἐπλείσην ἐγήματο τῶν διασημοτάτων.
● ἀρήιλος, χύτρα ἰδροῦ ἐμήματος. Θοαρυβύει, ὀ-
χλεῖ. ὀχυέα. ἐπαίρει. φυτεύει. Θοαρρία, θασία.
⊙ ἀρύυσθαι, ὀχλεῖν. Θοάρυται, μετεωρίζεται,
θαρύυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι, ἔθος δὲ νεῶν σηλοῖ πλὴν
διὰ λόγων σὺν πνευσιν καὶ ὁμιλίαν. σημαίνει δὲ καὶ ὀ-
χυέα. Θοαρύυται, ἐπὶ δὲ σωφροσύνην ὁμιλεῖ.
● ἄῤῥος, θαρσος. Θοαρσαλέον, ῥᾴδιον. Θοαρσα
λέως, ῥᾳδίως. Θοάρσος, ἡ θαρσος, ἡ θαρσος ἀν-
δρεία δωσασεία. Θοαρσὺς, θρασύς. τεθαῤῥηκώς.
● ἀρσει, θαῤῥεῖ. θρασεῖ. Θοαῤῥῶ, θρασύνομαι.
● ασία, ἅλμη, εἰς ἣν ὅλα ὀπτώμενα ἐβάπτον. καὶ ῥαφά
νας εἶδος. οἱ δὲ καμμάτιον. Θοάσσομεν, ἡσυχάσωμεν.
● ἄσιος, παῖς ἀλλοκοφῶνος. ἔστι δὲ συμίσθαλις ἢ τοῖς
ἔργοις γινομένη. ἀπὸ ἀλλοῦ τοῦ ὃς ἀρχῆς ποιήσαντος
θασίου ὀνομασθεῖσα. Θοάστε, ἡσύχιον. Θοᾶσσον, θᾶττον. τάχιον. ταχύτερον. Θοάσσασθαι, τα
χύνασθαι. Θοάσσοντας, ἡσυχίους. Θοάσσου
σα, εὐσύθουσα. Θοάστω, παραινῶ. θέλομαι.
● άστων, ταχύτερος ἡσυχίζομένος. Θοαστροβεῖν,
ἀναβάλλεσθαι. Θοάστας ἵππους, τοὺς δούλους κύ
πριοι. Θοάστρα, τὰ ἄλλα ἑνὸς τρα ἔστραμμένα.
● ατρόν, ὑός. Θοατῆρας, θρασύς. Θοᾶττον,
θοῦς. τάχιον. ταχέως. Θοᾶττον ἡ βούτης, πα-
ροιμία. ἐπὶ τῶν ἐν τῇ σοφιζομένων τίς ἦν ᾧ ἐπεγέ
γραπτο. βούτης. τάσε ταυ εἶναι ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
ῥᾳδίως σωτελουμένων. καὶ γὰρ ὁ βούτης, ῥᾳδίως
καταπεσκύασται τὸ οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμ
μένου. Θοαυλακίζειν, μεῖα βοῆς ἅπαντα τί.
● αυλία, ἑορτὴ παραπῖνοι, ἀχθεῖσα ὑπὸ κτιάτου,
παρὸ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς δωριεῖς. Θοαυ
λωνίσαι, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησι. Θοαυμάζειν,
θεάσασθαι καὶ μανθάνειν. Θοαῦμα, ἔκπληξις
ξένισμα. Θοαυμάνει, θεωρεῖ θαυμάζει.
⊙ αυμαλέον, φοβερὸν θαυμαστόν. Θοαυμακία, πό-
λις. Θοαυμανέοντες, θεώμενοι ὀλόμενοι. ἀέ-
θλια θαυμανέοντες. ἢ δὲ καθ' ἡμᾶς, θαυμάζειν, θεῖ-
σθαι λέγει, θεῖτο δὲ κεύρη, καὶ θεητὴρ ῥῆτορ ὁ θαυ
μαστός. Θοαυμάσιος, θαυμαστός. Θοαῦματα,
ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. Θοαυματίζο
μαι, ἐκπλήττομαι. θαῦμος, ἡ θαῦλος ἄρες μα
κεδόσι. Θοαυνον, θεῖον. Θοαυλέα, οὐρὰ κέρ
κος. Θοαυσήκει, θεωρεῖον. Θοαχμῆναι, θω-
ρηχθῆναι δωριεῖς. Θοάψαι, καθορύξαι. καῦσαι.
ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι. Θοάψινον, ὁ ξανθὸν ἀπὸ τοῦ
ξύλου τῆς θάψου ὃ βάπτ. ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἕρια καὶ
τὰς κεφαλάς. ἔθος τινὲς σκυθικὸν λέγουσι. καὶ ὁ πο
ταμὸς παρ' ᾧ φύεται ὁ ξύλον θάψος καλεῖται. ἔστι
δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εὰ, ὦ μοῦσα. Θοέα. σκόπει. θεώρει. ὅρα.
θ Θοεάμοναι, θρασύτατοι. Θοέαν, ὄψιν.
Θοεωρίαν, ὄμματα. Θοεαπελεῖς,
οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαπέλλοντες. Θοεαγενὴς,
ὅσιος θεοσεβής. Θοέαγον, τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι
σαλαμίνιοι. Θοέαμα, θεώρημα. Θοεανὴ, νῆ-
σος, ἡ ἐκ θεοῦ θέα, σοφοκλῆς τυρσὶ ῥοιτῷ. Θοεα-
νῶσαι, οἱ ξυσῆραι ὑπὸ θεπάλων. Θοέα παρ' αἰ
γείρῳ, τόπος αἴγειρον ἔχων, ὅθεν ἐθεώρουν, βύτελης
δὲ ἐδόκει, ἡ σὺν τοῦθεν θεωρία. μακρόθεν γὰρ ἦν καὶ βύ
ωνου ὁ τόπος ἐπωλεῖτο. Θοεατὸν, τὸ ἐκλεκτὸν, ὁρα-
τὸν καὶ θεωρητόν. Θοέατρον, θέαμα ἢ σώαγμα.
⊙ έει, ῥέχει. Θοείου, θείου. θέῤῥ. ῥέχειν. ὁραμεῖν.
⊙ έεν, ἔῤῥεχεν. Θοειηλόρων, θείων ἢ ἐκ θεοῦ λαμβανόν.
⊙ εἴλατον, ὑπὸ θεοῦ πεπηγμένον ἢ πεμφθέν.
⊙ εἴσει, ῥέχει. Θοειαζόντων, μενομενῶν.
⊙ ίασος, χορός. Θοειασμοῦ, βύωχίασ' ἐνθουσιασμῶ.
⊙ ειασμοῖς, βύωχίαις. μαντείαις. Θοιασῶσαι, χορεύ
σαι. Θοεῖαι, ἴγδια καὶ θεοῖς ἐοικότα κύπριοι.
⊙ είειν, ὁραμεῖν. Θοείης, ποιήσεις. Θοφηρὸν, θαυ
μαστόν. Θοηλόπεδα, ὁ τόπος ὑφ' ᾧ ξηραίνεται ἡ σα
φυλή. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θέρεσθαι ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καὶ ᾧ
πέλῳ. Θοειμωνιαὶ, οἱ σωροὶ τῶν ὁραγμάτων.
⊙ εἶναι, ποιῆσαι. Θοοίναν, βρῶσιν. ἀνάλωμα.
⊙ είνει, ποιεῖ ῥέχει. κτείνει. πατάσσει. Θοῖνες, οἱ σωροὶ,
ἢ οἱ βουωδὶ τῆς ψάμμου. Θοεινομηλίω, τυπτομέ
νῳ. Θοινῶν, αὐλιαλῶν. Θοείωμεν, ποιήσω-
μεν. Θοεῖον, θεάφιον. ἄπυρον ἄκαυσον.
⊙ εἰός μοι, ἐκ θεοῦ μοι. Θοεῖος ὄνειρος, θεόπεμπτος,
θεῖον δύσονται ἀπὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα, ἐφ' ᾧ αὖ
τῶν τὰ ἱερά. Θοειοῦται, θείῳ καθαίρεται.
⊙ εῖον, τὸ ἐκ θεοῦ ἀφιγμένον καὶ τὸ ἄξιον λόγου, ὥστε
θαυμάζεσθαι καὶ τὸ θεάφιον. Θοείου πλήθ, τῷ
κεραυνίου πυρὸς λέγει, ὁμωνυμία γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς
θείου. Θοεῖται, ἄδεται. καμίζει. Θοφάσω, καθαρῶ. Θοφώσω καθαρῶ. Θοέκλεον, θαυμαστόν.
⊙ έλγει, ἅπαντα. θάλπει ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ θέλειν ἄγειν μα
λάσσει. κηλεῖ. τρέπει. Θοέλγαζα, εἰς ἡδονὴν ἄγον
τα. Θοέλγμα, θαῦμα. Θοελγίνου, οἱ τελχῖ
νοι, γόητες πανοῦργοι φαρμακευταί. Θοελγόμε
νον, ἅπαντώμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδυομένων
τοῖς ἄσμασι. Θοέλει, λιώσασθαι. Θοέλεμον,
οἰκρὸν ἦνυχον. Θοελέμως, ἡσύχως. οἰκρῶς.
⊙ έλεμνον, ὅλον ἐκρίζων. Θοελβρὸν, θελεκτὸν καὶ
τὸ θέλγον τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει. Θοελητὴς,
προαιρετικός. Θοβρίκελ, θέλγμα. Θοέλγ
χρον, φίλτρον. χαρά. θαυμαστὸν καὶ ἐφησύνου μετά
τινος ἀνάγκης. Θοελκτήριοι, θεραπευτικοὶ ἄγον
τες εἰς ἀπάτην. Θοέλξασ', καταπονήσας.
⊙ ελξινία, ἣν τιμῶσι παρὰ ἀθηναίοις. Θοέλω,
χρήζω. βούλομαι. βύθλω. Θοέμα, ἕξις τόνος, στά
σις μνῆμα. Θοεμαὶ, αὖεμος νόθος, ἢ ἀνατολή.
⊙ εματίζει, ἀρτίθετοι κυβερνᾶ. Θοέμεθλα, ἕδραι
βάθρα. Θοέμεμα θέσεις, ῥίζαι. Θοέμειλα, θε-
μέλιοι. Θοεμειλωθέντα, ἐκριζῶν ἀρθέντα.
⊙ έμεναι, καταβαλοῦσαι. Θοέμενος, σὺθεὶς, κατα-
βαλών. Θοεμόβρι, βεβαία. σεμνή. βύστα θής.
⊙ έμερον, σεμνόν. ἀφ' ὃ καὶ τὸ σεμνύεσθαι θεμαρύ-
νεσθαι. Θοεμοδόφρονας, σωφρονοῦς σώφρονας.

θεμερόπις

Θεμερόπις, θρασμία ἀγχόνη. Θέμις, δίκαιον. ἄξιον. πρέπον. καὶ δίκη ἢ προσήκει. καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ ἁρμόζον ἢ θέμις ἐστὶ, καὶ νόμος.

Θεμιζέτω, μαστιγούτω νομοθετείτω κρῆτες. Θέμησις, δικαιοσύνη παρὰ πυθία. Θέμιστα, ἔννομα, νόμιμα. Θέμιστας, νόμους δίκας. Θέμιστες, μαντεῖα χρησμοὶ δίκαια νόμοι. Θεμιστεύει, ἄρχει κελεύει ἃ βούλεται δικάζει. Θεμιστευτὴ, νομοθετητόν. Θεμιστεύοντα, δικάζοντα.

Θεμιστὴ, τῇ δίκῃ. Θεμιστιάδαι, νύμφαι. Θεμίστεον, δίκαιον. Θεμιστὸς, δίκαιος, βασιλεὺς ὅσιος. Θεμινήσασα πρακτικὴ ἀνυσίμη ἀποτελεσίμη. Θεμιστισία, ὁσία. Θεμιστοπόλοι, ἄρχοντες δίκαιοι. Θεμιστόρων, συνετῶν.

Θέμηλα, θεμέλαι ἕδραι βάθρα θεμέλια. Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός. Θεμοὺς, διαθέσεις παραινέσεις. Θεμῶν, θελήμων.

Θέμωσεν, ἤλιξεν, ἐλίσσαι ἐποίησεν ἠνάγκασεν.

Θεναρίζει, τύπτει. Θένει, κόπτει. τύπτει.

Θένιοι, οἱ προσήκοντες. Θεοβλαβίαν, οὕτως αἰσχίνης εἶπεν. Θεοδέκτορα, θεὸν δεδεγμένην.

Θεοδέσιος, διόνυσος. Θεοδμήτων, ὑπὸ θεοῦ δεδομημένων. θεοκτίστων ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδομημένων.

Θεοδόσια, ὑπὸ θεοῦ δεδομένα. Θεόδυτα, ἱερόθυτα. Θεόδωρος, θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους, ἀπὸ θεοδώρου τινὸς, οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προστησαμένου. Θεοειδετέρας, θεῖα εἶδος ἢ ὁμοίωμα ἐχούσας. Θεοειδὴς, καλός. θεοῦ εἶδος ἔχων. Θεοείκελα, θεῖα θαύματα θεοῖς ὅμοια.

Θεόθεν, ἐκ θεοῦ. Θεοεπεῖς, ἐκ θεοῦ ἑπόμενοι ἢ λεγόμενοι. Θεοὶ μολοττικοὶ, ἤτοι ὅτι διάφοροι. οἱ κύνες οἱ μολοττικοί. ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν μολοσσοῖς. Θεοινία, θυσία διονύσου ἀθήνησι. καὶ θεὸς θεοίνιος διόνυσος. Θεοὶ ξενικοὶ, παρὰ ἀθηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει ἀπολλοφάνης ἐν κρησί. Θεοῖο, τοῦ θεοῦ. Θεοκήρυκες, γένος τὸ ἀπὸ ταλθυβίου παρὰ ἐλευθερίοις. Θεοκλυτεῖται παρὰ θεοῦ ἀκούει. Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. Θεοκλυτοῦσαι, θεὸν ἐπικαλούμεναι. Θεόκολος, ἱερεία.

Θεοκυνῆ, δόξαν θεῖαν ἔχουσαν. Θεομητεῖ, θεοφορεῖται, θεῖα φρονεῖ. Θεόμορος, σώφρων.

Θέοντες, τρέχοντες. Θεοξένια κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. Θεόπαιστος, ὑπὸ θεοῦ παιόμενος, ἢ κιθαρὰ ὑπὸ θεοῦ διδομένη. Θεοπὶς, ἀληθὴς ἡδεία. ἀγαθὴ ἠχυρά. Θεοπλάκτας, δεισιδαίμονας. Θεοπεμπεῖν, ἐνθουσιᾶν. Θεοπρεπεῖς, θεῷ ἁρμόζοντας. Θεοπρόπιον, μαντεῖον ἐκ θεοῦ.

Θεόπροποι, προφῆται μάντεις ἐκ θεοῦ προλέγοντες.

Θεοπτίαν, θεοφανίαν. Θεοπτίας, θείας θεωρίας. Θέορτος, ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος.

Θεόρρυτον, ἐκ θεοῦ προϊὸν ἐρχόμενον. Θεὸς, σημεῖον ἡ ἀρχή. Θεόσδοτος, ἐκ θεοῦ δεδομένος. Θεὸς θεός. ἔθος ἦν ὅτε κατάρχοιντό τινος θεὸν λέγειν ἐπευφημιζομένοις. θεόσεπτον εἰς σεβασμόν. Θεοσέπτωρ, θεοσεβής. Θεοσκυνεῖ. θεοὺς τιμᾶ. Θεοστυγεῖς, μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ. Θεορτάρτεσοι, θεὸν τέρποντες.

Θεότευκτον, θεοκατασκεύαστον. Θεουδέα, θειώδη.

Θεουδὴς, δίκαιος εὐσεβὴς εὐγνώμων θεοῖς ἀρέσκων.

Θεοίσσωτον, θεοτίμητον. Θεουδὴς, θεῷ ἀρέσκων.

Θεουδέσι ὑπὸ θεοῦ δεδομένοις. Θεόουσα, τρέχουσα.

Θεουργικὴ, θεοὺς ποιοῦσα. Θεοφάντορας, ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένους θεολόγους. Θεώμονα, ἐκ θεοῦ μένοντα. Θεόφατα, ἐκ θεοῦ σημαινόμενα.

Θέσφατα, λόγια πεπρωμένα πολλὰ ἄφατα ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένα. Θεοφατίζει, μαντεύεται, περιττολογεῖ. Θεόφιν, μήστωρ ἀτάλαντος, θεοῖς ἴσος ἐν τῷ βουλεύεσθαι. Θεόφιν, θεοῖς ἐκ θεοῦ, τὸ γὰρ σχῆμα τοῦτο πληθύει πασσαλόφιν. ζυγόφιν.

Θεόφοβος, θεοσεβής. Θεόφρονα, θεοῦ γνώμη ἢ φράσις. Θεοφραδίαις, θεοῦ γνώμαις. λόγοις. φράσεσι. Θεόφρονος, θείου. Θεοφροσύνη, αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαὶ καὶ οὐ μαντεῖαι. Θέπτανος, ἁπτόμενος. Θεραπαινὶς, δούλη. Θέραπες, ὁμιλητῆρες. Θεραπευσία, θεραπεία ἱκετεία. Θεραπευτὴς, ἰατρός. Θεραπὶς, θεραπεύουσα. Θεραπηΐας, τὰς βωμολοχίας.

Θεράπναι, αὐλῶνες. σταθμοί. Θεραπαινίδες, ἔριθοι. Θεραπνατιδία, ἑορτὴ παρὰ λάκωσι.

Θεράπνη, θεραπαινίς. δούλη. Θεράπνιον, θεραπαινίδιον δουλίδιον. Θεράποντες, διὸς βασιλεῖς.

Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι. ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν, δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. Θέραψ, θεράπων οἰκέτης δοῦλος ἀκόλουθος. Θέρει, πρωΐ θερμαίνει. Θερελίμιον, τόπου ὄνομα καὶ ἀπόλλων καὶ ζεύς. Θέρεσθαι, θερμαίνεσθαι καίεσθαι θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι. Θερέσιμον, θερεστικόν. Θερήγανον, μέρος τῆς ἁμάξης, οἱ δὲ τὴν ἅμαξαν τὴν ἄγουσαν τὰ θέρη. Θέρηγνον, τὸ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν παράπλεγμα τὸ ἐπὶ τῇ τῶν ἀσταχύων παρακομιδῇ γινόμενον. Θέρηται, θέρεται, καίεται. Θερίζει, ἐν διατρίβει τῷ θέρει καὶ ἀλοᾶ. Θερίκλειον, ποτήριον κόνδυ.

Θερινὴ, θέρος. Θερίσας, τὸ θέρος ἀγαγών.

Θέριστον, λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον. Θερσίτης, ὄνομα κύριον. Θερσίχθων, θερμαίνων γῆν καίων. Θέρμα, πυρετὸς ἄδεια καὶ ἐκεχειρία.

Θερμαστῆθεν, ἐκκαμίνων καὶ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ πάντων. Θέρκταρ, θέλγμα. Θέρμαστραι, κάμινοι. Θερμαστρὶς, σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοῖ καὶ ὄρχησις ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα. Θερμεῖ, θερμαίνει.

Θέρμεσθαι, θερμαίνεσθαι. Θέρμης, ὁ θέρους πνέων. Θερμὸν, τὸ θέρος βυζάντιον. Θερμόπλα ἵππου νόσιμα περὶ τοὺς πόδας. Θερόμενος, θερμαινόμενος. Θέρονται, καίονται χλιαίνοντες θερμαίνονται. Θέρος, σῖτος τοῦ θερίζειν ἡ ὅρα.

Θερσόμενος, θερμανθησόμενος ἀπὸ τοῦ θέρω ἐνεστῶτος.

Θερουρότερος. ὁ χλωρὸς σῖτος ἀμηθής. Θερτηρία. ἑορτὴ τίς. Θέσαι, θησαυρίσαι. Θεάσατο, ἐνεδύσατο. Θέσθαι, ὑποθέσθαι θησαυρίζεσθαι.

Θέσθω, εὐτρεπιζέσθω. Θέσκελα, θαυμαστὰ θεοεί

κελαχ. ἢ θεοκέλβυσα θᾶχ θαυμάσια. Θοίσεις, πράξεις, καὶ θεῖναι. ποιῆσαι. Θοίσμιον, δίκαιον.
ϴ εσμοθέται, ἄρχοντες, νομοθέται νομοφύλακες οἱ τῶν νόμων ἐπιμεληταί. Θοεσμῶν, θείων νόμων ἤτοι νόμων. Θοεσμοῖς, νόμοις. Θοεσμοποιᾶς, νομοθετεῖς. Θοεσμοὺς, νόμους θείους, ἢ τὰς σωθείσεις τῶν ξύλων. Θοεσμοφορία, τὰ μυστήρια τῆς δήμητρος, ἢ ὄνομα ἑορτῆς. Θοεσμοφόρους, ὁθεσμοὺς φόρων ἤτοι νόμους. Θοέσσην, θείαν φωνήν. Θοεσσόσον, θεῖον παρακτῶς, ὅταν δὲ λέγωνώσσαι εἰ καὶ θεσσοῖτη πόλιν οὐκ ἀλαπάξῃς τῇ θεότητι λέγῃ, ἐμὴ κατὰ σωσεκδοχὴν ἀκηδίαν θεσσοῖτη, τῇ ἐκ θεῶν βουλήσει. Θοεσσίσος, θεῖος θαυμαστός. Θοεσσοίσι, μεγάλῃ τολλῇ θείᾳ τῇ ἐκ θεοῦ βουλήσει. Θοεσσοσώτερον, ἀξιολογώτερον.
ϴ εσσαιοίδης, τροφητής. Θοεσσόσοι, θεῖοι.
ϴ εσσδαὲς, θεῖος καὶ ὁμιλῶν ἢ δαιμόνιον. Θοεσσιδαὲς, πῦς, τὸ θεῖος καὶ ὁμιλῶν πῦρ. Θοεσσίδες, θυσίαι θεοσέβειαι. Θοεσσίζει, μαντεύεται, προφητεύει, οὐ θέλει. νομοθετεῖν. Θοέσσην θείαν, ἢ λεῖαν θαυμαστὴν φωνήν. Θοεσσόφιμον, παροιμίαν τινά. Θοεσσίσαι, προσάξαι μαντεύσασθαι.
ϴ εσσισμα, θεῖον δόγμα νομοθεσία. Θοεσσίσματα, μαντεύματα καὶ τὰ ὅμοια. Θοέσσις, ἀλαθὴς. ἀληθὴς. ἰαχυρά. ἠδεῖα. Θοεσσῳδὸς, ἀληθὴς μάντις.
ϴ έσσιος, ποταμὸς βοιωτίας. Θοεσσωτοὶ ἔθνος, παρὰ θεσσαλίᾳ. Θοέσσαλαι, αἱ κῶμαι παρὰ φιλήτᾳ, καὶ αἱ φαρμακίδες. Θοεσσαλὸν, δῶρον παροιμιῶδες, ταὐτόμολον ἐπὶ ἀπάτῃ. Θοεσσαλῶπις, σκληρασμὸς παρὰ λάκωσι. Θοέσσαντο, ἐζήτησαν, ἐκάθισαν, ἱκέτευσαν, ἐνεδύσαντο. Θοέσσεσθαι, αἰτεῖν. κάθησθαι. ἱκετεύειν. Θοεσσόμενος. δὲ ὁμένος, ζητούμενος, ἱκετεύων. Θοεσσοείδης, θέσσορος πλεῖς ὁ ἡμίλλησε. Θεόσφατα, θεόφατα μαντεύματα, ἐκ θεοῦ λεγόμενα, ἐμαρμηνεῖαι ἐκ μαντείου λεγόμεναι. Θοέσφατον, πολύφατον, λίαν θεοῦ πεφατισμένον, θεῖον, μέγα, ἀρχαῖον ἄπρακτον, τὸ ἐκ θεῖ μαντευμα. προφητεία. Θοεσφατεῖται, θεσφατίζει μαντεύεται τοῖς καὶ λαλεῖ. Θοετὴ, ποιητὴ δημιουργάτης. Θοετὴρ, ζηλωτὴς πράκτης.
ϴ έτης, ὁ προθέμενός τι. Θοετικὸν, τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι. Θοέτις, ἡ μήτηρ Ἀχιλλέως καὶ ἡ θάλασσα ἡ δὲ γῆ λέγεται τηθύς. Θοεὺν, εἰς ποιητὴν οὐ γνήσιον. Θοεπαλικὰ πτερὰ, ἅτινα ἔξηται, ὅθεν τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς θεσσαλικὰς χλαμύδας, πτέρυγες δὲ καλοῦνται, αἱ ἐκατέρωθεν τῶν ὤμων, ὅθεν τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. Θοεπαλικὴ, σθένος ἡ μεγάλη.
ϴ επαλικὸς λίφορος, λάφοροι εἰσὶ τῷ καλλῇ οἱ θεπαλικοὶ λίφροι. ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν καταστικύασαι.
ϴ επαλίδας ὑπόδημα ποιὸν, κρῆτες. Θοεπαλὸν σύφισμα, παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη. καὶ μὴ δύο μαχόντων. Θοεῦ, δίδυρο χρέχε.
ϴ εύγεσθαι θέλεσθαι κρῆτες. Θοευμοιρία, ἀπαρχὴ οὐσία, ἢ ὃ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας ἐπεισθὲν θύεται. θεοῦ μοῖρα. Θοευμοιριάζεπω, θεῷ γέρας ἀναφέρεπω. Θοευξεία, ἀπόλλωνος ἑορτή.
ϴ εύσεσθαι, θραμεῖσθαι, διώξεσθαι. Θοεύσεται, θραμεῖ. Θοευσόμεθα, θραμούμεθα, φευξόμεθα διωξόμεθα. Θοεύτιν, σκαράδιν ἱππώναξ. Θοέων, καλίξων, τρέχων. Θοεώματα, τὰ πεδιηθαρτήρια. Θοεῶν ἀγορὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν, αὐτοὶ ὡς ποσοῦν ἀνδρέχουσιν ἴσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τόπος ἀθήνησιν ἀφ' οὗ συναγορεῦσαι προσαγορευόμενος. Θοῶν ἐπὶ ἀλληλοφόνη τόρος δὲ τῆς τροίας ὑψηλός. Θοεῶν σὺν οὐρανὸν κέκτηται, παρέκκειται τῷ θεῷ καὶ σὺν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐξουσία κεῖται θεωρία, ὅμως θεία.
ϴ εωρίδες, αἱ πρὸ τῆν διόνυσον ἄκκαι. Θοεωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα εἰ τοῖς παναθηναίοις καὶ διονυσίοις, ἅτινα εἰ τῷ θεάτρῳ ἐλίδοτο, καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου σωθήκετο ἀφ' μαθωμένου τόπου. Θοεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον, θεωρίας ἕνεκα τοῦ μὴ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωρικῶν, μὴ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἐλέγετο. Θοεωρικὸς ὡς θεωρὸς ἐστεφανωμένος, θεωρικοὺς δὲ ἐκάλουν, τοὺς τοῖς θεοῖς τοὺς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας, ἐστεφανοῦτο γὰρ οὗτοι τοὺς ἀπήναις. Θοεώριος ὁ ἀπόλλων. Θοεωρὶς, κύριον ὄνομα. καὶ θεωρία καὶ ἡ σκευωνία τὸ γένος βρωμιήν.
ϴ εωροὶ, οἱ θεοπρόποι καὶ οἱ θεώμενοι, ἢ οἱ φροντίζοντες τοῦδὲ τὰ θεῖα. λέγουσι δὲ καὶ πὼ ὁ δὸν δι' ἧς ἴασιν ἐπὶ τὰ ἱερὰ θεωρίδα. καὶ τὰ διανεμόμενα ἀργύρια ἐν ταῖς ἑορταῖς, θεωρικά. Θοεωροὺς, θεωρητὰς ἐν πάσῃ.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ΗΘαῖος, ἔθνος. Θοιβανὶς, ἄνεμος.
ϴ οίβανα, ἥρα, ἐκ τοῦ πλαγίου κόλπου πνέουσα. Θοίβα, πόλις βοιωτίας καὶ πεδίον. Θοῖβος, θαῦμα. Θοιγάνει, ὀξύνει.
ϴ ιγάνεον. ὀξὺ, ἀκονημένον. Θοιγάνη, ἀκόνη, λέγουσι δὲ καὶ θίγανον. Θοίγεν, ἀκόνασι ὀξύνειν. Θοίγεια, θαυμαστὰ ψεύδη. Θοίγη, θίγη θέσις τάξις. Θοιγὸν, οἱ δὲ ὀξὺ ἀκόνητον. Θοιγὸς, ἀκόνα. ὀξυτής.
ϴ ηᾶσθαι θαυμάζειν. Θοηέζω, ἐώρα ἐθαύμαζε.
ϴ ηθύμενοι, θεωροῦντες. Θοθύνζω, ἐθαύμαζον. Θοείη ποιήσαι, θείης ποιήσας. Θοήμος, ἔθιμος. Θοημων, ἐθίμων. Θοηήσασθαι, θεάσασθαι θαυμάσαι.
ϴ ησ). θαυμάσηται. Θοηκτήρ. θαυμαστὸς, θεατής.
ϴ ητὴς. ἀπατεὼν θεωρός. Θοηπὴν, θαυμαστὸν. ἡδὺ. λόν. κατὰ θύμον, πολυκαλλές. σύμφορον.
ϴ ιστὸς, θαυμαστός. Θοῆται, οἱ ἀπόθετοι νόμοι ἢ σωροί. Θοήκατε, ἐπέθηκεν. Θοηκία, τὰ σὺν ταφία, δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν καὶ τάφον. ἁμαξίον, γλωσσοκομεῖον. Θοηκὸν, ὀξύ. ἠκονημένον.
ϴ ηλαὶ τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπυσσόμενα. Θοηλαμινοῦ, νεογνοῦ. Θοηλαμὼν. τάφος. Θοήλαντο, ἐθήλασαν. Θοηλάσσεια τάφος ἐστὶ δὲ ἰακκώ. σοφοκλῆς ἀλεξάνδρῳ.
ϴ ήλεα, ἱμάντων τὰ τετειμμένα, εἰς ἃ δίωθῆται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν ποδυδύλων τὰ κοῖλα. Θοηλήμασος. Θοηλητὴς, κωπηλός. Θοῆλυ, ἀθηνᾶς, γυνή.

γυνή. ¶ Θηλυγενὴς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀῤῥενωπῷ.
Θ ηλυδρίας, ὁ τεθηλυμένος. ¶ Θηλυδριῶδες, τὸ κατακεκλασμένον. ¶ Θηλυμανεῖς, πόρνοι.
Θ ηλύματα, μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. ¶ Θηλύνει, μαλάσσει. ¶ Θῆλυς ἑέρση, τὰ φυτὰ, ἡ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος καὶ θρεπτική. ¶ Θηλύτεραι, αἱ γυναῖκες. ¶ Θηλυτεράων, θηλειῶν τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔκυαι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν. ¶ Θηλυφὸν, τὸ ἀκίνητον.
Θ ηλὼ, τροφός τήθη. ¶ Θῆμα, θήκη. τάφος ἄνθημα σοφοκλῆς σαλμωνεῖ. ¶ Θημονιαὶ, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. ¶ Θημοάνη, ἀπόθεσις. ¶ Θημὼν πᾶν τὸ σεσωρευμένον οἷον ἀχύρων ἢ πυρῶν. ¶ Θημῶνες, θημονιαί. ¶ Θὴν διὰ τοῦ η τὸ αὐτό.
Θ ήνιον, γάλα. ¶ Θῆξαι, ὀξῦναι ἀκονῆσαι. ¶ Θῆξις, ῥοπή. στιγμή. τάχος. ¶ Θηπάλαιος, βωμολόχος. ¶ Θήπει, ψεύδεται. ¶ Θηπητὴς, ἀπατέων. ¶ Θηπὸν, καταθύμιον θαυμαστόν. ¶ Θήπω ἐπιθυμῶ θαυμάζω. ¶ Θηπῶν, ἐξαπατῶν κολακεύων θαυμάζων. ¶ Θὴρ, θηρίον ὁ λέων ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν. ¶ Θήρα. κυνήγια, ἄγρα. ¶ Θήραμα, εὕρεμα. ¶ Θηρᾶν, ζητεῖν. εὑρεῖν. μηχανᾶσθαι.
Θ ήρας, τοὺς σατυρικούς. ¶ Θήρατρον, δέλεαρ. ἄγκιστρον. ¶ Θηράτρων, θηρατικῶν. ¶ Θήραυλος, ἀγρότις. ¶ Θήρεον, πέπλον τὸ ποικίλον οἱ ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ θήρας τῆς νόσου προσηγορεῦσθαι.
Θ ήρεια, τὰ ζῶα, καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγουσι.
Θ ηρητὴρ, κυνηγός. ¶ Θηρὶ, λέοντι. ¶ Θηρίκλειος κύλικος εἶδος ἀπὸ θηρικλέους κεραμέως.
Θ ηρίων, πάθος τι σώματος. ὃ καὶ καρκῖνος καλεῖται.
Θ ηρίτας, ὁ ἐνυάλιος παρὰ λάκωσιν. ¶ Θηριώδης, ἀγριαινόμενος. ¶ Θηροειδεῖς, ἐφαπτίδες ποικίλως δηνυσμέναι. ¶ Θηροθῆραι, θηρευταί.
Θ ηρολέξης, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. ¶ Θηρολέτης, κυνηγός. ¶ Θηρὸς, λέοντος. ¶ Θηροσύνας, κυνηγίας. ¶ Θηρότις, θηρεύτρια. ¶ Θηροφόνος, θηροκτόνος ἄρτεμις. ¶ Θηρώμενοι, θηρῶντες ἀγρεύοντες. ¶ Θὴς, δοῦλος. μισθωτός. παράσιτος, ἢ ὁ τὴν μερητικὴν ἐργαζόμενος παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θὴρ ὡς, ὡς θήρ. ¶ Θῆσαι, θρέψαι θηλάσαι. ¶ Θησαίατο, θαυμάσειαν. ¶ Θησάμενοι, αἰτησάμενοι κρῆτες. ¶ Θήσαντο, ἐθαύμασαν.
Θ ήσασθαι, θεάσασθαι. ¶ Θηλάσαι, εὐωχηθῆναι μεθυσθῆναι. ¶ Θησάσθω, κοιμηθήτω. ¶ Θῆσαν. δουλικῶν. ¶ Θήσατο, ἐδούλευσεν. ¶ Θησαυρίσασαν, συνάξασαν. ¶ Θησαυρὸς, εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων. ἢ ἱερῶν ἀπόθεσιν οἶκος. ¶ Θήσει, ὑποθήσεται ποιήσει. ¶ Θησεῖα, ἑορτὴ ἀθήνησι.
Θ ησεῖον, νεὼς θησέως ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιὸν, καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θήσεται, ποιήσεται.
Θ ήσω. ἥσω, αἰτήσω βοιωτοί. ¶ Θησόμενοι, αἰτούμενοι. ¶ Θήσω, ποιήσω. ¶ Θηταλὰ, θαυμαστὰ, ψεύδεσιν ὅμοια. ¶ Θητεῖαι, μισθώσεις, μισθοδουλεῖαι.
Θ ητεύει, δουλεύει. μισθῷ. ¶ Θητικὸν, τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θητὸν, βωμόν. ¶ Θήτας, μισθωτάς. ¶ Θίασον, χόρευσον. ¶ Θιαγόνες, ἄρτοι, οἳ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς. ¶ Θιακχὰ, ἄνθη ἐν σικυῶνι. ¶ Θιάλλαι, θῆμνες. ¶ Θιάρατος, εὔητος. ¶ Θιᾶσαι, χορεῦσαι. ¶ Θιασεῦσαι πεῖσαι. προσενέγκαι. ¶ Θίασον, εὐωχία καὶ πλῆθος. οὐ μόνον τὸ βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν.
Θ ίασος, χοροῦ σύστασις, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος, ἔσθ' ὅτε δὲ, καὶ τὸ βακχικὸν, ἢ ἐσμὸς γυναικῶν.
Θ ιασῶνες, οἴκοι. ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι.
Θ ιασῶται, χορευταί. ¶ Θίβεις, γυναῖκες τινές.
Θ ίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσοκομεῖον.
Θ ίβωνος, κιβωτὸς κύπριοι. ¶ Θιβρὴν. φιλόκοσμον. καὶ ἀῤῥωτικὴν ὑπερήφανον. καταφερῆ. καὶ θρασεῖαν. καὶ παρὰ μὲν νικάνδρῳ τὴν ἔμπυρον καὶ καυστικὴν, τινὲς δὲ χαλεπήν. ¶ Θιβρὸν, τρυφερόν. καλόν. σεμνόν. ἁπαλόν. ¶ Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι ἅπτεσθαι. ¶ Θιγμάτων, μιασμάτων. ¶ Θίγωνος, κιβωτοῦ. ¶ Θίημι, ποιῶ. ¶ Θιδρακίνη, θίδραξ καὶ θρίδαξ. ¶ Θίκιον, θεῖον τὸ ὀρεκτὸν κρῆτες. ¶ Θιῆσαι, ποιῆσαι φιλῆσαι. ¶ Θικέλιον, τὴν γογγυλίδα λάκωνες. ¶ Θίλα, ὁ θημών.
Θ ιμῶνες, θιμωνιαί. ¶ Θὶν, ὁ αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι καὶ θίνος, πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει, καὶ ἀρσενικῶς ὅμηρος ὁ θὶν, καὶ ὁ σωρός. πολύς δ' ἀμφ' ὀστρεόφιν θὶς καὶ ἄμμος. ¶ Θιναὶ, ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. ¶ Θινὶ, αἰγιαλῶ. ¶ Θινομένη, τυπτομένη. ¶ Θινῶν, αἰγιαλῶν ἢ σωρῶν πυρῶν. ¶ Θίξεσθαι, ἅψασθαι.
Θ ίξις, ἔποψις. ¶ Θῖος, θεὸς κρῆτες. ¶ Θιπόβροτος, κακὸς, δίχα τοῦ ρ̄, λέγεται καὶ θιπόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος. ¶ Θὶς, ὄχθος βουνός. ἀμμώδης. αἰγιαλός. θάλασσα. σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης ἢ ὀστέων σωρός. ¶ Θίσανα, χῶμα. σωροειδές. ¶ Θισπῶσαι, εἰκάσαι. ¶ Θλαδίαι, εὐνοῦχοι, καὶ οἱ τῆς ψάμμου σωροί. ¶ Θλάσας, κλάσας συνθλάσας. ¶ Θλασπὶς, πόα ἣν ἔνιοι σαύριον. ¶ Θλίβει, ὠθεῖ. πιέζει. ¶ Θλίβεται, πατεῖται. τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς. λέγεται γὰρ καὶ ὅτε τίς ὀλιγωρεῖ πιέζεται. ¶ Θλιβίας, θλαδίας σπάδων. ¶ Θλίψις, στένωσις. λύπη. ¶ Θλάναι, ἀποθανεῖν. ¶ Θνητίδια, νεκριμαῖα. ¶ Θνήσκοντας, ἀποθνήσκοντας.

ΤΟ Θ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο̄.

Θ οάζει, τρέχει. μαίνεται. σκιρτᾶ. κτείνει. πεύδει ταράττει. κάθηται. χορεύει. ἀνύει. ἥδεται. τελεῖ. πλάττει. φοβεῖται. πλανᾶται. θεοφορεῖται. Θόαξος, ἀπόλλων. ¶ Θοάς. ὀξείας. ταχείας. τῆς λακωνικῆς ὁρμὰς, ἢ ἡγεμὼν ἰταλίας, ἢ *ἐπὶ νῆας, ἢ τὰς ταχείας ναῦς.
Θ οὴ, ταχεῖα. ἡ νύξ. μέλαινα. δεινή. ὀξεῖα. ἰσχυρά.
Θ οὴν, διὰ νύκτα, θεῖαν. ταχεῖαν. ὀξεῖαν. ¶ Θοὴν ἀλεγύνετε, δαῖτα τὴν ἀγαθήν. ¶ Θοηρὸς, τεταραγμένος ἐστίν. ¶ Θοῇσι, ταχείαις. ναυσὶ θοῇσιν. ὅταν δὲ

εἴπη νυξὶ θοῇσι ταῖς πτηναῖς ἢ ταχείαις, ἔνιοι δὲ κατα
σχῆμα ὀξείαις. τῆς γὰρ γῆς σκιά ἐστιν ἡ νύξ. αὕτη δὲ κω
νοειδής. τὸ δὲ θοὸς ὀξύνεται. ¶ Θοιά, ζεῦγος ἡμιό
νων. ¶ Θοιμάτιον, ἱμάτιον. ¶ Θοινᾶται, εὐω-
χεῖται, θοινᾶσθαι. εὐωχεῖσθαι. ¶ Θοίνη. εὐωχία. τρο
φή. καὶ τρυφή. ἢ τράπεζα. ¶ Θοινητήριον, κατά-
βρωμα τροφή. ¶ Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμέ
νος σκιάδιον. ¶ Θολερεῖν, ταραχίζεσθαι.
Θ ολερὸν, ταραχῶδες. ἀκάθαρτον. βορβορῶδες. τετα
ραγμένον. ¶ Θολερῶς προβαίνει, μὴ καθεσταμένην καὶ
ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων. ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμέ
νως προϊών. ¶ Θολερόφρον, μέγα. ¶ Θολκά-
ζει, χαλινατωγεῖ. ¶ Θολὸν, τεταραγμένον.
Θ όλος, στρογγυλοειδὴς οἶκος, δι' ὀστράκων εἰλημμένος,
ἢ τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ¶ Θόλος, κυρίως μὲν καμά
ρα. καταχρηστικῶς δὲ, οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων
τὴν στέγην κατεσκευασμένος. ἢ ὅπου οἱ πρυτάνεις καὶ
ἡ βουλὴ συνεστιῶντο. θηλυκῶς δὲ ἔλεγον τὴν θόλον.
καὶ τόπος ἐν ᾧ τὰ συμποτικὰ σκεύη ἀπόκειται.
Θ ολοῦσα, σκοτοῦσα. ¶ Θολῶσαι, πληρῶσαι. στεγά
σαι. ταράξαι. σκοτίσαι. ¶ Θονανία, ὀξεῖα.
Θ οὸν, ὀξὺ λαμπρὸν σκοτεινόν. ἰσχυρόν. ταχεινόν.
Θ ορανάσ, τὸ ἔξω πάφιοι. ¶ Θοράτης, ἀπόλλων πα
ρὰ λάκωσιν. ¶ Θόρε, ἐπήδησεν. ¶ Θορεῖν, πηδῆ
σαι ὁρμῆσαι. ὀχεῦσαι. Θορηνεύς. ὁ ξιφίας ἰχθύς.
Θ όρυκος, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς, ὠνομάσθη δὲ
ἀπὸ θορίκου κύπριοι. ¶ Θόρναξ, ὑποπόδιον, ἢ ἱε-
ρὸν ἀπόλλωνος ἐν τῇ λακωνικῇ ἀπὸ θόρνακος.
Θ όρναξ ἀπόλλων. ¶ Θόρνυσθαι, γεννᾶν, μίγνυσθαι.
ὀχεύεσθαι. σπερμαίνειν. γεννᾶν. ¶ Θόρισμα, δέ-
λεαρ ἰχθύσι. ¶ Θόρος, βάτης. ἀφροδισιαστής. ὀχεία.
ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος. ¶ Θόροιο, ὀχετοῦ.
Θ όρβος, ζάλη ταραχή. ¶ Θορὼν, πηδήσας, ὁρμήσας.
δραμών. ¶ Θοῦ, θὲς ἐπίστησον. ¶ Θουκυδίδης,
ἱστοριῶν συγγραφεύς. ὄνομα κύριον. ¶ Θουλκότατον,
βαρύτατον. ¶ Θοῦπος, λόγος μῦθος ἑστίασις.
Θ ουρά. ἡ ὀρετικῶς ἔχουσα καταφερὴς καὶ θουραί.
Θ ουραίην, ἀνδρείαν θρασεῖαν, ἰσχυράν. ¶ Θουρήεντος
λάγνου. ¶ Θούρην βάτην. ¶ Θουρηταὶ, αἱ τῶν
ζώων μίξεις. ¶ Θουρήτρα, ὀχεῖα. ¶ Θούριδες,
νύμφαι. μοῦσαι. μακεδόνες. ¶ Θούριδος ἀλκῆς
τῆς πολεμικῆς, ἀπὸ τοῦ θορεῖν ὅ ἐστι πηδῆσαι. ἀφ' οὗ
καὶ θοῦρος ἄρης. ¶ Θουριομάντεις τοὺς περὶ λάμ
πωνα φασίν. εἰς γὰρ σύβαριν τὴν ἀποικίαν λέγεται
λάμπων ἀγαγεῖν, τινὲς δὲ μάντιν ὄντα. ¶ Θουριῶν
ἐνερτῶν. ¶ Θοῦρον, πηδητικὸν ὁρμητικόν. πολεμικόν.
θρασύ. μέγα. ἠρρωμένον. ¶ Θούσχοινοι, ἢ θόσχοινοι, ἅρπα
γες. πλάνητες. ¶ Θοωθεὶς, πλασθείς. ¶ Θοώκους,
συνέδρια. ¶ Θοωθεὶς, πλησθείς. ἑστιαθείς. παρο-
ξυνθείς. εὐωχηθείς. ¶ Θοὸς, σφοδρῶς, ταχέως.
Θ όωσα, μήτηρ κύκλωπος. ¶ Θοῶσαι, ὀξῦναι. λαμ
πρῦναι. φοιῆσαι. πυρῶσαι. ¶ Θοότατος, ταχύτα-
τος τάχιστος. ¶ Θεραίειν, λοιδορεῖν. λάκωνες.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Θ ραικιά, ἀφροδίτη. ¶ Θραννομένη, προ
ορῶσα. ¶ Θρανεύεται, συντρίβεται.
Θ ρακτικὸν, πορευτόν. ¶ Θραμβὸν, καπυρόν.
Θ ραμὶς, κριός. ¶ Θρανίαι, θρόμβοι. ¶ Θρανίον,
δίφρος. ὑποπόδιον. πάσσαλος θρόνος. καὶ τὸ ὑπὸ
τοῖς φατνώμασι σανίδωμα, καὶ λάσανα καὶ νεὼς μέ
ρος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν τι. ¶ Θρανογράφους,
τοὺς εὐπρεπεῖς τοιχογράφους. ¶ Θράνων, δίφρων.
Θ ράντιδες, κῶπαι αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς
καταφράκτοις ναυσί. ¶ Θρᾶξαι, ταράξαι, λυπῆ
σαι εὐριπίδης πειρίθῳ. ¶ Θραξεῖται, ταράξεται
πορεύσεται. ¶ Θρασεῖαν, ὀξεῖαν. ¶ Θράσις.
θραῦσις. φθορά. θάνατος. ἀρρωστία. ἧττα. ἐν πολέμῳ.
Θ ράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. ¶ Θρασύτην, τὸν ἀποδη
μοῦντα θρασύνεσθαι. ¶ Θράσος, δαίμων ἀλαζο
νία φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη. ¶ Θρασυκάρδιος, εὔ
τολμος. θρασύς. τολμηρός ¶ Θρασυμέμνονα, θρασὺν
κατὰ τὸ μένος, γενναῖον εὔτολμον. τολμηρόν. ἀλαζό
να. τραχύν. σκληρόν. ἀπεινῆ. φλυαρόν. ταραχώδη. ὑ-
βριστήν. ¶ Θράττειν, ἐνοχλεῖν. ταράττειν. ¶ Θράτ
της, ὁ λίθος ὑπὸ θρακῶν. ¶ Θραττεύομαι, συν-
τρίβομαι. συγκόπτομαι. ¶ Θράττον, ὕπερον κό
λουρον. ¶ Θραύει, συντρίβει. ¶ Θραῦλον, κό-
λουρον, ὕπερον. ¶ Θραῦρον, ῥάγανον θραυόμενον.
Θ ραύσει, θραύει. ἀμήσει. ἀπολεῖ. ¶ Θραῦσις, ὀργή.
πληγὴ σφῦρα ἡ τοὺς βόλους θραύουσα. ¶ Θραῦ
σμα, λύπη. πληγή. κατάπτωμα γῆς. καταστολή παῦ
σμα. παῦσις. ¶ Θραχθεὶς, ταραχθείς. ¶ Θρεκτι
κώτατος, ὀξύτατος. ¶ Θρέκτος, δρόμος. ταχαῖ-
ος. ἀπὸ τοῦ θρέξαι καὶ δραμεῖν. ¶ Θρέειν, θροεῖν.
Θ ρεομένη, θρηνοῦσα. ¶ Θρέμματα. βοσκήματα.
πρόβατα. τέκνα. ¶ Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελ-
θόντες. ¶ Θρεόμενον, ὀλοφυρόμενον. ¶ Θρέ
πτα. τροφεῖα. τροφῶν ἀμοιβά. καὶ θρεπτήρια. ¶ Θρε
πτῆρες, τρεφόμενοι. τροφεῖς. ¶ Θρεπτὸς, τρόφιμος
ὑπὸ τῶν τρεφουσῶν. ¶ Θρεκτοῖσι νόμοις, ἀντὶ τῶν
τραχέσι σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ, ἔνιοι δὲ κρε-
κτοῖς. ¶ Θρέξατο, ἐφυλάξατο, ἐσεβάσθη.
Θ ρεσκὴ, ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη. ¶ Θρεσκὸς πε-
ριττὸς δεισιδαίμων. ¶ Θρετὸν, τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρα-
σύ. ¶ Θρεφθῆναι, τραφῆναι πατῆσαι. ¶ Θρέ
ψαι πῆξαι ἐκτρέφειν καὶ τὸ συνῆθες. ¶ Θρηνεῖ,
πενθεῖ. ὀλολύζει ὀλοφύρετο. ¶ Θρῆνυν, ὑποπόδιον.
Θ *ρηϊκὴ, ὑπὸ δημάτων εἶδος περσικῶν. ¶ Θρῆνος,
γόος. ¶ Θρὴς, ἡμίονος. ¶ Θρῆνυν, ἐφ' ἑπταπό-
δην, τόπος τῆς νηὸς βάσιν ἔχων. ¶ Θρῆνυς, ὑποπό
διον, καὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανὶς ἀπὸ τοίχου εἰς
τοῖχον. ¶ Θρησκεία, σέβασμα. ¶ Θρησκεύει,
σέβεται. θεραπεύει προσεδρεύει ὑπηρετεῖ ᾧ θεῷ λα
τρεύει. ¶ Θρῆσκος, ἑτερόδοξος, εὐγενής. ¶ Θρή
σκω, νοῶ. ¶ Θρησόμενος, θερισόμενος. θερμανθη
σόμενος. ¶ Θρήττανον, τῆς ἁμάξης ἐφ' ᾧ τὰ ἀγόμε
να ἐπιτίθεται. ¶ Θρία, φῦλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου
καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς δεσμούμενα βρώματα. ¶ Θριά-
ζειν, φυλλολογεῖν. ἐνθουσιᾶν. ἐνθουσιάζειν. εὐριπίδης
λικυμνίῳ, καὶ σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.
Θ ριαὶ, αἱ πρῶται μάντις καὶ νύμφαι. καὶ αἱ μαντικαὶ
ψῆφοι. ¶ Θριαμβεῦσαι, θορυβῆσαι βοῆσαι.

Θριαμβεύσας

Θ ριαμβεύσας, πομπεύσας. Θρίαμβος, πομπὴ ἐπίδειξις νίκης. ἢ διονυσιακὸς ὕμνος ἴαμβος.

Θ ριάτιον, ἀπαλωτέρα τροφή. Θριάσαι, πύλαι οὕτω καλοῦνται ἀθήνησιν. Θριγγός, ἡ στεφάνη τοῦ τείχους περὶ φραγμὰ ὡς περὶ βόλος. ἤγουν τὸ ἀνώτατον τοῦ τείχους. οἰκοδομὴ ἐφ' οὗ καὶ ἡ τέγη κεῖται καὶ ὁ ὑπὸ τὸν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος. ἢ περιχαράκωμα καὶ τριγχός. Θριχοῖς, φραγμοῖς.

Θ ριδακίναι, εἶδος μάζης παρὰ ἀττικοῖς, καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ἤτοι μαϊούλια. Θριῆσαι, καπρίσαι. Θριληδεῖν, θρυλλεῖν. Θριήλοοι, ἱερεῖς.

Θ ρινακία, ἱερὰ ἡλίῳ ἡ νῦν σικελία, τρία ἄκρα ἔχουσα λιλύβαιον. πάχυνον. πελωριάδα. ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι. Θρίναξ, πτύον σίτου, ἢ τρίαινα. Θρινία, ἄμπελος ἐν κρήτῃ. Θριμμός, γογγυσμός. Θρίον, βρῶμα. σκευαστὸν διττὴ αὐτοῦ ἡ σκευασία. ἡ μὲν, διὰ ταρίχου. ἡ δὲ, διὰ ὠῶν ἐπιχεομένου μέλιτος συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ ἐπετίθετο. ἔχουσι γάρ τινα ὀσμὴν, διὸ καὶ θρίον ἐκλήθη.

Θ ριοῦς, δῆμος φυλῆς οἰνηΐδος. Θριπτόβρωτος, οἱ λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις κατὰ σημαινομένοις ὁπότε βούλοιντο, φιλοστέφανος δὲ φησὶ πρῶτον ἡρακλέα χρήσασθαι.

Θ ρίσκον, τὸν θροῦν. Θρησκεία λατρεία. Θρόνα, ἄνθη, ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν ἄνω. Θριπηδεστόν. ξύλον, ὑπὸ θριπτῶν βεβρωμένον. οἱ γὰρ ἐν τοῖς ξύλοις σῆτες, οὕτως ἐκαλοῦντο. Θριττὸν, ἀνεβρεῖον θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. Θρὶψ, γλίσχρος. φειδωλός.

Θ ριὼ, λίπος ἑορτὴ ἀπόλλωνος, καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ. Θρίωζε, εἰς θριάσιον πεδίον. Θροεῖ, λαλεῖ. ψοφεῖ. θορυβεῖ. ἠχεῖ ἐκπλήττεται. Θρόδακα, θρίδακα κύπριοι. Θρόμβοι, αἷμα παχὺ πεπηγὸς ὡς βουνοί. Θρόνα, ἄνθη, καὶ τὰ ἐκχρωμάτων ποικίλματα. Θρονίτης πρώτιστος.

Θ ρόνον, τετράπουν, καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον καὶ ἐκπεποικιλμένον. Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος. Θρόνωσις, καταρχὴ περὶ τοὺς μυουμένους. Θρόον, σκληρὰν φωνὴν λαλιάν. Θροῦς, θόρυβος. φθόγγος. ψόφος. ἢ τεθραυσμένη φωνή. Θρώσκει, πηδᾶ σκιρτᾶ. Θρόμβος, ὑψηλὸς τόπος.

Θ ροῦς, ὁ διὰ στόματος ἦχος, λαλιά. ψιθυρισμός.

Θ ριαλλὶς, ἐσχάρα λύχνος ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τί ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται, ἢ στυπίον ἐκβοτάνης, ἤγουν τὸ ἐλλύχνιον. Θρίαμβοι, τρόπαια. θρυασμός. φωνή. Θρυγανᾶ, κνᾶται. ξύει. Θρυαρεὶς, ψιασθείς. Θρύεσσα ἀπὸ τῆς θρύου πόλεως. Θρυλλεῖ, ταράσσει. ὀχλεῖ. Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί.

Θ ρυλλίχθη, συνετρίβη. συνεθραύσθη. ἀπεδρύφθη.

Θ ρύλλοι, ψιθυρισμοί. ὁμιλίαι. Θρυματὶς, ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐν θρυματίς. Θρυμὶς, ἰχθῦς. ποιός.

Θ ρύμματα, κλάσματα ἄρτου. Θρύον, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. ἢν ὀθρυόεσσαν ὅμηρος λέγει. καὶ εἶδος βοτάνης.

Θ ρυόνιον, πόλις λοκρίδος ἢ θρόνιον. Θρύπτακον, κλάσμα ἄρτου κρῆτες. Θρύπτεται, μαλακίζεται. τρυφᾶ. στρηνιᾶ. κλᾶται. Θρημνεύεται, ὑπερηφανεύεται. Θρύψαι, θραῦσαι κόψαι. κλάσαι, καὶ ἀνακλάσαι. μαλάξαι. Θρύσκα, ἄγρια λάχανα. Θρυψικὸς, τρυφερός. μαλακός. αἰσχρός. χαῦνος. Θρυψίχρως, τρυφερός. Θρώσκει. πηδᾶ. ἀφάλλεται. κολυμβᾶ. Θρώ. λιμός.

Θ ρώναξ, κηφήν. λάκωνες. Θρώπτει, σκώπτει.

Θ ρώσκει, πηδᾶ σκιρτᾶ. τρέχει. ἅλλεται. πίπτει. ὀχεύει. ἔτκυον ποιεῖ. γεννᾶ. Θρῶσις, διαίρεσις. σπαρτίον σειρά, καὶ ἡ κάτω σχοῖνος τοῦ δικτύου. Θρώσσει, γεννᾶ. φοβεῖται. Θρώσκω γνώμα, καλλίστρατος, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. Θρώσκων κνώδαλα ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων. γεννῶν. αἰσχύλος. ἀμυμόνη. Θρωσμὸς, ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής. ἀφ' οὗ καταβαίνοντα, θορεῖν ἐστί. Θρόσσον, ἄξενον.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θ ύα, ἀρτώματα κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα καλλίμαχος εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα ταῖν θεαῖν. Θυαλοῦντο, θυτοῖς διαλαβεῖν. θυμιᾶσαι. Θυάματα. τὸ θυμὸν καὶ θυμιάματα. Θύαν, κάπραν ἐνθὶ ὑός.

Θ ύανον, τὴν θυώνην, πέμμα δέ ἐστιν ἀντὶ βοός.

Θ υάπαξ, ἱερόσυλος. Θύασ, πηδήσας.

Θ υγατριδῆ, ἐπόνη. θυγάτηρ θυγατρός. Θυγατριδοῖ τέκνα θυγατρός. Θύει, μαίνεται. ἀπάρχεται. ἐνθουσιᾶ. Θύεται. εὐθύνει. εὐφραίνεται.

Θ υόεις, τεθυωμένος τεθυμιαμένος. Θύελλα, ἀνέμου συστροφὴ καὶ ὁρμὴ ἢ καταιγίς. Θύελλαι, τῶν ἀνέμων καταιγιδώδεις πνοαὶ καὶ συστροφαί.

Θ υέεσσι, θυσίαις, ἢ θυμιάμασι. Θύεστον, πρὸν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων ὡς ἡρόδοτος. Θύεται, ἱεροσκοπεῖται. Θυσῶν, θυσιῶν. Θύη. θύματα ἀρώματα. Θυηέντων, εὐόδμων. Θυηλὰς, ἀπαρχὰς, ἢ τὰς διὰ θυμάτων μαντείας.

Θ υηκόοι, ἱερεῖς. Θυηλὴν, θυσίαν. Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. Θυηπόλος, ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος ἱερεύς.

Θ υὰς, βακχίς. οἱ δὲ, μαινάς. Θύϊος, ἀπόλλων ἐν μιλήτῳ. Θυϊόεν, πλῆρες. Θυϊόεντες, ἀνθοῦντες.

Θ ϋωθεὶς, μανείς. ὁρμήσας. Θύων, ὁρμῶν. Θυλάκια, ἀσκοὶ δερμάτινοι. Θυλακίζειν, τὸ ἅπαι τεῖν τι ἑρόμενον μετὰ θυλάκου ταραντῖνοι. Θύλαξ, πρὸς κεφάλαιον. Θυλακοτρὼξ, μῦς, οἱ δὲ, ἀκρίς.

Θ υλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς. θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι. Θυλήματα, βεβρηγμένα μέλιτι ἄλφιτα. ἢ θυμιάματα ἐνθὶ βωμῶν. Θυλλίδες, αἱ θύλαβοι. Θύλλα, κλάδους, ἢ φύλλα ἢ ἑορτὴ ἀφροδίτης. Θύλλης. θύλακος. τωρυτός. ἔλυτρον.

Θ ύλον, ὀλέθριον. ὥριμον. Θῦμα, ἱερεῖον σφάγιον ὁλοκαύτωμα. Θυμαδέων, ἀθυμῶν. Θυμαίνεται, ὀργίζεται. Θυμαλγέα, λυπηρὰ τὴν ψυχήν. ἀλγεῖν. ποιοῦντα. χαλεπά. Θυμαλῶπες, οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σπινθῆρες. Θυμάλωψ, ἡλιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ ξύλον κεκαυμέ

νον. δαλόν. Θουμαμόργας, ἡ νόσος ὀρθτειεῖς.
Θ υμαρέα, τῇ ψυχῇ ἀρεστά. Θουμαρὲς, εὐάρεστον εὔκρατον. Θουμαρμλίνον, κατα θύμον. ἡδύ.
Θ ύματα. σφάγια. ἀπαρχαί. ἱερεῖα. ὄργια. Θούμβρα τόπος τῆς Ἰλιάδος ἡ ὁ θύμβρον λεγόμενον ποταμὸν, ἅτινος ὀνομαθέντα. τ' ἀρχαίαν πόλεως ἀπέχοντα σταλίας δέκα, ὅπου καὶ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου. Θουμβαῖος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἀπὸ τόπου.
Θ ύμβρις ὄνομα ποταμοῦ. Θουμβροφάγος, αὐτὶ τοῦ ὁριμυφάγος. ἡ γὰρ θύμβρα ὁριμύδι βρῶμα.
Θ υμάλαι, οἱ βωμοὶ καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα.
Θ υμέλη. οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τῆς θηλῆς τὸν βωμόν. οἱ δὲ τὸ ἐπίπυρον ἐφ' οὗ ἐπιθύουσιν ἢ ἕδαφος ἱερόν.
Θ υμηγερέων, ἀναπτώμενος πῶ ψυχήν. καὶ τὸν θυμὸν συλλέγων. Θουμηδέα, θυμῷ αὐδάνουσα.
Θ υμηλία, ἡδύτης τρόφις. ἀρέσκεια, παρὰ τὸ ἡδύνειν.
Θ υμηρέα, κατα θύμια ἀρέσκοντα. Θουμοτάδες, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος τῆς ἀτθικῆς. Θουμήρης, ἡδύτερος ἀρέσκων ψυχῇ. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή.
Θ υμία, προθυμοῦ ἐργάζου. Θουμικώτερος, ἐργολώτερος μετὰ θυμοῦ. Θουμιχθεὶς πικραθείς.
Θ υμοβόρον, χαλεπόν. ἀπὸ τοῦ θυμοῦ ἐσθιόμενον, ἢ πῶ ψυχὴν κατεσθίοντα. Θουμβόριος, ψυχοφθόρος.
Θ υμοδακὴς, ἀψικάρδιος. λυπῶν πῶ ψυχήν.
Θ υμοειδὴς. ὀργίλος θυμοειδής. Θουμολέοντα, γένναῖον, ἤτοι αὐθρεῖον κατὰ τοὺς λέοντας, ἢ λεοντόθυμον. Θουμομαίτης, ὁ ἀποβισόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων ψυχομαΐας ἢ σωστικὸς προορᾶν τὰ ἀποβισόμενα. Θουμὸν ἔδων, λυπούμενος πάνυ καὶ δακνόμενος πῶ ψυχήν.
Θ υμὸν ἀχεύων πῶ ψυχὴν λυπούμενος. Θουμοραϊσέων, τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν ἀνθρωποφάτων.
Θ υμορραίστης, θυμοφθόρος. ῥᾴστου γὰρ τὸ φθεῖραι. ἢ ῥῆξαι. Θουμὸς, ψυχὴ, ἢ προαίρεσις, ὀξύτης πνεῦμα. ἐπιθυμία. ὀργή. λογισμός. Θούμων, ὁ σιόρος δον. Θουμόσοφος. ὁ ἐκ φύσεως δύναμης, καὶ εὐφυὴς, εὐμαθής. ἐκ φύσεως σοφός. Θουμοφθόρα, τὰ πῶ ψυχὴν διαφθείροντα. Θουμῷ, τῇ ψυχῇ.
Θ υμηδήσας, θυμῷ ἀρέσας, καὶ ἡσυχῇ θυμούμενος.
Θ υάσαι, τέμνειν. κόπτειν ἀφειδῶς. Θοινᾶται, θύεται κατεσθίει. Θοώσαι, ὄρμαι ἄγαν.
Θ ύῃ, ὠθεῖται. φέρεται. δέχει. χαίρει. ὁρμᾷ.
Θ υνάδες, τὰ μάχη ταείδου. Θουννάζοντες, κοντοῦντες. θηρῶντες γὰρ μεγάλους θύννους ῥιόδυσιν ἐλάμβανον. Θοωύσαι, ἀπολαῦσαι. εὐθυσιάσαι.
Θ υννίδες, θύννων τὰ μάχη ἀπὸ σκευαστικῶς. Θούννον, ἢν ὄρκυνον λέγουσι, πῶ δὲ πλακοῦντα, θυννίδα.
Θ ῦννον, ἐπιθυμὸν ἔδεχον. Θοωὸς πόλεμος. ὁρμή. ὁρμος. Θουοδόκοι, βωμοὶ, οἱ τὰ θυμάματα δεχόμενοι. Θουόεις χοιρίον εὐθυσίας. Θούσαν, θυῶδες. τὸ θυμαμένον. Θουόσαν, νέφος ἀνεμῳδές. τὸ θυμαμένον θυῶδες. Θουοκόχθεις, μαίνεις.
Θ ύον, ὄνομα λεπόρου. Θοῦος ἱερὸν θῦμα. Θουοσκεῖν, ἱερεῖς παρέχεσθαι ἢ θεοῖς. Θουοσκόος, εἶδος μάντεως, ὅπερ ἀπλάγχνων ὁ μέλλον δηλοῦντος, οἱ δὲ ἐν δι' ἐμπύρων ἱερῶν τὰ σημαινόμενα νοοῦντα.
Θ υοσκόπος, ὁ ὁμοῦ τῶν ἀπλάγχνων ἢ θυμάτων μαντευόμενος. Θούπης, ὁ τυρός. Θούραθεν. ἐκ θυρῶν ἔξωθεν ἔξω. Θούραζε εἰς τὰ ἔξω τῆς θύρας, ὡδὶ θύρασ', ἢ εἰς πῶ θύραν, ἢ εἰς πῶ γᾶν.
Θ ύραζε, καρὸς, οὐκέτ' αὐθεσηλα παροιμία ἐπὶ οἱ μὴ ὁμοῦ ὁ πολῖται, οἰκετῶν τῶν καρικῶν εἰρῆσθαι φασί. ὡς οὐ τοῖς αὐθεσηείοις βωμοχυμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ὀργαζομένων. Θούραθεν, ἔξωθεν. Θουραία, ἀλλοτεία. ξένη. Θουραία, καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. Θουρεὺς, εἶδος ἀσπίδος, καὶ θυρεὸς ὁ ξύλος. ὁ ἀλλότειος καὶ ὁ ὀβωτικός. Θουραίων, ἀλλοτείων, καὶ μὴ συνοίκων. Θουράγματα, ἀφοσιώματα. Θούραν, πῶ πύχας ἔχουσαν.
Θ ύραξ. πύργος. χιτών. Θούραωλοι, τῶν ποιμένων οἱ ἀποίκοιτοι. Θουράξαι, ἔξω τῆς θύρας διατείναι. Θουραωλοῦσι, πρὸ θυρῶν διατείβουσι.
Θ υραναῦ, κεῖνειν. Θουρανίδης, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Θούρδα, ἔξω αἰγίδες. Θουρεατικοὶ σέφανοι τινὲς παρὰ λακεδαιμονίοις. Θούρεθρα, θύραι. Θουραῖος, ἀπὸς ἢ συνοικεῖον, καὶ ὁ ἐπικείμενος τῇ θύρᾳ τὸ κύκλωπος λίθος αὐτὶ θύρας.
Θ ύρετρα, θυρώματα. Θούρεθραι, θύραι. Θουρεξεᾶς, φλιᾶς. Θουρηβόλιον, πῶ ἐπάνω οἰκήσιν.
Θ ύρηθεν, ἔξω ἥμην. Θουρὶς, ὀπὴ μικρά. θυρίσκας ἀττικοὶ, τὰς τῶν γραμμάτων πύχας καὶ λίθυρον λέγουσιν οὐ τείθυρον, ἀλλὰ τείπυλον. Θουρισγὸν, θυρωρόν. Θουροσκοπικὸν, ἢ θυροσκοπικὸν οὕτως ἐκάλεῖτο. Θουροποιὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἀρίστομένης ὁ κωμικὸς ποιητὴς σκωπτικῶς. Θουρουλεῖν, ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι. Θούρσος, ῥάβδος. βακτηρία. βακχική, ἢ κλάδος καὶ αὐλητὴς οὕτως ἐκαλεῖτο. Θουρσοπλῆγες, ὁ σὺν τοῖς βακχείοις σὺν θεαζόμενοι. Θούρσος, αὐλητὴς ἢ. γυναῖκα ἔχων ἐταίραν. Θούρσου κυνῆ. ἀριστοφάνης σὺν κόσις οὐ τὸ αὐλικοῦ μυρμυνδύου, ἀλλ' αὐτὸ τὸ, φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Θούρσοι, κλάδοι λαμπάδες λύχνοι.
Θ υρῶσαι, τὰς σανίδας καὶ τὰς εἰσόδους. Θουρωρὸς, ὁ παραύμφος, ὁ πῶ θύραν τ' θαλάμου κλείων.
Θ ύσαι, ἀπάρξασθαι. Θουμάσαι, θυσιάσαι.
Θ ύσανοι, κροσσοὶ, κόρυμβοι. Θουσάνουρος, δασύκερκος ἀρσήν. Θούθλα, διαρράσσαι, οἵοι μὲν τὰ φρόμενα τοῖς βωμοῖς βακχικοί. οἱ δὲ, τὰ φύλλα τ' ἀμπέλου. ἄλλοι κλάδους, οἱ δὲ ῥάβδους. καὶ θηκασθύματα. χάς. Θουσιάδες, οἴθεοι, πῶ τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάσαι φασίν. ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ τῇ πόρσεφόνῃ ἱερούμεναι. Θούσκα, κύελα. Θουσωλίαι, θυηπολίαι. Θουσανίσεται, κροσωτὴ αἰθεία, θύσανος γὰρ ὁ κροσσός. Θουσανίσει, κροσσοῖς. Θούσαι, ὁ πλανήτης. Θούσασται, πινάσσεται. Θουσαόμεναι, σειόμεναι, πινασσόμεναι.
Θ ύσα, θυσία. Θουσατῶν, θηριωδῶς ὁρμῶν.
Θ υσάδες, νύμφαι τινὲς αἱ οἴθεοι, καὶ βάκχαι.
Θ ύσας, οἱ ἱερεῖς παρὰ κρησί. Θουτηρίοις, θυματηρίοις. Θούτινον, τείχινον, οἱ δὲ μεσοτειβῆ.
Θ ύτης, μαντὶς. ἱεροσκόπος. Θοῦσαι, ἐπικλῦσαι. ἀφ' οὗ τὸ τυφλὸν μύσον, ἄλλοι, τυφλῶσαι καῦσαι.

σαι. ¶ Θύψαντα, πῦρ ἅψαντα. ¶ Θυώδεα, εὐώδη εὔοσμα. θυμιάματος ὀσμὴν ἔχοντα. ¶ Θυῶεν, εὐῶδες. ¶ Θύωμα, μύρον ἄρωμα. ¶ Θύων, σπεύδων. θυσιάζων. ¶ Θυωθεὶς, εὐωχηθείς. ¶ Θυώνη ἡ σεμέλη. ¶ Θυωνίδας, ὁ διόνυσος παρὰ ῥοδίοις τοὺς συκίνους φάλητας. ¶ Θυωρεῖσθαι, θυωθεῖσθαι εὐωχεῖσθαι. ¶ Θυρωρίτης, τραπεζίτης.

Θ υωρὸν, τράπεζαν. τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ μυρεψοὺς οὕτω. ¶ Θωμᾶς, ἄβυσσος, ἢ δίδυμος. ¶ Θώας, ταχείας ζημίας. θῆρας ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γινομένους. ¶ Θῶες, ὄρεσφιν, θηρία μικρὰ ἐν τοῖς ὄρεσι. ¶ Θωὴ, ζημία. βλάβη, ὅθεν ὁ ἀζήμιος ἀθῶος. ¶ Θωθῆναι, φαγεῖν. γεύσασθαι. ¶ Θωκεῖ, κάθηται. ὁμιλεῖ. ¶ Θῶκος, καθέδρα. θρόνος. σύλλογος. ¶ Θῶμα, θαῦμα.

Θ ωμένους, θοινωμένους, εὐωχουμένους. ¶ Θωμεῦσαι, συμμίξαι. συνταγεῖν. ¶ Θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον. ¶ Θώμιγγες, δεσμοὶ ὁρμιαί. σχοινία. χορδαί. σπαρτία κανάβινα. ¶ Θῶμις, ὁ κανὼπ. ¶ Θωμίσσει, νύσσει. δεσμεύει. ¶ Θώμισσον, ἐν μισθόν.

Θ ωμιχθεὶς, μαστιχθείς. ¶ Θωμὸς, σωρὸς σταχύων ἢ κορμός. ¶ Θῶνται, θοινῶνται εὐωχοῦνται. εὐθυνοῦνται. ¶ Θῶξαι, μεθύσαι. πληρῶσαι. θηριωδῶς βοῆσαι. ¶ Θωὸς, ὄρνις ποιός. ¶ Θῶπες, κόλακες εἴρωνες. ¶ Θωπικὸς, κολακευτικός. ¶ Θωπεία, κολακεία. ¶ Θώπτει, σκώπτει, θεραπεύει.

Θ ωρηκτάων, ὁπλιτῶν. ¶ Θώραξ, ὅπλον. πύργος χιτών. στῆθος. σῶμα. λωρίκιον. σφραγιδοφύλαξ, καὶ ἔρεα στέμματα καὶ τὸ στῆθος ἡμῶν. ¶ Θώρηκες, τὰ αὐτά. ¶ Θώρηκος, γύαλον περιφραστικῶς τὸν θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος. γύαλον δὲ λέγεται τὸ ποικίλον. ¶ Θωρηκτῇσι, τεθωρακισμένοις. ζητοῦσι δὲ πῶς πληγέντος κατὰ τὸν ὤμου τοῦ διομήδους, φησὶ θώρηκος γύαλον. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι πᾶν τὸ ποικίλον γύαλον λέγεται. τὸ δὲ θώρηκος γύαλον. οἱ δὲ, ἁλυσιδωτοὶ ἢ λεπιδωτοί. ἀνάγκη γὰρ τοὺς λεπιδωτοὺς, καὶ κοίλους λέγειν, τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι. ¶ Θωρηκτῆσι, τεθωρακισμένοις. ¶ Θόριξις, οἰνοποσία καὶ θώρηξις καθόπλησις. ¶ Θωρήσσεσθαι, καθοπλίζεσθαι ἀπὸ μέρους τοῦ θώρακος μάχεσθαι ἑτοιμάζεσθαι.

Θ ωρηχθῆναι, καθοπλισθῆναι. ¶ Θωρηκίων, οὗτος τελώνης ἦν. ¶ Θὼς, εἶδος θηρίου λύκῳ ὅμοιον.

Θ ώσασθαι, εὐωχηθῆναι μεθυσθῆναι. ¶ Θῶσθαι, δυνάσθαι. ¶ Θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. αἰσχύλος δικτυουλκοῖς. ¶ Θωστήρια, εὐωχητήρια καὶ ὄνομα.

Θ ωτάζει, ἐμπαίζει. χλευάζει. ¶ Θῶται, εὐθύνετε. θυνᾶται. στρέχει. ¶ Θωΰσσειν, βοᾶν. μέλπειν. κηρύσσειν. ¶ Θηριωδῶς ὁρμᾶν. ¶ Θωχθεὶς, θωρηχθείς. μεθυσθεὶς, σοφοκλῆς διονυσιακῷ. ¶ Θὼψ, κόλαξ, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ εἰκωμιαστής. ¶ Θώψεις, θωπεύσεις, αἰσχύλος σισύφω πέτρᾳ κυλισθείς. ¶ Θώων. εἶδος θηρίου ὡς λύκος.

Hesych.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ῑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ᾱ.

Ἴ Α, μία καὶ μόνη καὶ αὕτη καὶ φωνὴ καὶ βοή. καὶ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ. ἢ βέλη. ¶ Ἴα, δασυνόμενον, τὸ ἄλφα. καὶ ὀξυνόμενον τὸν θεὸν σημαίνει καθ' ἑβραίους. ¶ Ἰάκωβος, πτερνιστὴς, πόνος. καὶ ἰωάννης καὶ ἰάκωβος, βοανεργεῖς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς.

Ἰ ακαρὸ, ὁ κύων ἀστήρ. ¶ Ἰάδει, καθεύδει. ¶ Ἰάδος, στρεβλός. ¶ Ἰαειδοῦς, ἄνθος βοτάνης. ¶ Ἴειρε, πρόσφερε. ¶ Ἰάζετο, ἵδρυτο. ¶ Ἰαζὴρ, ἰσχύς.

Ἰ ακλητὶ, πλευρά. ¶ Ἰαηθένει, διαπορεῖ ἐπί τινι. κακῶς κῶοι. ¶ Ἴαθος, πρόθυμος. ¶ Ἰαθμὸς, κοίτη. ὕπνος. καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται, καὶ αὐλὸς, οἱ δὲ αὐθμός. ¶ Ἰαίνεσθαι, διαχεῖσθαι.

Ἰ αίνεται, χολοῦται. ἐπικραίνεται. παρὰ τὸν ἰὸν φρύνιχος αἰγυπτίοις. ¶ Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι. ¶ Ἰαιφόνος, μιαιφόνος. ¶ Ἰακαῖς, βοαῖς. ¶ Ἰάκχα στεφάνωμα, εὐῶδες ἐν σικυῶνι. ¶ Ἰακχάζει, φυλλολογεῖ. καταβοᾶ. ¶ Ἴακχον, τὸν διόνυσον, ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων ἐν ᾗ τὸν ἴακχον ἐξάγουσι. καὶ ἡ ᾠδὴ ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι. καὶ ἥρως, καὶ ναὸς ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διόνυσον οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἰάλαι, εὑρεῖν ἐντυχεῖν πέμψαι.

Ἰ άλασι, δεσμοῖς. ¶ Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν.

Ἰ άλεμοι, θρῆνοι ὀρφανοὶ στερόμενοι. θρηνητικοὶ ἄνανδροι. δυστυχεῖς. ¶ Ἰάλεμος, υἱὸς καλλιόπης. καὶ ὁ κακοδαίμων καὶ ὁ καλὸς καὶ ὁ στερόμενος καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ, οὐδενὸς ἄξιος, καὶ ἰάλεμος χρόα. οἱ δὲ, οὐδενὸς ἀξία. ¶ Ἰαλέμου ᾠδὴ, ψυχρὰ οὐδενὸς ἀξία. καὶ παροιμία ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος ἰαλέμου. ¶ Ἰαλέμων, θρήνων δυστήνων. ἀθλίων.

Ἰ αλία, φωνὴ κρῆτες. ¶ Ἰάλιον, ἐρέβινθον, ἢ τὴν θάλασσαν κρῆτες. ¶ Ἰαλλὶς, χιὼν ἐθνικῶς. ¶ Ἴαλλε, πρόπεμπε. ¶ Ἰαλλεῖ, παρέχει. ἐκτείνει. πέμπει. ἐπιβάλλει. εὑρίσκει. δίδωσι. ¶ Ἰάλλοις, ἐμβάλλοις. πέμποις. ¶ Ἴαλλον, ἔπεμπον ἔκτεινον ἐξέτεινον. ¶ Ἰάλοι, θάλαμοι. ¶ Ἰαλύσια, τὰ ἐν ἰαλύσῳ νομίσματα. ¶ Ἰάλλω, προπέμπω.

Ἴ αμα, θεραπεία. ¶ Ἰαμβαυλεῖν. τὸ δι' αὐτοῦ παριαμβίζειν ἐν τῇ κιθαρᾷ καὶ ᾠδῇ. ¶ Ἰάμβη, γυνή τις ἐφ' ᾗ ἡ δημήτηρ ἐγελοίασε πενθοῦσα. ἀφ' ἧς ἰαμβίζειν.

Ἰ αμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν ἀπὸ ἰάμβης τῆς λοιδόρου. ¶ Ἰάμβηλος, λοιδορητικός. ¶ Ἰαμβὶς, αἰσχύλος θεωροῖς ἢ ἰσθμιασταῖς τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῄει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις, ἐλέγοντο παριαμβίδες. ¶ Ἴαμβοι, ῥυθμοὶ τινὲς καὶ μέλη καὶ δάκτυλοι καὶ στίχοι. εἶδος. ποιήματος.

Ἴ αμβος, ὄνομα πόλεως περὶ τροίαν. ¶ Ἰαμβυκαὶ, ὄργανα μουσικὰ ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβήκη, ἕτερον ὀψὲ εὑρημένον. ¶ Ἰάμοι, ἐβόα.

Ἰ αμεναὶ, οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι καὶ πόαν ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην τενάγη τέλματα.

ἰ αμεινὰς, τὰς πόλεις. ΕΙ ἰαμενῆ, καθύδρω τόπω.
ἰ αμβοι, θάμνοι καῖται νόμοι. ΕΙ ἄαννα, τὰ βαλλόμενα ἀφ' ἑστίας. ΕΙ αἰάϑη, ἐχάρη. διεχύθη. ἡδύφανϑη. ΕΙ αἰάϑην, ἰαίϑης τὰ αὐτά. ΕΙ αἰανδον, αἰϑόμενος καὶ χρώματι πορφυροειδές. ΕΙ αἰανα, οἱ μὲν ἀϊχμαλωτίσι σοφοκλέης ἀπέδοσαν ἑλληνικὴ ἐπεὶ ἴαναι τοὺς ἕλληνας λέγουσιν οἱ δὲ τειπτολέμῳ ἐπὶ γυναικὸς ὡς καὶ οἱ ποιμέσι. τινὲς δὲ πλὴ ἐλεύω. ἐπεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς ἕλληνας ἴωνας λέγουσιν. οἱ δὲ ῥωῖλῳ. βαρβαρον βρήνημα, ἢ ἰαῖ ἢ ὄνομα γυναικός.
ἰ ανοκρήδεμνος, ἰοῖς ὅμοιος ἢ ἐπικρατίσμα. ΕΙ ἀνόκρουμα. λεπτά. ΕΙ ἄνον, ἱμάτιον. ΕΙ ἀξαόρτης, βοτάνη. ποταμοῦ. ἔστι δὲ τῆς σκυθίας ἐμπίπτων εἰς μαιῶτιν λίμνην. ΕΙ ἴωνες, ἀϑηναῖοι, οἱ ἴωνος ἀφ' ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. οἵτινες καὶ τοὺς θρᾷκας καὶ ἀχαιοὺς, καὶ βοιωτοὺς ἕλληνας. ΕΙ ἄπεπτος, ὠδὶ διασυρμῷ πρεσβύτερος ἀρχηγός. ΕΙ ἀπέειν, ἀπαρέσκειν. αἰκίζεσθαι βοᾶν, ἐλάπτειν. ΕΙ ἀπέης, βλάπτης. ΕΙ ἄπυξ, ἄνεμος, ἐλαφρός. ΕΙ ἄρα, αἷμα ἢ μοῖρα. ΕΙ ἀκωδος ἀλφάτου ὁ καὶ θαλάσσιος. ἡ λύδὶ παρὰ τῷ μαρκῳ. παρὰ δὲ τῷ ματθαίῳ λεβαῖος. παρὰ δὲ λουκᾷ ἰούδας ἰακώβου. ΕΙ ἀσσύβ, ἐπισχέφων. ΕΙ ἀράξ, ἰχθὺς ποιὸς σφυρικώτερον, ὅμοιος ἐοικέναι τῷ πίνῳ, καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱδρά.
ἰ αρόδανος. ποταμὸς σὺν πελοποννήσῳ, ἢ ἀρκαδίας ἢ ἠλείας. παραῤῥέων πλὴ πυλίων χώραν. ΕΙ ἄρδον, πρόβατον βοῦς. ΕΙ ἀριγμὸν, χαρὰν ἡ θροῦν κρῆτες. ΕΙ ἀροπότης, αἱμοβότης. ΕΙ ἀροχρέαν, πλὴ ὀσφῦν ἰταλοί. ΕΙ ἀρόχρους, καθαρός. ϑύσιμος. ἀρπάλαμος, ἀκρόχειρος. ΕΙ ἄρωμα, ἡσμιαῖριον. παιδικόν. μίλωσι καὶ τὰ τοιαῦτα.
ἰάσιον, ἀφελόμενος. ΕΙ ἄσμα, δίωκτὰ λαβεῖν ἴασιν. ΕΙ ἄσιν, οἰχνεῖται. ΕΙ ἄσις, ϑεραπεία, γνῶσις. ΕΙ ἄσκειν, ἄγειν. ΕΙ ἄσον ἄργος. ἢ πελοπόννησος ἀφ' ἰάσου βασιλέως. καὶ ἡ ἀχαΐα. ΕΙ ἄσπιδος, εἴδος λίθου ἢ ἴασπις. ΕΙ ἀσσεῖν, ϑυμοῦσθαι δάκνῳ. ΕΙ ἀσὶ, ἑλληνισί. ΕΙ ἀσσώ. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ ἀρίσταρχος καὶ ἀμφιλοχίου ϑυγατέρα εἶναι ἰασώ. ΕΙ ἀτοὶ, ϑεραπεῖαι. ΕΙ ἀταμαξ, φοῦ. ΕΙ ἄται, ϑεραπεύει. ΕΙ ἄτρα, μέϑοδοι ϑεραπείας. ΕΙ ἀτρὶ, νύμφαι τινὲς ἁλῶνται καὶ τοῦδὶ ἰατρείαν ϑεράποντες. ΕΙ ἀτρὸς, ϑεραπευτὴς ἢ ἐφαπτὶς, ἢ ἥρως ἀϑήνησιν ἀρχαῖος. καὶ ὁ ἀσκλλων. ΕΙ αὐει καιμᾶται. ΕΙ αὐθμοὶ, ὅπου τὰ κτήνη αὐλίζεται καὶ κοίτη καὶ ὕπνος ΕΙ αὐφν, ἀναχρέφεσθαι καιμᾶσθαι. διακρίσειν. νυκτερεύειν.
ἴ αυον, ἐκοιμῶντο ἢ ἐκοιμώμην. ΕΙ αὔεσκον, ἀνεπαύοντο ἡυλίζοντο. ΕΙ αυος, κοίτη ἀφ' ἑστίας αὐφν.
ἰ αύων, κοιμώμενος. διάκων. διατείνων. ΕΙ αφθὲς, φθαρείς. ΕΙ αφθῆναι, ἀποθανεῖν. πεσεῖν. φθαρῆναι.
ἴ αχε, φώνει. φόφει. ἤχιζε. ΕΙ ἄχεον, σαλπινὸν σαπρόν. ΕΙ αχεν, ἤχησιν. ἐβόησιν. ἐκραύγασιν.
ἰ αχήσω, θρηνήσω. ΕΙ αχρὸν, βδελυρόν. ΕΙ ἄλφαι, φθεῖραι. ΕΙ ἄλφειεν, προβάλοιεν. φθείρειεν.
ἴ αλφε, προϋϑηκεν. ΕΙ αχῆς. φωνῆς. βοῆς κραυγῆς.
ἴ αλφον, ἔπεμψεν ἔβαλεν. ἔδωκεν. ἔδωσιν. ἔφθειρεν. σὺν κτείνειν. ΕΙ ἄλφεται, νικήσει ἐλάφα. ΕΙ ἀωλικὸς, πόλις ϑετταλίας.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ β.

βα, σώπα. ΕΙ βανεῖ, αὐτλεῖ. ΕΙ βάνατεὶς, χρυσίον ἡμίτεκον. ΕΙ βαίη, ἡδὺς αὐτλήτειον. ΕΙ βανον, ἡδὺν σαμίον. χαλκίον. ΕΙ βιν, σορόν. ΕΙ βαρβιον, χαλεπὸν. αὐτοσχεδιον. ΕΙ βινα, τὴν οἶνον κρῆτες, οἱ δὲ, βήλα. ΕΙ βινοι, σοροί. ϑῆκαι ὀστράκιναι. κιβωτοὶ ϑύμοι νοσροί. ΕΙ βινος, πλησμονή. ΕΙ βιρ, χρυσοῦν τι ϑεῖον, ἀφ' οὗ καὶ ἴβυρβυ. ΕΙ βίβυος παιανισμός. ΕΙ βικτὴρ, ὁ παρὰ κρησὶν, ἴβριος. ἐμβατήτειον ποιησάμενος ὅπερ ὁ αἴσωπος ὅταν καλέσῃ.
ἴ βινος, ἀετός. ΕΙ βελήλοι, χοῖροι. ΕΙ βελ, τινὲς τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τὸ πολύ. ἔστι δὲ λυδῶν. ΕΙ βυδήναι, τοὺς βυθιμοῦντας. ἴβυς γὰρ ἡ βυθιμία.
ἰ βύει, τύπτει. κοᾶ. ΕΙ βύκη, βυθιμία. ΕΙ βυκινῆσαι, ἐπευφημῆσαι κωμῆσαι. ΕΙ βυκινήσαντες, ἀφ' οὗ γὰρ τὸ ἴβυ παρῆκται ἡ λεξις, καὶ ἔστιν ἰωνικὸν ἐπίρρημα καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ καὶ μέγα. τινὲς δὲ τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τύπτειν. οἱ δὲ βυθιμεῖν. οἱ δὲ δηλοῦν. ἔστι δὲ καὶ ὄρνις ἰωνικός. ΕΙ βύνχα, σημότης ἢ σωρὸς κρεῶν.
ἴ βυξ, ὀρνέου εἶδος, καὶ ἴβυς. ΕΙ βυς, βυθιμία, στιγμή. ΕΙ βῶν, βυθιμῶν σάζων. ΕΙ γα, σώπα κύπριοι. ΕΙ γγια, εἰς. πάφιοι. ΕΙ γγι. τινί. ἐπιθυμία τινὶ ἐλκομένη. ΕΙ γδην, ἄρσην. ΕΙ γδη, ϑυεία. ΕΙ γδόλης, ὁ ὠδὶ μέρη χωρῶν ἢ ἰκμαλές.
ἴ γκρος, ἐγκέφαλος. ΕΙ γμαλέην. ὑγρὴν, δίυγρον.
ἴ γμὴ, βοή. ΕΙ γνιτες, οὕτως ὠνομάζοντο, οἱ μετὰ τοὺς πελχῖνας ἐποικήσαντες πλὴ ῥόδου. ΕΙ γνύα, ψυχὴ, ἢ τὸ γόνατος ὄπισθεν μέρος. ΕΙ γνύει, καὶ ἰγνύην τὸ αὐτό. ἤγουν τὸ αὐτικνήμιον. ΕΙ γνυϑ, ἠνοίγοντο. ΕΙ γνυν, ἄρσην. ΕΙδειν, τὸ εἰκεν σὺν τῷ ἀστραγαλίζειν. ΕΙδε, μάχη. ΕΙδαία. ἡ δὶν δύμη ἀφ' ἧς ἴδης. ΕΙδαῖοι, δάκτυλοι. οἱ μὲν, ἀφ' ἧς φρυγίας. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κρητικῆς αὐτοὺς ὠνομάσθαι φασὶν ἴδης. ΕΙδαῖος, ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο ζεὺς, ἀφ' ἴδης τῶν ὀρῶν τῶν ἐν τῇ τρωϊκῇ. καὶ κύκλιον ὄνομα τῶν τρώων κήρυκος. καὶ τῶν δάρητος τοῦ ἱερέως τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. ΕΙνδάλιμον, εἰδικὸς.
ἴ νδάλιμον, καῦμα τὸ ἱδρωτοποιόν. ΕΙδάλιμος, ὄρνις ποιός. ΕΙδάλλεται, φαίνεται.
ἰ δάλτα, ἴδια τινά. ΕΙδάνη, χρυσφόρα. σύπρεπῆ.
ἴ δανὸν, εἰδικὸς, καὶ τὸ ἡδύοσμον, μὴ ἀχίλλειον ῥιζίον.
ἴ δαρ, βρῶμα. ΕΙδάρναο, ὁ ἐκ τοῦ μίαο. οἱ δὲ, βαρβαρον, οἱ δὲ μαύτιως ὄνομα, οἱ δὲ, πόλιν τῆς καρίας εἶναι ἰδάρνλα, καὶ ἀφ' ταύτης τοὺς μαύτεις λέγεσθαι. ΕΙδας, εἶδος καὶ πάντα τὰ ὑφιλά.
ἴ δε, ἰδοὺ ἐθεάσατο. ΕΙδία, ἡ ὁμοιότης, μορφὴ εἶδος καὶ τ' ἐλάχιστον σῶμα ϑεωρία. ΕΙδὲ, αὐτὶ τοῦ ὅπως. καὶ σωφρονιστικὸς ἴσως τῷ καὶ. ΕΙδιάτος, καλὸς ἀνὴρ σκελός. ΕΙδεν, ἐϑεώρησεν. ΕΙδεος, πίνους. ΕΙδὲ νυοί. αἱ συννυμφοι. ΕΙδὲ πῦρ, ἀφύη παροιμία, τάττεται δὲ ὠδὶ τῶν ὀξὺ τέλος λαμβανόντων,

νόντων, ἐπειδὴ καὶ πάνυ ἀφλῶ τάχιστα ἔφασαν συμβαίνει. Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ὁρῶν. Ἰδέασθαι, ὁρᾶσθαι ἰδεῖν. Ἴδ' ἔδοσιν, ἔδωκεν.
ἴδ" δοσι, καὶ σοί. Ἰδέω, γνώσομαι. Ἰδέων, Φαινόμενος, καὶ εἰδὼς ἀετοῦ. Ἴδη. Θέασαι. ἢ ὄρος Τρῳάδος ἢ ὕλη, παρὰ δὲ Ἰολίοις, ὁ ξυρόκοπον. ἁλοὶ δὲ καὶ ὁ νῦν ἁλὸν τόπον καὶ μορφήν. Ἴωνοι δὲ, ὄρυμῶν ὄρος. Ἴδημα, ὅραμα. Ἰδιήμων, ἔμπειρος γνώστικός. Ἰδουμαίαν, τόπος, φησὶν ὁ Ἐρατοσθένης, ὡδὶ πως ἰδουμαίαν ἐκτενῶ ὁ ὑπόδημά μου. Τουτέστιν ὡδὶ πως ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι πρὸς πορείαν.
Ἰ ἥρακος, καλὸς ὡραῖος. Ἴ* δηθεν, ἴδες βοιωτοὶ, νῦ ὁ ἡδυλάλος ὀλίγ τῆς διφθόγου. Ἰδεχθὴς ἢ ἐδεχθὴς ἀπρεπὴς ἀσθενής. Ἴδια, τὰ ἰδιωτικὰ, ἰδίων, ἰδιωτικῶν. Ἰδιάζεται, νοσφίζεται μόνω προσφωνεῖ. Ἰδιάζον, καθ' ἰδίαν ὡμίλουν.
Ἰ διαίτατος, ἴδιος ὑπερθετικῶς. Ἰδιάσαι, κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι. Ἰδιδ' ἄπλα, ἴδια τινά. Ἴ' δίῃ, ἰσορροῖ, ἀτονιᾶ. δέδοικεν. Ἰδιδίῃν, ἰσορροῦν.
Ἰ δικῶς, καὶ κατὰ μόναδα. Ἰδιόκοιτον, ἰδιόρρυθμον. Ἴ' διόξενοι, οἱ κατ' ἰδίαν ξενίαν τινῶν, ἢ πάλαι. ἢ ἀφ' πατέρων ὄντες ξένοι. Ἴ' διον, οἰκεῖον.
Ἰ διόξενος, ἴδιος φίλος. Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει ἡσυχάζει. Ἰδιόρρυθμον, ἰδιότακτον.
Ἰ διοσυτάτως, καθ' ὑπόστασιν ἰδίαν. Ἰδιωτίαν, ἀγροικίαν. ἀμαθίαν. Ἰδίσαι, ἰσρῶσαι.
Ἰ δίως, ἰδικῶς. Ἰδιώτας, πολίτας ὁ πολίτας ἀπείρους. Ἰδίσας, ἀφρονεστάτους. Ἴ' διος, ἰδιώτης αὐτὴ πολυειδῶς. Ἴ' δμεν, γινώσκω, οἶδα.
Ἰ δμεν, οἴδαμεν. Ἴ' δμεναι, εἰδέναι. Ἰδμὴν, Φρόνησιν. Ἴ' δμεν, κάμπτων. Ἴ' δμεν, ἐπιστήμονα ἴστωρ. Ἰδνώθη, ἐτανύσθη. ἐκάμφθη.
Ἰ δνωθεὶς, καμφθεὶς, τανυσθείς. Ἰδοιάζω, ὀλέθροιεν. Ἰδοιδοπεῖ ἢ κηδοιδοπᾶ παράσχει.
Ἰ δμαλιάσαι, οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι.
Ἰ δόμω, ἐθισάμην. Ἴ' δον ται, Φαίνονται.
Ἰ δὸς, ὀδὸς σῶμα. Ἰδρείει, ἐμπειρία. Ἰδρείη, σοφία. Ἴ' δρις, ἐπιστήμων ἔμπειρος.
Ἰ δριες, ἔμπειροι. Ἴ' δρις, ἔμπειρος. Ἴ' δρυε, κάθιζε ἔδραζε. Ἰδρύεσθαι, ὡδὶ τῇ ἱδρύσει τῆσαι χύδραν. Ἰδρύεται, καθίζεται, ἑδράζεται. ἀνακαλεῖται. Ἰδρύματα, καθίσματα.
Ἰ δρυμένους, τεθεμελιωμένους. Ἰδρυμένα, ἀνατεθέντα, ἢ ἠσφαλισμένα. τεθεμελιωμένα κατεσκευασμένα. Ἰδρῶ, ἱδρῶτα κατὰ ἀποκοπὴν ἱδρῶ ἀπὸ ψύχους. Ἰδρῶν, νοητῶν. Ἴ' δρυμαι, μάρτυρες, ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες, οἱ δὲ σωίστορας.
Ἰ δρίμην, ἐπισημονικὰς. Ἰδρυβολᾶι, προφαίνεται.
Ἰ δρυμα, μάθημα. Ἰδρυλιτεύχες. Ἰδρωακής, μάρτις. Ἰδρύους, μάρτυρας σωίστορας.
Ἰ δῶν, θεασάμενος ἀποφθεισάμενος. Ἴ' δωμαι, θεάσωμαι. Ἰδωνὸν, ὅμοιον. Ἴ' δωνται, Φάνωνται.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ῑ Ε, βάδιζε. πορεύου. Ἴ' εν, ἀφίει ἀπέπεμπεν. Ἴ' εἰη, φορβύεται ὀλίγ ψιλῆς. Ἴ' εἴασ', τὰς κυρίας, οἰκογενεῖς. ἢ ἀπέπεμπεν.
Ἰ εὸ, βάλλων ἢ πέμπων. Ἴ' εῖσα, ἀποβάλλουσα.
Ἰ έλεο, ἐναθέλου. Ἴ' ελος, ὁ τῶν σύτρων παράγμος. Ἴ' εμαι, προθυμοῦμαι. βούλομαι. ὁρμῶ, τὰ αὐτὰ καὶ ἱεμένη. Ἴ' εμένη πορ, καὶ πορ προθυμουμένη. ὁρμωμένη καθημένη. Ἴ' εν ἢ εἶεν ὑπάρχοιεν ἴεσαν. Ἴ' εναι, πορφυροῦν. Ἴ' ώντα, πέμποντα. Ἴ' εννὰ, πορφυρᾶ. Ἴ' ωνται, ὁρμῶσιν.
Ἰ αίνεσθαι. βυθραίνεσθαι. Ἴ' ώντας, ἀφιστῶντας, ἰσχάγοντας, ἀκοντίζοντας, ἢ παραγινομένους.
Ἰ ρὰ, θυσία κλημίλια ἢ συκῆ ὡς τῇ εἰς ἐλθυσῖν ἀγούσῃ ὁδῷ. Ἴ' ράπελοι, θεωροὶ ἀπέλθοντες, τὰς πανηγύρεις. Ἴ' ράθετα, ἄγια ἐπιθύματα μηλία καὶ ὅμοια θυσίαις θύματα. Ἴ' εραὶ, ἀρχουσαι.
Ἰ ράμοιβοι, προφῆται θεῶν. Ἴ' ερὰ νόσος ἐπιληψία. Ἴ' βραισιδὸς. ποιητής. Ἴ' βρὰ παρθένος ἢ δημήτηρ. Ἴ' βρασ', σημεῖον. Ἴ' βρὰς, ἁγίας.
Ἰ ρᾶσθαι, ἱερουργῖν καὶ σ' ἱερωσυνῶν ἔχειν.
Ἰ ρσιοπεῖ, ἱδρᾶται. Ἴ' δρεῖα, θύματα. ἱδρεῖα, ἄγια ἢ οὐ θέμις, ἰσάναι, πρὸς ἄνδρα παρθένον.
Ἰ ρείαν, θυσίαν θῦμα. Ἴ' δρεῖον, πᾶν ὁ θυόμενον θεῷ. Ἴ' βρεῖτιν καθαρμοῦ δεομένω, ἱκέτευν, αἰσχύνοις ἰξίωνι. Ἴ' βρύα, ἀπαλά. Ἴ' βρύει, σφάζει. Ἴ' βρὺς, ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος.
Ἰ ρθῦσαι, θυσιάσαι. Ἴ' βρὺς διονύσου, δῦπολις αἰξίν, ἱππόνικον σκώπτων ὡς ὀρυθρὸν τῇ ὄψει.
Ἰ ρθύσιν, ἐθυσιν, ἐθυσίασαν. Ἴ' βρῶσαι, ἀφιερῶσαι θεῶ. Ἴ' δρὴ, μεγαλη ἀγαθή. Ἴ' βρία, ἱρέα.
Ἰ ρὴ ἴς, τηλεμάχοιο, ὁ τηλέμαχος, εἴρηται δὲ πδιφρασικῶς. Ἴ' βρὶω, ἱδρὰν μεγαλύω. Ἴ' βρήϊον, κώδιον. Ἴ' βρῆες, ἱερεῖς. Ἴ' βρὸις, θεῖοις. Ἴ' βροκόμασ', τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. Ἴ' βροῖο δόμοιο. ναοῦ μεγάλα οἴκου. Ἴ' βρομωία, ἑορτάσιμος ἡμέρα. Ἴ' ερὰ, ἑορτὴ κατὰ, μῆνα.
Ἰ ρόλασ', ἴσως σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις, ὡς καὶ τὸν γέροντα, γεροισδὲν, ἢ γεροῦν ταλέγει. Ἴ' βρομνήματα, ὀχυρώματα. Ἴ' βρομνήμονδ', οἱ πεμπόμενοι εἰς πυλαίαν ἱερογραμματεῖς. Ἴ' βρομύσους, ἱερὰ μαντευομένους. Ἴ' βρὸν, σῦγχον, ἅγαθὸν, μέγα ὅσιον, καὶ ναός. Ἴ' βρὸν, ἢ συμβουλὴ παροιμία ὡδὶ τὸ ὅτι δεῖ καθαρῶς συμβουλεύειν.
Ἰ ρὸς, ἰχθὺς, τὸν μέγαν καὶ αἴετον, λέγει, ἱρὸν γὰρ τὸ μέγα. Ἴ' βρὸν ὀσφῦν, σ' ὁ τῷ σώματι ἡμῶν μεσὸ τὸ κατωσύλιν κείμενον. Ἴ' βρὸν μόνος ἀλκινόοιο, ὁ ἀλκίνους. Ἴ' βροχοι, ἐπιμήνιοι. Ἴ' βρὸν, πόλεμον, ὃν ἐπολέμησαν λακεδαιμόνιοι πρὸς φωκέας ἕνεκα τῶ συγγενῶν ἱερῶν. ἐβοήθησαν δὲ φωκεῦσιν ἀθηναῖοι καὶ παρέδοσαν τὸν ἱερόν. Ἴ' βροπρεπῶς, θεοπρεπῶς. Ἴ' εασα, γεγονυῖα σὺ τολὴ καθ' ὑφ' κεισιν. Ἴ' βρους, σμικρὸς ἢ μικρὸς ἀγαθός.
Ἰ ρὸς ἀκτὴ. ἅλφιτα. Ἴ' βρὸς γάμος, ἑορτὴ διὸς νῆ ἥρας. Ἴ' βρὸς λόγος, σὺ τοῖς τακτικοῖς. ἢ πρώτη ἀπολογία. Ἴ' βρόσυλος, τὰ ἱερὰ κλέπτων.
Ἰ ροσυλημάτων, τῶν κλοπῶν τῶ ἱερῶ. Ἴ' ερώτατος, θειότατος. ἅγιος. Ἴ' βρουργεῖ, θύει ἱερὰ δρᾶ ζε-

ται. Ἱδρυεργοῦνται, προσφέρονται θυσίαν.
ἱ δροφαύτης, μυσταγωγὸς ἱερεὺς ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων.
ἱ δρομήματα, ὀχυρώματα. Ἱδρόβατον, κόνον λάκωνες, ὄντινες μᾶλλον σκόλλω. Ἱδρώματα, θυσίαι θεῖαι· θαυμασταί. Ἱδρωμένη, ἱδρατύουσα.
ἱ δρῶν θεῶν, ἀπὶ κῶς ἐκ τῶν μελλόντων βαλὴ λέγεται καὶ ἐκκλησία. Ἱδρῶν σθένος, ἀπὸ τῶν θυσιῶν μερίς. Ἱδρῶσθαι, θύειν καθαιροὺς ὄντας.
ἱ δρώσιμα, τὰ τῷ ἱδρῷ διδόμενα, ἱδρεῖα. Ἱ ἔσαν, ἐπορεύθησαν. Ἱ ἔασι, καλίζουσι.
ἱ εσθαι, προθυμεῖσθαι χορεῖ. Ἱ έσθην, ἐπεθύμουν.
ἱ· εται, καλίζει· προθυμεῖται φορεῖται. θέλει, ἐπέγεται ὁρμᾶται. Ἱ ἑπτάπαιδ, πατέρας. κρῆτες, ἢ τοὺς ἀγρίους τράγους.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ·

ζαίει, ἐπικάθηται. Ἱ ζανον, ἐπὶς πίπον ἐκάθιζον. Ἱ ζει, καθίζει.
ἱ ζεν, ἐκάθισεν. Ἱ ζέλα, ἀγαθὴ τύχη· μακεδόνες. Ἱ ζέλος, ὁ θαλάττιος σκορπίος.
ἱ ζεο, ἐκαθέζετο. Ἱ ζίνθος, οἰωνοὶ ὄρνιθος προχοεῖ. λέβητες, τρίποδες. Ἱ ζήσαντα, καθίσαντα.
ἱ ζῆνα, ζοόσασις. Ἱ ζεο, κάθισον. Ἱ ζύομεν ἴωμεν καὶ ὑπομένωμεν. Ἱ ζῶς, χῆμα ὀρχήσεως.
ἱ η, μία μόνη. Ἱ ἠ, φωνή, βοή. Ἱ ηγορεῖν, ἐγκηπορέναι λάκωνος. Ἱ ηδόνες, εὐφοσύναι ἐπιθυμίαι χαραί.
ἱ ηθενέσα, ἐκπεπληγμένη καὶ ἀφρουσα. Ἱ ήϊος, ἔφηβος ἄγαμος. Ἱ ῆϊος, δασέως μὲν ὁ ἀφόλλων ἀπὸ τῆς ἀφέσεως. καὶ τῆς ἑξείας, ἁλῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ἰατὸς γὰρ ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνῃ ὡς σοφοκλῆς ἰωΐλῳ καὶ ἴων ὀρυτίδας ὡς αἴλινον ἰάλεμος. Ἱ ήους, καμάτους τοὺς κατὰ τὴν τόκην οὐκ ἴασι φωνὰς ὀδύνας τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἰτίκλουσαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς τινὰς ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.
ἱ ηλα, ἀκρόσρυα. Ἱ ῆλεν, ἐπίβαλεν. πολιέβαλεν. ἔθηκεν. ἔγραψεν ἔπεμψεν. Ἱ ηλεμίσσιαο, θρηνητείαο. Ἱ ηλανες, πορφυροῦ μέλαν.
ἱ ῆς, μιᾶς. Ἱ ήλλω, ἐπιβάλω. Ἱ ηνῆ, διαχέῃ δύφραίθη. Ἱ ότητι, βαλήσει. Ἱ ησιν, ἐπίει.
ἱ ητὴρ, ἰατρός. Ἱ ητῆρος, ἰατροῦ. Ἱ ήτης, ῥᾳδότης ἰοβέλος. Ἱ ήτωρ, ἰατρός. Ἱ ητηείη, ἰατρική.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

θα, ἡ θάλεια τῶν ὑδάτων φύσις καὶ ὀρθὴ μακρὰ σεμνὴ δικαία. Ἱ θαγλυκὺς, αὐτόχθων, γνήσιος. Ἱ θαγλυέστι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς οὐκ ἐκ παλλακίδος. Ἱ θαίνειν, δύφρονεῖν
ἱ θακὸς, καὶ νήετος καὶ πολύκτωρ υἱὸς πόρελάου.
ἱ θανα, ῥοιπία. Ἱ θαρ, δύθεως ταχέως.
ἱ θαραῖς, ταχέσιν, ἱλαραῖς, ἡλαῖς. καθαραῖς. κούφαις. λυκείαις. ταχείαις. Ἱ θὰς, ὁ τῶν τιτήνων, κήρυξ προμηθοῦς, τινὲς ἴθαξ. Ἱ θεῖα, ὀρθή.
ἱ θείη, ἅμαξα θεσσαλοί. Ἱ θεως, ὀρθῶς.
ἱ θείλω, δύθεῖαν θαυμασίην. Ἱ θη, δύφροσύνη.
ἱ θι, ῥοδύου. ἵκε· ὄρχου. Ἱ θίτας, ὀβλέννος καὶ μωρός. Ἱ θμαίνων, ἀθμαίνων. Ἱ θματα. ὁρμάς. ἕματα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἰέναι καὶ ἴχνη.
ἱ θμία, ἡ τῶν μελιασῶν ὄρυθρὰ κόπρος. Ἱ θμιλῶ, πειρόμου, πδελιραχήλιον, ἢ τεφανίς. Ἱ θαίνεσθαι, θερμαίνεσθαι. Ἱ θεις, ἀσάλων, τομίας δύνοῦχος. Ἱ θὺ, δύθέως. Ἱ θὺς, ἐπ' δύθείας καὶ εἰς ὀρθὸν μεθ' ὁρμῆς. Ἱ θυλιὲς, εἰς δύθύντα τεταμένον. Ἱ θύει, βούλεται. ἐφορμᾶ. φόρεται. Ἱ θὺ κτέανον, ἀπὸ θὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον. Ἱ θυμὸς, γλοιασὴς καὶ τὸ σκῶμμα ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἰδίως ἐπὶ θὺ χλιδὴ καὶ γέλωτι συκείμενα, καὶ ὠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόκωμος.
ἱ θὺν, ὀρθὸν, φρόνησιν, τρόπον, ὁρμὴν βούλησιν. διάνοιαν. Ἱ θύνῃ, ἀπορθοῖ· ἰθύσοῖ· διοικεῖ· δύθύνῃ· κυβερνᾷ. Ἱ θυνομένων, κατ' δύθὺ προϊεμένων καταστοχαζομένων. Ἱ θυπετεῖν, ἐπ' δύθείας ὁρμᾶσαι.
ἱ θύνται ὀρθόται. διαιόται. Ἱ θυντὴρ, χαλινός. πηδάλιον. ὁ θηγὸς ὁρμητής· καὶ ἐπὶ ἰθύνου καινονίζων καὶ ἰσότητα παρέχων. Ἱ θυντήτην, ἐπ' δύθείας ἐγκόνῃ. Ἱ θυπτύωνα, πρὸ ἐπ' δύθείας πετομένῳ καὶ κατ' αὐτὴν κρὺ καὶ ὀρθόβουλον κατ' δύθὺ φρομένῳ. Ἱ θυντήριον. ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. Ἱ θὺρ, τὸ σθένειον τὸ ἄξονος τὸ τειθόμενον. Ἱ θὺς, εὐθὺς αὖθις.
ἱ θὺς, δύθὺς ὀρθός. Ἱ θυνεν, εἰς ὀρθὸν ὥρμησεν.
ἱ θὺς, τὸ ζαμμένος ἐπ' δύθείας ὁρμῶν. Ἱ θυτενὲς, ἐπ' δύθείαν τὸ ζαμμένον. Ἱ θύφαλλοι, οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀκόλουθοι τοῦτοις τῷ φαλλῷ γυναικεῖαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δὲ, ὅταν μὲν ὁ σύτεταμένον αἰδοῖον, ὅτε δὲ ὁ σῖμα ὁ ὠδὴ ᾧ ἰσταμένῳ φαλλῷ ἀδόμενον.
ἱ θύω, ἐπιβάλλομαι. Ἱ θών. πυκνὸ λαγαρός. καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ ἀλλαῦται. Ἱ θών, ἡ πόλις θεσσαλίας. Ἱ ηκάει, σοχάζει. ἀφλαμβάνει. Ἱ ηκανε, παρεγένετο. Ἱ ηκάνει, καταλαμβάνει. Ἱ ηκανέμεν, ἱκετεύειν. Ἱ ηκανον, κατελάμβανον ἦρχετο παρεγένετο ἀφίκετο. Ἱ κάνετον, ἀφίκεσθον.
ἱ καύη. λάβῃ, παραγένηται. Ἱ κανὴν, ἀρκοῦσαν πολλήν. Ἱ καύομαι, ἱκετεύω ἀφῖγμαι.
ἱ κανὸν, διαρκὲς, δόκιμον. Ἱ κάνον, παρεγένοντο.
ἱ κανότης, λιτὰς μὰς ἰσχύς. Ἱ κανόων ἢ ἰκανόων ἐπὶ θυμῶν. Ἱ κχαντι, ἥκουσιν. Ἱ κατι ἢ ἔκατι εἴκοσιν. Ἱ κάνω, καταλαμβάνω. ἱκετεύω. Ἱ κανῶς, δυνατῶς, ἀρκετῶς. Ἱ καρ, ἐγὼς καὶ παρὸλίγον τὸ ἐφικνεῖσθαι. Ἱ καριος, δῆμος ἀθήνησι φυλῆς αἰγηίδος. Ἱ κάριον, ὄνομα πελάγους.
ἱ κάριος, ὑὸς θαυμάζου, οὗτος φησίν τε. Ἱ κάσατο πὶ τεκτονικὴν, ἐφήνησε δὲ τῷ ὑῷ αὐτὸ πέρα ξύλινα καὶ ἐκόλλησεν αὐτὰ κηρῷ καὶ ἐπετάθη κατὰ τὸ ἡλίου, καὶ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τὸν κηρὸν, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἐπύγη. ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος, ἰκάριον πέλαγος. Ἱ καθεὶς ἢ ἐκαθεὶς ὁμοιωθείς. Ἱ κατο, ἐλάβετο.
ἱ κει, ἵκῃ. Ἱ κειν, ἐλιλυθέναι.
ἱ κέλη, ὁμοία. Ἱ κελον, ὅμοιον.

ἱκενὰς, ὀρχήσεις. Ἱκεοβολίαδ', ματαιολογίας. ἱκέαδε, παραγωγέαδε. ἱκετεῦσαι. Ἱκεσίας, πρεσβείας. ἱκετηρίαδ', παρακλήσεις. δεήσεις. Ἱκέσιος, ἱκέτης, πρόσφυγος, ὡς ἱδρὸν καταφθίτων δοῦλος. κέτευσεν, μετωκίσθη, ἱκέτης ἐγένετο. Ἱκέτις, πρόσφυγον, ἀξιοῦσα. δόμιον. Ἱκέτης, παῖς δοῦλος παράσιτος. Ἱκετηρία. παράκλησις. κετήσιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν ζεύς, ἢ ὁ τοὺς οἰκέτας ἐλεῶν. Ἱκε, παρεγένετο, ἦλθον. Ἱκετοδούσομεν, ἱκετεύσομεν. Ἱκετώσια. καθαρτήρια λυτήρια ἱκέσια. Ἱκηαι, παραγίνη. κίασθε, αἱ ἐξ ἴκου τῆς νήσου. Ἱκεών, πορευθείς. κμάσδε. ταχύνατε ὑγρασίαν. Ἱκμάζει, κατασκυβάλῃ κατασκελετεύῃ. Ἱκμάζῃ, κατασκελετεύῃ. κμαζομένην ὑγραινομένην μαλακαινομένην. κμαίνει, ὑγραίνει μαλάσσει. Ἱκμαλέον, χλωρὸν ὑγρόν. τερεόν. Ἱκμαῖ, λικμᾷ σῖτον καθαίρειν. κμαρ, νοτίς. Ἱκμὰς, νοτὶς ὑγρασία. ὑγρότης. ὑγρά. σαπών. Ἱκμασία, ὁ ἐπόρσους ἀὴρ ὑγρασία. κμάσαι. ἐφορμῆσαι. Ἱκμυον, ἐμὸν σαύσεως, ἢν ἱκτικὸν λέγει. οἷον πορευτικὸν ἢν ἱκνεῖσθαι ποιοῦσα ὅ ἐστι πορεύεσθαι. ἐὰ δὲ ψιλῶς ἢν ἱκματώδη καὶ ὑγρὸν, οἷον σύυγρον. Ἱκμὰ, Φυτὸν τι γινόμενον παρὰ τὸν ὀρχομενόν. Ἱκμῶνα, ἐστέοντο ἐπιένοντο. Ἱκνά. ροφεῖα. Ἱκνεῖται. βρέχεται. νοσεῖ. καθάπτεται. δεῖται. ἱκετεύει. Ἱκνείαν, ροφλώ. διακονίαν. Ἱκνὲος, ροφθὺς. ῥόδιοι. κνοτρόους, ἐσαλμυόους. Ἱκνοῦμαι, ἱκετεύω ὁρμὴ παρακαλῶ. Ἱκνουμένως, προσηκόντως. κνοῦμαι, ἱκετεύω. Ἱκνυον, κόνιον. σημεῖα. κηιτο, Φθάσοι παραγένοιτο. Ἱκόμαν, παρεγενόμην. Ἱκόμενον, ἱκετεύοντα παραγινόμενον. κηοντες, ὑπακηούοντες. παραχεροῦντες. Ἱκηνδε, ἱκέτευον, παρεγένοντο. Ἱκὴς ἢ ἑκάς. τάχα ἴσως. κόσιν, δύπρεπίσιν. Ἱκρία, ἢ καθέδρα τὸ κυβερνήτου. οἱ δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ μακρὰ σανιδώματα τῆς νεώς, ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ξύλοις καταστυβαζόμενα θεωρεῖα καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἢ πρώρας, καὶ τὰ καταστρώματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλινα οὕπως ἐλέγοντο ἀθήνησιν, ἐφ' ὧν ἔθεον πρὸ τοῦ τὸ θέατρον διονύσου θέατρον γενέσθαι. Ἱκρίον, σανίδωμα ἢ ξύλον ἐφ' ὃ διακονοῦντες ξέονται. Ἱκτᾶ, ἥκω ἦλθεν. Ἱκταίνοντο. καθαίνοντο. Ἱκταρ, ἑκὼν ἀφ' οὗ ἱκνεῖσθαι πρόσφατον. αὖθι ταχέως πυκνῶς ἐξαπίνης. καὶ παροιμία. οὐδ' ἱκταρ βάλλει. κτάρα. ἐθνικῶς ἰχθῦς. Ἱκτέα, ἀκάνθιον. κτδρος, πόνος ὠχροειδὴς ἀφ' ὑμοῦ ἐπιγειρόμενος. κτευκρατεῖς, λάκωνες. Ἱκτῆρδ', ἱκέται. θαλλοί. Ἱκτης, οἰκέτης. πλωτής. ἔμπλους. οἱ δὲ, ἱκτήρκὸς, ἱκτῖνος. πδρταῖοι. Ἱκτδρύσομεν, ἱκετεύσομεν. Σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις. Ἱκωμαι, ἱκετεύω παραγένωμαι, ὁ δέ κεν κε χολώσεται ὃν κεν ἵκωμαι καὶ ἱκετεύσω μή μιν ἐτὼ μὴν ἵκωμαι ἰὼν, ὁδέ μ' οὐκ ἐλεήσει.

λάγματα, ἱμάτια. Ἱλαδὸν, ἀθρόως. ἱ κατ' ἀξίαν κατὰ σύστημα ἐπερρύοντο. Ἱλάειρα, σελήνη. Ἱλαος, ἱλαρός.

Ἱ λαῆτες, ἐξευμενίζομενοι ἐξιλεούμενοι, λιταῖς.

Ἱ λαον, ἵλεων εὐμενῆ. Ἱλάονται, ἱλάσονται.

Ἱ λάος, ἱλέως ἱλαρῶς εὐμενῶς. Ἱλαότι, ἱλαρῷ. ἱλέῳ. Ἱλαπίναδ', θυσίαδ' ἑορτάς. Ἱλαρ ἀσφάλεια. κώλυμα. Φυλακή. Ἱλαδὸς, ὠδὶ χαρὶς τῇ ὄψει. Ἱλαρῶς, εὐθύμως Φαιδρῶς.

Ἱ λάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι. Ἱλασμός· εὐμένεια συγχώρησις. διαλλαγή. καταλλαγή. πραότης.

Ἱ λάσεται, ἐξιλεώσεται. Ἱλασήριον, καθάρσιον θυσιαστήριον. Ἱλάων, ἥρως ποσειδῶνος υἱός. ἀφ' οὗ ἀεισοφανὴς ὁ τειφάλιτι ἱλάονα δ' ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων ὡς ὑποβάλλοντας τῷ μεγέθει ὡσεὶ ἔλεγε τιτυοὺς ἢ πινᾶς τοιούτους· ἄλλοι δ' θεὸν πρῶτον φασίν. Ἱλέονδε, ἐξεφέροντο. Ἱλεον, ἵλαον, ἵλλεον τειχῶς δ' ἱλαρόν. Ἱλεβμὸς, ἀθροισμός. Ἱλεξ, ἡ πρῖνος, ὡς ῥωμαῖοι καὶ μακεδόνες. Ἱλεως, εὐμενὴς. ἱλαρός. Ἱλεοι, εὐμενεῖς καὶ σαφυλῆς εἶδος. Ἱλεος, θηρίου φωλεός. τίθεται ἡ λέξις καὶ ὠδὶ ἁλωπέκων, ἢ ὁ τῶν αὐτέρων ἀσταραγμός. Ἱλικρινεῖς, καθαροί.

Ἱ λέωσιν, ἵξωσιν. Ἱλῆον, τὸ ἱλιακὸν ἀφ' ἵλου, τὸ τῆς ἰλίου πεδίον. Ἱλῆθι, χαῖρε. ἵλεως ἴσθι.

Ἱ λήκοις, ἵλεως εἶης. Ἱλήκοι, σὺ εὐμενείᾳ ἔσῳ.

Ἱ λιλον, ἀθρόον. ἀθρόως. Ἱλίω, ὅλον σωαναστροφὴν αὐτὰ ξῇ ἱστορῆ. Ἱλια, σῶρα γυναικεῖα.

Ἱ λιάδης, ὁ ἱλέως παῖς. Ἱλιὰς, τὸ ὁμῆρε σωμάτιον καὶ ὄρνις ἡ κίχλη ἀριστοτέλης. Ἱλίγγη, συσσοφή καὶ τὰ ὅμοια. Ἱλιγιᾶν, τὸ ἐσκοτοῦσθαι καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι. κύκλῳ συσσείεσθαι.

Ἱ λιγγιᾶν, συσσροφοῦσθαι σκοτοῦσθαι.

Ἱ λιγος, καὶ ἵλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκολιασμός. ὁ γὰρ τῶν αὐτόρων θόρυβος, ἵλεος λέγεται ὡς πάρεμμις λέγουσι δὲ οὕτω καὶ πὶ τῶν πραγμάτων ταραχήν.

Ἱ λιγιόφθογγοι, ἡδύφωνοι. Ἱλίεια, ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις. ἐν ἱλίῳ ἀθηνᾶς ἱλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀτών.

Ἱ λικρινὲς, ἄμικτον. Ἱλιξ, συσσοφὴ ὑδάτων.

Ἱ λίοθι, πρὸ τῆς ἰλίου πόλεως. Ἱλιοι, θηρία ὀχὲ Φρυγάνων, ἢ σκώληκες ἐν ταῖς ἀρούσιν οἷς χρῶνται εἰς δέλεαρ, αὐτίγονος δὲ ὁ καρύσιος ἐν τῷ ὠδὶ ζώων ἢν καλούμενον μωλέλειον. Ἱλιον ἔσω, εἰς ἵλιον εἴσω ἵλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐφίβαιον δηλοῖ. κὴ κόσμον γυναικεῖον παρὰ κώοις. Ἱλιος, μύστης. ἱλικρινῶς ψιλῶς. Ἱλισάμενος, ἐξαλυφάμενος. Ἱλίασαι, καταρχῆσαι. Ἱλιασσόντες, σωτελοῦντες. Ἱλιτενής. κενὸς ἄκαρπος.

Ἱ λουμένοι, διωκόμενοι. Ἱλνα. χλοιὸς ῥύαξ.

Ἱ λάσας τονὰς, ἀγελάσας, καὶ τὰς συσσοφὰς βύρσι πίδης φρίξῳ, καὶ σοφοκλῆς ἀχρείσῳ.

Ἱ λάσας, σειρὰς ἐξ ἱμάντων ἢ χρίνων παρὰ πὶ ἅλμη

σιν. Ἴλλαι, τάξεις, συστροφαὶ, ὁπλοποιοὶ, ἀγέλαι.
Ἰλλάζει, ὁπλοποιεῖ συστρέφει ἀγελάζει. Ἰλλοειδὸς. ἐπιμυλίδιος ὠδός. Ἴλλικον, τὸν τραχύτερον ἐθνικῶς. Ἴλλὶς, στρεβλὴ διεστραμμένη.
Ἰλλὸς στρεβλὸς. στραβὸς. διεστραμμένος.
Ἰλύῃ, στρέφει κρύπτει. Ἴλλυεὶς τοῦν, αὐτὶ τοῦ ἰλλυεὶς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Ἡρόδοτος, γύη, αὐτὶ τοῦ γῇ, χρῶνται γὰρ οὗτος, σοφοκλῆς τε. πτολέμῳ. Ἴλλωπῆν, στραβίζειν ἀπὸ τῶν ἰλλωπῶν ὀφθαλμῶν ἐμβλέπειν τὸ καταμύειν.
Ἰλὸς, ἰλὺς βόρβορος γλοιός. Ἴλούμενος, πολυστρεφόμενος. Ἴλου σῆμα, ἴλου μνῆμα. Ἴλυάται, πολεμιλυμῶνοι εἰσὶν. Ἰλιγγιζόμενον, συστρεφόμενον. Ἴλύαι, εὖθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φωλεοί. Ἴλύει, κοιμᾶται. κτυπεῖ, ἐκστρέφει διατείβει. Ἴλύθματα, πέταλα. Ἴλύμενον, ὀρχούμενον, προβαίνοντα. Ἴλυώδεσι, βορβορώδεσιν. Ἴλύωμαι, ἐρρύπωσμαι. Ἴλὺς, πηλὸς, ὑποστάθμη. Ἴλύος, ὑλώδους ὑποστάθμης ποταμοῦ. Ἴλύσαι, κρύψαι καλύψαι.
Ἰλυσσᾶσθαι, τὸ παραπαλησίως, τοῖς ὄφεσιν ἢ σκώληξιν ἑαυτὰ κυλίεσθαι ἐλᾶσθαι. Ἴλύσω, ἰλύϊ, πεπλυμένῳ καλύψω κρύψω. Ἴλυται, κέκρυπται, καλύπτεται.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μαλὶς, ἡ ἐπιμύλιος ὠδὴ, ἢ σαφυλῆς εἶδος.
Ἰμάδος, ὠδὴ, ἐπιμύλιος, καὶ ἐπαναπαύσεως καὶ ἐπίνοσος. Ἴμαλιά. τὸ ἐπιμερὸς τῶν ἀλβύρων ἐπιχέννημα ἀλετείδος. Ἴμαλίην, ἱκανὸν, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χοῦς καὶ τροφὴ οὐσία.
Ἰμαλίοιο, πολλοῦ θαμινὰ ἄλλος. Ἴμάλιον, πολύφορον, καρποφόρον, νόσιμον, καὶ σαφυλῆς εἶδος.
Ἰμαλὶς, νόσος δύναμις ἐπικουρία ἢ δυνὴ ἀπαρχὴ τῶν γινομένων. Ἴμαῖ, αὐτὰ ἐῶν. ἰμονιὰ γὰρ τὸ αὐτὸ μα. Ἴμαιτάρια, οἱ ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖται τινά. Ἴμαίτες, λῶροι, κάλοι ναυτικοὶ, καὶ ἔθνος οὕτως προσαγορευόμενον καὶ τὰ κύκλω τῶν τροχῶν σιδήρια. Ἴμαντίον, τῆς ὠτὸς σώματι μονίδος ἔκτασις. Ἴμάντωσις, σωμάδεσμος τῶν κορυμάντων τοῦ ὑποδήματος. Ἴμασιδὸς. ὁ πρὸς τῇ μύλῃ καὶ τῷ αὐλήματι ἄδων. Ἴμασον, πάταξον.
Ἰμὰς, λῶρος, οἱ δὲ νῦν θηνὶ ὑποσείουσιν, ἱμάντι, καὶ ἐκ τοῦ κανονίου τοῦ σωλῆνος πρὸ θύραν παρακλῄδας ἱμαντὶς ἐκ τῶν μυῶν μήκων, δοκεῖν ἱμάντας βυτίνους, βοὸς ἀγραύλοιο, καὶ τὸ ὄπλα δὶς ἡ κέρασ ἀνάγκαται τῆς νεώς. Ἴμασεν, ἐμάστιξεν.
Ἰμάσθλασ. μάστιγας. Ἴμάσθλη, μάστιξ. ἀπὸ τοῦ ἱμάσασιν ὅ ἐστι τύπτειν τῷ ἱμάντι. Ἴμάσι, λώροις.
Ἰμάσαι, παταξαι, σπλῆξαι μαστίξαι. Ἴμάσασα, μάστιξ. Ἴματα, ἱμάντια. Ἴμάσασω, ἱμάντι παταξω. ἐλάσω. Ἴμβριος, ἔγχελυς μηδυμναῖοι. ἴμβειος καὶ λήμνιος, οἱ τὰς διαίτας ἀποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν λήμνῳ ἢ ἐν ἴμβρῳ εἶναι, ἴμβρος δὲ νῆσος θρᾴκης. Ἴμείρει, ἐπιθυμεῖ θέλει.
Ἰμείρεται, ὁρᾷ ἐπιθυμεῖ, ποθεῖ. Ἴμείρους, ὄρωτας πόθους. Ἴμερόεντα, ἐπόρασα. Ἴμερροι, ποθεινοὶ ἐπιθυμητοί. ἀγαθοὶ, ὁρασοὶ ἀγαπητοὶ ἀγαστοί.
Ἰμεν, βαδίζειν, πορεύεσθαι. Ἴμερνος, πολύσαρκος. Ἴμόρην, ἐπόρασον καλὸν ποθεινὸν, ἐπιθυμητὸν ὁράσιμον. Ἴμορτὴ, ἡ πάλαι, ἡ λέσβος.
Ἰμέρων, ἐρασμίων ποθεινῶν. Ἴμορα, τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φορόμενα αὖθη καὶ στεφανώματα.
Ἰμεσος, δίκη σικελή. Ἴμὴν, αὐτὴν.
Ἰμῆσαι, αὐτλῆσαι. κλύσαι. Ἴμίναι ἢ ἡ μίνα χοῖνιξ, ἢ κοτύλη. Ἴμίφαον, ὑπόζωσον παίφιοι.
Ἰμβοὺς, βοῦς λυδοί. Ἴμόνια, ἃ χρῶνται πρὸς τὰς ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων, κύπριοι ὄ, ἱμὰς, ἤγουν τὰ ὁρινία τῶν αὐτλημάτων. Ἴμοροι, πόλεμοι.
Ἰμπάταιον, ἐμβλεφον παίφιοι. Ἴμπολης, λήπτης.
Ἰμφθεὶς, βλαφθεὶς. θαμβηθεὶς. νυχθεὶς. Ἴμψασ, ζύξασ δεπαλοί. Ἴμμιος, ποσειδῶν ὁ ζύγιος.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ν, αὐτὶ αὐτὸν νύπριοι. Ἴνα. ὅπου. ὅπως καὶ ἐπίῤῥημα ἢ νδῦρον. Ἴνα γνώωσιν, ἵνα ἐπιγνῶσιν. Ἴναία, δύναμις.
Ἰνακείαν, εἰς ἀκεισίαν. Ἴνάμμαωϊν, ἐκκεισιν, ἵνα λέτωσιν ἰνώδης. Ἴναπάτοις, ἀνὰ πορείαις.
Ἰναρέι, μαστεύει. Ἴναρετος, ἰκανὸς ἀναρέτος.
Ἰνασ, νδῦρα. Ἴνάσαι, καταχαι, καταπλάσαι καταβαλεῖν. Ἴνάσατο, κατέχεν ἐκάθαρεν, ἐκαθαρθη. Ἴνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι καὶ προΐεσθαι.
Ἰνατὶ, διατὶ ἵση. Ἴνατέρων, συμφώνων, λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτορας.
Ἰν αὐτῷ, αὐτὸς αὐτῷ. Ἴναχία, ἑορτὴ λευκοθέας ἀνεπτὴ ἀπὸ ἰνάχου. Ἴναχος, ποταμός.
Ἰνδέλλεται, ὁμοιοῦται. Φαίνεται. δοκεῖ, σοφίζεται ἰσοῦται σοφίζεται. Ἴνδέλετο, ὡμοιοῦτο.
Ἰνδάλλονται, φαίνονται. καὶ τὰ ὅμοια. Ἴνδάλματα, φαντάσματα. ἀφομοιώματα. εἰκόνες.
Ἰνδέα, μεσημβρία, μακεδόνες. Ἴνδὸς. ὁ ἢν ἐλέφαντα ἄπων ἀπὸ αἰθιοπίας. Ἴνδυρος, ἀσταλής.
Ἰν ἔκδηλος, ἴν ἐπίσημος ἦ. Ἴνἔκεσθαι, μαθεῖν.
Ἰνες, νδῦρα. Ἴνδύει, τείνει. Ἴνηθεῖσα, καθαρθεῖσα. κενωθεῖσα. Ἴνία. λαγόνα. Ἴν ἡμίνα, ἐν ἡμίσει. Ἴνίον, τὸ ὄπισθεν τῆς τραχήλου νδῦρον, καὶ ἡ σωματωδὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας ἢ μέσον ἢ ὁμόν.
Ἰνιπίσας, κρούματα ποιά. Ἴνις, ὑὸς νέος, παῖς, βρέφος. ἀφόρητος, νήπιος. Ἴνηκατάπαον, ἐκκατάβλεφον. Ἴνηκφότευε, ἐνηκατεφύτευε.
Ἰννιω, κόριω. μηχανῶ, καὶ πιὼ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.
Ἰννοιαν, ἐνθυμήσεσθε. Ἴννὸς, ὁ πῶλος ὁ ὑὸς ἵππου πατρὸς καὶ μητρὸς ἢ μείονου. ἄλλοι δὲ ὄνου. ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἰννὸν, ἡμίονον αὖσενα, τουτέστιν ὀρέα ἐν ὧδῖ θηλάσασ ἀναβαίνοντα, ἰννὸν δὲ ὑὸς ἵππου νοήσαντες, ἄλλοι δὲ ἡμίονον ἢ ἱππάριον αὐαυξθὺ, ἀριστοφάνης, δὲ ὑὸς ἰννοὺς γίνεσθαι ὑὸς ἵππου, πρόγονου δὲ μητρός.
Ἰνλεᾶς, νδυρὸς οἰκεῖος. Ἴννας, παῖδας.
Ἰννοῦνται, ζῶσιν. Ἴνπροαγόρασ, ἐναντίος.
Ἰντυῖν, ἐν τούτῳ. Ἴννύεται, κλαίει. ὀδύρεται.

ἰ ννύκινος, οἶνος, ἀφ' ἰνικηῦ τῆς σικελίας. ἔστι δὲ πολύχιον βῦσιον. ἰ ννυνία, ἑορτὴ σὺ λήμνῳ.
ἰ νυξ, ὀρνεόν τι ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες.
ἰ νύρεσθ, ἐμύρετο. ἰ νύεσθαι, κοσμεῖν. ἰσρωΐεσθ.
ἰ νφαος, εἰς τὸ φῶς. ἰ νῶδες, ἰχυρόν. βῦτονον.
ἰ νθυρώδη ἰσχνόν. ἰ νὼ, ἡ ἁλμυρὰ ὑγρότης.
ἰ νώμενος, ἐξελῶν ἐκ κενοῦ μέλιος ζυτόσι. προιέμενος. ἀφ' οὗ καὶ ὑπόρινος λέγεται. ἰ νῶνται, ζῶσιν.
ἰ νώσατο, ἔπιον, ἐδέξατο, κατέπιε κατεκαύθη.
ἰ ξηείδιόν τι ἀμπέλους ἐθίον.
ἰ ξαι, διυθῆσαι, ἥκειν. ἰ ξάλη, αἰγὸς ὀρᾶ ἢ πηδητικής. ἰ ξάλου, πηδητικοῦ ὀξέως ἀφ' τὸ ἵξαι καὶ τὸ ἅλλεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ὀξέως ἁλομένου.
ἰ ξύει, ἐπιφθήσεται. ἰ ξε, παρεγένετο, ἐνέβαλον, ἦλθεν. ἰ ξευτής. τοξευθοπάσης.
ἰ ξις, παρουσία. ἄφιξις, ἱκετεία. ἰ ξίας, μισθὸς ὁ σὺ τοῖς μέλεσιν, ὁμωνύμως, δὲ τὴ τὰ σὺ τοῖς δένδροις, καὶ πόα τις, ἢ καὶ χαμαιλέων, καὶ σῦκον, ἀφῶν καὶ ἰξός. ἰ ξίνα, νδύρα. ἰ ξοὶ, ὀλλίχροι καὶ φαιδωλέι. ἰ ξομαι, παραγενήσομαι.
ἰ ξόμεθα, ἱκετεύσομεν. ἰ ξον, ἀφίκοντο, ἦλθον.
ἰ ξός. εἶδος φυτῦ καὶ ἡφάλαμος ἰξευτικός. ἰ ξοφάρας, σφύρας τὰς ἰξὸν φορούσας σοφοκλῆς μελεάγρῳ. ἰ ξύας, ἰχθῦς τις. ἰ ξύϊ, ὀσφύϊ λαγόνι. ἰ ξύος, ὀσφύος. ἰ ξὺς, ὀσφύς.
ἰ ξων, φέρων.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̑ Ο.

Ο βάκχης, ὁ διόνυσος ἀφ' τῆς βακχείας.
ἰ ὸβας, ἡφάλαμος παρὰ κρησίν.
ἰ οβηλαῖος, χρόνοι παλαιράκοντα ἐνέα.
ἰ οβλέφαροι, ἡ λιβλέφαροι. ἰ οβόρον, παλίγκοτον, ἢ γοᾶν ὀρίλλον, σκολιόν. ἐχθρόν. ἰ οβρέτας, ἀφ' ἰοὺς ζοὺς βροτοὺς ἔχουσα. ἰ οβρυχέσσα, αὐτομιλίη. πικραινομίη. ἰ ὸγλήναι, μέλαναι σθήναι ἔχουσα. ἰ οειφὲς, μέλανι, αἴθει παραπλήσιον, οἱ δὲ πορφυρίζον. ἰ οειδὴν, πὶ φαρίζραν τῶν ἰῶν οὖσαν δεκτικήν. ἰ ὸφὴς, μέλαν ἢ αἰθηρὸν, σὺ τῷ ὁρᾶσθαι πορφυροῦν. ἰ οειδὲς, μέλανος. ἰ ὸδόχη, βελοθήκη. ἰ όζωνος, πορφυρόζωνος. ἰ οὶ, τὰ βέλη, ἀφ' τὸ ἰέναι ἢ ἀφ' τὸ ἰοῦ, ἐχρίοντο γὰρ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν.
ἰ οι, ἀπῆλθοιτο, πορεύοιτο. βύκτικῶς. ἰ ὸισιν, ἰοῖς, βέλεσιν, ἴοιτο, πορεύοιτο. ἰ ολάδα ἰοειδῆ χρώματα. ἰ ομαλὶς, δύναμις. ἰ όμαρμι, ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες καὶ δι' αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν μόρον ὃ ὅστιν, θάνατον. ἐπιφέροντες. βέλτιον δὲ οἱ τοῦδὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι, ἤτοι πεπονημένοι. ἰ ὸν, ἀφίκοντο, αὖθος, πρόβατον, ἕρπον, καὶ βέλος τοξικὸν καὶ μόνον.
ἰ ονθάδος αἰγὸς, ἀπίων τῆς ἰούσης ἁδῶς ἢ ἰόνθους ἐχούσης, οἷον ἐκφύματα σκληρὰ ἢ σκώληξ. ἰ ονέντα.
ἰ όνιον πέλαγος ὀνωνῶδες. ἰ όντα, παραγινόμενα ἐπανδρόχλινα. ἰ οπλόκαμος, μελανόθριξ.
ἰ οπλόκος, ἰόπεπλος ἀφ' τὸ χρώματος. ἰ όππα, μεξόδης. ἰ ορκες, τῶν δορκάδων ζώων, οἵτινες δὲ, ἠλικίαν ἐλάφῳ. ἰ ότητι, βαλήσει θελήσει, αἰτίᾳ ὀργῇ χάριτι. ἰ οτήτυος, βαλήσεως.
ἰ οτόκος, ὁ καταστυράζων ὀργὴν καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία, καὶ ὁ πὶ οἰκείαν βουλὴν ἑτῶν. ἰ οὺ, σκοπιὰ ἀστικὴν ἐπῳδήν, ὡς τὸ φοῦ καὶ τὸ παπαί.
ἰ ὸχάλ, κύριον ὄνομα, τὸ καταλείξαντος κιθαράν.
ἰ ὼκαι, πεφύρθαται. * ἰ ούγερον. ἰ ούδας ὀμολόγησις θεοῦ. ἰ ὠλοι, αἱ πρῶται τῶν θριχῶν ἐκ φύσεις, ἀφ' τὸ ἰσᾶσι αὐτὰς οὖλας, ἴουλοι δὲ καὶ οὖλοι, αἱ ἐκ τῶν ὁραγμάτων σωματούμεναι δέσμαι, καὶ ζῶον πολύποδα, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ὄνον. τινὲς δὲ καὶ τὸν ἐν ὕδατι ταῖς ὑποῥίαις γινόμενον ὄνον πολύποδα καὶ συσφεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν. ἰ ούσης φορυομένης. ἰ οφῶσα, ἡ χάλκης, ὡς φησι φερεκύδης. ἰ οχέαιρα, ἡ ξοφόρος ἢ ἰοὺς ἔχουσα. ἢ ἰ αχρὰ ἢ βέλεσι χαίρουσα. ἰ όφαφος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̑ Γ.

Γαμα, ἡ μμνη. ἰ ῖπος, θηείδια. σκληροειδῆ ἃ καταθάψ, τὰ κέρατα καὶ τὰ ξύλα.
ἰ πνή, ἑφίππιος σικελοί. ἰ ῖπνια, τὰ καταγματα τῆ ἰπνῦ. ἰ πνασία, χασὴρ παρὰ ταραντίνοις.
ἰ πνοδόμαν, πὶ φρυγίαν κρῆτες. ἰ πνοκήϊον, φρύγιον, οἱ δὲ πὶ ὑπόκαυσιν τῦ ἰπνου. ἰ πνός. καμινος, φοῦρνος, φανὸς. κλίβανος, μαγειρεῖον, καὶ μέρος τί νεώς. ἀριστοφάνης δὲ σὺ κωκάλῳ, καὶ σὺν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν. ἰ πους, τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυοὶ ξύλον.
ἰ ππαγρέτας, ἀρχὴ ἐμοὶ τῶν ἐπιλέκτων ὁπλιτῶν.
ἰ ππάδε. τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ σολὴν ἱππικὴν καὶ θυσίαν ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένειμον, καὶ πύλαι ἀθήνησιν ἱππάδες ἐκαλοῦντο. ἰ ππάερον, τὸν ἐμοὶ τοῖς ἵπποις ὁρῶντα. ἀριστοφάνης ἢ ἵππερον. ἰ ππάκη, σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος, οἱ δὲ ὀξύγαλα ἱππεῖον ᾧ χρῶνται σκύθαι, πίνεται δὲ καὶ ἐαθίεται πηγνύμενον, ὡς θεόφραστος σὺ τετάρτῳ αὐτουλόγῳ, καὶ μάσθρα ἵππων παράλακώσιν. ἰ ππαλεκτυών. ὁ μέγαν ἀλεκτρυόνα ἢ ὁν γραφόμενον σὺ τοῖς πορσικοῖς πολυγρώμασι, γράφονται δὲ οἱ γρύπες. οἷοι γύπα. ἰ ππάριον, ὄρνεον ποιὸν παραπλήσιον χηναλώπεκι. ἰ ππαρος, πάθος τι τῶν ὀπλῶν ὁ ἵκτερον συμβαινόντων.
ἰ ππάρχειος, ὁρμῆς, ἱππάρχειοι ὁρμαὶ, ἃς ἀνέστησαν ἵππαρχος σήλα. ἐγγράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ ὧν ἔμελλον βελτίους οἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι.
ἰ ππαρχος, ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ λάκωσιν.
ἰ ππάρχου, πίναξ, οἷοι, ἱππάρχαι σὺ πίναξι, τὰ ὀνόματα τῶν ἀπαγορευόντων γράφοντες παρεσημφοῦντο.
ἰ ππάς. παρὰ ἀθηναίοις μερὶς τῆς πολιτείας διηρημένης εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον, καὶ αἱ θυσίαι δὲ αἱ τοῦδὶ τῶν ἱππέων ἐπιτελούμεναι, ἱππάδες ἐλέγοντο, καὶ ἡ εἰς πὶ θυσίαν λαμβανομένη βοῦς ἱππὰς, καὶ τὸ τέλος ὁ ἐτίθεσαν, οἱ ταύτης τῆς τάξεως, ἱππὰς ἐκαλεῖτο. ἰ ππασὶ κα. θέλω, ὅταν οἱ ταῦ δὲ τῶ ὤμων πολεμάδην κα. θέλον). ἰ ππεῖαν πὶ ἵππ), οἷοι ἢ πὶ τόξων νδυράν. πὶ ἐξ ἱππείων ζιχῶν.

ἵππειον, ἢ ἄρχος, ἀφ' ἵππης τῆς Δαναοῦ.

ἵππειος δρόμος, τὸ ἱππασάδιόν τις.

ἵππιος Ποσειδῶν, φυσικῶς φασί. ὅθεν ἢ λέγειν τοῦτον τὸν ἀέθλον ἵππιον ἀνδράσι γίγνοντα κατὰ τὴν μυθον, ἢ ὅτι ἵππους ἐγέννησε Ποσειδῶν. ἀρίωνα φασὶν πήγασον.

ἵππερον, ἱππικῆς ὄψωτα.

ἵππε τὸ μοι, ἱππίζομαι λακωνιδί.

ἵππευς, φυγὰς καὶ εἶδος χρησιμοίου, καὶ ὁ ἐν ἵππικῇ ἐπισήμων ἵππεις δ' ὀλίγον μετεκάθησαν, οἱ τὸ ἵππεῖς μετ' ὀλίγον ἐπορεύοντο καὶ χιλίαις μετὰ τῶν πεζῶν.

ἵππεως ἀναβάτου, ἐπιβάτου. ἵππηλατος, ἵππων ἐλαύνων, ἱππικὸς φυγὰς, ἱππικώτατος, εὔδρομος, πλατεῖα ὁδὸς καὶ λεία εὐρύχωρος καὶ ἡ μεμαλαγμένη.

ἵππη μολπῶν, ἵππους ἐλαυνόντων, ἢ ἀμελγόντ' ὀξὺ δὲ ἡ ζοφὴ χρήσασ' ἐξ ἁλὸς ἀκτῆ. ἵππης, ἱππεῖς, ἀλλ' ἐσὶν ἱππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι, σύσημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵππους φερόντων, λέγονται καὶ μύρμηκες ἔτος, φιλόχορος δὲ, ὃν τετάρτῳ εἵρηκε, πότε ἠκμάσθησαν χίλιοι· διάφορα γὰρ ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον ἀθηναίοις.

ἵππια, ἀφροσύνη ἡ τοῦ φιλαδέλφου γυνή. ἵππιδιον, ἰχθὺς φαῦλος. ἱππικὴ βάσις, ἢ ὑδρὰ τοῦ ἑξῆς ὅθεν δὲ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι τειχῶν. οἱ δὲ, θώμιγγα ὑδρῶν ἱππικὴν καλοῦσιν. ἱππικὸν τόρμον, ὁ καμπήρ. ἱππικὸν χλίδος, ἵππων ἀγαμένοις, ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα, οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις ἐχρῶντο κόσμου χάριν, πλατέσι χιτῶσιν ἁλῶσι εἰσδύσας καὶ ξυσίδας τινὲς λέγουσιν. ἱππικὸν, τὸ σάδιον. ἱππιοχάρμης, ὁ ἐφ' ἵπποις χαίρων ἢ μαχόμενος. χάρμη γὰρ ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη.

ἵππιος, ἐπίθημα κεφαλῆς ἢ γυναικεῖον κόσμιον.

ἵππιτας, ἱππηφορβός. ἵππιοβάτης, ἱππεύς.

ἵππιοβάκχιο, ἱππικοῦ. ἵππόβοτον, ἵππους βόσκουσιν ἁμιλλωμένων. μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, ὃ γὰρ ἵππος ὄνομα αὐτὶ τοῦ μεγάλου τίθεται.

ἵππόδουν κόλους, τοὺς ἵππους νέμοντας. ἵππογνώμων ἵππους διαγνώσεως ἐγκύρης ἢ μή. ἵππόδαμάντιος, οἶνος ποιὸς ἐν κυζίκῳ.

ἵππόδαμεια, ἡ βρεσονὶς καὶ ἀφροδίτη.

ἵππόδαμοι, ἔθνος ἱππόται ἢ πωλοδαμασταὶ ἢ ἵππους ἐλαύνοντες.

ἵππόδαμον, νέμησις, ἢν πειραιᾶ ἱππόδαμος, εὐρυβόου δῆμος, ὁ καὶ μετιωρολόγος, διέλεγεν ἀθηναίοις· οὕτως δὲ ἦν καὶ ὁμοτοιήσας εἰς σατυρικοὺς μελήσιος ὤν.

ἵππόδασείης· ἵππειον λόφον ἐχούσης τείχας.

ἵππόλιτης, ἡρακλῆς ὁ ἐν ὀγχηστῷ τιμώμενος, οἱ δὲ ἐν ἀθήναις.

ἵππόδιώκτας, ἡνιόχους.

ἵππόδρομος, ἀτὼν ἀθήνησι θησεῖ ἀγόμενος.

ἵππόζωνη, ἢ τοὺς ἵππους θηλάσασα.

ἵππόθοος, ἱππόδιώκτης.

ἵππόθορος, ὄνος, ἵππους βιβάζων.

ἵππόθρονίμμω, πῶλ μεγάλῳ βύωχίαν.

ἵππόθοώντειον, ἢ τὸ ἵππόθοντος ἠρῷον, ἣν δὲ ὑὸς ποσειδῶνος.

ἵππόκαμπος, σφυρὸν ἵππου τί.

ἵππόκαμπας, ὕλλῳ λίαν μεγάλην· ἱππόκε* λεκεμμαίνῳ, οἱ δὲ ζῷον.

ἵππόκελθος, ἵππους κελεύων ἱππεύς, ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος.

ἵππόκενταυρος, ἱππόμορφος ἄνθρωπος.

ἵππόκλειδης, οὕτω καθαρόλως ἡ τῆς γυναικὸς μόριον ἀφίσοφανὴς, εἶπεν.

ἵππόκομον, φυφάλειαν ἐξ ἱππείων τειχῶν ἐν λόγον ἔχουσαν.

ἵππόκορυστά· ἵππους ὁπλίζοντες ἱππικοί.

ἵππόκορυσοι, οἱ ταῖς πολεμικαῖς κεφαλαίαις τείχας ἵππων ἔχοντες ἱππόμαχοι ἀφὸ τῆς κόρυθος ἐπεὶ ἵππουρις.

ἵππόκρατεία, ἡ τοῖς ἵπποις νικᾶν.

ἵππόκυδος, ἥρως.

ἵππολήμπρα, τὰς τείχνας σειρὰς, πάρθοι οὕτω καλοῦσιν.

ἵππολούσασ', ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον.

ἵππομανὲς, τούτῳ χρῶνται πρὸς τὰ φίλτρα αἱ φαρμακίδες.

ἵππον, ἡ μόριον, καὶ ἡ τῆς γυναικὸς καὶ τὸ ἀνδρός· καὶ ἦν μέγαν θαλάσσιον ἰχθύν.

ἵππόνομα, μαθὼς ἱππικὸς καὶ τῶν ἡμόνων.

ἵππόπωλων, τῶν ἡνιοχούντων ἢ ἐφ' ἵπποις πωλουμένων, ἢ τοὺς ἵππους ἀναγρεφομένων ἱππικῶν.

ἵππόποις τόντε ἵππον, καὶ ἦν τι φάραγγα καὶ τῆς *ὄρνης ἡ σῆθος λάκωνες.

ἵππόποις κοιλάς· αὐλή. δῶμα.

ἵππόγοον, ἱππάσασα.

ἵππος, λιμένος ἔλευθερος μάσιξ.

ἵππόσωμα, ἵππεύειν.

ἵππόσιώσησι, ταῖς ἱππικαῖς ἐμπειρίαις.

ἵππόται· ἱππότης· ἱππικός· οἱ δὲ νεώτεροι φυγὰς, οὐκ οὖν κάλλιον γὰρ ἐπίσημον ἱππικῆς, ἱππικώτατος, ἄλλοι ἱππήλατης.

ἵππότας, ἱππότης· ἱππικός· οἱ δὲ νεώτεροι φυγὰς, οὐκ οὖν κάλλιον γὰρ ἐπίσημον ἱππικῆς, ἱππικώτατος, ἄλλοι ἱππήλατης.

ἵππότακτικὴ· ἵππων τάξεις μαθηφόρων.

ἵππόδαμος, ἵππους δαμάζων.

ἵππουκρήνης τῆς ἐν ἑλικῶνι· ἢ πὸ ὠνομάσθη ἀφὸ τοῦ πηγάσου ἵππου, ὃς ὁπλήσας ἔκρουσε πὸ ἵππην τῇ ὁπλῇ, ἡ δὲ πὸ πηγὴν αὐτὴν κε, ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ.

ἵππότης, ἱππεύς.

ἵππουμεν, πιέζομεν.

ἵππούμενος, πιεζόμενος. ἢ ἐμπίπτον ξύλον τοῖς μυσί.

ἵππουρις, ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένη, ἢ ἐν λόφον ἔχουσα πολυκεφαλαίαν τοιαύτην κατεσκευασμένην. ἢ πᾶσα εἶδος.

ἵππου λοχᾶς· τοῖς γυμνασίοις ἵπποις ἐχάραττον ὁδὸν πὸ γυάθου σημεῖον. λοχοῦ σχῆμα ἔχον, ἐναλέγειν δὲ ἢ τειχίσασιν.

ἵππόφορβος, ἱππηφόρος.

ἵππόφορβιον, καπίστριον, ἢ ἀχάλη ἵππων.

ἵππωιο χαίτην· ἐξ ἱππείων τειχῶν.

ἵππα, ὁ ὁρυμοκόλαψ οἰκῶς καὶ ἥρα.

ἵππαται, πέταται.

ἵππα, σιπύα.

ἵππωφαρμος, ἀρχὴ τῆς.

ΤΟ Ῑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ῥᾶ, θύματα· συνέδρια. τιμαί. θυσίαι. θαύματα.

ῥάνδυς, οἱ ἔρωνες, οἱ ἀρχοντες ἡλικιῶται. διώκοντες.

ῥάον, ἐκκλησιάσων. ἀφὸ τοῦ εὐαὐταῖς εἰρεῖν, ὃ δεῖ λέγειν.

ἱεροδουλείαν, οἱ δὲ, ἱερόργιον, ὅθεν δὲ κωλύεσθαι τοὺς δούλους λέγειν.

ἱερός, λόγοι· ἱερεῖα, εἰοικότες ἐν χρώματι, ἀλλ' οὐ τῷ σχήματι, ὅλοι γὰρ εἰσι τετυφλωμένοι.

ἱερύει· μαγειρεύει· λέγει.

ἱερύς, ἱερύς.

ῥεῖν, λέγειν· καὶ ἔρεις δὲ ἀφὸ τούτου.

ῥεται, ἢ εἴρεται· σιωπᾶται.

ἴρη, ἴρα, ἐρώτησις.

ἴρηκος, ἱέρακος.

ἴρηξ, ἱέραξ.

ἱρήτειρα, ἱέρεια· θύτις.

ἰρκαὶ, ἵππος οἰνωτὸς χρώματι.

ἰρένες, μελέφηβοι.

ἴρειον, χάσμος κενός.

Ἰ εις, ἡ θεός. ἄγγελος, καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ζώνη. καὶ ἡ ἔρις, καὶ φήμη. καὶ τὸ πάνυ τὸ ἐδος. καὶ τὸ ὀφθαλμοῦ ὁ τοῦδὲ πῶ κύριον κύκλος. καὶ τῶν λίθων τὶς κρυσταλλώδης, καὶ ἀρωματική τις πόα.

Ἰ ειστ, τοῖς ἴεισι τοῖς φαινομένοις ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰ ρύσειν, ἐκωλύοντο. Ἴ ερμὸς, ἀκόλουθία.

Ἰ ερμοσάμιλω, συμφθυσάμιλω. Ἴ ερος, ἀπαγγέλω, πῶς χὲς πίνης γυμνὸς μηδὲν ἔχων. Ἴ ερος, ἄϊρος ὁ ἀτυχὴς ἴερος. Ἴ ερος, ἀλεήτης. ἱερος πένης ἐκπαλάνης ἐλεφόμενος. Ἴ ερῶ, ἱερῶ λέγω. Ἴ ερῶν, δύχων.

Ἰ ρωνεία, ὑπόκρισις. Ἴ ερῶς τι, θεοπρεπῶς.

ΤΟ Ἰ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἰ ς, ἰσχὺς. λιμὰμες. νδῦρα. βία. Ἴ σα, ἄλδω θάλασσα. οἱ δὲ, ἄγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα. Ἴ σάζων, ἴσον ἔχων ὁ χούμενος. Ἴ σαία, μερίς. Ἴ σακίω, αὐθρεῖω. Ἴ σαν. ψῆφοι. ἀπολύονται οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴσων γινομένων ψήφων.

Ἰ σαμι, ἐπίσταμαι συρακυσίοι. Ἴ σάμμορος, δύς μορος. Ἴ σαν, ἐπορδύονδο. ἤδυσαν. Ἴ σαναν, ἰσάνιον ῥητίνιν. Ἴ σασιν, οἴδασι. γινώσκουσι. πορδύονται. Ἴ σατο, ὁμοιώθη. Ἴ σγέον, γνωστέον. ἰστέον.

Ἰ σι μοίρᾳ ἢ τῇ αὐτῇ ὁμοία.

σηγορᾶ, ἐφ' ἴσης λέγει, ὁμοτίμως ἰσολεγῶ.

Ἰ σεῖ, ἰσοῖ ἰσάζῃ. Ἴ σηγορία, ἰσολογία. Ἴ σημόρα, ἀγαθὴ μερὶς, καὶ κύριον ὄνομα ἡ τοῦ ἡλίου γυνή.

Ἰ σημορτεν, ἀπέθανεν. Ἴ σθι, γίνωσκε. γνῶθι ἐπίστασο. Ἴ σθι, γινώσκων ἴσασι γινώσκει. Ἴ σθμὴ, αἰγείκ μηλωτὴ ἀμερίς. Ἴ σθμάσι, παροιμία ἐπὶ τοῦ ἀκοῦ βίου. ἐπίνοσος γὰρ ὁ καιρὸς οὗτος τὰ Ἴ σθμια ἄγεται. Ἴ σθμα, ἄσθμα καὶ κόσμιον. τοῦδὲ βραχὺ λον. Ἴ σθμοῦνται, ἀγωνιῶνται. πνευστιῶνται.

Ἰ σθμοῦνων, ἀσθμοῦνων. φροντίζων. ἀνιώμενος.

Ἰ σθμια, πολυβραχίλια. Ἴ σθμια καὶ πύθια, πανηγύρεων ὀνόματα. Ἴ σθμίον, τοῦδὲ βραχίλιον κόσμημα πολυσόμενον καὶ γῆς στενὰ μεταξὺ δύο θαλασσῶν, ὅθεν λέγονται τὰ τοῦ ἀνθρώπου παρίσθμια. μεταξὺ ὄντα κεφαλῆς καὶ κοιλίας. αὐχὴν τε καὶ βάχιλος καὶ στενὸν χωρίον μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

Ἰ σθι, γνῶθι. Ἴ στητέον. πορευτέον. Ἴ σκε, ἐκάλε. ὁμοιοῦ. C* Ἴ σνδλίη, καμίνη. Ἴ σον. ἴσον ἄμεινον. μεμεσόν.

Ἰ σος, οἵτοι ὁμοῦντες πῶ ἴσιν ὀξὲ τοί μου ὑπόσοιμι. ὅθεν ὁ φιλήμων δύο ἐν συνεχὲς τὸ νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ἴ σκαδίον, σαλπίγγιον. Ἴ σκανδδὲν, σαλπιγκτόν. Ἴ σκεν ἐφιεὶς *τόπον οἰκίαν ἔχοντα. Ἴ σκλαι, κίχλαι, καὶ αἱ αἴγειαι μηλῶται. Ἴ σκὸς, κλέπτης. Ἴ σκω, εἰκάζω ὁμοιῶ.

Ἰ σμα, ἴδρυμα. κτίσμα.

Ἰ σμαίνει, ἀναψύχει. ὄζει. ἀποψύχει. Ἴ σμαρος, πόλις θρᾴκης ἡ ναῦ μαρώνεια.

Ἰ σμασιν, ἀναψύχασιν. Ἴ σμδρα, τὰ εἰς τοὺς ἡαθαρμούς. Ἴ σμη, πρόφασις. σώσεις. φρόνησις. Ἴ σμῆναι, θῆκαι ἀκόλουθοι. Ἴ σμήνιος, ὁ ἀπόλλων. Ἴ σμῆνος, ποταμός. Ἴ σόβοιον, αὐθος, ὅμοιον μήκωνι.

Ἰ σοβόλων. ἰσοσταθέων, οἵτοι δὲ ὁλοσχερῶν. Ἴ σοδέτης, ὑπ' οἰῶν ὁ πλούτων, ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ πλούτωνος υἱός. Ἴ σοδλίαιτος, ὁ σίτου κοινωνός. Ἴ σοζύγιον, ἴσον ζυτῷ αὐτίσηκον. Ἴ σόθεος, ψυχὴ ἀθάνατος. Ἴ σόκειν, ἕως αὖ. Ἴ σόκελον, καὶ ἰσοκλῆ, ἰσόδυξον. Ἴ σομαι, ἢ εἴσομαι γνώσομαι.

Ἰ σόκτιτον ἴσον. κατεσκευασμένον. Ἴ σομάτωρ, ὁ τῇ μήτρει ἴσος. κρῆτες. Ἴ σομοιρδὶ, ἰσάζοιτο. μεριζοιτο. ἢ μεριζεται καὶ ἰσότητα ὀξὺ ἴσου ἔχει.

Ἰ σομοιρόω, ἰσάζοιδ. Ἴ σομόρω, ἰσομοίρω.

Ἰ σομυθωῶτες, ἀκριβολογοῦντες. Ἴ σον, ὅμοιον. ἁλόν. Ἴ σον ἐμοὶ φᾶσθαι. ἴσον ἐμοὶ εἰπεῖν.

Ἰ σον ἔχω γέρασ', ἴσην τιμὴν ἔχω. Ἴ σονία, ἰσοτίμημα. Ἴ σονόμον, ἰσομοιρές. Ἴ σονται, ὁρύσονται πορδύσονται. Ἴ σοξ, ἰχθὺς ποιὸς καὶ τῶδης. Ἴ σοπαλεῖς. εἰς ἴσον ἐμμένοντας ἵσους.

Ἰ σοπάλη, ἴσος ὠκλήρῳ πάλος. Ἴ σόπαλοι. ἴσοι.

Ἰ σόπεδον, ἴσον τῇ γῇ. ὁμαλὸν ἔδαφος. ἰσόχωρον.

Ἰ σοπέλεθρον, μέγα ἰσόμικες. Ἴ σόπδροι, ἰσότιμοι.

Ἰ σόῤῥοπον, ἰσοβαρές ἴσον ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόντων ζυγῶν, καὶ ἰσόσταθμον ἢ ὅμοιον. Ἴ σοσθενὲς, ἰσοδύναμον. Ἴ σόσμοσις, σωωμοσία. Ἴ σόσταθμος, ἴσος σταθμός. Ἴ σοσάσιον, ἴσον τῷ σταθμῷ.

Ἰ σοσασις, μύρον, ἢ σακτὴ ἢ σμύρνα. Ἴ σοσάσιος, ἴσος χρυσῷ καὶ τὰ ὁλκὴ τίμιος. Ἴ σοτάλαντον ἰσόζυγον. Ἴ σοτελεία, ἰσοτελεῖς μέτοικοι. ἴσα, τοῖς ἀστοῖς τέλη διδόντες. Ἴ σοτελὴς, ὁ ὀξελοῦδερος καὶ μετέχων τῶν νόμων. μετοίκιον δὲ οὐ φέρων.

Ἰ σότης, φιλότης ὀξὺ ἢ ἰσότητι πῶ φιλίαν ἔπαθαε.

Ἰ σουρὰ, ἴσα οὐ ὀρύγοις ἴσα ὀρυσσόμενα. Ἴ σοῦται, ὁμοιοῦται. Ἴ σοφαρίζειν, ἰσοῦσθαι ὀξὺ ἴσου τινὶ φρένεσθαι. Ἴ σοφαρίζοι, ὀξισοῖτο. Ἴ σοφόροι, ἴσον ἔχοντες κατ' ἴσον ἐλκοντες. Ἴ σοφυᾶ, ἴσα.

Ἰ σσα, ἡ λέσβος ἢ πρότερον. Ἴ σσαθαι, κληροῦσθαι λέσβιοι. Ἴ σσέλα, διφθέρα. Ἴ σσος, γαλιὴν. Ἴ σσωρία, ἡ ἄρτεμις καὶ ἑορτὴ καὶ τόπος οὐσωσάρτη.

Ἰ στάκη, ῥοὲ πανον βοιωτοί.

Ἰ στάμεθα, δανειζόμεθα. Ἴ σταμβύοιο, σωεστῶτος ἢ ἀρχομένου. Ἴ στάνειν, δανείζειν. Ἴ στακεν, ἵσταδ. ἔστη. Ἴ σταθαι, δανείζεσθαι. ἵστασο ἀνεγέρου.

Ἰ σε, γινώσκετε. οἴδατε. Ἴ στέον, γνωστέον πορευτέον.

Ἰ στέων, ἱστῶν. Ἴ στιῶ, ὀξιῶ. Ἴ στημι, ὀξίστημι.

Ἰ στην, ἐπορδύοντο. Ἴ στὴρ, σφῦρα. Ἴ στία, ἐχέρα, καὶ τὰ ἁρμένια τῆς νηός. Ἴ στία, ἡ ὑφαίνουσα γυνὴ καὶ οἰκία καὶ ἱερῶνον. Ἴ στιάτορδυ, οἱ λειπιζοντες. Ἴ στιατρεία, λειπυρτήριον. Ἴ στινος ῥύπος. Ἴ στίον, ἁρμενον. Ἴ στοφόρος, ἁρμενοφόρος καὶ ἰσοφόρος. Ἴ στοβοδὺς, δεσμὸς ζυγοῦ οὐ τῷ ἀρόζῳ ἄλλοι δὲ μόρος αὐτὸ ὁ πρόκοτόν ἐστιν ὀρθὸν ἐστὼς ὡς πρὸ ἵστος. Ἴ στοδόκη, ἰστοθήκη, ἢ ὀξὺ μέσου νεὼς φράγμα εἰς ὃ κατακλειόμενος ὁ ἵστὸς ἀντίθηται. Ἴ στὸν ἐποιχομένην ὑφαίνασαν, ὁρθαὶ γὰρ ὕφανον. Ἴ στοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἐπὶ τῆς βαπέζης ᾧ προσδέδεται ὁ ἵστός. Ἴ στορασ', ἐμπείρους μαρτύρασ σωετούς. σωσθηκοφύλακασ ἔρωτας.

Ἰ στορᾶ. μαρτυρᾶ. μυθόλει. ὁρῶτα. ὁρᾶ. πύθεται. ἀνακρίνει. ὁρᾷ.

σεία, μαρτυρία. καὶ τὰ ὅμοια. Ϊσόρκον, μύρου εἶδος. Ϊσὸς, ὁ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεὼς, ἢ ὁ ὑφαντικὸν ἀφ' οὗ ἑστάναι. καὶ νῆσος. Ϊσραξ, ὄρνις ποιός. Ϊσρίανα, ἀφισοφαίνης σύβαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν, ἰσρίανα φησὶν ἐπεὶ ὄβριμοί εἰσιν· οἱ γὰρ τοῦδὶ τῷ ἴσρῳ οἰκοῦντες, σίζονται καὶ σιδήλαις ἐοθήσεσι χρῶνται. διονύσιος δέφησιν ἐπεὶ πρόσωπός τις ἰσριανὸς λέγεται ὁ λυκὸς κατὰ ἀντίφρασιν ἐρήσθω, ὡς καθαρὰ ἢ λυκὴ τὰ μέτωπα, κωλύειν τοῦτον δεῖ νοεῖσθαι ὄβριμόν. Ϊσριαίδες, αἱ σκυθικαὶ σολαὶ, καὶ παρὰ ἀθηναίοις σκευάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱδρὰ καινά. Ϊσρίδες, ἐσθῆτες γυναῖκες οὕτω λεγόμεναι. Ϊσρος, ὁ ταμὸς ὁ καὶ δαυνούβιος. Ϊσυάζῃ, ὀργίζεται. Ϊσυλον ὁ σοιλησθὲν. Ϊσω, γινωσκέτω, γνωρίζετω. Ϊσωρ, σωτὴρ ὁ σοφὸς ἔμπειρος. μάρτυρος, οἰκοφύλαξ.

Ϊσφαίνει, μοιρίμνᾳ, ἀτονίᾳ. Ϊσφατον, βίαιον πρᾶγμα. Ϊσφωρᾶν, λῃστὴ κλέπτειν λάκωνες.

Ϊσχάλειν, ὁ ἐπὶ τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ' ἑκάτερα ἐκκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι. Ϊσχάλεον, λεπτὸν· ξηρόν· ἰνώδες. Ϊσχανόν· ἰσχυρόν· ῥικνόν. Ϊσχαλᾶσαι, θηλάσαι. Ϊσχαλωμᾶσαι, διαθερματωμῆναι.

Ϊσχανᾶν, ἐπιθυμεῖν ἢ ἰσχνὸν σοιεῖν κατέχει. κρατεῖ. κωλύει.

Ϊσχανάσθαι, ἀπέχεται καὶ τὰ ὅμοια. Ϊσχανέονται, κατέχονται· ἐπιθυμοῦσι κωλύονται καὶ τὰ ὅμοια. Ϊσχανον, ἐκώλυον καὶ τὰ ὅμοια.

Ϊσχανόωντο, κατεῖχοντο, ἐκωλύοντο. Ϊσχω, κάτεχε. κράτει. Ϊσχειν, κατέχειν κρατεῖν. Ϊσχεο, ἀπέχου. αὐάσθου κάτεχε. κώλυε. παῦε. Ϊσχερῶ, ἐξῆς. Ϊσχεσθαι, ταύεσθαι· Ϊσχονται, ἐπέχονται. Ϊσχις ὀσφύς. Ϊσχία, τὰ ὑποδραύω τῶν μηρῶν καὶ τὰ κοῖλα τῶν γλουτῶν οὗ ἡ κοτύλη ἰσρέφεται. Ϊσχναῖς, λεπτοῖς ξηραῖς. Ϊσχναλέον, λεπτὸν ξηρόν. Ϊσχνύειν, ὑφαίνειν θηλάσαι.

Ϊσχνῆς, λεπτῆς, ξηρᾶς. Ϊσχνίδες, ἄγκυραι. ἰχάδες καὶ φιλήματος εἴδος. Ϊσχνομυθοῦντες, λεπτολογοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ϊσχνόφωνος, λεπτόφωνος ἀπεχόμενος πὼ φωνήν.

Ϊσχνὸς, λεπτὸς δυσθεώρητος· Ϊσχνείζεται, βεβαιοῦται. Ϊσχυρὸν σιβαρὸν ταχὺ βέβαιον.

Ϊσχὺς, δύναμις, καὶ μύρμηξ. Ϊσως, τάχα.

Ϊταβύριον, ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὸ θηρία πίνει, ἔστι δὲ ἐν πὼ γαλιλαίαν οὐ ἰουδαίᾳ. Ϊτάα, εἶδος δρύος καὶ δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος.

Ϊταῖος, ὁ ἄθλωνις· Ϊταλα, ἰσχὶα, ἐκ τοὺς ἰσοὺς διατείνασιν. Ϊταλὸς, ῥωμαῖος. ταῦρος.

Ϊταλιάζειν, τὸ ἰταλίᾳ διατείβειν δεδεμένον. Ϊταλιώτης, οὐδὲ ἰταλιώτης οὐδὲ ἀλαζὼν οὐδαμῶς, ἐπεὶ οἱ πυθαγορικοὶ τὸ ἰταλίᾳ διέτειβον ὅθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι. Ϊταμὸς, θρασύς. αὐάρχυνρος, ἰχυρός. Ϊτας, ὅρκος, καὶ ὁ αἰδοῖος.

Ϊτω, πορευέτω. Ϊτε, πορεύεσθε. Ϊτέον, πορευτέον. Ϊταῖαι, αἱ ἀποίκους ὀφ' ὧ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. Ϊτη, συρεσμὸς ῥοῖζος. Ϊτηλον, τὸ ἔμμισον καὶ οὐκ ὀξίτηλον, αἰσχύλος γλαύκω ποτνιᾶ. Ϊτην, ἐπορεύον

ζ. δυϊκῶς. Ϊτης, ἰταμός. θρασύς ἰχυρὸς, ἢ ἰσχὺν καὶ ἐπιστήμων. Ϊτθαι, καθῆσαι. Ϊτθέλαν, διαφθέραν. Ϊτλαὶ, οἷς τείνουσι τὰς ὠδὰς τὰ ὑφαινομένου μυκηθμοῦ. οἱ δὲ, τοὺς μίτους. Ϊτέα, σῶρα κλάσματα, ἢ καπυρώδη κλάσματα, ἢ τὰ ὑποχάσκοντα πέμματά τινα καὶ ῥαγήματα. Ϊτεον, οὐσία. ἢ λεῖοι. Ϊτηον, οἱ κρῆτες. Ϊτηυα, ἐκ τοῦ λικτιπὼ αἰσχύλος. Ϊτολος, μόνος ὀρφανός. νέος ἄπαλός. Ϊτυς, ἡ ἐσχάτη ἀφὶς ἡ πόδισφόρεια τῆς ἀσπίδος καὶ τὸ χροχοῦ καὶ παντὸς πόδισφόρους τὸ τελευταῖον μόριον. Ϊτω, ἔστω. γενέσθω. πορευέσθω. ἀποχωρείτω. Ϊτωνία, ἀθηνᾶ οὐ βοιωτίᾳ.

Ϊυγίης, ὁ διόνυσος. Ϊυγξ, ἐπιθυμία. Ϊυγοῦμεν, ἐκβοηθεῖν βοιωτοί. Ϊυγμή. φωνή. κραυγή. βοή. Ϊυγμὸς, τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτά. Ϊυγκὴν, τυρόν. Ϊυγμωῆται, ποιὰ φωνή. Ϊυγξ, φίλτρον ἀφ' ἴυγγος τοῦ ὀρνέου. ὃ γὰρ ὄρνεον ἕλκειν φασὶν εἶναι ἐπιτήλειον εἰς τὰς μαθανείας. καλεῖται δὲ καὶ κωναίδιον, φασὶ δὲ καὶ ἀφροδίτην αὐτῷ χρῆσθαι, ἀφ' οὗ τοῦ ὀρνέου καὶ τὰ καταδυόμενα εἰς ὄρωπας, ἰυγᾶσθαι καλοῦσιν. Ϊυζεῖ, κραυγάζει βοᾷ φωνεῖ. Ϊυρκοῦ, αἶγες ἄγριαι ὑσιχίδες. Ϊυχμῶ, υχμῷ. ἰαχῇ φωνῇ. Ϊφι, ἰσχυρῶς. μεγάλως.

Φθέμη, ἀναθήκη. ἰσχυρὰ μεγάλη. Ϊχυρόψυχος ἀνδρεία. Ϊφι, ἰσχυρῶς. Ϊφια, μεγάλα μῆλα ἰσχυρά. ἀφ' οὗ ἴσασι σφοδρῶς ἢ σκιρτᾶν. Ϊφίαλος, ὁ ἐφιάλτης. Ϊφιανάασαν, οἱ νεώτοροι, ταύτην ἰφιγένειαν λέγουσιν. Ϊφιάσαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ϊφιγένεια. ἡ ἀρτεμις.

Φικρατῆρος, ὑποδήματος εἶδος. Ϊφικλος, δυσχερής. Ϊφὶν, καλήν. Ϊφιντᾶν, κρυφὰ λαλοῦσιν αἰνιγματωδῶς. Ϊφλον, λιπαρόν.

Φις, ταχύς. Ϊφίσιος, ἥρως τὶς ἀθηναῖος ἀφ' οὗ καὶ δῆμος ἰφισιάδαι. Ϊφίτην, ἀγνίτην.

Φλημα, ζαῦμα. Ϊφια, ἡλυκρινὶς αὐθος, οἷοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ, αὐθη, ἀγριατῶν ἀπειρομένων. Ϊφανακὰ, ἐπιθυμεῖ.

Φανάαν ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι θέλειν ἢ δεῖσθαι.

Φανόων, ἀσθμαίνων. πνευστιῶν. ἐπιθυμῶν γλιχόμενος. Ϊφανῶν, ἐπιθυμῶν. Ϊφανῶσα, ἐπιθυμοῦσα. Ϊφανῶ, ἐπιθυμῶ. Ϊφευᾶται, ἁλιεύει. Ϊφευοβολὸς, ἁλιεύς. Ϊφευάα, ἰχθύας ἁλιεύει. Ϊφευοφόφον ἰχθύων, ἰχθὺς ἔχον.

Φυόκοκρον, τείαναν. Ϊφευολκὸς, ἁλιεύς.

Φυόνδρου, ἰχθυατωγοί. Ϊφυοπέτης, ἑαφέρα.

Φθῦς, ἀπήκοι τὰ ἰχθυοπωλεῖα οὕτως ἔλεγον.

Φθον, ἄστρον ἐγχειρίδιον ξυλοφάνιον. Ϊφλα, κίχλα. Ϊφάλη, ἢ πάρυος ἐσθυασμένος ἰχθὺς, ἢ κίχλη ὃ ὄρνεον. Ϊχματα, ἰχνία. Ϊχνια, ὑποδήματα σημεῖα. Ϊχᾶται, ἰχνοσκοπεῖ.

Φαίνη, χώραν πὼ μακεδονίαν οὕθα ὁ μαντεῖον ὁ ἀφλλων κατέχει, καὶ τιμᾶται. Ϊχέμη, θέμις.

Φυβέι, βρύουσα ζητεῖ. Ϊχυβοταὶ, οἱ νῦν ἰχυβόμονδοι λεγόμενοι. Ϊχνηλατῆσαι, ἐκ τῶν ἰχνῶν ζητῆσαι. τινά. φυλαφῆσαι ἢ τὰ ἴχνη ἐλάσαι.

Φπος, ὅπου οἱ λίθοι τείβονται. ἀκόνη.

Ϊχως,

χος, σημεῖον ποδὸς τύπος. Ϲι῾χὼρ, αἷμα μετασυμ
βεβηκὸς ἔμπυον σηπεδόνα. Ϲι῾ψ. εἶδος σκώληκος
κρεατοφάγου. Ϲι῾ψαι, φθεῖραι ϲλάψαι.
ψαντο, ἔβλαψαν ἐμίσησαν. Ϲι῾ψαο, κατέβλαψας
ἔφθειρας. Ϲι῾ψαο, ὠδύνησας, καὶ τὰ ὅμοια.
ψεται, βλάψει. κακώσει. ὀχλήσει. καὶ τὰ ὅμοια.
ψεται, βλάψει. Ϲι῾ψόμενον, φθίνοντα.
ψὸν, πνεῦσον, δούλειον. Ϲι῾ψαο, ἔβλαψας.
ψον, δεσμωτήριον. Ϲι῾ω. σὺν οἱ μὲν πάντες ἰῷ σὺν
ἴματι καὶ τῷ βέλει, ἰάω δὲ βαλίζω. Ϲι῾ὼ, ἡ δύνα
μις βοός. Ϲι῾ώγα, ἔτι γε βοιωτοί. Ϲι῾ωγὴ, σκέ-
πη ἡσυχία. φωνή. πνοὴ, βοή, αὐλακὸς κατατωγὴ, ἃ
δεινὰ βορέω ὑπ῾ἰωγῆ ἀρίσταρχος σκέπη. Ϲι῾ωμὸς, βό
ρυβος. Ϲι῾ωῖ, βέλει. Ϲι῾ωὴ, ἀποφορὰ πνοή.
φωνή. αὐγή. ψυχή. κατάπνοος. ὁρμή. κραύγη.
ῷ ἴματι, σὺν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ϲι῾ωθεὶς, ὀξωθεὶς.
ώθη ὠξώθη ἐχολώθη. Ϲι῾ωκὴ, λίξις ὁρμή.
ωκὰς. ὁρμάς. ἐλίξασα. Ϲι῾ὸκαλλιβύεσα ἐκαλεῖ
το, ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς.
ωκὼν, πολέμου ἐπιφορά. καὶ παλινλίωκον βοῶν,
πάλεμον. Ϲι῾ωκὴ, λίωξις μάχη βοή. Ϲι῾ωκαί.
λώξεις. ὁρμαί. Ϲι῾ῶλικα, αὔλακα. Ϲι῾ωλικὸς,
πόλις Θεσσαλίας. Ϲι῾ωλον, μέλαν. Ϲι῾ωλία,
φήμη, δειλή. Ϲι῾ωμεν, βαλίσωμεν, πορευθῶ-
μεν. ἐλθωμεν. Ϲι῾ῶ ἐμῷ, τῷ ἐμῷ θέλει.
ὼν πορευόμενος, βαλίσας. σωτόνως ἐλθών.
ωνες, Ἀθηναῖοι, οἱ Ἴωνος ὑπὸ Ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐ
τῶν, οὕτοι καὶ τοὺς θρᾷκας καὶ ἀχαιοὺς νῦ βοιωτοὺς
ἕλληνας, ζήτει ὅπισθεν. Ϲι῾ωνιὰ, ὡς πόρρω σω-
νιὰ λέγεται ὅπου τὰ ῥόδα φύονται, ὅτως καὶ ἰωνιὰ
ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ ὄνομα ὄρνιθος. Ϲι῾ωνίδης,
ὑπὸ δήμου, εἰσὶ γοῦν τινὸς ἰωνίδαι φυλῆς αἰγιῶδος.
ωνίδος, ἑλληνικῆς. Ϲι῾ωνικὸν, φυσφόρον, ἢ ἐοικὸς τῷ
κατάγοτος καὶ ἡλυκοῦ, ἐοικὸς τούτου γὰρ ἐκ *αμν
δωῶτο οἱ ἶνοι. Ϲι῾ωνὸς, ἰχθὺς πιός. Ϲι῾ώνιος,
πέλαγος, ὁ ἀόριστον. Ϲι῾ωξις, λίωξις. Ϲι῾ωπ,
λύθρο λυθρί. Ϲι῾ωπάτρη, τὰ σὺν ὅσις ἱματίοιςση-
μεῖα λάκωνες. Ϲι῾ῶρος, ὁ ὁρμὴν χωρίον καὶ ὁ ὅ
ρος καὶ οἶκος καὶ ὁ τοῦχος, φύλαξ. Ϲι῾ῶτα, τὸ σοι
χεῖον κεφαλὴ καὶ γράμμα. Ϲι῾ωχμὸς, μάχη λίω
ξις διωγμός. θόρυβος. ὁρμὴ κοπή. Ϲι῾ωψ, ἰχθὺς
πιὸς παρὰ κωλλιμάχῳ. Ϲι῾ῶ, θεράπευε, ἰάσθυε.
ὼ, χάεις ἢ ἐχαρίσατο. Ϲι῾ωαθὰμ, ἰαὼ, σωτέλεια.
ωὴλ, ἀγαπητὸς κυρία ἀρχή. Ϲι῾ωνᾶς, ὄρμενός τις
ὑλίσιος πονηρότατος ἢ περισσὰ προφήτης. παρ᾽ ἑβραί-
οις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Καρτίαο, βάσχαχος. Ϲκαναγαῖ
ον, πορνεῖον. Ϲκλάσεται, ἀρ
χεται συρακούσιοι. Ϲκάωκα, πε
ριδέραια. πλόκια. Ϲκάβαιος,
ἄπλητος, κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν.
καβάλλης, ὀψάτης ἵππος.
κ αβαίλιον, καβάλλης, νῦ ἡ πρώτη τοῦ φικλίνου ζυ
gelych.
δὲ ὁ αἰάκλιτον. Ϲκαβαῖνοι, οἱ τῆς δήμητρος ἱε
ρεῖς ὡς πάρειοι. Ϲκαβάσι, κατάβηθι λάκωνες.
κ ἄββαλεν, κατέβαλε. Ϲκάβλημα, πρίσεωμα λά-
κωνες. Ϲκάββιρα, ἑορτὴ ἀγομένη. Ϲκαβίρ
νους, κατοθίων. Ϲκάβειροι, οἱ ἐρῆνοι, πάνυ δὲ τι
μῶνται οὗτοι σὺν λήμνῳ ὡς θεοὶ, λέγονται δὲ εἶναι ὑ-
φαίστου παῖδες. Ϲκάβειος, νέος, πάρειοι.
κ ἄβηλος, ὁ ἀπεσκολυμμένος ὁ αἰδοῖον, οἱ δὲ ὄνομα
κ ἄβισος, πόλις θράκης, ἡ καὶ γαύγαυρος καὶ ἄπλη-
στος. Ϲκάβηλος, πηλὸς πλεκτός. Ϲκαβλέει,
καταπίνει. Ϲκάβις, σεσωσμένη, κάβις.
κ ἄβλη, μανδάλος τῶν θυρῶν πάρειοι. Ϲκάβος,
μέρος σιτικόν. καὶ οἶνικον, οἱ δὲ σαγήνην. Ϲκαγα-
θῆσαι, νεκροῖς θῦσαι. Ϲκάγη, καθ᾽. Ϲκαγκαί
νει, θάλπει, ξηραίνει. Ϲκάγκανα, ξύλα ξηρὰ ἐλα
φρά. Ϲκαγκάλεα, κατασκευάσματα.
κ ἄγκαλον, παρ᾽ ἰνδοῖς ξύλου δένδρεον καὶ θυμίαμα.
κ ἀγκὲς, πῆχυς. Ϲκαγκομένης, ξηρᾶς τῷ φόβῳ.
κ ἀκύλασ᾽, κνησίδας ἀπολείς. Ϲκάγρα. κατα φυ-
γὰς, σαλμηροί. Ϲκαγρίλαι, χειμβρίναι.
κ ἀγχαλάα. χαίρει. γελᾷ, ἥδεται ἀφ᾽ ὧ σὺν χαλάσμα
τι πρὸ ψυχῆν ἔχειν. Ϲκαγχαμᾶν, χαίρειν, γαυρι
ᾶν. Ϲκαγχαλίζεται, χαίρει ἱλαρύνει.
κ ἄγχαλος, κείνης ὁ ἐὼν τοῖς θύραις σκελοί.
κ ἀγχαλόωσα, χαίρουσα. Ϲκαγχαλῶ, χαλῶμαι
ὑπὸ χαρᾶς αὐξάνομαι. Ϲκαγχαλόων, γελῶν. χαί
ρων. Ϲκαγχαλόωσι χαίρουσι, γελῶσιν.
κ ἄγχαμος, μισθὸς ὑπὸ προπωνιατῶν. Ϲκάγχερ-
μον, ὃ πρὸ λόγχην αὖ ὡς ἔχειν μακεδόνες. Ϲκαγχᾶ
ται, γελᾷ. ἀτάκτως. Ϲκαγχλάζῃ, ἀθρόως γελᾷ.
κ ἀσβαλίων, κωλοβαθρεισής. Ϲκάσβαλοι, κοιλώμα
τα. κωλοβάθραι. Ϲκάσβαμος, τυφλὸς, σαλαμί-
νιοι. Ϲκασδαρὸν, δολερόν. Ϲκασδὲ κατὰ δέ.
κ ἀσ᾽ δέ δορε, κατεπήδησεν. Ϲκασδέκεν, καὶ δή κα᾽.
κ ἀσθιχν, ἡμίεκτον ἢ μέζον, καὶ οἱ τῆς θεοῖς θυόμενοι
αἶγοι, κάσθιχοι. Ϲκασλίαθε, κάθισον.
κ ασλ᾽ ἔσε κατακάθισε. Ϲκασδῦσαι καταδῦσαι.
κ ασθαθέτην, ἐκοιμήθητην. Ϲκασλία, σαλαμί-
νιοι οὐρίαν, ἀπικοὶ δὲ κοιμηθῆναι. Ϲκασλίσκι, σί-
πυα, εἰς ἃ τὰ ἱδρὰ ἐτίθεσαν. καὶ τὰ ἀπλεῖα εἰς ἃ τὰς
ψήφους ἔφερον. Ϲκάσμοι, οἱ πριωνεῖς ὡς ἑλλά-
νικος, ἢ οἱ θηβαῖοι, ἀπὸ κάσμου, πλὴν δὲ νίκιλλο πλὴν κασ
μείαν ἀποδιδόασιν ὑπὸ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, οἱ μὲν
ἐπὶ ἑπτοκλῆς καὶ πολυνίκης μονομαχήσαντες ἀπὸ τὴ
τῆς νίκης ἀμφότεροι ἀπώλοντο, οἱ δὲ ὅτι τῶν ἐπὶ τὰ
ὑπὸ θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων,
οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες ἕλον τὰς θήβας, ὡς
ἔχειν αὐτοῖς ἀλυσιτελῆν. Ϲκάσμος. λόρυ λόφος
ἀπὸ τῆς κρῆτες. Ϲκάσδος, κεράμιον. Ϲκάσθης,
ἀγασμός. Ϲκάσθυσα εἶδος σαφυλῆς.
κ ασρανές. κατωφορές. Ϲκάσρισον κάθισον.
κ ἄσυρος, κάπρος, ἀπορχὴς. Ϲκάφα, καλαμίνθα.
κ ἄειρα, κεφαίνη. Ϲκαμέτην, ἔκαμον. Ϲκέκλεν,
κατεκελεύσθη. Ϲκαθαγίσω. σωτελέσω καὶ καθι-
δρώσω. παρὰ δὲ σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἀντίων ἐπὶ τῷ
μαίνειν. τίτακται. Ϲκαθέλη, καταβάλη.

κ ἀΐσανα, τὰ δὴ καὶ μύλια ξύλα. ☩κἀϑαίρει, καταλαμβάνει. ☩κἀϑαιρεϑήσονται, καταγραφήσονται. ☩κἀϑαίρεσις, καταλυσις, καταγροφή. ☩κἀϑαίρομαι, γῆρας. ἐκδύομαι αἰχύλος. ϑάναι. ☩κἀϑαιρῶν, καϑιστῶν, καταδικάζων οἱ δὲ, μαστιγῶν. ☩κατανύσαι, σωτελέσαι.

κ αθάπαξ, συλλήβδην, παντελῶς. ☩καθάπτεσθαι, λοιδορεῖσθαι, ἐνειλίζειν πραΰνειν, ἐφάπτεσθαι. ἐγκίζειν. ☩καθάπτομαι, πραΰνω, ἐνειλίζω, ἐγκίζω.

κ αθαπτὰ λύδς, ἐπὶ τῶν δυσλύτων τί ἐπιχειρουμένων λύειν. ☩κάθαπτος, τῷ τόνῳ ὡς μόναρχος, λέγει δὲ τὸν καθειμένον καὶ ἐπερράμενον τὰς ὁρᾶς καὶ τοὺς ἰχθεῖς ὀξεσφικωμένους φορεῖν τα. ☩καθαρβυλως, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβύλων. ☩καθαρϑῆναι, μαστιγωϑῆναι. ☩κάθαρμα τὸ χοιρείδιον ᾧ πὶ ἐσίαν ἐκάθαιρον οἱ ταῖς ἐκτροπίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως πδυσίαρχος ἐλέγετο. ☩κάθαρνοι, ἱερεῖς δήμιος ἢ σωροί. ☩καθαροποιεῖ, συείρει.

κ αθαρίζων, κομψεύομενος. ☩καθαρῶς, σαφῶς ἀκριβῶς. ☩καθαῦσαι, ἀφανίσαι. ☩κάϑε, ἐπίδος. ☩καθ' ἑαυτὸν, αὐτὸς δ' ἑαυτῷ. ☩καθεδεῖται, κάϑηται. ☩καθεδοῦμαι, καϑεδήσομαι.

κ αθεδωῦται, καϑεδήσονται. ☩καθέδρα, δυσία. ἀδώνιδος. ☩καθέδραι, πένθους ἡμέραι, ὡδὶ τετελευτηκότι. ☩καθέζεσθαι, ἱδρωϑῆναι καὶ διακῆσαι. ☩καθειργμένος, καϑειλημένος. ☩καθήκει, πρέπει ἢ ἔχασιν. ☩καθήκου, καϑήψω ὕβρισας.

κ αθέκοντες, καθάψαντες. ☩καθεῖκται, παρέγκυνε το. ☩καθείλασ', καϑέλυσας, ἀπέκτεινασ' κατέβαλες. ☩καθειμένον, κατῳρχούμενον κεχαλασμένον. ☩καθιμήσαντες, καθέντες. ☩καθεῖναι, κάτω ἀπολῦσαι. ☩*καθειζόμενον, καθαψάμενον. ☩καθῆπται, καϑήψατο. ☩καθειργμένος, ἐγκεκλεισμένος. ☩καθείργνυται, συγκλείεται.

κ αθαρκται, ἠσφάλισαι. ☩καθείρκτω, πεφυλακίαθω παρὰ πὶ εἱρκτήν. ☩καθέδον, εἶδος φιλήματος. ☩καθεκτὸν, ἐφικτὸν, καταληπτόν.

κ αθελεῖν, συλλύω, ἐδύνασϑαι ἀϑετεῖν καὶ πὶ συλλύω κατάγειν. ☩καθελεῖς, κατονήσεις. ☩καθέλκει, καταβάλλῃ. ☩καθέλκομαι, παρασύρομαι. ☩καθεύδος, κατακαλάσανδος. ☩κάθεμα, ὁ κατὰ σήϑους ὅρμος. ☩καθέμενο, χαλάσαι.

κ αθέξῃ, κρατήσει. ☩καθέξομαι, αὐέχομαι. αὐέξομαι.

κ άθδυ, χάλασον. ☩καθεσάμενος, χαλάσας.

κ άθεσαν, κατέϑεσαν. ☩κάθεσιν, κατακωλὴν οἴκησιν.

κ αθεσηκότος, παρεσηκότος. ☩καθέσηκεν, ἔσην.

κ αθεσὸς, παρασὸς αὐτόθεν ὑπάρχων, μόλιβδος.

κ άτθετο, κατέθετο. ☩καθύδειν, κοιμᾶσθαι ὑπνῶν.

κ αθηγεμὼν, ὁ δηγὸς διδάσκαλος. ☩καθ' ὕδυ πάσϑειαν, πὶ σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. ☩καθῆκαν, κατέβαλαν. ἐχάλασεν· ἐνέβαλον. ☩καθήκοντα, προσήκοντα. ἀκόλουθα. ἁρμόζοντα. ☩καθήκοντο, κατεβάλοντο. ☩καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως. προσηκόντως. ☩καθήκουσιν, ἁρμόττουσι. ☩καθήμενον, τὸ κοῖλον καὶ ὁ μαλὸν χωρίον καὶ πελίον. ☩καθήλωσε, τοῖς ἥλοις ἐσφιγξεν.

κ αθημῶσι, καϑήνεικεν ἢ κατήντλησε. ☩καθήπτετο, ὕβριζεν, ὠνείδιζεν. ☩καθαιρῶν, καταγρέφων. ☩κάθισον, καθέζου. ☩καθῆσο, ἐκαθέζετο. ☩καθιγμένον, κατελϑόντα, καταντήσαντα φθάσαντα ἢ καταγνόμενον. ☩κάθιδοι ὑδρίαι ἀρκάδες. ☩κάθιδρος, κεκμηκώς. ☩καθιδρύσαι, καϑιδρῶσαι. σῆσαι. ☩καθιέμενον, κεχαλασμένον. ☩καθιόντος, καταχαλῶντος.

κ αθιδροῖ, θεῷ αὐατίθησι. ☩καθιζόμενον, καθαψάμενον. ☩καθέλοιμι, ἀπολύω. ☩καθικέσθαι, ἐφάψασθαι τύχαι. ☩καθικεῖσθαι, καθάπτεσθαι· καταβαίνειν. ☩καθικομοῦσις, ἐλϑοῦσι.

κ αθίκοντο, καθήψαντο ἐχάλασαν. ☩καθιλύσας, ἀθροίσας. ☩καθιμᾶ, καϑίησι, χαλᾷ. ☩καθιμάσθω, καϑισάσθω. ☩καθιμονδύᾳ, καϑίησι.

κ αθιμῶσι, χαλῶσιν. ☩καθίζεσθε. καϑάψασθε κρατήσατε. ☩κάθιζον, κάθισον. ☩καθίπταται, ἐπάνω πέτεται. ☩καθίπταξις, σωμπῆς ὄνομα παρὰ λακεδαιμονίοις. ☩κάθισαν, καϑίδρυσαν.

κ αθίσατο, ἱδρύσατο. ☩καθίσα, σῆσαι ποίησον.

κ αθιστῶ, λέγκνυμι. ποιῶ. ☩καθοδοῖς, ἀπωγαῖς, κύκλοις. ☩καθολικὰ, συγκενικά. λάκωνες.

κ άθομον, κατὰ τὸ αὐτό. ☩κάθομον, κατὰ λόγον καθ' ὅμοιον, καθ' ὁδὸν πὶ προσήκουσαν. ☩καθοπλύει, καθορᾷ. ☩κάθοπτρον, ἀόρατον.

κ αθρείζῃ, ὁρείζῃ. ☩κάθορμα, τὰ σόρματα πδυθέματα ἀρραβωνιακὰ ἢ κόσμια πδυφαχήλια. ☩κάθος, σωυείς. ☩καθωσωμένος, αὐακείμενος.

κ αθ' ὅσον, ὅσον. ☩καθ' ὅσον δίον τε. καϑόσον δυνατόν ἐστιν. ☩καθουφλῶ, ἀλῶπεκα. ☩καθίεμεν, ἐβέβετο. ☩καθυλομανούντων, ὕλην ἐχόντων πολλήν. ☩καθ' ὕπαρ, κατ' ὄναρ. ☩καθυπερβολίνδος, ὑπερβαλλόντως. ☩καθύπερθεν, ἄνωθεν ὑπεράνωθεν. ☩καθυπερτέρους, πλεονεκτοῦντας.

κ αθυπεχνέῖτο, ὡμολογεῖτο. ☩καθυφαίνειν, ὑφαίνειν ὑποχωρεῖν. καϑυποβάλλειν. ☩καθυφικάμην, ἀφῆκα. εἶασα. ☩καθυφῆκεν, ὑπέδωκεν.

κ αθυφὴς, προσὼς καταλίπης. ☩καθωμηρυμένα, καθ' ὅμηρον εἰρημένα. ☩καθ' ὥραν, ὑπαίσιν ὥρας κατὰ καιρόν. ☩καθὼς, ὥσπερ καθάπερ.

κ αθωσώσω, κατέλυσεν. κατύθυσεν δύει πίδης μελεάγρῳ. ☩καὶ ἄλλως καὶ αὖθις τούτων. ☩καίεντο, ἐκαίοντο. ☩καίατα, ὀρύγματα, ἢ τὰ λάκκοσεισμῶν καταῤῥαγέντα χωρία. ☩καὶ αὖϑις. νῦ αὖϑις καὶ πάλιν. ☩καὶ αὐτῷ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ.

κ αὶ ἀχνύμενοί περ, κοδιλυπούμενοι. ☩καὶ γαῦρ ἄρ, καὶ γαῦρ δή. ☩καὶ δή, ὡδὶ τὸ ἤδη. ☩καὶ γαῦρε, τοι γαροῦν. ☩καὶ δήμοι. καὶ δὴ ἐμοί.

κ αίε, καὶ αὐτόν. ☩καὶ αὐτοῖ καὶ ἐν τῇ μάχῃ.

κ αὶ ἐπεσήεισας, ὠρμήθης ἢ ἐπεσήεισασ'. ☩καιέτα. καλαμίνδη. βοιωτί. ☩καὶ ἤφησι, καθὼς λέγει.

κ αικάσαι, καταγελάσαι. ☩καικίνης, ὁ καικίασ' ἄνεμος ἀφ' τοῦ καύκασου ποταμοῦ. ☩καὶ κλάει. καπάζῃ. ☩καικύλην, πὶ κεφαλήν. ☩καΐϊν, κτῆσις, καὶ λεπτωῶ πωτείνω. ☩καίλους, οὐρανοὺς ῥωμαῖοι καὶ μάλα. καὶ λίαν. καὶ πάνυ.

καὶ

κ αὶ μάλα δικαίως, καὶ πάνυ εἰκότως. ¶ καὶ μάλα αὐλίκη, δικαίως. ¶ καὶ μὲν δή, καὶ δὴ ἐμοῦ.
κ αὶ μέντοι καὶ ἔτι καὶ μήν. ¶ καὶ μὲν τῶν, καὶ τούτων μέν. ¶ καίμε πρὸς μῦθον ἔειπε, καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ. ¶ καὶ μὲν καὶ ἔτι. ¶ καίγε καίτοι, ¶ καίμεν, καὶ πρὸς αὐτήν. ¶ καίνῃ, φονεύει. ἐκτείνει. ¶ καινία, νίκη. καινίσαι, καινῶ χρῆσαι καὶ ἐγκαινίσαι. ¶ καινίτα, ἀδελφή.
κ αινίτας, ἀδελφὸς ἢ ἀδελφάς. ¶ καινὸς, νέος νεκρός.
κ ενοτάφια. νεκροτάφια. ¶ καινοτομῆσαι, καινὸν ποιῆ
κ αινοτομεῖν, καίνειν λατομεῖν. τέμνειν. ¶ καιν (σαι. νεωτερικὰ, νέα πράγματα βραδύμηνον. ¶ καὶ νύκε, καὶ αὖ. ¶ καὶ νύκε, καὶ δὴ αὖ. ¶ καίνυσθαι. νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι. κινδύνευσθαι. μερεῖν. ἀγρόν.
κ αινυμένα, διαφθείρουσα. ¶ καίνυται, νικᾷ προφέρει. ¶ καινύπω, νικάπω. ¶ καιόντων, καὶ ἔπεσαν. ¶ καὶ οὐδεφώνησεν, οὐδὲ φθεγξε. ¶ καὶ φλλόν, καὶ πάνυ. ¶ καιποτέοι. καὶ ποτέσοι.
κ αίπετος, ἀξίνη. ¶ καὶ προκατόδη, αὐτὴ ἔ ἄφνω.
κ αὶ ῥὰ, καὶ δὴ αὐτάρ. ¶ καίῥ ἐπεισακμήν. καὶ δὴ ἐπελθοῦσα. ¶ καίραμα, μῆρος νεὸς, ἢ ἀμφίεσμα.
κ αιράλιοι, οἱ κυνόσποι ἀπὸ ποταμοῦ. ¶ καιρατιοῦσι, τοῖς κέρασιν βλήξουσι. ¶ καιρίαι. τὰ μὲν τὰ λεπτὰ βέβαια ὠφέλιμα ἢ ἐπικίνδυνα θανάσιμα ἢ ἐπιτήδεια. ¶ καιροθέουσι, κραδοῦσι, προδέχουσιν.
κ αιρὸς. χρόνος ἢ τόπος. καίριος, ἢ ὁ τῶν ἑπτὰ ἀριθμός.
κ αιροσέων, μεμετωμένων. καίρον δὲ τὸν μέδον φασὶν οἱ δὲ τὰς παρειὰς τῶν ἀμπελώνων, οἱ δὲ, οὓς καιρωμένων, τουτέστιν οὐ διαφασμένων, καιρώματα γὰρ τὰ διαχωρίσματα τῶν σημάνων βλέγματα. ¶ καιρότορον, σκωρότορον ἀχρεῖον. ¶ καιρῶ, ῥοπάλω.
κ αίρωσιν, τὸ σήμονος τοὺς σκοινοδέσμους. ¶ καιροσσίδες, δρεπανίδες, ὑφασσίδες. ¶ καιροφυλακῆσαι, καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ¶ καισάραι. σφενδόνας. ¶ καίσ ἐκπρώπιον, ὀρέπανον, ξυροκόπιον.
κ αὶ συμβιβάσεις, καὶ διδάξεις. ¶ καὶ σφῶϊν. καὶ αὐτοῖς ¶ καίτοιγε, καὶ τοὺς, εἰς ὄρνις ἢ τοὺς εἰς τείτην. ¶ καίζεαι, ὁ βλαισύρεις καὶ, οἱ δὲ κυρτίας.
κ αὶ χρσὶ, καὶ ὄρνισι. καὶ ὡς, καὶ ὅμως.
κ ακὴ, κακία ἢ ὄρνεον. ¶ κάκαιοι, βολβοί.
κ άκαλα, τείχη. αἰχύλος νιόβη. ¶ κακαλὶς, νάρκισσος. ¶ κακὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο.
κ ακαυσρέσαι, ἐκδὴ κακὰ δυσάμενος. ¶ κάκασ, ἐπιβάθρας τοὺς, τῆς κακίας ἐκβρέτας ἐπιβεβικότας. ¶ κακκειόντες, κατακοιμισόμενοι.
κ ακέφατον, ἄδοξον, δυσκλεᾶ. ¶ κακεσσῶ, κακὴν κατάστασιν, ἢ ἀπραγίαν. ¶ κακή. πελιά. ἢ κακία, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακίης. κακουκίασ. ¶ κακήγορος, κακῶς λέγων κακολόγος. ¶ κακίῃ κακολογεῖ.
κ ακὴ κόνις, κακὸς ὄλεθρος. ¶ κακιζόμενος, τα πενούμενος. ¶ κακιβὰ, λιμηρά. ¶ κακιδὴς ἄζοφος, ἄμπελος. ¶ κακιδὲς, χαλεπὸν λιμηρές.
κ ακίμνον, δν ἀτυχῆ. ¶ κάκιον, δυτελέστερον.
κ ακιῶσαι ὁροῦ ἀρχόμενα λάκωνοβ. ¶ κακάβα, πρόδιξ, κακκάβη κρίκος ἢ χύτρα, ὧν ἡμεῖς κάκκαβον. ¶ κάκκαβος, ἢ λοπὰς, ἢ πρόδιξ. ¶ κακκάζειν, τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγομένας ἀτπηοί. ¶ κακάλεα, κατακεκαυμένα. ¶ κακκεῖαι, κατακαῦσαι. κοιμηθῆναι. ¶ κακκείοντες, κοιμηθέντες κοιμισόμενοι. ¶ κακκεῖναι, κατακήλαι πάφλοι. ¶ κάκκαλον, κάταξον. ¶ κάκκι, κόπρος ἢ κάθευδεν λάκωνες. ¶ κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος. ¶ κακκώνιον, σκαφίον. ¶ κακκοῤῥαφίησι. κακομηχανίαις. ¶ κακόβασ, ἐκδὲ κακῶ ἢ βῶν.
κ ακκοδαιμονίαι, ἀτυχίαι. ¶ κακκοδαίμων, ὀθεῷ ἐπαχθής. ¶ κακκοδεκτεύουσα. κακῶς δεχομένη.
κ ακκοδιάβολος, κακοηκονόμος. λάκωνες. ¶ κακκοῤῥός. ὁ τὰ κακὰ βραζόμενος. ¶ κακκοέμοναβ, ῥᾳκαρδύτους. ¶ κακκοηθίασ, κακοζοπίασ.
κ ακοὶ, ἄνανδροι. δειλοί. δυσχεῖς. κακοδαίμονες.
κ ακόκνημος, κακόφθαρτος κακόστιτος. ¶ κακοτρὴς, κακοθάπτων. ¶ κακολὴ, κακοδέρκη. ¶ κακομήτης, κακόβουλος. ¶ κακομήχανος, κακόβακλος.
κ ακόνοια, ὕβρις. ¶ κάκονος, κακονοῶν. ¶ κακοπινής. κακὸς. μεθυσής. ¶ κάκονες, κακὸς ἄλεθρος.
κ ακοπάθια, μοχθηρία. ¶ κακοπράγμων, πανοῦργος. ¶ κακοπραγοῦς, κακοβρόους. ¶ κακόραβ, καταπήλαβ παρὰ βύβλω. ¶ κάκόρθαζε, ἀπεχώρει. ¶ κακοῤῥαφίαβ κακοσωθεσίαβ. κακοβουλίαβ. ¶ κακοῤῥαφίη, κακομηχανία κακοβουλία κακουργία. ¶ κακοῤῥαφέαβ, κακοποιούς κακοπράγμοναβ. ¶ κακοῤῥοθεῖ. κακολογεῖ λοιδορεῖ ὑβρίζει. ¶ κακός. λελὸς δεινός. πονηρός. ¶ κακοσόμενος, δεινῶς ἐμβλεπόμενος. ¶ κακοχόλου, κακοῦ κατὰ πὼ χολήν. ¶ κακότατος, κακότητος.
κ ακότης, κάκωσις βλάβη. ¶ κάκουλοι, κακοὶ σκληροὶ κύαμοι. ¶ κακουργεῖ, κακὰ βράζεται.
κ ακοῦργος, δόλιος κακὰ βραζόμενος. ¶ κακοήθης, κακότροπος. ¶ κακουχία· ἀθυμία. ἀμέλεια. ἀθεραπευσία. ¶ κακόχαρτος, ὁ κακοῖς χαίρων. ¶ κάκτανε, φόνευε. ἄνελε. κατάκτεινε. ¶ κάκτος, ἄκανθα. ὑφῆς ἐαν βλιγὴ νεβρὸς ἀχρεῖαι ἴχῃ τὰ ἐσᾶ εἰς αὐλούς. ¶ κάκτων, κακεῖ ἐκ ζύπων. ¶ κακυκία, ὀφοφαγία. ¶ κακῶσαι, ὀφοφαγῆσαι. ¶ κακύῃ, κακώσει. ¶ κακχαλίαι, ἰχνόφωνοι. ¶ κακχάζει, ἀτάκτως γελᾶ ἀσμένως, ἀθρόως ἀπαδύτους.
κ άκχαρτος, κατάχαρτον. ¶ κάκχωρεῖ, σραπετεύει κακουργεῖ. ¶ κακχήτορον, χεῖρον. ¶ κακῶς. ἀλλοῦς. ¶ κακὸν δὲ φόρτορον εἴη, ἤγουν τῶν κακῶν, ὃ κρεῖττον. ¶ κακῶς, δεινῶς, ταπεινῶς. ¶ κάκωσις, ταπείνωσις, δείνωσις. ¶ καλὰ, ὀξυτόνως ὃ σύνηθες, καὶ αὐτὴ ἐπῤῥήματος τὸ καλῶς. παροξυτόνως δὲ τὰ ξύλα. ¶ καλαβὶς, ὃ βδελυττᾶν τὰ ἰχθύα καλαβοῦσθαι, σὺν τῷ τῆς δρεπανίδος ἰδρῶ ἀρτέμωνος, ἀδόμενοι ὕμνοι. ¶ καλαβείαν, πὼ μεσαπίων χώραν ἰόντων. ¶ καλαβειωθείησαν, κλυναθείησαν.
κ αλαβρὸς, βάρβαρος. ¶ καλαβὰς, καλαβώτης.
κ αλαβύσας, τοὺς κωλώτας, ἀργεῖοι. ¶ καλαλία ῥυκάνη. ¶ καλαλαβώτης, ἰχθὺς, ὃ ὁς καὶ σαῦρος.
κ αλάδη. * πατατεῖς, καλὰ λαλεῖς. ¶ καλάζῃ. ἐπικῶται ἀχαιοί. ¶ κάλαθα, λάλαβοι, οἱ δὲ αὖ δη.
κ αλάθωρβα, παροιμία. ¶ καλαδηφόροι, οἱ τὰ μα-

γειρικὰ φέροντες. ¶ καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως
καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ. ¶ κάλαθος,
ποτήριον ὁ καὶ ψυκτὴρ καὶ τὰ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον
μέρη· καὶ ἀπεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον καὶ γυναικεῖ
ον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν. ¶ κάλαϊς, τὸ ἱστίον καὶ
ὄνομα κύριον. ¶ κάλαμα, ὄγκος· ἰχθῦς. ¶ καλα-
μαία, εἶδος ἀκρίδος ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. ¶ καλα
μᾶται, τρυγᾶ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν. ¶ κα-
λάμη, τὸ τέλος φέρειν τοὺς παροίκους. δηλοῖ δὲ ὥς-
τινες, καὶ ἄκαρπον ἡλικίαν· ἄλλοι ὑπὲρ τῆς συπενεί-
ας τοῦ σώματος ἄλλοι τί λείψανον· ἔστι γὰρ καλάμη κυ
ρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀλοητῶν λεί
ψανα· ἐξ ὧν περισσευμάτων ἔστι γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρ
πός. ¶ καλαμητρίδες, αἱ τὰ δράγματα συλλέγου
σαι. ¶ καλάμια, τὰ στελέχια. ¶ καλαμίνδαρ,
πλάτανος ἡδονιεῖς. ¶ καλαμίνθη· πρὸς ὁμοίαν ἡδυό
σμῳ. ¶ καλαμὶς, κοσμαρίον τι περὶ τοὺς πλοκά
μους· ἔνιοι σύριγγα· ἄλλοι χρυσοῦν περιτραχήλιον καὶ
γραφείων θήκην καὶ τὸν τοῦ γάλακτος ταρσὸν, καὶ ὁ
ἁλιευτικὸς κάλαμος· κερωνῆτρ δὲ, τοὺς μικροὺς τέτ
τιγας, καλαμίνδας καλοῦσι. ¶ καλαμίτης, ἥρως
τῷ ἡλισίῳ πλησίον. ¶ κάλαμος· ὄροφος κῶοι· καὶ τὸ
ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἠχεῖον· καὶ τοῦ σίτου ὁ καυ-
λὸς καὶ αὐλός. ¶ καλαμοτύπος ἰξευτὴς λάκωνες·
κ αλαμάσμενον, καλαμᾶσθαι λέγουσιν ὅταν ἐκ τῶν τετρυ
γημένων ἀπολείμματά τινα συνάσωσιν ἢ στάχυας·
κ αλαμῶται, εἶδος ἐσχάρας. ¶ καλαοιδία, ἀσὼν ἐπιτε
λούμενος ἀρτέμιδι παρὰ λάκωσιν. ¶ κάλαον, κα-
λὸν ὑποπόδιον. ¶ κάλοι, σχοῖνοι. ¶ καλαρῖνες,
ὀχετοὶ λάκωνες. ¶ καλαῤῥυσαὶ, τάφροι, ἀμερίας.
κ αλάσιρις, χιτὼν, πλατύσιμος ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππι
κὸς χιτών· ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον· ἰσχνὸν
ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ¶ καλασίριτα,
τὰ λοχία ἃ καλοῦσιν ὦας. ¶ καλαυνεῖ, τρυφᾶ ἐμπί
πλαται. ¶ καλαυρεῖ, τρυφᾶ. ¶ καλαυρόφις,
βακτηριοφόρος. ¶ καλαυρόπα, ποιμενικὴν ῥάβδον
καὶ βουκολικήν. ¶ καλαύροπον, ξύλον ᾧ τοὺς βό
ας βάλλουσιν. ¶ καλάβρωψ, ποιμενική. ¶ κάλα
φος, ἀσκάλαφος μαγνήτης. ¶ καλεόιμην, κληθείην.
κ άλεον, ἐκάλουν. ¶ καλέοντι, καλοῦτι. ¶ καλεὸς,
ὄνομα καὶ μοιχός. ¶ καλεσαμένη, καλέσασα.
κ αλέεσθαι, εὔχεσθαι καλέσασθαι. ¶ καλέσατο, ἐκά
λεσεν· ἀνέλαβεν ἐκλεποψυχίας. ¶ καλεύειν, λιθο
βολεῖν. ¶ καλέχες, κατέκεισο· πάφιοι. ¶ κάλη-
βος, ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον. ¶ καλημνεῖ, κα-
λεῖ σαφῶς. ¶ καλήν τ' ἐπικάστην· ἣν οἱ μεθ' ὅμηρον, ἰο
κάστην καλοῦσιν. ¶ καλήτωρ, ἰδαῖος κήρυξ. ¶ κα-
λιαὶ, νοσσιαὶ ἐκ ξύλων καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀ-
γάλματα εἰδώλων δηλοῖ δὲ καὶ σκηνὴν οἰκείαν κυρίως
νοσσιὰν ἐκ ξύλων. ¶ καλλιγύναικα, καλὰς γυναῖκας
φέρουσαν. ¶ καλίδια, ἔντερα κύπριοι. ¶ καλι-
δύη, περιβόλαιον βαρβαρικόν. ¶ καλλιεργεῖν,
καλῶς τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι. ¶ καλίζωνοι, ἀπὸ μέ
ρους καλιὴν τὸν οἶκον· κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον.
κάλα γὰρ τὰ ξύλα. ¶ κάλιθος, οἶνος· ἀμερίας.
κ άλικον, βόθρον. ¶ κάλινα, ξύλινα. ¶ καλινδεῖ-
σθαι, κυλίεσθαι. ¶ καλινοὶ, δοκίδες. ¶ καλιοὶ τὰ
εὐτελῆ οἰκήματα. ¶ κάλιον, κυναρίον· βακτηρί-
διον. ¶ κάλιος, τὸ δεσμωτήριον, καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο·
καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια. ¶ καλὶς,
σκέπαρνον. ¶ καλιστρεῖν, καλεῖν. ¶ καλίομαι, κυ
λύομαι. ¶ καλιῶσαι, πράξαι πατάξαι. ¶ καλ
χαίνεται, φροντίζει ταράττεται. ¶ καλλα ἢ καύ-
να κάλαμος. ¶ κάλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων, πώ-
γωνες, καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα· ἔνιοι δὲ τὰ ποι-
κίλα· καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλαϊνόν· τίθεται
δὲ καὶ ὑπὲρ μύρου· καλλαί· τὰ βαπτὰ ἔρια. ¶ καλλαΐς
γένος ἰθαγενῶν. ¶ καλλαροὶ, βάρβαροι. ¶ κάλ
λειπε, κατέλλιπε. ¶ κάλλει, τῷ μύρῳ τῷ τῆς ἀφρο
δίτης. ¶ κάλλειπον, κατέλειπον. ¶ καλλιάνθη,
πορφυρᾶ. ¶ καλλήϊδος, ἀνθούσμιον πρὸς βαφὴν
ἁρμόζον. ¶ καλλιρόη, κρήνη. ¶ κάλλης, καρπί-
μου. ¶ καλλίαρ, πίθηκος· παρὰ λάκωσι. ¶ καλ
λίαρος πόλις. ¶ καλλιβάντες, ὅμοια σμηλίοις καὶ
ψαλίσιν ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἄν-
θη ἢ γένος ὀρχήσεως ἀσχημόνως τῶν ἰσχίων κρατουμέ-
νων. ¶ καλλιγένειαν, ἀλλὰ τὴν δήμητραν γῆν· οὐδεὶς
γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν· οἱ μὲν, τροφὸς
αὐτῆς, οἱ δὲ γερίαν, οἱ δὲ ἀκόλουθον. ¶ καλλιέπεια,
καλλιλεξία. ¶ καλλιδώρα· καλλιονύμφη. ¶ καλ
λιερεῖν, θύειν, ἱερουργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν.
κ αλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. ¶ καλλικόμων,
εὐπρεπῶν. ¶ καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.
κ αλλίκριτα, χελώνην, οἱ δὲ φώκην. ¶ κάλλιμος,
κάλλιστος, ἢ λύρας τὸ ἠχεῖον, οἱ δὲ κάλαμος. ¶ καλ
λίνικος, ὄνομα κύριον καὶ εἶδος ὀρχήσεως ὑπὲρ τῇ τοῦ
κερβέρου ἀναστωγῇ, ἢ νικητής. ¶ καλλινοτάτη, κρή
νη καλῶς ῥέουσα. ¶ καλλιπάρηος, καλὰς παρειὰς
ἔχουσα· εὐπρεπής. ¶ καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον.
κ αλλίπυργον, καλὰ τείχη ἔχουσα. ¶ καλλιπόρε, ἱπ
πικώτατε. ¶ καλλιρόη, κρήνη. ¶ καλλιρόοιο, κα-
λῶς ῥέοντος. ¶ καλλίστη, ἡ θήρα τὸ πρότερον, καὶ
ἡ ἐν ᾧ κεραμεικῷ ἱερουμένη ἑκάτη ἣν ἔνιοι ἄρτεμιν λέ
γουσιν. ¶ καλλιστρεῖν, καλεῖν. ¶ καλλιστὼ, γυναι-
κεία θεὸς ἐρωτική· διὰ τὸ κάλλος κληθεῖσα οὕτω.
κ αλλίσφυρος, καλὴ ἀπὸ μέρους εὔρυθμος. ¶ καλλι-
τόκου, καλῶς τεκούσης εὐτόκου. ¶ καλλιφθεγγεῖς,
λαμπροί. ¶ καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός· εἶχε γὰρ τὸ νό
μισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην. ¶ καλλίχωρον
ἐν κνωσσῷ τοῦ ἀδριανοῦ τόπῳ. ¶ κάλλειψιν, κατά
λειψιν. ¶ καλλιώνυμος· εἶδος ἰχθύος· μεταφέρον-
τες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ὑπὲρ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον
ἀνδρός τε καὶ γυναικός. ¶ κάλλος, τὸ τῆς ἀφροδί
της μύρον. ¶ καλλείμενοι, πρόσωπα καὶ τὸ σύνηθες.
κ αλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι· καλλωπίζεσθαι. ¶ καλλυν
τήρια, κοσμητήρια. ¶ καλλωπὴς, κουρεύς. ¶ κάλ
λυντρα· σκόλοπες· χάρακες· κοσμητήρια. ¶ καλλω
πίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. ¶ καλόϊς βασιλεύς.
κ αλλιτέαϊ· φυτόν τι θαμνῶδες. ¶ κάλοι, τὰ σχοινία·
δι' ὧν ἀνασπᾶται καὶ κατάγεται τὸ κέρας καὶ τὸ
ἁρμένον. ¶ καλοκαγαθία· ἀγαθότης. ¶ κάλοι
δὲ ὀρόχθουν, σχοινία δὲ ἐτίνασσον. ¶ καλοκοπῆσαι,
ξυλοκοπῆσαι,

ξυλοκοπῆσαι, ἢ σκηνοποιῆσαι. Κκαλονέοντες. διῶκοντες. θορυβοῶντες. Κκαλλονή, βῦπρέπεια.
κ αλόννις, ἱερων ῥόδων. Κκάλος, ἀρτίνιον. καὶ καλώδιον. Κκαλοποὺς, βυοφθάλμους. Κκαλοτίθηνα, καλόζωφα. Κκαλότευχον, τὸ ἁλίαντον. Κκαλοτύπος, ὁ ὀρυοκαλάπτης. Κκαλπάγει, ὀξυπόδης σκιρτᾷ. Κκάλπη. ὑδρία. σάμνος. Κκάλπις, ἴσως βαθὺς καὶ εἶδος ὀρόμου. Κκάλφος, ἀστερίσκος. Κκάλτοι, ὑποδήματα κοίλα σὺν ὄις ἱππεύουσι. Κκαλύβη, σκληρὴ παστάς. Κκαλυβὸς, παστός. Κκαλυγὲς, τὰ ἔμβρυα. Κκαλυδναὶ, αἱ νῆσοι πλησίον ῥόδου. Κκαλυδίλα, γέφυρα. Κκαλύσραι, ἢ παλαιά. Κκαλυδναῖον, ἀρχαῖον παλαιόν.
κ αλυδναῖος, ἀϊδίως νῦς καὶ πρωΐνὸς καὶ ἀρχαῖος παλαιός. Κκαλυδὼν, πόλις. Κκαλυδώνιος, ἄξ.
κ αλυδώνιον, σῦδον ξύον, αἶγα δὲ δηλ. τὸ ὀδωδέναι φαῦλον δασὺ ὄντα. Κκάλυφιν, καλυπτὰ αὐτὶς ζόφως.
κ άλυκας, ὅρμους. πολυζαχήλιους. κόσμους. Κκαλύκειος, λίθος ὁ ὐ ταῖς ἅλπαις γινόμενος.
κ άλυκες, γυναικεῖος κόσμος. Κκαλυπίζη, αὐθεῖν.
κ αλυκὴν, μικρὸν ῥόδον. Κκαλύκων τὸ ὀμματοφύλλων. Κκαλύκωπος, βυόφθαλμος. Κκάλωσρα, κόσμησα. Κκάλυξ, τὸ ἄνθος τῦ ῥόδου, τὸ μὴ ἐκπεταθὲν ἄνθος ἡ νύμφη, καὶ τὸ ὠτίον. καὶ ἡ χρυσῆ σύειγξ ἡ τοὺς πλουσίους πολιέχουσα. οἵοι ἔμβρυα ἀποδίδοσι καλυκα. οἱ δὲ βλασήματα. σημαίνει δὲ καὶ πᾶ θαλασσαν πορφύραν. Κκαλύξεις, ῥόδων καλύκια. Κκάλυξις, κόσμος τίς ἐκ ῥόδων. Κκαλύπτειν, σκεπάζειν κρύπτειν. Κκάλυπτρα, κόσμησρα κεφαλῆς καλύμματα. Κκαλύειον, ξυλίφιον.
κ άλυνδα, ἀσάνθαι φοινίκων σκόλοπες, χάρακες, σαυροί. Κκαλχαίνει, ταράσσει. θορυβεῖ σείει. Φροντίζει. ἄχθεται. κυνᾷ. ἐκβυθοῦ. ταράσσεται. Κκάλχας, σρατῆς ἦν ποταμοῦ φησι, ὃς ἔδει τῆς χαλκίδος.
κ άλχη διφθέρα πορφύρα. βοτάνιον. ἀνθοφόρον. μέρος κεφαλῆς κίονος. Κκαλῶδια ὀρνίθια. Κκάλων, καλὸν ἀπ᾽ εὐθείας τῆς καλῶς λαμβάνειν τὸ σύνηθες. Κκάμακας, κοντάρια ὀρθὰ, ἢ καλάμους ὀξεῖς. Κκαμάκωσος, ὡσεί τις λέγοι σὺν τῷ βαρύθρῳ ἢ τῷ κριμνῷ ἢ δεσμωτηρίῳ. Κκάμακες, δρύαρια ἴσως καὶ ὀρθὰ ξύλα κάτω ταῖς ἀσθενεσράσι.
κ αμακὶς, κοσμικρίον, ὃ τοὺς πλουσίους πολιέχει. οἵοι σύειγγα. Κκάμαξ, δόρυ κλῖμα. καὶ τὰ κάτω ταῖς ἀσθενεσράσι ξύλα. Κκαμαὶ, ἐν ἀγρὸν κρῆτες.
κ άμαξι, τοῖς κάτω βασάζουσι τὰς ἀμπέλους ξύλοις.
κ αμαραι, ζῶναι σρατιωτικαί. Κκαμαρδύουσα, φιλοπονοῦσα πορίζουσα. Κκαμαρδύω, σωρδύω. φιλοπονῶ. πορίζω. καὶ πάθ. σωρύτω. Κκαμάρης, δεσμῆς. Κκαμαρία, καὶ τῶν καμάρας ἔχων. Κκαμαρινῶς λέγει. παρὰ μικρῶς λέγει ἀπὸ κόμως ἀδρείως.
κ άμαροι σῆλαι, σῦδις ἀναγέγραπται ὁ πολυορισμὸς τῆς ἀοίδου. Κκαμαρὶς, κοσμαρίον γυναικεῖον.
κ άμασαι, σεῖσαι. Κκαμάσσειν κρασπαίνειν, πινάσσειν, σείειν τὰ μέσα. Κκαμασῖνες, ἰχθύες. Κκαμασὸς, βάραθρος. Κκαμάσυται, πτύρασται. Κκαμασὶς, μέτρόν τι. ἀμερίας. Κκάματος. νόσος, κόπος.

μόχθος. πόνος. Κκαματήριον, ἐπίπονον ἐπίλυπον.
κ αματώδης, νοσώδης. Κκαματῶν, κοπιῶν. Κκάβαλον. κατέβαλον. κατέλαβον. Κκαμβαθηβεῖς, κατα
κ άμβη, παύεσθαι. Κκαμβολίαι, κακολογίαι. (φονηθείς. λοιδορίαι. Κκαμβείζοντα. ἀμελοῦντα. Κκάμον, ἐκοπίασαν. Κκαμεῖν, κοπάσαι, ἢ ὀκνῆσαι νοσῆσαι. ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. Κκαμινοῖ, καμινευτικὰ ἴνες κεκμηκότα τοῖς ἵνασ ἀποβεβληκότα. χρηῖ καμινοῖ. Κκαμεῖται, κοπάσει. Κκάμετον, ἐνάμετον δυϊκῶς. Κκάμνοι, οὐ πολυροι βόες ἰχυροὶ καὶ βύϊχλοι. Κκάμνος, μέρος τῆς νεώς. Κκάμαρος πόλις ῥόδου. Κκαμαρῦσαι, καταλαβεῖν. Κκάμαρυξις, μέτρον σπικὸν τὸ ἥμισυ μέδιμνον αἰολεῖς. Κκαμαρους, τὰς βρυθρὰς κανίσκας. Κκαμάσκη, μέζον τί. Κκάμματα, φύλλα δάφνης σὺν ὄις σκέπουσι τὰ ἅλατά. ὁμοίως καὶ ἀκαμματίσαι. Κκάμμει, καθέζη. Κκαμμένειν, κατακλίνειν λάκωνες. Κκάμμορος, ἀχλύς.
κ αμμονίλω, πῶ ἐκ κατὰ μόνας μάχης νίκω.
κ άμμορε, κακόμοιρε. Κκαμμορέων, κακοπαθῶν.
κ άμνει, νοσεῖ. βρύζεται. κοπιᾷ. ὀργίζεται. ἀποθνήσκει. Κκάμορος, κλίνθρα τὸ δεύσορον. Κκαμπαλέας, καμπύλας. Κκάμπειος ὀρόμος. ὀρόμοι τινὲς ἦσαν καμπειοι. οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κκαμπισήγουνος, ἢ ὀρίννυς ἀπὸ τῦ καμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων.
κ αμπισόγυα, καμπτύνται. τὰ μέλη. γῦα γὰρ τὰ μέλη. Κκαμπισόγυα, ὁμοίως καμπικῆτος παρὰ ἐπιχάρμῳ. Κκάμπος, ἵππος ὀρόμος σκελοί. Κκαμπυλίη, ἐλαίας εἶδος λάκωνῦσι. Κκαμπελόχοις, ἀρότοις. Κκάμπτειν, τὸ σὺν τῇ ὠλῇ καμπὰς ποιεῖν.
κ αμπόμενος, ἐπικλινόμενος. Κκαμπύλα, ἐπικαμπῆ σρεβλά. Κκάμψα. θήκη γλωσσοκομεῖον.
κ αμψικίζουσα, βαρβαρίζουσα. Κκαμψὸν, καμπύλον. Κκαὶ, καὶ δὴ αὖ ἀλλά. Κκαμῶ, βρύχσομαι. Κκαμψία, καινὰ κανίσκια καινάβια κυνηγετικὰ ὡς γύργαθοι ἢ σαγήματα φοιά. Κκανάβιος, κυρὸς, ὃν χρῶνται οἱ ἀσβολιανοφοροὶ πρὸς πλάσιν. Κκανάβοι, τὰ ξύλα σὺν ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσαι τὸν κυρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι καινάβοι λέγονται. Κκανάσθιον, χείλη οἱ σῦ λάκωνες. Κκανάσθοι σαγόνες. γνάθοι. Κκανάκις, ξίφος. Κκανάξαι, ταράξαι. Κκανάσρον. ὅσρακον, ῥυβλίον. κανοῦν. Κκανοφόρος, *μεσόλμη. Κκανάχη. φόβος. ὄγκος. ἦχος. κραυγή. Κκανακηδὰς, ἠχητικῶς. Κκανακίζει, οἰμώζει. Κκανάκιζον, ἐλάφει. ἐφώνει. ἐκραύγαζον.
κ ανάδη, γυνὴ ἡ καπλ . Κκανάδαλοι. κοιλώματα βάθρα κοιλόβαθρα. Κκανάδαρος, ἀνθρακ.
κ ανδιαύλαι, ὁρμῆς ἢ ἡρακλῆς. Κκανδοφόρους, μελανειμονοῦντας. Κκανδόχα, κύλιν. λάκωνῦσι.
κ ανδύλος, ὀζὺ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐλῶδιμον. Κκάνδυς, χιτὼν πορσικὸς ὃν ἐκπορπωῦται οἱ σρατιῶται. Κκανδυτάναι, ἢ κανδύλαι ἱματισθῆναι ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. Κκάνδωλος, κακοῦργος. λῃσής.

Κανεῖν, κτείνειν ἀνελεῖν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ κῶν καινομένων ἱερείων. ¶ Κανέοισι, κανοῖς. μαγίσι. κανισκίοις. ¶ Κανὸν, κανοῦν. ¶ Κανίστρον, κανίσκιον.

Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. ¶ Κανηφόρος, ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν ἢ τὸ κανοῦν φέρουσα. ¶ Κανθάριος, ἀμπέλου εἶδος. ¶ Κανθαρὶς, χρυσοειδὴς ἰχθὺς, ἢ ζωύφιον λυμαντικόν. σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κήπων. ¶ Κάνθαροι αἴτναι. μεγάλοι ἀπὸ τῆς αἴτνης.

Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. καὶ πλοίου εἶδος. ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. ¶ Κανθαρόυ σκιὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου. ¶ Κανθαρῶν, λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. ¶ Κανθήλως. ὠμὸς μωρός. ὄνομα. ¶ Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῶν νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τιθέμενα πρὸς σκηνοποιίαν, καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων. καὶ τὰ τούτοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη.

Κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις αἰσχύλος σαλαμινίαις.

Κανθίαι, σπυρίδες. ¶ Κανθὶς, ὀνίσκη ὄνος.

Κανθός. ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἱπνοῖς. τινὲς δὲ καπνοδόχην καὶ *πώποτε ὡς χυτρόποδες σικελοὶ καὶ εἰς ὃ τὰς κάχρυς φρύγουσιν. ¶ Κανθώνη, καθαρῶ. ¶ Καὶ ἴσαι, παροιμία μετενηνεγμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων, ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγκλήματος ὁπόταν ἴσαι, ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι. ¶ Κανίας, κάλαθος. ¶ Κάγκανον, ὕλην ξηράν. ὕλην.

Καναμὶς, σκυθικὸν θυμίαμα ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζειν πάντα ὃν παρεστῶτα, ἔστι δὲ φυτόν τι λινῶ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾶσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν, ἡρόδοτος τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν. ¶ Καννα βισθῆναι, πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πυριασθῆναι. ¶ Κάναθρα, ἀστράβη ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι ὅταν εἰς τὸ τῆς ἑλένης ἀπίωσιν. ἐνίοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἐλάφων ἢ γυπῶν. ¶ Κάνναι, ψίαθοι. καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα, καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου. ¶ Κάννηκες, πλέγματα ταρσῶν.

Καννόνου, πανδοκεῖον, καννόνου ψήφισμα. εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα, ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. ¶ Καννοῦν, κανίσκιον. δισκάριον. ¶ Κάνθρες, οἱ κρατοῦντες.

Κανὼν, κτείνας ἢ τὸ ξύλον περὶ ὃ ὁμίτος καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο. ¶ Καπαλευτὰς, ὀνηλάτας. ¶ Κάος, ἐκαλοῦντο.

Καπαλίζει, ζευγηλατεῖ. ¶ Καπαλαὶ, κάπηλοι φάτναι. ¶ Καπάνη, τριχίνη κυνή. ¶ Καπάνια, ἀρπεδόνες. ¶ Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα καπάνας γὰρ, ἀπήνας λέγουσιν. ¶ Καπαρδεῦσαι, μαντεύσασθαι. ¶ Κάπας, μεμβρὶς ἢ φάτνας.

Κάπατα, κατακόψεις πάφιοι. ¶ Κάπατας, καθαρὸν παρὰ εὐηλῶν*. ¶ Κάπετα, κτηνῶν τροφή.

Καπεμβαφίζων, ὁ ἐπεμβάπτων. ¶ Κάππεσε, κατέπεσεν. ¶ Καπέτις, χοίνιξ. ¶ Καπέτιο, τῆς τάφρου παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. ¶ Καπετὸς, τάφος. σορός. ὄρυγμα. βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν. ¶ Καπετώλιον, ὁ ζεὺς ὄρος. ¶ Κάπη, φάτνη. ¶ Κάπησι, φάτναις. ἀπὸ τοῦ κάπτειν ἀφ' αὑτῶν. ¶ Κάπηλα, ἡ κρεώπωλις, ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις.

Καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις. ¶ Καπηλεύοντες, πραγματευόμενοι. ¶ Κάπηλος, μεταπράτης. ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. ¶ Κάπῃνει, ἐπήνει. ¶ Καπηλοδύτης, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. ¶ Καπήλη, ὅπου ὁ κυβερνίτης κάθηται πάσσαλος, περὶ ὃν κατείληται τὰ σχοινία καὶ ὃ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀπετίθενται. ¶ Καπήλτια, γυναικεῖα ἱμάτια.

Κάπηξ, ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον.

Καπητὸν, παράβλημα ἀλόγων. ¶ Κάπια, τὰ σκόροδα κερυνῆται. ¶ Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. ¶ Καπίων, κιθαρωδικοῦ νόμου ὄνομα. ¶ Καπίστριον, φορβέα ὄνου. ¶ Καπνίας ἐκφαντίδας ὁ τῆς κωμωδίας ποιητὴς καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνισμένος, καὶ καπνὸς ἄμπελος ἡ μέλαινα. ¶ Κάπνισαν, πῦρ ἀνῆψαν. ¶ Καπνίσαντες, καπνὸν ποιήσαντες.

Καπνοκορτυάζεται, σκιρτᾶ παρὰ ἐπιχάρμῳ.

Καπνωμένας, καπνιζομένας. ¶ Καπνοτὰ πνέοντα. ¶ Κάποις, κήποις. ¶ Καπυκτὰ, πνέοντα. ¶ Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιὸς ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπὸς καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις. ¶ Κάπουπλος, ῥάρυγξ. ¶ Κάπτα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον οὐκ εὖ γὰρ, καὶ παρὰ καλλιμάχῳ γράφετο κόμπα τὸ ἀνεστραμμένον, ῥ ὡς ὁ μυκτηρισμός.

Καππαστὸν, ποικίλον. ¶ Καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. ¶ *Κάππει, κατῆλθεν. ¶ Καππεδίον, κατὰ τὸ πεδίον. ¶ Κάππεσε, κατέπεσεν.

Καπητήρια, καταβατήρια. ¶ Καπήτιοι, οἱ πριηνεῖς τῆς κυρήνης. ¶ Καπητὸς, *καταπεσιονημένος.

Κάπρα, αἴξ τυῤῥηνοί ¶ Κάπραινα, ἡ καταφερὴς ἀπὸ τῶν κάπρων. ¶ Κάπρας, ἀκολασίας.

Καπρία, εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. ¶ Καπρίσκος, ἰχθῦς. ¶ Καπερναοὺμ, χωρίον παρακλήσεως.

Κάπρονται, ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ θράκες. ¶ Κάπρος, σύαγρος ὗς ἄγριος, ἢ τὸν φάγρον ἰχθῦν καὶ νόσημα τί γενόμενον ταῖς μελίσσαις. ¶ Καπροσύρη, περικάθαρσις. ¶ Καπροφάγος, ἄρτεμις ἐν σάμῳ.

Κάπτει, καταπέσῃ. ¶ Κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι, ἐσθίοντες. ¶ Καπύνιοι, ἀκόλουθοι. ¶ Κάπυς, πνεῦμα κῆπος. ¶ Καπυρός. καπύσσων. ἐκπνέων.

Κάπφαγε, κατάφαγε. ¶ Καρθάνατος, φθεῖρον, πρόβατον, γένος καρικόν. ¶ Κάρα. κεφαλή. τοῦτο ἀττικοὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγουσιν, ὅμηρος δὲ ἰακῶς κάρη.

Κάρα, αἴξ ἥμερος πολλυῤῥήνιος ὑπὸ γορτυνίων, ἄλλοι δὲ ἡσυκῆ. ἴωνες τὰ πρόβατα καὶ τὴν κεφαλήν.

Καραβαία δίκρουν ξύλον. ¶ Καραβίδες, γράες, μεθυμναῖοι. ¶ Κάραβος, ἔδεσμα ὥς φασιν ὠπτημένον

μένον ἐπ' ἀνθράκων, ἀπὸ δὲ μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον. ¶ Καράγος ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πρίων.

Καραδάλη, ἁρμενοθήκη. ¶ Καραδοκεῖ, προσδοκᾶ ἐκδέχεται ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος. ¶ Κάραι, συκαῖ. ¶ Καραιὸς, ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς, οὕτω προσαγορεύεται ὡς μέν τινες φασὶ διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι ἀπὸ τοῦ κάρα. ¶ Καράμα πίθω, καράμα, ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. ¶ Καράμβαν, ῥάβδον ποιμενικὴν, ἣν μυσοὶ συκαλόβον.

Καρανούσθω, τελειούσθω. ¶ Καράννος, κεκρύφαλος κρήδεμνος, ἢ ἔριφος ἢ ζημιά. ¶ Καρανώ. τὴν αἶγα κρῆτες. ¶ Καρανώσει, κορυφώσει.

Καράξω, στρώσω. ¶ Καράρα, κεφαλή. ¶ Καραρύες, οἱ σκυθικοὶ οἶκοι, ἔνιοι δὲ, τὰς κατήρεις ἁμάξας.

Καρὰς, ὁ ἀποσπερματισμός. ¶ Καραταὶ, κεφαλαί. ¶ Κάρη, ἡ κεφαλή. ¶ Καρὴ, ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον. ¶ Καρατομῆσαι, ἀποκεφαλίσαι.

Καρβάζοντες, βαρβαρίζοντες. ¶ Καρβαΐζει, καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως. ¶ Καρβανίζει, βαρβαρίζει. ¶ Κάρβανοι, τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία ὡ σέλευκος. ¶ Κάρβανοι καὶ περσαῖοι, οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες, ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς κάρας. ¶ Καρβάρεοι, κάραβοι.

Καρβατίνη, μόνη πέλλον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν. ¶ Κάρβις, μαστροπός. ¶ Καρβίναι, βαρβαρικαί. ¶ Κάρδακες, οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι ἀπὸ περσῶν καὶ εἰς ἀσίαν οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. ¶ Κάρδαμον βλέπειν. ¶ Καρδαμάλη, μάζα. ¶ Καρδαμίνη, τὸ *ῥεῖον, ὅ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμω, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι. ¶ Καρδαμύλη, πόλις. ¶ Καρδάμυσε, κατάπιε. ¶ Καρδίαι, οἱ ἕλληνες περὶ σκύθαις διὰ τὸ πόλιν. αὐτοὺς ἑλληνίδα καρδίαν διαρπάσαι. ¶ Καρδίας, θαλάσσης τοῦ βυθοῦ. ¶ Καρδιαλγίαι, λύπαι καρδίας. ¶ Καρδίη, καὶ ὁ λογισμὸς καὶ τὸ σύνηθες. ¶ Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι. ¶ Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων. ¶ Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον ἀπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ναυτιᾶν. ¶ Καρδιουλκίαι, πύλαι καρδίας, τὰς καρδίας εἷλκον τῶν θυμάτων. ¶ Καρδόπιον, τῆς καρδόπου τὸ πῶμα. κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα. ἤγουν ἡ κάμπτρα ὅπου τὰ ἄλευρα μαλάσσουσιν ἤτοι ἀβάκην. ¶ Καρδόπω, μάκτρα κατακαίει.

Κάρες, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Καρέντα, καταβρωθέντα. ¶ Κάρη. κάρα. κεφαλή. ¶ Καριᾶται, κεφαλαί. τάξεις. ¶ Καρηβαρεῖ. βαρύνεται. κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρην δὲ, κεφαλήν.

Καρηκομόωντας, τὰς κεφαλὰς κομῶντας.

Κάρηνα, ἄκρα. κεφαλαί. κορυφαί. τείχη.

Καρήνων, κορυφῶν ἄκρων. ¶ Καρησσὸς, πόλις καὶ ποταμός. ¶ Καρθμοὶ, κινήσεις. ¶ Καρῖται, ἱππεῖς πειραταὶ κάρες. ¶ Καρικὰ μέλη, ἐλέγετό τις καρικὸς ῥυθμὸς ἐκτροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος. ¶ Καρικὴ, ἀσύνθετος, καὶ ἄμπελος.

Καρικὸν, εὐτελὲς μικρὸν, δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν. ¶ Καρικάζειν, βαρβαρίζειν.

Καρικοὶ, τράγοι ὡς εὐτελῶν ὄντων σοφοκλῆς σαλμωνεῖ εἰ μὴ ἄρα ὑποσυγχέων τοὺς κιλικίους. ¶ Καρικῶ πλοίω, καρικῶ σχήματι, λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολάστων σχῆμα καρικόν. ¶ Καριμοίρους, τοὺς ἐν μὴ δὲ μιᾷ μοίρᾳ. ἢ μισθοφόρους διὰ τὸ τοὺς κάρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. ¶ Καρίναι, θρηνωδοὶ μουσικαὶ, αἱ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. ¶ Καριῶσαι, ἀποκτεῖναι.

Κάρκαιρε. ἰδίωμα ἤχου. ¶ Καρκαίρει, ψοφεῖ.

Καρκανὴρ, τάξις. ¶ Κάρκαρα, οὖλα ὁ διήτω καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ πίτυρα παρὰ σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας ῥίνθων ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι.

Καρκαρὶς, ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον ἢ δεινή.

Κάρκαροι, τραχεῖς. καὶ δεσμοί. ¶ Καρκῖνος, τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον, καὶ ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις καὶ τῇ πάρυγρος. ἢ εἶδος ζώου καὶ ἄστρον.

Καρκινοῦται. ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος καὶ σκληρύνεται.

Καρκὼ, λάμια. ¶ Κάρκα, λεῦκος τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν καὶ κούρευμα. ¶ Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ. ¶ Κάρμορον, τὸν κηρὶ μεμορημένον. ¶ Καρνεάται, οἱ ἄγαμοι. κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ τὴν τῶν καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. ¶ Κάρνη, ζημία. ¶ Καρνησσόπολις, λύκτος ἡ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται.

Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης. ¶ Κάρνος. φθείρ. βόσκημα. πρόβατος. ¶ Καρνοστάσιον, στάβλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται. ¶ Καρὸ, μεγάλη, ἀκρίς. ¶ Καρόπαις ἔπακμος παῖς. ¶ Καρὸς, κωφὸς. οἱ δὲ, σκοτόδινος, βόσκημα. εἰκέφαλος ὢν ἢ καιρὸς ἢ φθορά. ¶ Καρὸς αἴση, καρὸς μοίρα οἷ θανάτου μοίρα. διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους κάρας γενέσθαι. μισθοφόρου μοίρα.

Καρορὺς, ὕδρα. κρῆτες. ¶ Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πλησμονῆς. κάρου. ¶ Καρούα, κάρυα λάκωνες. ¶ Καρούμενος, ὠνησάμενος. ¶ Καροῦσθαι, ὠνεῖσθαι. ¶ Καροῦχος, εὐχερὴς εὔκολος.

Καρπαλίον, κάρπωμα. ¶ Κάρπαθος νῆσος.

Καρπαλίμοισι, ταχέσι. ¶ Καρπάλιμον, ταχύ.

Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. παροιμία. καρπάθιος ἡ λαγὼν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο, διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη καρπάθιος τὸν μάρτυρα.

Καρπασθῆναι, σκορπισθῆναι. ¶ Καρπάτινον, ἀγρεικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. ¶ Καρπεῖν, πλήττειν.

Κάρπεα, ὄρχησις. μακεδονική. ¶ Κάρπεσθαι, καθαίρειν. ¶ Κάρπη, τὰ σπέρματα, καὶ τήγανα ὀβελίσκους ἔχοντα. ¶ Καρπία κλονία. ¶ Καρπίζεσθαι, προσοδεύσεσθαι. ¶ Καρπίζουσι, ποτίζουσιν εὔκαρπα ποιοῦσι. ¶ Καρπνὰ, δένδρα καρπὸν ἔχοντα. ¶ Καρποβόλον, τὸ ἱστόβολον ἀργεῖον.

κ ἄρδοπος, ἡ ἐμπρακὸπου ἡ ἄλδυρον μαλάστεται.
κ αρποῖς βλαστήμασιν. Κ καρπομανὴς, εἰς ἡδονὴν ὀρμῶν βεβιάζουσα. σοφοκλῆς πδιλάω. Κ καρπωμένη, καρπῶ χρωμένη. Κ καρπὸν ἔδουσιν, σῖτον ἐσθίουσιν. Κ καρπὸς, ὁ ἄθρον τῆς χειρὸς καὶ σῖτος καὶ τέκνα καὶ τὰ ἔρια. Κ καρπυλίκη τῷ βλάψαι τι καρπὸν οὕτως ἐλίσκεσθαι. Κ καρποῦμαι, χρῶμαι.
κ ἀρπύραι ξύλων ξηρῶν ἡ πατεί. Κ καρπῶ, καρποῦμαι. Κ καρπωθέντα. τὰ ὠδὶ βωμοῦ καθαγισθέντα. Κ κάρπωμα, κέρδος. γένος. ἀπόρημα. προσφορά. δῶρα θυσία. Κ κάρπωσις, θυσία ἀφροδίτης. ἢ ἁμαρτάνουσι. Κ καρράβαζ, κακρίως.
κ ἀρρᾶξον, πάσχοι κράξον. Κ καρρέζουσα, καταψῶσα. καταφαύουσα. Κ καρρέξαι, καταρράξαι πρᾶξαι καταφῆσαι. Κ κάρρον, βέλτιον. Κ καρρόον, κατὰ ῥοῦμα καπὰ ῥυρόον. Κ καρρὸς, φυτόν. ἢ καιρόν. κρεῖττον ἢ ἰσχυρόν. Κ κάρσιον, πλάγιον.
κ ἄρτα. πάνυ λίαν μεγάλως. Κ καρταίνειν, κρατεῖν. Κ κάρταλον, ὁ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἢ τοῖς ὀψαρτυπωλοῖς κλοβός. Κ καρτάζεσθαι, κρατύνεσθαι διϊσχυρίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι. Κ κάρτει, δυνάμει. Κ καρτεμνίδες, οἱ χορτύνιοι. κρῆτες.
κ αρτερία, ὑπομονή. Κ καρτερὸς, κραταιὸς. ἰσχυρὸς. ἐμπρακτικὸς. κρατῶν καὶ ἰσχύων. Κ κάρτη, εἶδος ἱματίου παρὰ ἰωνὶ ἢ πεντεκαιδεκάπηχυ πρὸς ὁμοιότητα.
κ ἄρτη, πλὴν βοῦν. κρῆτες. καὶ ἡν οἰκέτην οἱ αὐτοὶ ἢ πάνυ. Κ κάρτιστοι, ἰσχυροί. κράτιστοι δυνατοὶ ἔνδοξοι.
κ αρτοὶ, κεκινδυνευμένοι. Κ καρτομισὴς, χλευαστής.
κ ρατύνεσθαι, ἀσφαλίζεσθαι, διϊσχυρίζεσθαι.
κ αρύαι, τὰς ἀμυγδάλους καὶ καστάνους καὶ τόπους ἀρτέμιδος καὶ ἑορτὴ καρύα. Κ καρυατόα, θυσία λακώνων. Κ καρυᾶτις, ἑορτὴ ἀρτέμιδος ἢ ἱερόν.
κ αρυβοᾶν, ἡ ὠὼὸ ἢ χου καὶ βοᾶς πλὴν κεφαλῆ ἀλγεῖν καὶ ἰλιγγιᾶν. Κ κάρυδοι, καρύλαλοι.
κ αρυήματα, κάρυα. λάκωνες. Κ καρυκάζειν, ταράττειν. Κ καρυκκύει, ἀρτύνει ἡδύνει. Κ καρυκκυμάτ, ἀρτυμάτ. φαγημάτ πολυτελῶν. Κ καρύκη. πρόβρυγος ζωμός. βρῶμα λύδιον ἐξ ἁίματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον, ἀφ' ὃ τὸ σωταράττειν καὶ ἀναλύειν καρυκκύειν φασί. Κ καρυκεία, ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν ὀψοφαγία. Κ καρυκείαις, μαγειρεύμασιν ἀρτύμασι ταραχαῖς. Κ καρυμνὸν, μέλαν.
κ άρυξ, κήρυξ ἢ καυλός. Κ καρύσασι, κηρύσσωσι.
κ αρυσεῖναι, κεκραγέναι, λάκωνες. Κ καρύτειος, οἶνος καὶ εἶδος λίθου. Κ κάρυσος, πόλις βοιωτίας.
κ αρυτίζεσθαι, βυφεαίνεσθαι. Κ καρυχρὸς, καρυοβαφοῦς. Κ καρύων, πλακοῦς ἔχων κάρυα. Κ καρφαλέα. καταπεπαυμένα. ξηρά. ὀξέα. καπάξηρα.
κ αρφαλέην, καπάξηρον. Κ καρφαμάπα, ὠὸ ἧς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς σάχυας. Κ κάρφεος, σπυρεία. δέσμη χόρτου. Κ κάρφεται. ξηραίνεται. Κ κάρφη, ξύλα λεπτὰ καὶ ξηρά. Κ κάρφην, φορυτόν.
κ αρφθὲρ, προβάτου εἶδος. Κ κάρφος, ἄχυρον. χόρτος. κεραία ξύλου λεπτή. Κ καρφόμενος, ξηραινόμενος. Κ καρφύκοι, φρύνοι. ῥόδιοι. Κ καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι. φθείρεσθαι. Κ κάρφυραι, νοσσιὰ θάμνοι. Κ κάρφυροι. νεοσσοί. Κ καρφυλαὶ, αἱ ἐκ τῶ ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖτη βυρσοπόδης ἴωνι.
κ αρχαι. καρκῖνοι κὴ ὄχλοι. σκιλοί. Κ καρχαλέοι, καταξηροὶ σποδοῦλοι. Κ καρχαρέα, ὁ θαλάσσιος κύων καὶ ἰχθύος εἶδος. Κ καρχαροδόντειν, ξυστὰς ὀξεῖς ὀδόντας ἔχειν. Κ καρχαροδόντας, ὁμοίως κὴ ἀμφοδόντας αὐτεμβάλλοντας εἰς ἀλλήλους τοὺς ὀδόντας. Κ καρχάροι, οἱ ἔχοντες ὀδόντας ὀξεῖς τε. κὴ ὀδόντες ὀξεῖς. Κ καρχήματα, θέλγητρα. Κ καρχήσιον, εἶδος ποτηρίου καὶ ἡ ἐπικείμενον τῶν σωῶν, ξύλον. καὶ ὀρθαλεῖον τεκτονικὸν θελκτικὸς. Κ καρχήσια, τὰ κέρατα τὰ ἐπάνω τῶν καταρτίων τῶν πλοίων. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν. Κ κάρχνη, ἀφρυρὴ.
κ αρχῶδες, ξηρὸν. Κ καρῶσαι, ξηρᾶναι. ῥυσῶσαι. ἀφανίσαι γέροντοποιῆσαι. Κ καρωθεὶς, πλὴν κεφαλὴν σαθεὶς, μεθυσθεὶς ἢ διαθεὶς. Κ κὰς, κύπριοι αὐτὴ τ καὶ οἰ, δέρμα. Κ κάσα, οἰκία. καλύβη. οἴκησις παρὰ ῥωμαίοις. Κ κασαλβὰς, πόρνη ἀφροποιὸς ἀπὸ τῶ καλεῖν καὶ ὀβεῖν. Κ κασαρνεῖς, αὐγεῖς λάκωνες.
κ άσαρχε, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνάσχεφε. Κ κασαύρα, καισωεὶς πόρνη. Κ κασαυρεῖοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο, ὅθεν καὶ πλὴ θόρνην καισαυρᾶσθαι ἔλεγον. Κ κασία, καθέδρα. Κ κασιλατίσαι, καθίσαι λάκωνες. Κ κασιύρει, κοιμᾶται. Κ κασίρινον, κάθελε. λάκωνες. Κ κάσις, ἁλικιώτης. Κ καθαυέα, πόλις θεσσαλίας. Κ κασίαλτος χωρὶς σάλου.
κ ασιγνήτιο, ἀδελφοῦ ἰδίου κὴ καισίγνητος ὁ ἀδελφὸς, ὅτι ὁ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. Κ κασιοβόρος, ὁ καισιαγνόμενος σκώληξ. Κ κάσις, οἱ ἐκ τῆς αὐτ' ἀγέλης ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοὶ, κὴ ἐπὶ θηλέων οὕτως ἔλεγον λάκωνες κὴ βυρσοπόδης ἐκάβη. Κ κασιαλίζεται γαβαλίζεται. Κ κάσιανα, καισύματα. Κ κασιαὶ δίξ, ἡμιθυλλίς. Κ κασικὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος.
κ άσμορος, δύσηνος. Κ κάσος, νῆσος πῶν. Κ κασσὸλη, σορεύει. Κ κάσσαν, κατίσην πῶχὸν ὑπὸ ἀχαιῶν.
κ ασσύνδρα ἀλεξάνδρα ὠὶ λακεδαιμονία. Κ κάσσας, ἀμφιτάπης κὴ πλωτά. Κ κάσσει, κάθες. Κ κασσολέω, ὑποζεύγω. Κ κάσσει, νεοσσιᾶ. Κ κασσὸν, ἱμάτιον, παχὺ κὴ ξαχὺ περιβόλαιον Κ κάσσανα, διὸς βάλανοι οὖσαι καρυα. Κ κάστελλος, ὄνομα τόπου αἴφ φρόντες καὶ καπωφρόντος κὴ μεμέλοντος τὸ ὕδωρ. κάστι δὲ καὶ χάδε. Κ κάστον, ξύλον ἀθαμανῶν.
κ αστόειοι, εἶδος ἰμαίων. Κ κασχοννῦσα, καταχεωνύσα. Κ κασχήσειαι σχήσεις, ῥήσματα πδιπις.
κ άσχωμα, πείσχωμα κλύσεις. Κ κάστωρ, ζῶον, ἀφ' οὗ ὄρχεις καστόρειοι. Κ κάσυμα, δέρμα. Κ κασύας, ὄρχινος. πδρταῖοι. Κ κασανδήειον, ἱκτῖνος. Κ κασύτας, συειακὸν βοτάνιον. Κ κασφυράσεται, καταπαύσει. Κ κάσχετο, καπάσχετο. Κ κασωλάβα, οἱ μὲν θῆλυ οἱ δὲ, κώμη αἰχύλος ἱερείας. Κ κασωρεῖς, πόρναι. Κ κασωρεῖον, πορνεῖον. Κ κᾶτα, κὴ εἶτα.
κ ατὰ πρόθεσις, αὐτὶ τῦ ἐξ κὴ αὐτὶ τῦ ἀπὸ κὴ αὐτὶ τῦ σὺν κὴ αὐτὶ τῦ εἰς. Κ κατὰ ἀγμὰς, κατὰ ἀμφόδους.
κ αταβαλεῖ, ἀφικνεῖται. καταλύσει. νικήσει. ἐξίψει ἀφῆ.
κ ατάβαικα, λάκωνες ἐκοίμησεν. Κ καταβάπτει, καταρυθραίνει ὀρυθρῷ βάμματι ἢ ποντίζει.

καταβάτης,

Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης. Καταβιβάζοντες, καταπῶντες. Καταβλακεύειν, καταβλακεῖν ῥαθυμεῖν. ἢ δαπαναῖν, ῥαθύμως. Καταβλέθει, καταπίνει. Κοταβλὴς, μάνδαλως.

Καταβλώσκειν, καταβρέχειν, ὑποφεύγειν. Καταβοὴ, καταβόησις. κραυγή. Καταβολάδας, κλάδους. Καταβολὴ, θυσία. τελετή. Κατὰ βοὺς εὔξασθε, εὔχεσθε καταβοός. Καταβόσκονται, τρέφονται. νέμονται. δαπανῶσιν. Καταβράβεται, κατακρίνεται. καταγωνίζεται. Καταβοᾶ, κατακράζει. Καταβρίξασ, κατακοιμηθείς. Καταβρῶξαι, καταπιεῖν. Καταβρώξειε, καταπίοι.

Καταβωσομένους, περιβοησομένους. Καταγαγεῖν, καταφερεῖν. Καταγγέλλεται, κηρύσσεται.

Κατάγειν, ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἄγειν. ἢ καταλύσαι.

Καταγεῶται, οἱ θάπτοντες τοὺς τελευτῶντας, οἰκοῦσι δὲ ἔξω τῶν πόλεων. Καταγινώσκω, μέμφομαι.

Καταγληνῆσαι καταναλῶσαι. Καταγλυπτὸν, εἶδος φιλήματος. Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν. καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ περίεργα φιλήματα. Κατάγματα, μηρύγματα ἐρίου ἢ καταπάσματα.

Καταγνῶναι, ἐπιγνῶναι μέμψασθαι. σοφοκλῆς ἀθαμαντία. Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγραφὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ, κατάγραψον καὶ κατατομή. Καταγρεῖ, καθαίρει καταλαμβάνει. Καταγοητεύων, ἀπατῶν. Κατάγχει, πνίγει. κωλύει. Κατέχει, ἀνακρούει. Καταγωγὴ, κατάλυσις κατάλυμα. πανδοκεῖον. οἴκημα.

Καταγωγὶς, ἱμάτιον ποιόν περὶ πῆχυν γυναικεῖον. καὶ σκεῦος πεντηρικὸν καὶ κράσπεδον καὶ παρανάλωμα. Καταγωνίζεται, νικᾶ. Καταδάκρυα λείβεις. καταστενάζει, κατὰ δακρύον κλαίεις.

Καταδαρδάπτουσι, κατεσθίουσιν. Καταδαρθάνοντα, κατακοιμώμενον. Καταδαρθεῖν, κοιμηθῆναι.

Καταδέα, ἐλάχιστα. Κατεδάρθηκεν, καθύπνωκεν.

Καταδάψαι, καταδαπανῆσαι. Καταδέδασται, καταβέβρωται. καταμεμέρισται. Καταδεδίττεσθαι, καταφοβεῖσθαι. Καταδέδρομε, κατέδραμεν. Καταδεέστεροι, ταπειότεροι. ἐλλιπέστεροι. μικρότεροι. Καταδεικνύων εἴδη κατέβης τουτέστιν.

Καταδείσας, βοηθήσας. Κατεδήδοκε, καταβέβρωκεν. Καταδημομερίσαι, μερίσαι δήμω.

Κατὰ δ' ἔστυγεν. ἐμίσησεν. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν ἐμίσησε κατεφόνησεν. Καταδηοῦν, κατακόπτειν.

Καταδ' ἤνεον, κατελάμβανεν, καταδήσας, φοβηθείς.

Καταδηώσαντες, πολεμήσαντες. πορθήσαντες, πραιδεύσαντες. καταφανίσαντες. Κατὰ διάτασιν, κατ' ἔκτασιν. Κατὰ διάστασιν, κατὰ χωρισμόν.

Καταδιελέσθαι, καταμερίσασθαι. Καταδιϊστᾶσι καταχωρίζουσι. Καταδίκη, κατάκρισις.

Κατάδικος, κατακεκριμμένος. Καταδιχμάσαι. κατασχεῖν. Καταδίψιον, εἶδος καύματος.

Καταδοπήσειε, καταψοφήσειε. Καταδρυποῦντες, ταράττοντες. Κατάδουπος, ὀργίλος καταῤῥάκτης. Καταδράθοι, καθυπνῶσαι. Καταδρομὴ, ἁρπαγή. Κατάδρυλλεν, κατέσχεν.

Καταδραθέντες, κατακοιμηθέντες. Καταδύεται. κρύπτεται. βυθίζεται. Καταδύντος, βυθισθέντος.

Καταδύμεναι, λάθρα ὑπεισελθεῖν. Καταδυναστεύω, βιάζω. Καταδύσασα, εἰσελθοῦσα. Καταδύσεις, οἱ λάθριοι τόποι καὶ βαθεῖς. Καταδυσωπῆσαι, παρακαλέσαι. Καταείμενοι, κατακείμενοι. περιεχόμενοι. κατάσκιοι. ἢ κατάστεγοι. Καταείνυον, κατακάλυπτον. Καταείσατο, κατῆλθεν.

Καταείσατο, γαίῃ, κατέδυ καὶ κατεπλήγη εἰς τὴν γῆν ἢ κατεφάνη. Καταέσσας, κατακοιμηθείς. Καταέλξαι, κατακλεῖσαι. Καταζένασκε, κατεξήρανεν.

Καταζῶσται, ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες. Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνηθείας. Καταήσεται, καταπνεύσει. Κατάηται, καταλελάληται. Καθάπαξ, συλλήβδην. Κάταιθε, κατάκαιε. Καταθεῖν, κατατρέχειν. Καταθεῖναι τὴν τιμήν. ἐν λυπῆσαι τὴν τιμήν. Καταθεὶς, λεχθεὶς λαληθείς. Καταθελγόμενα, καταπραϋνόμενα.

Καταθέοιτο, βλέποιτο. Καταθεώμενοι, καθορῶντες. Καταθεῶτο, βλέποι. Καταθῆξαι, παροξύναι. Καταθλήσαντες, καταγωνισάμενοι.

Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. Καταθαρσύνονται. κατατολμῶσι. Καταθρέξαι, καταδραμεῖν.

Καταθρῆσαι. κατασκοπῆσαι. κατανοῆσαι. κατιδεῖν.

Κατὰ θρῆσαι. ῥᾷον κατιδεῖν εὐχερῶς. Καταθύμια, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ ἡδέα. εὔθυμα. ἢ κατὰ νοῦν.

Καταθύσασθαι, μαντεύσασθαι. Καταθῶμαι, ἀναπαύσωμαι ἀπερείσωμαι. Κατ' αἰανὸν, κατὰ τὸ πρέπον. Καταιβάτης, διὸς ἱερόν. Καταβολὴ, ἡ περιοδικὴ νόσος. Καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη. Κατ' αἶγας, ἀγρίας, παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν τὰς νόσους. μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν. Καταιγίσας, κατασχήσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέσχιζον αὐτὰ, ἵνα μὴ ἀρθῶσι παράτινων. Καταῖγας, καταιγίδας. Κατ' αἰγίλιπος, κατὰ τὸ ὑψηλῆς ἧς καὶ αἴξ, ἀπολείπεται. Καταιήδεσα, κατήσχυνα. Καταιθαλωμένα, κατεσπονδημένα. Καταῖθυξ ὄμβρος, ὁ καταιθύσσων. φαίνεται δὲ καὶ καταίφλεξ καταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων. Κατάϊκες, καταπνοαί. Καταινεῦσαι. συγκαταθέσθαι. Καταΐξ, κατάσεισις ὁρμή. Καταιονεῖ καταντλεῖ.

Καταίρεσιν, κατάλυσιν. Καταίροντες, καταπλέοντες. Κατ' αἶσαν, κατὰ μοῖραν. Καταίσια, καταίσιμα. ὅθεν καὶ καταισίμους ἐπευφημιζόμενοι λέγουσι τὰς ἐπ' ἀγαθῷ μαντείας. Καταιτιῶμαι, μέμφομαι. Καταίτυξ. εἶδος περικεφαλαίας.

Κατὰ κάθετον, ἐξεναντίας. Κατακαίειν, καταφλέγειν. Κατακαινιῶ, ἀποκτενῶ. Κατακαίριον, εἰς καίριον τόπον. Κατὰ καιρὸν, κατὰ χρόνον. Κατακαλεῖτο, κατακοσμοῖτο. Κατακαλύπτων, κατακρύπτων. Κατὰ κανδὸν, κατὰ θανά

Κατάκανε, ἀπόκτεινον. Κατακάνεον, φίλτρον. (του.

Κατάκαπρον, ἐπιτήδειον. Κατάκαρπος, πλούσιος. Κατακαρφεῖ, ἀφανίζει ξηραίνει. Κατακάρψεις. καταφλέξεις. Κατακάσαι, κακοδαί

μονδν. καὶ αἱ δι' ὑπὸ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπὶ οἰκίσαμένσαι ἢ ἀξίαι κεκαῦσθαι. Κατακεχρύσω ἐρέξω, ἐπὶ αἰκείσθαι φρυγόμενα, ῥήγνυται. τινὲς δὲ, σωτα ράξω κατα χώσω. Κατακεντεῖ. τιτώσκει. Κατακόρματίζει. εἰς πολλὰ ἀναλίσκει. διατέμνῃ, ἢ λεπτύνει. ἢ μερίζῃ. Κατακόρτομεῖ, χλοιάζει. φλυαρεῖ. Κατακεχρῆσθαι, κατακεχύσθαι. Κατακεχυμένη.

κ ατακαίρισον, κατόχον καὶ ἀποχρήσασθαι.

κ ατακερχνοῦται, βραχύνεται, δι' ὑπὸ ὀλότητα, οὗ θεν καὶ κερχνῶσαι, τὸ κατασῖξαι καὶ δίον βραχύναι, καὶ πίνακες κόρχνωδεῖ, καὶ ὄστρειον κέρχνος.

κ ατακείσῃ, καταβλιθήσῃ. Κατακυλούμενοι, ὀλισθαίνοντες κατατιθεμένοι. Κατακίασθαι προσωπιεῖσθαι. Κατακλαίδην, συλλήβδην.

κ ατάκλασοι, σὺ κοιλαίνῃ ἐταῖραι τινές. Κατακλισία, ὁ τῶν μειζόνων τὸ δὲ ἢ πρᾶγμα ἐπικρόνται κατακλισίασ' ἐστίοιν τῶν σὺν τῆς ἀγροῖς οἰκούντων.

κ ατάκλιτος, τελευταία. Κατακύνησις, τυροκνῆς τις. Κατ' ἄκνησιν, κατὰ πὼ ῥᾳχὺν ἦν μὴ δεῖ κινήσασθαι ῥᾴδιον. Κατακνιμίζῃ, κατα πραΰνει.

κ ατακοιρανέοντα, κατακοσμοῦντα. Κατὰ κόκκασ', ἢ κατακόκκασ', κατάπλασμα κατάκοπον.

κ ατακόνα, διαφθορά. Κατακορὴς, ὀλιγερός.

κ ατακορμάσαι, κατακόψαι. Κατὰ κόρρης, κατὰ τὸ κροτάφου, ἢ κατὰ τῆς σιαγόνος, τὸ λῆξαι.

κ ατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον σὺ τάξει κατὰ τὸ δέον κατὰ τὸ καθῆκον. Κατ' ἄκρασ' ἐλεῖν, τὸ δι' ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον. Κατακρατήσατε, νικήσατε.

κ ατακράτος, ἰσχυρῶς. τελείως. αὐτισάντος. Κατακρέας. κατάκρεμτος. Κατὰ κρῆθεν, κατὰ κεφαλῆς. Κατ' ἄκρης, κατὰ κορυφῆς κατὰ κράδης.

κ ατακρημνίζων, κατακρημνῶν. Κατακρεμδεύσει, κατακλίσει, ἐπεὶ κὴ αἱ ἀκρείδες πολύφωνοι εἰσὶν, ἢ κατανασήσει. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρείδες, ἀνασήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ κατα γελάσει. Κατάκρεμα, κατάκρεμσις. κατακλίκη. Κατάκρεμδς, κατάκλινος.

κ ατὰ κράτος. αρ' ὅλην. φορᾶδην παντελῶς σφόδρα.

κ ατακροτεῖ, ἄγαν ἐπαινεῖ. κατευφημεῖ. Κατακτά μεναι, ἀποκτεῖναι. Κατακτινοκόμη, κατεκτενισμένη. Κατάκτεια, ἰδρουγός. Κατακωών, ἢ κατακύων ὅταν τὸ χοινίον ἐλίξασ' τὸ ἄκρων προσκατακλείσῃς. Κατακυρίδυσαι, κατακρατῆσαι.

κ ατακυρωθεὶς, κατακρεθείς. Κατακωκῦσαι, καταθρηνῆσαι. Κατακωλῦσαι, θρηνῆσαι. Κατακωμᾶ, καταγελᾶ. Κατάλαβεὶς, πάλαλος.

κ ατάλαβέσθαι, κατπονήσασθαι. φθάσασθαι. ἀφελέσθαι. Κατάλαγνβυθεὶς, εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς.

κ ατάλαθισαι, ὀλίγκηται, ἢ σὺλεικνύοντες τὸ δημόσια. Κατάλαλάζῃν, κατύχεσθαι, ἢ πολιτικῶς, βοᾶν. Κατὰ λαπάρω, κατὰ τὴν λαγόνα.

κ ατάλαπρώσει, ἀποκτενεῖ κατα δέξεται κατα ῥυπήσει ἢ κατα πρήσει. Κατάλοχισμὸς, τάξις.

κ ατάλαλιαῖ, κατάλγύνεσθαι λυπεῖσθαι.

κ ατάλεαίαντες, κατατείφαντες. Κατάλεγεὶς, κατάλεχθείς. Κατάλέγεσθαι, ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα. Κατάλείβεται, κατάρρεῖ. Κατάλειμμα, ὑστέρημα μέρος. Κατάλαγνώσας, κατάλέξας.

κ ατάλλφθεὶς ὑστερηθείς. Κατάλεῖναι, κατάμίξαι.

κ ατάλέξας, κατακοιμίσας. Κατάῤῥυθμίσας, ἁπτίσας. Κατάλυγαλέα, ἡδύγλυκος κατειλημμένη. Κατάλδύει, λιθοβολεῖ. Κατάλδῦσαι, ἐκλῖναι. λιθολῆσαι. Κατάλυσίαθω, λιθαθήτω.

κ ατάλυόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι.

κ ατάλήγει, πάνεται. Κατάληίζεται, διαρπάζει. Κατάληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας. κατα πατήσας. Κατάλήξομεν, κατα παύσομεν.

κ ατάλυξις, παραχώρησις. Κατάλιαινούσης, κατα πραωνούσης. Κατάλειβόμενον, κατασάζον.

κ ατάλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. Κατάλείβι, κατα λωΐη. Κατάλιψ, μεσόλμιν. Κατάλλάγδην, πὼ αὐτὶ τινὸς διδομένου δωρεάν. Κατάλλαγὴ, εἰρήνη φιλία. Κατάλλαγὴν, δῶρὸς ἀνάπαυλαν. μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα. Κατάλλιλον, ἁρμόδιον ὁμαλόν. Κατάλλιλος, ἁρμόζων. Κατάλλίλως, ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. Κατάλογάδην, πεζῇ, ἢ τὰ πεζῶ λόγω γραφόμενα. Κατάλογὴ, τὸ τὰ ἄσματα μὴ ὑπὸ μέλη λέγειν. Κατάλογιοθείη. ἀλογικώτερον. ἀλλὰ σὺ ἀλεθεῖεν δι. θεοί. Κατάλογιέται, κατα ριθμήσει. Κατάλογισμῶ ἀριθμῶ.

κ ατάλογον, ἀρίθμησιν. Κατάλογος, ἢ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων σε τετεύσθαι καὶ ὀβ ἀριθμησις, κατάλογον τὸ μύστον. Κατάλοὺς, λησεία. Κατὰ λοφάδια, κατὰ τὸ αὐχένος. λόφος γὰρ ὁ αὐχὴν, ἢ κατὰ κεφαλὴν ὡς κατα μάδια καὶ κατα μαδόν. καὶ κατὰ τῶν ὤμων καὶ τὸ ζαχήλου. Κατάλοχισμῶ, τοῦ δὲ τῆς γεννήσεως. Κατ' ἀλλοθρόους κατὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ ξένους ὄντας. Κατάλυμίζεται, δεσμεύεται, σφίγγεται. Κατάλυμα. οἴκημα. κατατώγιον. Κατάλῦσαι, ἀπολαῦσαι. δῦσχωθῆναι.

κ ατάμεῖναι. καταβαλεῖν. ἢ ἦν ἀρξάμενον. οὐχὶ δέκα, ἢ τὰ ἐνόμενα λάχανα ἐκπάσαι. Κατάλύτου. ξενοῦ, παρόδου καθαιρέσεν. Κατάμαλάσσονται, κατασκληραίνονται. Κατάμαλθάσσων, κατα πραΰνων. Κατ' ἀμαξιὸν, πὼ κατὰ μαξευμένην ὁδὸν κατ' ἣν αἱ ἅμαξαι διόρχονται. Κατάμαρῆναι, καταλαβεῖν. Κατάμεμυκέναι, ἀποπῆξαι. κατὰ μέρος. Κατάμήσας, καθάπαξ. Κατάμήσαν, ἐπεσώρευσαν, ἐπεσώσαντο, ἀμὴ γὰρ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπεσώμεθα. καὶ ἀμὴ τῆρδε οἱ θερισταί. Κατάμηλῶσαι, τῇ μήλῃ χρήσασθαι κατθεῖναι. Κατάμηνύειν, κατακηρύσσειν. ζητεῖν. Κατάμησὶς, παρακμὴ σώματος. Κατάμεῖ, κατάπίνει. κατεσθίῃ, μεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. Κατὰ μοῖραν, κατὰ δόσιν, κατὰ καιρὸν, ἢ νόμον. Κατάμύσασ', τὰς μυδώσεις τὸ βραδὺ εἰς χρόνον. Κατάμυσον, κατάκυλον. Κατάμφωτοὶ, αὐλοίτινες οὕτω καλοῦνται.

κ ατάμορμὰ. κατάγελᾶ. Κατανᾶ. κατὰ νᾶν.

κ ατανάλίσκων, ἐσθίων, δαπανῶν. Κατανάξαντες, ἀνάξαντες εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες.

κ ατανδρίασθαι, κατα παλαῖσαι. Κατανεανι-

ευόμενος, κατακαυχώμενος· κατισχύων, ¶ Κατανεμεθείσης, καταλαβούσης. ¶ Κατανεῦαι, κατανεῦσαι. ¶ Κατενήνοχε, συνουσίακεν.

Κατανενυγμένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. ¶ Κατάνεται, κατανύεται· ἀναλίσκεται. ¶ Κατανεῦοντα, κατανοῦντα θεωροῦντα. ¶ Κατανεῦσαι. συνθέσθαι ἐπινεῦσαι· συγκαταθέσθαι. ¶ Κατανήσῃ, αὐξηθῇ. ¶ Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι. κατοπτῆσαι. ¶ Κατανίφεται, καταφθείρεται καταχιονίζεται. ¶ Κατανομεύς· κατα*πηθής.

Κατανοῦντι, καταβλέποντι. ¶ Καταντᾶ, καταφέρει. ¶ Κάταντες, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν.

Κατάντης, ῥάδιος, εὔκολος· ἢ κατακρημνόν· καταφερής. ¶ Καταντήσας, λαχών· κληρώσας.

Καταντησάτωσαν, φθονησάτωσαν. ¶ Κατ' ἄντησιν, κατ' ἐναντίον. ¶ Κατ' ἀντιβολίαν, κατ' ἀντίβλησιν. ¶ Κατ' ἀντικρύ· ἐναντίον. ¶ Καταντήσειν, κατέναντι· ἐξ ἐναντίας. ¶ Κατανένυγμαι· ἡσύχασα, λελύπημαι. ¶ Κατανύγητε, ἡσυχάσατε. λυπήθητε. ¶ Κατάνυξις, ἡσυχία ἢ λύπη.

Κατανύουσι, καταναλίσκουσι. ¶ Κατανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καταξανεῖ· παρατρίψει· βασανίσει.

Κατ' ἀξίαν, κατὰ δόξαν. ¶ Κατ' ἀξόμενα, καταλυσόμενα. ¶ Καταορᾶ, καταντεῖ. ¶ Καταπαίει, μαστίζει· τιμωρεῖται. ¶ Κατεπάλμενος, καταπηδήσας. ¶ Καταπάλτις, βέλος· ποιητικὸν ὄργανον καὶ τὸ ἀφιέμενον βέλος. ¶ Κατὰ πάντα ὑπερπάντα. ¶ Κατάπαστος, περικιλμένος. ¶ Καταπάτιον, ἀσαλές, ἢ ἀθροῦν. ¶ Καταπείροντες, καταδήσαντες. ¶ Κατὰ πέλλας, κατὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα. ¶ Καταπελτάσονται, καταδραμοῦνται ἀπὸ τῶν πελταστῶν. ¶ Καταπέλτης, εἶδος βασανιστηρίου ὡς ὅπλον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. ¶ Καταπεμπάμενα, καθειμένα. ¶ Καταπέποιθα, κατεῤῥύηκα. ¶ Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακωμένα. ¶ Καταπεπληγὼς, καταπεπτηχώς. ¶ Κατὰ πέφνη, ἀποκτείνη. ¶ Κατάπεμνοι, καθαπτόμενοι. ¶ Καταπεφρικότες, δειλιῶντες. ¶ Καταπέψαι, καταπραῦναι ἢ ἐν αὐῷ. καταχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πεσσομένων σίτων.

Καταπημήνειεν, καταβλάψειεν. ¶ Καταπίει, καταπίνει. ¶ Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι. κατὰ πίνδαρον. ¶ Κατὰ πίονα, μηρί' ἔκηα· κατέκαυσα, τὰ λιπαρὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ¶ Καταπειρητῆρι τόπους βαθεῖς πειράζοντι καὶ ἡ λεγομένη βολίς.

Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. ¶ Καταπλακών. καταπλήξας· διαμαρτών. ¶ Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι, περιπεπλεγμένοις. ¶ Κατάπληξ, καταπεπληγώς. ¶ Καταπλάσαι, μολῦναι. ¶ Καταπλήσσει, καταταράσσει· φοβερίζει κατεξανιστᾶ.

Καταπλήττεται φοβεῖται· δέδιε. ¶ Καταπληκμήσει, τὸ βῆμα καταπλῆγμα λέγουσι· τὸ οὖν καταθῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ τοῖς ποσὶ καταστρεχόντων οὕτως φασὶ κατακρατηθείς.

Κατὰ πόδα, παρ' αὐτὰ κατ' ἀξίαν ἢ ὀπίσω.

Καταποθῇ· καταναλωθῇ. ¶ Καταπολεμῶ· νικῶ.

Καταπονουμένους, πειραζομένους. ¶ Κατὰ πορθμὸν, στενὴν θάλασσαν. ¶ Καταπόσον, πλεονάκις.

Καταπρανοῦς κατωφεροῦς. ¶ Καταπραύνεις, ἡμεροποιήσεις· σιωπήσεις. ¶ Κατάπρεμνος, κατάκλαδος. ¶ Καταπρηνὲς, κατὰ πρόσωπον ἐπὶ στόμα· κατωφερές. ¶ Κατὰ προΐθην, κατὰ πρεσβυγονίαν· ἔνιοι τὸ κατὰ δαίμονα. ¶ Καταπροϊξάμενος, καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθεὶς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. ¶ Καταπροίξεις, καταφρονήσεις· ἢ δωρεὰν γελάσεις. ¶ Κατὰ πρόκλησιν, κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. ¶ Κατέντεον, βαρεῖαν.

Κατὰ προτμηστήν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Κατὰ πρωτῆρας, ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτῆρες παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Καταπτήσσει, δειλιᾶ· φοβεῖται.

Καταπτήτην, ἔπτηξαν· ἐφοβήθησαν δυϊκῶς.

Κατὰ πτόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. ¶ Κατάπτυστον, ἐξουθενημένον. ¶ Καταπτώσσει, φοβεῖται· δειλιᾶ· ταπεινοῦται. ¶ Καταπυγοσύνη, ἡδονὴ μεγάλη.

Καταπύγου, κιναίδου, ἤγουν ἀσελγοῦς. ¶ Καταπυγής· ὁ μέσος δάκτυλος καὶ ὁ κατωφερής. ¶ Καταπύει, ἐνέπλησε· κατῃόνει. ¶ Καταπύθεται, ἐρωτᾶται. ¶ Καταῤῥάκτης, ὀχετὸς ῥύαξ· καὶ ὁ αἰετὸς σοφοκλῆς λαοκόοντι, καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν φινεῖ.

Καταῤῥάξαι, κατάξαι. ¶ Καταῤῥαπτίτης, γορτὼν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν. ¶ Καταῤῥάσσειν, κατακλάνεσθαι. ¶ Καταρᾶσθαι, ἀρᾶσθαι θεοῖς.

Καταραψωδῆσαι, φλυαρῆσαι. ¶ Καταρβύλοις χλαίναις· ποδήρεσιν, ὥς τε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι· σοφοκλῆς τρωΐλῳ. ¶ Κατάρδειν, εὐφραίνειν, ποτίζειν. ¶ Κατερέξατο, ἐκαθέσθη.

Καταράξαι, καταρῆξαι καταψῆσαι. ¶ Καταρέκτης, ὁρμητικός. ¶ Καταρεπές· ἑτερορεπὲς ἑτεροκλινές. ¶ Καταρέσθαι, καταλύειν. ¶ Καταριπτάζονται, σκορπίζονται. ¶ Καταριστὴν, ὀρθὴν δουριστήν· παρὰ καλιμάχω· τὴν χάλαζαν.

Καταῤῥήσσων, ἐπικροτῶν ἐπιψοφῶν. ¶ Κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. ¶ Καταῤῥάσσειν, καταρίπτειν. ¶ Καταράσσοντες, περικτυποῦντες. ¶ Καταῤῥάξαι, καταβαλεῖν ἢ κατεψῆσαι. ¶ Καταῤῥεῖν, ἀναλίσκεσθαι. ¶ Κατάῤῥησιν, κατηγορίαν· καταβόησιν καταλαλιάν· κακολογίαν. ¶ Κατάῤῥυτα, ἀρδεύσιμα. ¶ Καταρτύσαι, κατασκευάσαι· τελειῶσαι, στερεῶσαι. ¶ Καταρυβδήσας, καταπιών· ῥωφήσας. ¶ Καταρυῆναι, καταπεσεῖν. ¶ Καταρυθμίζεσθαι· κατευθύνεσθαι· κανονίζεσθαι. ¶ Κάταρσον, κατάκλεισον. ¶ Καταρχὴς, ἀσφαλής· τέλειος. ¶ Καταροΐζομαι, ῥευματίζομαι.

Καταρῶμαι, εὔχομαι προσκυνῶ. ¶ Καταρώγεα, γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον. ¶ Κατὰ σαυτὸν, τῷ σοῦ κατὰ σέ· ὅμοιός σοι. ¶ Κατασείειν, ταράσσειν. ¶ Κατασέσας, σβέσας. ¶ Κατασεσασμένα, κατασεσεισμένα. ¶ Κατασημήνασθαι, κατασημειώσασθαι. ¶ Κατασίνεσθαι, καταβλάπτειν. ¶ Κατατασείειεν, καταταράξειεν. ¶ Κατασκαφής· κατεσκαμμένος. ¶ Κατασκάφιλος, καταισχύνων τοὺς φίλους. ¶ Κατασκάψαι, κατορύξαι.

κ ατασκεδάσαι. καταχέαι. Κατασκελῶν, κατασκελετεύειν τὰς σάρκας καταφαγεῖν. Κατασκυβύ. διασκυβύ. Κατασκιλλαμώνης. Κατασκορπιζομένης. Κατασκῆψαι, καταπεσεῖται. Κατάσκιος, πάνυ θεν, σκιὰν ἔχων. Κατάσκοποι, κατοπτεύοντες, ἐπίβουλοι, ἢ δόλων ὄρνιχες βουτεί. δολερεὶ, δόλιοι.
κ ατασμύξαι, μαραῦναι, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. Κατασοβᾶται, καταδιώκεται. Κατασοφισθεῖσα, ἀλλαχθεῖσα τεχναθεῖσα. Κατασσῶν, χαλᾶν, ἢ σαλίζειν ἑτέρᾳ ἐθίοντας, ἢ παρὰ λέπτω διαλεγομένου, κατασπίνειν ἢν σιαλον. Κατασσατα λᾶ, ῥυφᾶ. Κατασσερχωπὶ, ὠδὶ πὶ οἰκίαν, ἢ ὠδὶ πὶ ἑστίαν κεκαυμένη. Κατασσερχόμενος, ἐπειγόμενος κατασπασόμενος. Κατασσιπλάζων, μολυνών. Κατ' ἀσίδα. ἐπ' ἀοιδάς. Κατασσλυκῶσαι, κατελάσαι. Κατασσόηθον, κατέλασον.
κ ατὰ στάθμιν, κατ' ὀρθὸν κατ' ἔσσυλιν. Κατάστασις, ἀποδοχὴ ἢ κόσμος, ἢ ἦθος. Κατασῆραι, ἀποπεμπτέρια σὺν οἴῳ τρόπῳ λεγόμενα ἀφ' ἑσπέμψον κατάσησον, ἢ κατασσησεία κατάσασιν ἔχοντα ἀφ' ἑσπεμπτα. καθεσαμένα. Κατασέλλει, πδι καλύπτ.
κ ατασέλξαι, κατασαγεῖν, ἐν βοῦν. Κατὰ σεφάνης, ὄρους ὄρυχῆς, ἀκρωρείαι. σεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου τοῦδε πὶ κεφαλήν. ἢ πδι κεφαλαίαι, ὡς ὄμηρος αὐχὴν ὑπὸ σεφάνης βυχάλιον. Κατάσημα. ποίημα, στάσις, ὁρμή. Κατασίζων, βεβαιῶν, καταψηφίζων παρ' ὅσον τ' ἀτακθωώτων, τὰ ὀνόματα. παρέσιζον καὶ ἐζημίωσα. Κατάσικτον, ποικίλον. μὴ σώφρονα ἐντήματα φησί. Κατασίλβῃ, καταγάγῃ. καταλάμπῃ. Κατὰ σίχους, κατὰ τάξεις. Κατασοχὴν, πδι βολήν. Κατασόμα, κατὰ πὶ ἀρχὴν μεταφορικῶς. Κατασομὶς, μέρος τι τῶ αὐλοῦ ἢ σύριγγος. Κατασοχάζεται. κατασκοπεῖ. βάλλει.
κ ατασρέφει, σκαλεύει. Κατασρο φῆς. βρημώσεως.
κ ατασρώματα, τῆς νεὼς μέρος, σὺν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν. Κατασύξαι, κατασῦραι. συλλέξαι. μισῆσαι. Κατασυφέλα. καταξήρα. Κατάσυφλον, κατάξηρον, καὶ ἡ μεῖς δὲ τὰς ἀνδρογύνους χώρας μὴ σκληρὰς, συφλὰς καλοῦμεν. Κατὰ σωδασμὸν, κατὰ κοινωνίαν κατὰ σύμπραξιν. Κατὰ συγκυμείαν, κατασύραι ἑλκύσαι σαγήνῃ. Κατὰ σφᾶς. καθ' ἑαυτούς. Κατὰ σφέων, κατ' αὐτῶν ἢ καθ' ἑαυτούς. Κατασφίκωνται, καθέλωνται. Κατασχάσαι κατατυχεῖν, ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι. Κατασχεῖν, κατακρατεῖν. κατοικεῖν. Κατὰ τάξιν, κατὰ κόσμον. Κατ' αὐτὸ, ὅμοιον ὁμονοοῦσιν. Κατατεθηπεῖν, θαυμάζειν. λειλιάζειν ἐκπεπλῆσθαι. Κατατεθήπεσαν, κατεθαύμαζον. Κατατεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι. Κατεθηπώς. ἀλλιάσας. Κατεκνέφαγε κατέφαγε τὰ τέκνα. Κατατείνεται, ἐφαπλῶται. Κατατίθεσθαι, σωμαινέσαι.
κ ατὰ τὸ αὐτὸ, ὁμοῦ. Κατατοξεύω, κατὰ τὸ κεῖμα, κατὰ πὶ τάξιν, ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα. Κατατζίχιον. λεπτόν. Κατάτροπον, κάταντες πρόσωπον δὲ τὸ ἀνάντιον. Κατατυφῶ, καταπαταλῶ.
κ ατατρύχει, λυπεῖ κατατονεῖ. Κατπύοντα, κατασκυβάζοντα. Κατατυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. Κατατῶν συῶν, κατὰ τῶν χοίρων. Κατατυγάσας, φωτίσας. Κάταυλον κατατυλιμνύον, ἀνάπτεπταμνύον. Κατατῦσαι, κατατυλῆσαι κατατῦσαι.
κ ατατυσὴς, κατατυσής. Κατ' αὐτὸν, ὅμοιον αὐτῷ.
κ ατατφάγη. κατεσθίη. Κατὰ φάλαρα κατὰ μετωπίδια. Κατατφαύσαι, κατειπεῖν. Κατατφατικῶ, δυσιάσθεκτον. Κατατφήσας, ἀποφήσας. ἀνιάσας. Κατατφαρυμίη, κατακτωμίη, κυρίως δὲ ἡ ἐκ προκαταλήψεως. Κατατφιλοσοφήσαντες, ὀλιγῆς σιγῆς νικήσαντες. Κατατφλᾶσαι, κατακήψαι. Κατατφοιτῆσαι. παραγενέσθαι. Κατατφορεῖν, ὑπνοῦν. Κατατφορικῶς, γαστέρα σβλύνων. Κατατάφωρον, ἐλπλεγμένον, φανερὸν, ὑπεύθυνον. ἢ κατατφανῆ γενόμενον.
κ ατατφορτικὴς. σφοδρός. Κατατφράκτοις, ψυχαῖς ταῖς ἐπισοβισμέναις, καὶ μὴ ἡ μέλλουσαις, ἴων ἀλκμήνη καὶ εἴδη πολεμικῶ ὡς κατατφράκτου. Κατατὰ φρένα, κατὰ διάνοιαν. Κατατφρήζαι, κατὰ φατείαι. Κατατφρονεῖ, ὑποβριφανεῖ. Κατατφρονέων, κατασβυλβόμενος.
κ ατατφρυήσεται, κατατξηρανθήσεται. Κατατφρύασι, κατατξηραίνει. Κατατφυσ. γεννητ.
κ ατατφυλαδὸν κατὰ ἔθνη. Κατατφύσει, κατασβέσει. Κατάφυρος, σωδενδρος τόπος. Κατατφωνεῖ, ταράσσει. Κατατφωραθείη, κατατγνωσθείη. Κατατφωραῖ, βρύειν ἐπιζητεῖν. Κατάφωρος, φανερός. Κατατὰ φῶτα, κατὰ ἀνθρώπων.
κ ατατχαλῆ. κατατβραχύ. Κατατχέῃ, κατηολογεῖ.
κ ατὰ χεῖρα. ἕτοιμα. δύχερῆ. ἢ ὁ νεὼς πρὸς χεῖρα καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. Κατατχὴ, κατατχάσμησις κατάγελως. Κατατχήνη. κατατγελάσῃ μυκτηρίσῃ βουθενίσῃ. μὴ σὺν πεισισράχου καλαμίας ἐμφορὲς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον ὁποῖα τὰ πρὸς βασκανίαν. Κατάχθονος, ὀλίπαρὸς ὁ δόμος. Κατάχρεως. ἐπαρκῶν εἰς μαρτυρίαν. Κατατχθόνιος, κατὰ τ' γῆς ἢ ὁ ἅδης. Κατατχρῆσαι, ἀρκέσει. Κατατχρησικῶς, ὅταν κατατχρῆταί τις ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα κατασχαζόν-
κ ατατχρᾶται, κακῶς χρᾶ). Κατατχρυσῶσαι, (τῶς. καταλιθῶσαι. Κατάχυσις, ἀήρ. Κατατχύσματα, ζαγήματα, εἶδος γὰρ εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κἀρυσι καὶ ἰαχάδας κατατχέαν τῶν νέων ἢ τῶν δούλων τοῦδὶ πὶ ἑστίαν καθισάντων. κατεχεῖν δὲ καὶ τὸ νυμφίου. λέγεται δὲ καὶ ὠδὶ ζωμοῦ. Κατατχύτλον, ἢ βαλανευτικὴν σκαφίον. Κατατχώραν, κατὰ φύσιν, ἢ ἀνίνητον. Κατατφαίρουσι, κινοῦνται.
κ ατατφεῖ, κατασκοπίζει. ψαφὰς γὰρ ὁ σκόλοψ, παρὰ τὸ ψαφᾶσθαι τὸ μεταμελεῖσθαι, καὶ δίον σκότος πδι τιθέναι τοῖς λεγομένοις ἢ κατατφεῖν, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἢ φροντίζειν οὕτως λέγουσιν.
κ ατατψηφίζεται, κατακρίνει.
κ ατατψήχων, κολακεύων ἢ συχνὰ τείβων. Κατατψελωθήσεται, φιλὸν γενέσθαι. Κατατχόντα, κατατυνευγμένα κατατεθλασμένα. Κατατάσας, κατακοιμηθείς. Κατατάθη, κατεθλάθη. κατεβάλλετο.

ἐτίθετο. ¶ Κατέβασκε, κατέβλαψεν. ¶ Κατε
βαυκάλησε, κατεκοίμισεν. ¶ Κατέβαψε, κατέλα
βεν. ¶ Κατεβήσατο, εἰσῆλθεν. ¶ Κατεβρότω-
σεν, ἐμόλυνεν. ¶ Κατεβρόχθισε, κατέπιεν.
Κ ατεγνωσμένος, κατακεκρυμμένος. ¶ Κατ' ἔκλη
σιν, κατὰ μέμψιν, κατὰ πταῖσμα. ¶ Κατεγοήτευσεν,
ἠπάτησε. κατεμάντευσεν. ¶ Κατέδαπτε, κατήσθιε
μετὰ παραγμοῦ. κατεδάρθαι, κατακοιμᾶσθαι.
Κ ατ' ἐδάφους, εἰδὲ γῆς. ¶ Κατέδευσας, κατέφαγες,
ἔβρεξας. ¶ Κατεγλώττιζε, διέβαλλε. κατηγόρει.
Κ ατεγκονῶν, ἐπειγόμενος. ¶ Κατεγνυπτωμένον,
τὸ κατεγνυπῶσθαι. ¶ Κατέγνωσαν, κατέλεξαν.
Κ ατέγραψαν, κατέξυσαν. ¶ Κατεγυμνάσατο, ἐπὶ
γυμνασίαν, ἀνάλωσεν. ¶ Κατεδάη, κατεκάη.
Κ ατέδαρθεν, ὕπνωσεν. ¶ Κατεδάωσε, κατέκαυσεν.
ἐπολέμησεν. ¶ Κατέδευσε, κατέβρεξε. κατέφρυ
σε. καὶ ὅτε μὲν ἁβρῶς, διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν. ὅτε δὲ
τὸ κατηφῆ εἶναι. ¶ Κατεδηδεσμένον, καταβεβρω
μένον. ¶ Κατεδήδοκε, καταβέβρωκε. ¶ Κατέ
φαγεν. ¶ Κατεδηδοκὼς, καταβεβρωκώς.
Κ ατεδήουν, κατέκοπτον. ¶ Κατέδησα, κατεδέσμευ
σα, κατήσχυνα. ¶ Κατεδήτησε, κατέκρινεν.
Κ ατέδουπεν, τέθνηκεν. ¶ Κατέδουπον ἐτεθνήκεισαν.
Κ ατέδραθεν, κατεκοιμήθησαν. ¶ Κατεδρύπτετο,
κατεκόπτετο. κατεξύετο. ¶ Κατέδυ, κατεπόθη.
κατεποντίσθη. ¶ Κατέδων, κατεσθίων. ¶ Κατε
ζώμευεν, ἐτύρευεν. ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφήσας τὸ γά-
λα. ¶ Κατεδιείλοντο, κατεμερίσαντο. ¶ Κατέ
θορε, κατεπήδησεν. ¶ Κατεθήπει, ἐπτοεῖτο.
Κ ατεθύσθη, κατεκλείσθη. ¶ Κατέθυψας, περιέ-
πλευσας. ¶ Κατείβετο, διεφθείρετο. κατέῤῥει.
Κ ατειβόμενον, διαφθειρόμενον, καταῤῥέον. ¶ Κατει
κὴς ἐπιεικῆς. ¶ Κατουλάδα, ἡμέραν χειμερινήν.
Κ ατεῖλε, κατέλεξεν, ἐποίκιλλεν. ¶ Καταείλεον,
συνέστελλον. ¶ Κατειλεῖν, κατέχειν. καταβαλεῖν.
Κ ατειληθέντας, συσχεθέντας καταβληθέντας.
Κ ατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. ¶ Κατεί-
λεα, τὰ ἐσώτερα οἰκήματα. ἐρυθραῖοι. ¶ Κατείλο
χε, κατέλεξε. ¶ Κατειλυπᾶσθαι, εἱλούμενος
πᾶσθαι. ¶ Κατειλυπωμένην. ὁ μὲν λυκόφρων,
καταρτωμένην. ἐρατοσθένης δὲ, συγκεῖσθαι τὴν λέξιν
ἐκ τοῦ εἱλεῖν καὶ πᾶσθαι. ¶ Κατείλυται, κεκάλυ-
πται. ¶ Κατειλωπτεῖν, καταβλεφαρίζειν.
Κ άτειμεν, κατερχόμεθα. ¶ Κατειπὼν, διαβαλών.
Κ ατείργει, ἐκώλυεν. ¶ Κατειργάσατο, ἐκώλυσε. κα
τηρωνίσατο. ¶ Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος.
Κ ατείρα, ἀπὶς πέλτη. ¶ Κατῆρες, κατηρτισμένοι ἐν
ἐρήμῳ. ¶ Κατείρηκεν, λάθρα διαβέβληκεν.
Κ ατειρωνεύεται, μέγα φρονεῖ ἢ στρατεύεται. ¶ Κάτει
σι, κατέρχεται. ¶ Κατεκαμάρωσε. κατενήβρυνεν.
Κ ατέκανον, κατέκτεινον. ¶ Κατεκείαθεν, κατεκοιμήθη.
Κ ατεκερμάτισεν συνέθραυσεν. ¶ Κατέκηλε, σιω
πῶν ἥδυνεν. ¶ Κατεκήλησε, μετεπράϋνεν, ἔθελ
ξεν, κηλεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγε
σθαι. ¶ Κατεκλάδανεν, ἀνεῖλεν. ¶ Κατεκλάζε
το. κατεκέκλειστο κατακεκλεισμένως εἶχεν. ¶ Κατε
κλάσθη. ἐνέδωκε. ¶ Κατέκτα, ἀπέκτεινεν. ¶ Κα-
τεκνίδευεν, κατέξυεν. ¶ Κατεκόπησαν, ἐφονεύθη
σαν. ¶ Κατέκταν, ἀπέκτειναν. ¶ Κατέκπλησαν,
κατεπράϋναν. ¶ Κατελάσαι, κατατῆξαι. ¶ Κα-
τελεγχῶσαι, κατελέγξαι. κεταλέξαι. ¶ Κατελέ
ξαντο, κατεκοιμήθησαν. ¶ *Κατελελίβοντο, κατε
μερίζοντο. ¶ Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη. ¶ Κατέλε
ξας, κατεκοίμισας κατέβαλες. ¶ Κατέλευσα. ἐλέ
πτυνα συνέστριψα. ¶ Κατέλευσαν, λίθοις ἔβαλον.
Κ ατέληξεν, ἐπαύσατο. ¶ Κατημαξευμένην, κατατε
τριμμένην. ¶ Κατέμαρπτε, κατελαμβάνετο.
Κ ατέμαρψε, κατέλαβεν ἢ κατέβαλεν. ¶ Κατ' ἐμαυ
τὸν, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ¶ Κατεμεγαλαυχήσα
το, μεγάλως ἐκαυχήσατο. ¶ Κατεναρκήσα, ἐβά-
ρυνα. ¶ Κατένασσε, κατῴκησεν. ¶ Κατενέκουσιν,
ἔρχονται. ¶ Κατενεμήσατο, κατέφαγεν. ἀνήλωσεν.
Κ ατένευσεν, ἐπένευσεν. ὑπέσχετο. ¶ Κατενήρατο, ἀπέ-
κτεινεν. ¶ Κατεντευκτὴν, κατεντυγχάνοντα.
Κ ατ' ἔντευξιν, κατ' ἐντυχίαν. ¶ Κατευχθέντα, κατευ
τυχηθέντα. ¶ Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. ¶ Κα
τενῶπα, κατ' ἐναντίον. κατ' ὄψιν. ¶ Κατεξανίσταται,
κατεπαίρεται. ¶ Κατεξανίει, διεσθίει. ¶ Κατεξευ
μαρίζοντος, κατευθύνοντος. ¶ Κατεζήνασκε, κατε-
ξήρανεν. ¶ Κατεπάδεσθαι, καταπραΰνεσθαι.
Κ ατεπάδω. γυτεύω. πραΰνω. ¶ Κατέξω λείας, ἔξω
τῶν ὅρων. ¶ Κατεπάλμενος, καθαλλόμενος.
Κ ατέπαλτο, καθήλατο. ¶ Κατεπάσατο, κατεκτί
σατο. ¶ Κατεπείγει, καταπεύδει. ¶ Κατέπεφνε
κατέσφαξε κατεφόνευσε. ¶ Κατεπερπερεύετο, ἐχα
ριεντίζετο. ¶ Κατεπία, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυ
ρῶν μέρος. ¶ Κατεπιάνθη, ἐλιπάνθη. ἐτράφη. πίων τὸ
ὁ λιπαρός. ¶ Κατεπιφύεται, καταστρέχει. ¶ Κα
τεπλάγη, κατέσκληκεν. ¶ Κατέπλατο, καθήλατο.
κατεπλατύνετο, κατέπλησε. καθυπερηφανεύετο, ἀ
νέπλησεν. ἀνεπλήρωσεν. ¶ Κατεπόθησαν, κατεπον
τίσθησαν. κατέπεσον. ¶ Κατεπτηχέναι, φοβηθῆναι.
Κ ατεπτήχησαν, τῷ φόβῳ ἐταπεινώθησαν.
Κ ατεπτηκότα, κατεπτήσσοντα. ¶ Κατεργὸν, πεπα
λαιωμένον. ¶ Κατέρεαι, κάθισαι πάφιοι.
Κ ατερικτὰ, τὰ ἐρεικωμένα ὄπρια καὶ σχιζόμενα. τι
κυάμους. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς πυρούς. οἱ δὲ κατεῤῥωγότα
Κ ατερέζε, καθέζου. (ἱμάτια.
Κ ατερέζετο, ἐκαθέζετο. ¶ Κατένεξε, κατήψησεν.
Κ ατερίκνωσε, κατέῤῥιξεν. ¶ Κατέροντες, καταπλέ
οντες. ¶ Κατέῤῥαξε, κατέβαλεν. ¶ Κατεῤῥηγότας,
διεῤῥηγμένους. ¶ Κατεῤῥινωμένοις, εὐτελέσιν.
Κ ατεῤῥινωμένον, καταπεπυκασμένον καταδεδερματω
Κ ατεῤῥύηκεν, ἐσάπη. ¶ Κατερύκει, κατέχει. (μένον.
Κ ατέρυκεν, ἐπέσχεν. ἐκώλυσεν. ¶ Κατέροτα, καὶ ἄλ
Κ ατερυθραίνει, καταβάπτει, ἐρυθρῷ βάμματι. (λοτε.
Κ ατέσκαψε, κατώρυξεν. ¶ Κατεσκηρωμένης, πεπα
λαιωμένης. ¶ Κατεσκληκότα, κατεσκληρωμένα.
Κ ατέπασε, κατέπιεν. ¶ Κατεσοφίσθη, ἐπλανήθη.
Κ ατεστάμενος, καταθύσας. ¶ Κατεστέμμεθα, ἐστεφα
νώθημεν. ¶ Κατεστήριξεν, ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν,
ἀπέδωκεν, κατεστηλίτευσεν. ¶ Κατεστιγμένος, πε

ποικιλμένος. Κατεσόρισε, κατέσρωσεν καὶ κατησύρησεν ἐθεάσατο. Κατεσραπέλωσε, κατεπολέμησεν. Κατέσυγε, κατεσύγασεν.
Κ ατέσυγον· κατεπλάγησαν· ἐμίσησαν. Κατεσυγημένως, μεμισημένως. Κατέσηλεν, ἐσάρκωσεν.
Κ ατεσφηκωμένον, πολυεχόμενον. Κατεσφήκωνται, καθήλωνται. Κατεσφραγίθη, ἀπεκλείσθη. ἐσφραγίθη. Κατέσχε, κατέπηλησε. πολυεκράτησας. Κατεθήπησαν, ἐθαύμαζον. Κατέταρπον, κατεκοιμήθησαν. Κατειρύτευν, κατεῖχεν. Κατετλάχε, κατετολμᾶτο. Κατετυμβοχόησα. ἐθαψα. Καταῖτυξ, γένος πολυκεφαλαίωσ. Κατευγμάτων, καταρῶν. Κατευθικτήσας, ἁψάμενος. Κατ' οὖθ', κατ' οὐθεῖαν.
Κ ατευθυνομένη, διοικουμένη. Κατευκὴν, πρὸ ἐπί τινι οὐχὴ ὑπόχωσιν. Κατευμαείζοντες. οὐχεείζοντες· καθιστῶντες. Κατευμεχθῶν κατασυναστεύων. ὑπερβάλλων νικῶν. Κατευμεχθεῖσι, κατασυναστεύσεις. Κατευνάζει, κοιμίζει.
Κ ατευνάζεσθαι, κοιμίζεσθαι. πραΰνεσθαι. Κατεύξασθαι, κατά τινος οὔξασθαι. Κατευρύνεται, μεγαλώνεται. πλατύνεται. Κατευρίσιοι, κωλύει. Κατεύχομαι, καταρῶμαι. Κατεύχου, καταρῶ. Κατεφοίνιξασ', ἔβαψασ'.
Κ ατεφυ. ἐγεννήθη. Κατεφωράθη, ἐλέγχεται.
Κ ατεφωρᾶτο, ἠλέγχετο. Κατέχειν, κρατεῖν. κωλύειν σωέχειν. Κατεχειρᾶτ. σὺνιγκ. ὑπέτασεν.
Κ ατέχωσε, θεοφορεῖσθαι. Κατέχυε, κατέβαλεν.
Κ ατέθηκεν. ἠσύχωσεν. Κατεχραίνοντα, μισοῦντα. Κατεχμάσας, καταῳδῶν. Κατέχμασον, καταφόνευσον. Καταυονεῖσθαι, καταπλάττεσθαι.
Κ αταυονεῖ, καταπλεῖ. Καταύνηται, κατέχυνε. δοξάζουσιν ἠσύχωσιν. ἐπέβαλλεν. ἐπέθετο. κατέρριμμεν. Καταβολή· ὁ ἐπιβάλλον βυρσοπόθης τημμίῳ καὶ πιλιάσιν· καὶ ἡ τῶ πυρετῶ πρόοδος καὶ ὁρμή· καὶ μερὶς, καὶ ἱδρὰνόσος, καὶ τέλος τῶν χρεῶν. ὁ καθήκων. θυσία· τελετή· τὰ νομιζόμενα. λέγεται δὲ οὕτως. Κατηγάσατο, κατηγωνίσατο.
Κ ατηγλαϊσμένα, κατακεκοσμημένα. Κατηγορδυνήτα, κατειπόντα. Κάτηδε. κατακεκορεσμένα,
Κ ατήδεσαν αὐτὸν, αἰσχυνθῆναι ἐποίησαν αὐτόν.
Κ ατηθαλωμένη, τεφρωθεῖσα. Κατηθάτην, καθωμολησάτην. Κατείθικα, κατέθηκα. Κατήκιζον, ὕβριζον. ἔξεον. Κατηκισμένους, βασανιζόντας. ὑβρισμένους. Κατηκίσατε, εἰς ὃ σῶμα ὑβρίσατε. Κατήκησαι, αἰνίσσεται καὶ βλάβῃ συνέχεται. Κατηλαζονεύετο, κατεπαίρετο αὐτῶ.
Κ ατήλιψ, μεσόλμη. μεσόβιχον. δοκὸς, ἡ ὑπό τινος βασάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ, ἱκείωμα τὸ ὃ οἰκοδομῆται κάλλιον. Καθηλέτης, ἐπήκοος. Κατήλυσις, κατέλυσις. Κατηλέποντα, Φρονοῦσας ποιοῦντα.
Κ ατηλόκησαι, κατατετεῖχθαι. Κατημαξυμένα, κοινά· κατατεπατημένα κατατετειμμένα.
Κ ατημελής· κατήκοος. Κατήμασον, κατέξυον· κατεσοβάρχθον. Κατημύχθη, ἐσαβράχθη.
Κ ατήναρε, κατέκτεινε. Κατηναρισμένα, ἀπολωλότα· ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Κατηνοράφυξαν, κατέκτειναν.
Κ ατήνοχα, κατενήνοχα. Κατηντιβόλουν, παρεκάλουν. Κατήνυσεν, ἀπέκλωσεν. Κατηπώοντο, κατεπραΰνοντο. Κατηπόωνθ', ὁμοίως.
Κ ατήραμεν, ἤλθομεν. Κατηρεγμένος, πεπτωκὼς καὶ πτόμενος. Κατηρεγμένος, κατηπειλημένος, κατεσιγμένος. Κατηρέθεθ', πεφωρᾶσθαι.
Κ ατηρεφέως, κατασέσυρε. Κατηρεφές. κατεσεσαλευμένον κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ταπεινοτέρων κατηρεφέως. οἱ δὲ πίθους.
Κατηρεφέστερον, κατεσεσαλευμένον μᾶλλον. Κατήρη, κεκαμμένην. Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. Κατήρειξαν, ἀνήλωσαν.
Κ ατήρυτον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον.
Κ ατήρτισε, κατέπεσας πέπωκας. Κατηρτίσω, ἐποίησας ἐτελείωσας. Κατήρσασας, ἐφύτευσας ἐγέννησας. Κατῆρξε, συνέκλεισεν. Κατηρτυκὼς, τελειώσας. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ὅταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας. Κατήρυδες, αἱ βρίθουσαι καὶ καταρέουσαι ἄμπελοι· λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους παρόσον οὐκ ἐκλαλήθουσθ'.
Κ ατῆσαι, κατακηλῆσαι καθομιλῆσαι. Κατησάτην, κατεκιλησάτην, καθομιλησάτην. Κατηφέα, κατηφῆ συγκά. Κατήφεια, συγκότης. ὄνδος. αἰσχύνη. αἰσθὼς· αἰσία. Κατήφησας, κατηνίασας. Κατηφήσας, κατανιαθείς. Κατηφίη, αἰσχύνη. συγκότης. Κατηφόνες, καταίσχυνσι καὶ κατηφέα, ἄξια πράττοντες. Κατηχίζειν. νουθετεῖν. σὺνεχεῖν. Κατηχούμενος, διδασκόμενος.
Κ ατηχόω, οἰκοδομήσω. Κατηχίζετο, ἐμοσχίτο.
Κ ατηχισμένον, βεβαρημένον. Κατηχούμενος, παιδευόμενος. Κάτθανεν, ἀπέθανεν. Καθίξαι, παρακαθῆσαι. μεθύσαι. Καθθέμεν, θεῖναι.
Κ άθεο, κατάθου. Κάτιδε, ὅρα. Κατιλλαίθη, κατεμυκτήρισεν. Κατιλλοπῶ· καθορῶ. Κατιλύσαντες, πολυκαλύψαντες. Κατηλιβύει, καθιεῖ. Κατειβόμενον, καταρέομενον. Κατίναξ παρίσει. Κατηρομάει, μεγαλοφρονεῖ. Κατοχαρωμένης, πεπαλαιωμένης. Κατίοχαι, κατέχεις.
Κ ατιχνοῦν καταλεπτύνειν. Κατικτηρία, ἡ ἐπὶ καθόλῳ θυσία. Κατ' ἴχνος, κατακολουθήσας τὰ ἴχνη. Κατιώθη, ἐρρύπωθη. Κατίωνται. Κατιβωμένον. Κατερρυπωμένον. Κατ' οἶκον, κατὰ τὴν οἰκίαν. Κατοικίαι, καταχαλκασκεύη. Καχιμαίζοντες, σεναίζοντες. Καχινύσαι, κατακρύψαι. Κατοιόμενος, ὁ μὴ πληροφορίαν πιστεύων, ἢ ὁ σὺν ὑπολήψει φερόμενος, καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος. Καχίσεται, καταξεῖ. Κατοιχομένων, νεκρῶν. τεθνεώτων. ἀπελθόντων. ἀποθανόντων.
Κ ατοιόμενος, ὑπερορῶν. Καθκωχὴ, καχεξία.
Κ ατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. Κατώλισθον, κατέπεσον.
Κ ατοκώχημα, πάθος ἰσχυρόν. Καθπάζῃ, ἀπολαύσῃ.
Κ ατοπάζων, διώκων. Καθλοφυρόμενοι, θρηνοῦντες.
Κ ατόπιν, ὕστερον. ὄπισθεν. Κατόπασαν, κατάσκοποι.
Κ ατοπτεύω, ἐσκοπτεύω· ἐπιβλέπω ἢ καθορῶ.
Κ άτοπον, πάντως ἢ φανερὸν ἢ αὐτίκα.

κ ἄβατον, ἀόρατον. κατοπτεύεται, σὺν αἰσθήσει φαντάζεται ἢ ὁρᾷ. κατοργᾶν, ὑποδακμάζειν.
κ ατορῶν, πεπαλαιωμένος. κατόρρα, ἢ κατάρρα βωμὸς σύσσιος. κατορρόω, φοβοῦμαι· πρόσουμαι πήσω. κ*αθρουβαν, ἡ ἀγορά. κατα ξυχὰς, θησαυρούς. κατοφνᾶται, σκοτεινὴν ποιεῖ. κατορχούμενος, κατα παίζων. κατα ῥώρυκται, κατακέχωσται. κατ' ὄασιν, κατ' ὀφθαλμῶν. κατουσθαῖοι, νεκροὶ κατάγειοι.
κ αβυλάδα, πλὴ κατιλλοῦσιν καὶ ἐργοῦσαν· βέλτιον δὲ, πλὴ κατόλεθρον ἢ ζαφώδη καὶ συσσροφὰς ἐχουσαν ἀνέμων. κατ' οὐρὰν, κατ' ὀπίσω. κατυεύσας, ἀθρόως πάντα κάλων καθεὶς καὶ μὴ διαμελήσας. κατοφρυώμενος, μεγαλοφρονῶν.
κ άτοχα, τὰ ῥυπάνου ἢ κατεχόμενον. κατόχμοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.
κ άτοχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήματι τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς θρόνου καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι ἢ σὺν θυσιῶντες, ἢ σὺν θεοί. καταζαχαῶ, κατα μωκήσασθαι.
κ αζὸς, ὄρνις. ποιός. κάζοπον, κάταντες.
κ αζὸς, κακός. κατασείει, δίον ποτὶ σείρίπ.
κ αζόμοντες, οἱ βόαγροι λάκωνες. κατευκανάθη, ἐρράγη. καπύειν, συῤῥάπτειν. καπύεται, σωτίθεται ἢ τῶν βυρσῶν τὸ διακόσμιον συσκευάζεται ὡς ἐκ τῶν κατυμάτων. κάπυμα, ἀπάτη. δόλος. συσκεύασμα. δολιότης. καπῶ, ἀπόζιμα θερματίου. κατώδωνος, λυπηρά. κατωθήσαντος, καταβάλλοντος. κατωθούμενος, ἀναφερόμενος. κατωκάρα κάτω κεφαλὴ ἔχοντα.
κ ατωλιτωρήσαντες, ἀμελήσαντες. κατολιαθὼν, κατα πεσών. κατώλυξα, κατέξανα. κατωμαλόϊο, κατὰ τὸ ὦμον βαλλομένου. κατωμασὸν, κατὰ τῶν ὤμων. κατωμισὴς, ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ἱππεὺς ἐπὶ πλὴ γῆν ἵστασος. κατόμορξεν, κατασπάραξε, κατέφυσεν. κατωνάκη· ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ῥάκος προσερραμμένον. ὁ δὲ μηλωτή. δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἀμφιέσασθαι ἀθηναῖοι τῶν τὸν πεισίστρατον τυράννων ἐπανακαλεσάντων, ἵνα ὑπὸ βουλεύσασ μὴ κατίωσιν εἰς τὴν ἄγυιαν οἱ πολῖται.
κ απωπᾶσαι, κατηφῆσαι. κατωραΐζεται, σεμνύνεται. κατωρὴς, κάτω ῥέπων. κατωρυτῶσιν, ταφῶσιν. κατώρυχες, κατωρυγμένοι.
κ ατωρχήσαντο, κατεχάρησαν. κατωτίδες· ἃ πρὸ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα.
κ ατωφερὴς, ὁ κάτω φερόμενος. κατωχένης, ὁ κάτοχος τὸ ῥυπάνου κυρίως. κατοχύει· πηδᾷ. ἐπιφήσεται. κατώχρωτο, κατέβησαν, κατεγένοντο. καυάζοντα. ἀφυσιάζοντα.
κ αυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ ἀολέων ἢ αὖθος, ἢ κατανεκαυμένον, κατα πυρόν· ξηρόν. θερμόν. καυαλὸς, μωρολόγος. καυάξ, λαφρὸς. καυάξαι, σωτεῖναι. καυαρὸν, κάκον κατα πυρόν.
κ αυκαλίσασ, ὄρνις ποιός. καυκαλὴς, βοτάνη τὶς ὁμοία κωρίῳ καὶ ὄρνις. καυκὸν, καυλίον. καὶ ἄγριον λάχανον. καύκωνες, ἔθνος βάρβαρον.
κ αυλὸς, ὁ ἄκρον τῆς ὁδρατος ἢ ἀπεξυμμένον· εἰς ὃ ἐμβιβάζεται ἢ κοῖλον τῆς ὁδρατος ἢ σωλήνιον ὑπὸ τῶν φυτῶν. καυλίον, ὃ κατανέμοντες, οἱ ἰχθύες, ἢ τῶν κόνων μέρος. καῦμα, κατάκαυμα· ἢ θύμα, ἢ πύρωσις. καύμαρος ἰδαλίμου, τὸ θερμοτάτου, ἢ ἱσρωτοποιοῦ. καυνάκαι, σχήματα ἢ ἐπιβόλαια ἐτρομαλλῆ. καύνιος ἔρως οὐ καύνῳ τιμᾶται καὶ ὁ σφοδρός. καυνὸς, κακὸς, σκληρὸς, κλῆρος. καὶ πόλις ῥόδου. καυρὸς, κακός.
κ αύσαλις, ὁ πυρετός. καῦσος, ἢ μέλαινα καὶ ὑπέρυθρος. καύσσριος, φθαρμός. καυσηρὸς, καυσικὸς. θερμὸς. ἐξείασ. σριμείασ. διαπύρου.
κ αῦσις, ἡ ἔκφυσις τῶν σαχύων. πυρὶ ἀσβεσώμενοι κὴ χόρτος, ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἀμφίκαυσις καὶ ἐπώνυμον δὴ μῆλος. κρατῖνος δὲ, ὑπὸ τὸ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ βύσσα καὶ σχῶμα. καύτινα, καὶ εἰς τοὔπίσω. καυτὴν, θυσία τὶς οὕτω καλουμένη καὶ ἐφέρα καὶ ἑσία σύθα καίουσιν. καυχαλὶς, φλύκταινα. καυχᾶται, κομπάζει. καφὰ, λουτὴρ λάκωνικὸς. καφάσιος, μιὺ. καφάζειν, γελᾶν. καφάζοι, κακχάζοι γελᾶ.
κ αφαὴ, κιφὴν· κάχαεις, θαύσ· καὶ πλαγὼν, κὴ χρυσαλλὶς ἢ κοροκόσμιον, ἢ χαεί ζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ βύχαεις. καχίλα, αὖθη κύπριοι.
κ αχαλάζει, λοφᾶ βύζει. καχλαίνει, ἐκ θορύβου τα ράσσει. καχλὶς, συμβολή. καχλάζει, κιχλίζ. ἀθρόως γελᾶ τε τάρακται· γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων. ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. κάχλικος, τὸ κόχλου. καχνάζει, κακχάζει. καχρυλίων, πεφρυγμένων κεριθῶν κυρίως· καταχρησικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα καὶ βοτάνη ἢ λιβανωτὶς, καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις, καὶ πυροί τινες.
κ ατα χρίσω, συγχέω τα ράξω καὶ κατα χύσω ὁμοίως.
κ αφάκιον, γλωσσόκομον. καφάμενος, ἐλάφωμα ἵππου. καφρόκιον, εἶδος χιτωνίσκου.
κ αμπήδαλος, ὁ μὲν τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἁλόμενος. καφοὶ, οἱ βόες.

ΤΟ Κ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε̄.

κ Ἔαρος, ὄρτυξ. κεάζω, διαχίζω ἢ κλῶ. κέαθοι, βοηθοί· κέαρ, ψυχὴ διῃρημένη. κέαρια, σίδηρα τεθνηκότα, ἢ σὺν ζωῇ ἀξίνη. κεάσαι, χίσαι. καῦσαι. κεάσθη, ἐκλάσθη. κεάσματα, κλάσματα· ῥήγματα· διαῤῥήγματα. κεάσαι, διελεῖν συγχύσαι. κέαται, κεῖται. κεβαλὴ, κεφαλὴ· κύλιξ. κεβλήνη, ἡ ὀρίγανος. κέβλος, καυσικέφαλος κῆτος.
κ έγχει, ἐπιδάκνῃ. κεγχραμὶς, ἡ σὺν τῇ σύκῃ σπερμάτιον. κέγνωται· πέζωται. κεγνῶσθαι τεθραῦσθαι πεζῆσθαι. κεγχραιοπόλις, ζαγμα πόλις. κεγχρηδῶν, σπερμάτων, ὁμοίων κέγχρῳ. κεγχρίλης, τελόρχης.
κ έγχρης, ὁ καρπός. κεγχρίνη, ἡ ἐκκέγχρου ἔμφυμα. κεγχρὶς, ὀρνέου εἶδος. κέγχρος, εἶδος βοτάνης, καὶ σπερμάτιον μηλίνη ἐμφερές.

κ εγχρώμασι, ταῖς περιφορέαις καὶ τοῖς καταιχρώμασιν. Κεκοπάσας. διασκορπίσας. Κέκδασαν, διεσκόρπισαν. Κεκδάσται, σκεδάννυνται.
κ έλματα, αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις νόσοι ᾠδὶ τὰ ἄρθρα οἱ δὲ, ᾠδὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. ἰᾶσι κράτης.
κ ελνὰ, ἀγαθὰ συνετά. πιστά. φρονιστικά. κόσμια. σεμνά. σώφρονα. καλὰ τίμια. Κέσρακε ῥιγοῖ. πέφρικεν. Κεσραώτης, ὁ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο τὰ χρυσᾶ. Κεσρίδες, ὁ καρπὸς τῆς κέσρου.
κ έσριον δῦῶδες. Κεσρύσιδε, οἱ κυλωνιάται.
κ έσρον ἀπίκι οὐδετέρως δένδρον. Κέσρος, ῥάβδος κιβωτὸς λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον.
κ έσροπα, τὰ ὄπισθεν. Κεῖα, καθάρματα.
κ εἰάμενοι, καύσαντες. Κείαντες, καίοντες.
κ είαω, καύσας. Κείαν, ἔκαιν. Κεύσας, τῇ μάστιγι νύξας. Κεθμῶνες, φωλεοί. Κήδεα, καηδά. Κίον ἐπορεύοντο. Κεῖθι, ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖε, τέθνηκεν. Κεικύνη, συνηγμένος. Κειμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα, ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι, καὶ τὰ οὐ παραθέσει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ σώματι τίθενται. Κείνη, ἐκείνη κενή.
κ είνης, ἐκείνης. Κειν῀σι, ματαίαις κεναῖς.
κ ῑνὸν, κενὸν ἢ ἐκεῖνον. Κεῖν᾽ ὄχεα, ὅταν κενὸν ἅρμα ᾖ. Κείοντες, κοιμησόμενοι. Κεῖρε, γυναῖ ἢ ἡλικία. Κείρει, τέμνει καταθάπτει. Κειριάσθαι, δῆμος Φυλῆς ἰωνικῆς. Κῑρέαι, κῆραι. Κειρίδες, κιρία ὄρνεα. Κειριόνου, ἐπίκαιρός ἐστιν ὁ τόπος. Κεῖρις, ὄρνεον ἱέραξ οἱ δὲ ἀλκυόνα. Κείροντες, ἀναλίσκοντες. ἐθίοντες.
κ είρυλος, ῥῆτορικοί, κήρυκα λέγουσι. ἔστι δὲ ὄρνεον ὁ δὲ αὖ τίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φασί. Κεῖσε, ἐκεῖ. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖσθε, κάθησθε ἐνέχυρα. Κεισιβδηλβυμλίοι, νωθροί.
κ είσομαι, πεθήσομαι. Κεισὸς, βοτάνης εἶδος.
κ εἶσα, κίσσα λάκωνες. Κεῖται, ἀεὶ ᾠδὶ κατὰ τί θέτε ἔθος ἢ θανάτου ἢ ἀπραξίας. Κεῖτο, πέπτωκεν. Κίχλης, καταλάβοις. Κειῶδες, βῦῶδες. Κείων κοιμησόμενος. Κειώσασθαι, καθήρασθαι. Κεκαδησόμεθα, διάσκοπα θησόμεθα. χωρισθησόμεθα. Κεκαλεῖν, χωρῆσαι σερῆσαι. σκεδάσαι. Κεκαλέσθαι, φέρεσθαι. σύραπῆναι.
κ εκασθῆσαι, βλάψαι κακῶσαι. φέρασθαι. σερῆσαι.
κ εκασθὼν, χωρήσας. σερήσας. φροντίσας. Κεκαινοτόμηται, νεωτερίσαι. Κεκαλαμενθυμένοι, καλάμη γεγονότες. Κεκαλάκασα, καλὴ γέγονα ἢ ἐκάλεσας. Κεκαλμένον, ᾠδὶ γῆς ἐκπεπωκός.
κ εκρανὶς, σράπου δορά. Κεκαρμένον, πεπλεκεσμένον ἢ κεκοσμημένον. Κεκαρπωκε, τετελείωκε καὶ ἀπέκαυσε. Κεκαῦσθαι, καταπονεῖσθαι κεκοσμῆσθαι. Κεκασμέναι, κεκοσμημέναι. δεδοξασμέναι. τετελεσμέναι. Κέκασται, κεκόσμηται. καταπονεῖται κρατεῖ ἐνδέχει, ὥστε λίσαι. τέτακται. πέπεισθε δεδόξασται. Κεκαυτηριασμένοι, βεβασανισμένοι μὴ ἔχοντες πῶ σωθέσθαι ὑγιῆ.
κ εκαφότα. ἐκπεπνευκότα. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα, ἡ κάπος ὁ πεπνευμένος. καὶ βύπνεμος τόπος. οὗθεν καὶ καπίλατο ἀπὸ τοῦ διασείεσθαι αὐτοὺς τὰς ὀπὴ κεφαλῆς τείχος ἐνεκὸ τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ κεφαλὴ ἐνεκὸ ἐρωμαίων κάπουτ κέκληται, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέραν οὖσαν τοῦ ἄλλου σώματος αὐτῶν πεπνεῖσθαι. Κεκαφότη, ἐκπεπνευκότι.
κ εκεῖνα, κλαυσθ. Κεκεπφωμένοι, ἐπημελημένοι.
κ εκερχόμενοι, κεκλεβάσται. Κέκευται, κέκρυπται. Κέκει, φροντίζει. ἀλγεῖ. Κεκηλίσθωσαι, μεμίανται. Κεκῆναι, λατωοὺς κρῆτες.
κ εκηρωμένη κεκαλαμένη. Κεκησᾶς, βοᾶς.
κ έκηφε, τέθνηκεν. Κεκιβδηλβυμλίοι, ἄτιμοι ἀχρεῖοι. ἀδόκιμοι. νόθοι. Κέκιλος, ἰσχνόφωνος.
κ εκλεγμένος, ἐπιπολύμυλος. Κεκλαμένον, κεκλαδβυμλένον. Κεκλυμένον, ἀπεκκεκλασμένον.
κ έκλεο, κάλεσον. Κεκλεῖ. καλεῖ. κελεύει. κέκληται. Κέκλετο, παρεκελεύετο. ἐκάλει. ἐβόα. παρεκαλεῖτο. Κεκλήαδ, συμκεκλημένοι ἦσαν.
κ εκλητὸς, φοφῶ. Κεκλητὼς, φοφῶν, βοῶν φωνῶν. κραυγάζων ἐπικαλούμενος. Κεκλίαται, συνελιλασμένοι εἰσίν. Κεκλιμένοι, πρὸς κεκλισμένοι ᾠδὶ ἐχόμενοι. Κεκλειμένοι, προσανακέμενοι. Κεκλίαται, κεῖνται. Κεκλόμενοι, κελεύοντες. Κέκλου, κάλεσον. Κέκλυθι, ἐπάκουσον. Κέκλυτε, ἀκούσατε, ἀκούετε. Κέκλυτέ μου, ἐπακούσατέ μου. Κεκλωσμένον, διανενησμένον. Κεκμᾶται, κεκοπίακεν. Κέκμηκε πεπόνηκε, τέθνηκεν, ἀπείρηκε, κενέωται.
κ εκμήκει, ἀπειρήκῃ ἐνεκὸ κακῶν. Κεκμηκὼς, κεκοπακώς. Κεκμηωτοὶ, κεκοπακότες. Κέκνακεν, ἐνεκὸ κακῶν ἀπειρήκῃ. Κεκνιπωμένοι, καρποὶ ἐνεκὸ ἐρεισύβης διεφθαρμένοι, ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Κεκοισυρωμένη, ἐκπεπληγμένη περιεσταλμένη. Κεκοκκυτωμένον, κεχρισμένον χρῶμα κοκκυγίνω, ὅ ἐστι πορφυροῦν ἀπὸ κοκκυγίου δένδρου. Κεκολαμμένη, χλυμμένη. Κεκολάσθαι, μώλωπας ἔχειν. Κεκολλυρωμένον, λευκῶ κεχρισμένον. Κεκομβυμένης, κομῶν, ἢ σεμνὸν ἢ ἀσεῖον ὅθεν λέγεται ὁ ῥῆμα. Κεκονδυλωμένον, διηρθρωμένον. Κέκοκεν, ἔγνωκεν ὅτι κεκακοῦργηκεν ἢ πεφόνευκεν. Κεκονιαμένος, κεκονιαρτωμένος. Κεκόπακεν, ἐπαύσατο.
κ έκοπας, ἔκοπας ἢ κονδύλους ἔχων. Κεκορυθμένος, καθωπλισμένος ἀπὸ τῆς κόρυθος. Κεκορυσμένα, μεμετεωρισμένα ὑπερηφανα. Κεκόσμηται, τέτακται κεκόσμηται. Κεκοτηότι. ὀργισμένῳ. κεχολωμένῳ. Κεκράανται, ἐπιτετέλεσται. Κεκραγήσει, κραυγάσει. Κεκραγῆναι, ἀγριαι θείδακες. Κεκραμένα, κεκαρμένα ἢ σύκρατους. Κέκραται, τετέλεσται. Κεκραπαλικὼς. σφραμένος, ἢ σύφραμμένος.
κ έκρηται, κέρμοται. Κεκρηγότα, κεκραγότα.
κ εκριμένη, διακεχωρισμένη. τεταγμένη. σαφής. σύνηλος. ἐπιλεκτή. Κέκραγε. βοᾶ. φανερῶς, διαμαρτύρεται. Κεκροπίλασ, ἀθηναίους ζεύς ἀπώμισας. Κεκρουμένῳ, σύλλεῖ καὶ σὺ λῇ.
κ έκρυψ, ἀπατεών, ἢ πίθηκος. Κεκρυμμένῳ, ἐπιμόνως.

ἐπιμόνως κειμένων. Κεκερύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων, σαβακά. Ἢ ὧν δεσμώτες εἶχον. Κεκερυφάλας, τὰς τῶν ἵππων ἡνιοχάς καὶ ἡνιοχοῦντας. Κέκτικε, τέθνηκεν.

κ εκτισμένοι, πεφιμισμένοι κατεσφραγισμένοι.

κ εκύλωσι. κρύψωσι. Κεκερυπάκασιν, ἀσχολοῦνται. Κέκυλται. δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἐλκόμενα.

κ εκύκη, καμπύλη. Κεκευσῶθαι, ἐκτετιμῆσθαι.

κ εκυφότα. ταπεινοῦντα. Κεκεωσμένοι, πεπειρασμένοι καὶ ἐβηταισμένοι, μετὰ κτεὶς δὲ ἀφ' ὧν πολυφλοίσβων καὶ τοῖς κώπαις διαπειρωμένων. εἰ δὲ πρώτως ταῖς φυλαῖς τεταγμένοι ἐγρηγόρασι.

κ εκωδώνισαι. πεπείρασαι ἐβήτασαι δεδοκίμασαι.

κ εκώνισαι, πεπάγωται κέκλυσαι. Κεκώπυται, σφαῖρα ὁ ὠὸν κώπης. Κεκώπται, ἡ ναῦς, καὶ ἡ σὺν ἑτοίμως ἔχειν τὰ ξίφη. Κελαλεῖ, βοᾷ.

κ ελαλιενή. κραυγή. βοὴ ἢ κωπηλὸς ἐπιτετικῶς.

κ ελαλίνης, θορυβώδους. Κελάδησαν, ἤχησαν.

κ έλαδος, ἦχος μουσικὸς. κραυγή. βοή. θόρυβος.

κ ελαδῶν, ἠχῶν μέλπων, καὶ σφοδρὸς ἀληκλίας.

κ ελαινεφὲς, ὁ μελαίνων τὰ νέφη. Κελαινεφὲς, ἅμα μέλας, παρατρόπως ἢ φησὶ θέτως ὁ κελαινὰ, συνάγων τὰ νέφη. Κελαινὴ, μέλαινα. Κελαινιόων, μελαινόμενος. Κελαινὸν, μελανόν. Κελαινόλωτα, κεράσια. Κελαινοπάϊδιμον, ἡ μὴ φανερόν. ἡ δόλιον. καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν. Κελαιοὺς, ἤχους. Κελαρύζει, ἠχεῖ φωνεῖ. ἢ σιωπηλῶς ῥεῖ, ἔστι δὲ ἰλίγωμα ἦχος. Κελαρύζεται, μεταφωνῆς ἠχήσει. Κελαρύξιν, ἰλίγωμα φόφου. Κέλε, τρέπε. Κέλεαι, κελεύεις. Κέλεαί με, κελεύεισθαι. Κέλεβη. σφηνεῖον εἶδος θερμηροῦ, καὶ ποιμενικὸν ἄλεῖον. Κελεΐς, ἀξίνη. Κελεβρὰ, λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη. Κελεόφρωνον, ὀφρύνον, κελαινὸν, λέγεται δὲ καὶ μισοκέλευσφορον, καὶ ἡ μακρόν.

κ ελαινὸν, σκοτεινὸν μέγα. Κελαιὸν, ὄρνιν ποιόν.

κ ελέονται, εἰς ἰσόποδας, καὶ τὰ ὁπωσοῦν μακρὰ ξύλα δοκοὺς, ἰσοὺς καὶ πήχεα, οὕτω φασὶν, οἱ κελοὶ γὰρ τὰ ξύλα. Κελεὸς, ἥρως ἀθηναῖος. Κέλεσε, δέδυμος παρεκελεύετο ἡ ψυχή. Κέλευθοι, ὁδοί. Κελευθεύσασθαι, τὰς συνόδους διαμεῖναι.

κ ελευθέοντες ὁδεύοντες. Κελευθαίων, πρὸς ὁδὸν ἔχων τὴν διάνοιαν. Κελεύθιος, ὁδός. Κελεύθεσθαι, κελεύσεως. Κέλευσον πρόσταξον.

κ έλευσρα, ἡ κελεύσα, ἅμαξα ἡμιονική. Κελευσιόων, κελευσικῶς ἔχων. Κελεύματα παιδιᾶς εἶδος καὶ ἀγάλματα. Κέλεσθον, ᾧ τοὺς ἰχθύας θηρῶσιν οἱ τοῖς σφυραμοῖς. Κελεσθίζειν, τοῖς ἵπποις ἐπιβαίνειν. Κελημοσύναις, κελεύσεσιν.

κ έλης, ἵππος καὶ ἱππασὴς καὶ μέρος καὶ εἶδός τι νεὼς καὶ μονάτωρ. Κελητιᾶν κελητίζειν ἱππεύειν.

κ ελλὰς, μονόφθαλμος. Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέναι τὴν ναῦν καὶ ἐβωκέλλειν. Κέλλικας, δημόται. Κελλίων, ἡ τῶν ὅλων φύσις. Κελλὸν, σφενδόνη σφάγιον. Κελλῶσαι, σφαγιάσαι.

κ ελμὰς. θρόμμι. ἢ νεῦρον ἐλάφου. Κέλμις, παῖς, ἢ λίκνου εἶδος καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων.

κ ελοίμην. κελεύοιμι. Κελόμην, ἐκέλευον.

κ έλομαι. κελεύω. Κέλσαι, ἐκκῆλαι ὁρμῆσαι. καταλαβεῖν, δύσεπίσαι ἐβωκῆλαι, συγκλεῖσαι ἐλῆσαι.

κ ελτοὶ ἔθνος ἕτερον, γαλατῶν. Κελύφανα, λεπίσματα. Κέλυφος, ὀστέον λεπτόν. κυρίως δὲ καὶ ἡ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν λεπύρων. Κελλωναῖς, ἔθνος σκυθικὸν ἢ κελχοί. Κελῶ, ὁρμήσω.

κ έλωϊ, πυρὶ τῷ καυστικῷ. Κέλωρ, ἔγγονος υἱός. ἐκ τομίας γάλλος. σπάδων. Κελλώριον, παιδίον. Κέλωρ, φωνή. Κελωρύφη, κεκραγέναι. βοᾶν. Κελωρύσας, φωνήσας. βοήσας.

κ εμὰς, νεβρὸς ἔλαφος. τινὲς δὲ, δορκάς. Κεμασῆναι, ἰχθῦσαι. Κεμαντὰ, καθαρὰ βυώδη.

κ εὐ, αὖ. Κεμμὰς, ἔλαφος νέος. Κέμβρος ἀχλύς. ὁμίχλη. Κέμμης, θεῖον. Κέμμις, πόλις σπαιὰ ὑπῶ. Κέμμορ, μέγα κῆτος.

κ εμπὸς. κοῦφος ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. Κεμφὰς, ἔλαφος. Κέμων, ἑτερόφθαλμος. Κενὰ, ἀπόκενα. ἄκυρα. Κενεὰ, κενὰ μάταια. κύριοι δὲ ἀναδενδράδας. Κενέαρος, κενὸς ἐλαφρός.

κ ενεαυχίες μάταια καυχώμενοι καὶ κενῶς αὐχοῦντες. Κενέβεια, τὰ θυηδιὰ καὶ νεκρίμαια κρέατα. Κενῆς, ματαίας. Κενέβαν, σπόγγος.

κ ενεμβατεῖ, ματαίως πατεῖ. Κενεόν. κενὸν, ἄπρακτον. Κενεὸν, ὁ σφῆλ τὰς λαγόνας τόπος, ἡ διάκενον ὑδρὸς τῶν ὀστῶν ἀρσενικῶς. Κενὴ δόξα, κενοδοξία. Κενίσαι. κεντεῖσαι.

κ ενὸν, ἡ κενωθὲν μάταιον. Κενοφωνίας. ματαιολογίας. Κενόπως, αὔπως. Κενῶσι, κενεῶσι, λαγόσι. Κενόσαι, κεντρίσαι, κτίσαι κελεῦσαι.

κ ενταυρίσκος, ἀγροῖκος ἄγριος. Κενταυρικῶς, ἀγροίκως, ἀγρίως. Κένταυροι, λῃσταὶ καὶ οἱ αὐτοδιαῖοι καὶ οἱ παιδεραστὴ ἀφ' ὑπὸ ὄρους. Κένταυρος, ὄρος. Κεντήματα, ζημιώματα. Κεντατάπιθι, χωρίον τι. Κεντόρες, κεντεταὶ σὺν τῷ ἐλαύνειν, ἐλατῆρες. Κεντειάσαι, τῶν σφῆλ τὰ μυστήρια. Κεντρίναι. φωνήν. γένος τι ζώου.

κ εντρηνεκέως, δύπτειθεῖς ταχεῖς καὶ διλωνεκῶς κεντεζομένους. καὶ τοῖς κέντροις εἰκόντας καὶ πειθομένους.

κ ένυρον, δόρυ. μάστιγξ. καὶ ἡ σὺν σιδήρῳ ἀδαμαντίνον.

κ ενζοτύπος. μοχθηρός. φαῦλος, ἢ κενζοσιός. πανοῦργος. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος. Κεντῶν, ἡνίοχος. Κενωθῆ, μάταιος ἀποφανθῆ.

κ ηραῖσαι, κομῆται. πολεμικοί. Κηβραῖσης. κομήτης ἀλιεύς. εἶδος ὄφεως καὶ ὁ κήβρατα ἔχων.

κ ηνὸν φάους. τυφόν. Κέοιτο, κεῖτο. Κέπφος, εἶδος ὀρνέου κηυφοτάτου σφῆλ πὶ θάλασσαν διαζίβοντος ὁ βυχρῶς ἀπὸ αὔεμου μετάγεται. σφῆν λέγεται ὀξὺς καὶ κηῦφος ἄνθρωπος. κέπφος.

κ επφωθεὶς, ἐπαρθεὶς. ἀπατηθείς. Κηβρα, κήβρατα. ζίχες. Κέρα. ἀγλαὲ πὶ ζίχα. λαμπρὲ ᾧ τὸ ξῳ ἀγαλλόμενε. Κεραία, σὺν τῷ σφοίφῳ οὕτω πὶ καλεῖται. Κεραϊδες. τῇ προβάτων τὰ θήλεα τὰ σφῆν ὀδόντας ἔχοντα. Κηβραΐζειν κτείνειν. φορθεῖν. διαρπάζειν. διαφθείρειν. Κηβράϊσαν, διέφθειραν. Κηβραΐζων, αἱρῶν, πορθῶν. φθείρων.

κ βραϊλέα πὼ κόμην καλλοπιζομένην. Ϲκβραιέλον
τα, ὁ εἰς κέρατα ἔλαιον ἄγων. Ϲκβρέεσιν ἄδου συμ
φοραῖς. Ϲκβραινε, κεραύννυε, κέρασον.
κ βραιοῦχον, δικαιοσύνην, ἀφ' οὗ οἱ τοῖς ποιοῖς κερα
ούχου. Ϲκβράινε, κέρασον. Ϲκβρᾶις, κορώνη.
κ βράκος, σαυρός. Ϲκβράμβυλον, κήπου προβα
σκάνιον, καὶ ἅπερ διόντι ὁ ϖδὲ τὰς συκᾶς δεσμεύο
μενον, ἀποδιώκῃ τῇ φωνῇ τοὺς κνίπας. οἵοι τοὺς κα
θάρους ὡς κόρατα ἔχοντας ἐν κεράμβου.
κ βράμβυξ, ζῶον καθαρῶ ὅμοιον. Ϲκβράμεα, ὁ
παντοδαπὸς κόραμος. Ϲκβραμεῖα, σύθα τὰ ὀστρά
κινα σκεύη πιπράσκεται. Ϲκβραμῆναι, πλατεῖαι
πλῆναι, ἀτὼν γὰρ ἀθήνησιν σύτελὴς σὺν τῷ κεραμει
κῷ, σὺν ᾧ τύπουσι πλατείαις χρῶ τοὺς μὴ ἔχοντας
καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν.
κ εραμεοῶ, ὀστρακινον. Ϲκβραμεὺς, ὁ λυκοῦργος.
κ βραμεικὴ, μάστιγξ, ἣν ὀστρακισμὸν λέγουσι. μάστιγα
μὲν γὰρ ἔβαστάζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κο
λάζειν, κεραμεικὴν δὲ ἔγραφε τὴν ἐκκεράμου τὰ ὄστρακα
εἶναι. Ϲκβραμεικὸς, τόπος ἀθήνησιν σύθα αἱ πέρναι
προεσήκεσαν, εἰσὶ δὲ δύο κεραμεικοὶ ὁ μὲν ἔξω τεί
χους, ὁ δὲ σύτος. Ϲκβραμίναο, δημοσίους.
κ βραμένῳ, βύτελεῖ ἢ ἀπὸ κεράμου. Ϲκβράμιον, τὸ
τὸ οἴνου ἢ ὕδατος ταμνίον. Ϲκβράμος, πῖδος, κὴ
πῶν ὄστρακον. καὶ δεσμωτήριον καὶ ὀχύρωμα καὶ πό
λις ἡ ἐρεία σ', ἤδη δὲ ἐὰν χώματος. Ϲκβραυίξαν,
κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι. Ϲκβραύνε, κέρασον.
κ βραυνωῦτος, κερωῦχος. Ϲκβραόν. τέλειον ἢ κέρα
τα ἔχοντα. Ϲκβραοξόος, κερατοποιός.
κ βραός, ἔλαφος ἢ βύκερως. Ϲκβρᾶξ, θεὶξ τόξου
καὶ αὐδοῖον. Ϲκβρᾶσ', κεφαλὴ θεὶξ. σάλπιγξ.
λιώαμος. ἢ πολέμου μέρος καὶ ἡ ἰσχύς. Ϲκβρά
σαι, μίξαι. σώσαι σωσάλαι. Ϲκβρασβόλα, ἄκρα
πα τὰ ἐφ' ἡ τὰ ὄασεια, οἱ ϖδὲ τὰ κέρατα τῶν βοῶν
δεσμοί, καὶ οἱ σὺν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι.
κ βρᾶς, ὄρθιον ἢ νθυρὰ βύπίσης σὺν αὖγη. Ϲκβρά
σος, λεῖσβον ὃ φύεται ἐστραμμένοις, χοινίον δὲ ποι
εῖ ὁ φλοιὸς αὐτὸ. μεθ' οὗ αὐτὴ νθύρων δεσμεύουσιν.
κ βρασίαο. ἡ κύπρος ποτέ. Ϲκβρασφόρος, κερατο
φόρος. Ϲκβράχηλοι, οἱ ἐπὶ καμπὴ ἔχοντες, τὰ
χείλη. Ϲκβράτα, τῆς φαράγγος τὰ ἄκρα. καὶ με
τώπου μέρος, καὶ ἡ τῶν κεράτων χῆσις. Ϲκβρα
τεῆς, οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κοράτων,
καλοῦνται δὲ καὶ κερακλεῆς. Ϲκεραβυργὸς, ὁ
ταῖς κεθαίραις κερατοποιός. Ϲκβράτος φυτὸν ᾧ
πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο. Ϲκβρατωνία, συκῆ αἰγύ
πτου. κραβλογία, ἡ λατωβόλον. Ϲκβραυνίας,
ὁ κεκβραυνωμένος. Ϲκβραύνιος, ἐμβρόντητος καὶ
ζεὺς σὺν λυκία, καὶ ἱμάτιον φοίου. Ϲκβραυνός.
λόφος. κτύπος, βροντή. ἀῤῥωσία καὶ ἡ τ' διὸς ἀμυν
τήριον καὶ κακόξρα. Ϲκβράφος, λύσμος.
καθλοπὰ. Ϲκβρβαλὰ, ἀσθενῆ μεγάλα.
κ βρβέριοι, ἀσθενεῖς, φασὶ δὲ καὶ τοὺς μεμβρίους κερ
βρίους, καὶ πὼ πόλιν, οἱ μὲν, κερβρίαν καλοῦσιν,
οἱ δὲ, κεμμερίαν, ἄλλοι δὲ κίμμιν ἔστι δὲ τόπος σὺν ἅδου
κερβρίος τειχήρυνος. Ϲκβρβοροκίνδυνος, τάρ
ταρος ὠχρός. καὶ κύων, μέγας ἅδου. Ϲκβρβολῶ
σα, λοισθρεῦσα βλασφημοῦσα, ἀπατῶσα.
κ βρσαίνει, πορίζει. Ϲκβρσαῖος, ὁ ϖδὶ κέρδει τοῖς
παθοῦσι καθόσον ἐκβέβρασαι. Ϲκβρσαλέος, πα
νοῦργος. ἐπικερδὴς. σωτερός. Ϲκβρσαλέον, δόλιον,
πανοῦργον, ἢ κέρδη ϖδὲ ποιοῦντα καὶ ὠφελείας ἢ
ποικίλον. Ϲκβρσαλεώτερον, ἐπικερδέστερον.
κ ερσαλεόφρων, ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν ὄχ' δόλου. κερδοῦς, φρόνημα ἔχων. τουτέστιν ἀλώπηξ, ὃ
δεν' ὁ λόλιος. Ϲκβρσάλη, ἀλώπηξ Ϲκβρσέα,
πανουργία. Ϲκβρέσι, πανουργίας. Ϲκβρσά
ίαν, ἀλωπεκίαν. Ϲκβρσιον, συμφορώτερον, ὠφε
λιμώτερον. Ϲκβρσιος, σωετώτατος. φρόνιμος,
πανουργότατος. Ϲκβρσπά. ὄασεια. Ϲκβρ
σος, σύνεσις. τέχνασμα. ὠφέλεια. Ϲκβρσσωύη,
σοφία. τέχνη σωέσεις. πανουργία. Ϲκβρσῶ κερ
λίση ἀλώπηξ. Ϲκβρέα, ἀρχὴ γράμματα.
κ βράϊζε, πόρθ. Ϲκβρεῖ, ξυρεῖ. Ϲκβρεῖς, θεί
σεις. Ϲκβριτίζει, βασανίζει. Ϲκέρια, ἀκείς.
κ ρσθάλια, ἐπιτάφια σὺ τάφια. Ϲκβρηὼς, κρεὶξ
ὁ ὄρνεον. Ϲκβρᾶξ, ἰβρᾶξ. Ϲκβρηαφα, ἐρύη.
κ βρκέτης, ὁ μικρὸν πηδάλιον ἀφ' τῶν βυρύντων.
κ ερκέται, ἔθνος ἰνδικόν. Ϲκερκίσας, δυνακίναο,
ἐπεὶ ταῖς αὐθηλαῖς ἐχρῶντο εἰς κερκίσας.
κ ερκιθαλλὶς, ἐρωδιός. Ϲκερκὶς, ἡ τῆς πίτυος καρυ
φὴ ἢ αὐγέρου καὶ εἶδος ὄρνιθος. Ϲκέρκνος, ἱέρακ
ἢ ἀλεκτρυών. Ϲκέρκος, θηείδιον τὰς ἀμπέλους
βλάπτον, κὴ ἀρὰ καὶ αὐσρεῖον αἰδοῖον, ἢ ἀλεκτυών,
ἢ ἀφραῖος μῦς. Ϲκερκοῦρος. εἶδος πλοίου καὶ ἰχθύος.
κ ἐρκωψ, παιγνιώδης ἢ εἶδος θηείου μεγάλου οὐρὰν ἔ
χοντος. Ϲκέρκος δι πλὴ αὐτὴ καὶ δικέλαδος κὴ
διθύσανος, ἐχρῶ δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ σὺν κῶ πεύτανις.
κ ἐρκυρα, νῆσος. Ϲκερκυραία, μάστιγξ, ϖδὶ πλώ
πινα πὼ κατασκευὴν ἔχον αἱ κερκυραῖαι μάστιγες, οἱ
δὲ καὶ δι πλὰς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. ἔχον γ' ἐλεφαν
τίνους κώπας, καὶ τὰ μεγέθη ϖδὲ πλὰ ἦσαν. ὑπὸρ η
φασὶν δὲ, δύ πραγοῶντας ὑὸς κερκυραίους φκεῖν ἀρι
στοτέλης, ποιεῖσθαι, ἢ γίνεσθαι. Ϲκερκυραῖοι ἀμφο
ρεῖς, τὰ ἀρίσανα κεράμια. Ϲκέρκωπες, ποικίλοι ὄ
νηροὶ πανοῦργοι. Ϲκβρκωπίζοντες, κατασῶντες.
κ ερκώπη, μικρὸν πτερίγιον ὁ καλαμᾶον λεγόμενον.
γὴν γὰρ γένναν πτερίτων φασὶν. οἱ δὲ πτέριξ θήλεια,
μὴ φωνοῦσα. Ϲκερκώπων, δολίων, πονηρῶν κα
τασῶντων. καὶ οὐρῶν. πτερίτων. Ϲκέρματα,
χρήματα. θραύσματα. Ϲκέρματα. εἰς λεπτὰ δι
αιρεῖ. ἤγουν μικρὰ σωτεβή. Ϲκέρμηλος, ἀφ' δ
χαλκὸς γίνεται. Ϲκέρνα, ἀξίνη. Ϲκέρνεα, τὰ
τῆ μητεὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα. Ϲκέρνος, στεφα
νὶς. ἀγωῆς κεραμεᾶ. Ϲκερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας
ἄγων. Ϲκεροβάτης, ὁ πάν. ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει.
ὁ οἰονεὶ κεραβάτης πὼ βάσιν ἔχων κερατίνην.
κ εροδλέκη, τόξα. Ϲ*κεράμενα, λυπούμενα.
καὶ ὥσπερ παιόμενα. ἔπειτα κατὰ φάσιν ἔχειν.
κ εροπλάσης, λειτουργὸς ἢ τεχνοσμικτής.
κ ερουλικὸς, ὁ τοῖς κέρασιν ἕλκων δ' ἁρότρον. καὶ ὁ κε
φαλοῦχος καλῶς. Ϲκερουτίαι, γαυρίαι. μετανή
νεκται

νεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαιρεθέντων ταύρων.

κ ἔραται, ἢ ἥδονται ξύλα. Κέρσαι, ἀσιανὸν νόμισμα. Κέρσαι, κόψαι, τεμεῖν. κείραι. χαμῆσαι καὶ ὁρασθῆναι. Κέρσης, χάμος. Κέρτα, πόλις Λιβύης ἀπὸ ἀρμενίων. Κερτομεῖ, χλευάζει. γελᾷ. ὑβρίζει. Κερτομίαι, ἐρεθιστικόν. Κερτομία, παίγνια προβασκανίας βρεθισμοί. παραλογισμοί. ψεῦσαι καὶ γελασταί. Κερύχη, εἶδος πλακοῦντος. Κερχάλεον, σκληρὸν ὄζηρὸν δασαλέον.

κ ερχνα, ἢ κερχάνεα, ὀστέα καὶ ῥίζαι ὀδόντων.

κ ερχνᾶι, τραχύνει. Κέρχνη, ἡ ἐκ τῆς μελαίνης ἕλμα. ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ ἡ μελίχρους. Κερχνώμασι, τραχύσμασι καὶ κλώμασι γαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ καὶ τὴν τοῦ τὰς ἵππους τῶν ἀστραβῶν κόσμον, καὶ ποτήριον ἐπίχειλον. λέγονται δὲ καὶ νικητικοί. Κερχνωτά, τετορνευμένα. ἀπὸ τῶν χείλους τῶν ποτηρίων ὡς παρὰ κερχνοειδῆ ποικίλα. Κραχεῖα πολύπαστα. Κερῶ, κεράσω τελειῶ.

κ ερωνία, δένδρον ἢ συκῆ αἰγυπτία. Κέρως, κέρωτος. Κερῶνται, κείνονται. Κέσκετο, ἔκειτο. Κεσκίον. συμπεῖον, ἢ ἀποκτένισμα τῆς λινῆς.

κ έσκος, πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα, καὶ ποταμὸς κιλικίας, ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα, εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων. καὶ σκυβάντης οἶνος, ἀπὸ σκυβέλων τόπου Παμφυλίας.

κ έστερ, νεανίας ἀργεῖος. Κεσὸν ἱμάτιον. τὸν ποικίλον ἱμάτιον. ἢ χιτῶνα ποικίλον. ἢ ὃν τῆς ἀφροδίτης ἱμάτια, καὶ ὁ διακεκαυτηριασμένος χιτών. Κέσρα, ἀμπωτήριον, ὄπλον, σφύρα, καὶ εἶδος ἰχθύος.

κ εσρύειν, κεχηνέναι πεινῶντα. Κεσρεῖς, τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεσρεῖς λέγουσι, καὶ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον, ἀπὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λαίμαργόν τε ὂν καὶ ἄπληστον. Κεσρία, σθῆρα. Κεσρινικοὶ βόες, οἱ σὺν χαονίᾳ. ἡ γὰρ χαονία πρότερον, κεσρίνη προσηγορεύετο, ἔστι δὲ μοῖρα τῆς ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς. Κέσσος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν στερμάτων, καὶ ἀνάντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ πλώτῃ τραχύτης. Κέσρωσις, βαφικὴ μιμαμυλή. Κεσρωφὲν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κόνδυλον. οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον οὐδὲ ἀκμήν. ἐώθασι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων σὺν ᾧ τὸ πόλωσθαι πυρίκαυστον. Κεῦθε, κρύπτε.

κ εύθεα, κοῖλα κρύφια. Κευθμὸς, καταδύσεις πυθμὴν θησαυρὸς, κοῖλον ἢ κοιλάς. Κευθμῶνες, καταδύσεις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἔστιν κρύπτειν, κρύφιοι τόποι. Κέφαλα, κεφάλαιον ἢ κόσμος τῶν νέων, ἢ κεφαλὴ ἢ σωματρίθμησις ἢ ζήτημα ἄκρον.

κ εφαλαίωσον, σωτόμως σωάγαγε. Κεφαλίδαι, γένος ἀθήνησιν. Κεφαλὴ, ἡ σώνθες. καὶ ὄνομα. σῶμα. ψυχὴ ὕλη. Κεφαλῆος, ἰχθὺς, ποιός. Κεφαλῆται, οἱ τῶν ἀγορανόμων λίθοι.

κ εφαλῆες, ἔθνος παρὰ πὸ ἰθάκην. Κέφαλοι, τῶν κεστρέων εἶνες ἅτινα κολοῦνται. Κέφαλον, μέρος τῶν πλοίων ἢ κόσμος ἢ τὰ ἐρείσματα.

κ επφωθεὶς, κατανεκλασθεὶς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἁλόντων λίκνον ἀθρόως σεσεπαγμένων. Κέχανδε, χωρεῖ δίχα πλῆθος φοφεῖ. Κεχανδότα, χωρούντα. Κεχάνια, σύκα, τὰ αὐτόματα κεχηνότα.

κ εχαραγμένος, ὠργισμένος. Κεχέραντο, ἐχάρησαν ἢ ἐχώρησαν. Κεχέρημαι, χαίρω ἢ χωρῶ.

κ εχαρηότα θυμῷ, χαίροντα τῇ ψυχῇ. Κεχαροί αἰδ, χαίροιεν ἢ σθεῖεν. Κεχαρισμένα, ἀρέσια. προσφιλῆ. Κεχαρισμένος, ἀρέσιος προσφιλέστατος, μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν. Κεχαρίσατο, χαρεῖεν. Κεχειροτόνηται, προβέβληται. Κεχειρωμένοι, ἥττημένοι κεκρατημένοι. Κεχήλωμαι τὰς δῖας δέδεμαι, σωέρραμμαι τοὺς πόδας, χηλεύειν γὰρ τὸ ῥάπτειν, καὶ χήλινον τὸ πλεκτὸν, ὃ ἀνακρέων κὴ χήλυμα. τὸ ταρτίον σοφοκλῆς πανσώρᾳ ἢ σφυροκόποις. Κέχηνεν, ἔχασκε τὸ στόμα ἰωΐοις προσεδόκησε ῥέμβεται. Κεχηνότας, χαύνως χαίνοντας σὺν νεύοις. Κεχηλιῶσθαι, χάλια ἐζημιῶσθαι. Κεχηδότα, αὐθαδῶτα. Κεχλαδεῖν, χάσκειν. Κεχλαδοῦσι, χάσκουσι. Κεχληλέναι, φοφεῖν προσλαλεῖν. Κεχλίασμα, τέρμα. Κέχλοιδεν, διέλκετο. Κεχλοισμασμένους, διελκυσμένους. Κεχμάζει, αὐθίζει, ἀνθεῖ, ἵσταται. Κεχωλωμένον, μικρὸν ὠργισμένον.

κ εχλώσεται, ὀργισθήσεται. Κεχαμοὶ, εἶδος πορνείας. Κεχαμλίη, ἐρυπωμένη παραχαπωμένη πικραινομένη. Κεχρηματίσθαι, πεφρύχεσθαι αἰσχύλος. Κεχρημένος. σύνδικος ὢν χρίζων, ἢ πεμφθείς. Κεχρημασθημένα, μεμαντευμένα προφητευθέντα λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως.

κ έχρικεν, ἐμέχρικεν. ἐκονίασεν. ἢ ἐμεκέντρικεν.

κ εχῆσθαι, πεπλῆχθαι. Κεχρισμένα, ἠλειμμένα.

κ εχρυσωμένος, τετιμημένος. Κέω, σπένδει λάκωνες. Κεώσης, καθαρός. Κεῶν, ὅζον βοιώτιοι.

κ εῶν, κοιμησόμενος. Κεωρεῖν, παρατηρεῖν.

κ εώσατο, κήρᾳ.

ΤΟ͂ Κ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Η.

Κηδάζει, καθαίρει. κηδαλίζει.

κ ηδαίνει, μεμνᾶ. Κήδαλον, αἰδοῖον. κέρας σκάλαθρον. Κήδεα, λύπαι. Κήδεα νηνία. ἔλαττον. Κηδεμών, πένθος. Κήδεα, μέλεμναι. λύπαι. ἀνίαι χαλεπαί. Κῆδε δὲ ἐλύπει δέ. Κηλεῖ, λυπεῖ. Κηλείαι, οἰκειότητες.

κ ηλεῖν, καὶ παθεῖν αἰσχῶν λυπεῖν. Κηλείαν, ταφήν.

κ ήλειος, προσήκων φροντιστέος. Κηλείους τοὺς προγόνους ἢ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείους ἢ συγγενεῖς. Κηδεμόνδε, φροντιστὰ βούλεται καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείους ἢ συγγενεῖς. Κηδεμόνες, φροντισταὶ βούλεται καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. Κήδιος, κηδεμόσιμος, ἀπὸ κηδεμονίας πίπτων. καὶ φροντίδος ἄξιος. Κηδεσθαι, φροντίζειν λυπεῖσθαι.

κ ηδεσταὶ, πενθεροὶ οἱ τῆς κόρης γονεῖς καὶ οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι ἐκδιδόντες καὶ συγγενεῖς κατὰ χρησικῶς.

κ ήδεται, φροντίζει ἐπιμελεῖται βοηθεῖ. Κηλεῖν, φροντίζειν, σπουδάζειν. ἐπιμελεῖσθαι βοηθεῖν.

κ ηλεῖν, ἐπισατοῦντα. κηδόμενον. Κηλεῖσθο

μαι ἐπιμελῶ σομαι. θεραπεύω. Κνιλέων, αὐιῶν.
Κ νδισοι, φίλτατοι, φρονιμώτατοι αὐαγκαιότατοι.
Κ νδομαι, φροντίζω οἰκτείρω, λυποῦμαι, αὐιῶμαι· ὀργίζομαι. Κνδος, κνλεός, πένθος. λύπη. φθορά, συμφόρα. νησεία. θεραπεία. φροντίς. Κνσῶν, αὐιῶν κακοποιῶν. Κνθα, τάφος. Κνθεια, κνθαρία τὰ ὀξύβαφα ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον.
Κ νθεῖν, βοηθεῖν, σωφρέχειν. Κνιθείδης, διθυράμβων. Κνίθευον, σωεπορβύοντο. Κνιθοὶ, βοιθοί. Κνῖα, καθαρίματα. Κνιμαλεῖ· λοιδορεῖ χλευάζει. Κνίκρανον, ἐκεκράγεισαν.
Κ νικᾶς· νακνὴ, πιμωρός· κακοήλιος. δύσφημος.
Κ νῖκες, λαροὶ. Κνικίει, πηδᾷ· πηδεύει. Κνικίειν, ἀναφορεῖσθαι καὶ διϊσχυρίζω. Κνίκιον, αὐίφερον ἀνεπήδα.
Κνικίς· ἀτμίς· σύμμα. καὶ ὀκαρπὸς τῆς ὁρυός· κῶοι δὲ καὶ τοὺς ἀκάρπους σάχυας καὶ σερητικούς.
Κνῖλα, βέλη θεῖα. σημεῖα, ξύλα, ὅθεν καὶ καλόποους, καὶ κνλώνειον καὶ ἱδρὰ ἀγάλματα καὶ πυρετός. Κνιλάδες, αἶγες αἱ σὺν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλοειδές. Κνιλαίνῃ, θέλγειν· νοσεῖν. Κνιλὰς, νεφέλη αὔυδρος καὶ χειμερινὴ ὑμβρα καὶ αὖξ, ὕπις, κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές. Κνιλάζεται, σκαφίδες, ἀγγεῖα ποιμενικὰ ἢ ἀλσύδρα. Κνίλει, πραύνει· θέλγει. πείθει καταμαραίνει. Κνιλάδησαν, ἤχησαν ἐβόησαν.
Κ νιλέῳ, καυστικῷ θερμῷ λαμπρῷ. Κνιλέως, ὁμοίως. Κνίλιγξα, φίλιγξα παραμύθια. Κνιλυθμῶ, θέλγω, τέρπω, τέρψις, χαρά. Κνιλώνη, μέλαινα. Κνιλύτειρα, ἡσυχάστρια. Κνιλυτηρίους, τὰς ψυχὰς θεραπευούσας. Κνίλησις, ἡ διὰ ὠδῆς ἡδονή. Κνιλῖδες, μολυσμοί. Κνιλίς. ἕλκος οὐλή· ἔνδοθρύπος, ἢ εἶδος αἰχρὸν σὺν ἱματίῳ. κνλὸν ξηρόν. Κνιλοῖ, εὔχεται θεῷ. Κνιλούμενος, σὺν ἱματίῳ τερπόμενος. Κνιλοῦσθαι, εὔχεσθαι. Κνίλυγμα, ἀρχεῖον ἀθενές. Κνιλώνια, αὐτλητήρια ξύλινα. Κνιλώνειον, ξύλον, σὺν ᾧ ἕλκεται ὁ ὕδωρ. Κνίλων, ὁ σὺν τῇ νηὶ λεγόμενος, καὶ ὀχυτὴς πεῦσις καὶ αὔτλημα. Κνίμμ, φλέψ γεώδης σὺν μέδραις. Κνιμὸς, πλεκτὸν ἀγγεῖον, σὺν ᾧ λαμβάνουσι τὰς πορφύρας. ἔστιν δὲ ὅμοιον ἤθμῳ κὴ σὺν αὐτῷ δὲ λέλεαρ. δηλοῖ δὲ καὶ δ' ἐπιπεθέμενον τῇ τῶν δικαστῶν ὑδρίᾳ πεπλεγμένον πῶμα παρόμοιον χώνῃ. καὶ ὁ πδεπιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς οὓς αἱ κεφαλαὶ βάλλονται. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα καὶ εἶδος χαλινοῦ. Κνιμοσόμης, τῷ χαλινῷ ἐμφορῆς.
Κ νίμωσις, φίμωσις. Κνίωτον, καθαρόν.
Κ ιωσήπωρ, ὁ πὼ γῆν μεῖζων. Κνιούει, ἐκεῖ.
Κ ιωσὸς, βοτάνη τίς, ἡ δὲ τέλος κνσὸς ὀξὺ τὸ ῖ.
Κ νυγμα, ἡ κενὸν τὸ σώματος, οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα. ἀσθενὲς καὶ ἀχρεῖον. Κνυασόμην, εἴδωλον ἐγκνόμην. Κνυύῃ, καλεῖ. Κνυῶ, ἐκεῖ. Κνὶξ, ὁλκάδος κατὰ ἀπίωνα· λέγεται δὲ κὴ καυὴξ· τινὲς καὶ ἐφυΐαν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ κέγχρον. οἱ δὲ, διαφέρουσιν ἀλλήλων. Κνίπδος, σκέλος παροιμιώδες ἐπὶ τοῦ πρόδικος σκέλος. Κνιπεύωνος, κνίπων, κνδόμενος. Κνιποκόμος, κνπουρός.
Κ νῖπος, παράλειψις ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ πρόσωπον, ἐπὶ οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπὶ παιδὸς μᾶλλον ἀκείρατος· κὴ ἐφίβαιον τῶν γυναικῶν, νὴ ζῶον ὅμοιον πιθήκῳ.
Κ νῆρ, πδιαπτώμενον καὶ οὐδετέρως λεγόμενον, ἡ ψυχή· ὀξυπνοῦν μὲν καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον, ἡ θανατηφόρος μοῖρα ἢ θάνατος. Κνῆρα, ψυχὴν, θάνατον.
Κ νραίνει, φθείρει. μόριμα. φροντίζει. δυναθανατεῖ.
Κ νραίνοντα, βλάπτοντα. Κνραίνῃ, βλάπτειν.
Κ νρὰ πνεύματων, παραφρονῶν. Κνήρασ, ἀναθαρσίασ. μολύσματα, βλάβασ. Κνήραφις, καρήβος. Κνῆρυς, ψυχαὶ· συμφοραὶ μοῖραι θανατηφόροι. Κνιρέσιον, ὄλεθρον νοσηρίων. Κνερεαποφοήτους, τοὺς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένους ἢ ἀπωθησομένους, σὺν ὑπὸ τῶν μοιρῶν.
Κ νεὶ, εἱμαρμένη. Κνιεὶ, ψυχή. Κνηρέαις, ἐπιθανάτια σὺν τυλιγμένα. Κνειέναι, μάσιγες γίνονται τινὲς κνείναι, ὥστε δὲ οἱ λεγόμενοι κνείονες.
Κ νείνθος, ἡ λεγομένη ὀβελίσκη. ἔστι δὲ ζοφὴ ὑπὸ παρατίθενται ἑαυτὰς αἱ μέλιτται. καὶ πόλις βιβλίου καὶ ἕλκος ποιόν. Κνειόν, τὸ τῶν μελιττῶν καὶ εἶδος πλακοῦντος. Κνειοῦσθαι, ἐκπολιτεύεσθαι.
Κ νείφατοι, ὅσοι νόσῳ τεθνήκασιν. Κνείῳ θύσασα, εἰς τὸ σώματων παίδων ἐπίθεσαν κνειόν ὑπὸ τὴ μὴ δοαν ὁπότε πὼ βάλλοιεν. Κνειωθῆναι, ὑπὸ σκοτολίνου ληφθῆναι. Κνείομα, ὁμίλημα. ἔστι γὰρ τὸ κνειόν ᾧ προσεικάζῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν φρενησῶν. Κνηρόθι, ἐκ ψυχῆς. Κνηρὸν, λεπτόν· νοσηρόν. Κνηροπάζουσα, βασάζουσα.
Κ νρωσαίων, παλαιῶν. Κνηρούει, ἐκεῖ κρῆτες.
Κ νρυχίσαι, γλύος σὺν μελήτῳ ἀπὸ κνηρύχου.
Κ νρόφιν, ἐκ τῆς ψυχῆς. Κνήρτια, τὰ κόρδη.
Κ νρυκες, οἱ ἄγγελοι, οἱ διάκονοι οἱ τὰς ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες πράξεις, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ γένος ἰθαγενῶν ἀπὸ κήρυκος τοῦ δρόμου φανίσασ, καὶ πὺς εἰρινάζοντας τοὺς δρόμους κήρυκας λέγουσι. Κνηρυκίνη, ἡ καταρωμένη. Κνηρύκιον, σκῆπτρον, καὶ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσ. Κνήρυγμα, ἀχρεῖον ἀθενές.
Κ νρύκιον, ὄρος τῆς ἐφέσου, ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὴν δρῦν κηρύξαι τὰς γονὰς ἀρτέμιδος. Κνήρυλος, ἀρόσην, ὄρνις, σωουσιαστικὸς, τινὲς δὲ ἀλκυόνα. Κνήρυξ, ἄγγελος. διάκονος πρεσβυτής. Κνήρυξασ, αὐτὸ τὸ ἐκήρυξασ. Κνιασὸν, δύσλυμον. Κνίτα, καλαμίνθη. Κνίτει, ναίει, δρυμία σερήσει.
Κ ντῶν, ξυννῶν φορά. Κνίτειοι γλύος μυσῶν, ἀπὸ τῆ παραῤῥέοντος ποταμοῦ κήτεος ἢ μεγάλοι.
Κ ντάνη· πλοῖον μέγα ὡς κῆτος. Κνήτιον, μέγαν καὶ ὡς τὰς νήφους διωθοῦσιν· σὺν τοῖς κληπτηρίοις, καὶ ἐμετήριον ἀπὸ λαχάνου ἀγγεῖα, ὅπερ αὐτὸ πυρῶν καθιεσαν εἰς τὸ σῶμα ὡς κρατῖνος σὺν ὥραις σημαίνῃ. καὶ ἥδυσμα, καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον. σίλοι, μίλος τί· οἱ δὲ, τὰ ὀφαρτηπικὰ σωθέντες, ὀλίγα τὰ γ' φασὶ γήπου.
Κ ῆνος, θαλάσσιος ἰχθῦς παμμεγέθης, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορίαν. Κνητώσασα, ὑγρά, κοίλη. μεγάλη, βύθυρος, καλαμινθώδης, οἱ δὲ ὅτι ἐκεῖ ἡ θάλασσα σωεχῶς κήτη ἐκβάλλῃ. Κνιφλὼ μῦρα ἄκενσρος αὐγὴ μὴ γλυνῶσα. Κνιφλῶσασ, τοὺς ἀῤῥίσασ τῶν μελιασῶν

μελισσῶν ἀπράκτους. Κηφιώδεις, τετυφωμένοι κατασεσιγασμένοι. Κηφισιεῖς γένος ἰθαγενῶν.

Κ ηφισίς λίμνη. Κηφισός. ποταμός. Κηχὶ, ῥύπος. Κηχρᾶ, δανείζει. Κῆχος, τόπος, καὶ ποίκηχος ποῖ γῆς ἄλλοι κῆγχος. Κηώ. σύνθεσις. Κηώδει εὐώδει, τεθυμιαμένω ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα, ἔνθεν δὲ εὐῶδες. Κηῶδες, τετυμιαμένον, εὐῶδες, εὔπνουν, φωτεινόν.

Κ ηῶεν, μέλαν καθαρόν. εὔοδμον. τεθυμιαμένον.

ΤΟ Κ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῑ.

Ιανθεὶς, ἑταίρα. Κιαύ, γαλῆ.

Κ Κιάντωρ, κίναιδος. Κίασθαι, κεῖσθαι.

Κίατο, ἐκινεῖτο. Κίβαλος, διάκονος.

Κ ίββα, πήρα αἰτωλοί. Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν.

Κ ιβδηλιῶντας, ὠχροὺς ἀπὸ τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν φαῦλον, ψεῦμα. νόθον, ἀδόκιμον. Κίβδης, κακοῦργος πηλὸς χειροτέχνης. Κιβικία, κιβίνδα κατὰ νώτου.

Κ ίβισις, πήρα. κύπριοι. Κιβλεῦραι, στοχάσασθαι.

Κ ίβον, ἐνεὸν πάφιοι. Κιβώριον, αἰγύπτιον ὄνομα ὑπὸ ποτηρίου. Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη, ἢ σορός. Κίγκασος, κυβευτικόστις βόλος.

Κ ιγκλίδες, θέραι ἃς ἡ μεῖς καλλελωτὰς λέγομεν.

Κ ιγλίζειν, κινεῖν, πειράζειν. Κίγκλος ὄρνεον πυκνὼς τὴν οὐρὰν κινοῦν, ἀφοῦ καὶ τὸ κιγκλίζειν ὅ ἐστι διασείεσθαι. τινὲς δὲ σεισοπυγίδα. Κιγκρᾶ, κιρνᾶ. Κιγκράμασ, ὄρνεον. Κίγκρεται, κνίζεται ὀδύρεται. Κιγχάνειν, εἰς πράττειν λαμβάνειν. Κιγχάνω, τυγχάνω. Κιγχλίζει, σαλεύει μοχλεύει κινεῖ. Κιγχλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάλλελος. Κιγχλισμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. Κίδαλον, κρόμμυον. Κίδαρις, πῖλος βασιλικὸς, ὃν καὶ τιάραν, ἔνιοι δὲ κίταριν διὰ τοῦ τ̄, ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν, ἔστι δὲ ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου, ἡ δὲ λάβυζος, ἔστι πολυτιμοτέρα αὕτη τῆς σμύρνης. καὶ ὄζει ἥδιστον, καὶ θυμίαμά ἐστιν κάλλιστον παρὰ βασιλεῖ ἐκ τούτων ἡ κίθαρις πέπλασται, ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα, ἢ περικράνιον περίθεμα κεφαλῆς, εὐκόσμιον, καλὸν εἶδος καμαλαυκίου. τινὲς δὲ περικράνιον πίλινον. Κιδαφεύειν, πανουργῆ. κιδάφη γὰρ, ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιῶν. Κιδαφίων, πανούργων. κιδάφην γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν, ἔνιοι δὲ παρὰ τοὺς κίας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα. Κίδαφος, δόλιος, καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Κ ιδιᾶσθαι, σκεδάννυσθαι σκορπίζεσθαι. Κιδνὸν, ἐνθάδε πάφιοι. Κιδνοτέρους ἢ ἀκιδνοτέρους, ἀσθενεστέρους. Κίδναι, αἱ ἐγχώριοι πεφρυγμέναι κριθαί. Κίε, βάδιζε παρεγένετο. Κίειν, πορεύεσθαι. Κιέλλη, φέλλος, αὐγή. φῶς, πάχνη. ὁ μίχλη. Κίεν, ἐπορεύετο παρεγένετο.

Κ ίενεν, ἐπετέλεσεν. Κίες, θηρίδια σιτοφάγα.

Κ ίθαρις, κιθαρα κιθαρίσμα. Κιθαριστήριοι, αὐλοὶ τινές. Κιθαρὸς, στῆθος πλευρὰ καὶ ἰχθύς.

Κ ίθων, πῶμα πίθου. Κιθωνέα, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. Κικαῖος, ἶσον ἐλλύχνιον τὸ τῶν καρπῶν λέπος. Κικαμία, τῷ λαχάνῳ καυλίδι ὅμοιόν τι.

Κ ίκη, φυτόν. Κίκελος, στροχός. Κίκιμον, τῆς κορώνης τὸ κόπριον. Κίκερος, ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. Κίβερροι, ὠχροὶ μακεδόνες. Κικίνης, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κικίννα, τειχόπλαστος. Κικιρδὴς, συκῆ. Κίκιρρος ἀλεκτρυών. Κικκάβινον, ἐλάχιστον οὐδέν. Κίκκα, ἀλεκτρίς. Κίκκασος, ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἱερὼς ῥέων καὶ βόλου ὄνομα. Κίκκη, συνουσία. ἡ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσοσμία. Κικκιδῶσαις, μινθῶνσαι.

Κ ικκιλονδίς. παιδὸς ἀφόδευμα. Κικκὸς, ἀλεκτρυὼν κλέπτης διαχώρησις. Κίκλην, τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον φρύγες. Κικλίσκει, καλεῖ. Κικλησμὸς, γέλως. Κίκονες, γένος θρακῶν. Κικνία, μικρὰ φθειρία. Κίκνωψ, θηρίον. Κικοβαυλιτίδες, κογχυλίου τί γένος μέλαν, καὶ τὰ ἐκ στέατος σκωλήκια. Κίκκος, ὁ νέος τέττιξ.

Κ ικριβιντίς. ἀνδράχνη. Κικυμῆϊς, γλαῦξ.

Κ ίκυμος, λαμπτὴρ, ἢ γλαυκὸς ὁ μοίως καὶ κίκυβος.

Κ ικυμόττειν, δυσβλέπειν. Κικινεῖς, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κίκυς, δύναμις.

Κ ίκων, ὁ κίκων ἀμυθάονος ἦν οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων. Κικλαίει, καλεῖ. Κιλαρίος, ὁ ἥλιος.

Κ ιλίας. στρουθὸς ἄρσην. Κίλικες, οἱ ὑποπλακίους θήβας οἰκοῦντες, ἢ δημόται. Κιλικίζεσθαι, κακοηθίζεσθαι. Κιλίκειοι, ἀδροὶ ῥυπαροὶ μεγάλοι. Κιλίκειοι. λόγοι, οὗτοι ἀναφέρονται εἰς κύρβασιν, ἢ κυάρβασιν, ἢ στράγοι δασεῖς καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια. Κιλίκιος, ὄλεθρος πονηρὸς, πονηροὶ γὰρ οἱ κίλικες. Κιλικίους, πικρὰς τιμωρίας. Κίλικι, λιμῶ ὀλέθρω, ἔλεγον γὰρ κιλίκιον ὄλεθρον. Κίλλιξ βοῦς, τὸ ἓν κέρας ἔχων ἀπεστραμμένον. Κίλλα πόλις ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. Κίλλαι, ἀστράγαλοι ἢ ὄνοι.

Κ ιλλακτὴρ, ὀνηλάτης, κυνηγός. Κιλλαμαρίζειν, κατιλλόπειν. Κίλλεια, εἶδός τι λαχάνου, ἢ ἀκάνθαι τῶν ἐχίνων, ἢ πηγὴ ἢ κρήνη, ἢ ὄρος τῆς ἀττικῆς, χωρίον δασὺ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν κάλλιον, οἱ δὲ, κυλίαν, ἄλλοι κυλύπεραν.

Κ ιλιβάντις, στραπεζῶν βάσις καὶ ὑποθέματα ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι. Κιλλικύριοι, οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. Κιλλικὼν, προδότης οὕτως ἐπωνομάζετο, ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, κιλλίκων δὲ ἐπικαλούμενος ὃς μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς.

Κ ίλλιξ, στάμνος ἢ βοῦς, τὸ ἓν κέρας ἔχω διεστραμμένον.

Κ ιλλὸν, εἶδος τριχώματος φαιοῦ. Κιλλὸς, ὄνος, καὶ τέττιξ πρωϊνὸς ἀπὸ κυπρίων. Κίλλυρος, σεισοπυγίς. Κίμαι, χυλὸς πύρινος. Κιμαὸς, χυλὸς μοραίας. Κιμβάζει, στρατεύεται.

Κ ίμβαζε, στράτευε, κίμβαξ γὰρ ἡ ἀσπίς. Κιμβερικὸν, χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὃ λέγεται στατός. Κιμβεύει, ὁδοιπορεῖ. Κιμβηκία, πανουργία ἐνεασμός. Κιμβία, σκυφία μικρολογία.

Κ ίμερος, νοῦς φρύγες. Κιμμερὶς, θεὰ ἡ μήτηρ

τῶν θεῶν. ¶ Κιμμέριοι, σκύθαι καὶ ἴχνος περὶ τὸν ὠκεανόν. ¶ Κίμμυρος, μικρολόγος, ἢ μακρολόγος. ¶ Κίμψαντες, βρείσαντες στηρίξαντες.

Κ ειμήλια, σκεύη δῶρα καὶ τὰ ἀπόθετα χρήματα.

Κ ίμωσις, φίμωσις. ¶ Κιμώνια, βρείπια. ἔνθα ἠσχημόνουν περαινόμενοι. ¶ Κιναβεύματα πανουργεύματα. ¶ Κινάβραν δυσωδίαν τῶν στράτων.

Κ ίναδος, θηρίον ὄφις. ¶ Κιναθίας κρυπτός.

Κ ιναθίζειν, ἰδιάζειν, ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι, μηνυρίζειν καὶ κινεῖν. ¶ Κινάθισμα, κίνημα πλήθους παρατώτως. ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται ὑπακούεται. ¶ Κιναίδοιον, ὄρνεον ἴυγξ.

Κ ίναιδος, ἀσελγὴς πόρνος. ¶ Κινάκεσθαι, μικρολογεῖν. ¶ Κινάνδρα, ἀλόπηξ. ¶ Κίναρχος, ἄψυχος. ¶ Κιναρύζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ γοπύζειν καὶ κινεῖσθαι. ¶ Κιναουϊδὲς, ἰχθῦς. ¶ Κιναύρα, ψύχος, τὸ ἅμα ἡμέρᾳ κύπριοι. ¶ Κιναφεύειν, πανουργεύεσθαι. ¶ Κίνδα, πόρνη. ἀσχημοσύνη.

Κ ίνδαξ, εὐκίνητος. ¶ Κίνδακας, εὐκινήτους.

Κ ινδαύει, κινεῖται. κερατίζει. ¶ Κινδάφη, ἀλώπηξ.

Κ ινδαφίων, πανούργων ἀλωπέκων. ¶ Κινδαψοί, ὄρνεα καὶ ὄργανα κιθαριστήρια καὶ ἰνδοί. ¶ Κίνδυνος ὁ ἐν πρώραις. σελὶς, οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρόραν εὐθέως ἐφάλλονται. σελὶς δὲ ἡ καθέδρα. ¶ Κίνδρμοι, οἱ μικροὶ ἰχθύες. ¶ Κίνημα, κίνησις ταραχή. ὁρμή. χόλος, κότος ἢ ὀργή. ¶ Κίναιδος, ἀσελγής.

Κ ιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ ὃ λέγομεν κόκκινον καὶ παρὰ τοῖς ζογράφοις. ¶ Κιναβρεύματα, ἀποκαθάρματα ὄζοντα. ¶ Κιναθίδα, χρίσμα γυναικεῖον. ¶ Κιννάμωμον, ἓν τῶν λιβανωτῶν ἢ τῶν ἀρωματικῶν λιβάνιον καὶ ὄρνις καὶ πόα. εὐωδεστάτη. ¶ Κιννυρίδες, τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια.

Κ ινούρας, τοὺς κακούργους ἵππους. ¶ Κινηθέντος, ὀργινεσθέντος. ¶ Κένσος, εἶδος νομίσματος, ἐπικεφάλαιον. ¶ Κινύρα ὄργανον μουσικὸν κιθάρα. οἰκτρά.

Κ ιννυράδαι, ἱβρεῖς ἀφροδίτης. ¶ Κιννύρας, ἀπόλλωνος καὶ φαρνακής. παῖς, βασιλεὺς κυπρίων.

Κ ινύρεσθαι, θρηνεῖν κλαίειν. ¶ Κινυρή. ἀπαλή. νέα. λεχὼ, οἰκτρά. θρηνητική. ¶ Κινυρόν. λεπτόν. καπυρόν. ὀξύ. οἰκτρόν. ¶ Κίνυσθαι, κινεῖσθαι. ἐγείρεσθαι. ἄρχεσθαι. ἰδεῖν. διανοεῖσθαι. αἰδεῖσθαι, ὁρμᾶν. ¶ Κίνυται, τὰ αὐτά. ¶ Κινύτιδος, κιντικὸς, χάρασρος. ¶ Κινύφιον, τὸν ἀνταῖον ἀπὸ κινύφου τοῦ ποταμοῦ. ¶ Κινώ. κίνησις, δωριεῖς.

Κ ίνωσις, χρύσοφρυς. ¶ Κινώπετα, κνώδαλα. θηρία.

Κ ιξάλαι, κλέπται. ¶ Κιξάλης, φώρ. κλέπτης, ἀλαζών. ¶ Κιξαλλία, πᾶσα κακοτεχνία. ¶ Κίξαντες, ἐλθόντες, πορευθέντες. ¶ Κίξατο, εὗρεν, ἔλαβεν. ἤνεγκεν. ¶ Κίξιος, τέττιξ. ¶ Κιονίδα, σταφυλήν. ¶ Κίουρος, ἐμβολεύς. οἰσύϊνος. κόφινος. ᾧ τὸν σῖτον ἀναβάλουσιν οἱ ναυτικοὶ ἢ μέτροντι.

Κ ίρα, ἀλώπηξ λάκωνες. ¶ Κίραφος, ἀλώπηξ.

Κ ίρβα, πήρα φθηρά. ¶ Κιρβιαῖον, ἔθνος ἐχόμενον. λυδῶν. ¶ Κίρεται, φθείρεται. δαπανᾶται.

Κ ιρὶς, λύχνος, ὄρνεον, ἢ ἄδωνις, λάκωνες. ¶ Κίρκασμα, τοὺς βόστρυας. ¶ Κίρκοι, κρίκοι ἅρπαγες, πάντα τὰ ἐπικαμπῆ κίρκοι λέγονται. ¶ Κίρκος, κρίκος, ἱβραξ κωπηλάτης καὶ τῆς αἰγείρου ἡ βλάστης.

Κ ιρνᾶ, οἰνοχοεῖ. ¶ Κιρρὰ, ἰχθὺς ποιός. ¶ Κιρρὸν, πῦρ ἐρυθρὸν ξανθόν. ¶ Κίρρος, ὄρος καὶ αἷμα καὶ πόμα γάλακτος λάκωνες. ¶ Κίρυλος, ἰχθὺς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος. ¶ Κιρσὸς, πάθος τί περὶ τὸ σῶμα ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν, ἄλλοι κρωσσόν.

Κ ίρων, ἀδυνάτως πρὸς συνουσίαν καὶ αἰδοίου βλάβη καὶ ἀπεσκολλυμμένος, καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος καὶ ἐντεταμένος ὁ γυναικίας καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. ¶ Κὶς, ζωύφιον, ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ᾧ σίτῳ γινόμενον. ¶ Κίσθος, θάμνος, ἧς τὸ μὲν, ἄρρεν, τὸ δὲ, θῆλυ. ¶ Κίσιρνις, ὄρνις ποιός. ¶ Κίσπρα, πικρὰ τὸ ἦθος παλίγκοτος κῶοι. ¶ Κίσσα. ἐπιθυμία. ὄρνεον καὶ ἰχθὺς ποιός. καὶ τὸ γυναικεῖον πάθος.

Κ ισσίνη, πόλις καὶ ὄρος, ἐν θράκῃ. ¶ Κίσσιοι, ἔθνος περσῶν. ¶ Κίσσηρις, βούνευρον. ¶ Κισσὸς, ὁ κιρσὸς ἀχαιοί. ¶ Κισσοέτιοι, οἱ κνώσιοι. ¶ Κισσὸς, εἶδος φυτοῦ, ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον. ¶ Κισσοῦς, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πόλις θράκης. ¶ Κισσηὶς, κισσέως θυγάτηρ. ¶ Κισσουάλλα, κισάλα κρόμμυα.

Κ ισσίβιον, τὸ ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον, καὶ ὁ σκύφος

Κ ίσταμα, τόξευμα οἰστός. ¶ Κιστέρνα, λάκκος φρέατος βαράθρα ἢ βυθός. ¶ Κίστας, κυρτός. ¶ Κισέτη, τέλη. ¶ Κίστη, ἀπεῖον. πλεκτὸν εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο καὶ ἱμάτια κιβωτός. ἢ ἁπαλός. ¶ Κιτρίον, τὸ ἰνδικὸν μῆλον. ¶ Κιτταὶ, πρόγονοι. ¶ Κιττᾶν, γλίχεσθαι ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐπιθυμεῖν. ¶ Κίτταλος, μυρρίνη. ¶ Κιττάναλον, ἡ κρήσερα. ¶ Κίττανος, ἡ κονιακὴ τίτανος. ¶ Κίτταρις, διάδημα ὃ φοροῦσι κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες κίτταροι λέγονται. ¶ Κίττεορ, ὁ κιττὸς λάκωνες. ¶ Κιττὸν, καλὸν λάκωνες. ¶ Κίττυλα, τὰ κελύφη τῶν καρπῶν. ¶ Κιττῶ, καλῷ χρηστῷ ἀγαθῷ. ¶ Κιτύμινα, γλαυκά. ¶ Κιφφὸς, μανικός. ¶ Κιχάνειν, εὑρίσκειν καταλαμβάνειν. εἰς πράττειν. ¶ Κιχεῖν, κιχῆσαι καταλαμβάνειν. εὑρεῖν. ἐνέγκαι. ¶ Κιχεὶς, καταλαβών. ¶ Κιχείω, τὸ καταλαμβάνω καὶ καταλήψομαι. ¶ Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα.

Κ ιχῆναι, κιχήσασθαι. λαβεῖν. ¶ Κιχήσατο, εὗρε κατέλαβεν. ¶ Κιχήσασθαι, καταλήψεσθαι.

Κ ίχησις, ἡ λῆψις. ¶ Κιχητὸς εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λιβανωτὸς, κύπριοι. ¶ Κίχλη, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ ὄρνις. ¶ Κιχλήσκουσι, γελῶσι μειδῶσιν. ¶ Κιχληβῶτις, ἀνδράχνη. ¶ Κιχλησμὸς, γέλως σφοδρός.

Κ ιχώρια, λαχανίδια ἄγρια. ¶ Κιχρήσει, δανείσει.

Κ ιχυβεῖν, δυσωπεῖν νυκτιλλωπεῖν. ¶ Κίψει, κακοποιεῖ. ¶ Κίων, ὁ στύλος καὶ τὸ ἐν ᾧ στόματι ὃ καλεῖται σταφυλή. ¶ Κιὼν, ἐλθὼν βαδίζων πορευθείς.

ΤΟ Κ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ̄.

Λαγὴ, φωνὴ ἠχὴ βοὴ, ἢ κλαγγὴ ὀρνέων.

Κ ¶ Κλαγγηδὸν, κατὰ κραυγῆς. ¶ Κλαγγεῖν, κλάγξαι. φθέγξασθαι. ¶ Κλάγξαντος, κράξαντος. ¶ Κλαγγὸς, γάλα κρῆτες.

Κ λάδαν, κλάδον ῥάβδον. ¶ Κλαδεῖ, σείει κινεῖ.

Κ λαδαρόμματοι, εὔσειστοι τὰ ὄμματα. ¶ Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον

κ λαδαρῶν, κλάδων. ¶ κλαδαρόρυγχος, τροχίλου εἶδος. ¶ κλαδᾶσαι, σεῖσαι. ¶ κλαδάραχοι φραγμοί. ¶ κλᾶδες. ζυγά. αἰολεῖς. ¶ κλαδόνες, κλάδοι.

κ λάδος, ὄζος. ¶ κλαδεῖ, λοιδορεῖ φθέγγεται.

κ λάει, δακρύει. κλαίει. ¶ κλαζομένιοι, οὕτω κωμῳδοῦνται. δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προστιλλᾶν.

κ λαζομένιος, οὗτος ἡρακλείδης ὁ κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαῦς καλούμενος. ¶ κλάζοντες, κραυγάζοντες.

κ λάζων, βοῶν, διασχίζων. καίων. ἢ κελεύθων ἀντὶ τοῦ σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν. ¶ κλαήσει, κλαύσεται. ¶ κλαιὸν, τὸ κανοῦν καὶ κλαῖς. μοχλός.

κ άβακος, ὁ κάχληξ. ¶ κλᾷξαι, κλεῖσαι. ¶ κλαμαρὰν, πλαδαρὰν ἀσθενῆ. ¶ κλαμμὶς, ἀνάδεν δρᾶς.

κ λαμυστῆσαι, βοῆσαι. καλέσαι. ¶ κλαῦ, κάμπτειν ἐμποδίζειν. τέμνειν. ἀμπέλους ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν.

κ λανία, ψέλλια βραχιόνων. ¶ κλαπάζειν, χρονίζειν.

κ λαραγεῖ, ἐλαφρῶς καθεύδει. σικελοί. ¶ κλάρας, φοίνιξ τὸ δένδρον. ¶ κλάρες, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι. ¶ κλαρία, κληρία κλήματα ἀμπελόφυλλα. ἢ χωρίον κλῆροι. ¶ κλάριον, ἀμπελόφυλον καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶ κλάριοι. κλάδοι. δοῦλοι.

κ λαρὰ, ψελλία. ¶ κλαρῶται, εἵλωτες. ¶ κλάσθεον, κλεῖθρον. ¶ κλάσματα, συντρίμματα. θρέμματα. ¶ κλαστήριον, δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου.

κ λάστης, ἀμπελουργός. ¶ κλαυκίθων, λαμπρυνόμενος τὰς ὄψεις. ¶ κλαυθμυριζομένων. κλαιόντων.

κ λαυμαριόμενον, κλαίοντα. ταραντῖνοι. ¶ κλαυμαρεῖται ἢ καίει. ¶ κλαῦσιν, ἀτῶνα ἄνθος τί.

κ λαυτὰν, ποιὰν φωνήν. ¶ κλέα, τὰς ἀνδραγαθίας. κλέος τε ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. βοηθήματα. ῥήματα. ¶ κλεαινὸν, ὀνομαστόν. ¶ κλεαινῶν, ὀνομαστῶν ἐνδόξων. ¶ κλεῖδα, ὑποδήματος εἶδος κρῆτες.

κ λεῖδες, ἀκρατεῖς κύπριοι. ¶ κλιθῆ, πορεῖ τραπῆ.

κ λεῖθρα, μοχλοὶ ἀσφαλείας πύλαι. ¶ καλιὰ, νεοσσιά. ¶ κλεηδόνα. κληδόνα. φήμην δόξαν. ¶ κλεῖ, ἐπαινεῖ ὑμνεῖ. ¶ κλειδοῦχος, γυνή. ¶ κλὰ κλινάριον μικρὸν λάκωνες. ¶ κλειμάζειν, παλαίειν. σκελίζειν ἀπατᾶν. ¶ κλείμακαι χωρίων εὐβοίας.

κ λειμακτὴρ, κλίμαξ βαθμὸς ἢ χωρίον. ¶ κλείματα, ὑποδήματα. ¶ κλεινὸς, ὡραῖος ἔνδοξος ὀνομαστός.

κ λεῖν, κλεῖδα. λέγειν. ἐπιφημίζειν. ¶ κλεινοὶ, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες.

κ λείοιμι, ᾄδοιμι. ¶ κλείομαι, ἐπικαλοῦμαι.

κ λείουσαι, ὑμνοῦσαι. ¶ κλειόων, πυλῶν ὅπου ζεύγεσιν ἦν τόπος εἰς στάσιν. ¶ κλείπους, κόσμος τίς τοῦ καλουμένου γείσου. ¶ κλεῖρος, κλειδίον. ¶ κλείσατε εἴπατε. ¶ κλέσις, ἡ σκηνή. ¶ κλεισμὸς, θρόνος. κλίνη. κλιντήρ. ¶ κλειταμέρη, καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος. ¶ κλειταγόρα. ᾠδῆς τί εἶδος καὶ λεσβία τὸ γένος. ¶ κλεῖται. λέγεται ὑμνεῖται ᾄδεται.

κ λειτόεν, ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας. κλείταιον φασὶν εἶναι οἱ κρῆτες. ¶ κλείτει, κλίματι τωνίᾳ, ἢ ἀγαθὴ δόξα ἢ ὀνομαστή. κλειτή. ¶ κλειτορὶς, τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἡ ὑποδορὶς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν. ¶ κλειτὸς ὁ ἔνδοξος. ¶ κλέζω, καλῶ φωνῶ. ¶ κλέθος, κληδόνα. ¶ κλεμμάδον, κλοπαῖον. ¶ κλέμμιν, δίφρον. ἀνακλιτόν.

κ λεμμὺς, χελώνη. ¶ κλεμμύειν, κηρύσσειν. ¶ κλέομαι, ἐπικαλοῦμαι. εὔχομαι. ¶ κλέος. δόξα. τιμή. φήμη ἀγαθὴ ὄνειδος ὅ ἐστιν ἔπαινος. ¶ κλέπας, πρότερον πηλῶδες ἢ δασὺ ἢ ὑγρόν. ¶ κλέπει, πορεύεται. ἐπιθυμεῖ. ἐξαπατᾶται. ¶ κλέπτεσθαι, θέλειν. ἐπιθέσθαι. πορεύεσθαι ζητεῖν ἐπιθυμεῖν.

κ λέπος. ὑψηλόν. νοτερόν. δασύ. καὶ φώριον κλέμμα.

κ λέπτε, παραλογίζου. ¶ κλέπτε νόω, παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. ¶ κλεπτομένου, χλευαζομένου. ¶ κλεύθωμαι, κελεύθωμαι παραγένωμαι ὁδεύω. ¶ κλεύσομαι, κελεύσομαι ὁδεύσω. ¶ κλευσόμεθα, ἀκούσομεν φθεγξόμεθα. ¶ κλεῦ τὸν τεῦτλον. ¶ κλέψαι, κλέπτειν, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. ¶ κλεψίαμβοι, ἀριστόξενος, μέλη τινὰ παρὰ ἀλκμᾶνι.

κ λεψίῤῥυτον, ὕδωρ τὸ τῆς κλεψύδρας, αὕτη δέ ἐστιν κρήνη ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. ¶ κλεψύδρα, κρήνη. ἥτις τὸ πρότερον ἐμπεδὼ προσηγορεύετο σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκεῦος ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ἀνατελλούσας εἰς τὸν φαληρέαν δῆμον. ὡρολόγιον. ὄργανον. ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦντο. ¶ κλεώνδαι ῥαφανίδων τὶ γένος. ἀπὸ τοῦ ἐν κλεώνδαις εἶναι. ¶ κλήδεα, φραγμοί.

κ λήδων, καλῶν ἐξ ὀνόματος. ¶ κλήδην. ἐλθόντα τῆς τὴν ἑκάστου σκηνήν. τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ κηρύσσοντα. ¶ κληδὸν, σωρόν. ¶ κληδωνῆσαι, ἀκονῆσαι φήμην τινὰ μαντεύσασθαι. ¶ κληδόνος, πρεσβείας. ¶ κληδοῦχος, γυνὴ, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν. ¶ κληδόσι, φήμαις.

κ λήδων, κλέος δόξα φήμη. ¶ κληῖδας, τὰς κλεῖδας.

κ λήθρη, δένδρου εἶδος. ¶ κληῖδες, τῆς νεὼς τὰ ζυγὰ ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες κάθηνται. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ κληῖς, καὶ θύραι παρὰ τὸ ἐπικλείεσθαι. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπείου μέρους, καὶ παρὰ ἐφεσίοις τῆς θεοῦ τὰ στέμματα κληῖδα τὴν κατακλεῖδα. ¶ κληϊζόμενος, φημιζόμενος. ¶ κληῖσι, ταῖς κατακλείσεσι τῶν πορονῶν. ¶ κληϊσταὶ, κλεισταὶ, ἢ κλείθροις ἠσφαλισμέναι. ¶ κλῆμα ὑπόδημα. ¶ κλημακόεσσαν, τραχεῖαν καὶ ὀρθήν. ¶ κληματίδες, αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι. ¶ κλινίδιον, κράββατος ὑποκοριστικῶς.

κ λείνιος, ἔνδοξος. ¶ κλειόμαι, καλοῦμαι. ¶ κληπικοὶ, ἰσχυροὶ καὶ ἄσιτοι. ¶ κληροδόσια, κλῆρος μερίς. ¶ κληρωδόσεται, λαχμῶ δόσεται. ¶ κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν, ἢ ψῆφος ἢ οὐσία. ἢ μέρος, καὶ σκωλήκιόν τις μήνεσι γινόμενον. ¶ κληροῦται, διαιρεῖται. ¶ κληρουχία, δεσποτεία.

κ ληροῦχος, ὁ δεσπότης καὶ ὁ γεωργός. ¶ κλήρων, μερίδων. ¶ κληρώσει, μερίσει. ¶ κλησιάδας, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς. ¶ κλησίασον, σύναξον.

κ λισιάων, σκηνῶν. ¶ κλίτεσι, ταμείοις, σκηναῖς.

κ λητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. ¶ κλητεύεις, μαρτυρεῖς. ¶ κλητὴρ, ὁ εἰς δίκην καλῶν, ὁ κλητεύων καὶ μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην.

κ λητῆρα τὸν καλέσαντα ἴων φρουροῖς.

κ λητεύων, μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσι δικάσασθαι.

κ λητὴ, νεοσσέα. ¶ κλητῆρες, μαρτύρες.
κ λητὸν, κεκλημένον. ¶ κλητὸς, ὁ ἐξ ὀνόματος κεκλη
μένος ἢ ὁ ἔνδοξος. ¶ κλητροὶ, κλήτορες. ¶ κλη
τρὸν, καλούμενον κλῆσιν. ¶ κλήτωρ, κήρυξ, ἄγ-
γελος, ὑπηρέτης. μάρτυς. ¶ κλίδια, τάριχος.
κ λίμακες, πάλης εἶδος. ¶ κλιματηφόρος, ὁ ἐπὶ
κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρὸν, κλιμακίας τίς τῶν πυ-
ρῶν. ¶ κλιμακίσκοι, πάλαισμα ποιόν. ¶ κλι
μακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί. ¶ κλίματα,
ὑποδήματα. ¶ κλίναι, τροπαὶ τῶν μαχομένων,
καὶ τὸ περιέχεσθαι ἔξωθεν ὑπότινος καὶ τὸ σύνηθες.
κ λῖναν, ἐτρέψαντο ὑπεχώρησαν. ¶ κλίνθη, κατε-
κλίθη, ἐπέκλινεν. ¶ κλινθῆναι, ἀνακλιθῆναι ἀ
νακλῖναι. ¶ κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης. νυμφικὴ
καθέδρα. ¶ κλίνησι τάλαντα μεταβάλλη τὰ ζυ
γά. ¶ κλινθήτην, ἐκλίνθησαν. ¶ κλήθρα, εἶδος
δένδρου ἢ μοχλός. ¶ κλινοπετεῖς, ἐπὶ δίφρου κα
θήμενοι. ¶ κλεινὸς, ἔνδοξος ἀγαθὸς καλός.
κ λινόστριχνον, τὴν ψαλλίδα. ¶ κλιντήρ. δίφρος
ἀνακλιτός. ¶ κλιντῆρες, δίφροι κλῖναι.
κ λίνη, κράββατος. ¶ κλινδιον, ὑποκοριστικῶς τὸ
αὐτό. ¶ κλισία, κλίνη σκηνή. ¶ κλισιάδες, αἱ
δίπτυχοι θύραι κλισίαι. ¶ κλισίαι, αἱ αὔλειοι πυ-
λῶνες. κλίσις, σκηνὴ καθέδρα καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀφ'
τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ θρέμματα, καὶ πρόθυρον
νίκανδρος, κλισία στήλη, οἱ δὲ, κρηπῖδα ἐν ᾗ οἱ θρόνοι ἔ
κειντο. διονύσιος δὲ ποσειδῶνος οἶκον. ¶ κλισίον,
πανδοχεῖον. ἢ βάσις, ἐφ' ᾗ τίθεται ὁ θρόνος.
κ λισίον, παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσεις, καὶ εἴ-
σοδος ἔνιοι τὰς τοῦ πυλῶνος θύρας πλατείας εἰς ἃς
δύναται ζεῦγος βοῶν εἰσελθεῖν. ¶ κλισμοὶ, θρόνοι
ἢ ἀνάκλιντρα. ¶ κλίσις, ὀνομασία. ¶ κλίτα, στοαὶ,
ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι. ¶ κλιτὸς, τόπος
κατωφερής. ¶ κλιτὺς καὶ κλιτύες, τὰ ἀποκλί
ματα τῶν ὀρῶν ἢ τὰ καταφερῆ τῶν ὑδάτων ἢ κλί-
μακες. ἢ ὀρλόφοι. καὶ αὐλῶνας καὶ φάραγγας.
κ λιμαδὸν, ὁ δερματίνος δίφρος. ¶ κλοιὸς, μέρος
τί τῆς νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. κολλάριον, ἤτοι
μανιάκης. ¶ κλοῖστρον, κλῶστρον. ¶ κλοιωτὰ,
δεσμοῖς διεξειλημμένα, κλοιὸς γὰρ εἶδος δεσμοῦ περι-
τραχηλίου. ¶ κλοιώτης, ὁ δεσμώτης. ¶ κλυ
τοιμωγεῖς, ἀκουσταὶ θρήνου. ¶ κολοιοί. εἶδος ὀρνέ
ων. ¶ κλονεῖ, ταράσσει. φθείρει. φοβεῖ. ¶ κλο
νεῖται, φθείρεται ἔρχεται. ¶ κλονέονται, τα-
ράττονται. ¶ κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο, ἐταράσσον
το, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ κλῶνες, αἱ ἐκφύσεις τῶν δέν-
δρων. ¶ κλόνιον, ἰσχίον, ῥάχις, ὀσφὺς τὰ αὐτὰ
καὶ τὰ ὅμοια. ¶ κλόνος, ταραχὴ, πολέμου ἢ σει
σμός. ¶ κλονούμενος, ταρασσόμενος. ¶ κλο
τοπεύειν, παραλογίζεσθαι. ἀπατᾶν κλεψιγαμεῖν
στρατεύεσθαι. ¶ κλονιστὴρ, παραμήριος μάχαιρα
παρίσχιον. ¶ κλοτοπευτὴς, ἐξαλλάκτης ἀλαζών.
κ λύδιον, πέλαγος. ¶ κλυδὼν, χώρα καὶ ἡ τοῦ ὕδα
τος φορὰ ἢ κυμάτων σφοδρότης. ¶ κλυδωνίζε-
ται. ταράττεται. παρακρούεται. ¶ κλυδώνιον,
πέλαγος. χειμὼν, καὶ θόρυβος παραγμάτων.

κ λύει, ἐπακούει. ¶ κλύειν, ἀκούειν αἰσθάνεσθαι,
μάλιστα δέτ' ἔκλυον αὐτοῦ. ¶ κλύζει, πλημμυρεῖ,
ῥέει βρύει. ¶ κλῦθι, ἄκουσον. ¶ κλύμενος, ἰα
τρός. ἀφυής. ὃν ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ μορ
σίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ
καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ
ὁ κισσὸς ὡς ἀντίμαχος, κισσοῦτε κλυμένοιο καὶ ἀμπε
λίνης. ¶ κλύεμεν, ἐπάκουσόν μου. ¶ κλυταὶ,
ἔνδοξοι ἀγαθοὶ καλοὶ τίμιοι πολοὶ, ἢ πανταχοῦ κη-
ρυττόμενοι. ¶ κλυτίδη, κλυτοῦ παῖ. ¶ κλυτο
πώλω, ἐνδοξοπώλω, ἱππεὺς ἀγαθός. ¶ κλυτοτό
ξω, τῷ κατὰ τὴν τοξείαν ἐνδόξῳ. ¶ κλυτὸς, ὄρνις
ὁ ἀλεκτρυών. ¶ κλυτοτέχνης, περὶ βόητος διὰ τὴν
τέχνην. ¶ κλύων, ἐπακούων. ¶ κλωγμὸς, ὁ
διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος, ὃν λά-
κησιν τινὲς φασὶν, οἷον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρί
ως. ¶ κλῶδις, κλέπτης. ¶ κλώδωνας, τὰς μι
μαλόνας. μαινάδας, βάκχας. ¶ κλώζειν, τὸ ἐκ
βαλεῖν ἐκ τῶν θεάτρων. κλωγμοὺς γὰρ ἔλεγον, κατὰ
μίμησιν τῶν γινομένων ἐν τοῖς στόμασι ψόφων, οὓς πρὸς
τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ποιητῶν. ¶ κλώθει, κα
τασπᾶ, νήθει. ἐπιμηρίζει. βλαστάνει. καλῶς αὔξετο.
κ λῶθες, μοῖραι. ¶ κλωκυδὰ, τὸ καθῆσθαι ἐπ' ἀμ-
φοτέροις ποσίν. ¶ κλωμακόεν, κρυμνῶδες δύσβα
τον. ¶ κλωμακόεσσαι, πολλὰ ἀποκλίματα ἔχου
σαι, ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὴν σημαίνει ἢ κρημώ-
δη, ἢ δύσβατον. ¶ κλῶν, συντρίβων καταπῶν.
κ λώνακα, ῥάβδον καὶ τὰ κλημακώδη χωρία.
κ λώναξ, κλάδος. ¶ κλῶντες, σπῶντες, συντρίβον
τες. ¶ κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν θέλειν, καὶ τὸ λά
θρα καὶ ἀψοφητὶ ἰέναι καὶ πράσσειν καὶ κλέπτεσθαι.
κ λώπεια, ὄρχησις τις ὡς ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρι
κῶν. ¶ κλῶπες, κλέπται. ¶ κλωπομένη, λά
θρα καὶ ἀψόφως περιοῦσα καὶ ἐφιεμένη παρὰ τὸ κλέ
πτεσθαι οὕτως τὸ πρωθυμεῖσθαι δὲ οὕτως ἔλεγον.
κ λώσκων, ἐπικλώθων. ¶ κλωστὴρ, τὸ κεκλωσμένον
ῥάμμα. ¶ κλῶψ, κλέπτης. ¶ κμητὰ, πεποιη-
μένα, πεπονημένα.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

κ ναδάλλεται, κνήθεται. ¶ κνάζει, βο
ηθεῖ. ¶ κνακὸς, ψαρὸς, ἵππος. ¶ κνα
κὸν, λευκὸν πυρόν. ¶ κνάμπτει, κάμπτει,
καταξαίνει κατίσχει. ¶ κνὰξ, γάλα λευκόν.
κ νάμπτομαι, κακοῦμαι. καταπονοῦμαι. καταξύομαι.
κ ανάπτειν, κελεύω γλῶσσαν συνέχειν ἐν τῶν ὀδόν-
των κελεύω τὴν γλῶτταν. ¶ κναπτόμενον, ξαινόμε
νον. ¶ κνάσαι, ὀλέσαι λυπῆσαι. ¶ κναστήριον,
ἐνήλατον λάκωνες. ¶ κνάφοι, ἀκάνθαι, αἷς κνά-
πτεται τὰ ἱμάτια. ¶ κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύ
κλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λε-
γόμενον κνάφον, ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες.
κ νεομένων, πονουμένων. ¶ κνέφαλον, τύλη. ἢν δὲ ἡ-
μεῖς τύλην, ἀττικοὶ τύλιον καὶ πῖλος καὶ προσκεφά
λαιον, ἢ τύλη. ¶ κνέφας, ἑσπέρα σκοτία νὺξ κε
νὴ φά-

νὴ φαύους. Κνέφος, σκότωσις. Κνέωρον, φυτόν τι ὃ τοῖς θεσμοφορείοις ὑποστόρνυται, καὶ ὃ εἰς ἀθαρσίαν χρῶνται καὶ γυναικεῖον μόριον. Κνεῖ, κνᾷ πεῖ. Κνηθός, κνηθός. Κνηθόμενοι, πρὸ ἀκαίρως ζητοῦντες τί ἀκηδοῦσαι καθ' ἡδονήν. Κνῆκις, κνηκοειδὴς τὸ ἀέρος κατάστασις, καὶ δέρρις λεπτὴ καὶ νεφέλιον λεπτόν, καὶ μελανία καὶ ἔλαφος.

κ νῆκις ἐπενήνοθε, μελανία τις τῶν σώματι, ἄλλοι δὲ δέ τῶν νεφῶν εἶπον. Κνηκόν, τὸ κροκίζον χρῶμα δέ τὸ ἀνθοῦς, ὅτε δὲ καὶ καρποῦ δ' λευκόν. Κνῆκος, λευκὸς καὶ εἶδος τί σπέρματος καὶ πυρός. Κνῆμαι, τὰ διβρέοδοντα ξύλα πρὸ χρονίσαι τὸ ζορῷ, ἀκερκίδες, αἱ τῶν ζοχῶν ῥάβδοι χαλκέαι καὶ τὰ κνήμασι. καὶ ὁδοὶ ἀνώμαλοι καὶ ἀναπτώσεις, καὶ ἡμῶν κνῆμαι ἤγουν τὰ σκέλη. Κνῆσθε δὲ κνήμησι τάραξε.

κ νήμαργος, κνημώδης παχύκνημος. Κνήμη, μέρος ποδός. Κνήμησι τοῖς βαχέσι πόποις καὶ δυσβάτοις. Κνημίαι, φθοραὶ καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων ὅπου δεῖν ἐπὶ κλίνων. Κνήμασι, τὰ ἀντικνήμια καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θρόνων ἐκτόρνευτα ξύλα διὰ πρὸ καθέδραν πεπηγότα, ἢ τὰ σὺν τοῖς ἁρματίοις ζοχοῖς, καὶ τὰ τῆς ἁμάξης, τοῦτ' ἐστὶ μέρη. Κνημᾶσθαι, φθείρεσθαι. Κνημοὺς, σκασεῖς, βαχεῖς ἢ δυσβάτους τόπους. Κνημῶσθαι, φθαρῆναι. Κνημῶσαι, πρὸς χῶσαι. φράξαι. φθεῖραι. κλεῖσαι ἐλθεῖν.

κ νησῆς, φονεὺς ὀλετής. Κνεῖν, κνᾶν. Κνῖσις, κωπὶς σιδηρᾶ ξυστὴρ οὐῷ ξύουσι τὸν τυρὸν, τινὲς δὲ ἢ πρὸ ῥάχιν ἀκούουσιν. ἔνιοι δὲ ἀκνεῖν. Κνησὸς, ἀρτὸς ἀρτεμίδωρος. Κνηστὸν, τὸ νεωρόν. Κνίσαι, σκνᾶσθαι καὶ πόα τίς. Κνησθεῖται, δάκνεται, ἴσως ἀπὸ τῆς πόας. Κνίσος, νῆσος ῥόδου.

κ νίζει, λυπεῖ. Κνισθοντες, κνίζη μαστιγοῦντες.

κ νίζω, ἢ κνιζεῶν λυπῶν ἢ συκάμινα τέμνων.

κ νίπα, πίλη. Κνιπεῖν, σεῖειν, ξύειν, μέλαθρα καὶ δοκούς. Κνίπες, ὄμματα πρὸ βεβρεγμένα καὶ ζῶα ὕφια τῶν ξυλοφάγων. Κνιπίδος, πρᾶσμα δορᾶς. Κνίσα, ἀτμὸς καπνὸς τῶν θυσιῶν καὶ ὁ λίπος τῶν ἱερείου καὶ ὁ ἐπίπωλους. Κνίσαι, φθεῖραι, ὀλέσαι λυπῆσαι. Κνισαλέω, πρὸ κνίσω.

κ νίσης, τῆς ἀναθυμιάσεως ἢ τὸ λίπους. Κνισσῶν, θύωδες. Κνισμὸς, ζηλοτυπία ἢ μέλος τίκνι σμῷ αὐλούμενον. Κνισολοιχὸς, λίχνος.

κ νισὰ, λάχανα συγκεκαμμένα. Κνίφεα, κνί-

κ νὶξ, ζῶον πτηνὸν, ὅμοιον κώνωπι. (δας.

κ νοῦς, ὁ ἐκ τῆ ἄξονος ἥκων, λέγεται δὲ καὶ κνοὴ, καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς αἰσχύλος σφιγγί· τινὲς δὲ φασὶν κνοῶ μὲν ἥκειν. χώλου δὲ μέρος τοῦ ἄξονος ἢ ζεύ-

κ νῦ, τὸ ἐλάχιστον. (νικίας.

κ νύειν, κνήθειν, ξύειν. Κνύθα, κνηθμὸς ἀπὸ τῆ κνύζεσθαι ἐπὶ τῶν κυνῶν καὶ ἡ κόνυζα καὶ τὰ συγκοπήν.

κ νύζεσθαι, μοχθεῖν κλαίειν ἀφανίζεσθαι. Κνυζηθμὸς, ἐλίσσωμα ἢ χυ φωνῆς καὶ κλαυθμός. Κνυζὸν, ἀδρὰ ἐπινέφελον καὶ πνευματῶδη. Κνυζοὶ, οἱ τὰ ὄμματα πονοῦντες. Κνυζούμενον, σένοντα, ἢ φωνὴ κωῶν, ἢ κνυζηθμὸς τοῦ ὀρνέου φθεγομένου. Κνυζώσω, συσταλήσω καὶ κώσω. Κνύζωψ,

λάχανον ὅμοιον σελίνῳ. Κνυθὸν, σμικρόν.

κ νυπτώσω, θεωρήσω. Κνύθος, ἄκανθα μικρά.

κ νώδακες οἱ σὺν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί. Κνώδαλα, κυρίως τὰ θαλάττια θηρία. κνώθαλα γὰρ βέλτιστα τὰ σὺν τῇ ἁλὶ κινούμενα. ὅμηρος δὲ ἐπὶ χερσαίᾳ φησὶν κνώδαλον θηρίον ἢ ζῶον μικρόν. Κνώδαξ, κέντρον, ἄξων, γόμφιον, ὄργανον, χρυσοχοϊκὸν, καὶ χαλινόν. Κνώδη χωρία θηρία. Κνώδων, ἢ ἀκμὴ τῶ ξίφους καὶ τῶ δόρατος. Κνῶσος, ἡσυχία πάντων. Κνώσσειν, ὑπνῶν καθεύδειν κοιμᾶσθαι ῥέγχει. Κνωμῶνοι, κνηθόμενοι. Κνωπυδὺς, ἀρκτος, οἷοι κνάπευς. Κνωσὸς· πόλις. Κνωσίον τι, καθεύδουσι. Κνωσάκωλα, τὰ ὁρμητικά.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

οᾶ, ἀκούει, πύθεται. Κοάλεμος, ἥ-

κ λιος αὐόης. Κοαλιδιᾶν, λυσδιᾶν βασιλέα. Κοαλιᾶν, βαρβαρον ἔθνος.

κ όαλοι, βάρβαροι. Κόαξ, βάτραχος.

κ όαρον, ἐλάχιστον. Κοάσαι. αἰσθέσθαι.

κ οάχλικας, ἄρτους. Κόβακβα. κολακεύματα παρουργήματα. Κόβαλος, πανοῦργος καὶ οὐργος σαμύλος λάλος, ἀφοῦ καὶ ὁ κωμῳδὸς ἔνιοι μάταιος. ἄλλοι κροταφιστὴς ἄσωτος πωθαστὴς ἀπατεὼν καὶ κόλαξ. Κόβαρος, ἄνθρωπος. Κόβδρα, γελοῖα.

κ όβειρος, γελοιαστὴς, σκώπτης. λοιδορεστής.

κ οβελίσκον, ζυβλίον. Κόγμαλος, κονιορτός.

κ οκυλεύοντες, κωμύλιον ἢ πάζοντες. Κόγξ, ὄμπαξ ἐπιφώνημα τετελεσμένοις, καὶ τῆς διακτικῆς ψήφου ἦχος ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας, τοῦτο δὲ ἀπιικοῖς, κλόψ. Κογχαλίζω, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἦχου τῶν κόγχων. Κόγχας, καὶ χήμασι καὶ ὁ μέτρον. Κογχαι, αἱ ὄγχαι. Κόγχην διελεῖν, παροιμία ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίως τι ποιῆσαι.

κ όγχης, ἐπὶ τοῦ ἄξιον οὐ τίλειαν ἐπιθεσαν.

κ ογχίτης, εἶδος λίθου. Κόγχυν διελες, εἶσιν ἐποίησας. Κόγχος, κοχλίας. Κογχυλαγόνοι, γυναῖκες νύμφαι. Κογχύλαι, κυκλάδες.

κ ογχύλιαι, τὰ ὄστρεα καὶ πορφύραι. Κογχυλίας, λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους τύφους.

κ όδαλα, ἰχθῦς, κεστρεύς. Κοδαλεύεσθαι, ὀδοὺς διαζίβειν. Κοδαλεύομαι, ἐν δόμυχῳ.

κ οδαλευομένη, αἰρεσιευομένη ἀπεσκεύασα.

κ λαδομαί· αἱ φρυκτωρίαι. Κοδράντης, ὁ παῦς ἢ δ' τέταρτον τ' φώλεως. ἢ λεπτὸν, ὁ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν τάλαντου, ὃ ἔστι νόμισμα οὗ ἡ κόκκοι ζεῖς. ὁ δὲ τάλαντον, λίβρας ἑκατὸν ἐκατὸν πέντε. ὁ δὲ κοδράντας, νομίσματα ζία ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, ὁ τέταρτον τῆς φώλεως. Κοδομεῖν, φρύγειν τὰς κεφαλὰς, καὶ ὀρύγω οἰκοδομεῖ. Κοδομεῖν, ὁ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινὶ ἀγγείῳ. Κοδομὺς, ὁ ἐπιτάσσων, τῷ φρύγοντι τὰς κεφαλὰς φρύγειν.

κ οδομὴ, ὄνομα δεκαπανίς, ἀπὸ τῆ κοδομεῖν, ἀπὸ ἔστιν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. Κοδομία ἰπνία φρυκτία. ἀλετεία. Κοδράντης, ὁ παῦς, ἢ λεπτὰ δύο, ὁ

κλεπτόν, ἐξακισχιλιοστῶν παλαίτων. Κκόσμους οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικοὺς τινας· ἢ ἀρχαῖον αὐτὸ ἐμφανίζοντες ἀθηναῖος. λαμπρὸς τῷ γένει. Κκοδύμαλον, ἢ σφουβίων μεῖζον, οἱ δὲ κυδώνιον, οἱ δὲ αὔθους εἶδος, οἱ δὲ, κόσμος πολυσχιλίοις. Κκοδώνεα, σῦκα χειμερινά, καὶ καρύων εἶδος πορσικῶν.
κ οθεῖ, αὐθαίνεται νοεῖ. Κκόθημα, ὡδὶ τὸ αὐθέον καὶ κότιλον ὁμοίως. Κκόθορνος, ὑπόδημα, ἀμφοτερόδρομος τοῖς ποσὶ πεποιημένον· τινὲς δὲ καὶ αὐσηράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸ κόθορνον. Κκοθύειν, ἀλώπεκα. Κκόθουρος, ἀργός, ἄκεντρος. Κκολοβοῦρος σιτοκοῦρος, ἀχρεῖος, ἢ κακοῦργος ἀλώπηξ. Κκοθὼ, γλάβη. Κκοθωνίσαι, δῆμος. Κκωθωνίσαι, μεθύσαι. κώθων γὰρ τὸ μέγα ποτήριον. Κκώθων, πολυφόρβιος καὶ μέγα ποτήριον. Κκοία, κλέψιμα. Κκοιὰ, κοίλα. Κκοιάζει, ἀνεχυράζει. Κκοιὰς, σφαῖρας ἢ λίθους. Κκοίασον, σωθῆς. Κκοιᾶται, ἱεραῖται. Κκοίελος, ἢ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον.
κ οίζειν, τὰ χοιρίδια μιμητικῶς λέγεται. Κκοίημα, γέννημα. Κκοίης, ἰόρδυς ἢ κιβείρων ὁ καθαίρων φονέα, οἱ δὲ κόης. Κκοίκες, ἐν αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος, καὶ τὰ περιλεγμαίνεται τῶν φύλλων τὸ δένδρου σκιὰν φορμοί. Κκοικύλλειν, πολυβλέπειν. κύλλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ δὲ, ἢ πολυστρέφεσθαι καὶ διατείβειν πολυβλεπόμενον, ἄλλοι φθονεῖν.
κ οιλάδες, πεδία λιβάδες. Κκοιλὰς, ἢ βύθιον καὶ ἡ βαθεῖα γῆ. Κκοίλησι, βαθείαις. Κκοιλία, ὀχετὸς ἐν κυρήνῃ, καὶ ἢ ἐκξύλων οἴκημα. Κκοιλὶς, δῆμος ἀττικῆς. Κκοίλισκον, κοῖλον. Κκοιλώμασι, τὰ πεινώμασιν. Κκοῖλον τὸ ποδὸς λεῖξαι ἀπὸ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων. Κκοῖλον, λόχον ἢν δούρειον ἵππων. Κκοιλότρα, βαθύτρα. Κκοιλοπίτυξ, ὀρεσίτης τινὲς δὲ οἰτικός. Κκοιλῶπαν, πείζωμα. Κκοῖλος, θυρεὸν οὐκ ἔχων θυρεός. Κκοῖλυ, ἢ κοιλόν. Κκοιλώτια, δένδρον τι. Κκοιμάστριος, κοιτῶν. Κκοιμηθέντι, κατακλιθέντι, ἢ πάντως ὑπνώσαντι. Κκοιμηθῆναι, κατακλιθῆναι. ὑπνῶσαι. Κκοιμίζει, κατακλίνει. Κκοιναχόρτος, κοινὴ δημοσία. Κκοινίον, φρύνιον. Κκοινοβόλας τοὺς σωτῆρας. Κκοινοδήμιον τὸ δημόσιον ἢ τὸ δικαστήριον. Κκοινολογεῖται, κοινῇ διαλέγονται. Κκοινοφυλακάσ. Κκοινὸν, βδελυκτόν· ἀκάθαρτον. Κκοινὸς, δεσπότης, καὶ μέρος τι τῆς νεὼς, δῆμος, ἀδελφὸς σοφοκλῆς αὐτιγόνῃ, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον ἰσμήνης κάρα, καὶ ἐν ὑδροφόροις. πολύκοινον ἀμφιτείτην. Κκοινῶναι, κοινωνούς.
κ οινῶται, προσανενεγμένοι. Κκοινὸς, ὁρμῆς παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι βουλευομένων. Κκοῖον, ἐνέχυρον.
κ οιόλης, ὁ ἰόρδυς. Κκοιοφόρος, ἔγκυος ἐγκατεσπαρμένη.
κ οιπαπαῖβάπαν, σπέρμα ἀχαιοί. Κκοιρανέων, κοιρανοῦς καθιστάς. ἢ τὰ τῶν κοιράνου ὄργανα ἐπιτελῶν, κελτῶν βασιλικῶς ἢ βασιλέων. Κκοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν καὶ ἡγεμονεύων βασιλεύς. Κκοίσται, δίκαιοι.
κ οιτοὶ, κορμοί. Κκοῖται, γυναικῶν ἐπιθυμίαι.
κ οιτάσαι, κατακοιμῆσαι. Κκοίτη, κίση· ἐν ᾗ τὰ ἐρώματα ἐφόρουν. αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες. Κκοιτὶς, ἢ μικροτέρα κίστη ἢ ὁ γυναικεῖος κόσμος ἀπετέθετο.
κ οῖτον ἐαυτῷ, εἰς πολὺ κοίτην ἐκοιμᾶτο. Κκοῖτος, ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος, καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. Κκοιτὸν τὸ σωμάτιον. Κκοιφὸν, κοῖλον. Κκοιώσατο. ἀφωδρώσατο καὶ διεδρώσατο. Κκόκαλος, ῥόμβος. σφόβιλος. πύκη. Κκοκκίδα, ἄγγειον. Κκοκκάξ, κορώνη. Κκοκκοῦσα, συκῆ. Κκοκκοβάκη, γλαῦξ.
κ οκκοβαύστης. ὄρνις ποιός. Κκοκκύνοι, οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. Κκόκκος, βῆ οὗ τὸ φοινικοβάπτεται καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. Κκόκκου πολὺ τοῦ σίτου κεγχραμίδα, καὶ ἐμβόκμα οἰονόμου. Κκοκκολλύζειν, συλλαβίζειν. Κκοκκοποιὸν, κοκκοβαφές. Κκόκκυ, τὸ ἐλάχιστον. Κκοκκυβίασε, ἔνομα κύριον. Κκόκκυγες, ὡδὶ ὑπονοηθέντων τελείων εἶναι καὶ ὀλίγων ὄντων. Κκοκκυγίαν ἄνεμον οἱ κροβυάται.
κ οκκύζει, ταράσσει. φωνεῖ ὀξέως. Κκοκκύμηλα. ὁ καρπός. Κκόκκυξ, τὸ ζῶον, ἢ τὸ ὄρνεον, καὶ ἡ βοτάνη καὶ ὁ πρόβολος καὶ τοῦ ὑγροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις καὶ λόφος κῆ πολυκεφαλία. Κκόκκυς, λόφος
κ όκκωνες, οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς κῆ ὅθεν ἐξές. Κκοκρύνδακοι, κυλλοί. Κκοκρύδων, λιπῶν. κλεπτῶν.
κ οκκίαι, οἱ πάππποι καὶ οἱ πρόγονοι. Κκῶλα, ὀσᾶ μέλη, ἢ ὅλα. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, ὁ καὶ ξιφισμός.
κ ολαβεῖζειν, σκιρτᾶν. Κκολαβρυομένη, κώλοις ἀλλομένη. Κκόλαβρον, τὸ κοιλίδιον. Κκολάζῃ, περαίνειν ὀμκάθαι. Κκολακηφοροκλείδης, ἰδροκλείδης ὁν ὃ φυσείαν κωμῳδοῦσιν. ὀρμιστὸς μὲν ἐν κέρκωψι. Φρύνιχος δὲ ἐν κωμασταῖς· ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τέλειον τὸ ὄνομα τος ἐπισήσας. Κκολάπην, κόλαπα. Κκολακώνυμος, κλεώνυμος λέγεται κολακώνυμος, κόλαξ γαρ.
κ ολάπτει, κλώθῃ πρὸς ᾧ γόνατι, ἢ γλύφει. Κκόλασις, τιμωρία. Κκολασία, ἀσωρίαστος σκιὰ, κῆ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κκολαστιζόμενος, ῥαπιζόμενος.
κ όλαφος, κόνδυλος. παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀγροσίνῳ κῆ παυσθετέβαις ὄνομα. Κκόλεα, ποιά τις ὄρχησις.
κ ολεάζοντες, ὠθοῦντες. Κκολύοντες, πορεύοντες.
κ ολεάμος, ματαιόφρων. Κκολεασμὸς, τὸ περαίνεσθαι, πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ κολάζειν εἰς τὸ κόλον. ἔστι δὲ κολεάζειν ἔλεγον. Κκολέαρχος, κατάκολον ὄνομα. Κκολεῖν, ἐλθεῖν. Κκολεκαίοι, ἔστι δὲ μήκους σὺν λεπότητι ἐτάσατο. σχάτις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ σχηματίῳ ζῶς τί οὐκ ἄξιόν τις ἔξω πὺ ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολέκαν λέγων.
κ ολεὸς, ἢ θήκη τῶν ξίφους, κῆ λαφύναξ κῆ ὑσπλία. Κκολερὰ, νόθα, νοσηρά. οἵοι δὲ πρόβατα ἰαχία. Κκολεάσα, αἰσχήματα. Κκολεμὶς, ἀρτεμις, ἀπὸ κολέμου ὄνομα λαβοῦσα. Κκολεζῶσι, κατα πα ζῶσιν ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων. ὃ δὴ λέγουσι κολέζειν. οἵοι ἢ σπάλλονται εἰς τὸ κόλον, ὃ δηλοῖ εἰς πὺ χαίρα.
κ ολιβάζει, ἐσθίει κατα πίνει. Κκολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπικήδεια. καὶ μέζον τί· καὶ ἢ μικρόλιον, κῆ τὰ ἐκμέλιτος φαγάλια. Κκολιαῖν, ἐρίζειν, ἀγωνιζομονεῖν. Κκολιάσαι, ὀρχήσασθαι. Κκόλλεα, πε-

ριτμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. ¶ Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸν νωτιαῖον δέρμα ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. ¶ Κόλλοπες, οἱ κόλαβοι, περὶ οὓς αἱ χορδαὶ, τὸ γὰρ νωτιαῖον ἢ τὸ τραχηλιαῖον τοῦ βοὸς κόλλωψ, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. καὶ τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ παρηβηκότας παῖδας, ἐντεῦθεν κόλλοπας φασίν. ¶ Κολλήεντα, κακῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. ¶ Κολλητὰς, σανίδας, τὰς θύρας τὰ θυρώματα. ¶ Κολλίδαι, γένος ἰθαγενῶν. ¶ Κόλιξ, τὸ γαρδούμενον. ¶ Κόλλικας, εἶδος τί ἄρτου. ¶ Κολλικονόμον, τὸν κόρδακα. κόλλικα. λέγουσι καὶ κορδακίσματα. ¶ Κόλλοπι, κολοβῶ. ¶ Κολλοπίζειν, καθέλκειν. ¶ Κολλοπῶσαι, κατακολλῆσαι. ¶ Κόλλου, ἄρτος. ¶ Κόλλοψ, τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον.

Κ όλλυβα, τρωγάλια. ¶ Κολλυβιστὴς, τραπεζίτης, κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς. ¶ Κολλύρα, θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκτέφρας πεπλασμένων, ἢ ἐν ἕλκουσα. ¶ Κολλυρίων, ὄρνις ποιός. ¶ Κολλύχνιον, καρίου λέπισμα. ¶ Κολοβάφινα, τὰ κολλοβαφῆ. ¶ Κολοβοῖ, ἐπικόπτει. ¶ Κολλοβὸς, κονδὸς σμικρὸς ὀλιγοστὸς ἢ ἐστερημένος, καὶ νόμος τίς κιθαρωδικός.

Κ ολοιβάζειν, ἀτάκτως ἐσθίειν. ¶ Κολοίδιον, παραξιφίδιον. ¶ Κολοίδορον ξύλον μάχας ποιούντων ἐπεισφερόμενον. ¶ Κολοίη, φωνή. ¶ Κολοιοὶ, σκοπὶς μικραὶ κορωνίαι. ¶ Κολοιὸς, ὃς οὐ ταχὺ ὁρᾶται ἐν ἀλεξανδρείᾳ. ¶ Κολοίπρημα, ἄπληστον κάθαρμα. ¶ Κολοίτεα, δένδρον τί. ¶ Κολοὶ, τύποι κακοί. ¶ Κολοίφρυξ, ταναγραῖος ἀλεκτρυὼν καὶ ὄρος βοιωτίας. ¶ Κολοκάνοι, εὐμύθεις καὶ λεπτοί.

Κ ολοκτρύων, ἀπὸ τοῦ κολονοῦ, ἀλεκτρυῶνος μεγάλου γέγονεν. ¶ Κολοίστιον, ξηρόν. ¶ Κολόκυμα, τὸ τυφλὸν κῦμα, οἱ δὲ τὸν σκώληκα καλούμενον τὸ μικρὸν κῦμα.

Κ ολοκώνας, τὰς βαλβίδας τινές. ¶ Κολόν. κολυστόν. μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα καὶ ἡ τῶν κεράτων ἔκφυσις, αὐτὸ μόνον ἔχον τὸ ζῶον, καὶ μηδέ ποτε εἰς τὸ τέλειον κέρας φοροῦν, ταύτας δὲ καὶ κολόκρους ἔλεγον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ κολοβὸν παρὰ δὲ ὁμήρῳ, τὸ κολοβὸν τὸ κεκολοβωμένον.

Κ όλος, κολοβὸς, ἢ μάχη ἄκερος. θόρυβος νοσώδης πηρὸς κολοβός. ¶ Κολοσσοὶ, ἀγάλματα ὑπὲρ μεγέθη ἀδριάντες. ¶ Κολοσταθμὸς, ἔπαυλις κατα βατὸν ἔχουσα τὸν πυλῶνα. ¶ Κολοσσία, ἀνδριάντος σκιὰ καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. ¶ Κολοσαυτεῖ, θορυβεῖ τὰ θράση. ¶ Κολοσυρτὸς, θόρυβος συρφετὸς κονιορτὸς ὄχλος ἀναφορά. ¶ Κολουᾶν, θορυβεῖν. ¶ Κουλούει, κατασείει. σάττει. κωλύει, ἐμποδίζει κολοβοῖ. ¶ Κολούεται, ἐλαττοῦται. ¶ Κολουρέη, κολοβὴ νεωτάτη. ¶ Κολουρία, τῇ ἀποτομίᾳ. ¶ Κολουρίτις, γῆ σικελοί. ¶ Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα. ¶ Κόλου, κώδιον λάκωνες.

Κ ολουμβᾶ, θορυβεῖ. ¶ Κωλοὺς, ψωμούς. ¶ Κολοῦσθαι, κολοβοῦσθαι. ¶ Κολούσματα κλάσματα.

Κ ολούων, μειῶν ἐλαττῶν. ¶ Κολοφὼν, ὁ κολοιὸς, καὶ ἰχθὺς ποιὸς θαλάσσιος, ἢ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον, καὶ ἐπὶ παθῶν ἢ τοι συμφορῶν λαμβάνεται. ἢ τὸ ὄνομα πόλεως κεφάλαιον καὶ τὸ τέλος ἤγουν τὸ πέρας τοῦ πράγματος. ¶ Κολοφώνια, ὑποδήματα κοῖλα καὶ μεταλλικόν τι. ¶ Κολόχειρ, χείραργος κόλπον ἀνιεμένη τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα ἵνα τὸν μαστὸν δείξῃ. ¶ Κόλπος, κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος. ¶ Κόλσασθαι, ἱκετεῦσαι,

Κ όλυβος, ἔπαυλις. ¶ Κολυκρίζοντες, ἐκτελεοῦντες.

Κ ολυμβητὰς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους. ¶ Κολυμβὶς, ὄρνις ποιός. ¶ Κόλυμβοι, αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνεα, ἢ ζωΰφια ἐν κολυμβήθραις.

Κ ορύρας, ἀρτίδια. μικρὰ καθαρά. ¶ Κολύμφατος, φλοιός. λεπίδιον. ¶ Κολυρίζοντες, ἐκκενοῦντες.

Κ ολυττὸς, ὄνομα δήμου. ¶ Κολύφανον, φλοιὸς λεπύριον. ¶ Κολυφρὸν, ἐλαφρόν. ¶ Κολῶ, κολάσω.

Κ ολῶναι, αἱ πόλεις τροίας. ¶ Κολωμένους, κολώσαντας.

Κ ολωνὸς, παροιμία, ὀψὲ ἦλθες. ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴεσο, ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. ¶ Κολωνία, τάφος ἠλεῖοι. ¶ Κολώνη, τόπος ὑψηλὸς, καὶ ἐπανάστημα γῆς βουνοειδὴς. ἢ πόλις μεγάλη. ¶ Κολωνὸς, τόπος ὕψος ἔχων. ¶ Κολῶον καὶ κολώϊον, ἢ κολωὸς, θόρυβος ἀταξία ταραχή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ζώου.

Κ ολώπου, τόπος ἐν ᾧ ἄστει. ¶ Κόλωψ, ἀμφιάτωρ.

Κ ολοφὼν, πέρας. ἔσχατος τέλος. ¶ Κολοτέα, δένδρον τί. ¶ Κομᾶ, γαυριᾶ μεγαλοφρονεῖ, ἢ χλοηφορεῖ ἢ ἀγάλλεται. ¶ Κόμαι, τρίχαι. ¶ Κομαίθα, ἡ τυχοῦσα γυνή. ¶ Κομαίονται, κοιμηθήσονται. ¶ Κομάκτωρ, ἡ λέξις, παρὰ ῥίνθωνι ἐν μηδείᾳ. ¶ Κομανίαν, πορνείδα ψίλειαν. ἄνοιαν. ¶ Κόμαρος, φυτόν τι ὅπερ φέρει καρπὸν μιμαίκυλον. ¶ Κομὰς, θεραπείας καὶ τὰ συοφόρβια. ¶ Κόμβα, κορώνη* πολυρίνιοι.

Κ ομβακεύεται, κόμπους λέγει. ¶ Κόμβαλα, πήγματα τινά. ¶ Κόμβη, κουρὴ τῶν μήτηρ. ¶ Κόμβησαν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. ¶ Κομβολύτης, βαλαντοτόμος.

Κ όμβωμα, στόλισμα σκείρωμα. ¶ Κομβίζων, φυσῶν.

Κ όμβος, κόσυμβος τὸ ἔκπωμα. ¶ Κόμβους, ἄδοντας γομφίους. ¶ Κομβώματα, τὰ ἐν ταῖς ῥάβδοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ πεταλέων. ¶ Κομβώσασθαι, στολίσασθαι. ¶ Κομεῖν, ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ¶ Κόμεεν, κομεῖν ἐπιμελεῖσθαι θεραπεύειν, ὅθεν καὶ κόμη καὶ ἱπποκόμος. ¶ Κομενταρίσιος, τὰς ἐπραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος. ¶ Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ χωρίον. ¶ Κομιδὴ, ἡ ἐπιμέλεια θεραπεία.

Κ όμης. ἄρχων, ἡγεμών. ¶ Κομβῆσαι, ἀναλαβεῖν.

Κ ομητὰ, αὐχητά. ¶ Κομήτης, εὔθριξ καλὰς τρίχας ἔχων, ἢ ἀστήρ. ¶ Κομία, εὐωχία. ¶ Κομίατον, ἐξαίτησιν λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. ¶ Κομιδῆ. ἄγαν. πάνυ. σφόδρα. παντελῶς, ἢ συλλογὴ ἢ λῆψις ἢ ἐπιμέλεια. ¶ Κόμιζε, ἐπιμελείας ἀξίου. ¶ Κομίζεται, νομίζεται λέγεται ὅπερ ἐστὶν, ἐν τυμπανιστρίαις.

Κ ομίζων, βαστάζων ἐπιφέρων. ¶ Κομίσαι, φέρειν σῶσαι. θρέψαι. ἀναλαβεῖν. ἀναγαγεῖν. ἐπιμελείας ἀξιῶσαι. ¶ Κομιστὰς, ἐπιμελητάς. ¶ Κομίστρια, ἐπιμελήτρια. τροφός. ἐμπλέκτρια.

Κ ομιούμενος, ὠνησόμενος. ¶ Κομιστὴ, τροφή.

Κ όμητα, ἕνα τῶν ἑπτά. ¶ *Κομμακένθω. οὐ μόνον ἐπὶ

τῶ νομισὰς, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν καινῶν πολιτῶν.
κ ομμαύραι, ἢ κομαύραι, κωφεῖδες μακεδόνες. Ϲκομμαρβύων, ἀκρβύων μοχθῶν. Ϲκόμμοι, ὀδόντες γόμφιοι, ἢ κόμποι· ἢ κοπετοί. Ϲκρόνος, κόσμος.
κ ομμᾶν ὡραΐζειν τὸ σῶμα. Ϲκομμώσεις, πλεκτάναι. Ϲκομμωθεῖσα, κοσμηθεῖσα. Ϲκομμώτεια, ἡ πλέκτρα. Ϲκόμμωσις, ὁ τῶ σώματος ὡραϊσμὸς, μὴ ἐπὶ τῶν μελιωσουργῶν ἀλλὰ τῶ σμήνους διάχρισις.
κ ομμῶσαι, κοσμῆσαι. Ϲκομμώρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς τείχας μὴ φιλοῦσα· κουρίσασα. Ϲκομπάζει, καυχᾶται. Ϲκόμπαλος, παλαιοφύλαξ. Ϲκομπαλικβύσει, προσαλαζονβύσει. Ϲκομάζειν, καὶ κατα λαζονβύειν. Ϲκομπεῖ, μεγαλορρημονεῖ φοβεῖ.
κ όμποι, ὀδόντες γόμφιοι. Ϲκόμπος, ὑπόφαυσις.
κ όμπος, φόφος κτύπος. ἦχος ὀδόντων. Ϲκομπῶδες, ἀλαζονικόν. Ϲκομψὰ, τὰ ϲκροκύλα. Ϲκομψεία, ποικίλη λαλιὰ καὶ παιουργία ἢ οἱ σκόλυμοι, οἷοι, τὰ τῶν κοσύφων κρέα, οἱ δὲ, γένος λαχάνων ὃ πρός τινος ἱππομάραθον καλεῖται καὶ σμυρνίον. Ϲκομψύεται, κολακεύει. σμύνεται· πιθανοποιεῖ. Ϲκομψὸν, εὔτιμον παρουσιαῖον γελοιαστὴν, πιθανὸν. παιοῦργον. λάλον. σωμύλον. σκωπτικόν. ἐπίχαρτον. Ϲκομψότερον, βελτιώτερον ἐλαφρότερον. Ϲκομψοὺς, βελτίστους. παιούργους. παρουσιαίους εὐτίμους καλούς. Ϲκωμῳδοῦντες, θεαμβεύοντες πομπεύοντες. Ϲκομῶσα, γέμουσα. Ϲκονοβῆσαι, ἠχῆσαι φοφῆσαι. Ϲκόναβος, ἦχος· φόφος· κρότος. Ϲκόναι, φόνοι. Ϲκονάειχον, πλαφυρόν. Ϲκοραφὸν, βύραφῆ· πίονα· ὄρασταῖον. Ϲκοναρώτερον, ὀρασικώτερον. Ϲκονάσουσα, κονιορτὸν ἐγείρουσα. Ϲκόνδοι, κεραῖαι. ἀστράγαλοι. Ϲκόνδυ, ποτήριον βαρβαρικὸν κυμβίον.
κ ονδυλίζει, κολαφίζει. Ϲκόνδυλος, ἐτερόν τι τῶ κολάφου. Ϲκονδυλούμεναι, ἀνοισθοῦσαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασομένων ἀπὸ τῶ πυρὸς ὑδάτων.
κ όνη, ταυτὸν δὲ, ῥεῖχι. Ϲκονεῖν, ἐπείγεσθαι. ἀσθαίνεσθαι. σύργειν. Ϲκονειλῆς γένος ἰβαγενῶν. Ϲκονείδης, ἀσώτως παιδαγωγός. Ϲκόνις, τέφρα. ταφοδὸς.
κ ονῆται, θεράποντες. Ϲκονθηλαὶ, αἱ ἀνοιδήσεις.
κ ονία, σημεῖα ταφοδὸς. Ϲκονίαν, μαζονόμον Ϲκονίασις, ἀσβέστωσις. Ϲκονιαταὶ, ἀσβεστήριοι μὴ οἱ χῖται. Ϲκονίζεσθαι, κυλίεσθαι. φθείρεσθαι. κονιορτοῦσθαι. Ϲκόνι, ἡ κόνις, ἄμμος μάχιμος καθαρσία.
κ όνιν αἰθαλόεσσαν, τέφραν μάχιμον ἀπὸ τῶν καὶ ταφοδός.
κ ονίοντες, ἀνύοντες· λουκαίνοντες. Ϲκονιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. Ϲκονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ὁδῖται. Ϲκόνις, κονιορτὸς καὶ τὰ ὅμοια. Ϲκονίσαι, ἀνῦσαι. Ϲκονισάλεος, κεκονιορτωμένος.
κ ονίσαλοι, ἀφροδίσια. Ϲκονίσαλος, κονιορτὸς σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν σὺν ταμνίων τὰ αἰδοῖα.
κ ονίσασθαι, ἀπονίσασθαι. Ϲκονίσουσι, κονιορτῶ πλήρωσουσιν. Ϲκόννα, ταφοδὸς. Ϲκοννάβησαν, ἠχῆσαι. Ϲκονναβίζει, ἦχον ἐπιτελεῖ. δεσμεύει.
κ όνναρον, καρπὸς δασύφορου ὅμοιος παλιούρῳ.
κ οννεῖν, σωπᾶσαι. ἐπίσασθαι. Ϲκόννις, ἀλείτης πενίαν ἔχων καὶ πρὸ ὧν ἄριστος. Ϲκόννος, ὁ πώγων, ἢ ὑπήνη ἢ χαίτη. Ϲκοννοῦσι, γινώσκουσιν. Ϲκοννοφόρων· σκολυφόρων. Ϲκόννυχον· ἡμίφον· προμίαν ἢ τὴν μεσονυκτίων· Ϲκωνοειδὴς εἰς ὀξὺ λήγων. Ϲκοννόφοσιν, ἄφροσιν· Ϲκονσιζόριον, θεῖον συνέσριον. Ϲκονσυλαρίους, ὑπατικούς. Ϲκόντιλος, εἶδος ὀρνέου ἢ ὄρτυξ· ἔστι δὲ καὶ ὄφις. Ϲκονοῦσα, τὰ χαλίεια οὕτως ἐκαλεῖτο. Ϲκόνυζος, δόρυ. Ϲκοντουζόρνάλιος, συσσιτιώτης. Ϲκόντω· πλεῖν· πρὸς κόντῳ ζεῖν.
κ όννυζα, βοτάνη ἄφυλλος· τινὲς δὲ φυτόν τι δύφυλλον ἱκανῶς· διὸ καὶ σιβάδας ἐξ αὐτῶ ἐποίουν. ἔστι δὲ ὅτε ἐπὶ ταῖς στέγαις ἐπέβαλον ἐξ αὐτῆς αὐτὶ πλένων καὶ ἐπὶ τὰ δαρώματα. Ϲκονωεῖν, σωισθαι· ἐπίσασθαι.
κ όοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς καὶ τὰ κοιλώματα.
κ οπάδες, τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. Ϲκόπανον· ξύλον δρεπανηφόρον*. Ϲκόπασον, ἡσύχασον.
κ όπελλα· αἰδοῖα· καὶ τὸ ὀπίσθιον τῶ σώματος. Ϲκοπετός· κόμμος· θρῆνος μετὰ φόφου χειρῶν. Ϲκόπηρον, φυλὴν λαχανώδες ἄγριον. Ϲκοπήσονται, φονευθήσονται. Ϲκοπίαι, ἡσυχίαι. Ϲκόπιες, κόγχαι ὀρνίθια. Ϲκοπίζειν, φαύσκεσθαι. Ϲκοπῖς, ὑφηλοῦ τόπου. Ϲκόπις, μερὶς· διέτασεν· μάζα· ἄρτος· κρέα· λάχανον· ὠμὸν· ζωμὸς· σῦκον· ζάγμα· θερμός.
κ οπὰ, μελίπηκτα. Ϲκομπάπιον, μονόφθαλμον.
κ οπαπιάσαι, ἵππος κεκαυμένος, οὗ τὸ τυπωθὲν ἔχων σημεῖον ἡ κόππα. ὅ ἐστι ἀπεσχαυμένον ϙ καὶ σ.
κ όπος, καπανισμός. Ϲκοπρεῦσαι, φυτεῦσαι.
κ όπρος, ἥτε τῶν κτηνῶν ἢ εἰς τοὺς κήπους βαλλομένη τέμενος μέγα καθρήσαντας, καὶ ἡ στάσις τῶν βοῶν, μὴ ἡ κόνις κυλινδύ. καὶ τὰ κόπρον. Ϲκοπρόσυρα, τὰ συρόμενα κόπρια. Ϲκόπτει, πνιθεῖ. Ϲκόπτε δὲ δεσμούς. τοὺς ἥλους καθεσκεύαζε καὶ ἐνήργει. Ϲκόπρου τῆς βασταίσας, ἣν οἷοι μαίσραν καλοῦσιν.
κ όπτη, θαλάσσιον πρᾶσσον. Ϲκόπριος, τῆς κύπρου.
κ όπτειον, θακῶν σκύβαλον. Ϲκοπτομένου· ταλαπωρουμένου. Ϲκόπτων, τύπτων ἐλαύνων.
κ οραγεῖν, τὸ ἀπαίγειν τὴν κόρην. Ϲκορακοῦς, εἶδος ἰχθύος. Ϲκορακίσας, ὁ μέλας καὶ κολοιὸς καὶ κόρακίνος ὁμοίως. Ϲκορακόνιοι, εἶδος ὄρνιθος.
κ όρακος πέρδιξ, τόπος ἐν ἰθάκῃ κληθεὶς, ἐντεῦθεν, ὁ κόραξ παῖς ἦν ἀρεθούσης διὸ θανὼν. οὐ φθάρουσα δὲ πολύπτην ἡ μήτηρ αὐτῶ, ἀπήγξατο· καὶ ἀπὸ τούτου κόρακος πέδαξ ὠνομάσθη. ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς κρήνη τῆς ἰθάκης ἀρεθούσα. Ϲκορακηφορονλείδης· ἔστι γὰρ ἱερονλείδης. Ϲκοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος.
κ όρανος, βασιλεὺς μακεδονίας. Ϲκόραξ, τὸ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον στεγανόποιον μὴ ἰχθῦς ποιός. καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκραι ὑγγαι. Ϲκοράξαι, ἅταν προσλιπαρῆσαι. πεποίηϐ παρὰ τοὺς κόρακας.
κ οραξοὶ, σκυθῶν γένος καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
κ όραξ, ὑσροβύσει παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινῶν τυγχανόντων. Ϲκόρασ', ὀφθαλμούς.
κ ορασεῖ, ὀρχεῖται, καὶ ἄκλητα ἐλήλυθε. Ϲκοράττειν, κορακεύεσθαι. Ϲκοραύλη, ἀπόσκημα.
κ ορεών, ῥόπαλον. Ϲκόραφος, ποιὸς ὄρνις.
κ όρμα, ἡ τῶ κόρματος καὶ κορυβαντίασ' αἰτία.
κ όρσαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἀσήμονος καὶ μαθόσης. Ϲκορσακίζουσα ἀσχαρὰ ὀρχουμένη. Ϲκορσακισμοὶ, τὰ

τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. ¶ Κορδαξίας, ὀρχήσεως. ¶ Κορδύλη, κορύνη. ῥόπαλον ἢ τὸ ἐπάνω τῆς κασίδος, ἢ πανοῦργος. ¶ Κόρδυλος ἰχθῦς ποιός. ¶ Κόρδυς, πανοῦργος. ¶ Κόραξε, πόρθει.

Κορέει, πληροῖ. χορτάσει. ¶ Κορέια, θεραπεία. καλλονή. ἢ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη. ¶ Κορεῖν, κοσμεῖν, καθαίρειν. ¶ Κορεῖον, περικράνειον. ¶ Κόρεν, κορυφὴ ἔπαλξις καινή. ¶ Κορέννυται, χορτάζεται. ¶ Κορέσαι, διεργάσασθαι. πληρῶσαι. χορτάσαι. ¶ Κορέων, κορύσκων ἐξυβρίζων. ¶ Κορζία, καρδία πάφιοι. ¶ Κόρη, νύμφη, ἣν ταῖς παρθένοις ἔπεμπον καὶ παρθένος καὶ ἡ ὄψις.

Κόρην, παρθένον. ὀφθαλμὸν καὶ παῖδα. ¶ Κόρημα, κάλυτρον ὅ τινὲς σαρόν. ¶ Κοθίλας καὶ κόρθιν, τοὺς σωροὺς καὶ τὴν συστροφήν. ¶ Κορθέλαι, συστροφαί. σωροί. ¶ Κόρθιλος, ὄρνις, ὅν τινες βασιλικόν.

Κόρθυς, σωρός. ¶ Κόρθυας, τὰ κατ' ὀλίγον σράγματα. ¶ Κορθύεται, διεγείρεται καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, μετεωρίζεται. φρίσσει. ὑψοῦται. ¶ Κορθύεται, αἴρεται, εἰς ὕψος. ¶ Κορθὼ, βλάβη. ¶ Κοριάλαι, τρίγλαι ἰχθύες. ¶ Κορίαννον, τὸ κόριον καὶ γυναικεῖον κοσμάριον χρόνος. ¶ Κορίζομαι, ὑποκορίζομαι. ¶ Κόριον, τὸ κορίανδρον, ἢ μᾶλλον κορίαμβλον. ¶ Κορικῶς, γυναικῶς ὡς κόραι. ¶ Κορινθιάζειν μαστροπεύειν. ἑταιρεύειν. ¶ Κορίνθιαι, αἱ πέδαι, καὶ αἱ ἀπὸ κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες.

Κόρινθος, πόλις ἑλλάδος. ¶ Κορίνθιος, ξένος ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς ῥιπτούντων. ¶ Κορίννουσι. κονιορτὸν ἐγείρουσιν, ἀπὸ τῆς παρ' εὐριπίδῃ σθενεβοίας τῷ βελλεροφῶντι ἐπιχευούσης. ὡς δὲ ἄτταλος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν τὴν τῶν δὰ κάλλος ὡς ὁ βελλεροφόντης.

Κοριοειδὲς, κορίῳ ἢ κόρῃ ἐοικός. ¶ Κόριον, μικρὸν κόρασιον, ἢ κορίσιον τὸ λάχανον. ¶ Κορὶς, ἰχθὺς ποιὸς ἢ πόα. ἣν ἔνιοι χαμαιπύτην. ¶ Κορίσαι, ὑψῶσαι.

Κόρῃψ, νεανίσκος. ¶ Κοριῶντα, γαυρούμενον.

Κόρκορα. ὄρνις περιαῖοι. ¶ Κορκόδρυα, ὑδρόρυα.

Κόρκορος, εἶδος ἰχθύος, ἢ λάχανον ἄγριον. ¶ Κορκορύγη. κραυγὴ βοὴ ταραχὴ μετὰ θορύβου. ¶ Κορκοραῖα, μάστιγξ δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι, καὶ παιδευομένων μάστιγξ. ¶ Κορκυρεύεται, ἀπονεῖτο.

Κορμάζειν, τέμνειν περιδεῖν. ¶ Κορμῆται, κοσμῆται.

Κορμὸς, πλάτη ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμᾶσθαι, πλάτη δὲ εἶδος πλοίου καὶ ἕδρα καὶ κώπη καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. ¶ Κορκούτης, αἰδοῖον ἀνδρῶν. ¶ Κόρνος, κέντρον. μυρσίνη. σικελοί. ¶ Κορνώπιδες, κώνωπες. ¶ Κοροὴν, τὸ ἄκρον τοῦ τόξου ἢ κρικίον. ¶ Κόροιβος, ἠλίθιος καὶ μωρὸς. ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν κόροιβον, ἀπὸ κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες, οἷ οἴονται τὸν μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ φρυγός. ¶ Κοροῖτις, ἀλώπηξ. ¶ Κοροκοσμία, τῶν παρθένων.

Κορωνίδας κακῶν. κεφάλαια κακῶν καὶ αἱ εἰς ἀγαθὸν ὑπεροχαί. ¶ Κόρος, πλησμονὴ χορτασία, τρυφή. παῖς. κάλυντρον, καὶ μέτρον τὶ σιτικὸν καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον. ¶ Κορθύεται, ὑψοῦται κορυφοῦται. ¶ Κόρος, πλῆθος ἀνθρώπων καὶ τὰ νέα βλαστήματα καὶ μέτρα. ¶ Κόρη, τράχηλος ἢ τὸ ὀπίσω τοῦ τραχήλου ἢ κρόταφος. ¶ Κόρριον, μικρὸν κοράδιον. ¶ Κορσεὺς, κυρεύς. ¶ Κοράφοις, ὑποπαρταίοις. ¶ Κόρσαι, αἱ τῶν ὀφρύων τρίχες καταφέρουσαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ γνάθοι, ἢ κορυφαί. ἀχαιοὶ δὲ κεφαλὰς ἐπάλξεις προμαχῶνας, στεφάναι πύργων ἢ κρόταφοι ἢ κλίμακες. ¶ Κόρσακις, τραγος παρὰ κρατίνῳ. δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τῆς κόρσης, κόρσαι γὰρ τῆς κιλικίας. ¶ Κόρση, κεφαλή. ἔπαλξις. κλίμαξ. κρόταφος. ¶ Κορσίπιον, ῥίζα τίς, ἢ νόμισμα παρ' αἰγυπτίοις τὸ κερσαῖον λεγόμενον.

Κορσὶς, πυγή. ¶ Κορσὸν, κορμόν. ¶ Κορσοῦν, κείρειν. ¶ Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. ¶ Κορσωτήριον, κουρεῖον. ¶ Κορτερὰ, κρατερὰ ἰσχυρά. ¶ Κόρτην, πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. ¶ Κόρτος, ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότων. ¶ Κορτύνιοι, οἱ ἀρκάδες, ἡ γὰρ κόρτυς, τὴν ἀρκαδίας. ¶ Κόρυς περικεφαλαία. ¶ Κορυβεντιᾶ, ἐντελετεῖ. ¶ Κορυβαντιώσης, μαινομένης, ἢ ἐπιθετικῶς δαιμονιζομένης. ¶ Κορυβαντισμῶν καθαρισμῶν. ¶ Κορύβας, ῥέας ἱερεύς. ¶ Κορυγγεῖν, κερατίζειν. ¶ Κορύγης, κήρυξ δωριεῖς.

Κορυδαλλὸς πτηνὸν ζῶον, καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἢ κόρυδος παρ' ἐνίων. ¶ Κορυδεὺς, ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.

Κόρυζα, μύξα. κατάρρους περὶ κεφαλὴν πάθος.

Κορύζει, ξαίνει μωραίνει. ¶ Κορύζων, μεμωραμένος.

Κόρυθα, περικεφαλαίαν. ¶ Κορυθαΐκι, τῷ τὴν περικεφαλαίαν εὐκίνητον ἔχοντι, ἢ σείοντι. οἷ πολεμιστῆ. ¶ Κορυθαίολος, μαχητὴς ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν τὴν κόρυν, ὅ ἐστιν ἐπισείειν. ἢ ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν, ἢ εὐκίνητος. ¶ Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ ὑπερόριον θεόν. ¶ Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ.

Κόρυθα, περίδρομον. τὸν περιβόλαιον στέφανον.

Κόρυθες, περικεφαλαῖαι, περὶ τὸ καρά. ¶ Κορυθία, αὐλήτρια. ¶ Κόρυθοι, περικεφαλαῖαι. ¶ Κόρυθος, εἷς τις τῶν τροχίλων. ¶ Κόρυθος, φάον, περικεφαλαίας. ¶ Κόρυθας, περικεφαλαίας.

Κορύθων, ἀλεκτρυὼν, αἱ νεανίδες. ¶ Κορυλλίων, ὄρνιθος εἶδος. ¶ Κώρυκος, θυλάκιον ἢ πήρα. ¶ Κόρυμβα, τὰ ὑπ' ἐνίων ἄφλαστα τὰ ἀκροστόλια τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν. τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα, καὶ ἐπικεκαυμένα ἃ ἐστι κατὰ τὴν πρύμναν καὶ κατὰ τὴν πρώραν. ¶ Κόρυμβον, τὴν ἀκρόπολιν ἐπειδὴ ἐφ' ὕψος ἐστὶ τὴν τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρους ὕλην, καὶ καθόλου πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνακτείνοντα, κορύμβους λέγουσιν, ὅθεν κόρυς. κύρβις. κυρβασία. ¶ Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. ¶ Κορυμβάσι, περιδρόμοις, δι' ὧν συσπᾶται γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί. ¶ Κόρυμνα, κόσμος τίς γυναικεῖος. περιτραχήλιος. ¶ Κορύναι, μύξαι. ¶ Κορύνη, στεροβαρὲς ξύλον, οἱ δὲ, ῥόπαλον οἱ δὲ, κολόροβον. οἱ δὲ, ξύλον ἐπικαμπές. ¶ Κορύνησις, βλάστησις. ¶ Κορυνίτης, κορυνομάχος ῥοπαλομάχος. ¶ Κορυνθεὺς, κόφινος, κάλαθος ἀλεκτρυών. ¶ Κόρυνθος, μάζης ψωμός. ¶ Κορυ

νῶδες, ὀζῶδες. Κόρυξ, νεανίσκος. Κορυπτόλιπον, κερατισήν. Κορυπτόλης, κερατισής.
κ ὁρυς, θεμιγός. Κόρυς, ᾠδὴ κεφαλαία. Κορύσσει. κρύπτει. μάχεται. ταράττει. αὔξει. κατὰ ᾠδὴ ὀζῶδες.
κ ορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Κορύσσεται, κατὰ ᾠδὴ ὀζῶδες γίνεται. ὑψοῦται. Κορυσσαμένη, κατὰ ᾠδὴ ὀζωσαμένη.
κ ορύσσων, ὁ ᾠδὴ ὀζῶν καὶ τὰ ὅμοια. Κορυσσὴς, ἀγαθὸς ἢ ὁ ᾠδὴ ὀζώτης. Κορύστοι, οἱ μορτύνιοι ἢ ὁ ᾠδὴ ὀζῶται.
κ ορυφὴν, ἢ ἐπίμεσον. Κορύτῃ, τῇ κεφαλῇ.
κ ορυφᾶ, κορυφῇ ἀκρωρείᾳ. Κορύφαινα, θριὸς ἰχθύς.
κ ορυφαῖος, τέλειος ἢ γεμών. κόρυμβος, οἱ δὲ μᾶλλον τὰ τῶν παιδίων κορυφαία. Κορυφή. κεφαλή. λόφος. ἀκρωτήριον. Κορυφίσσης, κόσμου γυναικείᾳ, ἢ ᾠδὴ πῶ κεφαλῶ χρυσίον, ἢ κερκυφάλου δέ μέσον ῥάμμα. Κορυφεῖ, κατὰ ῥεῖ. Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. Κορυφοῦται. αὔξεται. ὑψοῦται. Κορυφώσασαι, ἐκτελέσασαι. Κορφῶς, ἐλαφρῶς. Κόρχορον, λάχανον ἄγριον καὶ σέαρ. Κορωνὰ, ὑψηλά. Κορωναῖος, ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος. Κορώνη, κόραξ, ἢ ἄκρον τοῦ τόξου εἰς ὃ ἡ νευρὰ δέδεται καὶ ὁ κέντρος τῆς θύρας καὶ ὁ ζῶον, καὶ ὄρνεον, καὶ ἰχθὺς καὶ λαμπρὸς, καὶ εἶδος στεφάνου. Κορώνη ἢν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχρήστων καὶ βλαβερῶν ἐπιχειρούντων. Κορῶναι, ἁλίαι αἴθυιαι, κολυμβίδες, τὰ περιφορὴ σχήματα. Κορωνὶς, ἢ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας, ἀκρώρεια, τέλος. Κορωνίδες, κατὰ μυλόπρυμνοι ναῦς. καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένοι στέφανοι, κυρίως δὲ τὰ βλαστήματα. Κορωνιλβὺς, ὁ τῆς κορώνης νεοττός.
κ ορώνιος, μυρσινῆ ἔχων κέρατα βοῦς. Κορωνὶς, κατὰ μυλὴ πρύμνη ἢ στεφανίς. Κορωνιστὴ, οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, καὶ τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα. Κορωνιῶν ἐλαιρειῶν. Κόρωνος, ὁ νηρός. Κορωνόπους, πόα τις ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσιν. Κόρωνος, ὁ ῥᾴθυμος ἢ ἀμελὴς ταῦρος. Κόρων, ἢ ἐπικειμένη μικρὸν τῷ ῥυμῷ. Κόσαι, κεφαλαί.
κ όσαβος, σκοῦς συμφορικὸν ἐφ' ᾧ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐείζοντες. Κοσάλαιον, ἢ βραχὺ καὶ ἢ λίαν. Κοσάλεφοι, κόλαφοι, ἢ κοσάλεφοι.
κ οσκινόφρενος, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ῥινός. Κόσκινοι, οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες. Κοσκυλμάτια, τὰ τῶν συρσῶν ᾠδὴ κομμάτια. Κοσκυλματίοις, κολακευματίοις, ἢ παραλογισμοῖς. Κοσμᾶν, ὁρίζειν ἀγνωμονεῖν. Κοσμεῖν, τίθεσθαι. Κοσμῆσαι, διατάξαι σῆσαι σῆλαι. Κοσμησάμενος, παρασκευάμενος. Κοσμήτης, κυρβὶς σύνταξις.
κ οσμήτορες, ἡγεμόνες. Κοσμίους, ἀνεπιλήπτους.
κ οσμιωτάτη, εὐκαλλώπιστος. Κόσμος, κατάλληλος. κατασκευή. τάξις. κατάστασις, στρατηγὸς κεκοσμημένος κόλλος. Κόσμου, ἐμπύρωσις, ὄρχησις ἢ ὑπόθεσις. Κοσσάβους, κοπάβους. Κοσυμβῶν, κροσσωτόν. Κόσυμβες δεσμὸς, ἀνάδεσμα ἢ ἐγκόμβωμα, καὶ ὃ πρὸς αἰ κείμεναι φορῆσιν, ὅμοιον ἀσπίδισκῳ, καὶ περίζωμα αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. Κόσυφος, ὄνομα πτηνοῦ. Κοσσὰ, κεφαλή. Κοσσὸς, εἶδος ὀράματος. Κοσσᾶσαι, κωλύσαι κόμορος. Κόσσυβατοι, οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι. Κοσσύμβη, καὶ κόσυμβος, ἐγκόμβωμα, ἢ πρόσζωμα αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι.
κ οσώλυφος, βόθυνος, ὄχθος. ἀνάσκαμμα, ἢ σωρός.
κ οτίει, ὀργίζεται καὶ ὑπωπιᾷ. Κοτεῖν, δυσχεραίνειν. χαλεπαίνειν. Κοτεῖται. ζηλοῦται ἐπιθυμεῖται. Κοτέοντες, ὀργιζόμενοι. Κοτέων, ὀργιζόμενος. Κοτεσσάμενος. μεμψάμενος. χολωθείς. Κοτεσσεται, χολωθείη. Κοτῆες, στέφανος ἐξ ἐλαίας ἢ ὀργίλως διακείμενος. Κοπεῖ, φθονεῖ. ζηλοῖ. Κοτήσασ, ἀλέκτωρ. Κοτίλλουσα, τίλλουσα. Κότινος, ἀγριέλαιος, ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίας στέφανος ὀλυμπιακός. Φασὶ γὰρ αὐτὴν κότινον εἶναι. Κόπξις, μέλας τις εἶδος. Κοτίλλιον, αἰδοῖον αὐτοῦ. Κότις, κότος ὀργὴ ἔχθρα χόλος ἔρις ἔμμονος καὶ ἡ ἐπιμονὴ ὀργὴ εἰς ἀκοσμίαν.
κ οπαμία, πολυθεία, ἢ ληρωτηρία. ἄμεινον γὰρ νοεῖν ἔπαθλον τῷ ἀρίστα κοπιάσαντι ἔπεται γὰρ ἡ κατάληψις τῷ τηρήσαντι καὶ πειρώμενοι φόφον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μᾶλλον τῷ φόφῳ εὐφήμει. Κοπαβίζει, δίνον ποτηρίῳ αὐχμιπεῖ.
κ οπαβία, οὐ λόβολιξ. Κοπάβινος, ὑπόθεμα λάκκου ὃν αἱ ἢ οἱ κόπαβοι ἐγίνοντο. Κόπαθος, λάταξ, βυρσοπίδης πολιαθένει. καὶ παιδιᾷ παρὰ ἀπίκοις ἀπὸ σικελίας παραδοθεῖσα. Κόπαινα, εἶδος συκῶν μικρῶν, καὶ ἡ παρθένος παρὰ κρησὶ κοπαία. Κοπάεια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου. Κοπεῖν, τύπτειν δορατεῖν. Κόπικοι, αἱ πολυκεφαλαῖαι. Κοπίδιον, πλατάγη κρόταλον. Κοποβολεῖν, ἢ παρατηρεῖν τινὰ ὄρνιν. Κοπαύαθρον, σῦθα οἱ ὄρνιθες κυμῶνται. Κόπος, ὄρνις καὶ ἵππων δὲ τινὲς ὕπνος ἔλεγον. Κοπυλοιοὶ, κατοικίδιοι ὄρνεις. Κοπύβη. ἢ φυόμενον ἐμφορὲς μύκητι. Κοτύλαια μικρὰ παρὰ πόλιν κοτύλην. Κοτύλη, εἶδος μέτρου, ἢ χρῶλη, ἢ ἢ κοῖλον τῆς χειρὸς, καὶ πᾶν κοῖλον, ὅθεν καὶ εἰς ὄπρα ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐμβαίνη, κοτύλη καλεῖται. Κοτυληδῶν φάσ' εἶδος. Κοτυληδόνες, αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. Κοτυληδὼν, ὅθεν ὠδὶ τοῦ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν, αἱ γὰρ οὐ πᾶσι σὺν αὐτοῖς κοιλότητες, κοτυληδόνες λέγονται.
κ οτυλήρυτον πολύ, ὥστε κοτύλη ἀρύσασθαι.
κ οτυλίσκος, κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται οἱ μύσται, καὶ ἢ κύλωμα. τινὲς, τὰ μόνωτα ποτήρια, καὶ πλακοῦντος εἶδος, ἢ βόθρος εἰς ὃν ἢ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον. Κότυνα, σκύβαλα. Κοτυτὼ, ὁ μὲν βύπολις κατ' ἔχθος ἢ πρὸς τοὐδὲ κεῖνο θύους φορτικήν ἵνα δαίμονα διατίθεται. Κοῦα, ἐνέχυρα. Κούαγμα, σκῆμα. Κούαμα, μέλαν λάκκωνες. Κουάσαι, ἐνεχειρίασαι. Κουβιζὸς, σκεῦος. Κούκα, πάππων, ἢ κυκεῶνα. Κουδεὸν, ἰακῶς ἢ κολεόν.
κ ουλεὸς, ξιφοθήκη. Κουλιβατίαν, κλιτίαν πλὴν σιδηρίτην πόαν, ὡὶ ἐλξίνλω σίοι. Κουλιβὸς, ἢ πίτυς. Κυμάσιον ἢ τῶν ὀρνίθων οἴκημα.
κ ούνημα, κύκων ἢ ὁ κύων. Κουνοῦνες, κώνωπες.
κ ουπῆϊον, κατμαρὰ ἢ ᾠδὴ τῶν ἀμαξῶν γινομένη. Κοῦ

ραι, κόραι. Κκεραΐσκα, ἐκ μελίννης ἄλφιτα.
κ ουρᾶς. ἢ ἐν τοῖς ὁροφήμασι γραφή. ὁροφικὸς πίναξ παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει ἐν κουρᾷ δι, ἔστι δὲ ἐκ κουρᾶς, ὁροφικὸς πίναξ. Κκουρότροοι, νεώτροοι. Κκουράτωρ, ζοφοῦς· παιδοκράτωρ.
κ ουράων, παρθένων ζυγατρῶν. Κκουρέην, ἢν ἀκοντίτην ἢ ἀκοντιλτήν. Κκερβὺς, ὄρνις ποιὸς ἀφ' οὗ φθέγγεσθαι ἐμφορὲς ἴκω γυναικοῦ μαχαιρίου.
κ ουρεῶτις, μιᾶς τῶν πυανεψιῶνος ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀφ' τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τείχας ἀφ' τέμενι ζύουσιν. Κκούρη, κόρη. Κκουρῆτες, τ' μὴ ἀδυτόρασ' συλλαβῆς πόλεως μέλης, οἱ πρὸ τοῦ ἐρῶνα ἀποικοῦντες, ὅθ' ἐκ κουρείων ἀναδέσθαι τὰς κόμας· κούρητες δὲ προπαροξυνομένῳ τοῦ ὀνόματος, νεανίαι· καὶ ἔθνος κρητῶν. Κκουρήτεαι, κρησίν.
κ ουρήτων, ἔθνος κρητῶν. Κκουρήτων, σόμα ἐδόκουν εἶναι μαίτεις θεατεσιωδὲν σόμα. Κκουρεῖαι, κομᾶν· κουρᾶς ἐπιλέσθαι. Κκουρέασ', ὁροφικὸς πίδαξ. Κκουρίδες, καρίδες. ἢ τὰς μικρὰς ἐγχέλεις, τὰς δὲ ὀρυθρὰς κεμμάρους. Κκουρισίας ἐκ παρθενίασ' γαμετῆς. Κκουρίδιον, παρθένιον, ἢ τὸν ἐκ παρθενίασ' ἄνδρα· λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι· παρὰ δὲ αὐτοῖς τετράχειρον ἀπόλλωνα.
κ ουρὶξ, τῆς κόμης. Κκαρίζων· ἀκμάζων. νεάζων. νέος ὑπάρχων. Κκουριζομένας, ὑμεναιουμένας καμουμένας, ὅθ' δὲ λέγεν σὺν κούροις τε καὶ κόραις, ἔπορ νῦν παρεφθαρμένως ἐκ κόρων λέγεται.
κ ουρὶξ ἀνομένης, τῆς κόρης λαμβανομένης, ἢ νεανικῶς παρὰ τὸν κοῦρον, ἢ τῶν τειχῶν παρὰ τὴν κουρᾶν, ἢ τῆς κόμης ἀποκὶξ, ἀρξασθαι λίαν, καὶ βία. τινὲς δὲ ἀνδρικῶς καὶ νεανικῶς. Κκούριξαν, ἀπέκειραν.
κ ουρίον, σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ ἢ μᾶλλον τὸν κούριον ὑρέθη πόλει, νόμος γαρ ἦν τοῖς Καρβαρίοις ζυνπολεῖν βρότειον ἀρχὴν ἐν γένος ᾧ κρόνῳ. Κκουρίων, κουρᾶς δεόμενος καὶ διαφθορᾶν φασὶ κομᾶν καὶ κουρεῖν· ὁ μὲν γὰρ κομᾶν ὄβιν ἐπιμελούμενον, τείχας ἔχειν. κουρεῖν δὲ ὁ κατὰ συμφορὰν ἄλλως κομᾶν ἐᾶσαι κόμην.
κ οῦροι, παῖδες νέοι ἄρρενες. Κκοῦρος, παῖς· νέος. υἱὸς ἄρρην. νεανίας. νήπιος. Κκουροτρόοισι, κόροις νέοις. Κκουρότροφος, νεώτροφος. Κκαροζόφος, παιδοτρόφος. ὑφ' ἑτέρων ἢ δημήτηρ. Κκερῶν, πρέπων Κκωστωλία, βοηθεία στρατιωτική.
κ ουστωλίασ', τῷ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικειμένῃ στρατεύματος ἢ σωματοφυλακῆς. Κκούταρον, τῶν ὀπιθίων τὸ ὀστοῦ ἢ σαρξ ἐπὶ τοῦ τὰ ἄρθρα. Κκουτίδες, συνηλλίδες. Κκατίδια, λίκτυα. τὰ πρὸς τὰς συηλλίδας. Κκοῦφα, τὰ μὴ βαθέα. Κκαφίζῃ, μετεωρίζει. Κκόφινος, μέτρον χωροῦν χοᾶς τρεῖς.
κ αθιὸν τρόπον, πρὸ τοῦ ἡμιτικλοῦ ὀρχησιν. Κκαφολογία, φλυαρία. Κκοῦφον, κόπον μετέωρον.
κ οῦφος, ἐλαφρὸς. ταχύς· μορμὼς δῦκαιρος. Κκαφόσιβυος, ὁ κασπάζων πρὸ πανοπλίαν. Κκούχιον, καὶ οὐχί. Κκοχλίαι, τὰ αἰθιόμενα ξύλα, ἢ τὰ ἐν τοῖς ὀρχάνοις ξύλινα. Κκόχλος, τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σπογγίων εὑρέσεως, ἢ ὁ στρόμβος. Κκοχὺ, πολὺ πλῆθος. Κκόχυ δι' ἑρῆ ἰσχυρῶς καὶ μεγάλως φορᾶ ἢ λάβρως. Κκοχυλεῖν, ὑπερχέειν. Κκοχῶναι, διὰ βρὸν ὀστοῦ ἡ τ' ῥάχεως πρὸς τῷ δακτυλίῳ, οἱ δὲ τ' ἰβροῦ ὅσον τὰ ἐκατὸν δραχμῶν μέρη. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχίου. Κκόχωνα, τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὅμοια. Κκόψα, ὑσρεία. Κκόψενα, παρασάτης. χαλκῆς. Κκόψεν, ἔπληξεν ἐπάταξεν. πὼ θύραν, ἔκρουσε. κατέαξεν. Κκοψία, χύτρα.
κ όψεσθε, προσοχεῖτε. Κκόψιχος, εἶδος ὀρνέου, ὁ κόσυφος παρ' ἐνίων λέγεται. τάσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλάσσης. Κκοῶ, αἰσθάνομαι. Κκοῖ, αἰσθάνεται. Κκόν, εἰδός. Κκὼν, εἰδώς.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ράδιον, τέλεσον. Κκραδία, κύστιον ἢ
κ ὄρυγμα. Κκράβος, ὁ λαρός. Κκράγιον, σιώτειμμα ἐν κεφαλῇ. Κκραγὸν, κραυγήν. Κκράγον, βοήθημα καὶ ὄρος. Κκρατῶν, σῦσορον ζῶον. καὶ εἶδος καρίδος. Κκραγῶν, κίασι. Κκραδιᾶν, κραδαίνειν, σείειν τινάσσειν.
κ ραδαίᾳ, σείει τινάσσει. Κκραδαινόμενον, σειόμενον, τινασσόμενον. παρασόμενον. Κκραδαίνων, ὁμοίως.
κ ράδαλοι, κλάδοι συκῆς. Κκραδάων, σείων.
κ ράδεμνον, κάλυμμα. σεφάνη, μίτρα, ἢ ἐπικράνιον σεφάνωμα. Κκράδη, συκῆ. κλάδος, καὶ ἀπυρεῖς, ἀφ' ἧς σὺν πόνῳ οἱ σὺ ταῖς φαγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. Κκραδησίτης, φαρμακὸς, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. Κκραδία καὶ κραδίη, καρδία.
κ ραδίην· ἐλάφοιο μάλιστα τὸν. Κκραδίης, καρδίας.
κ ραδίης νόμος, νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμάκοις, κράδαις καὶ θυρείοις ἐπιραβδιζομένοις. Κκραδίης, τυρὸς ὁ Λέσβῳ τ' ὀφὺ τῆς κράδης πηγνύμενος. Κκραδαφάγος, συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον. Κκράϊρα, κεφαλὴ καὶ ἀκροσόλιον. Κκραίνειν, τιμᾶν βασιλεύειν.
κ ραίνασι, σωτηροῦσι, παρέχουσι· τιμῶσι βασιλεύσιν.
κ ραίνων, ὁμοίως. Κκραιπάλη, ἡ ἀπὸ τῆς χθιζῆς μέθης κεφαλαλγία. Κκραιπαλώσας, μεθύσας.
κ ραιωνὰ, ταχέα ὀξέα. Κκραιωνὸν, ταχὺ ὀξύ.
κ ραιωνοῖσι, ταχέσιν, ὀξέσιν. Κκραιωνότερος, ὀξύτερος ταχύτερος. Κκραῖρα, ἡ κεφαλὴ, ἢ κραῖρα καὶ ἀκροσόλιον. Κκραιροὶ, σόλοι νεῶν μέτωπα κεφαλαί. Κκρανααλίσθαι, τὰ κείσιων βασιλεὺς ἢ διάφορον γένος. Κκράμβατα, κεράσματα. Κκραμβατέλος, ξηρὸς καὶ πυρός. Κκράμβαλα, μνημεῖα.
κ ραμβαλίζασιν, καπυείζασι καταστείζασιν. Κκράμβη ῥάφανος, καὶ ἕτερα λάχανα. Κκράμα, κέρασμα καὶ βῦκρατον. Κκραμβίον, τὸ κώνειον. Κκράμβον, καπυρόν τινα γίλωτα καὶ ξηρὸν φασὶν ἢ πὼ κράμβην. Κκραμβώτατον, καπυρώτατον. Κκράμβωτον, ἵκτινος τὸ ζῶον. Κκραία, κεφαλή. Κκραίαι κρῆναι, τέλειαι· καὶ αἱ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπιτελέσαι
κ ραναὴς, ῥαχείας. Κκραναοίτερον, μοίρατις τ' ἱερεία.
κ ραναὸν, ὑψηλὸν ταχύ. Κκρανοῦ· υἱὸς ἔρατος.
κ ρανὴν πόλιν τὰς Ἀθήνας ἀπὸ κρανάου. Κκραναία, χθὼν τὰ πολεκτὰ ἐκ ὀρείνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκια. Κκρανάῃ, τὰ προσκεκολλημένα συρίγγια, εἰς ἃ τὰ πῶρα ἐμβάλλεται.

κ ρανέια, λεπτοκαρία. Κρανέεσθαι, τελέσαι, τελειῶσαι. Κρανέσι, πολυκεφαλαίαις. Κρανέω, ἐπιτελέσω. Κράνεος, πολυκεφαλαίου.

κ ρανία, τὸ ξέον εἶδος δένδρου πολυκεφαλαία. Κρανίξαι, ἐπικεφαλὴν ἀποῤῥίψαι. Κρανίοι, τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. Κρανίοι, πλατύ, ὑψηλόν. σημεῖον. ἰσχνόν. ὀχθώδης καὶ ἡ κεφαλή, ἢ γυμνάσιον. Κράνος, πολυκεφαλαία.

κ ραντῆρα, βασιλεύς. Κραντῆρες, ὀδόντες. οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονισῆρες. οἱ δὲ, τὸν κεφαλικὸν ὀδόντα. Κραντῆρες, οἱ κράνους τοῦ ἐπὶ τελοῦντες. Κράξαι, βοῆσαι ἢ χῆσαι. Κράος ἐν ᾧ πλὴν γῆν σκάλουσι. καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος.

κ ράπανος, ἡ καρπανος. Κράπανα, πλὴν καρπάνα. νῆσον. ῥόδον. Κραπαταλίασαι, ἀπεμώδης καὶ ἀσθενὴς, καὶ ἀνίσχυρα λέπων. ἄμεινον δὲ λιπρώδη.

κ ραπάταλλοι. ἰσχνοὶ. πινές. Κραπάταλλος, πρὸς πολλοῖς ὁ μηδὲν, ἢ νόμισμα. Κραρᾶ, πέδον. δὲ πλὴν κεφαλὴν, οἱ δὲ βοῶν πυρετὸς, καὶ ἀκροσόλια νεῶν.

κ ρᾶς, κρέασ. πινὲς δὲ κεφαλήν. Κράσβολα, κόλλαβοι δερμάτινοι. Κραάσεα, ἀλβυρωτίς. Κρά ασιν, κεφαλαῖς, καὶ κράτεσφιν. Κράσις, κέρασμα. Κράσπεδα, τὰ ὠ τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου κεκλωσμένα ῥάμματα, καὶ ὁ ἄκρον αὐτό. Κρασῆναι, διάκενοι γυναῖκες. Κρατηείαι, τῶν σιλάπων αἱ κεφαλαὶ καὶ συμβολαὶ καὶ τὰ ἄκρα.

κ ράσιν, ἀπὶ τοῦ κρᾶ. τοῦ γ. οἱ νῦν κράσιν φασὶν, ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. Κρατῶδετον, στρουθόνιν δεδεμένην. τὰ γὰρ ἄκρα τῆς στρουθόνης κεφαλὰς ἐκάλουν.

κ ρᾶτα, κεφαλήν. Κρατασίας, ἰσχυρᾶς. Κρατείγανον, βοτάνη μεθ᾽ ἧς πλέκουσιν. Κρατειγὸς, δένδρον. Κρατειγύαλοι, τερῆροὶ κατὰ κύτην τουτέστιν τὰ ὄπλα. Κράτειῖς, προπαροξυτονεῖται ὁ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς σκύλλης. ὁ ἢ πολιτῶ μενόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ σισύφου προσηγορικόν. Κρατείλεον, ἑδαφος ἐκσκληρυνὸν λίθου γενομένου.

κ ρατείλεον, ἰνιόβη. Κρατειὸν, οὐδας. λιθόστρωτον ἔδαφος. Κρατείπεδον, ἰσχυρὸν ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος. Κρατεῖ, μένει κρύπτει. κωλύει δύναμιν ἄρχει. Κράτει, δυνάμει. κεφαλῇ.

κ ρατέει, κρατεῖ καὶ ἄρχει. Κρατέονται, κρατοῦνται ἰσχύονται. Κρατόδον, ἰσχυρὸν δυνατόν.

κ ρατοδοφόρος, γενναῖος. Κρατοδρόφρονος, βουληφόρου. Κρατοδρόδοντες, καρτοδρόμενοι.

κ ρατοδρώματα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασιτόρου.

κ ρατοδώνυχας, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες. Κρατευτεὶ, ὀβελίσκοι. Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ἐφ᾽ ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὄπησιν. Κράτει, νίκη ἀρχὴ ἰσχυσία. Κρατῆρες, σιτλία. σκυφία. Κρατηείσιοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱ καὶ μήκωνες λέγονται. Κρατὶ, κεφαλῇ. Κράτισα, καὶ κρατούμενα. Κρατισβύει, δυνασβύει. κυεισβύει. Κράτιστος, ἰσχυρότατος δυνατώτατος.

κ ραῶς, τῆς κεφαλῆς. Κράτος, βασιλεία, ἰσχὺς, δυνάμεις δόξα ἰσχυσία. Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. Κρατύνει, κρατεῖ. Κρατύνεσθαι, ὀχυροῦσθαι. Κρατυνάμενος, ὀχυρωσάμενος. Κρατυνθὲν, κρατηθὲν βεβαιωθέν.

κ ρατυντῆρα, κρατοῦντα. Κρατὺς, ἄρχων ἰσχυσιάζων. Κραυαίνει, φρουτίζει ἐπιθυμεῖ.

κ ραύγαρ, ὁ ἰσχυρός. Κραυγὴ, βοὴ, ἢ νόσημά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καὶ ταβλάπτῃ τοῖς παιδίοις. καὶ γὰρ ἡ κραῦξ εἰσιφακεὶς ἔστιν ἡ λεγομένη βασκανία. Κραυγίασα, ἴασαι, ὁ λύσω κραυγῆς καὶ φόφου τὰ ρασόμενος. Κραυγάζῃ, βοᾶ. καλεῖ. Κραυγὸς, ὀρυοκολάπτου εἶδος. Κραυγὸν, ποιὸς ὄρνις. Κραυρότορον, ξηρότορον.

κ αυρόαν, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας μὴ ῥάχνας ποιήσῃ. Κραῦσον, τὸ πῦρ. Κράφα, ᾧ οἱ κηπουροὶ τοὺς βόλους ἀπάγουσιν. Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα. ἁρπάγη, καὶ λύκης ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. Κρεαίασα, ἐλπίσας.

κ ρέασ, καὶ τὸ σῶμα ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς ἀρεοπαγίταις ἡ γὰρ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ, κρέασ ἐλάμβανον. Κρέατα, κρέα. Κρέασι, συμποσίοις. Κρεῖον, ἀγγεῖον, εἰς ὃ κρέα βάλλεται.

κ ρείουσα, καλλισεύουσα. Κρεῖσον, κρεῖττον. βέλτιον. καλλιον. Κρειτταοασ, τοὺς ἥρωασ οὕτω λέγουσι. δοκοῦσι δὲ καθ᾽ ὑπνους τινὲς εἶναι. διὸ δεῖ τοὺς μὴ οἰκειόντες τὰ ἡρῶϊα, σιγὴν ἔχουσι μήτι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ αἰχύλος αἴτνα. Κρειτόνων, ἀρειτ.

κ ρείων, βασιλεύων ἄρχων. κρατ. ἰσχύων. ἡγεμονεύων.

κ ρέκει, καθαρίζῃ. Κρέκελος θρῆνος. Κρέκανται, κόπτονται. Κρεμῶ, κρεμάσω. Κρέμμων, ἐκρέμασα. Κρεμβαλιάζειν, κωμωδεῖν ὀστᾶ μάσυμμορφοῦντας ἐρισμόν τινα ἢ χορὸν ἀποτελεῖν τοὺς ἀρχομένους. Κρέμβολα, ἐφ᾽ οἷς τὰς κρόκας σπυλλίασουσιν αἱ γυναῖκες. Κρέμμυον, κρόμμυον. Κρὲξ, κωφυφαία καὶ ὄρνεόν τι ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται πάσεται δὲ καὶ ὠδὴ χροιοῦ.

κ ρήγιον, ἀγαθὸν ὠφέλιμον, ὑγιές. Κρήδεμνα, τὰ χείλη. Κρήδεμνον, ἐπιβόλαιον, ὃ δεῖ κεφαλόδεσμος ᾧ χρῶνται αἱ γυναῖκες κατὰ μεταφορέαν, καὶ τὰ τείχη λέγεται κρήδεμνα, σεφανὶς καὶ κόσμος.

κ ρήδεσμον, κεφαλόδεσμον. Κρήνιον, τέλεσον ἐπιτελέωσον. Κρηήνων, ἀπετέλεσεν ἐτελέωσεν.

κ ρηθεῖν, καλολογεῖν. Κρηθμὸν, λάχανον. Κρήϊα, ζῶδια. Κρήϊνον, κρεοθήκη. Κρήϊον, ἐπίκοπον. κρεοδόχον λέβητα. Κρημνιβάτης, ὑδροβάτης. Κρημνὸς, ὄχθος, ὀχθοκλιπέφασο μὴ ὄρους βάθος. χάος. Κρηνάγχη, ἀρχὴ ὠδὴ τοῦ ἐπιμελέασο ὕδατος. Κρηνῶν, πηγῶν ὑδάτων. Κρήνη, πηγή. ὕδωρ ἀτώγιμον. Κρήνιον, ἕλδωρ. τελέωσον ἢ ἐπιθύμημα. Κρηνίασ, νὺς κεφαλῆνας τινές. Κρηνιῶν, καρηβαρῶν. Κρηνοφύλαξ, ὁ πλὴν κρήνιλω φυλάσσων. Κρηπίδων, μὴ βάθρων βωμῶν. Κρηπὶς, ὑποβάθρα. θεμελίωσις, ὑπόδημα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ θεμάτων ἐγχύτων πλακωτῶν, καὶ πολλὰ πλὴν ἀρχιτεκτονίαν τῆς κτίσεως ἐφ᾽ οὗ δὲ συλλαβάται. ἀφ᾽ ταύτης οἱ ποιηταὶ τὰς καταρχὰς καὶ θεμελίους λέγουσιν. Κρῆσαι, κεράσαι ἐπιχέαι. Κρησὶ παιδὸς,

κρησὶ παιδὸς,

κ ρησίπαιδα. ἐν σαμαχῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φθέρεται. δῆλον ὅτι μέρη ἱρείων λέγεται. Κκρήσας. κριτικὸς ἀπὸ κρίτης. Κκρησφύγετα, τὰ πρὸς τῆς χειρὸς σεμνὰ καὶ ὀχυρώματα. σπήλαια. οἱ πλανηθέντες τόποι. Κκρῆται. τόπον. ὁ παιδικοῖς χρῆσθαι.

κ ρήτη θεν, ἀπὸ κρήτης. Κκρητῆρα, ὁ φαρυγξ. ἢ ὁ οἰνοχόον ἀγγεῖον. Κκρατῆρας, τοὺς κρατοῦντας.

κ ρατῆρα. σήσασθαι ἐλεύθερον. εἰώθασι τῷ διὶ σωτῆρι ἐλευθερίας ἱστάναι τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι.

κ ρητήριον, ἐπίχυσις. ἢ κατακρῆσαι γὰρ δ' ἢ κατακλίσαι.

κ ρητίζειν, ἀντὶ τοῦ φθύειν καὶ ἀπατᾶν. ἔταπον δὲ τὸν λέξιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κρήτας ψεύστας εἶναι.

κ ρητικὸν, ἰματίδιον. λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, κρητικὰ ἔλεγον, καὶ γένος ὀρχήσεως. Κκρητικὸν μέλος, οὕτω κρῆτες ῥυθμοὶ ἐλέγοντο ἀπὸ κρητῶν καὶ γένος ὀρχήσεως. Κκρεῖ, κρεῖθι. εἶδος σαπρίας. ἢ ἄλφιτα, ἢ γένος τί. Κκρειαδέμων, γενναῖος. βοιωτία δὲ ἡ λέξις. Κκρειβασία, πλανωμένους τινάς.

κ ρείβανος, ὁ βαῦνος τῶν κριθῶν. κριθᾶς γὰρ ἔπρόσθρον ἐχρῶν καὶ βαύνους τὰς καμίνους ἔλεγον. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ ὁ λέβης. Κκρίγδανον, πέλτη. ἀσπίς. Κκρίγη, ἢ γλαυξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα.

κ ρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. Κκρίες, ἢ χιλιάς.

κ ρίζῃ, ὀξὺ αὐλεῖ. Κκρίζειν, κεκραγέναι. Κκρεῖζον, ἐπίλεκτον διάφορον. Κκρίζας, ὥρα. κρίζα. Κκρίθα, κρίθινον καὶ ἴσσον ἀρρώστημα.

κ ρίθη, πυρόν. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀσθμοῦ μόριον, ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς. Κκριθόλιον, ἀσθένημα κριθῆς. Κκριθόκανον, σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον.

κ ριθοφυλακία, ἀρχὴ ἀπὸ τῆς βατωνῆς τῆς κριθῆς ἢ σίτου. Κκρίθον, ἐπώνυμον ἀσθροκισθάλου.

κ ρίκα, κρίκιον. Κκριθῶν, ὄχλος ἀνθρωφωνίω, παρέθηκε δὲ παίζων ἐπ ἀργύριον. Κκρικαδίαν. ἐπ ἀλλάξαι τοὺς δακτύλους ὡς πρὸ κρυβούς.

κ ρίκεν, ἐλόφησεν. ἔτεισεν. Κκρίκος, κίρκος σίθα ἡ κώπη ἐπέρχεται. Κκρῖ λευκὸν, κριθὴν λευκήν.

κ ρίμα, αὐτὰ πόδοσις θεοῦ. Κκρίματα, ψῆφοι λίναι.

κ ριμνῆσις, πλακοῦς εἶδος. Κκριμνοὺς, λευκὰς πίνακας ποτάνας. Κκριμὸς, ἡ κριθή. Κκρυμνεῖ, ῥιγοῖ πέφυκεν. Κκρίνα, αὖθη καλλίπνοα δύω διάζοντα, ἢ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμάματα, ἢ ἐπ μέλι. Φυράσιν ἡδὺ ἐπ λευκόν. Κκρίναι, τάξαι. χωρῆσαι. δοκιμάσαι, διαιτῆσαι ἐπλέξασθαι. Κκρίναμι, ἐπλέξαμι. Κκρινάμενοι, ἐπλεξάμενοι.

κ ρινάμενος, ἐπλεξάμενος. Κκρίνασ', ἐπλέξας χωρίσας. Κκρίνατο, ἐπελέξατο, ἐδίηκησεν.

κ ρίνε, διήκαζε καὶ τὰ ὅμοια. Κκρίνειν, ἀριθμεῖν, χωρίζειν. ἀνακρίνειν. συγκρίνειν. οἵοι, κρινώμεθα. αὐτὶ τοῦ μαχώμεθα ἢ διαλεγώμεθα. Κκρινεῖς, διαχωρίσεις. Κκρίνθη, διεκρίθη ἐχωρίσθη. Κκριθέντας, χωρισθέντας. Κκρίνη, κυίδη. Κκρίνομαι, διηκάζομαι. Κκρινόμεθα, μαχόμεθα διαλυόμεθα.

κ ρινομένους, ἀναιρομένους ἀποθνήσκοντας. Κκρίνον, ἐ ξηρὸν, τάσσεται καὶ ἀντὶ πλουτοῦ, καὶ νεκροῦ καὶ ἐκπεπωκότος. καὶ ἄχημα χθεσινῆς ὀρχήσεως.

κ ρίνοντες, διαχωρίζοντες. Κκρίξαι, ὑγιᾶναι, φωνῆσαι. Κκρίον, ἀπεῖον. Κκρεόντων, βασιλευόντων. Κκρεὸς, ῥόπαλον πολιορκητικὸν καὶ ὁ τῶν προβάτων ἀφορισμὸς ὄργανον. ἀπὸ τοῦ. ἀθηναῖοι δὲ τὰς ξυλείας τῶν γυναικῶν καλοῦσι κρεούς καὶ παρὰ ταραντίνοις τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κρεός. καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τί τῶ κορινθίου κίονος.

κ ρεὸς, ἀσπιλόκορως, ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλῃ κρεὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς, ἀσπιλόκερων δὲ αὐτὸ εἶπε πολλῶν ὁ κωμικὸς, ὅθεν τὸ μέγαν εἶναι καὶ σωματικὸν αὐτῷ τὸν γε δούειον ἴσασιν. τὸ γὰρ ἀσπιλὲς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταπον οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ γὰρ ἄπεμον ἀσπιλῆ λέγουσιν ὡς βύπολις. ἄμφνον δὲ τὸν ἀσπιλόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κριόπρονα καὶ οἱονεὶ ὀζυβρίζοντα τοῖς κρέασιν. Κκρεὸς, ζοφέα ἀπάτησε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπὶ τῶν φάτναν γὰρ οὗτοι πολλοῦσιν οἱ κρεοί. Κκρεοῦ διακονία, ὅταν προτάττωμεν παιδία διακονῆσαι, λέγομεν δώσω σοι ἐτύχοι ἀστραγάλους, ἢ ἰχθύας, καὶ ὁ κρεὸς οὕτω εἶπε, *κατέλιφε τοὺς ἀστραγάλους σοι δώσω. Κκρεοφάγος, θεός τις ᾧ κρεοὶ θύονται. Κκρίσα, πόλις φωκίδος.

κ ρίσαμις, κῶος ἢ πολυθρέμματος οὕτω φασὶν ἐγχελυω ἐπιφανομένην κατ' ἔτος δ' ἧττον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν. καὶ ἐν κρίσαμις ἀπελεῖν. φανομένην δὲ αὐτῷ ἔναρ κελεύσαι καταθάλασσαι αὐτὴν, ἂν δὲ μὴ φρονήσαντα, παγῆναι ἀπολέσθαι.

κ ρίσεως, δοκιμασίας. Κκρισίαι, τάξεις ἰσωσικαί.

κ είσιν, ἀκολουθίαν. Κκρίσις, ἀνάκρισις.

κ ειστὸς, ἢ ἐν ταῖς ὀρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξὸς, ἢ ἢ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις σκληρὰ ἢ ὀζώδης.

κ ρίσμιον, φυλακεῖον. Κκριτὰν, κριτήν. Κκρίτανος, τόρμενος. Κκρίτας, ὀδόντας. Κκριτήριον, δοκιμαστήριον διαιτητήριον. Κκριτικὸς ἐν θυμήσεων, διακρίνων λογισμούς. Κκριτὸς, ἄριστος, ἐπιλελεγμένος ἐπίλεκτος. Κκριόθεν, ἀπὸ δήμου. ἔστι γὰρ ὁ κριωθοῦς δῆμος, φυλῆς τῆς αὐτοχθόνος.

κ ροαίνων τοῖς ποσὶ κρούων ὁ ἐπιθυμῶν. Κκροβαίτου, πολίου. Κκροβυζοὶ, γένος θρακῶν.

κ ρόβαλος, ὁ ὀμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τείχεις τῶν αἰδοίων. Κκροιὸς, νοσώδης ἀθυμία. Κ*κρόϊσεσι, σταθηροῦ πνεῦ κρόκα ἢ κρόκη. Κκρόκη, πέμμασος εἶδος ἢ ῥοδόεν. Κκρόκαι, παρὰ θαλάσσιοι ψῆφοι. Κκροκάλαι. ψῆφοι ἀκτοὶ ἄμμος.

κ ρόκαλον τὸ πανοῦργον παιδίον. Κκροκόδιλος, παρὰ τύλλω καὶ τὸ ζῶον καὶ τὸ ὠὸν τῷ νέλῳ, ἢ τὸ χερσαῖον. Κκροκόπεπλος κροκωτὸν ἱμάτιον ἐνδυσα.

κ ρόκος, τὸ κρότον, καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν φάκελον ζωὸν ἔχοντες κρόκη. Κκροκόπαλα, ζῶόν τι τετράπουν αἰθιοπικόν. Κκροκίδες, γυάφαλα.

κ ροκύλεγμος, τὸ πλακουντικῶς τὰς κροκίδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. Κκροκύλια, πόλις. Κκροκὺς, ἡ ἐχίδνιος βοτάνη. Κκροκώδης, πνεῦς ὡς δυνλύπων ὄντων τ' ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν, οἵοι δὲ ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. πνεῦς δὲ κροκώδη, ἐκκρεασῶν σωμεσραμμένων. Κκρολίαζε, πλησίαζε θᾶττον.

κ ρόμβος, ὁ κάνδυλος ἢ ὁ πυρός. Κκρομβότατον,

καπυρώτατον. κατακεκονδυλωμένον. ¶ Κρομμύαν, τὰ κρομμωπωλία. ¶ Κρόμμυον, τὸ πρωϊνὸν ὄψον τῷ πότῳ προσφάγιον ἐρεθιστικὸν τοῦ ἴνου, τὸ σριμὺ κρόμμυον. ¶ Κρόνια. ἑορτὴ ἑκατομβεῶνος μηνὸς κρόνῳ. ¶ Κρονίδαρ, πολυετής. ¶ Κρονικαὶ, λῆμαι παρὰ τὴν παροιμίαν γέγονε τὴν χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Κρόνιον, ἑορτὴν ἢ παλαιάν. ¶ Κρόνιππον παλαιόν. ¶ Κρονίωνας, παλαιοὺς ἀνθρώπους.

Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα. ¶ Κρόνοι, παλαιοί.

Κρόνου πυγὴ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κέρας ἀπὸ τοῦ κρόνου. ¶ Κροντᾶ, κατασήπεται. ¶ Κροντίδαι, μάντεων γένος. ¶ Κρότωνας, ὁμοίως.

Κρὸξ, κρόκος. ¶ Κρόπιον, ἀξίνη δίστομος.

Κρόσσαι. κρόσσας κλίμακας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τῶν τειχῶν, ἢ προμαχῶνας, ἢ στεφάνας τῶν πύργων, ἢ τὰ κρηπιδώματα. καὶ τὸ κρόσσους ἄχρι νῦν, τὰ κατώτατα τῶν ἱματίων ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς κλίμακος ἐγίνωσκεν ὁ ὅμηρος, καὶ οὐδέπω ἦν πολεμικὰ ὄργανα. ¶ Κρωσσοὺς, τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. ¶ Κρόσταλλος, εἶδος, ὑέλλου. ¶ Κρόστινα, φυλακτήρια.

Κρόρας πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν.

Κροταλίζει, κρούει ταῖς χερσίν. ¶ Κρόταλον, περίτριμμα. κρότημα. ¶ Κρόταφος, σιδηρᾶ σφύρα ἄκμωνος, τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον. ¶ Κροτεῖ, κρούει. ¶ Κρόταφος, κόρρη.

Κρότημα, τὸ τῶν δολίων τάσσεται. ¶ Κροτήσας, κτυπήσας, ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσατε χεῖρας, ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσουσιν, ἐπαινέσουσι.

Κρόττα, ἐκ πεπαυμένα εὐτίνακτα. ἐπιτετριμμένα.

Κρότοι, εὐφημίαι ἔπαινοι. ¶ Κρόττονες, ὁμοίως.

Κρότωνοι, κρότωνες. ¶ Κροτωνία, σταφυλὴ αὐλίς.

Κρότων, οὕτω καλεῖται. ὃ τινὲς κίκυ αἰγύπτιον, οἱ δὲ, σισαμίδα ἀγρίαν, καὶ τὸ ζῶον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον, ἄλλοι δὲ πυρσός. ¶ Κροτώνη, τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. ¶ Κρότωνος, ὑγιέστερος. ¶ Κρουεροῖο τοῦ φοβεροῦ.

Κροῦμαι, μύξαι. ¶ Κρουῦαι, τὰ ἄφορα δένδρα.

Κρούναι, κρῆναι τέλειαι. ¶ Κρουνοὶ, ῥεῖθρα ὀχετοὶ ὑδάτων ἐκβολαί. ¶ Κρουνοφόρον, οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσίν. ¶ Κρουνῶν, ῥευμάτων.

Κρούπανα, ξύλινα. ὑποδήματα καὶ κλεῖς καὶ κρουπεζία καὶ κρουπεζοφόρος ὁμοίως. ¶ Κρουπαλίας, κλεῖδας. ¶ Κρουπεζούμενος, τὰ ξύλινα σανδάλια κρουπεζία λέγεται. καὶ ὑποδήματα ξύλινα μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι, θέλει οὖν δηλοῦν τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας. ¶ Κρούπετα, ὑψηλὰ, ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα. ¶ Κρύπτει, σκώπτει.

Κρυσιδήμων, κρουσιμέτρων, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπατώντων. ¶ Κρουσιμετρεῖν, ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρουν τὰ μέτρα εἰς τὸ ἀποπίπτειν τὰ λειτρούμενα, ἐν τεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι παρακρούεσθαι φασίν. ¶ Κρουσιὴς, ἐλλιπής. ¶ Κρουσίθυρος, μέρος, τί οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Κροῦσιν τὴν ὑπόκρισιν τὸν παραλογισμὸν, καὶ μουσικὸν ὄνομα καὶ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑπόκρουσιν. ¶ Κροῦσις, τὴν πρὸς τὸ λεγόμενον ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀντίρρησιν καὶ παράκρουσιν οὕτω φασίν.

Κρουτεῖται, κοκκίζει. ¶ Κρυβάζει, ἀποκρύπτει.

Κρύβδα, κρυμφαίως. ¶ Κρύβδην, λάθρα. ¶ Κρυβηλὸς, κρυπτὸς πύργος. ¶ Κρύβες, νεκροί.

Κρυβησία, νεκυσία. ¶ Κρυβήτας, τετελευτηκότας.

Κρυερὴν, ψυχρὰν κρυσταλλώδη. ¶ Κρυερὸν, φρίη τὸν μισητὸν, ἀναιδὲς φοβερὸν, ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν δεινὸν, χαλεπόν. πονηρὸν κακὸν δυσχερές. ¶ Κρύμα, εὕρυμα. ¶ Κρυμνὸς ἢ κρυμὸς, πάγος ψύχος, μέγα ῥῖγος. ¶ Κρυμνεῖ, ῥιγᾷ πέφρικε. ¶ Κρυόεσσα, φρικτήμισι τὴ τραχεῖα. ¶ Κρυόεσσα, ἰωκὴ ἡ φρικτὴ καὶ φοβερὰ βοή. ¶ Κρύος. ῥῖγος, ψύχος.

Κρυπταδίη. λαθραία κρυφιμαία. ¶ Κρυπτεύομαι, ἐνεδρεύομαι. ¶ Κρυπτάδιος, ἀρχαῖος. ¶ Κρύσταλλος, τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους. ¶ Κρύφαλον, σαβάκανον. ¶ Κρυφανδὸν, κρυφίως.

Κρυφῆ, λάθρα ἀδήλως. κρυπτῶς. ¶ Κρυφίνους, ὕπουλος. ¶ Κρυψίνους, δόλιος, πανοῦργος.

Κρυώδους, φρικώδους. ¶ Κρόβον, δρέπανον.

Κρώβυλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐκ πλοκῆς ἢ ἔστιν ἀνηνεγμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφὴν, οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ ἡγήσιππος, καὶ δήγνος ἐκαλεῖτο κρώβυλος καὶ ὁμαλλὸς τῶν αἰδοίων. ¶ Κρωβύλου ζεῦγος, παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσιν. κεχρημένοις πονηρίᾳ. μητενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινός. ¶ Κρώζειν, ὡς κόραξ κράζειν. ¶ Κρωδετὴς, ὁ δαιτρός.

Κρωκαλέον, παιδίον πανοῦργον. ¶ Κρωμακόεν κρημνῶδες. ¶ Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. ¶ Κρώμνα, πόλις παφλαγονίας καὶ θεσσαλίας. ¶ Κρώζει, κράζει. ¶ Κρόπιον, δρέπανον. τινὲς, δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον. ¶ Κρωσσοὶ, ὑδρίαι. στάμνοι λήκυθοι κροτάνδροι. βάναυσοι πολῖται καὶ ἐξελευθεριῶται.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτά. ἢ ἔκτα ἔκτεινε. ¶ Κτᾶν κτᾶναι φονεύειν, ἀνελεῖν. ¶ Κτάνειν, κτείνειν.

Κτάνθεν, ἀπώλοντο. ¶ Κτάρα, ἰχθὺς, βραχύτερος πάντων. ¶ Κτᾶσθαι, ἀναιρεθῆναι. κτανθῆναι. ¶ Κτᾶται ὠνεῖται. ¶ Κτάτεσιν ἢ κτεάτεσσιν κτήμασι. ¶ Κτᾶτο, ἐκτήσατο. ἀπέθανεν. ¶ Κτεανήχης, *πύνης. ¶ Κτέανον, κτῆμα. ¶ Κκτεάνων, κτημάτων. ¶ Κτέαρ, δῶρον κτῆμα. γέρας. σκεῦος. ¶ Κτεάτεσι, κτήμασι. χρήμασιν. ¶ Κτείνει, φονεύει, ἀναιρεῖ. ¶ Κτεὶς, κτέννιον. ¶ Κτεατίσασθαι, κτήσασθαι. ¶ Κτένας, τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ στήθη. μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων. κτενῶν, λέγουσι δὲ καὶ τὰς νωτιαίας πλευράς. ¶ Κτένια, τῶν κιθαρῶν οἱ ὑπερέχοντες ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Κτενώμεθα, ἀναιρούμεθα.

Κτενωτὴ, ὑφαντή. ¶ Κτενωτὴν, τρίχα τὴν ἐφαπτίδα. ¶ Κτενωτὴν, τὴν ὑφαντήν. τρίχα δὲ, ἐπεὶ τὰ ἐρία τρίχες εἰσὶν τῶν προβάτων. ¶ Κτέρας, κτῆμα.

κτέρεα,

κ τόρεα, σὺ τάφια. Κκτόρδυ, νεκροὶ καὶ ἀκτόρισοι οἱ ἄταφοι. Κκτορίζω, κτῶμαι, σκύλευω σὺ ταφιάζω. Κκτορίσαι, καὶ κτορίξαι, θάψαι ἐν θαφιάσαι. Κκτόρεα, πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. Κκτήδων, τελούδους.
κ τήματα, πάντα τὰ ὑπάρχοντα. Κκτήνεα χρήματα. Κκτήνη, βοσκήματα. Κκτηνωδέστερα, ἀλογώτερα, κτήνη γὰρ τὰ ἄλογα. Κκτησάμενος, λαβὼν ἔχων. Κκτῆσις, πλοῦτος. Κκτίζορες, οἰκησάσθωσαν. κτίσαι. Κκτιδία, χύος πόλεως φαλαίας, καὶ κτὶς δὲ ὄρνιζῶον ὅμοιον γαλῆ· οὗ δ' ὅρμα βύζηνον εἰς πόλεως φαλαίας. τινὲς δέ φασι δορὰν λύκου. Κκτιλβῦσαθαι ἢ κτιλώσαθαι, συλιηθῆναι. Κκτίλος, πίθηκος πρᾶος ἡμερῶν.
κ τίλον, σιωπήθη. Κκτίλος, ὁ προσηνούμενος τῆς ποίμνης κριός. Κκτιμένη, κατοικισμένη, καὶ πόλις θεσσαλίας. Κκτίμενον, τὸ οἰκούμενον.
κ τίσαι, ἱδρύσαι. οἰκῆσαι ἄρξασθαι. Κκτίσμα, ποίημα οἰκοδόμημα. Κκτίστης, ποιητὴς πλάστης.
κ τίτδρ, κτίστης. Κκτίται, κτίσορδυ. Κκτίσω, δύω. ἀπάρξομαι ποιήσω. Κκτυπεῖ, τῇ χειρὶ κρούει. Κκτυπίων, κτύπων. βροντῶν. Κκτυπία, ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. Κκτυπίων, τῶν ἐπικρουμάτων τῇ θαλάμῃ ἃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γαμουμένη.
κ τύπος, τόφος, βροντή. Κκτύναι ἢ κτοῖναι, χωρήσεις προγονικῶν ἱερέων ἢ δῆμος μεμερισμένος.
κ τωμένοις, κεκτημένοις.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υάθος, σαθῶν. μικρὸν μέτρον, ἢ αὐτλητήριον. Κκυάθους, σκαφιδίλια ὠάρια σιδηρᾶ δία κύαθος δὲ χεται δὲ ὑγροῦ τινὸς οὐχὶ πλέον δύο. Κκυαίνων, ἔγκυος ὤν. Κκύαμος, ὅσπριον. ἢ ὁ κληρος καὶ τὸ ἔσω πλῶ γαλῶ τὸ μεσοῦ πρῶτον σωρισάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κυβώριον λεγόμενον καὶ κολούμενον. Κκυαμοζωξ, οἱ τοῖς διαφθείρουσι, κυάμοις ἐχρῶντο, καὶ ἐλάγχανον κυάμου καὶ τοὺς ἐν λυκὴν κύαμον λαβόντας ἐλαγχάνειν ὑπέμενον. Κκυάμου, διακρισικῶ φήφῳ.
κ υαμήτης, ὁ παίγμος κολούμενος. Κκυαμβύειν, κληροῦσθαι. Κκυάμῳ, παίζῳ σοφοκλῆς μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμβύοντων. διακλήρουν δὲ αὐτὰς κυάμου, καὶ ὁ μὲν λευκὸν λαβὼν, ἐλάγχανεν, ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους ὡς καὶ σὺ ἀνάχω κυαμοβόλον, διαιτήν. Κκυανέη, μέλαινα φαιά.
κ υανέῃσι, φαιαῖς μελαίναις. Κκυανέος, μέλας σκοτεινός. ἐλέλιπτο δράκων μέλας σὺ τῷ ἀναφορεῖν.
κ υανέων, μαύρων ἀλιπότων. Κκυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. Κκυανόπεζα, μελανόπους.
κ υανὸς θαλάττιον ὕδωρ καὶ ὄρνις. Κκυανοχαίτης, μελανόθριξ ποσειδῶν. Κκύαρ, ὁ τῆς ῥαφίδος τείμμα καὶ ὁ τῆς κώπης τὸ μέλον. Κκυαφὴ, ἡ ἀθηνᾶ. Κκυβάδδαι, αἷμα ἅμα θούσιοι. Κκύβαμος, θεός. Κκυβαΐζοντες. λάκωνες. ἐν σὺ θουσιῶντα ἢ ὁ δρμῶν. Κκυβάσαι, καταστρέψαι.
κ ύβασ. σορός. Κκύββα, ποτήριον. Κκύβερα, τὰ μελιατῶν. Κκυβέιν τόπος, εἰς ὃν συνίεσαν κυβεύσοντες ὁ νεὼν τόπος, δεξιός. Κκύβελα, ὄρη φρυγίας ἢ ἄβρα καὶ θάλαμοι. Κκυβέλη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν.
κ υβορνᾶ, δύει διοικεῖ. Κκυβορνήσεις, προνοητικὴ ἐπιστολαὶ καὶ φρονήσεις. Κκύβεσις, ἡ κίβυσις πήρα. Κκυβεῦσαι, πῆξαι τὰ βλίσαι. χλευάσαι.
κ υβευτὼ, σοφὸν κυβευτὼ, ἀλλὰ μὴ κενὸν τυχεῖν ἐν τοῖς κύβοις χρώμενον, ἐπισήμως γὰρ τινὰ ἐδόκουν. τῷ δὲ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπισημονικωτέραν τὼ πεττείαν τῆς κυβείας νόμιζον. Κκύβεβις, χάλκος κίναιδος μανιῶν. Κκυβῆκαι, θεοφορῆται, κορυβαντιᾶς. Κκυβήκη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ξόανα σήματα παρὰ ἀρκάσιν ἢ ἢ φρυγῶν, παρ' ὃ καὶ ἱππόναξ φησὶ καὶ διόσκουρος.
κ υβήκη καὶ βρικῆκη, βαίδιν, ἄλλοι δὲ ἀρτεμιν.
κ ύβιννος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. κυβιλικὸν, τρόπον. Κκυβιλισὰς καὶ κυβάλους, τοὺς κακοὺργους λέγει. Κκυβιλὶς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκκω ὡς τὰς βοῦς καταβάλλουσι. Κκυβιλίσαι, πελεκῆσαι, κύβιλις γὰρ ὁ πέλεκυς.
κ υβισῆραι πηδητὰς τινὲς ὀρχηστὰς ποικίλους.
κ υβικὴ, πραγματεία κύβευμα. Κκυβιλὶς, πινὲς πλὼ τυροκνῆσιν φασὶν, ἔπαιξεν δὲ ὁ κρατῖνος παρὰ τὸ χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
κ ύβλω κυβευτήν. Κκύβλωα, σκιλώωμα. Κκυβλώαις, γλαυξί. Κκυβησίαν, πήραν. Κκυβησίνδα, ὠδὴ κεφαλὼ ἢ τὸ φορεῖν ὠδὴ νώτου ἢ κατὰ νώτου. Κκυβιστὶς, κύλη. Κκυβιτίζω. ὠδὴ κεφαλὼ ῥίπτω. Κκυβιτίζω, τοῖς ἀγκῶσι πλίττω. Κκυβιτὸν, ὁ ἀγκών. Κκυβὸν, πλάτωνον.
κ ῦβος, παῦν πλάτωνον, ἢ σχῆμα γεωμετρικὸν, ἢ ἀριθμόσις, καὶ ὧι οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκκλεῖβ δὲ τὸ δόλου σχῆμα καὶ παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς, κύβος, καὶ οἱ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τῆ ἱματίου σημεῖων, παίζοιδὲ τὸ τετράγωνον. Κκύβλα, κῶλα, ἢ ὀσφῦς, ἢ μεγάλα ὀστᾶ καὶ ὠλέκρανα. Κκυδαθηναῖος, εὔδοξος ἀθηναῖος. Κκυδαθηναῖος, δῆμος τῆς παντιονίδος φυλῆς σὺ ἄστει. Κκυδάγχας, μάχας. λοιδορίας. Κκυδαγχόμενα, λοιδορούμενα.
κ υδάσει, ταράσσει. λοιδορεῖ. Κκυδάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι. Κκυδαζόμενα, λοιδορησόμενα.
κ υδαίνῃ, τιμᾷ. ἀξιοῖ. θαυμάζῃ ἐγκωμιάζει. Κκυδάναν, πλὼ γλαῦκα. Κκυδαίνεται, δοξάζεται, σεμνύεται. Κκυδαλίμη, εὔδοξος τιμία.
κ υδαντίδαι, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς.
κ ύδει, ἀρετῇ. Κκύδαρ, τάφος. Κκύδαρος, νεώς εἶδος. Κκυδάπεσθαι, ἐπιφωνεῖν. Κκύδει ταίων, τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματα. Κκύδηνον, ἐδόξασεν. ἐμετεώρησε καὶ τὰ διανοίαν. Κκυδιάνειρα, μεγάλους καὶ εὐδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσα. Κκυδιάνειρα ἢ τοὺς ἄνδρας δοξάζουσα. Κκυδίλιαν, τὰ ἄνθη τῶν ὀδόντ. Κκύδιμος, εὔδοξος σεμνὸς τίμιος.
κ ύδιον, κρεῖττον αἱρετώτερον. Κκυδιόων, σεμνυόμενος χαίρων. διόξηι ἐπαιρόμενος. Κκύδιστε, εὐδοξότατε σεμνὲ τιμώτατε. Κκύδνος, κύκνος.
κ υδοιμός. πόλεμος δόρυβος ταραχή. Κκυδοιδοπᾶ,

ταράσσ. θορυβᾶ. κυκᾶ. Κυδοίμων, θορύβων ταραχῶν. Κύδος, δόξα. ἀρετὴ, νίκη. τιμὴ ἀρετείᾳ. λοιδορία καὶ ὑλογία. Κυδρή. εὔδοξος. σεμνή, τιμία εὔτιμος. Κυδρὸς, εὔδοξος καὶ τὰ ὅμοια γαυειῶν πεποιημένον * δύρυπιδης συκοπὸν δὲ τὸ κύδρος καλλίστρατος πεποιηκώς. Κυδύλιον, εὔδοξον.

κ ύδωνιστὶ, ἔθνος. Κυδώνιον, μέγα καὶ ἀξιόλογον ἢ ἁπαντηλὸν δόλιον λοίδορον καὶ ἢ μῆλον. κυδωνία ᾖ, πόλις κρήτης. καὶ ἢ φυτόν. Κυέει, ἐκυμονεῖ. ἐν γαστρὶ ἔχει. Κυέι, ἐγκύμων ὄσι, γεννᾷ.

κ ύουσαν, ἔμβρυον ἐν τῇ ἔχουσαν. κύουσαν. Κυζηθμὸς, ἡ ἀσαφὴς τῶν κωφῶν βοή. Κυζικηνοὶ τὰ τῆρθ. διεβεβόλωθ ὡς δὴ κεχαρχυμένοι, πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. Κύημα, ἢ κατὰ γαστρὸς καὶ ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν. Κυκρὸν, ἔγκυον ἀ παλὸν βλασόν. Κύησεν ἐν γαστρὶ ἔσχεν.

κ ύθεν, ἐκρυψεν ἐκάλυψεν. Κυθέρεια, ἡ ἀφροδίτη καθ ὁμηρὸν μὲν ἀχ ὅτι προσέκυρσε κυθήροις, ἀλλ ὅτι κεκυθόμενον, ἔχει δ ἑαυτῇ ἓν πάσης βρωτικῆς φιλίας. ὀξυτηρμένον κεδν ἰμάντα, ἤγουν ἓν ποικίλον. ἢ ὅτι οἱ βρῶντες δ αὐτοῖς κρύπτουσι ἢ ἐρωτικὸν πάθος. Κυθηγενέσι. κρυφογενέσιν.

κ ύθηρα, νῆσος κρήτης ἢ πόλις θεσσαλίας τινὲς δὲ νῆσον προμαλέου, προμάλεον δὲ, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς. Κυθηρείῳ τῷ ἐκ κυθήρων. Κυθηροπλίκη ἀρχή τις, τὰ ξενικὰ διοικοῦσα. Κύθηρος, δῆμος τῆς παντιονίδος φυλῆς. Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις. Κυθμώλης, ὀξώλης, οἵτινες δὲ πεφῆσθαι πρὸ λέξιν φασὶ ἀφ κύθμου τῆς νήσου, ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἀμφιρύτου. Κυθωνύμου, αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος, ἢ οὗ αὖ ὡς ἐπικρύψε τὸ ὄνομα δι ἃ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι.

κ υθνὸν, τὸ ἄκιον φαρμακὸν καὶ πολύκεθνα, φλύαρμα, κυθνὸν γὰρ τὸ ἀστέρμα. Κυθώδεις, δυσόσμου.

κ ώατα, οἰκρόατα. Κυΐσκῃ, συλλαμβάνει.

κ υΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. Κυκεῶ, ταράσσει, ἢ τὰ κάθυγρα ἀλφιτα. Κύκαλα, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Κυκεὼ, κυκεῶνα. Κυκειὼ, βῶμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον φαρμακίας ποτὸν δηλητήριον. Κυκεῖ, ταράσσει. Κύκημα, τάραχος.

κ υκυθήτην, ἐταράχθησαν δυικῶς. Κυκύθραν, ταραχήν. Κυκεὼ, κυκεῶνα, ὀξ οἴνου καὶ μέλιτος ἢ ὕδατος καὶ ἀλφίτου ἀναμεμιγμένον πόμα κατὰ ἀποκοπὴν τῆς νᾶ συλλαβῆς, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μεθ τοῦ ι κυκειῶ. Κυκήσεις, ταράξεις. κυκεώνων ταραχῶν.

κ υκήσωμεν, ἐπανάξομεν. Κύκαρος, τὸ ἐλάχιστον.

κ ύκλα, οἱ κύκλοι χοροὶ ἢ χοροί. Κυκλάζει, κύκλῳ πορεύεται. Κυκλαίνει, στρογγυλοῖ. Κυκλάμενος. πόα τις κάτω τῶν ῥιζοτόμων. Κύκλετε ἢ κέκλυτε ἀκούσατε. Κύκλιδιον, εἶδος πόματος ὀξ ἑλλῶν συγκείμενον. Κυκλήσομεν, αὐλήξομεν ἐπ ἀμαξῶν ἢ μυοῦμεν. Κύκλοι, αὐλοί. ὅτω τινὲς ἐκκλῆναι, εἰς δ αὖ οἱ χωρικοί. Κύκλιον, διδάσκαλον. κυκλείων, χορὸν διδάσκοντα. Κύκλειοι, χορεύοντες.

κ υκλοβόρος, ποταμὸς, τινὲς δὲ χαράδραν μεθ ὕδατος ῥέουσαν. Κύκλοι, χοροὶ ὀφθαλμοί. Κύκλος, περίβολος καὶ ἡ ἀγορᾶ τόπος ἔνθα συνάγονται καὶ σῶμα τὰ πραττόμενα ἢ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπόροχον πλατασκεύασμα, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον. καὶ εἶδος ἱππασίας. Κυκλοτερὲς, περιφερὲς ἐπιφανεῖς. Κύκλους καὶ χορεὺς τὰ τείχη χορὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς σοφοκλῆς ἡρακλεῖ κυκλώπειον χορόν.

κ υκλοφορούμενος, κατὰ κύκλον φερόμενος. Κυκλογάλων, γλίχρων σμικρολόγων. Κυκλώπων, εἶδος, ἐπειδὴ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς μυκήνας.

κ υκλώπων, χαλκέων. Κύκνος, ὄρνεον. Κυκνίας προγόνους. Κυκύίζα, γλυκεῖα κολόκυνθα.

κ ύκνον, τὸν σικυόν. Κυκνῶν, παράσιτων αὐλητῶν θρηνῶν. Κυκνωῶτος, θρηνοῦντος. Κυκλωσάθμοις ὑφηλοῖς. Κύλα, τὰ κάτω κάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα τὰ κάτω ὑὸς ὀφθαλμοὺς μῆλα τὰ ὑπώπια. Κυλιβὶς, κολοβή. Κυλικίασ ἰδιώτης ἀφ ὑπυ. ἰόβασ. Κυλικήρυζον αἷμα, ὡς τὸ κυλήρυζον οἷον πολύ. Κυλίκρανον, πολέμωνα φησὶν ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικες. οἱ δὲ τοὺς ὑποτίσι τοὺς ἡρακλεώτας ἀποτίνος ὠνομάσθαι. Κυλινδεῖ, ἐπιφέρει, κυλίει. Κυλίνδεσθαι, ὁμοίως. Κύλινδροι ὄφεις καὶ σφραγῖδος εἴδος καὶ πόλεμοι καὶ λίθοι στρογγύλοι. Κυλινδούμενος, κυλιόμενος, πολυστρεφόμενος. Κυλίνθιον, προσώπιον ξύλινον. Κύλιξ, κοτύλη ποτήριον. Κυλίχνη, φιάλη καὶ ἡ ἰατρικὴ πυξίς.

κ υλιχνίδες, πυξίδες, ἄλλοι, λιβανατείδες, ἕτεροι, ἀγγεῖα κεράμεα ἄλλοι, κύλικασ, ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς. Κύλλασ, κύλακας ἠλεῖοι. Κύλλαβοι, ὑπώπια. Κυλλαίνει, θυμαίνει. Κύλλαιος, βόστρυχος.

κ υλλαραβὶς, λίσπος, ἢ γυμνάσιον σὺν ἀρᾷ γει. Κυλλὰς τὶς, ἄρτος τίς σὺν αἰγὶ πῖ ὑπὸ ῥιζῶν ὀξ ὀλύρας.

κ υλλατοὺς, τοὺς ὀφθαλμούς. Κυλλίβω, κολοβόντα, οἱ δὲ τὰ κέρατα κολόβια παρ ἰωνικοῖς.

κ υλαίνων κάτω, σοφοκλῆς φαίσβρα τὰ ὦτα καταβαλὼν ἄπορ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν ἔσται ἐπ οὐρανῷ ὅτι κυλαίνων. καὶ τὸ δι) οὐρὴ μοῦ ῥοίεσηνε, καὶ οὔατα κάβαλεν ἄμφω. Κυλλήνη, ὄρος ἀρκαδίασ. Κυλλήνιος, ὄνομα κύριον. Κύλλια, ὑπώπια μελανά.

κ υλινδέσθαι, κυλίεσθαι. Κυλλοποδίων, χωλὸς μονόχειρ. Κυλλὸς, χωλός. καμπύλος. Κόλλοβος, ξηρὰς συκῆ. Κύλλου πήρα, ζητοῦσι διατὶ τὸ πορνεῖον, κύλλου πήραν ἀρίστοφάνης εἴρηκεν σὺν ὁράμασιν ἢ κενταύρῳ. τὸ δὲ πορνεῖον κύλλου πήρα. ἔστι γὰρ χωρίον ἀθήνησιν ἐπιφερὲς, καὶ κρήνη. αὐτὴ δὲ τὸ πρᾶγμα, πήραν ἔφη. Κυλώνιον, ἄτος ἀφ ἱστορίασ. οὗτος δὲ λέγει σαφῶς θουκυλίδης. Κῦμα ὕδατος ἐπὶ σρομὴ βιαία καὶ τὸ ἔτι ὂν σὺν τῇ κηλίᾳ καὶ τὸ γεννώμενον κύημα. Κυμάσας, ἐκκύους. Κυμάγχη, ἡ ἐρκτή. Κυμαίνεται, ταράσσεται. Κυμαίνουσα, ταράσσουσα οὐδένουσα κατοδυλίζουσα.

κ ύμαρος, κόμαρος. βόστρυχος. Κύματι, κωφῷ ἴσχω. Κυμάτια, τὰ χείλη ὀξ τὸ κυμαίνειν, ἢ αἱ ἐσοδοχαὶ παρὰ τίκτουσι καὶ λιθοποιοῦσι. Κύμα πι. κωφῷ, τῷ μὴ ἠχοῦντι, ἀλλ ἀρχμένῳ μεγεθαίρ.

κυματο

κυματοφορτίδες, κόγχοι. Κυματωγή, ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπατωγή. Κύματα ὑδάτων, ἐπιδρομαὶ βίαιοι. Κυήματα, τὰ γεννώμενα, καὶ τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις ἔτι ὄντα. καὶ δένδρα καὶ ὄρη. Κύμβαι, ὄρνιθες. Κύμβαδον, ἀκρότατον. Κυμβαλικὸς τρόπος. τῷ πελέκει κακουργῆσαι. Κύμβαλον, βακύλλιον βαβούλιον εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

κύμβας, ὄρνιθας, καὶ κοίλας καὶ περιφερεῖς καὶ εἴδη ποτηρίων. Κύμβαχος, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄνω τοὺς πόδας, καὶ τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς περικεφαλαίας. Κύμβη νεὼς εἶδος καὶ ὀξύβαφον καὶ πήρα.

κυμβίον, εἶδος ποτηρίου καὶ πλοίου. Κύμβοι, τὰ ἐμπολήματα. Κύμβινον, εἶδος ἐπὶ μικρολόγου ἔταττον. Κύμβος, κοῖλος μυχὸς, βυθὸς καὶ κεραμίου πυθμήν. Κυμβατευταὶ, ὀρνιθευταί.

κύμηχα, κύαμον. Κύμινδις, εἶδος ὀρνέου. Κυμίνδαλα, καταστροφὴ ταραντῖνοι. Κυμινοπρῖσται, οἱ φειδωλοὶ ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι. Κυνάγχη, τέχνη μηχανὴ, ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχα αὐτὶ τοῦ κλέπτα. καὶ νόσημα κυνῶν, καὶ ἀνθρώπων πνιγμὸς, καὶ εἱρκτή. Κυμορρόον, τὸν ἐπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν. Κυνάδα, κυνόσβατον, ἢ φυτὸν ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαι φασίν. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Κυνάδης, ποσειδῶν ἀθήνησιν ἐτιμᾶτο. Κυνάδης, ἀνελεύθερος.

κυναιδος, λίαν ἀναιδής. Κυνακίας, ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετράχειρι ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδομένου. Κυνάλωψ, κυνοφθόρῳ. οἱ δὲ διελόντες κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν. Κυναλώπηξ, φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν ἀθηναῖον κωμῳδοῦντες, ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς λακωνικοὺς κύνας φασὶ γίνεσθαι. Κυνάμυια. ἀναιδὴς ἱταμὴ καὶ θρασεῖα. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδὴς, ἡ δὲ μυῖα, θρασεῖα.

κύναρος, φυτόν τι, καὶ μή ποτε ἡ κυνόσβατος διὰ τὸ τραχὺ ἀκανθῶδες κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ θεόφραστος λέγει. Κύνας, ἀργοὺς λευκοὺς, ἢ ταχεῖς κύνας. Κυνδάλη, παιδιά τις, καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ, κυνδάλας, τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν, οἱ δὲ, τὰ γεωμετρούμενα σχήματα κακῶς. κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους. καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν. Κυνδὸς, ἄπαικτος, ἀπαράλλακτος. Κύνδων, ποταμὸς ἐν ἑλλησπόντῳ οἱ δὲ ἐν πελοποννήσῳ. Κυνεάγας, κυνόδων.

κυνεγκέφαλος, ὁ τῆς ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος. Κυνέη, κυρίως μὲν, ἡ ἐκ κυνείου δέρματος περικεφαλαία, καὶ ἡ οἰκία.

κυνεῖ, φιλεῖ προσκυνεῖ. Κύνειον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. Κυνελφεῖ, κρύπτει. Κυνέουν, ἐφίλουν. Κυναῖος, ἀναιδής. Κυνέσπασαν, ἐξέδυσαν. ἔνιοι κυνέσπασαν, τὸ αἰδοῖον ἐπιτείναντες οἷς ἐπέσπασαν. Κυναιρίου, ἢ κυνουρίου, ἀργολύκου.

κύνες, τοῦ ἵππου τῆς ὁπλῆς μέρος, καὶ ἧλοι, καὶ ἀναιδεῖς, καὶ οἱ δράκοντες. Κύνεσσι, τοῖς, κυσί.

κυνετίαν ἤτοι ἀρέως κόρην ἢ ἀθηνᾶν ἢ πειθώ.

κυζηθμὸς, ἡ ἀσαφλὴς τῶν κυνῶν βοή. Κυνῆ, περικεφαλαία. πέτασος πῖλος ἀρκαδικὸς ἢ οἰκία.

κυνῆ βοιωτία. ἐγένοντο γὰρ διάφοροι. ἀλλ' αἱ ἐν βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν.

κυνηδὸν, ὡς κύων. Κυθάνει, κρύπτει. Κυνθίον, προσωπεῖον ξύλινον. Κυνίας, πῖλος ἢ χείρ.

κυνίζει, μετὰ βλακίας περιπατεῖ. Κυνίξεις, ἀκροβολισμοί. Κυνίσφηλον, ἀπαντητικόν.

κύνα, ὄνομα πόρνης. Κύνιος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον. Κυνίδαι, γένος ἀθήνησιν, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ κυνίου ἀπόλλωνος. Κυνοβάμων, ἵππος τίς οὕτω προσαγορεύεται. Κυνοβλῶπες, κύνειον ὁρῶντες. Κυνόγλωσσον, πόα τίς. Κυνοδέσμη, δεσμὸς ἀκροπαθείας. Κυνεῖς, ἀναιδεῖς κυνῶπας. Κυνοθαρσὴς, ἀναιδής. Κυνόκεντρον, πόα τίς. Κυνοκεφάλαιον, πόα τίς. ἣν τινες ἀνεμώνην καλοῦσιν. Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Κυνόμυια, ἀναιδὴς καὶ ἱταμὴ καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ἡ κυνόμυια.

κυνοπρῖστις, ζῶόν τι. Κυνοραϊσταὶ, κρότωνες, οἱ τοὺς κύνας πιπίζοντες. Κυνοραϊστέων, τῶν κροτώνων ἀπὸ τοῦ ῥαίειν ὅ ἐστι φθείρειν. Κυνόροδον, κρίνον, ὅμοιον ὑακίνθῳ. Κυνόρχιας, βόλου ὄνομα κυνὸς τυφλοῦ ἢ πόλεως. Κυνόσαργες, τόπος ἱερός. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. διόμου φασὶ θύοντος ἡρακλεῖ, κύων ἁρπάσας τὰ μηρία, ἔφευγε διωκόμενος. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος οὕτως, ἢ ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ κυνὸς ἢ τοῦ τάχους. Κυνὸς, μέλη τοῦ οὔρεσθαι. Κυνοσσόοι, θηρευταί. Κυνὸς, ἀναιδοῦς. Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνικὴ καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη, καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσοειδὴς τόπος. καὶ οἱ κυδωνιασταὶ οὕτω καλοῦνται. Κυνόλφη, σίλφη.

κυνοῦπις, ἄρκτος μακεδόνες. Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. Κυνουρία, ὅπου μετὰ χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει. Κυνοῦχος, θυλάκιον. βαλλάντιον, ἢ μαρσίππιον. Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

κυνόφαλοι, κορίνθιοι φυλή. Κύντατα, οἰκτρότατα. Κύντατον, ἀναιδέστατον οἰκτρότατον. αἰσχρότατον. Κύντερον, ἀναιδέστερον. χαλεπώτερον. χεῖρον. Κυνεῖν, τὸ ἀσπάζεσθαι. Κυνύπισμα. τὸ ἀπὸ στεμφύλων πότον κύπριοι. Κυνώ ἀσφάλειά τις καὶ οἷον ἀποκεκένωται. Κυνώη, ἀναιδεστάτη. Κυνώλης, ἐξώλης. Κυνῶπες, ἀναιδέστατοι. Κυνώπιδος, ἀναιδοῦς ὄμμασι.

κυνῶπις, ἀναιδὴς ἱταμή. Κύος κύημα, ἔγκυος δὲ ἐγαστρί. Κύπαι, εἶδός τι νεὼς καὶ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. Κύπαλον, μεμειρασμένον.

κυπάρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ἀρέθουσα. Κυπαρίσσια, εἶδος ἀλεκτρυόνων. Κυπαρισσηὶς, καὶ κυπάρισσος, πόλις καὶ τὸ δένδρον. Κύπαρος, κυπάρους τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν καταστρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσι. ὁ δὲ θεόφραστος, προάνθησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, κύπαρον προσαγορεύει. Κυπασὶς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. Κυπάται, κίναιδοι μαλακοί. Κύπελλα, ποτήρια. Κύπελλον, εἶδος

ποτηρίου ἀῴδου. Κύπδρα, τὰ χοινίκια ἐκ κυπέρου πεπλεγμένα. Κύπειρον, ἄνθος ἴωσις ἐσθῆτι μον. Κύπειρος, φυτὸν ὃ καὶ βρέσκυπερον.

κ ύπη, χρώλλη. Κυπρία, πάλη, ὡς οἵοι πάμμαχον καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄγροικον καὶ ἀπάλαιστρον ὀφθ ἀπὸ τοὺς οἱ κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. Κυπρίζουσαι, αὐθοῦσαι. Κύπρινος, ἰχθὺς ποιός. Κύπριον ἀρνόγλωσσον. Κύπριος, βοῦς, ὡδὶ κα προφάγου ἑκαίου τάσεται ἔδεσθαι, ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες, κα προφαγοῦσιν. Κυπρὶς, ὄρνις. Κυπρογλυέος, προπόλου προαστοῦ. Κύπρος, μέτρον τὸ τέλειον ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Κυπτάζειν, διαζητεῖν στρατεύειν καὶ ἀναχύνειν, ἐπικύπτειν, κὴ χρονίζειν.

κ ύπτει, κάμπτει ἀεὶ ἀν ἡ κλίνῃ. Κυπτὸν, ταπεινούμενον. Κυρβάσωμεν, κρύψωμεν. Κύρβαντες, κρύβαντες. Κυρβάσια, ἐπίπλεων κρούσιν.

κ υρβασία, ὀρχήστρα, ταύτην δὲ οἱ πρόσθεν βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο, καὶ κορυφὴ ἀλέκτορος. Κυρβάσαι, ἀποσκιρτᾶν. Κύρβις, σήλη, ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὰ παλαιὰ οἱ νόμοι ἐγράφοντο. Κύρε, ἐπιτυχεῖν ἐσοκέζετο. Κυρέῃ, ὑπάρχει τυγχάνει.

κ υρβῦσαι ἢ γυρβῦσαι φυτεῦσαι. Κυρείδια, τῶν κειμένων τὰ ἀποβρέγματα, καὶ κυάμων λέπυρα, καὶ τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα. Κυρλιῶσαι, κυρλιῶσοι λίβες. Κυρλιών, πόρνη τὶς οὕτως ἐκαλεῖτο διὰ τὸ μάχανος, ὀφθ ἀπὸ τοσαῦτα χρήματα ἀφροδισίων φιεῖν.

κ υρία, ἐκκλησία, μία κυρία ἐκκλησία ἤγετο ἀθήνησιν, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει. Κυριάζεις, ἀποκαλεῖς. Κυρίασε, τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης διωάμεως. Κυριβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι διαμάχεσθαι. Κυριβάσασθαι, διαμαχέσασθαι. ἀπὸ τῶν κειρῶν καὶ τῶν χράτων, ὥθεν καὶ ἡ κυρία δη.

κ υριβάτης καὶ κύριβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν.

κ υρίζεσθε, ξίβεσθε, κύριβρα, προσωπεῖα ξύλινα.

κ υρίξειν ἢ κυρίττειν κερασμάχεσθαι. Κύριον, ἴδιον, αὐθεντικὸν γραμμάτιον. Κύριος, ὁ ἄδωνις, ἢ πλέγμα τι χοινίου ἢ κυρτὶς. Κυρίσσει, κερατίζει τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς ἢ βοᾶ. Κύριθον, πὶν σφαῖραν.

κ υριττοὶ, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα καὶ τὰ ἱταλίαν καὶ χορταίζοντες τῇ κορυθελλίᾳ γλοιασταί. Κυρίττειν, πλήσσειν. Κυρίττολος, κορύττης, πλήκτης. Κυρίττον, σύγχρισις ἰδοῦ.

κ υρίττοντες, κρατίζοντες κεφαλαῖς πλήσσοντες.

κ υρίως. βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Κυριότης, ἡμβρασεν ἢ τε λειοῦται τὰ συμφωνηθέντα καὶ ἐσυνεχθέντα. Κυρκανᾶ, κυκᾷ, ταράσσει. Κύρμα, κύρεγμα ἐπίτευγμα. ἄλλοις σὺ κε κυρήσῃς πράγμασι.

κ ύρνα, κρασία. Κυρνίατα, ἃ ὠδὶ κύρνον ᾧ κησαν τυρῆνοί. Κύρνιμα, κώδια. Κύρνοι, οἱ νόθοι.

κ υρὸι, βεβαιοῖ πιστοῖ. Κύρον, οὔτ' ἐστὸν οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον ὦ γύναι σοὶ ἀῆκον, ἐς σὲ τεῖνον. Κῦρος, ἐξουσία, ἢ παῖς. Κῦρος, ἀπὸ τοῦ κωὸς τεθράφθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥλιου, ἦν γὰρ ἥλιον, οἱ πρόσθεν κύρον λέγουσιν, ἄλλοι βόθυνον. καὶ προσῆκον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ καὶ κύειον. Κυρρέαν, ὄνομα γυναικεῖον θεοῦ. Κυρρέαστειν, τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν κρούσαντα. Κύρσαι, ἐπιτυχεῖν.

κ ύρσαν ἐπέτυχον. Κυρσανίασε, λακωνικῶς.

κ υρσάνιοι, τοὺς κυρακίσκους οὕτως ἔλεγον. Κύρσας, ἐπιτυχών. δύρων, κύειος γενόμενος. Κυρσαρίδες, τὰ τῶν μελιασσῶν ἀγγεῖα κυψελλίδες. Κύρειος. ἄρχων. βασιλεύς. Κυρσίον, μειράκιον. Κύρτα, διδυμώντα μεμισημένα, οἵοι δὲ οὐκ ἀγαθά. λέγεται δὲ τῶν ταραντίνων, κύπρον. καὶ τὰ ὄστρεα τὰ δεκτικὰ κύπρων καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων. Κυρτεύς, ἁλιεύς. Κυρτιάσθαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κύρσειν ἢ κυρεῖν τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν. δύρειν. Κυρτίασε κελεύει τὰς ἀποστάσεις. Κυρτὶς, ὀρνιθοδοφεῖον. Κυρτὸν, ἢ κυρίως κυρτὸν, καὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον κῦμα. Κύρτος, ἀγγεῖον. ὀρνιθῶδες ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται καὶ τάλαρον. Κυρῶ, τυγχάνω. Κυρῶδε, ὀλέκρανα. Κυρῶ, κρατύνω βεβαιῶ. Κυρωτῆρες, ἀρχοντες. Κῦσαι, ᾧ σόματι φιλῆσαι. Κυσαμμὶν, κυήσασα ἄκυθον ἢ ἀτόκιον. Κυσανίζει, ὁμιλεῖ. Κύσας, φιλήσας. Κῦσεν, ἐφίλησεν. Κυσέρη, θυμὸν χάσμα.

κ υσήρη, ῥοιά. Κυαθοκηρώνη, νύμφη. Κυσῆαι, παχῆται. Κυσοβάκχαρις, ἤτοι τὸν κυασὸν μερίζων, ἢ τῷ κυσῷ μεριζόμενος. Κυσσοδοκνία, ψωρία.

κ υσολάκων, ἀρίσταρχος φησὶ τὸν κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι ᾧ κυσῷ λακωνίζοντα. δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον. Κυσολαμπὶς, ἡ σὺν λαμπομένη τοῖς νυξὶ καθαρίς. Κυσονίπται. πόρνοι ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. Κυσὸς, ἡ πυγὴ, ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κυσοχήνη, εἶδος δεσμοῦ οἱ δὲ βύρυ πρωκτίαν. οἱ ἢ ξύλον εἰ, εἰ ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο. Κύστεροι, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν καὶ τυρίσκοι. Κύστη, ἀρῆος ωοπλίτης.

κ ύστον, τὸ ἁλιευτικὸν κημόν. Κύσις, ἡ φύσα. Κύτη, μεγέθη. Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐβλαστήματα. Κύταρον, ζωμήρυσις. Κύτταροι, οὕτω τὰς ῥήμασι τῶν κυρίων ἔφη ἀχαιός. τινὲς δὲ σφῆκας, καὶ τὰ τῆς πεύκης καὶ πίτυος προαναθοῦντα σφονδύλια, καὶ πυθμένες. καὶ τῶν αἰδοίων αἱ βάλανοι, καὶ τῶν βαλανίων τὰ ἄκρα. Κύτος, σῶμα ὄγκος χώρημα βάθος. Κυτοὶ, τὸ δεκτικὸν χώρημα καθὼς ποτήριον, ἢ εἶδος αὐθοῦς διουσιακοῦ. Κύτωρον, πόλιν παφλαγονίας. Κύφελλα, τὰ νέφη, νεφέλη γνοφώδης, ὁμίχλη, ὁμιχλώδες κατάστημα. Κύφερον ἢ κυφὴν κεφαλὴν κρῆτες. Κυφόνηπύλον. κυρτὸν. ὀφθ γῆρας ἐπικεκυρτωμένον. κύφων ὁ ξύλον βασανιστικὸν καλασήριον ᾧ κατέτμουν τοὺς θανάτῳ κατακεκριμένους. Κύφων ὁ πορ οἵοι σωάγχην καλοῦσιν, σημοῖ δὲ καὶ δεσμὸν ξύλινον. τάσεται δὲ καὶ ὠδὶ πάντων τῶν δυσχρῶν καὶ ἀλεθρίων. ἔστι γὰρ καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ κυφωνισμὸς ὠδὶ τῶν τιμωριῶν. καὶ ἐπίκειται μισήραβδος κύφων. Κυγχραύνος, εἶδος ὀρνέου. Κύψαι, ἀπάγξασθαι. Κυψέλαι καὶ κυψελλίδες, ὁ σὺν τοῖς ὠσὶν λέγεται σωιστάμενος, καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κενὰ σμήνη, καὶ τὸ ὠτὸς ἐγκυκλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. Κυψέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν. Κυψελικές, μελισσοφάται.

μελισσοφάτναι. ¶ Κυψελὶς, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος.
Κ ύψελον, κύβερτον μελισσῶν. ¶ Κύψελος, ὄρνις ποιός, ὅμοιος χελιδόνι. ¶ Κύων, ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθὴρ, οἱ δὲ, τὴν ἐριννῦν, οἱ δὲ τὴν νόσον τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον καὶ τὸ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὸν ἀναιδῆ. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ἀπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον τινά. ὃς χῖος καλεῖται.
Κ ύων ἐπὶ δεσμά. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κόλασεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά.
Κ ύων παρ' ἐντέροισι, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ὦα, ἐνέχυρα. ¶ Κωάζειν, ἀστραγαλίζειν
Κ ἐνεχυράζειν. ¶ Κωαθεὶς, ἐνεχυριασθείς.
¶ Κῶας, κώδιον, τάπητα. ὀφθαλμούς.
Κ ώβαλα, πανουργήματα. ¶ Κώβαλοι, κύτινοι ῥοιῶν.
Κ ώβαξ, ὁ μέγας τέττιξ. ¶ Κωβήλη, συνουσία καὶ βελόνη. ¶ Κωβηλίνη, ἡ πήτρια. ¶ Κωβῆτις, ἡ λευκία φυλή. ¶ Κωδάλου χρίνιξ, παροιμία ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγρανόμου. ¶ Κωδία, κωδὶς, κεφαλὴ χωρὶς σώματος. ¶ Κώδιον, σκύλλον, ἢ δέρμα προβάτου χωρὶς σώματος. ¶ Κωδία ἡ τῆς μύκωνος κεφαλή. ¶ Κωδύης, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησιν. ¶ Κωδινήσας, περάσας ἠχήσας.
Κ ωδωνῆσαι. δοκιμάσαι διαπεράσαι, ἀπὸ τῶν φυλάκων οἳ τοὺς κώδωνας ἐκρότουν ἐπὶ πειρασμῷ τῶν γρηγορούντων. ¶ Κωδωνίσω, δοκιμάσω, ἀπὸ τῶν ἵππων ἢ ὀρτύγων. ¶ Κωδωνοφορῶν, οἱ περιπολάρχαι ἐπὶ τοὺς φύλακας ἐρχόμενοι, κώδωνα διέσειον καὶ οὕτως ἐξεπείραζον τὸν καθεύδοντα ἀπὸ δὲ τῶν ὀρτύγων ἡ χρῆσις, τοὺς γὰρ ἀπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος φασὶν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοῖς κώδωσιν ἐξετάζεσθαι.
Κ ώδων, σάλπιγξ, ἠχεῖον κύμβαλον. μύκων, κάλυξ.
Κ ῶθα, ποτήρια. ¶ Κῶθυ, κωβιός ¶ Κωθύλους, ὄνους. ¶ Κώθων, ἄτακτος. μέθυσος, μόνωτον ποτήριον. κεράμειον εἶδος ποτηρίου. ¶ Κωθωνῆσαι, μεθύσαι. ¶ Κωαὶ, ἀστράγαλοι. ¶ Κώϊον, ἐνέχυρον. καὶ ἱμάτιον. ¶ Κώκαλον, παλαιὸν καὶ εἶδος ἀλεκτρυῶνος. ¶ Κωκύει. βοᾶ. θρηνεῖ. κλαίει. ¶ Κωκύσασα, θρηνήσασα. ¶ Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε.
Κ ωκυτός. κοπετός. θρῆνος. ὀδυρμός. ¶ Κωκυτοιρεῖν, θρηνεῖν. ¶ Κωκυτὸς, θρῆνος καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου. ¶ Κωκυτὸς, ὅρκου γὰρ δεινοῦ στυγὸς ὕδατός ἐστι ἀποῤῥώξ. ¶ Κῶλα. πόδες. σκέλη. ὀστᾶ. μέλη. κερκίδες. ¶ Κωλαβοῖλαι, ταῦροι. ¶ Κωλαβρισθείησαν. ¶ Κωπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν.
Κ ωλακρέται, ἀργυρικοὶ τὰ μίαι οὓς τινες οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προΐστασθαι. ¶ Κωλανιζόμενοι, τάχει χρώμεναι ἀνέμοις ἴσα. ¶ Κῶλα πεσεῖν, τὰ ἄρθρα. ¶ Κωλαρίας, τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας.
Κ ωλεὰ, μέρος κρέατος, ἀσκαλὶς δέσμη χόρτου, τινὲς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον, ἢ πορσικῆς τὸ ἐδώδιμον.
Κ ώλειρ, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις.
Κ ωλετίναις, ἀσκαλαβώταις. ¶ Κωλὴν, κωλεόν.

Κ ωλῆνες, ἀκροκώλια. ¶ Κωλίαν, ἰγνύαν, τὴν γαστροκνημίαν, τὴν κνήμην. ¶ Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα καὶ ἴσως διὰ τὸ κώλω ἐμφερὴς εἶναι.
Κ ωλιὰς ἀφροδίτης ἐπικωλιάδος ἐστὶν ἱερὸν ἐν τῇ ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος λέγεται κωλιὰς, ἐπεὶ ἐγκείμενός ἐστιν ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. ἔστι δὲ καὶ δήμητρος ἱερὸν αὐτόθι πολύστυλον. ¶ Κωλιεῖς, γένος ἰθαγενῶν ὅπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. ¶ Κωλική. σικελική. ¶ Κώλοισι, ποδίοισι. ¶ Κωλύμη, μεμφώδη. ¶ Κωλυσανέμας, ὁ ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ὑπισχούμενος ἐφέξειν τοὺς ἀνέμους. ¶ Κωλύσω, λυπήσω. ¶ Κωλυτὴρ, σημεῖόν τι ἐν θυτικῇ καὶ θυσία τίς κωλυτηρία.
Κ ωλώτης, ἀσκαλαβώτης. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην δοκεῖ δὲ αὐτὸς εὐστόχως ἄλλεσθαι περὶ τὰς μύας. ¶ Κῶμα, κοίμισμα, ὕπνος λιθώδης, καταφορὰ ὕπνου βαθέος. ¶ Κωμᾳδεῖν, ὀρχεῖσθαι. ¶ Κωμάζει, κῶμον ᾄδει. ὑβρίζει. μετὰ μέθης. ¶ Κῶμαι, ἀγυιαὶ ῥύμαι. ¶ Κωμαίνει, νυστάζει. ¶ Κωμακὸν, ἀρωματικόν τι. ¶ Κωμαστὴς, τρυφῶν μετ' ὠδῆς.
Κ ωμαστοῦ, τοῦ κωμάζοντος τερπομένου μετ' ὠδῆς.
Κ ωμᾶται, μαγεύει. ¶ Κώμη, ἄμφοδον χωρίον.
Κ ωμικὴ, ἀττική. ¶ Κωμαίνεσθαι, κείρασθαι.
Κ ώμη τίς, γείτων, κώμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα. ¶ Κωμμαονία, κορυκοσμία. ¶ Κῶμοι, ἀσελγῆ ἄσματα πορνικά. συμπόσιαι ὠδαί. ¶ Κῶμος, εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινός. ἢ μένη τινός. ¶ Κώμυθα, δάφνην ἣν ἱστῶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν σταγμάτων. ¶ Κωμωδοὶ, κωμικοὶ τραγῳδοὶ καὶ χορευταὶ τραγῳδοὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι. ¶ Κωμωδούμενοι, παιζόμενοι παρὰ τὴν γραγῳδίαν. ¶ Κωμωδοῦντες, θριαμβεύοντες πομπεύοντες. ¶ Κῶσ νῆσος πρὸς τὴν ῥόδον. μία τῶν κυκλάδων ἢ τῶν καλυδνῶν. ¶ Κώνα, βέμβιξ. ¶ Κωναῖν, περιδινεῖν. ¶ Κωνείαν, νάρθηκα καὶ πόας εἶδος. ¶ Κωνῆσαι, πισσοκοπῆσαι καὶ κύκλῳ περιενεικεῖν. καὶ πισσοκόνιτον μόρον λέγουσιν ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ἀπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις. πισσοκονία γὰρ ἡ νῦν πισιδία ἣ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων.
Κ ώνητες, θύρσοι. ¶ Κώνειον, δηλητήριον ἤτοι θανάσιμον. βοτάνη νάρθηξ. ¶ Κωνὶς, ὑδρίσκη. ¶ Κωνοειδῆ. τούτου τοῦ σχήματος. ¶ Κῶνοι, οἱ θύρσοι καὶ οἱ στρόβυλοι καὶ οἱ στρόμβοι. ¶ Κῶνον, περικεφαλαία. καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμά τι στερεὸν, καὶ στρόβιλος. ¶ Κῶνος, τόπος ἐν κλαζομεναῖς. ¶ Κωνόσαρτον, ξύει. ¶ Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον. ¶ Κωνοπτοθήρας, ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων. ¶ Κῶον, ἱμάτιον, ἢ ἐνέχυρον. ¶ Κῶος χῖον, ὁ κῶος ἀστράγαλος ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ χῖος ἐδύνατο ἕν, ὁ δὲ κῶος ἕξ. ¶ Κωπαΐδες, ἐν τῇ κωπαΐδι λίμνῃ ἐγχέλεις μέγισται γίνονται, ταύτας οὖν τὰς ἐγχέλεις κωπαΐδας λέγουσι. ¶ Κῶπαι πόλις τῆς βοιωτίας.
Κ ώπης τὸ ἄνω, κώπαιον, τὸ δὲ κάτω πλάτη. ¶ Κώπεις, τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα ¶ Κωπέτας, σφονδύλους μεγάλους ἰχθύων. ¶ Κωπετὸς, θρῆνος. ¶ Κώπη, ἡ τοῦ ξίφους λαβὴ καὶ ἐγχειριδίου καὶ ἡ τῆς κώ

πης τῆς νεώς. Κκωπηλάτου οἱ τοῖς κώπαις πόδας τρέφοντες ἢ ὠλοῦσιν. Κκωπητήρ, ὁ σκαλμὸς τῆ κώπης. Κκωπήλατα κωπαιώδη μακρά. Κκώρα ὕβρεις. Κκωράλλιον, παιδάριον. κόριον. Κκοραλλεῖς, οἱ ἀναλέγοντες ἢ κουράλιον παρὰ σικελοῖς.
Κ ωραλίσιον, μειράκιον. Κκωρία, ἄκρα ἀρχὴ δόσμη.
Κ ωρία, κουρεῖς. κουρεῖα. Κκωρισάμενος, ἀκρεῖς.
Κ ωρίδες ῥάβες, ξῶον θαλάσσιον. Κκωρίθιον, ζῶρτον.
Κ ωρὶς, φαλλίς. Κκωρύκειος ἡ κραζεῖα. παροιμία τοῖς κωμικοῖς ὡς θεοῦ τινὸς ἐπικρουομένου. Κκωρυκίδιον, ὅπερ οἱ τοξεύοντες δερμάτινον κοίλωμα τῷ ὠνύμῳ πήχει πρὸς τιθέασιν. Κκώρυνος, θυλάκιον. ἔστι δὲ δερμάτινον ἀγγεῖον ἔμοιον ἀσκῷ. οἱ δὲ ὠλοῦιον. οἱ δὲ λόγχην. Κκῶς, νῆσος, καὶ δέρμα. εἰρκτὴ δεσμωτήριον. Κκωτίλλει, δολίως ἅπτεται. Κκωτίλλουσα, κολακεύουσα. Κκωτίλλω, κολακεύω. Κκωτίλη, λαλίστατη. Κκώτιλον, ἡδύ. βρανές. λάλον. εὔτομον.
Κ ώτιλος, πανοῦργος. ἀπατηλὸς κολακευτικὸς ἀπατεώνων. δόλιος. λάλος. Κκωφᾶ, πηρᾶ. Κκωφαὶ, κωφλαὶ. ἀναίσθητον. Κκωφεῖ, κατακουφεῖ βλάπτει κωλύει πηροῖ. Κκῶφες, νεκυσία κωφᾶ. Κκωφεῦσαι ἀναισθητῆσαι. ἡσυχάσαι. σιωπῆσαι. Κκωφὴ, ἀναίσθητος νεκρά. Κκωφῆσαι, κωλύσαι. Κκώφησις, κώλυσις. Κκωφητέος, βλαπτέος. Κκωφίας, ὄφεως εἶδος ὁ καὶ τυφλίας. Κκωφὸν, ἀναίσθητον μωρὸν ἢ ῥοίζον μὴ ποιοῦντα. Κκωφὸς, οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων σύνεσιν. ἀδενής. Κκωφεύει, μετεωρίζει, φέρει, κουφίζει. ἢ δὲ αὖ ἡ κωφεύει. Κκωχύσιν, ὀχοῦσι μετεωρίζουσι. σοφοκλῆς πισοί με καμάκιν κωχύουσιν, ἐμφοραδὸν σμασ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λ Α, ὡδὶ τὸ μεγάλα καὶ τὸ λίαν ἐπάσσετο, ὅθεν καὶ λεκαίη ἡ μεγάλως κεχυμένη. Κλᾶαν, λίθον. ἢ ὁραῖα ῥηγμῖν πόλις καὶ θυλάκιον σὺν ᾧ οἱ ἡνίοχοι τὰς μάστιγας ἀποτίθενται. τινὲς δὲ μάστιγα καὶ λίθον. Κλάανα, ἐπίστατον. Κλᾶας, λίθος, πέτρα ἢ πέτρος. Κλαβάσατον. Κλαβάς. αὐτιλήψεις. Κλαβάζειν, λαμβανίσκειν. Κλάβδα, ὄπλον ἢ στοιχεῖον ὑγρὸν καὶ ἀμετάβολον. Κλάβεν, ἔλαβον. Κλάβε γονάων, λαβοῦ τῶν γονάτων. Κλαβὴ, ἀφορμὴ, ὁρμὴ καὶ ἡ τῶν ξίφους λαβή. Κλαβὼ, αἰτίαν. Κλαβήριος, ποτιστηρίοις. Κλάβιρος, βόθυνος. Κλαβὶς, σιδηροῦς χυσοχοϊκὸν. Κλαβόμενος, ἁρπαξάμενος. Κλαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγορεῖν. Κλαβραγόρης, λάβρος τῷ λέγειν, προπετὴς ἐν τοῖς λόγοις, τινὲς ἀκαίρου, ἐν τῷ δημηγορεῖν. Κλαβράζει, λάβρος γίνεται ἀκολασταίνει προπετεύεται. Κλαβρέα, ἡ τοῦ λόγου ἔκκλησις. Κλαβρεύονται, ῥέουσι, μεγάλα βουλεύονται, θορυβοῦσι σφόδρα. Κλαβρεῦσαι, λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖν. Κλαβρεύεται, μεγαληγορεῖς προπετῶς ἀθρόως λέγεις ἀμέτρως.
Λ άβρον ἀθρόον, προπετές. ταχύ. μανόμενον. βορέου.
Λ αβρόνιον, εἶδος ποτηρίου πλατέος. Κλάβρος, πολὺς σφοδρός. Κλαβροσάων, χρηστομῶν ἀκόσμων.
Λ αβροσμία, ἡ διάχυσις λαλιά. Κλαβρότατος, σφοδρότατος. Κλαβρόϊον, εἶδος ποτηρίου.
Λ αβρύνεται, λαβρεύει. Κλαβρύνεται, διελαύνει. Κλαβρύνεσθος, κοιλοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ τῶ φλυάρων, παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι. Κλαγαρίζεται, μετεωρίζεται. Κλαγαρὸν, τὸ μηνασόν. Κλάγανα, εἶδος πλακουντοειδοῦς πυρώδη ἀπὸ σταμνίδος ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἁρπεβραχεῖ ἐλαίῳ. Κλαγαρίζόμενοι, σκαλεύοντες. σκαλοῖ δὲ τὸ πρὸς τοὺς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ διαπείροντα τὴν χεῖρα. Κλαγαγεῖ. ἀφίζῃ. Κλαγάσασι, ἀφεῖναι. Κλαγβατὴν, ἀναπεζαμμένον, οἱ δὲ λάγανον ἐμβάλλοντα. Κλάγνα, ἡ τῇ φορῷ διδομένη μερίς. Κλαπάζει, ὀκνεῖ, οἱ δὲ λαπεῖ.
Λ απανώμενος, πολεμιζόμενος. στρατευόμενος. Κλαγγάσαι, πολεμφυγεῖν. Κλαπεύει, φεύγει. Κλαγὴ ὶς, ὄδυρμος. Κλαγγαρεῖ, ἀποδιοράσκει. Κλαπῶν, μεταβολὸς ἔμπορος. Κλαγηρὸς, σμίλαξ.
Λ άγησις θεὸς σικελοί. Κλαγήτης, ἡγεμὼν ὄχλου σωματικῶν. Κλαγεινὰ. δεινά. Κλάγιξ, ἐώκει. Κλαγὴς, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκαταφόρητος.
Λ αγίναρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τῶ οἴνου.
Λ άγνα, ἡσύχως καὶ βωστός. Κλάγνης, ἀκαταφόρητος πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Κλάγνος, ὁ αἰσχρὸς ὠδὲ πορνείαν ἐπιτήδειος. πόρνος. Κλαγοθήρασι, ἀεὶ τὸ αὐτὸ εἶδος. Κλαγόνες, χύσματα γῆς. Κλαγορᾶς, ἐκκλησίαι.
Λ αγρονίτης, εἶδος πλακοῦντος. Κλαγρὸν ἢ λαγρὸς, κραιβάτιον. Κλαγχάνειν, κληροῦν. Κλαγωΐνης, ὄρνις ποιός. Κλαγὼν, ὁ κενεὼν τοῦ ἰχίου. Κλαγώνια, λαγοῦ κρέα Κλαγὼς, ὁ χρυσοῦς. λαγὸς ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος. λαγὼς καθυβρισθῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθυβρίζειν. Κλαγὼς, πόδες τῶν κρεῶν. διελὼν ἄγαν τὸ ζῶον ὁ λαγὼς. ἐλέχθη δὲ, ἐπεὶ ἐκωμῴδουν ἐπὶ λιελίᾳ τοὺς ῥηγίνους. καὶ ἐλέχθη ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τὰς ψυχὰς, καὶ πρὸς ἓν καρτερῶς ἀγωνιζομένων. Κλάδανον, τὸ μὴ ἀπὸ τῶν πωτώντων τῶν αὐτῶν καὶ τὸ κρέας. τὸ δὲ, ἀπὸ τῶν βοτάνης λιθῶν. Κλάδας, ἔλαφος νεβρίας. Κλασθόιαν, λαμβάνοιντο. Κλάδομαι γνώμην. τίθεμαι. Κλαδωνὴς, ἡ ἀφροδίτη, ὅτι ἐν ἀφρῷ θαλάσσης ἐτάμη, λάδωνι ἐγεννήθη. Κλάδων, ποταμὸς ἀρκαδίας.
Λ άε, ἐλλόφησιν. οἱ δὲ ἐφθέγετο, ὁ μὴ λάενεβρὸν ἀπάγχων. Κλάεσι, λίθοις. Κλάτω, σκοπεῖτε βλέπετε. Κλαυπαφίος, λιθοξόος. Κλάζειν, ὀζυβρίζειν. Κλάζεσθαι, λαμβάνειν. Κλάζεται μῦθον, ἐλάμβανε δὲ λόγον. Κλαζίνης, χαραδρίας καὶ λαρίας ἰχθῦς. Κλαζόμενος, λαμβάνοιτο. Κλαζὼν, ἀλαζών.
Λ αζύμεναι, λαμβάνουσαι. Κλαήμεναι, φθέγεσθαι.
Λ άηται, βούληται. Κλαθάσθην, λάθρα. Κλάθαροι. σκώληκες, ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύσσης ἀπὸ τῶν ἀρβήλων, ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες. Κλαθαίρω, λαθραίω. Κλαθασμὸς, νίκη λήθη. λησμοσύνη.

λάθη,

Λ ἀθῆ, ἀκηλία. Λαθεῖν, ἐκόντα πρᾶξαι, ἢ ὅλως εἰς νεῶ οὐκ ἔχειν, διὸ ἐβλίθη. Λαθήβας, γέροντας.
Λ αθηκήδια, λαυθανόμενα ποιοῦντας, λήθην τῶν ἡκόντων ἐμποιοῦντα τοῖς παισίν. Λαθηκῆδες, λυσιπόνον παυσίλυπον. Λαθήποιν, οὐτιμωρούμενον.
Λ αθινόσος, ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν. Λαθίφρων, ἄφρων ἐπιλήσμων. Λάθρα. κρυφίως ἢ ἑκὰς σύχως. Λάθρα. αἱ δίκαι ἢ λεῖοι. Λαθρανάζων, χαλινατῶν σικελοί. Λαθρέως, ἀγνώστως.
Λ αθρὸς, λάθριος κρυφὸς μυχός. Λαθροῶ, βλάπτειν. Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. Λαθὼν, ἀγνώστως πράξας τί. Λαὶ, ἐδὴ τῆς αἰσχυρηγίας.
Λ αιὰ, ἀρίστερά. Λαιαὶ, ἐκκλησίαι, κτῆσιν, δωρεὰς εἰς λαΐαν ὑδὴ τῆς λείας. Λαιαίαι, λεπύναι.
Λ αίβας, ἀκατάδας κρῆτες. Λαίβα. ἀκάτης, τεῖχος. πέλτη. Λαῖγμα, πόλεως φαλαίας κόσμος.
Λ αἴγιες, λίθοι, ὧν ὕδατος λελιασμένοι. οἷοι φράζγες, ἄλλοι, χάλικες μικροὶ λίθοι. Λαίγματα, πέμματα, οἱ δὲ σπέρματα, ἰδρὰ ἀπαίργματα.
Λ αίγυος, λάσαυρος. Λαιδίον, ἀριστερὸν δύωνυμον.
Λ αῖδος, λίθος τειβώνιον. Λαισβή ἀριστερά. θρασεῖα. Λαισβὸς, λαμυρός. ἀναιδὴς. λεῖνος. θρασὺς ταχὺς ἀριστερός. Λαίειν, φθέγγεσθαι. Λαίεῖ, καταλύεται ἀφ' τοῦ λαός. Λαίεται, καὶ καταλύσεται. Λαιή. ἀριστερά. Λαιθάρτω, πολὶ λαθραίῳ. Λαιθαργοὶ, κωφὸς κρύφα δάκνοντες.
Λ αιθαρύζειν, λαμυρῶσαι διαπράξασθαι. Λαιλάξαι, πὼ γλῶσαν ὄζελεῖν Λαιλάπετος, ὅταν σωνεφὴς καὶ ἀνεμώδης ὁ ἀὴρ ἦ. Λαίλαψ, ὁ τύραννος ὧν λυσῶν. Λαίλαψ, καταιγὶς ἀπ' ἐμοῦ συσροφὴ μετὰ ὑετοῦ. Λαιμὰ, λάμυρα. Λαίμεται, εἰς βρῶσιν ὥρμηται. Λαιμάζουσιν, ἐσθίουσιν ἀμέτρως.
Λ αιμαλαιὸν, ῥυσόν. Λαιμαῖ, ἐσθίειν ἀμέτρως.
Λ αιμάζειν, ὁμοίως. Λαίμαργος, φάγος, ἄσωλητος, ὑδὲ ὁ φαγεῖν μανιώδης. Λαιμὸς, ὁ φάρυγξ, ὁ βράχηλος, ὁ λαάρυγξ ὁ βρόγχος. Λαΐνον, λίθινον. πελαργὸν, ἢ πύργος λίθινος. Λαινόχειρ, σκληρόχειρ. Λαῖνος, καὶ ἡ στασώρος γῆ καὶ ἀριστερός.
Λ αιὸς, ἀριστερὸς καὶ λαός. Λαῖπος, κίναιδος, λάσαυρος. Λαιπύρον, ἀναπεπλασμένον ἰχυρόν.
Λ αισανοφόρος, ὁ σωλοφόρος. Λαισὰς, ἡ παχεῖα ὄζωμίς. Λαίσια, μάλη. Λαισήϊα, θυρεοῦ γένος.
Λ αισήϊα, ἐπεὶ δασέα ὄδι τῷ βύρσαις αἰγείαις ὑδὲ βυβλῆσθαι. πρόσωπα ἢ πάνυ κοῦφα, ὡς μὴ τῇ λαιᾷ χειρὶ διώκεσθαι βασάζεσθαι. ὅπλα λάσια, ὅπερ ὄδι δασέα αἰγείαις βύρσαις πεδιβεβλημένα ἔτι τοὺς ζίφας ἐχούσαις. Λαίσιτος, κίναιδος πόρνη.
Λ αισκάπραν, λαμυράν. Λαίσσαις, βούπαις. λαμπρὸς καὶ λοι. Λαισσολίσαι, ὄνομα κύριον οἷοι δὲ ἦν ἀλκμαίωνα ὠνήσασθαι λέγεσθαι. οἱ δὲ ἦν ὀρεπανώδης πόδας ἔχοντα. Λαίσασθαι, κτήσασθαι.
Λ αῖσυρον, ξυσῆρα. πῦον. Λαισυγόνες, οἱ νῦν λεοντῖνοι. Λαισυγονία, ἡ τῶν λαισυγόνων πόλις.
Λ αἴσιον, τὸ ἀρχεῖον. Λαῖτων, τῶν δημοσίων τόπων.
Λ αῖτα, πέλτη. Λαῖτμα, πόρραμα, γέφυρα, οἱ μὲν, ὄρμημα, οἱ δὲ τὸ κῦτος. ἄλλοι τὸ διάσημα τῆ πελάγους. ἀφ' οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. καὶ τὸ κῦμα. Λαιτμᾶ θημα. σφοδρὸν ὄρμημα ἀπὸ τοῦ θοῦ. Λαῖος, ἀκίνδυνος καὶ ὄνομα κύριον. Λαῖφα, ἀσπὶς. Λαιφαὶ, αἰολίδες θρασεῖς συγγαὶ τολμηραί. Λαίφια, ῥάκκη. Λαιφάσσονες, φιλαφοῦντες. Λαίφεσιν, ἁρμοῖοις. Λαῖφος, τὸ ἱστίον ἢ ἱμάτιον τὸ ἀῤῥενον.
Λ αιφὺς, θαπανωσιδόρος.
Λ αιψηρὸν, ταχύ.
Λ αιψηρὰ, ταχέως ἢ ταχέα. Λαιψηρῶς, ταχέως. ταχὺ τὸ λαιψηρόν. Λακάζει, λέλακε βοᾷ ἀπὸ τοῦ λακεῖν. Λάκαινα, κυλίκων τί εἶδος. Λακαρτὴ, λακαρὶ. δένδρον τί. Λάκασε, φωράκτας. Λακατήσας, πατήσας. Λάκε, ἰδίωμα ἢ χυ ἐβλάθη. σωσετείβη ἤχησεν.
Λ ακεδαίμα, ὕδωρ ἁλμυρὸν ἁλσὶ πεποιημένον, ὃ πίνουσιν οἱ τῶν μακεδόνων ἀρχοῦντες. Λακεδαίμων, ἡ ἀσπάρτη. καὶ ποτὲ μὲν ἡ πελοπόννησος ἡ χώρα πᾶσα. ποτὲ δὲ, πόλις ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ. Λακεῖν, φθέγγεσθαι. Λακερὸν, εὐκαιρον. Λακέρυζα, κράκτεια. λοίδορος φλύαρος. μεγάλα κράζουσα κορώνη, ἢ λάλος. Λακερίζεσθαι, τὰ αὐτά. Λακερωτὸν, σωσεταλμένον. Λάκκη, ῥάκκη, κρῆτες. Λακκιδῆξαι, διαῤῥῆξαι. Λακκιθμὸν, ὃν οἱ ἀπικοὶ γλωσσοκόμον καλοῦσιν. Λακκῆσαι, πατάξαι. Λακκάσθαι, δῆμος τῆς ἀπικῆς, ῥαφανίδας φθόρων ὧν ἐπιβοῶνται καὶ τὰ τῶν μοιχῶν.
Λ ακίσαι, βάλλει. Λακίδες, ἀσταδόνες ἀσπράγματα ἱματίων. Λακισμάμονος, φοφοσῶτος ἠχοῦντος.
Λ ακίδες, τὰ λεπτὰ τῶν ἀρμῶν σχίσματα. Λακισδοφορῶν, οὐχ ὑγιής. Λακίζῃ, ζωπυρεῖ, ἐγγυᾷ ῥήγασι.
Λ ακιναρίδιον, ῥωμαῖοι ὑπόδημα. Λακὶς, ῥαχὰς, ἐμβολὴ ῥαχῆ. γράμμα. σχίσμα. Λάκισμα, τὰ αὐτά. Λακιαθλῶαι, ῥαγῆναι. Λακὶς χθονὸς, χάσματος γῆς. Λακκοσπόδα τὸ σπελεστὸ φησιν διαχαλαδέντος ὀχέου, ᾗ τὸ διδύμων κρεμαθέντ, καλεῖσθαι λακκοσπόδα, τοὺς δὲ διαπανῆς καθειμένου ἔχοντας αὐτὸ, λακκοχέαδ βυφρόνιος ἐπεὶ ὀχέα λέγεται ἡ ἀγεῖον ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβλιωται, ἀπὸ μέρους δ' μέρεον, οὐκ δὲ φασὶ γαρ τὸ ὀχέου πάντοθεν καθειμένου, λακκοχέασ προσαγορεύεσθαι τοὺς διούδους. Λακκοσκάπρδον. λακκόπρωκτον.
Λ ακκόωλους, ὁ καλλιὰς ὧν τῶν κωμικῶν δῆ ἡ πδυτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ.
Λ ακκέμεναι, φαγέσθαι. Λακηθεῖν, πυθέσθαι. Λακήθιον, πυθόν. Λάκηθοι, ἀρχή τις σθαδὶ κλέπται κεῖνονται. Λάκηθος, ἦχος φόφος. Λακπατῆσαι, λακτίσαι καταπατῆσαι ἀπαρέσθαι. Λακρατίδης. ἀριστοφάνης φησὶ παλαιὸν λακρατίδην τὰ ψυχρὰ βουλόμενος σημῆναι. ψυχροὶ γαρ οἱ γέροντες. Λακτὶς καὶ λάκτις, κώπη τορώνη. Λακτίδες, αἱ τῆς σμικρὸς ἱέρδαι ἀφ' ἵππου. Λάκτισμα, λάκτισμα. Λάκυρος, σεμφυλίας οἶνος. Λάκων, εἶδος παρὰ τακτικοῖς, ἢ ὁ σπαρτιάτης αὖτικρυς τῶν ἀθηνῶν.
Λ ακωνικὸς χιτὼν. λεπτὴ ἐσθὴς. Λακωνίζειν, παιλίοις χῶσθαι. Λακωνικοὶ, ὧν δήματα ἃ ἡκιλεῖται ἀμυκλάδες. Λακωνικὸν τρόπον, τὸ πδραίνειν καὶ παιδεραστεῖν, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς ξέ-

νοις ἤκισα γὰρ φυλάττουσι λάκωνες τὰς γυναῖκας,
Λ ακωνικὸς, στερρὸς. αὐθρεῖος. Λαλαγεῖ, χωροὶ βάτραχοι, ὧδὲ τὰς λίμνας, οὓς οἵοι κεμβρόους, οἱ δὲ ὀρνέου εἶδος φασί. Λαλαγεῦσαι, λαλῆσαι, ἀθρόαι οὖσαι. Λαλαγὴ καὶ λαλαγῆς, κρυμὸς κραυγή.
Λ αλαγήτης, ματαιολόγος. Λαλάζε, βόα.
Λ αλάκωνις, ψιφώδης κόνις. Λαλαμὶς, λαίλαψ αὐτὶ τοῦ λαλαμὶς, λαιμάλμησις, γράφουσιν.
Λ αλάξαι, πρὸ γλῶσαν ὀξελεῖν. Λαλάξαντες, βοήσαντες. Λαλεῖν, λέγειν βλέπειν λαμβάνειν.
Λ άλιθρον, λάλον. Λαλίστατον, καταλογον σοφόν.
Λ αλίστερον, ἀδολεχότερον. Λάλλαι, λάλλαι λέγουσι τὰς παραθαλασσίους, καὶ παραποταμίους ψήφους. Λάλος, φλύαρος. Λάμμενον, λαλοῦντα. Λαλωῖᾷ, πάσαι πατεῖ. Λαλῶν, φθέγγόμενος. Λαμὰς, μῦς. Λάμαχος, ἄμαχος ἀκαταγώνιστος. Λάμια, ἀριστοφάνης φησὶν ἐν τῇ ἐκθύσης ἢ τῇ ἀγοραίνοὺς λαμιῴδους γυναικὰς ἐνδιατεινούσης, τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ πορδουμούσας γυναῖκα.
Λ άμια, θηλεῖον καὶ γυνή τις ἀρχαία οὕτω καλουμένη λίβυσσα. Λάμβαι, τὰ χάσματα, ἢ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰχθῦς. Λάμιον, φρύονα ἢ ὁ λάμιος πέλεκυς, ὡς τισὶ ἀθήνησιν ὃν ἐκωμῴδηκε. λέγεται δὲ καὶ γυναῖθεός, τις ὀξὲ ἐπιθέτου λάμιος. Λάμος, ἡ χώρα τῶν λαισρυγόνων, ἢ ἐπιχώριός τις ἥρως, ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὠνομάσθη. Λαμόπους ὁ ἐπιτηλέσας.
Λ αμπάδες, ὀφθαλμοὶ τινὲς ἀστέρες. Λαμπάδιον, πρὸ λεπτὴν κηρίαν σὺν ἐπιδιδοῦσιν. Λαμπὰς, λαμπάδος, ἀτῶν, καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος.
Λ αμπετὶν, ἡλίου κόρη. Λαμπετόων τι, λάμποντι.
Λ άμπη, φρὺν παχὺν ἀφρὸν ἢ ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν. Λαμπησῶν, λαμπυρὶς ἀπὸ νὴρ.
Λ αμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. οἵοι, ἀπήνη, ἢ ἅρμα ἁμάξης πολυφανοῦς βασιλικῆς, ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν ὃ ἐστιν ἅρμα σκηπτρόν. Λαμπιάσ, ὁ ἥλιος, λαμπυὸς. φῶς. Λάμπουρις, ἀλώπηξ.
Λ αμπρὰ, καθ' ὑπόρθην, καὶ λαμπρὰ ὑπένορθεν, δῆμοι λαμπροὶ ἀθήνησιν, οἱ μὴ παράλιοι, οἱ δὲ καθ' ὑπόρθην. Λαμπρέμων, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων.
Λ αμπρὸν, φαιδρὸν τὴν λαωγόν. Λαμπρώεται, φαιδρώεται. Λαμπὴρ, φέγγος, φῶς. λαμπάς. ἐχαρὰ ἐφ' ἧς ἑκαστον σὺν μέσῳ τῶν ἴκων, εἰς ὃ φωτίζειν αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα καὶ σχιδία. ἀπτικοὶ δὲ τοὺς καλουμένους λύχνους λέγουσιν. Λαμπυρὶς, ζωύφιον ἐκ φρυγάνων γινόμενον, καὶ ἀλώπηξ. Λαμπυρὸν, βύλαλον βύρραπελον καταπτικτικόν. Λαμμιωδεῖ, ὀραπετεύει. Λαῶ, ὁρᾶ, ἢ λίθον. Λανηβὰς, δευτεραῖος οἶνος.
Λ ανίζει, λαμβάζει. βρέχει. Λανὸν, κῆρ, σοφωτάτη ψυχή. Λανὸν, λίθον. Λαξ, λάκτισμα.
Λ αξάσθαι, ἀθήνησι. λάξαι, λακτίσαι. Λάξασθαι, κληρώσασθαι. Λάξιον, λήξεων κληρώσεων.
Λ αξόοι. οἰκοδόμοι, λιθουργοί. Λαξεντίνων, λακτίσμασι τύπων. Λαξευτήριον, λιθοτόμον σιδήριον. Λαξευτηρίω, λίθω, ὀξυτάτω τέμνοντι.
Λ αξ, πολὺ, κινήσας, τῷ πλάτει τοῦ πολοῦ νύξασ' καὶ διακινήσας, οὐχ ὑβριστικῶς λακτίσας. Λαοβόου, ἀνθρωποζώφορον. Λαοδικίκω ἐσάγουσαν, πρὸς λαοδικίκω πορθυομένω. λαοδικίκην δὲ, οἱ νεώτεροι, ἡλέκτραν λέγουσιν. Λαοὶ, ὄχλοι δῆμοι, δύναντας ἢ ἅπαξ ἐρῆσθαι ἀνθρωποι ὀξὺ δὲ εἶναι λάλιοι. ὅθεν καὶ μύροπες ἀπὸ τοῦ μεμυρισμένην ἔχειν πρὸ ὅπα ὄζει φωνή. Λαομεδοντιάδης, παίζων μικῶς ὁ πρίαμος. ὡς γὰρ παῖς λαομέδοντος. Λαόπαις, βούπαις. Λαοργὸς, αὐάσιος σικελός. Λαοσσόος, τοὺς λαοὺς σώζουσα ἢ σοοῦσα τουτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον, ὅ ὄζειν ἐπίθετον ἀθηνᾶς. Λαοπίζειν ἢ λαπίζειν, τοὺς λαοὺς εἰς ὁπλὴν ἄγειν καὶ ἐπισροφὴν ὀξὺ τῆς ἀλαζωνίας. Λαφόνον, αὐοράκινον. Λαοφόρον, δημοσίαν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ὡς πορ ὀδεύουσι λεωφόρον. Λεπάγματα ἤγουν λαγαρά. Λαπαγμῶν, ἐκ κενώσεων.
Λ απάξειν, ἐκ κενοῶ, ἀφοῦ καὶ τὸ ὄρυγμα. Λάπαθον, ὄρυγμα καὶ βοτάνη. Λαπάξαι, κενῶσαι.
Λ απάθαι, ἀφανίσαι ἀπαλλάξαι. Λαπάραι. τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τῶν σιλλούων, διοκλῆς δὲ πλὴν ἐκ κεκενωμένην κοιλίαν. Λαπάρασ κατωφορῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Λαπάρασ, λαγόνασ κὴ λαπάρην ὡσαύτως, ἢ κοιλίασ ἐκκεκενωμένασ.
Λ απαρὸς, ἰσχνὸς ὑπισχνούμενος. Λαπάσσειν, λαπάγειν, κενοῦν. Λαπάττων, μαλάττων λαγαρὸν ποιοῦω. Λαπδρόσαι, λαμπίσας δίδυμος ζῶὺς διοσκόρους ἀπὸ λαπδρόσης πόλεως. Λαμπετόωντι, λάμποντι. Λαπάθιον, ἡ λέξις ἀπὸ λαπάθου φύλλου, ἢν ἡλίθιον. Λαπῆναι, λαπαθῆναι.
Λ απίζει, σταυροῦται. Λαοπίζει. οἱ γὰρ λάπιθαι ἔθνος θεσσαλίασ ἀπὸ λαπίθου τοῦ ἄρεως παιδός.
Λ απίθιον, ὄρυγμα ἢ κενωτικόν. καὶ λάχανον ἄγριον ἐσθόδιμον. Λαπιπλῶ, καυχιπλῶ καὶ ἄλλα.
Λ απισὴς ψεύσης φλύαρος τερφερὸς μὴ ἔχων φρονήσεως ἐπὶ τοῦ προπετοῦς. Λαπίσσια. ἐρεμβομένη μετεωριζομένη θέλουσα βυθισθῆναι. Λάπος, θῆς δοῦλος. Λαπῆς, λαπῆν ἔλεγον, τὸ παχὺ ἀφρὸν. ὃν ἐπιπολάζονται τῷ οἴνῳ πηλώδη, ἄλλοι βόρβορον ὕλην, ἄλλοι ἐν ὕδατι τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ ἐν ὕδατι τὸ χάλκινος ὑμενώδη πελόν.
Λ άπασ, ζῶὺς ῥοφοῦντας. Λάπτει, ἀναλαμβάνει. πίνει. Λάπτοντες, πίνοντες, τῇ γλώσσῃ. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τοιούτων οὕτω πινόντων μᾶλλον ἢ φοβᾶ. Λεπτὴρ, σφοδρῶς πίνων.
Λ αμπώμενος, ἢ λάπτων, ἀναλίσκων, ἀπὸ τοῦ λάπτειν.
Λ άγανον, ὁδὸς ὁρισμός. Λαράς, λαφάβες τοὺς κυρίτας ῥωμαῖοι οὕτως. Λαρίασα, πόλις συρίασ κοίλης, καὶ θεσσαλίασ. Λαρίεθος, φλοιῶνος, στεφάσιον. Λαριναῖον, κύρτον οἱ ἁλιεῖς ἢν ἐκλεκέας ἢ μέγαν. Λαρυθτὴς, ἁλιβύς. Λαεινοὶ, βόες βύζαφεῖς. Λαεινύεαθ, σιτεῖαθ. Λάρινος, ἰχθὺς ῥωμαϊκός. Λαρκαύη, ἡθεσσαλία. Λαρκὴν πολέμαφορ μῶ ὅμοιον, ὃν ᾧ αὐθρακας φέρουσιν ὅτε δὲ κὴ ἰχάδας.
Λ αρκὴς, αὐθράκων φορμός. Λάρναξ, κιβωτὸς, σωρὸς καμπτήρ. Λαρὸν, ἡδὺ προσηνὲς γλυκὺ ἀπολαυστικὸν καλόν. ἀπαίνιον ἄπλυτον λαβρόν.

Λ ἀρός, ὄρνις καὶ ἰχθῦς ποιος. Λαρυγγίζων, λάρυγγα θεραπεύων. Λαρυγγὸς, ματαιολόγος.
Λ ἀρυδοὶ, τύλοι οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ. Λαρύζει, βοᾶ, ἀπὸ τοῦ λαρύγγος. Λάρυμνα, πόλις βοιωτοίας.
Λ αρωντίδων, ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἔλεγον ὡς ἐπωδῶν.
Λ ᾶς, λαᾶς λίθος. Λάσα, τράπεζα πληρεστάτη.
Λ άσαγγες, οἱ περὶ τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι.
Λ άσαν, τὴν λαρίσσαν. Λάσανα, χυτρόποδες, καὶ τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν ἀπὸ τῆς δασύτητος. διὰ τοῦτο καὶ τὰ βάραθρα τοὺς ἀφοδευτηρίους δίφρους. Λασάσθω, χλευαζέτω. Λάσθας, συμφοράς. Λάσθω, παίζειν ὀλιγωρεῖν. λοιδορεῖν. Λασθαίνειν, κακολογεῖν. Λάσθη, χλεύη. λήθη. ὀλιγωρία αἰσχρολογία αἰσχύνη. Λάσθον, αἰσχρόν. Λάσθω, χλευαζέτω. Λάσθων, κακολογῶν. Λάσια, δασέα.
Λ ασῖνος, ἄφρων ἐπιλήσμων. Λάσιοι, πολύτριχοι δασεῖς. Λασιόμαλον, μῆλον τὸ ἔχον χνοῦν. Λασίοισι, δασέσι. στήθεσι. λασίοις. ἐκδέχονταί τινες ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἐπιφανείας ἀνδρώδεσιν ἄλλοι πυκνοῖς καὶ συνετοῖς. Λασιδεὺς, θρασὺς ἄπληστος. Λασιοκώφους, τοὺς κωφούς. Λάσιον κῆρ, ἡ πυκνὴ καὶ σώφρων καὶ λίαν θεία ψυχὴ καὶ συνετή. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἥ τις ἐστὶν ἐν τῷ στέρνῳ. ὅπερ ὡς ἐπιτοπλεῖστον δασύ ἐστιν καὶ ἰσχυρόψυχον. Λάσιον ὕφος, τὸ δασύ. Λάσιος, δασὺς τὸ στῆθος ἢ συνετὸς δασύμαλλος πολύτριχος. Λασιουργίας, ἱστουργίας δημιουργίας. Λασίσματα, ὡς σοφιστοῦ τοῦ λάσου καὶ πολυπλόκου. Λασιτὸς, κίναιδος, ἢ λεσιτὸς πόρνη. Λασιχνεύουσα, πλανωμένη σικελοί.
Λ ασίων, πόλις ἢ χωρίον οἱ δὲ δρυλασίωνας. Λασκάζει, φλυαρεῖ θωπεύει ῥηγνύοι. Λάσκειν, λέγειν φθέγγεσθαι. Λάσκεις, λέγεις. Λάσκουσι, κύνες ὑλακτοῦσιν. Λασκαρεῖ, διαφεύγει. Λασταγεῖ, ψοφεῖ. Λάσται, πόρναι. Λαστάρνη, μάστιγξ.
Λ άσταρνοι, οἱ πῖ τὸν ὀρρὸν δασεῖς καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες.
Λ αστρυγυλίας, λίθος τετριμμένος. Λάστος, ὁ ἀκράγας τὸ παλαιὸν καὶ ἡ μῆλος. Λάσων, λίθων.
Λ αταγὴ, κροτάλῳ ᾧ ἀπηρρίπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι. Λαταγεῖ, ψοφεῖ τύπτει.
Λ άταξ, ψόφος κότταβος ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος.
Λ άταξ, τὸ πλεκτὸν, αὕτη εἰσεφέρετο ἐπὶ τοῖς ἐρωμένοις. ἔβαλον δὲ αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν, οἱ δὲ εἰς κοτάβιον. ὃ κόταβον ἔλεγον. οἱ δὲ εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἔντισιν ἀγγείοις λουτῆρσιν ἐοικόσιν. Λατῖνοι, ῥωμαῖοι. Λατμενεία, δουλεία. Λάτμος, πόλις καὶ ἥρως καὶ ποταμὸς καὶ ἴχνη. Λάτομος, λιθοξόος. Λατράζειν, βαρβαρίζειν. Λατραβιάζειν, ἐσπουδασμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν. Λατραβὸς, λαμυρός. Λατραβῶν, ἀλαζωνευόμενος. Λατραπία, λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως. Λάτραψ, ὑετός. Λατρεία, δουλεία.
Λ ατρεύει, ἐλεύθερος ὢν, δουλεύει. Λατρευτὸν, δουλικόν. Λατρεύω, σεύω. δουλεύω. Λάτριες, δοῦλοι.
Λ άτρον, μίσθιον. Λάτρις, μισθουργός. λεπτουργός. ἢ μίσθιος ἐργάτης θεραπαίνη παιδίσκη ὑπηρετοῦσα ἡ δούλη. Λατταμῦρα, *πολυρήνιοι. Λαταία παραξιφὶς καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα. Λατύπη, λίθου τὸ ἀποπελέκκημα. Λατύσσει, πτερύσσεται. νήχεται. ταράσσει. τινάσσει τύπτει. λακτίζει.
Λ αυκανία, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος, λαιμὸς φάρυγξ. Λαυκανίης, ὁμοίως. Λαύκη, φοβερά. Λαῦξις, κλῆρος μερίς. Λαύξει, κρατεῖ δαίννυται εὐφραίνει. Λαυξία, δαρήσει κρῆτες.
Λ αύρα, ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς εἰσέρχεται ἡ φλὸξ, οἱ δὲ, τόπους πρὸς ὑποχώρησιν ἀνειμένους. οἱ δὲ ἄμφοδα, οἱ δὲ στενωποὺς καὶ δίοδοι. Λαύρη, δημόσιος, στενωποὶ καὶ ἄμφοδον ῥύμη ὁδὸς δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. Λαύρεια, τὰ ἀθήνησι χρυσᾶ μέταλλα λεγόμενα. Λαύρην, ὁδὸν, τὴν ῥύμην. Λαύρη, ῥύμη στενή. Λαῦρον, τὴν δάφνην, ἢ μέταλλον ἀργύρου παρὰ ἀθηναίοις. Λαυροστάνται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες ἔντισι στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι.
Λ αῦσαι, παριππεῦσαι τοῖς δεσπόταις. Λαυστὴρ, μοχθηρός. ὅμοιον δὲ τῇ δυνάμει τὸ ὄνομα, ἢ οἴκου λαύρα. Λαύστρανον, τινὲς λύκον, τινὲς φρέατος ἅρπαγα. Λαυχάνη, γλῶσσα. Λαυφθάσσει, λαύρως ἐσθίει. Λαυφθάζει, σπεύδει. Λαφθία, ἡ ἀσπὶς, ὅπλον. Λάφνη, δάφνη ποργαῖοι. Λάφωνοι, λίαν ἄφωνοι. Λαφὸς, ὁ ἀριστερᾶ χειρὶ χρώμενος. Λαφριάδα, φρατρία ἐνδελφοῖς. Λαφύειν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀσχημονεῖν. Λαφύξαι, καταπιεῖν ἀναλῶσαι. Λαφύξας, διαπαράξας ἀφειδῶς θοινησάμενος. Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκύλα.
Λ αφυροπωλεῖ, αἰχμαλωτίζει. Λαφύρων, αἰχμαλωσιῶν. Λαφύσσει, μετὰ σκιλμοῦ ἐσθίει παράσσει. λάπτει. καταπίνει. σπεύδει. μετὰ θυμοῦ ἐσθίει.
Λ αφύστιον, ὄρος τῆς βοιωτίας, καὶ λαφύστιος ὁ ἐντεῦθεν.
Λ αχαίνειν, ὀρύσσειν. σκάπτειν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχανον τὸ μεγάλως χαῖνον. Λάχανα, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον ἐν ᾧ καθέζονται. Λάχεια, εὔσκαφος καὶ εὔγειος παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι, ὅ ἐστι σκάπτεσθαι πυκνῶς. Λαχεῖν δίκην. γράψασθαι δικάσασθαι.
Λ άχη, λῆξις ἀποκλήρωσις. Λαχήνας, σκάψας.
Λ αχμία, ἐν ὕλῃ οὖσα. Λαχμῶν ἱππείων λακτισμῶν.
Λ αχμὸν κούρης. βάρος λακτισμός. Λαχμῷ, στεινόμενος τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.
Λ άχνη, δασεῖα θρὶξ ἢ χαίτη. κώμη ὕλη. δασύτης. παρὰ τὸ λάσιον, δηλοῦται δὲ καὶ οὕτως, καὶ ἡ κροκὶς ἡ ἐποῦσα τοῖς ἱματίοις τρίχωσις ἢ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης.
Λ αχνήεντα, τετριχωμένα. δασέα. ἢ τριχώδη. ἢ ὄροφον τὸν κάλαμον ᾧ ἐστέγαζον τοὺς οἴκους ὃς ἔχει τινὰ δασύτητα, ὄροφος τὸ κάλαμος. ἀπὸ δὲ τοῦ καλάμου, καὶ τὸ ἐρέφειν τὸ στεγάζειν εἴρηται. Λαχνοῦτο, τριχοῦται δασύνεται. Λαχόντα. τυχόντα. κληρωσάμενον.
Λ άχος, μέρος. κλῆρος ἐκκλήρου. Λαχὼν, ὁ κληρωσάμενος.
Λ άψα, γογγυλίς. ποργαῖοι. Λάψαι, πιεῖν τῇ (νος. γλώσσῃ. Λαψάνη, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη.
Λ αψαρῶν, τῇ χειρὶ ποτίζων ἢ ἁπτόμενος. Λάψων ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν ἀναφέρων τὸ ὕδωρ μετά τινος ἤχου. Λάψοι, πίοι τῇ γλώττῃ. Λάψον

ται γλώσσης. τῷ ἄκρῳ τῆς γλώσσης πίονται.

Α ἀωμλω, λάθωμεν. Ϲλάων, οἱ μὴ βλέπων, ἀφ' οὗ καὶ λαὸς ὁ βλέπων, οἱ δὲ λάπτων τῇ γλώττῃ, οἱ ἢ ἀφθλαωστικῶς, ἔχων ἐθίων, ἀλαὸς γὰρ ὁ μὴ βλέπων.

Α αιὰ, ἀριστερά.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εάσα, ἡ ἀφοχὴ τῶν πιφῶν. Ϲλέαινα, ὠδὴ τυροκνήστιδος, ἆθμα σωρουσίας ἀκόλαστον.

Λ λεαίνεται, λφοῦται ἀβαλείφεται.

Α εαυτικῶς, λειῶσαι δωμάμενος. Ϲλεανῶ, λεπτῶ.

Λ εὰς, τὰς ἀπὸ τῶν ἰστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας.

Λ έβα, θλις ϹΔοῦ θρακῶν. Ϲλεβάλφα, πόλις βοιωτίας ὕθα καὶ μαντεῖον διὸς ὃ ἱδρὸν κατεσκεύαστο.

Λ εβήλων, τόπος τῶν λυδιτῶν ὕθα ἐθυσίαζον.

Λ εβηεὶς, ὁ τῆ ὄφεως γῆρας ὁ ἀποδύεται. πινὲς δὲ αὖ θρακὲς λέβηεν γλυκάδαι πῶλον, οἱ δὲ, ϑ λέπος τῆ κυάμου. Ϲλήβης χαλκεῖος ποδονιπτὴρ. ῥίπους.

Λ έβια, τὰ λεπίδας ἔχοντα τὰ ῥύγχη. καὶ ἰχθῦς λιμναίοι. Ϲλεβίνθιοι, βρέβινθοι. Ϲλέγειν ἐπεῖν, οἰκοδομεῖν, ἀριθμεῖν καὶ ὀνομάζειν ἀττικοί. Ϲλέγεσθαι, σωάγειν ἀθροίζειν ἐκλέγεσθαι. Ϲλεβίλων, τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ ἡκατὸ πὼ λιβαδησίαν ἀραβίαν μωαβίτην. Ϲλεγεὼν φαλαγγος στρατεύματος ἢ τάγμα θος ἐξ χιλιάδων ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἓξ. Ϲλέγμα, τὸ ἐπεῖν. Ϲλέγνα τὸ ἔκαθον. Ϲλέγνη, τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφῇ. διόπερ ἰῶ παχὺ ὠδὲ πὼ ὠαν ἐκ ῥάμματος. Ϲλέγνος, ἀνασορος ὅτος ὁ μὴ ἀσορός. Ϲλεγώδεις, ποικίλας. Ϲλεγῶσαι, ποικίλλαι. Ϲλὲγξ, φωνὴν ἀπετέλεσεν.

Λ ετοίμεθα, εἰ γὰρ νῶι ὠδὲι νηυσὶ λεγοίμεθα, οἷον, εἴ τις τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι, συλλέγοι. Ϲλέγοντες, ἢ ἐκ λέγοντες, ἢ σωάγοντες, ἢ σωαθροίζοντες.

Λ έγοντο, σωήγοντο καὶ τὰ ὅμοια. Ϲλεδὸν, ἡ ἀβοχὴ τῶν πτερνῶν. Ϲλεσθεῖται, φρονήσῃ θέλῃ βούλεται. Ϲλέη, ὁμοίως. Ϲλειλασία, αἰχμαλωσία. μάχη. λησεία, ἁρπαγὴ, ἀδηλία. Ϲλειλατῶν, πορθῶν σφόδρα. Ϲλεία, ἡ ἀφὸ τῆ πολέμου κτῆσις λάφυρα. Ϲλειάδες, οἱ λφμῶνες καὶ ἡφαιστοι τόποι.

Α είαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν. Ϲλφανῶ λείαν ἢ ὁμαλῶ ποιήσω. Ϲλείασ', ὁμαλὰς θυσίασ'.

Λ είβηθρον, ῥεῖθρον ὀχετὸν κρουνὸν καὶ τόπος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ ἦν ἑλικῶνα. Ϲλφῆνος, ὁ διόνυσος.

Λ είβω, κατένδειν, διὶ λείβω αἴθοπα οἶνον καὶ θακρύειν, ὅθεν τοῖς θακρύοις ῥέω θέκρυα. Ϲλείβων, καὶ σάζων. Ϲλείβω, κατένδω, σάζω. Ϲλείη, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη, ἡ προσηνὴς καὶ ἡμερὴ, ἢ πολέμου ὠφέλφα. Ϲλειλατεῖν, προνομεύειν βιάζεσθαι. Ϲλείκεικα, σειραὶ χοινίκων στέλεγματα. Ϲλείλιων δὲ χορὸν, ἵν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν.

Λ εῖκνα, ἡμνᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθεσαν οὕτως δὲ ἔλεγον τοὺς πυρίνους καρποὺς. Ϲλείκνοισι, προσδέπεσθαι λεῖκνα, ἰσάντες προσάγεσθαι, ἅ ἐστι ἡμνᾶ ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθεσθ, ἅπερ εἰσὶ καρποὶ πύρινοι.

Λ ιλαιομεύω, προθυμουμένως ἐπιθυμοῦσαν.

Λ ειμάδες, νοτεροὶ καὶ πιώδεις τόποι. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὅμοιον ᾗ χλίᾳ ὃ ἡμελοῦσι λέμα. Ϲλέμακος, λειμῶνος. Ϲλέμαξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμὼν, ἢ χωρίον ἐπὶ πεδίον. Ϲλειμονοδὴς, αὐθηρὸς τόπος ἢ λειμῶν.

Α ειμὼν, αὐλὼν. θάλασσα, ἢ αὐθηρὸς τόπος. Ϲλφμωνίασ', ἀρκτος, νύμφαι ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν θῖς λειμῶσιν. Ϲλείνα θρία κύπριοι. Ϲλειξοῦρα, τὸ διῶρον ἐκ τῆ λείχω. Ϲλφόβαθος, ἰχθῦς τις τῶν λυκοσάρκων. Ϲλειοκόνιβος, ἡ τελείωσις, κόνις διαλελυμένη.

Λ ειὼς γὰρ, τελείως. Ϲλεῖον, ὀσῖνος, ἢ ὁμαλόν.

Λ φόμβρος, ταχυδιαύοιος. Ϲλείουρος, αἴλουρος.

Λ είους, ὁμαλούς. Ϲλειούσματα ἢ λειούσματα εἴδος ἡκαταφράκτου γάλατα. Ϲλιπαρῶ, παρακαλῶ.

Λ έπετο, ἔθλα ἀπετυγχάνεθ. Ϲλέπεφορῆναι, ἔλιπεφορεῖν. Ϲλειπογώμων, ὁ μηκέτι βόλον ἔχων, ὁ δὲ τέλειος καὶ γεωμακὼς μὴ ἔχων γωνεύσματα τῆς ἡλικίας. Ϲλείποιτο, καταλείποι. Ϲλφπομοιρία. δένδρον ἐν τῆ ἰωρακίου καταιρὸς, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φόρον βλαστούς. Ϲλειψτακτήσας, φθύτων ἢ φυτῶν.

Λ φτὸν, τὸ ἐλλφπὲς ὄν. Ϲλείρια, αἴθη κεῖνα.

Λ φειόσθα, ἀπαλὰ, λείριον, γὰρ τὸ αἴθος. διὰ τὴν λειότητα διαφέρει διὰ τῆ ε καὶ τῆ ι γραπτέον, ἢ ποικίλων, βύχροων, τὸ δ' λῖρος, ὅ δηλοῖ τὸ ἐν αἰδοῖ διὰ τῆ ι καλλίμαχος. λῖρος ἐτὼ τίδες, *ὅταν δὲ ἐπέθηκα φόβον, τῶδε τὸ λίαν ἀμέτρως γὰρ ὀλβύονται οὗτοι. τὸ δὲ χρόα λειριόωντα, καὶ ὁ παλφειόεσσαν, πὼ προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν. Ϲλειρὸς, ὁ ἰχνὸς καὶ ὠχρός. καὶ λειόεσσ' λέγουσι κεῖσσ', τὰς κατισχνομένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας, ἢ ἦν μικρὸν λάτων.

Λ ιται, ἱκεσίαι, ἢ σωτέκνειν. Ϲλείτειραι, ἱδρῶσαι.

Λ φῖνος, πέμματος εἶδος. Ϲλειφὴν, βλάσφημον.

Λ είτορθ', ἱδρεῖαι. Ϲλειτουργεῖν, μοχθεῖν δουλεύειν.

Λ ειτουργικὸς, ἱδρατικός. Ϲλφτουργὸς, ὑπηρέτης.

Λ ειφαιμήσας, ἐπιλείψασ' τῷ ἅματι. Ϲλείφηλα, λείψανα. Ϲλειχανὸς, φθόγγος, τῆς κιθαρᾴδ' ἀφὸ τῆ φθόγγου. Ϲλφχῆνθ', τῆς σαρκὸς ἡάκωσις, καὶ ὠδὲ τῶν πτῶν φυκιῶν τινὰ καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά.

Λ ῆψαν, κατέλιπον. Ϲλείψανα, πόλεως θύματα.

Λ ειψανοσία λεῖψις αὐθρῶν. Ϲλειψύσριον, χωρίον τί ὠδὲ πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν ἀλκμαίων.

Λ φοκόρης, ὁ τελείως ἐκ κακωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων. Ϲλείρως, ῥαδίως. λφνῶς. σφόδρα τελείως. ηαλῶς. Ϲλειωνίδες, κεράμειαι λοπάδες καὶ σκάφαι αὐθρυπτὰ ἔφορον τοῖς νεοτόμοις. Ϲλελαυίσκη, ἡ ἐκ πεταλῶν τερεβίνθου, ἢ λευκάνη. Ϲλέκαιος, ὁ ἀποτετομμένος. Ϲλέκιθον, τὸ τῶ ὠοῦ λεπίδιον.

Λ εκὶς, παροψὶς, λέκκη χλαίνα. Ϲλέκκην, δῆμος αὐτοχθόνος φυλῆς. Ϲλεκὸς, λύκιον λυκαρίου ξυλίου, οἱ δὲ λυκαρίου. Ϲλεκροιόζοι τῶν ἐλαφίων.

Λ έκρανα ἢ ὠλέκρανα τοὺς ἀγκῶνας. Ϲλέκεινα, σειραὶ χοινίου. Ϲλακτῆρθ', εἴδος πίλαμνων.

Λ εκτοὶ, ἀρίστοι. Ϲλακτὴ, χλαῖνα. Ϲλέκθ, ἐκοιμήθη ἐπελέχθ' ἠρίθμ. Ϲλεκτὸν, ὡς σεμνὸν ἢ ἀκρωτήριον. Ϲλέκτρα, κραββάτια, ἢ κατὰ πὼ πόλιν ὀξέθρα. καὶ προσωπεῖα λάκωνθ'. Ϲλεκτρίτη, θρόνῳ αὐλακλισιν ἔχοντι. Ϲλέκτοισι, κοίταις. Ϲλελάθη, λήθην ποιήσῃ παύσῃ. Ϲλελάθοντο, ἐπελάθοντο.

Λ έλακεν, ἐβόησεν. Ϲλελακχωμένη, βεβοημένη.

Λελακυῖα, φωνοῦσα. βοῶσα. ἠχοῦσα. ¶ Λελαχεῖν, θάψαι. ¶ Λελάχωσι, θάψωσι. λαχεῖν ποιήσωσιν, ὅ ἐστι τυχεῖν τῶν δεόντων καὶ νομιζομένων νεκροῖς. ¶ Λελάσθαι, λαθέσθαι λαβέσθαι. ¶ Λελασμένα, ἀφειμένα. ¶ Λέλαπται, εἴληπται. ¶ Λέλαφας, πέπωκας. ¶ Λελάχασι, τετεύχασι. ¶ Λελαχήσωμεν, λαχεῖν ποιήσωμεν. ¶ Λελάχνωσαι, δασὺς εἶ. ¶ Λέλεγα, εἴρηκα. ¶ Λέλεγες, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Λελεγκὶς, ἡ λακεδαίμων πάλαι. ¶ Λελεγίες, κόχλακες, ἢ κοχλώδεις τόποι. ¶ Λελαπασμένον, εἰς πέψιν ἧκον.

Λέλεκται, εἴρηται. ¶ Λελέξεται, λεχθήσεται.

Λελεπρὶς, ἰχθὺς ποιὸς ἡ καλουμένη φυκίς. ¶ Λελεγμένος. διαλογιζόμενος, ἢ διαλεγόμενος. ¶ Λεληθότως, λανθανόντως. ¶ Λέληκε, βοᾶ φθέγγεται.

Λεληκὼς, κεκραγώς. φθεγγόμενος κραυγάσας. ¶ Λεληϊσμένη, μεμερισμένη. ¶ Λεληϊμένος, προθυμούμενος.

Λελήϊται, τεθέρμαντ. ¶ Λελημάτωμαι, λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον. ¶ Λελημμένοι, λεληιμένοι, διανοούμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λῆμα ἔχοντες, λελημματίσθαι γὰρ τὸ τῇ διανοίᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν. ¶ Λελησμένη, ἐπιλαθομένη. ¶ Λέλησται, ἐπελάθετο. ¶ Λελήϊσθαι, θέλειν ὁρμᾶν σπεύδειν. ¶ Λεληιμένος, προθυμούμενος καὶ ἔνθερμος ὤν. ¶ Λεληιμένοι, προθυμούμενοι ὁμοίως. ¶ Λελικμημένη, κοσκινευθεῖσα πτυασθεῖσα ἐπ' ἀνέμῳ. ¶ Λελικκὸς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Λελειμμένος, λειφθεὶς νικηθείς. ¶ Λέλιξε, διέσεισεν.

Λέλογας, εἴρηκας. ¶ Λελόγχασιν, ἔλαχον. ¶ Λέλογχε, ἠξίωται. ¶ Λελογχυῖα, λεχὼ γενομένη. ¶ Λελογχὼς, τυχών. ¶ Λελύθμωτ, χωρίον ἀπερρωγός.

Λελυκωμένα πρόβατα, τὰ λυκόπαστα. ¶ Λέλυται, διαλέλυται. ¶ Λέλυνται, ἀσθενῆ εἰσιν. ¶ Λελύφωκεν, ἐπέσχηκεν. ¶ Λελώβωνται, ἐβλάβησαν.

Λέμβαρχοι, λιπόδερμοι. ¶ Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιάριον τὸ ἐφόλκιον, καὶ οἱ ἐφολκίοις πλέοντες. ¶ Λέμμα, φλοιὸς λέπισμα. ¶ Λεμὸς, λαρύξ φαρύξ.

Λέμφοι αἱ πεπηγμέναι μύξαι. ¶ Λεμφὸς, ὁ μυξώδης καὶ μάταιος, δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον καὶ ἀπόπληκτον.

Λενλαστῶν, λεηλατῶν πορθῶν. ¶ Λέντιον, περίζωμα ἱερατικόν. ¶ Λεόντιος, πόρος. ὁ ἀλφειὸς καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται.

Λεόντειος δορὰ τὸ δέρμα αὐτοῦ. ¶ Λεοντόκρανον, ἀμαζονικὸν ὅπλον. ¶ Λεοντοφόνον, θηρίδιόν τι πλανώμενον ἐν συρίᾳ. ¶ Λέξαι, εἰπεῖν, ἐπιλέξαι ἐπειπεῖν. ¶ Λέξασθαι ἐπιλέξασθε κοιμηθῆναι. ¶ Λέξασθε ἐπελέξασθε ἐκοιμήθητε. ¶ Λέξεται, λήξη κοιμηθῆ. ¶ Λεοβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου. ¶ Λεοντίδιον, ἰσχυρῶς κατὰ τὸν λέοντα. ¶ Λεὼς, ἀττικὸς, ὄχλος λαός. ¶ Λεωφόρος, ὁδὸς λαὸν φέρουσα.

Λεπάδες, τὰ πρὸς ταῖς πέτραις κεκολλημένα κογχύλια ὀστρέων ἐλάττω. ¶ Λεπάδια, ἱμάντες πλατεῖς. οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν.

Λεπαδευόμενος, συνάγων λεπάδας, εἰσὶ δὲ θαλάσσιαι κόγχαι μικραὶ προσφυόμεναι ταῖς πέτραις. ¶ Λέπανος, ἡ λέπανθος λιπόδερμος. ταραντῖνοι. ¶ Λεπαργοῦβος, τοῦ λεπάρας λευκὰς ἔχοντος. ἢ ὅλον τὸ δέρμα. ¶ Λέπας, τὸ ἄναντες, καὶ τὸ τῇ πέτρᾳ προϊσχόμενον κογχύλιον, ἢ ὑψηλὸν, ἀγρότατον ὀρεινόν.

Λεπαστὴ, κύλιξ. ¶ Λεπαστὶς, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος.

Λέπαστρον, σκεῦος τί ἁλιευτικόν. ¶ Λεπεῖν, τύπτειν.

Λεπίζω, ἐκδέρω. λεπιστὴς ψεύστης καὶ τὰ ὅμοια.

Λέπος, λέπιον, φλοιός. ¶ Λέπρα, πάγος τοῦ ἐπιφανείας τοῦ σώματος. ¶ Λεπρεάται, οἱ πάλαι καύκωνες.

Λέπρεοι, ἢ λεπρεάται. τῆς τρυφαλίας ἀπὸ λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι. ¶ Λεπταλέον, ἰσχνὸν λεπτόν. λεπτὰς καὶ παχείας. λεῦκος, ἐν νόμοις, τὰς δραχμὰς, λεπτὰς μὲν τὰς ἑξωβόλους, παχείας δὲ τὰς πλέον ἐχούσας. ¶ Λεπτὴ, ἀσθενὴς, ἰσχνὴ, λεπτή. ¶ Λεπτήναυτον. σινδών. λεπτὴ, στενὴ, ἢ ἀκριβής. ¶ Λεπτήκεα, λεπτῆς ἐργασίας ποιηθέντα. ¶ Λεπτεῖν, πλέκειν τῶν πενιχρῶν τοῦτο λέγεται. ¶ Λεπτὴ δ' εἰσίθμη. στενὴ ὁδός.

Λεπτὴ δέ τε μῆτις. ἀσθενὴς βουλὴ καὶ ἐπίνοια.

Λεπτηκεῖς, λεπτάς. ¶ Λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα λεπτὰ μηρύματα ἀπὸ τοῦ ἠλακάτης νήθουσα. τὸ δὲ ἔτυμον ἐστὶν, οἷ ἡ λακάτη, ἀπὸ τοῦ ἐνειλίσσειν συνεχῶς, τινὲς δὲ ἠλάκατα τοὺς στήμονα. ¶ Λεπτόγεων, κακὸς ἀγρὸς, ἡ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά. ¶ Λεπτομερῶς. μικρομερῶς.

Λεπτόμητις, ἡ δασεῖα ψυχή. ¶ Λεπτόμιτον, φάρος, λεπτὸν ἱμάτιον. ¶ Λεπτὸν, ἀσθενὲς ἀόρατον ἀφανῆ.

Λεπτὸν ἄωτον, ἰσχνὸν ἄνθος. ¶ Λεπτυξὶς, ἀπὸ τοῦ λέπους καὶ τῆς χωρίσεως. ¶ Λεπυριῶσαι, ἐξαχυριῶσαι. ¶ Λερναία χολή. ¶ Λέρνη κακῶν. παροιμία διὰ τὸ τοὺς ἀργείους καθάρματα εἰς αὐτὴν βαλεῖν, ἢ διὰ τὸ, τῶν δαναῶν τῶν αἰγυπτιάδων ἐκεῖ καταθεῖναι τὰς κεφαλάς. ¶ Λέρνη θεατῶν, παροιμία τίς ἐστι ἀργολικὴ λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον, τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλον λέρνην τοῦ θεατῶν ἔφη ὁ κρατῖνος τὸ θέατρον διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. ¶ Λεσβιάζειν, πρὸς ἀνδραστόματύειν. λεσβιάδας γὰρ τὰς λεκαστρίας ἔλεγον. ¶ Λεσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου. ¶ Λέσβιος ᾠδὸς, οἱ μὲν οὖν εὐενετίδην ἀκούουσι τὸν ἀπὸ ἀντίσσης, οἱ δὲ φρυνίν ὃ καὶ μᾶλλον ἀπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται οὗτος ὡς διαφθείρων τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὸ βωμολοχεύειν τρέπων. καὶ παροιμία δὲ ἐντεῦθεν ἐλέχθη μετὰ λέσβιον ᾠδὸν, οἱ δὲ μετὰ τὸν δρέπανον. μέμνηται καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις λεσβίων παροιμία τοῦ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβίσαι, αἰτίας εἶχον ἀτόπους αἱ ἀπὸ λέσβου.

Λέσβος, νῆσος καὶ πόλις. ¶ Λεσήια, τὰ πτερόεντα τὰ ἀσπιδίσκια τὰ κοῦφα. ¶ Λέσπιν, μεγάλην ἱερυλὴν δίδυμος τὴν καταδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν. οἱ δὲ τὴν νοτερὰν, ἄλλοι δεσπίδα βαθεῖαν. οἱ δὲ λόχμην.

Λέσχαι, φλυαρίαι. πολλαὶ ὁμιλίαι. ¶ Λεσχαῖος, ἐξηγητὴς ὁμιλητής. ¶ Λέσχη ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία. καὶ ὁ δημόσιος τόπος. ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ, καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν. ¶ Λεσχηνεῖ, ὁμιλεῖ μυθολογεῖ.

Λεσχηνευθέντα, μυθολογηθέντα. φλυαρηθέντα.

Λεσχηρεῖ, κόπτει ὁμιλεῖ. ¶ Λετμὸς, ἀναδρήσσει τὸ σῶμα ἀμερίας φησὶ λετωνῆσαι ἀφειδῶς παῖσαι κατὰ τῶν ἰσχίων. ¶ Λευγαλέην, ὀλεθριώδη οἰστρώδη

οἰκῆσον κακὸν ἢ χαλεπόν. Λυγαλέοιο, ὀλεθρίου λοιγοῦ. Λυγαλέῳ, σὺ τελεῖ καὶ τὰ ζιαῦτα.
Λ υγαλέῃσι, χαλεπαῖς καὶ τὰ ὄμοια. Λύγα, μέζον τί γάλακτος. Λυκηΐ, φαιδρᾷ λαμπρᾷ.
Λ υκαυγίζοντα· λάμποντα. Λυκηΐδα πίδρην, διὰ ταύτης λέγεται τῆς πέζας τὸν ὠκεανὸν φορεῖσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ ἀνθρώπων. διὰ τοὺς ὀδόντας λυκοὺς εἶναι αἰγαρ ψυχεῖ τῶν τε λυτῶν τῶν διὰ τὸ σώματος ἀνθρώπων. Λύκαινον, ὕδωρ κατὰ σωκράτην ἀντὶ τοῦ σωφρόνως ἤρεσον. Λυκαὶ φρένες, μαινόμεναι. λαμπραὶ ἀγαθαὶ ἢ μβραι. Λυκαυγίη, φαεσφόρος. Λυκηνόδος, μιάνορος. ὡς λυκηνόδος ἐστὶν ὑφημείσθω τέμενος τοῦδε λυκηνόδος ἀκτῆς. Λυκηνόδε, λυκηνὸν ἀστοῖσι, χρώμενον. Λυκηὼ ἄλφιτα, τὰ ἐκ κέγχρων, καὶ ἡ λυκηὶ κέγχρος. Λύκεα, σχοῖνος.
Λ υκελεφαύτινα, λυκηὼς ἐλεφαύτινα. Λυκεμινεὸς, εἶδος συκῆς. Λύκη, αὖδός τι τῶν τοῦδε τὸ σῶμα γινομένων καὶ ὡς ταῖς χωνείαις ἡ ὑφιεται μελίη ἄμμος καὶ λεπτόρους. Λυκηὴ, ἡμέρα ἀγαθή.
Λ υκὴ, θάλασσα ἢ κατακλυζομένη. Λυκλὼ, μάζαν. Φυράσοι. παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. Λυκοστάθμη, ἐπὶ τῶν μηδὲν σωιζόντων παροιμία. λέγεται δὲ ὡς λυκῷ λίθῳ. Λυκὴ στάθμη, στάθμη δέ ὅτι ἀστάρβος τεκτονική. Λυκὴ ψῆφος, παροιμία ἐπὶ τῶν βύσαι μόνως ἢ δυσχερῶς ζώντων. Λυκηλίφθεροι, λυκηδέρματοι. Λυκόζωστος, τῆς γῆς, ἡ μὲν κατὰ λεῖται λυκηζώστος ἡ δὲ μελαμζώστος. Λυκοθέαι, πᾶσαι αἱ ποντίαι.
Λ υκοὶ, οἱ λειλοί. Λυκηῖο, χάλακτος τὴ φύσει λυκηῦ καὶ ἀσκίου. Λυκηκέραο, λυκοκέφαλος.
Λ υκηκέρατες, ἢ διὰ τοὺς ὡς βύβλους βοῦς, λυκηοὺς ξ'. ἢ ἴσως ἀντὶ τοῦ λαμπρούς. Λυκηὸν, τό, τε σωμήθες καὶ τὸ λαμπρὸν, ἢ θεώρημά τι ὡς μουσικῆ. Λυκηόπυγος, ὁ ἀνανδρος, ἔμπαλιν δὲ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον. Λυκοπύρα, τὴ ἀντίοχίδος φυλῆς δῆμος. Λυκοσεφῆ, τὰ κραωνόβλητα.
Λ υκόσυρος, βαβυλώνιος λυκηόχροος. Λυκύκειν πελίον. τὸ μεγαρικοῦ χωρίον. Λυκόφρυς, ἡ τένεδος ἡ πάλαι. Λυκώλενος, λυκόπηχυς ἀπομβρους, ὅλη λυκὴ καὶ καλὴ, ὡλέναι γὰρ οἱ πήχεις.
Λ υκῶν πραπίδων, κακῶν φρενῶν. Λυκωπιάσ', λυκηὸς ὀφθῆναι. Λυρᾶ, λεῖα. Λύραι, βυείσκειν. Λυρᾶς, σωφροσωύης τελείας καὶ τὰ πεινῆς κηίλης ὁμαλῆς μὴ ζαχείας. Λυρῶ, ὁμαλῶ πλατεῖ. Λύσει, βλέψει θεωρήσει. Λύσετε, ὁρᾶτε, βλέπετε. Λυσθεὶς, λιθοβοληθείς.
Λ υσιμωλίκτου, τῆς λιθοβολήτου πιμωείας.
Λ ύσοντες, βλέποντες μαίνοντες. Λύσουσα, βλέπουσα δέπουσα. Λυσὰ, ὁρατὰ λιθοβόλητα.
Λ υσῆρα, φονέα λίθοις ἀναιροῦντα. Λύσων, βλέπων. Λύχνται, κηιμᾶται. Λύχνειον, τὸ κηεινθίοις, εἰς τοῦτους τοὺς τόπους ἀπεδίσρασκον οἱ οἰκέται. Λεχεποίην, τὸν πολλὰ πόαν ἔχοντα καὶ βαθεῖαν. βύσσῃ, ὡς ἢ βύσι καὶ λέξασθαι τουτέστιν κοιμηθῆναι. Λεχέρνα, τὸ ἀργείων, ἡ θυσία ἐπιτελουμένη τῇ ἥρᾳ. Λυχείμων, λυκηὸ ἱμάτια φορῶν. Λέχος, συγερὸν γάμον συγνόν.
Λ έχεσι, κοίταις. Λέχρια πλάγια. Λέχη, ἐφ' οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσιν. Λεχήεια, σύλατα.
Λ εχῶν, ὑλῶδες· βοτανῶδες. Λεχέσας κατακοιμηθείς. Λέχος, κοίτη κλίνη γάμος μίξις σωμοσία γυνή. Λεχόοντο, σωευνάζοντο. Λεχμάδα, ἥλεκτον. Λέχη, τόπος. Λεχρίη, πλαγία. Λέχριον, πλάγιον λοξόν. Λεχὼ, προσφάτως τετοκυῖα. Λαιψηρός· ταχύς. Λεὼ, λαὼ ἁπλῶς.
Λ εωβάτος, ὁδὸς καὶ ἰχθὺς σκληρὸς. Λεωηόνιτος, λεωλέθριος, ἢ λεωηόρτος παντελῶς ὀλοθρυμμένος. Λεωήθειον, τῶν λεὼ θυατρῶν. μνημεῖον ἢ καλούμενον λεωήθειον ἐμέσῳ ᾧ κεραμεικῷ. Λεώλεθρος, παντελῶς ὀλοθρυμμένος. Λεώλης, τελέως ὀλώλης.
Λ εῶμι, θέλοι μαῦ. Λέων, ὁ θηρίον καὶ παρθένος καὶ ἰχθύς. Λεοντὶς, φυλὴ Ἀθηνᾶς. Λεωπέζα, λίθος λεῖος. Λεωργὸν, κακοῦργον πανοῦργον ἀνδροφόνον. Λεὼς, ἁπλοῦς, ὄχλος λαός.
Λ εωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα· λαὸν φόρουσα πλοῦ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η, θέλει. Λιαρῆσιν, ὑδυτάταις σ' λιαραῖς. Λ Λιβόλε, λιθοβόλε, ἄξιε λιβαθῆναι. Λιβολία, δημοσία κατηρία.
Λ ῆγε, παύου. Λήτω, παύομαι. Λίγεια, ὑδυτάτη. Λησλεῖν, κατιὰν κεκμηκέναι. Λησήσας, κεκμηκὼς κατιάσας. Λήσιον, τερβώνιον βύτελες. Λιθαία, λαθραία. Λιθαίει, λανθάνειν ποιεῖ. Λίθαργος, ἐπιλήσμων ἐπίβουλος, καὶ κύων ὁ προσαίνων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων· καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροὶ, καὶ πάσης τί σωὶ πυρετῶ. Λιθεδον, λύσις. Λίθη, ἀμέλεια.
Λ ιθηκὲς, εἰς λίθην ἄγον ἢ φαρμακον. Λιθημόνοισι, λιθαργοῖς. Λιθιος, λαθραῖος· λῆθον, βαλίν. Λιθω, λανθάνω. Λιΐα, κτήνη ἐρώματα· ἐφώδια· χρήματα. ἢ σιτοφόρα χωρία. Λιϊάδας, ἐκ λείας αἰχμαλώτους συλληφθείσας.
Λ ιϊάδης, αἰχμάλωτος. Λιϊαίειρα. ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν δραῶ. Λιϊβοτείρης, τῆς ἢ λίϊον πλίον κατα βοσκομένης νομάδος. Λιϊδας, μείδας, ἢ λείαν, πλὴ φιλῶ κτῆσιν. Λιϊδας, αἰχμαλώτους. Λιϊδιον, βύτελες ἱμάτιον. Λιϊδιὼ δης, τερβωνίδες. Λιϊζόμενος, σφετερίζόμενος αἰχμαλωτιζόμενος. Λιΐη, προνομία οἰκονομία βοσκήματα. Λιΐοι, ἱδρὼ ἢ ἄγελοι. Λιΐμνος, βύβλος. Λιΐον, σιτοφόρον χωρίον ἀπὸ τοῦ λφαίνειν πλὴ ζοφήν. ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώζοντες. βέλτιον ὑ φιλῶ διὰ πλὴ ἐπιφανομένην κατὰ καιρὸν λφότητα τῶν ἀσαχύων. Λιΐς, κτῆσις ἢ ἐκ τοῦ λαφύρων καὶ βούλησις. Λιϊσασθ, κτήσασθαι ἀφελέσθαι.
Λ ιϊσθέντος, κλαπέντος ἀφαιρεθέντος. Λιϊσθῶν, φερόμενος. Λιϊσμαλία, αἰχμάλωτος λελιϊσμένη.
Λ ιϊσασθ, ἀπὸ λεῖ ἐλάβον ἐμερίσαθ ἐλαφυραγώγησεν.

Λ ηϊσταὶ, πειραταὶ καὶ αἱ ἀπὸ λείας πεποιημέναι.
Λ ηϊστοὶ, κλητοί. ¶ Ληϊστοσάλπιγγες, οἱ τυῤῥηνοί. ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν.
Λ ηϊστόριον, πτύον ἐφ' οὗ τὸ πῦρ φέρεται. ¶ Λήϊτα, κτήματα. ¶ Ληϊτιαὶ, ἡγεμονίαι στρατιαὶ λαφυραγωγίαι. ¶ Ληΐτιδι, λαφυραγωγῶ. ¶ Ληΐτη, ἱέρεια, οἱ δὲ λιτή. ¶ Λήϊτο, ἐπέθετο. ¶ Ληϊτοάρχαι, οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς. ¶ Ληϊτουργεῖν, λήϊτον γὰρ δημόσιον λειτουργεῖν. ¶ Ληϊτουργοὶ, ὑπουργοὶ δημιουργοί. ¶ Ληΐων, σιτοφόρων ἀρούρων χωρίων.
Λ ηκᾶν, τὸ πρὸς ὠδὴν ὀρχεῖσθαι. ¶ Ληκᾶσθαι, περαίνεσθαι καὶ τὰ αὐτά. ¶ Ληκεῖ, φοβεῖ βοᾶ κροτεῖ.
Λ ηκῆσαι, πατάξαι ὑλακτῆσαι. ¶ Ληκοῦσι, τὰ αὐτά. ¶ Ληκτὸς, καταληπτός. ¶ Ληκυθιάδες, ἐνώτια ποιά. ¶ Ληθύθινον, τὸ εἰς λήθην ἄγον φάρμακον. ¶ Ληθύθιον, πυρὸς τίς περικάρσιον κάλλιστος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ληκυθηδόν. ¶ Λήκυθιστὴς, κοιλόφωνος. ¶ Λήκυθος, τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ αὐχένος ἠχῶδες, καὶ μυροθήκη βησίον ὑάλινον.
Λ ήκω, τὸ μόριον. ¶ Ληλάντειον, πεδίον τῆς εὐβοίας ὠνομασμένον ἀπὸ ληλάντου βασιλέως. ¶ Λῆμα, βουλὴ ἀξίωμα ἀνδρεία καὶ φρόνημα. ¶ Λῆμαι, αἱ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖαι συστάσεις ἐκρέουσαι τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσίαι.
Λ ημᾶν, χύτραισι, κολοκύνταις. παροιμία χύτραις λημῶ καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ. ¶ Λήματα, δόγματα βουλεύματα. ¶ Λημάτων, ὀρθρινῶν θελημάτων ταχινῶν. ¶ Λημάτια φρονήματα. βουλεύματα. ¶ Ληματτίαν, φρονηματίαν. ¶ Λήματος, οἷσι πάρος. τοῦ φρονήματος τῆς ὑπεροψίας. ¶ Λήμβωνι, ἐν σκαφίδι ἢ ἐν πλοιαρίῳ. ¶ Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συνιστάμενον. ἀκαθαρσία. ¶ Λῆμα, θράσος, δύναμις τόλμα ἀξίωμα. κέρδος. φρόνημα. ἢ δῶρον. ¶ Λήμνια, φοβερὰ μοχθηρά. ¶ Λημνία χειρί. ὠμῇ καὶ παρανόμῳ ἀπὸ τῆς μοχθηρίας. ¶ Λήμνιον, βλέπει. ἐπειδὴ τὸ πῦρ λήμνιον. ¶ Λήμνιον κακὸν, παροιμία, ἣν διαδοθῆναί φασι ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ¶ Λημνίσκους, τὰς στενὰς συρακούσιοι ταινίας. ¶ Λήμνων νήσων. ¶ Λῆμνος, νῆσος τῆς θράκης πλησίον. ἱερὰ ἡφαίστου. ¶ Λημυκαὶ, γένος τι ἐπισήμων ἐν μεταποντίῳ. ¶ Λὴν, λίαν. ¶ Ληναὶ, βάκχαι, ἀρκάδες. ¶ Ληναῖος, διόνυσος. ¶ Ληναίων μὴν, οὐδένα τῶν μηνῶν βοιωτοὶ οὕτω καλοῦσιν. εἰκάζει δὲ ὁ πλούταρχος βουκάτιον, καὶ γὰρ ψυχρός ἐστιν. ἔνιοι δὲ τὸν ἑρμαῖον, ὃς μετὰ τὸν βουκάτιόν ἐστιν. καὶ γὰρ ἀθηναῖοι τὴν τῶν ληναίων ἑορτὴν ἐν αὐτῷ ἄγουσιν. ¶ Λήναια, τὰ ἔρια. ¶ Ληνεῖ, ἐρίω. ¶ Ληνεύουσι, βακχεύουσιν. ¶ Ληνοὶ, σωροὶ πύελοι καὶ τῶν ἁρματίων δίφρων αἱ κοιλότητες. ¶ Ληνὸς, ὅπου σταφυλὴ πατεῖται. ¶ Λῆξαν, ἐπαύσαντο. ¶ Λήξεως, κληρονομίας. τελειώσεως. μερισμοῦ. ¶ Ληξιαρχεῖον, γραμματεῖον. εἰς ὃ τοὺς νόμους ἐνέγραφον.
Λ ῆξις, τελείωσις. ἀποκλήρωσις, ἢ ἐπὶ μερίδι διακληροῦσθαι. ¶ Λῆον, ἔθνη καὶ ὄχλον. ¶ Ληπτέος, ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἐλέγετο. ¶ Ληραίνειν, παραφρονεῖν. φλυαρεῖν. ¶ Ληροὶ, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. ¶ Λῆρος, μάταιος. φλύαρος. ψεύστης. ¶ Ληροπετώδη, ληρώδη.
Λ ηρώδεις, σανίδες, ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται.
Λ ήσεσθαι, λαθεῖν. ¶ Λησθέων, στρεφόμενος.
Λ ῆσις, βούλησις αἵρεσις. ¶ Λησμένη, διαλελησμένη.
Λ ήψομαι, ἐπιληφθήσομαι. ¶ Λῆσος, ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Λήσταρχος, ἀρχιληστής. ¶ Λῆται, ἄνεμοι. ¶ Λῆτος, λιμὴν ἢ θάλασσα. ¶ Ληάζειν, λίαν σπουδάζειν. ¶ Λητῆρες, ἱεροὶ στεφανοφόροι ἀθάμαντες. ¶ Λήτειραι, ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν. ¶ Λητὴ, ἱέρεια. ¶ Λῆτο, ἐπελάθετο. ¶ Λητὸν, δημόσιον. ¶ Λῆχμον, λῆξιν. ¶ Ληχοῖον, κανοῦν οὐλοχοῖον.

ΤΟ Λ̄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι̅.

ιάζει. ῥίπτει. ταράσσει. ἢ λίαν σπουδάζει.
Λ ¶ Λιάζετο, ἡ πλοῦτο. ¶ Λιαζόμενοι, σκιρτῶντες. ¶ Λιαμάθω, αἰγιαλῷ λίαν ἀμαθώδει. ¶ Λίαν, σφόδρα πολὺ πάνυ ἄγαν.
Λ είαν ἔλαβον, ἰσχυρῶς ἔλαβον ἢ πραίδαν. ¶ Λειανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ¶ Λίαξ, παῖς ἀρχιγένειος. ¶ Λιαρὸν, χλιαρόν. θερμόν. ὑγρόν. καθαρὸν ἡδὺ προσηνὲς εὔκρατον. ¶ Λιάσαι, χωρῆσαι ἐκκλῖναι. ¶ Λιασθεὶς, χωρισθεὶς ἐκκλίνας.
Λ ιάσθη, ἀπεχωρίσθη, ἐξέκλινεν. ¶ Λιβάδα, σταγόνα θεραπείαν. ¶ Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες.
Λ ιβάδων, λιπαρῶν πιόνων εὐτραφῶν. ¶ Λιβάζω, ἀπηθῶ ὑγρόν. ¶ Λίβανος, τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρος. λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶδος θυμιάματος.
Λ ιβάζει, ἀποῤῥυήσει ἀποφθερεῖ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος. ¶ Λιβάσαν, στάξαν. ¶ Λιβάσεις, σοβήσεις. φθαρεῖς. ¶ Λιβδύειν, ἀφορίζειν.
Λ ιβὰς, πηγὴ σταγών. ¶ Λίβει, σπένδει ἐκκινεῖ.
Λ ιβρὸν, σκοτεινὸν μέλαν δίυγρον ἢ λιβρὸν σέλας.
Λ ιβύας, τὰς μέλαινας ὑδρίας ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας. ¶ Λίβυες, τῶν ὀφέων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶ Λιβυκοὶ, λόγοι. χαμαιλέων φησὶ λίβυν τὸν εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους. ¶ Λιβυκὸν, θηρίον ἐπεὶ θανάσιμα ἐκεῖ ἐρπετὰ καὶ ὡς λιβύης ἐχούσης θηρία καὶ τὸν ποικιλόμορφον. ¶ Λίβυρνον, πολεμικὸν πλοῖον. ¶ Λίβυσσα ἀήδων, αἱ γὰρ ἐν καρχηδόνι τῆς λιβύης εἰσὶ γυναῖκες, αἳ τὰ ἴδια τέκνα κατά τι νόμιμον ἐσφραγίαζον κρόνῳ. τινὲς δὲ τὴν ἐρημίαν ἀπέδοσαν οὐκαλῶς. ¶ Λιβυσάτιδες, τινὲς τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται. ¶ Λίβυς τὲ λωτός. ὁ ἀπὸ λιβύης αὐλός. ¶ Λιβυφοίτην, τὸν ἐπιγινόμενον λίβυσιν ἰόβας. ¶ Λείβων, στάζων βάλλων.
Λ ίγα, λιγυρῶς ἡδέως. λεπτῶς, ὀξέως προσηνῶς ταχέως. ¶ Λιγαίνει, τέρπει. ᾄδει μαστιγοῖ. κηρύττει κλαίει, ἢ ὀξέως ἐφορμᾶ. ¶ Λίγαινον, ἐκήρυσσον.
Λ ιγάων, μέλπων ἡδέως ὑμνῶν. ¶ Λίγαναρ, εἶδος τέττινος λάκωνες. ¶ Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία.

λ ιγδαρεοχύται, οἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχοντες, τουτέστι χοιράδας. ¶ λιγλαβίᾳ, ἀπηχεῖ. ὅσον ἐπιφαῦσαι τῆς ἐπιφανείας. ¶ λίγδην, ὅσον ἐπιφαῦσαι τῇ χρωᾒ τῆς ἐπιφανείας, καὶ οὐ κατὰ βάθος, καὶ ὁλοθηρῶς ἢ παλαιῶς ἄκρως ἐπιλίγδην.

λ ίγδην ἐκλάξαι, ἢ μὴ κατὰ βάθους, ἀλλ' οἷον ἐπίγραφον. ¶ λίγδοι οἱ προστετριμμένοι τῇ ἀσταχάλων.

λ ίγδος, τόπος χοιράδης καὶ ἡ ψυείκη καὶ αἱ ἢ χονδύλωσιν.

λ ιγδοῦ, χοιράδι οἱ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀρνείων.

λ ίγειαι, ἡλεῖαι. ¶ λίγα, ὀξέως. ¶ λιγέως, ὀξέως, ἡδέως ταχέως. ¶ λιγηπελὲς ἢ ὀλιγηπελές. ἀσθενές. ἀγεννές. ¶ λιγείαι, ἡλείαι. ¶ λιγνὺς, ἡ τὸ λίχνου ἀτμίς. καπνός. καμινος. φλόξ. ¶ λίγξαντα, ἐπιθυμήσαντα ἢ χήσαντα. ¶ λίγξεν, ἐψόφησεν, ὠλιθσεν. ἤχησεν. ἦχον ἐποίησεν. ¶ λίγξ παλάγιος καμπὴν παλάγιον ἡ χισὶ εἰα. ¶ λιγυρὸν, πικρόν. ¶ λιγυρὸν ἡδὺ γλυκύ. ¶ λιγυρίζει, μελωδεῖ. ¶ λιγυρῶς, ἡδέως ὀξέως λαμπρῶς καλῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ λιγὺς, ὀξὺς ἡδὺς ἐπιχρόαλος ἐπιφωνητὴς ἢ τῇ φωνῇ καθὰ μὴ λυσθὶ, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι, καὶ δύεπὴς οὐ τῷ λέγειν. ¶ λιγύφθογοι, ὀξύφθογγοι. ὀξύφωνοι δύεπεῖς δύφωνοι. ¶ λιδρίον, βυβλίον. ¶ λίζῃ, βίασει. σάζῃ. παίζει. ¶ λιζὸν ἢ ὀλίζον ἔλαττον. ¶ λίζονες ἢ ὀλίζονδε ἐλάττονες.

λ ίζουσι, παίζουσιν. ¶ λίημος, φάμαθος. ¶ λίηνος, λιθοτριγία. ¶ λίηφος λεπτός. ¶ λιθαδέσι, λίθοις. ¶ λίθακες, χάλικες, πέτραι. ¶ λιθάκι. πέτρη τῇ φαχείᾳ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ¶ λιθάκων, λίθων. ¶ λίθαξ, ὁλιθηρὰ πέτρα, ἢ φαχεῖα, ἢ ψώρα. ¶ λιθολύσης, λιθοβολίτης. ¶ λιθολόγαμα, ἐκ λίθων οἰκοδόμημα. ¶ λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. ¶ λιθονιψὶς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλώστων ὀργάσασθαί τι θελόντων. ¶ λίθος, βῶλος βωμὸς καὶ βάσις ἢ οὐ τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶ λιθουλκεῖν, ἢ μόλις πελκεῖν. ¶ λιθουργὸς, λιθοκόσος λιθοξλύπης. ¶ λιθόωσα, πολύλιθος. ¶ λιθομότται, δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὁμιλοῦντες, ὁ δὲ λίθος, ἢ οὐ τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶ λίθων, χέσαι. αἱ ὀλίθων ἐκχύσεις καὶ χύτειροι. χόασ δὲ ἐκλίθων ὑπονόμους καὶ χυτείνων οὓς καὶ διώρυχας.

λ ία κείνα αὖθι. ἴα. ¶ λικερτίζειν, σκιρτᾶν.

λ ίκνευν, ἀπεῖον ὀσφράνεσθαι. ¶ λικμάζειν, πολεμεῖν.

λ ικμηταὶ, διασκορπισταί. ¶ λικμητὴρ, ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα. ¶ λικμήσονται, λήξουσιν. ¶ λικμίζει, ἀλοᾖ. ¶ λικμητήριον, πτύον. ¶ λικμῶ, πτύω. ¶ λικμῶντες, ἀλοῦντες, ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες.

λ ικνίτης, ἐπίθετον διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων οὐ οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. ¶ λίκνον, κανοῦν.

λ ικνοστεφὴς· λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει.

λ ικρὶς, ἐκ παλαιοῦ καὶ κατὰ μεσότητα ἐλαφρῶς ὁλοθηρῶς. ¶ λικροὶ, οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων.

λ ίκυθον, βίασα ἐλαίου. ¶ λικυμνίοις βολαῖς. τοῦ οὐ τῷ βυριπίλῃ. λικυμνίου μνημονεύοι αὖ ἴσως, κεραυνῶται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον. οὐχ ὡς αὐτῷ τῷ λικυμνίου τῆς φωκίδος κατεσκεμμένοι.

λ ίλαια, πόλις. ¶ λιλαίεσθαι, ἐπιθυμεῖν ὀρέγεσθαι σπεύδειν. ¶ λιλεῖ, φθονεῖ ἐπιθυμεῖ. ¶ λιλαιόμενοι ἐπιθυμοῦντες. ¶ λιλαιόμενον ἐπιθυμοῦντα. ¶ λιλαργυτὰ, οὐ τῷ σώματι ὄζαν θήματα.

λ ίλυβον ὕδωρ λίβυθε. ¶ λιμαλέον, ῥυσὸν λεπτόν.

λ ιμβὸν, λίχνον. ἄπληστον. ¶ λιμνία κλυδὼν, ἢν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῶν θαλάσσης λιμνίᾳ ἐκβεβλημένου τῷ ο, οἷον λιμνία κλυδὼν καὶ μεγακλεὶδης ἄκλυτον ἢν ἀνήκουστον, τοῦδὲ οὐ μηδεὶς ἤκουσεν, ἢ ἦν οὐ δοξεν καὶ ὀνομαστὸν καὶ ἀκουστόν. ¶ λιμὼ, ἀπορᾶ καὶ οὐ διατείβη. πάσχοι. ¶ λεῖμμα, ὑστέρημα.

λ ίμνηδες, ἕλμινθες. ¶ λιμηρὰ, ἢ ἐπίπλαυρος ὀλίγη λιμένος ἔχειν βύθος. οἷον λιμενηρά. ¶ λιμναγενεῖς, λίμναι οὐ Ἀθήναις τόπος ἀνειμένος Διονύσῳ ὅπου τὰ λήναια ἤγετο. ¶ λιμναῖοι, ἀνεμοι ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες. ¶ λίμνη, ἡ θάλασσα καὶ ὁ ὠκεανός. ¶ λιμνομάχαι, παῖδες οἱ πυκτεύοντες τόπῳ λίμναις καλουμένῳ. ¶ λιμοσωρεῖς, οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ πελοποννήσου, ἀφορίᾳ χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης. ἀφικομένους δὲ ταύτην πρὸ αἰτίαν καὶ καταδικάσαντες τοῦδὲ ῥόδου μὴ κινδυ. λίδυμος δὲ, ζώης τοῦδὲ πρὸ οἴτην καταικοῦντας, οὕτω λέγεται διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην. ¶ λιμοῦ πελίου, τόπος τῆς Ἀττικῆς. ¶ λιμφθύειν, ἀπατᾶν.

λ ιμφὸς, συκοφάντης φενακιστὴς ἢ μηνυτὴς παραιόμων.

λ ιμῷ μηλίῳ, παροιμία, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐπάκουσαν μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ ὡς Θουκυδίδης.

λ ιμὼν, αὐθοφόρον πελίου βύαν θης τόπος αὐθηρός.

λ ιμώττοντος, πάνυ πεινῶντος. ¶ λῖν, λέοντα.

λ ινὰ, ἱστία. ¶ λιναγερτουμένη, σημαινόμενη λινᾶ κατασκεύασμα λινουργοῦσα. ¶ λίναμαι, ζέπομαι. λιναωτιά.

λ ιγνὺς, καπνός. ¶ λινδέσθαι, ἁμιλλᾶσθαι.

λ ίνδιοι, πρὸ θυσίαν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφημέρως ἱερουργούντων. ¶ λίνδυς, πόλις ῥόδου. ¶ λίναια, ἕρια. ¶ λίνω, ἐείω. ¶ λίνεον, τὸ λινοῦν.

λ ινδὺς, ὁ κεσχρὺς ἰχθῦς. ¶ λινοθώρηξ, λινῷ θώρακι χρώμενος. ¶ λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον. ὅτε δὲ λεπτὸν λινοῶ ὕφασμα ὀνομάζουσι καὶ λίαν κατανενῆσθαι.

λ ινοκάμυκες, οἱ τὰ λινᾶ πωλοῦντες. ¶ λίνον, ὠφελῆς ὄνομα κατὰ μὲν πινάσ ἀπὸ τοῦ κλωστοῦ λίνου, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁλιευτικὸν καὶ πᾶν ὁρμαί. καὶ τὸ ἐπισγεννύμενον τοῖς κυμαινομένοις, οἵ τινες τύλλω ἐστὶν νομίζουσι καὶ ὕμνου εἶδος. ¶ λίνον, λίνῳ σωθάπτειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.

λ ινοπλώσασ, τειχοῦς. ¶ λινοπάζει, λινοπαὴς λίνα τοῦδε βλέπει. ¶ λινόπης, ὁ οὐ τοῖς κωπηγικοῖς λίνοις ἑστὼς καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα ἰχθύια. ¶ λινοπλήγος, φρενοπλήγος. ¶ λινοτόμοι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες καὶ ὑγιῆ ἀπεικνοῦντες.

λ ινοχίτων, λινόπεπλος. ¶ λὶξ, πλάγιος καὶ λίθος πλατύς. ¶ λίξαντα, ὁρμήσαντα. ¶ λύγξ. πνευμονία. νόσος. ¶ λιοχάσει, ἐκφύγεται.

λ ιολεθρία, παντελεῖ ὀλέθρῳ. ¶ λιοπέτειον, λίθος λεῖος. ¶ λίπα, λίθος. λιπαρὸν ἔλαιον.

λ ιπαίνει, λιπαρὸν ποιεῖ. ζημιοῖ. ἢ κλαίειν ποιεῖ.

λ ίπ' ἀλέψασθαι, ἐλαίῳ ἀλέψασθαι. ¶ λιπανθεὶς, πανθεὶς.

παυθεὶς. Λιπαρὲς, δεόμενον, καὶ ἐπαρεσβυτικὸν ἀπὸ τῆς λίαν παρεῖναι. Λιπαρεῖν, δεῖσθαι. κολακεύειν προθυμεῖσθαι φιλοτίμως δέεσθαι.

λ ιπαρέως, ἀφειδόνως λιπαρὰς αὐθηρὰς ἀφειδόνους.

λ ιπαροῖσιν, βυσσαφεστέροις πολυσιωτδόις. Λιπαροῖσι πόδεσσι, τοῖς βυσσαφέσι καὶ βυσάρκοις, ἀπὸ μέρους δὲ καὶ ἐπὶ ὅλου σώματος λιδοῖ, ἢ οὕτω κυρίως ἔφη, ἐπεὶ δὴ ἠλείφοντο τοὺς πόδας οἱ ἀρχαῖοι πρὶν ὑποδήσασθαι. Λιπαρὸν, ἁπαλὸν, ἐλαφρὸν λιπαρὸν σίλβον βύσλμον. Λιπαρῶ, παρακαλῶ. Λιπαροὶ πόδες, τοὺς ἐκ τῆς πολέμου παρανομίους ἀλέφειν τοὺς πόδας. Λιπαρῶς, ἐπιμελῶς, καὶ προσορθυτικῶς. Λιπαυρεῖ, αὔρᾳ ἐπιλέλοιπεν.

λ ίπεν, κατέλιπεν ἐλείφθη. Λίπεν αὐτὸ, κατέλιπεν ἐκεῖθι τόπου. Λίπει, ἐπιλείπει.

λ ιπόβρυης, ὁ ἐκ πλουσίου πένης, ἢ ἀπ' ἀγροῦ εἰς πόλιν πεφυτῶς, ἢ ὁ λειπόλις. Λιπήμβροι, οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γεννώμενοι.

λ ιπογώμων, ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀπογεγηρακὼς ὡς αὖ οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας τῶν ὀδόντων διὰ ἀποβεβληκὼς αὐτούς. Λιποζύγων, μοναζόντων. Λιβύνεως. ὁ πλοῦναῶν ἀπολελειπώς.

λ ίφρτος, βακτηρία. Λιπόνηρος, λίαν πονηρός.

λ ιποσρατίη. λιποταξία. Λιποτακτήσας, φυτῶν πλῶ τάξιν. Λιποταξίου, φυγῆς. Λίπωμεν. παχωώμεν λιπαίνωμεν. Λιρά. ἀναιδῆ.

λ ιρόεντα, ἡδύοσμα. Λιρόεσσα, ἡλεία λαμπρά.

λ ίρον, κενὸν αὖθος. Λιραίνει, ἀναλδύεται.

λ ιρὸς, ἀναίσχυντος ἀναιδὴς θρασύς. Λῖς, ὀλίγα τῶν ὀλέων, καὶ ἠλέκα πέδα, πόρι γὰρ λίς δέι πόριξ ἐστὶ κῦρα ὁμαλή. λινὰ ἁπατὰ πλῶ ἀπατικῶ. Λὶς ἠϋλόειος. λέων ἁπαλὸν χλόον ἔχων. Λίσιος, λίσκος. Λίσσαι, οἱ ἠκρωτηριασμένοι τὰ ἄκρα μέρη. Λίσσα. λεῖα, καὶ ἐκτετμημένη ἄπυγος. λίαν. Λίσσοι, οἱ ἐκτετμημένοι τῶν ἀγραύλων καὶ ἀθηναίοις ἀπὸ θησέως ἀπὸ τῆς ἀνάδου προσθῆναι τῇ πέρα ἀπὸ τῶν γλουτῶν. Λίσσαι, λιάσασι ὁρμῆσαι. βεῖσαι. Λισσαίως, ἀγαθὸς λάκωνιδι. Λίσσεο, λιτάνευσον. Λίσσεσθαι, λιτανεύειν. ἱκετεύειν, παρακαλεῖν. Λισσή. λεῖα.

λ ίσσωμεν, ἐάσωμεν. Λισσομένη, παρακαλοῦσα δὲ ὁμένη. Λισσὸν, αἰσχρὸν, ἀπόρμον. ὑφηλὸν ἔλασσον, ἄθλιον. Λισσὺς, δεομένους καὶ τοὺς ἠσυχῆ φαλακρούς. Λίσσει, παρακαλεῖ. Λίζιον, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόσροφον. οἱ δὲ, μέζον τίμεθ' ὡσὶ τήγανον ἄλβιρον, ἐπιχώριον.

λ ίσρον, ξυσῆρ. σκαφίον, πῖνον, σισῆρούν, ὁμάλισρον, οἷοι ἐσθαφισῆριον. Λισρεύονται, ξύονται τοδισκάπτονται. Λισρωτὸν. λιθόσρωτον ὁμαλόν.

λ ισφώσασθαι, ἐλαπώσασθαι. Λίχροι, τὰ σρογγύλα τῶν σπερμάτων. Λιχρῶς, φειδωλῶς, σκνιφῶς. Λιτὰ, ἁπαλά. ποικίλα λδυκὰ καθαρά. Λιτάζομαι, παρακαλῶ δέομαι. βύχομαι. ἱκετεύω, ἀπαιτάζομαι. λιτάνδυω. Λίταινον, ἐκκένωσον. Λιταὶς, παρακλήσεσιν. Λιτανδῦσαι, παρακαλέσαι καὶ τὰ ὅμοια. Λιταργίζειν, ζοχάζειν. Λιταργινοῦμεν, ὀξωνοῦμεν. ταχωνοῦμεν. Λίταρας, τοὺς ἱδρῶς. Λιτέσθαι, παρακαλεῖν. Λιτὴ, λιτανδυτή. Λιτῆρα, θαλαὸν ἀνίκεσιον. Λιτήχθων, ἀπὸ τῆς προσκωνεῖσθαι καὶ λιτανδύεσθαι. Λῖτι, λῖτα, λδυκῷ ὑφάσματι, πδιβολαίῳ. καὶ ὑποσρώματι, ᾧ καὶ ἐνδὺ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο. Λιτούειον, ἡκκησῦργον.

λ ίχρα, ὀβολὸς, οἱ δὲ νόμισμα παρὰ σικελιώτας, οἱ δὲ ἐπὶ σαθμῶν οἱ δὲ ῥωμαῖοι, ὀλίγα τῆς β λίβρας. Λισσοὶ, λιτανεῖς καὶ οἱ πρὸς ταῖς ὑποκαομένας χύτραις ἱσάμενοι σπινθῆρδε. Λισπὶς, πυξὶς σωματοδόχος. Λιτοῖς φιλοῖς βυτελέσι. Λιτοβόρος, βυτελῶς γραφείς. Λιτόμην, παρεκάλεσα.

λ ιτὴς, ἀσπλοῦς βυτελής. Λιτῶν, λιτανειῶν.

λ ιδὸν ἡκκῶν, αἱμαρετικόν. Λιθροσιόπους, ἀργυραμοιβοὺς ἀπὸ τῆς σικελικῆς ὀνόματος ὀκαλεῖται λίβα. Λιτυβρόσας, ὠφελῆς εἶδος, ἔστι δὲ ὁ λιτυβρόσας μίδου νόθος υἱὸς ὠφελικώτατος. Λιτύρα, κυρίννι.

λ ιτῶς, ἀδεινῶς ἀσπλῶς ἢ ἀσφαλῶς. Λιφαιμεῖ, λείπει τῷ αἵματι, ἢ αἱμορρεῖ. Λιφαιμήσας.

λ ιφρνοῦντες οὐ σωφρονοῦσι, πρὸς προσφιλῶς διάγοντες. Λιχάδες, ὅσσα πάντα, οἱ δὲ λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ ηγχύλια. Λιχάζει, ἐπιθυμεῖ.

λ ιχανὸς, ὁ ἐν μέσαν δάκτυλον τῆς χειρός.

λ ιχάξει, ῥίψαι βάλλειν κρῆτες. Λίχας, ἀπότομος. Λιχμάζει, θρασύνεται ὡδιλείχει τὸ ἴδιον σῶμα. Λιχμὰς, θρίναξ καὶ ἁπαλὴ φᾶ. καὶ χαμαιπετὴς ἢν τὰ ὄρπετα ἐπιλείχουσι. Λιχμήσουσι. λείξουσι. Λιχμάζων, πδιλείχων τὸ σῶμα.

λ ιχνύειν, λιμβύεσθαι. Λιχνία, λιμβία ἀπληστία.

λ ίχνος, ὀψοφάγος λαίμαργος λιμβὸς. πολυπράγμων, προσαπόμυος, ἐπιθυμῶν. Λιχνοφυλάργυρος, ὁ λίχνος μὲν φειδωλὸς δὲ φιλόλαος πόλεσιν.

λ ὶψ, ἐπιθυμία πέδα. ἀφ' ἧς ὕδωρ στάζῃ. Λιψοπροσόντοις, τὰ ἄρμενα τοῖς ἀρίνοις τὰς ἐξ αἵματος καθαρσίας. Λιώδης, λιθόλυσις. Λιωργὸς, ἡκοῦργος. Λιψύδριον, χωρίον πάρνηθος αὔδυσρον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ὄβαι, χείρδε. καὶ λόβιον τὸ ἄκρον τῆς ἧπατος. Λοβοὶ, τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὰ κάτω, καὶ τὸ ἀγεῖον, καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι. Λογάδας, τοὺς ἐπλέκτους, οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λδυκὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ δὲ καινοὺς καὶ ψήφους λδύκας. Λογάδες, ἐπλεκτοὶ καὶ πολυπράγμονες. Λογάδην, ἐπλέκτους. Λογάσαι, ἐνδιακρίναι, σρατεύεσθαι.

λ ογάσια. ὀξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν.

λ ογάζῃ, ὀκνεῖ. διακρίβῃ. Λογασίη, νεὼς, καὶ ἱσίου βρέσις. Λογδύειν, βάπτειν. Λόγη, τάφος.

λ όγια, θέσφατα μαντεύματα φυτεύματα, φήμαι, χρησμοί. Λόγιαι, ἐκλογαὶ καρποφορίαι ἐπιλογαί. Λογιεῖται, διαλογίζεται, ἐνθυμεῖται.

λ ογίζεται, φημίζεται. Λογίζομαι. τῇ χειρὶ ψηφίζω. Λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι φημίζω.

Λ ὄμιον, εἶδος κρατηρίσκου καὶ ὁ τῆς σκιωῆς τόπος, ἐφοῦ ὑποκρίται λέγουσι. Λόμιος, ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος πεπαιδευμένος. Λομούριον, ὕελος. λάκωνες. Λομούμενοι, ἀπαιθούμενοι.

Λ ομισμοῖς, ψήφοις. Λομισμός, φροντὶς κίνησις ψυχῆς, πρός τι ἐπιθύμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψήφου. Λομίστρια, ὁλοθρεύτρια. Λομιστὴς, κριτὴς δοκιμαστὴς ἐξεταστής. Λομούριον, ὕαλος.

Λ ομοποιήσαντες, πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς.

Λ ομοποιὸν, συνήγορον. Λομογράφος, ὁ λίνους γράφων. Λόμος, ἡ τῶν δραματος ὑπόθεσις.

Λ όγχαι, ἀπολαύσεις. Λόγχη, λῆξις, μοῖρις, καὶ ὁ τῶν δόρατος σίδηρος. Λόεττω παρθένοι, τὰ μὴ ὄντα μὲν λεγόμενα δέ. Λόε, λοῦ.

Λ οεσάμενω, λουσαμένω. Λοεζὰ, λουτρά. κρήνη πύελος, πυρὶ λουτήρ. Λοεζεχόον, ἦν λέβητα οὕτως λέγουσιν οὐ τὰ λουτρὰ ἐγχέεται. λέγει δὲ ὅτως καὶ αὐτὴν ἦν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα αὐθρα, οὓς ἡμεῖς πολιτὴν λέγομεν. Λοία, ἐκκλησία ἡ ὁλεθρία. Λοίαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. Λοιβᾶται, σπένδεται θύει. Λοιβὴ, σπονδή. θυσία οἴνου. Λοιβίδου, σπονδεῖαι. Λοίγια, ὀλέθρια.

Λ οίγιον, ὀλέθριον ἐπίφθορον θανατηφόρον.

Λ οιγοὺς, θανάτους ὀλέθρους. Λοιγίστριξ, ὀλοθρεύτρια.

Λ οιωντίαν, φραξίαν. Λοίδορος, ἀηδολόγος, ὑβριστής. Λοίδον, λιμός. Λοίκηρ, κέγχρος.

Λ οιμὸς, πάθος τί ἀδρῶδες φθοροποιὸν ζώων ἐκ τῶν τῆς γῆς φασὶν ἀναθυμιάσεων, καὶ τῆς τῶ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον. Λοίσθημα, τέλος πράσσειν ἔσχατος. Λοῖσθον, λοῖσθον, ἔσχατον. Λοιμβῦνται, φθοροποιῶ. Λοίμης, τῆς λοιμικῆς νόσου.

Λ οιμὸς, φθορά. νόσος. Λοιμῶν, φθοροποιῶν, ἢ ἀμυρτωλῶν τῶν τῶ κόσμου ἐλιπαίκτων. Λοίσθιος, ἔσχατος. Λοίσθιοι, τοῖς κατωτάτοις ἄκροις τῶν ὠτίων. Λοίσθω, ἐσχάτῳ τελευταίῳ.

Λ οίσθωσαν τοὺς ἀκρατεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λ οιτεύειν, θάπτειν. Λοιπὴ, τάφος. Λοιπὸς, λοιμός. Λόκμη, χλαμὺς ἐφαπτή. Λοκὸς, λοκρὸς φαλακρός. Λοκῶν, ξυσμα παροιμία ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. λοκροὶ γὰρ τοὺς σωφρονικοὺς παρέβησαν τοὺς πρὸς τοὺς πελοποννησίους.

Λ όγχια, τὰ παιδία τῶν θεῶν, κέχρηται τῇ λέξει δρίμασος.

Λ ομβοὺς, ζοὺς ἀπισολυμένους.

Λ όμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἀρξασαι ἀπὸ τῆς κατὰ πὼ παιδείαν συβυῆς, οἱ γὰρ φάλητες οὕτω καλοῦνται. Λόνδις, βωμολόχος, ἔρως.

Λ οξοβάμοσι, πλαγίως πολεμοῦσιν. Λοξὸς, πλάγιος ἐπικαμπής. Λόξωσις, πλαγίωσις.

Λ οπὰς, ὁ πίναν, καὶ λίθος ἐν ἑλλάδι. Λόπημα, κάσανα, οἱ δὲ, βύβωνα. Λουπήλου, λοπίζει λαμπρύνει ἢ λεπίζουσι. Λόπος, λέπισμα.

Λ οπῶντα, λεπιζόμενον, ἢ λοπιζόμενον. Λορδὸν, ὑπόκυρτον ἀπεξυλωμένον συγκεκαμμένον τῷ σώματι. Λοῦ, λοῦσαι ἀπλικτί. Λοῦνα, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς καύκωνες. Λουνὸν, λαμπρόν.

Λ οῦσον, κύλουρον κυλοβὸν τετραωσμένον. Λούσιος, δῆμος οἰνηΐδος. Λούεται, λοῦται. Λουταείζημα, ὅ τινος ὄλιθον. Λουτήρια, λουτῆρα.

Λ ουτηρίαι, λουτῆρες λουτρίαι. Λουτρίδες. αἱ πρὸ ἑσπέρας δύο παρθένοι, αἳ καὶ αὐτλαντρίδες λέγονται. Λούτριον, ἢ ὑπαρὸν ὕδωρ καὶ λελιμνόν, ἢ γόνω ἀπόνιμμα. Λουτρὸν, ἢ αὐτό.

Λ ουτροφόρα, ἄγη. τὰς ὑσρίας τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀγάμοις ἔπεμπον. ἔπεμπον δὲ καὶ τοὺς γάμους. Λούζα, βαθύλ. ὅ ἐστιν ὁ οἶκος θεοῦ. Λουτροφόρος, κυρίως μὲν ἡ ὑσρία ἡ τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονεμομένη. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν φέρουσαν τὰ λουτρά. ἦσαν δὲ καὶ παῖ ὑσρία. ἔτεροι δὲ ἐπεὶ ἔπεμπον εἰς τοὺς γάμους λουτροφόρους, καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι δ' αὖ ἐποίουν. Λοφαλία, αὐχήν, οἷον κατὰ τὸ αὐχένος, ἢ χωρίον ὃ κατοικοῦσι λίβυες.

Λ οφᾶ, λόφου ἐπιθυμεῖ. Λοφαμίσκος, ὁ προεξέπισμα καὶ ὁ τῆς γῆς ἔπαρμα. Λοφίαν, ἀκρώρειαν καὶ ἡ ἐπὶ τῶ λόφου θείξ. Λοφίνη, νόστος τένοντα. αὐχένα. Λόφιον, ῥῆμα τῶν ζευγνύντων. ἢ ὁ ἀκροθώμιον, ἢ προεκφαλαία, ἕλυζον. βύκητὸ λόφου καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα, οἷον μῦκαι. Λόφιος, ἀκρώμιον, ἢ ἀκρώνιον. Λοφὶς, προεκφαλαία ὁ θύκη. Λοφνίδια, λαμπάδια. Λοφνὶς, λαμπάς. Λόφος, ὑψηλὸς τόπος γῆς ἐπανάστημα, καὶ ἄκρον προεκφαλαίας ἢ χάλος. Λοφορρώστα, ὁ ναπερρωγότα τοὺς ὤμους.

Λ οφοπωλεῖς, οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες. σωεχῶς ἐπένδυον, ἐώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τοῦ βίς ἐπισείειν δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τείχες ἀβέβρωνται τῶν λόφων προεπίθεσθαι αὐτοὺς πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων. Λοφυλινὸν ἢ ὁλοφυλινόν. οἰκρόν. Λόφυρος, ἐπίσημος λόφος ἐπὶ τῶ αὐχένος νεῶν τάσεται. ἢ ἔσθ' ἡ φανὸς κυφαυχήν.

Λ όφῳ, ῥαχίλῳ. Λοφωσὸς, ἐπισήμων. Λοχᾶ, θηρεύει, λελιθότως σεσοβύκε. Λοχαγοί. ἡγεμόνες. σρατηγοί. ταξιάρχαι. ἄρχοντες τῶν σεσοβυκότων. οἱ σωάγοντες τοὺς σρατιώτας. Λοχάζει, σεσοβύει. Λοχαῖος, κλινόμενος βύσιος ἀπὸ τῶ βύρροφεῖν. Λοχεύει, τίκτει γυναῖκα. Λοχευομένων, γεννωμένων ἢ γενόντων. Λοχεύοντες, σεσοβυόντες. Λοχήσαντο, σεσοβυσιν. Λοχιάκρύφαια. γλυκὰ αὔξει, καὶ ἀρβὸς τῇ ἀρτέμιδι γλυκόμενος καὶ ἀσροὺς ἀσάχυσας ἔχουσι. Λοχιάδες, αἱ ὕλαι. Λοχία, μοῖρα. Λοχίαι, πὼ βύρραφῆ γῆν, καὶ ἀσροὺς σάχυας ἢ καρποὺς φόρους.

Λ οχίζει, ἐπιβουλεύεται. Λοχιαδὲν, γεννηθὲν ἢ σφαγέν. Λοχίτης, σεσοβυτής. βασιλεύς.

Λ όχμη, σεσορα ἐπιβολή. ἢ σύμφυτος τόπος ἢ κρύφιμος δασεῖαν ὕλην ἔχων ὥστε ἐλλοχᾶσαι. Λοχείαις, γεννήσεσι. Λόχοι, λακεδαιμονίων φησὶ ἀεισοφάνης τέτταρας. πέντε γάρ εἰσιν ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. Λόχος σεσορα, σρατηγικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ, ἀπὸ τῶ λέχους. οἱ γὰρ σεσορυόντες καταπλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχους. κρυπτοὶ τόποι.

Λ ύα, σάσις. Λυάζει, φλυαρεῖ μωρολογεῖ σασάζει.

Λ υαὶ, σάσεις διαφοραί. Λυᾶται, σασιάζει. διαφέρεται.

ρεται. ¶ Λυβάζειν, λοιδορεῖν. ¶ Λύγαια, τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια. ¶ Λυγαίαν, σκοτεινὴν, συνεφῆ δόλιον ἀφανῆ. ¶ Λυγαῶς, ἀφανῶς σκοτεινῶς λεληθότως. ¶ Λύγαος λίθος. εἰς τὰ *ζώδια ἢ ὁ πάριος. ¶ Λύγδαμις, οὗτος ἔκαυσεν τὸν ναὸν τῆς ἀρτέμιδος. ¶ Λύγδη, τὸ δένδρον ἡ λεύκη. καὶ οἱ ἄλλοι φησὶ τῶν νεῶν λύγδος. ¶ Λυγκανόμενος, αὔξοντα ἐν τῷ κλαίειν. ¶ Λυγκαίη, πόλις μακεδονίας. ¶ Λυγίζει, στρέφει. κινεῖ. κάμπτει.

Λυγίζεται, συνδέδεται. στρέφεται. ¶ Λυγιζόμενον, καμπτόμενον. ¶ Λυγίσμασι, συγκλάσμασι.

Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. ¶ Λυγκαστήσει, αὔξει παραπλησίως, ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι. ¶ Λυγκεσθήριον, οὕτω λεγόμενον. ¶ Λυγιουργὸν, τὸ ἤλεκτρον. ¶ Λυγμός. ὀλολυγμὸς θρῆνος ἀνανυγμός.

Λὺγξ, τὸ πάθος, ὁ λυγμὸς καὶ τόξον καὶ ζῶον.

Λυγξεῖ, πάθος, ἐμποδίζον τῷ λέοντι. ¶ Λυγρὰ, πονηρὰ λυγρὰ χαλεπά. ¶ Λύγοισι, φυτῷ τινὶ ἱμαντώδει. ὃ ἡμεῖς κύτινον λέγομεν. ¶ Λύγος, ῥάβδος ἁπαλή. ἁγνός. ἢ δενδρύφιον θαμνῶδες, ἱμαντῶδες φυτόν. ¶ Λυγρὰν, λυπηρά. ¶ Λυγρὸν, λυπηρὸν, ἐπίπονον κακὸν χαλεπὸν, ἰσχυρὸν πενθικόν.

Λυγὸς, ὄργανον ἐν ᾧ τὰ καλλώμενα ἐμβάλλεται. οἱ δὲ τὸ στρεβρωτήριον ὄργανον. ¶ Λυδεία, ἐσθής. τὰ λύδεια ὑφάσματα. ¶ Λυδεία, λίθος ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν. ¶ Λυδείας, μαχαίρας τὰς μυεργεῖς.

Λυδίζων, χωρεύων, διὰ τοὺς λυδοὺς, οἳ σώζονται μὲν διεσκευασμένοι δέ εἰσιν. ¶ Λυδικὴ λίθος σίδηρον, τηλόθεν προσηγάγου. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον, ἐπιπᾶται. ἡ δὲ μαγνῆτις διεπᾶται τὴν ὄψιν ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι. ¶ Λυδοὶ, οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται. ὅθεν καὶ ῥωμαῖοι λούδους φασί. ¶ Λυδείῳ νόμῳ, ἀντὶ τοῦ λαντικῶ οἱ γὰρ λυδοὶ μάντεις ἐδόκουν εἶναι, ἢ λυδῶ, ἀντὶ τοῦ μυσῷ. εἰσὶ γὰρ λυδῶν ἄποικοι καὶ μαντικώτατοι. ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο. ¶ Λυδὸς τὴν θύραν ἐκίγκλισε, παροιμία ἐπὶ τῶν μαροκλεπτῶν. ¶ Λυδὸς, ἐν μεσημβρίᾳ παροιμιακῶς παίζει. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ ἄποροι ἀκολασταίνουσιν. ¶ Λύει, λυσιτελεῖ, ἢ ἀδημονεῖ. ¶ Λύθιος, ἠθμὸς ἡρακλεῶται.

Λύει, στάσις. μάχη. διαφορά. ¶ Λυκτὸς, λύχιος.

Λύζει, λυθάζει κυλινδεῖ. ¶ Λύθρον, μαστιγοφόρον ἰχὼρ αἵματος τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα. ὁ μεθ' αἵματος φόνος. ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν. ἢ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος μόλυσμα.

Λύθρω, φόνῳ, ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος. ¶ Λυκάβας, ὁ ἐνιαυτὸς, καὶ λυκάβαντες οἱ ἐνιαυτοὶ, περὶ τὸ λυγαῶς βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς. λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται. ¶ Λυκαβηττὸς, ὄρος τῆς ἀττικῆς, εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύειν. ¶ Λυκαΐδες, παρθένοι τινές. ¶ Λυκαῖον καὶ θυμβραῖον, τὸν πύθιον καὶ τὸν ἐν χρύσῃ λυκαῖον. ¶ Λυκαιχλίας, ὁ λυκόβρωτος. ¶ Λυκοβατίας, δρυμὸς, ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσιν. ¶ Λυκαμβὶς, ἀρχὴ, ὁ κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέμαρχον δηλῶν πρὸς ὃ ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχήν. ¶ Λύκαπος, πόλις. ¶ Λυκέη, λύκου δορά. ¶ Λυκεῖον, φοβερόν. ¶ Λυκεῖον, ποτὸν ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ ἀπόλλωνος εὑρεθείσης ὑπὸ λύκων πινομένης ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. ¶ Λυκηγενέϊ, ᾧ ἀπὸ λυκίας ὄντι ἢ γενομένῳ. ¶ Λυκιάδες, κόραι τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα αἱ τὸ ὕδωρ κομίζουσαι εἰς τὸ λύκειον λακεδαιμόνιοι. ¶ Λυκηλάτους, τὰς ἐγχέλεις. ¶ Λύκειος, ἀγορὰ ἐν τῇ τῶν ἀργείων.

Λύκειον, τόπος. περὶ κλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. ἐποιοῦντο δὲ αὐτόθι τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις καὶ συλλόγους. ¶ Λύκιος, κολοιοῦ εἶδος. ¶ Λυκίσκος, ἡ μὴ ἔχουσα ἐξονίσκον τροχιλία. τρῆμα δὲ μόνον ἢ ἄνοδος δώματος. ¶ Λυκοειδὲς, τὸ πρὸς τὴν ἕω. ¶ Λυκοειδέος ἀοῦς, τοῦ λυκόφωτος. ¶ Λυκοειδὴς, διάλευκος. ¶ Λυκοθρασὴς, θρασύς. ¶ Λυκοέρια, ἐκ λυκείου δέρματος πεπονημένα. ¶ Λύκοι μανδαλοιθυρῶν. ¶ Λυκοκτόνος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Λυκοκτόνου θεοῦ σοφοκλῆς ἠλέκτρα. ἀρίσταρχος διὰ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν ἀπόλλωνα, ἀναιρεῖν τοὺς λύκους. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν. ¶ Λυκόποδες, οἱ ἀλκμαιωνίδαι, οἱ μέντινες διὰ τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα, ἦσαν γὰρ ἀεὶ ὑποδεδεμένοι. ¶ Λυκόστρατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ. ¶ Λύκος τὸ τοῦ ἱερέως ἄνθος καὶ ποιὸς ἰχθῦς, καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήριον, καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καλίσκων, καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος, καὶ ἀράχνιόν τι, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός.

Λύκος ἀεὶ τὸν φεύγει. παροιμία ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Λύκος ἔχανε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων καὶ τῆς ἐλπίδος διαψευδομένων. ¶ Λύκος, περὶ φρέαρ χορεύει, παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι τῶν ματαίων, καὶ ὅτι ἄπρακτος περί εἰσιν ὅταν διψήσῃ, ἢ μὴ δυνάμενος πιεῖν ἐπὰν διώκοντος ἑαυτοῦ ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ. ¶ Λυκοπασθεῖς, ἵπποι ὑπὸ λύκων διεπασμένοι οἱ περὶ τὴν ἀνδρίαν. ¶ Λύκου δεκὰς, παροιμιῶδες, ἐπεὶ λύκος ἥρως πρὸς τοῖς ἐν ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων.

Λυκόφανον, τὸν ἐχινόποδα μεσήνιοι. ¶ Λυκόφρων, δεινόφρων ὑψηλόφρων. ¶ Λυκτὰ, οὐκ ἀνεκτά.

Λύκτος, πόλις. ¶ Λυκοκαρὶς, θερμὸν ἀπ' ἀλφίτου πιεῖν. ¶ Λύλιος, ἥμυλλος οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμωδεῖτο. ¶ Λῦμα κάθαρμα. ¶ Λυμαίνεσθαι. καθαίρειν. φθείρειν. ¶ Λυμαίνεται, διαφθείρεται.

Λυμεὼν, ὀλέθριος. φθορεύς. ¶ Λύματα, τὰ ῥυπάσματα τοῦ σώματος. τὰ γὰρ τῆς νόσου τουτέστι τὰ καθάρματα. ¶ Λύμακες, πέτραι. ¶ Λύματ' ἔβαλλον, τὰς ἀκαθαρσίας ἔβαλλον. ¶ Λυμάχη, ἡ εἰς διαφορὰν λύπη ὕβρις. ¶ Λύμη, βλάβη. φθορά.

Λυμηνάμενος, αἰσισάμενος. ¶ Λυμήναν, βλάβαν.

Λυμνὸς, γυμνός. ¶ Λύμπη, πόνος. ¶ Λύμπρωσχος, τὸ λυχνίον. ¶ Λὺξ, λύτρον. ¶ Λύπεια, λιπαρά. ¶ Λύπη, πόνος. ὕβρις. φθορά. ἀπώλεια, βλάβη. ¶ Λυπηρὸς, ἄθυμος. ¶ Λυπτὰ, ἑταίρα πόρνη.

Λυπραγὴν, τὴν λεπτήν. ¶ Λυπηρὰν, λυπρὰν μοχθη-

ραί. Λυπρὴ, εὐτελὴς μοχθηρά. ἀχρείας σκοτεινή. ὁ λεθρία. Λυπρῶς, εὐτελῶς λιπαρῶς. Λύρα, κιθάρα.

Λυρίτης. ζῶόν τι. ταῖς δρυσὶν ἐν τίκτον. Λύρκιν, ὄρος τῆς ἀργείας. Λυρκίου δῆμον, τὸ ἄργος, ἀπὸ λουρκίου τοῦ λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις.

Λύρνησος, ἡ τένεδος, καὶ κιλικίας πόλις.

Λυροφοίνιξ, εἶδος κιθάρας. Λυρωδῶς, ψαλμῳδῶς κιθαρῳδῶς. Λῦσαι, ἀπολύσαι λυστρῶσαι καθελεῖν ἀφελεῖν τεμεῖν. Λύσαν, ἔλυσαν, ἐλυστρώσαντο. Λυσάνδρια πανήγυρις ἀπὸ λυσάνδρου ὀνομοσθεῖσα. ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι. Λυσανίας, ὁ λύων τὰς ἀνίας καὶ δυσάνιος γυνὴ ἡ ἐνθὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη. Λυσίαν, ὁρμὴν ἐν συνουσίᾳ μανίαν. Λύσειοι, τελεταὶ οὕτως ἐλέγοντο τινὲς τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο διόνυσος. Λυσείεις, δῆμος φυλῆς οἰνηίδος.

Λυσίζωνος, γυνὴ, ἥτις ἐνυμφεύθη, καὶ ἐπίθετον ἀρτέμιδος. Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ἀπὸ λυσιμάχου. Λυσιμελὴς, ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος ἤτοι ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύων, ἢ τὰς μελεδῶνας τουτέστι τὰς μερίμνας λύων. μελεδήματα θυμοῦ.

Λύσις, ἡ λύστρωσις. Λυσιτελεῖ, συμφερεῖ ἐπωφελεῖ. Λυσιτελής. ὠφέλιμος σύμφορος.

Λυσιπνεῖ, φοβεῖται. Λυσκάζει, περιφεύγει.

Λυσόμενος, λυτρωσάμενος. Λύσω, ἀπολυτρώσω.

Λύσσα, ὁρμὴ ἐνθουσιασμός. Λύσας, ἔλυσας, ἐλυστρώσω ἔσωσας. Λύσσεται, μαίνεται.

Λύσσης, μανίας, ὄρεξις ἐπιβλαβής. Λυσσήεις, μανιώδης. Λυσσητῆρα, μανιώδη. Λυσσῶδες, μανικέν. Λυσσῶσι, μαινομένοις. Λυταίη, θετταλή. Λυταρὶς, μύκωνος εἶδος. Λυταῶς, σκοτεινῶς. Λυτήριον, φυλακτήριον.

Λυτήριος, φύλαξ. Λύστρον, τίμημα. Λύστρα, καθάρματα. λυτήρια καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκλησιν ἀνθρώπων. Λυτρώμενον, ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων. λυτρούμενον. Λυττεῖ, πολλὰ λαλεῖ. Λυττοὶ, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. Λυττῶντας ἢ λυσσῶντας, μαινομένας. Λύχνα, λύχνοι.

Λυχναῖος καὶ λιχνεὺς, ὁδιαυγὴς λίθος. Λυχνίον, ἡλυχνεία. Λυχνοκαΐαν, λυχναψίαν.

Λυχνοκῶσαν, λυχνοκαυστοῦσαν. Λύχνος, ἡ λαμπὰς ἡ δὰς παρ' ὁμήρω, καὶ ἰχθῦς κάλλιστος.

Λυχνοῦχος, ὁ φανὸς, λαμπτήρ. οἱ δὲ ἐφ' ὃν ὁ λύχνος ὀχεῖται. Λύχνον, τράχηλον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥΩ.

Ὦ, θέλω. Λώας, βλάβας, ὕβρεις.

Λωβᾶται, ἐξαπατᾶ. λυμαίνεται.

Λώβη, βλάβη. ὄνειδος, ἀπώλεια, χλεύη ψεῦδος. ὕβρις. Λωβῆσαι, ὑβρίσαι, βλάψαι.

Λωβήσαιο, βλάψειας, ὑβρίσειας. Λωβήεντα, βλαβερά. Λωβητήρ. ὑβριστής. Λωβητῆρα, βλαπτικὸν, ὑβριστικόν. Λωβητῆρες, λώβης ἄξιοι ἐπονείδιστοι. Λωβητῶν, ἐνυβριστῶν.

Λωβεύειν, ψεύδεσθαι καταισχύνειν. Λωβώμενος, χλευάζων. Λωγάλιον, τῶν βοῶν τὸ ἀπὸ τοῦ τράχηλον χάλασμα. Λωγάλιοι, ἀστράγαλοι. ἢ πόρνοι. Λωγὰς, πόρνη. Λώγασος, ταυρεία μάστιγξ. Λώγη, καλάμη καὶ συνασωγή σίτου.

Λώεσσαν, τὴν ἅμαξαν. Λώϊον, λωΐτερον βελτίτερον. Λωϊσμὸν, χῶμα ἢ κλωσμένον. Λώϊστα, συμφέροντα ἄριστα. Λωϊτίνη, συμφορωτέρα. Λώλεσσαν, τὴν ἅμαξαν. Λωλεύοντα, ἀνθοῦντα. Λῶλον βρῶμα, ἐκγιγάρτων καὶ σύκων γενόμενον παιδίοις πεφωσμένον. Λωλῶ, ὁ τὰ σύκα μετὰ γιγάρτων φωσθῆ. Λῶμα, ῥαφὴ κλωσμὸς ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου λῶμα.

Λωπεύει, ψεύδεται. Λώπη, ἱμάτιον, περίβλημα.

Λωπίζει, ἐκδύει, γυμνοῖ, ἢ ὅπλων, ἢ ἱματίων.

Λώπιστος, ὁ παλαμήδης ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιῤῥάψεως. Λωποδύται, κλέπται ἀποδύοντες ἐν λουτροῖς κλέπτοντες. Λῶπος, ἱμάτιον. Λωρὸν, πικρόν. Λωρυμνὸν, βαθύτατα κατώτατα.

Λῶσα, θέλουσα. Λῶστοι, ἐῤῥαμμένοι φίλοι.

Λῶστος, βέλτιστος, ἢ βοτάνη καὶ εἶδος φυτοῦ.

Λωτεῦντα, ἀνθοῦντα. ἢ λωτὸν ἔχοντα. Λῶτα, ἄνθη. Λωτεῦσι δὲ, πάχνη, ἄνθη ποιοῦσιν αἰσχρότητες. Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι ἀπολλύειν.

Λωτίνας, ἀηδόνας τοὺς αὐλούς. Λώτινος, αὐλοὺς ἐκλωτίνου ξύλου. Λώτισμα, οἱ πρῶτοι καὶ ἐπίλεκτοι. Λωτόβοσκον φῦλον οἱ μὲν τὴν θράκην, οἱ δὲ τὴν αἴγυπτον, ἄλλοι σκυθίαν. Λωτὸς, στραγήμάτι καὶ αὐλὸς καὶ δένδρον καὶ πόαν. κυρίως δὲ τὸ ἐν ταῖς λιβάσι φυόμενον, καὶ πᾶν ἄνθος. καὶ καρπὸς παρὰ τοῖς λωτοφάγοις. Λωτὸν τενερογλῶττες, χόρτος γλυκὺς, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν.

Λωτρὸν, δειλινὸν ἄλειμμα λάκωνες. Λωφᾶ, λήγει. παύεται. Λωφάξαλος, ἐμπηδήσας.

Λῶφαρ, λώφημα. Λωφεῖν, ἠρεμεῖν, πεπαῦσθαι.

Λωφῆσαι, ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι. παῦσαι. λῆξαι ἀναπαῦσαι ἡσυχάσαι λωφῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. Λώφησις, ἀνάπαυσις καὶ τὰ ὅμοια.

Λωφήσεων, λήξεων ἀναπαύσεων. Λωϊόνων, ὠφελιμωτέρων. Λωφοῦσι, παύουσιν. Λωφούσῃ, παυούσῃ. Λὼψ, χλαμύς. Λῴων, βελτίων.

ἦδος ἱκανὸς ἐπειδὴ ὀναδαεὶ, κτίστης τῆς μηδείας, ἑρμηνεύεται δὲ οὕτως, ἐκμέτρησις ἤγουν ἱκάνωσις. μεμυαλωμένα βαλλίζειν. Λώτ. ἐτυμπανίσθησαν ἐπρίσθησαν, ὕπερον, μεμαρὰς θυΐσκη, ἐμφρενωμένος, ἀντισήκωσις, ἀσπάλαξ, ἄσβεστος μοιχαλίς. μῦς. τυφλὸς ὁ τὴν γῆν τρυπῶν.

ἈΡΧΗ

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

μ Α. τοῦτο ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον συζεύγνυσι καὶ κατομόσει καὶ ἀπομόσει τοῦ ἔστι, καὶ συγκαταθέσει καὶ ἀποφάσει· τῷ τεναὶ καὶ τῷ οὔ. ἐπιῤῥήμασιν. ἔστι γὰρ αὐτοῖς κοινόν.

Μαατρὸν, μορὸν λάκωνες.

Μαγάδεις, αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικὸν, ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν, μαγάζειν λέγουσιν, οἷον ὀμφάλων, ἢ μαγάδης αὐλὸς, ἢ γηθηβοῆς, ἀντὶ τοῦ ὁσυνάδων τῇ μαγάδι. ¶ Μαγάδιον ὡραῖον κιθάρισμα. ¶ Μαγαλίδες, ὄργανα ψαλτικά. ¶ Μαγαρὶς, μικρὰ σπάθη.

Μαγαρίσκος, πινακίσκος. ¶ Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκουφος, δεχομένης τῆς κιθάρας τὰς νευρὰς καὶ ἀποτελούσης ἐν φθόγγον ἢ τόκον προσφέρουσα μνᾶν μίαν. ¶ Μάγγανα, φάρμακα δίκτυα. γοητεύματα. ¶ Μαγγανία, μηχανία. ¶ Μάγγανα, μηχανήματα. ¶ Μάγδωλος, οἰκοδόμημά τι.

Μαγέταν αὐλὸν τὸν μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους.

Μαγεύειν, γοητεύειν θεραπεύειν θεούς. ¶ Μάγευες, οἰκοδόμοι δείπνου, ἢ τὰ ἄλφιτα μάττοντες.

Μάγιν, ἀσπίδα. ¶ Μαγίδες, οἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι καὶ μάζας καταφέρουσιν οἱ εἰς τροφωνίου κατιόντες. ¶ Μαγὶς, παλαθὶς ἄρτος.

Μαγίστωρ, ἐπιστάτης. διδάσκαλος. ¶ Μαγιστόρους, διδασκάλους ἐπιστάτας. ¶ Μαγμὸν, τὸ καθάρσιον, ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. ¶ Μάγνης, κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βόλων. ¶ Μάγνητες, ἔθνος θεσσαλίας. ¶ Μαγνῆτις, λίθος. αὕτη πλανᾶ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δὲ ἡρακλεῶτις, τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ¶ Μάγον, ἐν ἀπατεῶνα φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα. οἱ πέρσαι οὕτως λέγουσιν. ¶ Μαγαυρὸν, ὑπερῷον.

Μαγυδαρὶς, ὀπὸς σιλφίου, οἱ δὲ, ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι μανώτερον. ¶ Μαγωδὴ, ὄρχησις ἁπαλὴ ἀπὸ χρυσογόνου μάγου. ¶ Μαδᾶ, ἐκρεῖ. ¶ Μαγδαλλεῖ, τίλλει ἐσθίει. ¶ Μαγδάλλοντες, τίλλοντες ἐσθίοντες. ¶ Μαδάρεις, τὰ πλατύτερα λόγχα τῶν κρεάτων κελτοί. ¶ Μαδαρὸς, ἀρεόθριξ ψεδνός. ¶ Μάδεγμα, δέλεαρ πρόβλημα, οἱ δὲ μάδευμα. ¶ Μάδισος, δίκελλα οἱ δὲ μαδιβός.

Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλών. ¶ Μαδὸν, τρὰ καὶ λεῖον. ¶ Μάδος, τὸ ψίλωθρον. ¶ Μαδρυωθήσομαι, κολασθήσομαι ἐπιτριβήσομαι.

Μᾶ, πρόβατα φρύγες. ¶ Μάζα, ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίω. ¶ Μαζάκις, δόρυ παρθικόν. ¶ Μαζαγόας, ὑπὲρ μάζη μεμψίμοιρος.

Μάζαν, ἀντὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς μεμαγμένης κόπρου.

Μαζαρύγξ, τὰ ὑπὲρ τῷ πότῳ ἐπιόντα. ¶ Μάζινος, βοοῦς ὁ ἐξ ἀλφίτων. ¶ Μαζεὺς, ὁ ζεὺς παρὰ φρυξί. ¶ Μάζης, ὤνιον ἄρτου πράσις.

Μαζιναὶ μαζοί. ¶ Μαζίον, ὀλίγον. ¶ Μαζοὶ, μαζῶν. ¶ Μαζονόμενον, κύκλον ἢ ξύλινον πίνακα.

Μαζοπέπτης, ἀρτοκόπος. ¶ Μαζός. μαστὸς, ὄχθος τιθός. ¶ Μαζοφορὶς, ὅμοιον, κανῶ. ¶ Μαζῶντα τὸν μάττοντα τὰς μάζας. Μαεῖται, μυρολογεῖ. ¶ Μαθαλίδες, ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι. ¶ Μαθῶμαι, ζητῶ. ¶ Μάθας, μαθήσεως. ¶ Μαθήματα, ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον. ¶ Μάθυαι γνάθοι. ¶ Μαὶ μέγα ἰνδοί.

Μαῖα, πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ καὶ τροφὸς, καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρὸς, καὶ ὀμφαλοτόμος. καὶ προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητική. ἀντὶ τοῦ ὦ τροφέ.

Μαίανδρος, ποταμὸς μιλήτου ἄλλοι καρίας. καὶ κόσμος τίς ὀροφικὸς, καὶ εἶδος ἱππασίας παρὰ ἱπποδαμάσταις. ¶ Μαίεσθαι, ζητεῖν ἐρευνᾶν. καὶ μαιώσσαν τὸ αὐτό. ¶ Μαιοῦνται, μυοῦνται.

Μαίευσις. ¶ Μαιθαῦ, οἴμοι. ¶ Μαίθη, καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς καὶ ὄνομα. ¶ Μαιμᾷ, ἐνθουσιασμοὶ καὶ ὀξέως ὁρμαὶ, ἢ ὀρέγεται προθυμεῖται.

Μαιματῶν, ὀρνίθων ἡ κοιλία. ¶ Μαιμαῶτι, ἐναργῶς κινουμένω. ¶ Μαιμάκτης, μειλίχιος καθάρσιος. ¶ Μαιμᾶν, ὀρέγεσθαι ἐπιθυμεῖσθαι.

Μαίμαξ, ταραχώδης. ¶ Μαιμάζασα, οἰστρήσασα.

Μαιμάσσει, σφίζει προθυμεῖται. ¶ Μαιμώμενος, ὁρμῶν ζητῶν. ¶ Μαινοῶν, ἐνθουσιῶν. ¶ Μαιμῶσα, ὀρεγομένη προθυμουμένη κινουμένη.

Μαιμάωξ, κινουμένη ἢ ἀδελφός. ¶ Μαιμωῶσιν, ἐνθουσιῶσιν ὀρέγονται προθυμοῦνται. ¶ Μαινάδες, αἱ βάκχαι. ¶ Μαινάδι, βάκχῃ μαινομένῃ.

Μαινὰς, βάκχη. ¶ Μαίνεται, ὀργίζεται ὑλακτεῖ.

Μαινόλης, παράκοπος ἔνθεος. ¶ Μαινομένοιο, ἐνθουσιωδῶς κινουμένου. ἢ μανίας παρασκευαστικοῦ. μανιοποιοῦ. ¶ Μαινομένου, διονύσου μανίας ἐμποιοῦντος, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴνου μετωνυμικῶς, ἔκφρονας γὰρ ποιεῖ καὶ εὐκινήτους. ¶ Μαινοῶσιν, ἐνθουσιῶσιν. ¶ Μαιονία, ἡ λυδία. ¶ Μαιούμενος, ἐκλοχίζων. ¶ Μαίρα, κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ, τὴν σελήνην. ταραντῖνοι δὲ, μαιρίην, τὸ κακῶς ἔχειν οἱ δὲ προΐτου θυγατέρα. αἴθρας ἀδελφὴν εἶναι. ¶ Μαίσωλος, ζῶον τετράπουν γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχω. ¶ Μαίσων, μαγειρεῖον. ἄλλοι βόρον ἀπὸ τοῦ μασσᾶσθαι. ¶ Μαιωθήσονται, λοχευθήσονται γεννηθήσονται θεραπευθήσονται. ¶ Μαιωστᾶ, ἐρευνᾶ τῇ φύσει. ¶ Μαιῶτιν λίμνην, μαίωνα φασὶν εἶναι ποταμὸν τῆς ἀχαΐας καὶ μαιῶτιν λίμνην ἐν ἑλλάδι. ¶ Μάκαρ, μακάριε εὐδαίμων. ¶ Μάκαιρα, τελεία εὐτυχὴς τιμία. ¶ Μάκαρες, μακάριοι εὐδαίμονες ἅγιοι.

Μακαρία, βρῶμα ἐκζωμοῦ καὶ ἀλφίτων. ¶ Μακαρίνη, ἀνδράχνη. ¶ Μακαρίος, ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθῷ ὢν εὐδαίμων. ¶ Μακαριότης εὐδαιμονία.

Μακαρίτης, ὁ τεθνεὼς ὁ μακάριος ὁ νεκρός.

Μάκαρος, μακαρίου. ¶ Μακάρων, εὐδαιμόνων, μακαρίων. ¶ Μακάρων νῆσος, ἡ ἀκρόπολις τῶν

ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν. ¶ Μάκελνα, σκῦλα τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα, ἢ ὅτι τρόπαια μετέωρα ἵσταται.

Μακελνὴ, μηκελανὴ μακρὰ ὑψηλή. ¶ Μακέλα, φράγματα. σφύφακτοι. ¶ Μακέλλη, δίκελλα, πλατεῖα σκαφίον δὲ τῆς μακέλλης ὁ στελεός.

Μάκελος, σφύφακτος. ¶ Μάκελλα, τὰ αὐτά.

Μακεσίκρανος, ἔποψ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον, καὶ κορυθαίολον αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον, σιήτην τε γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλεκτρυόνα καὶ γέλασον λέγουσι. ¶ Μακεττία, ἡ μακεδονία. ¶ Μάκιστος, πορρώτατος. ὄφελος ἔχοντα. ¶ Μακίστηρ, βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ¶ Μάκιστι, λοιμός. ¶ Μάκκος, βασιλεύς. ¶ Μάκορ, ἐργαλεῖον γεωργικὸν ὡς δίκελλα. ¶ Μακκούρα, χειρὶ σιδηρᾷ, ἣ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους. ¶ Μακοᾶν, παραφρονεῖν, προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν. ¶ Μακοώνιον, δίκτυον κυχλῶν, ὅπερ τινὲς νεφέλην. ¶ Μακρὰ, μεγάλα. εἰώθασι γὰρ οἱ δικάζοντες ἐν τῷ γραμματείῳ, μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων, μικράν. ¶ Μακρακὲς, τὸ εὔκυκλον. ¶ Μακρηγορία, μακρὰ διάλεξις ἢ ὑπαγορία. ¶ Μακρῆσι, μεγάλαις. ¶ Μάκρις, εὔβοια ἡ νῆσος. ¶ Μακρόβιοι, αἱ νύμφαι ῥόδιοι.

Μακρὸν ἄυσε, μεγάλως ἐβόησεν. ¶ Μακρονήχια, τὸν μακρὸν ἐν συνέχοντα. ¶ Μάκται, οἱ μάττοντες τὰς μάζας. ¶ Μάκτηρ, ἡ κάρδοπος, ἡ πυελὶς, καὶ διφθέρα καὶ ὀρχήσεως σχῆμα. ¶ Μακτήριον, ἱλαστήριον, κάλυμμα ἱερόν. κρυφίον ἢ κύκλος ξύλινος.

Μάκτρα, ἀβάκιον ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον.

Μακύνεται, μεγαλύνεται ὀρθοῦται. ¶ Μακών. βοήσας. ¶ Μάλαγμα, ἴαμα. ¶ Μάλα, ἄθροισμα. βούνισμα. ¶ Μάλα τί βούλει πάνυ σφόδρα λίαν μάλιστα. ἄγαν. ¶ Μάλαγμα, ἴαμα.

Μάλα. εἰκότως, πάνυ πρεπόντως. ¶ Μάλαι, μασχάλαι. ¶ Μαλακία, νόσος. βλακία. εἶδος δὲ ἰχθύων τευθίδες καὶ σηπίαι μαλάκια. ¶ Μαλακίζεσθαι, ἀσθενῶς διακεῖσθαι. νοσηλεύεσθαι. ¶ Μαλακίννης, παρθένος. μαλάκιον. γυναικεῖον κοσμάριον.

Μαλακὸν ἱμάτιον, τετριμμένον. κῶοι δὲ, εὐμετακόμιστον, ἢ πολυτελὲς ἢ ἁπαλόν. ¶ Μαλακὸν περίκωμα, ἁπαλὸν κοίμημα. ¶ Μαλάγας, ἄδησυς. θύλαξ. ἀσκός. ¶ Μαλακὸς, μαλθακός. ἔκλυτος. γυναικοήθης. ¶ Μακόστρακα, καράβους καὶ καρίδας. ¶ Μαλακῶ, ἁπαλῷ τρυφερῷ εἴδει.

Μαλάνιον, σάκκος. ¶ Μαλάντερον, μαλανώτερον.

Μαλάξαι, πραῦναι. ¶ Μάλασαφῶς, πάνυ φανερῶς. ¶ Μάλασσος, τράχηλος. ¶ Μαλατῆρες, ναῦται. ¶ Μαλατθᾶ, αἱ μοσθιᾶ. ¶ Μάλα τί τῶν ἀποκρύπτων. ¶ Μαλαφῶν, ζητῶν. ¶ Μαλάχη, μολόχη. ¶ Μαλάχιος, ἰχθὺς ποιός.

Μαλαῶν, λίαν πάνυ. ¶ Μάλεοι, ὅριοι. ¶ Μαλεροῖο, καυστικοῦ. ¶ Μαλερὸν, καυστικόν μαραντικὸν ὀξύ λαμπρόν. ἰσχυρόν. ἀσθενές. ¶ Μαλερὰς, φρένας ἀσθενεῖς, καὶ ξηρὰς καυστικάς. ¶ Μαλερὸν, ἄλευρον. στέαρ. ¶ Μάλη, χλαῖνα. μασχάλη. μαλάχη. ¶ Μαλικᾷ πέδᾳ. χοιριδίῳ δεσμῷ, τροχήλια καὶ παγὶς μαλικὰ καλοῦνται. ¶ Μαλητέον ζητητέον. ¶ Μαλθακηρὸν, ἁπαλῶς ἤσθιον.

Μαλθακὸν, ἀγαθόν. ¶ Μαλακὸν, ἡδύ. προσηνές. τρυφερὸν ἀσθενές. ¶ Μαλθάσσειν, μαλάσσειν. πείθειν.

Μάλθη, μεμαλαγμένος κηρὸς, ἢ μαλακία καὶ τρυφερή.

Μάλθη, ῥύπος ξηρός. ¶ Μαλθώσω, μαλακώσω.

Μαλία, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς. ¶ Μάλειαν, εὔφημον ἤσυχον πραεῖαν. ¶ Μαλιή. τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτε βήττη. ¶ Μαλιεῖς, ζητεῖς.

Μάλιον, μᾶλλον. ¶ Μάλικα, τὸν ἡρακλέα ἀμαθούσιοι. ¶ Μαλιργὴ, κιμωλία. ¶ Μαλὶς, ἀθηνᾶ λαπάρα. ἄφθα. φλεγμονή. ¶ Μάλιστα. λίαν. πάνυ. πλέον. σφόδρα. μᾶλλον. ¶ Μαλιωτέρα, προσφιλεστέρα. ¶ Μαλκενὶς, ἡ παρθένος κρῆτες.

Μάλκην, τὸ ἐπικόπανον πάριοι. ¶ Μαλκιεῖν, τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας. ¶ Μαλκίετον, μαλακῶς καὶ ἀσθενῶς ἔχετον, ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας μαλκιῶν λέγουσι.

Μαλκιώτατον, μαλακώτατον. ¶ Μαλκὸν, μαλακόν.

Μαλλαθόντες, ἐσθίοντες. ¶ Μᾶλλον, πλεῖον μάλιστα. ¶ Μᾶλλον, πῶς ὅσον. ¶ Μαλλὸς, τὸ ἔριον καὶ ἡ καθειμένη κόμη, ὁ κέκριξ καὶ σκόλλυς, καλεῖται δὲ καὶ τὰ πηνία. ὅθεν καὶ μαλλωτὴν καλεῖσθαι τὴν ἴδην, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι καὶ λευκός.

Μάλλυκες, τρίχες. ¶ Μαλλοπάραυος, λευκοπάρειος. ¶ Μαλλόεις, ἀπόλλωνος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον. ¶ Μαλόσα ὁδὸς ἢ τὰ πρόβατα βαδίζει.

Μάλουρις, λευκοκέρως καὶ ἥτις τὴν θύραν ἔχει λευκήν.

Μάλουρος, λεύκουρος. ¶ Μαλόχιον, σπαθητόν.

Μάλ' ὦκα, πάνυ ταχέως. ¶ Μαμαγκία, ἐν κλαζομεναῖς τόπος. ¶ Μάματα, ποιήματα βρώματα.

Μαματίδες, ἀναδενδράδες δόλοπες. ¶ Μάμερτος, ἄρης. ¶ Μαμάτραι, οἱ στρατηγοὶ παρ' ἰνδοῖς.

Μαμάκυθος, μωρός. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον πλάτωνι. ¶ Μαμβρὴ, ἀχὴ ὁράσεως. ¶ Μαμμᾶν, ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς ἐσθίειν. ¶ Μάμμη, ἡ μήτηρ τῶν γονέων, ἢ ὑποκόρισμα μητρός. ἐκ παιδίου ἀττικοί. ¶ Μαμμικὸν, μικρόν. ¶ Μάμμος, οἰκέτης. ¶ Μαναύεται, πανέλκεται. ¶ Μανάκις, ὀλιγάκις. σπανίως, ἢ πυκνά. ¶ Μανδαλωτὸν φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται. ¶ Μανδοτὰ, σημεῖα. ¶ Μανδραγόρας, ὁ ζεὺς καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν καὶ ὑπνωτόν. ¶ Μανδραγορήτις, ἀφροδίτη. ¶ Μάνδραι, ἐρίκη. φραγμοί. ὕλαι σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων. ¶ Μανδύας, εἶδος ἱματίου περσῶν πολεμικὸν ἢ μαντείας. ¶ Μανδύη, δόρυ ὡς δρέπανον. ¶ Μαμωνᾶς, θησαυρὸς πλεονεξίας.

Μανσοὺρ, κύων. ¶ Μανασσῆς, ἐπιλανθανόμενος.

Μανήσεις, τὰς λάταγας. ¶ Μάνης, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα καὶ βαρβαρικὸν, καθάπερ εὔβουλος ἐν κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων. ¶ Μανέρως, τοῦτον φασὶν αἰγύπτιον ὁμολογῆσαι πρῶτον παρὰ μάγων διδαχθέντα. καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα γενέσθαι, ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς

περὶ

τοῦδὲ παυλείαδ' ἱστορεῖ. Μανία, ὀργὴ θυμὸς κότος. Μανὸν, ἀραιὸν μικρὸν ὀλίγον χεῦν.
Μ ανοσήμοις, ἀραιοσήμοις. Μανότης, ἀραιότης.
Μ ανώτατον, ἀραιότατον. Μαντενόμενος, χρησμοδοτῶν. Μαντινέη, πόλις Ἀρκαδίας.
Μ αντὶς, ὁ αὐτὸς κήπους βάτραχος, καὶ εἶδος ἀκείδος.
Μ αντοσύνη, μαντεία. Μαύνυ. πικρόν. ἀθαμανῆς.
Μ αύζα, μονοκέφαλον σκόροδον. ὅπερ οἱ νῦν μυλύζαν.
Μ αύσον, τὰ μήκιστα. δήλωσον. Μαυῶν, ἀραιῶν.
Μ ατεῖ, παυεῖ. Μαραναθὰ, ὁ κύριος ἦλθεν, ἢ εἶδον ὁ κύριον. Μαράνα, μάστιγξ. ῥάβδος. ἀνεία.
Μ αράγνα, γῆ ταυρεία. Μαράγοι, οἱ ἀπόκρημνοι τόποι. Μαραθὼν, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ποιητὴς Ἰὼν μαραθώνιος. Μαραίνεται, μολύνεται. Μαραίπους, μεμαρασμένος τοὺς πόδας.
Μ αράξασ', μιλῶ ὁ ἀπηλλαῦς. Μαράασται, κωφὸς ὄρνιθες. Μαργοῦ, μαργαίνει. ὑβρίζει. ἀνθουσιᾷ μαίνεται, ὕβρις γὰρ αἱ μάργαι. Μαργαίνων μωνόμενος, δεσμῶν. ὑβρίζων. δεσμὸς γὰρ ἡ μαργάς.
Μ αργαρίσιον, πινακίσιον. Μαργίτης, μορφός τις, ἢ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικὸς, καὶ γυνὴ προσέπεται αὐτόν. Μαργωσάντων, λυασάντων. Μαργήτης, μορφός τις μωνόμενος. Μαργοτάτην ἐπιμανεστάτην. Μαργίτου, ἄφρονος. μωροῦ.
Μ αργοῖς, μωνομένοις ὑβριστοῖς. Μαργῶντες, μωνόμενοι. Μαργος, μωνόμενος. ὑβριστής.
Μ αρτῶσαν χθρᾶ. μωνομένῳ χεῖρα. Μαρεῶτις εἶδος ἀμπέλου. Μαρήγξ, λαμβάνει. Μαρηνηλλαῖ ἀμφιπονεῖ. στρατεύεται. Μαριανδηνὸς, θρῆνος, ἅτε μονίως γὰρ τοῦδε τοὺς θρήνους ᾠδυσάζασιν. ἄλλοι εἶδος ᾠδῆς, τῶ θαστικῶς ἦν μαριανδηνὸν ὡς λιτυβρόσαν. Μαριδρουνίζεις, ἐρωνυδίᾳς.
Μ αριζοῦς, λίθος τίς. ὃς ἐπισταζομένου ὕδατος καίεται.
Μ αρίειν, ὀχλεῖσθαι πυρέπτειν. Μαρικαῦ, κίναιδον, οἱ δὲ, Λακωνίσμα παυλίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ.
Μ αρίλη, ὁ χοῦς καὶ ἡ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων.
Μ αριλοκαυτῶν, ἀνθρακευτῶν. μαρίλη γὰρ ἡ ἀπόψημα τῶν ἀνθράκων. Μαρὶν, πρὸ σοῦ κρῆτες.
Μ αρῖνος, καθαρὸς ἰχθῦς. θαλάσσιος καὶ ὄνομα κύριον.
Μ αριὸθ, αὐλιλογία. Μαρισὸν, ἐξ κοτύλας. καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ ἡ μακρὸν πέπλος.
Μ αριτεῖον, ἦν λία. Μαρκὸς, μακάριος θεῖος.
Μ άρκος, σκόλη. Μαρμαίρει, λάμπει ἀνθουσιᾷ.
Μ αρμαραι, αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι.
Μ αρμάρμειον, λευκὸν λαμπρὸν αὐθος. Μαρμάρα, λαμπρὰ ἐρεσύβη. Μαρμαρόεντα, λάμποντα. Μαρμαρ, σφρεόν. Μαρμαίρονται, λάμπονται. Μαρμαρέλω, λαμπρύνω. Μαρμαρέηισι, λαμπηδόσι. Μαρμαρος, λευκὴ λίθος.
Μ αρμαρυγαὶ, αἱ συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις ἢ λαμπηδόνες. Μαρμαρυγὴ, φῶς ἀστραπὴ βῆμα πηδῆμα λαμπηδῶν κίνησις, ποδῶν συνεχὴς αὐγὴ ὀφθαλμῶν. Μαρμαρυκῶ, ἀπὸ τοῦ μαρμαίρων. Μαρμαρῶ, λιθοβολῶ. Μαρμαρῶ ὀκρυόεντι λίθῳ βαλεῖ.
Μ αρμαρα, λαμπρά. Μαρμαῦρον, λαμπρόν.
Μ αρνάμενοι, μαχόμενοι. Μαρνασται, μάχη) οὐ ἀπὸ λέμω. Μαρον, ὄρος καὶ πόα. Μαρπῆσαι, καταλάμβανε σωεπιλάμβανε. καὶ μαρπεῖ ὁμοίως.
Μ αρπῆσαι, καταλάβει. Μαρπόντα, κρατοῦντα.
Μ αρπὺς, ὑβριστής. Μαρρὸν, βραλεῖον σιδηροῦν.
Μ αρσεται, κτήσεται. Μαρσίππιον, βαλαντίον. Φασηόλιον. Μαρσίποι, οἱ νεοσσίμαργοι, ἢ σάκκοι. Μαρτυρίαι, βουλήσεις. Μαρτυρίησι, βουλήσεσιν, ἐντολαῖς. Μαρτύρομαι, ἐπιφωνοῦμαι. Μαρτυρ, μάρτυς. Μαρυκᾶσθαι ἀναπέμπειν πρὸ ζοφοῦ, καὶ πάλιν αὖ πρὸ ἀναμασᾶσθαι. Μαρυκῶται, ἀναμάσσεται. Μαρψαι, συλλαβεῖν καταλήψεσθαι. Μαρψεια, καταλήψεται. Μαρψω, καταλάβω.
Μ άσης, πόλις. Μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι καθαρᾶι.
Μ άσθλη καὶ μάσθλης, δέρμα καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν καὶ ἡνία. διφθέρα. Μάσθλη, τὰς τομοὺς τὰς ἰῶσαι, καὶ γὰρ ἡ μάσθλη σοφοκλῆς ἀνορομέδα κῆ σοῦ λείπουσι. Μάσιν μεγάλως. Μασίγδουπον, βασιλέα μεγαλύνεσθαι ἢ νικᾶν ἢ ἄρχειν.
Μ ασιμαίαδ', τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον.
Μ άσιν, λίκελλα. Μάσσεται, τῶ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ ἀπὸ τοῦ καυλοῦ ὅπιον. Μᾶσαι, ζητῆσαι καθαρίσαι φράσαι. Μάσασθαι, μάχεσθαι. λαβέσθαι ἀναμάζεσθαι ἐφάψασθαι.
Μ άζει, καθαρίζει καὶ τὰ λοιπά. Μᾶσσον, τοῦλεον μεῖζον μικρὸν ἔλασσον. Μασσότερον, ποῤῥώτερον. Μάσσα, ἡγεμών, ἢ μεγάλως. Μασάζῃ, μασᾶται. Μασάζεται, διαμασᾶται. Μάσαξ, ὁ σῖμα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ἢ ἀπὸ μάσημα. οἱ δὲ ἀκείδα ἢ σαγόνα. Μασίδες, ἀκίδες, ἢ ἀγκύλαι.
Μ ασαλίδες, χέρακες. κάμακες. Μάσαξ, σύνθεσις, ἢ ἀκρεὶς ἢ σῶμα. Μασαρίζειν, μασιχᾶσθαι καὶ τρέμειν, ἢ σφοδρῶς ἢ κακῶς μασᾶσθαι. Μασεύῃ, ζητεῖ. ἐρευνᾷ. ψηλαφᾷ ἐπιζητεῖ. Μασὴρ, βρυνητής. Μασῆρον, ζητοῦντες. βρυνῶντες.
Μ άσις, μάσιξ. Μάσιγας, σαρμούς. Μάσιζε, μάστιζε. Μασιγίαδ', ὁ μασιζόμενος. Μασίεται, μασίζεται. Μασίζει, μασᾶται ἢ τύπτεται. Μασίζει, πολιτοῦς τύπτῃ. Μασίζων, μαστούμενος παντάσιν. Μάσιν, πρὸ μάστιγα.
Μ άσιξ, Φραγέλλιον. Μασοὶ, τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀπίνης μέρη. Μασὸς, ποτήριον ἢ λίθου καὶ τὰς ὕλος ἀνέχοντα χώραδ' καὶ μέρεσι μασοῦς. Μασοῦσιν, ἐπιζητεῖν. Μασσίαι, αἱ τῶν ἀρχόντων θυγάτηρ. Μάσσοι, παρὰ Ῥοδίοις βουλευτῆρες.
Μ ασσοπὸς, δύσκοπος πανοῦργος ἀπατεών, ὁ τὰς γυναῖκας ἢ ἄνδρας προσκαλῶν καὶ μαυλίζων, ἢ προαγωγός. Μασσοφὸς, τὰ αὐτά. Μασιώτης, παράσιτος. Μαχαλέον, κάπηλον. πόσαξ.
Μ αχάλω, αἴρειν κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν, ὡς ἄνω πρὸ μαχάλω αἴρωμεν ἐμπεπωκότες. ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω πρὸ μαχάλω ἐώθεσαν καὶ λέγῃ, μαχάλω αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζῃ καὶ καταμεθύσθαι ταῖς χερσὶν οἷόν δῆσι καὶ τῷ παρ' Ὁμήρῳ χεῖρας ἀνασχόμενοι. Μαχάλη, μέρος τί τῆς πρώρας ὅπου καὶ ὁ τόρθερον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα, ἢ τὸ τῆς

ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. ¶ Μαχαλαῖ τὸ τοῖς λευκίνοις χοινίοις τὰς ἀγκύρας χάσαντας, περὶ τὸν ἀγκυρίτην λίθον περιθεῖναι. ¶ Μαχαμνὸν, φοινίκινον πλέγμα. ¶ Μαχάλιον, κάνεον φοινίκιον, μαχάλη γὰρ ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος ἢ χοινίον.

Μαχαλίσματα. φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκλῖναι, ἀκρωτηριάσαντες τὰ μόρια τούτων, οἷον ὤτων. ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες ἐκρέμνων ἐκ τοῦ στραχήλου διὰ τῶν μαχαλῶν καὶ *τὰ τῶν ἐπιτιθέμενα ὑπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. ¶ Μαχαλιστὴρ ὁ διὰ τῶν μαχαλίων δεσμὸς τῶν ὑποζυγίου, τὸ αὐτὸ καὶ μαχαλίς. ¶ Μαχαλισθῆναι, ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μαχαλῶν. ¶ Μαχαλήττει, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει. ¶ Μαχαλὸν, τὸν χιτῶνα. ¶ Ματαιᾶ διατρίβει χρονίζει.

Ματαιολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. ¶ Μάταιος, ἠλίθιος, τάλας. ¶ Ματαίαν, τάλαιναν, ἠλίθιον. ¶ Μάταισι, ταῖς ματαιότησιν. ¶ Ματαΐσσει, μωραίνει. ¶ Ματᾶν, ματαιΐζειν. ¶ Μάταν, ἡ λύγξ, ἔνιοι δὲ, ματακὸς ἢ ματακόν. ¶ Μάταρος, στέφανος μεμαρασμένος.

Ματεῖ, ζητεῖ. ¶ Ματὴρ, ἐπίσκοπος. ἐπιζητῶν. ἐρευνητής. ¶ Ματρίους, τοὺς ἀβελτέρους. ¶ Ματηρεύειν, ματεύειν, ζητεῖν. ¶ Μάτησεν, ἀπέτυχεν, μάταιόν τι ἔπραξεν, ἠμέλησεν, ἀπέσχων. ¶ *Ματήγετον, ἐάλωσιν, ἁλῶσιν ἀποτύχωσιν. ¶ Ματία, μαρτυρία. ¶ Ματίῃ, ματαιότητι, μάτιον τῷ τόνῳ ὡς βέλτιον, τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον καὶ μάταιον, οἱ δὲ δερμάτιον. ¶ Ματὶς, μέγας, τινὲς ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

Ματίσαι, ματεῦσαι ζητῆσαι. ¶ Ματροξένους, τοὺς νόθους παῖδας. ¶ Ματρύλλιον, τόπος τῶν πορνευόντων, τουτέστι πορνεῖον, ὅπου οἱ μαστροποὶ ἤτοι μαυλισταὶ διέτριβον. ¶ Ματθαῖος, δεδωρημένος. ματθίας δὲ δῶμα θεοῦ. ¶ Ματτάβης, ἀπορῶν.

Ματταβεῖ, περιβλέπει ἀδημονεῖ. ¶ Μάτταβος, ὁ μωρός. ¶ Ματταβόμενος, μέλλων καὶ ἀποκνῶν.

Ματύαι, γνάθοι. ¶ Ματτυεῖς. ἡ μὲν φωνὴ, μακεδονικὴ, ὄρνις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάγανα περιφερόμενα. ¶ Μὰ τὼ θῶν, οὐ μόνον γυναῖκες ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον. ¶ Ματῶν, ματαιοπραγῶν, ἢ μάτην ποιῶν. ¶ Μαῦδιν λαοτομίον. ¶ Μαυκυρὸν, τὸ χλιαρόν. ¶ Μαυρὶς, μάχαιρα καὶ ἡ μισθώτι ποιοῦσα. ¶ Μαυλιστήριον παρ' ἱππώνακτι λύδιον λέμισμα. λεπτόντι. ¶ Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν ἀσθενὲς ἢ μωρόν. ¶ Μαύσωλος, ὄνομα δυνατοῦ.

Μάχαιρα, ξίφος καὶ παραζώνη, καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα καὶ ζῶα ἑρπετὰ πολύποδα. ἴουλος καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ¶ Μαφρὴν, διάνοιαν.

Μαχαιροδέτης, ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτήρ.

Μαχᾶν ἀντὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. ¶ Μαχάταρ, ἀντίπαλος. ¶ Μάχη. ἐπιμήδεα κείρει, τὰ περὶ τῆς μάχης βουλεύματα κολοβεῖ, καὶ ἀποκείρει ἢ κωλύει. ¶ Μαχητὸς, στρατηγός. ¶ Μαχεσσαμένω, μαχεσάμενοι δυικῶς. ¶ Μαχλάδα πόρνην.

Μαχλάδας, πόρνας. ¶ Μάχλης, ἀκρατής. πόρνος.

Μαχλὶς ἑταῖρα πόρνη. ¶ Μάχλος, ἀκρατὴς καταφερὴς, πόρνος. ¶ Μαχλωσύνη, ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια. ἀκολασία. πορνεία. ¶ Μαχλῶντες, πορνεύοντες. ¶ Μαχλοίων, κρομμύων.

Μαχλοίονας, τοὺς αὐτομόλους αἰθίοπες οὕτω καλοῦσιν. ¶ Μὰψ, μάτην ματαίως. ¶ Μαψαῦραι, αἱ μάταιαι αἴμμοι ἢ κοῦφαι πνοαί. ¶ Μαψίδιον, μάταιον, δαψιλὲς χαλεπὸν δεινὸν, ἑκούσιον.

Μαψιδίως, ματαίως. ¶ Μαψίφωνον, ματαιόφωνον.

Μάψωτος, μάταιος. ¶ Μαψώτου, ματαίου.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

μ Έγα, μεγάλως πολύ. ¶ Μεγαβύζιοι λόγοι, μεγάλοι ἀπὸ τοῦ περσῶν βασιλέως, οἱ δὲ βαρβάρους, καὶ οἱ τῆς ἀρτέμιδος, ἱερεῖς. καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ περσῶν βασιλέως μεγάβυζοι.

Μέγα δικαστήριον ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκρινον δίκας.

Μεγάθυμοι, μεγαλόψυχοι γενναῖοι, θυμὸς γὰρ ἡ ψυχὴ γενναῖοι. ¶ Μέγακεν μεγάλως ἄν.

Μεγακήτεα, μεγάλην παραγώγως. ἢ μεγάλως κοίλην ἢ μέγα θηρίον, ἢ μέγα κῆτος. ¶ Μεγαίρειν, φθονεῖν ζηλοῦν στερίσκειν. ¶ Μεγαίρω, φθονῶ.

Μέγα ἴαχον, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον. ¶ Μεγαλαυχεῖ, σεμνύνεται καυχᾶται. ¶ Μεγαλήγορος, μεγάλως λέγων. ¶ Μεγάλη θεὸς, ἀριστοφάνης ἔφη τὴν βένδην. θρακία γὰρ ἡ θεός. ¶ Μεγάλανδροι, μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ἢ πολυανδροῦντες. ¶ Μεγαλαλκὴς, μεγαλοσθενής.

Μεγάλαυχος, μεγαλόφρων. μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλην κληῖδα θυράων, ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν. ¶ Μεγάλη νόσος, ἢ ἐπιληψία. ¶ Μεγάλης δείλης, οἷον ὀψίας. ¶ Μεγαλήτορος, μεγάλου.

Μεγαλήτορι, μεγαλοψύχῳ ὑπερηφάνῳ. ¶ Μεγαλήτωρ, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλ' ἴσχω, μεγάλως ἤχησεν. ¶ Μεγαλίζεο, μεγαλύνου. καυχοῦ ἢ ὑπερυψώθης. ¶ Μεγαλίζομαι, μεγαλύνομαι.

Μεγαλίον, μύρον, μέγεθος ὕψος. ¶ Μεγαλομερῶς, μεγάλως. ¶ Μεγαλομήτηρ, ἡ τῆς μετρὸς μήτηρ.

Μεγαλόνοια, ὑπερηφάνεια σύνεσις. ¶ Μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφανής. ¶ Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. ¶ Μεγαλοῤῥήμων, ὑπερήφανος μεγάλα λαλῶν. καὶ μεγαλοῤῥημοσύνη. ¶ Μεγαλόφων, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγαλοφυΐας, μεγαλονοίας.

Μεγαλοφυέστερος, μεγαλόφρων. ¶ Μεγαλουχία, μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη. ¶ Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον. ¶ Μεγάμυκος, μεγαλομυκήτης, ἢ ὄνος. ¶ Μέγαρα, οἱ μὲν, τὰς κατωγίους οἰκήσεις καὶ βάραθρα οἰκία καὶ θεῶν οἴκημα. τινὲς δὲ καταστέγους οἰκήσεις, ἢ πόλιν. ¶ Μεγαρέων δάκρυα. δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ μεγαρίᾳ σκόρονδα καθάπερ φάρον. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων. ¶ Μεγαρίζοντες, λιμώττοντες. μεγάλα λέγοντες. ¶ Μεγαρικαὶ, σφίγγες, καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν. ¶ Μεγάροις, οἴκοις.

Μεγάροισιν, ἐν οἴκοις. ¶ Μέγαρον, πολυτελὴς οἶκος ἢ ὑπερῷον. ¶ Μεγάρσης, φθόνος. ¶ Μέγαρτος,

ἀγνώμων

ἀγνώμων καὶ φθονερός. ἀμέγαρτος δὲ ὁ ἄφθονος.
Μεγαχιλεῖ, μέγα χίσμα ἐχούσῃ. Μεγάφρονες, μεγαλόφρονες, ἢ μεγάλως ἄφρονες. Μεγάσυρνος, εἶδος σταφυλῆς ἐν κνίδῳ. Μεγαχήσεται, μέγα βοήσει. Μέγεθος, μεγαλεῖον. Μεγ' ἔξοχον, μεγάλως ὑπερέχον. Μεγῆραι, φθονῆσαι ζηλῶσαι. Μεγήρας, φθονήσας ζηλώσας ἑταιρήσας.
Μέγηρεν, ἐφθόνησε καὶ τὰ ὅμοια. Μεγήρη, τὰ τίμια μεγαλόχαρτα. Μέγ' ἴαχον, μεγάλως ἴαχεν, ἤγουν ἤχησεν. Μεγιστᾶνες, οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες.
Μεγίστην, μεγάλην. Μέγιστος, μέγας. Μέδει, ἄρχει. Μεδέοντα, βασιλεύοντα. Μεδέοντες, βασιλεῖς. Μέδεσθαι, μεμελεῖσθαι φροντίζειν βασιλεύειν. Μεδέσθω, φροντιζέσθω. βασιλευέτω. Μεδέων, βασιλεὺς, ἢ φροντίζων. Μεδεύων, βασιλεύων, παρὰ τὸ μέδειν, ὅ ἐστι προνοεῖσθαι καὶ πόλις. Μεδιμναῖον, μέτρον μοδίου.
Μέδιμνον, μέτρον ὅμοιον, ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. Μεδίμω, ἥρωϊ. Μέδονται, ἐπιμελοῦνται ἄρχουσι βασιλεύουσι. Μέδοντες, ἄρχοντες δύο. Μεδοντιάδαι, οἱ ἀπὸ μέδοντος ἀθήνησι. Μέδοντο, ἐφρόντιζον. Μεδώμεθα, φροντίζωμεν. ἐντρεπώμεθα προνοῶμεν. Μέδων, βασιλεύων, βασιλεύς. Μαζὸς αἰδοῖον. Μεθεὶς, ἐάσας. Μέθαις, τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς κιθάρα ἢ κύμβαλον. Μεθαρμοζόμενος, μετερχόμενος. Μεθεῖναι, ἀφεῖναι. ἐάσαι. Μεθεκτὸς, ἐκ τοῦ μετέχειν. Μεθησταὶ, ἀμεληταί.
Μετελκτὸν, μέρος ἔχων. Μεθέμεν, ἀφιέναι.
Μέθεν ἢ ἐμέθεν ἐμοῦ. Μεθέντες, ἐάσαντες μὴ θελήσαντες. ἀμελήσαντες. Μέθεξιν, κοινωνίαν.
Μέθεπε, διώκε. Μεθέπει παραγίνεται, ἐπακολουθεῖ. ζητεῖ. διώκει. ἔρχεται. Μεθέπεις, παραγίνη, καὶ τὰ ὅμοια. Μεθεστάναι, μεταβεβλῆσθαι. Μεθέστηκεν, ἀφέστηκε μετῆλθεν.
Μέθετε, ἐάσατέ με. Μεθέψομεν, μετοίσομεν.
Μεθήκην, τὸ μεταγαγεῖν ἢ μετελθεῖν. Μεθημοσύνη, ἀμέλεια. Μεθήμων, εὔστοχος συνετὸς προδότης ἔμπειρος ἀμελῆς εἶ. Μεθῆς, ἐάσης. ἀμελήσης. Μεθήσει. ἀμελήσει ἐάσει. Μέθη, κραιπάλη. σκότωσις οἴνου ἢ θυμός. Μεθήσω, ἀφήσω.
Μεθίει, ἀμελεῖ. ἀφῆκεν. Μεθιεμένους, ἀμελοῦντας ἐῶντας. Μεθιέντα, προϊέμενον. Μεθίεται, μετέρχεται. Μεθ' ἵππων, ἐφ' ἵππων.
Μεθίσταται, μεταίρει μεταίρεται. Μεθείω, ἀμελήσω. Μέθλην, τὸν ἄρνα. Μεθολίτας, τέχνας. ἐφόδια. Μεθόδιον, ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον.
Μεθολεύει, μετέρχεται ἢ διέρχεται. Μεθολευσάτωσαν, διελθέτωσαν. Μεθολίτας, τεχνίτας.
Μεθ' ὁδὸν, ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὁδόν. Μεθομίλεον, ὁμίλουν σὺν ἡμῖν, ἢ συνανεστράφην. Μεθόπιον, μέρος τί τῆς καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλυφίρου. Μεθόπωρον, ἡ μετὰ τὴν ὁπώραν τροπὴ μετὰ θέρος. Μεθορίζει. μετέχει. Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων. τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο τινῶν ὅρους.
Μεθορμηθῆναι, ἐφορμηθῆναι. Μεθορμίζεται, μετάγεται ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον. Μεθορμιζόμενος, μετερχόμενος. Μεθορμίσασθαι, μεταγαγέσθαι. Μέθη, οἶνος, ὅθεν τὸ μεθύσκεσθαι.
Μεθύει, πεπλήρωται. Μεθυθρίδες, εἶδος μικρῶν ὀρνίθων. Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχος τῷ λίπει, οἷον πεπληρωμένη ἐλέου. Μεθύσιον, εἶδος ἀμπέλου. Μεθύσκομαι, πληροῦμαι. Μεθυστάδες, ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες. γάμων.
Μεθύουσαι, καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι. οἷον, τὸ παρθένους λέγεσθαι ἀπέβαλον. ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν. Μεθύων, ἀπὸ οἴνου μεθύων. Μεθώνη, πόλις θεσσαλίας καὶ γαστήρ.
Μεθῶμεν, ἀφῶμεν ἀμελήσωμεν. Μειαγωγὸς, οὕτως ἔλεγον τὸ εἰσαγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τοὺς φράτορας. Μείδησεν, ἐμειδίασεν. ἐγέλασεν. Μειδιᾶ, γελᾶ.
Μειδίασμα, γέλως. Μειδιθῶν, γελῶν. Μεῖδος, μείδημα γέλως. Μειζῶντες, μύοντες λαλοῦντες.
Μειλαίνει, μελανεῖ. Μειλεῖν, ἀρέσκειν. Μείλινον, μελέϊνον ἐκ ξύλου τῆς μελίας δόρυ. Μείλια,
Μειλίγματα χαρίσματα, σπαράγματα. δῶρα. καὶ ἡ προῖξ. Μείλινον, μείλιγμα. λέγει δὲ τὴν προῖκα τὰ χαρίσματα. Μειλικτήριος, εὐμενητικός.
Μειλίσσεο, φιλοφρονοῦ. προσάγου. Μελισσέμεναι, προσηνῆ κεχαρισμένα πράττειν. Μείλιχα, ἥδιστα. γλυκέα. προσηνῆ. ἐπιεικῆ. Μειλιχίῳ, γλυκεῖ. ἡδεῖ. Μειλίχιον, πρᾶον καὶ τὰ ὅμοια. Μειλιχίη, ἱκετεία. Μειλίχιος, πρᾶος. συνετός. ἡδύς. προσηνής. Μειλιχόμητις. ἡδύς. πραΰγελως, ἡδύγελος, ἡδεῖα. πραΰνοος. Μιξοβάρβαρος, οὔτε βάρβαρος οὔθ' ἕλλην, ἀλλ' ἀμφοτέρων μετέχων. Μεῖον, μικρόν. ἔλασσον ἔλαττον. Μειονεκτεῖ, τὸ ἧττον φέρει. Μειονεκτεῖται, ἐλαττοῦται. Μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. Μειόφρων, ἐλαφρὸς καὶ ἐλάττων φρενῶν, παράμωρος.
Μείρακα, τὴν νέαν γυναῖκα. Μείρακες, νέοι νεώτεροι γενναῖοι. Μείρεο, μερίζου. λάμβανε. λάγχανε.
Μείρεται, στέρεται. κληροῦται. μερίζετε. Μείραξ, παῖς. Μεῖστον, ἐλάχιστον. Μείωσιν, ἐλάττωσιν. Μείων, ἐλάσσων. μικρότερος. Μελαγκόρυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν, οἱ ἄνθρωποι. Μελαικορύφους, μοιχούς. τοὺς γεννητικοὺς ἀνθρώπους. Μελάικρασις, ὀξύσχοινος, ἢ τὰ ἄκρα μελανίζουσα. Μελάγχετον, μεγάλω στράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμάζουσαν. Μελάγχλαινος, ἡ διαυγής. Μέλαθρα, οἰκίαι. ὑπέρθυρα. δοκὸς δὲ καὶ ἡ διάτονος. Μέλαθρον, οἴκημα καὶ τὸ τῶν γυναικῶν μόριον. Μελαθρόφιν, ἐκ τῶν δοκῶν τῆς στέγης. τῶν μελάθρων, τῶν δοκῶν τῆς στέγης.
Μελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι.
Μέλαιναν, βαθεῖαν, μελαίνῃ βαθείᾳ. Μελάνωσε, μελανῶν, καὶ ὀδυνάων ὀδυνῶν μελανοποιῶν, ἐπεὶ κατηφεῖς ποιοῦσι τοὺς πάσχοντας.
Μέλαιναι, νῆες αἱ βαθεῖαι καὶ πισσόχριστοι.
Μελαίνετο, βαθεῖα ἐγένετο.
Μέλαιναι, φρένες αἱ βαθεῖαι καὶ ἀγαθαὶ καὶ πυκναὶ,

ἢ αἱ δειναὶ καὶ ἰσχυραὶ καὶ δειλαί. ¶ Μέλαιος, ἄθλιος μάταιος. ¶ Μελαίοις, ἀθλίοις ματαίοις.

Μέλακες, νεώτεροι. ¶ Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὸν βίον ἢ μελανός. ¶ Μελαμβίου, σκοτεινοῦ ἢ μελανοῦ τὸν βίον. ¶ Μελάμπελος, πενθήρης ἢ κλῆμα μέγα.

Μελαπέραμον, σκοτεινήν. ¶ Μελάμπυγος, ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς, ἀνδρείους ἐνόμιζον.

Μελάμφυλλος, ἡ σάμος. ¶ Μέλανα βροτὸν, ἄνομον δρῆμον, ἀπάνθρωπον. ¶ Μελαναίθηρ, τῶν πυρρῶν τις οὕτως καλεῖται. ¶ Μελαναὶ, βαθεῖαι.

Μελαναύγη, τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. ¶ Μελανδανέως, ἀμπέλου εἶδος. ¶ Μελάνδειρος, ὀρνιθάριον ποιόν. ¶ Μελάνδετον, πυκνὸν καὶ μακρὸν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβὴν, ἢ τὸ πυκνῶς, δεδεμένον τουτέστι κερατίνῃ. ¶ Μελάνδετα, μέλαινας ἔχοντα λαβάς. τουτέστι κερατίνας. ¶ Μέλαν δρυὸς, ἡ ἐν τοῖς δένδροις δασύτης, καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη.

Μελάνθει, ἠρυθρία τὰ μελάνθεια. ¶ Μελανθὲς, μέλαν. ¶ Μελανόφρυς, λασιόφρυς βαθεῖα.

Μελάντατον, μελανὸν κατὰ ἐπίτασιν. ¶ Μελάνυδρος, ἐνβάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πολύυδρος.

Μελάντιοι, ὅροι, τοὺς μελαντίους σκοπελούς. ¶ Μελαντιμίθιος, οἶνος τίς οὕτω καλεῖται.

Μελάντιος, χοιρὰς ἢ χοιράδες, ἤγουν σκόπελοι καὶ υἱὸς ναξίου τοῦ πάρου μελάντιος. ¶ Μέλας, μελανὸς βαθὺς ἢ ποταμός. ¶ Μέλδει, τήκει ἕψει φθίνει ἐπιθυμεῖ. ¶ Μέλδειν, μέλδεσθαι. ¶ Μελδόμενος, μέλδων τήκων ἐπιθυμῶν φθίνων καὶ τὰ ὅμοια.

Μελέαγρος, ἡ κατοικίδιος ὄρνις. ¶ Μελεαγρίδες, ὄρνεις, αἳ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Μελαιαὶ, ἀστράγαλοι, ἢ νωθροί. ¶ Μελεδαίνει, φροντίζει.

Μελεδήματα, φροντίδες μέριμναι. ¶ Μελαιδῆνος καὶ μελεδών. φροντιστὴς μεριμνητής. ἐπίτροπος. οἰκονόμος, προεστώς. φύλαξ, καὶ μελεδῶνες αἱ φροντίδες καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μελεδωνοί. φροντισταὶ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μελεδὼν, ὁ βασιλεύς. ¶ Μελεδωνεὺς, ὁ φύλαξ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μελέη, ματαία.

Μέλει, φροντίζει. ¶ Μελίην, τὴν ἐκμελίας, ὅπερ ἐστὶ δένδρον. ¶ Μελίῃσι, δόρασι. ¶ Μελεῖστὶ, τὸ κατὰ μέλος τί κόπτειν. ¶ Μέλεος, μάταιος.

Μαλερὸν, μαραντικὸν καυστικόν. ¶ Μελετᾶ, ἀσκεῖ, ἐπιμελεῖται. γυμνάζεται. μελέτη γὰρ ἄσκησις καὶ τὸ μελετάζεσθαι, γυμνάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μελετητήριον, οἶκος ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τίς μελετᾶ, ἢ σχολεῖον. ¶ Μέλεον, μάταιον, ἀτυχὲς ἀσύνθετον κακόν. ¶ Μελέων, κρεῶν.

Μέλη, ταγῆα καὶ ᾠδὴ καὶ σκεύη. ¶ Μεληδὼν, τηκεδών. φροντὶς, ᾠδή. ¶ Μεληδόνες, τηκεδόνες ἐπιθυμίαι φροντίδες ᾠδαί. ¶ Μέλημα, οὗτινος ἄντις φροντίζοι ἀγάπημα. ¶ Μελήματα. φροντίδες. ματαῖαι.

Μελιῤῥύτοισιν, ἐν πρώτοις ἡδέσι, μελίῤῥυτον ἡ δὺ πρώτιστον. ¶ Μελία, δένδρου εἶδος ἀφ' μελίας ὠκεανοῦ ἢ ὁδοί. ¶ Μελίαι, μέλισσαι, ἢ δόρατα, ἢ λόγχαι. ¶ Μελίας καρπὸς, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μελίβδεσθαι, μέλλειν. ¶ Μέλιττας, ὁλοιτόπους. θαλάσσας. παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον ἀκούει δὲ ἐκτούτου τὴν ναῦν, τινὲς δὲ τὸν αὐλὸν, ἢ τὸν δι' αὐλοῦ μελισμόν. ¶ Μελίγηα, ἀκρόδρυα. ¶ Μελίγηρυς, εὔφωνος. ἡδύφωνος. ¶ Μελίγληνος, ἡ δυόφθαλμος. ¶ Μελιγουνίς. οὕτως ἡ λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία τῶν ἀφροδίτης, θυγατέρων.

Μεληδὸν, ἐπίῤῥημα, εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμενον. ¶ Μελιέοικε, μέλιτι ὅμοιε. ¶ Μελίζωρος, γλυκεῖα. ¶ Μελίη, δόρυ. Μελιηδὲς, μελιτῶδες ἥδιστον, διὸ καὶ ἐψιλοῦτο. παρήχθη γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ὡς μέλι ἡδύ. διὸ καὶ ἐδάσυνον. ¶ Μελιηδέος, ἡδυτάτου. γλυκυτάτου. ¶ Μελιηδοῦς, μελιτώδους, προσηνοῦς ἡδέος. ¶ Μελίης, δόρατος.

Μελίη ὥσπερ μέλι εἶδος δένδρου ὅθεν τὰ μέλιτα.

Μελίκακι, σκευάσματι βρωτῷ, διὰ τυροῦ. ¶ Μελίκηρα, τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρευτῶν συντελούμενα ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. ¶ Μελικηρὶς, εἶδος ἀμπέλου καὶ πόα τίς, καὶ πάθος ἔνικμον μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον. ¶ Μελίλωτος, πόα τίς καὶ λωτοῦ εἶδος. ¶ Μελίνεως εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μελίνη, ὀπρίου εἶδος, ὅμοιον κέγχρῳ καὶ τοῦ πολύποδος τί μέρος.

Μελιοῦσι, κατακόπτουσιν. ¶ Μελίσματα, ἄσματα.

Μέλισσα, ὀβολὸς, ὅς ἐστι μέρος δραχμῆς. ¶ Μελισσαῖος, ὁ ζεύς. ¶ Μέλισσαι, αἱ τῆς δήμητρος, μύστιδες. ¶ Μελισσάων, μελισσῶν. ¶ Μελίσσιον, τὸ σμῆνος. ¶ Μελισσέμεν, πραΰνειν, παρπεῖν παρηγορεῖν. πρὸς ἡδονὴν λέγειν. ¶ Μελισσόκρας, ἡ γλυκεῖα δέλτος, ἢ μέλιτι κεκραμένη. ¶ Μελιστὴ, καλὰ μέλη. ¶ Μελίτεα, ὁ θόνια τινὰ διάφορα ἐκ μελίτης τῆς νήσου. ¶ Μελίταινα, πόα τίς, ἣν ἔνιοι μελικτέναν, ἄλλοι μελισσόφυλλον. μελιταῖον, κυνίδιον μικρόν. ¶ Μελιτεὺς, κάπρος. τὸν γὰρ δῆμον μελιτεύς ἐστι, καὶ σὺν αὐτὸν ἄντικρυς ἐκάλουν ἴσως μὲν διὰ δασύτητα. ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτὸν φασὶ πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἔτρεφεν. ¶ Μελιτέων οἶκος. ἐν τῷ τῶν μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. ¶ Μελιτήμερον, ἡδὺ γλυκύ. ¶ Μελίτια, τὰ βίττα. ¶ Μελιτίδης, μωρός τις ἦν.

Μελίτιον, πόμα τί σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόᾳ τινί. ¶ Μελιτέτροπα. τὴν χλαμύδα οὕτω καλοῦσιν. ¶ Μελιτὸν, κηρίον, ἢ τὸ ἐφθὸς γλεῦκος. ¶ Μελιτόπολιν, ὠδὴ τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν ἐτάσσετο, πρὸς τὸ προσιέναι μελίσσαις.

Μελιττοῦτα, μάζα, μέλιτι δεδευμένη. οὐδὲ αὐτὸ καὶ μελιτόεσσα. ¶ Μελιττοῦντας, πλακοῦντας.

Μελίφρονα, προσηνῆ καὶ ἡδέα, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. ¶ Μελίφυλλον βοτάνη τίς. ὃ καὶ μελισσόφυλλον καὶ πράσιον.

Μέλκιον, κρήνη, νύμφαι παίγνιον. ¶ Μελλέβιος, ἡ μιθανὴς καὶ μὴ συνιεὶς, ἢ ὁ μὴ δεδιδαγμένος.

Μέλλει, φαίνεται. ἔοικε. δοκεῖ. ἢ μένει. ¶ Μελλέποσις, ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι. ¶ Μέλλετε, ἐοίκατε βραδύνετε ὑπερτίθεσθε. ¶ Μελλήσας, ὑπερθέμενος βραδύνας. ¶ Μέλλειν, βάλλειν μέμφεσθαι. ¶ Μέλλησις, βραδυτής. ¶ Μελλησμοῦ ὑπερθέσεως. βραδυτῆτος.

Μελλήσω, σπουδάσω, ἢ ὑπερθῶμαι. ¶ Μελληταὶ,

ὑπερθετικοί. ¶ Μελλητιᾶν, τὸ μέλλειν.

Μελλίρην, μελλέφηβος. ¶ Μελλογαμβρὸς, μελλονυμφίος. ¶ Μελλονικιᾶν, ἐπίβραδυς καὶ μελλητὴς ὁ νικίας ἐλέγετο. ¶ Μελλόντων, μελετώντων. ¶ Μελλόπαις, ὁ ἀχρὶ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. ¶ Μελεδωνοί. φροντίδες, ἐπίστροποι. ¶ Μελωθεσία, ἡ τῶν μελῶν θέσις.

Μέλος, μέλημα, ἢ μέρος τοῦ σώματος, ἢ ἦχος ἡδύς. ἆσμα, ῥυθμός. ἀλαλαγμός. ¶ Μέλπει ᾄδει, παίζει, ὑμνεῖ. ¶ Μέλπεται, τέρπεται. ᾄδει καὶ τὰ ὅμοια.

Μέλπεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Μέλπει, ἀλαλάζει ἑορτάζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μέλπηθρα, παιράγματα, παίγνια. ἑλκύσματα. καὶ μέλπηθρα κυνῶν ὁμοίως. ¶ Μελπῴδιοι, παίγνια μέλποντες ὑμνοῦντες ᾄδοντες. ¶ Μέλπων, ᾄδων ὑμνῶν. ¶ Μέλτα δὲ, ἐόει. ¶ Μέλω ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. ¶ Μελῳδία, ἡ δυφωνία. ¶ Μελῳδοῦσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσιν.

Μελώμεθα, μελησάτω ἡμῖν. ¶ Μέλων, ἀρέσκων.

Μεμάασι, προθυμοῦνται. ¶ Μεμάθεται, φυλάσσεσθαι. ¶ Μ*εμαίνα ἢ μεμαλυσμένα ἀλήλιμμένα.

Μεμακυῖα, μεμυκυῖα. βληχομένη φωνοῦσα. βοῶσα.

Μεμαλισμένους, μεμαλαγμένους, ἢ παραφρονοῦντας μαινομένους. ¶ Μεμάμεν, προθυμεῖσθαι ἐπιθυμεῖν, βούλεσθαι, σπεύδειν, πεποιθέναι.

Μεμαρπώς. εἰληφὼς ἡρπακώς. ¶ Μεμάσωμαι, ἐκπιάζωμαι. ¶ Μεμάσσων, μετ' ὁρμῆς, ἐξερχόμενος προθύμως. ¶ Μεμαχημένη, ἀπηχθημένη.

Μεμαὼς, ὁρῶν, θέλων, σπεύδων, προθυμούμενος πεποιθώς. ¶ Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. θέλοντες, σπεύδοντες, προθυμούμενοι πεποιθότες ἐπιθυμοῦντες. ¶ Μεμαῶτος, προθυμουμένου καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεμβλάσαι, συνδῆσαι.

Μέμβλεται, μέλλει. φροντίζει, ἐπιμελεῖται παραγίνεται. ¶ Μέμβλεσθαι, φοντίζειν καὶ τὰ ὅμοια.

Μέμβλητο, ἐφρόντιζεν. ¶ Μεμβλὶς μηλος ἡ νῆσος.

Μεμβλώντων, τυχόντων. ¶ Μεμβλοκανιάζω, οἴχομαι ἔξω τοῦ βίου εἰμί. ¶ Μέμβλωκε, πάρεστι μεμόληκεν ἐλήλυθε παρεγένετο. ¶ Μεμελημένως, πεπονημένως. ¶ Μέρμερα, μερίμνης ἀξία μέρμερα. ¶ Μεμεστωμένοι, πεπληρωμένοι.

Μέμηκε, βοᾶ, μέμυκε, κραυγάζει. ¶ Μεμυκυῖαι, φθεγγόμεναι βληχόμεναι. ¶ Μεμηκῶς, κεκραυγῶς. ¶ Μέμελεν, ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστὶν ἢ φροντίδι.

Μεμήλω, φροντίζω. μεμήλωνται, βεβαμμένοι εἰσίν. μήλωθρα γὰρ τὰ βάμματα. ¶ Μεμηλός. ἐπιμελῶς φροντίζων. ¶ Μεμιασμένα, μεμολυσμένα μεμιγμένα. ¶ Μεμισθαρνηκότα, μισθῶ καμόντα. ¶ Μεμίχθων, μεμιγμένοι ἦσαν. ¶ Μέμνησο, μνημόνευε. ¶ Μέμνον, ὁ ὄνος. ¶ Μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. ¶ Μεμογημένος, μετὰ καμάτου κεκοπιακώς. ¶ Μεμοιραμένη, κληρωσαμένη. ¶ Μεμολυσμένα. καὶ τεθρασμένα, ἢ πεφυραγμένα.

Μέμονε, θέλει. ὁρμᾶ. καρτερεῖ, προθυμεῖται ἢ προεθυμήθη. ¶ Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος.

Μεμονώς. ὁρμηκός. ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος.

Μεμορημένον, ἠσκημένον πεποιημένον. ¶ Μεμορυχμένα, μεμολυγμένα μυσαρά. μεμολυσμένα ἐρρυπωμένα. ἠσβολημένα. μεμορωμένα ἅπαντα. ¶ Μεμόσει, μολύνει. ¶ Μεμυλωμένα. ¶ Μεμυδότος, ῥέοντος. ¶ Μεμύημαι, πεπείραμαι. ¶ Μεμυθῆσθαι εἰρῆσθαι. ¶ Μέμυκε, σιγᾶ. συνέχει. τέθνηκεν.

Μυκᾶται. τέθνηκεν, ἀνέωκται ἐψόφηκεν.

Μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν. ¶ Μεμυκότα, βοῶντα. φονῶντα. ἀνοικτὸν ἔχοντα στόμα. βοῶντα. μεμύκωται, πεπύκνωται. ¶ Μεμυκότων πεπυκνωμένων συνεσφιγμένων. ¶ Μεμύλληκε, διέστραπται. συνέστραπται. ¶ Μεμυωμένων. μεμυκότων. ¶ Μέμφετο, αἰτιᾶται, ἐξουδενεῖ. καταγινώσκει. ¶ Μέμφιδες, αἱ τῶν πτηνῶν ψυχαί. ¶ Μεμφώλη, μέμψις.

Μέμψις. κατάγνωσις. ¶ Μεμψίμοιρος, μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν. ἢ φιλεγκλήμων, ἢ φιλαίτιος.

Μεμωμημένον, κατα πεφρονημένον. ¶ Μενάσσει, μολύνει. ¶ Μένεα, μολυσμός. ¶ Μενεαίνει, βούλεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς πίμπλαται. προθυμεῖται. λεῖ ποψυχεῖ. ¶ Μενεαίνειν, τὰ αὐτά. ¶ Μενεαίνων, προθυμούμενος, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μενεδήιος, ἀνδρεῖος μένων ἐν τῇ μάχῃ. ¶ Μενεκτύπος, ὁ μὴ ψοφοδεής. ¶ Μενέλεως, μενέλαος.

Μένεος, θυμοῦ δυνάμεως ἢ ὀργῆς. ¶ Μενεπτόλεμος, κατὰ πόλεμον ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν μάχην, ὁμοίως καὶ μενεχάρμης. ¶ Μενέτην, ἔμενον δυικῶς.

Μενέων, δυνάμεων, προθυμιῶν. ¶ Μενθηρίσω, φροντίσω. ¶ Μενθηριῶ, μεριμνήσω διατάξω.

Μενθήραις, μερίμναις. ¶ Μέννης, μένε κύριε.

Μενοεικέα, πολλὴν προσηνῆ, δαψιλῆ. ¶ Μενοεικέα ἄκρατον. τὸν τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἁρμόζοντα.

Μενοινᾶ. φροντίζει. μεριμνᾶ. προθυμεῖται ὀρέγεται.

Μενοίνασ, φροντίσας, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μενοινᾶ, προθυμεῖται φροντίζει βούλεται. ¶ Μενοίνησε, προεθυμήθη καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μενοινήσωσι, προθυμηθῶσιν. ¶ Μενοινὴς, πρόθυμος φροντιστής.

Μένος, ἰσχύς. δύναμις. ὀργὴ τόλμα. βία. θυμός. λῆμα. νοῦς ψυχή. ¶ Μενοσάνιος, πόλεμος. ¶ Μενοῦν, τοιγαροῦν μέντοιγε καὶ μενοῦνγε σύνδεσμοι.

Μέν ῥα, ὡς δή. ¶ Μεντιόπον, χλανίδα. ¶ Μενωνίδαι, τῶν εὐφήμων ἐκμένωνος ἰδίων. τινὲς δὲ φασὶ τὸν μένωνα ἐξωστρακισθῆναι. ¶ Μέρα, ὄμματα.

Μέραι, ποταμός. ¶ Μέργιζε, ἀθρόως ἔσθιε.

Μέρδει, κωλύει βλάπτει. ¶ Μέρεια, φυλῆς μέρος ἐκδεκατριάδων συνεστώς. ¶ Μερθεῖσα, στερηθεῖσα ἀμερθεῖσα. ¶ Μεριδαρχιάς. μεριτιάς.

Μερίζειν, διανέμειν μερικῶς. ¶ Μεριμνηταὶ, οἱ φιλόσοφοι. ¶ Μέρμερα, χαλεπά. δεινά. φροντίδος ἄξια. ¶ Μερμέρω, φροντίζω. ¶ Μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορικὴ φροντίς. ¶ Μερμῆραι, φροντίδες. βουλαί. μέριμναι. ¶ Μερμήριζεν, ἐμερίμνα. ἐβουλεύετο. ¶ Μερμήρικοι, οἱ πειραταί.

Μερμερίδης, μερμέρου υἱός. ¶ Μέρμιθα, μέρμιθον σπαρτίον. λεπτὸν σχοινίον, ἢ ἀργυροῦν δεσμόν.

Μέρμνης, τρίορχος. ¶ Μερόεν, μεριστικόν.

μ βρότες, ἄνθρωποι διὰ τὸ μεμεισομόνην ἔχειν πρὸ ὅπα ἤγουν πρὸ φωνῶ. ἢ ἀπὸ μόροπος τὸ πρὸ φαίνοντος κύων. λέγονται δὲ καὶ κῶοι μόροπες καὶ ὄρνεα τινὰ ὡς ἀρίστοτέλης. ☞μβρότων, ἀνθρώπων μόρος τί. ὀλίγον τί μόρος. ☞μβρύτης, ἀναιδής.

μ βρῶν, ἐλάσσων. ☞μβρων, πωλίον.

μ εσάγκυλα, ἀκόντια. ☞μεσαμπόλιος, οὐ σφόδρα πεπολιωμένος· ἀλλὰ μέσος, οὔπω γέρων.

μ εσαίχμιον, μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος, ἢ δύο σρατευμάτων. ☞μεσαίχμιος γῆ, ἢ διὰ πόλεμον ἀρχή. καὶ μεσαίχμιον πᾶν τὸ μέσον τινὸς κυρίως τῆς αἰχμῆς. ☞μέσακμον, κανὼν τὸ ἰσοῦ· οἱ δὲ ἀντίον, οἱ δὲ τὸ μεσάκτων ἢ μεσάκρων ἢ μεσάτων τειχῶν, ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. ☞μεσημβρία, μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς ἀκμῆς καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας· μεσάφιον μεσάτιον μέσον καὶ μόρος τοῦ ἄρματος. ☞μέσαυλον, ἔπαυλιν.

μ εσαύχενος, ἀφ' ὁσφάνης φησὶ μεσαυχένας νέκυας ἀσώτους διὰ τὸ σ γραπτέον. μεσαύχενος, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτοῦ πέζει παρεβάλλοντο τὸ ἀρτίον· φαγωλεῖ δὲ τὰ αὐτῷ φιλοξένου σύρω. οἷοι δὲ διὰ τὸ διγράφεται μεσαύχενος, καὶ οὐ καλῶς. ☞μεσάγνιον, μεσίτην. ☞μεσηγύημα, τὸ πιθέσθαι τινὶ συμφωνίᾳ μαθὸν ἐπ' ἐξόδῳ.

μ εσάρμιον, διὸς ἐπίθετον. ☞μεσηγὺς, ἡ κατὰ μέσον.

μ εσήεις, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. ☞μεσήλιξ, ἀπὸ ἐτῶν πεντηκοντάετος ἕως πεντήκοντα. ☞μεσημβρία, τὰ τοῦ νότου μέρη καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον.

μ εσηρύειν, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν. φίλιστος.

μ εσηρόπων, μέσην ὁδὸν ὁδῶν. ☞μεσηπίοισι, μέσοις.

μ έσος, κόσμιον. δέρμα. νίκανδρος. ☞μέσμα, μέσωμα. ☞μεσογάσορα· ναύταν ἦν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ. βέλτιον δὲ ἦν διεζωσμένον μέσην πρὸ γαστέρα. ζωνογάσορα. ☞μεσόγειος, γῆ, αὖθι λιμένος. ☞μεσόδμα, γυμνή. ☞μεσόδμαι καὶ μεσόδματα, τὰ μεσόξυλα. τινὲς δὲ τὰ τῶν οἰκιῶν, διασήματα.

μ εσόδμα, γυμνόν. ☞μεσόδμη, ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς πρόπεως ἕως τοῦ ἰσοῦ. ☞μεσοικόποι αὐλοί. οἱ κάτω δεύτεροι τῶν τελείων μέσοι. ☞μεσοκυράδες, οὕτω καλοῦσι λοιπὸν τὰ κάτω ἀπὸ μέσων κατεγόντα καὶ κουράς. ☞μεσολαύιον, μεσοδόμιον. ☞μεσομφαλία, ἡ μέσος τῶν ἀδελφῶν πόλις. ☞μεσομφάλους, φιάλαι ἴων ὀμφαλόν. ☞μέσον αἰόλοι, ὧν τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι σεφόμενοι. ☞μέσον ὄρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. ☞μεσοπαγές, ἕως μέσου πεπηγὸς τὸ δόρυ. ☞μεσοπαλές, κρασταινόμενον ἐκ μέσου. ☞μεσόπρασιν, μεσόφρασιν τὸν μέσον τόπον φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν, ᾧ τὸ αὐτὸ τῷ φ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον.

μ εσοπόρσιον, κάτω σήματα γυναικεῖα. ☞μεσόπορον, μέσην ὁδὸν ὁδῶν. ☞μεσόρομβος, δεσμὸς παρὰ ζῇς ἰατροῖς. ☞μεσοσγοφωνίαι, ἡμβραι αἱ ἐν λέσβοις κοινῇ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. ☞μεσοφόβην μεσολαβεῖν. ☞μέσπιλα, ἡ σελήνη παρὰ σκύθαις.

μ έσπιλα, φυτόν τι. ☞μέσπιλον, ἀπὸ ὠμοθοείων ἱματίων· ἢ τὸν ἰσοβοέα πρὸς μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν ὅ τινος ἐχέβοιον. ☞μεσπίλου, τὸ κάτω τοὺς γραχήλους κάτω τι δέμενον. ☞μέσωλον, θυρωρὸν καὶ ἡ τῆς αὐλῆς θύρα καὶ ἡ αὐλὴ ἀγρῷ οἴκησις.

μ εσυχένιος, οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι.

μ εσηγὺς, μεταξὺ μέσου. μέση δὲ χίμαιρα τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον. ☞μεσηὶς, κριὸν ἢ θηλυκόν.

μ έσην, πόλις λακωνικῆς. ☞μεσήνη, ἡ ἀρήνη.

μ εσήριος, μέσος ἴσος. ☞μεσογλυεῖς, οἱ ἐν μέσῃ τῇ ἡλικίᾳ γεγονότες. ☞μεσοδόμα, γυνὴ λάκωνος.

μ εσοικέται, μέτοικοι, ἢ οἱ τὰς λαγόνας οἰκοῦντες.

μ έσοπα, ἱμάντα. τὸν τοῦδε τὸν ζυγὸν καὶ τὸ ἀρόζον δεμόν. ☞μεσοπαλὲς, τὸ ἐκ τοῦ μέσου κρασταινόμενον δόρυ. ☞μεσόπλουτον, προσόψημα τὸ σκώληκα ποιοῦσαν. ☞μεσόρης· ὁ μέσος οὐρανοῦ καὶ ἑρανοῦ τόπος. ☞μεσοτύλαιον, αἰδοῖον. ☞μεσόφθερον, ἢ μίξερον. ☞μέσυϊ, ἐν μέσῳ αἰολεῖς.

μ έσωρον, μέσον. ☞μέσωρ, μέσος. ☞μεσωτὴρ, ὁ μεσιτεύων ἢ κατὰ τὸν ἀγῶνα. ☞μεσὴ, γέμουσα.

μ εσὸν, πλῆρες. ☞μέσταξ, ἢ μάσταξ· παρὰ τὸ μεμασημένον τροφῶ. ☞μέσφα, ἕως μέχρι καὶ ἀφ' οὗ ἢ χρόνου. ☞μεσφ' ὅτε, μέχρις ὅτε. ☞μεσώρα, ἐν τῇ δεηθέντων ἡλικία καὶ παρηλία καὶ ἀγέλαι καὶ παίγνια οἷς ἔχαιρον. καὶ τὰ ὅπλα οἷς ἐχρῶν· καὶ παῖδες ὄντες καὶ ἔφηβοι καὶ τελειωθέντες.

μ ετὰ, ἔπειτα μεταξύ. ☞μεταβαίνει, τρέφει παρέρχεται ἀλαχωρεῖ. ☞μεταβαλὼν, μεταβὰς τραφείς. ☞μεταβορβόρυντες, μεταφυτεύοντες, μετασκάπτοντες. ☞μετάβολοι, πράγματευταὶ, καὶ οἱ, μεταπόντιοι παρὰ ἰταλοῖς.

μ ετάβρασμος, μέτειος βρωμώδης. ☞μεταβὰς, μεταχών. ☞μετάγει, μεταδιώκει, μετακινεῖται. ☞μεταγλυὴς, μεταγενέστερος. ☞μεταγνώσθη, μετανεπείσθη. ☞μεταδαίσομαι, μεταλάβω δύναμαι θήσομαι. ☞μεταδὲ, ἐν αὐτοῖς δέ.

μ ετὰ δ' ἐξάπετο, ἐπεσράφη δέ. ☞μεταδῦσαν, μετάνοιαν. ☞μεταδήα, μεταμελέτη. ☞μεταδήμιος, σύδημος· τιμητικὸς ἢ μεταδότης.

μ εταδόρπις, λείπουσα ὥρα ἢ γεν λείπουσα.

μ εταδρομάδην, μεταδοχαζόντως. ☞μετάθεσις, μετάβασις. ☞μεταΐξας, μεταδιώξας.

μ εταίσιον, μεταχρόνιον. ☞μεταΐσσεσθαι, μετελθεῖν μεταγνῶναι. ☞μεταΐζω, ἑαυτοῦ.

μ εταίφιος, ὀξυκάρδιος. ☞μεταιχμεῖ, μοχθεῖ.

μ εταιχμίω, μεσοτόπῳ πολεμοῦντες. ☞μεταιρσιον, τῆς χειρὸς μόριον τὸ μεταξὺ τοῦ καρποῦ.

μ εταίρασ', τὸ βύκρανον ὕδωρ ἢ χλιαρόν.

μ ετὰ κλέος, ἵκετ' ἀχαιῶν ἀκούσας τὸν κλυδώνα καὶ τὸν φήμιον τῆς τῶν ἀχαιῶν στρατιᾶς παρούσην ἦλθεν, ἀφίκετο. ☞μετάκλισις, κλῆσις δι' ἑτέρου τινός. ☞μεταλληθέντες, μεταφρασθέντες, ἢ μεταβαλλόμενοι. ☞μετακυίνωνον, κοινωνόν.

μ εταικκώ. ἡμβραι μεθορτῶν ἢ ἑορτὴ οὐκ ἔστι.

μ εταικόνδυλοι, τὰ κονδύλων· τῶν μεταξὺ τῶν κονδύλων.

μ εταίκμιον, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων. ☞μεταίκριον, φοινικῶν. ☞μεταλαβεῖν μεταλαχεῖν μετα-

χεῖν. Μεταλαγχάνειν, μετέχειν μεταλαμβάνειν, μετὰ λέσβιον ᾠδὸν, τοὺς ἀπογόνους τοῦ τερπάνδρου ἀγαθοὺς ἡγουμένους εἶναι κιθαρωδοὺς, πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, εἴ τις εἴη λέσβιος ᾠδός. Μεταλλᾶν, ἐρευνᾶν ζητεῖν. ἐρωτᾶν.

Μεταλλᾶς, ἐπιζητεῖς. Μεταλλεῖς, τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλεῖται. Μεταλλῆ τις, γῆ τις.

Μετάλλα, ἐπιζήτει. Μεταλλεύει, ζητεῖ. ὀρύσσει. ἀνασκάπτει. Μετάλλειον, μύρον ἀριστοφάνης μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον εὕρημα μετάλλου. μέταλλος γάρ τις σικελιώτης τὴν τῶν μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν. μνημονεύει δὲ καὶ φερεκράτης ἐν τῇ πετάλῃ. Μεταλλήξαντι, μεταβληθέντι. παυσαμένῳ. Μετάλλησαν, ἐπεζήτησαν. Μέταλλος, λίθος. θάλασσα. προμνήστρια.

Μεταλλῶ, ἐπιζητῶ. Μετάλμενος, ἐφαλλόμενος.

Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ μεταμαζῶν. Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι.

Μεταμείβων, μεταλλάσσων. Μεταμέλειαν, μετάνοιαν. Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται.

Μεταμήθεια, μετάνοια. Μεταμορφοῖ, τὴν μορφὴν ἀλλοιοῖ. Μεταμὶξ, ἀναμίξ. μετὰ μίαν.

Μετ' ἀμύμονας. πρὸς τοὺς ἀγαθούς. Μεταμφιέσθαι, μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα. Μεταμωλίας, ἐμπόλεμον. μετὰ μάχης καὶ φροντίδος. Μεταμώνια, μάταια ἀνεμοφόρητα. ἀχρεῖα. Μετανάσται, μέτοικοι. φυγάδες. σύμμαχοι. Μεταναστεύου, μετέρχου. μετοίκει, καὶ τὰ ὅμοια. Μετανεγνώθη, μετανεπείσθη, τὸ ἀναπεῖσαι, ἀναγνῶναι φασί.

Μετ' ἀνέρας, μετὰ τοὺς ἄνδρας. Μετανίπτρον, ἡ μετανιπτρὶς ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὰν νίψωνται, διδομένη κύλιξ, οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν. Μετὰ νῶτα, βαλὼν τὰ νῶτα. Μεταξὺ, ἐξαίφνης μετ' ὀλίγον ἀνὰ μέσον. Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσιν.

Μεταπείσασθαι, μεταπεισθῆναι. Μεταπεπεῖσθαι, μεταβληθῆναι. Μεταπεσεῖν, ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν. Μεταπέμπεται. μετακαλεῖται μεταστέλλεται. Μετὰ πληθὺν, ἐν τῷ πλήθει. Μεταπλομένοισι, τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς. Μεταπόντιος, διαπόντιος.

Μεταποιεῖται, μετασκευάζεται. φροντίζει. ἀντιποιεῖται. Μεταπορεύδην, ἐπελθὼν μετελθών.

Μεταπρέπειν, ὑπερβαίνειν, ὑπερλάμπειν. Μετ' ἀπρήκτους, ἀπράκτους. Μεταπροπάλιζαι, ἐπιστρέφουσαι. Μεταψαλάσσειν, μετατιθέναι.

Μεταψαίρων, μεταφέρων. Μεταψέφειν, μεταμελεῖσθαι. Μεταψέφω, μεταβουλεύομαι.

Μετάμιξις, μεταπνοή. Μετάειμι, μετὰ σὲ ἐλεύσομαι. Μετήεται, μεταπεποίηται ἢ μεταποιεῖται. Μέτειμι, μετελεύσομαι. Μετεῖναι, προσήκειν διαφέρειν. Μετεισάμενος, μετελθὼν ἐφορμήσας. Μετείσασθαι, πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν.

Μετεκίαθε, μέτελθε. Μετεκίαθον, μετήρχοντο, περιήρχοντο. μετῆλθον. ἐπεδίωξαν. Μετελεύσομαι μετακαλέσομαι ἢ μετέλθω. Μέτελθε, ἄπελθε, μετάβα. Μετελύειν, μεταγινώσκειν. μετανοεῖν. Μετ' ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ ὡς ἐμέ. Μετεμόσχευσε, μετεφύτευσε. Μετ' ἐμφάσεως, φανερὸν ποιῶν. Μετένδημος, μετάδημος. Μετεξέτεροι, ὃ ἡμεῖς φαμὲν, ἔνιοι. Μετεωρίζει ὑψοῖ.

Μετέπειτα, μεταταῦτα. Μετεποίησε, μετεσκεύασεν. Μετέπρεπεν, εὐτρέπισεν. Μετερρυθμωμένα, μετεσχηματισμένα. Μετέρχεται, ἀποδίδωσι. Μετέρχομαι, ἱκανῶς ἱκετεύω ἱλάσκομαι, ἐπεισέρχομαι. Μετεσσεύοντο, μετεδίωκον, ἐφώρμων ἐπορεύοντο. Μετεστειλάμην, μετεπεμψάμην. Μετέσχον, μετέλαβον. Μετέπρεπεν, εὐτρεπὴς ἐφαίνετο. Μετεστροπάζετο,

Μετεστρέφετο. Μετέφη, προεῖπεν, ἐδημηγόρησεν.

Μετεωρηθήσονται, ὑψωθήσονται. Μεταίχμιον, ὁ μεταξὺ τῶν μαχομένων τόπος. Μετέχων, μεταλαμβάνων. Μετεωρολέσχαι, φλυαροῦντες τὰ περὶ οὐρανῶν μετέωρα. Μετεωρολόγοι, μεγαλορρήμονες. Μετεωροπόλων, τῶν τὰ οὐράνια σκοποιούντων. Μετέωρος, κοῦφος ἐννεός. Μετῆ, ἐξῆ. Μετήεισαν, ἱκέτευσαν. Μετῆλθεν, ἐτιμωρήσατο. μετεμελήθη. Μετῆκε, μετεμελήθη. ἱκέτευσεν. Μετήλλαξαν, μετήμειψαν.

Μέτην, μέσην. μετουσίαν. Μετήορα, μετέωρα.

Μετ' ἤχου, μετὰ κραυγῆς. Μετίδοιτο, ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν, μεταφρονήσειεν. Μέτειμι, μετελεύσομαι. Μετεισάμενος, μεταμορφωθείς.

Μετιτῆλαι, αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι.

Μετ' ὄγμους, τὰς ἐπιστίχων φυτείας. Μετοικέσιον, τὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον οἰκῆσαι. Μετοικέται, κατὰ μέσον οἰκοῦντες. Μετοικίας, παροικίας αἰχμαλωσίας. Μετοίκιον, τέλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ὃ ἐτίθεσαν ἐν τῇ πόλει. δραχμὰς δέκα. τῷ δὲ τελώνη τριώβολον. Μέτοικοι, οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς δώδεκα τῶν ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον μετανάσται δημόσιοι.

Μετοίχεσθαι, ἀπελθεῖν. πορεύεσθαι. μετελθεῖν.

Μητοκλάζει, γονατίζει. Μέτειμι, λιτανεύω ἱκετεύω. Μετοκωχὴ, μετοχὴ ἐποχὴ ἢ ὀχεία.

Μετόπιν, κατόπισθεν. Μετὸν, ἐξὸν προϋπάρχον.

Μετόπισθεν, ὕστερον μεταταῦτα ὕστερον ἢ ὄπισθεν.

Μετόπωρον, μετὰ τὴν ὀπώραν τροπὴ μετὰ θέρος.

Μέτοποι, ἄνδρες. Μετουσῶ, περιβλέπω. ἀφορῶ. ἀποβλέπω. Μετώχετο, ἐπορεύετο.

Μετοχετεύσας, μεταγαγών. Μετοχὴ, κοινωνία. σχέσις. Μεταμέτρια, ἁρμόζοντα. Μετρεῖ, δανείζει, μετρεῖσθαι καὶ δανείζεσθαι. Μετριάζει, μετριοφρονεῖ. Μέτριοι, ἐπιεικεῖς. μικροὶ εὐτελεῖς, καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες.

Μετριοπαθὴς, μικρὰ πάσχων, ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς. Μέτρον, πέρας, ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον.

Μέταυλον, μέσαυλον. Μέττον, μεῖζον.

Μέτρια, εὐθύναι. ἄρχονες γεγονότες. Μετώπιον, τὸ μέρος τῶν ὀφρύων. Μετωπὶς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος. Μεύει, κοιμᾶται. Μέχρι, ἕως τινός.

Ἠ ἄν, ἀντὶ τοῦ οὔ. ¶ Μὴ ἀπώσῃ.

μ Μὴ ἀποσκορακίσησμε, μὴ ἀποδιώξησμε, μὴ ἀποδοκιμάσησμε. ¶ Μὴ δ' ἄζεο θοῦρον ἄρηα, μὴ δὲ ἐν τρέπου τὸν πηδητίκον ἄρη.

Μ ηδαμινὸς, ἄτιμος. ¶ Μηδεῖν, μὴ ἐσθίειν.

Μ ηδαμῶς, μὴ δῆτα. ¶ Μηδαπὴ, γῆ ἰδία.

Μ ὴ δ' ἀπανῶμεν, μηδ' εἰς ἀπήνων ἐμβάλλωμεν.

Μ ήδεα, βουλεύματα. ἐν πυρὶ δὴ βουλαίτε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ αἰδοῖα. μήδεά τ' ἐξερύσας δώη κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. ¶ Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν. ¶ Μήδεο, βουλεύου. ¶ Μηδὲ πόδας, μεδε τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν παρουσίαν. ¶ Μήδεσθαι, τεχνήσασθαι βουλεύσασθαι. ¶ Μήδεται, βουλεύεται, τεχνάζεται. ¶ Μὴ δέτ' ἀρνωνῆ, δὲ βοηθήσῃ.

Μ ηδὲ ταρωνοῦντες, μὴ δὲ βοηθοῦντες. ¶ Μὴ δ' ἕτερος, μὴ δὲ εἷς. ¶ Μήδετο, ἐφρόντιζεν ἐτεχνάζετο ἐβουλεύετο. ¶ Μὴ δὴ οὖν, μηδαμῶς οὖν.

Μ ὴ δῆτα, μηδαμῶς. μηδόμενος, ποιῶν βουλευόμενος.

Μ ὴ δόξησοι, μὴ νομίσησοι. ¶ Μηδοτιοῦν, μὴ δὲ τί ποτε.

Μ ειδιᾶ, γελᾶ. καὶ ὄνομα ἡρωίδος μήδεια. ¶ Μηδικοὶ, ὄρνεις μῆδοι ἀλεκτρυόνες. ¶ Μηδικὴ, πόα ἡ τρίφυλλος, οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμόζοντα. ¶ Μηδινεὺς, μηδεὺς παρὰ μὴ δωρεῦσι μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς, παρὰ δὲ λυδοῖς ὁ ζεὺς, ζεῦσις. ¶ Μήδιος, μαλακὸς, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ λίθος τίς μηδιάτης.

Μ ηδώησοι, μὴ δῶ. ¶ Μὴ ἐπαίρου, μὴ ὑπερηφανοῦ.

Μ ὴ ἐφικνούμενοι, μὴ καταλαμβάνωντες. ¶ Μήθυμνα, πόλις λέσβου. ¶ Μηθυμναῖος, ὁ διόνυσος.

Μ ηθῶν, πόλις. ¶ Μῆκα, κέρατα. ¶ Μηονεῖ, βάψει. ¶ Μηκάδες, αἱ μὴ κοιμώμεναι αἶγες, ἢ κραυγάστριαι, ἔνιοι δὲ τὰς κερατώδεις, μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. ἀπτίων δὲ τοκάδας. μηκάσθαι, κράζειν ὡς αἴξ.

Μ ηκᾶται, τοῖς ἐρίφοις ἴσως κράζει. ¶ Μηκεδανὸν, μακρόν.. ¶ Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτου. ¶ Μήκιστα, μέγιστα ὑπερμεγέθη ἔσχατα. ¶ Μῆκος, μακρός.

Μ ὴ κοίνου, μὴ ἀφάνιζε, μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε. ¶ Μῆκος, δ' ἔπορ' ἄρτεμις ἁγνὴ τὸ τῆς ζώνης, αὕτη γὰρ ἐστιν ἐπὶ τῶν θηλειῶν. ¶ Μὴ κοτίσῃ, μὴ ὀργισθῇ. ¶ Μήκυνον, αὔξανον. μάκρυνον.

Μ ήκωνες, πόα τὶς λήθην ἐμποιοῦσα, καὶ τὰ τῆς πίννης περιττώματα καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος, καὶ ὕφασμα βύσσινον, καὶ οἱ ἄγριοι, καὶ ἡ μεροπίτυς.

Μ ῆλα, κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα, ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, ὅ ἐστι πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται. κατ' ἐπικράτειαν δὲ τὰ πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ πανταχὸς δένδρου καρπὸς, ἐξαιρέτως δὲ τῆς μηλέας καὶ πάντα τὰ δένδρα. ¶ Μηλατὰν, τὸν ποιμένα βοιωτοί.

Μ ηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι. ¶ Μηλεατορεῖ, δημηγορεῖ. ¶ Μηλιάδες, νύμφαι. ¶ Μήλιαι, ἀστράγαλοι. ¶ Μηλοβοτεῖ, ποιμαίνει. ¶ Μηλοβοτῆρες, ποιμένες, οἱ τὰ μῆλα νέμωντες. ¶ Μηλόβοτος, τόπος ἀνειμένος προβάτων εἰς βρῶσιν.

Μ ῆλον, πᾶς καρπός. ¶ Μηλολόνθη, εἶδος κανθάρων, οὓς τινὲς χρυσοκανθάρους λέγουσι. ¶ Μηλονομεῖς, ποιμένες. ¶ Μηλονομιαῖον, ἐννόμιον.

Μ ήλοπα, μηλοειδῆ τῷ χρώματι, τοιοῦτος γὰρ ἐστιν ὁ πυρός. ¶ Μήλοπα, καρπὸν τὸν πυρὸν, ὅτι μηλοειδὴς καὶ μήλη τὸ ἐργαλεῖον ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔτριβον, οἱ δὲ τὸ ἔριον, ἐπειδὴ καρπός ἐστι τῶν προβάτων.

Μ ηλοσόη, ὁδὸς, δι' ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεται. ῥόδιοι.

Μ ηλοσφαγίαι, θυσίαι προβάτων. ¶ Μηλώται, ποιμένες. ¶ Μηλοφόρη, θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. ¶ Μηλόβαι, μηλοβάται ποιμένες.

Μ ηλοβαλεῖν, πτοῆσαί τινα, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. ¶ Μήλοθρα, βάμματα, οἱ δὲ τὸ τῶν δερμάτων βάμμα. ἄλλοι τὸ πρόσταμμα τῆς πορφύρας, οἱ δὲ καλλοπίσματα. ¶ Μήλων, προβάτων.

Μ ήλων, τὰ ἀκρόδρυα ἢ βάπτων. ¶ Μήλων, ἡρακλῆς ὀνομασθῆναι φασὶ τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς. ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα.

Μ ηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που, καὶ ἐν τῷ ἐλεῖν καθιέντες τί εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον. ¶ Μηλωτὴ, διφθέρα. ¶ Μήμε, μηδαμῶσμε. ¶ Μὴ μὲν δὴ, καθαρῷ θανάτῳ. δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρὸς, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους. ὅθεν οὐδὲ ἐναγίζουσι τοῖς ἀπηγξαμένοις. ¶ Μημωτὰ, ψεκτά. ¶ Μήμ' ἐρέθιζε, μήμε παρόξυνε. ¶ Μήνα, τὸ μήσον τοῦ ξύλου, ὅπερ καρδία καὶ ἐντριώνη. ¶ Μηναγύρτης, ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων πανήγυρις. ¶ Μήνατο, ἐμήνατο. ἐμάνη, ἤρατο. ¶ Μῆνες, ἡμέραι. ¶ Μήνη, σελήνη. καὶ μῆνις ἔμμος καὶ περιτεταμένη ὀργή.

Μ ηνιάσας, ὀργισθείς. ¶ Μήνιγμα, μήνην. ¶ Μήνιγγα, ἐγκέφαλον. ¶ Μήνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς, πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ πρὸ τοῦ ἀνθεῖν, ἐπίπλους, καὶ δῆμος. ¶ Μήνιε, ὀργίζου. ¶ Μηνίειν, ὀργίζεσθαι. ¶ Μηνιθμός. ὀργή.

Μ ήνιμα, μῆνις, ὀργὴ, χολὴ κότος ἐπίμονος, μέμψις ἀπτίων μάνης. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται. ¶ Μηνίσας, ὀργισθείς. ¶ Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφακλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέζηται. καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν πηδαλίων, ὑμένες, πέταλα περιτραχήλια. μανιάκια. περιδέραια.

Μ ηνιῶ, ὀργίζομαι. ¶ Μηνοειδὲς, σεληνοειδές.

Μ ῆνος, κότος, ἔμμονος ὀργή. ¶ Μηνύειν, κηρύσσειν ζητεῖν. ¶ Μηνύεσθαι, μηνυτρίζεσθαι. ¶ Μηνυθῆναι, βούλεσθαι. ¶ Μηνύεται, μηνυτρίζεται. μήνυτρα, δίδωσι. ¶ Μηνυτὴς, ἡρακλῆς ἐν ἀθήναις.

Μ ηνύριζε, θρηνώδης ὀφθόγγος. ¶ Μὴ νύτοι, μὴ δήσοι οὐδαμῶς, γάρσοι. ¶ Μὴ νῶϊν, μὴ ἡμῶν. ¶ Μήονες, λυδοί. ¶ Μηονὶς, λύδη. μηονία γὰρ ἡ λυδία.

Μ ηονέκτης, ὁ ἐλαττῶν. ¶ Μὴ ὅτι. μήτιγε μὴ οὖσα δίκη, οὕτω λέγονται τινὲς οὐκ οὖσαι κλίκαι μὴ οὖσαι.

Μ ὴ ὄφελες. εἴθε μὴ ὄφελες. ¶ Μὴ παιδὶ ξίφος, παροιμία. ¶ Μὴ πάρχυ, μὴ παντελῶς.

Μ ὴ παραζήλου, μὴ ὁμοιοπαθῆς. ¶ Μὴ παραρυῆς, μὴ ἐκ πέσης ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων.

Μ ὴ πασχηνίῃ τρέπειν, μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν ὅτε δέηται.

Μ ὴ πίσειέ μοι, μὴ ἐπίσειέ μοι. ¶ Μήπως, μή ποτε.

Μ ήρια, τὰ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ. ¶ Μήρι

ὁμος, δέλτος, ἢ μήκιστος. Μμήρινθος, δεσμός. χοινίκιον. ἀσάρωτος. βρόχος. Μμήκιστος, κανθαρωτὸν μῆκος τοῖς ἐρείοις τῆ προβάτῳ. Μμηρὸς, τόπος ἀμπέλου ἢ ξύλον καὶ τὸ τῆς καλάμης κῶλον καὶ ὄρος. Μμήκες, ἰχθύδιον. Μμηρυκίζει μαρυκᾶται. Μμήρυγμα, πέραμα· ἢ ἐκτεινόμενον. Μμηρύσασθαι, ἀσάρωτον. Μμηρυομένη, ἐκτεινομένη. Μμηρύσαντο, σωρεύειλαν. Μμήρισμα, κάταγμα. ἢ ἀσάρωμα ἐρείου. Μμησαμένη βουλευσαμένη. Μμήσατο· εἰργάσατο· ἐτεχνάσατο. Μμήσω, μηδαμῶς σε.
Μ μήσω γέρων, οὐδαμῶς σε πρεσβύτα. Μμῆτο, βουλεύσατο. Μμήστωρ, βουλευτὴς· ἔμπειρος πολεμικῆς, ὁρίστης, ἐπινοητικὸς, φρόνιμος. μήστωρ μιᾷ.
Μ μήστωρα φόβοιο, ἔμπειρος πολέμου.
Μ μήστωρδε, αὐτῆς βρύαται μάχης· κραιπνῆς. βοῆς·
Μ μήτια, μητίματα. Μμήτειρα, φρονίμη καὶ ἡμήτηρ.
Μ μὴ τέκταινε, μὴ βράζου. μὴ κατασκεύαζε. Μμητέρα θηρῶν πολλὰ θηρία ἔχουσαν. Μμητρὰ μήλων πολυρρίμονα. Μμήτ' ὄμελα μοῦν τύχοις μήτινος αὐσρείου καὶ ἰχυροῦ τύχοις.
Μ μητρί, μητεί. Μμήτηρ, ἡ πρεσβυτάτη πᾶσα.
Μ μήτιγε, πόσῳ γε μᾶλλον. Μμήτι ἐγὼ. ἁρά γε ἐγώ.
Μ μητέτα, ὁ ἐς τεχνίτης σοφός. βουλεύμενος ἄριστα.
Μ μητέτης, βουλευτής. Μμητέται, βουλεύσεται,
Μ μῆτι, βουλῇ. Μμητέτης, βουλευτής. Μμητόωσα, φροντίζουσα βουλευομένη. Μμῆτις, σωτηρία βουλὴ τέχνη γνώμη δόλος ἀπάτη, καὶ ἡ θεὸς μήτι φόβου δ' ἀγόρευε, μηδέν μοι τοῦδε φυγῆς διαλέγου.
Μ μητίχυ τέμενος· εἰναῦ, ἢ μητιχεῖον, δικαστήριον μέγα. ὅ προσκλήθησαν δικασταί. Μμητρὰ, εἶδος σφηκὸς, καὶ τῶν ξύλων τὸ αὐτὸς ὁ καρδίαν τινὲς ἢ σύτειρώνην καλοῦσι. καὶ ὁ κλῆρος τοῦ σολέων ὡς κλείταρχος, καὶ ἡ τῆς γυναικὸς καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν. Μμητρυαλόαο, ὁ τύπτων πρὸ μητρὰ αὐτοῦ. Μμητροπάτωρ, τῆς μητρὸς πατήρ. Μμητρόπολους, τοὺς πάλαι μελίσσας. Μμητρὸς, μέθυσις τῆς ἀμπέλου. Μμητρὸς, ἐρεννύσθω, αἱ σχεδὸν πρὸ μητρὰ σὺν ἁμαξιήνη, ἐπήκοοι γενόμεναι. Μμητρῶιαι, καὶ μήτρωσθε μητρὸς ἀδελφοί. Μμὴ τροφρίσης, μὴ καταφρονήσῃς. Μμὴ φρέδν, αὐτὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν διὸ καὶ μαθοφόρους λέγουσι τοὺς μαθοὺς λαμβάνοντας, καὶ μαθοὺς φερομένους. Μμὴ φωρασθῆς, μὴ ἐλεγχθῆς. Μμηχαναὶ, τέχναι. ἐπίνοιαι. βουλεύματα. ἄμαξαι συμβράσματα, καὶ ὄργανά τινα μηχανικὰ σὺν οἷς προσδιαμοῦμενα τὰ κτήνη ἁλήθουσιν. Μμηχανόωντα, βουλεύονται. Μμηχανόρραφος, κατασκευαστὴς· ἐπινοητὴς κακῶν. Μμηχανώματος, διαζώσματος. Μμήχαρ, μηχάνημα. ὄφελος. Μμῆχος, μηχάνη.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ιαίνει, μαλακύει. Μμιαφόνος, μεμιασμένος φόνῳ· μεμυσμένος τοῖς φόνοις. μεμολυσμένος φόνοις. Μμιαφόνου αἵματος, μιαιφονικοῦ. Μμιαμάχειραι, πρὸ λεγομένου κῆπο κουραὶ μιαμαχείραι ἐκείροντο. Μμιάασθροσ, ποταμός. Μμιάλοχμη, οὐ χρέφει ἀχριβάκους.
Μ μιαραὶ, μεμιασμέναι· ἀκάθαρτοι. Μμιαραὶ ἡμέραι, τοῦ ἀνθεστηριῶνος μιαροὺς σὺν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκτοιχομένων αἰσίαι ἐδόκουν. Μμιαρὸς, μεμολυσμένος· αἵματος ἀκαθάρτου. Μμιὰς, ἡ μασμὸς, μῶμος ῥύπος· μολυσμὸς· ἀκαθαρσία· μαρότης.
Μ μιάστωρ, μύστερος λυμεών. Μμίαχιλιοῦν· παροιμιώδες εἶπεν· ὅτι μία χιλιοῦν ἔαρ οὐ φιεῖ βούλεται δὲ ἐπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα τὴν σοφὴν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν ἢ εἰς ἀμαθίαν. Μμιαχρὸν, καθαρόν.
Μ μίαχος, μίασμα, ἀσέβημα· τί θέται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δυσώδους. Μμιγάδες, ἢ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξενῶν.
Μ μιγαζομένους, μισγομένους. Μμιγὰς, μεμιγμένος.
Μ μίγδα, ἀναμὶξ μεμιγμένως. Μμίγδαλοι, ἀναμεμιγμένοι. Μμίγδην, ἀναμὶξ, ὁμοῦ σὺν ταὐτῷ.
Μ μιγδηράζειν, ὑβρίζειν. Μμιγέωσι, μιχθῶσι.
Μ μιδάθεος, οἱ σὺν μίσθε βασιλεύοντες, ἐσέβοντο καὶ ὤμνυον πὼ μίσθε θεὸν, ὧν τινὲς μητρὰ αὐτῆ ἐκτεπμῆσθαι λέγουσιν. Μμίδας, κυβευτικοῦ κόλπου ὄνομα καὶ θηρίδιόν τι διεθίον τοὺς κυάμους, ἢ ὁ πλοῦτος ἀπὸ μίδα τοῦ βασιλέως. Μμίδη, ἐθίειν.
Μ μιῆναι, μιαίνειν ῥυπῶσαι. Μμιήνη, κάπη μολυσμὸν ῥυπῶση. Μμιῆς χθονὸς, τῆς αὐτῆς γῆς. Μμίθρας, ὁ ἥλιος παρὰ πέρσαις. Μμίθρης, ὁ πρῶτος σὺν πέρσαις θεός. Μμίθρος, ἡ μίθρους συζυγυμένους. Μμίκαι, λάχανα. ὄμβελα. Μμίκασ', μικρολόγος. Μμίκλασ', αἴγας. Μμικρὰ ἄπλα, μικρά τινα. Μμικρολότος, ἀκειδὴς φεισώλος. φεισωλῶ φίλος. Μμικρόῤῥωξ, μικροβόζυς.
Μ μικρόψυχος, δειλός. Μμικροῦ, παρὰ μικρόν.
Μ μικύθινον, τὸ μικρὸν καὶ νήπιον. Μμίλαξ, ἡλικία. εἴνοι δὲ μέλλα καὶ παρ' ὁρμίππῳ σὺν θεοῖς ἀγνοήσας ἀρτεμίλωρος ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἔσιν. δηλοῖ δὲ καὶ δημοτικόν. Μμίλητος, δύο πόλεις μίλητοι, ἡ μιλὴ, κρήτης, ἡ δὲ, ἀσίας. Μμείλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. Μμειλίγμασι, κολακείαις ἐδέσμασιν.
Μ μίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσι σὺν ταῖς πομπαῖς, ἢ μέρος ὁδοῦ σταδίων ἑπτά. οἱ δὲ ζ ὑποδιῶν δ'. Μμειλίσσω, κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγω. Μμειλιασόμενος, παρακαλῶν. Μμείλιχα, προσηνῆ ἥδιστα. Μμειλιχίη, πρᾳότητι προσηνία. Μμειλιχίη, ἱκετεία. Μμειλιχίοις, γλυκέσι πραϋντικοῖς. Μμείλιχος, πρᾶος ἢ πραΰς.
Μ μιλλὸς, βραδὺς· χαῦνος. Μμιλτοπάρηοι, μιλτόπρωροι τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πρῶραι μεμιλτωμένα ἔχουσαι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ φοινικοπάρηοι ἐλέγοντο. Μμίλτος, εἶδος ἐρυθροῦ συνοπίδος Μμιλτῶ, μιλτόω. Μμιλτωρυχία, τόπος οὗ μίλτος ὀρύσσεται.
Μ μιλτῶσαι, βάψαι. Μμιλίτης, ἀφρολίτης.
Μ μιμάκυλον, ὁ καρπὸς τῆ κωμαρίᾳ. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρὸν πυῤῥόν. Μμιμαλλόνες, βάκχαι βασσαρόμοι.
Μ μιμάξασα, χρεμετίσασα, φωνήσασα. Μμίμαρ, ἀναιδές. Μμιμαρκὺς, λαγοῦ χόρδη. Μμιμάρκυς, κοιλία καὶ σύτρα τῆ ἱερείου μεθ' αἵματος σκυβαλόμενα· μάλιστα δὲ, καὶ ἐπὶ λαπαθῶν αὐτῇ ἐχρῶντο,

ὅ τε δὲ καὶ ὠδὴ ὑός. ὁ δὲ Φρυνίχου παίζων ἢ ὠδὴ ὄνου φησί. Μίμαο, ὄρος Αἰτωλίας. Μίμασα, ἄγρια λάχανα. Μιμαυλεῖν, μιμεῖσθαι λύρᾳ κρίνεσθαι. Μίμαλις, ἡ νεωμηνία.

Μ ιμβρὰξ, ἡ μιμητικὴ τέχνη καὶ ἡ μίμησις. Μιμιλάζειν, μιμεῖσθαι. Μιμιλὸν, ὅμοιον ἐξ ὁμοίου παρὰ δὲ μιμήσασθαι. Μιμιχμός. τὸ ἴσον φωνῆ. Μιμνάζειν, μένειν καὶ μίμνειν. Μιμνάζεται, μίμνεται μένεται. Μίμνησιν, ἀνάμνησιν ποιῆσαι. Μιμνήσκεται, μνημονεύεται.

Μ ιμνήσκ, μνημονεύ. Μίμνον, ἔμενον. Μιμορτοβία, ναῦς, ἣ ἄνθρωποι βεβήκασιν. Μὶν, αὐτὸν αὐτῷ αὐτό. τεία γένη δηλοῖ. Μίνα. μύεια καὶ τὰ μικρὰ σύκα. Μίναρ, χόρδη.

Μ ινδαλόεσσας, ἀριθμοί. καὶ ἡ τῶν δὶ τὰ οὐράνια σώματα ξις βαβυλώνιοι. Μίνδαξ, δυμάκμα ποιόν.

Μ ίνθα, ἡδύοσμον, καὶ ἀνθρωπεία κόπρος. Μῆνις, ἔχθρα. Μιωίσκιλον, ὑμέναι πέταλα. Μινύαι, οἱ ὀρχομένιοι καὶ μάγνητες. Μινυαῖδες. πόλις ἀσφαλῶς καὶ τείφυλλον. Μινύζηον, ὀλιγόβιον. Μινύκιος, ποταμὸς πύλου. Μινύθειν, ἐλαττοῦσθαι. Μινύθει, ἐλαττοῦται μειοῦται.

Μ ινύθουσιν, φθείρουσιν ἐλαττοῦσι. μειοῦσιν. ἀφανίζουσιν.

Μ ίνωθα, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. ὀλιγοχρόνιον μένωθα δ' ἐχάζετο δουρὸς, ἐπ' ὀλίγον δὲ ἀπέιχετο μάχης.

Μ ινωθάδιον, ὀλιγοχρόνιον. Μινωθαλία, ἡ σελήνη ἀφ' ὃ μινύθειν. Μινύθουσι δὲ, φθείρουσι δὲ ἀφανίζονται δέ. Μινύθουσι, φθείρουσιν.

Μ ινύον, τὸ βλῆβον λάχανον, ἢ κινάβαρι. Μίνυρθε, κλίναι μάντεις. Μινύρεται, κλαίει. θρηνεῖ. ὀδύρεται. Μινυρίζει, ὀλίγη φωνῇ, καὶ οἱ ἁπταχρῶνται, ἢ ὑφώνως λέγει. Μινυρομένη, θρηνοῦσα καὶ τὰ ὅμοια. Μινυρὸν, μικρὸν ὀλίγον τῇ φωνῇ μινυρίζον. Μινύρονται, προφωνοῦσι προλέγουσι. Μινύον, ἀρωματικόν τι. Μινυώδεις, βραχύυπνος ἄχρηστος. ἀδιάπτωτος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγας ὥρας ἄξιος. Μινώα, εἶδος ἀμπέλου.

Μ ινῶπα. αὐτὸν ταχέως. Μίνως, βασιλεύς.

Μ ινώταυρος, παῖς Φάης υἱός. Μίξαι, σπεῖραι. κέρασαι. συμβαλεῖν. Μιξίαμβος, λοίδορος. μεμιγμένος. λοιδορία. ποίημα κακόπρος. Μίξις, κρίσις συνουσία. Μιξολίη, τελεοδρ. Μίξοδος, ὁδός. ἢ εἰς ἓν τόπον συμβάλλεται. Μιξοφία, μίξις πολλὴ σασμός. Μειονεκτούμενον, ἐλαττούμενον.

Μ ίονδρ, κύπριοι. Μιφρακύλλιον, παιδίσκον ἀττικοεικῶς. Μιχλάβρω, ὑγρὸν λυκόφως. Μιῶσαι, πλῶσαι οἱ αὐτοί. Μίρεα, λάχανα.

Μ ίρμα, δύανθης ποικίλη αἴθουσι. Μίρμα, ὠδὴ τὸ κακοπίνουσι καὶ ῥυπαρῶν καὶ πονηρῶν. Μίρον, ὅταν ἀπονυστάζῃ τίς λέγουσι ταραντῖνοι. κμφονεξία, ἐλάττωσις. Μίρβυλον, μῖσος μίασμα.

Μ ισύκεον, ὀροῖνον. Μισαγχία, κοῖλος τόπος ἐν ὃν πάντα χόθεν τὰ κάτω φορώμενα ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὕδατα μίσγεται. Μίσασθαι, μιτώσασθαι.

Μ ισατὶς, μίσα τῶν τῶδε πῶ μητρὸς τίς ἦν καὶ ὁμογάστρι. Μισάγκιφον, τόπος κοῖλος ὅπου συμμίγνυται ὕδατα πολλά. Μίσγαι, σωβρᾶν.

Μ ισγέσκετο, ἐμίγνυτο. Μισγολεῖν. ὅπου αἱ ὁδοὶ μίγνωνται. Μισγόλαο, δόρυβος. Μισγονόμος, ὅπου πάντες νέμουσι γῆν. Μίσησιν, ἐφθόνησαν. Μισηπῶ, πῶ κατα φθορᾶ λέγουσιν.

Μ ισηπῶ, μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσκοισι χρήσονται, ἢν δὲ ἀπωλῶς μισηθῶ, ἢν αὐίκαιον, ἢ ἀπώλησιν τῇ τροφῇ. Μισήτιζε, μίσει σύγει. Μισητὸς, μίσους ἄξιος ἀπώλησος. Μισθαρνὴς, ὁ λαβὼν μισθοῦ. ἢ ὁ μισθῶν ἀφαιρῶν καὶ αὐτὸ τὰ λάπτων.

Μ ισθαρνία, ἡ ὠδὴ μισθῷ γνωμένη βρασία. Μισθαρχία. ὁ ὠδὴ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων, ὁ ἰωνιάζων γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες τὴν μισθὸν ἐλάμβανον δημόσιον.

Μ ισθὸς, ὁ ἔμπαλιν τῶν κωμικῶν. τὴν ἀμφορέα. ἔμμισθοι δὲ, πέντε ἦσαν. Μισθοφορῆν. τὸ ὠδὴ μισθῷ πράττειν τί. Μισθοφόρος, μισθῷ βραζόμενος. Μίσκαιος, κύπρος. Μίσυ, ἄρχεται.

Μ ίσυελλος, βύτελὴς καὶ μέλας ὄινος. Μισογύνης, μισογύναιος. Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν.

Μ ισύλλαι, τεμεῖν, κόψαι. μερίσαι. εἰς μικρὰ διελεῖν κρία. Μισύλλειν, τὰ αὐτά. Μίσυλλον, εἰς βραχέα κατέτεμνον. Μιστύνη, ἡ ὀξύτης παρὰ χαλδαίοις. Μιχάσαι, βρμηνέσαι τὰ πεινῶσι ἢ τα πεινούμενος. Μισυτῶν, μεταλλήλων τί.

Μ ισυοὶ, οἱ ἔχοντες τὸ ἢ μισυ λυκὸν τὸ σώματος. τὸ δὲ ἢ μισυ μέλαν. οὓς μίσους οἱ νοι. Μίσχα, πλήματα. ταινίαι. μᾶλλοι οἱ τῶν ἐρίων. Μίσχον, οὕτω λέγουσιν ὡς σωθήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον. Μίσχος, ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος. Μιτίτειζον, ἐθρήνουν. Μίσφα, ἡ χαλκῆ λεπὶς διάδημα ζώνη θώρακα ταινία. Μιζάγχουσα, ὡς λεπὶς χρυσῆ ἢ τῷ μετώπῳ φορεῖται.

Μ ίσῃ θώρακα, μίσῃν χαλκῆν λεπίδα. Μίσσεον ποικίλον. Μίστος, τάξις σειρά. γένος. Μίτυλλον, ἔθαττον νήπιον λακεδαίμονες. Μιχαλόεσσα ἢ ἀμιχαλόεσσα. ἀλίμενος. Μιχθῆναι, ἅπαντῆσαι συμμίξαι ὁμιλῆσαι. Μιχωκέ, ἡκεί-

Μ είωσις, ἐλάττωσις ἀκαθαρσία.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Μ ναᾶ, μνησεύεται. Μναάσθες, τὰς ἀμελοῦντας αἴνας. Μναιάοι, μᾶσται μνησῆρες. Μναμονεύθημεν, διεκλήθημεν.

Μ ναμοσύρειν, ἐπιτηρεῖν ἢ μεμνῆσθαι τινί. Μνάμων, ὁ μνήμων, ἢ μνήμονες, ἢ τὰς θυσίας ἀπομνημονεύοντες. Μναόριον, ἡδύλωτρον βοιωτοί.

Μ ναρὸν, μαλακόν. ἡδύ. κόρημα θυμῆρες. Μνασῖον, μέρος τι δημόσιον. Μνασὴρ, τῶν μνῶν οὕτω καλεῖταί τις. Μνᾶται. μνησεύει μέμνηται.

Μ νεῶ, μιαθῶ. Μνῆμα, μνημεῖον. μνημόσυνον. ἀνάθημα. τάφος. Μνημεῖα, τὰ οἰκεῖα πεμπόμενα τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις.

Μ νήμη, μνημόσυνον. Μνήμονες, ἀρχιγυναικῶν ἐπιτελουμένων τῶν ἑβρέων. Μνᾶ, λίβανος δύο. ὁ δὲ ἅγιος ἐπιφανίου, λίβανος μᾶς λίμοιρον.

Μ νημοσύνη, μνήμη καὶ ἡ θεός. Μνημύει, σκυθρωπάζει.

πάζει. Μνυήμυκεν, ὤσω πήσει δυωρυάνῃ.
Μ νήσατο, ἀνεμνήσθη μνησίκακον. Μνησιχάρη, ἡδυνή. Μνήτεια, γάμου δῶρα. Μνημονδυόμενοι, ἀῤῥαβωνιζόμενοι. Μνηστὴ, ἡ κατὰ μνησείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἡ ἐκ παρθενείας μέναστα νῆσις, ὕστερον ἀπείρανορος. Μνησῆρες, οἱ ἐπιβάλλοντες γάμου τινὰ καὶ οἱ μεμνημένοι. Μνήσωρ, ὁ τῶ γάμου ἀῤῥαβών. Μνήσωρι, βασιλεῖ φρονίμω.
Μ νῆστον, ὁ τῶ γάμου ἀῤῥαβών. Μνία, τὰ βρύα καὶ ἡ φῦκος. Μνίει, ἐοῖει. Μνοία, ἱκετεία.
Μ νοῖον, μαλακόν. Μνῶοι, δοῦλοι. Μνοῦνδε, οἰμηρόί. Μνοῦς, ἔλειον ἀπαλώταζον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἀξαύησις, καὶ ἡ λεπτότατον πῆρὸν, κυρίως δὲ τῶν χηνῶν. Μνῶα, δουλεία. Μνώεο, μέμνησο. Μνώμενος, μνησευόμενος. Μεμνημένος, μηχανώμενος.
Μ νώονται. μνησεύονται καὶ τὰ ὅμοια. Μνώσκει, μάσγεται βρύχεται.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥΟ.

ογείον τι. μογοῦσι πυρέσσουσι. λωρεῖς.
μ μογερᾶς, ἀθλίας. φονηρᾶς. λυπηρᾶς ἐπιφόνου. Μογιόντας, μοχθοῦντας.
Μ ογήσας, ηκησε παθήσας. Μόξοντι, πυρέσσοντι πονοῶντι. Μοξοῦντες, πυρέσσοντες, πονοῦντες.
Μ όγος, πόνος, ὄχλησις, μόχθος, ηκησε πάθεια.
Μ ογοσόκος ἐλήθυια, ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη τοῦδὲ τοὺς τοκετούς. τουτέστιν λοχεύτεια. Μόδακ, σῶμα τα. Μόδυχον, διοτάλεον. Μόβακες, οἱ ἀναξεφόμενοι τοῖς ὑοῖς δοῦλοι παῖδες. Μοβύων, ἡλίων. Μώλωψ, ζαῦμα καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱματώδης τόπος, ἢ καὶ τὰ ἐξορχόμενα τῶν πεπληγότων ὕδατα. Μόθος, πόλεμος μάχη πόνος. Φόβος τάσις θόρυβος. Μοθούρασ, τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν.
Μ όθων, εἶδός τι ὀρχήσεως. Μόθωνασ, ζῶς παρασφεφομένους τοὺς λεγομένους παιδίσκους λάκωνοθ. οἱ δὲ ζῶς δουλοπρεπεῖς καὶ καταμολόγους.
Μ οθωνία, ἀλαζωνεία. Μυκηθμοί, τῶν βοῶν αἱ φωναί. Μοιμυᾶν, ἡ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. Μοιμύλλειν, θηλάζειν ἐθέλειν καὶ τὰ χείλη προσάπτειν ἀλλήλοις. Μοῖος, σκυθρωπός.
Μ οιρηγενὲς, σὺν ἁρπαγῆ μοίρας γεγενημένε. Μοιρηγενὴς, ἁρπαγὴ γεγονὼς μοῖρα. Μοιρίλογχοι, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες. Μοιρῆσαι, μερίσαι, ἢ διελεῖν.
Μ οιρήσασθαι, λαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Μοιρολαλεῖν, ἡ μερίδι λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι.
Μ οίρας, μερίσι φυλακαῖς. Μοιτοὶ, σῖτιμοι πρὸς μάχην κελεῦς, ἢ γὰρ χάρισμοι ἂν οἰνόχαριν. Μοιχάγρια, τὰ τῆς μοιχείας ἀγρύβματα, ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται. Μοιχῆς, πόρνοις.
Μ οιχοτύπης, ἡ ἀπὸ μυχῶν τυπτομένη. Μοκκώνωσις, πλημμελῆς παραβλάπτω. Μόκρωνα, ἢν ὁ ξηρὸς ὀρύθραῖοι. Μολβὶς, σαθμίον τι ἐπαμναῖον.
Μ ολῶ, νέφος πολεμίων ἢ ἀκόλαστος. Μολγὸς, ἀφρισοφαίνης τάχα αὐ ἔστιν ἐκ πολήρους ὁμολγὸς, ὁ δὲ ἀμέλιτων τὰ χρήματα ἀμολγὸς, οἷοι δὲ μολγὸς ἀκηδόσι, τοὺς μοχθηροὺς, τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινὰ, κλέπτας καὶ ἡ ἀμολγὸς. ἄλλοι δὲ, μολγὸν, ἢν βόειον ἀσκὸν, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν. Μολεῖν, ὀρχεῖσθαι λέγειν, ἐλθεῖν. ὁραμεῖν.
Μ ολίονθε, μαχηταὶ, καὶ μολιονίδες, γυναικός τινος ὑοί.
Μ ολοβόβαρ, ὁ τῶ διὸς ἀστὴρ παρὰ χαλδαίοις.
Μ ολοβρὸς, μολίσκων ἐπὶ πλὴ βορᾶ τουτέστι παράσιτος, ταχυρίμαργος, ἐπαίτης, καὶ ὁ ὀρχούμενος φαγεῖν γλουφόν. Μολόβρια, τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕτω καλεῖται. Μολοθοῦρος, ἀσφόδελος, ἢ ὅπερ εἴπτι καὶ ἡ ὁλόχρινος. Μολορὸς, λυπηρὸς, ἀνδρὴς. Μόλος, πόνος. μάχη. Φρύαγμα.
Μ ολούειν, ἐγκόπτειν τὰς παρεφυάδας. Μολουεῖς. αἰδοῖον, κολοβὸν λόγχη, ἢ μόλις οὐρῶν.
Μ ολουέσθαι, βαδαχίσθαι καὶ τῶν ταχύων τὰ γόνατα.
Μ όλοφθος, ἐμπυρφίασ. Μολοῦσα, πορθουμένη ἢ πορθυθεῖσα. Μολπαὶ, ὕμνοι ᾠδαί.
Μ ολπάν, ᾠδήν. Μολπασὴς, συμπαίκτης. μολπάσσει δὲ, συμπαίκτεια. Μολπὴ ᾠδὴ παιδεία ὕμνος ἅσμα μολπὶς ἐλπίς. Μολπὸς, ᾠδὸς ὑμνῳδὸς. ποιητής. Μόλσον, σελίνου καυλὸς καὶ αὖθος, οἱ δὲ πᾶν ὑποφυάδα. Μόλσος, ὁ δῆμος ἀιολεῖς. Μολτύνις, τὰ κοκύμηλα. Μολύβδαινα, μολυβίδι. Μολυβλὶς, σάθμιον τί ἐπαμναῖον οἱ δὲ μολίς. Μολυβρὸν, ἡ μολυβοειδές. Μολωύει, μαίνει, ἀναφύρει. πίμπλησι.
Μ ολυνίη, ἡ πυγή. Μολυρὸν, νωθρὸν, βραδὺ, ἀνιαρὸν, ἀηδὲς. ἀχάειτον, λυπηρόν. Μολυσμὸς, ἀκαθαρσία μίασμα, ἁμαρτία δυσκαθαρσία.
Μ όλυχνον λυσιτελέον. Μολών. χωρῶν, ἐλθών.
Μ ομβρὼ, ἡ μορμὼ καὶ φόβητρον. Μορμολύκια, τῶν φασμάτων τὰ προσωπεῖα. Μορμὼ. ὀῆμεῖς μορμῶ φαμὲν, ἡ φόβητρον τοῖς παιδίοις.
Μ ομφὴ, μέμψις κατάγνωσις. Μόμψις, δύσκλεια ἢ μόμφος. Μοναλκὲς, ἰσχυρὸν αὐθαδιστάτη.
Μ οναρχου, τυραννου. Μονὰς, ἀριθμὸς, ἢ ἐξ μοῖραι τῶν ἑπτὰ σφῶν. Μονὴ, παραμονή. Μονήρη βίον, μοναχικὸν βίον. Μονητάειος, τὸ κέρμα βραδιζόμενος. Μονίασ, νήφων, τοὺς γὰρ μεθύοντας δυστρόπους εἶναι φασί. Μόνιμον, στάσιμον βέβαιον. Μονίμων, βεβαίων. αἰωνίων. ἐπιμόνων. στασίμων. Μονιμωτρὸν, βεβαιωτρὸν παρὰ τὸ μένειν.
Μ ονιὸς, ὗς ἄγριος, ὁ μὴ ζῶς ἄλλοις σιωπηλαζόμενος, ἢ ὁ πολὺ φράχηλον ὄρμος. ὁ δὲ ἄγιος κύειλλος ἐν τῇ ὁρμηνείᾳ ὡσηὲ τ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν. Ἔνιες δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπόνοιαν κατὰ μόνας νεμόμενον.
Μ ονόσλινος, μονόφθαλμος. Μονόβασ, ὁμοίως. Μονοβάκης, κλέπτης. Μονοσκβιουργοί, οἱ τὰς δίκας διώκοντες.
Μ ονόζωνοι, οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι ἢ μάχιμοι οὓς ἡμεῖς μονομάχους. Μονολόγισον, μονόκλονος.
Μ ονόλωπα, μονόδερμα μονοχίτωνα. Μονοκέρατες, ἢ μονόκερως, θηρίον φοβερόν. Μονονυχὶ, σχεδὸν ἐπὶ ἄνω κάτω σύ-

θέως οὐδαμῶς μόνον. ¶ Μονόνουν, σχεδὸν ἐπίς.
Μονόμματον, μονοειδῆ ἁπλοῦν. ¶ Μόνον, τὸ ἕν.
Μονονομοιτῶν, εἰλώτων ἄρχοντας. ¶ Μονοξύλοις, πλάνοις. ¶ Μονοπείρασ, τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας. ¶ Μονόρηξ, ἀπερρηγμένος ἀπεσπασμένος. ¶ Μονοσίλλη, ὁ ἐν τοῖς ὑάσι λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Μονοσταλὴς, ὁ κατὰ μόνασ στελλόμενος. ¶ Μονοστόλῳ, ᾧ κατὰ μόνασ ἐλθόντι.
Μονοστραβὴς, ὄχος. ἡμίονος. ¶ Μονώτατος, μόνος ὢν ὑπάρχων. ¶ Μονότονος, μόνος ὢν, ὑπάρχων μονομάχος. ¶ Μονοστρόπος, μόνος στραφείς.
Μόνουα, τὰ λεπτὰ λέπαδνα. ¶ Μονούαλος, τὸν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί.
Μονονουχὶ, μονονουχί. ¶ Μονόφαντος, μόνη, ἐν φανερῷ μόνη φαινομένη. ¶ Μονοφθόρους, μονοφόρους ὄνους. ¶ Μονόφορβος, μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. ¶ Μονόχθηρος, ἐπίμονος πονηρός.
Μονοψάδης, μονιὸς, ἀτιμαγέλως. ¶ Μονῳδεῖ, μονοθρηνεῖ, μονῳδία λέγεται, ὅτε εἷς μόνος τὴν ᾠδὴν. οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. ¶ Μόρα, μέρη τινὰ καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ ἢ τάγμα. περὶ γὰρ λακεδαιμονίοις οἱ πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. ¶ Μοργίασ, γαστριμαργίασ καὶ ἀκρασίασ. ¶ Μόργιον, μέτρον γῆς, ὅ ἐστι πλέτρον καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μόργος, φραγμὸς, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύτινον τεῦχος, ἄλλοι τευχοβόειος. ¶ Μοργύων, παργάνων. ¶ Μοργυλλεῖ, χρονυλκεῖ. ¶ Μοργᾶται, παρῶπται.
Μορῆσαι, μηρίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν. ¶ Μορθῆναι, πειραθῆναι γενέσθαι. ¶ Μορίαι, ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Μορία, μερίς. ¶ Μορίδες, μάντεις.
Μορίεσ, μερίται κοινωνοί. ¶ Μόριον, μέρος.
Μόριος, ἄπληστος. ¶ Μορίων, μερισμῶν.
Μοριφὸν, σκοτεινὸν, μέλαν. ¶ Μόρμη, χαλεπὴ ἐκπληκτική. ¶ Μόρμοι, φόβοι. κοινοί.
Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα.
Μορμολύξασθαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Μορμολύττει, φοβερίζει. ¶ Μορμολύττεται, βοβεῖται.
Μορμόνασ, πλανήτας δαίμονασ. ¶ Μόρμορος, καὶ μορμυγαία, φόβος. ¶ Μορμύνει, δεινοποιεῖ.
Μορμύρεσκεν, ἀνεκύκεν. ¶ Μορμύρη, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ, ταράσσει, πλημμυρεῖ. δεινοποιεῖ. ¶ Μορμορίζει ταράττει ἡχεῖ. ¶ Μορμύροντα, τὰ αὐτά.
Μορμύρων, ταράσσων, ἀφροὺς ἀποβάλλων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεῦμα ἔχοντος. ¶ Μορμύρος, ἰχθὺς θαλάσσιος. ¶ Μορμύσσεσθαι, ἐμβριμᾶσθαι. ¶ Μορνάμενος, μαχόμενος. ¶ Μορόεντα, μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένα. ¶ Μόροι, λῶροι κόποι. πόνοι. κλῆροι. ¶ Μόροιο, θανάτοιο.
Μόρος, φόνος θάνατος. φθόρος, πόνος. νόσος. μοῖρα τοῦ βίου. ¶ Μοροπονοῦν, κακοπαθοῦν. ¶ Μόροττον, ἐκφλοιοῦ πλέγματί ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς δημητρίοις. ¶ Μορσικὴ, ἡ ἰνδική. ¶ Μόρσιμοι, ἀναγκαῖαι εἱμαρμέναι, μεμοιρασμέναι, ἢ ἕτοιμοι εἰς θάνατον. ¶ Μορτὸς, ἄνθρωπος θνητὸς μέλασ φαιὸς, οἱ δὲ μορτὸν φασί. ¶ Μορτὰν, τὴν γενομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. ¶ Μορτοβάτην, ἀνθρωποβάτην. ναῦν. ¶ Μορφάζειν, νεύειν. ¶ Μορφὴ, ἰδέα εἶδος. ¶ Μορφήεις, μωμητός. ¶ Μόρφνον, εἶδος ἀετοῦ καὶ ξανθός. ¶ Μόρφωμα, μορφή.
Μορφωνέα, ἡσυκάμινος. ¶ Μορφὼ, ἡ ἀφροδίτη.
Μόρφωσιν, σχηματισμὸν εἰκόνα. ¶ Μορφύνει, καλλωπίζει. κοσμεῖ. ¶ Μοσπνεῦσαι, ῥινηλατῆσαι.
Μοσποὶ, θυσίαι. ¶ Μόσσυν, πύργος. ¶ Μοσσυνεῖν. μασᾶσθαι βραδέως. ¶ Μόσσυνεσ, ἐπάλξεις πύργοι, καὶ ἔθνος σκυθικόν. ¶ Μοσυνοίκια, μαζονόμια πόντι καὶ ὁ δίδυμος ἤκουεν. οἱ γὰρ μοσυνοίκοι ἐν πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας. ¶ Μοσύνοικοι, ξύλινοι πίνακες μεγάλοι ὥς τε ἐναυτοῖς, καὶ ἀλφιταμάσσειν, ἐν τῷ πόντῳ δὲ εἰσίν. ¶ Μόσυχλον, ὄρος λήμνου. ¶ Μοσχανσῖτος, ὁ ἀπεχόμενος καὶ χόρτος ὁ ἤδη καρπὸν ἔχων. ¶ Μοσχεύματα, τὰ νεόφυτα. ¶ Μοσχεύσας, γεννήσας. ¶ Μόσχια, ἁπαλὰ φυτὰ ἢ κρέα μοσχαρίου. ἢ κρομμύου τὸ σπέρμα. ¶ Μοσχίδια, μοσχεύματα. ¶ Μοσχίνδα, τὸ ἑξῆς καὶ ἀνελλιπῶς. ¶ Μοσχιναῖοι, σκιρτητικοί.
Μόσχοι, οἱ νέοι βλαστοί. ¶ Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις. βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. ¶ Μόσχος. νέος, λυγός. κλάδος. πτόρθος. καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς, λύγαδέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά. ¶ Μότα, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκκη. ¶ Μοτήσας, κακοπαθήσας. ¶ Μοττοῖ, τιτρώσκει, ταράττει.
Μοττοφαγία, θυσία τίς ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου τελουμένη. ¶ Μοτρογένειον, σπανοπώτωνα. ¶ Μοττίας, ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα. ¶ Μόττυες, οἱ ἔσκλυτοι καὶ παρειμένοι. ¶ Μοττωνῆσαι, τῇ πτέρνῃ τύψαι. ¶ Μοτῶσαι, πληρῶσαι. ¶ Μοττώσῃ, ἰάσεται δι' ὀθωνίων. ¶ Μουΐαι, σκώληκες οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασιν. ¶ Μουκερίναι, πόλις ἐν αἰγύπτῳ ἡσαΐς. ¶ Μουκηρόβασ, καρυοκατάκτης.
Μουκίζει, σιγεῖ μέμφεται τοῖς χείλεσι. ¶ Μουκτυριᾶ, σκαρδαμύττει. ¶ Μούνασ, καταμόνασ.
Μόνῳ νόμῳ καθάπαξ νόμῳ καθ' ἕν. ¶ Μουνόκερα, τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκὴν, ὡς ἀρχίλοχος. ¶ Μουνομήτορι ᾧ τῶν ἀδελφῶν μόνων μήτηρ ὑπάρχει.
Μουνοπάλαι, οἱ μόνῃ πάλῃ νικῶντες. ¶ Μοῦνος, μόνος. ¶ Μουνοσταλὴς, καταμόνασ στελλόμενος.
Μούνου, μόνου. ¶ Μωραίνει, παρακόπτει μαίνεται.
Μοῦσα, τέχνη καὶ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοῦ τεχνίτας ἔλεγον. ¶ Μούσαις, θεαῖς, ταῖς μούσαις.
Μούσαξ, ὁ ἀπὸ τοῦ βοᾶν τρεφόμενος. ¶ Μοῦσαι, ἐρωτικαὶ ᾠδαὶ, οἱ δὲ αἰνίγματα καὶ τέχνασ. ¶ Μουσιαδεῖ. λαλεῖ ὁμιλεῖ. ¶ Μουσικὰ, τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κιννύρασ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μουσικὴν, πᾶσαν τέχνην οἱ ἀττικοί. ¶ Μουσικὸς, ψάλτης τεχνίτης.
Μουσίκτας, ὁμοίως. ¶ Μουσοκερατίδας. τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας. ἢν δὲ ταῦτα θρηνώδη.
Μουσουργὸς, ὁ αὐλητής. ¶ Μούσχανον, τὸν βλαστόν.
Μουσοπόλος, ποιητής. ¶ Μοῦρκορ, μυχὸς οἱ αὐτοί.
Μούρταρ, πῖλος. μουστήν. ἑπτὰ μορίων. ¶ Μούρτιβοι, θυσίαι. ¶ Μούσωνες, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων καὶ οἱ τεχνῖται. ¶ Μόχθει, κακοπάθει. ¶ Μοχθηρὰ, κα

ρὰ, κακή. ¶ Μοχθηρία, ἐπίπονος κακοδαίμων.
Μοχθίζοντες, κακοπαθοῦντες. ¶ Μοχθηρὸς, ἐπίπονος. πονηρός. ¶ Μόχθος, πόνος, κακοπάθεια.
Μοχλεύει, κινεῖ. ¶ Μοχλοί. κλεῖθρα. ¶ Μοχοίεντος, πάφιοι. ¶ Μόψος, κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις κύπριοι. ¶ Μόων, μόθων.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Μυᾶται, σκαρδαμύττεται. ¶ Μύαγρος, ὁμυοθήρας. ¶ Μυδαλέας, βεβρεγμένας. ¶ Μύγματα, καταξέσματα.
Μυδαίνει, στάζει, σήπει. ¶ Μυδαλέον, δρύινον, διάβροχον, τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἵματος νοτερόν. ῥυπαρόν. ¶ Μύδης, γέροντος ἀδυναμία. ¶ Μυδῆσαι, βραχῆναι παραρυῆναι σαπῆναι. ¶ Μύδος, ἄφωνος. ¶ Μυδρίασις, πάθος τί περὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνόμενον. ¶ Μυδροκτύπος, χαλκεύς. ¶ Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος καὶ κραταιὸς λίθος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναισθήτου σίδηρος πεπυρωμένως. ¶ Μυδῶντες, διυγραίνοντες σηπόμενοι.
Μυδῶσι, σηπομένοις σεσημμένοις. ¶ Μύει, πίπτει. κλίνεται. ¶ Μυελὸς, τροφὴ ἔδεσμα τὸ ἐν τῆς τῶν ὀστῶν. ¶ Μυελαύξη, τροφῇ τῇ τὸν μυελὸν τρεφούσῃ.
Μῦες, ὀστρέου τί εἶδος καὶ οἱ κατοικίδιοι καὶ ἐνάλιοι, καὶ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες. ¶ Μύζει, θηλάζει. λείχει, πιέζει. ¶ Μύζη, ἀπόπληκτος. ¶ Μύζοντος, μυκτηριζομένου. ¶ Μύζουσι, θηλάζουσιν.
Μυήλα, σάρξ τις ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα. ¶ Μύησις, μυσταγωγία. ¶ Μυσταγωγὴ, γνῶσις. ¶ Μύθαρ, μῦσος. ¶ Μύθα, φωνὴ κύπριοι. ¶ Μύθαρχοι, οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων. ¶ Μυθεῖσθαι, λέγειν.
Μυθήσασθαι, εἰπεῖν. ¶ Μυθήσομαι, εἴπωμαι, ἢ εἴποιμι. ¶ Μυθητῆρες, στασιασταί. ¶ Μυεῖται, μυσταγωγεῖται. διδάσκεται. ¶ Μυθήσασθαι, διηγήσασθαι. διδάξαι. ¶ Μυθολογῶν, ληρῶν φλυαρῶν. ¶ Μῦθος, λόγος κενὸς ψευδής. εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν, στάσις, ὑπόσχεσις. ¶ Μύησις, μυσταγωγία. πεῖρα. μετοχέ. γνῶσις μυστική. ¶ Μυθία* μμαι, ῥάθυμαι. ¶ Μύφθει, σήπεται. ¶ Μύθων. ῥητῆρα ἃ δεῖ λέγειν ὑποδεικνῦντα. ¶ Μύες, αἱ συνεστραμμέναι σάρκες καὶ διεφθαρμέναι. ¶ Μῦαι, καδδῦσαι. μῦαι, καταδύνασαι. ¶ Μυάκυνα. ἀναιδῆ.
Μῦα χαλκῆ δέ. παιδιά τις. ἢν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἄντινος λάβωνται. καλεῖται δὲ καὶ τὸ πτηνὸν οὕτως.
Μυάων, μυῶν. ¶ Μύνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχοδιάζων ἕως ἂν ἐπιτύχῃ. ἐὰν δὲ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει.
Μυὼν, ὁμῦς τῆς χειρὸς τοῦ βραχίονος. ¶ Μυῶνες, μύεν φλέβες καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες καὶ πεπυκνωμέναι ἢ βραχίονες. ¶ Μύκα, μύκησις.
Μυκάλη, ὄρος, καρίας. ¶ Μυκαλησός. πόλις βοιωτίας. ¶ Μυκαρίς. νυκτερίς. ¶ Μυκὰς, μυκήσεις. Μυκᾶσθαι, ὄνοις καὶ καμήλοις ὁμοίως βρύχεσθαι καὶ βουσί. ¶ Μυκερίνα, ἡ μέμψις, δίδυμος τὴν σάϊν. ταύτης γὰρ λέγει ἡρόδοτος βασιλεῦσαι μυκερῖνον. ¶ Μυκηθμὸς, βοὴ βοῶν. ¶ Μυκῆναι, πόλις ἐν ἄργει ἧς ἐβασίλευσεν ἀγαμέμνων.
Μύκηρος, ἀμυγδαλῆ. τινὲς δὲ μῆλα κάρυα. ¶ Μύκης, ἀμανίτης. ¶ Μύκης μύκητος καὶ μύκου δίκλιτον.
Μύκης, τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβήν. ὁ κρατητὴς καλούμενος. καὶ ὁ περὶ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφιστάμενος. ἢ πῖλος, καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐκγεννώμενος ἧλος.
Μυκητάτη, μωροτάτη. ¶ Μυκήσασθαι, τοῖς βουσὶν ὁμοίως βοῆσαι. ¶ Μυκὸς, ἄφωνος, ὡς εἴτις εἴποι μυσαττόμενος. καὶ οἱ μὲν τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ τὸν ἀλαζόνα. ¶ Μύκλαι, αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι τοῖς στραχήλοις καὶ ποσὶν ἐπινόμεναι. ¶ Μυκληρὸν, συνεχὲς ἀχανές.
Μύκλοι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαὶ, καὶ οἱ λάγνοι καὶ ὀχευταί. ¶ Μύκον, ἐψόφησαν ἠνοίγησαν ἐπετάσθησαν. ¶ Μυκόνιον, οἱ μυκόνιοι διεβεβόηντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει. ¶ Μῦκος, μιαρός. ¶ Μυκτὴρ, τῆς ῥινὸς τὸ τρίμυμα. ¶ Μυκτηρίζει, χλευάζει καταγελᾶ ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι. ¶ Μυκώκαρις, ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι οὕτως εἴρηται. ¶ Μυκῶν, ἠχήσας. ¶ Μύκων, σωρὸς θημών. ¶ Μῦλαι. αἱ ἐπιγονατίδες ἢ σιαγόνες.
Μύλακες, λίθοι μυλώδεις. ¶ Μυλακρίδαι, αἱ βολακρίαι τὰ ζωύφια, ἢ ὄνοι ἀλεκτρεῖς, ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύλης. ¶ Μύλακροι, γόμφιοι ὀδόντες. ¶ Μυλαβρίδες, μυλαβρὶς, ἡ μαλακὴ σίλφη. γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔλλευκος ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ, τὰς τριξαλλίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις εὑρίσκεσθαι φασὶ ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος. ¶ Μυλάντειοι, θεοὶ, ἐπιμύλιοι. ¶ Μυλὰς, εἷς τῶν τελχίνων ὃς τὰ ἐν καμείρῳ ἱερὰ μυλαντείων ἱδρύσατο. ¶ Μυλάσασθαι, τὸ σῶμα ἢ τὴν κεφαλὴν. σμήξασθαι κύπριοι.
Μύλη, ἐπιγονατὶς, τὸ ὀστέον τὸ ἐπὶ τῷ γόνατι καὶ ἀργυρίου τάλαντον. οὕτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος. ¶ Μυληφάτου, μυλοκλάστου ἀληλεσμένου, ἐπὸ μήλου ἠφανισμένου, ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα. ¶ Μυλήταν, τὴν οὐρανίαν ἀσύριοι.
Μύλλει, πλησιάζει. ¶ Μύλλη, λεῖα. ¶ Μύλλον, καμπύλον σκολιὸν, κυλλὸν στρεβλὸν, καὶ εἶδος ἰχθύος μύλλος, καὶ προιμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ προσποιουμένων, ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτω καλούμενος. ¶ Μύλιος, μύλων. ¶ Μυμεῖ, λεῖα.
Μύλιον, ξύλινόν τι ἐργαλεῖον καὶ σκεῦος. ¶ Μυλοειδὲς, στρογγύλον στραχύ. ¶ Μυλόεις, ποταμὸς ἀρκαδίας. ¶ Μυλόσαρξ, ἢν αἱ κυοφοροῦσαι ἀντ' ἐμβρύων φέρουσιν. ¶ Μυλώτατον, προσηνές.
Μυμαθριδάκων, τρίμμα καὶ ὑπόχυμά τι.
Μῦμαρ, αἶσχος. φόβος. ψόγος. ¶ Μυμαρίζει, γελοιάζει. ¶ Μυναρὸς, σιωπηλός. ¶ Μυνδ' ἀλεύσας, περιφαγὼν, ἢ συλήσας. ¶ Μύνδος, ἄφωνος, καὶ πόλις ἀσίας ἢ ἔνθεος. ¶ Μύνησι, προφάσεσιν ἐπεγ-

κλμένου τῶν ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένους εἶναι χαρᾶς μύησιν ἀπὸ τοῦ μύειν· ἐξ οὗ καὶ ἀμύμονες οἱ ἄμεμπτοι. ¶ Μωακωθεὶς, μυοναίων, ἢν σκυθρωπὸν ἀφοῦ καὶ ἀποδύσασθαι.

Μ ωτιζόμενος, μυωπάζων, παρακλεμμύων.

Μ υξίαι, οἱ τῶν μυῶν χειραμοί. ¶ Μύξα, ἡ σὺν τοῖς μυκτῆρσι κὴν ἡ κόρυζα καὶ αἱ ῥῖνες καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτοὶ καὶ οἱ ῥώθωνες. ¶ Μυοσόρεπανον, εἶδος λίθου οὗτω λοῦς. ¶ Μυόμηλος, τελούμηλος. ¶ Μυόσωτον, θάλεμφορὴς μυὸς ὠσὶ ¶ Μυάλγος, τελούμενος, μυσαττωμένος. ¶ Μυόφωνον, πόα, ἡ καὶ ἀνώνιον.

Μ υόχθος, οὐδενὸς ἄξιος. ¶ Μυρωλεῖ, θρίωλεῖ.

Μ ύραινα, ἐκδὴ τῶν κατὰ θύελεγε ὡς ἐχιδνα. ¶ Μύραινος, ἡ μύραινα ἀρσενικῶς, ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὴν καλοῦσιν, ἔστι δὲ καὶ ἄῤῥεν. ¶ Μύργμα, ῥῆγμα.

Μ υρεῖν· ῥεῖν. ὕδωρ, κλαίειν· θρηνεῖν, ἢ χεῖν, ὁλοφύρεσθαι καὶ ἁλιμυρῆσιν τῶν πρὸς τῇ θαλάσσῃ ῥεόντων.

Μ υρεψὸς, ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων.

Μ υρῆσιν, λυπρὸν θρίωσιν. ¶ Μυρία, πολλά.

Μ υριάκις, μυριοντάκις. ¶ Μυρίναι, χώριον ἱερὸν ἀφροδίτης ἐν κύπρῳ. ¶ Μυρικῶς, ἄφωνος ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν. ¶ Μυρίκη εἶδος δένδρου, ὀνομάσθη ἀπὸ τῆ μύρεσθαι πὼ εἰς αὐτὸ μεταβαλοῦσαν κατὰ τοὺς μύθους κινύρου θυγατέρα.

Μ υρίκη, δυσώδης. ¶ Μυρικίνω, ἀπὸ μυρίκης ἀγρίας λεύσβου. ¶ Μυρίνα, ἡρωὶς παρὰ λιβύσι.

Μ υρρίνη, μυρσίνη, ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα.

Μ υρσὸν, πολὺ δῶ πλήθει. ¶ Μύρκης, ὁ κατὰ δόλον μὴ δυνάμενος λαλεῖν συρακούσιος, ἐνδὸς, ἄφωνος.

Μ *υρμέαι, νύσσειν. ¶ Μύρμηκας, ἔξω τῶ ζῶα καὶ οἱ πυκνοτικοὶ μαίτες καὶ τῶν θαλασσίων πεζῶν εἶδος· καὶ ζῶα ὑπόπυρα ὡς κυάσσ᾽ ἀπὸ μέγεθος. ¶ Μυρμηκιὰ, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως, ἰῶ δὲ καὶ λόγος, ὡς ὁ πύσας εἰς μυρμηκιὰν, οἱ λεῖ τὰ χείλη ὡς ὁ λιμενολόχος. ¶ Μύρμηκας, ἄστρα πούς ἀθήνησιν, ἐν σκαμβωνισῶν, ἔστι μύρμηξ ἀστρὸς ἀπὸ ἥρωος μύρμηκος ὀνομαζομένη. ¶ Μυρμήκων, ὁ λοιὰ ἀθήνησι τόπος· καὶ αἱ μονόκωλοι τείβοι ἀπὸ τῆς τῶ ζῶα ὁμοιότητος κατὰ πὼ ὁδὸν γινομένου.

Μ υρμηδόνες, οἱ μύρμηκες ἀπὸ σωρείων. ¶ Μυρμηδῶν, ξυνοικία τῶν μυρμήκων. ¶ Μυρμηκιῶν, ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πέρναις, ἄλλα λέγει τὰ ἴχνη καὶ τὰ οἰδήματα τὰ τοῦδε ἀπὸ σῶμα γινόμενα.

Μ ῦρμοι, μύρμηκες· ¶ Μύρμος, φόβος, μυρομένη· ὀδυρομύρων ἢ μορμύρων. ταράσσων, τάσσεται δὲ (μένη ἐν ταμῶν ἐχόντ ῥόμματα· ¶ Μύρονται, ἐβρέχοντο.

Μ ῦρος, ἰχθὺς ποιὸς καὶ ἡ ἄῤῥεν μύραινα. ¶ Μυρρίνης κλάδος ἢ δάφνης παρὰ πότον μυρρίνης ἰῶ σώνδες, δίδοναι τοῖς κατακεκμένοις ἐκ διαδοχῆς, ἐπὶ δ᾽ ἄσαι αὐτὶ τῶ βακχεῖον. ¶ Μυρρίνιον, οἵοι μὲν, οἶνον μυρρίνιον καλοῦσιν, οἱ δὲ πότον ἐσκευασμένον, οἱ δὲ πόσιν φασὶν ἣ ἐπεχεῖτο μύρον. ¶ Μυρρίνος, ἐπειδὴ μυρρίνου στέφανον πρωτεῖ δίνεσ, καὶ αὐτῶ πὼ μυρρίνης ἀρσενικῶς μύρρινον ἔλεγον. ¶ Μυρρίνων, ὁ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχήν. παρασκευαζομένων οὕτως δὲ ἔοικεν ἐσχηματίσθαι διὰ τοὺς ἄρχοντας τοῖς μυρρίναις στέφεσθαι. ¶ Μύρσινος καὶ μύρσιον, πόλεις.

Μ ύρσος, κόφινος ὥστε ἔχων, ὃς καὶ ἄῤῥιχος. ¶ Μύρτα, καρπὸς μυρσίνης. ¶ Μυρταλὶς, ἡ ὀξυμυρρίνη ὡς λάκωνες. ¶ Μυρτίνη, εἶδος ἐλαίας.

Μ υρτία, μυρσίνη καὶ μυρτίς. ¶ Μυρτίλωψ, ζῶόν τι.

Μ υρὼς, ἡ μυρρίνη καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, οἱ δὲ τὸ σῶμα τῆς γυναικός. ¶ Μυρωνέα, κρίων σὺν τῇ ἀττικῇ.

Μ υρῶν, νύστων. ¶ Μυσά, μαρὰ μεμασμένα μυσαρά.

Μ ῦσαι, κατεμμῦσαι, ἢ τὸ ἀπὸ μήνης ἀττικοί, ἢ μαίναι.

Μ ύσαν, ἐκλείσθησαν. ¶ Μυσάλμοι, πολυπειναῦντες καὶ ἐσθίοντες. ¶ Μύσας, κατεμμύσας.

Μ υσαρὰν, ῥυπαρὰν. ἀκάθαρτον. ¶ Μυσάσει μαίνει.

Μ υσάττεται, δυσχεραίνει. ¶ Μυσαπόμενος, σκυθρωπάζων· ἐβδελυπόμενος, ἀποστρεφόμενος. ¶ Μυσαχνὴ, μισητὴ ἀκάθαρτος. ¶ Μυσαχνὸν, μεμολυσμένον, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μυαρὸν, μυσαρὸν, μυσαχθές. ¶ Μύσειον, ἐκ πορθηθείη. ¶ Μύση, μιάσματα ὑπάσματα. ¶ Μύσης, κόμη ἀργείας.

Μ υσιᾶν, ἀναπνεῖν ἢ σωρουσιάζοντα, πνευσιᾶν, οἱ δὲ βύσροφιᾶν. ¶ Μυσημίεκτον, τὸ ἡμίεκτου ἢ ἥμισυ. οὐκαλῶς δὲ, νομισμάτιον μικρόν. ¶ Μυσικαρφι, κρατῖνος ἐν ὥραις, οἱ μὲν ἀνέγνωσαν ὡς ἀκνητὶ καὶ φασὶν ὅτι ἀπὸ μεμνηότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν, ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω τοῦ μηδὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πλαφυρὸν σκώπτοντος ἀλλ᾽ ἐπιγελῶντος ἡλέας, ὄνομα χαρίεσσι μυσικαρφος, οὗ μνημονεύει κὴ ἀπολλοφάνης ὁ κωμικὸς, ὥς τινες δὲ ἀπὸ ἀρχμάχου.

Μ υσίνη, ὁ κατοικίδιος, πυλών. ¶ Μυσιῶν, σιλλαίνων.

Μ υσίων, ὁλυμπίων· ἐπεὶ πολείους εἰσὶν ὄλυμποι μακεδονίασι καὶ θετταλίασι, οἵοι δὲ, δεκατέσσαρασι ἠριθμησαν. ¶ Μυσιελεόσρα, αἱ ἡμεῖς μυόχθαι.

Μ ύσηλοι, σκολιοὶ καὶ οἱ πυθμένες τῶν ξηρῶν σύκων.

Μ ύσης, μίασμα κῆδος. ¶ Μῦσλβυνος, ἐκδὴ τῶν θηλυσβρίων κατωφερῶν. ¶ Μυσοί· ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Μύσσον, πὼ ἀξίνλω μυσοί. ¶ Μῦσος, μίασμα. βδελυγμὸς ἀποστροφή. ¶ Μυσσαλοίματα, τὰ κατάλοιπα τῶν ἁλισκόμενων. ¶ Μύσσαν, μύξαν, οἱ δὲ τὸ μυὸς ζόπον ἀπαξέφεσθαι. ¶ Μυσσῶλω, μυχισμὸν μύσαγμα. ¶ Μῦς, πίθης βύεται. παροιμία ἐκδὴ τῶν νεωστὶ πραπόντων κακῶς, τινὲς δ᾽ ὡς μῦς ἐν πίθῃ. ¶ Μυσσολεῖ, ὡς μῦς πολυπολεῖ.

Μ ύσσαλα, μυάγρα παγίς. ¶ Μύσται, καθάρσεται.

Μ υστοτύμπτα, αὐτόματα. ¶ Μυστότειβον, ἀλετείβανον. ¶ Μύσταις, μυστηρίων μεταλαβών.

Μ υσταγωγεῖ, μυστήριον ἄγγ. ¶ Μυσταγωγὸς, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. ¶ Μυσταπάγη· παγὶς μυῶν.

Μ ύσταξ, αἱ ἐκδὴ τὰ ἄνω χείλη ῥίχες. ¶ Μύσται, μυστήρια εἰδότες. ¶ Μυσέα, παιδιά τις ἐπιτελουμένη κατὰ λύοντα τοὺς ἐξ ἀρχόντας. ¶ Μυσίλαθαι, ἐκροφῆσαι τῶν ζωμὸν τῆς ζωμοῖς. ¶ Μυσάδης, εἶδός τί καὶ φαυλία μαύτεων. ¶ Μυσίλη, ὁ κοῖλος ζωμὸς, ἡ χὸν σπὰξ χειρός. ¶ Μύσης, τελούμενος σωφηλὸς, τὰ μυστήρια μαθὼν μεμυημένος.

Μ υσικὸν, λεπτὸν ἢ λεπτόν. ¶ Μυσικὸς, ὑπνιακός.

Μ υσίλλει, τέμνει. ¶ Μύσιξ, ἅμα τῷ σκότει.

Μ υσὶς, μεμνημένη. ¶ Μύσφονον, παγίς.

μύχαι,

Μ ύχαι, αἱ ἀμυχαί. Μύχλης, μύλος. Μυαστωτά. χλοια. Μύχης, δύρσος ἀμφίλοχος. Μύχον, τὸ αὐθρεῖον ἢ γυναικεῖον μύειον. Μυαστὸν, πάθος πῶ ὄμεν. Μυπικίζειν, κολάζειν. Μύτης, ἰχθὺς θήλεια. ἤτις αὖθι ἄῤῥενος οὐ νέμεται. καὶ ὁ σὺν ὃς καὶ ὁ μὴ λαλῶν. καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. Μυπλὸν, ἔδαφον, ἀφ' οὗ καὶ ὁ νεώτατον. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον, καὶ ὁ νιπτὸς καὶ ὀνέος.
Μ υπάλυτα, μεγάλα. Μύπακες μύκαι σικελοὶ ἴωνθι πώωνα. Μυπάξασα, σεσάλασα.
Μ ύπηξ, ὄρνις, ποιός. Μυπηκάζειν, σένειν.
Μ υπιλαιὸς, ἀπόπληκτος. Μυπὶς, τὸ μέλαν τῆς σηπίας ὅπερ οἱ τῷ στόματι ἔχουσα ἐκείνει.
Μ υπὸς, συὸς καὶ τὸ γυναικεῖον. Μυπωτεύσωμεν, συγκόψωμεν. ἀφὸ δὲ τῆ μυπωτῶ μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ ὀξὺ σκορόδων ῥίμματι ἢ ἀρτύματων πολλῶν σὺν ὄξει μιγνύμενον. Μυπώνυ, ὑπότευμμάτι ὀξὺ σκορόδων. Μυχθίζουσι, μυκτηρίζουσι. χλευάζουσι. Μυχθισμὸς, στεναγμός.
Μ υλλὸς, χολὶς· ὀχυτὴς· λάγνος· μοιχὸς· ἀκρατὴς, φωνεῖς δὲ, καὶ ὄνους τοὺς, ὡδὶ ὀχείαν πεμπομένους.
Μ υσαγωγηθὲς, ὀξὺ μυσηρίων ἀναχθείς. Μύσης ὁ εἰσηγητήν. Μυχμὸς, ἰλίωμα ἢ χου. Μυχοὶ, αἱ κατασύσεις, οἱ σύδοτατοι καὶ ἀφάνρυφοι τόποι. λιμνύες, κοιλότητες, ἔχατα, καὶ τὰ ποιήματα, ἢ τὰ ἐσώτερα μορία. Μυχῖσιν, σύδοτάσεις, ἀφανρύφοις. Μύω, καμμύω. Μυοξία ὑβριστικὸς λόγος, εἰσὶ δὲ καὶ πνα εἴδη ὡς σύκα βιβρωσκόμενα μυωξέλεα. Μυωπάζων ὀφθαλμῶν. Μυώπη, ῥάμνος. Μυωπίαι, ῥώγλαι. Μυωπιζόμενος, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.
Μ υωφὸς, εἶδός τι χιτῶνος. Μύων, μία τις ὀρεσίζουσα τὰς βᾶς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα. οἶστρος μόνου βοῶν.

ΤΟ͂ Μ̃ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Ω̃

Ωὰ, ὠδὴ ποιά. Μετεῖς κολεῖς, βούλῃ.
Μ ωαβλίδης τ' ἐλπίδος, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα ὀξὺ τῆς τῶ μωᾶβ προσηγορίας αἰνίττεται. Θυσία ἀλληθινὴ, ᾧ πυρὶ τ' θείᾳ πνεύματος θερμαινομένη. Μώδαξ, ἁλφιτασίπυ. Μώδιξ. Φλοὲξ φλυκτὶς. Μωλεῖ, λαλεῖ ἄδει.
Μ όλιον, εἶδος τί πυρίλος. Μωδύει, θάλπει μωραίνει, ἐκλύει. Μώλυξ, ἀπαίλυτος. Μωκᾶται, χλευάζῃ. Μώκος, μωρὸς χλευαστὴς σκώπτης.
Μ ωκωμύης, χλευαζομένης καὶ τὰ ὅμοια. Μώλαξ, εἶδος οἴνου οἱ δὲ τὸ σὺν τοῖς ὀρνίοις κατενδόμενον, ἀπὸ τῆ μώλου ὥς ἴυνες, λυσδὶ ἢν οἶνον. Μωλᾶ, μάχεται καὶ αὐτιμωλία λίκη, εἰς ὧν οἱ αὐτίδικοι παραγίνονται. Μωλήσεται, μαχήσεται πικραυθήσεται. Μωλύχον, ἕνθα λυκὰργος τὸν κορωνὴν αὐέλεπος. Μωλονάριος, πόλεμος θόρυβος μάχη. Μῶλος, ὁ σὺν χρονισὸς τῆς μάχης πόλεμος. Μῶλυ, φυτῆ εἶδος ἀλεξιφαρμάκου, ἢ βοτάνης αὐτιπόδιον, οἱ δὲ, τὸ λόγον, οἱ δὲ τὰ πάντα μολυσθέντα, ὕδατι προσμίγνεται. Μωτάπει,

ἰάσεται. Μώλυσμα, τὰ αἴσχεα ξύλα. Μωλύεται, γηράσκει. Μολύκνον, μεμολυσμένον.
Μ ώλυπα, ἢν ἀπαίλυτον ζακώδιοι. Μώλυξ, μωλυπικὴ φοβερά. Μωλυρὸν, νωθρὸν βαρύ.
Μ ῶλυς, ὁ ἀμαθὴς· σοφιστὴς δὲ Φαίδρα, μεμολυσμένη παρεμπίη. Μωλύτρον, ἀμβλύτρον.
Μ ώλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τύπος, σίαιμον ἄλγος. θλασθέντος τῆ σώματος ἐκ τῆς αὐτυπίας τ' πληξαντος. Μῶμαρ, μέμψις· ὄνειδος αἶσχος.
Μ ωμᾶται. λέγει· μέμφεται. σκώπτει.
Μ ώμεθα, ζητοῦμεν. Μωμήματα, λέγματα.
Μ ωμησαμένους, μεμψαμένους. Μωμήσεται, ψέξει. μέμψεται. Μωμήσονται, μέμψονται.
Μ ωμητὰ, ψεκτὰ καὶ γνωσμένα. Μῶμος, ψόγος. Μωμφαὶ, μέμψις. Μῶν, μὴ οὐδὴ ἄρα.
Μ ωνεσὴ, ἀρετή. Μωνὴ, ὀλιγωρία. Μωνιὸν, μάταιον ἀχρεῖον. Μώνυξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχος. Μωνύχα ἁπλᾶ καὶ διεσῶσαν.
Μ όρα, συνοίμενα. Μωραίνει, ἀφραίνει. πολλαχόπου μαίνεται. Μωρίαι, ἁμαρτίαι. Μωρίαι, ἴασοι καὶ βοῦς ἀπὸ ἀρηάσων. Μωριεῖς, οἱ τῶν ἵππων βασιλεῖς. Μώριον, πόα τίς ἢ πρὸς φίλτρα χρῶνται. Μωρὸς, ἄφρων μάταιος.
Μ ωρὸν, ὀξὺ μάταιον ἀμβλύ. βαρύ. δειλόν. νωθρὸν ὑλακτικὸν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πεπονηκὸς πολίτη. καὶ ἡλίθιον. Μώρτα, σῖτος. Μωρωσὺς, ὁ πῶ διανοίαν παντελῶς πεπληγώς. Μωσοῖ, ζητεῖ. Μῶται. ζητεῖ τε καὶ ἀξεται. Μωὺς, ἡγεμὼν. λύδιοι. Μῶϋ, τὸ ὕδωρ. Μώχεται, φθονεῖ. Μῶψ. ὁ μὴ, ὀξυδορκῶν. νωθρὸς δὲ ὁρᾶν ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

ΑΡΧΗ͂ ΤΟΥ͂ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ͂ Ν̃ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Α̃.

Ν άσατο, κατῴκησεν. Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον ἢ κιθαρα. Ναβλὰς, κιθαριστὴς εἴδους ὀργάνου μουσικοῦ δυσὶ χου. καὶ ὁ σαμβύκη καὶ νάβλον τὸ αὐτὸ ὄργανον. Ναέι, ῥέψταζῃ. Ναεῖδαμῶς, ἐναντίον τὸ οὐδαμῶς. Ναιλεῖς, πρόσφατοι θεατολοί. Ναέρρα, δέσποινα. Ναέται, οἰκήτορες καὶ ναετῆρες. Ναέτωρ, ῥέων πολύῤῥους. Ναζιρέος, ὁ θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος βαπτισὴς ἰόρδυς. Νάθμους, τὰς χοιράδας, τάσεται καὶ ὡδὶ τῶν σημόνων. Νάθραξ, ναρθηξ. Ναιθροὶ, νεβροὶ, οἱ νέοι ἔλαφοι.
Ν εδέλλειν, νωθρεύειν. Ναὶ δὴ ὄντως δὴ, ἀληθῶς δή.
Ν αιάδες ἢ ναΐδες, νύμφαι ὑδατοπαῖαι πηγαί.
Ν αίειν, οἰκεῖν ῥεῖν. Ναιέσθαι, πορεύεσθαι.

Ν αἴδες, νηΐδες ζεφυρείδες νύμφαι ἀπὸ τῶν ναμάτων.
Ν αἰήσαντο, ὤκησαν. ϹΝαὶ μὰ, ὄντως δή.
Ν αἰκισορβύοντας, ἐπίπληκτες διασύροντας καὶ ὑβρίζοντας λίζοντας· τινὲς δέ φασι ναυκληρικὰς λέγεσθαι ἐπὶ τῷ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν κατεψυσμένων ἡ λέξις. ϹΝαβαὶ, ἐγκαθισμός. ϹΝαὶ μὰ, αὐτὶ τοῦ μή. νή. ϹΝαίμασ', ὁμολόγησις δηλοῖ δὲ νή. ϹΝαὶ μὰ, ναὶ φρύγες.
Ν αἴμοιτο, καρποῖτο. ϹΝαὶν βῦρη, νὴ τὴν αἴγα ἀπλῶς δὲ ποσδηλῶκη. ϹΝαοὶ, ναυτικοί. ϹΝαῖον, ὤκυν ἔρρεον. ϹΝαίοντα, οἰκοῦντα. ϹΝαιὸς, οἶκος ναὸς καὶ νεώς. ϹΝαίουσιν, οἰκοῦσιν. ϹΝαὶ πρὸς θεῶν, ναὶ σὺ θεῷ. ϹΝαιρᾶς, νυσιστικῆς.
Ν βρᾶσ', νέος. ϹΝαισελία, ἡ ἀποπληξία, καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ, ναυσήματα. ϹΝαὶ τὰν, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι, θεῶν ὀνόματα μὴ προστιθέντες.
Ν αἰτειρα. οἰκοδέσποινα. ϹΝαίχι, ναὶ ἀπλῶς.
Ν αἴων, οἰκῶν. ϹΝάκεσι, δέρμασι προβάτων τάπησι. κωδίοις. καὶ νάκη ὁμοίως. ϹΝάκολον, τὸ ἀνάβαρτον. ϹΝάκης, κώδιον. αἴγειον. δέρμα μετὰ τειχῶν. ϹΝακοπίλται, οἱ κείροντες τὰ πρόβατα.
Ν άκτα, τοὺς πίλους καὶ τὰ ἐμπίλια. ϹΝάκυρον, νακύειον δέρμα. ϹΝάματα, ὕδατα. χύματα. ῥεῦμα πηγή. ϹΝάματα, προβολαί. ϹΝαμβρτεια, ἀλήθεια. ϹΝαμβρτία, ἀληθῶς. ϹΝαίναζον, παιζόμενον. ϹΝαίναν, τὴν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, οἱ δὲ, πλὴν τούτων ἀδελφιδῆ.
Ν ανναφιον, οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀσώτων, ἄμφιον δὲ ἦν ῥυφῆρὸν καὶ καλὸν ἀκούειν. ϹΝανναρὶς, κίναιδος. ϹΝανεῖ, ἵπταται. ϹΝαύνη, μητρὸς ἀδελφή. ϹΝανῆσαι, ἵπτασθαι. ϹΝαύιον, ἄμνιον σφάγιον. ϹΝαύασ', τὰς ῥυτὰς ἀπὸ τοῦ νάφυ.
Ν ανοσόφωνα, δηλοῖ ἰνῶν λαλοῦσα. ϹΝαύος, ὡδὶ τῶν μικρῶν ὡς ναῦον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. ϹΝάξαι, σάξαι. βύσσαι. ϹΝάξει, ἐρίσει λιθάσει. ϹΝαξιάλιλος, ἡ ἀκόνη ἀπὸ νάξου πόλεως. ϹΝάξος, ἰδρὰ διονύσου. ϹΝαοκόρος, νᾶμα ῥεῦμα πηγαῖον ὕδωρ ἢ ξύλινος ὀχετός. ϹΝαὸς, οἶκος εὐθαθεὸς προσκυνεῖται.
Ν άουσι, ῥέουσιν. ϹΝαρεῖ, τηρεῖ. ϹΝάπαι, οἱ φαραγγώλεις τόποι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι καὶ αὐλακεπλαμένοι. ϹΝάπα, σύμφυες τόπος. ϹΝάπας, ἡ κρήτη ὡδὶ τῶν ὀρῶν τῆς πρᾴδος ἰσορρεῖται, ἢ φρόνουσα τὰ ἄφοδα.
Ν άπιϊ σινίπι σινίπι. ϹΝάπη, ὕλη ἢ κοίλη καὶ ὀρεινὸς τόπος. ϹΝάποινος, μάταιος. ϹΝάπος, γυναικὸς αἰδοῖον. ϹΝάπυ ἢ μάπυ. τὸ σίναπι.
Ν αρᾶν, κύειν κρύπτειν ζητεῖν κυΐσκεσθαι ἀμέλγεσθαι.
Ν αρι, ἢ ἄφερων καὶ μωρά. ϹΝαρβακιῶντες, ναρθηξι πληγῶσονται, ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πληγὴν πλὴ σὺν αρθηκι θησαυρισθείσην, παρόσον τῷ ναρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρὸς, ὅθεν καὶ τῷ διονύσῳ, οἰκείωσαν αὐτὴν, διά τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν διόνυσον ἀφὰς, καὶ διότι θερμός ἐστι φύσει ὁ οἶνος. ἢ πυρώδης οἶνος τῷ πυρὶ ἴσον ἔχει μέρος ὁ βρατοδένης. ϹΝαφθηξ, εἶδος φυτοῦ καλαμεσιδοῦς ἐλαφροῦ. ϹΝαφθηξ, σαναφὶς, ἢ ἄβυ. ϹΝαχὴ, μυρμηκίασις ἐκνευρία. ϹΝαχρίον, ἀσκόν. ϹΝαρύαξ, κιβωτός. ϹΝαρκῶσαι, εἰς ναρκὴν ἀγαγεῖν. ϹΝαρὸν σάρον, κάρημα πολυσμονὴν ὑγρόν. ϹΝαρους, τοὺς φύλακας.
Ν άπη, ὑλώδης σύμφυες τόπος καὶ κοῖλος καὶ ὑδατώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος. ϹΝαρκώσης ἐκλύτου ἐκλυομένης. ϹΝαρφη, σκυβασὸς ἄρτος ὁ καὶ μαστιτὲς. ϹΝαρα, σωίνημι. ϹΝάσαι, προσβαλεῖν ἐπὶ πετανὸν γάλα νᾶσαι ἢ ῥεῖν. ϹΝάσθαι, σκυβάσαι, οἰκῆσαι κτίσαι. ϹΝάσθη, ᾠκίσθη πατὴρ ἐμὸς ἀργεῖ νάσθη. ϹΝασμούς. τὰς ἀποῤῥοίας, οἱ δὲ πληρώσεις ῥεύσεις. ϹΝασμώδης, γῆ λίυγρος παρὰ γεωργοῖς. ϹΝασμῶν, ῥευμάτων. ϹΝάσσα, ὤκησα ὡμάλισα. ϹΝάσσαν, κατῴκισεν ἔβλιψεν. ϹΝάσσει, ὁμαλίζει θλίβει. ϹΝαστὰ, ῥαστὰ ῥόδοι, καὶ ἀπλῶς ἄρτους καὶ ἰβρὰ πίμματα.
Ν άστης, οἰκιστὴς καὶ κύριον ὄνομα. ϹΝαστὸν, μεσὸν πυκνὸν πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. ϹΝαστὸς, συνεχὴς ὁδοιπόρος, ὁλοσφύρητος, μὴ ἔχων ὑπόκουφά τινά. ἢ ἄρτος μέγας ἀζυμίτης. ἀπλῶς δὲ ἄρτον εἰς θυσίαν πλακωτὸν πλακωτώδη. ϹΝατῆρες, ὑπηρέται ἢ κεραμίδες. ϹΝαπάρεον, πολύῤῥοον. ϹΝαυαχὸς, ὁ ἐν θαλάττῃ ἀπολλύμενος. ϹΝαύαρχος, ὁ τῶν νεῶν ἄρχων. ϹΝαυαλεῖν, ὁ αὐλιος. ϹΝαυάτης, νεὼς ἐπιβάτης καὶ ὄνομα κύριον. ϹΝαύᾳ, ῥέει βλύζῃ. ϹΝαύειν, ἱκετεύειν. παρὰ τὸ ὡδὶ πλὴν ἑστίαν καταφεύγειν τοὺς οἰκέτας. ϹΝαυαθλώσουσιν, ἀφορκομίσουσι. ϹΝαύκλαροι, δήμαρχοι ὑπηρέται. ναύκληροι δὲ, βρέται. τινὲς δὲ ἀφ' ἑκάστης φυλῆς σώθηκα οἵ τινες ἀφ' ἑκάστης χώρας τὰς εἰσφορὰς ἐξέλεγον. ὕστερον δὲ δήμαρχοι ἐκλήθησαν.
Ν αύκληρον πλάτην ναυτικὴν, ναυτιλίαν πυρικεῖ.
Ν αύκληρος, ὁ σωοικίας προεστὼς, ἢ μεμαθωμένος ὅλως καὶ ἀπὸ μαθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος καὶ ὁ διατάττης τὸ πλοῖον. ϹΝαυκληρῶμεν, ναυτιλλίμεθα. ϹΝαυκληρώσιμοι, σέγκαι πανδοκεῖα, ἐπεὶ οἵτοι ἐμπορεῖα λέγουσιν. ὡς καὶ σησόχορος ἐμπορικὴν δίκην φησίν. ϹΝαυκρατίτης σέφανος. ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ναυκράτεως ὁ βύβλινος, ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος. ϹΝαυκράβρες, οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι. ϹΝαῦλα, τὰ ἐφόδια.
Ν αῦλον, δ' εἰς τὸ σῶμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νόμισμάτιον. ϹΝαυλοχεῖ σὺν τῇ νηῒ καταστέλλεται.
Ν αύλοχον, βυθίλωδες ὡς αἱ ναῦς λοχῶσι, ναύλοχον εἰς λιμένα. ϹΝαυλοχόντων, ὑποδεχομένων τὰς ναῦς. ϹΝαῦμα, πόα τίς παρὰ πρόσαις λιμνῶν, τινὲς πολύγονον. ϹΝαύμαχα, εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια μακρὰ δόρατα ναυμαχικὰ καλλίκοντα.
Ν αυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη. ϹΝαῦν πηγεῖον, ὕδωρ καὶ ἔλειον, οἱ δὲ ναρδον. ϹΝαῦι, ἱκετεύει, νάουσι, ῥέουσι. ϹΝαύποδα, μακρόποδα. ϹΝαῦρα, ἡ ναυρὸν, ὄγκος. ϹΝαυείζειν, κατα μανθάνειν.
Ν αῦς, πλοῖον ὀρθῆς πῴσεως. ϹΝαῦθλον, ναῦλον. ϹΝαυθλοῦ, ναυτολογεῖν. ϹΝαυθλῶν σάμενος, ναυτολογήσας. ϹΝαυσίασις, ἐκλυγμός.

ναῦσι,

Ναῦσι, ῥέουσι. Ναυσιπόρος. πλεόμενος.
Ναυσίποδες, οἱ νησιῶται καὶ ναυσθειδεῖς. Ναύσταθμα, λιμὴν, ναυστῆρες, οἱ οἰκέται. Ναυστῆρα, μεγάλην φοβεράν. Ναυστολέαν, πλοῦν.
Ναστοφαγοῦσι, πλακοῦντο φαγοῦσι. Ναύσων, κρατῖνος ὄνομα ἐποιήσε τὸ ναύσων. παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα καὶ ἀγάθων καὶ λευκότερος λεύκωνος. Ναυτιάσαι, ἐμέσαι ἀποκινῆσαι πλανῆσαι. Ναυτιᾶσθαι, πλέειν.
Ναυτίλος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον, ὃ τῷ ἑαυτοῦ σώματι πλοῖον ἀπομιμεῖται. Ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. Ναυτιλλώμενος, ἐμπλέων νήχεται. Ναυτιῶντι, κλύδωνι, περιφερομένῳ.
Ναυτοδίκαι, οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταὶ ἐφ' ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι. Ναῦφιν, νεῶς νηῶν. Ναύφρακτος, ναύσταθμος λιμήν.
Νάφθα, θεάφιον θεῖον. Ναφρὸν, λινοῦν ῥάμμα.
Ναχαδὸν, σαθρὸν, ὁμοίως καὶ ναχηλὲς τὸ αὐτὸ σημαίνει.
Ναυωλίσσομαι, ἱκετεύω. Ναύων, νεωρίων.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Νέα, νεώματα καὶ χωρίον λήμνου. ὁ πουδοκεῖ φιλοκτήτης δηχθῆναι. Νεάζομεν, ἀφικνούμεθα, ἢ νεωστὶ ἥκομεν.
Νεάζων μειρακιευόμενος. Νέαι, ἀτωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν σβόμον. Νεαρὰ, ὠκεανοῦ θυγάτηρ.
Νεαιρηίσιν ἵπποις τοῖς ἀπὸ ναιαίρας, καὶ σιμωνίδης ναιαίραν γνάθον, ναίαιρα δὲ χωρίον ἐν λήμνῳ.
Νεακὲς, νεωστὶ ἠκονημένον. Νεάλης, νεωστὶ ἀλούσης.
Νεαλεῖς, πρόσφατοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλσὶ πατουμένων. Νεάλωτοι, νεωστοὶ εἰλημμένοι.
Νεοῦν, νεάσαι γῆν. Νέαν, νεωτέραν ἢ τὸν μηνίαν.
Νεάνθης, ὀρέστης. Νεανίας, τολμηρός.
Νεανιεύεται, νέου ἔργα πράττει ἢ καυχᾶται ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ ἀνδρείᾳ, κομπάζει κενῶς ἢ τολμᾷ.
Νεανιεύων, μειρακιευόμενος. Νεανίσκος, νήπιος.
Νέαον, ἀκυρωβόλιον. Νεαρὰ, τὰ εὐανθῆ καὶ πρόσφατα. Νεαροὶ, νεογνοὶ, νήπιοι, οἱ νέοι ἀνόητοι καὶ εὐανθεῖς πρόσφατοι. Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριωμένην γῆν. Νεάσεται, νέος λόγος πορεύσεται. Νεάτη, ἐσχάτη, καὶ ἡ νήτη χορδὴ ἀπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τενέας καὶ τῆς μέσης. Νεβλαραι, περαίνειν. Νέβεστα, πετάλματα, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν σικελῶν. Νέβρακες, οἱ ἄῤῥενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων. Νεβρίδων δορῶν ἐλάφων. Νεβρὶς, ἐλάφου δορά.
Νεβροὶ, ἐλάφων γεννήματα. Νεβρός. νεωστὶ εἰς βορὰν ἐληλυθὼς νεοβόρος. Νεδίας, τὰς αἰθύας.
Νέεργε, μεῖε, χώριζε. Ναίειν, νήχεσθαι καὶ νεῖν.
Νέεσθαι, πορεύεσθαι ἔρχεσθαι. Νεετάζουσιν, οἰκοῦσι. Ναιεταώσας, οἰκουμένας. Νεηκέσσι, νεωστὶ ἠκονημένοις ὀξέσι. Νεῖαι, πορευθήσῃ.
Νεηκλᾶ, λικνᾶ. Νεηκονὲς, ἠκονημμένον νεωστί.
Νεηλαίη νεότης πᾶσα. Νεηλάτης, ὁ ἰθύων ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. Νεήλατον, νεοτευχές.
Νεήλυδες, νεωστὶ ἐλθόντων. Νεήλυδος, νεωστὶ κατοιχομένης, νεωστὶ τετελευτεκύας. Νέην, νέαν καινήν. Νέηλυς, νεωστὶ ἐλθών. Νεῖ, πλέει.
Νεῖαι, πορεύσει. Νειαίρη, ἐσχάτη, κατωτάτη. τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια. Νειάτη, κατωτάτη ἐσχάτη. Νείατον, ἔσχατον. Νειᾶνται, οἰκοῦνται. Νεικέα, φιλονεικία ἔχθρα. Νείκες, ὕβριζε. Νείκει, ὀνειδίζει. Νείκη, ἄρηστε, ἐν ᾧ ὀνειδίζειν ἄριστε. Νεικέεσκεν, ἐνείκησεν.
Νείκεσεν, ὕβρισεν, ἔκρινεν. Νεικέσσιος, πολέμιος. Νεικῆσαι, ἀρόσαι. Νείκησεν, ἐνείκησεν ὑμνεῖ ἄδει. Νεκητὴρ, λικμητὴρ μεγαρεῖς.
Νεῖκλον, τὸ λίκνον. Νεικίων, ὀνειδίζων.
Νεῖκος, διαφορὰ μάχη φιλονεικία. Νεῖκαι, νεῖμαι μερίσαι διελεῖν. Νεῖμεν, διέδωκεν.
Νεῖμον, ὄρχησαι. Νεῖν, νήθειν στήμονα. κολυμβᾶν, νήχεσθαι. Νεῖν, οὐκ οἶδε, κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν.
Νειόθεν, κάτωθεν. Νεῖος, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆν τουτέστιν ἠροτριωμένη. νέα γὰρ φαίνεται, ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι νέω ἐνιτριπώλω, λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἢ θάλασσα.
Νείοις, νηχίοις. λέγει δὲ τὸν πυθμένα, ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ προτιθέμενον. Νειότατον, κατώτατον.
Νειόφατον, νεόκρατον. Νεῖπτα, ἔσχατα.
Νεῖραι, κατωτάται, οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα.
Νειρὴ, κοίλη κοιλία ἐσχάτη.
Νειρὸν, σφοσβὸν ἔσχατον. Νείσεται, εἰσέρχεται
Νείσαντο. ἐπορεύοντο. Νεῖσθαι, πορεύεσθαι.
Νεισόμενος, πορευσόμενος. Νείσοντο, ἐπορεύοντο.
Νεῖται, ἐλεύσεται ἔρχεται. Νεκάδεσσι, νεκυάδεσι ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι νεκροῖς, ἐλέγχεται δὲ ὁ καλλίμαχος. νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκὼς, ἡδομένη νεκάδεσιν ἐπισκυρῶν πολέμοιο. Νέκες, νεκροὶ ἀνίαι, ἀρχαῖοι νέοι. Νέκταρ, πόμα θεῖον, ἢ βρῶμα νεκτάρεος θεῖος ἡδὺς εὐώδης. Νεκταροῦσιν, ἐλαφρίζουσιν. Νεκτάρας, μάστιγξ. Νεκτάρθη, ἐθυμώθη. Νέκυας, νεκρούς. Νεκυδάλαος, τὸ ἐκ τῶν βόμβυκος ζῶον, ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης.
Νέκυες, νεκροὶ, οἱ ἐστερημένοι τῶν κέαρος, ἤγουν τῆς ψυχῆς.
Νεκυομαντία, νεκρομαντία. Νέκυρ, νεκρὸς λάκωνες. Νεκύορον, νεκρομαντεῖον. Νεκυώτατον, νεώτατον. προσφατώτατον. Νέμεα, σύνδενδροι τόποι. Νεμεάδες. πύλαι. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ κορυνθίᾳ κακῶς, τῶν γὰρ ἄρτους εἰσί. τοὔνομα λαβοῦσαι, διὰ τὸ πρὸς τῇ νεμέᾳ τετράφθαι. Νεμεάδες, ἰχθύες βλαστοὶ ὄρη ἀνειμένα. ἀπόγονοι λειμῶνες.
Νεμέθοντο, ἐνέμοντο ἀπὸ τῆς νεμήσεως. Νέμει, μερίζει βόσκει, διαιρεῖ. ἀναγινώσκει. χειρονομεῖ. νομίζει ἔχειν διαλίδωσι. Νέμεις, ἀναγινώσκεις. Νεμενίαν, νουμενίαν. Νεμεσᾶ, φθονεῖ ὀργίζεται μέμφεται. Νεμέσα, μέμφου. Νεμεσίζει, μέμφῃ βόσκῃ. Νεμεσῆσαι, βοσκῆσαι μέμψασθαι.
Νεμέσησεν, ἐμέμψατο. Νεμεσήθητε, αἰσχύνθητε.
Νεμεσητὸν, ἐπίφθονον μεμψίμοιρον καὶ ὃ ἄντις ἐνταπείη.
Νέμεσις, ὕβρις. μέμψις. φθόνος. Νεμεσίζομαι, μέμφομαι φθονοῦμαι. Νεμέσθωσαν, βοσκηθήτωσαν.

Νεμέσεις, θέας. ἀθηναῖοι τὰς ἐν ᾧ θεάτῳ καθέδρας, ψηφίσματι νεμημένας προεδρίας ἱδρεῦσιν.

Νέμεσις ὑποκριτῶν, οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον, στρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς. τοὐπιὸν ἀκρίτως πρελαμβάνετο, ἔστιν οὖν ὡς ὢν διαίρεσις. Νεμεσήσω, μέμψομαι. Νέμοιτο, καρποῖτο, βόσκοιτο στρέφοιτο διαμερίζοιτο. Νέμος, σύνδενδρος τόπος καὶ νομὴν ἔχων, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, καὶ νάπος καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον. Νέμω, νομίζω, ἀναγινώσκω βόσκω. Νεναμένην, ἠροτριωμένην. Νενασμένας, πεπληγμένας. Νενασμένως, ἐπιεικῶς. Νεναυμαχηκὼς, ἐν πλοίῳ πολεμήσας.

Νενευκότι, βλέψαντι. Νενευκέναι, τεθνηκέναι.

Νενημένων, συγκειμένων. Νένηται, πεπλήρωται. σωρεύεται. Νενίηλος, τυφλός. ἀπόπληκτος ἀνόητος. Νεννάζει, κακολογεῖ. Νεννὸς, ἀδελφός. Νενὸς, εὐήθης. Νένοπται, νενόφοτζ συνόφεται. νενόηται. Νενώμαθα. διανενοήμαθα. Νενώνηται, τεταπείνωται, καταπέπληκται. Νένωτ, ἐν νῷ ἔχει Νέξας, τὰ στρώματα.

Νεοαλδέα, νεωστὶ αὐξανομένην. Νεοαρδέα, νεοπότιστα

Νεοβόρον, νεωστὶ βεβρωμένον. Νεόβροχοι. ἔγκυοι.

Νεογιλὸν, νεογνὸν, νέον. Νεογιλῆς, νεογνῆς, νεαρᾶς. νέας. νεωστὶ γεννηθείσης. Νεοδαμώδεις, οἳ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀχρὶ τῆς εἰλωτίας. Νεοδάρτης, ἐδεσμάτι ἀβυρτακῶδες. Νεοδμήτην, νεωτέραν, ἢ δαμασθεῖσαν ἢ οἰκοδομηθεῖσαν. Νεοργὲς, νεωστὶ εἰργασμένον προσφάτως. Νεοηνία, ἑορτὴ διονυσίου.

Νεοθάλαμος, καπνός. Νεοθαλὴς, νεωστὶ θάλλουσα.

Νεοθαλὴς, νεωστὶ ἀνθῶν. Νεοθηλὲς, νεόβλαστον. νεόφυτον. Νεοθηλὴς, νεωστὶ βλαστήσασα. Νεόθρεπτον, τὸν νεωστὶ πεπηγότα τυρόν. Νεοθρότοις, νεοαυξέσιν. νεωστὶ ὁρμῶσιν, αὐξανομένοις. Νέοιαι, ἀφροσύναι. Νεοίη, ἡ νεότης. Νεοκηδεῖ, νεωστὶ πενθήσαντι. Νεοκμήτω, νεωστὶ κατεσκευασμένω. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμόν. κορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν. Νεωκρὰς, νεωστὶ κεκαραμένας.

Νεόκρατοι, τινὲς, κρατῆρες ἐλέγοντο, ὧν ἡ χρῆσις διττὴ καθειστήκει, ἔν τε γὰρ τοῖς περιδείπνοις καὶ ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ἤγουν σπονδαῖς. Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία, νέον ἄθροισμα, ἢ νεότης. ἢ νέος λαός. Νεόλεκτος, νεοστράτευτος. Νεολιγὸν, νεογνόν. Νεολώφητοι, νεωστὶ λελοφηκυῖαι τῆς μανίας. Νέομαι, πορεύομαι. ἀπέρχομαι. Νέον, νεωστί. Νεομανία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. Νέον ἡβώοντα, ἀρτίως ἡβῶντα, ἀρτὶ ἀκμάζοντα. Νεπαγῆ νεωστὶ πεπηγμένον. Νεοπηθὴς, αἰχμάλωτος. Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα ἀλλ' ἀρτιμαθῆ. Νεόπτραι. υἱοί, ἢ θυγατέρες. Νεοργὴς, νεωστὶ εἰργασμένος.

Νέον, νεωστὶ γενόμενον θάλλον πρόσφατον. Νέος, νεώτερος, ἔφηβος, νέος ἐστὶ καὶ ὀξὺς ἀμαθής. προπετής. Νεοσμήκτων, νεωστὶ ἐσμηγμένων. Νεὼς κύανο πρώροιο τῆς κυανῷ κεχρισμένης καὶ μέλανι τὴν πρώραν. Νεοσπαδῆ νεωστὶ τὰ σπάδη περικείμενον, ἅ ἐστι σπάργανα. Νεοστάλυγες, κεκλαυθμυρισμένοι παῖδες προσφάτως. νεοδάκρυτοι.

Νεοστεφέος, νεοκράτου. Νεοστισίη, ἑταιροίωσις.

Νεωτερισμὸς, ἔκπληξις. Νεόστροφον, νεωστὶ ἐστραμμένον καὶ κενόν. Νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα νεαρά. Νεοτεύκτου, νεοποιήτου. Νεοτευχέος, τὰ αὐτά. Νεότης, ἡ τῶν νέων, ἡλικία.

Νεοττιά. καλιά. Νεοττοὶ, νεοσσοί. Νεόττιον, ἀττικοὶ τοῦ ᾠοῦ τὴν λέκυθον, καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν νεοττός. νεοττὶς καὶ νεοσσίς. Νεουμένη, δευτερουμένη.

Νεούτατος, νεόστρωτος. Νεόφατος, νεωστὶ τεθνηκώς.

Νεόφθιτος κόρη, ἡ ἀρτιφθαρεῖσα, ἡ τελευτήσασα. νεόφθιτος. Νεοχμὸν, νέον πρόσφατον ἄκοπον ἄπονον, νεωστὶ εἰργασμένον. Νεόχμωσιν, νεοκίνησιν μετακίνησιν. Νεοχμίη, κίνησις πρόσφατος. Νεοχμούμενοι, μετακοσμούμενοι, νεωτεριζόμενοι.

Νεοχμιζομένου, καινουργουμένου. Νέπιτα, ἡ καλαμίνθη. Νέποδες, νηξίποδες. τὸ γὰρ ἄποδες ἀποδιδόναι ψεῦδος, ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες.

Νεπόδων, νηξιπόδων ἰχθύων. Νέρθεν, κάτωθεν ὑποκάτωθεν. Νέρτερος, ὑποκάτωθεν, ἢ νεκρὸς ὑπὸ γῆν, κατώτερος καταχθόνιος. Νέρτος, ἱέραξ, οἱ δὲ εἶδος ὀρνέου. Νέρτατα, ἔσχατα.

Νέρτεροι καὶ νερτέριοι, οἱ τιτᾶνες, διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι, καὶ χθόνιοι νεκροί. Νώροπα, λαμπρόν.

Νέσσος, ποταμός. Νεύσταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵσταντα τὰ πλοῖα. Νεφθαλεὶμ, πλατυσμός.

Νεσθώπραι, υἱῶν, καὶ θυγατέρων. Νέτωπον, νετώπιον, μύρον συντιθέμενον ἐκ πολλῶν μιγμάτων, οἱ δὲ μετώπια. Νεύει, ἐπανέρχεται, ἢ μᾶλλον φεύγει. Νεῦμαι, ἥξω ἐπανήξω Νευρὰ, τοῦ τεταμένου νεύρου καὶ τοῦ τόξου. Νευρῶ, ἐν δυνάμενον ἐνισχύον. Νευρομήστρα, μέρος τί τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. Νεῦρον, ᾧ συνδεσμεύεται τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον, καὶ εἰς ὃ κατὰ τὴν ὀξεῖαν ἐντίθεται τὸ βέλος. Νεῦσεν, ἐπένευσεν, ἐπέκλινε συνεχώρησεν. Νεῦσαι, ἐπινεῦσαι.

Νεῦσις, πλεῦσις. Νευσόμεθα, νηξόμεθα. Νεῦσον, βλέψον κλῖνον. Νευστάζων, νεύων, ἐπινεύων.

Νευτὴρ, κολυμβητής. Νέφεα, νέφη. νέφεα σκιόεντα, καὶ λίνα θηρατικά. Νεφεληγερέτα νεφεληγερέτης, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων, ὅ ἐστι συναθροίζων, ὁ τοῦ ὄμβρους ποιῶν κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας. Νεφελογερέτης, τὰ αὐτά. Νεώ. ναῦ. Νέω, τὸ νήχομαι.

Νέφος, σκότος ἀχλὺς ἄθροισμα πλῆθος ἀὴρ πεπυκνωμένος. Νέω, νεώτεροι δυικῶς. Νεώβορτον, ἢ νεόβρωτον, νεωστὶ κατεσθιόμενον. Νεώμεθα, ἀπίομεν. πορευώμεθα. Νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν, κορεῖν τὸ σαίρειν ἔλεγον. Νεῶν, ἱερῶν ἢ πλοῖα. Νέον, νηχόμενος. Νεώνητος, νεωστὶ ἀγορασθείς. Νεῶν δ' ἀπάλλαξαι. φάλαγγας τὰς πρὸ τῶν πλοίων τάξεις. Νεῶν ἱκρία, τὰ σανιδώματα τῶν πλοίων. Νεῶν, οἴκους τὰ νεώρια. Νεῶνας, νεῶν οἴκους, νεόλκια. Νεωνία, οὕτω τίς τῶν ἐλαῶν ὠνομάζετο. Νεῶν, ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν, ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, τεῖχος ἐτεκτήναντο νεῶν ὕπερ. Νεωποὺς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπους ἢ νέας.

Νεωρεῖν,

Νεωρεῖν, νεοφυλακτεῖν. Νεώριον, λιμήν. Νεωρὸν, νέ).
Νεωρὸς, νεωριοφύλαξ. Νεώσατε, ἀροτριόσατε.
Νεώστοικοι. τὰ νεώρια ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰς φέρετ).
Νεωσσεῖ, καινίζει. Νεώς. ναὸς ἀττικῶς. Νεωστὶ ἀρτίως προσφάτως πρὸ μικροῦ. Νέωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ νέον ἔτος. Νεωτάτη, ἀντὶ τοῦ ἐχομένῃ τῇ ἐπιγενομένῃ ἐσχάτῃ. Νεωτερίζει, καινὰ πράττει νεαρά. Νεωτερίσον ἀνάστηθι πρεσβυτέρω, ἀντὶ τοῦ ἀνεραγάθησον. Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον ἀττικοί. Νεώχερμος, γῆ νεωστὶ εἰργασμένη. Νεωχμάτην, νεωτάτην.
Νὴ, κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἣν ἐάν. Νῆα, ναῦν.
Νῆας, ἐΐσας, τὰς ἰσοτείχους ἐν τῷ πλοίῳ. Νῆάς τε, καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰς ναῦς. Νηγάτεον, νεωστὶ γεγονότα. ἢ κατεσκευασμένον, ἢ εὖ νενησμένον.
Νήγρετος, ἀνάγρετος βαθύς. Νηδύοις, ἐντέροις καὶ νηδύος γαστρὸς κοιλίας καὶ νηδύοισι καὶ νηδύησι.
Νήδυμον, δυσέκδυτον, ἔσχατον. ἡδύ. βαθὺ καὶ ἄδυμον μὲν, ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες ἥδυμος ὕπνος. Νηδύπους, ἀνυπόδετος. Νηδὺς, ἐλαιάσεσα ἀπὸ μέρους μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιήρας ὕβλης. Νῆε, πλοῖα, ναῦς, νῆες.
Νηέρη, νόσος. Νήει, συρεύει καὶ ἐσώρευον.
Νήεσσι, ταῖς ναυσί. Νηήσας, σωρεύσας. Νηησάτω, πληρωσάτω, σωρευσάτω. Νὴ τὸν θεόν. μὰ τὸν θεόν. Νήθων ὕλην, σωρεύων ὕλην.
Νηΐ. τῷ πλοίῳ δοτικῶς. Νηΐδα, ἄπειρον καὶ δειλόν. Νηΐδες, πληθυντικὸν ὁμοίως, καὶ νηΐδέστεροι συγκριτικῶς. Νηΐθη, ἀθηνᾷ παρ' αἰγυπτίοις.
Νηΐσι, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις.
Νήϊον, ναυπηγήσιμον ξύλον τὸ εἰς νεὼς χρείαν εὔθετον.
Νῆϊς, ἄπειρος κατὰ στέρησιν τοῦ ἴσαι. ὃ ἐστι γνῶναι.
Νήϊστα, ἔσχατα, κατώτατα ἔσχατα. Νηΐστην, στρατὸν τὸν ἐν ταῖς ναυσί. Νηκερδέα, ἀκερδῆ ἀνωφελῆ. ἄφωνα καὶ νηκερδῆ ὁμοίως. Νήκεροι, μὴ ἔχοντες κέρατα. Νήκεστον, ἀνήκεστον ἀθεράπευτον. Νηκούστησεν, οὐκ ἤκουσεν, ἠμέλησεν, παρήκουσεν. Νηκτὰ, τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα τὰ ἔνυδρα παρὰ τὸν νήχεσθαι, ὃ ἐστιν κολυμβᾶν πλέειν.
Νηλεγὲς, οἰκτρὸν ἀθρήνητον. Νηλεγὴς, φροντιστὴς, θρηνητής. Νηλεγέως, ἀνοίκτως. Νηλέγω, θρήνω, ἢ δεινῶ. Νηλεεῖ, ἀνηλεεῖ σκληρῶ. Νηλεὲς ἦμαρ, ἡμέρα σκληρά. Νηλεὴς, ἀνελεής. σκληρά. Νηλέϊ χαλκῶ, τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ.
Νηλεῶς, δεινῶς ἀναιδῶς καὶ τὰ ὅμοια. Νηλὴς, ὁμοίως. Νηλιτεῖς, ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν, καὶ νηλίτινες τὸ αὐτό. Νηλήϊος, ὁ τοῦ νηλέως παῖς. Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι, ἀνυπόδετοι.
Νηλιτέες, ἀνηλεεῖς, ἄνοικτοι ἀναμάρτητοι ἀναίτιοι ἄχρηστοι. Νηλὸς, ἔριον, ἄμεινον λινός. Νῆμα, ὕδωρ ὕφασμα. Νημερτὲς, ἀναμαρτὲς ἀληθὲς σαφές. Νημερτὴς, ἀναμαρτὴς καὶ τὰ ὅμοια.
Νεῖν, νήθειν. Νηνεμία, γαλήνη ἀνέμων. Νηνεμίης, πνοῆς ἐκτὸς, εὔδιον νήνεμον ἄνευ ἀνέμου. εὔπνουν εὔδιον ἥσυχον ἄπνουν καὶ ἀνήνεμον τὸ αὐτό.
Νηνεμούμενον, καθεσταμένον ἐκταραχῆς εὔδιον ἥσυχον.
Νηνίται, σύγκειται, ἢ νέοι. Νηνυρίζοντα, θρηνοῦντα. λαλοῦντα. Νηὸς, ναοῦ πλοίου ἱεροῦ.
Νηὸς, ἰούσης, τῆς νεὼς πορευομένης. Νηουνόχος, φύλαξ πλοίου. Νηπεκτέας, ἀκτενίστους.
Νηπενθὲς, ἀπενθὲς. ἀπένθητον. Νήπια, μικρὰ παιδία. Νηπιάζεται, μωραίνεται. Νηπιαχεύων, τὰ τοῖς νηπίοις ἁρμόζοντα πράττων παιδαριευόμενος νηπιευόμενος. Νήπιχοι, νήπιοι. ἀνόητοι. μάταιον. νεογνοί. Νηπιέη ἡ τῶν νηπίων ἡλικία. Νηπιέησι, νεότησι. Νηπίη, ἀσθενὴς νεογνή. Νηπιάας ὀχέειν, νηπιότητας ἀφροσύνας καὶ ματαιότητας ἔχειν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἔχεσθαι.
Νήπιον, νεογνόν. νεώτερον. μικρὸν ἀνόητον. ἄφρον. ἢ ἀφρονέστερον. Νήποδες, ἰχθύες. Νηποινὶ, ἄνευ τιμωρίας. Νηπήϊον, ἀτιμώρητον ἀνεκδίκητον ἀνέκτιτον. Νήπους, ἢ νήποδας, ἀνυποδέτους. Νηπτικωτάτην, νήφειν ποιοῦσαν.
Νηπυθὲς, ἄπαυστον. Νηπύτια, βοητὰ κήρυξ μικρόφωνος. Νηπύτιον, νήπιον ἄφωνον, ἄφρονα. ἀνόητον. Νηρέα, μαράθου. θάμνος. Νηρεὺς, θαλάσσιος δαίμων ἀλκμὰν καὶ πόρκον ὀνομάζει.
Νηρίθμους, ἀναριθμήτους ἀπείρους. Νήρικος, πόλις ἠπείνου. Νηρίδας, τὰς κοίλας πέτρας.
Νηρίπη, σεμνή. Νηρίται, μεγάλοι. Νήριτον, ὄρος ἰθάκης ἀντικρὺ τῆς ἠπείρου καὶ τὸ πολύ. χλωρόν. ὑγρόν. θαλερόν. ἁπαλόν. ἀεὶ ῥέον. Νήριτος, ὁ νηρίτης. ὃ ἐστι κογχύλιον. κοχλιῶδες. ποικίλον.
Νηριτόμυθος, ὑπὸ τῷ γήρᾳ πεπτωκὼς, ᾧ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μύθους. Νηριτόφυλλον, πολύφυλλον. Νηρὸν, τὸ ταπεινόν. Νῆς, τὸ ἔνης ὅπερ ἐστὶν εἰς τρίτην. δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. Νησαίη, λίθος. ἔνιοι τὴν σάρδιον διὰ τὸ ἐν σαρδόνι γίνεσθαι, οἱ δὲ σμάραγδον. Νησαίας, ἵππους μεταξὺ τῆς σουσιανῆς καὶ τῆς βακτριανῆς τόπος ἐστὶ κατὰ στηγῶνα, ὅπερ ἑλλάδι γλώσσῃ, νῆσος, ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. νησίγδα, ἐν νυκτὶ ἀποδιδόασι μάσησμά τι ποιόν. Νῆσοι, τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης.
Νησόμεθα, κορεσθησόμεθα. Νῆσορ, νεοττός.
Νῆστις, ἄσιτος νηστεύων. Νῆσος, τόπος ὑψηλὸς ἔχων ἐν ὕδασι. Νηστείρα, ἡ μή ποτε στερομένη τροφῆς.
Νηστὶς, ἀσιτία καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τὸ τοῦ στομάχου ἔντερον, ἐν ᾧ οὐδέ ποτε κόπρος εὑρίσκεται. ὅθεν κέκληται νῆστις τούτῳ δὲ τῷ ἐντέρῳ, τὰς χορδὰς περιειλοῦσιν οἱ μάγειροι. Νήτεα, ἀνήνυτα.
Νήτην, μάτην. Νὴ τὴν ὑγείαν, μὰ τὴν ὑγείαν.
Νῆτος, ἔσχατος. ἢ πολὺς σεσωρευμένος. Νῆττον, πλῆρες μεστόν. Νὴ τὼ θεώ. ὅρκος κατὰ δήμητρος καὶ κόρης. Νηυσὶ, ναυσὶ πλοίοις. Νηφάλιοι, νήφοντες, μὴ πεπτωκότες, ἢ θύματα καὶ βωμοὶ, ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. ἢ σοφοί. Νηφάλια, ξύλα τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα, ἢ σύκινα. ἐκεῖνα δὲ οἰνίσποι λέγονται. Νηφαλισμένον ὕδατι, οὐκ οἴνῳ ἡγνισμένον. Νῆφε, γρηγόρει, σωφρόνει βίῳ καὶ νίφε βρέχε χιὼν δὲ ἢ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶ καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος νιφετός. νίφει γὰρ τὸ χιονίζει
Νήφοντες. Νέχεται, κολυμβᾶ. Νήχιναι

μιλύ. Cνήχυτον, πολύ. Cνήαις, κάδος.
Nηαίρη, ἐχάτη, ἢ νεάτη. Cνηεξὶς, σὺν ἀπαδυμίᾳ ἕ νόμενος μῦς ὃν σπίουρον τινὲς λέγουσιν. Cνίβα, χόνα. καὶ κρήνιλω. Cνιβάδες, αἱ βοὺς λόφους ἔχουσαι αἶγες. Cνιβατισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς. Cνιλλαρβύων, τρεπίζων. Cνίλλαροι, τρεπίσματα πρίβρα κρούσματα. Cνίλλα, κρόπαια. παρὰ πρόσαις. Cνίζει, νίπτει πολύνει. κλύζει, σμήχει. Cνιῖδες, παίδων αἰδοῖα.
N ίηαθρον, ἔπαθλον ἐπινίκιον. Cνικᾶ, κρατεῖ. λικμᾶ. Cνικαύωρ, ἥρως, ὃν καὶ ζμῶσι τινές.
N ιηατῆρα, οἱ ἀκμαιότατοι τοῖς σὺν ταῖς τάξεσιν.
N έικεα, φιλονεικία. ἔχθρα. Cνίκη, λικμᾶν κρατεῖν.
N έικεσεν, ὕβρισεν. Cνίκεσσον, νικητήριον.
N ικῆαθαι, ἀπέχεσθαι. Cνικητήριον, ἔπαθλον.
N ίκλου, τὸ λικόν. Cνίκηρ, διαφθορά. Cνικόσσατος, εἶδος ἀμπέλου. Cνικύρτας, δουλέκδουλος.
N ίμματα, λουτὰ πλύματα. Cνὶν, αὐτὴν, αὐτὴν, αὐτό. Cνινὴς, ἀνόκτος, οἱ δὲ νινήκλος καὶ νινιαστής. Cνινήατος, νόμος παιδικὸς καὶ φρύγιον μέλος. Cνίννον, φρυγικὴν βάλλην ἵππον.
N ίρνος, φθεὶρ, ἀχαιοὶ, ἢ νίρμος. Cνίρον, μέγα.
N ίαστεσθαι, πορεύεσθαι. Cνισᾶν, ὁ αὐτὸς μίσιος μὴν, καὶ Ἰλίου πόλις. Cνιασόμενον, πορευόμενον.
N ιφάδες, ἕλκη φαύματα, σαπώνες, φαγέδες.
N ιφὰς, ἡ τῆς χόνος κατ' ὀλίγον ἀφόρροια. νιφάδες δ' ὡς ἐπὶ πᾶν ὁρᾶται. τὰς γὰρ φαγέδας φιάδας φησὶ γὰρ αἱματοειδεῖς δὲ φιάδας κατέχειν ὁρᾶται.
N ίφαργον, νιφάδι λελευκασμένον. Cνίφει, χιονίζει νίφετὸς, ἡ τῆς χόνος κατοφορὰ χιὼν λεπτὴ χιονισμός. τεύχων, ἢ πολὺ ὄμβρος, ἀθέσφατον, ἢ νιφετόν. ἢ ἐχάλαζαν. Cνιφοβόλοις, ξενίοις.
N ιφοβόλον, ὑφηλόν. Cνιφόεν, χιονῶδες.
N ιφόεντα, χειμέρια χιονώδη, χιονιζόμενα. Cνιφόεσσα, ἑλεινὴ αὐτὴ τὸ λευκὴ ἴων φρουροῖς. Cνιφομένη, χιονιζομένη. Cνήψεως, νουνεχέως.
N δὸν, ἥρωτε ιωμένη γῆν.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

όα, πηγὴ λάκκωνος. Cνοαρέως, νουνεχόντως. Cνόει, συλλογίζου σκόπει.

Νοδρὸν, πνευματικόν. νοδρὸν μὲν ὅτι ὁ νέος. νοσφὸν δὲ ὁ νοούμενον. τροφὴ δὲ τόπον, τινὰ τοῦ νοοῦντος, ὁ νοούμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἀναλλάξ κατα χρηστικῶς. Cνοβύσας, νοήσας, νόημα σωτὸς. Cνοήμων, σωφρὼν ἔμπειρος γνωστικός. Cνοήσει, σὺν νοῖ ται. Cνόησεν, ἐφράσθη. Cνοητὰ, τὰ μὴ ὁρώμενα. Cνοθοῖ, φοβεῖται. ἀγριαίνει. νουθετεῖ. Cνοθεύει, ἀπαλοζιεῖ ἀπατᾷ κολακεύει. Cνοθογένηται, πορνιογέννηται, οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ πόρνης, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλακῆς, ἀλλότριοι. ἢ δυσγενεῖς, ἢ ψευδεῖς. Cνόθως, ψευδῶς. Cνυοὶ, αἱ τῶν υἱῶν γυναῖκες. Cνωλεμέ. ἀδιαλείπτως. Cνομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι. Cνομάδες, ἠμβραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μιλύος. Cνομάδες, βαρβάρων ἀγρίων.
N ομαὶ, βοσκήματα βοσκαί. Cνομαδύσοχοι, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ σοῦχον ὀρχόμενοι. Cνομάριον, σκῦλος βαγικόν. Cνομαρχὴς, ὁ νόμων ἄρχων. νόμους δὲ λέγουσι τὰ μεγάλα χωρία. Cνομέας, ξύλα πολυφορῆ. Cνομεῖς, βασιλεῖς ἡγεμόνες, ἢ τῶν πολίων τὰ ἐγκύλια καὶ ἀγοῖνοι ἁρμοσταί.
N ωμαλέως, ἀδιαλείπτως. Cνομὸς, ποιμὴν, ὁ μερίζόμενος, ἢ μέρος λαμβάνων. Cνομὴ, διαίρεσις μερισμὸς νέμησις. Cνομῆες, ποιμένες. Cνομὴ, τροφὴ βοσκὴ ποίνη, μερὶς ὕδατος. Cνομήματα, δικαιώματα. Cνομίζειν, οἴεσθαι λέγειν. Cνομιζόμαθα. νόμιμα διδόμαθα. Cνομιζόμενα. νόμιμα. σύνομα. Cνόμιον, δίκαιον. Cνομοθετεῖ, νομοποιεῖ.
N ομοίσορες, νομομαθεῖς. Cνομὸν, νομήν.
N όμος. θεσμὸς συνήθεια. νομὴ, τόπος καὶ λόγος καὶ ὁ ποιητὴς τῶν καθ' ἡμᾶς νόμων. Cνόμος, ὁ ποιητὴς τῶν καθ' ἡμᾶς νόμων, οὐκ οἶδε θέμις, τὰς δὲ καὶ βύνομίαν λέγει ἀπὸ τῆς νεμήσεως ὁ ἄνθρωπος. ὕβρειν τὸ καὶ βύνομίαν. Cνόμος πάντων, ὁ βασιλεὺς κατὰ πλῦ φύσιν. Cνομῷ, τῇ νομῇ. Cνόον, νοῦν.
N όον, πολυκερδέα νωμῶν, ἢν ἅπαντα λὸν καὶ ψεύσην νοῶ ἐδὴ πολλὰ λέπων, ἄλλο ἐῶ ἄλλο διανόμενος.
N όος, νοῦς. Cνόου, τῷ νοῦ τῷ λογισμοῦ. Cνοοῦσι, φρονοῦσιν ἢ σωιοῦσι. Cνορβὰ, καλή. Cνορβεῖ, σὺν ταμεῖται. Cνορθανινοὶ, ἀσθενεῖς. Cνόρρος, ἄνθος μάλινον λωτοῦ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον σὺν παραλίᾳ, ὅπερ οἶνοι, νορφανὴ καλοῦσιν. Cνρύφν, γλύφειν. ἔστι δὲ εἶδος ἐαυτείου.
N οσακέρως, νοσώδης, ὑφερὸς μαλακός. Cνοσηλεύεται, νοσεῖ, ἢ νοσοῦντα ὑποδρετεῖ. Cνοασεύουσαι. γεννῶσαι. Cνοασίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον.
N όσος, μεγάλη ἐπιληψία. Cνοσσῶ, σασιάζειν.
N οσῆσαι, παρελθεῖν, ἀφικέσθαι. ἀνακομισθῆναι ὑποστρέψαι. Cνοσηλεύεσθαι νοσοκομεῖσθαι.
N όσιμον ἦμαρ, τὸ σωτήριον καὶ ἀνακομιστικόν. ἀνακομιστικὴ ἡμέρα. Cνόσιμος, ὥριμος. καὶ τὰ ὅμοια.
N όσοις. βίβλοις οὕτω καλουμένοι. Cνόσος, ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδὴ, ἢ ἐπάνοδος, καὶ ἡ ἀνάδοσις τῆς νεύσεως. Cνόσου. προμαθόντες χρόνου πολλοῦ, νόσου προμαχῶνες. Cνοσφίδιον, κλωπιμαῖον λαθραῖον.
N οσφίζεσθαι. λανθάνειν. πλεονεκτεῖν. Cνοσφιζόμεθα, ἀρνούμεθα ἢ ἐπ' ἄλλό τι τραπόμεθα, ἢ κρυπτόμεθα. Cνόσφιν, χωρὶς. ἄνευ. λάθρα. διχα ἑκὸς. μακρὰν. Cνοσφίζεται, ἰδιοποιεῖ. κλέπτει. ἀποστερεῖ. ἀφαιρεῖ. χωρίζει. Cνοσφιζόμενος, ἀφαιρούμενος. κλεπτόμενος. ἢ κλέπτων. στερῶν. Cνόσφιν ἐὼν, χωρὶς ὑπάρχων. Cνουμήνιος, ὄρνεον ὅμοιον ἀπαγᾶ. ὁ καὶ τρόχιλος. Cνουνεχέσιν, ὀξυτέροις. νηπίκωτρόποις σωτηρῆς. σοφοῖς. Νοῦ πέρα παντὸς, ὑπερβαίνω παντὸς νοῦ. Cνοῦς, ψυχὴ, ποταμὸς, ἢ μονὰς. κυρίως δὲ σώφρονος ψυχῆς ἐνέργεια.
N οὖσος, νόσος λοιμική. Cνοῦς, οὐ παρὰ κεντυρίοις παροιμιώδες, ἔστι δὲ πᾶσα ἄσορον κομμάτιον ἐδὴ τῶν ἀδιωκήτων παρόμενον. Cνοχαλὸς, ῥάθυμος χαῦνος.
N όῳ, σὺν τῇ διανοίᾳ. Cνῶ, αὐτὶ τοῦ καὶ δῆ. ἢ δῆ νύγῳ κέντρῳ πολήσῃ. Cνυγμὴ, κέντρον. Cνυθὸν, ἄφωνον σκοτεινόν.

Ν υθῶδες, σκοτεινῶδες. Ϲνύκτα, σκότος ἢ χειμῶρίος οἱ δὲ δασεῖαν. Ϲνυκταίετος, ὄρνις ἱέρὸς ἥρας ὁ καὶ βρωλίος. Ϲνωῦκες, ἐκτεταγμένον.
Ν υκτελεῖν, εὐνυκτὶ τελεῖν. Ϲνυκτὶ ἐοικὼς φοβερὸς πὼ ἦεν. Ϲνυκτορύσσειν, ἀχρυπνεῖν ἀπηνεί.
Ν υκτόρινοι, κωφῶς οἱ λίνοι τινὲς δὲ εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Ϲνυκτορὶς, πετεινὸν νυκτορινόν.
Ν υκτίβιος, ὁ εὐνυκτὶ ὡς εὐημβρα διάτων, ζιαῦτα δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ πλεῖα τῶν πτηνῶν. Ϲνυκτίδαι, γένος τί τῶν τὰς λοιμικὰς, νόσους ἐκδιωκόντων.
Ν υκτὶ ἐοικώς. κατα πλυκτικὸς καθάπερ νυξ.
Ν υκτὶ θῃ, τῇ ταχείᾳ. ἡ δ' ἡμέρα πολύμοχθος ὅσα θνητὰ βρῦα, μακρὰ ἡ μὲν φαίνεται θνητὸν πὼ αὐάπαυσιν ταχεῖα. Ϲνυκτιφόλοις, νυκτὸς ἀνασχεφομένοις ἢ πολεῖσι. Ϲνυκτιπλόκους τοὺς νυκτὶ ὑφορβύοντας, ἢ λῃστάς. Ϲνυκτὶ περόμενος, ὁ νυκτικόραξ.
Ν υκτίμαντις, μάντεως, εἶδος. Ϲνυκτομαχεία, εὐ ἡ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι ἢ ἀχ ὁρῶσιν εὐ τῷ σκότει. Ϲνυκτὸς ἀμολγῷ, μεσονυκτίῳ. παρ' ἰῶ ὥραν οὐλεὶς μολίσκει. Ϲνύκτορ, νυκτός. Ϲνυκχάσας. γράφεται δὲ καὶ νυκχάσας, ὅπερ ἐστὶ νεανιευσάμενος, ἢ δὲ νυκχάσας, νύξας.
Ν υμφαγωγεῖ. νύμφιον ἄγει. Ϲνυμφαγωγὸς, ὁ μετρχόμενος ἑτέρῳ νύμφιον, καὶ ἄτων ἐκ τῆς παρθὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γαμικῶτι, οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν, διὸ ἀφ' ἑστέλλουσι τῶν φίλων τινὰς, διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς ᾧ παράνυμφος. κωλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τὶς ὁ ἰδὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὁ χούμενος δίον παράνυμφος. Ϲνύμφαι, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες, καὶ οἱ σκόληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ εὐ τοῖς τῶν μελιασσῶν κυπαρίσσοις. οἱ δὲ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικῶν αἱ νύμφαι, καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες καὶ ἀνεῴγμεναι καὶ μοῦσαι καὶ θεαί.
Ν υμφαῖον, ὄχθον, ἴων ὁ πάρος, ὃν ὁ ἀλφειὸς πὼ ἀρκαδίαν παραμειβόμενος, τὰς λεπτομιτὰς γλυφὰς διδρύχεται, οἱ δὲ ἰδὶ ποταμὸν νύμφαιον δ' ὄρος ἀκούει ἰδὶ πὼ ἀρκαδίαν. Ϲνυμφεύτεια, ἡ συμπεπομμένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος.
Ν υμφέων. νυμφῶν ἱερῶν. Ϲνύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα καὶ ἡ εὐ τοῖς ἄγροις αἰξ ἡ ἀμάλθεια, ἡ καὶ μοῦσα. καὶ ὁ μεταξὺ τῆς γονέου καὶ τῆς ἡ πω χείλος ἐμμέσω κοῖλον. καὶ ἡ τῆς διὸς μήτηρ. καὶ ὁ εὐ τοῖς μελιασσίοις σκώληξ. Ϲνυμφιγενέλω, νεωστὶ νενυμφευμένην.
Ν υμφικὰ λαβὰ τὰ μήλια λαβρὰ ἰῶ ἀφ' ἑρμῆς ἀποδέ
Ν υμφίδες, ὑφάσματα γυναικεῖα νυμφικά. (δήγμενος.
Ν υμφίον καὶ νύμφιον πάντα ἐν γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον, καὶ πολυχρόνιος ἢ νυμφίος ὃς ῥαθανὼν λειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας. Ϲνυμφόβας, ἀχαιὸς, ὃς ἦν λεινὸς, ἐπβαίνων ταῖς νύμφαις, ἢ εὐ μύροις. βαβὰι βαβαὶ βήσομαι γυναῖκες. ὦ τῆς ἀφρολίτης.
Ν υμφοκόμος, ἡ νυμφεύτεια, ἡ κοσμοῦσα πὼ νύμφιον.
Ν υμφόλημποι. οἱ ἀκτεχόμενοι νύμφαις, μάντεις δὲ εἰσι καὶ ἐπιθεαστικοί. Ϲνυμφοπόνος, ἡ ἰδὶ πὼ νύμφιον πονουμένη. Ϲνυμφοσόλος, νυμφαγωγός.
Ν υμφοτρεφὲς, ἀρχοντες τινές. Ϲνῶ ἰδὶ τῷ παρόντος, σπίστε δὲ αὐτὶ τῷ δὴ παραπληρωματικοῦ, καὶ ἐπὶ ῥήματος χρόνου ἐνεστῶτος. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ αὐτίως.
Ν ῶ δὲ, ἰδὶ τῷ παρόντος. Ϲνῶ δὲ, θεοὶ μάκαρβς. τὸ τὸ φασιν ὀξώδιον εἶναι κρατωδῶν. νῶ δὲ θεοὶ μάκαρβς τῶν ἐαθλῶν ἄφθονοι ἔσησαν. Ϲνῶ δὴ, αὐτὶ τῷ αὖτι. Ϲνῶκεῖη, αὐτὶ τῷ νῶ καιρός.
Ν ώνιον, ἰδὶ τοῖς παιδίοις. καταβαυκαλισμοῖς φασὶ λέγεσθαι ὁμοίως καὶ ὁ νωνιος. Ϲνῶτ' ἰῶβες ἐς χρὸν, νῶτ' ἔπραδες, νῶ ἐς χρὸν, ἦλθες καὶ νῦν ἔπραδες. Ϲνὺξ, ἡ σωματοειδὴς θεὸς. ἐμὴ νὺξ δημήτειρα θεῶν ἐσάωσε, καὶ ἡ σωτήρ ὡς λεγομένη νύξ.
Ν υσί. νύμφαι. Ϲνύξω, ἐκ χειρὸς ἔρωσεν, νύξε δ' ἐμιλῶ χεῖρα μέσην. Ϲνυὸς, νύμφη γεγαμημένου. ἡ τοῦ γήματος οἰκεῖος. Ϲνυρεῖ, νύσσει.
Ν υείζῃ, νύσσει. ξύει. Ϲνυρῶν, νύσσων ξύων, νύκτωρ.
Ν ύσα καὶ νύσιον, ὄρος οὗ καθ' ἕνα τόπον. ἔστι γὰρ ἀραβίας αἰθιοπίας. αἰγύπτου. βαβυλῶνος, βρυθρᾶς, θρᾴκης, θετταλίας. μιλησίας. ἰνδικῆς, λιβύης. λυδίας, μακεδονίας, νάξου τε ὁ πάλαιον τόπος συρίας.
Ν ύσσῃ, παίῃ, ῥήσσει. Ϲνύσσα, ὁ κεμπτὴρ, ἀφ' ὃ τ' ἐλθόντας κατ' αὐτὸν νύσσειν τοὺς ἵππους. Ϲνύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. Ϲνύσσον, ὄρος διονύσου.
Ν υσαγμὸς, ὕπνος. Ϲνυσαλέον, ὑπνηλόν.
Ν υσαλωπαῖ, νυσάζειν. Ϲνύσυχον, ὀλίγον ὑπνῶσαι. Ϲνυπόμενος, κεντύμενος, προβούμενος.
Ν ύχα, νύκτωρ νυκτί. Ϲνυχία, διανυκτέρευσις.
Ν υχίαι, νυκτερινοί. Ϲνυχεύει, κρύπτει. νυκτερεύει.
Ν ύχια, ὄνειδος λυδοῖς ἰωλός. Ϲνυχὲς, νύξ, σκότος.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ῷ, ἡμᾶς. Ϲνῶβαι, πυγμαῖοι. Ϲνῶβαλβύματα ἢ νωγαλίσματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ, τὰ μὴ ἐς χρησιμα, ἀλλὰ τρυφερὰ κόμματα. Ϲνωδὺς, ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων καὶ σύνεος κωφὸς μὴ λαλῶν. Ϲνώδιον, ἀνώδιον. Ϲνῶε, ἀνάπαυσις. Ϲνωθεία, νωθεία ὀκνηρία. Ϲνωθὴς, βραδεῖς ἄλογοι.
Ν ωθὴν, βράχητην, ἢ τὸν μικέτι σπείρατῶν δυνάμενον.
Ν ωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ τέρψιν τῆ θεῖν βραδὺς ἀμβλύς.
Ν ωθὴς ὁδὸς, ἡ μακρὰ ὁδός. Ϲνώθηπι. σθὺ μὴ θητι. γνῶθι. Ϲνωθευργὸς, ὁ δυσκόλως συλλίνεσθαι, ἢ ὄνος. Ϲνώθρηξ, ὁδὸς μακρὰ ἢ νωθρά. Ϲνωθροκαρδίος, βραδὺς κατὰ λογισμόν. Ϲνωθρὸν, βραδύ. νωχελὲς. ἀθυμίες. Ϲνῶϊ, ἡμᾶς. ἡμεῖς. ἡμῶν.
Ν ῶϊν, ἡμῶν τῶν δύο καὶ ἡμῖν. Ϲνωϊτρίω, ἡμῶν τῶν δύο ἵνα νωϊτρίην ὅπ' ἀκούσης. Ϲνωϊτερον, ἡμῶν τῶν δύο ἡμέτερον καὶ νωϊτερον λέγεις αὐτῶν.
Ν ῶκαρ, νύσσεις. νωθεία. κακόχολος οἴνοια. Ϲνωλεμὲς, ἰσχυρὸν βίαιον οὐτελὲς καρτερὸν συνεχές.
Ν ωλεμέως, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. Ϲνωλεμῶς, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. Ϲνῶμα, νόημα, ἐνθύμημα. Ϲνωμᾶς, δοικεῖς. Ϲνωμᾶται, κινεῖται. Ϲνωμῆσαι, κινῆσαι. μετενέγκαι διανεῦσαι κυβερνῆσαι. Ϲνώματα, ἰδὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γωρεύσματα, οἱ δὲ τὰ βρέμματα. Ϲνώμησαν, διεμέρισαν. Ϲνωμῆσαι ἐῶν, κινῆσαι ὁ ὅπλον.
Ν ωμῶν, ἔχων. διανέμων. κρίνων. διαιρῶν.
Ν ώνακρις, τόπος ἐπώνυμος ἀρκαδίας. τινὲς δὲ νώνα-

πις. ¶ Νωνακρεὺς, οἱ μὲν, ἀλείπτην ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν. ἡ γὰρ νώνακρις ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος.

Ν ῶντα, νήθοντα ῥέοντα. ¶ Νωνυμία, ἄκλεια. ἀσφάφεια. ¶ Νώνυμος, ἀνώνυμος, δύσφημος, ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ἀλλὰ δυστυχῆ.

Ν ωρεῖ, ἐνεργεῖ. ¶ Νώροπα, λαμπρὸν αἴθοπα, στερητικὸν τῆς ὄψεως. τὸ γὰρ νῶ, ἴσον τῷ ᾱ. ἄρωπα νώροπα, νώροπι λαμπρῶ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Νώροπι χαλκῶ, ᾧ λαμπρῷ χαλκῷ ἢ σιδήρῳ καὶ τὰ λοιπά. ¶ Νώροψ, λαμπρὸς ὀξύφωνος, ἔνηχος, ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ. ¶ Νώρεμνος, μέγας πολὺς κατώτατος ἔσχατος, ἀσθενὴς πλατύς. ¶ Νωσάμενος, κατανοήσας. ¶ Νώσασθαι, αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι. ¶ Νῶσις, ῥέμβος, πτωχός.

Ν ωσίχολος, ἀμελὴς ῥάθυμος. ¶ Νῶτα, τὰ ἀνώτατα, τὰ νωτιαῖα κρέα καὶ συνήθως ἡμῖν.

Ν ῶτα, θαλάσσης, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἢ τὰ πελάγη. ¶ Νωτεῖς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι, ἢ ἕλκοντες ζύγιοι. ¶ Νωτίζειν, διώκειν τρέπειν. ¶ Νωτίσαι, τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν καὶ παραμείψασθαι φυγόντα. ¶ Νωτίσασθαι, ὁ μὴ ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλὰ τῷ νότῳ ἀχθοφορῶν, ἄνθρωπος ἵππος ὄνος. ¶ Νωφαιὸν, ἀφανές. ¶ Νωφαλή, νωθρός. ¶ Νωχαλίζει, βραδύνει. ¶ Νωχέλεια, ἀσθένεια. βραδυτής. ἀργεία. νωθεία μιλώτις ὁμοίως καὶ νωχελείη. ¶ Νῶχμα, ὄνειδος. ¶ Νὼψ, ἀσθενὴς τῇ ὄψει. ¶ Νωχελὴς, ὁμαλὸς βραδὺς ἄχρηστος.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ᾱ.

Λίνει, διαξέει. νήθει. σωρεύει. ἐργάζεται. ἔρια καὶ δέρρειν ἱμάντι.

ξ ¶ Ξενύει, λήγει. ¶ Ξάνδαρος, ζῶον ὅμοιον βοῒ γενόμενον κατὰ τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος. ¶ Ξανᾶν, κοπιᾶν τὴν χεῖρα. ¶ Ξανῆσαι, κοπιάσαι. ¶ Ξανθὴ, ἡ τροία, καὶ ἡ καλὴ καὶ ἡ πυρὰ, ἢ πυροειδής. ¶ Ξανθίζεσθαι. κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. ἢ βλάπτεσθαι αὐτάς. ¶ Ξανθιμίας βόλου ὄνομα. ¶ Ξανθὸν, πυῤῥὸν καλὸν εὖ εἰργασμένον. χλωρὸν, ὁ δὲ ποταμὸς, ξάνθος καὶ ὄνομα. ¶ Ξάνια, κτένια. ἃ αἱ γυναῖκες χρῶνται πρὸς τὴν τρίχα καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δερέοις. ¶ Ξαντικὰ, ἑορτὴ μακεδόνων. ¶ Ξαντικοῦ, μηνὸς, ἢ ξαντικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων. ¶ Ξανθοῖσιν, ὀρνέοις. ¶ Ξανίσατο, διενοήθη. ¶ Ξανῶ, κοπιῶ.

Ξ έεσθαι, σπανίζεσθαι. ¶ Ξεναγεῖ, δέχεται. ξένους. ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύει, ἢ ξενοδοχήσας. ¶ Ξεναγοὶ, οἱ τῆς ξένης ὁδοῦ ἡγούμενοι. ¶ Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος. ¶ Ξενατωγήσας, ξένον ὁδηγήσας.

Ξ ενατῶν, ξενοδοχῶν. ὁδηγῶν καὶ ἄγων τοὺς ξένους.

Ξ εναγία, σύνταγμα. καὶ ὁ τούτων ἡγεμὼν ξενοδόχος.

Ξ εναλόγος, ξένους συλλέγων. ¶ Ξενία, κατάλυμα. καταγώγιον. ¶ Ξενίζει, τὸ ξένῃ χρήσασθαι φωνῇ.

Ξ ενίζεται, ξενοδοχεῖται. ¶ Ξενίζουσα, ἀλλόφυλος ἀήθης καινή. ¶ Ξεστὸς, ὡμαλισμένος ἐξεσμένος. ¶ Ξεστοῖο, ὁμαλισμένου ἐξεσμένου. ¶ Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. ¶ Ξεῖνος, φίλος. ¶ Ξείνια, τὰ ξείνια δῶρα χαριστήρια ξενίας. ¶ Ξεινοδόκος, ὑποδεχόμενος ξένους, καὶ μάρτυς. ¶ Ξενοδόχος, ὁμοίως. ¶ Ξεῖνοι, θεσσαλοί. ¶ Ξεῖνον, ξένον. ¶ Ξεινοσύνης προσκηδέος τὴν οἰκειότητα ἐμποιούσης. ¶ Ξεινοῦσαι, ξενῶνες. ¶ Ξειρὶς, ἀρωματικόν τι φυτόν. ¶ Ξενεοὶ, στρατιῶται. ¶ Ξενήϊον φίλον. ¶ Ξενηλασία, τὸ μὴ ἐᾶν ξένους ἐπιμίγνυσθαι. ¶ Ξενηλατοῦνται, τύπτεσθαι τοὺς ξένους ἐλαυνομένους. ¶ Ξενία, ὑποδοχὴ, φιλοτιμία φιλία. δῶρα. κατάλυμα ἢ καταγώγιον. ¶ Ξενίας δίκη, ὑπὸ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων, τῶν δημοσίων. ¶ Ξενίζειν, ξένη χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξένοις ἤθεσι. ¶ Ξενίζουσαν. νεαρὰν. ¶ Ξενοδοκοῦμαι, μαρτύρομαι. ¶ Ξενοδοκῶν, ξενοδοχῶν μαρτυρῶν. ¶ Ξένοι, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς πέρσας, οἱ δὲ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους ἢ ξένους. ¶ Ξενολόγος, ξένους στρατιώτας συλλέγων. ¶ Ξένος, ὁ θεῖος, ὁ ἐπιξενούμενος. ¶ Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος καὶ ξενοδοκῶν καὶ ξενοδόχος. ¶ Ξενὼν κατάλυμα, ἢ μεγάλων λέγων. ¶ Ξενῶνες, οἱ ἀνδρῶνες, ὑπὸ φρυγῶν. ¶ Ξενώσεται, ὑποδέξεται.

Ξ ερὸν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον. ¶ Ξέσαι, τεμεῖν, κόψαι. ποιῆσαι. τεκτήνασθαι. ¶ Ξέσμα, ξόανον.

Ξ έσω, ξύσω. ¶ Ξέσαι, κατεσκευάσαι εἰργάζου.

Ξ εστὴν, ἐξεσμένην παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν. λέγει δὲ καὶ συνθέτως εὐξέστησεν ἐλάτησεν.

Ξ εστὸν, γλυπτὸν λεῖον ποιητόν. ¶ Ξεστῇσιν, εὖ ἐξεσμέναις καλῶς. ¶ Ξέστριξ, κριθὴ ἡ ἑξάστιχος κνίδιοι.

Ξ ηράλειψιν, τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλοίφεσθαι, ἢ ξηροτριβεῖσθαι. ¶ Ξηραλουτρεῖν, τὸ αὐτό. ¶ Ξήριτοι, ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες. ¶ Ξηροκόλλα, σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς. ¶ Ξίμβραι, ῥοιαὶ αἰολεῖς.

Ξ ίφαι, τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα ἢ σιδήρια.

Ξ ιφήρους, ξίφος ἔχοντος. ξιφηφόρου. ¶ Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες. ¶ Ξιφίας, ἰχθὺς ποιὸς καὶ δῆλος. ξιφιὸς ὁμοίως. ¶ Ξιφίζειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. ¶ Ξιφίρου. λιμὴν, αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ ῥήγιον. ὡρίων. ¶ Ξιφισμὸς, σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. ¶ Ξιφιστὴς, φορεὺς τελαμών. ¶ Ξιφισμάτων, ὀρχημάτων. ¶ Ξιφιστὺς, μαχαιρομαχία μάχη ἐκ χειρῶν.

Ξ ιφοδρέπανον, ἡ λεγομένη ἅρπη ὅπλον. ¶ Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα. ¶ Ξιφοθήκη, βελοθήκη. ¶ Ξίφος, μάχαιρα ἢ περιζώνιον ὁμώνυμον φάσγανον ξιφίδιον, καὶ πόα δέ τις. ¶ Ξιφίδρια. κοχλία. ¶ Ξόανα, ἀγάλματα εἴδωλα, ζώδια κυρίως δὲ, τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων. ¶ Ξοάνων, προθύρων ἐξεσμένων. ¶ Ξοῖς, μεταλλικὸν σκεῦος καὶ λιθουργικόν.

Ξ οὸς, ξυσμὸς ὁλκός. ¶Ξουθὰ, οὐ μόνον ξανθὰ, ἀλλὰ καὶ λευκὰ καὶ πυρά. ¶Ξουθίσαι, οἱ ἴωνες, ἴων χαρ ξούθου. ¶Ξουθὸν. λεπτὸν. ἁπαλὸν. ἐλαφρόν. ὑγρόν. πυῤῥόν. χλωρόν. ἀργυρόν. ξανθόν. πυκνόν. ὀξύ. τινὲς δὲ ποικίλον, οὐδέτερος διαιρέσεις. ¶Ξύφ, καταξυσα γράφει ὡς παρ' ὁμήρῳ. σὺν δὲν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα. ¶Ξυήλη, ξυάλη ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον ἢ τινὲς ῥέπανον λέγουσιν. ¶Ξύλαχος, σωλήνωσις τόπος. ¶Ξυλεῖς, τὰ ξύλα παρέχον δοῦλος. υλεύεσθαι, ξυλίζεσθαι. ¶Ξυλιζομείλιω. ξύλα συλλέγουσαν. ¶Ξύλινον, καρπὸν τῶν δένδρων. υλίτης, ἰχθῦς ποιός. ¶Ξυληβόρος, ξυλοφάγος. υλλεκτὸν, σωφλεγμένον παρεστώς. ¶Ξύλον, πρῶτον βάθρον ἐν σὺν τῇ προεδρείᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ διαιτητῇ. ¶Ξυλοφόρος, ζῶόν τι. ἱερεῖται σκωλήκιον. ¶Ξυλόχοι, ὑλώδους τόπου. ύλοχος, σώλωσκος τόπος καὶ ξυλώδης. δρυμὸς ὕλη, ἢ θηείου κοίτη. ¶Ξυλοσωνία, τεκτοσύνη, ναυπήγησις κωπηλασία κυβέρνησις. ¶Ξύμβουλοι, σύμφωνοι. ¶Ξυμβῆ, συμπέση. ¶Ξύμβλητε, σωετύχετε. ¶Ξύμβλητον, σωλώτων σωέβαλλον. ¶Ξυμβολιμαῖος, λίκασ' ἀπὸ τοὺς κατὰ συμβόλαια. ¶Ξύμβολος, μάντις ἢ δὺ συμβάλλειν δωαμένη. ¶Ξυμβόλους δὲ τοὺς τῶν πάρμων οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι δήμητερι. τινὲς δὲ τοὺς δὲ τῆς φήμης γινομένας μαντείας. ὡς φιλόχορός φησι. δήμητρα. δῦρᾶν. σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ. ¶Ξύμμιχοι, σύμμαχοι. ¶Ξυμφορὰ, σωτυχία καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσεται καὶ ἐπὶ πακοῦ. ¶Ξωὰ, κοινά. ¶Ξωαγέραν, σωήθροισαν. ¶Ξωαίρεται, σωάπτεται. ¶Ξωαλλαχθέντες, κοινωνήσαντες. ¶Ξωαμοργὸς, δεξαμενή. ¶Ξωίαθρον, πὼ συμβιοῦσαν γυναῖκα γαμετήν. ¶Ξωαυξεσθαι, σωαυξεσθαι. ¶Ξωῆνδε, κοινωνοί. ¶Ξωάοροι, ἀδελφοὶ ἀδελφαί. ωαρμόσας, σωάψασ' σωθήσας. ¶Ξωαωλία, πᾶν πρᾶγμα διαδὸν, πὼ ὑπὸ δύο ἐπιτελουμένω αὐλησιν. ὅταν χαρ δύο αὐλῶσι, ξωαωλία λέγεται. ¶Ξωάχωρ βυαία. δάμαρ γυνὴ ἄλοχος. ωαόρων, ἀδρῶν. ¶Ξωείκε, σωέβαλεν. ωεμπόρους, κοινωνούς. ¶Ξωερεῖται, σωέπεται. ¶Ξωθρέται, σωθρέται σωμετοὶ συμπολῖται. ¶Ξωάοροι, ἀδελφοί. ¶Ξωέβλητο, σωέβλητο, σωέτυχον. ¶Ξωελαύνεις, συμβαλεῖς. ¶Ξωόθ', σώδε ἄκουσον. ¶Ξωέσθαι, σωεῖναι. συμβαλεῖν. ¶Ξωέσιν, σωέφεσιν. συμβολιῶ. ¶Ξωέσις, ἡ εἰς τὸ αὐτὸ συμφωνία. ωέχεται, συμφθρέται. ¶Ξωεχῶ, σωεχῶς. διαπαντός. ¶Ξωὴ, κοινή. ¶Ξωήβιος, συμπότης σωήλιξ. ¶Ξωήϊα, κοινὰ καὶ ἀδιαίρετα χρήματα. ¶Ξωῆκα, σωῆκα. ἔγνων. ¶Ξωήλυσις, σώοδος. ¶Ξωῆονες, κοινωνοί. ¶Ξωήορον, κοινωνόν. ¶Ξωηρετίσεις, σωέσεις. συζυγίσεις. ¶Ξωθακης, συγκάθεδρος. ¶Ξωθήματα, σημεῖα. ¶Ξωία, ὄνομα λίμνης. ¶Ξωιέναι, νοῆσαι σωιεῖσαι. ¶Ξωίσιν, ἤκουσιν.

Ξ ωισῶντες, σωισῶντες. ¶Ξωίημι, πέπεισμαι.
Ξ ωίον, ἤκουον σωῆκαν. ¶Ξυνιόντας, συμπερθυμιούς. ¶Ξωίσαν, σωήρχοντο. ¶Ξυνίσορασ', συμπράκτορασ'. ¶Ξωίσχρον, νόμισμα.
Ξ υνοδόκος, ξενοδόχος. ¶Ξυννενοφῆκαν, συνθρωπῆν.
Ξ ωόδος, σωόδος. σύμπτωσις. ¶Ξωοὶ, κοινοὶ καὶ ὅροι. ¶Ξυνομαρτεῖ, ἀκολουθεῖ σωομαρτεῖ. ¶Ξυνὸν, κοινόν. ¶Ξυνουσία, σωήθεια σωουσία. ¶Ξυνοχὴ, σωοχή. ¶Ξυνοχῇσι, τῷ σωέχοντι τόπῳ τῶ καμπῆρος καὶ ξενοῦντι ἀμφοτέρων τοὺς δρόμους. ¶Ξυμπονῆσαι, σωαράσθαι ἀντὶ τῶ λαβέσθαι. ¶Ξυσένομαι, συσσῶμαι ξύομαι.
Ξ υνθήματος, σωνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον, ἢ πρόσθημα διδόμενον ἐπὶ γνώρισμα τῶν οἰκείων ἐν πολέμῳ, ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ. ¶Ξυνέχοιτο, σωέχη.
Ξ υντάσεται, συσκευάζεται. ¶Ξυντυχεῖν, σωτυχεῖν. ¶Ξωόσθε, σώοσθε. ¶Ξυνὼν, σωῶν.
Ξ υνωείδε, ζυγὴν ἐπὶ τῶν ἡμιόνων, ὀρθὸς γὰρ ὁ ἡμίονος. ¶Ξυνωρὶς, ἅρμα ἵππων ἐζευγμένον.
Ξ ύομαι, δέφομαι. ¶Ξυόεσαν, δυσοσμίαν.
Ξ υπετία, δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς.
Ξ υρεῖ, ἀκονᾷ. ¶Ξύει, τείβει. ¶Ξυρμύεσθαι, ἀδιαλείπτως λαλεῖν καὶ καυχᾶσθαι ἀπὶκοί.
Ξ υρὸν, τομὸν ἰσχνὸν ὀξύ. ¶Ξύσαι, χαράξαι, ἐπιγράψαι. ¶Ξυνεχῶς, σωεχῶς διαπαντός.
Ξ ύμβοναι, σύμφωνοι. ¶Ξύσμα, κνηφὴ λέπρα.
Ξ υσμὸς, κνυσμός. ¶Ξυσάδες, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι ἄμεινον δὲ τὰς ἐκεῖ καὶ μὴ κατὰ σοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν. ¶Ξυσίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ἢ εἶδος σύμαχος. ¶Ξυσίδες, ποδήρη σύματα, ἢ χλανίδας κωμικάς. ¶Ξυσὶς, βαρβαρικὸν σῦμα, τινὲς δὲ χιτῶνα ἀποδήρη γυναικεῖον. ἄλλοι δὲ λεπτὸν παρὰ τὸ ξύεσθαι. ¶Ξυσοῖς, ἀκοντίοις. ¶Ξυσὸν, ἀκόντιον. δόρυ κατεσκευασμένον καὶ πρὸς σῦθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ¶Ξυσὸς, ὁμοίως ἀνειμένος ἀθλητὰς τόπος. ¶Ξυσροπλίκυθον, κρᾶσις καὶ εἶσαν ἐλαίου λουτεικά. ¶Ξυσῶ, τῷ δόρατι. ¶Ξῶθεν, ἔξωθεν. ¶Ξῶλων, ἔθνος βαρβάρων.

¶Ξώρα, ψυκτεὶς ψυκτεία.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ο Ἄρθρον προτακτικὸν χρσηνικὸν σημαῖνον καὶ αὐτὶ ἀρσηνικοῦ ὑποτακτικοῦ τῆ ὥσεως ὀρθῆς τὸ ὃς, καὶ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐδετέρου ὀνόματος, καὶ αὐτὶ ἀναφορικοῦ τὸ οὗτος, καὶ αὐτὶ τὸ διὸ καὶ αὐτὶ τὸ ὅτι.

Ὁᾶ, λεῖον καρπιμον, καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸ οὕτω καλεῖται ὅα, καὶ μηλωτή. ὅῖς δὲ ὁ πρόβατον καὶ ἡ σιὼ τοῖς ἑῴοις δωρὰ, ἡ δὲ σὶ ζοῖς ἱματίοις, ὥα. Ὁἀγκλαῖος, ὁ σὰγίλη διάτων. Ὁἀήνες, σπεῖραι. Ὁἀάσεις, δῆμος τῆς παιανιδίδος φυλῆς. Ὁἄοι, μόνοι. Ὁἀρίζε, ὁμίλει. Ὁἄραο, γάμους, οἱ δὲ, γυναῖκας.

Ο ἀρίζθν, ἄῤῥαο καὶ γυναῖκας ὁμιλεῖν. παρθένος ἡίθεός τε ὁἀρίζετον ἀλλήλοισι. Ὁἀρίζουσιν, ἐρηνυδύουσιν. Ὁἀρισμοὶ διάλογοι, ἡ ἀῤῥὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαι, ὅαροι γὰρ αἱ γυναῖκες. Ὁἀρισὴς, ὁμιλητὴς συχλασής. Ὁἀρισήνυν, μάχην.

Ο ἀρισὺς, ὁμιλία. ἡ παραλογιστικὴ διήγησις, ἡ ἀδολεσχία. Ὁἄρων, γυναικῶν. Ὁἄροι, αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τῆ σωαρμόθαι ὁαρων σὺεκα στερτράων μῦθοι λόγοι βουλεύματα. τινὲς δὲ διάσους καὶ παιδιὰ τοῦδὲ ταὶ ἀφροδίσια. Ὁβάκχος, ὁ διόνυσος.

Ο βελίαο, ἄῤῥτος, ὁ ὠδὶ ὀβελίσιον ὀπτώμενος.

Ο βελίσκοι, ὀβελοί. Ὁβελοῖς, ὀβελίσκοις.

Ο βολοὶ, νομία, καὶ τόκοι καὶ εἴδη νομισμάτων καὶ σὺ ἄξει διηκτικοὶ μαθοί. Ὁβολοστάτης, ὁβολοστάτας, νῦς δανειστὰς ἔλεγον. ἐλίδωω δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὁβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν, ἱστάνειν φασίν. Ὁβολοσατεῖν, δανείζθν, ὀβελισκάλοις, ῥῆς τῶν θηείων ἐκγόνοις.

Ο βεημοβρὸς, ἰχυρὰ ἢ μεγάλα βρυαζόμενος βρῦα μεγαλοπράγμων. Ὁβέιμον, βαρὺ ἰχυρόν.

Ο βεημοπάτηρ, ἰχυρὸν πατρὰ ἔχων. Ὁβέιμος, ἰχυρός. χλυναῖος. δωματὸς, διὸ καὶ ὁβειμόπατεις λέγεται ὁ ἰχυρὸς πατήρ. Ὁβειοσύχην, ὁ πὺν αὐχένα βαρῶν. Ὁ᾽γαρ, οὗτός γε. Ὁγάστωρ, ὁμογάστωρ. Ὁᾶγα, ἀθηνᾶ σὺ θήβαις ἐπιχώριον ἐπώνυμον ἔχουσα. Ὁγδόα, ἡμιχίνικον. Ὁγδόλιον, θυσία παρὰ ἀθηναίοις τελουμένη θησεῖ.

Ο᾽ γε, οὗτός γε. Ὁᾶγαο, ἀθήναο τὰς ὠγυιάο πύλας λέγει. Ὁᾳμᾶται ὁᾶ. Ὁᾳκιθμὸς, κραυγὴ ὄνου. Ὁᾶκη, ἰωνία μέγεθος. Ὁᾶκίαι, θημωνες χόματα. σιδηροθήκη. Ὁᾳμίον, ἀλεῖον, σὺῷ αἱ ἀκίδες, ἢ πωλέγμα κισσειδὲς σὺῷ ἀπέκειντο οἱ πωλεῖς, ἔῤῥηται δὲ ἀῤῥ τῆ ὄγκου. Ὁᾶγκοι, αἱ ὀβοχαὶ καὶ ἰωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ πώγωνες τοξικῶν ὀελῶν. Ὁᾳγκολογῆσαι, γονύσαι. Ὁᾳγκωπελεθίαν, πέλεθον οὖσαν. Ὁᾶγκος, φύσημα. ὑπόφαινία ἔπαρσις μέγεθος. Ὁᾶγκους, τοὺς πώγωνας τῶν ἀκίδων, ἰχυρῶς γενναίως. Ὁᾳγκοῦται, φυσιοῦται. Ὁᾳγκύλεσθαι, ὑφαυχενεῖν καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ ὄγκον πορίζεσθαι.

Ο᾽ γκύλον, σκληρὸν γαῦρον. Ὁᾶγμος, ἡ ἐφεξῆς φυτεία. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅταν πορεύωνται ἐφ᾽ ἅπαξ τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θηριζόντων στίχος, ἐγμυεῖν λέγεται. Ὁᾳγμοὺς, τοὺς αὐλακας, ὅθεν καὶ ἐγμοὺς εἶναι. Ὁᾳγχησὸς, πόλις βοιωτίας. Ὁᾶγχαι, αἱ ἄπιοι.

Ο᾽ γχνια, ἄπιον. Ὁᾳγύια, μέλη. Ὁᾶγυρον, ἰμάτιον. οἱ δὲ μάταιον. Ὁᾶδαι, φορτία. ἰωνικὸν. οἱ δὲ ὁδάβα. Ὁᾶδαγμα, βρῶμα αὐτὶ τῆ εἰς πλῶ ὁδὸν σὺεκα θηγοραφήσιν αὐτοῖς ὁδοῖς. Ὁᾳδαῖον, πράσιμον, καὶ εἰς ἐκθημίαν ἐφόδιον. Ὁᾳδαίων, ὠνίων, ὁδήσαι γὰρ ὠνήσασθαι. Ὁᾳδακτάσαι, δακεῖν πλῶ καρδίαν, ἢ ἀκύρως τοὺς ὀφθαλμοὺς παροῦξαι. Ὁᾳδανὸς, ὁδηγός. Ὁᾳδὰξ, τοῖς ὀδοῦσι ἐμπεφυκότες σὺδακόντες. ὅμοιον δὲ τῷ ἀπρὶξ.

Ο᾽ δάξει, ζοῖς ὀδοῦσι δάκνῃ. Ὁᾳδαξισμὸς, τεισμὸς ὀδόντων. Ὁᾳδηγμὸς, κνησμός. Ὁᾳδαρὸς, ὀκνηρός. Ὁᾳδασμὸς, ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος.

Ο᾽ δάχα, κατὰ πύτων παραπῖνοι. ὁ δὲ, ὁλεῖνα. οὗτος δὲ, αὐτὸς ἐτώ. Ὁᾳδέγμιν, προσιδόκων. Ὁᾳδ᾽ ἐτὼ, αὐτὸς ἐτὼ ἢ αὐτοί. Ὁᾳδλεῖν, πωλεῖν.

Ο᾽ δεον, πράσιμον, ἢ καὶ ἐκθημίαν ἐφόδιον.

Ο᾽ δερος, γαστὴρ. Ὁᾶδέ τοι οὗτός σοι. Ὁᾳδλύει, πειρατεῖ ἀπδήχεται. Ὁᾳδὴ, εἰς δὴ ἕδρα δὴ, ἢ στρώματα. Ὁᾳδήσεις, ὠνήσεις. Ὁᾳδῆσαι, πρίασθαι ἀγοράσθαι ὠνήσασθαι. Ὁᾶδησον, πώλησον.

Ο᾽ δηθείης, ληφθείης, πραθείης. Ὁᾳδλία, ἡ κόρη θεός.

Ο᾽ δειμάλεος, δύλαβὴς. Ὁᾳδιπόρος, ὁδίτης.

Ο᾽ δίοπος, κυβερνήτης. Ὁᾳδλίνουσα, ἀποφορὰ ὁσμή. Ὁᾳδαῖος, ὀλίγος. ἀτρεπὴς. πονηρός. φορτηγός. πράσιμος ὠνήτης. Ὁᾳδιος, οἰωνὸς αἴσιος, ἢ ἐπίθετον ὅρμου. Ὁᾳδμὴ, ὀσμὴ, ὄσφρησις ἀποφορά. Ὁᾳδμηνος, πολύοσμος, εὔοσμος. Ὁᾳδυσκεῖ, ὀδυσκοπεῖ. Ὁᾳδυσόκης, κλῶψ σὺεσβυτὴς κακοῦργος, σὺοδὸς, λυσὴς. Ὁᾳδυποεῖον, ἡ ὠδὶ πωοδεῦσαι ἢ συμπολεῦσαι βωμία. Ὁᾳδυλκαὶ, ὀβολοὶ κρῆτες. Ὁᾳδύλωσθοι, ὀρέβωσθοι.

Ο᾽ δυτίδας, πολυφάγος. Ὁᾳδυεἰρμὸς, πὼ κατὰ θεὸν πολιτεία. Ὁᾳδυτισμὸς, εἶδος αὐλήσεως. ὅτε ἡ γλῶτα προσβάλλεται πρὸς τὴν ὀδόντα.

Ο᾽ δυρεις, ζοὺς σὺ ταῖς ὁδοῖς κακοῦργοῦντας.

Ο᾽ δυρὸς, ὁ τῆς ὁδοῦ ἀρχὼν ἢ καταρχὼν. Ὁᾳδυρὸς, σὺεσβυτὴς κατ᾽ ὁδὸν, ὁδοῦ κατάρχων προοδιπόρος κακοῦργος. Ὁᾳδ᾽ ὁδυται, κατ᾽ ὁδὸν πορεύεται.

Ο᾽ δυσκὼς, σὺ ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλῶψ.

Ο᾽ δυνᾶ, λυπεῖ κατὰ πῖνει. Ὁᾳδυών, λύπη πόνος τὰ πείνωσις παρὰ ἄλλο τεῖον, ἢ ἀλγήσων.

Ο᾽ δυνάων, ὁμοίως ἢ θλίψεων. Ὁᾳδυνηρὸν, λυπηρὸν ἐπίπονον. ὀδυνήφατα, πὼ ὀλαύω παύοντα ἀφανίζοντα τὰς ὀλαύσας, ἢ παυσίπονα.

Ο᾽ δυπορεῖ, ὀλαύει. Ὁᾳδυρμὸς, κλαυθμός.

Ο᾽ δύσασθαι, χολωθῆναι. Ὁᾳδυσθῆναι, ὀδύσασθαι. χολωθῆναι θυμωθῆναι ὀργισθῆναι. Ὁᾳδυσμένοιο, ὀργισθέντος. Ὁᾳδυσάμενος, ὀργισθείς.

Ο᾽ δωδεν, ὄζῃ. πονηρὰν καὶ βαρυτάτην ἀποφορὰν πνεῖ

ἢ εὐῶδές ἐστιν. Ὀδωδὴ, ὀσμή. Ὀδωδὸς, ὄζων.
Ὀδώδυσται, ὤργισται. Ὁδῷ, ἔπι. παρ' ὁδῷ ἐπὶ ὁδῷ. Ὀδωνὶς, ἡ θάσος τὸ πάλαι. Ὁδῶν, ὁδούς. Ὁδομάρτησε, συνηκολούθησεν οὗτος.
Ὀεὰ, μηλωτή. Ὄες, κώδια. Ὀέσχαι, μηλωταί. βαῖται, ἤγουν δερματίναι. Ὀέτεας, παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὁ καλλίθειξ. Ὀζειέα, θεραπεία.
Ὀζήκεις, οἱ σφειτῶντες. Ὄζος, κλάδος, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ στελέχους σχιζόμενος ἀκρέμων. Ὄζω, ἐπ' ἄκρο τάτῳ. Ὀζώλης, λοκρῶν γένος τί. Ὄζος ἀρήνος, ὁ κλάδος τοῦ πολεμικοῦ ὁ πολεμικός.
Ὀζειὰς, ἰσχὺς, ἰαῶ, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλειῶν ἀζαρίας. Ὄζων κλάδων. Ὄζους κλάδους. Ὀζοφύδιον, θρηνητικόν. Ὄζυγες, ὁμόζυγες. Ὄη δένδρον, καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς.
Ὀθαρσαλέως, εὐθαρσῶς θαρσῶν. Ὄθεν, ἔνθεν.
Ὄθεσαν, ἐπεστράφησαν. Ὀθέσθαι, φροντίζειν, ἐντρέπεσθαι. μέμφεσθαι. δεδοικέναι. Ὄθεται, ἐπιστρέφεται. Ὀθέτη, ἅμαξα ἡμιονική. Ὀθεύει, ἄγει φροντίζει. Ὀθέων, φροντίζων. Ὄθη φροντὶς, ὥρα φόβος λόγος. Ὀθηλυδρίας, ὁ γυναικεῖος. Ὄθι, ὅπου ἔνθα. Ὄθιζα. ἅμαξα ἡμιονική. Ὄθματα, ὄμματα νεολεῖς. Ὠθνεῖα, μάταια. ἀλλότρια. ἀλλοεθνῆ ξένα ἀλλογενῆ.
Ὀθοῖ, ὄνομα κύριον. Ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι, φροντίζων. Ὀθόναι, τὰ περιβόλαια πάντα παρὰ τὸ ἔσασθαι, τινὲς δὲ ζώνας ἀποδεδώκασιν.
Ὀθόνη. σινδών. ζώνη. τελαμών. γυναικεῖον ὀθόνιον λεπτὸν, καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν καὶ μὴ λινοῦν ἢ. ὀθόνοισι. λεπτοῖς ἱματίοις. Ὀθόνια, λινᾶ ἱμάτια. Ὄθριζε, διελέγετο. Ὀθρεῖν, ἄγειν. Ὄθροον, ὁμόφωνον σύμφωνον. Ὀθρυόεν. τραχύ. ὑλῶδες. δασύ. κρημνῶδες. Ὄθρυν, κρῆτες τὸ ὄρος. Ὀθρῶνος, ἡ πρὸς κερκύρᾳ νῆσος. Ὀθῶς, ταχέως.
Οἱ εἴη γένοιτο. Οἱ αὐτῷ αὐτῇ, ἢ οἵ τινες, ἢ αὐτῷ ἢ ἄπιθι, ἢ πορεύου. Οἷ, ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικὸν καὶ ὑποτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι, καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. Ὄθημον, ὑστερινόν. Ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι.
Οἷα, ὥσπερ καθάπερ, οἷα δὴ, ἅτε δὴ, ὥσπερ δὴ ἐνέχυρα.
Οἷαι, διφθέραι, μηλωταί. Οἴακες, πηδάλια ἤτοι αὐχένια, καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες καὶ κρίκοι δι' ὧν οἱ ἱμάντες διήρηνται. Οἵδε οὗτοι.
Οἰακίζει, ἐλαύνει, διοικεῖ κυβερνᾷ. Οἰακοστρόφος, κυβερνήτης. Οἰακοστροφῶν, κυβερνῶν.
Οἴαξ, πηδάλιον ὁδηγός. Οἴαξιν, αὐχενίοις, πηδαλίοις. Οἴας, τὰ θήλεα πρόβατα. Οἴδημα, φλεγμονὴ φύσησις ὄγκωμα, ἀπόστημα, ὡς ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. Οἵδε, οὗτοι. Ὠΐα, τὰ δεινὰ αἰολεῖς. Οἱ ἀτὰν κομήτην, οἷαι γὰρ αἱ κόμαι. Οἷά τε καὶ αὐτός. Οἱ αὐτοὶ, οἵγε οὗτοι. Οἰάτιδος, ἐκνομοῦ, σοφοκλῆς οἰδίποδι ἐπὶ κολωνῷ τῆς προβατευομένης ἐκνεμήσεως. οἱ δὲ ἀοιτοῦ δήμου κακῶς, οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται. Οἳ γὰρ, οἱ οὗτοι γὰρ αὐτῷ. Οἰγνύει, ἀνοίγει οἰγνύει. Οἰγόμενος, ἀνοιγόμενος. Οἰδαίνει, οἰδεῖ ἐπαίρεται. παράσσει. φλεγμαίνει. Οἰδαίνουσι, φλεγμαίνουσι, φυσῶσιν, οἱ δὲ ἀπόντα τὸν μέλαν. Οἰδαίνεσθαι. θυμοῦσθαι καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ δὲ νῦν, οἱ δὲ δὴ, ἢ οὗτοι δέ. Οἴδημα, ὄγκωμα, ἀπόστημα, ταραχὴ κυμάτων. Οἰδήματα, φλυκτίδες καὶ τὰ ὅμοια. Οἰδήσεις, ὁμοίως ἐπάρματα. Οἰδημὸς, ψεκτός. Οἶδμα, κῦμα. ἔπαρμα. ῥεῦμα. πέλαγος αὔξημα. οἴδματα τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς.
Οἴδοσις, αὐτόδοσις. Οἰδοῦντες, ὀγκοῦντες, καὶ τὰ ὅμοια. Οἵε, οἵ τινες αὐτόν. Οἴεαι, νομίζεις, ὑπολαμβάνεις. Οἴεο, νόμιζε ὑπολάμβανε.
Οἶες, πρόβατα. Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν ὑπολαμβάνειν.
Οἴεις, τὸ γόνυ, ἢ συνθήματος στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον.
Οἴεται, ὑπολαμβάνει ὑπονοεῖ. Οἰετέας, ἰσοετέας, ὁμηλικία. Οἴζυε, κακοπάθει μόχθει. Οἰζεύει, μογεῖ πάσχει. Οἰζύομεν, κακοπαθοῦμεν, πάσχομεν. Οἴζυς, κακοπάθεια. Οἰζυρὰ, πονηρὰ, μοχθηρὰ ἐπίπονα ταλαίπωρα κακοπάθημα.
Οἰζὺς, πτωχεία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία κακουχία.
Οἴη μὲν νυμία, νομίζεις ὑπολαμβάνεις, ἢ ὅποι.
Οἴη δὲ, τὰ αὐτὰ, ὅποι δέ. Οἰηθῆναι, δόξαι ὑπονοηθῆναι. Οἰητᾶν, κομητῶν. Οἰνία, πηδάλια.
Οἰνίαι, οἴακες. Οἴης, μόνης ὁποίας. Οἰήσεως δοκήσεως, ἐπάρσεως, ὑπονοίας νομίσεως. Οἰίας τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα. Οἴκα, ὅπου. Οἴκαδε, οἰκόνδε, εἰς οἶκον, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἱ καθ' ἡμᾶς, οἱ πρὸς ἡμᾶς. Οἰκάριον, τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος. Οἰκανὸν, τὸ οἰκεῖον. Οἰκεῖ, μένει. Οἰκεία, ἰδία. Οἰκεῖλαι, ἐκβληθῆναι. Οἰκεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες, ἢ ἴδιοι καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν πάντες. Οἰκειώσαντο, ἰδιοποιήσαντο. Οἴκε ἑ, οἵ τινες αὐτόν. Οἴκε με, οἵ τινες δήμε. Οἰκέοιτο, οἰκοῖτο. Οἰκέται, οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες.
Οἰκετεύεται, συνοικεῖ. Οἰκέτης, δοῦλος ὑπουργός. Οἰκέτις, κατοικίδιος. Οἰκεὺς, ὑπόχρεως οἰκέτης. Οἰκῆϊ, οἰκέτῃ δούλῳ. Οἰκηᾶς, οἰκείους πάντας τοὺς κατὰ γένος προσήκοντας καὶ τοὺς δούλους, καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. κήδετο δ' οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος ὀδυσσεύς. Οἴκημα, τὸ δὲ σμωτήριον, ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον. Οἰκητόρια, σκευτὰ κατὰ οἶκον. Οἰκιάδης, σιμωνίδης καὶ ἱππόνου πατήρ. Οἰκία, οἴκη. Οἰκιδεῖν, καθῆκες.
Οἰκίζουσιν, οἰκοῦσιν. Οἰκιητὴς, ὠνητὸς δοῦλος.
Οἰκιμβάζειν, στραγγεύσεσθαι. διατρίβειν. Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων, ἢ ἐλεεινός. Οἰκιστὴς, οἰκίζων.
Οἴκιστον, οἴκτιστον, ἐλεεινὸν, ἢ οἶκον. Οἰκογενὴς, δοῦλος ἢ συγγενής. Οἰκόθουρος, οἰκουρὸς κύων.
Οἴκοθι, ἐν οἴκῳ, ἢ ἐξ οἴκου. Οἴκοι, οἴκοθι, ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ οἴκου. Οἰκονομία, βράβευσις διοίκησις.
Οἰκονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος φύλαξ.
Οἶκος, ὀλίγη οἰκία. οἴκῳ, ἐν ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. καὶ μέρος τί τῆς οἰκίας. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. καὶ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ νῦν αὖ. καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκιν ἅπαντα. Οἰκόσιτος, μισθω

τὸς, ἑαυτὸν στρέφων. ¶ Οἰκοτρίβης, οἰκογενὴς δοῦλος. ¶ Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκοτρίβου ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ, γονέων δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης, οὐ πάντως. ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. ¶ Οἰκοτρύβλιον, τὸ ἐκ δούλου δοῦλον.

ο ἰκούρια, κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια, ἢ ἡ κατ' οἶκον φυλακὴ οἰκουρία. ¶ Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς πολιάδος φύλακα δράκοντα, καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν. οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἐρεχθέος, οὗτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασί. ᾧ καὶ μελιττούταν παρατίθεσθαι. ¶ Οἰκουρὸς, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται. ¶ Οἰκοφθόρος, μοιχούς.

ο ἰκτείρημα, ἔλεος. ¶ Οἰκτείρειν, ἐλεεῖν. ¶ Οἰκτίζει, θρηνεῖ. ¶ Οἶμον, κύκλον. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔστι δὲ λόγος ὠφέλιμος καὶ ὁδός. ¶ Οἰκιστὰ, ἐλεεινά. ¶ Οἶκτος, θρῆνος ἔλεος συμπάθεια φιλανθρωπία. ¶ Οἰκτρὰ, ἐλεεινὰ ἐλάχιστα. ¶ Οἰκτρίβαντα. ἐμβάται.

ο ἰκτιζόμενος, ἐλεούμενος. ¶ Οἰκτρογοοῦντας, οἰκτιζομένους ἐλεουμένους. ¶ Οἰκτρός. ἐλεεινός. ἐλάχιστος, ἐλέου ἄξιος, δειλὸς βραδύς. ¶ Οἴκων, μέσ' ὀρνύναι, τῶν οἴκων μέσον τινὰ ὁρμᾶν. ¶ Οἰκοφελείη, εὐπορία, ἐξ ἧς ὁ οἶκος ὠφελεῖται.

ο ἰλάωμα, τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσορρεπῇ. ¶ Οἶμαι, νομίζω ἀπολαμβάνω.

ο ἷμα, ὁρμή. ¶ Οἰμᾶν, δύεσθαι ἀποβρύχιον εἶναι καὶ ὁρμᾶν. ¶ Οἴματα, ἀετοῦ, ὁρμήματα ἀετοῦ, οἴματ' ἔχων. ¶ Οἴμη φωνὴ, ὁδὸς λόγος ἱστορία ὠδή. ὅθεν προοίμιον τὸ πρὸ τῆς ὠδῆς καὶ κύκλος.

ο ἴμης, γενικῶς τὰ αὐτά. ¶ Οἴμημα, ὅρμημα.

ο ἴμησεν, ὥρμησεν. ¶ Οἴμηλα, οἰμίηλα ἀκρόδρυα.

ο ἷμοι στίχοι, ὁδοί. ¶ Οἴμοι, ἐπίφθεγμα θρήνου.

ο ἷμον οἶμος, ὁδὸς κύκλος, τρίβος. ὅθεν καὶ τῆς ἀσπίδος κύκλους οἴμους ἐκάλεσαν. ¶ Οἰμωγαὶ, θρῆνοι ὀδυρμοὶ στεναγμοί. ¶ Οἰμώζει, τὰ αὐτά.

ο ἰμωξία, τὸ οἰμῶξαι. ¶ Οἶν, συνεῖρον τὸ οἶν ἀρρενικῶς ἀττικοί. ¶ Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

ο ἰνάδας, ἀκτὰς, ἀντὶ τοῦ οἰνομαΐτιδας. ¶ Οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι. ¶ Οἶναι, οἱ μὲν τῆς ἰτταλίας, οἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι. ¶ Οἳ ναίουσιν οἵ τινες οἰκοῦσιν. ¶ Οἰναῖοι τὴν χάρασραν. παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων φησὶ δὲ δήμων, ὅτι τῆς ἀττικῆς ἐστὶ τόπος οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνω φερομένην χαράσραν, ἀρδεύειν, τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν. ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταῤῥαγέντα τὸν ποταμὸν, τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι. καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι. ¶ Οἰνάνθη, ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φυτὸν οὕτω λεγόμενον.

ο ἰνὰς, γένος κόρακος. οἱ δὲ ἀγρίαν περιστεράν.

ο ἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. ¶ Οἰναρίζειν, φυλλολογεῖν ἀμπέλους ἐργάζεσθαι. ¶ Οἰναρὶς, κληματίς. ¶ Οἰνὰς, εἶδος περιστερᾶς ἀγρίας.

ο ἰνωάτιν, ἄρτεμιν, τὴν ἐν οἴνῃ τῆς ἀργείας.

ο ἰναχθὴς, μέθυσος μεθύων. ¶ Οἴνη, ἡ ἄμπελος, καὶ κυβευτικὸς, βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τὴν ἔξω ἀχαιὸς, οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.

ο ἰνήρυσις, ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη. μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν.

ο ἰνιὰξ, εἶδος κόρακος. ¶ Οἰνιεῖς, ταχεῖς ὀξεῖς.

ο ἰνίζειν, τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν. ¶ Οἰνίζεσθαι οἶνον ὠνεῖσθαι. ¶ Οἰνίζοντο, ὅμοιον. ¶ Οἰνιστήρια, ἀθήνησιν, οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλὸν, εἰσέφερον ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες, τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. ¶ Οἰνοβαρὴς, οἴνῳ βεβαρημένος. μέθυσος. ¶ Οἴνοπα μέλανα οἰνώδη τῇ χροιᾷ. ¶ Οἰνοπέδοιο, οἰνοφόρου ἀμπελοφύτου γῆς.

ο ἰνοπέπηκτον, οἰνόδεσμον, μέλαν. οἰνωπὸν ἀμαυρὸν οἰνοειδές. ¶ Οἰνοποτάζει, εὐωχεῖ οἰνοποτεῖ πίνει.

ο ἴνοπτα. ἀρχὴ εὐτελὴς, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν. ¶ Οἶνος, διόνυσος. ¶ Οἰνόσπονδοι, θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος σπένδεται. ¶ Οἰνοστρόποι, αἱ ἀνείου θυγατέρες. ¶ Οἶνος ἀμπέλινος, οὗτος δηλοῖ καὶ ἐξ ἑτέρων γίνεσθαι οἶνον. ¶ Οἰνούσιος, εἶδος ἀμπέλου.

ο ἰνοῦσα, μάζα οἴνῳ πεφυραμένη, ἢ ἡ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις. ¶ Οἰνοῦσαι καὶ οἰνοῦτται τοιαῦται.

ο ἰνοφλυγίαι, μέθαι. ¶ Οἰνόφλυξ, αἰσχρὸς μέθυσος. ¶ Οἰνόφλυξ, μέθυσος ὁ κατεπίθυμος οἴνου.

ο ἰνοφερὴς, πάροινος. ¶ Οἰνοχίτωνας, ἐλάτας.

ο ἰνοχοεῖ, οἰνοχοεύει, τὸ κιρνᾶν. ¶ Οἰνοχόην, τὴν κατάχυσιν τὸ ἀγγεῖον. ¶ Οἰνοχόος. ὁ ἐπικέρνης.

ο ἰνῶναι, αἱ ἀποθῆκαι. ¶ Οἰνῶντα, μονήρη.

ο ἴνωπα. οἰνωπὸν πορφύρεον μέλανα. ¶ Οἰνωροὶ, οἱ ἐριαγωγοὶ διονύσου. ¶ Οἴνωτρον, χάρακα ᾗ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι δωριεῖς. ¶ Οἴνοψ, οἴνοψ μέλαν.

ο ἴξας, ἀνοίξας. ¶ Οἴξασα, ἀνοίξασα. ¶ Οἰοβίοισι, μονοβίοις. ¶ Οἰόζωον, μονόστολον. ¶ Οἰόθεν, μοναχόθεν. ¶ Οἰόθεν, οἷος. ἐκ μόνου μόνος. τουτέστι μόνος πρὸς μόνον. ¶ Οἷοι, ὁποῖοι. ἢ οἳ οἵ τινες. ¶ Οἴοιτο, νομίζοι ἀρκούντως ἔχοι, ἢ ὑπολάβοι. ¶ Οἴομαι, νομίζω ἀπολαμβάνω.

ο ἰόμενον, οὐκ εἰδότα νομίζοντα. ¶ Οἷον, ὁποῖον. μόνον τρόπον τινὰ δυνατὸν καθάπερ ἢ ποιόν.

ο ἷον, ἅπαξ ἕνα. ¶ Οἷον ἔτυχεν, ὁποῖον ἐγένετο.

ο ἱονεὶ, ὥσπερ τί. ¶ Οἰονεῖς, οἰήσεις δοκήσεις.

ο ἰωνίζη, μαντεύη. ¶ Οἱονεὶ χιασταὶ, ὥσπερ φωλεοῦ.

ο ἷόν τε, δυνατὸν λέγουσιν. ¶ Οἰὸς ἀώτῳ, προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐρίῳ περιβολαίῳ. ἔνθ' ὅγε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἔριον, εἰσάωτον λέγεται. ¶ Οἷος, ὁποῖος ἢ μόνος.

ο ἷος, νόος. ὁποία διάνοια. οἷος νοῦς. ¶ Οἰοπόλος, ἔρημος, ἐν ᾗ τίς μόνος ἀναστρέφεται. ¶ Οἰοπώλῳ, ἐν ᾧ οἶαι πωλοῦσιν, ἢ μόνος τίς πωλεῖται τουτέστιν ἐρήμῳ χωρίῳ. ¶ Οἴουλος, ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη. ¶ Οἴου ἀνδρὸς, οἵου φωτός. ¶ Οἰοφάτω σιδήρω, οἷον μηλοκτόνω. ¶ Οἰοχίτων, δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων ἢ προβατοχίτων. ¶ Οἱ παῖδα ἐοικότα. ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον. ¶ Οἵπερ ἄν. ὅσοι περ ἄν, οἵπερ δὴ οἵ τινες. ¶ Οἰπορεῖν, κιρνᾶν οἰνοχοεῖν.

οἳ προσκείμενοι,

ο ἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. ¶ Οἱ ῥὰ, οὗτοι δή.
ο ἱ ῥάμιν ὦκα, οἵ τινες δὴ αὐτὸν ταχέως. ¶ Οἱ ῥώνη ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς εὐθυωρία.
ο ἷς, πρόβατον, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς σοῖς. ¶ Οἵ σε, οἵ τινές σε. ¶ Οἴσει, ἐνέγκει προσφέρει κομίσει.
ο ἱσέμεναι, κομίσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἴσεται, ἄξεται κομίσεται. ¶ Οἶσθα, οἶδας γινώσκεις.
ο ἶσθα, οἶδας ἑκατέρως ἀττικῶς. ¶ Οἰσθῆναι, ὀκθῆναι δόξαι. ¶ Οἰσθεὶς, αἰσθόμενος, εἰκασθεὶς δόξας.
ο ἰσθλὰ, ἀγαθά. ¶ Οἴσομεν, κομίσομεν. οἰσόμενος, κομίσων. ¶ Οἶσον, κόμισον, φέρε, ἢ σχοινίον.
ο ἷσπαι, πρόβατον, κάπρος, ῥύπος. ¶ Οἴσατο, ἐνόησεν. ¶ Οἰστὰ βέλη φορητὰ, ἐλαφρὰ κοῦφα.
ο ἰστεύει, τοξεύει. ¶ Οἰστεῦσαι, τοξεῦσαι. ¶ Οἰστέον, ἢ οἰτέον κομιστέον. ¶ Οἰσπάτη, ὁ ῥύπος, ὁ δὲ δίδυμος τὸν τῶν προβάτων. ¶ Οἰστὸς, ἐλαφρὸς κοῦφος φορητὸς, τόξευμα βέλος θάνατος βαρός.
ο ἰστρεῖ, ἐκμαίνει οἰστρηλατεῖ μαίνεται. ¶ Οἰστρολατούμενοι, πυρούμενοι. ¶ Οἴστροις, μανίαις.
ο ἰστροπλῆγος, τῇ μανίᾳ πληγείσης. ¶ Οἰστούχου, φαρέτρας, ὀϊστοὺς ἐχούσης καὶ εὐστόχου. ¶ Οἶστρος, ἐρεθισμὸς ὁ λεγόμενος μυῖα, μανία ἀφροδισίων πύρωσις, ἔκαυσις. λύσσα φόβος, καὶ εἶδος πτηνοῦ, ὑφ' οὗ κεντιζόμεναι αἱ βοῦς σκιρτῶσιν, ὁ μύωψ καλεῖται.
ο ἰστροφάγος, βρόγχος, ἢ βρόχος. ¶ Οἰσυίνοισιν, οἰσοὶ γένος σχοινίου. ¶ Οἰσυίνησι, πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἴσων γεγενημένοις, ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος σχοινίου.
ο ἰσύπειον, ἔριον ῥυπαρὸν προβάτων, τὸ αὐτὸ οἰσύπειρον, καὶ οἰσύπειρος. ¶ Οἴσυπος, ὁ τῆς αἰγὸς ῥύπος. ¶ Οἴσυλος, προϊοῦλος πρόνικος. ¶ Οἴσωμεν, κομίσωμεν φέρωμεν ἄξωμεν. ¶ Οἴχεα, δίδυμοι ὀρχιπέδων. ¶ Οἴτας, ὁ κορυνήτης, οἴτε ὥσπερ.
ο ἴτιδε. οἴω δέ. ¶ Οἶτος, μόρος. θρῆνος, κακοπάθεια, ὄλεθρος πόνος φθορὰ νόσος. θάνατος. καὶ ὁρμίσκος τίς ἐξ αἵματος. ¶ Οἴτυλος, πόλις. ¶ Οἱ φαλλοὶ, τὰ δερμάτινα μόρια καὶ τὰ αἰδοῖα. ¶ Οἰφεῖν ὀχεύειν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἴφιν, μέτρον τί τετραχοίνικον αἰγύπτιον. ¶ Οἰφολὴς, ὁ μὴ κατα φερὴς πρὸς γυναῖκα, ἀλλ' ἐγκρατής. ¶ Οἰφολὶς, γυνὴ κατα φερὴς μάχλος πασχητιῶσα. ¶ Οἰχαλία, πόλις θεσσαλίας, ἢ εὐρυχωρία. ¶ Οἰχαλίηθεν, ἀπὸ οἰχαλίας. ¶ Οἴχεσθαι, οἰχνεῖν πορεύσεσθαι τρέχειν. ¶ Οἰχετηγὸς, ὑπρατηγός. ¶ Οἰχήσονται, πορεύσονται ἀπελασθήσονται, ἢ ἔρχονται ὁμοίως καὶ οἴχη, ἢ ἠφανίσθη. ¶ Οἴχνεσκον, ἐπορεύοντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἰχμὴ, δούλη, οἱ δὲ οἰχμᾶν.
ο ἰχομένη, πορευομένη καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἰχῶρος, οἰκουρός. ¶ Οἴῳ, μόνῳ. ¶ Οἴω φαινομένη, καὶ μόνοι δυϊκῶς, καὶ οἴω ὁ ποίω. ¶ Οἰώθη, ἐμονώθη.
ο ἴω, ὑπολαμβάνω. ¶ Οἰῶν, μόνων προβάτων αὐτῶν. ¶ Οἰωνισάμην, παρηκτησάμην, ἢ ἐμαντευσάμην. ¶ Οἰωνιστὴς, ὀρνεοσκόπος. ¶ Οἰωνοβρώτους, ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας. ¶ Οἰώνιχον, μουσεῖον. οὗτος δὲ οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι.
ο ἰῶντα μονάζοντα. ¶ Οἰωνοὶ, σαρκοφάγα ὄρνεα καὶ πάντα. γύπες, κόρακες. εἴρηνται δὲ οἰωνοὶ, δι' ὧν οἰώμεθα τὰ μέλη, ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι οἱ μάντεις, ἢ ὄφεις.
ο ιωνοπόλοι, μάντεις, ὀρνεοσκόποι, ὀρνιθομάντεις.
ο ἰωνὸς, ὄφις. ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τοὺς ὄφεις ἔχειν, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον. ¶ Οἴω, δοκῶ μόνω. ¶ Οἰοθὸρ, ὁ προμηθεύς. ¶ Οἰοταζομένης, φιλοτιμουμένης. ¶ Οἰωτὸς, χιτὼν ἀπὸ ἐρίων.
ο καθεὶς, ὁ χαλάσας. ¶ Ὀκεθεὶς ἡμῶν, ἐκτὸς ἡμῶν.
ο καυλὸς, ὁ κλάδος. ¶ Ὀκείλασαν, τὴν ἐποκείλασαν ναῦν. ¶ Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν προσορμεῖν.
ο κέλλει, προορμεῖ καὶ μὴ κρατεῖ ἑαυτοῦ. ¶ Ὄκη, ὅτε ἦ. ¶ Ὀκιμβάζει, διατρίβειν καὶ στρατεύεσθαι.
ο κκαβος, τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια. ¶ Ὄκκα σάζει, ὅταν τύχῃ. ¶ Ὄκκον, ὀφθαλμόν.
ο κκύλαι, τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν καθέζεσθαι. ¶ Ὀκλαδίας, θρόνος πτυκτὸς δίφρος ταπεινὸς, ὃν οἱ ἀκόλουθοι φέρονται, τοῖς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξιοῦσι πλουσίοις, καὶ πεποίηται, τοὔνομα παρὰ τὸ ὀκλᾶσθαι. ¶ Ὀκλάζειν, λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν διστάσαι. ¶ Ὀκλὰξ. ἐπικαμμένως.
ο κνεῖ, δέδοικε, δειλιᾶ. εὐλαβεῖται, οὐ βούλεται φόβος.
ο κνείω, ὀκνῶ καὶ τὰ ὅμοια καὶ ὀκνηρός. ¶ Οἰκνάσταστον, πᾶν πρᾶγμα ἄγνωμον. ¶ Ὄκνος, εἶδος ἐρωδιοῦ καὶ φόβος. ¶ Ὀκνῶν, ἀναδυόμενος φοβούμενος. ¶ Ὁκοῖον, ὁποῖον ἀττικῶς. ¶ Ὀκορνοὺς, τοὺς ἀττελάβους, καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν.
ο κριάζων, τραχυνόμενος. ¶ Ὀκρίβαντας, ἐν βάτας. ¶ Ὀκρίβατον, σχῆμα ἡνιόχου. ¶ Ὀκρίβας. οἱ μὲν, ὄνομά φασιν. οἱ δὲ, ἄγριον κριὸν, ἄλλοι κλίμακα. κυρίως δὲ τὸ λόγιον, ἐφ' οὗ οἱ στρατοδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κέλλιβας τρισκελεῖς, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ ὑποκριταὶ, καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν.
ο κριόεντι βάλλω, τραχείᾳ βάλλω. ¶ Ὀκρυόεν τραχὺ σκληρὸν στερεὸν ὀργίλον. ¶ Ὀκρυόεντι, τραχεῖ.
ο κρυόεντο, ἐτραχύνοντο. ὠργίζοντο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἄκρα πολλὰ ἐχόντων λίθων. ὀκριὸς γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος. ὁ κρὴς τὴν θάλατταν, ὡς κρητὸς ἐν θαλάττῃ χειμασθέντος, εἶτα προσγαληνιῶσαν αὐτὴν ἰδόντος, εἴσε μὴ ἤδειν ἔφη, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληθευούσῃ.
ο κριόεν, φρικῶδες. ¶ Ὀκρυοέσσης, φρικτῆς χαλεπῆς. ¶ Ὀκτάδιον, καλάθιον πρὸς ὀρνιθάρια.
ο κτάκνημα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. ¶ Ὀκτήσεις, οἴσεις, ὀκκήσεις. ¶ Ὀκτώπας, ποταμός.
ο κτώπηχυ, τὸ ὀκτάπηχυ. ¶ Ὀκτώπας, σκορπίος.
ο κνεῖν, φρονεῖν, ἴσχειν. ¶ Ὄκχνη στήριγμα, βακτηρία ἔρεισμα σκῆπτρον. ¶ Ὀκωχεύειν, ἔχειν συνέχειν.
ο λα, τὰ ἐντὸς τῆς σηπίας στρογγύλα. ¶ Ὀλαεῖ, ἐνοχλεῖ, καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως. ¶ Ὅλαι κριθαὶ ἀπαρχαί. ¶ Ὀλαιμεὺς, τὸ τὰς ὅλας βάλλειν.
ο λαιτοὶ, σπερμολόγοι καὶ ὀλατοί. ¶ Ὀλβάχιον, κανοῦν. δεινολόχος. ¶ Ὀλβιοδαίμων, τρισόλβιε μακάριε καὶ τὴν οὐδανίαν. ¶ Ὄλβιος, πλούσιος εὐδαίμων. ὁ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός.
ο λβοδότης, πλουσίως παρέχων, ὄλβος γὰρ ὁ πλοῦτος. ¶ Ὄλβος, πλοῦτος. χρῆμα τιμή. ¶ Ὀλοθρευτὴς, λυμεών. ¶ Ὄλεθρος, βαθὺς, ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου ἀπώλεια. ¶ Ὀλέθρου πείρατ' ἐ-

φῆπται, ἐπιλέληται καὶ ὑγιῆπαι ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πόλεως, οἷον λέληθε τῶν ὀλέθρων. Ὁλεῖ, ὀφείλει ὑγολοθρεύῃ. Ὁλεὰρ, ἐλιοσμύσ. Ὁλέθειος, ὑγολοθρευτής. Ὁλύκην, ἀπολλύναι, ἀπολιορκεῖν, φονεύειν. Ὁλέκοντο, ἀπώλλυντο ἐπολιορκοῦντο, ἐφονεύοντο, ὑγωλοθρεύοντο. Ὁλέκρανα, οἱ πήχεις τὰ ἐπὶ τῶν ἀγκώνων ὄντα, καὶ ὀλέκρανες τὰ αὐτά. Ὅλβρον, βορβορώδες. τεταραγμένον.

ὁ λέσαι, ἀπολέσαι. Ὁλετῆρσι, φονεῖς.

ὅ λεχθον, ἦν μαζονόμων. Ὁλναι, ἀποθανεῖν.

ὁ ληθεὶς, ὀδωνηθεὶς, ὀλίτη καὶ τὰ ὅμοια. Ὁλητῆρσι, φονεῖς. Ὁλιβάξαι, ὀλιωθεῖν. Ὁλιβρὸν, ὀλιωθρὸν, λεῖον ἐπισφαλές. Ὁλίγα ἅπαξ, ὀλίγατινά. Ὁλιγαρχίαι, ὀλίγοι ἦρχον. Ὁλιγαρχούμενοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. Ζεῖς δὲ εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία δημοκρατία.

ὁ λίγγι σὺν χώρᾳ, σὺν στενωπῷ. Ὁλίγη ὀπὴ, βραχεῖα φωνή. Ὁλίγη δὲ τὰ ἀνάπνευσις πολέμοιο, ὀλίγον καιρὸν εἰς διάπνευσιν λέλαωσιν ὁ πόλεμος. Ὁλιγηπελέων, ὀλίγον δυνάμενος, ἀδενὴς. ἄτονος. Ὁλίγιωθα, ὀλίγον. Ὁλίγιοι, εἶδος ἀκρίδων, τινὲς ῥιζίον ὅμοιον βολβῷ. Ὁλίγιστος, ὀλιγοχρόνιος ἐλάχιστος.

ὁ λιγοστοῦ, παρὰ μικρόν. Ὁλιγόγωμον, ὀλίγωρον.

ὁ λιγοδεὴς, ὀλίγα χρήζων. Ὁλιγοσθρανέων, ὀλίγον δυνάμενος. Ὁλιγοσθρανός, ὀλίγον ἰσχύων, ὀλίγον δυνάμενος. Ὁλίγιοισι, μικροῖς. Ὁλίγιον, μικρὸν ἢ οὐδέν. Ὁλίγιον, γόνυ, γοῦνα ἀμείβων πόδα κατὰ πὼ πορείαν ὀλίγον ἀναλάστων ῥῆμα ἀνὰ πολίζων, καὶ οὐ προζοπάδην φθύων, ὅπερ ἔστιν εἰς τοὔμπροσθεν πεταμένος, οἷον νῶτα διδοὺς τοῖς πολεμίοις. Ὁλιπρονοῶτος, ἀδημονοῦντος.

ὁ λίγου δεῖν, σχεδὸν ἐπὶ ἴσης. Ὁλιγόφρων, μικρόψυχος. Ὁλιγοψύχησα, μικροψύχησα.

ὁ λιτωρεῖ. ῥᾳθυμεῖ ἀμελεῖ ἢ ὀλίγην ἔχων φροντίδα.

ὁ λιτώρως, μικρολόγως, σκνιφῶς. ῥᾳθύμως.

ὁ λιζόνες, ἧσσονες, ἐλάσσονες. Ὁλιζοῦνται, μειοῦνται, ὀλιγοῦνται. Ὁλίζυνται, μειοῦνται, ὀλιγοῦνται. Ὁλίζων, πόλις καὶ ὁ ἐλάσσων.

ὁ λικὸς, εἶδος πλοίου. Ὁλίκοι, ἑκατόμβαι.

ὁ λικῶς, ἀπὸ ὅλης ἐπιῤῥηματικῶς. Ὁλινοι κειθεῖς, δεσμοὶ καὶ λῖνος παρὰ κυπρίοις. Ὁλινύα. ὀλίγη ἀργεῖοι. Ὁλισβοκόλλιξ, παρὰ τὸ ἐκκοκκόλλιξ. Ὁλιωθαίνειν, πίπτειν. Ὁλιωθεῖν, ὁραμεῖν, πεσεῖν, ἐλθεῖν. Ὁλιωθήμασι, πλανήσεις παραπτώμασιν. Ὁλιωθρὸν, πλωτικόν. Ὅλιοθος, πῶσις. ὅλιος, σκίουρος ἔλιος. Ὁλικὰ, δυνατά. Ὁλικάδεσι, ναυσὶ, πλοίοις. Ὁλκάζει. ἕλκει, χαλιναγωγεῖ. Ὁλκαῖον, λακκαῖον νιπτῆρα κρατῆς. Ὁλκὰς πλοῖον ναῦς φορτηγὸς ἀκάτων ἐρετῶν δυνατάς. Ὁλκαῖς, δυνάμεσι τόνοις.

ὁ λκεῖς, οἱ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται. Ὁλκὴ, λιμάμες ῥοπὴ, ἰσχύς. βάρος, ῥυτὴρ, ἢ ῥυτὴσαθμος.

ὁ λκῆμα, τόνῳ δυνάμει. Ὁλκήμιον. τὸ αὐτό.

ὅ λκιον, μέγας κρατὴρ λουτήρ. Ὁλκοὶ, λύκοι, ἢ οἱ τῶν ὄφεων συρμοὶ, καὶ αἱ μηχαναὶ δι' ὧν αἱ νῆες νεωκοῦνται. Ὅλκον, ὁλκὸς, τὸν ἕλκηνται πλοῖον.

ὁ λκὸς, ὁδὸς. ἰχνηλάτης. ῥυμός. συρμός. τόπος. βάρος.

ὁ λκότης, τὰ αὐτά. Ὁλκυὸς, ναυσάθμους, τοὺς ἕλξεις τῶν πλοίων. ὁλκὸν ἐφέλκων καὶ τὰ ἑξῆς.

ὁ λμύει, ἀπολλύει φονεύει. Ὅλμον, ὄρος ἐφέσου.

ὅ λμειος, ποταμός. Ὅλμος, πυριφόρητος λίθος, βαρύβαρυς, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τείβουσι, καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ ἀπὸ τοῦ τὰς ὑποζυγίους ἐκατέρωθεν κοιλον. καὶ κύλινδρος. Ὁλοβολάδες, θῖνες.

ὁ λόγινον, ὀλοὸν συμπεφυκός. Ὁλοεῖται, ὑγιαίνει. Ὁλοθούριον, εἶδος θαλάττιον. Ὁλοῤῥὸς, πανοῦργος. Ὁλοὴ, ὀλεθρία. Ὁλοίης, ἀποθανοῖς. Ὁλοίησιν, ὀλεθρίαις, ἀπωλείαις.

ὅ λυσθαι, ἀφόλυσθαι. Ὅλοισος, ὁ ἀφόλυς.

ὁ λοκαρφούμενον, ὅλον προσφρόμενον. Ὁλοκαύτωμα. ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον, ὁλόκληρον.

ὅ λοκες, αὐλακες. Ὁλόκληρον. σῶον. Ὁλόκνημοι, ὁλομελεῖς. Ὁλοκληρία, σῴωσις.

ὁ λολυγὴ, ποιὰ φωνὴ, λυπηρὰ ὀλιγίην καρδίᾳ ἀσήμῳ τινὶ φθόγγῳ παρεισοῦσα. Ὁλολυγὴ, φωνὴ γυναικῶν ἣν ποιοῦνται σὺν τοῖς ἱερουργοῖς βοᾷν καὶ αὐτὸς τί παρὰ λίμναις γινόμενον. Ὁλολύγων, ζῴου φλοιον γινόμενον σὺν ὕδασιν, ὅμοιον σὐτόρῳ. καὶ ζῶν δὲ ἐν θηρὶ δὲ οὕτως ἔλεγον. Ὁλολυγμὸς, θρῆνος κλαυθμός. Ὅλον οὐσιοῦται, ὅλεν σὐοῦται. Ὁλοῖο, λεινοῦ ἢ ἀναθοῦ. Ὁλοοίζοπα, παρὰ ῥοδίοις ἐπὶ πλάσματα ἐς θυσίαν. Ὁλομίνον, λεινόν.

ὁ λοοίτροχος, ὀλίγα ζέχων, ἢ κυκλοτορὴς, στρογγύλος λίθος, ἢ ὁλότροχος ἐπιστρόγγυλος, καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ γὰρ πυραμίδος ἢ μέρει ἐφάπτεται. Ὁλοὸν, πανὸν χαλεπὸν ὀλέθριον ἢ ἀναθόν. Ὁλοοσὸν, φύλις θεσσαλίας. Ὁλοόφρονος, ὀλέθρια φρονοῦντος. κακόφρονος λεινοῦ.

ὁ λοπτῆν, λεπίζειν, πίλειν, κολάπτειν. Ὁλόπτου, συμφεφυκότα. Ὅλος, ὁ μέλας τῆς σκηπίας.

ὁ λοσσαδὲς, ὅλαι καταστρώμναι, καὶ καταπεινόμεναι. Ὁλοσὸς, ὅλος ὡς ἔστιν. Ὁλόσφυροι, ὁλοσφύρατοι. Ὁλοσχερὴς, διόλου, διαπαξ, τέλειος, ὁλόκληρος, δυσχερὴς ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁλοσχερῶς, τελείως. Ὁλόχρονος, ὀξύχρονος. ὁλίζοχρος, πυριφόρητος λίθος. Ὁλουείσας, εἶδος κόγχης. Ὁλούρισιν, ἄνω τῆς ῥίζας στρόφιγξι.

ὁ λουφᾶν, πίλειν. Ὁλοφυγόνα, φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. Ὁλοφυδνὸν, ὁλοφυρτικὸν λυπηρὸν θρηνητικὸν ὀδυρτικόν. Ὁλοφυκτὶς, πὼ φλύκταινα, οὐκ οὖ. ἐπὶ γὰρ τῶν δυσαμόλων φύεσθαι τί ἐπὶ φλυκτίδας, ἢ ὀδυσσιῶσα. Ὁλοφύρεται, ὀλύρεται κλαίει θρηνεῖ κοπτεῖ. Ὁλόφυς, οἷον ἔλεος θρῆνος. Ὁλοφώϊα, ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιὰ, λῃνὰ βουλεύματα. Ὁλοφώϊος, πολύπειρος, πολύφρων, πανοῦργος πονηρός. Ὁλόφωνος, ὁ ἀλεκτρυών, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁλόφου, ἢ ἀπὸ τοῦ σὺν ᾷδειν ὅλον αἴρεσθαι μὴ μεταῤῥίζεσθαι. Ὁλοώτερος, ὀλέθρου αἰτιώτερος.

ὅ λπα, ἡ ἐλπὶς, καὶ χόρδουτὶς ἔφεσις λήκυθος, ἐδέσματι. ἢ ὄλβος. Ὅλπις, οἰνοχόη. Ὁλύει. φθείρει. Ὁλυμπασδόκος Ὁλύμπια δώματ' ἔχοντες, οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες θεοί,

ἅ ἔστιν

ὅ ἐστιν ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ οὐρανός. Ὄλυμπια, ὁ ἀθήνησιν ἀγών. Ὀλύμπιον, ἔθος ἀτελὲς ἔμφυτον ἀθήνησιν, οἰκοδομούμενον πολλάκις ἀρχὰς λαβὸν τῆς ἀκαταστασίας. Ὀλυμπιονίκης, στέφανος εἰς ὀλυμπίαν. Ὀλύμπιος, οὐράνιος. Ὀλυμπίας πνοαὶ, ὀλύμπιος ἀνεμός ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ ὀλύμπου πνέων ζέφυρος. Ὄλυμπος, οὐρανὸς θεοῦ οἰκητήριον ἢ ὄρος ἐν μακεδονίᾳ. Ὀλύμπου νόμος, τῶν αὐλητικῶν τις.

Ὅ Ὅλωσος ἢ μὴ πεπαλαιωμένον σύκον. λωσος, ἢ ἀπότεμμα καὶ ἀποκάθαρμα. Ὅλυρα, εἶδος σπέρματος, ἢ βρῶμά τι, μεταξὺ σίτου καὶ κριθῆς, οἱ δὲ αὐτὸ τὸ κελυφίον. ἄλλοι καρπὸν τινὰ σιτικὸν, ζειὰν τινὲς ζέαν. Ὄλλυται, ἀπόλλυται.

Ὅ λλυον, ἔπεσβαν. Ὀλώλαμεν, ἀπολώλαμεν, ἀπεθάνομεν. Ὀλώλη, ἀφάνισται. Ὄλωνται, ἀπόλωνται. Ὅλως, παντελῶς, ἢ καθ' ὅμοῦ.

ΤΟ Ὁ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ

Μᾶ, ὁμοῦ. Ὁμαλδύνειν, ἀθροίζειν.

Ὁ Ὅμαδος, ἄθροισις, θόρυβος, ὄχλος, τάραχος, σπαρὸς, ἀφ' ὅτου ὁμοῦ. Ὁμαιμοι, ἀδελφοὶ, συγγενεῖς ὁμόαιμοι. Ὁμαίχμη, συμμαχία ἢ ὁμαίθεια ἢ ὁμομχμία. Ὁμαιχμιοι, σύμμαχοι. Ὁμαλῆ, ὁμοῦ. Ὁμαλὸν, λεῖον ἴσον ἰσόπεδον δυσχερές. Ὁμάξασθαι, ἐκμάξασθαι, ὁμοιωθῆναι. Ὁμαρεῖς, ὁμοῦ συμφώνως.

Ὅ μαρξον, ἀπόμαξον. Ὁμαρτῆ, ὁμοῦ.

Ὅ μβρον, βρόχον. ὑετόν. Ὁμαρτεῖν, σωτυχεῖν ἐπακολουθεῖν σωαθροίζειν. Ὁμαυλον, ὁμόκοιτον, ὁμοῦ αὐλιζόμενον. Ὄμβρος, χειμέσιον, ἢ ὑετὸς. Ὁμβρεῖ, ἀτιμάζει, ἀκολουθεῖ, ὑποδιαχύει, αὔξει, παίνει, σωλήθ. Ὁμιλαδὸν κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. Ὁμιλέουσι, συμβάλλουσιν.

Ὅ μιλος, συγγροφὴ, ἀφ' ὅτου ὁμοῦ ἴλαος εἶναι καὶ σωλῆθος ὄχλου. Ὁμιρόμενοι, ὁμείρονται, ἐπιθυμοῦσιν. Ὁμῆται, ὁμνύει. Ὁμηρος, τυφλός.

Ὁ μέστοι, σώοικοι. Ὁμέστιον, σώοικον. Ὁμέστιος, ὁμόοικος. Ὁμᾶ. ὁμοῦ. Ὁμβυνήτου, συμκοίτου ὁμολέκτου. Ὁμὴ, ὁμοία ἢ ὁμυνέις. μηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντες. Ὁμηγερέεσιν, ὁμοῦ πᾶσιν. Ὁμηγόροι, ἰσηγόροι, ἐν τῷ αὐτῷ σωηγόροι.

Ὁ μηγύρειν, τὸ σωάγειν. Ὁμηγύρεως. σωόδου συναθροισμοῦ. Ὁμήγυεις, σωῆθος, ὄχλος, ἀναστωμὴ σωέλευσις. Ὁμηγυείσασθαι, ὁμοῦ σωαγαγεῖν πολλούς. Ὁμήθεα, σωήθη. Ὁμηλεῖ, πολεμεῖ, συμμαχεῖ. Ὁμηλικίη, τῆς αὐτῆς ἡλικίας σωήλιξ. Ὁμήν, ὁμοίαν πρὸς αὐτήν.

Ὁ μήνιεν ὠργίζετο. Ὁμὴ νῦσι, ἢ αὐτὴ ἡμᾶς τοὺς δύο. μηρα, τὰ ἐνδὴ συμβιβάσει δισσόμενα ἐνέχυρα. μηρύειν, συμφωνεῖν. Ὁμηρῦσαι, τὸ συμβολῆσαι. Ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι. Ὁμηρεῖν ὁμᾶ, εἱρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν. Ὁμήρῃ, ἐπιτάττει ἀκολουθεῖ. Ὁμηρέσθαι, αἰρεῖσθαι.

Ὁ μηρέτοις, ὁμοτρόφοις, ὁμογνώμοσιν. Ὁμηρῆρες, ἀκόλουθοι σωήγοροι. Ὁμηρίζειν, ψεύδεσθαι.

Ὁ μηροι, οἱ οὕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι, ἐνεχυραζόμενοι.

Ὁ μηρος, ὁ τυφλὸς, καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος. Ὁμηνὴν, τροφιμῶ. Ὁμίδες, βασιλεῖς φρυγῶν πολύσπορος.

Ὁ μιλαδὸν, σὺν συγγροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα. Ὁμιλεῖ, σωαναστρέφεται μάχεται, ἐπακολουθῆσαι, ἀναστρέφεσθαι λαλεῖν. τίθεται δὲ καὶ αὐτὶ φιλίας καὶ διαλέξεως.

Ὁ μιλέομεν, διαλεγόμεθα. Ὁμιλήσειε, σωαναστρέφῃ, ἢ ἐμαχέσατο καὶ σωέβαλε πρὸς μάχην.

Ὁ μιλία, διήγησις ὅμιλος. Ὁμίλιαι χθονὸς αὐτὶ τῆς φιλίας ἔρωτι τῆς πατρίδος. καὶ αὐτὶ τοῦ πάλιν. τοῦδε γὰρ πάλιν ἐπεύδασαν οἱ ἀμβάσιοι.

Ὁ μιλος, ἄθροισμα. ὄχλος. θόρυβος. δῆμος. πολῖται. μάχη. συόδος. μάχη. ἀφ' οὗ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι καθ' αὑτὸν ὄχλον. Ὅμιν, ὅτι αὐτόν. Ὁμιχλεῖν, οὐρεῖν. Ὁμίχλη, ἢ ὁμίχλα, ἀὴρ παχὺς σκοτεινὸς, ἀχλὺς, ὑδατώδης σκοτία. Ὁμίχματα, οὐρήματα. Ὁμματεῖς, πτερυγες ἢ βλάπτεσθαι.

Ὁ μμάτειος πόθος, ὃς ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι, ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ὁρᾶν. καὶ οὐ ἀχιλλέως ὁράσεως ὁμματοπάλογχα φησίν.

Ὁ μοιχμία, ὁμομαχία. Ὁμοβόρος ὡμοφάγος.

Ὁ μόδωμοι, θεοὶ οὐ ἐλευσῖνι δήμιος καὶ ἥρης εἰσίν.

Ὁ μογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί.

Ὁ μογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστὸς ὁμογενῶν συγγενῶν.

Ὁ μόγνοια, ἢ ἀγνοια. Ὁμοδάλιοι, ἰσοστεῖς.

Ὁ μοδίαιτος, ὁμόφοφος, ὁμοτράπεζος σώοικος.

Ὁ μόδοξος, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης. Ὁμόδουλος, σώδουλος. Ὁμοβρκὴς, ὁμότοιχος.

Ὁ μόζυγος, γαμετή. Ὁμοήγορον, ὅμοιον. Ὁμόθεν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ἐξομόθεν πεφυκότες.

Ὁ μοθυμαδὸν, ὁμοῦ ὁμοψύχως. Ὁμόθυμος, ὁμόφρων, ὁμόψυχος. Ὅμοι, ὅτι μοι. Ὅμοια, ἴσα.

Ὁ μοίη, αἶσα. τιμή. Ὁμοίης, ὁμοίας τῆς ἴσης.

Ὁ μοῖον, τὸ ὁμοῦ εἶναι ποιοῦντος πολέμοιο, οἷ ᾧ ὅμοιος πᾶσι καὶ ἴσος ὁ κίνδυνος ξυνὸς σὺν ἀλίοις καὶ τὰ κτανέοντα. ὁμοίως δὲ φησι καὶ ὁμοίου θανάτοιο καὶ ἀλλαχοῦ, τείρει ὁμοίως. Ὁμοιογενῆ, ὁμόφυλον συγγενικὸν. Ὁμοιόπτεροι, ὁμοιότιμοι.

Ὁ μοιος, οἷ ταυτῷ σωεστώς. Ὁμοιοῦσθαι, ἐξισοῦσθαι. Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισωθῆναι συμμιγῆναι.

Ὁ μοκλῆ, ἀπειλὴ βοή. Ὁμοκλῆς, ὁμώνυμος, ἢ ἀπειλῆς. Ὁμοκλήσας, ὁμοῦ ἀπειλήσων, ἀπειλήσας βοήσας σεναξεσε. Ὁμοκλήσασκον, ἢ ὁμοκλεῖν ἐβόα. Ὁμοκλητῆρες, ἀπειλητῆρες.

Ὁ μοκλητῆρος, ἀπειλητῆρος τοῦ παρακελευομένου.

Ὁ μόκλησε, ὁ μιᾶ κλίσει κελεύμενος μετὰ ἑτέρου.

Ὁ μολογῶ, συμφωνῶ. Ὁμολιῶν, ἰσάζων κατὰ λειαίνων. Ὁμόλεκτρος, σύγκοιτος. Ὁμολοβρὸς, αἰσχρὸς ἀναιδὴς, πρίτεμμα. Ὁμολόως, συμφώνως. Ὁμολοῖδες, πύλαι οὐ θήβας.

Ὁ μόλος, ζυγὸς, θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται ὁ ζυγός.

Ὁ μὸν, οἷ τῷ αὐτῷ ὅμοιον, ἢ ἡμῖν ἀμφοτέροισιν ὁμόν.

Ὁ μούσιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ κειμένου ὑπάρχον.

Ὁ μουσιότης, ταυτότης κατὰ τὸ ὑπὸκείμενον, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ πὼ οὐσίαν. Ὁμόπαις

θαι ἡδέσιν ἡσυχάνοντα, ὁμοῦ παιλθόντα, ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ λίδυμοί εἰσιν. Ὁμόπτεροι, ὅμοιοι ὁμότεχνοι, ὁμόχρονοι ἀδελφοὶ ἢ λικιῶται ὁμοῦ ἡυξημένοι. Ὁμορβεῖν, ἀκολουθεῖν ὁδοιπορεῖν.

ὁ μόργνυμι, ἀπόφλαξ, ἀπέμεσεν. Ὁμορείτας, αἱ ἐκ πυροῦ διηρημένου γενιαί. Ὁμόρξαι, ἀπομάξαι ἀποψηφίσασθαι. Ὁμόρξει, ἀπενήνοσε.

ὁ ὅμορος, πλησίχωρος. γειτνιῶν. Ὁμοροῦσα, γειτνιῶσα πλησιάζουσα. Ὁμορροθοῦντες, ὁμοφωνοῦντες, ὁμόνοιαν. Ὁμορρεῖσθαι, ὁμοῦ ἕλκειν καὶ συμφωνεῖν. Ὁμόρροια, ἄθροια. Ὁμορροῦσα, γειτνιῶσα πλησιάζουσα. Ὁμόροφος, ὁμοδίαιτος συμβιωτής. Ὁμορῶν, ἀσυγγενῶν. Ὁμός, ὅμοιος ὁ αὐτός. Ὁμόσαι, ὁμόσω ὀμνύω. Ὁμοσον, ὅμοσον ὀμνύω. Ὁμόσε, εἰς ἓν αὐτὸν τόπον. Τῶν πάντων ὁμόσε σώματα ἔγραπε. Ὁμοσιπάται, ὁμοβράπτοι ὁμόσιτοι τῷ αὐτῷ ὁπλισμῷ χρώμενοι.

ὁ μόσι, χωρεῖν συμβαμεῖν. ὁμόσιτοι. ὁμοβάπτοι.

ὁ μόσπονδος, φίλος. Ὁμόσποροι, ἀδελφοί.

ὁ μόστιβοι, συμπράττοντες. Ὁμοστιχάει, ὁμοστιχεῖ ὁμοῦ πορεύεται. Ὁμόσολοι, συμπράττοντες, σὺν τῇ αὐτῇ ὁλῷ κοινωνοῦντες. Ὁμόσφυροι, συμβοηθοὶ πόροι. Ὁμόσφυρος, ἀδελφή· τῆς δὲ τείτης συλλαβῆς ἐκτεινομένης, σημεῖον ἦν ὁμόχωρον. σφύρα γὰρ τῆς προσεχοῦς γῆς τὸ μέρος. Ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. Ὁμοταγεῖς, οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι. Ὁμοτρόμων, ὁμοῦ τρέμων, ἀθυμῶν.

ὁ μόδοξος, ἰσότιμος ὁμοίως. Ὁμοῦ ἐγγύς· τοπικόν. ἢ ἀνδρῶν ἀθηναίων δισμύριοι ὁμόφρονες. Ὁμοῦμαι, ὀμνύω. Ὁμοῦρα, σειρὰ λίθων ἐφεξῆς μέλι ἔχουσα καὶ σταμίνα. Ὁμούρησιν, πλησιάζουσιν ἀλλήλοις. Ὁμουροῦσι, γειτνιῶσιν ἐν τοῖς ὅροις.

ὁ μοῦσι, χρόνου ἐπίδοσιν. Ὁμοφροσύνη, προσηνία πραότης. Ὁμοφυὴς, ὁμογενής. Ὁμπαι δύματα πυρὶ μὴ μέλιτι δεδαδυμένα. Ὁμπάται, ὑβρίζειν προπηλακίζει. Ὁμπια, παντοδαπὰ ζῳογάλια. Ὁμφακη, τροφὴ δύσαμονία. Ὁμπνια, τὰ ζωδιακά. Ὁμπνία. καρποφόρος τροφή. ἄφθονος. ἀγαθὴ νόστιμος, ἢ τὸ ἀναπνεῖν ἡμῖν διδοῦσα.

ὁ μπνείσαι τι. αὐτὶ τοῦ πολλῆ. Ὁμπνέον, νέφους μεγάλου πολλοῦ ἡυξημένου. Ὁμφακος, λειμών, ὁ τῶν πυρήνων καὶ δημητίων καρπός, ἐπεὶ ὁμφακία ἡ δημήτηρ. Ὁμπνειόχειρ, πλουσιόχειρ πλούσιος.

ὁ μπνηρὸν, ὕδωρ, τρόφιμον. Ὁμφα, ὁσμὴ λάκκωνος. Ὁμφακες, πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα. ἤτοι ὄξινα. Ὁμφακίασε, παρόξυνε. Ὁμφαλοτόμος, μαῖα.

ὁ μφαλιστὴρ, ᾧ δοῦς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.

ὁ μφαλόεσσα, ἡ ἀρχὴ ὅλῳ δὲ μέσον ἦν βόρειον ὄρος πολιέχειν. τινὲς δὲ πλὴν δύο φορον χώραν, ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι, ἢ σφονδύλαι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

ὁ μφαλόεντα, ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγὸν, ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ζυγῷ βόλλας, ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι. δέδενται. Ὁμφαλὸς ζυγοῦ, ἡ μέσον καὶ δελφοὶ ἐπειδὴ μεσαίτατοι. Ὁμφαλὸς αἰγὸς, ζητεῖται πῶς πυθὼ, ὀμφαλὸν αἰγαίου, τινὲς δὲ παρὰ τὴν αἰγαίων γῆς. Ὁμφὴ, φήμη θεία· κλησθὲν θεία φωνὴ δόξα πνοὴ. ὀνείρου φαντάσματα. Ὄμφορα, ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκφέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει.

ὁ μφοῦν, αὔξειν, σεμνύειν, σὺν τιμοτέρον ποιεῖν.

ὁ μωθῆναι, εἰς ὁμόν ἐλθεῖν. Ὁμορόφιος καὶ ὁμόροφος, ὁ αὐτῷ τῇ αὐτῇ στέγῃ ὑπάρχων.

ὅ μως, πλὴν ὅμως ὁμοίως. Ὁμοχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν, ἢ ὁμοβώμιοι καὶ ὁμόναοι.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ν, ἀρθρον ἀρσενικὸν οὐδὲν ἑστακτικὸν, οὗ τινα μὴ βασιλῆα ἢ ἔξοχον, καὶ οὐδέτερον ἑστακτικὸν, ζῷον δὲ πρὸς ὃν λέγεις ἢ ὁ λύμπιος. ἢ αὐτῶν μία ἀρσενικὴ τείτου προσώπου, αὐτὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ αὐτάρ. ὃς ὃν φίλον υἱόν. ἢ ὑπάρχον, ἢ τὸν αὐτόν. Ὁναίμην, τύχιμι ἀπολαύσαιμι ὠφεληθείην. Ὁνάμην, ἀπήλαυσα. Ὁναιντο ἢ ὄναιτο, ὠφεληθεῖεν. Ὁναιον, αὐρεῖον.

ὁ ναρ, ηαβ' ὕπνον φαντασία. Ὁναθαι, ὠφελῆσθαι. Ὁνειαρ, ὠφέλημα. ὀνήσιμον. ἀγαθόν.

ὁ νᾶς, δοῦλον, ἀνόητον ἀχρεῖον. Ὁνοῦται, ἀπομάζεται. μέμφεται. Ὁνγόνον, ζοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, ἢ πλὴν ἑαυτοῦ γένεσιν. Ὁνέαται ὅσα ὄνησιν παρέχει καὶ ὠφέλειαν ἀγαθὰ βρώματα. Ὁνεάτος, στρατηγός. Ὁνειάτων, ὀνησιφόρων.

ὁ νείδη, ὕβρεις. λοιδόρησιν, κατηγορίαι. αἰσχύναι.

ὁ νειδος, αἶσχος. μέμψις. κατήφεια. καὶ κλέος. μὴ εἶδος πόματος. Ὁνείλεσν, θυσίᾳ ποσειδῶνος.

ὁ νειον, ὄρος σὺν κορείνθῳ. Ὁνειρέησι πύλησι. ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις. αἷς ὑφίστασθαι μυθικῶς ὧν πλὴν μίαν κεράτινον, πλὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην, ἢ τῷ ὕπνῳ, ὅθεν γὰρ τούτων ὄνειροι εἰς πέμπονται.

ὁ νειρόπληκτος, ὀνείρῳ πεπληγώς, ἢ ὀνειροκρίτης.

ὁ νειροπολεῖν, ὡς σὺν ὀνείρῳ βλέπειν, ἢ ὡς σὺν ὕπνῳ φαντάζεσθαι. Ὁνειροπόλος. ὀνειροκρίτης. ἢ ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολύμυθος. καὶ ὅθεν τούτων τοὺς πέλας μαντευόμενος ἢ ὁ κενὸν αὐδύς. Ὁνειροπολῶν, διὰ ὀνείρων μαντευόμενος. Ὁνειρος, ἀπὸ θεὸς, καὶ τὸ δι' αὐτῆς θέαμα. Ὁναιδ, ὠφελιθείη. ὀνήμονος, ἄξιος ὀνήσεως, οἷον ὄνησιν ἑαυτῷ λάβοι, τινὲς δὲ φρόνιμος. Ὁνήμεναι, ὠφεληθῆναι.

ὁ νήσεται, ὄνησιν λήψη. Ὄνησις, ἰσχὺς, ὠφέλεια.

ὁ νησιφόρος, ὠφέλειαν φέρων. Ὁνησιφόρων τὰ ὠφέλιμα φρόντων. Ὁνητὰ μεμπτά. Ὁνὴ ἢ τίμησεν, ὃν ἀτίμως ἐπεμέλη. Ὁνήτωρ, ὄνησιν φέρων. Ὁνθον, κόπρον κτηνῶν, ἤτοι βολβίον.

ὁ νθος, βόλβιτον, κόπρος βοῶν. Ὁνεια ὠφέλιμα. ἢ βρώματα ἢ κτήματα. Ὁνειαρ, ὠφέλμα.

ὁ νίασ, σκάφου εἶδος. Ὁνιαῖαι, τὸ ἱππου τὸ ἀφόδευμα. Ὁνίγλη, εἶδος οἴνου. Ὁνίναθαι, ὠφελεῖσθαι. Ὁνίνησιν, ὠφελεῖ. Ὁνίνοιεν, ὠφελήσοιεν. Ὁνίσιος, τεκτονικὸς πρίων.

ὁ νίσεσι, νεοσσοί. Ὁνήτης, ἥρως ὄνομα καὶ ἴσως αὐξῆ. Ὁνιτὶς, ὀρίγανον. Ὁνοβόσιδες, ὀνομάτιδες αἱ ἀεὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες. μὴ ἔξω ἐχθεῖσαι

ὠδὴ

ὠδὴ ὄνων. Τὸ νόγυροι, σειροὶ καὶ πάκτις.
ο νοδέστεροι, ἄγνωστοι. Τὸ νοῖδε, ὁμοίως. Τὸ νοκίνδιος, καὶ ἀνοκίνδας, ἀσχαβιλάτης ὀνηλάτης.
ο νοκένταυροι, παρὰ ἀκύλα, τειχίωνδε, δαιμόνων τί γένος, ἡφαίστιον καὶ σιοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅπερ σείλω ὠνόμασαν οἱ πρὸ ἐβραϊκῶν φωνῶν μεταθέντες οἱ λοιποί. Τὸ νοκώδης καὶ ὀνοκίνδας, ἀσχαβιλάτης ὀνηλάτης. Τὸ νομακλυτὸς ἄλτης, κατὰ μὴ τοὺς εὖ ἀκούοντας, ἔστι ὁ εὔδοξος κατ' ὄνομα. κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας, ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός. Τὸ νομαστοὶ, εὔδοξοι πόλεμοι βόηδε. Τὸ νομίσαι ὀνομάσαι ἐπαγγείλασθαι. Τὸ νομίσω, ὀνομήσω ὀνομάζω.
ο νόπη, ἀμπέλου εἶδος μελαίνης εἴδους. Τὸ νόμορδον, πρὸ ἐλαίνου. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον ἢ εἶδος κογχυλίου. Τὸ νος, ὁ αὐτόδρος λίθος τῆ μύλου. καὶ ὑπόζυγον, καὶ ὡσεὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγωγεῖα, πολύπους ζῶον καὶ συσπειρόμενον ὡς κύκλος. καὶ ἀλλοφόρον ζῶον. καὶ ἐφ' οὗ πρόκλου νήσου καὶ ἰχθῦς ποιὸς ὁ καὶ ὀνίσκος λεγόμενος. Τὸ νόσατο, ἐκφαυλίσει μέμψαιτο. Τὸ νος ἄγει μυσηρία τοῖς μυσηρίοις ἀγαστος, εἰς ἐλευσῖνα κομίζουσι, τὰ πρὸς πρὸ χρείαν δηλ. τῶν ὄνων. ἤτε μάλιστα εἶχον τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. Τὸ νος αὐλώνιος, παρόσον τὸ αὐλῶνι τῆς θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται.
ο νοσις, ὄασιον. ἔστι δὲ ζῶον πολύπους ὀασίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλον τινὲς φασίν. Τὸ νήσεται, ὠφελήσει.
ο νοσὰ, ἐκφαυλισμοῦ ἄξια. μεκτά. μεμπτά. βδελυκτὰ. φαῦλα. ἢ καὶ ἄμεμπτα. Τὸ νοσύπταξ, ὀνοσύπτακα, δηλ. μὲν τὸ ὄνου ἐν μύλωνα ὀνειδίζων, δηλ. δὲ τὸ σύνταξις, ὅτι συνωσιοπώλης ἦν. Τὸ νοταζόμενη, πορδουμένη. ἤτοι μεγάλῳ ῥάγματι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶ ἐκφαυλίζεσθαι. Τὸ νοτάζων, ὑβρίζων, ἐκφαυλίζων.
ο ο νοῦς, μεμψίμοιρος. πῶλος ἐς ὀνείδισος.
νου γνάθος, βῦπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. Τὸ νου πόκαι, χωρίον ἐν ἅδου διατετύπωκεν ἀριστοφάνης, οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία τὶς ἐπὶ τῶν ἀπρήκτων καὶ ἀτελῶν. οὐδὲ γὰρ αἱ πέρδικες τῶν ὄνων κατὰ κόρσεις διώκουσί τι, ὡς πρὸ εἰ λέγοι τὶς ὅτι κερᾶς. παρόσον οὖν τὰ ἐν ἅδου ἀπρήκτα ὄντα, καὶ ὁ μηδὲν, παραπλήσια τοῖς τῆ ὄνου σκιᾷ ἐστὶν. Τὸ νου σκιὰ, ἀριστοφάνης σφηξὶ δηλ. τοῦτου νῦν δὴ μάχη ἡ ὄνου σκιᾶς, ἣν τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. ντως ἀληθῶς. Τὸν ζόπον, καθάπερ ὡς πρὸ, καθ' ὃν τύπον. Τὸ νυρίζεται, ὀδύρεται. Τὸ νυχεῖ, ἐπιμελῶς ἐξετάσει. Τὸ ξάλιοι, εἶδος σύκων.
ο ξαλὶς, ἡ ὀξεῖα σῦς. ἢ ὀξίνης οἶνος. Τὸ ξέα, μεγάλα καὶ ἀκτεσφωμένα. Τὸ ξεριασ', τυρὸς ἀχρεῖος.
ο ξέως, ταχέως. Τὸ ξίσαι, λαγύνια μικρὰ, ἢ ὀξύβαφα. Τὸ ξίνα, ὀρχαλεῖόν τι γεωργικὸν σιδηροῦς γόμφους ἔχον ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. Τὸ ξος, σφήτειον, ἴσως οἱ σφήτειοι ὀξεῖς ἦσαν. δηλ. ὅθεν εἶπεν ὄξος σφήτειον ἤγουν ῥιμύ. Τὸ ξους χένδρος, εἶδος ἐλαίας. Τὸ ξύ. ταχύ. μεγα. ἰχυρόν. ὀξέως ταχέως, ταχυδρόμως. Τὸ ξυάκανθον, οἱ ἀνθαρίκιον Φρυγία. Τὸ ξύβαφον, ὃ σκύφος οὕτω λέγεται.
ο ξυβελὴς, ὀξέως βληθεὶς ἢ ταχέως βαλλόμενος.
ο ξυδερκὴς, ὀξέως βλέπων. Τὸ ξυδέκτις, ὀξυτάτη.
ο ξύδεκτος, ὀξύτατος. Τὸ ξυδυμία, τὰ ξύλα ἐφ' οἷς ἀπάγχονται ἀπὸ τῆ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ τὰ καθαρτήρια καὶ ἀποζόπιμα ξύλα, ἅπερ εἰς τὰς τειόδους ἀποτρέφουσι καθαίροντες τὰς οἰκίας. τὰ ἐῶ ἀνακαθάρματα εἶσι τὰ λεγόμενα ὀξυθύμια.
ο ξυλαβῆσαι, ὀξέως λαβέσθαι πραγμάτων.
ο ξυλον, ὅμοιον, ἰσόξυλον. Τὸ ξύμαλα, τὰ κεκυμμένα. Τὸ ξυὼ αὖνα, ὀξυὼ πόλεμον. Τὸ ξυόωντι, ὀξεῖ. ἢ ὀξυίνῳ. ὀξεία δὲ εἶδος δενδρου. Τὸ ξυοπείαν, ὀξυβλεψίαν. Τὸ ξυπευκὲς, ὀξύπικρον. Τὸ ξύπεδος, γῆς ποιὸν εἶδος οἱ γεωργικοὶ φασίν. Τὸ ξύπρωροι, ὀξυκέρατοι. Τὸ ξυρεγμία, ἀπειρία. Τὸ ξυῤῥεπὴς, ὀξέως βαρῶν ἢ ῥέπων, ἢ κινούμενος. Τὸ ξὺς, ταχὺς ῥιμὺς φρένιμος. Τὸ ξυτόνως, κυρίως.
ο οἶα, φαρέτρα. Τὸ οὖ, κλέος, οὐ δόξα. Τὸ παῖα θυρὶς ἢ ἐκ τῆ κεράμου. Τὸ παγρύοντες, φωνὴ φθεγγόμενοι. Τὸ παλῆ, ἐπακολουθεῖ.
ο παδὸς, ἀκόλουθος. σωμβρὸς. δοῦλος. Τὸ πάζῃ, καὶ τὸ πὶν διώκει, πολεμοῖ, λίθωσι, παρέχει.
ο παζε, παρῆχε, ἐδώρειτο. ἐδίωκεν. Τὸ παζόμεναι, ἐπόμεναι, θεραπεύουσαι. Τὸ παία, κεραμὶς ἢ πρὸ κεράμου ἔχουσα. Τὸ πάονα, ἀκόλουθον, παρὰ τὸ ἕπεσθαι. Τὸ πάσσω. λοῦσαι. Τὸ πάσας, χαρισάμενος. Τὸ πάσασθαι, προσλάβεσθαι.
ο παισιν, ἐδώκεν. Τὸ παοθεὶς, ἐκ τῶν ὀπίσω δραθεὶς καὶ βλαχμωνιωθείς. Τὸ παοσάμενος, ἀκολουθήσας. Τὸ πασσον, ἀπόδος, πάραχε. Τὸ πάσσω, χαρίσομαι. Τὸ παισὸν τὸ ἐφόδιον πρόσω.
ο πάτα, τὸ ἐπέτειον. Τὸ πάτρον, τὸν ἐκ τῆ αὐτῆ πατρὸς ἀδελφόν. Τὸ πάων, ἀκόλουθος.
ο πδρᾶαν, ὁ ἐπέκεινα. Τὸ πεύει, πολυσκοπεῖ βλέπει.
ο πὴ, δυεῖς. Τὸ πηλεῖν, ἀκολουθεῖν. Τὸ πηδητὴρ, σωσόδους ἀκόλουθος. Τὸ πηδὶς, ἀκολούθοις. σωσοδιπόροις. Τὸ πιζόμενος, ἀνθρεπόμενος. αἰχμανόμενος. Τὸ πικεν, ὅπ αὖ. ὁπνίκα, ἡνίκα. ὁπόταν ὅτε. Τὸ πήσασθαι, θεωρῆσαι. Ὠπιβαλ, πτόρνα ἢ σφυρόν. Τὸ πιδε, ἐπιστροφὴν ἀνθρώπιν.
ο πιλνή. φοβερὰ. πονερά. Τὸ πίζεο, φυνηρὸς ἀφόφυγε. Τὸ πίζεται, ἀνδρέπεται. αἰχμώσεται.
ο πιθεν, τῶν ἀπολελιμμένων. Τὸ πιθεν δὲ ῥάκων. πρὸ δ' οὐρανὸ ῥάκων. Τὸ πις πολυτροφὴ φωνή.
ο πίπας ἀπατεὼν ἢ ἀπατῶν. Τὸ πιπδύει, πολυβλέπει, πολυσκοπῆς. Τὸ πιπδύδς, πδριβλέπεις πολυσκοπεῖς. Τὸ πιπδύεις δὲ γυναῖκας, ὁ δὲ πρὸ ξένους πολυβλεπόμενος, παρξενοπίπας. Τὸ πιπδυέτω, πολυβλεπέτω. Τὸ πίπδρα, ὀφθαλμιῶσα. Τὸ πίθια, τὰ παρελθόντα. Τὸ πίθια, ἄλλα τὰ τῶν ζώων οὐραῖα. Τὸ πιθοδόμοις, τόποι ὄπιθεν τῶν οἴκων οὗ ᾧ τὰ κειμήλια ἀπόκειται.
ο πιθοδόμος, οὐ τῇ ἀκροπόλει, οὗ ὁ δημόσιον ἀργύριον ἀπέκειτο πρὸς τῷ ὀπιθοδόμῳ, καὶ ὁ φόρος.
ο πιθοκρηπὶς, εἶδος ὑποδήματος. Τὸ πιθόπους, ὑποζύγιον. Τὸ πιθορμήσας, εἰς τοὐπίσω χωρήσας. Τὸ πιθοτίλα, σκῦλα. Τὸ πιθόζενος, ἀναπτον κύρτωμα. Τὸ πιθοφανὲς, εἰς τοὐπίσω

προσέχων. ¶ Ὄπισον, λάχανον ἄγριον. ἢ τρῶκτον, ἢ ἄπιστον. ¶ Ὀπίσσεται. ὄψεται. ¶ Ὄπισσος, εἰς τοὐπίσω ἐπάνω φέρεσθαι. ¶ Ὀπίσωρ, δυσάρεστος. ¶ Ὀπίσω, πάλιν ὕστερον μετὰ ταῦτα καὶ τὸ μέλλον. ¶ Ὀπίσωτρον, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. ¶ Ὀπισθότατον, τελευταῖον ἔσχατον. ¶ Ὀπίστατος, τελευταῖος ὕστατος, ὀπίσω τῶν φευγόντων. ¶ Ὀπίττομαι, οὐ πείθομαι. βοιωτοί. ¶ Ὅπλα, ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη, ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία. καὶ τὰ χαλκευτικά. ¶ Ὁπλὰς οἱ πυξίδες ἢ ὄνυχες ἵππων καὶ ἑτέρων κτηνῶν. ¶ Ὁπλεσθαι, ὁπλίζεσθαι.

ὁ πλὴ, ὄνυξ. κτήνους, ἄλλοι ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἢ χηλή. ¶ Ὁπλίασ, λοκροὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς συνελαύνοντες, ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοσκήματα.

ὁ πλίζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Ὁπλίσαι, παρασκευάζεσθαι. ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικὸν καὶ τὸ αἰδοῖον. ¶ Ὅπλισμα, βῆμα, καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον.

ὁ πλοτεράων, νεωτέρων. ¶ Ὁπλότερος, νεώτερος.

ὁ πόεις, πόλις λοκρίδος. ¶ Ὅποι. ἔνθα. ὅπου. ποῦ.

ὁ πυομένη, μισγομένη. ¶ Ὅποι, ὅπου. ¶ Ὀρέγει παρέχει. ¶ Ὀπὸς, πυτιών. βοτάνη τὶς, δι' οὗ πύγνυται τὸ γάλα, καὶ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ γαλακτῶδες ἐκ τῆς συκῆς ἀνιέμενον. ¶ Ὁπόσον, ὁποῖον. ¶ Ὁπόστον, πολλοστόν. ¶ Ὁπόταν, ὅτε, ὅταν ἡνίκα. ¶ Ὅππη, ὅπου. ¶ Ὁπόθι, ὅπου.

ὁ προστρόπαιος, ὁ ἀποστρέφων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ὁ πταλέον, ὀπτόν. ¶ Ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον.

ὁ πτανώμενος, ὁρώμενος ἐμφανιζόμενος. ¶ Ὀπτασία, θεωρία φαντασία θέαμα. ¶ Ὀπτὴρ, ὁρατὴρ ἐφόπτης. ¶ Ὀπτῆρες, κατάσκοποι, καὶ τὰ ὅμοια.

ὁ πτήρια, τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ. ¶ Ὀπτοιαλοὶ, ὀφθαλμοί. ¶ Ὀπτοιαλίασις, ὀφθαλμίασις. ¶ Ὀπτή. ὀπτική. ὀπτικὸν καὶ ὀπτὸν, ταυτὰ σημαίνει, ὁρατὰ φανερὰ προορατικά.

ὁ πτὸς φαινόμενος, ἢ ἑψημένος πυρί. ¶ Ὀπύειν, γαμεῖν, ὀπύει. γαμεῖ. ¶ Ὀπυεμέναι, γεγαμημέναι.

ὁ πυομένη, γεγαμημένη. ¶ Ὀπυέμεναι, γαμῆσαι.

ὁ πυόλαι, γεγαμηκότες. ¶ Ὄπωπα, ἑώρακα. ἴδον ἐθεασάμην. ¶ Ὀπωπαῖς, ὄψεσιν ὀφθαλμοῖς.

ὁ πωπὴ, πρόσοψις ἐν τροπῇ. ¶ Ὀπώρα, τὸ θέρος καὶ τὸ μετόπωρον κυρίως δὲ ἡ σταφυλή. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ¶ Ὁπώρῃ, τῷ φθινοπώρῳ. ¶ Ὁπωρινὸν δέος, τὰ ἐν ταῖς ὀπώραις φόβητρα ἢ καὶ ῥέμβοια. ¶ Ὁπωρινὸς ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας πνέων. ¶ Ὁπωρινῶ, ᾧ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας. ¶ Ὁπωρίωνας, τοὺς εἰς πράσιν ὠνουμένους. ὁ πωροφυλάκιον δὲ ἡ σκηνὴν, ἢ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος. ¶ Ὅπως, ἵνα ὅπως. ¶ Ὠπωφᾶτε, πέπρηται οἰδεῖ. ¶ Ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε οἱωδήποτε τρόπω. ¶ Ὅρια, τὰ νεώρια. ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ ῥωμαῖοι ὄρρεα καλοῦσιν. ¶ Ὁράδα, οἱ μὲν τὴν ὄρειον, οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὅραε, ἔγειρε, ἐλθέ. ¶ Ὅραες, ἀναγκαῖοι, προσήκοντες.

ὁ ράδες, ὑλώδεις τόποι. ¶ Ὁράγδαιναν, ὁρμητικήν.

ὁ ράζειν, δεύειν μαλάσσειν. ¶ Ὁρᾶ, βλέπων ὁρᾶ.

ὅ ραμα, θέαμα ὀπτασία ὅρασις εἶδος φαντασία, θέα.

ὁ ρᾶ, βλέπει. ¶ Ὁρᾶσθαι, ὁρᾶν. ¶ Ὁρατικὸν γνωστικόν. ¶ Ὁρατὸν, αἰσθητὸν, θεωρητικὸν καὶ θεωρητόν.

ὁ ργᾶ, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμάζειν, μανίαι. θυμοί. ἐπιθυμίαι. καὶ ἦθος. ¶ Ὀργάδα, ὄρειον, ἢ γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὀργὰ δ' ἀθηνᾶν, ὀργᾶν λέγουσι, τὸ ἐπί τι παρασκευάζεσθαι καὶ ὁρμᾶν. ¶ Ὀργάδες, γεωργημένοι τόποι.

ὁ ργάνη, ἡ ἀθηνᾶ. ἣν καὶ ἐργάνην ἀπὸ τοῦ ἔργων λέγουσιν.

ὄ ργανον, τὸ εἰργασμένον καὶ ἐργαλεῖον. ¶ Ὀργὰς, λοχμῶδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ἀνέργαστον. καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον, ἢ ἐντρεπόμενον, ἢ ἐπιθυμῶν, ἢ ἀκμάζον. ¶ Ὀργάσαι, ἑτοιμάσαι, καὶ τὸν πηλὸν ὀργάσαι φασὶν, ὅ ἐστιν ἑτοιμᾶσαι. φυρᾶσαι. βρέξαι, ἀναδεῦσαι. ¶ Ὀργάσας, μαλάξας. ¶ Ὀργίων, ἱερῶν ἢ ἱερέ. ¶ Ὀργεῶναι, ἱερεῖαι. ¶ Ὀργιῶντες, μύσται ἱεροφάνται. ἱερεῖς. ¶ Ὀργὴ, τρόπος, μανία. θυμός.

ὁ ργήγυς, ὀργὴ κάπνη διάδυσις. ¶ Ὄργια, τὰ ἱερά. οἱ δὲ τὰ μυστήρια. ¶ Ὀργιάζειν, τελεῖν διονύσῳ.

ὁ ργιάζουσι, τελοῦσιν. ¶ Ὀργιάσθης, ἐμυήθης ἐχόρευσας θείως. ¶ Ὀργίλος, θυμώδης, μανιώδης.

ὁ ργίλοις, μυστηρίοις. ¶ Ὀργυιὰ, ἡ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἔκτασις, καὶ τὸ μέτρον, ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν, καὶ πήχεις τρεῖς. ¶ Ὀρεῶν, ἐπιθυμῶν ὀρεκτικῶς ἔχων.

ὁ ρεῶσαν, ἐπιθυμοῦσαν. ¶ Ὀργμὴ, ῥύμη. ῥώμη.

ὄ ρδικον, τὸ χιτωνίσκον πάριοι. ¶ Ὄρδημα, ἡ τολύπη τῶν ἐρίων. ¶ Ὀρέγει, παρέχει. ¶ Ὀρέγεται ἐπιθυμεῖ. ¶ Ὄρεγμα, βῆμα, ὅρμημα ἅλμα. ¶ Ὀρεγνὺς, ἐκτείνων τὴν χεῖρα. ¶ Ὀρέεσιν, οἱ κουροῖς γυναιξίν.

ὁ ρείοις, ποσὶ κώπαις, ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος. ¶ Ὀρειοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. ¶ Ὄρειον, ἱμάτιον ἄγναφον. ¶ Ὀρείονες, ἄνδρες. ¶ Ὀρεῖς, ἡμίονοι. ¶ Ὀρέδειν, ἐκτενῶς καὶ προθύμως. ¶ Ὀρείτρες, ἄγριοι. ¶ Ὀρειχάλκων, τῶν εἰκῇ διαδεδονημένον εἶναι τοὔνομα. οἱ δὲ πλείους ὑπάρχειν αὐτῶν. ἔστι δὲ καὶ ὕλη ὁμοία χαλκῶ. ¶ Ὀρεκτεῖν, ἐπιθυμεῖν.

ὁ ρεκτῇσι, μακραῖς. ¶ Ὀρεκτῇσι, μελίῃσιν. αἷς ὀρέγδην καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος χρῶνται συνιστάμενοι καὶ ἐκτείνοντες τὰ δόρατα. ¶ Ὀρεκτιῶν, ἐπιθυμῶν. ¶ Ὀρεκτὺς, ἐκτείνων. ¶ Ὀρεκτῶν, ὀρέξεων. ¶ Ὀρέξαι, δοῦναι ἐκτεῖναι. ¶ Ὀρεξάμενος, ἐκτείνας. ¶ Ὀρέξας, δοὺς ἐκτείνας. ¶ Ὀρεξάσθω, ἐκτεινάτω, στρωσάτω, παταξάτω. πληξάτω. ὁ δὲ τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα ἔνιοι δὲ ἀγωνιζέσθω. ¶ Ὀρέξατο, ἐξέτεινε παρέσχεν.

ὁ ρέξατο, ὥρμησε διέβη. ¶ Ὀρέξειν, πραχεῖν, δοῦναι.

ὁ ρέξει, ὁμοίως. ¶ Ὄρεξις. ἐπιθυμία. ¶ Ὄρεξον, ἔκτεινον ἐπίδος. ¶ Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων.

ὁ ρέοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο. ¶ Ὀρεσκώοισιν, ὀρεσιοίκοις, ἢ ὀρεσικοίτοις, κεῖαι γὰρ, τὸ κοιμηθῆναι. ¶ Ὄρεσι, προβάτοις. ¶ Ὀρέστερος, ἄγριος. ¶ Ὀρέστη, χωρίον εὐβοίας. ¶ Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσαι. ἤγουν οἰκίαν. ¶ Ὄρεσφιν, ὄρεσιν.

ὁ ρέσχα, τὸ σὺν τοῖς βότρυσιν ἀφερεθὲν κλῆμα.

ὁ ρεύειν, φυλάσσειν. ¶ Ὀρεῦσιν, ἡμιόνοις. ¶ Ὀρεὺς, ἡμίονος ἄρσην. ¶ Ὀρεῖς, ἡμίονοι ἄρσενες. ¶ Ὀρεταὶ, ὁρμαὶ, λαβαὶ ἐγέρσεις. ¶ Ὀρέχθεον, ἐστέναζον ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο. ¶ Ὄρημαι, ὁρῶ. ¶ Ὀρήχου, τῆς αἱμασίας. ¶ Ὀρηθανὴς, τῶν ὑπὸ τὸν πρίαπον ἔστι θεῶν καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον.

ὀρθαγώρικος,

ὀρθαγόρης. χειρίδιον μικρόν. Ὀρθέσιον. ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα. Ὀρθεῦν, αὐορθῶν. Ὄρθη, πόλις Θεσσαλίας. Ὄρθια, αἰχμὰς τὰ μάλα. ἰσχάκουσα. μεγάλα. Ὀρθλῶ, τὸ ὀρθλῶ ἀπιέναι. Ὀρθία, ἄρτεμις, οὕτως εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθαγοριλίας χωρίς ἔνθα ἱδρύεται ἀρτέμιδος ἵδρυται. Ὀρθιάζει, μαντεύεσθαι. Ὀρθιάσι, ἰσχνεώς, τίθεται καὶ ἐπὶ ἀκεμφάτου. Ὀρθισκῶπει, οἱ ἐπὶ πρῴρας ἐλαύνοντες καὶ ἀκλινῶς. Ὄρθιον, πρόσαντες, αἰχμὰς τὰ μάλιστα ὕψηλόν. Ὀρθιοκώπους, ἰσχυροθυμίους ἢ ἐρέσσειν ἐπιπόνους. Ὄρθιον νόμον, οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐλὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ ἀκαθάρτου ἢ ἀνομοίου. Ὀρθογόνιον, ἡ χιλιάς. Ὀρθόδωρον, μέρος τῆς ὀρθῆς χειρὸς ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ, μέχρι τῆς δακτύλου. οἱ δὲ, τὸ παθαμιαῖον. Ὀρθοκέρως, ὀρθόκερως. Ὀρθοκεραῖος. ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρῳμνῶν, ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων, εἴρηται ἢ ὀρθή. καράρθοκόρυς, ὀρθὸν πῖλον ἔχων. Ὀρθὸν, τὸν ὄρθιον νόμον. Ὀρθοπηγιαῖ, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μαχεσθαι φαίνεσθαι. Ὀρθόπορος, μεγάλας ὤμους ἔχουσα, πλατὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος αὐξόμενα. ἢ μεγάλα ἔχουσα πλευρόσους οἰκοδομάς. ὀρθοστάδιοι, χιτῶνες οἱ στατὸν ὑφάσμα ἔχοντες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. Ὀρθοστάδιον. τὸ ὀρθόν. ἀφροδισιακὸν εἶδος. Ὀρθοστάδιον. εἶδος πέμματος. Ὀρθοστατῶν, παραπατῶν. Ὀρθόφρεσι, ἀνεστραμμένας φρένας ἔχων. μετέωρος, ἢ ὀρθάς. Ὀρθωθῆναι, ἀναστῆναι. ὀρθωθῆναι, τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἀναστῆναι. ὀρθωσία, ἐπόνου μου ἀρτέμιδος. Ὀρειαχές, ὀρεινόν. Ὀρεῖγεσθαι, ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι. Ὀρεγώμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ὀρεγώμενον, τεταραγμένον ὕδωρ λαβών. Ὀρείζει, ἴσχνωσιν ὄρου λύσωσι κεῖνει, θεματίζῃ. διαιρεῖ. ἀφορίζει. Ὀρεικαίνη, δεσμωτήριον, οἱ δὲ φραγμόν. οἱ δὲ σαργάνην, ἢ σκίππιον. εἰκυπεῖν, τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ' ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι. Ὀρεινάδες, τὰ ἀνώτερα. Ὀρεῖναι, ἐτάραξαν. Ὀρείνδην, αἴρων, παρὰ αἰολεῖ τῷ ἄνω μα παρασιλίσιον σημαίνει, ὅπερ ἕλοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὤρυξαν. Ὄρεινε, διήγειρε πρὸς ψυχὴν ἐκίνησεν. οὐκ ἀνατολὴν. ὡς φάβ βίσι δὲ θυμὸν ὄρσεν σθένος ὄρεινεν. Ὀρείνετον, ὥρμων. ἐτάραττον, ἐκίνουν. δυϊκῶς. ὡς δ' ἄνδρε μοι δύο πόντον ὀρείνετον ἰχθυόεντα. ορεινίαι, αἰθαδενδράδες. Ὀρείνθη, ἐταράχθη, ὑψώθη. ορεινόμοι, ταραπτόμενοι, διωκόμενοι, ὑλοῦμενοι. ορειον, τείχισμα φραγμόν. Ὄρυγμα, σήριγμα, ἡμίονος, ἢ ὄρος. Ὀρεῖσας, ὀρύξαντες. Ὀρείχαλκος, χαλκὸς, χρυσῷ ἐοικὼς ἢ κρύπτη ἀρχαίχαλκος. ορίχαται, γλίχεται. ἐπιθυμεῖ. Ὄριμα, ἐριννῦς. ορκη, ὅρκος. Ὀρκώδους, ἐφ' ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν. ορμαίη, εἱρκτὴ, δεσμωτήριον. οἵτινες κρεμάθραν. ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν. Ὀρκία, κακῶς οὐ ὀμνύω, ἤτοι ὁρκωμόσια. Ὄρκια πιστὰ, ὅρκους ἐπὶ πίστει. ορκίλλει, ὅρκον ποιεῖ ὀμνύει. Ὄρκμον, φράγμα. ορκοι, δεσμοὶ σφραγῖδες. Ὄρκωνος, ἰχθὺς ποιός. ορκύπτην, τὸ ἐσωθρυπτοντας ἰδεῖν τί, ἢ ἐκτείνειν ἐσω ἢν καὶ ἐπ' ὀνύχων ἵστασθαι. Ὀρκωμόσια, ὀμνύματα, ἐφ' ὧν οἱ ὅρκοι γίνονται. Ὀρκώπης, ὁ ὁρκίζων. Ὁρμαθὸς, χορὸς σίχος, φωλεός. Ὁρμαθοῦ, ἐκπέδης, τόπου ἑπαλλήλου πρῴωθους σωθέσεως, ἢ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος. Ὁρμαίνῃ, ὁρμᾷ. Ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. Ὁρμαίνων. φροντίζων, ἢ διανοίᾳ ἔχων. Ὁρμανὸν, ἀνεσηκὸς χαλεπόν. Ὁρμὰς, κινήσεις. Ὁρμάται, οἱ ἀνθρωποκτόνοι σκύθαι. Ὁρμειαί. ὁρμαί. Ὅρμενα., ὁρμῶνται. κεκολλημένα. Ὁρμᾶσθαι, ὁρμᾶ τὸ πολεμεῖν. Ὅρμενος, ὄνομα κύειον, καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ οἱ μὲν, τῆς κράμβης τὸ σπέρμα, οἱ δὲ τὸ ἄγριον ἀπαράγυον, ἄλλοι, πᾶν τὸ ἐγκεκαλυμμένον. Ὁρμήματα, μερίμναι. Ὁρμὴ, βουλὴ ἐπιθυμία διμή. Ὁρμητήειν, καταπόγιον. Ὁρμία, ὀρνίειον λεπτόν. Ὁρμυθτὴς, ἁλιεύς. Ὅρμηκας, μύρμηξ. Ὁρμῖνοι, ὄφεων τι. Ὁρμίσκοι, περιδαχάλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκης, ἢ πολυσπόραια. ἢ κλοιοί. ἢ δακτύλιοι. Ὅρμισον, δῆσον, ἀνάπαυσον, εἰς ὅρμον κάτελθε. Ὁρμοὶ, ἱμάντες ὑποδημάτων. ὅρμος, λιμὴν, ἢ πολυδαχάλιος κόσμος, ἢ ὁ ἱππόσορμος τοῦ πλοίου καὶ ἡ στάσις. Ὅρμου μέρον, ἢν ὅρμον καὶ ἢν λιμένα. Ὁρμούμενος, προθυμούμενος, ἢ φοβούμενος. Ὁρνῦαι, πόλις. Ὄρνεα, ὀρνεόπωμα καὶ πτερὰ καὶ τόπος. Ὀρνιθυτὴς, ὀρνιθοθήρας. Ὄρνιθι, οἰωνῷ. ὄρνεω. Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. Ὀρνυμένη, ἑρμῶνδες διεγειρομένη. ὀροβάδων, νεβρῶν. Ὀροβάκχη, βοτάνη τίς. οἱ δὲ ἐρεᾶς τοὺς καρποὺς, οὓς ἔνιοι κυτίνους. Ὀρόβιον, χρυσοκόλλης εἶδος. Ὀρώκια, τῶν ὀρῶν τὰ ὀμαλὰ καὶ ὀρόγχους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους, πινὲς δὲ καὶ τὰ ῥηγάσιμα ξύλα. Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι. βλαστήματα. ὄρπικες. Ὀρόδαμνος, τὰ αὐτὰ καὶ ποταμός. Ὀροδεμνιάδες, νύμφαι καὶ αἱ μέλιτται ἀπὸ τοῦ ὄρος τῶν δεμνίων, ἐπεὶ ἐκεῖ κοπάζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδαμνῶν, οἵ εἰσι κλάδοι. Ὀροδλίος, φόβος. Ὀρρωδοῦντες, φοβούμενοι. Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα πρὸ γῆν. Ὀροθωύειν, ὀρεθίζειν, ταράττειν. θαρρύειν. Ὀρυδάδες, αἰγες. Ὀροι κλαῖοι, ὀξύκορυοι. Ὄροβον, εἶδος ὀσπρίου. Ὀροι τύπος, ὑλοφόμος. Ὀρόμενος, ὁρμώμενος. Ὀρῶν ται, ἐφορμῶσιν, ἐπακολουθοῦσιν. Ὄρος, νόμος θεσμός. ἢ σκιὴ ἡ κατὰ πεπηγὸς ὕδωρ χωρίον ἢ οἰκία. ὀρὸς, ὁ ὑδατῶδες καὶ ἀφιστάμενον τοῦ γάλακτος ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ' αὐτοῦ. Ὀρὸς γάλακτος, γάλακτος, ὁ ἀφύλισμα. Ὄρος, κοτυλέον τῆς βύβλου. ὀρῦα, χρῆσι καὶ σωτήριον πολιτικὸν εἰς ὃ ἐπιχάρμου δράμα. Ὀρούειν, ὁρμᾶν. Ὀροῦσαι, ἐρμῶσαι, λέγει δὲ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμοῦσιν. Ὀρμαιώνειοι, θάνατοι. Ὀρούματα, ὁρμήματα, πτοήματα. ὀροτόπου δίκην, ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν, κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. ὀροφὴ, στέγη. ὀροφιφόρον, ζῶον πᾶν ὀσφρανόμενον. Ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ' οἰκίαν. Ὄροφος, κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν, ἥδη δὲ καὶ ἡ ὀροφή. Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη πορευόμενον. Ὄροχθον, ὄρειον ὄχθον. Ὄρπαι, ὀρνιθες. Ὀρόων, ὁρῶν ἐλλείπων. Ὄρπαξ,

θρασὺς ἀνέμος. Ὄρπας, τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος, ἔθεν γὰρ ὀπτίουσιν. Ὀρπηδήρος, εὐῶ ἢν ἐλέφαντα τύπτωσιν. Ὄρπικες. κλάδοι ὄζοι. Ὄρπηξ, κλάδος ἐκπεφυκὼς κάτωθεν ἀναβλαστήσας ἢ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ λεύσβου, ὀρθὸς κλάδος. Ὅ ἔρα, ὃς ἄρα.

ὀ ῥέξασ, θραίσας, ἀνελόμενος. Ὀῤῥιδιᾶν, ἢ ὃ τὰ ἀλλα καὶ τοὺς γλουτοὺς πιέειν. Ὀῤῥιον, ὀρχάνιον.

ὀ ῥῥόβηλος, ὁ δὸς ἰταλιῶται. Ὀῤῥοπύγιον, ὀρθοπύγιον. Ὄῤῥος, ἡ χάμις, οὐχ ὥς τινες, στοιχεῖον, ἕτεροι δὲ ἑτυμολογοῦσι καὶ ἀπὸ ῥῥωδιῶν, οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδοῦσιν ἀνὸν ὄῤῥον ὄντιν ἰδροῦσιν, ἢ ἀπὸ ὀσφῦος ἀπὸ τοῦ πρὸς ῥάχιν. Ὀῤῥούς, ὁρμᾶ. πηδᾷ. Ὄῤῥινα, παρώρμησεν. Ὀῤῥωδεῖ, φοβεῖται. ἀπορεῖ. Ὀῤῥωδία, φόβος ἀπορία. Ὀῤῥωδιάᾳ. ᾧ φόβῳ. Ὀῤῥόσως, ἀνεύ φόβως. Ὀρσάγχης, σωματοφύλαξ, ἢ ὁ ἀπὸ βασιλέως δίκην ποτὲ δύβρεις πήσας. Ὄρσαι, ὁρμῆσαι ἐγεῖραι, ὀρεχθῆσαι. Ὀρσιπέτης, ὑλοῦ πετόμενος. Ὀρσίπους, βοὴ ὀρχιστικοὺς παρασκευάζουσα πρὸς τὴν τῶν ποδῶν ὁρόμον. Ὄρσο, ὄρσιο, ἔγειρε.

ὀ ρσοδάκνη, ζωύφιον τι ἀπὸ τῆς κράμβης γινόμενον.

ὀ ῥυθμύρα, θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλὴ, δι' ἧς ἔστιν ὀρῶσαι κατα βαίνοντα. ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸ βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυεῖς, ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα. Ὀρσοὶ, τῶν ἀρνῶν οἱ ἔχατοι γινόμενοι. Ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται παράστεται ἀλχίλος. Ὀρσομανῆ, διεγειρομένη. ὄρσω, τολμῶ. Ὀρτή, ἑορτή. Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοὶ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ κρεμάσαι. Ὄρυς, βωμὸς κύπριος. Ὀρυγάνει, ἐρεύγεται. Ὀρτυγία, ἡνωῦ δῆλος ἁλουμένη νῆσος.

ὀ ρτυγή, ἐλίσιον ὄρνεον ἔστιν ὃ δὲ παιδύσεις ἀρχὴν ἔχουσι, ἔγραψαν δὲ τινες, καὶ ὀροφαὶ καὶ ὀροφαί.

ὀ ρτυγομήρα, ὄρτυξ ὑποδρομεγέθης. Ὀρτυξὶς, πόα τις. ὄρυα χόρδη ἐφθή. Ὀρυγμάδες, θόρυβοι.

ὀ ρυγμος, βρυχόμενος. Ὀρύεται, ὑλακτεῖ.

ὀ ρυκτὸν, σκαπτὴν. Ὀρυγμαδὸς, ταραχὴ φόφος θόρυβος κτύπος. Ὄρυμος, βωμὸς, οἱ δὲ ὄρυμβος.

ὀ ρωθεῖ, γρυλλίζει. Ὄρυγξ, λαοζοικὼν σκῦλος, ἢ καφίου εἶδος, καὶ ἰχθὺς, καὶ ζῷόν τι τετράπουν δορκάδι κατὰ πὼ χροιὰν παραπλήσιον. Ὀρύξομεν, σκάψομεν. Ὀρφακίνης, ἰχθὺς ποιός. Ὀρφναίαν υκτερινὴ σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν ἀρπᾶσαι τὴν σὺ σκότει ὄντα. Ὀρφανὴ, ἀεὶ γονέων. Ὀρφανὸς, ὁ γονέων ἐστερημένος καὶ τέκνων. Ὀρφίνη καλάμη μελίνης. Ὀρφναία, σκοτεινὴ μελαίνη. Ὄρφνα καὶ ὄρφνη, σκοτία, νὺξ μέλαινα. Ὀρφνῖνον, μέλαν σκοτεινὸν καὶ ὀρφανόν. Ὀρφίνον, τὸ μέλαν ἱμάτιον, καὶ ὀρφινιαῖς. Ὀρφοβόται, ἐπίζοποι ὀρφανῶς.

ὀ ρφοβοτία ἐπιζοπή. Ὀρφὼς, ἰχθὺς ποιός.

ὀ ῤχαμε, λαῶν βασιλεὺς ἄττων λαόν. Ὄῤχαμος, βασιλεὺς ἡγεμών. Ὀρχὰς, πολίσολος ἁρμασία καὶ εἶδος ἐλάσσ. Ὄρχασοι, αἱ ἐπισοίχειοι φυτείαι, ἢ αἰκίαν ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως. Ὀρχία, ἡ τοῦ ταύρου ὀσφύα. Ὀρχεῖται, διαστείται βακχεύει. Ὀρχηστὴς, ποτὲ μὲν ὁ χορευτὴς, ποτὲ δὲ ὁ σὺν πολλῷ δύκινητος. Ὑρχήστια, αἴρα. Ὄρχα. ζῷον τῶν τετράποδων καὶ πόα. Ὀρχηθὸν, ἡ ὄρχησις. Ὀρχίλον, ὀρνιθάριον τῶν δυωνύμων. λέγεται δὲ ὑπό τινων σαλπιγκτής. Ὀρχιπαιλίζειν, ἀκολουθεῖν παρὰ τοῖς παισί. Ὀρχιθμοῖς, ὀρχήσεσιν.

ὀ ρχηστὴς, συγκεκροτημένος πρὸς τὰ πολεμικά.

ὀ ρχαὶ, φραγμοὶ, καλαμῶνες. φαράγγων πλευγξ.

ὄ ρχοι, στίχοι ἀμπέλων. Ὀρχομενὸς, πόλις βοιωτίας, ὡς μινύειον καλοῦσιν. Ὄρχος, κῆπος καὶ φυτῶν στίχος. Ὀρῳδιᾶ, μιμεῖται. φοβεῖται. φείδεται. δύλαβεῖται. δειλιᾷ. Ὀρῳδία, φόβος καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρῳδῶς, ἐμφόβως. Ὀρῳδοῦν, ἐκφοβοῦν. Ὀρῶν, ἰδιῶν θεωρῶν. Ὀρώρει, ὥρμηται. διεγήγερτο. Ὄρωρεν, ἐγήγερται, διήγερθη. ἀπῆλθεν. Ὀρώρεται, τετάρακται τεθύμωται.

ὀ ρωρέχασι, ὡρμημένοι εἰσὶν ἢ ἐκτεταμένοι. Ὀῤῥοχμόν. ἐχάραν ἄκρον. Ὀῤῥῶδες, βλέποιτο. Ὀῦς χάθρον ἀρσενικὸν, ὅστις οὐθός. Ὀσάκις, ποσάκις.

ὀ σάπιον ὅσον. Ὀῦς δέκει, ὃς δ' αὖ. Ὀῦς ἦλθ, ὅστις ἦλθεν. Ὁ σημδραι, πάντοτε καθ' ἡμδραν.

ὀ σια, ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ ἢ οἴνῳ. καὶ ἡ καρδία.

ὁ σία, γνώμη γνησία. Ὁσίη, θέμις. Ὅσιος, καθαρός. δίκαιος. δύσεβής. ἐρινικός. ἀγνός. Ὁσιουργῆσαι, ἀποκαρδιουργῆσαι καὶ τὸ ἐπιλέγειν σὺν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν. Ὁσίους θαλάμους τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπείους. ἔστι δὲ ἀρὸ τῆς ἑαστέως ἢ ἐρεμνὸν ἢ μὴ ἀπηχορυμμένον, ὡς καὶ δι' μοθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. Ὁσίως, πρεπόντως δικαίως. Ὅσιες, αἱ σὺν αἰγὶ πᾷ ὑπενέμια τίκτουσι ἢν λεγόμενον ὄσιες γυναῖκες.

ὀ σκάπτω, ἀσκασκάπτω. Ὀσμύλια, τῶν πολυπόδων αἱ ὀξεῖαι λεγόμεναι καὶ ἰχθύδια ποιαὶ, ἀλλ' δὺ τελῶ.

ὀ σμύναι, βολβιτῖναι θαλάσσιοι. Ὅσκιεν, ὅστις δέ.

ὀ σμέγα, ὅστις μεγάλως. Ὅσος οἱ, ὅστις αὐτῷ.

ὀ σσον, ὀλίγον. Ὅσσον, ὅσσον δὲ, ὀλίγον ὀλίγον.

ὀ σσον οὔπω, ταχύ. Ὅσσος, ἐπόσος. Ὅς οὐδ' ὃ τοῖος ἔην ὅς ἀκὴν ἀκτὸς. ἀλλὰ τοιοῦτον λαμπρός στεφανηδοφόρος, ὁ φιλοποιός. Ὅστ πὸρ ἔφηνεν, ὅστε πὸρ καὶ φανερὰ ἐποίησεν. Ὅστρα, ποικίλα.

ὀ στρια. καὶ γενικῶς ἢ ἰδικῶς λέγεται. Ὅστρος, ἰδίως τὶς λέγεται ὡς πισὸς καὶ βρέβινθος.

ὀ σ ρα, ὅς τις δή. Ὅσσα, ὁσῶσα ὅσα. ὁσα ὅσα. κλη δῶν καὶ φήμη. Ὅσατα δισκούουρα, ὅσα δίσκου οὖσα. Ὁσατάπιον, ὅσον. Ὅσατα ἐοργας, ὅσα ἐργάσω. Ὅσατε, ὀφθαλμοὶ δυϊκῶς. Ὅσατε καθαιρήσουσι, καμμύσουσι ζεύς ὀφθαλμοὺς καὶ συγκλείσουσιν, ὅπερ τοῖς νεκροῖς γίνεται κατὰ τῶν οἰκείων κατὰ ἢν τοῦ θανάτου καιρόν. Ὅσατε δ' οἱ, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ. Ὅσσοι βλέφα ἴδοι.

ὀ σσεις, βλέπεις, ὁρᾶς. Ὅσσαθ, ὅρα βλέπε.

ὀ σσευ, ὅστις σοῦ. Ὀσσείων, ὀφθαλμῶν. Ὀσσητῆρα, βοηθόν. Ὀσσήεσι, ἐπιβλεπτέαι. Ὀσσίχον, ὅσον ἡλίκον. Ὄσσομαι, πρόβλεπόμαι, ὁρῶ. Ὀσσόμενος, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος ἢ προσδοκῶν.

ὄ σσον, ὁπόσον πηλίκον. Ὅσσον τε γέρων βοήσας ὅσσον δ' ἐβόησε κρανιάσας ἀνήρ. Ὅσσοντο, διενοοῦντο,

νοοίωτο, προιώρων. Ϛ Ὄασοντο δ' ὄλεθρον, πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον, τουτέστι προσεδόκων ἢ προεσήμαινον καὶ ἔμφασιν ἐποιοῦντο. Ϛ Ὀαυπηρὸν, ῥυπαρόν. Ϛ Ὅς σφιν, ὅς αὐτοῖς. Ϛ Ὀασθαι, κλινδωνίσασθαι. Ϛ Ὄατων, βλεφάρων, ὀφθαλμῶν.
ο, ταθεὶς, ὀξαγωνιωθείς. Ϛ Ὀστακὸς, εἶδος καράβου, οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. Ϛ Ὀσάλαξ, πλόκαμος, ἕλιξ βόστρυχος, ἢ τὸ αὐτοῖς βόστρυσι γινόμενον.
ο, σαλιόχος, τόξευμα. Ϛ Ὄσασαν, αὐέησαν.
ο, σαφὶς, οὕτω δηλῷ τὸ ὃ ἔλεγον τὰς ἀσαφίδας.
ο, σέον ἔβω. ἕως τοῦ ὁσοῦ. Ϛ Ὅστ' ἐσὶν, ὅστις διὰ χρῆται.
ο, σφι, ὅστισι. ὀστρακίνδα. παιδιὰ ἣν ὠδὶ τῷ ὀστράκῳ. Ϛ Ὀστρακὶς, ἁλαλμάτιον τι ἀφροδίτης.
ο, στρακισμὸς, οἱ κακοῦντες τῷ δήμῳ ὀστρακίζοντο καὶ κατεδιαιρίζοντο, ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξουμένου. Ϛ Ὀστρακισμὸς, εἶδος φυγῆς. αἱ ὀστράκοις, γραφαίτων. ἀπὸ τῶν ὀστράκων ὀστρακισμός. Ϛ Ὄστρακον, ὅταν τις ἀποθάνοι, χάσκειν πρὸ τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν, ἵνα ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες μὴ πλημμοῦτες ὕδατος. Ϛ Ὀστράκων ἀπὴν ἄπυτθον, ἀπὸ γυμνὸν ὀστράκων, αὐτὶ τοῦ ὠῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Ϛ Ὄστρια, τὰ κογχύλια. λάκωνες αὖθος.
ο, στρεον. μυάκιον θαλάσσιον. Ϛ Ὄστριμον, εὖ ᾧ αἱ θερμαὶ μοναὶ, τόπος, οἱ δὲ ἔπαυλις. Ϛ Ὀσφραίνεται, ὀσμᾶται. Ϛ Ὄσφρεσθαι, δύφραν θῆναι.
ο, σφὺς, φλὰς. ῥάχις καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν.
ο, σφῦς, ὁ παρὰ πλευρὸν διάκενος τόπος. Ϛ Ὅς σφῷ. ὅς ὑμᾶς. Ϛ Ὄχαι, κλήματα βοτρύων γέμοντα.
ο, χα, βαλλάντια, μαρσύππια. ἢ τὰ τῶν διδύμων ἀγγεῖον, καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. Ϛ Ὄχμος, τὰ αὐτά. Ϛ Ὄχωσφιν ὀχήμασιν. Ϛ Ὄσχετόρον, ὅς αὖ ἄλλο. Ϛ Ὅταν παιδεύω ἢ τύπτω. Ϛ Ὅτε ὅταν, ἐπειδή· διεθαίνεις, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκασ' ἄνθρωποι. Ϛ Ὅτε ἔφηθα, ὅτε ἔλεγες. Ϛ Ὅτε κέν σε, ὅτε αὖσε. Ϛ Ὅτε μ' ὤνατο, ὅτε ἠκατεμέμφατο καὶ ἐβλεφαύλισεν. Ϛ Ὁτέω, ὅτῳ ῷ τινι.
ο, τε, ὅτε πατήρ. Ϛ Ὁτ' ἄριστον, ὅτι φυ κράτισον.
ο, τι μάλισα. λίαν. πάνυ πολέον σφόσβραχαν.
ο, τμὴ, ὅτι οὐχί. Ϛ Ὅτινασ', οὓς τινας. Ϛ Ὅ, τι οἶ θα. ὅτῳ οἶδας. Ϛ Ὅτι δίσιν, δίς τισιν. Ϛ Ὁτιοῦν ὁτυχόν. Ϛ Οὔτι πού, οὐδαμοῦ. Ϛ Ὅ, τι ῥᾳ, ὅτι δή.
ο, τις ὅστις. Ϛ Ὅ, τι τόσον. διότι τοσοῦτον. Ϛ Οὐτλοῦ, πονεῖ κακοπαθεῖ. Ϛ Οὐτλημάτων, κακοπαθημάτων.
ο, τλήβων, ὁ ἄθλιος. Ϛ Οὖτλος. μόχθος. Ϛ Οὐτλῶ, πονῶ, κακοπαθῶ. Ϛ Οὐτοβεῖ. δορυβεῖ. Ϛ Οὐτος, ἄλιμος θάλασσα δορυβώδης. Ϛ Οὐτοτύζω, λέγω. θρηνεῖν. Ϛ Οὔτου δὴ, οὔ τινος δὴ. Ϛ Οὔτου δή, τίνος δή. Ϛ Οὔτου ἕνεκα. τίνος ἕνεκα. Ϛ Οὐτουοῦ, ἕτινος οὖν. Ϛ Οὔτου χάριν, τίνος χάριν. Ϛ Οὐρα, ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά. Ϛ Οὐραλέως, ταχέως. ὀξέως. ὁρασικῶς. ἐνδρῶς. Ϛ Οὖρα, ἡμίονος. Ϛ Οὐρὺς καὶ μύγαλων, βασιλεῖς φρυγίας. Ϛ Οὐρηή. ὀρχὸς ἀσυδαῖος. Ϛ Οὐρηή τα μὴν, ἢ τηρῶσα ἣν οἱ ἐν
ο, ῆροὶ, ἀνδρεῖοι. ταχεῖς ὀξεῖς, ἐνεργεῖς, ὁρασικοὶ, ὑπηκοοι, πιστοὶ, ἀσυδαῖοι. Ϛ Οὖρίον, τὰ αὐτά.
ο, τείχας. ὁμοιότειχας. Ϛ Οὖρχη, χόρτος καλάμη.
ο Οὐρωφάγου, πολυπῶν, ἢ ὀζύγη γὰρ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος. Ϛ Οὐρωῦαι, παροξύνειν καὶ βύειν, ἀσυδᾶν, παροξύνειν. Ϛ Οὐρωτὴρ, κύρυξ, κελευστὴς, σαλπιγκτὴρ.
ο ῥωτύς. παρακέλευσις προτροπή. Ϛ Οὖπεο, οὗτινος. Ϛ Οὖπεσθαι, κλινδωνίζεσθαι. Ϛ Οὐπεύεσθαι, ὁμοίως. Ϛ Οὖπις, ὄψεις. Ϛ Οὖπικεν, ἀρχή.
Οὖ, παῦ, κρατῆ καὶ σύμφορον εἶναι δοκῆ. Ϛ Οὐποτοῖ, θρλιῶδες ἐπίφθεγμα.

ΤΟ Ὂ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῡ.

Ῡ, οὗτινος. Ϛ Οὖ, ἐπίῤῥημα ἀρνητικὸν κατὰ τέρπειν, ἤτοι οὐχί. εἴωθεν δὲ αὐτῷ ὁ ποιητὴς παραλαμβάνειν, καὶ μετὰ τῆς μὰ φωνῆς. συμπλέκει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ πῶ. σημαίνει δὲ καὶ ὅπου καὶ οὔθα τὸ οὗ. Ϛ Οὖ, δασυνόμενον μὲν, δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικὸν, καὶ σημάρθρον αὐτου μίαν ζίτου προσώπου ἐμοῦ, σοῦ οὖ.
ο ναί. φυλαί. Ϛ Οὐαὶραι, ἡμεῖς, κύριοι. Ϛ Οὖ ἀρχὴ, γέμω, οὗ κατάρασ πλήρης ἐσὶν. οὖρον δὲ, ἔλαιον κύριοι. Ϛ Οὖατα, ὦτα. Ϛ Οὖατα βάλλει.
ο τὰ ὦ τοίμου ἰχεῖ, ἢ ἄγχει. Ϛ Οὐατόεν, ὦτα ἔχον. μὴ ὅπερ ἔχει κρεμαμένους, ὥζας πολλοὺς ὀζῶδες, ξαχύ.
ο υβαῖ, οὐ πορδύσιμον. Ϛ Οὐβρῶσις, λιμὸς, ἢ σύβρωσις. Ϛ Οὐ γὰρ ἀκάν. θαι, παροιμία ἀρίστοφάνης σημαίνουσα κατα λαμβανόμενος δὲ ἴσως αὐτέλεγκος τούτῳ τῷ λειπνέω. οὐ γὰρ ἄκαν. θαι καὶ οὐ σράμασιν ἥκε ταύρω χωρεῖ δ' ἄκλητος ἀεὶ λειπνήσων, ἔοικε δὲ λέγειν μεμνημένος πῶ τ' ἔσου διαφορᾶ καὶ μετα βολῆ.
ο υ γὰρ ἢ. ἴσον τὸ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δή, ὑγιαίνει· οὐδ' οὐδέ. Ϛ Οὔ ἄλα, οὐ δῆτα τὸ ψυχρὸν καὶ ἄφθονον εἰς χρῆσιν. αἰγύπτιοι δὲ, τῶν ὑδάτων τὰ φλογίσματα.
ο υδαμῶς, οὐδέποτε. Ϛ Οὐδαμῶς, καὶ τὸ οὐδαμοῦ.
ο υδ' ἀεσίφρων, οὐ δὲ ἀόκητον. Ϛ Οὐδαῖοι, χθόνιοι, ἐπίγειοι. Ϛ Οὐδαμινὸς, οὐδενὸς λόγου ἄξιος δῆλ. βρακχὺς βύτελής. Ϛ Οὐδαμῶς, οὐδέποτε, ἢ παντελῶς,
ο υδ' ἀπόνητο, οὐ δὲ ὄνησιν ἔλαβον. Ϛ Οὔδας· γῆ, ἢ δ' ἔδαφος. Ϛ Οὐδέ. ἔφημι, οὐ δὲ αὐτὸν λέγω.
ο υδ' ἐλεαίρῃ, οὐ δὲ ἐλεεῖ. Ϛ Οὐδέμασ', οὐ δὲ κατὰ τὸ σῶμα. Ϛ Οὐδ' ἐμάτησεν, οὐδ' ἐλήρησεν. Ϛ Οὐδέμευ, οὐ δὲ μοῦ. Ϛ Οὐδεν, αὐτὶ τοῦ οὔ. Ϛ Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου σρυὸς τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐσι φυτὸν ἡ σρυς.
ο υδὲν ἀπὸ τρόπου αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. Ϛ Οὐδὲν δρᾶμα. οὐδὲν δρᾶμα ἴδιον ἔχοντα οὐδὲν ὑπῆρχον.
ο υδὲν ἧσσον, μᾶλλον. Ϛ Οὐδενέασ', βύτελέασ.
ο υλὸν ἱδρὸν, παροιμία λεγομένη ὠδὶ τὸ τέλεον ἀρχὴ σων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν, καὶ ἑαυτοῖς ἐοῖς γνωρίμοις. φασὶν δὲ ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν ἀδωνιν, εἰπεῖν ὃ δὴν ἱδρὸν, ἴσως ἐπὶ αἰῶνος τοῦτον, ὅτι τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. Ϛ Οὐλοσόωρα, οὐ δὲ μᾶς φροντίδος ἄξια, ὠρᾶν γὰρ τὸ φροντίζειν καὶ φυλάσσειν, ἔνθεν τὸ ὀλιτωρεῖν καὶ πολυωρεῖν, ἀπτίων δὲ οὐδενὸς φυλακτικά.
ο υλὸν σελίνοις. παροιμία ὠδὶ τὸ μηδὲν κατὰ τοὺλά-

χεσον δ᾽ηνυκτων δ᾽ις ἐπ᾽ηνθ· σὺ γαρ τοῖς λεγομένοις παρακειμένοις τὰ σέλινα κῆ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται δ᾽ὧν λέγειν ἡ παροιμία οὕτω· οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες σὺ τοῖς σελίνοις εἶ. ☾ Οὐδένυπω, οὐδαμῶς. ☾ Οὐδένυκτα, οὐδὲ νύκτωρ. ☾ Οὐ δεόντως, παρανομως. ☾ Οὐδεος, ἐσάφας. ☾ Οὐδέπω ἔστιν, οὐκ ἔστιν. ☾ Οὐδ᾽ὧδὶ νυκτίδος, οὐδὲ ὧδὶ μιᾶς νυκτος, ἀλλὰ πρὸς μίαν νύκτα. ☾ Οὐδ᾽ἐπηρώτων, οὐδ᾽ἠρώτ-
ο υδ᾽ἐρέουζ, οὐδ᾽ἀνεπυνθάνοντο. ☾ Οὐδέτερον, οὐδὲ οὐτῶν δύο. ☾ Οὐδέ τι πω· οὐδέποτε οὐδαμῶς·
ο υδ᾽ἐρύπησε κρόκῳ οὐδ᾽ἐργάσαζ. ☾ Οὐδὲ φυλῶ, οὐδὲ πῶ φύσιν. ☾ Οὐδ᾽ἠβαιὸν πρὸς ὀλίγον, οὐδ᾽ὀλίγου ἢ ὧδὲ ὀλίγου. ☾ Οὐδήναιος, ἀχρόνιος. ☾ Οὐδ᾽ἦν πίνακῶ, οὐδὲ πῶ τυγχῦσαν. ☾ Οὐδῆσαι, πρίασθαι ἀποδόσθαι. ☾ Οὐδῆτα, οὐδαμῶς. ☾ Οὐδλίκαιον, οὐδλίκαιον. ☾ Οὐδλεκείδη, οὐκ ἀμφέβαλον, οὐκ ἐδυσπίστησεν. ☾ Οὐδλ᾽ἥμαρτεν, οὐκ ἀπέτυχεν.
ο υδὶ τανοῦ ἢ οὐτιδανοῦ· βύτιλοῦς οὐδενὸς λόγου ἀξίου.
ο υδιωσόμεθα, οὐκ ἀποκαλούμεθα οὐκ ἀπορρίψομεν.
ο υδ᾽ὄγε πρὶν, οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν. ☾ Οὐδ᾽ὀδόμαι, ἀδὲ ἐπιτρέφομαι. ☾ Οὐ δοκέουσιν, οὐ προσδοκῶσιν οὐ νομίζουσιν. ☾ Οὐδ᾽ὅλως, οὐδὲ τῶ τυχόντος.
ο υδ᾽ὀνομλώω, οὐδ᾽ὀνομάσω. ☾ Οὐδὸς βαθμὸς, βατὴρ ὁ πρὸ τῆς θύρας· βαθμὸς καὶ ὁδός. ☾ Οὐδ᾽οἴοιζ, οὐδ᾽αὖ σοὶ ἦν. ☾ Οὐδ᾽ὁπωσῶ, οὐδὲ ἀ σωόλον.
ο υδραία, ὑσρεία μέρον τί· ἀπὶκῦ μερητῦ. ἥμισυ.
ο υδραίνει, παρακαθαίρει λάκκωνδῦ. ☾ Οὐδύεται, βρίζει. ☾ Οὖ ἕνεκεν, διότι οὗ ἕκεν. ☾ Οὖθεν, ὁδὸς μοῦ αὐτῆς. ☾ Οὔθα, ασσόδος. ὁδός. ☾ Οὔθαρ, τὸ πόατον. τῆς γῆς ἢ ὑγρὸν τῆς χώρας καὶ τῶν ζώων ἃ κατὰ ζῦς μαστούς. ☾ Οὐθαρα, ὧδὶ ἀσκοῦ, ὁ κατὰ τὸ οὔθαρ τόπος· οἱ δὲ ποδὶ ὃν σχέφεται ὁ χορός. ἢ ὁ χορδός. ☾ Οὔθατα, μαστοί. ☾ Οὔθατα βόσκῃ, αἶγας βόσκει. ☾ Οὐθεὶς· οὐδεὶς. ☾ Οὐκέμις, οὐ δίκαιον.
ο ὐκῆν, οὐδέν. ☾ Οὐκένεκα, μισθὸς μενὴ βύτιλῆς.
ο υκενέασε, ἀκαθενέασε. ☾ Οὐθέτερον, οὐδὲ οὔτ᾽ δύο.
ο υκλῶ, οὐμλῶ οὐ δίχ᾽ παντός. ☾ Οὐῖτὸν, τὸ ὑπ᾽οἰῶν αὐτόν. ☾ Οὐ λεκελίζω, οὐ φροντίζω. ☾ Οὐκ ἀγκυνῆ, οὐκ ἀδίαχυρα ἀταλάπωρα. ☾ Οὐκ αἰδεσθεὶς, ἀκ αἰσχυνθείς. ☾ Οὐκ ἀϑεὶ, οὐκ ἄθυ θεοῦ, ἢ οὐ χωρὶς θαύμαζος. ☾ Οὐκ ἀΐεις, οὐκ ἀκηύδς. ☾ Οὐκ ἀϊόντι ἐοικώς, οὐκ ἀκηύσας τὸ πρέπον. ☾ Οὐκ ἄκοντες, οὐχ ἑκόντες. ☾ Οὐκ ἀλαπαδνὸν, οὐκ ἀδενές. ☾ Οὐκ ἀλεγίζω, ἀ λόγου ἔχω. ☾ Οὐκ ἀλέγοντες, ἀ φροντίζοντες. ☾ Οὐκ ἄλκαρ, ἀ βοήθεια. ☾ Οὐκ ἀλώσιμα, ἀκ βύλητα. ☾ Οὐκ ἄμοιρος ἦν, οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν.
ο υκ ἀμώμητος, ἀκ ἄψεκτος, οὐχ ὑγιής. ☾ Οὐκ αὖ δὴ, οὐδαμῶς αὖ ☾ Οὐκ ἀναλίσκεται· ἀκ ἐκλείπει.
ο υκ αὐδύωνον, βύκατάκειζον. ☾ Οὐκ ἀνέχομαι, ἀ κατανέχομαι. οὐκ ἀνίει, ἀκ ἀφίᾳ ἀκ ἐπιζέπει.
ο υκ αὐήσει, τὰ αὐτά. ☾ Οὐκ αὖτι, οὐδαμῶς αὖ.
ο υκ ἀξιοχρέως, ἀχ ἱκανῶς. ☾ Οὐκ ἀπαδόντα, ἀκ ἀλλότειον. ☾ Οὐκ ἀπαδόντως, ὅμοιον. ☾ Οὐκ ἀπαναίνεται, ἀκ ἀποστρέφεται. ☾ Οὐκ ἀπόχρη, ἀ παραιτεῖται. ☾ Οὐκ ἀπεικός· ἀκ ἄτοπον· ἄξιον· ὀφειλόμενον· πρέπον· ὅμοιον· εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ εἰκὸς, εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπὲς τὸ ἀνόμοιον ἢ τὸ οὐκ ἀπεικὸς ὀλίγῳ δύο ἀρνήσεων. μία συγκατάθεσις, ὡς τὸ ἦκα οὐδαμῶς· οὐχ ἧκα τὸ μάλιστα· οὐκ ἀπεικὸς οὐκ ἀπρεπές. ☾ Οὐκ ἀπέχρη, οὐκ ἤρκει. ☾ Οὐ καταδεὲς, οὐ καταβιάσῃ, οὐ καταβαρήσει. ☾ Οὐκ ἀπαδῦμεν, οὐκ ἀπαρνούμεθα. ☾ Οὐκ ἀπηξίωσεν, ἠξίωσεν. ☾ Οὐκ ἀπίθανος, πιθανός. ☾ Οὐκ ἀπολέπεται, οὐκ ἀποστερεῖται. ☾ Οὐκ ἀπορᾶ, οὐκ ἀρκεῖ βύπορεῖ. ☾ Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρήζει.
ο υκ ἀπορρύήσεται, ου κατακήσεται, οὐκ ἀποφώλια οὐκ ἀλίσκεται· οὐ μάταια. ☾ Οὐκ ἀπόχρη· οὐκ ἀρκεῖ. ☾ Οὐκ ἀπρακτήσεις· οὐκ ἀποτάξεις. ☾ Οὐκ ἀπώναζ, οὐκ ὠφελήθησαν. ☾ Οὐκ ἄρὸς, οὐ νῦκός.
ο ὐκ αρτοτρίακ᾽ἦλθ᾽εῖ, οὐ φρόνιμος εἶ. ☾ Οὐκ ἄσημοι, ἐπιφανεῖς οὐκ ἀφανεῖς οὐκ ἄδοξοι. ☾ Οὐκ ἀσυίω, ἀκ ἀσυίῳ μὲν, τἄρ᾽ἐμορμολύττετ᾽αὐτοὺς εἰτάλ᾽ἐξάλλη θη· παροιμία ὧδὶ τῶν μὴ τὰ κενὰ δεδιότων. ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ☾ Οὐκ ἄστεκτος, οὐ φορητὸς, οὐκ ἀβάσακτος. ☾ Οὐκ ἀσωτελὲς, οὐκ ἀχρήσιμον.
ο υκατὰ κόσμον, οὐ κατὰ χρόον. ☾ Οὐ κατανωρκήσω, οὐ κατακνήσω, οὐ κατασυμφανὶς δῆλον.
ο υκατεναύρκησα, οὐ κατεβαύρησα. ☾ Οὐκ ἀζαχύ, οὐκ ἀζραχὺς ζαχύς. ☾ Οὐκ ἄωρον. οὐ κατὰ καιρὸν παρὰ καιρόν. ☾ Οὐκ ἔασαν, οὐκ ἀφῆκαν.
ο υκ ἔασκεν, οὐκ εἴα. ☾ Οὐκ ἐγρυζεν, οὐκ ἐφθέγξατο.
ο υκ ἐδέξατο, οὐ προσήκατο. ☾ Οὐκ εἴασκεν, οὐκ ἤθελεν ἐκώλυσεν. ☾ Οὐκ ἔλω, οὐ δυνατὸν ἦν. ☾ Οὐκ εἰκουσαν, οὐχ ὑποχωροῦσαν. ☾ Οὐκ εἰσῇεις οὐκ εἰσήρχου. ☾ Οὐκ εἰσμείσαν, οὐκ ἐχάρησαν.
ο υκ ἐῶ, οὐκ ἐῶ. ☾ Οὐχ ἑκών, οὐ βουλόμενος.
ο υκ ἐλελήθεζ, οὐκ ἔλαθες. ☾ Οὐκ ἐνήθησεν, οὐκ ἐνέμενεν. ☾ Οὐκ ἐμβαρεῖ, οὐ φρονεῖ· ἀφ᾽ὑπερηφάνου φρονήσεως. ☾ Οὐκ ἐμφορύμενοι, οὐ πλημυρούμενοι. ☾ Οὐκ ἐναιμος, οὐ δίκαιος. ☾ Οὐκ ἐναστιλώσομαι, οὐ καταστιλώσομαι. ☾ Οὐκ ἐνδέχεται, οὐ δυνατόν ἐστιν. ☾ Οὐκ ἐνλώσει, οὐ χαυνώσει.
ο υκ ἐνῆν, οὐκ ἠδυνήθη. ☾ Οὐκ ἐνήνοχέ σοι, οὐκ ἀγήοχα οὐκ ἤνεικά σοι. ☾ Οὐκ ἐνὸν, οὐ δυνατόν.
ο υκ ἐξωροι, οὐκ ἄκαιροι, οὐκ ἄκληροι. ☾ Οὐκ ἐπέοικεν, οὐ πρέπον ἐστί. ☾ Οὐκ ἔπεται, ἀκ ἀκολουθεῖ.
ο υκ ἐπέπυσο, οὐκ ἀκήκοε. ☾ Οὐκ ἐφέπετο, ἀκ ἠκολούθει. ☾ Οὐκ ἐπεκτὸν, οὐ μέτριον. ☾ Οὐκ ἐπιλωτήσομαι, οὐ βλασφημήσω. ☾ Οὐκ ἐπλήσομαι, οὐκ ἐπλαθήσομαι. ☾ Οὐκ ἐπιτύξεται, ἀκ ἐπιτυχὴς ἔσται. ☾ Οὐκ ὀρκεισμόσος, οὐκ ἐσκεισμόσος.
ο υκ ἔρθιον, οὐκ ἴσχυν. ☾ Οὐκ ἐσάλασεν, ἀκ ἐτόλμησεν. ☾ Οὐκ ἔστεξεν, οὐκ ὑπέμεινεν. ☾ Οὐκ ἐσφαλεν, ἀκ ἐκινδύνευσεν. ☾ Οὐκ ἐφς, ἀ ματαίως οὐκ ἀληθῶς. ☾ Οὐκέτι, οὐχὶ, ἢ οὔ. ☾ Οὐκ ἐτυρώθη, οὐκ ἐπαυχήθη. ☾ Οὐκ βύδιάθετος, οὐ δυναμένη βύχερῶς γήμασθαι ἢ βύμαρῶς γήνεσθαι. ☾ Οὐκ βύθυσιόωντος, ἀκ ἀκεραίως ἢ ὀρθῶς βλέποντος. ☾ Οὐκ ἐφέπετο, ἀκ ἠκολούθει. ☾ Οὐκ ἤφιεν, ἀκ ἐπιθυμῶσι.
ο υκ ἐφικνεῖ, ἀφθαίνει. ☾ Οὐκ ἔχαδεν, ἀκ ἐχώρησεν.
ο υχ ἧκα, ἀ μάλιστα. ☾ Οὐκ ἤμφυν, ἀκ ἤλαξεν.

οὐκ ἠσμένισαν, οὐκ ἐχάρησαν. Οὐκί, οὐχί.
οὐκιγχάνει, οὐχ εὑρίσκῃ. Οὐκ ὄλεται, οὐκ ἀπόλεται. Οὐκ ἐφάτην, οὐκ ἔφασαν δικῶς.
οὐχδιόν τι ἐστίν, οὐ δυνατόν ἐστιν. Οὐκ οἰσὰ ὁ φορητά. Οὐκ ὀλεῖσθαι, οὐ φθαρήσεσθαι.
οὐκ ἐτυλώθη, οὐκ ἐπαχύνθη, οὐκ ἐβαυματίσθη.
οὐκ ὀνησιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ἤ λοιπόν. Οὐκ ᾤετο δεῖν οὐκ εὐόμιζε συμφορᾶς.
οὐκῶν, οὐχ ὑπάρχων. Οὐκῶπται, οὐκ ἐφάνη. οὐκ ἐγένετο. Οὐκωφεῖ, οὐβλάπτει οὐπηρῖ.
οὐλάδες, πῆραι ἢ λάκκοι. Οὐλαίνῃ, οὐχολάζει.
οὐλαμὸς, τάξις στρατιωτικὴ θόρυβος ἢ ἄθροισμα.
οὐλὰς, κεφαλὰς, οἵοτε δὲ καὶ ὁ μαλακὸν, ὃ ἔστι ὁ ἁπαλὸν, ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄντα, ἕλκη καλεῖται, καὶ ἡ γαστήρ. Οὖλε, ὑγίαινε, ἀφοῦ καὶ σ' ὑγιὲς, γινόμενον ἕλκος οὐλοῦν λέγουσι.
οὐλα, τὰ τῶν ὀδόντων. Οὐλαφηφορᾶ, νεκροφορεῖ.
οὐλαφος, νεκρός. Οὐλίοισιν, σὺν ὑγείᾳ φυλάσσοισιν. Οὐλὴ, ἐπίπολαιον, ἕλκος ἐς ὑγείαν ἥκον, ἢ χλανίσμα λάκκη. ἢ σῆψις ὀστέου. Οὐλήγουσαν, οὐπαυομένην. Οὐλὴ λευκὴ θρὶξ, λευκή.
οὐλια, ὀλέθεια. Οὐλιάσθε, ὄνησιν τινὰ ἔχετε.
οὐλιμὸς, ὀλέθριος. Οὐλίμορον, ὀλεθρίαν.
οὐλαμός μάχη. C* ὅλος. μεμιγμένος. Οὐλιος ἀσὴς, ὀλέθριος καὶ χαλεπὸς, λέγει, δὲ ἦν κωφά.
οὐλοβάται, οἱ κωλοβοί. Οὐλόθυμος, σκύτλιος. ἀφνόθυμος. Οὐλόμεναι, ὀλέθριαι ὀδυναί.
οὐλομένῳ, ὀλεθρίαν ὀδύνην.
οὐλόμενος, ὀλέθριος. Οὖλοι, ἕλκη σράγματα.
οὐλοθυσία, τελεία. θυσία. Οὐλομενὲς, οὐλοσυλὲς ὑγιὲς ὁλόκληρον. Οὐλομελίη, καθόλου συλλήβδην, ἄλλοι ἀπὸ τῆς ἀθρόας τῶν ὅλων φύσεως, ἢ γὰρ ὅλον, ἕλον λέγῃ. Οὖλον, ποτὲ μὲ μαλακὸν καὶ ἁπαλὸν, ποτὲ δὲ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον, μὴ ἢ ὀλέθριον, κυρίως δὲ ἢ σωσιεσραμμένον.
οὖλος ἀρὴς, αὐτὶ τοῦ ὁλετῆρ λευνὸς καὶ ταραχώδης ὅλον. Οὐλοχόϊον, ἀπεῖον ἐς ἃ αἱ ἀλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. Οὐλόχυτα, τὰ καταίργματα. Οὐλοχύτας, ὁ τὰ μὲν τὰ κενὰ ἐν οἷς τὰς ὁλὰς αἱ εἰσὶ κειθαὶ τῶν ἱερείων, κατέχων. Φαίνεται δὲ ἀπεῖα δηλοῦσθαι ἢ κειθὰς πεφειγμένας.
ὑμὰ, μὰ τόν. Οὐμαὶ, ὑμέτερα. Οὐμαλακικὴ κὴς, παροιμία ἢ μηδὲν σημαίνουσα ὠνήτης δὲ κικὴς ἁμάλα φαίνεται καὶ σρατὶς σὺν ζωπύρῳ πολλαπλασιόμενον τῶν ἁμάλα τέθηκα κεκυκικῶν ἐπικρατῆ. Οὐμαὴ, ἁμήν.
Οὐμάτην, ἀκ ἀληθῶς μὰν ἀνόρως σὺν ὀργῆ. Οὐμεθεὶς, ἀκ ἐών. Οὐ μεγάμος δὲ, ἀθαμῶς δὲ γάμος δέ.
ὑμὴνοω, ἀθαμῶς. Οὐμὴν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ ὄρους, σὺν ἀπὸ πέτρης ὑπόληψιν ἔχον οἱ παλαιοὶ ὡς ἐκ ὄρυων καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γεγονότων.
ὑμεταδὴν, ἀμεταβλητὶ χρόνον. Οὐμεταμελὴς ἀμετανόητος. Οὐμετείως, μεγάλως.
ὑμὴν, ἀλλὰ μὴν οὐθαμῶς. Οὐμὴν, ἀλλὰ ἔτι μὴν.
ὑμὴν δὲ, οὐθαμῶς δέ. Οὐμὴ πρόωμαι, οὐ παραχωρήσω. Οὐμὴν, οὐμόνον. Οὐμήσε ἀΐω, οὐκ ἀΐσω ἐάσω. Οὐκ ἀΐσε ἐῶ, οὐμήσε ἐάσω. Οὐμόνον, οὐχ ἕως τούδυ. Οὐμὸς, ἐμός. Οὐμὴν δὲ, οὐθαμῶς, δέ. Οὐμείας, οὐσυγχωρεῖς.
οὖωει θεῦρο, ὁράμε ἀρηιφάτες. Οὔωενα, διότι.
οὔωενα, χάριν. Οὐνέμεσις, οὐμέμψις. Οὔυνοαθε, ὄνησιν τινὰ ἔχετε. Οὐωέομαι, ἀφροδύομαι.
οὔωνις, κλέπτης κλεπτῶν σωτηρία. Οὔωομα, ὄνομα. Οὐῶον, ὑγιὲς, κύριοι ὀρόμον. Οὖυιος θῦις, ὀρομεὺς κλέπτης. Οὔωοαθε, ὄνησιν τινὰ ἔχετε, κατ' ἐρωνείαν. Οὔωυτοι, τῷ σοῦ ἢ σοῦ ἢ ἀθαμῶς. Οὖυ οἱ, οὐθαμῶς αὐτῷ. Οὔυου, ἀχθόν.
οὐπανῶς ἀνθρώπους κόρινθον ἔαθ' ὁ πλοῦς, ἀριστοφάνης ἐπειδὴ κεῖνος ἐς κόρινθον εἰς πλέουσι ξένοις χαλεπὴ τις ἡ πόλις ἐστὶν ὀψὲ πὼ τῶν ἑταιρῶν γοητείαν, ἐσπούδαζον γὰρ αὖθι πλεῖστοι οἰκεῖν θιοι, καὶ ῥᾳθύμως ὀψὲ πλοῦτον διῆγον. Οὐπαρελθύσεται, οὐ παρέλθη, οὐπαραλείψῃ. Οὐπαρεξέπεσεν, ἀπαρῆλθεν.
οὐπαρομαρτεῖ, οὐπαρακολουθεῖ. Οὐπεπλασμένον, ἄπλαστον. Οὐπδρανοῦσιν, οὐ τελοῦσιν.
οὐπδμίεσαι, οὐπδμιγνήσεται. Οὔυποθι, ἀθαμῶς.
οὐπολιᾶ, οὐγηράσκει. Οὔυρτε, οὐκ αὖποτε οὐδέποτε. Οὐπροσαμιώει. οὐβοηθεῖ.
οὐπροσείλετο, οὐκ ἠθέλησεν. Οὐπροσεποιήσαντο, οὐκ ἠγάπησαν. Οὐπροσήκαντο, οὐπροσεποιήσαντο. Οὐπροσίσχετο, οὐπροσδέχοντο, ἐκ ἠρέσκοντο.
οὐπροσπεπαίμοι, οὐκ ἀρέσκοιμοι. Οὐπροσώχησαν, οὐκ ἀπεγράφησαν. Οὐπρὸς σὲ, οὐ κατὰ σὲ οὐκ ἀξιόνσου. Οὐπροτιμᾶν, οὐκ ἔχει λόγον. Οὔυπω, οὐδέπω. Οὔυπω, ποτὲ οὐδέποτε. Οὐρὰ ἡ κέρκος ἢ αἰδοῖον. Οὖρα, ὁρμήματα. Οὐρὰ ὅρια ἀπὸ τῆς σραλιᾶς τέλος. Οὐραγῆν, ὑστερίζει.
οὐράγια, σρατηγίαν οὐρά. τουτέστι ἢ τέλος τῆς σρατιᾶς καὶ τῆς τάξεως. Οὐράγιον, ἔσχατον. Οὐραγὸς, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμὼν καὶ τῷ δυωνύμου κέρατος φύλαξ. ὁ δὲ τῷ δεξιοῦ δεξιοφύλαξ.
οὐράδιον, οὐκ δυχερές. Οὐραγίαν, πὼ ὄπαθεν ἀπολουθοῦσαν σρατιᾷ. Οὐραδίως, ἁπλῶς θουκυδίδης. Οὐρανίαν, ὅταν πὼ σφᾶραν ἀναβάλωσιν, καὶ πὼ τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιὰν, οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανιάζειν, παρά τινων δν ἔπαιξεν ἀριστοφάνης. Οὐραὶ, ἡ κέρκος καὶ ἢ αἰδοῖον. Οὐρανίθεν, ἀφ' ἕ οὐρανοῦ. Οὐρανίκη ἀΐξ, ὡσεὶ λέγοι τίς ἢ τῆς ἀμαλθείας κέρας. ὅλη γὰρ τις δύναιτο ἁλάμβανεν ὁ ἔχων τοῦτο. ἐπίκωος δέ ἐστιν αὐτὴ ἴσως, ὅτι καθ' οἵους ἡ σελήνη τῇ αἰγὶ ἐφέχειτ. τοῦτη δὲ τὰ γύναια ἤυχεν ὀψὲ ἢ καὶ αὐτὴ ὠδῖν ὡς ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν. ὅθεν καὶ δύκτειαν φασὶν αὐτὴ οἵοι.
οὐρανίζετο, πρὸς ἓν οὐρανὸν διικνεῖτο. Οὐράνιον ἄχος, ἓν κονιορτὸν, ἁπλοῖ δὲ ἢ μέγα καὶ ὑψηλόν.
οὐρανίοι, οἱ ἐν οὐρανὸν κατοικοῦντες. Οὐρανίωνας, τοὺς ἀπὸ πὼ οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους. Οὐρανόθεν πρό. πρὸς τὸν οὐρανοῦ. Οὐρανομήκη, ὑψηλὸν, λίαν. Οὐρανός. ὁ κατὰ στρισμένος τόπος. πδρῦσαι δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ αὐλὰς, ὧν τὰ κυλίμματα κυκλοτερῆ οὐρανούς. Οὐρανοσκόπος, ἰχθὺς ποιός. Οὐρανοφοιτῶν, σὺν οὐρανῷ διαζίβεν. Οὐ ῥᾴσα, οὐκ δυχερῶς. Οὔυρ* δηνος, ἐπιφθρομένου.
οὖρεα, ὄρη. Οὐρέας, ἡμιόνους. Οὐρεῖς, φύλακες.

ὁ ὑρεὺς, ἐν βήσῃσιν, ἐν τοῖς βασίμοις ἢ ποιμὴν τῶν ὄρους οὖρος. ἐπιπλόμος ἄνεμος. ¶ Οὐρεσίφοιτος, ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος. ¶ Οὐρῆας ἡμιόνους, παρὰ τὸ οὐρεύειν, ὁρμητικοὺς τινας ὄντας· ἢ ἐπεὶ οὔρειον τὸ ζῷον οἷον ἄγονον, οἱ δὲ, οὐρέων τῶν φυλάκων.

ὁ ὔρειον ἄνεμον· ἢ ὀρέως πνέοντα, ἢ ἄγριον. ¶ Οὐρεία ἴσχν, ἣν σωφρωτῆρα· ἔστι δὲ σιδήρειον ἐγκεκαμμένον, εἰς ὃ ἕτερον μέρος τῶν δάκτυλων. ¶ Οὐρίζει, ὑπὸ φέρει ἢ ὀρίζει. ¶ Οὐρείη, ὀπιθία. ¶ Οὐρείθρεπτα, ἐν ὄρεσι τραφέντα. ¶ Οὐρειομβικὴν, πλὴν ἀμίδα ἢ οὐροδόχην. ¶ Οὔρειον, σωρεῖον, ἢ ὄπισθεν πνέον.

ὁ υραῖον νέφος, κατ' οὐρανὸν ὀπισθεν δρόμενον ἢ ἀπὸ οὔρων ἐλαυνόμενον. ¶ Οὔριος, ἐπιπλόμος, ἐπιλέξιος, ἄνεμος. ¶ Οὐρίσαι, φωτισμὸς θεοῦ.

ὁ υρίσαι, ἀρίσαι παρασκευάσαι. ¶ Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα. ¶ Οὖρος, ἄνεμος. ¶ Οὖρον, φυλακὴ σημεῖον. ¶ Οὖρον, ἀφούρης, ὅρον τῆς χώρας.

ὁ υρος, βασιλεὺς φύλαξ σωτήρ. ¶ Οὖρος ἀχαιῶν, τὰ αὐτά. ¶ Οὖρους, φύλακας, ἢ τὰ νέωρια· τὰ πολυτειχίσματα, ἢ τὰ πολιορκήματα τῆν πολίων, ἢ τὰ ὀχυρώματα διὰ ὧν καθέλκονται. ¶ Οὖς, αὖθρον ἀφύσικὸν πληθωτικὴν πῶσιν αἱματικῆς οὔσης· καὶ αὐτῶν μία τείχου προσώπου. ὃς ἑτέρας σέλλονται. ¶ Οὖς, ὠτίον. ¶ Οὖσα, χρινία νεὼς ὅπλα. ¶ Οὖς, ἀφροδίτης οἱ ἁλιεῖς, ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν. ¶ Οὖσε, σβέσε. ¶ Οὐσθενῶς, ἀκίχυρῶς. ¶ Οὐσία, ὄντος ἀπὸ ὁσιότης, πλοῦτος ὕπαρξις. εἶδος ὑφεστὼς, βίος κτῆσις. ¶ Οὐσιώδης, ὧν ἀεὶ τὸ αὐτῷ κατ' οὐσίαν. ¶ Οὐς ῥᾳ, οὐς δή. ¶ Οὐσιώσαντος, ὁ ἡνωμένον ἄκρως. ¶ Οὐ συνινωσκόμενοι, οὐ συγκατατιθέμενοι. ¶ Οὐσὶ, μὴ σύ. ¶ Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ. ¶ Οὐσωσέχην ὀργὴν, οὐ κατεκράτησεν ὀργήν. ¶ Οὐσωὶ ὁρῶτι, οὐ σὺν κάματῳ.

ὁ υχλαίτερον, ταχέως. ¶ Οὔτα, ἔβωσεν ἔπληξεν ἐκέντησεν. ¶ Οὐτάζοντο. ἐπιρώσκοντο.

ὁ υτάμεναι, ῥῶσαι. ¶ Οὐτ' ἄρ, οὐδέ. ¶ Οὐτ' ἄρ φρονέων, οὔτε κατὰ σωίσιν. ¶ Οὐτάσας, ῥώσας ἐκχειρὸς νύξας. ¶ Οὔτασεν, ἔβαλε καὶ τὰ ὅμοια.

ὁ υτέτω, οὔτε τινί. ¶ Οὐτηθεὶς, ῥωθείς. ¶ Οὔτι, οὐδέν. ¶ Οὔτι, ἀλαμπῶς. ¶ Οὐτιδανός· ἀδάμιος ἀθενὴς, ἄλυχος. οὐδενὸς ἄξιος οὐ δὲ λόγου.

ὁ υτι κράτειγε, οὐ τῇ δυνάμει. ¶ Οὔτι μάλα δήν, καὶ ἐκ ὠδὶ πολύ. ¶ Οὔτι μέλῃ οὐ μέλει.

ὁ υτιμοι, ὔμμες οὐκ ἐσέμοι ὑμεῖς. ¶ Οὐτινοσσῶ, οἷα δήποτε. ¶ Οὔτιπου, οὐδαμῶς. ¶ Οὔτις, ἀλεὶς, ἢ εἶδος ὀρνέου καὶ οὐρανός. ¶ Οὔτοι, ἀβόβλητον, οὐκ ἀποβλητέον ἄξιον. ¶ Οὐτῶρῶ, δρασικηλὶ ἀσυνδαῖοι. ¶ Οὕτως, τοιούτως ὁμοίως. ¶ Οὐτωσὶ, οὕτως, ἅτω δὲ χωρεῖ τὸ σ ὅτι σύμφωνον ἐπιφθορὴν τέταρα σημαίνει τὸ ὁμὸ. χρόνον. τόσον ἐπὶ τόσον ἀριθμόν. ¶ Οὐ τυχόντι, ἀδῶ μικρῷ ἀδῶ οἷῳ δήποτε.

ὁ υφατῶς, ἀφάτως. ¶ Οὐφενα, οὐκ ἀρεστῶς, οὐ κούφως. ¶ Οὐφέλμαν γῆν πλὴν ἐς τὰ ἱμάτια.

ὁ υφίσρωμα, τὸ τάγματος ἢ πρὸς τῇ πλευρᾷ διφθέρα. ¶ Οὐφοιβήσεται, φοιβαῖ ἐστὶ, τὸ ὠδὶ νεκρῷ ἢ δαιμονικῷ μαντεύεσθαι. ¶ Οὐ φορητὸν, μέγα βαρύ. ¶ Οὐκ ἐλαφρὸν, οὐ βασακτόν.

ὁ ὐφρονῆς, ἰσοδοκλείδη παροιμία ἧς μέμνηται ἡ ἔρμιππος δημώτας μὴ πρὸς ὀργὴν ὁμιλεῖν καὶ αὐτῷ τῷ ἐμοί. ¶ Οὔχ, οὐχὶ, οὐχ ὅπως. ¶ Οὐχάζομαι, οὐ σέβομαι, οὐκ αἰδέρεπομαι. ¶ Οὔχ ἅλις, οὐχ ἱκανός. ¶ Οὐχάζεις ἢ οὐκ ἄγχεις· ἀπέζεις σωεχῶς.

ὁ υχ ἕδος, οὐ καιρὸς τῷ κατθέλεσθαι. οὐκ ἀσβαρὰς φορτίς. ¶ Οὐχείκων, οὐχ ὑποχωρῶν. ¶ Οὐχ ἥκιστα μάλιστα. ¶ Οὐχὶ, οὐδαμῶς οὐδήτα. ¶ Οὐχ ἑκών, οὐ βουλόμενος οὐ θέλων. ¶ Οὐχεται, φωλεοί.

ὁ υχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ. ¶ Οὐχοἷόν τε ἐστὶν. οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐχ ὑποδὰ ἀλόγου, οὐχ ὑποδὰ λόγου. ¶ Οὐχοἷός τε, οὐ δυνατός. ¶ Οὐχοἷός τε εἰπεῖν, μὴ δυνάμενος εἰπεῖν. ¶ Οὐχ ὁρέοντα, οὐ ζῶντα. ¶ Οὐ χραισμεῖ, οὐ βοηθεῖ. ¶ Οὐ χρὴ, οὐδή.

ὁ υχ ὑπολείπω, οὐκ ὑστέρησας, οὐ κατέλιπες, οὐκ ὑποίσω, οὐκ ὑπενέγκω οὐ βασάσω. ¶ Οὐχ ὑφίεται, ἀκ ἀνίησιν. ¶ Οὐχ ὑφίσταται, οὐχ ὑπομένῃ οὐχ ὑφορᾷ. ¶ Οὔφατα, δεσμοὶ αὐχένων ἀκαρνάνες.

ὁ φείλησι γενέσθαι κατὰ ἀνάγκην. ¶ Ὀφειλή, χρέος. δάνειον. ἀνάγκη. ¶ Ὀφειλέτης, χρεώστης.

ὁ φεις, τὰ ὀρακοντώδη γινόμενα ψέλλια μιᾶνδρος παρακαταθήκῃ τοὺς ὄφεις λέγει, καλῶς γέ μοι ὑπόρασας. ¶ Ὀφέλει, ὠφελεῖ· αὔξει. ¶ Ὀφέλμα αὔξημα καὶ ὀφέλειαν. ¶ Ὀφέλεται, αὔξεται.

ὦ φελες, ὤφελες ὦ συζυγεῖα τὸ ὄφελον καὶ ὄφελον ἡ ἐπίρρημα ὄ, πρὸ ἔχει χαρακτῆρα ὁριστικοῦ παρατατικοῦ. ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ ἔλεγον ἔλεγες. ¶ Ὠφελοῦσα, θρασυνόμενα σώζουσα παρασκευάζουσα.

ὁ φελμα, αὔξημα κάλυμμα, κάλωσμα. ¶ Ὀφέλμασι, σαρώμασιν. ¶ Ὄφελλον, ὄφελον εἶθε.

ὁ φελος, αὔξησις, ὄνησις ἐπικούρημα κέρδος.

ὁ φελρον, κάλωσμα. ¶ Ὀφθαλμιάσαι, φθονέσαι. ἐπιβαλεῖν. ὀφθαλμόν. ¶ Ὀφθῆ, ὁρεθῆ. φανῆ.

ὁ φθαλμὸς βασιλέως. ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος.

ὁ φιολοὶ, οἱ νῦν ὀπτικοί. ¶ Ὀφλισθύνειν, σχολάζειν διατείβειν οἰκεῖν. ¶ Ὀφλλόντως, πρεπόντως, δεόντως. ¶ Ὀφιομάχος, ἰχθυόμων ἢ ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτέρα. ¶ Ὀφίουρος, ὄρνις ποιὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ.

ὁ φίους, κρόδοδος ὅθεν ἡ πολῆθος τῶν ὀφέων.

ὁ φις, ποιὸς ἰχθὺς καὶ ὁ χρυσοῦν πόλεμον χάλκιον ἢ ὁ δράκων ὁ φυλάττων τὰ χρυσᾶ μῆλα. ἐν ἀπείκτειναν Ἡρακλῆς. ¶ Ὄφλα, ὄνομα χωρίου, ὅπου ἦν τεῖχος ἱδρυσαλήμ. ¶ Ὀφλαίειν, ὀφλισκαίειν, ὀφείλειν. ¶ Ὀφλῆ, ὀφείλει. ¶ Ὄφλῃ, ὀφείλεις ἐκκαταλίκης. ¶ Ὄφλημα, χρεώστημα. ¶ Ὀφλήμασι, χρεώστημασιν. ¶ Ὀφλῆσιν, χρεώστησιν.

ὁ φλήσουσι, χρεωστήσουσιν. ¶ Ὀφλισκαίοντες, χρεωστοῦντες ὑπομένοντες. ¶ Ὀφλοὶ, ὀφειλοὶ ὀφλέται ὀφλαί. ¶ Ὀφνὶς, ὕννις, αὖθολον. ¶ Ὄφρα ἵνα. ὅπως, ἕως· μέχρις, ἐάν. ¶ Ὄφρα εἰδῆτε, ὅπως εἰδῆτε, ἵνα θεάσησθε. ¶ Ὄφρα μὲν ἄν, ἕως μὲν οὖν.

ὁ φρᾷ οὖ ἴσω, ὅπως καλῶς ἴδω. ¶ Ὄφρᾳ αὖ, ἕως αὖ.

ὁ φρυα, τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑποδεκέμενα χωρία, πτυὲς αἱμασιάς. ¶ Ὀφρυάζει, τοὺς ὀφρύσι νοῦ. ¶ Ὀφρυγᾶ, ὅλως βοιωτοὶ, οἱ δὲ μέσον καὶ ὑψηλόν.

ὁ φρυὴ, χρῶμα λόφος αἱμασιά. ¶ Ὀφρύκνησον, ὀρυθριῶντα, οἱ γὰρ ὀρυθριῶντες, κνῶνται τὰς ὀφρῦς.

ὁ φρυόεντα, λωφώδη ὑψηλόν. Σὸ φρυάοντες, ὑπερηφανοι. Σὸ φρυόεσσα, ὑψηλὴ ἀλαζὼν ἐφ' ὕψους καὶ ἀκρασ κλυσὴ. Σὸ φρυόεν, μετέωρον.

ὁ φρῦς, τὰ κρημνώδη καὶ βραχέα τῶν ὀρῶν, καὶ ἔπαρσις ὑπερηφανία.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Χα, ὀξύχως. Σὸ χαῶται, ἠρέμα κινοῦνται. Σὸ χάεον, ὁ τῆς ἀπείδος πόρπαξ, ἢ ὁ δεσμὸς ἢ ὅπου ἐμβάλλουσι τὰς τείχας.

ὁ χάεος, δεσμοῖς ἀχρῆ τὸ συνέχειν, ὥθεν καὶ ὁ ὀχμάζω. Σὸ χἀῖσος, ὀξυχώτατος. Σὸ χᾶσθαι, ἀλλ' ἄλλεσθαι ὁ λόγος ὡσὰ ἀχιλέως οὐβαρυσκελῆσ ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. Σὸ χαα, κρήματα ὀχήματα. Σὸ χέεσθαι, ἰώνιοχεῖσθαι. Σὸ χέεσκον, ἔφορον ὑπέμενον.

ὁ χείαι, μετέωρος φαίνεται. Σὸ χίοντας, ὀϊζωὶ ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείασ. ἢ αὖ καὶ χομένους κακοπάθειαν. Σὸ χίοντες, οἱ αὐτοῖς ἔχοντες. Σὸ χεσκον, ὑπέμενον ἔφορον.

ὁ χεσφι τοῖς ὀχήμασιν ἢ τοῖς κρήμασιν. Σὸ χετύφ, ἐπιχέφ σαλεύει μεταφέρει. Σὸ χετηγὸς, ὁ ἀπὸ ὕδωρ ἄγων, ὑδραγωγὸς κηπουρὸς ἢ ὁ ἀρδων. Σὸ χετλα, τὰ ὀχλήματα, οἱ δὲ τὰ σωτεθραυσμένα.

ὁ χεῦς, σολὴν ἀτιμος, ῥάκος, ὕδωρ ὑδραπωγεῖον, οὐχεῖ μαῤῥος ἤγουν αὖλαξ, ἀλλ' ἀεὶ ῥέων. Σὸ χεὺς, ὁ τῆς ὠδῖνας φαλαίνασ ἰμάς. Σὸ χὴ, ζώγλη, γροφὴ, κῆ ὄρος βύβλοσ, καὶ ζοχός. Σὸ χῆα, σωέχοντα.

ὁ χηθι, οἱ σωέχοντες πὼ βυρσοχόων κείκοι. καὶ οἱ μοχλοὶ ἀχρὸ τῆ σωέχειν. Σὸ χῆμα, ἅμαξα, ἅρμα, λίφρος. Σὸ χὴς, ὁ μίχλη, καὶ φωνή. Σὸ χησις, ἱππασία, φόρησις. Σὸ χήσομαι, βασταχθήσομαι. Σὸ χθα, χεῖλος ποταμοῦ ἢ ὄχθαι. Σὸ χθᾶ ὀξ, ἀχρὸ τ' ὄχθη, οἱ ἀ' σένοντες ἑαυτοὺς μετεωρίζουσιν.

ὁ χθεῖ, σένει σεναξει. Σὸ χθη, χεῖλος ποταμοῦ.

ὁ χθησαν, ἠναγκάκτησαν. Σὸ χθήσας, σεναξασ· βαρυωθεὶς, ἄχθος γὰρ βαρὸς, ἢ μετεωρισθεὶς πὼ ψυχὴν ἀχρὸ τῆ ὄχθου, ὅ ὅστι τῆ ἀνασήματος. Σὸ χθησις, θόρυβος τάραχος. Σὸ χθοι, αἱ βραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, καὶ αἱ ὀξυχεῖ τῶν πέζῶν. Σὸ χθοίβοι ὠδῖνα πεῖν τινὰ εἰώθασι ὠδῖνὰ τοὺς χιτῶνασ, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους, εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα.

ὁ χθος, κρημνός· πέζα· ὑψηλὸν τ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς, ἢ ὁ ἀπόκρημνον χῶμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δὲ ποταμῶν ἄκρα χω*μένων. Σὸ χλαγῶσας, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν, ὄχλον ἢ ταράξαι. Σὸ χλεῖ, σένει λυπεῖ κωλύει μετὰ ὄχλου. Σὸ χλοῦνται, κινοῦνται, κυλινδοῦνται. Σὸ χλοῦονται, ὁμοίως.

ὁ χλοῦς, μοχλὸς σρόμιξ δεσμὸς ἅρμα πομπή.

ὁ χλησις, σχολὴ, ὀχλημῶν· μοχλῶν. Σὸ χλίσειαν, κινήσειαν. Σὸ χλίζω, κινεῖν· μοχλεύειν.

ὁ χλιζομένων, συναγομένων. Σὸ χλοισαν, ἱκέσιαν, ἐκκλησίαν. Σὸ χλον, σύχλησιν. Σὸ χλος, ὁ ταράττων τὴν ἀτάλαιπωρος λαός. Σὸ χμα, πόρπημα. Σὸ χμάζω, μάχεται. βασάζει. βρέλει, βάλπει, συνέχει, κατέχει, πέζω. Σὸ χμοὶ ταχύων, φυτείαι.

ὁ χμον ἐλαύνουσι, πὼ ὠδῖ σχον φυτείαν. Σὸ χνη, εἶδος κύσου ἢ κνυσου μάνου. Σὸ χοὶ, οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. Σὸ χοὶ, ἐφ' ὧν ὀχοῦνται αἱ ναῦς, καὶ οἱ συνέχοντές τι κὴ διακρατοῦντες. ὄχος ἀκέστας ἐπεὶ αἱ σκελικαὶ ἱμίονοι συνδεῖοι, ἢν ὁ ἄκεστος σκελίας.

ὁ χρὸς, ὀχούμενος φερόμενος. Σὸ χρώει, βαίνει.

ὁ χυρά, ἰσχυρὰ ἀσφαλής. Σὸ χύρωμα, τεῖχος ἀσφαλές. ὀχυρὸν κράτιστον φρούριον, ἢ ἀληθές.

ὁ χύρωσεν, ἠσφαλίσατο ἐφυλάκισεν. Σὸ χῶν, ὁ χυπικῶς ἔχων ἢ ζοχῶν ἢ ἁρμάτων.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ψ, ὄψις, ὀφθαλμὸς ἢ φωνή. Σὸ ψανον, ὃ

ὁ ψεν. Σὸ ψα, προσφάγια μαγειρεύματα. ὄψανον, ὄψις φωνή. Σὸ ψαλίσθαι, οἱ ἁρχηγέται τῶν αὐτωλῶν. Σὸ ψαρτυτὴς, μάγειρος.

ὁ ψὲ, μετὰ πολὺ χρόνον βραδέως. Σὸ ψέποτε, μετὰ χρόνον ποτ' ἐπ' ἐσχάτων. Σὸ ψεσθαι, θεωρήσεις ὄψεως θεασ. Σὸ ψὲ δύων, ὀψὲ καταδυόμενος. Σὸ ψείοντες, ὀπικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες, κλαυσείοντες βρωσείοντες. Σὸ ψὲ δύονται, βραδέως δύονται ὀψὲ τῆ ἄρκτῳ ἀκολουθεῖν.

ὁ ψὶς, ὄνειροι, ἐφθαλμοὶ ὁράσεις. Σὸ ψέποτε, μόλις ποτέ. Σὸ ψεσθαι, θεωρήσεσθαι, ἰδέσθαι.

ὁ ψηλῆες, ἀλλ' εἰσὸν κολωνὸν ἴεσο, ὠδῖ τῶν μυθωτῶν ἔλεγον τοὺς ὠδῖ τ ὄρ᾽ γον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον, πάλιν εἰς τ μυθωτήριον, ὃ δεῖν εἰκολωνῶ.

ὁ ψιαο, ἑωσφόρος. Σὸ ψιγενὲς καὶ ὀψιγένητα, βραδέως γεννηθέντα. Σὸ ψίγονοι, οἱ ὕστερον γενόμενοι. Σὸ ψιγόνων, τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺ χρόνον ἐσομένων μεταγενεστέρων. Σὸ ψιμαθὴς, βραδυμαθὴς. Σὸ ψιμον, ὀψιτέλεσον, ὀψὲ γεννώμενον, ἢ ὀψὲ αὐξόμενον, καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον.

ὁ ψιμον, χρόνιον ὕστερον. Σὸ ψιμος, χρόνιος βραδύς.

ὁ ψιοι, λειλινοὶ ὕστεροι. Σὸ ψεύοντες, ὀπικῶς ἔχοντες, παρακολουθοῦντες τοῖς γινομένοις· καὶ τοπθῦσαι βουλόμενοι. Σὸ ψιπαίδωνασ. νοῦς, ἕως ζῶσιν ἄξοντας παῖδας βράδιον. Σὸ ψίσθαν, ὤψισαν.

ὁ ψις, θεωρία, ὅρασις. Σὸ ψιτελέστων, μετὰ πολλὺν χρόνον τελεσθησομένων. Σὸ ψον, προσφάγιον.

ὁ ψιχὲ, ὀψὲ βυζαύχιοι. Σὸ ψιν δὲ βλέψιν ὅρασιν.

ὁ ψος, μοχθηρός. Σὸ ψου, παντὸς προσψήματος.

ὁ ψωνα, πὼ πρὸς τ ὀψώνιν κτυεῖσθαι. Σὸ ψώνιον, ὀψαπάνη κέρδος. Σὸ ψωφαγία, βδωλία.

ὁ ὠγύγιος, ὁ ἀρχαῖος. Σὸ ὠκύμορος, ὁ ταχυθανάτος. Σὸ ὠκύπολλος, ὁ ταχέως πωλέων. Σὸ ὠκυπόρος, ὁ ταχέως πορευόμενος. Σὸ ὠκύτατος, ὁ ταχύτατος ὀξύτατος. Σὸ ὠμηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. Σὸ ὢν θεὸς, ἀεὶ ζῶν ὑπάρχων.

ὁ ὠνύμενος, ὁ ἀγοράζων. Σὸ ὥρων· γυναικῶν παρὰ τ ὁαρίζειν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γ Αμύλης, αἰγύπιος θεὸς πριαπώδης, κρατῖνος ὁ νεώτερος γέγασιν, ὡς σφοδρῶς· ἢ αἰγυπιώδης σὺ χαίρεις, παμύλης. Γράκτης, οὕτως ποτήρια τινὰ τοῖς ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. λύκων φράτορσιν. ἀτὰρ ὁ μεγακλέους ὑὸς ἀτίου παράπηδος ὑπερβόλους τὰ κτήματα ἠφανίδωκε.

Γ αταίη, κύων, σκυθιστί. Γάγανα, σφῦρα, καὶ ἡ αὐτὴ ἐπάγη. Γαγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων. Γαγὰς, γῆς τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν. Γάγασα θύρα, καὶ παγάσαι. Γαγασάτης, ἀθύλλων παρὰ ἀχαιοῖς, οἷς οἱ παγασαῖς καὶ παρὰ θετταλοῖς. Γαγὲς, κρύσταλλος ψύχος, κρημνὸς σκόπελος. Γαγετῷ, ψύχει κρυμῷ. Γαγά. παγὶς, ποδάγρα βρόχος.

Γ ἀγὴ δέ τις, παγὶς δέ τις. Γάγμη, παγίδα, ἢ ὕλην λόγον τόπον. Γαγῆναι, στερεωθῆναι. Γαγὰς, θολαίος. Γάγιον, στερεὸν πῖσον ἡάτοχον, βέβαιον ἀσφαλές. Γαγινὸς, ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διαγωγμοῦ κονιορτός. Γαγκαρπία, παναπερμία.

Γ αγκράδη, ἀχρὸ τῆς κράδης τῶν σύκων. Γαγκρατὴς, ζεὺς ἀθηναῖοι. Γαγκρατάζειν καὶ παγκράτιον, τὸ αὐτὸ τὸ τοῖς θολισάζειν. καὶ τὸ κυχρεῖον ὅ ὅσι πόα, ἢ διαπανῆς παγκρατιασταὶ ἀθλητικὴ πύκται. Γάγκυφος, ἐλαίας εἶδός τι ἠκατακεκυφὸς καὶ τὰ πεινὸν σὺν τῇ ἀκροπόλει. Γαγκλὸς, ὁ σὺν τῷ θολὶ ἀσταφάλος. Γαγλαδία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ. Γαγὸν, σὺν τείχει τετειχισμένον σὺν ὄρει. Γάγοι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ὀρῶν. Γάγος, ὄχθος, βουνὸς, ψύχος.

Γ αγούαρ, μαρμαρος, ἢ μυρακύς. Γάγουρος, εἶδος καρκίνου. Γάγχαρος, ζεύς. Γάγχυ, παντελῶς παῖον ἀσφαλὲς βέβαιον. Γαγχυεισμὸς, πολυσύγκριτος. Γαδῶν, πηγῶν. Γαδηχάαι, ἀχθαι. Γαλίλια, ἀτῶν. οἱ μὲν τῷ πάλαι, οἵτοι δὲ τῷ παντί. Γαθήματα, συμφοραί. Γαθαὶ νεάθαι, δεινοπαθεῖν. Γαθιώταιο, συγγενοῦς τελευταίου. Γάζιον ἢ ζαπάζιον λίθος πολύτιμος. Γαιαὴ, ζεὺς τιμᾶται σὺν ῥέᾳ, ἢ εἶδος ὠδῆς.

Γ αιάαι, οἱ τοὺς παιᾶνα ἄδοντες, ἢ ὠδὴ ἐπὶ ἀλλαγῇ κακῶν ἢ ἀχρου τινός. Γαιαιᾶσαι, κώμους, θυμιάσαι. ᾠδὰς. ὕμνους εἰς θεόν. Γαιανίεα, ἀχρὸ δή μου τῆς ἀπικῆς. Γαιανῖσυγῶ, θρηνῶ κωκύω.

Γ αιδαγωγία, παιδεία διδασκαλία. Γαιδαγωγὸς, παιδευτὴς, καὶ τὰ ὅμοια. Γαιδάκιμα, μειράκια.

Γ αῖδαι, ἡμέραι τινές. Γαῖδα δέ μοι, πλὴν θυγατέρα δέ μοι. Γαιδάρεια, τὰ μείζονα καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα. Γαιδελήθριον, παιδαρισκάριον.

Γ αιδαρεήματα, παιδάρια. Γαιδαρεώδη, ἀσινῆ. Γαιδέρως, οἱ μὲν σφραγὶς ὄνομα, οἱ δὲ ἀλλείμματα. οἱ δὲ μύρου εἶδος. Γαιδεία, ἀτωγὴ ὠφέλιμος διδαχή. Γαῖδες, ἡ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως, νῦν καὶ οἱ δοῦλοι. Γαιδεῦειν, χρέφειν. παιδοτροφεῖν. Γαιδεώτις, παιδοκτόνος. Γαιδεία, πείρα νοσηρά. Γαιδικὰ, τὰ ἐρωτικὰ καὶ οἱ ἱερώμενοι ἐπὶ τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας. Γαιδικέωρ, ὁ σὺν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. Γαιδίνορ, παιδίσκη. Γαιδισκάριον, τὸ κοράσιον ἀπικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας, καὶ λίθος ᾧ πρὸς ταλασιργίαν χρῶνται. Γαιδίσκοι, οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες. Γαῖλνες, ἀλαλαγμοὶ σὺν θορύβῳ.

Γ αῖλνος, νεογνὸς, παῖς νέος ὁ ἐξεθρεμμένος ἀχρὸ τῆς τῶ παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς ἀπικοῖς καλούμενος, αὐτίπαις ἄφρων νήπιος. Γαιδοβάπον, εἶδος ἀμπέλου. Γαιδόθεν, ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης ἀχρὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Γαιδοκομάσαι, παιδεῦσαι. Γαιδονόμος, ὁμοίως.

Γ αιδοκόρος, ὁρμᾶς τιμᾶται σὺν μεταποντίοις.

Γ αιδυλέτεια, παιδοφόνος. Γαιδυλέτορα, παιδοφόνον. Γαιδυνόμος, ἀρχὴ παρὰ λάκωσι.

Γ αιδοπίπας, ἀρσενόμματος αὐθροβάτης. Γαιδὸς, ἀκμῆς. Γαιδοτρίβαι, ἀλεῖπται. γυμναστάι.

Γ αιδοτριβοῦσι παιδεύουσι, καὶ τὰ ὅμοια. Γαιδῶναι, τοὺς μαθητὰς ἐκ τῆς ἀγορᾶς καθαίροντάς τι.

Γ αιδονίκται, οἱ προϊστάμενοι τῶν παίδων βουκολοῦσι. Γάϊει, τύπτει πληγῇ. κρούει δέρει, ἢ ἐαθῇ.

Γ αίονα, ὅτε μὲν ἡ λεγόμενον παιᾶνα ὕμνον εἰς ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ἀδόμενον, ποτὲ δὲ θεόν τινα ὃν σωτῆρα ἐπιχωρίων θεόν. ἢ ὠδὴ, ἢ ἔθνος.

Γ εζὸς, τοῖς ποσί. Γαιηοσωίη, ἰαζεία. Γαιητόν, πλακτόν. Γαιλαγρέται, ἀρχῆται, ἐπὶ ἵππων. Γαιλὸς, ἄρρην νήπιος. Γαίμματα, πλακοῦντα. Γαίονθι, ἔθνος βαρβαρικὸν δοῦλοι καὶ ἰαζοί. Γαῖον, ἀσφαλὲς βέβαιον.

Γ αιπάλλειν, σείειν. Γαιπαλᾶν, πολυσκοπεῖν ἐρυναῖ. Γαιπάλη ἄλφιτον. λεπτὸν δ' ἀχρὸ κριθῆς, ἢ κέγχρα, ἢ ὀρύζη. Γαιπάλημα, ποικίλος σὺν ἡακίᾳ. Γαῖϊν, παῖδα. Γαιπαλόεσσαν, ὑμενόεσσαν. ἔστι δὲ σκοπιὰ ἐς παιπαλόεσσαν αἰνελθὼν καὶ ῥαχεῖαν, τινὲς δὲ σκολιάν. Γαιπαλόεις. ζαχέος. Γαιφάσσουσα, παντὶ φαινομένη. Γαῖς, παῖς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινος, καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος ἢ αὐτὶ παρθένου. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶ δούλου. ἀρτιάκμαζων. Γαῖσα, οἱ ἡμεῖς παῖξαι. Γαισαρούματα, ῥοδοκόμματα. Γαισεῦς, παιρέτης.

Γαίσατε. σύοτε μὲν ἐπὶ τῶ παίξατε. σύοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶ σύδοτε. Γαίσθη, παιδαγωγήθη. Γαισὸς, πόλις καὶ ποταμός. Γετετάσας, ἀπλώσας.

Γ έταυρα, τίγνα. Γαιφάσθη, πυκνὰ δ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον ὁρμᾶ σὺν θουσιαστικῶς ἔχειν. ἀσβύλειν. θορυβεῖν. πηδᾶν. Γαίω, δέρω. τύπτω. πλήττω. Γαιώνιον, φάρμακον. καταπαῦον ὀλιγάσαι. Γαίων, ὄνομα καὶ ἰαζός. ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς, παιωνισμός. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός. Γαίωνθι, τὰ αὐτά.

Γ αιώνια, φάρμακα ἰατικὰ, ἢ θεραπεῖαι.

Γ αιώνιον, ἴασιν θεραπείαν. Γαιώνιος, διάνυσος.

Γ αιωνίσαντες, ἀλαλάξαντες.

Γ ακηδὴ, ἀποσκοπή. Γρακτὰ, ἡ ἐρμοσμένα πέτρα πλίνα. Γρακτωλὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Γράλα, ζώνη.
Γ άλαι, ποτέ. Γραλλάξη, ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. Γραλάξαι, σύκων μαζία. Γραλαία, ἀλφιτισμὸς, οἱ δὲ πόσιν σίτου. Γραλαιγενεῖς, πρεσβύται. Γραλαιθέου, παλαιᾶς θεοῦ. Γραλαιοπράγμων, δρασήριος. Γραλαιστὴς, πρεσβύτης ὁ σωφρονιστὴς ὁ παλαιστής.
Γ αλαιὸν, ἀρχαῖον, σαθρόν. Γραλαιὸς, ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος ἢ δηλαφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος.
Γ αλαίριφον, ὁ ἡρακλῆς. Γραλαίωρ, μωρός.
Γ άλαι πεπρωμένον αἶσαν πρὸ φωνοῦ. ⸂Ἐπὶ τῆς εἱμαρμένης ὅ ἐστι μοῖραν, εἰς τέλος ἀχεῦντα τὸν βίον.
Γ αλαιπόλις, ἡ παλαιὸν ἄρχος. Γράλαισμα, ἡ καινοτεχνία. Γραλαισμοσύνη, πάλη. Γραλαιστὴ, παλάμη. ἡ τετραφαλαγγία δακτύλων μέχρι τῆς ἀπωθεσμῆς. Γραλαίσχα, ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται.
Γ αλαιτρόων, παλαιοτρόπων ἱστοριῶν. Γραλαιφάτου πάλαι ἐθισμένης. Γραλαίφατα, ἐκ παλαιᾶς χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα. οἱδὲ παλαιτέλος ἔχοντα. Γράλη, ἀτών. Γραλαιὸς, ῥάπισμα καὶ παλαιά. Γραλαιῶ. φωτί. πρεσβύτην γενέσθαι. Γραλακῦνος, πολεμιστήριος. Γραλάμην, αἱ χεῖρες καὶ αἱ τέχναι, ἐπεὶ δι' αὐτῶν πολλὰ καμόμεθα. Γραλάμη, τέχνη. χείρ. Γραλαμήσας, τεχνώσας δράσας. Γραλαμήσασθαι, τεχνώσασθαι καὶ τὰ ὅμοια. Γραλαμὲς, τεχνίτης, παρὰ τοῖς παλαμαίοις. Γραλαμέων, τεχνῶν.
Γ αλαμναῖος, ἀφροδίσιος σκληρὸς φονεὺς ὁ αὐτοχειρία τινὰ ἀνελών, ὁ ἀνεχόμενος μιάσματι οἰκεῖος.
Γ έλανον ἀφρὸν, πεπηγότα ἀφρόν. Γραλέξαι, βρέξαι. σὺν ὕδατι ἢ πηλὸς ἢ βεβρεγμένη γῆ, ἢ μαλάξαι σωθρᾶσαι. Γραλάσατο, διεβρέχετο, ἐφύρετο. ἐμολαύετο. ἀνεπίμπλατο ἐμαλάσσετο. Γραλασία, τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τὸ θ πλάθια καὶ παλάθη. Γραλαστῶσαι, χειροτονῆσαι. Γραλάχη, ἀρχὴ, λῆξις μοῖρα γενεά. Γραλαχῆθεν, ἐκ γενεᾶς ἐκ παλαιοῦ. Γραλαίσχα, ἀτωνία. Γραλβεῖ, διαῤῥεῖται ἀγρεῖται. Γραλβύσας, τὰ αὐτά. καὶ ὑπαγόμενος, παράνομον γάμον παλεύσας. μετῆκται ἢ ἀφ' ὧν πολυτρόπων, λέγονται γὰρ παλεῦται αὖται, αἱ ἐξαπατῶσαι τὴν ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰς ἢ πρὸ αὐτοῦ συνορεῦουσαι. Γραλβυταὶ, οἱ τὰ λίνα ἰστῶντες, ὅθεν τὰ θηρία παλεύεται. Γραλη μάτιον, ἡ λεπτὸν ἄλβυρον. Γράλλω, ἄλβυρα κὴ σανδὺς ἡ λεπτότερον τοῦ ἀλβύρου. Γραλαμναῖος, φονεὺς αὐτόθετος θεῷ μεμιασμένος. Γραλῆσειε, διαφθείρειε. Γραλιτούτη, πολίτης.
Γ άλθοις, τόξοις σφενδόναις. Γραλίβολος, ἅπαξ ὑμετάβολος, ἢ ὑμεταβλήτου. Γραλιγλώσσω, βλασφήμω. Γραλικάπηλος, ὁ μεταβολος, ὁ ἡ αὐτὴ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας. Γραλίγκλαστον, σκολιὸν αὐτηρὸν δύσφορον. Γραλίγκοτα, οὐκ ἀξιόχρεα ὀργίλα ἐχθρὰ καὶ τὰ ὅμοια. Γραλικώα, πολιήν.
Γ αλίζεσθαι, σφαιρίζειν. Γραλικοὶ, ἀσβαίρω δύο χορεύοντες ὑφ' ἁλικοί. οἱ νεῶν τῆς συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες οἱ ἁλούμενοι παλικοὶ, οἱ καὶ καταπιόντες αὐτήν. Γραλίλογα, παλινσύλλεκτα. Γραλιλογία, παυολογία. Γραλίμβιος, ὡς ὀξυαναβάσεως.
Γ αλίμβολον, κήρυκα. τινὲς τὸ ἀναντίον βουλευόμενον οὐκ εὐγνώμονα γὰρ δηλοῖ. Γραλίμβολος, ἀκατάλληλος, αὐχρήμοτος ἀπόρθητος ὑπάρχος ὁ πολλάκις ἐκ μεταβολῆς ἀπημπολημένος, καὶ φύσει τὴν οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων. Γραλίμβολος, ἀδόκιμος ἀνελεύθερος.
Γ αλιμπετὲς, εἰς τοὐπίσω πεπτωκός. Γραλιμπετὴς, ὁ παθόρμητος ἢ ἀναντιοπετής. Γραλιμπλαχθέντας, ὀπίσω πλανητοὺς, οἷον ὑποσφαλέντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας. Γραλιμπόρους, βάκχους.
Γ αλιμπρυμνηδὸν, οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν προῆλθεν εἰς τοὔπροσθεν ἀνακάμπτουσα ὡς ἂν πρύμνας κρᾶσαι. Γραλιμπαγηδὸν, ἡ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζων.
Γ αλίμφημα, καὶ κήφημα δύσφημα βλάσφημα.
Γ άλιν εἰς τοὐπίσω ἀρίσαρχος. ἡ πολέον πάλιν τοπικῶς χρηστέον φησὶν ἐν ποιητικῷ καὶ οὐχ ὡς ἡμεῖς χρονικῶς. Γραλινάγελος, ὁ ὀξὺ ὑποσοφὴς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλασί τινι, ἀφ' οὗτου ἐτρόπαιον φησὶν ἐπὶ φθόνῳ. Γραλινάγρετα, ὑμετάβλητα τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα.
Γ αλινάγρετον, παλίλλητον μεταμελητόν. Γραλιναίρετον, ἐπισκυασμιόν καὶ οἱ ἐκ παλαιοῦ κεκακονοσημένον παλινσύγραπτον. Γραλινδεὲς, παλίγγνωστον. Γραλινδεινία, ἡ ὀξὺ ὑποσοφῆς ὑδάτων.
Γ αλινδικεῖ, ἐπισωπᾶται δίκην. Γραλινδικία, ἡ ὀξὺ ἀρχῆς δίκη. Γραλιγγενεσία, δ' ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι, ἢ ἀνακαινισθῆναι. Γραλινλίνητον, συνεχές. Γραλινδρεία, τὸ σιδήρου πλάτων σύρφακι καὶ μωμωθήρᾳ. παλινδρείαν παίσας αὐτὸν κατασήσω. Γραλινοδρομεῖ, ἀναζέχει ὑποσοφῆ.
Γ αλινερέει, ἀναπτισθήσεται ἢ αὐτοδεῖ. Γραλίνορσος, ὁ παθόρμητος πάλιν, ὑποσφαλής. Γραλινδίκη, ἡ ὀξὺ ὑποσοφῆς λεγομένη δίκη. Γραλιμπλάγκτοισιν, ὁ παθορμήτοις. Γράλιν οἰωνίαι, ἐκ δευτέρας μαντεῖαι. Γραλίνπιπλα, ἐφθὴ πίπλα. Γραλινσάγης, χήρα γυνή. Γραλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινὸς ζοφώδης. τὸ γὰρ πάλιν σκιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς παλινηκάπηλος. παλίμπρακτος. Γραλίντητα, ὁ πιθέκτητα, ὅθεν, ὀξὺ ὑποσοφῆς τιμωρίαν δώσοντα.
Γ αλίντονα, ὀπίσοτονα, ἢ τὰ ἐδὴ θάτερα φερόμενα.
Γ αλιντρεβὲς, καμπυλοφερές. Γραλινφωπάσθαι, εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι. Γραλινοστήσας, εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών. Γραλινωδίαι, ᾠδὴν τὴν προτέρᾳ ἀναντίαν, ἢ δόγμα τῷ πρώτῳ ἀναντίον. Γραλίνωξις, ἡ ὀξὺ ὑποσοφῆς δίωξις. Γραλινώρους, ἄκοντας. Γραλίνωρον, εἰς τοὐπίσω ὀξὲ κλασιν ἢ ὀξὲ βλεν ἀπὸ τῶν ἐκκαιομένων ῥοιῶν. Γραλίουρος, ὠιδὸς, αἰλιτὴρ καὶ τὸ θαμνώδες δένδρον.
Γ αλιῤῥόθιον, παλιῤῥόω, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁρμητικὸς, ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον. Γραλίῤῥυτον, εἰς τοὐπίσω ἐλκόμενον. Γραλίασυτοι, ἀναχωρήσαντες.
Γ αλίασυνον, ὀξὺ ⸂ὑπο⸃σοφῆς.

Γαλιώξις, ἡ ἐξ ὑποτροφῆς ἀίωξις. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔχατον διῶκται γένωνται. Γάλκος πηλός. Γάλλα, σφαῖρα, ἐκποικίλων νημάτων πεποιημένη. Γαλλάδος πρόσωπον σατήρ. ὡδὶ μὲν ἑνὸς μέρους ἀθηνᾶς πρόσωπον, ὡδὶ δὲ θατέρου πλὴν γλαῦκα. Γαλλάκιον, μειράκιον. Γαλλακὸς βρωμιός. Γαλλαύτιος, ξύλα ἐν ὑραπεζοῦν τι. Γαλλαντὶς, ἡ τειτωνὶς λίμνη. Γαλλὰς ἀθηνᾶ ἡ παίουσα τοὺς αὐλούς. Γαλλάσσειν, τὰ ῥάσσειν βρέχειν μολαίειν. Γαλλάχανον, κρόμμυον ἀσκαλωνίτικον. Γάλλον, ἔλαβον ἐκέρδαινον.

Γάλλ, κινεῖται, ἄλλεται. Γάλλειν, κινεῖν. πηδᾶν. κληδοῶ κραδαίνειν σρέφειν. Γάλλεται, πηδᾷ σείεται καὶ τὰ ὅμοια. Γάλλεσθαι, κληροῦσθαι ἄλλεσθαι. Γάλλυκον, αὐλήμβριον. Γαλλυνία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν χαλκίτῃ. Γαλλία ἀτῶν, οἱ δὲ ἐν παλεῖν, οἵτινες δὲ ἐν πᾶν. Γάλλιξ, βούπαις.

Γαλλιχάρ, πεμμάτιόν τι παρὰ λάκωσι. Γάλλεται, πηδᾷ σείεται κραδαίνεται κινεῖται, σφύζει.

Γάλλον, ἔσειον καὶ τὰ ὅμοια. Γάλλων, κινῶν. ταράσσων. Γαλλομένων, κληρουμένων. Γαλλύτας, ὄργανον βασανιστήριον. Γάλμη, γέρρον.

Γαλμὸς, ῥόμος σεισμὸς καὶ τὰ ὅμοια. Γαλμυὸς, βασιλεὺς παρὰ τῆρ. οἱ δὲ πάλμυς. Γαλμύτης, αἰγύπτιος θεός. Γάλυης, σκλάβος. ἀπάτης.

Γαλωΐα, ἐν μὴ τυχεῖν βάλλοντα. Γάλλος κλῆρος ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἀρύησιν τοῦ λαγχάνοντος καὶ ἐν κλήρους δι' ὧν κωμῆ χαλκήρει πάλλον ἐλόντες, πάλλος ἔζευξεν. Γαλλουμένων, κληρουμένων. Γαλτά. ἀκόντια λόγχας. Γάλτο, ἥλατο ἀπέβη. Γάλτον, κληρωτήν. Γαλτῶν, ἀκοντίων. Γαλωσάσ, ἐν λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλὼν τὴν λεγομένην χύτην, ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλβύρου ὡδὶ δ' ἄλφιτα λέβητι παλαίειν πάσσειν.

Γαμβῶτις τύχη ἐλπὶς παντοδόφος. Γαμισὸς, ποταμός. Γαμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαρισός. Γαμμέγεθες, λίαν μέγα. Γαμμελέσιν, ἐμμελέσι γλυκερῶς. Γαμμήσορα, πάντων τεχνίτην. Γάμπαν, παντελῶς ὁλοτελῶς, ὁμοίως ὄντως. Γάμπανον, ἡ δημήτηρ ἐν ἡρακλείᾳ.

Γαμπήδην, ὁλοχερῶς παντελῶς. Γαμπασία, πᾶσα ἡ ὕπαξις. Γαμποίκιλος, πολύτροπος.

Γάμπρωτον, πάντων πρῶτον. Γαμφάγος, πάντα δαπανῶν. Γαμφαὲς, φαιδρότατον πάντα φωτίζον. Γαμφαίνειν, λάμπειν σιλβᾶν ἀστράπτειν.

Γαμφαλύζει, τρέμει. Γαμφανάα, λάμπει.

Γαμφανόωνται, λαμπρὸν πάντοθεν λάμποντα.

Γαμφαῦς, πάντα φωτίζουσης. Γαμφιθόγγω, παμφιθόνω. Γάμφι, παντάπασι. Γαμφίδες, γυναῖκες ἀθήνησιν ἀπὸ πάμφυλον γένος ἔχουσαι.

Γαμφόρω, πάντα φόρτῳ. Γαμμωχιῶν, κεκτημένος. Γάμψοχος, ὁ κύριος ἰταλοὶ καὶ ἡ δεσπὼς, καὶ ἐν φιλεῖν ᾧ σώματι τὰ παιδία καὶ ἐν πατέρα.

Γαῦ ὅλον, ἐν πᾶν ἐν ὅλον. Γαναγῆ, καθαρὰ ἁγία.

Γαναγὴς, καθαρὸς, κατὰ πᾶν ἁγνός. Γαναγισίασσ, παναγίασ. Γαάγυρα, πανάγυρις, οὐδὲς τὰ λεπτὰ καὶ ἀσπρὰ διηρθρίσται. Γαναγύρου, ἐν πάντα ἀγυρθέντος. Γαναθηναία, ἡ τῶν ἀθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγών. Γαναιεῖς, ἀθήναιοι ἰδρεῖαι.

Γαναίθησιν, ὅλαις λαμπραῖς παναίθησι, κορύθεσι.

Γαναῖθον, λαμπρόν. Γαναίθεθος, πάντα ἀπαρεί τηθος. Γαναίγυλος, πανοικοῦργος. Γαναιῖα, ἰδρῶσα ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί. Γαάκτοι, ἔθνος θρᾴκιον. Γαναίολος, παμποίκιλος. Γανακεία, θεραπεία. Γανάκες, βοτάνη τις, ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. Γανάκθος, ἡ ὀρίγανος καὶ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ. Γαναλκὲς, ἰσχυρὸν παντοδύναμον. Γανάμβρος, δι' ὅλης ἡμέρας. Γανάμωμος, ἀρετός. Γαναπόλμος, ἀθλιώτατος, καὶ τὰ πάντα καὶ ποτμος. ὅθεν παντελῶς κακόμορος. Γαναρμόνιον, εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου τεταγμένου, ἁρμονίαι γὰρ ἡ δύο τάκτες ἁπλοῦ διά.

Γαναρύρου, ὅλον ἀργυροῦ. Γανασκηθέα, πάντα ὑγιῆ. Γαναφίλιμα, πάντων ὁμιλίκων ἀπελιλαμμένον ἐκτός. Γαναχαιῶν πάντων ἑλλήνων.

Γανάωτον, πάντων ἀωρότατον καὶ ἄμοιρον, ἢ καὶ τὰ πάντα ἄωρον. Γανδαισία, ἡ πάσσεις ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονὰς παρέχουσα δυσχέρεια ἢ πολυτελὴς ῥάπεζα. Γανδαισίαν, πλὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν ῥάπεζαν. Γανδαμάτωρ, ὁ πάντας δαμάζων. Γανδαμικοὶ, παιδικοὶ χιτῶνες οὓς ταῖς πομπαῖς. Γανδία, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Γανδερκεῖς, πάντα ὁρῶντες. Γαῦ δ' ἡμαρ, δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. Γανδημεὶ, σὺν παντὶ τῷ δήμῳ.

Γανδήμιος, ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος.

Γανδήμου, δημοσίας καὶ ἰδίας. Γανδοκίου, πανδοχείου. Γανδόξ, ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν. Γανδοῦρα, ἡ πανδουρὶς, ὄργανον μουσικὸν, πάνδουρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. Γανδοσία, πόλις τῆς ἠπείρου καὶ ἰταλίας. Γανδοχὲς, ἐπίδοξος ὁ πάντας δεχόμενος. Γανδώρα, ἡγή, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται, ἀφ' οὗ καὶ ζέσωρος καὶ αἰνησιδώρα. Γανέια, κεχρταμένη. Γανείπας, ἀναιδής. Γανέξαλλον, ἐν πᾶσιν ἀλλόδιον.

Γανάλολος, παμποίκιλος. Γανῆες, τοὺς ἐπισυδαικότας σφοδρῶς τοῖς τὰς σωσούσας ἔλεγον.

Γανέμον, πᾶσι σωσπόν. Γανήγυεις, ἔπαινος ἑορτὴ θέαθρον. Γανήδαμον, δῆμόδιον. Γανημόριος, οὐχ ὁ δίολης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τις αὐτὸν ἄρξηται μέρους, ἢ καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κατὰ χρησικῶς. Γανήρεα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. Γανηρεία, κατὰ πάντα ἁρμοσμένως. Γανῆρες, πᾶσιν ἀρέσκον. ποικίλον. παμμίχανον. Γανήπορος, πανάπορος εὐδεής. Γαήρω δήμῳ, παρῥησίᾳ ἄγοντι δήμῳ, πάντα θρασσῶντι ὥστε μηδὲν ὑφορᾶσθαι.

Γανθρύλλιον, ἐν πάντα θρυλλοῦν. Γανθύλλω, μονογενῆ τοῖς τόκοις ἡ σφενδόνας. Γανθυμασθὺ, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ. Γαὺθ' ἑαυτὸ μηνιθμὸν, ἐφ' ὅλῳ πάντα τὸν τῆς μιάσεως χρόνον.

Γανία, ἡ πελοπόννησος. Γανίασ βήσας, ὡς ἀπὸ τῆς πανὸς αἰσχύλος καὶ λισσὸς, καὶ ὁ λυκὸς πάντη, ἢ ὁ λυκὸς πάντη καὶ καθαρὸς, καὶ ὁ μέλας καθαρός.

Γαίκτον

Γάνικτον, ἔρμιππος στρατιώταις ὥρατοι, νῦν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κωπτῆρα λαβόντα· καὶ προσκεφάλαιον ἵν' ἐς τὴν ναῦν, ἐμπηδήσας ῥοθιάξης· ἀλλ' οὐ δέομαι πάνικον ἔχων τὸν πρῶκτον. Γάνιον, αὐτόχρουν ὁμόχρουν, λευκὸν καθαρόν. Γανίω δαίμονι, μανιώδει δαίμονι. Γανιώνιον ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν ἰωνίᾳ. Γάγκαλος, ἐξ ὅλου κατὰ πάντα καλός.

Γανκαρπία, πανσπερμία. Γανκρατὴς, πάντων κρατῶν καὶ ἄρχων καὶ βασιλεύων. Γάντα, ὅλα.

Γαννόας, ὁ ἀπόπληκτος καὶ ἀδολέσχης. Γαννυχίη, δι' ὅλης τῆς νυκτός. Γαννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. Γανόλβιος, παμμακάριστος. Γανομφαίῳ. Γανομφαῖον, πεφημισμένον ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων. Γανομφαίῳ, ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται, τουτέστι κληδών. Γανόπη, πόλις φωκίδος. Γανόπτης, πολυόφθαλμος, ζεὺς ἀχαιοί. Γάνοπτος, ὁ πανταχόθεν φαινόμενος. Γανορμίη, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Γανοσκῶλον, ὄνομα σχήματος, ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου, ἢ πεπληγὼς ἄντροντι λέγεται σχῆμα.

Γανὸς σκότος, οἷον νυκτερινὸς φαντασίας. Γανόπρια, σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς. Γαῦ ὁτιοῦν, οἷον δή ποτ' οὖν· πᾶν τὸ τυχόν. Γανοῦργος. πάντα μανθάνων δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. Γανουλεὺς, ἐξώλης. Γανούριος, πάντα οὔριος. Γανόψ, ἥρως ἀττικῶς· ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼν καὶ ἄγαλμα καὶ κρήνη. Γανόψιον, πάντων ὁρώντων πᾶσι συνάπτον· λαμπρόν. Γανσαγία, πανοπλία. Γανσθενεστάτῳ, ἰσχυρωτάτῳ.

Γανσυδίη, ὁμοῦ πάντες. Γάντα κάλων σείει· παροιμία, ἐπὶ τῶν πᾶσι προθυμία χρωμένων.

Γάντα κινήσας πτερὸν, παροιμία. Γάντα λίθον κινεῖν, παροιμία ἧς μέμνηται ἀρίσταρχος· ὅτε γὰρ ξέρξης ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς παρὰ σαλαμῖνι. Γαντάνα, τρυβλίον. Γάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ.

Γαντάπασι, παντελῶς ὅλος. Γανταρκέα, πᾶσι βοηθόν. Γανταρκὴς, ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν.

Γαντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων. Γανταχῶς, πάντα τρόπον. Γαντελὲς, παντελῶς, ὁλοτελῶς. Γαντελὴς, ὁλοτελὴς, καὶ παντεπόπτης ὁ πάντα καθορῶν. Γάντες, ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι.

Γάντεσιν, ὑπὲρ πάντων. Γαντευχία, πανοπλία.

Γάντη, πάντως· πανταχοῦ· πάντοθεν. Γάντη τὲ, πάντως. Γάντη, πανταχοῦ ἑκάστῳ. Γαντὶ σθένῃ ὅλῃ πάσῃ δυνάμει. Γαντίτῳ, παντὶ τινί.

Γαντοδαποῖς, διαφόροις. Γαντοδαπὸς, παντοῖος σύμμικτος. Γαντοδαπῶν, παντοίων καὶ διαφόρων. Γάντοθεν, πανταχόθεν ἐξ ἑκάστου τόπου.

Γαντόθι, πανταχοῦ. Γαντοίων, πάντων πολυτρόπων. Γαντοκράτωρ, ὁ θεός· πάντων κρατῶν.

Γαντομάντειραι, μοῖραι. Γάντοσε, εἰς πάντα τόπον πανταχοῦ. Γάντοσ' ἐΐσης· πανταχόσε στρογγύλης. Γαντόνια, παντοδαπά. Γάντωσ, πάντως. Γάντων, ὑπὲρ πάντας. Γάντων ἐκπαγλότατε, ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε.

Γάντως, ἴσως δυνάμει ἀληθείᾳ κυρίως. Γάντως θαρσαλέη, κατὰ πάντα θρασεῖα. Γανυπερτάτη, πασῶν ὑπὲρ κειμένη τῶν παρακειμένων νήσων.

Γανυπείροχον, πάντων μέγιστον. Γάνυσσα, τροφὸς ἀναδέσμη, οἱ δὲ κειρίαν, ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι.

Γανύστατον, πάντων ἔσχατον. Γαννυχίους, δι' ὅλης νυκτός. Γάντη τὲ καὶ πάντως, κατὰ λόγον καὶ τρόπον παντός. Γανώλεθρον, ἐξῶλες πανῶλες.

Γανώλης, πανόλεθρος, ἐξώλης ἀπολλύμενος.

Γὰξ, ὑπόδημα εὐυπόδητον, ἢ τέλος ἔχειν. Γαζοίνης οἱ κατὰ ἰταλίαν. Γαππάζοιεν, παρακαλοῖεν.

Γαπαίδην, παντελῶς. Γάπας, πατρὸς ὑποκόρισμα. Γάππα, προσφώνησις· παιδὸς, πρὸς πατέρα. Γαπαὶ, σχωλιασμός. Γαππάζοιεν, πατέρα καλοῖεν. Γαππάζουσιν, πατέρα προσαγορεύουσιν· πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων. ἃ τοῖς πατρᾶσι λέγει πάππα. Γάππος, ἄκανθα ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει· σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γένει τρίχωσιν. Γαπταίνειν, περιβλέπειν πάντη· παπταίνοντα, ὁρῶντα. Γαπταιγγεῖ, περισκοπεῖ. Γαπτήνας, περισκοπήσας. Γάρα· ἐγγύς· πάρεστι. Γαραβαίνοντας, ἀρνητικοὺς ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας. Γαραβαλεῖς, ἀπατήσεις, παραθήσεις παραδώσεις. Γαραβαλλόμεναι, ἐξαπατῶσαι παρακατατιθέμεναι.

Γαραβαλλόμενος, ἐναποκινδυνεύων, ὅ ἐστι παράβολος μαχόμενος. Γαράβολον, παράδοξον.

Γαραβαλοῦ, ἀνάπαυσαι· ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

Γαραβαλῶ, συγκρινῶ. Γαρὰ θεῶ, ὅμοιον.

Γαραβαλὼν, ὁμοίως παραθείς. Γαραβεβαῶτες παραβεβηκότες. Γαραβλέπων, στραβός.

Γαραβλήδην, ἀπατητικῶς. Γαραλογιστικῶς, ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες. Γαραβληθησόμενος, συγκριθησόμενος. Γαραβλητικὸς, παραβάλλων. Γαραβλῶπας, παρορῶντας.

Γαραβλῶπες, ὁμοίως διάστροφοι τὰς ὄψεις διαστρέφοντες καὶ παραβλέποντες. Γαραβολὴ, πραγμάτων ὁμοίωσις. Γαραβουλευσάμενος, εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς. Γαραβραβευθεὶς, καταῤῥαγεὶς παραμεληθείς. Γαραβραβεύων, παρακρίνων. Γαραβύουσαν, παρακαμμύουσαν.

Γαράβυστον, λάθρα γινόμενον ἀπόκρυφον· ἀποκεκρυμμένον, ἢ μικρὸν κλινίδιον παρατιθέμενον τῷ μεγάλῳ· ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον. Γαρασάγγας, εἶδος μέτρου περσικοῦ. Γαρ' ἀγαυοῦ τιθωνοῖο, παρὰ τοῦ λαμπροῦ τιθωνοῦ. Γάραγε, ἐπὶ δὲ, ἢ κόψον. Γαράγει, παρέρχεται, παραπέμπεται φυλάσσεται, εἰς πορεύεται.

Γαραγκονήσασθαι, ἀποστρέψαι. Γαραγόρευσις, ἄρνησιν. Γαραγράφεται, ἐκβάλλεται.

Γαραγραφὴ, ζημία. Γαραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι· καὶ τὸ ἐκτραπέζης λαβόντα, διὰ γραμμάτων τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι.

Γ αραγράψεται, οὐ παραδέξεται. Γ αραγυμνῶσαι, φανεροποιῆσαι. Γ αρατωγαὶ, ἀπάταις χρήσεις. Γ αρατωγὰς, χιτῶν παρὰ πάρῳθεν.

Γ αρὰ δὲ, ἐπὶ δὲ. Γ αραλέδραμε, παρεμπέπαθεν.

Γ αρᾶλειχθεὶ, φανεροῦσθαι. Γ αράλειγμα, ὑφάλειγμα. ἢ παρασκευασθέντι ἐλαττον εἰς μείζονα.

Γ αραλειχθῶ, οὐ φαίνομαι. Γ αράλμισος, τίθεῖ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, οἷός ἐστιν ὁ πολὺς πάστοις. ἢ τόπος ὑγρὸς ἢ ἅλι βύθιος. ὁ ὡς πόρι πάστοι, καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις. Γ αρὰ δέ σοι, πάρεστί σοι.

Γ αραδήμω, ἡσυχάσω. Γ αραδειγματίσαι, φανερῶσαι, θεαμβῦσαι. Γ αραλίκη, παρὰ πλίκαιον. Γ αραδόξαν, παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν. Γ αράδοξον, θαυμαστὸν ἀπροσδόκητον.

Γ αράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. Γ αράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. Γ αραδόσεων, διδασκαλιῶν. Γ αραβραδύειν, παρασημαίνειν.

Γ αραζιλῶν, παροξυόντων παρεισιῶν. Γ αραζωγὶς, μικρὰ μάχαιρα. Γ αραθαλπόμενος, παραθερμαινόμενος. Γ αρακμάζων, παραμυθούμενος. Γ αραθεῖ, παραφέρει. Γ αράθεμα, ἐπίθεμα. Γ αραθέουσι, παραζέχουσι. Γ αραθίγειν, ἀκονᾶν παροξύνειν. Γ αραθήκη, παρακαταθήκη παράθου. Γ αραθῆται, ἐκβάλλη.

Γ αρὰ θίνα, παρὰ πλὴν αἰγιαλόν. Γ αραθέντες, ἐκβληθέντες. Γ αράθραυσος, κώπη τίς ἐν ταῖς παραθρόνοις. Γ αραθραξίασ', παρασβαμείασ'.

Γ αρωθῶται, ἐκβάλλη. Γ αραβάται, οἱ ἐπὶ τῶν πλίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων.

Γ αρ' αἰγείρου θέα, ὄρα πρὸ θεάνης φησὶ ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα· αἴγειρος δὲ ἐστὶ φυτῶν εἶδος. ἐγγὺς τῶν ἱκρίων. ἕως οὗ τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἱκρία, ἃ ἔστιν ὀρθὰ ξύλα ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' οἷς ἐκαθέζοντο πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον. Γ αράδοξος, θαυμαστὸς ἐπάξιος, καὶ ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος.

Γ αραίλεως, ὄρος ἐγγὺς μαραθῶνος. Γ αραίνῃ, συμβουλεύει. Γ αραιθέματα, τὰ ἀχρὶ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἤτοι ἐπὶ τὸν καρπόν.

Γ αραιπία, αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις.

Γ αραίνεσις, συμβουλή· νουθέτησις· σωφρονισμός.

Γ αραίπαυμα, παρακωπή. Γ αραὶ ποσὶ, παρὰ τοῖς ποσί. Γ αραίνυται, ὁλίγω ἀφαιρεῖται.

Γ αραιρήματα, παραρράμματα ἱματίων. Γ αραιροῦται, ἀφαιροῦται. Γ αραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς ἡττωνία καὶ κατέπεσε τῇ γνώμῃ ἢ ποσίν.

Γ αραισαβάζειν, παρανενομηνίαι ἀχρὶ τοῦ σάββου.

Γ αραίσιμα, ἁλόγια τῶν προσηκόντων. Γ αρπαιεσῶντα, παραζέχοντα. Γ αραίτησιν, παράκλησιν

Γ αραίφασις, ἀπολογία. παραλογισμός. παραμυθία. συμβουλία. Γ αρησεία, παράινεσις. Γ αραιφάσει· πνάσει πηδᾷ παρακινεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Γ αραιφιλοῦμεθα, παραχόμεθα. Γ αρακαίρια, παράκαιρα. Γ αρακατασθήκη, σύνεχυρον. Γ αρακατέλεκτο, παρακατέκειτο. Γ αρακεκλημένοι, παραμυθηθέντες παρακληθέντες. Γ αρακέκοπται, παρανοεῖ. Γ αρακεκομμένον, ἀνάσυρτον.

Γ αρακεκρόαται, τῶν φρενῶν ἠλλοτριῶντο.

Γ αρακελεύσεσθαι, προτρέψασθαι. Γ αρακελεύουσιν, ἐπιτρέπουσιν. Γ αρακεχρῆσθαι· παρήλλαχεν, παρήμαρτεν. Γ αρακεκώμεθα, ἐγκεκωμακότες ὦμεν. Γ αράκλησις, πυθμαλέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον. Γ αρακλήρους, παραμυθητικούς. Γ αρακλισθὸν, σῶμα παρεσκευασμένον. Γ αρακεκλημένος, παρατεθραμμένος.

Γ αρακλισθὸν, οὐδὲ ἁπατήσω. Γ αρὰ κλισίδος ἱμάντα, παρὰ τὸ ῥυπτήματος παραγομένου κλείθρου. δι' οὗ ἦν ἱμάντα σύσασι. Γ αρακοαῦ, παρανοαῦ.

Γ αρακοίτης, ὁ ἀνὴρ ἢ παράκοιτις γυνὴ γαμετὴ πολλακίς. Γ αρακοναῦ, ἐν τῷ ἀτασθαλεύεσθαι παρατείνειν ἐν γένειον καὶ τὰς παρειάς. Γ αρακήπει· μαίνεται. Γ αρακήρυσον, παρακήρυσσον.

Γ αρακηρεῖ, παραφρονεῖ. Γ αράκουσις, ἀπάτη παρενεγκεῖν. Γ αρακροτήσαντες, παραθαρσύναντες. Γ αρακρότων, παροξυόντων. Γ αρακρούει· πλανᾷ· ἡσυχατᾷ. Γ αρακρουσθέντες παραλογισθέντες. Γ αρακρουσιχοίνικος, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν εἰς τὸ πλεονεκτεῖν.

Γ αράκρυσος, μορφός. Γ αράκτης, ὁ τῶν κωμητῶν νοῦς κωμαστὴν διὰ πλὴν θήρανάτων. Γ αρὰ κωφὸν ἀποπαρλεῖν ἢ παροιμία. πρόδηλος ἡ αὐτῆς ἢ αἰτία παραλαλοῦντος. Γ αρὰ λαπάρῳ. παρὰ πλὴν λαγόνα. Γ αραλέξαι, παρὰ τὰς ὑποδεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν. Γ αραληρούντων, μωρὰ λαλούντων. Γ αραλία· ἡ ἀπτική· σύνδεσμος καὶ ἡ ναῦς πάραλος. Γ αραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος, παραθαλάσσιος. Γ αραλαλεῖ, φλυαρεῖ μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. Γ αραλίτης, ὁ ἀχρὶ τῆς παράλου, ἡ δὲ ἔστιν ἱδρὰ ναῦς.

Γ αραλλαγῆς, ἀναλλαγῆς· ἀλλοιώσεως. Γ αραλλάξαι, διάβηθι πάρελθε. Γ αραλλάξασ', σὺν ἅλματι παρελθών. Γ αραλλήλους· ἐπὶ τοὺς ἀλλήλων. Γ αράλληλον, ἀκόλουθον ὅμοιον τῷ μεταξὺ ὄν. Γ αραλογισμὸς, ἀπάτη λογισμός.

Γ αραλογιστὴς, ἀπατεών. Γ αράλογον, ἀλόγιστον.

Γ αράλιοι, οἱ πλὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς ἀπτικῆς.

Γ αραλουργεῖς οἱ ἥπονθα σῦθοι καὶ σῶτι μοι· ὡσεὶ λέγει τίς παραβαφὴς, ἁλουργὲς γὰρ ἐκ τῆς θαλατίασ πορφύρασ ὕφος. Γ αραλοὺς, παρακρατηθεὶς συλληφθείς. Γ αραλυθῆναι, ἀπολυθῆναι.

Γ αραλύομαι, παροιμιωδῶς, ἐπεὶ ἐκ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο. Γ αραλώματα, τὰ ἔξωθεν. Γ αραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῆς μητέρων σκεπάσματα. Γ αραμαρτὼν, ἀποτυχών.

Γ αραμίνασ', παραναγνούς. Γ αραμήξασ', παραλλάξασ'. Γ αραμβῦσαι, παραλλάξαι. ἐκφράπῆναι. Γ αραμλιῶν, ἢ τῶν θεῶν μοῖρα. λυθεί.

Γ αραμέλγεται, γεγοιάσει. Γ αρ' ἄμμι, παρ' ἐμοί.

Γ αραμνείσω, παραμένοντι καὶ καταπροῦντι μένες, ἤγουν λιώσαμεν. Γ αράμονος, καρτερός.

Γ αραμυθίαν, παράκλησιν. Γ αραμυθήσασθαι, συμβουλεῦσαι.

συμβουλεῦσαι. Γαρὰ ναῦφιν, παρὰ τῶν νεῶν.
Γαρὰ νῆας, παρὰ τὰς ναῦς. Γαρὰ νηυσὶ, παρὰ τοῖς πλοίοις. Γαράνοια, ὑπερηφανία.
Γαράνομος, ἄνομος, ἄδικος. ἄθεσμος ἁμαρτία.
Γάραντα, τὰ παρὰ τὸν αὐτικρὺ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Γαράνυμφος, νυμφεύτρια. Γαραξιφὶς, μάχαιρα.
Γαράορος, σειραφόρος. Γαραὸς, ἀετὸς ὑπὸ μακεδόνων. Γαράπαγος, μάνδαλος. θύρας.
Γαραπαίει, παρακόπτει μαίνεται. ληρεῖ παραφονεῖ.
Γαραπαιόντως, ὁμοίως. Γαράπαιστος, παραπλὴξ, ἢ παρειμένος. Γαράπαν, παντελῶς καθόλου. Γαρὰ πάντας, ὑπὲρ πάντας.
Γαραπασθόμενος, ἐπιβαλλόμενος. Γαραπείση, παραπαίξη. Γαραπέμποντες ἀποθούμενοι.
Γαρατεπίθοιμι, παραπείθοιμι. Γαραπεπλεγμένως, συμπεπλεγμένως. Γαραπετάσματα, παρακαλύμματα. Γαραπῆχυν, ἱμάτιον, τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. Γαραπικραίνων, παροργίζων. Γαραπλαγιάσας, πλαγιασάμενος. Γαραπλέξασα, παρακρουσθῆναι ποιήσασα. Γαραπλασμὸς, ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος. Γαραπλέξαι, ἐμπλέξαι.
Γαραπλάσματα, τὰ κυρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις. Γαραπλῆγος, μανιώδους. Γαραπλῆγας, τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλοὺς ἢ πέτρας. Γαραπλήγων, μαινομένων. Γαραπληγία, παρακοπή.
Γαραπλὴξ, παράφρων τὰς φρένας. βεβλαμμένος. μανιώδης παρακόπτων παραφρονῶν. Γαραπληξία, μανία. Γαραπλήσιος, ἐμφερὴς ὅμοιος.
Γαραπλῆγον, ἐκπλῆττον. Γαραπλόκαμος, ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας. Γαραπλομένοισι, παροῦσι. Γαρὰ πλειόνεσι, παρὰ πολλοῖς.
Γαραπλώζειν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι.
Γαρὰ πόδα, εὐθέως ἐγγύθεν. Γαρὰ ποδὶ, παρὰ τοῖς ποσί. Γαρὰ πολὺ, πολύ. Γαραποιεῖν, παρὰ πράττειν. Γαραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. Γαραπρονοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι.
Γαραπομπὴ, μετακομιδή. Γαραρεῖν, φληναφεῖν.
Γαραῤῥητοὶ, παραινετικοὶ σύμβουλοι, παραμυθητοί.
Γαραῤῥητοῖσι, παραμυθητοῖς. Γαραρύματα, δέῤῥεις. Γαραρτίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι.
Γαραρυῆς, μετεωρισθῆς παραπέσης. Γαράρυμα σοφοκλῆς πολυξένῃ. παρὰ ῥύμα ποδὸς ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἅρματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσὶν, οἱ δὲ ὑπόδημα.
Γαραρυμὶς, τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν. Γαραρυτεῖν, παρέχειν. Γαραῤῥυῶμεν, ἐξωλισθῶμεν.
Γαραρυόμενον, παραπεσόμενον παραρυέν.
Γαρασάγγας, εἶδος μέτρου πορσικοῦ. Γαρασαγγιλόγω, οἱ πόρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι.
Γαρασάγγης. μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον.
Γαρασαρῶσαι. ἐρὸν δὲ καὶ κάλυθρον, ἢ κάλλυντρον τὸ σάρον καὶ κόριθρον καλεῖται. Γαρασεσυρμένοι παρελκυσμένοι ὑπεσκελισμένοι. Γαράσημα, τοράστια. Γαρασημαίνει, παραχαράττει παραδηλοῖ. Γαράσημον, ἀδόκιμον κίβδηλον, ἀπὸ τούτου καὶ τῶν νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται. Γαράσιτοι, ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱερουσίτου ἐκδοχήν. Γαράσιτος, κοσσοτράπεζος.
Γαρασιωπῶν, μακροθυμῶν. Γαρασκευάζεται. εὐτρεπίζεται ἑτοιμάζεται. Γαραστὰς, φυτὸν ἀπεστασμένον. Γαραστάσεσθαι, ἀφελεῖσθαι.
Γαραστίζουσα, σύνους συνοικοῦσα. Γαραστιστὴς, παρεστὼς ὁπλίτης. Γαραστονδήσας, παραβὰς τὰς συνθήκας. Γαραστονδοῦντες, ἐχθραίνοντες πολεμοῦντες. Γαραστῶν, συλῶν.
Γαραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες.
Γαραστάδον, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἢ παραστάντες, ἢ παραστατικοὶ, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον. Γαραστα θμίδες, τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιλι.
Γαράστανον, λόγχη. Γαράστασις, φυγὴ καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι. Γαραστάται, τὰ ἀπὸ τῶν νεφῶν ἀγγεῖα καὶ οἱ πρὸς τὰς ὤας στήμονες.
Γαραστάτην, προστάτην. Γαραστάτησον, παραστάτης γενοῦ νίκησον. Γαραστατὶς, ἀγγεῖον θερμαντικόν. Γαραστέλλεται, ἀναστέλλεται. Γαραστέλλων, ἀναστέλλων. Γαραστησάμενος, μετακαλεσάμενος. Γαραστίζουσα, ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθεὶς ἐπὶ τῶν ἀνακλυσετῶν * ἀφιστερούντων τὰ ὀνόματα παρέστικται. σώφρων δὲ κεντήματά φησιν. ἄλλοι ὡς ἀπόντα τινὰ παραστήσουσα σημειουμένη.
Γαραστόρνυται, καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος καὶ τὸ παράστρωτον. Γαρασυνεβλήθη, ὡμοιώθη.
Γαρασύρει, χαυνοῖ. παραστέπει. Γαρασυρέντες, παραστραπέντες. Γαρασύρω, παραστρέπω, καὶ τὰ ὅμοια. Γαράσφιν ἢ παρὰ σφίσιν, παρ' ἑαυτοῖς. Γαράχασον, ἀναχώρισον. Γαρασχοδιαζομένη, παραχαραττομένη. Γαράταξις, πόλεμος. φάλαγξ καὶ ὄνομα. Γαρατάσσεται, ἐν πολέμῳ ἀνθίσταται. Γαρατατικὸς, ἐκτεταμένος.
Γαρατέθηγμαι, παρηκόνημαι παρωξύνθην.
Γαρατεθηγμένος, ἠκονημένος. Γαρατείνει, παρέλκει πλατύνει. Γαρατεκτήναιτο, παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν. Γαρατενεῖς, ἀπολεῖς.
Γαρατέτακται, ἡτοίμασται. Γαρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων παραφυλάξεων. Γαρατούριον, ἀντίπανον κράσπεδον. Γαραχαράκτης, διαστροφεὺς, παραστρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων.
Γαρατηρημάτων, ἐπιτηρήσεων κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων. Γαραστρέπει, παραγορεῖ.
Γαραστρέχει, παρέρχεται. Γαρὰ τὸ εἰκὸς, παρὰ τὸ δέον. Γαραστρέψαι, παρενέγκαι πορθῆσαι.
Γαραστέψας, παρελάσας. Γαραστοπαῖς, μεταβολαῖς. Γαραστοπέων, παραστωπῶν παραλογιζόμενος. Γαραστύζει, παραφωνεῖ γοηύζει.
Γαραστρύζουσι, γοηύζουσι καὶ τὰ ὅμοια. Γαραστωπῶσι, παραστέπουσι παραπίθουσι τῆς ὀργῆς.
Γαρατυχὼν, παρών. Γαραυδᾶ, παραφωνεῖ παρηγορεῖ. Γαραύλια, τὰ παρὰ τὴν αὐλὴν, οἷον πρόχωρα. Γαράυλος, πάραυλος ἑλληστόντου.

ὥρα θέρους, ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα. Γαράυ
τα, παραχρῆμα εὐθέως παραυτίκα. Γαραυτό
φι, παρ' αὐτῷ. Γαραυχενίζων, παρακλίνων.
Γ αράφημι, παραινῶ. Γαραμυθοῦμαι, συμβου-
λεύω. Γαραφθαίησι. παρασράσοι. Γαράφο
ρα, παρατεταμμένα. Γαράφορμα, ἀρχήτις τῶν
συνεξιόντων βασιλεῖ. Γαράφορος, παραφερό
μενος, παρόμοιος, ἐξεστηκώς. Γαράφρων, ἀνόη
τος, παραχαράσσιν, παραλλάσσον παρασημαῖνον.
Γ αρὰ χεῖρα, μεταχεῖρα ἐν χερσί. Γαραχρᾶται, κα
κῶς λέγει. Γαραχρῆμα, παραυτίκα, ἀθρόως, εὐ
θέως. Γαραχωρημάτων, ἐκβολῶν. Γαρα-
ψίδες ἢ παροψίδες τὰ μεγάλα τρυβλία. Γαρα
ψυχὴ, παραμιθία. Γαρδάκων, διύγρων.
Γ αρδαλέην, παρδαλέως δοράν. Γαρδαλις, ποι
ὸς ὄρνις. Γαρὰ δὲ, παρὰ δέ. Γαρδικος, ἡ οἰ-
κοδομὴ τῆς καθέδρας. Γαρεάσαι, πλαγιά-
σαι. Γαρέβασκε, παρεβάτει. Γαραβλή-
δην, ἐρετιστικῶς. Γαραγεγραμμένος, ὁμὴ κατὰ
νόμον τοῖς πολίταις τεταγμένος δημοσίητος παῖς.
Γ αρέγγραπτος, νόθος παραγεγραμμένος. Γαρεγ
γραφέντων, ῥαδιουργηθέντων. Γαρεπυᾶ, πα-
ραγέλλει, διαδίδωσιν. Γαρεγγυᾶται, λέγει πα
ραδίδωσιν, ἐντέλλεται, παραινεῖ. διδάσκει, προλέ-
γει, παραπέλλει διαβεβαιοῦται, ἢ πάρεγγυς.
Γ αρεγγυήσαντος, παραχόντος. Γαρεγχρίψε-
ται, ἐπίσει προσπελάσει. Γαρ' αἰδοίησι, πα-
ρὰ τοῖς αἰδοῖς ἀξίοις. Γάρεδρον, παρακαθήμε
νον, παραμένον, συνθρονος. Γάρεδρος, ἀρχὴ τίς,
καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδουσθαι ὑπὲρ
τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι. Γαρέζεο, πα
ρακαθέζου. Γαρεζόμενος, παρακαθήμενος.
Γ αρεθεὶς, ἐκβληθεὶς ἢ ἐάσας. Γαρεθεωροῦντο,
κατεφρονοῦντο. Γαρεθήγοντο, παρωξύνοντο.
Γ αρειὰ, γνάθος. Γαρεὶ, ἦλθες. Γαρείαι, ὄ-
φεις, ὄφεων εἴδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων. ταῦτα
δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους. Γαρείθη παρελύθη,
ἐχαυνώθη ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη ἐάθη. Γαρεῖται
παρέλθη παρελύθη. Γαρείκαμεν, παρεπέμψα
μεν. Γαρείκει, παρέρχεται. Γαρεῖμαι, πα
ραλέλυμαι ἐκλέλυμαι. Γαρειμένος, παρα-
λελυμένος ἐκλελυμένος, παράλυτος, παρεωραμέ-
νος τετελευτηκὼς ἢ καταπεφρονημένος. Γα-
ρειμένως, καταφρονητικῶς ὁμοίως. Γάρειμι, ἐῶ,
ἢ παραλελυμένος. Γαρείμην, εὑρέθεν ὑπῆρχον.
Γ αρεῖναι, ἐάσαι. Γαρεῖξαι, παραχωρῆσαι.
Γ αρείπη. παραλογίσηται. Γαρειπεῖν, παραμυθή
σασθαι. Γαραινέσαι, παραπείσειν παραλογί
σασθαι. Γαρειμένων, παρεωραμένων.
Γ αρεῖρξαν, ἐκώλυσαν. Γαρεὶς, ἐάσας ἀφεὶς. κατα
λιπών. Γαρείσακτον, ἀλλότριον. Γαρεί
σανον, κράσπεδον ἀκρωτήριον. Γαρείσθωσαν.
παραλυέσθωσαν. Γάρεισιν, εἰσίν. Γαρεισκρί
νεται, παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. Γαρεῖ
σρέων, παρεισερχόμενος. Γάρειτε, παρέλθετε.
Γ αρεκίρνα, παρέμισγε. Γαρεκλήθη, παρεμύ
θη. Γαρέκλησε, παρῆλθεν. Γαρ' ἐκνόον
ἤγαγέ μου τὸν νοῦν παρελογίσατο μοῦ. Γαρεκμη
τὸν, παρατομητόν. Γαρεκναμενοῦντο, παρεπι-
πορεύοντο ἐπιπόνως. Γαρεκρότει, παρώξυνεν.
Γ αρεκρούσατο, ἐχλεύασεν. Γαρεψηφίσατο, διε
σκέδασεν. Γαρεκτικὸν, παρεχόμενον.
Γ αρεκόπτου, ἠφάνιζες. Γαρέλαβες, ἐπαιδεύθης.
Γ αρελάσας, παρασραμών. Γαρελέγετο, παρὰ
τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν. Γαρελέξατο, ἐκοιμήθη
παρεκλήθη. ἢ παρεπλέξατο, τὸ γὰρ παραπλέ-
ξαι τινὰς παραλέξασθαι, καὶ λέξασθαι λέγουσιν.
Γ αρελεύσεαι, παρασραμεῖς καὶ παραλογίσῃ.
Γ αρελεύσεται, παρασράμη παρέλθη. Γαρε-
ληλυθότας, παραβαίνοντας. Γαρελθόντως,
εἰσελθόντων. Γαρέλκεται, διατείβει.
Γ αρέλκον, περισσὸν βραδὺ, παρατεῖνον. Γαρέλ
κυσις, βράδος βραδυτής. Γαρελογίσασθε, ἢ παν
τήσατε. ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε. Γαρελύθη-
σαν, ἠσθένησαν. Γαρέλυσε, καθεῖλεν ἐξέβαλεν.
Γ αρεμβαλεῖ, παρεντίθησιν. Γαρεμβαλεῖ, ἐπι-
σκέπει. Γαρεμβάλλοιτο κλῆρον, συγκληρώ-
σαιτο. Γαρεμβολὴ, στρατόπεδον παράταξις, στί
φος στρατιᾶς ἢ πλῆθος, ἢ οἴκυσιν ἢ κάστρον.
Γ αρεμπίνειν, τὸ ἐκ τοῦ λόγου πίνειν. Γαρ' ἐμοίγε, πά
ρεισι γάρμοι. Γαρεμφάρακτος, ἀσελγής.
Γ αρεμφαίνεσθαι, παραδηλοῦσθαι. Γαρεμφερὲς,
ὅμοιον. Γαρὲν, κατὰ τὸ ἑξῆς. Γαρενδατῆ,
παρατιθῆ. Γαραίνεσις, συμβουλία. διδασκα-
λία. Γαρενεγκεῖν, παραθεῖναι. παραβαλεῖν.
Γ αρενήνεον, παρετίθεσαν ἀθρόως, παρεσώρευον.
Γ αρένθετος, παρείσακτος. Γαρενθῆκαι, μετενή
νεκται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια
λεπτὰ, ἢ ἀπὸ τῶν πλωϊζομένων. παρεντιθέασι γὰρ
τοῖς φορτικοῖς κοῦφα ἀπὸ τῶν καμίνων. τοῖς γὰρ πί
θοις πιναπίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά.
Γ αρέντες, παραλείψαντες ἐάσαντες. Γάρεξ, χω
ρὶς ἐκτός. Γαρεξειρέσιον, τὸ κατὰ τὴν πρώραν
πρὸ τῶν κωπῶν ὡσεὶ λέγοι τίς πάρεξ τῆς εἰρεσίας.
Γ αρελέξατο, παρεκοιμήθη. Γαρεξηυλημένος,
ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρόν.
μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐ-
λοῖς, αἱ γὰρ κατατετρημέναι, ἐξηυλίσθαι λέγονται.
Γ άρεξ ὁδοῦ, ἔξω τῆς ὁδοῦ. Γαρεξείποιμι, πα-
ρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι. Γάρεξ, τὸ θεῖον χρῆμα
ἔξω τῆς μίξεως. Γαρεοικὼς, παρόμοιος.
Γ αρεόντα, παρόντα. Γαρέπαφεν, παρέπεισεν.
Γ αρεπίδημος, πάροικος. Γαρεπλέγχθη, παρε
κρούσθη. Γαριπτάμενα, περιττά. Γαρεπτά
μενον, περιττόν. Γάρεργον, νόθον, ὡς μικρόντι
τῶν ἀναγκαίων. Γαρεργότατα, κατερρωγότα
τα. Γαρέρτως, ἀκαίρως ῥαθύμως.
Γ αραίνυται, ὀλίγα ἀφαιρεῖται. Γαρ' ἐρινεὸν, πα
ρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν. Γαρερέωσαν, παρετάξαν
το ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κυρίως δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν.
Γ αρερρυπωμένα βιβλία, οἷς κηροὺς προσπλάσσομεν.
πρὸς τὸ ζητῆσαι τινά. Γαρέρχεται, ὑπερβάλ-
λεται.

λεται. Γαρεῤῥωγότα, κατεῤῥωγότα. παρεστα
μένη γη, ἐφ' ᾗ τίς ὀφείλει δάνειον, καὶ ἡ ἐκδεδομένη
ἐπὶ γεωργίᾳ. Γάρεσαν, παρῆσαν. Γαρε-
σθίεται, παραβιβρώσκεται. Γάρεσιν, ἄφεσιν,
συγχώρησιν. Γαρέσεται, πάρεται. Γαρέ-
σμεθα ἤλθομεν. Γαρέσο, παραγενοῦ.
Γ αρεσόμεθα παρεγενόμεθα. Γαρεσόμεθα, παρεῖ-
ναι μέλλομεν. Γαρέσσευα, παρώρμησα καὶ πα
ρεσσυμένη παραγινομένη. Γαρεσσονδημένη, ἐκ-
θεσμοι παρηνομημένοι. Γαρεστέλλετο, παρεγίνε
το. Γαρέστησε, παρεγένετο ἐξέστη. Γαρέστιν,
ἐστὶν ἐπίς. Γαρέσφηλεν, παρεφαίνετο ἀποτυ-
χεῖν ἐποίησεν. Γαρέσφαλεν, ὁμοίως. Γαρέ
σχον, ἔδωκεν. Γαρετάξατο, ἐν πολέμῳ τέθνηκεν.
Γ αρετάξαντο, ἐπολέμησαν. Γαρέτμηξεν, ἐξη-
φάνισεν. Γαρέτος, παραλελυμένος. Γαρε
τρώπασκε, παρετρέπετο. Γαρευημερεῖσθαι, νι-
κᾶσθαι. Γαρευημερηθεὶς, παροραθείς.
Γ αρευθύνουσι, βιάζονται προσφέρουσιν.
Γ αρευθύνωσιν, ὁμοίως. Γαρευνάζων, παρακοι-
τάζων. Γαραιφάσεις, παραινέσεις. Γαραι
φασίησι, παραμυθίαις. Γαρεφέρετο, ἐδαιμονί
ζετο. Γαρέφησε, παρεγράψατο ἠπάτησεν.
Γ αρεχάζετο, παρεχώρησεν. Γαρέχει, δίδωσι χρ
ρηγεῖ. Γαρῆ, ἔλθη. Γαρῆβον, παρὰ κρη-
σὶ ξύλον τί. Γαρήγαγεν, ἤνεγκεν, ἢ ἠπάτησεν.
Γ αρηγοναῖς, παρασωγαῖς ἀπάταις. Γαρηγορεῖ,
παρακαλεῖ παραμυθεῖ. Γαρηέρθη, παρηνέχθη.
Γ αρήθη, ἐάθη. Γαρήϊξαν, ἐκώλυον. Γαρή
ϊον, ὁ παρὰ δ' γένειον τόπος καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου
τῶν ἵππων παρὰ γνάθον. Γαρῆκεν, ἀφῆκεν
εἴασεν ἔλειπεν. Γαρήκτης, πάντα πράττων
ἐπὶ κακῶ. Γαρήθρει, παρηωρεῖτο. Γαρῆ-
κεν, εἴασεν ἀφῆκεν ἀπέλυσεν. Γαρήλασα, πα
ρεφθεγξάμην παρέβην. Γαρήλαθι, παρα-
μύθιοι. Γαρήλθοκεν, εἰσελήλυθεν. Γαρή
μενος, παρακαθήμενος καὶ παρειμένος. ἔκλυτος.
Γ αρημένων, παρενηνεγμένων. Γαρημοσύνη, θε-
ραπεία. Γαρηνέχθη, παρεκρεμάσθη. Γαρῆ
ξαν, ἐκώλυσαν. Γαρήορος, ὁ παραιωρούμενος
ἄφρων, καὶ ἵππος ὁ παράσειρος ὁ ἐκ τοῦ ἅρματος τρέ
χων. Γαρήπαφεν· ἠπάτησεν, ἐξέστησεν.
Γ αρηρία, μωρία. Γάρερος, ὁ μωρός. Γαρή
σειν μοι δοκῶ. Γάρησιν, χαύνωσιν. Γαρήσο
μεν, ἐάσομεν παράσχωμεν. Γαρήτασεν, ἐξή
τασεν. Γαρηυμαρήσαν, κατεφρόνησαν.
Γ αρθέμενοι, παραθέμενοι· παραβάλλοντες· σφὰς
γὰρ παρθέμενοι κεφαλάς. Γαρθενίας, ἄβυρ
τα κῶδες τί πέμμα. Γαρθενικὴ, παρθένος.
Γ αρθένιοι, οἱ κατὰ τὸν μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γε
νόμενοι ἐκ τῶν θεραπαινῶν, καὶ οἱ ἐξ ἀνεκδότου λά
θρα γεννώμενοι παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους
εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτοὺς, καὶ ποταμὸς πα
φλαγονίας, παρθένιος. Γαρθενοπίπας, ὁ τὰς
παρθένους ὀπιπεύων, οἷον περιβλέπων ἢ ἀπατῶν.
Γ αρθένοι, τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ
ἐτίμων. Γαρθένος· παλληνίδος, ἱέρεια ἀθηνᾶς·
ἔστι γὰρ ἱερὰ ἀθηνᾶς ἐν παλληνίδι. Γαριαμμί
δες, ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτὰ φησὶ
πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν. Γαριανὸς,
ἐξ ἐπιθέτου πρίαπος. Γαριαύων, παρακοιμώ
μενος. Γαρισβύσαντες, παρακαθίσαντες.
Γ αρίεται. ἐᾶ. παραπέμπεται. Γαρίημι, ἐῶ. κα
ταλιμπάνω, συγχωρῶ· ἀφίημι. Γαρίησιν, ἀφί
ησι συγχωρεῖ. Γαρικὸν, παρερχόμενον. Γά
ροικοι, γένος τί ἀθήνησιν. Γαριλλαίνουσα, πα
ρεμβλέπουσα, ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. Γάριον,
πιστὸν κάτοχον. Γάριος, πάριδος, πιστὸς κάτοχος.
Γ αριππεύει, ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύει. παρατρέ
χει· παρακολουθεῖ. Γαρ' ἵππων, παρὰ τῶν ἵπ-
πων. Γαρίσθμια, τὰ περὶ τὸν φαρύγγα.
Γ αρίστασθαι, τὸ ἁρπάζειν τοὺς παῖδας. Γαρισώ
ματα, ὁμοιοειδῆ. Γαρίστατο, παρέστηκεν.
Γ αριστῶ, ἀποδείκνυμι. Γαρίτε, ἔλθετε.
Γ αρκατέλεκτο, παρεκοιμᾶτο. Γαρμέμβλωκε,
πάρεστιν, ἢ παραμεμένηκεν, ἢ παραμεμόληκεν.
Γ αρνάσιος, φωκεύς. Γαρνασὸς, ὄρος φωκίδος.
Γ άρνηθος· ὄχθος ὄρος τὸ αὐτό. Γαρνησὸς, δ' αὐτὸ
ὄρος. Γάρνοπες, ἀκρίδες. Γαρνόπη, καλλί
στρατος ἀθηναῖος. Γὰρ ξίφεος, παρὰ τοῦ ξίφους.
Γ αροδικὸς, παρόδω χρώμενος. Γάροδος, μέρος
τί τῆς νεώς. Γαροδούμενον, παροιμιαζόμενον,
ᾀδόμενον. Γαρόδους, διαβάσεις. Γάροιθεν,
ἔξωθεν ἔμπροσθεν, ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου.
Γ άροικοι, ξένοι παρεπίδημοι. Γαροιμίαι, παραι-
νέσεις παραμυθίαι νουθεσίαι· ἠθῶν ἔχουσαι καὶ πα
θῶν ἐπανόρθωσιν. Γαροιμία, βιωφελὴς λόγος
παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία. οἶμος γὰρ ἡ
ὁδός. Γαρ' οἶμον, παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ πάροιμος
ὁ γείτων. Γαροιμώσαντες, ἐκτραπέντες τῆς
ὁδοῦ. Γαροινία, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις καὶ οἱαδήπο
τε ἁμαρτία. Γαροινίαι· κραιπάλαι ὕβρεις ἀπὸ
οἴνου. Γαροινιάσαι, ὑβρίσαι λοιδορῆσαι.
Γ άροινος, ἁμαρτωλὸς μεθυστὴς ὑβριστὴς λοίδορος, ἔκ-
λυτος. Γάροιος, πρᾶος. Γαροῖραι, ἡγουμέ-
ναι πρότεραι. Γαροισθέντι, παρενεχθέντι.
Γ αροίσομεν. παρενέγκωμεν παρακομίσομεν.
Γ αροιστρῆσαι, παροξύναι ἐρεθίσαι. Γαροιστρή-
σουσι μαίνονται. Γαροιστρῶσαι, ἐρεθίζουσαι
ἐξεστηκυῖαι. Γαροίτεροι, μᾶλλον ἔμπροσθεν προ
άγοντες. Γαροκλάζοντες, γονατίζοντες.
Γ αρολκὴ, ὑπέρθεσις. Γαρομαρτεῖ, παρακολου
θεῖ. Γαρὸν, ὑπάρχον συνόν. Γαρόντα, προ
κείμενα. Γαροξυνταὶ, οἱ τρεφόμενοι ἀπὸ τῶν
ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί. Γαροπαιδία, εἶδος
τί πήρας. Γαροπαίδιον, μικρὰ μάχαιρα.
Γ αρορμᾶ· προτρέπεται. διεγείρει· παροξύνει.
Γ αρ' ὅρμον, παρὰ τὸν λιμένα. Γάρος, ἔμπροσθεν
πρότερον. Γάρος γε, πρώην καὶ τὰ ὅμοια.
Γ αροτρύνει, διεγείρει. Γαρ' οὐδὲν, εὔκολον· εὐχερές.
Γ αρουσία, οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα παρου-
σίαν. καὶ μήποτε ἡ παρᾶ πρόθεσις, παρέλκει μέναν-

δρος ὑδρεία. Γαρυφά. ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα.
Γαροχετεύει, παραπλησιάζει πρόσεγγίζει, περιπλησιάζει. Γαραφερεῖ, παρορμᾶ. Γαρυστρίδες, αἱ τὸ ἔλαιον ἔχουσαι. Γαρόχοι, παραβάται παράπομποι καὶ οἱ συμπορεύοντες τῇ νύμφῃ τοῦ ζεύγους καὶ παράνυμφοι. Γαρόχος, παράνυμφος. Γαροχῶν, δωρημάτων χαρισμάτων.
Γαροψὶς, ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον. Γάρπαγος, ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος. Γάρπαρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. Γαρπεπιθόντες, παραπείσαντες, παραλογισάμενοι. Γαρπυλεῶνα, παρὰ πυλεῶνα. Γαρπυμάτην, παρὰ τὴν ἐσχάτην. Γαρρασίη, πόλις ἀρκαδίας. Γαρράσιον, ὄρος ἀρκαδίας. Γαρρήκης, πάντα πράττων ἀθὶ κακῶ. Γαρρησία, ἐξουσία ἄδεια.
Γ *αρσουλάκηρ, τὸν τρίβωνα ὅταν γένηται ὡς θύλακος. Γαρτάδαι, ἄμπελοι. Γάρταζον, ὕγρανον λάκωνες. Γαρτέλλεται, παραινεῖται,
Γ *αρτετύμβει, παραφρονεῖ, ἡμάρτηκεν. Γάρτοι, πάρεστίσοι. Γαρτομὶς, μικρὸν τῷ μήκειβι βλίδιον. Γαρυφὴ, ὕφασμα. Γαρυφὶς, μένανδρος ἐν ὕμνιδι. Γαρφάμεν, παραβῆναι· ἅπαντα. Γαρφάμενος, παραπείσας εἰπὼν, παρηγορήσας. Γάρφασις, παραίνεσις συμβουλία παρηγορία ἢ ἀπάτη. Γαρφυσίδες, βάτραχοι. Γαρῶ, παραλείπω ἢ συνῶ. Γαρωὰς, παρωαὶ λέγονται, ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυῤῥοί.
Γαρῳδοῦντες, παραγαγῳδοῦντες χλευάζοντες ἢ λέγοντες. Γαρῳδοῦντες, ἐκβάλλοντες.
Γαρώκλασεν, ἐγονάτισεν. Γαρωλένια, τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν. Γαρώλισθεν, ὠλίσθησεν ἐξέπεσεν.
Γαρώλοφα, τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη. Γαρώμφημα, παρωνυμίασμα. Γαρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον. Γάρωος, εἶδος τί πυῤῥοῦ χρώματος ἵππου. Γαρώπαλα, τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας. Γαρόπανος, ἐμβρόντητος. Γαρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα. δέρματα ἅτινες ἀνθήλια λέγουσι παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Γαρῶπται, παρεωρᾶται.
Γαρῶπτο, παρεωρῶτο. Γάρωρον, παρὰ καιρόν.
Γαρωσάμενος, ἀποθήσας ἀποβαλών. Γαρώσας, ἐάσας ὤσας ὠθήσας, ἐκβαλών. Γαρώσατο, ὤσατο καὶ ὤθησεν. Γαροσμένων, δεδιωμένων.
Γαρώτρυναν, παρώξυναν. Γαρῴχετο, παρῆλθεν ἐπορεύετο. Γαροχετεύων, ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφη τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδραγωγόν.
Γαρωχημένας, παρελθούσας. Γᾶς, ὅλος ἕκαστος. Γᾶσαι ὅλαι. Γασσάμενος, γευσάμενος, κτησάμενος. Γασάμην, ἐδεξάμην.
Γᾶσαν ἐπ' αἶαν, πᾶσαν τὴν γῆν. Γάσσανος, ἀρτοπώλης, ἢ ἀρτόπτης. Γάσσασθαι, γεύσασθαι.
Γάσατο, ἐγεύσατο ἐκτήσατο. Γασσάτω, ῥανάτω.
Γᾶσι δέκεν. περὶ πάντων δέ. Γᾶσις, κτῆσις.
Γάσκος, πηλός. Γάσμα, ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον· ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου. Γάσον, πάθος λάκωνες. Γασπάλη, τὸ τυχὸν, οἱ δὲ κέγχρον, ἢ ἄλευρα κρίθινα. Γασπάριος, ὁ ἀπόλλων παρὰ παρίοις καὶ περγαμηνοῖς. Γασσακίζουσα, πασσαλεύουσα. Γασσακίῳ, πασσάλῳ.
Γάσσακον, πάσσαλον. Γάσσαλερ, σφῆκας.
Γασσάλιον, τὸ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον. Γασσαλόφιν, τὸ πασσάλου, ὁ δὲ χηματισμὸς βοιώτιος.
Γασσάριος, σταυρός. Γάσσε, συνήθως ἡμῖν, πάσσε· δ' ἄλλος θεῖοι κρατευτάων καὶ ἐνεποίκιλλε. πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. ἔνθεν καὶ παστὸς τὸ γαμικὸν ποίκιλμα. Γάσσεται, ἐσθίει. Γάσσιρος, ὁ τὴν εἰρήνην κτήσας ὑπερβόρειος, ἐκαλεῖτο τὲ εἰρήνη καὶ πελαγοῦσα. Γάσσονα, παχύτερον, ἢ πλατύτερον καὶ πάσσους εἶναι. Γάσσοντος, εἰς ἀέραχέοντος, ἢ σκορπίζοντος ἢ ῥίπτοντος. Γασσυδία, ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ ἢ ὁρμή. τινὲς δὲ πανδημί.
Γασσυδίη, ὁμοίως. Γασσύριον, ἀντὶ τοῦ πασσυδίην, αἰολεῖς, τὸ πασσύριον ἡμῶν ἁπάντων γένος.
Γασσύρως, ἀρδήν. Γανοικὶ πάσσων, ῥίπτων· χέων, σκορπίζων ἐπιώσσων. Γάστα, βρῶμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον, οἱ δὲ, ἔτνος, ἀλφίτοις μεμιγμένον. Γαστάδαι, παστοὶ στοαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδαι, καὶ τόποι ἔνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τοῦ πάσσασθαι, ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι, πάσαι γὰρ τὸ ποικίλαι καὶ ἔτνος ὅμοιον. Γαστὰξ, πάσσαλος. Γαστὰς, στοὰ, πρὸς τὰς παστάδας νυμφῶν. Γαστήρια, πλάγχνα, τὰ ἐντοσθίδια κοιλία. Γαστοφόριον, τὸ τὸν παστὸν, φέρον, ἢ οἰκονομία. ἢ συναγωγὴ, ἢ ναὸς εὐανθής.
Γασχαλκεὺς, πολύτεχνος. Γασχητιᾶ, πάσχειν θέλειν, ἢ ἀκόλαστος ἢ αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται πατταγεῖ, ψοφεῖ. κτυπεῖ. Γάτασος, ψόφος κτύπος.
Γάταικοι, θεῖοι φόνικες, οὓς ἱνστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν. Γαττάλους, πασσάλους. Γάτανα, τρυβλία. Γατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ παιδάχαια καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν. Γαταπῶ, πάλαι ποτέ. Γαταρὶς, πόλις καὶ ὄρος λυκίας. Γάτασσε, ἐπὸ ἀγῶνος ἐπλήσσετο, ἐταράττετο. Γατάσσει, πλήσσει, κρούει. τρέμει. πηδᾷ φοβεῖται ἄλλεται ἢ πατάξαι.
Γατάσσω, ἠχῶ, δέρω πλήσσω. Γάταχνον, σκεῦος λοπαδίῳ ἐμφερές. Γ*άτειθε, εὐθίεται.
Γατεῖν, πορεύεσθαι. Γατέοντο, ἐγένοντο.
Γατέουσι, καταπατοῦσι. Γατεούσουσι, καταφρονήσουσιν. Γατερῆ*ται, ἐσθίουσι. Γατέρες, πλούσιοι ἢ πρόγονοι. Γατευτικὸν, θηρευτικόν.
Γατηνὸν, πεπατημένον κοινόν. Γατὴρ, ὁ φύσας.
Γατήρια. ἐγκύκλια, καὶ τῆς λήμνου μέρη τινά.
Γατηταὶ, οἱ τρυπηταί. Γατίαι, χώραι.
Γάτησαν, κατεπάτησαν. Γατνὴ, καλὴ ἐπὸ πάρθων. Γατνώματα, στεγάσματα οἴκου.
Γάτον, ὁδὸν πεπατημένην. Γάτος, ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδὸς, καὶ ἔνδυμα τῆς ἥρας καὶ κόπρος. Γαστράδελφος, θεῖος πρὸς πατρός.
Γαῦλος, θαυμαστὸς ἢ ἐκ λεκτὸς σύμβουλος.
Γαστραλοίας, ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης,

καὶ τὸ

καὶ ὁ μηδαλοίασ' οὕτω σωτήθεται. Γραῖαι, φῦλις τῆς ἑλλάδος. Γραζέμβατοι. ὑψηλοί.
Γ ἄζην. πόλιν, ἐπαρχίασ φυλὴν παρεῖσα.
Γ ἄζης, παρεῖσος, σημαίνει δὲ καὶ πλὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ παθητὸς γίνεσιν. Γρετειαὶ, φυλαί. Γραζώα, παρεῖσι. Γραζρίδα τῶιαν παζώαν γῆν.
Γ αζρίδος αἶης, παζώασ γῆς. Γράτειον, πλὴν πομπήν. Γραζὶς, φυλὴς, παζρίδος. Γρατειώτης, παρὰ ἀθηναίοις ὁ ἐαρβαρος καὶ ὁ πολίτης.
Γ αζόθεν, φρονιμάσθαι ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἢ μίονοι.
Γ αζρονοσυνήτῳ, τῷ τοῦ παζὸς ἀδελφῷ. Γραζρόωλις, ἡ παζώασ οἰκία. Γραζρώσσαι, τὰ τοῦ παζὸς φρονῆσαι. Γραζρώϊον, τὸ τοῦ παζὸς καὶ ἀζρὸ προγόνων. Γραζώϊος, παρεικός. Γραζαλοίασ, ὁ ἢν παρατύπων ἢ κτείνων. Γράζωνοι, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείασ ὑπὸ ῥωμύλου ἐκπεμφθῆναι ὄντες, ὡς πρὸ λαυτόρων παρεμβολῶν τάξιν ἐχόντων ἢ ἐκ τείτου οἱ κενόμενοι βοηθοὶ παραγινόμενοι. Γραῖβως ζῶν, ναὶ ναὶ καταπεφθῆναι παζώϊον λίαν καὶ ἄλλοι πολλοί. Γρατώσας, διατειβούσας. Γραύεται, ἢ σύχως γίνεται.
Γ αὖλα, αἴθεσις ἀνάπαυσις. Γραῦνον μικρὸν, οἱ δὲ μέγα ἢ ἀγαθόν. Γραῦνις, ἀσχόλεως παῦνον μέγα.
Γ αῦρα. ὀλίγα βυαρίθμητα. Γραυρακίας, ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως. Γραυρακίς. πλὴ πέμπτην σαμοθρᾶκες κωλοῦσιν. Γραῦροι, ὀλίγοι ἐλάττους ὀλιγῶζοι.
Γ αυσιβάκρων, ἰχυρῶν βακτηρίων χρωμένων.
Γ αύσειον, κατα παύσειον. Γραυσιάπη, μηχάνημα ξυλόχῳ ἐοικὸς δι' οὗ ἓν βάχηλον εἶρον ὡς μὴ διώκασθαι προσενεγκεῖν πλὴ χεῖρα. Γραυσήεια, ὄρη τῆς ἀχαΐασ ἐν οἷς ὁ ὠρείων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα ἢ φράγματα. Γραυσωλὴ, ἀνάπαυσις τελευτὴ, κατάλυξις. Γραφλαζόνες, ἔθνος. Γραφλάζῃ, βράζῃ ἀναζεῖ.
Γ αφλάζονται, ἠχοῦνται. καλάζονται, ἀναβράζονται, θορυβοῦνται. Γράφων, κτείνας. Γραχεῖα χειρὶ, τῇ ἰσχυῇ. Γραχεῖη ὁραγμῇ, ἡ λίθραχμον ἀχαιοί.
Γ ἄχερον, παχύρον. Γράχητες, πολῦσοι παχεῖς.
Γ ἄχνη, ἡ ψυχρότης ἀπὸ τοῦ πάσσειν, ἢ λεπὶς ἡ χιών, ἢ παχεῖα ὁρύσσος. ἢ δὲ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους.
Γ αχνομύνης, αἰτιωμενύης. Γραχνῶται, θυμοῦται πάσχεται, παρὰ πλὴ πάχνην φέρασι, λυπεῖται αἰτιᾶται. Γραχύμβρον, ἡ μυδήσιον λεγόμενον.
Γ αχυμβρῶς, ἀσβῶς, παχέως. Γράχυνοι, παχεῖς νοῦν ἔχοντες αὐόητοι. Γραχύσθαι. ἢν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίασ οἰδήσονται. Γραχύτερον, ἀσβότερον οὐκ ἀκριβῶς. Γραῶται, συγγενεῖς, οἱ κεῖοι λάκωνες.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἔαρ, γλαυκέασ, λιπάρον. Γρέδα, μεδὰ,
π ἢ γῆ. Γρεδάχρεον, μεταμέλητον, μεταληπτὸν, ποικίλον μεταδιωκτόν.
Γ ἔδαι, δεσμὰ πεδισπελίδες. καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεὼς οἷς πηδαλίοις καὶ τῷ ἱσῷ. Γρέδαλα, ποικίλα. Γρεδαλβόμενος, μεταμελώμενος, μεταδιωκόμενος. Γρεδανῶ ὕπνω, ἢ πεδανῶ κούφω, ἴων ἀγαμέμνονι, τινὲς δὲ οὐ βεβαίως. Γρεδανὸς, ταπεινὸς πεδεινὸς, ἢ ὁ τῷ μαίνει διδόμενος μωθός.
Γ εδάρσιον, μετέωρον ὑψοῦ. Γρεδαωνὰ, τὰ ἐκπέταλα καὶ φιλοειδῆ ποτήρια. Γρεδαχοῦται, ὑζυπίωται καὶ ῥυφᾶ. Γρεδαωρισὴς, ἱππος φρυαγματίασ καὶ μετεωρισής. Γρέδιλα, ξύλα δήματα. Γρέδελθε, ἱκέτευσον μέτελθε.
Γ εδελύει, ἱκετεύει μετρέχεται. Γρέλβυρα, ὕδρα λάκωνες. Γρέλβυρον, ὕδρον. πάλιν. ὀπίσω.
Γ έδη, εἶδος ἱππασίασ καὶ ἀδιασκελὴς δρασμός.
Γ έδησεν. ξύλον χείριον ἐποίησεν. Γρεδῆται, πεπεδημένοι. Γρεδιάδε γῆν, πλὴ φωνήδε.
Γ εδιάλαι, μεταπέμψαθαι μεταλαβεῖν. Γρεδιανὰ πρόβατα, πρόβατα ἀποπεδιάδος καὶ οὐλαμῶνος. Γρεδιά πυλῶν, πύλαι, τὰς πλησίον τοῦ θυμβραίου σὺν ἱλίῳ φησὶ, ἃς τινες ἐπιχηλὰς καλοῦσι.
Γ έδλα, ὑπόδημα, καὶ ἔστιν οἷον ποδίλλα. Γρεδόθεν, ἀρχῆθεν ἐκ ῥίζης ἀρχὴ γενέσεως ἐκ παίδων.
Γ εδοίκους, μετοίκους. Γρεδοίκου, χιλιοδύνιος συνοίκου. αἰολίδες ῥοφοῖς. Γρέδον, γῆ ἔδαφος.
Γ έδυρος, μετέωρος. Γρέδυτα, ἡμέρα σὺν ἢ οὐ γίνεται ἑορτή. Γρεδῶ, ἢ ναῦν κωλουμένη κλεψύδρα, κρήνην σὺν ἄσει. Γρέζα, ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ ὅλη. ἡ πρὸς τῷ πέδῳ. ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὠα ἡ πρὸς τῷ πέδῳ. τὰ κατώτατα μέρη. Γρέζασ, μόχλους, οὕτως ἐκάλεσα τοὺς μαθαρνούσας ἑταίρασ χωρὶς ὀργάνου. Γρεζετῆρσι, τοῖς τοῦ λιμένος βασιλέα δορυφόροις. Γρεξὴ λέξις, κοινὴ λέξις.
Γ έζω, πλὴ σωκήθη ἢ κοινῶ. Γρεζὸς, κοινὸς ταπεινός. πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ πολῶν πεζεύουσιν. Γρεζοφόροις ζώμασιν, αἰολίδες τοξότησιν ὡς πρὸ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζώμα δὲ τὸ σῶμα. Γρεζῶν, τῶν ὀλισθόντων. Γρελζολόπω, τῷ φίλῳ. καὶ πέζασ ἑταίρασ ἔλεγον τὰς μαθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου. Γριθανότης. πιστότης.
Γ εθαρχήσαντες, πειθένντες. Γρέθελο, πείθου.
Γ έθελε, πείθηται. Γρειθήνιοι, ὑπήκοοι πειθόμενοι.
Γ ειθήσας, πειθεὶς. Γρειθὴ, πεισμονὴ πίστις.
Γ είθουται, πειθήνιοι εἰσίν. Γρειθὼ, ἡ ὀγδοὰς.
Γ εικαμμαῖς, ἐξείαις καὶ λεπταῖς. Γρεικεῖν, ξαίνειν.
Γ εικὼς, ἔριον ξάμμα. Γρῆκον, πικρὸν πυκεδανόν.
Γ ειλὸς, παῖς ὁ πεπλωμένον. Γρεινέων, πεινῶν.
Γ ειναρὸν, ἐυπαρόν. Γρεινεῖν, πεινᾶν. Γρείρω, πέρασ. Γρειράζων, ἐνεοβούων λησεύων.
Γ ειράδαο, πειραίου παῖδα. Γρεισαίρουσα, δέρουσα. Γρεῖραι, πειρατίαι δόλοι. Γρῆραν, πειράζειν. Γρεῖραν ποιοῦμενος. πειράζωνσ.
Γ είραντες, ἐκκεντήσαντες. Γρείρατα, πέρατα τέλος. Γρειρατοὶ, κακοῦργοι λησταὶ θηρευταὶ σὺν ὕδασι. Γρῆρᾶται, πεῖραν λαμβάνῃ, πειράζει, ἐνδὴ δὲ λησῶν πειρατεύεται. Γρειρατήειον, τόπος λησῶν. Γρειρεᾶδε, πειράσητε. Γρείρασον. πείρασον. Γρειρήσητε, πεῖραν λαμβάνητε.

Γ ειρῆσθαι, ἐᾶν ὅτε λησεῦσαι. Γειρήσομαι, πειράσομαι. Γειρήσονται διὰ πείραν λήψονται.
Γ ειρίτιζε, πείραζε. Γειριτίζειν, πειρᾶσθαι, πεφυσῆσθαι. πεφοβῆσθαι. Γειρεσίας, νῆσος καὶ ἀσέβεια. Γείρηθοι, νύμφαι ἐν κύπρῳ. Γείρεινος, τὸ λέγμα ἢ ὠδὴ τῆς ἀμάξης ἢ τὸ λινοῦν ἢ ἐπιπλέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράτονον. Γειρῷ, ἀσεῖ δὲ πείραζε. Γειρόμενος, πειράζων.
Γ ειρῶν πὼ παῖδα. πειράζων διαφθείρων.
Γ εἰσαντες, ποτίσαντες ὑγραίνοντες. Γείσεται, λειμῶνος ἕλη. πέδη ποταμοὶ, πώλης ὑδατώλης τόποι. Γείσεται ποιήσονται, τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώλεις. Γείσεσθαι, παθεῖν.
Γ είσεται, ἔσται μενεῖ. Γείση, πεισματικὴ χώρα. τῷδε μᾶλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε. Γείσματα, χρεωνία. ἀπόγεια. πρυμνήσια πόδες βόλαια. Γεισόμενον, παθεῖν μέλλοντα. Γείσονται, πάθουσι.
Γ είχισον, δοκίμασον. Γέκτει, κτείνει. τίλλῃ. κείρῃ. ξαίνει. Γεκτοῦμαι, τείχομαι τίλλομαι.
Γ εκτυύμενον, τιλλόμενον τίλλονται, πεκτεῖν γὰρ τὸ κείρειν. Γελάγια, τὰ κρόταλα, οἱ δὲ, ῥίνη πλαγία. Γελαγίζειν, τοὺς ὀδόντας συγκρούειν καὶ τρίζειν πέλαγος ἄβατον καὶ ἀλαζονεύεσθαι καὶ φρίσσεσθαι μεγάλα. Γέλαγος, μέγεθος. πλῆθος. βυθὸς. πλάτος θαλάσσης. Γελαγίζειν, ἐγκίζειν. πλησιάζειν. Γελαζόμενοι, ἐγκιζόμενοι.
Γ έλαιτον, τὸ ἐλάχιστον. μέγιστον. Γέλαινα. πόπανα μειλίγματα. Γελαία, ἡ σαλαμὶς. οἱ τοῖς χοιροῖς, ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἅλω πράγματα καὶ θυσίαι καὶ πέμματα. Γέλανοι, πέμματα εἰς θυσίαν ἐπτηλία. Γέλανον, ἀφρὸν ἢν τρέχει πὼ γῆν ἀφρὸν ἢ πέμμα τί τρίγωνον τῶδε. Γέλανος, πέμμα ἔχων ῥυπαρὰν, ἢ τὸ ἐκ τῆς πόλης πέμμα, οἱ δὲ ἐκθὶ τοῦ κηρίου πλάσαι καὶ ἢν πυρίτης πηλότα τῷ σόμαλι ἀφρόν. Γέλανος, τετράχαλκον λάκωνος.
Γ ελαρικοὶ, νόμοι, τὸ αὐτὸ πλέφειν τοὺς γονεῖς πελαργικὸν αὐτὶ τοῦ πελασγικόν. πελαργοὺς γὰρ φησι πὼ ἀττικῶ οἰκῆσαι ἀπὸ τῶν πελασγῶν, μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πήνα. Γελαργὸς, ἄλος τί κεράμεον.
Γ έλασ', γείτων, ἐπὺς τρισσόν. Γελάσαι, ἐλίσαι τρισσάσαι. Γελάσαιμι, προσιτρίσω.
Γ ελασγοὶ, οἱ θεσσαλοί. καὶ πελασγικὸν ἄρτος, ἢ θεσσαλίαν ναῦν καὶ οἵνοι τῶν βαρβάρων, καὶ γένος ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ ἀρκάδος γενόμενον πολυτρόπων.
Γ έλασε, προσήγισεν. Γέλασεν, ἐγίσαι ἐποίησεν ἐτρισσάσαν. Γελασγικὸν τεῖχον οὕτω οἱ ἀθήναιος καλοῦμενον τυρρηνῶν κτισάντων.
Γ ελάται· οἱ δὲ πὼ ἀναγκαίαν δοφῶ μαθῶ δουλεύοντες, ἔης μίσθαρνοι ἀπὸ τοῦ πέλασ', ἢ θρέμματα.
Γ ελάχιλον χρυσλίον ἐκπέταλον. Γελδασαὶ, οἱ τὰ ἀστρολίσμια ἔχοντες. Γελεδόβαψ, θεόσωρος ὁ κωμικὸς ὁ ἔσω κειρὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο· τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασὶ γενέσθαι. Γελέθρισμα, τὸ ὀρόμημα. Γέλεθρον, μέζον γῆς, ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν. τινὲς δὲ σταδίους ἑκατόν.
Γ ελεθρόνιον, ποιησιφάρμακον. Γελεθρόνιος, ὁ χείρων ἀπὸ τοῦ πελεθρόνου, ἐν ᾧ ἐβλάφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος διὰ τὸ γίνεσθαι. Γέλει, ὑπάρχει ὄσι.
Γ έλεια, πολυσδρᾶ, καὶ αἱ ἐν θαλάσσῃ θεσπίζουσαι μάντεις. Γελειοβρέμμονα νῆσον ἀριστοτέλης φησὶ διαφόρειν πολυσδρᾶς καὶ πελειάς. Γελείους, κῶοι, καὶ οἱ ἢπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας. Γελεκαὶ, ὄρνεον ὃ κολάπτην καὶ φρυπορῶ τὰ δένδρα. Γελέκεα, πέλεκυ διὰ τὸ μονόξυλον. Γελεκὺς, σελεὺς, ὅ ὄσι ξύλον εἰς πὼ ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον. Γέλεκρα, ἀξίνη.
Γ έλεκυς, ἀξίνη. διὰ τὸ ἴσον. ἢ σταθμίον ἑξαμνιαῖον ἀρχαῖον, οἱ δὲ δωδεκαμνιαῖον. Γελεκύσδρον, τὸ σελεόν. Γολεμίζῃ, στίεν. κραδαίνειν. Γολεμίχθη, διεσείσθη. Γέλεν, ἴσως ὑπῆρχεν. Γελένα, ζεῦγος βοῶν. Γελεὸς, ἀχαιὸς φείξω καὶ μή ποτε πὼ παρ' ὁμήρῳ πέλεον, λωάται δὲ καὶ τὰ πέλη τὰ ἐν θεσσαλία λεγόμενα ὄλοιῶ.
Γ ελεσόθρῳ, νῆσον πὼ σαλαμῖνα. Γελεσύρσαι, συρφέμματα ὑδάτων. Γέλεται, ὑπάρχει γίνεται. Γέλιρ, πολυσδρᾶς καὶ πδρσικῆς τὸ ἥμισυ λάκωνος. Γέληται, γίνηται.
Γ ελικῆς, χόρων. Γελφάδες, πολυστεραί.
Γ έλφαι, μέλαιναι πολυστεραί· φράσαι. Γελιανὸν, μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ πὼ χρόαν. Γελιχάνες, οἱ ἔνδοξοι, παρὰ δὲ σύρσις, οἱ βουλευταί.
Γ ελίγξαι, ἐπισραμεῖν. Γελισίνος, μελανὸς, μόλυβδος, ἢ ὕφαιμον. Γελικαὶ, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου ὅμοιον πεπελεκίσθαι. ἄλλοι, ξυλίνη. λεκανίη.
Γ έλιοι, μέλανες, ὡς ὀχροὶ ἢ χλωροί. Γελινναῖος, ὁ ζεὺς ἐν χίῳ. Γελισίνον, πέλειον. Γέλλα, λίθος. Γέλλαι, ἀγκεῖα τινὰ, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα, οἷον πυέλοι τινες οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πύος τουτέστι τὸ γάλα ἐλέγεται. Γελλαιὸν, φαιὸν, καὶ μακεδονικόν. Γελλαίος, ποσειδῶν ἐν κυρήνῃ. Γελλανῆρα, ἀμολγέα. Γέλλας πέλλης, πρεσβύτης.
Γ έλλασ' καὶ πέλλαι, ποιμενικὰ, ἀγκεῖα. Γελλασαὶ, ὑποδήματα ἃ πολιτεύθεσαν οἱ ὀρομεῖς πρὸς τὰ σφυρά· ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται. Γελλαιχρὸν, ἢ πελλαιχρὸν, πυῤῥόν. Γελλίω, κνύφω καὶ φαιὸν τῷ χρώματι. Γελλίων, πόλις ἐν ἄργει πελλικαὶ καλοῦναι, ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν πελλίῃ γινόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι.
Γ έλλιον, σέλινον. Γέλλιρ, πολυφάγος ἀμολγός.
Γ ελλιτῆρος, ὁμοίως. Γελλία, ἐπέλευθοι.
Γ έλλιξ, κρανὸς. Γελλὶς, ἢ πελλὰς, λακαίνη.
Γ ελλὸν, φαιὸν χρῶμα, ἐμφορὲς τῷ πελιδνῷ.
Γ ελλοπλαύρασον, ὀξύθυμον ἢ ἔκλιμον.
Γ ελλύρον, μετέωρον. Γρελλυταὶ, οἱ δεσμοὶ οἱ ποδὲ τὰ σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν ὀρομέων ποδελιασόμενοι εἰς ὃ μὴ ἐκφαφῶσαι. Γρελλύται καὶ πελλύτεμα. δεσμός. Γρέλμα, τὸ κάτω τοῦ ποδός.
Γ ελοπίσσαι, ἀγαμέμνονος γένος. Γρελοπόννησος, πόλις τοῦ ἄργους. Γρέλωρ, μέγα τράσιον.
Γ έλτη, εἶδος ὅπλου δόρυ, ἢ μικρὰ ὅπλα.

Γέλτη,

Γέλπη, ἀπὸς, ἴτυν οὐκ ἔχουσα, ἢ ὅπλου σκέπασμα ἀκόντιον. Γέλτης, θράκιον ὅπλον καὶ εἶδος τα ρίχου. Γέλω, εἰμὶ, δίδωμι, γίνομαι.

Γέλωρ, μέγα, ὑπέρφυές. Γέλωρα, θηρία. δείματα, τέρατα, σημεῖα. μεγάλα. Γελωρεύει, φανερῶς ποιεῖ. Γελώρης, τινὲς εἱμαρμένης.

Γελώρια, μεγάλα τέρατα. Γελώριος, μέγας δεινός. Γελώρου, θηρίου. Γέμμα, εἶδος πλακοῦντος καὶ πᾶν πεπτόμενον. Γέμματα, ποικίλα. ἐδέσματα πληθυντιῶς. Γεμπάδος πεντάδος πεμπαζώμενοι, ἐπιστρεφόμενοι, ἐκπληττόμενοι, μεριμνῶντες. Γεμπὰς, τριακάς. Γεμπάσασα, ἐξαριθμήσασα. Γεμπάσσεται, κατὰ πέντε ἀριθμήσει, τὸ γὰρ πέντε αἰολεῖς πέμπε λέγουσι καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει. Γέμπε, αἰολεῖς πέντε. Γέμπελον, στωμύλων. λάλον, οἱ δὲ, λίαν γηραλέον. Γέμποι, ἀναπέμποι.

Γέμπουσιν, ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν κατέπεμψαν.

Γεμποβόλους, πέντε ὀβελίσκους, ἐκμιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς. Γέμφελα, δύσκολα, τραχέα βαθέα. Γεμφίδες, πεμφόλιγες καὶ πτηνῶν ψυχαί. Γεμφιδώδεις πυρετοί. φλεκταινώδεις πνευματίαι. Γεμφὶξ, πνοὴ, ψυχὴ καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. Γέμψις, ἐνεχυρασμός. Γενεῖν, πενητεύειν. Γενία, ἀχρημοσύνη, ἀπορία.

Γένεται, πονεῖ ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ, κάμνει.

Γενέσται, οἱ μὴ γόνω δοῦλοι, οἵ τινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάστρεις, ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι. Γενειαδεῖν, κατεπιστατεῖν.

Γένης, ὁ αὐτοδιάκονος. Γένησα, πτωχή.

Γενθέριον, τὴν προῖκα θάσιοι. Γενθερὸς, τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ. καὶ πενθερὰ ἡ μητήρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ. Γένθος, συμφορὰ θρῆνος λύπη. Γένα, πτέρνα. Γενὸν, μεμελανωμένον. Γένοντο, ἐνήργουν. Γενταετήρων, πέντε ἐτῶν. Γεντάσχοινον, στάδιον. Γεντάχα, ἡ χεὶρ, ἢ εἰς πέντε μέρη. πένταχα. Γένταχος, τὸν τάλαρον βοιωτοί. Γεντεκτενῆ, ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὁδοῦσιν ἐμφερῆ πεποικιλμένα.

Γεντεκοῖται, τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον, οὐμόνον ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν σικελίᾳ. Γεντελέα, ὄρος ἀρκαδίας ἐξ οὗ λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται.

Γεντεστατήριον, πενταετῆ. Γεντεσύριστον ξύλον, πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον. τέσσαρας μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διειρῶντο. μίαν δὲ, διῆς ὁ στράχηλος. Γεντετηρὶς, πενταετηρίς.

Γεντηκοντόγυον, πεντήκοντα γυᾶς ἔχον, οἷον, πεντηκοντοπέλεθρον. Γεντήκοντο μέσολμον. πολύστεγον, ἀργαὶ, μέσολμαι, στέγαι. Γεντηκοντόστολον, ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται. Γέντοζος, χείρ.

Γεντόροβον, ἡ γλαυκυσίδη. Γέξαι, κεῖραι, κτενίσαι. Γεξαμένη, κτενισαμένη τὰς τρίχας καὶ ξάνασα. Γεξὶς, ψίλωσις. κουρά. ξύρησις.

Γεπάγουσα, ἁπαλή. Γεπαιδεῦσθαι, πεπαιδοποιῆσθαι. Γέπαιξεν, ἐπάταξεν. Γεπαίνεται, μελανοῦται, ὀπτᾶται, μαλάσσεται, πέπειρον γίνεται, πραΰνεται. Γεπαλαγμένον, μεμολυσμένον. αἵματι καὶ λύθρω, ἢ λελευκαμένος.

Γεπαληκέναι, ἐκπεσεῖν. Γεπαλημέναι. βεβλαμμέναι. Γεπαλμένος, βεβλαμμένος. ἔξαρθρος γεγονώς. Γαιπαλόεντος, τραχέος. Γαιπαλόεσσα, τραχεῖα. Γεπαμένος, κεκτημένος.

Γέπανα, πλακοῦντα. Γεπάναι, πραΰναι.

Γεπανὸς, ὁ πολὺν χρόνον ἔχων παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι.

Γεπαρεύσιμον, εὔφραστον σαφέσ. Γεπαρεῖν, ἐνδεῖξαι, σημῆναι. Γεπάρθαι, παρακεῖσθαι.

Γέπαρμαι, δι' ὅλου κατέχομαι. Γεπερόνημαι, καθήλωμαι. Γεπαρμένον, ἀνειρμένον.

Γεπερονημένον, καθηλμένον, κατεχημένον ἐμπεπηγός. διαπεπερονημένον. Γεπαρωνηκότων, ἀτακτησάντων ὑβρισάντων. παροινία γὰρ ἡ ὕβρις.

Γεπᾶσθαι, κεκτῆσθαι. Γεπάσωται, πιότητος γέμοι. Γέπαστο, ἐγέγευστο, ἐπεπλήρωτο.

Γέπαυται, πεπράϋται. Γεπλαχομέναις, πεπυκνωμέναις. Γεπεδημένος, δεδεμένος. Γεπίθοιμεν, πείσοιμεν. Γεπιθοῦσα, πείθουσα.

Γέπειρα, γραῖα. Γεπειρῆσθαι, γεγυμνάσθαι πεπαρθενεῦσθαι. Γέπειρον, πεπανθὲν ὠρίμον πτημένον ἀκμαῖον. Γεπείρους, ἐψημένους ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν, ἤτοι σταφυλῆς. Γέπεισμαι, ἤλπισα θαρρῶ. Γεπεμμένην, ζυμωθεῖσαν ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην. Γεπαίνεται, μαλάσσεται καὶ τὰ ὅμοια. Γεπεραικέναι, ἠνεγκέναι.

Γεπερασμένος, πεπληρωμένος. Γεπερημένος, ὁ πεπερεωμένος. Γέπευται, πέπεικται.

Γεπιεσμένος, τεθλιμμένος. Γεπλεγμένον, μεμολυσμένον. Γεπλαδηκὼς, σεσηπὼς ὑγρανθείς.

Γεπλασμένον, μὴ ἀληθὲς ψεῦδος. Γέπλαται, ἤπλωται. Γέπληται, πέπληκται.

Γεπληγμένον, κοσμημένον, ἐκτενισμένον πεπλεγμένον. Γέπλησον, ἔτυπτον, ἐκρόουν. Γεπληγυῖα, πλήξασα. Γεπληγὼς, πλήσσων.

Γέπληκται, κύει. Γέπλον, ἢ πέπλος, ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον. Γεπνοιῶν, ἐνεργῶν. θεραπεύων. Γεπνυμένοι, σώφρονες συνετοί.

Γεπνυμένον στόμα, σεσωφρονισμένον σιγκλόν.

Γεπνυμένος, φρόνιμος συνετός. Γέπνυσαι, συνετὸς εἶ. Γέπνυται, συνετός ἐστι. Γεποδήγημαι, δεδίδαγμαι, ὁδήγημαι. Γεποιημένον, ποιότητα ἔχον. Γεποίηται, πέπρακται.

Γέποιθας, θαρρεῖς. Γεποίθασιν, ἠλπίκασι πιστεύουσι θαρροῦσιν. Γεποιθήσεις, θαρρήσεις, πιστεύσεις. ἐλπίσεις. Γεποίθης, θαρρήσης. Γεποιθίαν, ἐλπίδα προσδοκίαν. Γεποιθότατε, προσφιλέστατε φίλε. Γεποιθὼς, ἐλπίσας πιστεύσας.

Γεποίωται, ὅπου τὶς ῥέπει. Γεποιωμένον, ποιότητα ἔχον, ἢ περιδραξάμενον. Γεπόλιστο, ἔκτιστο. Γέπομφα, ἔπεμψα. Γέπον, προσφιλέστατε προσηνέστατε, ἔκλυτε, μαλακέ.

Γέπονθα, ἔπαθον.

Γ επορασμένος, φανερός. Γ επερεῖν, δοῶσαι.
Γ επορθῆσθαι, ἀπολωλέναι σωτελέσθαι.
Γ επορπημένη, τῇ πόρπῃ σωεχομένη. Γ επωρωμένοι, τετυφλωμένοι. Γ έποθε, πεπόνθατε.
Γ έπυσμαι, ἀκήκοα. Γ επόπτατε, ἵπτασθε.
Γ επραλίαι, εἴδος ἰχθύων. Γ επρημένος, πεφυσημένος. Γ επράχαμεν, ἐπράξαμεν. Γ επράτορα, θαυμασία. Γ επρίλος, ἰχθὺς ποιός.
Γ επρυμένοι, σωστοί. Γ επρωμένη, ἐμαρμένη.
Γ επρωμένον, μεμορφαμένον. Γ επρῶται, τετύπωται ὥρισται. φ ἐμαρμένον ζητεῖν. Γ επρυτανικῶς, ἐπιμεμνημενικῶς καὶ προσηνελωκώς.
Γ επτᾶσθαι, ἀνεωχθῆναι. ϖδιέχειν. Γ έπτατε, ἤνοιξατε. Γ έπτῇ, προῦντεται πὼ ϛροφήν.
Γ επτέον, φυλακτέον, βύρσωτέον. Γ επτηνασ', ϖδιβλεψάμενος. Γ επτηὼς, δι' ἀδένδων καὶ δειλίαν πεπτωκώς. Γ επυγμένοι, μαθόντες, ἢ εἰδότες.
Γ επύθωντε, ἀκούσωσιν ἀττικῶς. Γ επυησμένα, ἐσκεπασμένα ϖδιεκεκαλυμμένα. Γ επυρκτωμένα, πεπυρωμένα. Γ έπυσμαι, ἀκήκοα. ἐμαθον, ἴδον. Γ επύσμεθα, ἠκούσαμεν καὶ τὰ ὅμοια.
Γ επυσμένος, ἱλαὸν καὶ τὰ ὅμοια. Γ έπυτο, ἠκήκοε.
Γ επωγμένον, κεκλασμένον. Γ έπωκα, ἔπιον.
Γ έπων, ἔκλυτος ἀσθενής. Γ επωρωμένοι, ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι. Γ ερᾶ. ϖδλέον, ἐπέκεινα, ὑϖοβαίνω. Γ ερᾶαν, διεκπεραῶ. Γ εραιδοὶ, ἔθνος θεσσαλικόν. Γ εραίνει, ὠδὶ πέρασ' ἄγει. ϖδληροῖ, αὐύει. Γ εραίνειν, ὀβανύφν, ἀποϖδληρῶν.
Γ εράνον, οἱ πυθαγορικοὶ τὰ ϖδλὺ τοὺς ἀριθμούς.
Γ ερῤῥάϊτατον, πορῥώτατον. Γ ερραιτέρω, ϖδλέω ἔμπροσθεν μᾶλλον φ τέλος ἄλλο. Γ εραιωθῆναι, τελειωθῆναι. Γ εράλόγου, ὑϖὸ λόγου.
Γ εράσ', φ τέλος καὶ ἡ λύσις, καὶ φ τῆς γῆς πέρασ'.
Γ εράσαι, διαβῆναι, ἀποδόσθαι ὠδὶ πέρατι τῆς γῆς, ἢ εἰς φ πέρασ' διελθεῖν. Γ εράτα, τὰ τέλη.
Γ εράσας, εἰς φ πέρασ' τῆς θαλάσσης διεπέρασας, ἐπώλησας. Γ ερατυφά, ὀργίζει. σέλλει, λέγει.
Γ ερατυμένως, ἐκϖδληρουμένως. Γ εργάμιον, δῆμον. Γ εργάμος, ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου.
Γ εργέα, θεὸς ἡ Ἄρτεμις. Γ εργοῦλον, ὀρνιθάριον ἀργειλυκόν. Γ έργεις, πρέσβεις οἱ αὐτοί.
Γ έρδηθος, ἡ ϖδλεῖον χωλὸς, καὶ ϖδλὸς ὁ περδιξ ὠν. σὔθεν σῦοι πὼ παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι.
Γ εριλώμεθα, σωθῆκω παράχωμεν. Γ εραιού μενοι, τελεύμενοι. Γ εραιοῦσθαι, διαπεραῶ ϖδλοίῳ ἐπιβάντα. Γ εριέπσαν, ἐτίμησαν.
Γ έρσαι, διαπεράσαι. Γ αράτεια, ἡ παραγγέλλουσα πὼ ὁ'ραν ταῖς κεκτημέναις. Γ έρ'θαι, πορθηθῆναι. Γ έρ'θετο, ἐπορθᾶτο. Γ έρί, ϖδλισὸν περίεστι. Γ εριαγμάμβας, ἡμιπαῦς.
Γ εριαγέλλειν, φ μὴ σωάγειν ὅλον ὠδὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων. Γ εριάγη, ϖδλιφόρη, ἢ ἡμιπῆει. Γ εριάγνυται, ϖδλικλᾶται σωθρύβεται. Γ εριβρήγνυται, ϖδλικλᾶται καὶ τὰ ὅμοια. Γ εριαγοράιος, πεῖλογος ϖδλιατρευτής. Γ εριαλεῖς, ϖδρίῤῥυβοι, ϖδρίπνοοι. Γ εριαθρεῖν, ϖδλισκοπεῖν. Γ εριαίνυτο, ϖδλιελάμβανεν ϖδλιεῖχεν. Γ εριάλος, φ ἰσχίον, ὅταν ἐλεῖν. Γ εριαμησάμενος, θερίσας.
Γ εριαμμάτων, ϖδλιάπων. Γ εριάοιδος, ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή. Γ εριάπων, ϖδλιαμμάτων.
Γ εριαυθαλίζεται, ὠὐϖοδηφανία αἴσχος φέρεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ. Γ εριαιωτίζεσθαι, φ ὠὐέαυτῷ αἰδιατείβω, ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτῷ. Γ εριαυτίζεται, μεγαλοφρονεῖ. Γ ερεὶ αὐτόν. πρὸς αὐτόν.
Γ εριβάλλειν, ϖδριλαμβάνω, πείθειν, σχέφειν. εἰδέναι.
Γ εριβάλλουσαν, ὁμοίως. Γ εριβάλλεσθαι, ὑϖοδιβάλλεσθαι. Γ εριβαρα, ὑϖοδήματα.
Γ εριβαρίδες, ὑϖοδημάτων εἶδος γυναικεῖον.
Γ εριβασῶ, ἡ ἀφροδίτη. Γ εριβεβυσμένος, ϖδριπεφραγμένος. Γ εριβῆναι, πεπτωκότος, ὑπερασπίσαι ὑϖδραμεῖν. Γ εριβησαν, ὑπερέπεσαν καὶ τὰ ὅμοια. Γ εριβλέπεται, περισκοπεῖ.
Γ εριβλεπτος, ἔξοχος, περιβόητος. Γ εριβόητος ὠὐδὶ ἀκοῆ ἢ ἀκαθοῦ φήμῃ ἔχων. Γ εριβολή-περίβοιος, περιδέρματος ὑπέρτιμος. Γ εριβολοι τεῖχη πόλεων, ἢ περίδρομοι. Γ εριβομβεῖσθαι, περιηχεῖσθαι. Γ ερεὶ γαρ. περιασῶς γαρ.
Γ εριγηθής, περιχαρής. Γ εριγειος, πρὸς πὼ γῆν.
Γ εριγίνεται, περιοικεῖ περιηβύει. Γ εριγλαγάσ', γαλακτωμένασ'. Γ εριγλαγὲς, περίϖδλεων γάλακτος. Γ εριγράφει, περιγίνεται, ἢ χωρεῖ ἢ συλλαμβάνεται, ἢ ὠὐ ἀγρῷ ὄζει. Γ εριγραφίω, περιαίρεσιν τῦ πράγματος. Γ εριγραφον, οἱ δὲ νέζοντες ζοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι φ αφύριον περίγραφον. καὶ οὐχ ὑϖοβέβαιον ἕως *λύτρωσιν. Γ εριγυρίδας, περιφερέασ'.
Γ ερὶ δ' ἄλλων, ὑϖὸ τοὺς ἄλλους. Γ εριδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι
Γ εριδαρδάπτω, κατεσθίειν. Γ εριδεδρύφθη, περιεξέσθη. Γ εριδεὴς, περίφοβος. Γ εριδείδιθι, φοβοῦ. Γ εριδίνεσθαι, περικινεῖσθαι, περιπορεύεσθαι, περισσέφεσθαι περιδρέχεσθαι. Γ εριδινήτην περιεσσέφοντο ὅμοιον. Γ εριδινήσεως, περιόδου καὶ τὰ ὅμοια. Γ εριδίνηται, περικινηται καὶ τὰ ὅμοια. Γ ερείδειον, πειρατήν.
Γ εριδειὸς, περιπαθής. Γ εριδεινοῦσι, περισσέφουσιν. Γ εριδινοῶνται, περιοδεύονται.
Γ εριδείερον, φ κατώτατον τῆς ϖδριγραφῆς τῦ βραχίλου. Γ εριδείσασα. περιασῶς δείσασα, περισσῶς δύλαβηθεῖσα. Γ εριδεῖσθαι, σωτείνεσθαι.
Γ εριδὲ κλίσιον, δὲε πάντη. Γ ερειπετείχισο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιεβέβλητο καὶ παρέκειτο κλίσιον δι' φ τὸ κύκλῳ κρηπίδωμα βαρυσειὲς ἔχειν.
Γ εριδέξιον φρόνιμον ὀρθόν. μηδὲν ἀμισθὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περιασῶς δεξιόν· ϖδὶ πὼ τῦ δόρατος βολλιώ. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων.
Γ εριπνοὴ, ἡ πνοὴ δὲ τῦ βορέα. Γ εριδέραια, περιαχήλια, ἢ ὠώτια. Γ ερεὶ δ' ἐσὲ, ὑπερέχετε δὲ ἢ ὑπάρχετε, ἢ κρατεῖτε. Γ εριδευκὲς, περιασῶς πεποικιλμένον. Γ εριδεῶν, ἐμφόβων.

Γερίδειλον, περιφανὲς καλόν. Γερίδοσιν, συνθήκην.
Γεριδοῦ, σύνθου, τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ συνθήκης θέσιν. Γερὶ δουρὶ, περὶ ᾧ δόρατι.
Γερίδρομοι, τοῦ δικτύου τὸ διειρόμενον σχοινίον διὰ τὸ καὶ κάτω βρόχοις, καὶ πάντη περιέχεσθαι. τόποι περιφερεῖς στρογγύλοι. Γεριδρόμους, τείχους. περὶ τοὺς βεβλημένους τοίχους κύκλω. Γεριδρύφη, περιξέη. Γεριδύεται, περιβάλλεται, κρύπτεται, εἰς δύεται. Γεριδῦσαι, περιδύνασαι. Γερίδυσο, ἀπόδυσο περιδύω ὅμοιον.
Γεριδώμεθα, συνθώμεθα. Γερίβαλλον, ἐκύκλοσαν. Γεριδώσομαι, συνθηκοποιήσομαι.
Γερίγραψε, περιεγένετο. Γεριέδινε, περιεκύκλευεν. Γεριεδρύφθη, περιεξέσθη. Γεριεζόμενον, περιεχόμενον. Γεριέθει, περιέτρεχεν.
Γεριειλημμένως, περιεκτικῶς. Γεριείληπτο, περιεγέγραπτο, ἢ ἐκεκράτητο, ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι.
Γεριεῖναι, περιττεύειν. Γεριεῖναι, ἔτι μέλλειν.
Γεριείργασμαι, ποιητὸν ἐποίησα. Γεριεκώκυτο, περιηχεῖτο. Γεριεκτικὸν, τὸ περιέχον, ἤτοι γενικὸν, ἢ περιληπτικὸν ἐκ τοῦ περιβάλλειν, ἢ ὑπερέχον.
Γεριεκτικώταται, ὁμοίως. Γεριεκτικώτερον, γενικώτερον. Γερίελαι, κόψον ἔπαρον ἀφελοῦ.
Γεριελόμενος, ἐπάρας. Γεριελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ ὡς σπόλῳ περιεκάθηρεν. Γερὶ ἐμὲ, πρός με.
Γεριέπει. περιέρχεται, περιεργάζεται. φυλάττει. θεραπεύει. Γεριέπειραν, ἔπηξαν. Γεριεπτισμένη, περιεξεσμένη, περικεκαθαρμένη. Γεριέπων, ἐνεριῶν. Γεριεργάσσει πράξει περισσά.
Γερίεργον, περιττὸν ἢ στρεβλόν. Γεριερεία, καθαρσία. Γεριερέττων, κωπηλατῶν. Γεριέσσομαι, περιγενήσομαι κρατήσω νικήσω, κατισχύσω, ἢ μέλλω περιγενέσθαι. Γεριεσπάσθη, ἐσείσθη, περιδέδεται. Γεριεστήξει, περισταθήσεται περιφράξει ἢ περικυκλώσει. Γεριεστοιχισμένοι, οἱ περιέχοντες καὶ περιεχόμενοι. Γεριετέμοντο, περιήλασαν. Γεριετίθουν, ἐκρέμουν. Γεριέτυχον, συνέτυχον. Γεριευτίζεσθαι, ἀποδοῦναι αὐτῷ. Γεριέφραξαν, ἐσκέπασαν, ἐφύλαξαν.
Γεριέχομαί σου, ἀντιποιοῦμαί σου. Γερίζωμα, περιβόλαιον. Γεριέχοντες, περιλαβόντες καὶ τὰ ὅμοια. Γερίζυξ, ὁμόζυγος, σύζυγος.
Γεριηγὲς, κυκλοτερὲς περιφερές. Γεριήγει, ἐζωγράφει. Γεριήγητος, ὁ περιπόρφυρος χιτών.
Γεριηγμένα, περιφερόμενα. Γεριήεσαν, περιήρχοντο. Γεριήθελεν ἠγάπα περιήθελον ἠγάπων.
Γεριηθέλησεν, ἠγάπησεν. Γεριήκασε, περιώρυξε, περιέγραψε. Γεριήκοντα, περιέγραψαν ὤρυξαν. Γερίλησις, περίοδος. Γεριημεκτεῖ, ἀγανακτεῖ ἀνιᾶται. δυσκολαίνει. Γεριήν, ὑπῆρχεν ἐπλεόναζεν. Γεριηρημένον, κεκομμένον.
Γεριήσω, περιδώσω. Γεριηχήθη, περιεψιθυρίσθη.
Γερηθείης, μάθοις πειρασθείς. Γεριθειῶσαι, περικαθάραι κυρίως θείως. Γεριθέσθαι, περιποιήσασθαι, προσλαβέσθαι. κυκλωθῆναι. Γεριθοῖσαι, δῆμος φυλῆς τῆς οἰνηίδος. Γεριθραυσθέντα, περιπεσόντα ῥαγέντα. Γεριθρεκτέον, περιδραμητέον. Γεριθυρεῖν. τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι.
Γεριίδμεναι. περισσῶ εἰδέναι. Γεριιόντας, περιερχομένους. Γεριιππεύοντας, περιτρέχοντας.
Γεριίσσεται ὥρας, περιέρχεται τὰς ὥρας.
Γεριστάμενος, κυκλεύσας. Γεριίστασο, κύκλευσον σκόπησον, περίφευγε, ἀνάστρεπε. περιστοιχείωσαι, περίελθε. Γεριιὼν, περιερχόμενος. Γεριικάθαρμα. Γεριικαθαίρων, ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον. Γεριικαλλὲς, λίαν καλόν. Γεριικαλλέως, περισσῶς καλοῦ.
Γεριικάμπτεται, περικιρεῖται. Γερὶ καπνῶ, περὶ τὸν καπνόν. Γεριικάρδιος, ὑμὴν, ὁ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ. Γεριικάρπιος, τὸ λέπυρον σκέπασμα.
Γεριικεφαλαία, ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθετικὸν μέρος τί τῆς νεὼς, ἢ κάσις. Γεριικέχυται, περιείληφεν. Γεριικήδεο, φείδου φροντίζων. Γερίκηλα, περισσῶς ξηρὰ τὰ περικεκαυμένα, περιεσχισμένα. Γερὶ κῆρι, κατὰ ψυχήν. Γεριικλύτω, σφόδρα ἐνδόξῳ. Γεριικλυζόμενος, δοραζόμενος λίαν. Γερίκλυμος, ὁ πλουτῶν. καὶ πρὸς ἡ κυκλάμινος. Γεριικλυτὸς, ἔνδοξος. Γερισσῶς καὶ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην.
Γεριικνημὶς, σκεπαστήριον τῆς κνήμης. Γεριικοῖται, κλωπαὶ, λῃστεῖαι. Γερίκουροι, οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις. Γεριικτιόνες, περίοικοι γείτονες. περίξ οἰκοῦντες.
Γεριικτιόνεσσι, περιοίκοις. Γερίκυκλον, *ἵνα ὑπερεφῇ. Γερίκωμα, κοίμημα. Γεριικωδωνῆσαι, περιρομβῆσαι. Γεριαγαγεῖν, σπολίσαι, ἢ περιπισσῶσαι λάκωνες. Γεριλαβεῖν, περιβαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Γεριλέγειν, τὰ περισσὰ φράζειν. Γεριλεγνὲς, περιποίκιλον. Γεριλεσχηνευτὸς, περιποιητός. περιλάλητος. Γεριληπτικὸν, ἐφαπτόμενον. Γεριειλῆσαι, περιτρέψαι.
Γεριλιχμήσασα, περιλήξασα. Γεριλυγίζεσθαι, περιστέφεσθαι. Γεριμάχητον, ὑψηλὸν μέγα. ἰσχυρόν. Γερὶ μὲν, περισσῶς μέν. Γερὶ μὲν φᾶσθαι, διαφερόντως λέγειν. Γερίμετρον, ὑπέρμετρον μέγα, τινὲς δὲ εὔκυκλον. Γεριμήκεος, μακροτάτου. Γερίμηκες, ὑπερμέγεθες.
Γεριμήκετος, ὑψηλός. ὑπέρμηκος, ἢ περισσῶς μακρὰν, καὶ ὑψηλὴν ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκεται.
Γεριμήκεϊ ῥάβδω, ἁλιευτικῶ καλάμω. Γερίνα, περίνεον τὸ αἰδοῖον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ περαίνεσθαι.
Γερνάμενα πιπρασκόμενα. Γερινήσσαια, περιβολαία, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται.
Γερίνεως ὁδεύεται ἱστὸς, καὶ καθάπαξ τὰ διττὰ τῆς νεὼς σκεύη. Γερινῆσον. ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλω. Γερινοεῖ, περισσῶς νοεῖ.
Γερίνοια, μηχανὴ τέχνη. Γερινομαία, περιφορά.
Γερίναιος, τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, τὸν καυλὸν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ἤγουν ὁ ταῦρος.
Γερινοστεῖ, περιέρχεται. Γερινοστήσαντες, περιελθόντες. κυκλεύσαντες ἢ ἐξιόντες. Γερινοστοῦντι, περιστρεφομένω. Γερίξ, κύκλῳ. Γερίοδος,

τὸ ἐκ διαλιμμάτων ἐπιπεσὸν ὄνομα, ἢ χρόνος, ἢ κύκλος, ἢ ἡ ἐν λόγοις καὶ ἡ τῆς γῆς περιήγησις, καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων, καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰατροῖς, καὶ ἡ ᾠδή. καὶ μέτρον τί τῶν μετάλλων. Γεριόδων, χρόνων κύκλων. Γεριόδῳ, κυκλώσει. Γεριοίκιον, ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος, τινὲς δὲ περίβολον. Γεριοίσει, ἀνήσει ἐκ τῆς νήσου.

Γεριοκωχὴ, περιωπή. Γεριωπὴ. ἀκρωτήρια, ὕψος. τόπος, ὑψηλός. Γεριόπτον, ἐπιφανῆ, πολυθέατον, περίβλεπτον. Γεριοραῖ, ὑπεροραῖ.

Γεριορία. ἑορτὴ ἐν κύπρῳ. Γεριόρτως, ὑπεροργόντως καὶ παρορμημένως. Γεριοριζόμενοι, περιεχόμενοι, γινωσκόμενοι. ἐξωλισθαίνοντες. Γεριορίσαι, περινοῆσαι. Γεριοιρισθῆναι, γνωρισθῆναι ἐξορισθῆναι. Γεριοριστὸν, περιγραπόν.

Γεριουσία, πορισμὸς πλῆθος. Γεριουσιασμοῦ, πλήθους. Γεριούσιον, πολὺ, περισσὸν, περιποιητόν. Γεριούσιος, πλούσιος πολύς.

Γεριοχὴ, περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις καὶ φυλακὴ καὶ ἡ περὶ πάντων πολιορκία. Γεριοχῆς, τετειχισμένης. Γεριόψεται, καταφρονήσει.

Γεριπαθῶς, συμπατητικῶς. λυπηρῶς, διαπονηθείς.

Γεριπαλαχθῆναι, περιπλακῆναι. Γερὶ πάντων, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. Γερίπατοι, αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι, ἢ τόποι διακινήσεων. Γερὶ πέζαν, τὰ περὶ τοὺς πόδας. Γεριπεζία, ταπείνωσις. Γεριπείρη, περικεντήσῃ. Γεριπέπληκα, περιπεπώληκα, περιπέπληγμαι. Γεριπετάσας, περιβαλών. Γεριπεπλεγμένα, περιπεπλεγμένα τοῖς μέλεσιν, οἱ γὰρ ἀλεῖπται, τὸ βῆμα πλέγμα λέγουσιν. Γερίπεπτον, τὸ περιπεπεμμένον. Γεριπετάσθαι, πετάσας περιαπλώσας.

Γεριπεπλῆχθαι, διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.

Γεριπέτεια, ὑπόθεσις, σύμπτωσις σύμβασις.

Γεριπετεῖς, περιερχόμενοι, ἐναντίοι, ἢ προπετεῖς, ἢ περιπεσόντες. Γεριπετρίζεσθαι, περικρούεσθαι.

Γερίπετρον, πανταχόθεν, ἐξέχειν. Γεριπευκὲς, ἢ περίπευκος, περισσῶς πικρὸν διὰ τὸ χρίεσθαι, πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη. Γεριπυγίς. πόρνος μάχλος.

Γεριπηγεὶς, περιπαγεὶς ἐμπαγείς. Γεριπλήξ. περιπλέγδην περιβάδην. Γεριπλήξ. περιειληφώς. Γεριπλεὲς, λίαν πλεονάκις.

Γεριπλομένων, περιπολουμένων ἤγουν περιερχομένων. Γερίπλασ, περιόδους. Γερὶ πόδα, οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον. μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς σοφὶν ὑποδημάτων, ἢ ἀκριβῶς.

Γερίποδος, αὐτὶ τοῦ ἁρμόζοντος καὶ περὶ πόδα. τὸ ἡρμοσμένον ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. Γεριποιεῖται, προξενεῖ, ζωοποιεῖ. Γεριποίησις, πλεονασμὸς, κτῆσις. Γεριποιητικὸς, διοικητής. Γεριπολεῖ, περιοδεύει, περιέρχεται. Γεριέπει, ἀναστρέφεται. περιπολεύει, κυκλεύει καὶ τὰ ὅμοια.

Γεριπόλος, φρουρὸς ἔφορος. Γερὶ πολλοῦ, ποιοῦ. τίμα θεράπευε. Γεριπόνηρος ἀρτέμων, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν περιφόρητος ἀρτέμων, εἰσὶ δὲ ἀρτέμωνες δύο. Γεριππεύει, ὅταν ἀφῇ αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύῃ. Γεριπρωκτιῶσα, τρυφερευομένη τῇ τῇ πυγῇ. Γεριπτύσσομαι, καταφιλῶ.

Γερίπτερα, οἱ ἀποσπινθηρισμοί. Γερίπτερον, ὑψηλόν. πανταχόθεν ἐξέχον, ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν.

Γεριπτεύσαντες, περιεβαμόντες. Γεριπτυχαὶ, περίβολοι. Γεριπτύσσει, καταφιλεῖ. Γερίπυστα, διαβόητα. Γεριῤῥαίνεσθαι, περιαντίζεσθαι ῥαντίζεσθαι. Γεριρέζειν, τὸ εὐθὲ τοῖς καθαρσίοις θύειν. Γεριρεμβαῦσαι, περιφθαρῆναι.

Γερὶ ῥίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. Γερὶ ῥέθεσι, περὶ ταῖς παρειαῖς. Γεριῤῥυδὴς, περικεκλασμένος.

Γεριστροβηθεὶς, οἱ δὲ περιεῤῥιμμένος, ἢ ὑπτιασμένος.

Γερισάνοντες, κολακεύοντες παρὰ τὸ σαίνειν ὡς τῶν κυνῶν τὴν οὐρὰν κινούντων. Γερὶ σὲ, περὶ σοῦ, ἐγγύς σου γνησίως διάκειμαι. Γερὶ σεῖο, περὶ σοῦ καὶ περὶ σέο περὶ σοῦ. Γερισείρια, τὰ πλάγια τῆς γλώττης. Γερίσημον, διαβόητον, περισιγᾶν, ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου. Γερισκαίρουσι, περισκαρίζουσι. Γερισκελὲς, σκληρὸν, δυσχερὲς, ἢ μέχρι τῶν ποδῶν. Γερισκέπω, πάντοθεν ὁρωμένῳ. οἱ δὲ μόνῳ κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ περισκέψασθαι. Γερίσκεψις, βάσανος. Γερισκήπτειν, περιθλίβειν. Γερισοβεῖν, ἐν κύκλῳ πίνειν, ἢ περιτρέχειν ἢ φωνεῖν ἢ διώκειν. Γερισσομένη, πορθουμένη. Γερίσονται, περιποιήσονται.

Γερισσοεπήσει, περισσολογήσει. Γερισπάσασθαι, περιποιήσασθαι. Γερισπέρχου βοῆς, ὑπερεπειγούσης. Γερισπερχὴς, περιώδυνος. Γερισκέλια βρακκία φεμινάλια. Γερὶ σπονδῶν, περὶ εἰρήνης. Γερισταδὸν, περιστάντες. Γεριστενὸς, οὕτω δράκων καλεῖται. Γερισταλεὶς, κοσμηθεὶς, ἤτοι ταφείς. Γεριστάραδον, περισταζόμενον. περιῤῥεόμενον τῷ χόλῳ. Γεριστατήρια, σπλάγχνα.

Γεριστατὸν, τὸ ἀναστατόν. Γερίστασις, θλίψις ἀνάγκη μέριμνα. Γεριστεγανὸν, περισσῶς στεγανόν.

Γεριστένειν, ἔκθυμον εἶναι. Γεριστείληται, περικαλύψηται. Γερίστειλον, συγκάλυψον. συνάγαγε. Γεριστέλλει, καλύπτει. συστέλλει, κοσμεῖ σκέπει. φυλάττει περιβάλλει. Γεριστελοῦμεν, τὰ αὐτά. Γεριστένεται, πάνυ στενοχωρεῖ. Γεριστήθιον, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Γεριστέρια, κοσμαρία ποιά. Γεριστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Γεριστίξαι, περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι, ἀπὸ τοῦ στίχειν. Γεριστητὸν, ἐπὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποστρέψωσι καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσωσιν. Γεριστλεπίσαι, περιξύσαι, στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα. Γεριστοιχίσαντες, περιλαβόντες. Γεριστολὴ, περιβολὴ ἔνδυμα. Γεριστόμιον, ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ.

Γεριστόων, περιστύλων. Γερίστροφος, ὁ τῆς ὑποσφραγίδος τόπος. Γερίστοον, περίστυλον. Γερισύρει. σύρει. Γερίσφατα, τὰ ἐπιθρήνητα. καὶ ἐπονείδιστα καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια. Γερισφάτως, περιωδυνῶς, περιβοήτως. Γερισχαδὸν, τὸν ὑποκρινόμενον τὸν περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον ψίαθρον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας.

Γ ερισχελές, δυσχερές. Γερίσχω, φροντίδα ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν, ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ ὑπερμάχησαι.

Γ ερισχέσθαι, ἀγαπῆσαι. Γερίσχετο, ἠγάπησεν. ἐφείσατο. Γερισχιδεῖς, εἶδος ὑποδήματος εὐτελές. Γερισχόμεθα, περισσῶς ἐρχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. Γερισχὼν, περιτείνασ ἢ ἐπισχών.

Γ εριτάμνεσθαι, περιορίσαι τί διὰ τῆς αὔλακος.

Γ εριταμνόμενον, περιελαύνοντα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων. Γερί τ' ἀμφὶ, κύκλω περίξ.

Γ ερί τ' εἰμὶ, ὑπερέχω ὑπερφρονῶ. Γεριτελλομένων, πληρουμένων περιερχομένων. Γεριτέρμα λαβούσας, περιελάσας τὸν καμπτῆρα. Γεριτετάσθαι, ἡ πλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη. Γεριτεύξεται, συντύχη ἢ περιπέσηται. Γεριτευξοίμεθα, περιτύχοιμεν. Γεριτευξόμενος, περιτυχεῖν μέλλων. Γεριττεύοντες, συλῶντες. Γερὶ τὴν λέξιν, ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. Γεριπέτια καὶ περιῆτες. περιῆτες μὲν οἱ φύλακες, περιπέτεια δὲ μακεδονικὴ ἑορτή. Γεριτίθεται. περιβάλλεται.

Γ εριτομὶς, μέρος τί τῆς νεώς. Γεριτόνεον, μέρος τί τῆς νεὼς καὶ τὸ δένδρον. Γεριτρέπεται, ἰλιγγιᾶ. Γεριτρέφετο, περιεπήσσετο, ὅθεν καὶ τροφαλλὶς τὸ πεπηγμένον. Γεριτριβομένων, παρεσομένων. Γερίτριμμα, τετριμμένων.

Γ εριτροπέων, περιτρεπόμενος μέλλων τελειοῦσθαι ἢ περιερχόμενος. Γεριτρόπου. ἴλιγγος.

Γ εριτρόπιος, ἐπάνω τῆς τρόπιδος τῆς ἀγορᾶς.

Γ εριτροπόωντες, περιχωροῦντες. Γερίτροχον, στρογγύλον. Γεριττοί. περισσοί. περίερχοι.

Γ εριφαλλία, πομπὴ διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν.

Γ εριφάνεια, λαμπρότης δόξα. Γεριφανέστερον, ἐμφανέστερον. Γεριφέρεια, διαστροφὴ κύκλος.

Γ εριφερὲς, στρογγύλον. Γεριφέρεται, πλανᾶται. Γεριφερόμενα, λαλούμενα. Γερίφημος, ὀνομαστός. Γεριφήτης, ὁ κορυνήτης.

Γ εριφθείρεται, τοὺς φθεῖρας συλλέγει, ἢ μειοῦται ἐλαττοῦται. Γεριφοιτῶντα, περιερχόμενον περιγινόμενον. Γεριφορὰ, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. Γεριφοραὶ, ὁμοίως. Γεριφορᾶς, περιπασμοῦ. πλάνης. Γεριφραδέως, περιπεφρασμένως ἐμπείρως. Γεριφραστικῶς, δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα. Γεριφρονεῖς, περισωφρονεῖς ὑπερφρονεῖς. Γερίφρων, σωφρονέστατος, ἢ περισσῶν φρονῶν συνετώτατος.

Γ εριφρῶαι, περιλαβεῖν, περιπλακεῖν.

Γ εριχαρὴς, χαιρόμενος. γελωτοποιός.

Γ εριχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα. Γεριχεύας χρυσῶ. περιπάσας χρυσίω. Γεριχειλοῦντες, ἀντιάδην κορεσθέντες. Γεριχλανίζεται, περικαλύπτεται. καλλωπίζεται. ἢ παραστρατεύεται.

Γ εριχόραι, περιχορεῖαι. Γεριχορίζειν, ἐνόπλως συντόνως ὀρχεῖσθαι. Γερὶ χροΐ. περὶ τῷ σώματι. Γερὶ χροΐ ἔσατο, περιεβάλλετο.

Γ εριχωρεῖ, συμμίσγεται. Γεριχώρησον. μέτρησον περίστησον. Γερίψημα, περικατάμαγμα ἀντίλυτρα ἀντίψυχα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.

Γ εριψύκτης, περιπόθητος, ἐκψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος. Γεριώγανα, ἐπίσσωτα, οἱ δὲ τὰς κνημίας αἱ περιπήγνυνται ταῖς ἁμάξαις. Γεριώκαλα, ὑπέρσεμνα ὑπερβαλόντως καλά. Γεριωπὴ, ἄποψις τόπος ὑψηλὸς ὅθεν ἐστὶ περισκοπῆσαι ἀκρώρεια. Γεριωπῆς, προσόψεως. Γεριώσας, ὠθήσας. ζώσας. Γεριῶσιν, ζῶσιν ὑπάρχουσιν.

Γ εριώσιον, περιωσίως περισσῶς. Γερισσὸν, μέγα ἢ πολύ. Γερκάζει, μελανίζει ποικίλλει, ἢ πεπαίνεται. Γερκαίνειν, διαποικίλλεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. Γέρκανα, τὰ ἱστοῦ περιπλέγματα.

Γ ερκνὸν, μελανὸν, ποικίλον. Γερκνὸς, γλαυκὸς μέλας καὶ τὰ ὅμοια. Γερκώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. Γέρκωσος καὶ περκώτη πόλις. Γέρμησος, ποταμός. Γερνᾶται, πωλεῖται. Γερνάμενα, πωλούμενα.

Γ ερνᾶς, πωλεῖς. Γέρναξ, θρίδαξ. Γέρνη, εἴνοι μετὰ τοῦ τ πτέρνη. εἶναι γάρ τι ἀκρωτήριον τῆς αἰγίνης οὕτω προσαγορευόμενον. Γερνᾶν, ἐμπωλᾶν. Γέρνησον, πώλησον. Γεριομνύναι, ἐλέγχεσθαι. Γερόναι, πόρται καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ. Γερόνη, ῥαφίς.

Γ ερονήσατο, ἐπορπήσατο, ἐπερονήσατο, διείρατο.

Γ ερόσχια, τὰ ῥάκη. Γερπερᾶ, προτρέπει.

Γ ερπερεύεται, κατεπαίρεται. Γέρπερος, μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος περιπολλοῦ ποιεῖται. τιμᾶ. θεραπεύεται. Γέραμος, βασιλεύς. Γερρεθήκατο, περιεθήκατο. Γερρεὺς, πρὸς ἀθήνησι τιμᾶται. Γερρέχειν, ὑπερέχειν. Γερρησιππίαν, τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον, περρίδαι τῆς ἀττικῆς δῆμος ἐν ἀφνίδαις. Γερσὲ, πρὸς σέ.

Γ έρσαντες, ὀλέσαντες. πορθήσαντες. ἀνελόντες.

Γ έρσας, τὰ αὐτὰ καὶ τὸ ἔθνος. Γέρσης. κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Γερσίδα, πόλιν περσικὴν ὅ ἐστιν ὑπόδημα. Γερσιθέα. ἡ ἀφροδίτη.

Γ έρσιμα, εἴδη καρύων, ἢ εὐτελῆ ὑποδήματα καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι καὶ ὄρχησις περσική. Γερσικὸς ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών. Γέρσος, ὁ ἰχθὺς ποιὸς ἐν ἐρυθρᾷ γινόμενος. Γερσινὸν, ἔφηβον τὸν ἐξ ἐφήβων. Γέρυσι, ὁ παρεληλυθὼς χρόνος.

Γ έρφερες, θεωροί. Γερφίλα, σωσίβιος, κύριον ὄνομα. Γερώσιον, μέγα. Γεσέεσθαι, πεσεῖσθαι. Γέσημα, πτῶμα. Γεσκέων, δερμάτων.

Γ έσκον, πικρὸν, ἢ κώδιον, ἢ δέρμα. Γέσμα, πίεσμα ἢ μόχος. ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται.

Γ εσέονται, πεσοῦσιν. Γέσσαι, πεῖσαι, ἢ πάσχειν καὶ νέμειν καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ. Γεσσὰ, πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς, σοφοκλῆς ναυπλίῳ πυρκαεῖ, παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον, διαφέρει δὲ πετεία κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναρριπτοῦσιν. ἐν δὲ τῇ πετείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι. Γέσσει, πεπαίνει. θεραπεύει. κατέχει. καταπραύνει. Γεσέμεν, πεσεῖν. Γέσσεται, ὀπτᾶται. ἀρκάδες ὁ πτήσει. Γεσσεύων, μετατίθεσο τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον. Γεσσήματα, πτώσεις. Γεσσήματος. πτώσεως. πτώματος.

Γεσσοῖς, πεττοῖς βολίοις, κύβοις. Γέσον, ὄρος. χωρίον κύπριοι. πεδίον αἰωλεῖς. τινὲς ὁμαλίς.

Γεσσὸς, οὗτος ἐκάλουν τὰς ψήφους αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Γεσσοῖσι, τοῖς κύβοις παρὰ τὸ πίπτειν αὐτούς. Γέσσω, ὀπτήσω ἄρτον. Γέσσυμπτον, σκυτίον. Γεσσύπτη, σκυτεύρια. Γέσσυρα, πίσυρα τέσσαρα.

Γέσσυρες, τέσσαρες αἰωλεῖς. Γεσὼν, πάσχων.

Γέτα, πτῶσις στάχυες. Γετάζει, ἁπλοῖσκε πάζει.

Γεταιτά. μετέωρα ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες.

Γετάλα, ὀνόματα θήλεια καὶ βοῦς. Γέταλλα, οὐδετέρως τὰ φύλλα. Γεταλίζειν, βλαστεῖν φυλλολογεῖν. Γεταλισμὸς, ὁ διὰ φύλλων ὀστρακισμὸς γινόμενος. Γέταλλον, φύλλον, καὶ τῆς ἐπιγλωσσίδος, τὸ καλύπτον τὸ στόμα. Γεταλωτὴ, ἀκμαιότατον εὐειδέστατον. Γεταλίδων, υἱὼν μετήχεν ἀπὸ τῶν μόσχων, πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται.

Γεταλοῦνται, ἐξυπτοῦνται, τρυφῶσιν. Γέτακνον, πετήριον. ἐκπέταλον δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον.

Γετάσας, ἁπλώσας τανύσας,. Γεπᾶσθαι, γαμβραὶ κεκτῆσθαι. Γετάσειεν, ἁπλώσειεν, κουφίσειεν, ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω. Γέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φρόνημα. πέταυρα, τίγνα. Γέταυρον, εἶδος παγίδος. Γετελκὲς, καμπύλον.

Γετεηνῶν, πετεινῶν. Γετέσθην, ἐπέτοντο δυικῶς.

Γέτευρον, σανὶς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται. καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ. καὶ ὄργανον ποιὸν, καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ, ἔστι δὲ λεπτὸν ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον ἢ πέτευρον λέγεται ἢ καὶ πέντευρον.

Γετεὼν, πόλις. Γέτηλας, τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας. Γετηλὶς, ἀκρίς. Γετηνὶς, κόρις. Γέτραι ἠλίβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοὶ, ἀκρώρειαι. Γετρέμβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί.

Γετραδεῖλαι, οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμοὺς, οἱ δὲ, εἶδος ἰχεύων. Γετρεφράμη, θρασεῖα, θερμή.

Γέτρη τ' ὠλενίη, πόλις. Γέτρον, λίθον. Γετειᾶ, παίζει. Γετείᾳ ἡ διὰ κύβων παιδιά. Γετείαις, κύβοις τάβλαις παιδιλαῖς. Γεττεύει, διαπαίζει, μεταστρέφει. κυβᾶ. Γέτρος, ἐπιλύων ἐπιγινώσκων, οὗτος καὶ σίμων καὶ κηφᾶς καὶ συμεὼν, ἐλέγετο. Γεττοὶ, βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσι.

Γεττεύουσι, κυβεύουσιν. Γέττουσιν, ἐψοῦσιν.

Γευδρία, ἀρτοθήκη. Γεύθεται, πυνθάνεται, ἀκούει.

Γεύθετο, ἤκουεν, ἐπυνθάνετο. Γεύθη, πεῦσις ἐρώτησις. Γευθῆνες, πιστοὶ περίεργοι. Γευθεὶς, ἑψηθείς. Γευΐδας, λαμπάδας. Γευκαλεῖται, ξηραίνεται, ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται, ἀριστέας.

Γευκαλέον, ξηρὸν ἀγγεῖον. Γευκαλίμαις, συνεταῖς. ὀξείαις, πικραῖς ἢ ἀγαθαῖς. Γευκαλλίμη, θερμὴ θρασεῖα καὶ φλεγμαίνουσα. Γευκαλίμησι, πυκναῖς, συνεταῖς, καὶ τὰ ὅμοια. Γευκάνα, πευκονία, ἱστοῦ παράπλεγμα. τρωχίαι. Γευκεδανόν. ἐχεπευκὲς πικρόν. Γευκέτιοι, οἱ περὶ τὸν βρεντέσιον οἰκοῦντες. Γευκινόδακρυν, πίσαν. Γεύκλα. ἁμαστροχιαί. Γεῦσις, ἐρώτησις, ἀπόκρισις.

Γεύσομαι, ἐρωτήσω, ἀκούσω, ἐρευνήσω μάθω.

Γευστὸς, ὑπήκοος. Γέφανται, πεφανέρωνται, ἢ πεφονευμένοι εἰσίν. Γεφαῦσθαι, φονεύεσθαι καὶ ἀνῃρῆσθαι, ὅθεν καὶ φάσγανον. Γεφασμένον, φανερὸν, ἀνῃρημένον, ἢ πεφανερωμένον. Γαιφάσσουσα ἐν θουσιωδῶς ὁρμῶσα. Γέφαται, εἴρηται τέθνηκεν ἀνῄρηται πεφόνευται. Γεφαύλαγεν, ἤμβλυκεν. Γεφαυλισμένον, ἀποδεδοκιμασμένον.

Γεφένακεν, ἐπάτησεν. Γεφενακισμένος, ἐξηπατημένος. Γέφη, ἐφάνη, ἢ πεφύκασι. Γεφίμωσο, παῦσον. φιμώθητι. Γεφήνακεν, ἠπάτησεν. Γέφηνεν, ἐφανερώθη. ἐφάνη. ὑπῆρχεν.

Γεφηνὸς, ἔτοιμος φανερός. Γεφήσεαι, τολμήσεις, ὑπομενεῖς. τεθνήξῃς. Γεφήσεται, φανεροποιήσεται. Γεφείδεσθαι, φείσασθαι. Γεφλάζει, βράζει. Γέφλοιδος, τὸν φλοιὸν ἀποβαλών.

Γεφλοιδέναι, φλυκτενοῦσθαι. Γέφνειν, κτείνειν.

Γέφνεν, ἀνεῖλεν ἐφόνευσεν. Γεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. Γεφοβῆσθαι, κεκοσμῆσθαι. κομᾶν δεδοικέναι. Γεφοινιγμένη, ἡματωμένη. πεπυρωμένη. ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος. Γεφοιτηκότες, παραγενόμενοι. Γεφορημένα, ἐνηνεγμένα, πεπληρωμένα κεχορτασμένα. Γεφορεῦσθαι, μεμιάνθαι. μεμολύνθαι. Γέφραδεν, εἶπεν ἐσήμηνεν.

Γέφραδοι, διασημήνεις εἶπεν. Γεφρασμένος, παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν. Γεφρίκασι, δεδοίκασι. Γεφρικέναι, δεδοικέναι. Γεφοβεῖσθαι, πεφρικέναι. Γεφρυγμένον, τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον, ἢ πεφυγότα.

Γεφυγμένος, πεφευγώς. Γεφυζότες, μετὰ δέους φεύγοντες. Γεφύκαμεν, ἐσμὲν ὑπάρχοιμεν.

Γέφυκεν, ὑπάρχει ἐγένετο. Γεφυκὼς, ὑπάρχων.

Γεφυραμένους, μεμιγμένους. Γεφυρμένοι, μεμιασμένοι. Γέφυρται, μεμίαται. Γεφυσιγγωμένοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντερίων. Γεφυσιωμένους, ὠικωμένους κενοδοξοῦντας ἐπηρμένους. Γεφωρημένα, ἐληλεγμένα, κατειλημμένα, φωράσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι.

Γέχαρις, ἔλαφος ἀμερίας. Γέψαι, ἑψῆσαι, ἡ δὺν κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι. Γέψις, ἀρτοποιΐα.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Πῆ. ποῦ. πῶς εἰς τίνα τόπον. Γήγαδα, τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γενομένην ξηραὶ καὶ πεπηγυῖαν. Γηγάζει ἀνηβλύζει. Γηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί. Γηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Γηγαῖον, ὕδωρ, τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅ τε ἐξεκόμιζον. Γηγεσιμάλλῳ, εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλοὺς, πηγὸν γὰρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγὸν, οἱ δὲ, μέλαν. Γηγὸν, οἱ μὲν λευκόν. οἱ δὲ μέλαν καὶ εὐτραφῆ ἢ μέγαν.

Γηγυλὶς, ψυχρία παγετώδης. Γηδαῖος, πόλις καὶ ὄνομα κύριον. Γηδάλια, τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες. Γηδαλίοις, οἴαξιν.

Γ ηδαλιοχούμενοι. κυβερνώμενοι παρὰ τῶν πηδαλίων ὃ ἔστιν αὐχήν. Γρήδασος, φύλις καὶ ἔθνος, βαρβαρικὸν, καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἴππου. Γρῆδε, ἄρχε, πῶ ποῦ δή. Γρῆδον, πηδάλιον. Γρῆδος, ἡ πλατὺ τῆς κώπης ἀφ' ἧς παίειν. οἱ δὲ πήδινον εἶναι ξύλον βύθιον πρὸς πλὴ τῆς κώπης κατασκευήν, γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ μεγάλῃ βραχεῖ πήδινός τε καὶ ἡ ἀγχίαλος ἄμπελος. Γρηδύειν, νάειν, βλύζειν, βρύειν. Γρηδύειν, πηγάζειν, ὀμβρεῖν, ἰσχναίνειν.
Γ ηδυλὶς, πέτρα, ὀξὺ ἧς ὕδωρ ῥέει. Γρηλῷ τῷ πλάτει τῆς κώπης τὸ πλοίου. Γρήδων, πήδηκος.
Γ ῆι, πόθεν. , Γρηκτὰ, δάκρυα, παρὰ τὸ πεπηγέναι ὡς ἐκπηγὰς ῥέοντα. Γρηκταὶ, θύραι. καὶ δύπηκτοι, δύθυροι. Γρηκτίδες καὶ σύριγγες, ὄργανα μουσικά. Γρηκτίδος, παυσδυείας. Γρηκτὶς, παυσδύριον, ψαλτήριον, σύριγξ. ὄργανον. Γρηκτὸν, ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον. Γρηκτὸν ὀρόδον, ἀπὸ δύο ἀρόδων εἰσὶ δὲ μονόβολα. Γρηκτὸς, θάνατος. ὁ τοῦ σαλαμινίου αἴαντος τὸ μανιῶδες, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν, ἀπέθανεν. Γρηλάγουσι, γέροντες, παλαιοὶ γεγενῆσθαι. Γρῆλαι, κραδαίναι, σείσαι. Γρηλαμὺς, σάλος τοῦ ὑγροῦ παντός.
Γ ῆλεν ἔπαλεν. Γρηλέως μάχαιρα, παροιμία λέγεται ἐκ πολλήρους ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω. μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ πηλεὺς τὴν μαχαίραν. εὐδόκει γὰρ σωφρονεῖν γέρας ἐληφέναι. Γρηλιάδες, αἱ πηλέως παῖδες. Γρηλιπίσματα. φενακίσματα.
Γ ήλιξ, τὸ δικέφαλον ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὃ ἔστιν κινεῖσθαι, καὶ δῆμος. Γρηλιάδα, τὸ δόρυ. Γρηλιὰς, ἰλιὰς ἡ τοῦ ἀχιλλέως δόρυ, καταχρηστικῶς δὲ, ἡ πᾶν. Γρηλιδνὸν, πελιδνόν. Γρηλίκην. οἷον ὁποῖόν ποτε ποτὲ διάφορον. Γρηλίκης, διαφόρους. καὶ τὰ ὅμοια. Γρηλίναις, χοικαῖς. Γρήλινος, ἐκπλεῖ χοικός. Γρήλιον ὄρος, ἐν θεσσαλίᾳ καὶ πήλιον. Γρηλὸς, οἶνος, ἴωνες. ἔνθεν καὶ ἀπηλος ὁ ἐν οἴνου πωλῶν. Γρηλὸς, αἰδηνὸς, τοῦδε πλὴ λιβύην ἔστι τόπος καὶ ἐν ὁρίζονται ὠκεανόν. Γρήλυξ, ῥαχάς. Γρῆμα, βλάβη ἀναπτημονή. Γριμάνει, βλάπτει κακοποιεῖ. Γριμαινούσης, κακηούσης, καὶ τὰ ὅμοια. Γρήμασι κακοῖς, πήμασι βλάβαις.
Γ ῆ μάτων, ποῦ προθυμεῖσθε. Γρῆμος, πηνίκα.
Γ λῶ, πῆναι, πῆν, ἀδὲ τὸ κατὰ πάσαι καὶ κατὰ πάσσειν. Γρήνα, ἀπήνη. Γρηνειὸς, ποταμὸς ἐν θεσσαλίᾳ. Γρηνελόπη, ὄνομα κύριον.
Γ ηνέλοψ, ὄρνις ποιός. Γρηνιᾶν, ἀπατᾶν.
Γ ηνικισμάτων, φενακισμάτων.
Γ ήνδον, ἀπὸ τοῦ ἀνάπτειν. λέγεται ἡ ὀρχαστία. Γρήνια, ἐν τίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ λεπτὰ καὶ προσόμοια, τοῖς πηνίοις ὄντος. Γρηνίκα, ποτὲ, ἢ τότε. Γρηνίκα δὲ, ὅτε δὲ, ἢ τότε δέ.
Γ ηνίκη, θεῖξ. ἐμπλοκή. Γρηνέον, παιανούκλιον, ἢ ἄρχτος, εἰς ὃν ἐλίττεται ἡ κρόκη. Γρηνειὸς, ποταμός. Γρῆνος, ὕφασμα. Γρηνόμενον, πηνιζόμενον, τερεβόμενον. Γρῆξαι, κατασκευάσαι, σῆσαι.
Γ ήξασ', σήσας, καλῶν. κατασκευάσας. Γρῆξε θυμὸν, ἔπλησε πλὴ ψυχήν. Γρηοὶ, συγγενεῖς, οἱ καὶ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἀγαθοί. αἰχμαλῶσι αὐθρεῖοι.
Γ ήραξον, ἀφόδισον. Γρηρεφονεία, πόρευφονεία, λάκωνες. Γρηρία, ἀπένδιοι, πλὴ χώραν τὴν ἀγρᾶς, πηρία πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. Γρήρεξ, πόρδηξ κρῆτες. Γρηρὶς, ὄχθη, κύλη, αἰδοῖον, καὶ ἱδρεῖου ταυρεία. Γρηρὸις, βλάπτοις. Γρηρὸν, ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἐνεὸν δὲ, πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτὸ πλὴ διανοίαν. ἦν ἐνεὸν καὶ ἄφωνον προσῳδιακῶς δὲ ἦν τυφλόν. Γρηρὸν, ἦν παντάπασι μὴ ὁρῶντα. Γρήρωσις, βλάβη λύπη τύφλωσις.
Γ ήσαθαι, μέμφεσθαι. Γρήτια, πίτυρα. Γρητεῖται, πιτύρινοι ἄρτοι λάκωνες. Γριχέων, πηχῶν. Γρῆχυς, ὑδρεῖον, ἢ ὁ τοῦ τόξου μέσον. εἴρηται τὸ ἄκρα, καθαρὸς δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών, ἢ ὁ ἕως καὶ ἥμισυ πους. Γρηῶν, φίλων, συγγενῶν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γ ιεζόμενος, θλιβόμενος. Γριεινὴ, σιτευτὴ, λιπαρά. Γριανάτω, λιπανάτω. Γριανέτω, λιπανέτω. Γριαλεὸν, λιπαρόν. Γριανεῖ συγχῷ, τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ. Γριαλὸν, παράλυκον. Γρῖαρ, ἡ κράμβη σον, καὶ σέαρ, ἢ ἡ πράσου καὶ λιπαρόν. C*ριάτοις, ἡ ἄσημον ἀργύριον. C*ρίγγαλος, σαυρὸς ὁ ἠλεκτρούμενος χαλκὸς. Γριγανεόεσσαν, ἀμβρόσιον γλαυκήν.
Γ ίδακες, σαγόνες. Γριδακοέσσης, καθύγρου.
Γ ίδαξ, λιβὰς, κρήνη ἀναβολὴ ὑδάτου, πηγὴ, ἄκρον ὕδατος. Γρίδαξι, πηγαῖς. Γριδικέσσης, καθύδρου.
Γ ιδακώδους, καὶ ἡμεῖς πίδακα λέγομεν ἡ ἀναβάλλον ὑγρόν. Γρίλασαι, προσπελάζει. Γριδῶ δῆμος, ἐνιθάκη. Γριέζω, πιεῖν. Γριέζω, κατέχειν, θλίβειν, σφίγγειν, μαλάσσειν, θαρσεῖν. Γρίθρα, λιπαρὰ, δυσαίμονα πλούσια, καὶ πήχη. Γριθρία, ὄρος, ἢ λιπαρά. Γριθρίδες, αἱ μοῦσαι ἐν μακεδονίᾳ. Γριθρίνη ἀκρώρεια τοῦ ἐν μακεδονίᾳ ὄρος.
Γ ιέσαι, πάσαι. Γριεσθὲς, δαμασθείς. Γριῆλαι, ὠφελῆσαι, αὐξῆσαι. Γριθάκναι, καὶ πιθάκναι, οἱ μακροὶ πόδες καὶ σκέλη. Γριθανὰς, δυπίσους.
Γ ιθανολογίαι διάλεξις ἀληθὴς.
Γ ιθανὸν, ἀληθινὸν πιθὸν δυπιθές. Γριθύνης, πόλις.
Γ ιθύσας, πιστεύσας. Γρειωθεὶς. πιστωθείς. Γρειθαρχεῖ, πείθηται. Γρειθοῖ, πίσμονή, πίστις.
Γ ιοὶ παῖ, ἑορτὴ ἀθήνησι. Γριθαύσκεται, φανδροῦται. Γρίθων, πείσας. Γρικράσι, πικροῖς.
Γ ίκειν, ξαίνειν. Γρίκεται, κτενίζεται.
Γ ικὸν, πικρὸν χαλδαῖοι. Γρικρὸν, χαλεπὸν ἀργαλέον. Γρικρῶς, κατακόρεως ἀκρατῶς.
Γ ίλιμα, ζώνη μίτρα. Γριλιπαγμὸς, ποιά τις φωνή. Γρίνα, προσήγιζε. Γρίλνασι, προσηγίσασι. Γρίλνασαι, προσπελάζει. Γριλνάμενον, ἐμπελαζόμενον, πηγνύμενον. Γρίλνασθαι, ἐγγίζειν πλησιάζειν, προσάγειν.
Γ ίλνατο, προσεπέλαζε. προσήγιζε καὶ τὰ ὅμοια.
Γ ιλνὸν, φαιὸν, κύπριοι. Γριλοῖς, πλατοῖς. Γριλὸς, καλλιός.

Γ ῖλο, χαλκοῦς, εἶδος περικεφαλαίας. Γιμελὴ, στέαρ πιότης λίπος. Γιμελὴς, εὐστραφὴς, λιπαρός. Γίμπλαμαι, πληροῦμαι. Γίμπλωντο, ἐπληροῦντο. Γίμπλαται, πληροῦνται.

Γ ιμπρᾶν, ἐμπυρίζειν, φυσᾶν καίειν. Γίμπρασθαι, πίμπραται πεμφθοὶ ὀφθοὶ ὀφθαλμῶν τὰ μελανὰ, ἠλεῖοι. Γίνα, εἶδος ἰχθύος καὶ ὀστεῶδες κογχύλιον. Γίνακας, τὰς σανίδας καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀρνέων, ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτίνων τραπεζῶν λίθοι, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων.

Γ ίνακες, ἀναγραφαὶ εἰκόνες. Γινακιδοῦς, ὄρχησις ποιά. Γινάκιον, τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ, σύμβολον διαστικόν. Γίνακι πυκτῷ δέλτῳ. Γινακὶρ, πινακίσκος. Γίνακος, κουρὰ τὰ τμήματα καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων. Γινακοπώλης, ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος, ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ὁρμαθίζοντες.

Γ ίναξ, ζωγραφία, ἱστορία. ἀναγραφὴ περιοχή.

Γ ιναρὰ, τὰ πεινὰ εὐτελῆ ἐλάχιστα ῥυπαρά.

Γ ιναρὸς, ῥυπαρὸς, εὐτελὴς ἐλάχιστος. Γίνος, ῥύπος καὶ τὰ ὅμοια. Γινόεν ῥυπαρὸν πιναρόν.

Γ ιννοτήρης, πιννοφύλαξ λεγόμενος, πίννα δὲ εἶδος ὀστρέου. Γινυμένην, συνετήν. Γίνυσις, σύνεσις. Γινυτὴ, σύνεσις, φρόνησις. Γινυτὴν, σωφροσύνην. Γινυτὸς, σώφρον συνετός. Γινυτόφρων, σωφρονέστατος συνετώτατος. Γινυτῶς, οὕτως φρονῶν. Γινῶδες ῥυπαρὸν, ξηρόν.

Γ ινωδία, ἀκαθαρσία. Γιόμενα, ποτιζόμενα.

Γ ίονα, λιπαρὰ πλούσια. Γίονα ὄργανα, τὰ γεωργικὰ κατ' ἐξοχὴν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα. Γίος, εὐσεβής. Γίονες, στεατῖται πλακοῦντες. Γίονος, λιπαροῦ ἀγρίου, εὐστραφοῦς πλουσίου. μεγάλου.

Γ ιώτατον, λιπαρώτατον. Γιπαλὶς, ἡ παράτισι χαλκίς. παρὰ δὲ ἐνίοις, σαύρα. Γιπάλων, κραδαίνων, πάλλων. Γίπαν, τὸν ἀκριβῆ τοξότην.

Γ ιπίζειν, καταμίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν.

Γ ιμπλίαι, αἱ μοῦσαι ἐν τῷ μακεδονικῷ ὀλυμπίῳ, ἀπὸ κρήνης πιμπλείας. Γιμπλῶν, πληρῶν.

Γ ίπον, ἄκρον. Γιπράσκει. πωλεῖ. Γίπτωσι, φονεύωνται. Γιπῶ, ὄρνεον πολεμικὸν ὥς τινες ἐρωδιός. Γίγαρ, ἐπαλλάξαντες ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας. Γοιπνύοντα, σχολεύοντα. Γείρινθα, βῆμα, καὶ δὲ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, πλέγμα τὸ πλινθίον. Γιρίσσας, ἐλέφας. Γίσαι, πόλις ὅπου τὰ ὀλύμπια ἐπιτελεῖται. Γίσαι, ποτίσαι. Γισάκιον, περιστόμιον. Γισάκνα, πιθάκνη. Γείσεα, κάθυγρος καὶ ποώδης, γε. Γείσεα, ποιήεντα διύγρους τόπους. Γείσῃ, πείσματι. Γίσυα, πίτυρα ἀχαιοί. Γισῆσαι, πιτυρηνοὶ ἄρτοι. Γίσυρα, ἀγγεῖα. Γείσματα, τὰ ἀγκύραια σχοινία.

Γ ισμὸς, πιστὴρ ποτίστρα ληνός. Γεισόμενον, γενησόμενον, παθησόμενον. Γίσορ, πίθον λάκωνες.

Γ ισσᾶται, οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν. Γισσοκωνίας, ἡρόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν, διὰ δὲ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι. Γισσοκωνήτῳ περὶ πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται, κωνίσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν. Γιστὰ, βέβαια. Γίσταν, πιστῆρα πόλις οὕτως εἶπεν. Γιστὴν, γνώμην βεβαίαν.

Γ ιστήρ. ληνός. Γίστις, ἀπόδειξις. Γιστήριον, ποτιστήριον, πίσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, καὶ πίστραι, αἱ ποτίστραι. Γιστὸς, εὐπειθής. Γιστούμενος, πιστάτε ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν. Γισύλιον, σκυτίον. Γισύλων, σκυτέων. Γίσυνοι, πεποιθότες, πεπιστευκότες. Γίσυνος, πεποιθὼς πιστεύων θαῤῥῶν. Γίσυρας, τέσσαρας. Γιστώσαντες πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν. Γιτανάτης, στρατὸς ὁ τῶν ἑλλήνων ἤτοι ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν μενέλαον ὃς ἦν πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν. ἔστι δὲ ἡ πιτάνη, φυλή. Γιτανάτης, ὁ πιτανάτης λόχος, αὐτὸ σχοδιάζεται οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις, πιτανάτη διαζῶνι γυμνικῷ ἐν πιτάνῃ ἀγομένῳ. Γιτίμια, τὰς ἀξίας τιμορίας πιτίμια φασίν. Γιτνὰς ἐκτείνων τίμια φασί. Γιτνεῖ, πίπτει ἐκτείνει. Γίττη, πίσσῃ. Γιτυδάνη, ἀσκὸς μικρός. πιτύϊα, πόλις θράκης. Γιτυλίαις, ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων. Γιτύλοις, ψόφοις ὑδάτων. Γιτύλοις, ταῖς καταφοραῖς τῶν ὑδάτων τυχέων καὶ τοῖς ψόφοις τῶν ὑδάτων. Γίτυλος, ὀρνιθαρίον τι ἄγριον, ἢ συστροφὴ τῆς χειρὸς ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται.

Γ ιτύλους, οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν οἱ δὲ ναυτικοὶ, τὸ προσκέλευμα ἐλάσαι.

Γ ιτύνη, κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Γίτυρα, τὰ τῶν σίτων, ἢ κριθῶν φλοιά. Γίτυς, δένδρον, ἐμφερὲς πεύκη. Γιφαλλὶς, πέφιγξ. Γιφαύσκετο, φαῖνε λέγων. Γιφαύσκεται, φανεροῦται, διασαφεῖ φανεροποιεῖ. Γιφαυσκόμενος, σημαίνων λέγων. Γιφαύσκω, παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω σημαίνω. Γιφαύσκων, ἐμφανίζων παραδεικνύων σημαίνων λέγων καὶ τὰ ὅμοια.

Γ ίφιγξ, κορυδαλός. Γιφραύσκων, πιφαύσκων, λέγων ἐμφανίζων. Ἐγίχειρον, ἀνταπόδοσις.

Γ ίχυος, βραχεῖον μέτρον. Γίονα, λιπαράν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Π λαγὰν, πληγήν. Γλάλλας, τὰς συμπληγάδας πέτρας. Γλαλλόνιον, μύρον τί παρὰ ἀθηναίοις. Γλαλλὼν, κήρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα. καλαθὶς καὶ πλαγγόνες κεκρύφαλοι. Γλαγιάσαι, παραλογίσασθαι, πλανῆσαι. Γλάγιοι, δόλιοι. Γλαγίως, δολίως, μὴ φανερῶς, ἀσυμφανῶς αἰνιγματωδῶς. Γλεγκτὰ, καμπτὰ, πλαγκτά. Γλαγκταὶ, οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, τοῦ πλάζεσθαι αὐτὰς, ἃς ἔνιοι συμπληγάδας καλοῦσιν. Γλαγκτὲ, παράφρων καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν. Γλαγκὸν, ἀνόητον τὰς φρένας βεβλαμμένον πλανώμενον.

Γ λαγχθέντες, πληγέντες πλανηθέντες. Γλάγχθη, ἐστράφη, καὶ τὰ ὅμοια. Γλαδαρὸν, νοτερὸν, ὕπομβρον, χαῦνον, ἀσθενὲς, ὑγρόν.

Γλαδαρώτερος,

Γ λαδαρώτερος, ἐκλυτώτερος καὶ τὰ ὅμοια.

Γ λαδιῇ ματαΐζει, σοβαρεύεται. Γλαδῶσαν, ὑγρὰν. Γλαδῶσιν, ὑγροῖς. λιπανθεῖσιν, ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστερεωμέναι. Γλάζεσθαι, πλανᾶσθαι ἀποσφάλλεσθαι. Γλαζόμενος, ἐγγίσας, ἢ πλανώμενος. Γλάζουσι, πλανῶσι, διαμαρτάνουσι τῶν ἐπιθυμιῶν σφάλλουσι. Γλάζων, πλανῶν.

Γ λαθανὸν, κύκλον ἐφ' οὗ πλάσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας. Γλασθεὶς, προσπελασθεὶς δοθείς.

Γ λαθεῖσα, τὰ αὐτά. Γλάθεται, παραγίνεται, προσπελάζει. Γλάθους πλήθους. Γλαισι, κλῆσι, πλαισία, πλινθία. Γλαίσιον, ἡ ἐν τετρασώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. καὶ πίναξ καὶ πλινθίον καὶ διὰ ξύλων τετράσωνα πήγματα. Γλαίτερ, πέτραι, οἱ δὲ, πάτερ. Γλάκα ἡλιακὴν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἡλιακὴν πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν καὶ τὴν κοινὴν, ἢ τὴν γῆν. Γλάκασ, δέλτους. Γλακάτην, ἐρίουργικὸν ἐργαλεῖον.

Γ λακία, χώρα παρὰ τὴν θράκην εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν ἀθηναῖοι. Γλακίῃσιν, ἁμαρτίαις. Γλακὶς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν παναθηναίων. Γλάκος, ὄρος τῆς κιλικίας. τινὲς δὲ, πλακούσιον λέγουσιν. Γλακοῦς, ἐκτὸς τοῦ πέμματος, καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρας. μαλάχη. Γλακτὴρ, τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον.

Γ λᾶκτρον, πλάνημα πλῆθος, ἢ τὸ πλέκτρον.

Γ λάκτος, παράφρων πεπλανημένος. Γλανὶς, τὸ τῆς νύμφης, χρυσοῦν διάδημα. Γλάνα, τριακάς.

Γ λάνη, ἀπάτη. Γλανῆται, ἀστέρες τρέχουσιν ἐπίσημοι, ἤτοι μετανάσται. Γλάνος, πλανήτης, ἀπατεών. Γλάντων, ἄφρων, ἄνους, καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. Γλανύττων, πλανῶν. Γλὰξ, τὸ τῆς γῆς, καὶ μέρος καὶ τὰ μεμαζωμένα, καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεία πέτρα, ἢ πλάκασ τῆς κοιλίας καὶ ἡ γαστήρ. Γλαριᾶν, μίγνυσθαι.

Γ λάσμα, σχηματισμὸς, ψεῦσμα, ἢ κτίσμα. Γλασταρεύοντες, πλάσσοντες. Γλαστηρία, πλαγχνία πλάστιγγι, ἰσχία. Γλάστιγξ, μάστιγξ, ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον, καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον, καὶ μέρος τί τοῦ αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα. Γλαστουργήσαντα, πλάσαντα ποιήσαντα. Γλάστρα, ἐνώτια, καὶ θεῶν τόποι. Γλαστὰ, προσπελαστά. Γλαταγώνιον, τὸ τῆς μήκωνος καὶ τῆς ἀνεμώνης φύλλον.

Γ λαταγωνήσας, ἀπολυκυθίσας καὶ ψοφήσας.

Γ λαταγεῖν, κροτεῖν. Γλάται, τῶν σπαθῶν, τὰ πλατέα. Γλαταῖς, τὸ ὠμοθετῆσαι. Γλαταμὼν, τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος, οἱ δὲ λεωπετρία. οἱ δὲ, ὀλισθηρὰ πέτρα. Γλάταν, πληγὴν, ἢ πλοῖον. Γλατάνιστον, πλάτανον.

Γ λάτανος, δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν. Γλατέα, τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα μεγάλα. Γλατεάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, φενακίζειν. Γλατεία, κόσμος τίς.

Γ λατειαδάοντες οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις.

Γ λατεῖαι, καρποὶ τῶν χειρῶν. Γλατείαις, ῥύμαις ἀγοραῖς. Γλατῆορ, τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι. Γλάτιγξ, τῆς κώπης τὸ ἄκρον ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ. Γλάτη, ἡ ὠμοπλάτη, καὶ ἡ θάλασσα. Γλατιγυναικῶν, τὴν ἄθροισιν, πλατὶς ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος, κλὼψ σύνοδος ἄθροισμα. Γλατίστακος. οἰκεῖον αἰδοῖον. καὶ ἰχθῦς ποιός. Γλατρόα, θυσία λίνδιοι. Γλατυγίζειν, καταλαζονεύεσθαι ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις τῆς θαλάσσης.

Γ λατύνειν, μηρύειν. Γλατὺ, μέγα εὐρὺ ἁλμυρόν.

Γ λατὺν ἑλλήσποντον, τὸ κατὰ τὴν τροίαν μέρος τοῦ ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τοπικῶς λέγων.

Γ λατὺ μέγα εὐρὺ ἁλμυρόν. Γλατὺ ὕδωρ, τὸ ἁλμυρόν. Γλάτων, χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὀρρὸν ἀντιλοῦσιν, ὅ τε γάλα συμπήσσωσιν. Γλάγχθη, ἐπλανήθη. Γλέα, πλείη. Γλατὺρ, δοῦλος ἢ δῆμος. Γλάτυς, ἡ τῶν λοχώντων ἄθροισις.

Γ λέαι, πλεῖαι πλήρεις. Γλεγματεύεσθαι, ἐμπλέκεσθαι. Γλέθρα, μέτρα γῆς ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους. Γλεῖαι, ἢ πλείη, πλήρεις.

Γ λείην, τὴν ἔγκυον. Γλεῖν, πλέειν. Γλέθρισμα, δρόμημα. Γλεῖον, πλέον ἀττικοὶ, ἑκατέρως λέγουσιν. Γλεῖον, πλῆρες. Γλείονες, οἱ τετελευτηκότες. Γλειόνει, σπείρει. Γλειοτέρῃ σὺν χειρὶ πλείονι καὶ πλουσιωτέρα, ἢ συμπλείοσι, χρήμασι. Γλείου, πλήρους, ἀπὸ δὲ κρητῆρος ἀθήνη πλείου, καὶ ἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμος.

Γ λείστη, ἡ θάλασσα. Γλειστηριαζόμενος, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον. Γλειστηριάσαντες, πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσαντο.

Γ λειστηριασμὸς, ὑπερθεματισμός. Γλειστοβάλειν, παίζειν ἀστραγάλοις. Γλεῖστος, ποταμὸς ἐν δελφοῖς. Γλειὼν ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τῶν πάντας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι. Γλέκει μηχανᾶται. Γλέκεται, μαστιγοῦται συκοφαντεῖται.

Γ λέκος, πλέγμα. Γλεκτὴ σειρὰ, ἡ ἐξ ἱμάντων.

Γ λένναι, μύξαι. Γλέμνιον, ἀρχαῖον πλῆρες.

Γ λεονασμὸς, ἐπίδοσις. Γλεονέκτα, βίαιε.

Γ λεονεξία, τὸ πλέον τοῦ δέοντος, ἔκτινος λαμβάνειν.

Γ λευμονία, νόσος ἡ ἐρωτική. Γλευρίτις, νόσος ὀλεθρία. Γλευρὼν, πόλις τῆς αἰτωλίας. Γλεφίλερ, ἡ πεφρυγμένη σησαμίς. Γλεφὶς, σησαμίς. Γλέων, πλήρης, καὶ πλέω τὸ κολυμβῶ.

Γ λέωνυξ, τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι ὁ τρόπος ἀναστροφῆς. Γλέως, πλήρης.

Γ λήγανον, βακτηρία. Γληγὰς, δρέπανον.

Γ ληγεῖον, παλαιόν. Γληγενεῖς, οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί. Γλήγη, ἐξεπλάγη. Γλήθει, πελάζει, ἢ κρείττονι ἀριθμῷ.

Γ λήθει πρόσθε. βαλόντες τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεγερθέντες, ὅ ἐστιν βοηθηθέντες, ἢ ᾧ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθεὶς, ἢ ᾧ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθεὶς, ἢ ᾧ πλήθει τῶν ἡνιόχων, δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες. Γλῆθος, ἀθροισμὸς ὄχλος. Γλήθουσα πλεονάζουσα πλήρης. Γλέθουσαν, πλήρη.

Γ λῆθρον, κλῆθρον, ἢ εἶδος μέτρου. Γληθὺς, ὄχλος δῆμος

Γ ληϊάδες, πλειάδες, ἔστι δὲ ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ

ταύρου ὀνομασθέντα, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς πληϊόνης.

Γ λήκτης, μάχιμος, ὑβριστής. ¶ Γληκτίζεσθαι, μάχεσθαι ὑβρίζειν. ¶ *Γληγεῖτε ἀπεγνωσμένοι ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντρίβῃ καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι. ¶ Γληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον.

Γ λῆκτρα, τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί. ¶ Γλῆκτρον, τὸ τῆς κιθάρας ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδὰς, ἢ τὸ προσπελάζον, ἢ τὸ πλῆσσον, καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν.

Γ λῆμα, πλήρωμα. ¶ Γλημαθῆναι, πλησθῆναι.

Γ λημαινὸν, παλαιόν. ¶ Γλημμελὴς, ἐκμελὴς, οὐ συνωδὰ λέγει ἁμαρτάνων. ¶ Γλημμύρα, ῥεῦσις ὕδατος πλῆθος. ¶ Γλήμνη, ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τῆς σύριγγος ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεόμενον.

Γ λῆμνος, ἀφρός. πλῆμναι δὲ αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες. ¶ Γλήμνω, παλαιῶ. ¶ Γλημμυρεῖ, πέπληθεν. ¶ Γλημμυρὶς, τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης ἡ ἐπίῤῥυσις, οἱ δὲ πλήμνη πλημμυρὶς ἐκ πόντου. ¶ Γλημμυρὸν, μεστὸν πεπληρωμένον.

Γ λημοχόη, τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν οὓς καλοῦσι πλημοχόας.

Γ λὴν, ἐκτὸς, ὅμως. ¶ Γληνοδία παρανόμῳ τετιμημένῃ, τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκῳ. ¶ Γλῆντο, προσεπέλασαν καὶ ἐπλήσθησαν. ¶ Γληνώδους, ἀσθενοῦς. ¶ Γλῆξαι, πατάξαι ἐκ χειρὸς, πλήξαντα καὶ πληγέντα εἰκόνα ξυλίνην. ὁ δὲ δαλὸς χαριστήριον τῆς ἰκάρου ταφῆς.

Γ ληξάρα, περιγλάθιον, πλήξας, τύψας θαυμάσας. ¶ Γλὴξ, ἵππος, ἱππότης, ἱππικός.

Γ ληξίππῳ, τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους, δι' οὗ δὴ ἱππότην δηλοῖ. ¶ Γλήρωμα, πλῆθος ἀνὰ πλήρωμα.

Γ λήρωμα, ναῦς τραγική. ¶ Γληρωτὴς, ἐρανοῦ συνατωγός. ¶ Γληροφορία, βεβαιότης. ¶ Γληρώσας, πλήσας. ¶ Γλησιέτερον, πλησίον ἐγγύς.

Γ λησιφαὴς, ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. ¶ Γλησμοναῖς, ὑπερβολαῖς, ἢ πεπληρωμέναις. ¶ Γλησίστιον, τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον. ¶ Γλῆσον, πλήρωσον. ¶ Γλήσσων, ῥηγνύων, σχίζων τύπτων, ἀδικῶν βλάπτων. ¶ Γλήσσοντο, διέβαινον.

Γ λητήσαντα, δηλοῦντα. ¶ Γλήτης, πλησιαστής.

Γ λητίνες, δέλτοι. ¶ Γλῆτο, ἐπλήσθη, ἤγγισεν.

Γ λήτομον, παλαιὸν ἀκαρνᾶνες. ¶ Γλειάδα, πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ. ¶ Γλίγμα, βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων, καὶ παλαιόντων ὅταν παραβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν. ¶ Γλινθεύεται, ἐξαπατᾶται ἐπὶ ἀναισθήτων. ¶ Γλινθίδες, δοκίδες.

Γ λίνθος, μέρος τί τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος, ἢ πηλὸς ὀπτηθεὶς πλίξ. ¶ Γλίξαντα, διαναβάντα καὶ ἀναστάντα καὶ διαβάντα. ¶ Γλίσσοντο, διέβαινον.

Γ λειστάκις, πλεονάκις πολλάκις. ¶ Γλοάδες, τῶν ἐπερχομένων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶ Γλοιάρια, πλοῖα μικρὰ, ἢ ὑπὸ δήματα ποιά.

Γ λοίματα, τὰ πλῷ πεμπόμενα. ¶ Γλόκαμα, τὰ περιόστεα νεῦρα. ¶ Γλόκαμοι, κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι. ¶ Γλοκαμώδεα, τὸν οὖλον βόστρυχον. ¶ Γλόκος, πλόκαμος. ¶ Γλόκιον, εἶδος περιδεραίου. ¶ Γλοκίων, πεπλεγμένων.

Γ λόμενον, φανὲν γεννώμενον δῆλον. ¶ Γολοῦγε καὶ δεῖ. οὐδ' ὅλως. ¶ Γλοῦς. πλοῦς τῆς νεὼς τὸ περίγραφον μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει, ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. ¶ Γλουσιόδωρος, πλουσίως χαριζόμενος. ¶ Γλούσιον, θαλασσιοειδὲς οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. ¶ Γλουτεὺς, ᾅδης. ¶ Γλούσιος, χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος. ¶ Γλοῦτος, ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία καὶ ἡ πανσπερμία.

Γ λούτων, ὁ καταχθόνιος δαίμων. ¶ Γλόχμοι, πλόκαμοι ἐμπλοκαί. ¶ Γλύνει, καθαίρει. ¶ Γλύνεται, βλασφημεῖται λοιδορεῖται. ¶ Γλυνοὶ, πύελοι ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον, ἢ βόθρον ὅπου πλύνουσι. ¶ Γλῦνον καταπλυντήριζε. καὶ πλυνθήσομαι ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι.

Γ λυντηρία. ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ἐπὶ τῇ ἀγλαύρῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ τιμὴν ἄγουσιν. ¶ Γλυσμὸς, πλυντήρ. ¶ Γλῶον, ἔπλεον. ¶ Γλώει, πλῶεν ἔπλεον. ¶ Γλώσσειν, φθείρεσθαι. ¶ Γλῶτες, ἰχθύες τινές. ¶ Γλωτὴ, κινουμένη καὶ ἐπιπλέουσα. ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς αἰόλου νήσου τίθησιν.

Γ λωτῆρες, ναῦται. ¶ Γλωτὸν, πλεόμενον.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Π νεῖ, πνέει, πνείηται πνείει. ¶ Γνεῦμα οὔριον, ἄγγελος ἄσαρκος, οὐράνιος, ἄνεμος ψύχος δαίμων. λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα. ¶ Γνεύματος αἴτιος, ὁ πνεύμων. ¶ Γνεύσας, ὁργισθεὶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων. ¶ Γνιγεὺς ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος, ἢ κλίβανος.

Γ νίγος, θάλπος καῦμα. ¶ Γνίξαντες, ὀπτήσαντες. ἔστιν δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν. ¶ Γνοὴ, ἀνάψυξις.

Γ νοήπουν, ταχύ. ¶ Γνόος, φθόγγος, πνοή.

Γ νὶξ, τόπος ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι. νυνὶ δὲ ἅπαξ ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ¶ Γνύτο, ἔπνευσεν ἐνόησεν. καὶ πόα. καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν.

Γ νυτὸς, ἔμφρων σώφρων.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Π όα, βοτάνη ἑκάστη. ¶ Γοαλὶς, εἶδος πικρίδος. ¶ Γοάστριαι, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι. ¶ Γοδάγρα, τὸ τῶν ποδῶν πάθος καὶ πάγη. ¶ Γοδαγκώνιδας, συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τί λέγοντας ἢ πράττοντας.

Γ οδάνεμοι, ταχεῖς. ¶ Γοδαπὸν, ποταπὸν ὁποῖον.

Γ οδάργης, λευκόπους, ταχύς. ¶ Γοδάρκει, μόσχω.

Γ οδάρκης, ὠκὺς τοῖς ποσὶν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος.

Γόδας

Γ ὁδὸς ὠκὺς τοῖς ποσὶ ταχύς. Γροδλαύρου, ἐρέωμένου τοὺς πόλεσ. Γρόδια, σκηνήματα ποδῶν, ἤγουν φασιήλ. Γρόδες ἵδης τὰ ἕρπετα καὶ κατώτατα μέρη, οἱ δὲ, δισόρα. Γροδήκων, ὀδηκῶν παιδαγωγῶν. Γροδηνεκέα, τελέια, βαθέια, ὥστε ἀφ' τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος δικνεῖσθαι. τινὲς δὲ πρὸ ναῶν. Γροδηνεκὲς, μέχρι τῶν ποδῶν.

Γ οδήνεμος, ὑπόπτερος, ἢ τοῖς ποσὶ ταχέως.

Γ οδήρης σολὴν ἐς κάτω τοῦ ἱματίου κεκολισμένον.

Γ οδήρης, ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις ἤτοι πολύπους, ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια.

Γ οδιάζειν, ἐπὶ ὕδατος καὶ ἐπὶ γῆς ἐρέσσειν καὶ ἐπὶ ὕδατος ἐρέσσειν. Γρόδικε, πρόσεχον. Γροδλίκρα, ὄρεξις πρὸς πόδας γινομένη λάκωνες. Γροδήνεμος, ταχύπους καὶ ἀελλόπος. Γροδωάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, ὅπερ ποδοκάτοχη. τὰ ὀφ' τῶν ποδῶν ἐλλήμματα, σφάτνας καὶ ἤδη ποδωάκη παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου. ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδωκάτοχη. Γροδωκέως, ταχέως τοῖς ποσίν. Γροδωκέη, τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι. Γροδδρυτὶς, ἡ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι.

Γ οδοτράβη παιγνίδες τραπαλιαί. Γροδοτράβη. ἡ γινόμενον πρὸς τὰ τρέμματα τῶν ποδῶν, ἄλλοι πρὸ τῆς ἐλάφοις ἱσταμένῳ πάγιν. Γροδοτράχαλος, ὁ τῷ ποδὶ ἐν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν.

Γ οδώκης, ὠκὺς ταχὺς τοῖς ποσί. Γροδώνυμος, ἐθὴς ἱδρὰ τῆς παυσπρόσου. Γροεῖν, ποιεῖν.

Γ οιφαγία, βοτανοφαγία. Γροθεινὴ, ἀγαπητή.

Γ οθέσκεν, ἐπόθει ἐπεζήτει. Γροθὲν, ἀπό τινος μέρους, ἢ μεθ' ὅσον κρίσεως αὐτὶ τοῦ οὕτω.

Γ οθέοντες, ποθοῦντες ζητοῦντες. Γρσθεῖ, ζητεῖ ἐπιποθεῖ. Γρόθημα, ἀγάπη καὶ αἴτησις.

Γ οθήνυτο, προσήθη. Γρόθι, ποῦ. ὅπου.

Γ όθι. ποῦ. πόθος. Γροθολκὶς, ἡ ἰωνία τῶν ὅσα ζυγίων. Γρόθος, ὅρως ζήτησις ἐπιπόθησις. καὶ φυτόν τι. Γροῖ, εἰς τίνα τόπον, ἢ δὲ ποῦ ἐν τίνι τόπῳ. Γροῖ γῆς, εἰς ποῖον γῆς τόπον. Γροιὰ, ἐρίνησις ἡ βοτανώδης ὕλη, ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς. Γροιαύτιον, ποίαντος παῖδα.

Γ οιεῖσθαι, προσποιεῖσθαι. Γροίη, πόα. πόα δέ ἐστιν, ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ὅρως ματικῶς αὐτὶ τοῦ ποία. Γροιβύμλω, ἐποιούμλω ἐπιθυμῶ. Γροιήεντι, βοβοτάνῳ ἑλώδει ὁρίαν ἔχοντα σιτοφόρον. Γροιήεσαν, βοτάναο ἔχουσαν. Γροίλω, πόαν, βοτάνλω. Γροῖκῆχος, οἷον ποῦ γῆς, εἰς τίνα τόπον. Γροικοίζουσαι, σκεπάζουσαι. Γροικίλα, πεποικιλμένα κεκαλλωπισμένα. Γροικιλβὺς, ποικιλτής. Γροικιλομήτης ποικίλα βουλβύμενος σωστά. Γροικίλον ἱμάτιον, ζωγραφητόν. Γροικιλόβρνος, ποικιλόβουλος. Γροικιλὶς, ὄρνις ποιός. Γροικιλλικλῶ, πολυμηταειλῶ τέχνλω. Γροικίλον, ἁπαλὸν πυκνὸν σωστόν. Γροικίλως, πολυτρόπως. Γροιμαντικὴ, ἡ τῶν ποιμένων. Γροιμάνωρ ποιμλὼ ἢ βασιλβύς. Γροιμενίσαι, γένος ὀξ οὗ ὁ τῆς δήμητρος ἑρβύς. Γροιμένα λαῶν, βασιλέα τῶν ὅλων. Γροιμλὼ, βασιλβύς. καὶ ὁ τῶν προβάτων. Γροινὰ, ποιὰ λάκωνες. Γροιναῖς, ἐφικταῖς, ἐεννύσι τιμωρίαις. Γροινάσθαι, ποινλὼ λαμβάνειν, ὅταν αὐτέκτισιν τίς λάβῃ. δ' δὲ αὐ ἐρ καὶ συρεάζεσθαι. Γροινάτορας, τιμωρούς. Γροινὴ, αὐτέκτισις ἡ ὑπὸ φόνου διδόμενη. καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπό τινος ἀφηρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. Γροινηλατήσας, ἐλάσας. Γροινλὼ. αὐτέκτισιν τιμωρίαν τοῦ ἐπιτιμίου. Γροινώματα, τιμωρήματα.

Γ οιοὶ, ποταποὶ, ἢ οἱ ποῖοι. Γροιότης, χρῶμα ἡδονὴ νόος. Γροίου, τινός. Γροιπυὸς, θεράπων.

Γ οιπύει, ὑπουργεῖ διακονεῖ. Γροιπύοντα, ὑπουργοῦντα. θεραπεύοντα. Γροιπύρισι, ὑπουργοῦσι. Γροιπύων, ὑπουργῶν, θεραπεύων. Γροίσει, φθερεῖ. Γροίφυγμα, χῆμα ὀρχηστικόν. Γροιφύξαι, ἐκφοβῆσαι. Γροιφύξεις, ἐκφοβήσεις. κὴ φυσᾶν καὶ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσειν. Γροιφύσει, φοβεῖ. Γροιῶδες, βοτανῶδες. Γροικάδες, τείχος, ἀφ' τοῦ πήκεσθαι ὅθεν καὶ φάκος.

Γ όκος, ἢ ὄριον προβάτου. Γρολὰ χαίρειν. φράσας ἀποταξάμενος. Γρολέσαι, πολλοὺς ἀπ' οὐθείσαι τῆς πολυς ὡς ταχύς. ἀφ' δὲ τῆς πολλὸς, πίπτει πολὺς ἀφ' τῆς πολλὸν, πολλάκις. Γρολεῖν, νέμειν βόσκειν. Γρόλεια ἄκρη, ἀκροπόλει.

Γ ολεῖς, πολλούς. Γρόλφ παίζειν, παροιμιώδες. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀφ' τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, ταῖς λεγομένοις νῦν μὲν χώραις, τοτὲ δὲ πόλεσι. Γρολέμαρχος, ἄρχων πολέμων, πολεμίζων, πολεμῶν μαχόμενος. Γρολεμίων, πολεμικῶν. Γρολεμικὸν, μέλος τί τῶν πολεμικῶν τεταραγμένον. Γρολέμιος, ἐχθρός.

Γ ολεμιστήρια, σὺν τοῖς ἀτῶσι λέγεται τις ἵππους πολεμιστής. Γρολέμοιο γεφύρας, τὰς συμβολὰς καὶ συζύξεις. Γρολεμιωτόραν, σημεῖον πολέμου. Γρόλεμος, ὁ πάντα διοικῶν λόγος.

Γ ολέες, θολεῖς. Γρολέμου σόμα, ἡ ἀναλωτικὴ καὶ φθαρτικὴ τοῦ πολέμου. Γρολβύειν, τρέφειν. οἰκεῖν πολιτεύειν, θεραπεύειν, ὠφελιάγειν.

Γ ολέος, πολλοῦ. Γρολέος πελίοιο, ὀφ' τοῦ μείζονος πελίου. Γρόλιος, πόλεως. Γρολιὰ, γῆρας.

Γ ολυβοῦται, πολλὰς ἔχοντες βόας. Γρολίετον, ἀκρόπολιν. Γρολῖς, λυκῆς. Γρολῖται, πολῖται ἀστοί. Γρολίτας, πολίτας ἀστυκούς.

Γ όλιν πὼ χώραν. Γρόλιν μύνητος, λυρνησσόν.

Γ ολιὸν, λυκοῦ. Γρολιὸν, λυκόν. Γρολιόν τι σίδηρον, ἢν λυκὸν καὶ λαμπρὸν ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλαθῇ, λυκὺς φαίνεται, ἢ τίμιον ἀκουστέον.

Γ ολιορκία, φυλακὴ. πόλεως ἀθημώνων συγκλεισμὸς, πόρθησις πόλεως. Γρολιὸς, γέρων. Γρολιοῦχοι, οἱ πὼ πόλιν σώζοντες καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς.

Γ ολίσθην, σκελίαν αὐτὶ τοῦ νῆσον. Γρολίσαμεν, πὼ πόλιν ἐτειχίσαμεν. Γρολιτεία, ἡ πόλις ἢ βίος, ἢ ὄνομα κύριον, καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.

Γ ολιτεύεται, πράττει ἀναστρέφεται. Γολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Γ ολίτης, ὁ συμπολιτευόμενος τινὶ καὶ συνών.

Γ ολιτικῶς, ἀστείως μετὰ τέχνης τινὸς, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. Γολιτογραφεῖ, πολιτικὰ γράφει. Γολίχνια, πολύσβια πόλις. Γολίων, πολλῶν. καὶ τῶν πόλεων. Γολλὰ, πολλαχῇ. πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πορφύρε κιόν τι. Γολλὰ δὲ πυκνῶς συνεχῶς δέ. Γολλαποιῶ, πολλαπλασίονα. Γολλὰ χαίρειν φράσας, ἀποταξάμενος. πολλαχρὸν καλόν. Γολέων, πολλῶν.

Γ ολλέων, πολυκίνητος. Γολιὸς, οἶνος λευκός.

Γ ολλὴ φαρέτρα, πολλοὶ τοξόται. Γολλόγειος, ἢ ψιθέια σταφυλή. Γολλῶ μᾶλλον, πολλῶ πλέον. Γωλλοστὸν, πολὺ ἢ τυχόν. Γολλοῦ γε καὶ δεῖ. πολλὰ χρὴ, οὐδαμῶς. Γολυκρανίη, πολυαρχία. Γολλὸν ἄριστος, κατὰ πολὺ κράτιστος. Γόλος, οὐρανὸς κόσμος καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν. κύκλος καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδὴς, ἢ ἄξων. Γολοιῶται, περὶ τὸν αὐτὸν ἀναστρέφονται. Γόλτος, τὸ πυανεψιὸν ἔψημα.

Γ ολὺ, ἀντὶ τοῦ μέγα. Γολυάϊκος, πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων. Γολύαινε, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε, ἢ πολύμυθε. Γολυάϊξ, πολυκίνητε, πολυόρμητε, ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας.

Γ ολυάνδριος τάφος, πολυχώρητος. μνῆμα.

Γ ολυάρρητος, πολυεύκτος. Γολυαρκῶς, τελείως ἀρκῶν. Γολύαρνι, πολυθρέμμονι, πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. Γολυβέλεμνοι, οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτε τὸν ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν. Γολυβενθέος, πολὺ βάθος ἔχοντος. Γολύβοια, θεός τις. ὑπ' ἐνίων μὲν ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων κόρη. Γολυβότειρα, ἡγῆ. πολλοὺς τρέφουσα καὶ βόσκουσα.

Γ ολύβουλος, συνετή. Γολύδοτος, κοχλιοειδής.

Γ ολυβοῦται, πολλὰς ἀγέλας, ἢ βόας ἔχοντες.

Γ ολυβούτης, πλούσιος, ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος.

Γ ολυβοτραφεῖ, τῷ ἀναθρέψαντι πόλυβον νάματι.

Γ ολυγάστονα, πολυστένακτα. Γολυγηθὲς, πολυχαρές. Γολυγηθέος ὥραι, αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι. Γολυγηθέος, πολλαχῶς χαίροντος.

Γ ολυγνώτου, τοῦ ζωγράφου ὁ νοῦς ἐστὶ γεγραμμένος, ἐναντίος, ἐπεστραμμένος, κομίζων σκευοφόρον, καὶ τὴν μυρσίνην λαπὸν καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ.

Γ ολυδαίδαλον, πολύκοσμον πολυποίκιλον.

Γ ολύδακρυ, πολύθρηνον. Γολύδακρυν, ἐν πολλῶν δακρύων αἴτιον. Γολυδάμνων, πολλοὺς δαμαζόντων ἢ πολυκεντήτων ποικίλων. Γολυδειράδος, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται. Γολυδέσμου, πολυγόμφου. δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσὶν οἱ γόμφοι.

Γ ολυδευκέα φωνὴν, πολλοῖς ἐοικυῖαν. Γολυδήνεα, πολύβουλον. Γολυδίψιον, ἄνυδρον, ἢ πολλὰ βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι, ἢ πολυπόθητον. Γολύδωρος, πολλὰ λαβοῦσα δῶρα. Γολύφερνος, πολύεδνος.

Γ ολυειδὴς, ποικίλος. Γολυέλικτον, πολύκυκλον ἄδον. Γολύευκτον, τίμιον, πολυπόθησον.

Γ ολυζύγῳ, πολυκαθέσβω. Γολυήρατος, πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς.

Γ ολύηρος, πολυαρούρος πλούσιος. Γολυηχέα φωνὴν, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην.

Γ ολύθεστος, πολυαγάπητος. πολύσεπτος.

Γ ολύθροον, πολύηχον. Γολυθρύλλητα, πεφεισμένα, ἢ θόρυβον ἐμποιοῦντα διαβεβοημένα.

Γ ολυθύσανε ἄρτεμι. πολυθύσανε κούρα, διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι, ἢ ὅτι πολλαχόθεν ἀΐσεται ὡς κυνηγέτις. ἢ πολυθώϋστος, ἢ πολυθυσίαστος.

Γ ολυΐακος, πολυόρμητος. Γολύϊσβις, ἐμπειρότατος. Γολυκαγνέος, πολυξήρου. Γολυκαγκέα, ἄγαν ξηραντικὸν μεγάλως κατάξηρον.

Γ ολυκερδέα, πανοῦργον. Γολὺ κέρδιον, πολὺ βέλτιον. Γολύκεστος, πολυκέντητος ἐξ οὗ τὸν ποικίλον δηλοῖ. Γολυκηδὲς, πολλῶν κακῶν αἴτιον. Γολυκηδέος, πολυφροντίστου. Γολυκέφαλος, τῶν κιθαρωδικῶν τί μέλος. Γολυκληῖσι, πολυκαθέσβοις πολυζύγοις, ταῖς ναυσὶν ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας.

Γ ολύκλητοι, ἀπὸ πολλῶν τόπων ἐπικεκλημένοι βοηθοί. Γολύκμητον, μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον. ἢ πολὺ κάματον ἡμῖν παρέχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον. Γολύκνημον, δύσβατον ὀρεινὸν, τραχὺν τόπον. Γολύκοινον, πᾶσι κοινόν.

Γ ολυκοιρανίη, πολυαρχία. Γολύκρημνος, δύσβατος ὀρεινός. Γολύκτονον, πολλοὺς κτεῖνον.

Γ ολυκτήμων, πολλὰ κτήματα ἔχων. Γολυκυλίνδητος, πολλαχοῦ κυλιόμενος. Γολύλιστον, πολυλιτάνευτον, πολύευκτον. Γολύλευκτον, πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές.

Γ ολυλήϊον, πλούσιον. Γολυλήϊος, πολύπυρος ἢ πολλὰ βοσκήματα ἔχων. Γολύλιστον, πολυλιτάνευτον. Γολυμερὲς, εἰς πολλὰ μεριζόμενον. Γολυμέρμερον, πολυμέριμνον.

Γ ολυμερῶς, πολυσχιδῶς δαψιλῶς, πολλὰ σχήματα ἔχων. Γολύμηλον, πολυπρόβατον.

Γ ολύμητι, πολύβουλε. Γολυμήστωρ, ὄνομα κύριον. Γολυμήτης, πολύβουλος πολύφρων.

Γ ολυμήχανε, συνετὲ πολύτεχνε. Γολυμνήστιον ᾄδειν, εἶδός τι μελοποιίας τὸ πολυμνήστιον, ἢν δὲ κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ πολύμνηστος, εὐμερὴς πάνυ.

Γ ολυμνήστην, ἀγαθὴν σώφρονα. Γολυμνία, ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα καὶ ὄνομα κύριον.

Γ ολύμυθος, φλύαρος, περίεργος. Γόλυστρα, ἄλφιτα. Γολύξενος, εἷς τῶν ἡρώων.

Γ ολύξεινος, ἡγῆ. Γολύοπτος, πολυθέατος.

Γ ολυορκῆσαι, ἢ πολιορκῆσαι, κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ. Γολυπαίδης, παρώδηται ἐκ τῶν θεόγνιδος βόμβων ἐπαινήσω. Γολύπαιλος, αἰθὴρ πεποικιλμένος οὐχ ὁμαλός. Γολυπάμμονος,

πολλὴν

πολλὴν κτίσιν ἔχοντος. Γολυπάμμων, πλούσιος πολλὰ κεκτημένος. πολυχρήμων, πάμματα γὰρ τὰ χρήματα. Γολυπενθέος, πολυπαθοῦς.

Γολυπίδακα, πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν ἤτοι πηγάς.

Γολυπιδάκου ἴδης, πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστι ὑδάτων ἐκβολὰς, ἢ πολλὰς πηγάς.

Γολυπήμονα, πολυβλαβῆ. Γολύπιστος, ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος. Γολυπλάγκτοις, εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις. Γολυπλάγκτου, πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου.

Γολύπλοκος, πολύτροπος. Γολύποδες, εἶδος ἰχθύος, ἢ εἶδος φθειρῶν. Γολύποδος, δίκην, αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών. Γολυπράγμων, περίεργος. Γολυπτύχου, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, πολυμεροῦς, πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα. Γολυῤῥήνη, πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος. Γολύῤῥηνι πολλὰ ῥήνη ἔχοντι τουτέστι θρέμματα. Γολύῤῥητος, πολύφραστος. Γολυῤῥήτοισι, πολυπόνοις.

Γολυσκάρθμοιο, πολύποδος πολυβημάτου, ἐπὶ δὲ νεῶν, πολυκώπου, οἱ δὲ δρομάδος καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου πολυκινήτου. Γολυσμαράγοιο, πολυήχου ἠχητικοῦ. Γολύσπειρον, πολυέλικτον.

Γολυσπερέων, ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων, πολυεθνῶν. Γολύστικτος, πολυπόρευτος.

Γολύστονα, πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. Γολυσφέλμου, πολυφλοίου. Γολυσχιδῆ, εἰς πολλὰ ἐσχισμένον, μεμερισμένον. Γολυσχιδὲς, πολυμερές.

Γολυτελῆ, πολυδάπανα ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια ἤγουν τίμια. Γολυτιμητίζειν, πολλοὺς, τιμᾶν, ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι. Γολύτλας, ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἢ κακοπαθήσας πολλὰ ἀνατλὰς ταλαίπωρος. Γολυτρήρωνα, πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν.

Γολυτλήμων, ὑπομονηστικός. Γολύτροπος, ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ' ἕνα καιρόν. Γολυτρόπως, διαφόρως ποικίλως. Γολυφασίας, πολυλογίας.

Γολύτορον δέρμα ἐχίνου ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν.

Γολύφημον, πολύφωνον ἐπιθετικῶς, ἢ ἐκκλησία ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι. καὶ ὁ ἔνδοξος καὶ κύριον ὄνομα κύκλωπος. Γολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκινήτου. Γολυφόρβου, πολλοὺς τρεφούσης, ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης. Γολυφραδέος, πολυκερδοῦς, ἢ λίαν συνετοῦ. Γολυφραδέστερον, συνετώτερον, λογιώτερον, πολυκερδέστερον.

Γολύφρωνα, σώφρονα, συνετὸν, φρόνιμον.

Γολύχαλκον, ἰσχυρόν. στερεόν. Γολυχανδέα, πολλὰ χωροῦσαν. Γολυχερία, πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνδόντων. Γολύχουν, πολυειδές.

Γολύχους, πολυφόρος. Γολυώνυμον, τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν, καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος.

Γολύωπον, πολύβροχον, πολυόμματον, ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον. Γολυωρήσεις, φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις. Γολυωρεῖ. πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. ἐναντίον δέ ἐστιν τὸ ὀλιγωρεῖν, ὀλίγους φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν.

Γόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρίης ἐψόμενα.

Γόμφυκα, τὸν κόγχον. Γόμα, πόσις. Γόμαλα, τρόπον τινά. Γομάτεσι, πόμασι.

Γομμοῦσαν, ὁμιλοῦσαν. Γομπεῖα, τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη, ἢ τόποι ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται. Γομπεῖ, πομπεύεται. Γομπεύει, καταχολάζει. Γομπεύων, περιάγων καὶ τὰ ὅμοια. Γομπὴ, ἔφοδος καὶ ἐξαποστολὴ παραπομπή. Γομπῆσες, προπομποὶ οἱ προπέμποντες ὁδηγοί. Γομπηγορῶσι, προπέμπουσι.

Γομπίλος, ποιὸς ἰχθύς. Γομπὸς, ὁδηγὸς προπέμπων. Γομποστολεῖ, ἐκπέμπει τὸν πλοῦν.

Γομποῦ, ὁδηγοῦ. Γομπυσμάτων, συρισμάτων.

Γομποβόλω, πέντε ὀβελίσκοις. Γομπῶν, ὁδηγῶν. Γομφαγαγεῖ, τὴν πομπὴν ἄγει. Γομφαγεῖται, φυσοῦται ἀνακράζει. Γομφόλυγες τῶν ἀπίδων αἱ ἔξοδοι αἱ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἢ φυσήματα ὕδατος, ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις. Γομφόλυξ, ὕδατος κόχλασμα καὶ τῶν ἀπίδων αἱ ἐξοχαί. Γονεῖν, ποιεῖν ἀσκεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. Γονέεσθαι, ἐνεργεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. Γονέοντο, ἐνήργουν.

Γονεύμεναι, ἐπειγόμεναι. Γομφυίζεσθαι, αἰσχύνεσθαι. Γονήματα, κόποι. Γονηρία, ἐπιπονία. Γονηρόν. ἐπίπονον κακοπαθῆ. Γονηρὸς τὰ αὐτά. Γονηρὸς, κακὸς δεινὸς κακοῦργος.

Γονήσατο, κατειργάσατο. Γονιῶμεν, πονῶμεν.

Γόννα, τὸ γράφος, ἢ μάγος. Γόννος, μάγος.

Γόνος, ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης. Γόντια, ῥάκκη, πόγγοι, ἢ τὰ τούτων παράγματα. Γοντινοὶ, πόγγοι. Γοντοβρόχους, ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους. Γοντόθεν, ἐκπελάγους. Γόντος, θάλασσα πέλαγος. Γοντοπόροιο, θαλασσοπλόου.

Γοντοπόροις, θαλασσοπλόοις. Γοντοπόροισι, πλώταις. Γοντοπόρος, πέλαγος, διαπορευομένη, πελαγοδρόμος. Γόντου ἰκαρίοιο, τοῦ ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ ἰκάρου τοῦ δαιδάλου παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος.

Γόντῳ κεκλιμένοι, περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Γονο* πόνηρος, κακία, κακὸν πρὸς ἔπεσιν, ὡς ἀγαθὰ ἀγαθῷ. Γόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου.

Γόπαρ, πατὴρ, καὶ παρὸς πατήρ. Γόποι, παπαὶ, ἐπίφθεγμα σκωλιαστικὸν, ἀπίων δὲ φησὶν, οἱ δαίμονες εἰσὶ πόποι καὶ ἔστιν ὦ δαίμονες.

Γοππύσματα, κολακεύματα. Γὸρ, ποῦς, λάκωνες. Γόρδαλις, ὁ ἄρσην. ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις. ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παράλεσθαι. Γορδοσελήνη. μεταξὺ λέσβου καὶ μυσίας νῆσος. Γόρε, παρέσχε. Γορεῖν, δοῦναι.

Γόρε, περιεποίησε, παρέσχε. Γόρεν οἱ ἐπιεικὲς, παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον. Γορεύου, ἄπιθι, ὕπαγε. Γορεὺς, πορθμεύς.

Γορεῦσαι, πέμψαι ἀγαγεῖν. Γορεύσατε, ἄγετε.
Γορθεῖν, προνομεύειν, ὀλλύειν. Γορθεῖται, ἀναλίσκειν. Γόρθησις, ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή. Γορθμεὺς, κωπηλάτης. Γορθμεύσεσθαι, διαβαίνειν, πλέειν. Γορθμῆες, πορθμεῖς. καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες. Γορθμεῖον, σκαφίδιον διαπεροῦν μισθῶ. Γορθμὸς, στενὸν θαλάσσης, ἐν μέσῳ τῆς γῆς διαπέραμα. Γορθμῷ, διαπεράματι. Γόρθος, πτόρθος, κλάδος, βλαστός. Γορθυγγὶς, πατίλη. τρυβλίον.
Γοριεῖς, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Γορίζει, κερδαίνει. Γορεία, ὁδοιπορία. Γόριμον, εὐπόριστον, πορευτόν. Γορισμὸς, μηχάνημα.
Γόριπα, πόρτις, πορίστης. Γορίσονται, περιποιήσονται. Γορίσω, κατασκευάσω. Γόρκας, ἐλάφους ἢ ταχεῖς. Γορκὶς, δακτύλιος.
Γορκὸς, κυρτὸς, τινὲς δὲ τὸν ἁλιευτικὸν κύρτον ἀποδιδόασιν. Γορνᾶμεν, πωλεῖν. Γορνάμεναι, κεντούμεναι. πωλούμεναι. Γορνιοκόπος. ἑταιροτρόφος, πόρνος. Γορνόπαι, αἱ ὧραι. Γόροι, ποταμοί. Γόροις, χαρίσαιο. Γόροις, ὁδοῖς.
Γόρος, ὁδὸς τρίβος, ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα, οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ οἱ δὲ τὰς γεφύρας, καὶ ἀφορμή.
Γορπάλλα, χλαμύς. Γόρπαξ, ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου.
Γόρπη, ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται, ἢ φίβλα, καὶ τῆς χλανίδος ἡ πορόνη. Γόρρω, πόρρωθεν μακρόθεν. ἀπόρρωξ, ἀπόρροια.
Γόρρω, τέχνης, ὅμοιον τὸ σφοδρῶς ἐνέχεσθαί τινι.
Γορσαίνει, κοσμεῖ, θεραπεύει, κατασκευάζει.
Γορσανέουσα, ἑτοιμάσασα, ἐπιμελησομένη.
Γορσυνέσκον, διήγειρον παρεσκεύαζον. Γορσανέων, εὐτρεπίζων. Γορσανέουσα, εὐτρεπίζουσα στρωννύουσα, παρασκευάζουσα. Γορσυνάι, παρασκευάσαι, πορίσαι, εὐτρεπίσαι. Γόρσυνε, διήγειρε, παρεσκεύασεν. Γορσυνέται, ὁδεύεται. Γορσυνέουσα, ἐρεθίζουσα. Γορσύνων, παρασκευάζων, ἑτοιμάζων. ἐρεθίζων.
Γορσώτατα, τὰ πόρρω καὶ μακράν. Γόρσω, ἔμπροσθεν, ἢ πόρρωθεν ἐπίσαι. Γορτάζει, δαμαλίζεται. Γορτάκινον, μοχίον. Γόρτακι, μόχω ἢ δάμαλι. Γόρταξ, ἄρρην βοῦς. τινὲς, δάμαλιν. ἄλλοι νεογνὸν, οἱ δὲ μόχον. Γόρτις, δάμαλις, ἢ νέα βοῦς. Γορτιφόροι, οἱ αἴροντες τὰ κόρροια ἐπὶ τῶν ὤμων. Γορτμὶς, κατὰ τὸν ὀμφαλόν. Γορύνωμεν μάζαν. τῇ χειρὶ προσπιέζωμεν. Γορύναν, παγίδα. Γορφίτῳ, περόνη. Γορφύρει, ταράττεται, φροντίζει, μελανίζει. Γόρφυρεν κραδίη, ἐμερίμνα ἡ καρδία.
Γορφύρεον, πορφυροῦν μέλαν. Γορφύρεος θάνατος, ὁ μέλας καὶ βαθὺς καὶ ταραχώδης.
Γορφύρεται, διαλογίζεται. Γορφύρει, μελανίζει ταράττει, πορφυρίζει. Γορφυρίων, εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθῦς καὶ ὄρνις ποιός. Γορφύροντες, κακοτεχνοῦντες. Γορφυρώματα, τῶν ταῖς θεαῖς τιθέντων χοίρων τὰ κρέα. Γόρωσι, χαρίσωνται, δώσουσιν. Γοσαπλῶς, πολλαχῶς, ἀναριθμήτως. Γοσαχῶς, κατὰ πόσους τρόπους πολλαχῶς. Γῶ δὲ, ποῖ, ποῦ. Γόσθη, τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα. Γόσθιον, αἰδεῖον. ἀνδρεῖον.
Γόσθων, πόσθην, τὸ ἀνδρεῖον αἰδεῖον λέγουσι. πόσθωνας δὲ παρὰ τούτου τοὺς παῖδας. τινὲς δὲ, τοὺς ψώλωνας, ἄλλοι, μωροὺς, ἢ παιδαριώδεις.
Γοσὶ, τοῖς ποσί. Γόσιας τοὺς ἄνδρας.
Γοσὶ δατεῦντο, ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ περιεπάτουν.
Γοσειδάων, ποσειδῶν. Γοσειδία, ἑορτὴ ποσειδῶνι τελουμένη. Γοσειδήϊον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος.
Γόσιν, ἄνδρα. Γόσιος, πότου. Γόσιος, ἀνδρός. Γόσις, πόμα. ἀνὴρ, πότος, ἢ οἴνου, ἢ ὕδατος. Γοσότης, ἀριθμὸς μέτρον. Γοστημόριον, ὀλίγον μέρος. Γόστον, πόσον. Γόστος, ποῖος. Γοσῶς καὶ πῆ μερικῶς. Γοταμηδὸς, δίκην ποταμοῦ. Γοτανὸν, πτηνὸν, πετεινόν.
Γοτάγχυμεν, προσορμίζομεν. Γοταίνιον, νέον πρόσφατον, οἱ δὲ, συνέγγυς. Γοταμὸς, ὁ ὠκεανὸς, καὶ τὸ ὑγρὸν, καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον. Γοταμόχωστος, γῆ τις ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. Γόταρος, γνώριμος.
Γοτᾶται, πέταται. Γοτεκλεπτόμην, προσεπορευόμην. Γοτεκχετήρια, τορνευτήρια.
Γότερον, ὁποῖον ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ ἄρα ποῖον τῶν δύο.
Γότερον, ἓν ἐκ δύο ἕν. Γότερος, ἕτερος.
Γοτὴ, ποτηνὴ, πτηνή. Γότημα, ποτήριον, ἢ ὁ τόπος αὐτός. Γότην, ἰδέαν, οἱ δὲ πτῆσιν.
Γοτὴρ, μέτρον ποιόν. Γοτὶ, πρός. Γοτὶ ταίη, πρὸς τῇ γῇ. Γοτίδαια, ὄνομα πόλεως.
Γοτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι. Γοτιδέγμενοι, οἴνῳ δαμασθέντες. Γοτιδέγμενος, προσδεχόμενος. Γοτιδέρκεται, προσβλέπεται.
Γότιδε, φάναι, ἐκφάναι. Γοτιδόρπια, προσσίτια. Γοτὶ ἑσπέρᾳ, πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ.
Γοτίκρανον, πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον, ἐφ' ᾧ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Γοτιόσσεται, προσδοκᾷ. Γοτὶ πλάκεσσιν, ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις. Γοτειρόμενος, ἐρωτῶν ἢ μαινόμενος. Γοτίφυλα, πρὸς τὰ ἔθνη.
Γοτὶ κῶρρον, πρὸς ᾠκοδομημένον τοῖχον.
Γότμον, μόρον, θάνατον. Γότμος, μόρος, ἢ κατασκευή. Γότμῳ, μόρῳ κατασκευαστῷ.
Γότνα, πότνια, σεβαστή. ἔντιμος, ἢ φίλημα, καὶ δέσποινα καλὴ μεσήτεια. Γοτνιᾶ, ἱκετεύει παρακαλεῖ. Γοτνία γῆ. καλὴ γῆ. Γοτνιάδες, αἱ βάκχαι. ἀντὶ τοῦ μαινάδες καὶ λυσσάδες μανίας αἴτιαι.
Γοτιάζου, εὔχου, παρακάλει. Γοτνιάζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον γὰρ τὸν δακτύλιον λέγουσι.
Γοτνιᾶται, ἐπικαλεῖται, δυσωπεῖ παρακαλεῖ.
Γοτνιῶμαι, θεοφοροῦμαι, ἐξιλεοῦμαι, παρακαλῶ. δυσφορῶ μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω. Γοτοῖο, ποτοῦ.
Γοτόμφει, προσόξει. Γότος, εὐωχία ἄριστον, δεῖπνον

πνον, ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν. Γροτωμένας, διατριβούσας. Γροτῶνται, πέτονται.

Γ οῦ ἐν ἴσῳ τῷ οὐδαμῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ ποῦ. πότε ἀλλαχοῦ. Γροῦαν, οἱ κύαμοι ἐφθοὶ ὄσπριον.

Γ οῦ κῆχος, πῆ γῆς, εἰς τίνα τόπον καὶ τοῦ ἄγχι.

Γ ολυβότειρα, πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα.

Γ ολὺν ὑφ' ὑγρὴν ὑπὸ πολλὴν θάλασσαν· ὑγρὰν γὰρ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς, ξηρᾶς οὔσης.

Γ ολύπους, τί μέρος τοῦ ἁρματίου τροχοῦ καὶ τῶν ἀμπέλων. Γρολύποδος δίκαν, ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει. Γροῦμμα, ἡ τῆς χειρὸς πυγμή. Γρουνιάζειν, παιδικοῖς χρῆσθαι, ποιήσιον γὰρ ὁ δακτύλιος. Γροῦνύτοι, ποῦ δήσοι.

Γ ούρδαιον, μαγειρεῖον λάκωνες. Γρουρέακος, κρίκος, σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ δῆλον ἔχον ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενος ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν. πουστάκους, ὡς ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει λακωνικῶν. Γροῦτοι, τόξον· ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία. Γροῦριν, σαθρόν. Γρουφορίζεται, σικχάνει. πράγει, ὑπερέχει, ὑπερβάλλει συμφέρει.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Π ράγματα, δυσχέρειαι. Γραγματεία, σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγος. Γραγορίτης, οἶνός τις. Γράθειν, πορθῆσαι ἐξελεῖν. Γραθενεύεσθαι, θρασυνέσθαι ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις. Γροϊέναι, ἐλθεῖν. Γρηνίζειν καταστρέφειν. Γράκες, ἀρίσταρχος, κλανίαι ἔλαφοι, ἀπεδόθησαν δὲ φρατριαὶ ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπιμοχθηρίᾳ. Γράκνον, μέλανα. Γρακτικὸν, ἀνυστικόν. Γράκτιον, πόλις τροίας.

Γ ράκτορες, ἀπαιτηταί. Γράληξ, ὁ λίαν ἀγροῖκος. Γράμνη, δίκελλα ἄμπελος. Γράμνιος, οἶνος, ὁ ἀπὸ τῆς πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου, καὶ σκληρὸς οἶνος. Γρανὲς, κατάβασις καὶ πρανίς. Γρανῆ, κοῖλα. Γρανιχθέντα, πεσόντα ὑπὸ στόμα. Γρανὸν, τὸ κατωφερὲς πρανές. Γρανὼ, ἀκρίδος εἶδος. Γρᾶος, συνετὸς, ἥσυχος. Γραξιεργίδαι, οἱ τὸ ἔδος τὸ ἀρχαῖον τῆς ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. Γράξεις, βίοι, ἢ διαθῆκαι. Γραξιδίκη, δαίμονα τινὰ φασὶ, τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θαύματα ὁμοίως. Γράξειν, λαβεῖν.

Γ ρᾶξις, ἀπαίτησις, ἄνυσις, ἢ ἔργου ποίησις, ἢ βίος.

Γ ραπίδες, φρένες, ἢ ὁ τόπος ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι.

Γ ραπίδεσσι, φρησί. διανοίαις. Γραπίδων, φρενῶν. διανοιῶν. Γραπὶς, φρὴν, διάνοια. Γράσα, τὰ βρύα, καὶ τὰ φυκία. Γρασιαὶ, αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαὶ, οἷ πρασιαὶ, διὰ τὸ ὑπὸ πρᾶσι τῶν κήπων. Γράσις, ἀγορασία. Γρασικουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον, τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα.

Γ ρασόργην, δρέπανον, ὡ τὰ πράσα κείρουσιν.

Γ ράστιλλος, πόλις θράκης. Γράταμον μαλλόν.

Γ ραταροσία, κατευχή. ἀρχομένης ἀροτριώσεως.

Γ ρατίνιον, τὸ ὕπερον ἀττικοὶ, καὶ ἡλικία τίς προβάτου νέου, ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου οἱ δὲ, ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένου, συνουσίας.

Γ ρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ κηρύσσων.

Γ ράττει, μέλλει, ἐργάζεται. Γρατὰ, ἡ νουμηνία.

Γ ραϋμένως, προθύμως. πράω τῷ μένει χρώμενος.

Γ ραΰνει, κατασιγαίνει, κατακοιμίζει.

Γ ραΰνεται, μαλάσσεται. Γραϋπάθειαν, πραΰτητα. πράως, ἡμέρως. Γροεκνὸν, ποικιλόχροον ἐλαφρόν. Γρέμνα, τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν κατα βλαστημάτων. Γρέμνια, τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα. Γρεμνιάσαι, ἐκριζῶσαι. Γρέμνον, στέλεχος, βλαστὸς, πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον.

Γ ρέμνον ἑστίας, τῆς οἰκίας θεμέλιος.

Γ ρεμνουσία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ. Γρεπὶς, ὁμοίωσις.

Γ ρέπον, ὅμοιον, μέτριον, συμφέρον, ὡραῖον, ἄριστον.

Γ ρέπον, τέρας κύπριοι. Γρεπτὰ, φαντάσματα, εἰκόνες. Γρέσβα, ἔντιμος. πρεσβυτάτη, σεμνή. Γρεσβεῖα, κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα καὶ ἀρχεῖα καὶ ἱερά. Γρεσβείη, τιμή. μείζων.

Γ ρέσβειρα, προτιμητὴ ἀρχηγέτις. Γρέσβεις, γέροντες, βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι, καὶ οἱ πρεσβευταὶ, μεσῖται, ἀπόστολοι, ἢ ἕνεκεν εἰρήνης.

Γ ρεσβεύειν, προτιμᾶν, ἄρχειν μεγαλυνειν.

Γ ρεσβεύοντες, αἰτοῦντες παρακαλοῦντες, λέγοντες.

Γ ρεσβήϊον, πρεσβεῖον, κατὰ τιμὴν, τίμημα. ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβύται ἔντιμοι. Γρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις. Γρέσβυς, γέρων, καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος. Γρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη.

Γ ρεσβύτερος, μείζων, φρονιμώτερος.

Γ ρεσβύτερος κόδρου, παροιμία ὑπὸ τῶν πάνυ παλαιῶν. Γρεσβύτης, γέρων ἡλικιώτης.

Γ ρέσβυς ἀγορανόμος. Γραιτώριον, τόπος ἔνθα συνάγεται ὁ λαός. Γρευμενὲς, ἵλαον, εὔμνον, πρόθυμον. Γρευμενὲς, πρᾶον. Γρέψας, εἰκασμένος, εἰκασθείς. Γρηγορεὼν, τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Γρηγορεύων, προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος.

Γ ρῆθμα, πολύποδος κεφαλὴ, ἔνιοι, πλεκτάνη.

Γ ρήϊον, πρότερον. Γρηκτῆρα, δραστῆρα. ποτὲ δὲ ἔμπορον. πρηκτῆρα τε ἔργων ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα. Γρημάδες καὶ πρῆμναι, εἶδος θυννώδους ἰχθύος. Γρὴν, ταῦρος. Γρηνέας, ὑπὸ πρόσωπον. Γρηνὴς, ὑπὸ πρόσωπον πεπτωκὼς, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν νεὼν πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη.

Γ ρηνίζε, κατέλαβεν. Γρηνιχθέντα, ὑπὸ πρόσωπον καὶ ὑπὸ στόμα πεσόντα. Γρῆξαι, πρᾶξαι.

Γ ρῆξαι δ' ἔμπης, πρᾶξαι δ' ὅμως. Γρῆξις, ἄνυσις. Γρηροσία, θυσία ἀθήνησι. Γρῆξαι, φλέξαι φυσῆσαι ἐμπρῆσαι, πυρὸς δήϊο θύρετρα καὶ δάκρυα ἀναπρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας ὅθεν καὶ

ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους, πεπρησμένους φαμέν.

Γ ρῆσαι, ἔκλασεν, ἐφύσησεν, ἐκόλπωσεν, εἰς πρησμόν, ἔφλεξε. Γρησήρ, σφοδρὸς ἄνεμος. καὶ ὅλως τὸ εἶδος, καὶ τὰς ἐκ φλόγιον τοῦ βραχίονος ἡμῶν φλέβας, πρησῆρας φασὶν, ἢ πῦρ ἀφ' οὗ τοῦ οὐρανοῦ.

Γ ρητῆνας, τοὺς σιαωσούς ἄρνας. Γρῆον, τὸ ὑποδρέχον. Γρειάμενος, ἀγοράζας, ὠνησάμενος, καὶ ὄνομα. Γρειαμωθήσομαι, ξυρήσομαι, ἐπειδὴ τὸ φαγιὸν τοῦ πριάμου πρόσωπον, ξυρεῖας δέον. Γρείατο, ἀγοράσειεν.

Γ ρίεται, φυσοῦται. Γρινηδὸς τὸ, τῆς πρὸ βοσπόρου πόλεως ἑλληνοσυνταικῆς ὡς τὴν πρίαπον ἢν διονύσου καὶ πριηνότας φασὶν οἰκῆσαι.

Γ ρὶν, πρότερον. Γρὶν ἐγκύρσαι, πρὶν πλῆσαι ἄσας τῆς κακοπαθείας. Γρίν μιν, πρὶν αὐτὸν, ἢ αὐτήν. Γρινοκόπος, κόπτων. πρίωνας, χεῖρας τοὺς δεσμοὺς πρίοπες, τὰ ὑγιῆ ἔχοντα.

Γ ριούσαν, τόπος βρασμείου. Γρισμοῖς, ταῖς διαίαις κατοχαῖς. Γρίσης ῥίνων, πρίων.

Γ ρίω, ἀγόρασον. Γρεῖων, ἀγοράζων.

Γ ριώμασι, πρίσμασι. Γρὸ, τό, τι σωθῆς καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν καὶ αὐτὴ τὸ ἀφ' οὗ ἄσαι με προταμών. Γροάχεσθαι, ἐπεξεργάζεσθαι προαγαθῶν. Γροαγωγεύων, προξενῶν.

Γ ροάγομαι, προσβάλλομαι. Γροάγομεν, προφέρομεν, προσφέρομεν, προαγορεύσας προφητῶν, προφητεύσας, προξενήσας. καὶ ἡ ἐπ' ἀκροῖς ὠδὴ ἡ πορνεύσασα προάγουσα τινάς. Γροαγόρευσις, προφητεία. Γροάκων, ἀφικόμενος. Γροαγωγὸς, διδάσκαλος καλὸς, καὶ μαστροδὸς, μόνος μαλισῆς. Γροαδύροντες, προσπαίζοντες.

Γ ροαιρεῖται, προκέκληται προτιμᾶται.

Γ ροαίρεσις, ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ. Γροακτικὸν, προβαῖνον. Γροαλεῖ, καταφρεῖ, καταβατῶ. Γροαλεσάτην, προπετεσάτην, προχειροτάτην. Γροαλὴς, προπετὴς πρόχειρος.

Γ ροαμέλφασθαι, προαλλάξασθαι, παρελθεῖν.

Γ ροαμβῦσαι, ὁμοίως. Γροαμβυτὴς, βράτης προηγούμενος. Γροαναθρήσας, προσιδών.

Γ ροαναθρύσης, προαναβλεπούσης. Γροαναθρώσιειν, προπηδᾶν. Γροανακρούεται, ἀναχαιτίζει. Γροανάκρι, προανακτείνει. Γροαπίδων, φρενῶν, διανοιῶν. Γροαρτᾶ, προαρμόζει, προτείνει. Γροαστὴς, πρόμαχος βοηθός.

Γ ροάστεων καὶ προάστειον, πρὸ τῆς πόλεως.

Γ ροαύρια, τὰ προαυλήματα, ὥς πρὸ προάμβουλα τὰ προπυθαρίσματα. Γροβάλλῃ, βρῶτησει.

Γ ροβάλλειν, ἄρνα ἢ ἐπαγγεῖλαι. Γροβαλοῦ, βρώτησον. Γροβαλλομένοις, βρωτῶσιν.

Γ ροβαλοίμιλω, ὑποβαλοίμιλω. Γρόβαλος, ἀσπὶς. Γροβὰς, ὑποβρὰς. Γρόβασι, βοσκήμασι. Γρόβασις, ἢ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Γ ρόβατα, τὰ τετράποδα ἀφ' τὸ πρὸ τῆς βάσεως, πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια. Γρόβατα πεδικὰ, τὰ ἐνδιαίτια νομιζόμενα ἐκπεμπόμενα. Γροβατήματα, πρόβατα.

Γ ροβχτοπώλης, οὕτω κωμῳδεῖται λυσικλῆς ὁ προβατοπώλης, γάμασ' ἀσασάαν πὼ πόρνῳ.

Γ ροβέβικασ', ἀφιστεύς προκόπτης. Γροβέβουλα, προκέκεικα, προέκεινα. Γροβιβάζεται, προκόπτει. Γροβιβὰς, προβαίνων. Γροβιβάσαντα, προάξαντα. Γροβιβαθεὶς, προαχθεὶς, πραχθείς. Γροβιβάθων, προβαίνων.

Γ ροβιβάσεις, πράξεις. Γρόβλημα, πρόλογος.

Γ ροβλήματι, ὀζέχοντι. Γροβλῆτας, τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους, σπλασ' τὸ προβλῆτας, ἐμόχλυον. Γροβλώσκειν, προμολίσκειν.

Γ ροβρύχεσθαι, προπορεύεσθαι. Γροβόλιον, σιβωνίν ἔχουσα μετὰ πὼ ἀκμὴν προβολὰς, ἢ σωρείς. Γρόβολοι, λίθοι. Γρόβολος, πρόμολος, πρόμαχος, προνοητὴς, κυβερνήτης ἱδρὺς, καὶ ὁ τῶν σπίων ὀχεῖον, καὶ ὁ εἰς πὼ θάλασσαν προβεβλημένος λίθος τῇ πέτρᾳ, οἱ δὲ ἑάβδος.

Γ ροβόλων, λίθων. Γροβολὴ, ὀζοχή.

Γ ρόβουσι, ἐπρᾶσσον. Γροβοσὶς δ' ἐκπεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος.

Γ ρόβουλος, ἔξαρχος, τοῦ βουλευτηρίου, ἢ ὁ προσκεπτόμενος. Γροβοῶντες, προφωνοῦντες, ἐγκελευόμενοι προβαίνοντες. Γρὸ γαρ ἦκε προέπεμπε γαρ.

Γ ρογενέσθην, παραγενέσθαι. Γρογενέστερος, Γ ρεσβύτερος. Γρογενὴς, ὁ προγεννώμενος.

Γ ροεγένοντο, παρεγένοντο. Γροεγονυῖαι, προελθεῖν. Γροεγονίαν, τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυπτόμενος ὁ μάγειρος, θύει. ὡς σὺ δαμασικῷ. Γρόγονοι, οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέταγνοι. βρῦσαι δ' ἀπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι βρῦχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέταγνοι, χωρὶς δ' αὖ θ' βρῦσαι.

Γ ρόγονος, πρόπαππος, προπάτωρ, συγγενής. ἢ πρεσβύτατος αὐτῆς. Γρογόνων, πατρῴων.

Γ ρογράμματα, ἐκθέματα. Γροδανὶς, πρότερον. Γροδέδαεν, προμεμάθηκεν. Γρόδ' ἐπῆκε, προέπεμψε δέ. Γροδέξαντες, προδιέξαντες. Γρόδηλος, προφανὴς, προδιαλαβών.

Γ ροδιασύρασ', παραβὰς τὰς σωθήκας.

Γ ροδικεῖν, ἐπιζοπύειν. Γρόδικος, πωλήτορος.

Γ ροδυκάζων, παρατηρῶν, ἐνεδρεύων. Γροδυκῆσι, προσενέδρας προόδους. Γρόδδμος, προυσάς. προύστον. Γροδδμω, προσάδω προσόω.

Γ ρόδδσιν, προδδμάτιον. Γρόδροσμα, τὰ αὐτῷ ἄξονι ξύλα, ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα.

Γ ροδωμάτιον, ὁ πρὸ τῶν κοιτώνος ὁ ἴδιον.

Γ ροεγμεῖσθαι, προῦ πάρχειν. Γροεδρεία, προκάθησις, προτίμησις. Γρόεδρος, ἀρχὴ πολιτείας. Γροεδλωκεν, προεχώρησεν.

Γ ροένκε. προέπεμψεν. Γρόεθεν, πρὸ αὐτοῦ.

Γ ροέθεσαν, προεθυμήθησαν. Γροθέπτυσαν, προεφήτευσαν.

προεφήτευσαν. Προεθυμήθησαν, μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν. Προϊάψαι, προπέμψαι.

Γ ροειδόμενοι, προγνόντες. Προείλατο, ἐπελέξατο ἠθέλησεν. Προείλετο, οὐ προείλατο.

Γ ροείληπται, πρόληψιν ἔχει ὑπονενόηται.

Γ ροειλόμην, προέκρινα. Προεισπεπταικότες, προεισελθόντες. Προέιται, παραδίδοται.

Γ ροεκτικὸς, χαριστικός. Προέλευσις, τὸ προελθεῖν. Προέλοιτο, προτιμήσειε προθέμενος.

Γ ροελόμενοι, ὁμοίως. Προελόμενος, ἐπιλεξάξάμενος. Προέμβολος, μέρος τί τῆς νεός.

Γ ροέμεν, προπέμψαι. Προέμενος, προδώσας προαφεὶς, ἐκδιδούς. Προεννέπειν, προαγορεύειν. Προέντες, προδόντες. Προενώπια, ἔμπροσθεν. Προεξαναστῆσαι, πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι. Προεργῆσαι, προέσται.

Γ ροέρεσαν, προήλασαν. Προέρευσεν, καθείλκυσεν. Προέρυσαι, προελκύσαι. Προέρυσαν, προέλυσαν. Προερχόμενος. διερχόμενος. προβαίνων. Πρόεσ, πρόπεμψον.

Γ ροέσθαι, προδοῦναι. Προεστηκὸς, προετικὸς, χαριστικός. Προετύπου, προεδήλου.

Γ ροέτυψαν, προεχώρησαν. Προέφηνε, προέδειξε. Προέχει, ὑπερέχει. Προεχεῖς, σπουδαῖοι κραταιοί. Προεχόμεθα, προβαλλόμεθα,

Γ ροεψιᾶ, προαγορεύει. Πρόη, προβαλῆ.

Γ ροηγεῖται, προοδηγεῖ, προπέμπει. Προηγητὴς, ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους, καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ. Προηγμένον, προαχθέντα.

Γ ροηγόρησαν, προεῖπον. Προΐει, προέπεμπε προήρχετο. Προῆκε, προέπεμψεν. Προήκαμεν, ἀφήκαμεν, παρελείπομεν. Προήκατο, ἀπέλυσε, προέδωκε, προσηνέγκατο. Προηκέα, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα.

Γ ροήκει, ἐξέχει προβαίνει. Προήκων, προβεβηκώς. Προῆκεν, ἐξῆλθε προῆλθεν.

Γ ροήρημαι, θέλων. Προηρημένοι, προθυμηθέντες. Προηρήσαντες, θελήσαντες.

Γ ροηρόσια. τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα καὶ ὁ δῆμος δὲ αὐτὰ προακτούρια καλεῖ. Προήρτηται, κρέμαται. Προήσει, προδώσει. Προήσομαι, προδώσω. Προδίδομαι, προνοήσομαι προφέρω. Προήται, προδώσει. Προήχθη, προετιμήθη, προεστράπη. Προθέει, προτρέχει.

Γ ροθέλυμνον, αὐτόρριζον. Προθελύμνους, πρόρριζους, ἀφορίζης ἀναστᾶν. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις προθελύμνους ἕλκετο χαίτας, καὶ σάκος τετραθέλυμνον ὀθέσεις τέσσαρας ἔχον τετράπτυχον.

Γ ροθεμενισάμενος, περιπτυξάμενος.

Γ ροθέντα, προβαλλόμενον ἐπαγγειλάμενον.

Γ ροθεώμενος, προορῶν. Πρόθεσις, προαίρεσις. προάπλωσις. Προθεσμία, καιρὸς, ὅρισις, διορία, ὅρισμα. Προθεσπίζοντα, προστάττοντα, ἢ προμαντευόμενον. Προθεσπίζων, προφητεύων. Προθέων, προτρέχων. Προθήβαι, ἀρτίως, ἀκμάζοντες. Πρόθημα, δόμα, οἷά τι πρόσθημα καὶ προσθήκη ἡ πλεκταμένη.

Γ ροθορὼν, προπηδήσας. Προθυμία, χαρά.

Γ ροθύμως, ἱλαρῶς. Πρόϊαι, ἄπιοι, αἱ πρῶται γινόμεναι. Προϊάλλειν, προπέμπειν, προτιθέναι. Προϊάλλεν, προέπεμψεν. Προΐαψεν, προέπεμψεν προδιέφθειρεν, δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως, τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν.

Γ ροῖκται, προδίδωσι. Προϊεὶς, προπέμπων.

Γ ροΐεμαι, προδίδομαι. Προϊεμένη, προβαλλομένη. Προϊέμενοι, ἀπολύοντες, παραχωροῦντες, ἀποῤῥίπτοντες. Προϊεμένου, προδόντος. Προϊέναι, προπέμπειν. Προΐενται, προάγονται. Προΐεται, προσποιεῖται, προσέρχεται. Πρόϊζα, πρώην.

Γ ροϊζήσαντες, προσκομίσαντες.

Γ ροΐηλε, προετιμήθη καὶ ἐπεξέτεινεν.

Γ ροΐθες, προφανῶς προβεβηκώς.

Γ ροῖκα, δωρεὰν, φερνὴν, πᾶν γὰρ δῶρον, προίξ.

Γ ροικὸς, πονηρὸς, οἱ δὲ, μωρὸς, πτωχός.

Γ ροϊκέσθαι, ἐπικέσθαι. Προΐκτης, πτωχὸς, προσαιτητής. Πρόημε, προδώσεις με.

Γ ρόϊμον, σῦκον προακμάζον. Προΐεμαι, παρέρχομαι. Προϊόντες, προδόντες.

Γ ροίρης, πρώρας. Προϊεμένη, προβαλλομένη.

Γ ροΐσταται, ἐπιπολάζει. Προΐστορες, μαρτυροῦντες. Προΐσχωται, προβάλλεται.

Γ ροϊσχόμενος, προβαλλόμενος.

Γ ροϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα, δίκαιον προβάλλοντος. Προΐσχονται, προβάλλονται.

Γ ροΐσχοντο, ἔδοξαν. Προιτίδες, χάριτες.

Γ ροϊχνεύει, θεραπεύει. Προϊὼν, παρών.

Γ ρόκα, εὐθὺς ἐξαίφνης δρόσος. Προκαδέστερον, προυργιέστερον. Προκαλεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζωνικοῦ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προστρεπομένου.

Γ ροκαλεῖται, καλεῖ. προτρέπει. Προκαλέστερον, ἐτοιμότερον. Πρόκας, ἐλάφους. Προκαταβολὴ, ἐνθήκη. Προκαταθήγεσθαι, προακονᾶσθαι. Προκαταθήσεσθαι δεῖ, προκομίσασθαι δεῖ. Πρόκαυτα, προειρημένα προηκουσμένα. Προκείμενα, παρακείμενα.

Γ ρόκειται, παράκειται. Προκελῆσαι, προκελεῦσαι. Προκέοιτο, προκείμενος εἴη. Προκεχηνότες, πρὸς τὰ κάτω βλέποντες. Προκεχειρισμένον, προβεβλημένον, ἠτιμασμένον. Προκιόνιον, τὸ πρόρινον. Πρόκλησις, κλῆσις ἐπὶ δίκης

Γ ρόκλητος, πρόθυμος, πρὸ τοῦ κληθῆναι.

Γ ροκλόνιον, τόπος θεσσαλίας. Προκλητὰ, τὰ προειρημένα. προηκουσμένα. Πρόκνις, εἶδος ἰσχάδων. Προκόλπιον, τὸ πρὸ τοῦ κόλπου ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ. Προκομίδην, προκομιζόντως.

Γ ροκομίων, προλειμμάτων. Πρόκον, ἠλίθιον.

Γροκόνδυλα· τὰ μετὰ τοὺς κονδύλους ἐν ταῖς χερσί.
Γροκόννησος, πόλις καὶ νῆσος παρὰ κύζικον.
Γρόκοος, πόλις, ἢ πονηρός. ¶Γροκοπῆς, αὐξήσεως.
Γροκοπὶς, ἡ χαίτη. ¶Γροκόττα, εἶδος κουρᾶς, ἢ κεφαλῆς τρίχωμα. κόττη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ, διὰ τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν λόφον.
Γρόκρισις, προτίμησις. ¶Γροκριτὸν, ἐκλεκτὸν, ἐκλελεγμένον. ¶Γροκρὶς, θυγάτηρ ἐρεχθέως. ¶Γροκρόσσαι, ἐπάλληλοι ἄλλαι ἐπ' ἄλλας, καὶ ναῦς αἱ κατ' ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα, ἢ ἀντικέφαλοι. ¶Γροκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις κλιμακιδόν. ¶Γρόκροσσον, οὐ καθαροῦν κλιμακωτόν. ¶Γροκυκλὶς, ἡ προμνήστρια. ¶Γροκυλινδόμενος, προκυλιόμενος. ¶Γρόκυμον, πρόθυμον. ¶Γροκυνεῖν, τὸ ἐγχωρεῖν. ¶Γρόκωνα, τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφυραμένων κριθῶν ἄλφιτα. ¶Γρόληψις, πρόγνωσις.
Γρολόβιον, τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ. ¶Γρολογίζει, προλέγει. ¶Γρολογία, θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ἀπὸ λακώνων. ¶Γρόλογος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ γρηγορέων.
Γρόμαχοι, βασιλεῖς καὶ τὰ τείχη. προμαχόνες δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι. ¶Γρομάλας, μάζας. προμεματτωμένας. ¶Γρόμαλος, μυρίκη, ἢ ἄγνος. ¶Γρομαλχατεύειν, μετατροπεύειν.
Γρομαχεὼν, πύργος. ¶Γρόμαχος, ἀπὸ κρητῶν μάζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη. ¶Γρομὲν, λέγοντες προαγωγοί. ¶Γρομένεοι, ῥοιαὶ τινές.
Γρομήθεια, πρόνοια, ἐπιμέλεια. ¶Γρομηθέστεροι, προνοητικώτεροι. ¶Γρομηθεὺς, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλῶς ἔχων καὶ ὄνομα. ¶Γρομηθεὺς, σώφρων. ¶Γρομηθούμενος, προνοούμενος, προβλέπων. ¶Γρομήτωρ, πατὴρ μητρός.
Γρομνηστῖναι, ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας, οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκδιαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλας.
Γρομνηστῖναι, ἐπιμνίαν, ἀπὸ τοῦ προσμένειν.
Γρομνήστρια, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας.
Γρομνώμενοι, προμνηστευόμενοι.
Γρόμοις, προμάχοις· προαγωνισταῖς, προστάταις προηγουμένοις. ¶Γρόμολε, πρόελθε.
Γρομόλη, ὁδὸς προσδόκησις. ¶Γρομόνη, πρόμαχος, ἀντίδικος. ¶Γρομόνης, προπετὴς καὶ προσπεσὼν, οἱ δὲ πρόθυμος, προσνενευκώς.
Γρόμουλος πρόβουλος. ¶Γρομοχέοι, τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων. ¶Γρομυλέα, θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μύλωσι. ¶Γρομυχθίζει, χαλκοδεσμῶν ὁπλῶν ἀντὶ τοῦ προσχωρίου.
Γρόνεως, ποσειδῶν. ¶Γρονάϊας, ἀθηνᾶς τέμενος ἐνδελφοῖς. ¶Γρονοεῖ, ἐπιμελεῖται.
Γρόνοια, προενθύμησις, ἐπιμέλεια φροντίς.
Γρονομέα, προβόσκησις. ¶Γρονομεύει, θεσπίζει, ἁρπάζει κατασύρει αἰχμαλωτεύει.
Γρονόμια, τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι, ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία, ἢ διαρπαγή. ¶Γρονόμων, προβλημάτων. ¶Γρονοοῦ, ἐνθυμοῦ ἐπιμελοῦ.
Γρονόπως, προτεταμένως· προνενευκὼς, οἱ δὲ προπετὴς ἔτοιμος πρόχειρος. Γρονώπια, τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν· καθάπερ ἐνώπια· τὰ ἔνδον ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται. ¶Γρονώπιον, τὸ προκείμενον, οἷον πρόθυρον. ¶Γροξενεῖ, μαρτυρεῖ.
Γρόξενοι, οἱ προστάται καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ἀποδεχόμενοι. ¶Γρόξενος, φίλος ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξενίᾳ προϊστάμενος.
Γροοικίαι, παρὰ κλειτοδήμῳ ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ.
Γροοίμιον, πρόλογος. ἀρχὴ πάντος λόγου.
Γρόοιντο, παραδώσουσι δώσουσιν. ¶Γροολεῖ, καταλειπεῖ. ¶Γρόοπτον, προφανές.
Γρὸ ὁ τοῦ, οὗτος πρὸ τούτου, ἢ ἕτερος τοῦ ἑτέρου.
Γρόουρον, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῇ.
Γροπαδίζων, προβαίνων ἀπὸ τῆς ἀσπίδος.
Γροπαιδεύματα, προπαθήματα. ¶Γρόπαις, ὁ προαγωγὸς, μαστροπὸς καὶ μάντις μαστρόπευσις.
Γροπαλῶς, δαψιλῶς. ¶Γροπάροιθεν, ἔσθ' ὅτε ἐπὶ χρόνου, εἰ δὲ θέλεις ἐπίμεινον ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν. ¶Γρόπας, ἅπας. ¶Γροπάστεον, τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον. ¶Γροπάτωρ, πατρὸς πατήρ. ¶Γροπεπηλάκισται, καθύβρισται. ¶Γροπέποται, προδέδοται.
Γροπεριζόμενος, ἀγκαλιζόμενος. ¶Γροπέτηλον, πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν. ¶Γροπετὴς, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ. ¶Γροπέφανται, φανερόν ἐστι. ¶Γροπεῶντες, προεστῶτες.
Γροπηλακίζει, ἐρεθίζει, κολακεύει, ἢ ὑβρίζει, ἀδικεῖ ἐξουδενεῖ. ¶Γροπηλακισμός· ἐρεθισμός. φιλόνεικος κολακευτὴς ὑβριστικὸς ἄδικος· ἐξουδένωμα. ¶Γροπηνὲς, ἔμπροσθεν, κατωφερές.
Γροπίονι, εὐθεῖ. ¶Γροπίωμεν, διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν. ¶Γρόποδες ὄρους· τῶν ὁρῶν τὰ προὔχοντα, καὶ τὰς προκειμένας τῆς αἰγύπτου νήσους.
Γροποδίζων, προβαίνων. ¶Γροποδὼν, ἔμπροσθεν. ¶Γρόπολοι, ὑπηρέται δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται. ¶Γροπηνὲς, ἐπὶ πρόσωπον, ἢ ἔμπροσθεν κατωφερές. ¶Γροκυλινδούμενος τοῖς ποσὶ, πρὸ τῶν ποδῶν κυλιόμενος οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος. ¶Γροπτόρθια, ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λέξις φέρεται. ¶Γρόπυλα, ἡ ἑκάτη.
Γροπύλαιον, πρόθυρον. ¶Γρόπωνα, εὐκρατῆ εὔφημα πρόχειρα, ἕτοιμα, ἀνεμπόδιστα.
Γρόρινον, τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος.
Γρόῤῥιζον, σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον.
Γρόῤῥησιν, πρόλεξιν, προφήτην.
Γρόῤῥησις, λόγος καὶ τὰ ὅμοια. ¶Γρὸς, πρόθεσις καὶ ξύλον ἐν αἰθιοπίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ.
Γρὸς ἀγαθὸν, ἐπ' ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ.
Γροσαγγελία, προσαγωγή. ¶Γροσάγει, προσέρχεται. προσφέρει. ¶Γροσαγηόχασι, προσήγαγον. ¶Γροσαγόμενον, ἀγαπήσαντα

προσκτησάμενον. Προσαγορεύει, ἀσπάζεται.
Γ ροσαγορεύσας, προσειπὼν καὶ τὰ ὅμοια.
Γ ροσαγορεύουσι, καλοῦσι. Προσαγωγὴ, προσέλευσις. Προσαγώγιον, διαβήτης, ἢ τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον. Προσαθύροντα. προσπαίζοντα. Προσαιθερίζουσα, πόμπιμον φλόγα πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα. Προσαίνων, προσελκόμενος, προσαγόμενος. Προσαίταις, πτωχοῖς. Προσακὲς, ἐγγύς. Προσακεσμὸν, πρὸς ὑγείαν.
Γ ροσάκτριδες, οἱ τῆς μαλολόνθης πρὸς τῷ στόματι· μικροὶ παῖδες. Προσαμύνομεν, βοηθοῦμεν.
Γ ροσανανεύουσαν, εὐστρεπίζουσαν, στρωννύουσαν.
Γ ροσαντέχειν, προσκεῖσθαι. Προσάντης, σκληρὸς ἐναντίος δυσχερὴς, ἐχθρὸς ἀηδής.
Γ ροσάντιον, ἐναντίον, ἀντίπαλον.
Γ ροσανέχων, προσμένων, κουφίζων.
Γ ροσανῶν, προσαύξων, ἀνεῖν γὰρ τὸ αὔξειν καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν. Προσαπῆλαι, τιμῆσαι.
Γ ροσαπειλὴ, τιμή. Προσάπτει, προσπλέκει συνάπτει. Προσαρασσόμενον, προσρησσόμενον. Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν.
Γ ροσαύξω, προσάτω. Προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ, ὑπὸ τῆς αὔρας ἡ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ, δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα, ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν.
Γ ρὸς αὔριον, εἰς αὔριον. Προσαυρῶν, προστυχών. Προσαυσιάτω, προσφωνείτω.
Γ ρὸς αὐτὴν περὶ αὐτήν. Πρὸς αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ. Πρὸς ἀφοσίωσιν, πρὸς τιμήν.
Γ ροσάψας, συνάψας. Προσβαίνει, ἐπίζει.
Γ ροσβάλλοιντο, πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τῆς ἀθλήσεως. Προσελθὼν, προσβαλὼν, ἐξ ἀντιστρόφως.
Γ ρόσβαλον, προσκατακλίθητι. Προσβλητὸν, κολλητόν. Προσβολὴ, τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφὴ καὶ κατοχὴ, καὶ ἡ ὁρμή. Προσβολοχεῖ, προσχαίρειν λέγει. Πρόσγειος· ταπεινός.
Γ ροσγίνεται, προσδέ. Προσγράφει, προσκρίνει.
Γ ροσδεῖται, προσδέεται. Προσδέδορκας, προσεῖδες. Πρὸς δέ με, πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ.
Γ ροσδέχεται, προσποιεῖται. Πρὸς διὸς, παρὰ τοῦ διός. Προσεβήσατο, προέβη.
Γ ροσδιατρίψαι, χρονῆσαι. Προσεγκεῖσθαι, ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. Προσεδρεύει· σχολάζει.
Γ ρονομὴ, ἁρπαγή. Πρόσεδρος, ὁ παρακαθήμενος, σχολάζων. Προσέθω, προσθήσω.
Γ ροσιζήσαντες, προσκομίσαντες. Προσεῖναι, ἐνυπάρχειν. Πρόσειπε, ἅπασαι προσαγόρευσον προσκύνησον. Προσείσας, προσανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας ἀπὸ τῶν περιαγόντων τὰ τετράποδα ὅπου βούλεται. τοὺς γὰρ θαλλοὺς σείοντας ἐπεδίδοσαν. Πρόσεισι, προσέρχεται. Προσηκάμενοι, προσλαβόμενοι.
Γ ροσεκτέα, σπουδαστέα. Προσεκτέον, τὸ προσέχειν κελευστικῶς. Προσεκτικώτεροι νηφαλιώτεροι. Προσέλει, προπηλακίζει.
Γ ροσελήνιδες, αἱ ἀρκαδικαὶ νύμφαι. Προσελιάσθη, λίαν προσήπισε. Πρὸς ἑλιφερὲς, πρὸς τὸ κεκλεισμένον. Προσελθὼν, προσβαλών.
Γ ροσεμάξατο, κατεμάξατο. Προσεπλάκη, ἐπλησίασεν. Προσεμπεδοῦντες, ἐπιβεβαιοῦντες.
Γ ροσεμπρῆσαι, καῦσαι. Προσεννέπει, προσαγορεύει. Προσαίνουσί με, προσβάλλουσι προσέρχονται. Πρὸς ἐνώπια, ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς ἀναγλῆς. Προσενηνόχασι, προσαγηόχασι. Προσεπέλασε, προσήγγισεν.
Γ ροσεπεμβαίνει, ἐπιβαίνει· ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾶ.
Γ ροσέπηξαν, προσήλωσαν. Πρὸς ἐπίπασιν, πρὸς βάδισιν. Προσεποιήσω, προσεπάξω.
Γ ροσεποιήσω, ἐσχηματίσω. Προσερεύγεται, ἐρεύγεται. Προσερήσομαι, ἐπερωτήσω.
Γ ροσεράχαται, τεταγμένοι ἦσαν. Προσερπύσῃ, προσέλθῃ. Προσέσθαι, ἐκδοῦναι. Προσέτι πρὸς τούτοις. Προσέσχε, προσῆλθε, προσέπλευσε, προσώρμησεν. Πρὸς εὐθεῖαν, πρὸς ὀρθότητα. Προσερύη, προσῆλθεν. Προσέφυ, προσεγένετο. Προσέφη, προσεῖπεν. Προσεχὲς, ἐγγὺς νῆφον νουνεχές. Προσεχεῖ, ὁμοίως.
Γ ροσεχὴς, γείτων σπουδαῖος. Προσεχῶς, σπουδαίως. Προσεψιά, προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία. Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν.
Γ ρὸς ζόφον, πρὸς δύσιν. Προσηγορία, ὀνομασία.
Γ ροσήγορος, προσκυνητής. Προσήϊκται, προσέοικε. Προσηκάμενοι, προσλαβόμενοι.
Γ ροσήκατο, προσηνέγκατο. Προσήκει, τρέπει, διαφέρει, χρὴ, ἁρμόττει, συμφέρει. Προσήκοντες, συγγενεῖς. Προσεκόντως, ὀφειλόντως. πρεπόντως ὀφειλομένως· δεόντως. Προσήλια, πρὸς ἀνατολήν. Προσήλωσαν, προσέπηξαν, ἔτρωσαν.
Γ ροσήλωται, ἀνέστρωται. Προσήλυτος, πάροικος, ἀλλοεθνής. Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.
Γ ροσήναντες, βλάψαντες. Προσηνὲς, καλὸν ἡδύ. ἐπιεικές· ἀγαθόν. πρᾶον· χρηστόν. Προσηνὴς, προσφιλής. Προσηνῶς, ἡδέως καὶ τὰ ὅμοια.
Γ ροσήνεον, ὑψηλὸν τίμιον. Προσήρενε, προσέθιγεν. Προσηρτημένοι, κεκολλημένοι. Πρόηται, προσεπίζει. Προσηύδα, προσεῖπε, προσελάλει. Προσηύρετο, προσέτυχε προσηγάγετο.
Γ ρὸς ἠώ· πρὸς ἀνατολήν. Προσθεῖναι, τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι, ὅπερ νῦν κῦρσαι φασί. Προσθεὶς, προσθήκην λαβών.
Γ ροσθέματα, τὰ πυγιαῖα. Πρόσθεν, ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου, ἄνωθεν ἢ ἔνθεν. Προσθέοντα, ἔμπροσθεν τρέχοντα. Πρὸς θεοῦ, τὸ τυχὸν, ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασὶν εἶναι.
Γ ροσθέσεις, δευτερώσεις. Πρὸς θεόν· κατὰ τὸν θεόν. ἐνθὶ τὸν θεόν. Πρόσθη, πρόσθεσις.
Γ ροσθιάξειν, ἀφολεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας.

Γρόσθ' ἵσταμαι, προΐσταμαι, ἐμποδίζω, ὑπερμαχῶ.
Γροΐσταται, ἐπιπολάζει, προσκόπτει.
Γροσίασι, προσέρχονται προσφέρουσι.
Γροσίει, ἐγγίζει· προσίεμεν, προσερχόμεθα.
Γροσίενται, προσάγονται. ¶Γροσίεσθαι, ἐφέλκεσθαι, προσφέρεσθαι. ¶Γροσίεται, ἀρέσκεται προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει. ¶Γροσιζῆσαι, προσκαθεσθῆναι. ¶Γροσιζήσαντες, προσκομίσαντες. ¶Γροσιζήσας, προσκαθίσας.
Γρόσιθι, πρόσελθε. ¶Γροσίκτορος, προσικέτορος, ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας. ¶Γρόσιμεν, προσερχόμεθα, πρεσβεύομεν. ¶Γροσίναντες, βλάψαντες. ¶Γροσιοῦσα, παρερχομένη.
Γροσίρων, προσάπτων. ¶Γροσίπταται, προσπέτεται,
Γροσίσχεται, προσβάλλεται. ¶Γροσιὼν, ὃ δυνάταί τις προσελθεῖν. ¶Γροσιὼν, προσελθὼν, προσερχόμενος. ¶Γροσκαταγνοὺς, πρὶν καταπτύσας.
Γρόσκειται, ἐκ προσθήκης κεῖται. ¶Γρὸς κέντρα λακτίζει, παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τί λέγειν ἢ πράττειν. ¶Γροσκηδεῖς, κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ¶Γρόσκηπτε, προσήμαινε πρόλεγε, προμήνυε. ¶Γροσκληδὴς, προσκαλεσάμενος.
Γρόσκλησις, προτροπὴ, ἢ πρόσριψις ἐπὶ δίκης.
Γροσκομίσατο, προσηνέγκατο. ¶Γροσκομιστέον, προσηνεγκτέον. ¶Γροσκομιδὴ, ἀναφορά.
Γρόσκομμα, ζημία βλάβη. ¶Γροσκόπτειν, ἁμαρτάνειν προβλέπειν. ¶Γροσκοπὴν, σκάνδαλον.
Γροσκορῆ, ἀηδῆ, ἀχαρῆ. ¶Γροσεικρόσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλας κλιμακηδόν. ¶Γροσκροῦσαι, παροργίσαι, προσηλῶσαι. ¶Γροσκρούνιον, πρόφραγμα.
Γροσκυνεῖ, προσπίπτει. ¶Γροσκυρεῖ, προσεγγίζει.
Γροσκυροῖ, βεβαιοῖ. ¶Γροσλαζόμενα, προσλαμβανόμενα. ¶Γροσλαζύμεναι, προσλαμβανόμεναι. ¶Γρόσληψις, γνῶσις. ¶Γροσλιπαρῆσαι, παρακαλέσαι. ¶Γροσμελοῦ, ἐπιμελοῦ.
Γροσμίξας, προσελθὼν, συνάψας. ¶Γρομνήστρια, προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας. ¶Γροσώδιον ὠδὴ θεοῦ ὕμνον περιέχουσα. ¶Γρόσοδος, ἔντευξις ἢ κέρδους προσθήκη. ¶Γροσοικίσαντες, προσκαθίσαντες. ¶Γρόσοικος, οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν. ¶Γρὸς οἶμον, πρὸς τὴν ὁδόν. ¶Γροσοίσησθε, προσδέξησθε. ¶Γροσοκεῖλαι, προσορμῆσαι εἰς τὴν γῆν. ¶Γρὸς ὄλεθρον, πρὸς θάνατον. ¶Γροσὼν, ἐνυπάρχων. ¶Γρόωσον, ὤθησον. ¶Γροσορμήσαντες· προσοκείλαντες. ¶Γροσούριον, πρὸς εὐθὲς ἐπιτήδειον. ¶Γρὸς οὐρίου, τὰ αὐτά.
Γροσοχὴ, κατανόησις, νῆψις. ¶Γροσοχισμὸς, πρόσκρουσις· δεινοπάθεια, πάθος, γνώμης συμπάθεια.
Γρόσπαιον, πρόσφατον νέον. ¶Γροσπαλαίει, προσπελάζει, προσεγγίζει. ¶Γροσπεριβάλλεται, προσπεριλαμβάνεται. ¶Γροσπέφυκεν, ἐκφύσεως συνῆν. ¶Γροσπήγματα, μέρος τί τῆς νεῶς.
Γροσπήξομαι, προσκυνήσω. ¶Γροσπίπτω, λιπαρῶ, ἱκετεύω. ¶Γροσπλάζει, προσπελάζει.
Γροσπλήξω, τύψω. ¶Γρόσπολοι, πρόπολοι, θεράπαινα, θεράποντες, δοῦλοι. ¶Γροσποιεῖται· σχηματίζεται. ¶Γροσπορισθὲν, ἐπινοηθέν.
Γροσπταίει, σκονδάπτει. ¶Γρόσπταισμα, πρόσκομμα. ¶Γροσπταίοντες, προσκρούοντες, προσκόπτοντες. ¶Γροσπτύξομαι, προσπτύξομαι, ὑποβαλῶ παραμυθήσομαι. ¶Γροσπτύσσεται, προσάγεται. ¶Γροσέλκεται, προσαγορεύει, ἀσπάζεται. ¶Γροσραίνουσι, προσβάλλουσι προσέρχονται. ¶Γρόσρησις, προσηγορία, ἀσπασμός.
Γροσριπτούμενον τοῖς κύμασι, περικρουόμενον, κυματιζόμενον. ¶Γροσρυέντων, προσελθόντων.
Γροσήει, προσεπεῖχεν, προσθέει. ¶Γρόσημον, ἐπὶ θανάτου προσαγομένου. ¶Γροσίναντες, βλάψαντες. ¶Γρόσω, πόρρω, ἔμπροσθεν, μακρὰν εἰς τοὔμπροσθεν. ¶Γροσώτερον ἐξώτερον προσταθείη.
Γρὸς τάνδε αὐλάν· πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν.
Γρὸς τὰν, πρὸς ταύτην. ¶Γρὸς τάνδε, ὁμοίως.
Γροστασία, κυβέρνησις. ¶Γροστατήριος, τὸν ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι, παρόσον πρὸς τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο. ¶Γροσταταὶ, οἱ μετοίκων, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο. ¶Γρόσταμα, κοιτών. ¶Γροστὰς, πρόστωον. ¶Γροστάτου, ὡς τοῦ κρέοντος προστάτου· γεγράψομαι ἀπὸ τοῦ ἀθήνησι νομίμου, ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας, ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον. ¶Γροτερανισάμενος, προσπτυξάμενος. ¶Γρὸς τέρμασι, πρὸς τὰ τέλη.
Γροστήσας, προαγαγών. ¶Γροστιβάζεται, μερίζεται, προσπορεύεται. ¶Γροστιμᾶται, κατακρίνεται. ¶Γρόστιμον, ζημία, παραγραφή. ¶Γρὸς τομὸν, ἐπὶ ξίφους κεῖται. ¶Γρὸς τοῦ, πρὸς τοῦ ἑτέρου. ¶Γρὸς τοὐμφανὲς, εἰς τὸ φανερόν.
Γροστεπόμενοι, σέβοντες, τιμῶντες· προσκυνοῦντες.
Γροστρίβεται· προσπήσσεται. ¶Γροστρόπαιος, φονιός· μιαρὸς, αἵματι μεμιασμένος, καὶ πρός τινα τεπόμενοι δεήσει καθαρσέως. ¶Γροστροπαίω, ἱκετεύω. ¶Γροστροπαίων, ἱκετευσίμων καὶ ἱκέων.
Γροστραπέσθαι, ἀποτραπῆναι προθυμηθῆναι.
Γροστροπῇ, ἱκετείᾳ. ¶Γροσπρόσοδος, τιμή.
Γρόστροπον, πρόσαντες. ¶Γρόστροχον, στρογγύλον.
Γροστυχὼν, ἀπαντήσας. ¶Γρόστῳ, κοιτῶνι.
Γρὸς ὑποτύπωσιν, πρὸς σημεῖον. ¶Γροσυπουργεῖσθαι, ὑπηρετεῖσθαι. ¶Γροσφανῆ, θεόφραστος, ἐν μεταλλικῷ χρυσίου συῤῥοάς. ¶Γροσφᾶσθαι, προσειπεῖν. ¶Γροσφάτης, πλάγιος πεσών.
Γρόσφατον, τὸ ἀρτίως γινόμενον νέον νεαρόν.
Γροσφερεῖς κοῤῥὰς, ὁμοίως ἀλλήλων κοαρῶν ῥοάς.
Γροσφθέγγεται, ἀσπάζεται. ¶Γροσφιλεστάτοις, ἀγαπητοῖς. ¶Γρόσφορα, τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα. ¶Γρόσφορον, ἐπιτήδειον ἁρμόζον οἰκεῖον ἀκόλουθον. ¶Γροσφῦσα, ἐνδακοῦσα.
Γρόσφυγα, καταφυγόντα. ¶Γροσφυεὶς, προσπλακείς. ¶Γροσφυὲς, προσοικειωμένον. ¶Γροσφυεστέροις, προσοικειωθεῖσιν. ¶Γροσφυῆ, προσεοικότα· ἁρμόζοντα.

Γ ροσφεὶς, πρὸς πλακεὶς, πρὸς πλακεὶς.
Γ ροσφῦσα, σύναγοῦσα. Γροσφωνεῖ, προσαγορεύει. Γρὸς χάειν, πρὸς τὸ βλέπειν. Γρόχμος, ἐπίβλεψον. Γρόχμα, πρόφασις, ὑπόκρισις, προσωπεῖον μιμικόν. Γροχμάται, εἴδους ὀρχήσεως ἐνθουσιαστικὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. Γροχόμενον, προτεινόμενον. Γροχωρεῖ, συμβαίνει.
Γ ρόχρος, ὁ παρὰ τὸ χρῷ γινόμενος. Γρόσω, ἔμπροσθεν πρὸ τούτου. Γροσωλία, μετὰ ὀργάνου ᾠδή. Γροσωθεῖται, προστείθεται. Γρόσω καὶ ὀπίσω, σὺν τῷ ἔμπροσθεν. ὃ δύναται καὶ σὺν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἢ τὰ ἑστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα. Γροσωκεῖλαι, προσωρμίσθαι εἰς γῆν.
Γ ροσὼν, σὺν πάρεχον. Γρῶσον, ὤθησον.
Γ ροσωπιδωῶτες, ἢ προσωπεδωῶτες ἐπιβεβαιοῦντες. Γροσωπεῖον, ἢ νεῶ ἁλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς. Γροσωπεῖον, σχηματισμός.
Γ ρόσωπον ὅτι, σωφρονικὴ ἰδιότης τῶν. Γρόσωπον, τὸ πρόσωπον ὅμοιος.
Γ ροσωπίον, τὶς νῆσος σὺν αἰγύπτῳ. Γροσωποποιΐα ὅταν πρόσωπον ὑποτιθέμενόν τις, εἴπῃ τί.
Γ ρόσω πορείᾳ, προκοπὴ ὁδοῦ. Γροσώπουπα πολέμου ἀγῶνον χαλκοῦν, ἔχον ὠδὴ πρὸς χείλεσι πρόσωπα, σὺν ᾧ τὰ ὁρᾶν ἔπεμπον. Γροσώτατα, ἐσώτατα. Γροσωτόρω, ἐλευτόρω πρὸς γένος.
Γ ρὸς ὧσιν, πρὸς ὦθησιν, ἢ πρὸς ὄλμιν, οὐκαλῶς.
Γ ροσώχθισα, ἐμίσησα, προσέκολα, πολεμησάκησα, προσήγγισα. Γροταείνιον, πρὸ μικροῦ. Γροταένιον, παλαιόν. Γρόταμεῖν, τεμεῖν. Γροτάξω, προκείνω. Γροτάξεως, φανερᾶς μάχης.
Γ ρότασις, μετ' ἐπιτάσεως, ἢ δρώτησις. Γροτεθειμένον, ἠκολουθημένον. Γροτείνεται, δίδωσιν ὑπιχνεῖται. Γροτελέα, ἡ πρὸ τῶν γάμοις θυσία καὶ ἑορτή. τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀφ' τὸ εἰς τελειότητα ἄγειν. Γροτελφωσαμένη, προθυμησαμένη.
Γ ροτεμνίσματα, προπύλαια ναῶν. Γροτένθαι, λίχνοι προκρπαίζοντες. Γροτενίσματα, προπύλαια. Γροτ' ἐόντα, προγεγονότα. Γροτδρᾶ, προῦχει τὰ πρωτεῖα λαμβάνει. Γροτέρημα, πρόκειμα, προτίμησις. Γρότδροι, προγενέσδροι. Γροτδρῶ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν οὐδ' ἀφαιμεν προστδρώνηδε κίον. Γροτετύχθαι, προγεγονέναι. Γροτιάπω, προπίμπω. Γρωπάτυ, εἰς τὴν πόλιν. Γροτιβάλλεαι προβάλλεις μαστεῖς καὶ ἀποστρέφη. ὡς καὶ ἀπίκοι λέγοιεν. προβάλλομαι ἔδιον. οἱ δὲ κωλύεις ἀφ' τῆς κατὰ θεὸς πύκτας προβολῆς. ἔστι δὲ ἀναπόλεικτον ὠδὴ ὁμήρου, ταύτην δ' οὔτ' ἔπι προβάλλεαι. Γροτιδέγμαι προσδέχομαι. Γροτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι. Γροτιδέγμενοι, προσδεχόμενοι.
Γ ροτιέλλειν, ἐγκλίνειν. Γροτιμᾶν, προκείναι, ἐκλέξασθαι. Γρότιον, πρὸς τὸ ἴδιον. Γροτιόαστται, προορᾶται, προσδέχεται προσαγορεύει.
Γ ροτιόαστται, προσδοκῶ. Γροτιπυοδίμεθα, ἀσπαζόιμεθα, παρακαλοῦμεν. Γρότμησιν κατὰ τὸν ὀμφαλόν. Γρότμησις, ὁ ὠδὲ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. Γροτμὴν, τὸν ὀμφαλόν. Γροτμῆς, ὁ ὠδὲ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος.
Γ ροτολεῖον, ὑπάρχον. Γροτομαί, εἰκόνες βασιλέων. Γροτομὴ, εἰκὼν βασιλικὴ, ἕως τὸ ὀμφαλοῦ τὸ σώματος εἶδος. Γροτόνιον, ὕφασμα.
Γ ρότονοι, οἱ ἑκατὸν ὧδε τὸν ἰσοῦ χρῖνοι ἑκατὸν ταμνίοι εἰς πὼ πρώραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθεν. Γροτόνοι σι, ζῶσιν τὸν ἰσὸν σωτέχουσι χρινίοις. ἀφ' ἑκατὸν μέρους. καὶ τοῖς σὺν τῷ ὑφαντικῷ ἰσῷ.
Γ ροτορύμω, σὺν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δισμεῖται.
Γ ροσφαπέαθαι, ἀποσαπῆναι ἐσωθεῖσαι ἐθέλον δ' ἄχεῖ, προσφαπῆναι παρ' οὐχὶ προθυμηθῆναι, δίον τὸ τάχους ἀποσαπῆναι. Γροσφέπειν, τὸ προάγεσθαι, σύστοι καὶ τὸ προβιβάζειν. Γροσφοπαθάειοι ἐπίστοπον ἔχοντες. Γροσδέπου, παρακάλει.
Γ ροτειβῆς, ὁρμιὴς καὶ ὀξεῖς. Γρότειται πρὸ πολλοῦ. Γροζόπα, θυσιασθεῖσα. Γροσφοπάδην, ἐς τοὔμπροσθεν τεταμμένοι, ἢ φθύτων καὶ διώκων ὡς σὺν μάχῃ. Γροζοπὴ, παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια. Γροτύπως, ἀκολούθως. Γροζοπὶς, σωρεύς. Γροζόπος, δίνος τίς, τὸ γλθύκους τὸ πρόρυμα. Γροζυγία, ἑορτὴ διονύσου καὶ ποσειδῶνος. Γροτυχὼν, προστυχὼν, παρατυχών.
Γ ρωτόγονος, νέος. Γροῦ, προσόρχου. Γρβδα, τὸ λευκόν. Γρούβη, προσούβη. Γρουγελεῖν, προπηλακίζειν ὑβρίζειν. Γρουργιαστρῶ, προτιμοτρῶ. Γροϊεμένη, ἀναβαλλομένη προϊοῦσα. Γροῦθηκα, προέθηκα. Γρόκασ', δρυκάδας. Γρουλέσι, πλοῖς ὁπλίταις. Γροῦμος, εἶδος οἴνου. Γρουνικοὶ, οἱ μαθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινὸς παιδαγείωνας καλοῦσι δρομεῖς ταχεῖς ὀξεῖς, δυκίνητοι γοργοὶ μαθητοί. Γρούνους, βοωνούς. Γρουξενεῖς, ξενίζεις. Γροῦπεμψε, προέπεμψεν. Γροῦπον, πρόδηλον, φανερόν. Γρούρα, πλοῦμων, ἢ πνοῦμων. Γρουργιάτατα, προνοητικώτατα.
Γ ρουργιάτρον, προκεινόμενον. πρυτιμότρον, κρεῖττον. ἀναγκαιότρον ὠφελιμώτρον. Γρούρτου, ὁμοίως ἐθίμου. πρὸ ὄργου. Γρούσελα, προύτελα, προτελεῖ. Γροῦσημεν, προέσημεν.
Γ ρουῦσησας, προέσησας, συζέπισας. Γρουῦσησι, προέσησι συζέπισιν. Γρουζοπάδην, κατὰ χορὸν. Γρούτυψαν, προσύθυσαν. προῆλθον προεχώρησαν. Γροῦτυψαν, προήρξαντο καὶ τὰ ὅμοια. Γροῦχει, προέχει πρωτεύῃ, κρεῖττόν ἐστι.
Γ ρουῦχιο, προφιτίζοιο. Γροῦχων, προέχων.
Γ ρουῦχονται, σὺν ἔχονται. Γροῦχοντες, προάγοντες, μέγιστοι. Γρόχους, ξέστης. Γροῦχου, παντελοῦς. Γροφαίνων, προλέγων, προσημαίνων. Γροφανεῖς, πρόφανέστεροι.
Γ ροφανσάντες, προελθόντες. Γροφανῶς, προθύμως. Γρόφαντα, προφητικά.
Γ ρόφαντον, λόπον. ἢ τὸ πρόπον, προσδιηλωμένον.
Γ ρόφασις, αἰτία ἀφορμή. Γρόφαστα, πρόθυ-

μος, ἐννοοῦσα, καὶ προνοηθεῖσα.

Γ ρόφερε, ὀνείδιζε, πρόαγε, προκόμιζε, πρόφερε ὅμοιον. Γροφερεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Γροφερεῖσθαι, τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι. Γροφερέστεροι, κρείττονες ὑπερέχοντες. κρείσσονες, βελτίους.

Γ ροσφορὰ, εὐλαλία ἐτυμολογία. Γρὸ φόωσδε πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα. Γροφράγματα, τὰ προσκήνια.

Γ ρόφρασσα, πρόθυμος εὐνοοῦσα, διανοουμένη.

Γ ροφρονέως, προθύμως. Γρόφρων, πρόθυμος, εὔνους φρόνιμος. Γροφύσια ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα. Γροχάζοιο, προβαίνοις, ἀναποδίζοις.

Γ ροχάνη, σκῆψις. πρόφασις καὶ καλύπτρα.

Γ ροχαρισία, ἡ θέτις οὕτω που τιμᾶται.

Γ ρόχασον, πρόελθε. Γροχέα, πρόφασις.

Γ ροχέει, ἐκπέμπει. Γροχειρίζεται, προφέρει.

Γ ροέχει, ἐκλέγεται. Γροχειρίσαι, ἐπιλέξαι.

Γ ροχείρως, ἑτοίμως. ταχέως. ὀξέως. Γρόχειρος, ἕτοιμος εὐχερής. Γροχειρότατον, ἕτοιμον.

Γ ροχέοντο, ἐπάλληλοι ἐφέροντο, προΐεσαν, ἔρρεσσε, προσήρχοντο. Γροχθήσεσι, ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι. Γρόχνυ, ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος πρόχνυ καθεζομένη. καὶ παντελῶς πρόχνυ ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γοῦνα τ' ἔλυσε καὶ πρόρριζον παντελῶς καὶ τελείως. Γροχοαὶ, αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν καὶ ὑδρείαι. Γροχόη, τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τοῦ ποταμοῦ δὲ προστόμιον προχοή. Γροχοΐδας, τὰς ἀμίδας.

Γ ρόχοι, προχόοι, ἤγουν ὑδρείαι. ἀμφικύβωτοι πρόχοι. ἤτοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωτοι, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος. Γροχοΐδια, αἱ καταχύσεις.

Γ ροχοΐδιον, ἀγγεῖόν τι οἰνηρὸν σταμνὶς, καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον ἤγουν κατάχυσιν. Γρόχοιο, προφασίζοιο, ἢ προβάλλοιο καὶ σκεπάζοιο, παρὸ καὶ τὰς ἀσπίδας προβάλους ἔλεγον. Γρόχοος, ξέστης, μέτρον, Γροχόῳ, τῇ καταχύσει. Γροχύτας ὅλας ἀπαρχάς. Γροχύτης, ποτήριόν τι.

Γ ρόχυσις, τὸ μεταξὺ χῶμα. προψάτης, πανώλεθρος.

Γ ροωδῶν, ἐξέχων τοὺς ὀδόντας. Γρόσομαι, ἐάσω προχωρήσω. Γροώμεθα, ἐάσωμεν. παραχωρήσωμεν. Γροώρας, τὰ πρῶτα κλήματα.

Γ ρόωρον, πρὸ καιροῦ. Γρόωφος, πρόσκοπος.

Γ ροωχὴς ἵππος, ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ. Γρύανος, νέος.

Γ ρυλεῖς, οἱ μὲν, πολλοὺς λαούς. οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους. Γρυλέες, πεζοὶ ὁπλῖται ἀπὸ τῆς πορίας, τουτέστι πορεία χρώμενοι.

Γ ρύλιν, πυῤῥίχην, ἢ ὁπλίτην. Γρυλέεσ' ἀρ' αρῦα πεζοῖς ἡρμοσμένη. Γρυλεύσεις, ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ.

Γ ρήμνα, τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου.

Γ ρύμναι, αἱ ἄκραι. Γρύμα δὲ, πρυμόθεν. πᾶν γὰρ δὲ πρόσγειον κάτωθεν, πρύμνον λέγεται. πρυμνήσια, ἀπόγεια σχοινία. Γρύμνηθεν, οὔριον τὸν ὄπισθεν ἄνεμον τὸν ἐπιτήδειον. Γρύμνη, τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου. Γρύμνον, τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον, καὶ πρύμναν τὴν ἐσχάτην, καὶ πᾶν ἔσχατον ἐκριζῶν. Γρυμνὸς, κάτωθεν, βαρὺς ἢ πλοῦτος. Γρυμώρια, ἀκρώρεια. ἄκρον ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος. Γρυτανεῖα, ἡ λεγομένη καταβολὴ τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος. Γρυτανεῖον, τρία ἀθήνησι συσσίτια. πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον, λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία, καὶ οὗ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι.

Γ ρυτανεύει, διοικεῖ. Γρύτανις, βασιλεὺς, ἄρχων. χρηγὸς, τίμιος διοικητής. Γρῶ, ἀντὶ τοῦ πρωΐ.

Γ ρωθήβους, ἀκμαίους. Γρωθῆβαι, ἄρτι ἀκμάζοντες. Γρώηβες, ἄρτι ἀκμάζοντες.

Γ ροθήβην, ἄρτι ἡ βῶσαν ἀκμάζουσαν.

Γ ρωὶ, ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας, ὡς ὀψὲ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας. Γρωία, ταχέα. Γρώϊζα, πρῶτα, πρωΐ. Γρωίη, ὀρθρινή. Γρωϊνὴς, ἐπ' ὄψιν ἐπὶ πρόσωπον. Γρώϊον, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ, πρὸ καιροῦ ταχὺ ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην.

Γ ρώκεα, δῶρα. Γρῶκες, σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί. Γρωκὴς, λουτροῦ περιγίνη παροιμία, ὅταν τίς μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων. Γρωλυθίαι, παρειμένοι, παραλελυμένοι. Γρωλύθιον, ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα. Γρωνίας, ὄρος, κρημνὸς, οἱ δὲ, ὄρους ἐξοχήν. Γρώονας, ὀρῶν ἐξωχάς. Γρώονες, οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη. Γρώρα, πρόσωπον, ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ἢ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα. Γρωράσαντες, κροτήσαντες, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας. Γρωράχθη, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρώρᾳ δὲν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. πρώρα δὲ τὸ πρόσωπον. Γρωρεῖ, κηδεύει, ἐκρεῖ. προορᾶ φοβεῖται. Γρόσοσιν, προσώθησιν.

Γ ρῶτα, ἅπαξ πρότερον. Γροτέλειαι, αἱ ἀπαρχαί. κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή. Γρώτησι, θύρησιν, ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ, ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις.

Γ ρωτερικὴ, εἶδός τι συκῆς πρωΐμου, καὶ παιδίον τί οὕτω καλεῖται. Γρώτιστον, πρότερον.

Γ ρωτόαλος, πρωτόπλους. Γρωτόβαθρον, τὸν προεδρείας ἀξιωθέντα. Γρωτογόνων, πρώτων φανέντων. Γρωτόγονος, νέος.

Γ ρωτογυναῖκες, οἱ μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας.

Γ ρωτόλεια, ἁρπάγματα. Γρωτόλειον, ἀπαρχή. ἢ τὸ πρῶτον ἐλθεῖν τὴν λείαν.

Γ ρωτώλη, πρώτη ἢ πτερόν. Γρωτολήδεσθαι, τὸ

πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι. Γρωτόμφαλον, ἡ τῆς ἀσπίδος μέσον. Γρῶτον ὑπηνήτην, ἡνίκα πρῶτον ἔχοντα γενάδος. Γρωτοπαγεῖς, οἱ πρῶτον πεπηγμένοι λίθροι κενοί. Γρωτοπραξία, ἡ πρῶτον εἰς πρᾶξιν ὁρμῶν. Γρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὴν κέρασ τῆς παρατάξεως τεταγμένος.
Γ ρωτοτοκος, ἡ πρώτη τεκοῦσα, καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς.
Γ ρωτοτύπως, ὁ ἀκολούθως, πρωτουργός. Γρωτορύμῳ, τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

ταίει, πίπτει ἁμαρτάνει σφάλλει.
Π πτάζω ἔπτην, ἔσραμον. Γρτακὲς ἡ πτακίδες λειλοί. ἐπτηχότες καὶ πτακισμός.
Γ λακτωρεῖν, πτήσσειν δεδοικέναι. Γρταλὸν, ἐφ' ᾧ ἡ σαφυλὴ πατεῖται. Γρταμίνη, πεταθεῖσα λελυθοῦσα. Γρταὶξ, πτακὶς, πτῶξ. λειλός.
Γ τάτω, ἔπτην ἔσραμην. Γρταώτην, ἡνίκα πτηχότα.
Γ τελέχ. σῦς. ἀφὸ λακκώνων. ἢ εἶδος λεσβίου. Γρτελεάδες, πτελεῶδες. Γρτελεῖν, ἁθροίζειν συλλέγεσθαι.
Γ τελεὸς, πόλις. Γρτερὰ, πτόρυγες, ἢ οἰκοδομήματα ἱρῶν ἐκλίθων. Γρτόρθοις, τείχεσι διασήμασιν. Γρτρίδες, τῶν νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται ἀφὸ τῆς πόας. Γρτρύνα, τὸ αἰρόκρου ἢ σιδήριον ἢ κατατεῖνον ἕως πρὸ γύλω καὶ τὸ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν. Γρτρύνεται, πτόρνης τῆς πορείας τὸ βίου. Γρτρυπᾶ, παγιδεύει.
Γ τρυπίζει, ἁπαξαπᾶ. σπαραπάζει. ἁπιμάζει ὑβρίζει.
Γ τρυπὶς, τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων. ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἁλυσειδίοις μακροῖς ὡς τοῖς ἰαβέοις, καὶ εἶδος ἱδρῶτος. Γρτρυπισμὸν, ἐπίβουλον.
Γ τρυποβάτης, τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων.
Γ τρυπόεντα, ταχέα. οἱ δὲ πεφορτισμένα κοῦφα βαρμοσα. Γρτρόεντα, ὁμοίως. Γρτρδὶ, ὀξαίρει.
Γ τρδὸν, σκινή. Γρτρονόμος, τοῖς πτόρνοις νομοῦσα καὶ νεμομένη. ὅθεν καὶ ἡ νέμεση ἐπιτροφὴ ἄγειν.
Γ τροφόροι, τέλος τί στρατιωτικὸν, ἢ ὡς δηλοῖ πὶ τοῖς λόφοις πτόρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἀμφὶ πῷ ἱρέων τινές. Γρτρύγες, βυθυντῆρες, τὰ πηδάλια καὶ μόριον χιτῶνος τὰ ῥηδὶ τὰ κράσπεδα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη. Γρτρύγες, στέπαι. Γρτρύγια, μόριον τί τοῦ ῥυμοῦ ἢ τῆ πυθμένος τῆ λοβὸς τὰ ἄκρα. καὶ τοῦ ὠὸς τὸ ἀῦω, καὶ ξίφους τὰ ἐκτὸς τρώγειν, ἢ τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων. Γρτρυγίζειν, μηδὲν αὐύειν, ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινεῖ τὰς πτέρυγας, πτερυγίζειν λέγεται. Γρτρύγιον, ἀκρωτήριον πτέρυξ. Γρτρυξαμένη, διασείσασα. Γρτρύσεται, τὰ πτερὰ πινάξῃ, πέτεται. Γρτρυγοτύραννος, ὄρνις ποιὸς ὁ ἰνδικὴ ἀλεξάνδρῳ δοθείς.
Γ τρῶν, ἄλλη τείχος, ἢ πτερῶν, ἢ στρουθίον εἶδος ὀρνέου. Γρτρῶν, ταρσοὶ τῶν πτερῶν. Γρτρωθῖς, πετεινοῖς. Γρτρωτὸς, ἀνακτερωθείς.
Γ τηνὸς, ὁ ἱπτάμενος. Γρτῆξαι, λειλιάσαι.
Γ τήξαντα πρὸ ὄψεν, εἰς τοῦ δάφος καταβαλόντα.
Γ τῆξεν, εἰς φόβον ἤγαγεν. Γρτῆναι, ταχέως σπεύδεσθαι. Γρτήσων, ὑπὸ πτῆσιν κρυβόμενος.
Γ τῆσαι, ταχέως πέτεται. Γρτίλα, πτέρα ἀπαλά. Γρτιλὸς, ὁ μαδαρὸς καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς. Γρτίσαι, κόψαι. Γρτίσει, κόψει.
Γ τισάνη, κυκεών. Γρτίσατε, ἀποδερματίσατε.
Γ τόησις. λειλία. Γρτοία, πτάρμος, φόβος.
Γ τοίαν, ἢ πτοῖον, δόρυβος ἢ ταραχή. Γρτοιώμενον, πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Γρτολέμοιο, πολέμου. Γρτολίεθρον, πόλιν. Γρτόλις, ναῦς. ἢ πόλις. Γρτολεμίζωμεν, πολεμίσωμεν. Γρτολίεσι, πόλεσι.
Γ τόρθος, κλάδος βλαστός. Γρτολίπορθος, πολεμιστὴς, ἀφὸ τοῦ τὰς πόλεις πτορθεῖν. Γρτόρθος, ὄρπηξ. βλαστὸς κλάδος, ἢ ἔκφυσις τοῦ δενδρου θαλλός.
Γ τόσιμον, ταχὺ φρόνιμον. Γρτορισμὸς, φροντισμός. Γρτύγμα, κόλπωμα, δίπλωμα.
Γ τύελον, σκοῦς ἐπιτήδειον πρὸς λουτρὸν, ἢ πτύσμα.
Γ τυκτίον, πτυκτίον, βιβλίον. Γρτυκτὸν, πτυασσόμενον ἢ καμπτόμενον. Γρτυξ, ἢ πτύχη, ἢ πλέξις
Γ τύξις, δίπλωσις, κάμψις. Γρτύον, θεῖναξ, ξύλον οἷς διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀφὸ τοῦ ἀχύρου.
Γ τυόφιν, τὸ πτύον, ἔστι δὲ γεωργικὸν ὄργανον.
Γ τύοχλον, ὑπόδημα αὐτόρρεον. Γρτύρεται, κλᾶται κλασθαίνεται σείεται φοβεῖται φείδεται.
Γ τυρμὸς, φείδη καὶ τὰ ὅμοια. Γρτύσει, καθαίρει, ἢ τὰ δόρατα δίπλοῖ. Γρτυασόμεθα, κλακδύσομεν. Γρτυχαὶ, σωαὶ, πδυβολαί. Γρτύχες, μερίδες, καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φαράγγες. Γρτωὶδες, νύμφαι. Γρτωκὰς, κύπειρος παρασιμμία ἢ πόα δίκην τοῦ χαμαλὴ εἶναι.
Γ τῶκες δηλοὶ λατινοὶ δορκάδες ἔλαφοι νεβροί.
Γ τώματα, αἱ συῤῥήσεις ὡς τοῖς μετάλλοις.
Γ τὼξ, λατινὸς, ἀφὸ τοῦ καταπτῆναι ἢ πετεινόν.
Γ τώσῃ, ἑαυτόν. καταπτύπει, φοβᾶται, δέδιε.
Γ τωκαξέμεναι, κρύπτεσθαι, σφυρηλατεῖν.
Γ τώσουται, λειλιῶνται. Γρτωτὸν, πτῶσιν.
Γ τωχεύειν, ἐπαιτεῖν ἀφὸ τοῦ πτώσσειν, ἢ πτῆξις, ἢ γοᾶται πετεινοῦσθαι.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υελος, ἢ ἀσαμένισθος, ἢ λαφύναξ. Γρυαῖον, τὸ δίκην τοῦ γάλακτος ῥόφημα, οἱ δὲ παντοπωλικὴν ἐλαιμίνην σὺν γλυκεῖ. Γρυανοὶ, κύαμοι, καὶ πᾶν ὄσπριον. Γρυανέψια, ἑορτὴ ἀθηναίων. εἴρηται δὲ παρόσον κυάμων ἐμπίπλανται καὶ ἄγεται πυανεψιῶνος ἑβδόμη. ἐπειδὴ ἔψουσιν ἕτνος, οὕτω δὲ κέκληνται ὁμοίως καὶ ἡ ἑορτή. δίκην τοῦ ἀθάφαν ἐφεῖν ἃ καλοῦσι πάνα. Γρύαρ, πτύα.
Γ υγιάσω, τὰς σωτηρίας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ὑγρὸν ὑσσωῦ. Γρυγανίσι, πυγονίαις. ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς αἰγύπτου, μικροφυῶν ἀνθρώπων. Γρύγαργος, εἶδος ἀετοῦ. Γρυγὴ, τὸ κάθισμα. Γρυγμαῖοι, ἔθνος πόρρω τῆς αἰγύπτου τῷ μεγέθει πάνυ μικρὸν, οἷον πηχυαῖον.

Γ υγμαίων, ὁ ἀδωνις παρὰ κυπρίοις. Γρύγματος, ἔρχατος· ἄκατος. Γρυγμὸ, γρόνθος, πυγμή· ἢ γοῶ ἀπὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους. Γρυζόνος, τὸ πῆχυς. ἔστι δὲ ἡ πυγὼ ἀπὸ ὠλενοκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. Γρυζόεις αι, οὕτω καλοῦσί τινες τῶν ῥιζῶν. Γρυγὸς, ὁ πῆχυς. Γρυγοσκελὶς, ζῷόν τι καὶ ὁ βραχύς. Γρυγούσιον, πηχυαῖον.

Γ υτῶν. μέτρον, ἀπὸ ἀγκῶνος τοῦ ὠλενοκράνου ὅπερ ἔστιν ὁ ἀκὼν, ἕως ἔξω τῆς χειρὸς, ἐπικειμένων τῶν δακτύλων, καὶ πῆχυς. Γρυθρεάζειν, ἀπὸ μὴ ἀνέχεσθαι τινὸς ἀλλ' ἀποπηδᾶν καὶ λοιδορεῖν. Γρυελίον, πύελος καλή. Γρυελὶς, σφαγιοθήκη, καὶ πύη, ἀρτοθήκη καὶ λυροθήκη. ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ.

Γ ύελος, ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο, σκάφη ἐμβάτη.

Γ υὴρ, ἀπὸ τοῦ πλησμονίου. Γρύθια, πανήγυρεις, καὶ ἑορτὴ ἑλληνική. Γρυθέσθαι, ἀκοῦσαι· ἐρωτῆσαι· γνώσεσθαι. Γρύθεται, σήπεται, φθίνει, ἐρέχεται. Γρύθιον, ἀπὸ ὕδατος γευκυλίδιος.

Γ υθίων, ἀνακτόρων ἐκ τοῦ ἀνχύσω· ἰδρύω· ἢ γοῶ ἀπὸ λλωνος. Γρυθμία, ἐλαία· παρὰ τὸ ἀρχῆν καὶ παρὰ ῥίζαν. Γρυθμένος, βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων.

Γ υθμὸν, ἀπὸ τῆς λευκάνης, καὶ παρὰ σκοῦς, γένεσις ἀρχὴ ῥίζα, καὶ τῆς μίσρας ἀπὸ ἄνω μέρος, καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς.

Γ υθοῖ, ἀπὸ πυθῶνι. Γρύθοιτο, σαπείη. Γρυθόλιππος, ἐκ τοῦ πυθικοῦ. Γρύθομαι, ἀκούω.

Γ υθόμενος, ἀκούσας δρώτησας μαθών. Γρυθομένων, σηπομένων. ἀπὸ γὰρ πύος αἱμάδιον κατὰ μεταβολήν. Γρύθου, δρώτησον. Γρύθοντο ἤκουον ἐμάθοσν. Γρύθου χελισδόνος, παροιμιῶδες, διότι ὁ δυρτικὸν ἀπὸ ζῶον, θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν καὶ ἀηδὼν, ἀπὸ δὲ ἀληθὲς, ἀπὸ χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τόρα τοσκόπου. Γρυθὼ, πόλις φωκίδος. πυθὼδε ὁδός, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.

Γ ύθων, ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἢ ἐπαστρίμαντις ἢ βυζαύτιος ἀπὸ γένος. Γρύθων, δαιμόνιον μαντικόν.

Γ ύϊον, ἀπὸ γάλα. Γρύκα, ἐπιμελῶς, πύκα δὲ, ζέφε. καὶ πύκα ποιητοῖο τοῦ ἐπιμελῶς κατασκευασμένου, καὶ πυκινὸν λέχος, τὸ ἐπιμελέως ἠξιωμένον, ὅθεν ἀπὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι. Γρύκαζε, κάλυπτε, σεφάνα, πύκνα. Γρυκάζασι, καλύπτουσι, στεφανῶσι, πυκνῶσι κρύπτωσι. φυλάσσουσι, σκέπουσι, πόδια βάλλωσι, στεγάζουσι, σκιάζωσι. Γρύκα ποιητοῖο, ἐπιμελῶς κατεσκευασμένα. Γρυκασάντων, καλυψάντων.

Γ υκασμὸς, δασύτης γραμμάτος. Γρύκὲ βάλλετο, πυκνῶς ἐβάλλετο. Γρυκιμάδες. σωρεῖς ἢ ἐπιμελοῦς κατὰ ἀφίσεις. Γρυκινὸν, σωρεῖν, στεγνὸν, ἰχυρὸν, σωρεχῆ. Γρυκινόισι, σωρεχίσι καὶ τὰ ὅμοια. Γρυκινὸν δὲ ἄχος, πυκνὴ λύπη. Γρυκινὸν, σωρεῖν, σωρεχῆ. λέχος ὅθεν ἀπὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα σωρεῖσθαι. Γρυκινόφρων, πολύφρων, σώφρων. Γρυκνὰ, συχνὰ, σωρεὰ παλαιά. Γρυκνὰ, πόρδα, ἀπὸ τοῦ ἀθήναις δικαστήριον πνὺξ πυκνὰ ἴων. Γρυκναίοις, παλαιοῖς. Γρυκνὰ ῥωγαλέα, πυκνὰς ῥαγάδας ἐχούσας. Γρυκνῶς, συνεχῶς συχνῶς. Γρύκτας, χρόνους ἀγωνίσας.

Γ ύκτης, πολέμους αὐσάδοτος. Γρύλα, πύλαι.

Γ υλαγόραι, οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας πυλαία δέ ἐστι, ἡ εἰς πύλας τὰς θερμοπύλας γινομένη συνόδος τῶν ἀμφικτυόνων. Γρύλαι, ἀριστοφάνης τελμησσῆσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει· ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκφοπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας· διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι· ὁ ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλας οὐκῶς λέγει· ἀλλὰ πολυθυντικῶς. θύρας μέντοι καὶ θύρας λέγει, θυρῶν ὑφιλάων. Γρυλαισὰς τοὺς ψεύσας ῥόδιοι. Γρυλαιεδίου, αἱ συκάλλει κεινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι.

Γ υλάμαρχος, πολέμαρχος, καὶ ὄνομα κύριον.

Γ ύλαι, οὐρανοῦ τὰ νέφη. Γρύλαρνα, τὰ σελέγνα.

Γ υλαῦται, τῇ πύλῃ προσηρτημένοι. Γρυλαῦται, κρατῆρίοι, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτιοῦντος, ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγει δὲ ἐνθὰ τοῦ ἄδου πυλωροὺς, ἰσχυρούς. Γρυλατίδες, ἀγοραὶ, ὅπου σωΐασιν οἱ ἀμφικτίονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν σὺν τῇ πανηγύρει. Γρυλαωρὸς, πυλωρός. Γρυλαωρούς, θεὺς πύλας φυλάττοντας. τινὲς δὲ κλέπτας.

Γ ύλος, πόλις. Γρύλῃ, θύρα. Γρυλέων, στεφάνων.

Γ υλυρὲν, πυλωρόν. Γρυληγόροι, τελῶναι καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί. Γρυλήνη, πόλις αἰτωλίας. Γρύλιγγες, αἱ σὺν τῇ ἑορτῇ τείχεις. καὶ ἴουλοι βόστρυχοι καὶ κίννοι. Γρυλλᾶι, θραύει λέγει. διαβροᾶ. θρυλλᾶι. Γρύλῳ αὐτὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ ἄδου. Γρυλωλάκτας, ἀκῶν μεσούς. Γρυλὼν, στέφανος. Γρυλωρὸς, ὁ πυθμὼ τῆς κοιλίας.

Γ υμάτοις, ἐχάτοις. Γρύματον, ἔσχατον. τελευταῖον. Γρωσάξε, πυθμόν. Γρωσθαίομαι, ἀκούω.

Γ ωσθανόμην, ἤκουον. Γρωνιάζειν, πδράινειν, ὡς ἀρράινειν. Γρωικὸς, τοὺς ἐφθοὺς δρεβίνθους καὶ φακοὺς. Γρῦήνα, ἡ ἥρα. Γρώνος, ὁ ζώκτης.

Γ ώνους, κυάμους ἐφθούς. Γρὺξ, πυγμὴ. χρόνος.

Γ υξίδα, διίπτυχα. Γρύξινον, χρῶμά τι ἱματίου.

Γ ὺξ, ἱμαντωμένην κλίνω. Γρύον, γάλα ἀπὸ πρῶτον ὃ πήγνυται ἐφόμενον. Γρυπάζουσι, φωνὴ ὡσὶ χρῶνται. Γρύπαξ, ἀπὸ νεῦ βόμβαξ λεγόμενον, πύπαξ ἔλεγον ὡς λυκόφρων ὠνήθη, ἀκέστιδε. ἀπὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἰδὲ σχιτλιασμοῦ, καὶ ὅθεν γλώσσης. ἀπὸ δὲ πύπαξ οὐχί. Γρῦρ, πυρετός.

Γ υράγρα καρκίνος πυράγρη, ἢ πυράγρα χαλκευτικὸν ὄργανον, καρκίνος, πάτουρος. Γρυραὶ, πυρηναῖαι.

Γ ύραινος, πῦρ σὺν ὁμοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἀπλῶς σὺν ᾧ φορεῖται καὶ ἀπὸ πῦρ οὕτω. Γρυῤῥάκης, ξανθός.

Γ υρακτῶν, ἐμπυρεύων. Γρυραμίδες, πυροειδεῖς λαμπάδες. Γρυραμοῦσι. πλὴ πυραμίδα. Γρυραμίδες, διηθήματα γεωμετρικὰ ἐπὶ τὰ κάτω κατορρέοντα. Γρύραμος, ποταμὸς κιλικίας, ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι. Γρυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ πυρῶν πεφυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων. Γρυραμῖα, ἡ μέλισσα. Γρύρασος πόλις. Γρύραυνον, εἰς ὃ αὖ πῦρ σβύνεται σιδήριον ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι. οἱ δὲ πλὴν θέρμανσιν.

Γ υρμὸν, κατὰ τάξιν τείχους. Γρυράγρα, τὰ ὡραῖα. Γρυρήρως, μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν

φρουροῖς

φρουροῖς πυργείαν κώπην. Γυργηρούμεθα. ἐν τῷ ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι. γράφεται δὲ πυργιούμεθα. Γυργηροῦμεν, φυλάττομεν τὰ τείχη. Γυργηρούμενον, τὰ τείχη φυλάττον.

Γυργίον, μέρος τριήρους. Γυργίται, οἱ κρῆτες.

Γυργήτις; βοτάνη. Γυργοβαρεῖς, οἱ προμαχῶνες.

Γύργος, προμαχεών. τεῖχος ἀλλ' ἐπὶ πῦργον ἔβη καὶ τάξις ἐν τετραγώνῳ ὁ πλιτῶν. ἔστασαν. ὁ πρότε πῦργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν, καὶ πολεμιστήριον ὄργανον. Γυργοῦται, ὑψοῦται. Γυργοῦχος. μέρος τί τῆς νεώς. Γῦργον ἀνείρυον, ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον. Γύργωσις, μέρος τί τῆς νεώς.

Γύρδαλον, ὀψοποιεῖον ὀπτανεῖον, καὶ τὸ καύσιμος φρύγανον, ἢ ξύλον, ἢ μαγειρεῖον, ἢ λείψανον. οἱ δὲ, πύρδαμον. Γύρδακα, τὰ λείψανα καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός. Γυρέας, πυρπολήτας, ἐμπυριοῦντας τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πυρεὺς εὐθείας. Γυρεῖον, ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν. Γυρένεσι, ἅρμασι. Γῦρ ἐπὶ πῦρ, παροιμία ἧς μέμνηται πλάτων, καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ. Γυρετὸς, φλογισμὸς, καῦμα. τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει. Γυρίναι, τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ. Γυριατὸν, τὸ ἑφθὸν πυρί. ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Γυριαττὸς, συνετός. Γυρινίζειν. Γυριβρεμέτας, ὁ χαλινός. τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς. Γυρίεφθα τὸ πρῶτον γόνατος. Γυριηκέα, πῦρ ἔχοντα πεπυρωμένα. πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχοντα ἢ ἔχουσαν.

Γυρίκαυστος, πεπυρωμένος. Γυρὶ κηλέω διαυγεῖ τινὲς καυστικῷ. ἰσχυρῷ. Γυρικρόταφος, ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος. Γυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἀνίκητος καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος. Γυρίον, τὸ σαρὸν, ἢ θυμιατήριον.

Γυρισμαράγοις, τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν. Γυρίτις, λίθος, ἀφ' οὗ πῦρ τίκτεται. Γυριφλεγέθων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. Γυρκαϊὰ, ἐμπυρισμός.

Γυρκόοι, ἀπὸ δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι. Γύρνα, δούφη. κλάσματα. σιτία.

Γυρίη, ὅσαι τῆς μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι. Γύρνηται, ἐσθίηται. Γύρνοι, ζειαὶ σιτώδεις, ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος ἄλλοι μαγίδα. καὶ οὐδετέρως ἐπυρνάωσαν. πύρνα, καὶ τὰ κνηστήρια ἀγγεῖα. Γῦρνος, ψωμός. Γυρυδαίσιον, μαγειρεῖον. Γυρόεντι, θερμοῦ. Γυροὶ, πύρινοι κεκινημένοι. Γυρὸς αὐγὴ, ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ἀπὸ πυρός.

Γυρὸς δηοίιο, ἀπὸ τοῦ πυρὸς τῶν πολεμικοῦ. Γυρὸς, σῖτος. Γυρὸς μειλισσέμεν, καὶ διὰ πυρὸς τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν. τουτέστι θάπτειν. Γυρὸς μένος, πῦρ περιφραστικῶς. ἤτοιν πυρὸς δύναμις.

Γυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. Γυρὸς δέμας, ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς. Γυρολαμπὶς, ζῶον πτηνὸν ἐν σκότει λάμπον. Γυροφόροιο, σιτοφόρου.

Γυρπαλάμης, πυρπαλάμους ἔλεγον, τοὺς διὰ τάχους τὶ μηχανᾶσθαι δυναμένους καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος.

Γυρπολεῖ, ἅπτει. καίει. πυρσεύει. Γυρπολέοντας, πυρπολουμένους ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους.

Γυρπολούμενος, ἐμπυριζόμενος. παρὰ τὸ πολεμεῖν ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ. Γυρπορέγχει, κρατῖνος ἀπὸ θυράμβου ἐν βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χρὸν οὐκ ἔλαβεν, περὶ τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὗ *ἠτήρει.

Γυῤῥαία, λόφος ἐν δοτίῳ, οἱ δὲ πυῤῥαίαν εἶναι μοῖραν τῆς θεσσαλίας λέγουσιν ἀπὸ πύῤῥας τῆς δευκαλίωνος ὡς φησὶ σουΐλας. δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν κενταύρων. Γυῤῥαίη, θέτιδος ἐπώνυμον. Γυῤῥαλὶς, ὄρνις ποιός.

Γύῤῥακος, ἥρως κατ' ἐρυσίχθονα γεγονώς. Γυῤῥιάδαι, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν μολοσσοὶ ἀπὸ πύῤῥου τῶν ἠπειρώτου. Γυῤῥίας τῶν ὄφεων τὶς ἀπὸ χρώματος. Γυῤῥίχα, χλαμὶς ἢ πελτάριον.

Γυῤῥίχας, τὰς ἐνώπλους ὀρχήσεις. Γυῤῥιχίζειν, τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον πυῤῥίχην ἔλεγον οἱ μὲν ἀπὸ πυῤῥίχου τοῦ κρητὸς, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διάπυρον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ πύῤῥου τοῦ ἀχιλλέως, ἐφησθέντα γὰρ τῶν εὐρυπύλου φωνῶν, ὀρχήσασθαι φησὶν ἀρχίλοχος, ὅθεν καὶ ὁ πυῤῥίχιος πους ὠνομάσθη.

Γύῤῥωνος, κύριον ὄνομα ἢ κυνός. Γυρσαῖς. γένυξι. ταῖς ξανθαῖς θριξί. Γυρσανίδες, οὕτω νύμφαι καλοῦνται. Γυρσεύει, δαδουχεῖ. λάμπει. ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ. Γυρσοὶ, λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία. Γυρσοκουρσολέοντος, πυῤῥοκεφάλου, ξανθοτρίχου. Γυρσολεῖφοι, ἢ πυρσόλειφθοι, ἀπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι καὶ πεφλογισμένοι. Γυρσὸς, λαμπὰς, ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα.

Γυρσοφόρος, ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα, ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ τῶν τὰ ὅρια καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ, σημαίνει δὲ τὴν λαμπαδηφόρον. Γυρσῶ, πυρί. Γυρφόρος, ὁ πυρφέρων, καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ.

Γυρώλοφοι, ἱμάντες οἱ παρ' ὁπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι. Γύρωσις, δοκιμασία. Γυσανία, πανσπερμία ἐφθῇ. Γύσει, σήψει. Γῦσμα, ἐρώτησις, πεῦσις. Γύσσαχος, ξύλον καμπύλον τοῖς μόχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον ὃ κωλύει θηλάζειν. Γύστις, ἐρώτησις πεῦσις, ἀγγελία, ἀκοὴ, πειθώ. Γυτὰ, λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια.

Γιτία. οἷον πίπτια οὖσα, παρὰ τὸ πίπτειν ἐν ᾗ τὸ γάλα πήγνυται. Γίτυλος, ἡ συστροφὴ τῆς χειρὸς, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἱρεσίαν. καὶ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν.

Γυτίνη πλεκτὴ, λάγυνος. οἶνον ἔπλεκον δὲ ταῦτα ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοι αὖτα, ἢ ἡ ἀμὶς. ἢ κνῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Γῶ, ποῦ. ὅθεν. πόθεν δωριεῖς. Γώγων, γένειον, ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός. Γώεα, βοσκήματα, ποίμνια, πληθυντικῶς. Γωλεῖται. συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται, τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγουσι.

Γωλέσκετο, ἀναστρέφετο εὑρίσκετο. Γωλεύειν, παιδεύειν πώλους. Γωλεύμενοι, συνιόντες.

Γωλήσσεαι, φοιτήσεις παραγενήσῃ, ἀναστρέψεις.

Γωλῆται, οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα ἀρχήτις.

Γ ωλία, χαλκωῶ πῆγμά τι. Φρύγες δὲ ἀνδρὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν λευκοπωλίδων πώλους δύο δὲ εἶναι παρθένους φασίν. Γρωλικοῖς διώγμασι, ζωῖς δηλ. τῶν ἁρμάτων διώγμασι. Γρωλοδαμεῖν, πῶλον δαμάζειν. Γρωλοδάμνης, πώλους δαμάζων.

Γ ὦλος ἑταῖρα. πώλους χαρακτὰς ἔλεγον, οἷον ἀφροδίτης πώλους, ἢ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους. Γρωλούμενοι, σωβρόμενοι. Γρολεῖσθαι, ἐπιμελῶς. ἢ πολλάκις φοιτᾶν. Γρῶμα, ἕκπωμα. Γρώμαλα, αὐτὶ τοῦ οὔ. οὐ μάλα. οὐδαμῶς καὶ πόθεν ὁπόρ ἔστιν πάλιν οὐδαμῶς. Γρῶμοι, ποῦμοι, οἷον ποῦ γαρ. Γρῶννα, χαρίεν λύπη.

Γ ὦπαι, φοραὶ δωρεῖς. Γρωπολία, ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός. Γρωρεῖν, κυλίειν, πυνθάνειν. Γρωρῆσαι, λυπῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. Γρωρητύς, παλαιστρεία πένθος. Γρώρινον, λίθινον, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος. Γρῶρος, ὁ παλαίπωρος. Γρώρωσις, ἕξις ὀστέων σύμφυσις καὶ συνάρθρισμος λέγουσι δὲ ἐπὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ ἀναισθησία. Γρῶς, πρὸς δωρεών. Γροσαχῶς, ποσαπλῶς. Γρῶς τ' ἄρ', πῶς δή. Γρῶς τ' ἄρ' ἔοι, πῶς δή σοι. Γρῶς κεν ἔοι, πῶς ἂν γένοιτο. Γρωτᾶσθαι, πίνεσθαι.

Γ ωτόμεναι, διατείνουσαι, διακινοῦσαι. Γρωτῶνται, πίνουσι. Γρῶϋ, ποίμνιον, ἢ ποίμνη.

Γ ῶϋξ, ποιὸς ὄρνις, ὁ ἀφιστάμενος, ὡς τῷ τοδὶ ζώων.

Ἀρχὴ τοῦ Ρ στοιχείου.

Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Α.

Ἀ δή, σιώδισμος, ἄλλοι μυθ, ἐὰν θεός τις καὶ ἀνδρός. καὶ παρὰ ἰηδοῖς, ἐριζόντι. Ῥᾴαδα, ῥεύματα. Ῥαδάμβδην, ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν, τινὲς δὲ τύμβδην καὶ ψόφον ποιεῖν τῇ φράσειν τοῖς ποσὶ καὶ ῥάσειν.

ῥ ἀβδισθαι, τὰ διδασκαλεῖα. Ῥάβδοι, καὶ ἡ σύνηθες, καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὡσεὶ φλέβες, καὶ ὀβολοὶ δὲ οἱ πρωτοπέμπτοι παρὰ ἰηδοῖς. καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες, καὶ ὁ βραβευτὴς ῥαβδοῦχος.

ῥ αβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι. Ῥάγα ἀκμὴ βίαιος ἢ, κῆν ἡ μέσῃ ῥῶγα ἡδέως, ἀπὸ τοῦ ῥάγα. Ῥάγδης, βέλος. Ῥάγανον, ῥάδιον θηρεῖσι. Ῥαγὰς, πέλυξ, ἢ σαφῶς ῥωγὰς ῥάγαται, ῥάναται.

ῥ αγδαῖον, τὸ ὀξὺ ὁρμῆς μέσον ἢ ἄθροον, σφοδρὸν ἰσχυρὸν, φοβερὸν σκληρόν. Ῥαδαλὸν, ἁπαλὸν, ἀδιάσειστον. Ῥαδαμάνθιος, ὅρκος, ἐν ᾧδὴ χιονὶ κῆ κωῒ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις. Ῥαδαμεῖ, βλαστάνει. Ῥάδαμνος, βλαστὸς, ἁπαλὸς, κλάδος, αὖθος. ὄρπηξ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ῥάδαμον, καυλὸν βλαστόν. Ῥαδανᾶται, πλανᾶται. Ῥαδάνη, κρόκης ὁμοίως ῥοδάνη. Ῥαδανίζεται, πινάσσεται. Ῥάδανον, ῥᾴδιον, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δυνεῖσθαι.

ῥ αδινῶροι, οἱ τῶν λαχάνων κηπουροὶ ταραντῖνοι.

ῥ αδὶς, ἡ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον. Ῥάδια, δύκολα δύχρηστα. Ῥαδίναι, ὑπόδημα ποιὸν οἱ δὲ σανδάλιον. Ῥαδινὸν, λεπτήν. Ῥαδινὸν, λεπτὸν, ἰσχνὸν, δυνίνητον, ἁπαλὸν, δυδιάσειστον. Ῥαδιουργεῖ, ῥᾳδίως ποιεῖ, ἡσυχοποιεῖ, δειλοποιεῖ. Ῥαδιουργὸς, πλασογράφος, ἢ ταχυγράφος, πονηρὸς, μηχανουργός. πολυμήχανος. Ῥαδίως, δυκόλως δυχερῶς. Ῥαβδμῶσες, θεράπαιναι. Ῥαΐσας, ὑγιάσας. Ῥάζειν, ῥώγειν. κυρίως ἐπὶ τῶν κωῶν μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου. Ῥάθαγος, πάραχος, ἦχος, θόρυβος, ψόφος. Ῥαθάμη, ῥαστώνη, ῥαθυμία.

ῥ αθαίνεται, ῥαίνεται, βρέχεται. Ῥαθάμιγδες, ῥανίδες, σταγόνες. καὶ ὁ ἀφ' ὑπάρχων ἵππων κονιορτὸς, ἄλλοι ῥαθάμιγγες λέγουσι. Ῥαθαπυρίζειν, ὃ τινες κωμῳδεῖζειν, ἀπὸ τῶν σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰχίων, ἐπὶ ἐνυαλίου ἐν σιμῷ τῷ ποδὶ τύπτων.

ῥ αθαδόμενοι, ῥαινόμενοι, πλησπόμενοι. Ῥαθμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι. Ῥαθυμία, ἀμέλεια καὶ τρυφὴ ἀνοχή. Ῥάθυμος, ὁ μὴ πονητικὸς ἀλλὰ ἐκλυτὸς ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει.

ῥ ακηδὲ, κενός. Ῥαμὰ, ὑψηλή. Ῥαπτώδημα, ψόφημα. Ῥᾶϊ, ῥᾴδιον, ῥᾳδίως. Ῥαιβίαζε, ἄζήμιος δῆμος. Ῥαιβὸν, ἐπικαμπὲς ἢ μὴ ὀρθὸν κεκαμπύλον, στρεβλὸν σκαμβόν. Ῥαιδῆλες, ἐμφανεῖς. Ῥαίδια, σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα. Ῥαιδεῖται, σκώπτει. Ῥαΐαν, ὑγείαν.

ῥ αίῃ, φθορᾷ, φθείρει. Ῥαίεται, πλανᾶται, φθίνει.

ῥ αΐζεται, ὑγιαίνει. Ῥαικακηρεῖς, στρεβλοκέρατοι.

ῥ αίκειρος, χαλεπὸς. Ῥαῖκος, ἕλλιψ, ῥωμαῖοι ἢ ἐγγὺς προσθέντες, γραικὸν φασι. Ῥαίνῃ, μιλτοῖ.

ῥ αίνοντο, ἐκβάλλοντο, κατεγράσσοντο. Ῥαιξία, τόφος ἴδιος ἰαζοῦ ὡς ταραντίνοις. Ῥαίοιτο, φθείροιτο πλανῶτο. Ῥαιομένου, φθειρομένου.

ῥ αίων, συκεπικὸν ἢ ἕτερον. Ῥαίουσι, φθείρουσιν.

ῥ αΐσαι, τελεσυλλάβως ἀπλῶς ἢ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν.

ῥ αΐσας, ὑγιάσας ἀσφαλῶς. Ῥᾶστα, ῥᾳδίως δυκόλως. Ῥαιστάζει, πονεῖ, ὠθεῖ. Ῥαῖσαι, φθεῖραι.

ῥ αισὴρ, σφῦρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος, τινὲς δὲ σαγόνα.

ῥ αισηρὰ, ὁμοίως. Ῥαισὸν, ὑπερθετικόν. Ῥαίσῳ, κρατῆρ. Ῥαΐσω, βελτίον ἀῶ. Ῥαιφάσσῃ, ἀγωνιᾷ. Ῥαίω, φθείρω. Ῥαίων, δυσμωτόρος.

ῥ ακεάζῃ, ἰμάτια ξηραίνῃ. Ῥάκελος, σκληρός.

ῥ άκη, ἀφοσιορακίσματα καὶ ἀφοσιάσματα ἱμάτια.

ῥ ακίδες, ὁρόσημοι κλάδοι. Ῥακκίζῃ, ἢ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως ἢ παίειν. Ῥακκίζων, ὁ διακόπτων. Ῥακλεὸς, σκληρός. Ῥάκκος, διερρωγὸς ἱμάτιον. Ῥακτήειον, ὄρχησις τίς. Ῥακτηείοις, κένδροισιν αὐτὶ τοῦ ταῖς κώπαις δηλ. ἢ ἀράττεσθε. καὶ ὡς φιλοκτήτης τοῦ σὺν δοίαις μέλη βοῶν αὐασσε καὶ ῥακτήεια, αὐτὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη. Ῥακτήεια, ψοφώδη καὶ θορυβώδη. Ῥακτήεια, τύμπανα. Ῥάκτοι, φαράγγες, πέλαι, χαράδραι.

ῥ άκτος, λόφος. Ῥακτεία, τὰ ῥαβδία. ὡς δῖς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν. Ῥακωλέον, ῥάκος.

ῥ άμματα, δοκρύχια σαφυλὶς μακεδόνες. Ῥαμὰς, ὑψιστος θεός. Ῥαμβὰς, ὁ δῆμος. Ῥάμνος, ἢ φυὴν, ὁ πρὸς εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται, κῆ δενδρον ἀκανθῶδες. Ῥαμνουσίας, ἀκτὰς

δῆμο

δῆμος ἀπὸ τῆς ἀττικῆς, ὅπου νέμεσις τιμᾶται. Τραμμα στίαν. νέμεσιν ἀφαρμοῦντι νεμέσεως, ἰσόρυπα ἄγαλμα δεικάπιχυ, ὁλόλιθον. ὄργον φαλλίου ἔχον ἀπὸ τῆς χειρὸς μηλέας κλάδον. Τραμοσαίτης, ἡ τάρατος.

ρ αμφαδὲκται, ἀφ᾽ πυκτεύειν. Τραμφάξη, ῥυγχῶδη σις. Τρομφαία, μάχη. καὶ ἡ πυγμὴ τῆς χειρός.

ρ αμφὴ ἡ πὶς μάχαιρα, ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη.

ρ αμφηκαὶ, ἰχθῦς ποιοί. Τραμῶις, νεὼς εἶδος.

ρ άμφος, ῥύγχος ἀφ᾽ ὧν δὴ τῷ σώματι τῶν μεγάλων πετεινῶν. Τραφὰ, γόνατα, βλαισὰ γόνατα. ἀφ᾽ δὲ αὖ τὸ καὶ ῥαιβά. Τραμφὸν, ἡ αμπύλον, βλαισόν.

ρ αία, ἀρνα, ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον. Τρανὶς, σαλαγμός. Τρανᾶται, πλανᾶται, σείρεται. Τραντίζει, σκώπτει. Τραντὸν, ποικίλον. Τραξ, ῥάχα ἡ τῆς σαφυλῆς. ἰὼ ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Τρᾶον, βύχρεὲς, κοῦφον βύκολον. Τραπαπὼ, καλάμιω. καὶ τοὺς σὺν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπάλους. Τραπίδες, ὑποδήματα πδρόναι. Τραπιδοποιὸν, ἐν ποιηπὼ δωρεᾶς, ἢ ποικιλτήν. ἢ τὸν τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα. Τραπίζει, σκώπτει, ἀλοᾶ. παίζει, μασιγοῖ, τύπτει. Τραπὶς, ῥάβδος, κροπὶς, κώμη, τοιγυλὶς, οἱ δὲ λαμπαδίω. Τραπῆσαι, ῥάβδω πλῆξαι, ἢ ἁλοῆσαι.

ρ άπται, φαράγγες, χαράδραι, γάφυραι. Τράπτειν, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν. Τραρὶον, παιδίον.

ρ αρὸς, ἰσχυρὸς, καὶ ὄνομα τοῦ τειπολέμου παιδός. ῥάσατε. ῥάκατε. Τρᾶσα, βύχρη βύκλα.

ρ ασταίζει, πονεῖ, ὠθεῖ, παράπεται. Τρασὸν, βύχρεὲς βύκολον. Τραστωνδύεται, ῥαθυμεῖ ἀμελεῖ. καταφονεῖ. Τραστώνη, ῥαθυμία καὶ τὰ ὅμοια. Τραστώνης, ζυφῆς πδρήμεως ἀναπαύσεως. Τράστωρ, κρατὴρ. Τρατάναι, τορμῶαι. Τρατίζει, πρεσβύει.

ρ ατιχεύειν, κατατρᾶσθαι. Τρατῶνα, ῥεκτῆρα σφαγέα. Τραυλὸν, ἄγραυλον ἄγροικον. Τραφάνη, κράμφη. Τραφανιδῶ θῆναι, τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ὥρας τίς γὰρ αὐτὶ τῆ ῥαφανίδος ὁρῶν ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς. ῥαφανὶς, καὶ ῥάφανος διαφόρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ, ἡ παρ᾽ ἡμῖν ῥάφανος, ζύφων δέ φησι παρὰ δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανίδας λέγεσθαι. τὰς δὲ μεγάλας, ῥάφασ.

ρ άφανος, κράμβη. Τραφανουρὸι, κηπουροί.

ρ αφάσσει, πλανᾶται. Τραφὶς, ὑπόδημα, πδρόνη, καὶ ἄγριόν τι λάχανον λαμπανῶδες, καὶ ἡ ῥάβδος.

ρ άφοι ὄρνεις ἰυνές. Τραχάδην, ἐκδὴ τῆς ῥάχεως.

ρ αχὶς, χωρίον σιώδερον ἢ μετέωρον ὅλῳ ἀφ᾽ ὑφον ἀποτελεῖν καταπτόμενον. Τράχεσρον, ῥαχὶς ὡς πλυρὸν καὶ πλυρά. οἱ δὲ πὶ ῥάχιν τὸ ἱερεῖον.

ρ αχθέντος, ἀσταραχθέντος. Τραχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον. Τράχη, ἄσπραχίσματα καὶ ἀποσασίσματα.

ρ αχία, πᾶς πδώδης αἰγιαλός. Τραχίζειν, ἀφ᾽ εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως φθύεσθαι. Τραχίζων, διακόπτων, ὅθ᾽ τὸ πὶ πρώτην καὶ μεγάλω διαστὴν κατὰ πὶ ῥάχιν γίνεσθαι. Τράχι, ἀ τέμφυλον. Τραχὶς, ἄκρα, ὀσφὺς, ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου. Τραχισὴρ, φθύσης ἀλαζὼν, μεγαλουργὸς, μεγάλα καθυρῶν, μεγάλα ἀφυσθόμενος. Τραχοὶ, χειράδες, συβαὶ, σάγματα, οἷοι τοὺς σφακέλους τῶν ξύλων, ἄλλοι τὰς μυελικὰς ῥάβδους ἔστι δὲ ἃ καὶ ὑδῶδες φυτὸν, ἀφ᾽ οὗ τὸ πδρίφραγμα. Τραχὸς, ἕλλην. σκληρὸς δὲ παρὰ τοῖς βαρβαρόις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν. Τράψαι, σωθῆναι. Τραψῳδία, ἡ σώταξις τῶν λόγων, ἢ λόγων συῤῥαφὴ, ἢ μόρος ποιήματος. Τραψῳδοὶ, οὕτω κεῖται ἐπῶν. Τραψώδημα, ψεῦσμα, φλυαρία. Τραψῳδὸς, σοφοκλῆς οἱ λίποσὶ οὕτως ἔφη πὼ σφίγγα, καὶ οἱ τὰ ὁμήρου ἄδοντες ποιηταὶ ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. Τρέα, ῥαδίως βύχρως. Τρέασ, πόρτος, παρὰ τὸν ἀφριακὸν κόλπον, ὅθα τιμᾶται ὁ βόσπορος. Τρεγεναρίος, γραμματάρχης. Τρέγματα, τὰ βάμματα.

ρ έγος, ῥάμμα, βάμμα, ῥάκκος. Τρεγισταὶ, οἱ βαφεῖς. Τρέγγειν, ἐκδὴ τὸν καὶ μοιμόλιον. Τρέδλ, πράπει δύῃ. Τρελέιν, σράχηλος, ἢ ῥεθέρη.

ρ ελίων, ἁρμάτων. Τρέον, ῥέον, ἐῤῥέι, ἔρεον. Τρέει δ᾽ αἵματι χαῖα κατερρέετο ἢ γὴ ἀφ᾽ τοῦ αἵματος.

ρ έεθρα, ῥεῖθρα. ῥεύματα. Τρεέθρων, ῥευμάτων, ῥείθρων. Τρέζει, πράπει. δύει. ἱδρύῃ. παρασκευάζει. Τρέζεσκον, ἔδυον, ἔπραπον. Τρέζουσι, πράπουσι δύουσι καὶ τὰ ὅμοια. Τρεθέων, σωλάχων, μελῶν, σωμάτων. Τρέθη, μέλη τοῦ σώματος, σῶμα. πρόσωπον. θηείον. Τρέθος, πρόσωπον, παρειά. Τρεῖ, ῥέει, χεῖται. Τρεῖα. ῥαδίως βύχρως, ἰσχυρῶς. Τρεῖα, ζῶντες ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες. Τρεῖακεν, βύχρως ἤνεγκεν. Τριγοδάνοις, φοβεροῖς. Τριγλὰ, φοβερά. Τρίγησεν ὀδὼν, ἐφοβήθη. Τρειγῆνος. ἀπειράκαιος. Τρείζω, ὠθήσω. Τρείης, τῆς ῥέασ. Τρεῖθρον, ῥεῦμα. λέγεται δὲ καὶ ῥέεθροι. Τρεινοτόρος, τὰς ἀσπίδας θορῶν, ἢ πρώσκων. Τρῆρος, παλαίπωρος.

ρ ειτοὶ, σὺν τῇ ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ ἐλευσῖνι ῥέοντοί. ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, τῆς νεωτέρας ὅθεν τοὺς λαοὺς ἀγωνίζεσθαι τοὺς θησέως. Τρέκος ζῶμα, θώρηξ. Τρεκτὸς, αὐσρεῖος, ἢ χυτὸν. Τρεκτῆ, ἀφ᾽ μάχαιραν, ἢ ἱματίων. Τρέμβεται, πλανᾶται, γυρεύει. Τρεμβέσθω, τὰ ὅμοια. Τρεμβοναῖ, σφενδόναι. Τρεμεῖ, ὀδιωᾶ. σήπει. Τρεμφθῆναι ῥέμβεσθαι. Τρέμφος, τὸ σῶμα ἢ ῥὶς. Τρέξαι, θοῖ ἦσαι, θῦσαι. Τρέξει, πράξει, θύσει, ἱδρύσει, παρασκευάσει, ἑτοιμάσει, ξέσει. Τρέξομεν, ποιήσομεν, καὶ τὰ ὅμοια. Τρέοιτο, φθείροιτο ῥέοι. Τρυτὸ ἐκπώματα. Τρεόντων, παροῤχομένων. Τρεὸς, ῥεῦμα, ῥεῦμα θηείον. Τρέπει, κλίνει. βαρεῖ καθέλκει. Τρέπει, ἐβαρεῖτο. Τρέπις, ῥέψις, ῥέπου.

ρ* δρισδάω, τὸ πῦρ ἐκκαίουσι. Τρδύειν, ἐλίσσειν.

ρ δῦμεν, Ἐρέβος νεογνόν. Τρδύσαντα, ἐκλίναντα.

ρ δυσαλέον, ῥέον. Τρυσόν. χυτόν. Τρεφέα, ἑσεγασμένα. Τρεφούγια, ῥεμπά. Τρεχθεὶς, πραχθεὶς, σωτελεσθείς. Τρέψασ, κλίνασ, σεγάσας. Τρέωνος, βύωνος αὐσρός. Τρήκα, παλλία βαπτὰ ὑπὸ ῥωμαίων, βεβαμμένα ἱμάτια. ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς.

ρ ηγεὺς, βαφεύς. Τρηῖνος, τοὺς λειλοὺς, ῥηγίνους ἔλεγον. Τρῆλλαι, σίδηραὶ ῥάβδοι. Τρῆγμα,

τάσις ἀνέμου κατὰ μῆκος· ῥαύματα, οὐλή· στάλαγμα. Ῥήγματα, σχίσματα. Ῥηγμίν, αἰγιαλὸς, ὡδὲ ὅπου ῥήγνυται ὁ κῦμα. Ῥηγμῖνος, τὰ ἀποπτύγματα τῆς πέψας. Ῥηγμὸς, αἰγιαλὸς, ὅθεν ὁ ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ. Ῥήγνυσι, τάσις ἀνέμου, ἢ ῥαύματος ὀλή. Ῥήγνυται, διαιρεῖται, κατανύπτεται. Ῥῆγος, ῥάκος, περίσχωμα ἀσπίδος, προσκεφάλαια. Ῥηγῶν, βουνῶν.
Ρ ηλίων, κλιτύων, ῥαιδίων. Ῥηιδίως, εὐκόλως εὐχερῶς. Ῥηΐα, καὶ ῥηΐδια, ὁμοίως εὐχερῶς μάλα ῥαδίως. Ῥηϊτέροι, εὐκατανοητότεροι, εὐχερέστεροι, εὐπειθέστεροι. Ῥήνεα, πρόβατα. οἷα.
Ρ ῆνες, κριοὶ, πρόβατα. Ῥηνέκες, ἀρνακίδες.
Ρ ήνη, ποίμνη καὶ πόλις. Ῥῆνος, ὄνομα ποταμοῦ.
Ρ ῆξαι, διελεῖν καὶ καταβαλεῖν, ἀπολύσαι, κράξαι.
Ρ ῆξαι με καὶ φράσαι, ἀεὶ λόγον, αὐτὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνῶ. Ῥηξάπω, κραξάπω. Ῥῆξε, διέῤῥηξε κατέβαλεν, ἔκραξεν, ἀπέλυσεν διέκοψεν. Ῥηξίφλοια, ῥήξαντα τὴν φλοῦν. Ῥηξήνορα, πολεμικὴν πρακτικὴν ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστήν. Ῥηξήνορες, ὁμοίως. Ῥηξίφρονα, καταβαλόντα πὼ φρενῶν.
Ρ ησίδιον, λεξίδιον. Ῥησάμενος, διομολογησάμενος. Ῥήσαρτο, ἐψηφίσαντο, οἱ δὲ ἐτύπτουν.
Ρ ήσεις, νόμοι, δόγματα, λόγοι, λέξεις, ψηφίσματα.
Ρ ησομένων, λεγομένων. Ῥῆσος, ποταμὸς Τρωάδος. Ῥήσσοντας, τοῖς ποσὶ κροτοῦντας. Ῥησίαρχος, ὃς βρέφη τὰ ἄσφατα, ἤτοι παρὰ πὼ ῥῆσιν εἴρηκεν, ἢ ὡς ἀσκληπιάδης ὠνόμασεν ἐκτὸς φαγωδουμένων ἀεὶ σὺν ἀνηγουσῶν, ἀλήθειαν ἐπεῖν, ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥήσιας, ὁμιλίας. Ῥήσσῃ, τύπτει. χίζει, τυπτῇ· κροτεῖ. Ῥητὼ, πὼ ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει. Ῥητῆρα, διδάσκαλον. Ῥητοὶ, οἱ εὔδοξοι ταξάμενοι. Ῥητὸν, τὸ τεταγμένον ὁ ἄν τις τάξηται, καὶ ὁρισάμενοι ταξάμενοι. Ῥητὸν, τὸ τεταγμένον. Ῥήτωρ, ὁ πὼ ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην ἢ κειτής. Ῥήτορες λέκται, οὐχ οἱ σὺν κλήροι μόνοι. Ῥῆσαι, σὺν θῆκαι διὰ λόγων, ἢ δίκαι, ἢ ὁμιλίαι. Ῥήσαο, σὺν θῆκαο. Ῥήτρης, ῥητορικῆς. Ῥητῷ, ὁμολογημένῳ ἑταμένῳ. Ῥητῶν, φανερῶν. Ῥητῶς, φανερῶς. Ῥήτωρ, σὺν ἤγορος, καὶ ὁ πὼ ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, ἢ κειτής. Ῥήχη, στάσις ὀρθουσία.
Ρ ηχθέντα, κατα βληθέντα. χωσθέντα. Ῥηχιάδαι, οἱ τοὺς κατα λίκους ἐς ῥαχίας βάλλοντες.
Ρ ηχὶς, ἄκρα. Ῥηχὸς, φραγμός. Ῥία, ἀκρωτήρια ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐκκείμενα ἢ μάλα.
Ρ ίνα, πηγὴ λιβάς. Ῥία, μάλα· εὐχερῶς πάνυ.
Ρ ἐκφόροι, ῥαδίως φόροι. Ῥίγα, σιώπα.
Ρ ιγεδανῆς, φεικώδους χαλεπῆς. κακίσης φοβερᾶς.
Ρ ιγεδανὸν, φεικῶδες, ὅμοιον. Ῥίγισα, φεικωδέσατα. Ῥιγιλὸν, φοβερόν. Ῥιγεδανῆς. φίκης. Ῥίγησεν, ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Ῥιγῆνος ἀπειράγαθος. Ῥίγιον, φοβερότερον, χαλεπώτερον, φεικτόν. Ῥίγισα, φοβερώτατα, ἀτυχέστατα. Ῥιγίση, κρύνη τῆς σινώπιδος. Ῥῆγμα, σταλαγμός. Ῥιγιὸν, ῥιγεδανὸν φεικῶδες.
Ρ ιδακῆ, συμβαλίζει. Ῥίζαι, αἱ θέσεις τῶ ὀφθαμοῦ καὶ πάντων φυτῶν. Ῥίζᾳν, ζώγειν καίειν· μυσιλλᾶσθαι, θηλάζειν. Ῥιζοῦχος, ὁ ῥιζώσας.
Ρ ιζῶν, νεάζων. ὀρεσσιεῖς. Ῥέθρον, ῥοῦμα. Ῥικνὴν, ὄψιν φεικτήν. Ῥικνοὶ, ἱκανοὶ σαρξὶν ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοὶ· σκολιοί. Ῥικνοῦσθαι, διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος. Ῥικνῶται, λεπτύνεται ἀπὸ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων.
Ρ ικνοτέρους, ἀσθενεστέρας. Ῥικνοφυεῖς, τὰς σχοίνους μὴ πεπεσμένας. Ῥικνώσεται ῥιασωθήσεται. Ῥίμβαι, ῥοιαὶ μεγάλαι, ἄμεινον δὲ ὅθεν τὸ ξ. ξίμβαι.
Ρ ίμβησις, ἀγκύλη τοῦ ὤμου, οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου. Ῥίμφα, ῥαδίως, εὐχερῶς σωεχῶς, ἢ ταχέως. Ῥίμφια, ῥαδίως ἔῤῥιψαν. Ῥιναὶ, τοὺς ὑβριστὰς καὶ βουκολοῦντας. Ῥίνεαι, αἱ μέλαιναι ἰχάδες. Ῥίνη, ἰσχύος, δρᾶ· Ῥινηλάτην ὄνον ἢ καθικνούμενον τῇ ὁσμῇ. Ῥινόβαρος, ἰσχὺς ταύρου. Ῥινοβόλους, αὐτόμους, ἢ τὰς ὀφθαλμὰς τῆς ὄψεως φύσας. Ῥινοδέλφου, βυρσοδέψου· Ῥινόκερως, ὁ παχύδερμος θηρίον, μὴ ποιὸς ὄρνις ὁ αἰθιοπίας. Ῥινὸς, δέρμα. Ῥινὸν, πὼ βύρσαν ὁ δέρμα. Ῥινὸν, πὼ βύρσαν ὁ δέρμα. Ῥινοπύλη· μικρὰ πύλη. Ῥινώτερος, ὁ ὅλον. Ῥινοτόρος, ῥινοὺς, διαρρικῶν, τουτέστιν ὅλα καὶ φάλαγγας διακόπτων, ἢ βυρσοτόμος. Ῥινοὺς, βύρσας· δέρματα, ὠμόδας. Ῥινοχόος, χώνη. Ῥινοφαρίτας. σὺν θήκας· Ῥινῷ, δέρματι βύρσῃ. Ῥινοτηρία, μέρος τι τῆς νεώς.
Ρ ιξηκόζεται, ῥιγόζεται, ῥιγοῦται. Ῥίον, ἀκροτήριον ὄρους. Ῥίον, οἰνιαῖον, οἰνόης τῆς ἀγρίας ὄρος χαλεπόν. Ῥίος, ἄκρα· κορυφὴ, ὄρος χαλεπὸν, κρημνός. Ῥίσ, ἀκρωτηρίου. Ῥίπαια, ὄρη σκυθικὰ. ὅθεν βορέας ὁ ἄνεμος πνεῖ. Ῥίπεσι, ψιάθοις, πολέμασιν ἐκκαλάμοις. Ῥιπὴ, ὁρμὴ, βολὴ, ῥοπή.
Ρ ιπῆς, ὁρμῆς, βολῆς· ῥοπῆς. Ῥίπτ' αὔοια, ὁρμὴ, τὸ ἄγαν ἐκτεταμένον. Ῥιπίδιον, μόριον, τῆς νεώς.
Ρ ιπίζει, φυσᾷ, πνεῖ· πνοὴν πέμπει, ἀνακαίει. Ῥιπίζεται, ἀνακλίνεται. Ῥιπίζων, κινῶν. Ῥιπὶς, ῥιπὶς ὁ πολέμιος, ἢ ἐκ χρίνων πίτασος ἀπίκοι δὲ ῥιπάδα ὡ ὁ πῦρ καίουσι, καὶ φαπέζασ οὕτω λέγουσι.
Ρ ιπὶς, τὸ σκέλους ὁ ἀκροκώλιον. Ῥιπισὰ, διαπνεόμενα. Ῥίπον, μικρόν. Ῥιπάζων, ῥίπτων.
Ρ ίπος, ἔδαφος πρὸς κοίτην. Ῥὶς, ῥὶν, ῥόθων.
Ρ ίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ῥίσκῳ, εἰδός τι μυῶν
Ρ ίσουσα, λυπουμένη. Ῥίσσον, πτύον. Ῥίψανον, ἐῤῥίψαμεν. Ῥιχοῦσθαι, κινεῖσθαι ἀσχημόνως.
Ρ ίψασις, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα εἰψασ ἐκφόβος διειλός. Ῥιψοκίνδυνος, παράβολος, τολμηρὸς ἐπικίνδυνος. Ῥοαὶ, ῥεύματα, ῥέθρα· πηγαί· ἰσχυρὸ ῥόμος· ὁ ὅλαμῶν ἀσ· πηγὰς χύματα·
Ρ οάων, ῥευμάτων. Ῥοβδεῖ, ἀναῤῥιπτεῖ μετ' ἤχου.
Ρ οβλεῖ, ῥοφεῖ, πωεῖ. Ῥόβιλλος, βασιλίσκος, ὄρνις.
Ρ όγαν, ἢν φονέα τὸν αὐτόχειρα· Ῥόγαν, ῥῶγαν.
Ρ ογεῖ, ὀργᾷ, ἀκμάζει, δακμάζῃ. Ῥογμὺς, ῥαφὺς.
Ρ ογία, ἀκέσσια. Ῥογμίλω, ῥιγῶσαι ἐπίχαρμος.
Ρ οδοὶ, ὄροι σιτικοὶ σιτοβολῶνος. Ῥόδαμνοι, κλῶνες ὄλασοί. Ῥοδανὸν, ῥυφορόν. Ῥοδανὸς, ποτα-

μοῦ

μοῦ ὄνομα. Τρόδια, ὀρυθρά. Τρόδεον, σύχροων, σώδεις, σύειδές. Τρόδη, αὐτὸ τὸ λεόσρον. Τρόδια, ὑπόδημα αὐσρεῖον, καὶ ἀμπέλου εἶδος. Τροδιακὸν, ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος. Τροδιᾶς ποτηρίου εἶδος, ῥόδιοι τῷ θυσίαν. Τρόδιον, μύρον.

ρ όδιος, ποταμὸς, ὁ νῦν δάρδανος. Τροδόεντα, πυῤῥά. Τροδοδάκτυλον, ῥοδόχροων ἀχρὶ μόρους ἡλίου. Τρόδον, μετυληναῖοι, τὸ τῆς γυναικὸς, καὶ τὰ σώματα. Τροδωνιὰ, ὁ τόπος ὅθα φύεται τὰ ῥόδα, καθάπερ ἡ ἰωνιὰ ὅπου τὰ ἴα φύεται· ἡ κεινωνιὰ ὅθα τὰ κέντρα, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀσβολὸς αἱ δύϊον αὐτη. Τροὴν, ῥύσιν. Τροθεῖ, ὁρμᾷ. Τροθεῖν, ὁρμᾶν. χρέκειν. λέγειν. διώκειν. Τροθιάζειν, ἐλαύνειν, ἀχρὶ τοῦ ψόφου τῆς ἐριτίμου. οἱ δὲ πὺ αὐλητὴν τοῦ ὑδαλος. ῥόθιον, φασὶν. Τρόθιον, ῥοῦμα, κῦμα, τὸ μὴ ψόφου γινόμενον. Τρόθιον, τὰ αὐτά. Τρόθιον, ταχὺ ὀρμητικόν. Τρόθον, τὸν ἀχρὶ τῶν κυμάτων ψόφον. Τρόθω, ὁρμῇ μεδὰ ψόφου. Τροία, κυλίσρατων ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμω.

ρ οίαγξ, φαράγξ. Τροιβλεῖ, ῥοιζεῖ, διώκει. ῥοφεῖ.

ρ οἶβδος, ῥόγχος, ψόφος ποιός. Τροιβδώδη, μεδὲ ἦχου ἀηδεῖ ὡς οἱ ποιμένες. Τρίδαμος, ὁ ἀσσάραχος.

ρ οιλμὸς, ποιὸς, ψόφος. Τροίλαο, δέκναο.

ρ οιζεῖ, διώκει ὁρμᾶ φέρει. Τροιζηδὸν, σφοδρῶς ἠχητικῶν. Τροιζῆσαι, ποιὸν ἦχον ἀποτελέσαι συρῆσαι. Τροῖζος, ψόφος, ἦχος, ῥοῦμα σφοδρόν.

ρ οιζοῶτος, ἠχοῶτος. Τροίζωσον, ἤχησον σφοδρῶς

ρ οικὸν, σκολιὸν καμπύλον, σκαμβὸν, ῥυσὸν ῥικνόν.

ρ οίκου, κεφαλὴ πομπίας ἐρατοδένης ἐν τῷ σκάτῳ τοῦ ἀμαθουσίων, βασιλέα ἔδεσαν αἱμάλωτον γενόμενον, εἶτα λύσασ τρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τὴν φλῆ ἀθηναίων κεφαλὴν ἐκπέμψαι φησίν. Τροιλιᾶς, * δέκναος.

ρ οισμὸς, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός. Τρόμβος, ψόφος, σρόφος, ἦχος, λίνος κῶνος ξυλήρεον ὃ ἴζηπαι χρινίον. καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δίνεται. Τρομελίαο, μετάωρος πολυτομὴς * ἐναροίζη, ἔδεσ αὐτῷ καὶ ἰχθὺς τις τῶν πλατέων. καὶ ὁ ἐν ζῆς δεσμοῖς γόμφος. Τρόμβω, πολυφορᾷ κινήσει. Τρομβωτὸν, ἐπίμηκες.

ρ όμεξα, εἶδος ἀκοντίου. Τρόμος, σκώληξ ἐν ξύλοις.

ρ ομφαίαι, δράκιον, ἀμυντήριον. μάχαιρα ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν. Τρομφάζει, βασάζει. Τρομφῆς, ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα. Τρόνδη, κεῖνεσθαι. Τρόος, ῥοῦς, ῥύμη, ῥοῦμα. Τροπαῖς, κλίσεσι. Τροπαλίζει, σρέφει κινεῖ ὡς ῥόπαλον.

ρ όπαλον, βακτηρία, ῥάβδος. Τροπὴ, κλίσις, νοῦμα, ῥάβδος, λιώαμις, βοήθεια. Τροπῆα, σύμφυλος πρὸς. καὶ ῥοπῆια ὁμοίως. Τροπῖον, κλεισῖον.

ρ όπτρον, ῥόπαλον, ἢ τὸ ἀφ᾽ οὗ καταπίπτον τῆς παγίδος καὶ συλλαμβανόν. καὶ τὸ ἐπίπασσρον τῆς δύρας, οἱονεὶ κέντρον. καὶ τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ καμπύλον ξύλον.

ρ οταρία, ζωμίον. Τρουβοτὸς, ῥόφημα.

ρ ουγὸς, πρόσωπον. Τρουδὸν, ῥυσικόν. Τρουμαζεται. φείδεται. Τροῦτο, ἔδεσ. μακεδόνες.

ρ οφῆ, καταπίνῃ, ἀναλαμβάνῃ. Τροφὼ, ῥοῦμα.

ρ όφιον, κῦμα. Τρόφια, κύματα, ἢ ῥόθια. Τρόχανον, σκυταλίδα, παρεκτήριος. ἢ ἀποειχθῦσι τὸ μέζον. Τροχθεῖ· ἠχεῖ. ψοφεῖ. κλύζει. Τροῶδες, ῥοῦμα ὑδρηλόν. Τρύαξ, ξυλοκεφαλαία, πύργος.

ρ υάχεον, δόρυβον, ἢ ἐν ῥέοντα ὀχετόν. Τρύβδην, σκαφιλῶς ἢ ταχύτητι, ἢ μετ᾽ ἤχου σφοδροῦ. Τρυγχάζειν, διασρέφειν, ῥογχάζειν.

ρ υδᾶ, πολυπλέκεται. Τρύδην, δύκολως, ἢ ἀθρόως ἐπιφέροντες.

ρ υσωμένην, ῥεφωμένην. Τρυλία, ῥοὰ, ἢ ῥοιά.

ρ υδὸν, ἢ ῥύδην, χύδην σκαφιλῶς, ῥυσικῶς σφοδρῶς.

ρ υλῶα, ἀρνα κύπριοι. Τρύεται, σώζει, ἐργά, σκέπει, φυλάπτει, κωλύει. Τρύζα, βία. ἡ τῶ τόξε τάσις. Τρύζᾳ, ὑλακτεῖν. Τρύζουσι, διαμωκῶνται, μισοῦσι γοητεύουσιν. Τρυζῶν, πενθῶν, ὀδὰ τοὺς πενθοῦντας αὐλωδόν τινα ἦχον προφέρειν.

ρ υῆαν, κατόχον παίζεσθαι, καὶ ῥυὰ ὁ ἵππος.

ρ υήσονται, φθαρήσονται, ῥυήσουσιν. Τρυηφόνης, πολύσιος. Τρυῆναι, ὀρεχθῆναι, ὃ δηλοῖ, ὀβαιρεθῆναι, ἢ ξυσθῆναι. Τρυθμίζᾳ, κανονίζᾳ. Τρυθμοποιὸς, ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν. Τρυθμὸς, κανὼν μέζον, ῥόσος μέλος εὔφωνον, ἀκόλουθία, τάξις σύγκεισις. Τρυκαίη, ἀλθητήριον, χειρομήκιον, ἀμμωτήριον τεκτονικὸν ὀβελεῖον. Τρύμα, τὸ ἐλαφρὸν καὶ πυκνὸν ὁλκός. Τρύμη, φυλακὴ ἀχρὶ τοῦ ῥύεσθαι.

ρ υμβονᾶν, διασκορπίζειν. Τρυμβὸς, λῖνος. Τρύμη, ὁρμή. Τρυμβάσθαι, λαμπάσας διεχισμένας.

ρ ύμη, τάξις ἔρεισμος. Τρύμυξ, χείμαρρος.

ρ ύμμα, σῆμα, καὶ ἡ σημάτοδοκὶς, σημάτοδοκή.

ρ ύμματα, τέμματα, σημάγματα. Τρυμὸς, τὸ ἄρματος δ᾽ ἐκτεταμένον ξύλον περὶ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀχρὶ τοῦ ἄξονος, ὃ τινὲς τήμονα καὶ ταθμίον καλοῦσιν. Τρυμὸς, τάξις ἢ ἐμμέλεια.

ρ υτομεῖται, εἰς ὀρθὸν κόπτεται. Τρωδάκη, ὀρνίθιον ἡλίκον πδυσερά. Τρύονται, σώζουσιν.

ρ ύπαν, ῥύπον, πῖνον. Τρυπαίνει, σημαίνει, καθαίρει, πολιώει. Τρυπαρὸν, αἰσχρόν. Τρυπαρὸς, περίψηφος, αἰσχροκερδὴς Τρύπας, τοὺς ἐν τῇ ἀρκαλία ἀχαιούς. Τρυπόεν, αἰσχρὸν, αἰσχροκερδές.

ρ ύπος, ῥύπον ἀπίκοι, ἐν εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέπουσι. Τρυποκαυδάλους τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαροὺς. Τρυπτάπαι, ναυτικὸν ἐπιφώνημα.

ρ ύπτᾳ, σημαίνει πολιώει. Τρύπται, οἱ ἀναῤῥοφῶντες.

ρ υπτικὸν, σμηκτικὸν καθαρτικόν. Τρῦσαι, φύλαξαι, καὶ ῥυσαὶ ῥυτίδες ἔχουσαι. Τρύσατο, ἤλθυθέρωσεν, ἐλυσώσατο. Τρύσια, ἐνεχυράσματα σωτήρια λύσα λεηλασία. Τρυσιάζει, αὐτενεχυράζᾳ.

ρ υσίαν, βολαὶ, πὺ τῶν τόξων τάσιν, ἀχρὶ τοῦ ὀρύσσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον. Τρυσίλλαο, τὰς ῥυτίδας. Τρυσίοις, ἐναφαῖς, ἑλκυσαῖς ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομένας

ρ ύσιον, ἑλκυσὸν, λύτρον, τίμημα. ἢ τὸ σύνεγκε ἐνεχύρα κατεχόμενον, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸ κατεχόμενον.

ρ ύσις, φιάλη χυτὴ, ἢ ξύλινόν τι σταθμίον ἢ ἀφόρροια.

ρ υσῖσι, ῥερυσμένοισι, γραικοῖς. Τρυσμοῦσθαι, συγκείνεσθαι. Τρυσοῦται, μηράσκει, γηράσκει.

ρ υσάζοντες, ῥυσιάζοντες, ἐνεχυριάζοντες. ἕλκοντες μεδ᾽ ὕβρεως ἀναῤῥάσσοντες. Τρύσης, σωτὴρ λυσάτης. Τρυσὸν, δόρυ· κρῆτες. Τρυτὰ, τὰ ἑμφύλα· καὶ πήγανον λευκὸν, ἢ πόπανα. ἢ εἶδος φιάλων.

Ρυτὰ, ἱερὰ, τὰ ἢ πατοσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυστά.

Ρυτὴρ, ἡνίον. λῶρος, ἱμὰς, ἑλκυστήρ. ¶ Ρυτῆρες, ἡνίαι ἱμάντες τῶν ἵππων οἷον ἑλκυστῆρες. ¶ Ρυτῆρι κρούων. ὁ κύκνος λέγει καὶ μὴ ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἕλω ῥυτῆρι κρούων ὑπτίου πόλος. ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ πόδι τοὺς ἰδίους γλουτοὺς, ποιήσω τύπτειν. ῥυτῆρος, ὁ λόγος. καθάπερ ἁρματεύει ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν ποδῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας. ἤτοι χαλινούς. ¶ Ρυτῆρσι, λώροις ἱμάσι.

Ρυτίδα, σπίλον. ¶ Ρύτιον, πόλις. ¶ Ρύτο, ἐρύσατο, ἔσωσεν. ¶ Ρυτοὶ, ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι διὰ τὸ μέγεθος, οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι. ¶ Ρυτὸν, ποταμηδὸν, πολὺ μέγα ἑλκυστόν. ¶ Ρύτορας, τοὺς θαλλοὺς, τοὺς καθαρτηρίους. ¶ Ρύστρα, λυτήρια σωτήρια σῶστρα. ¶ Ρύστρυς, χύτας. ¶ Ρύτωρ, σωτὴρ, βοηθὸς, ὀλκεύς. ¶ Ρύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλῦναι, λοιδορῆσαι, ῥοφῆσαι, καθάραι.

Ρύψις, κάθαρσις καθαρισμός. ¶ Ρυψόμεθα, καθαρισόμεθα, ῥοφησόμεθα. ¶ Ρογάδες, κρημνοὶ διεχισμένοι. ¶ Ρωγαὶ, ῥήξεις. καὶ ἀποῤῥωγαὶ, ἀπορήξεις.

Ρωγαλέα, διεχισμένα. ¶ Ρωγαλέον, κατεῤῥηγμένον. διεῤῥωγότα. κατατετρημμένον ῥακώδη.

Ρωγὰς, οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν, οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας, ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ¶ Ρωγάδας, ἀνὰ ῥῶγας, μεγάροιο. ¶ Ρωγμὸς, ὄγκος, κοῖλος τόπος, ῥῆξις.

Ρώδιγγες, πληγαὶ, ὕφαιμοι διακεκομμέναι. οἱ δὲ, μώλωπες. ¶ Ρωδιόν. τὸν ἐρωδιόν. ¶ Ρώεσθαι, σπεύδειν, ὁρμᾶν. ¶ Ρώεται, σπουδάζει. ¶ Ρώθυνες, μυκτῆρες. ¶ Ρώκομαι, ὀργίζομαι, λυποῦμαι, λάκωνες. ¶ Ρωκῶσα, πρίουσα τοὺς ὀδόντας.

Ρῶμα, ῥώμην, ἰσχὺν, ὅρμημα, ὡς γνῶμα γνώμην.

Ρωμαλέος, ἰσχυρὸς ἀνδρεῖος ὑγιὴς. γενναῖος. θρασὺς, ῥωώδης. ¶ Ρώμη, δύναμις, ἰσχὺς, ὅρκος, ὑγεία, ἀνδρεία. ¶ Ρώνια, φρύγανα. ¶ Ρώνιξις, ποταμίας νεὼς εἶδος. ¶ Ρώνιος, ἄξιος πλούσιος.

Ρώννυσιν, ὑγείαν παρέχει. ¶ Ρὼξ, κόκκος, ἢ εἶδος φαλαγγίου. ¶ Ρώοντο, ὥρμουν, ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο ὁρμὴν ἐλάμβανον. ¶ Ρωπὰς, εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους. ¶ Ρῶπες, τὰ δασέα τῶν φυτῶν, καὶ θαμνώδης ὕλη, ἢ εἶδος λύγου. ¶ Ρωπήια, τόπος ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται, ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι. ¶ Ρωπεύειν, ῥωποπωλεῖν, ἤση δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι.

Ρωπητήριον, παρορμητήριον. ¶ Ρωπικὸν. τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραῖον. ¶ Ρωπικὰ, τὰ παρεμπορεύματα. ¶ Ρωπῆτις. τῶν τριπτῶν τις καὶ πατριῶν. οὕτω καλεῖται. ¶ Ρωποπῶλαι, μυροπῶλαι.

Ρωποπώλης, ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον, τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. ¶ Ρωπὸς, ῥωπικὸν, ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα χρώματα ὅσα ζωγράφοις βαφεῦσι, μυρεψοῖς, χρησιμεύει. ¶ Ρωρὸς, σφοδρὸς, καὶ τὰ κάρτα. ¶ Ρωσαμένω, ῥωσάμενοι δυϊκῶς.

Ρώσασθαι, ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι.

Ρῶσθαι, σπουδάζειν. ¶ Ρωσθεὶς, ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν. ¶ Ρῶσις, ὑγεία. ¶ Ρωστὴρ ἢ ῥαιστὴρ σφύρα. ¶ Ρωστήριον, φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι.

Ρωστικὸν, ὁρμητικόν. ¶ Ρῶστρον, ἔμβολον. ¶ Ρῶται, ἵσταται. ¶ Ρώτιγγες, πληγαὶ, ὕφαιμοι διακεκομμέναι. ¶ Ρώχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι.

Ρωγάδας, ῥαγάδας γῆς. ¶ Ρωχμοῖς, ῥήξεσιν, ἢ βάθος γῆς, ἢ ῥηγμοῖς. ¶ Ρὼψ, βοτάνη ἁπαλή.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σ

Ἁ, σῶα ὑγιῆ ἀκέραια, καὶ ἀντωνυμία δευτέρου προσώπου. ¶ Σαβάζειν, εὐάζειν βακχεύειν. ¶ Σαβὰ, αἰχμαλωσία. ἐν φυτῷ σαβὲκ, βάτος. Σαβάζιος, ἐπώνυμ) διονύσου. οἱ δὲ υἱὸν διονύσου, καὶ σαβὸν ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. φρὺξ δὲ ὁ σαβάζιος. ¶ Σαβακὸς, ὁ σαθρὸς χῖοι.

Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζώδια. ¶ Σαβακῶς, αὐστηρῶς ξηρῶς στραχέως. ¶ Σαβάξας, διασκευάσας διασαλεύσας. ¶ Σαβαρίχειν, τὸ σάβειρος, σάβειρος, σάβειος, κόραξ. ¶ Σαβῆρον, τὸ δακτύλιον.

Σάβηττοι, κώνωπες. ¶ Σάβος, βακχεία. ¶ Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμὸν, πότερον δὲ τοῦ πώγωνος ἢ τῆς κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον. ¶ Σάγαρις, πελέκιον, μονόστομον. φαρέστρα, ἄροτον. ¶ Σάγανα, σκεπάσματα περιβόλαια.

Σαγαρίος, ποταμὸς λυδίας καὶ φρυγίας.

Σαραβαρία, βρακία. ¶ Σαλδαεὶ, εἰκακοῦ σαβαὼθ στρατιῶν. ¶ Σαβαὼθ, παντοκράτωρ. ¶ Σαγάδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν. ὁδοιπορικὸν θύλακον. ¶ Σαγδὰς, εἶδος μύρου, ἢ ψέγδας.

Σάγη, ἡ ὅλη πανοπλία ἢ περιβόλαιον σκέπασμα.

Σαγηνεύειν, θηρεύειν αἰχμαλωτίζειν ἢ ἁλιεύειν.

Σαγηνεύσαντες, τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος οἷς καὶ σαγηνεύειν τοῦτο ἕλληνες. ¶ Σαγήνη, πλέγμα τί ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων. λάκωνες.

Σαγείρετον, μετακλέπτην. ¶ Σαγὶς, πῆρα. ¶ Σαγλῶδες, πλαδαρὸν σῶμα. ¶ Σάγμα, τὸ ἔλυστρον τῆς ἀσπίδος. ¶ Σάγος, μέρος τί τῆς πανοπλίας.

Σάγουρον, γυργάθιον. ¶ Σάγραι, ἔθος αἰθιόπων.

Σαγροῖς, κόνις ἢ πέλεκυς. ¶ Σαγύριον, ἄρτου κλάσμα. ¶ Σάθα, μοίρα. ¶ Σαθεύει, θάλπει.

Σαθαρύγα, ταραχήν. ¶ Σάθεα, τὰ ἀσθενῆ.

Σάθει, τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα. ¶ Σαθρὰ, ἀσθενῆ κεκλασμένα. ¶ Σάθραξ, φθείρ. ¶ Σαθῶν, ὑποκόρισμα τῶν παιδίων ἀῤῥένων ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. ¶ Σαὶ, τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς. ¶ Σαικὶς, δειλός. ¶ Σαΐκτας, θύλακας, μαρσίππους, ἔνιοι αὐλοθήκας. ¶ Σαικωνῆσαι, διασαικωνῆσαι. ¶ Σαίνει, κολακεύει προσηνεύεται, τινάσσει, ἀσπάζεται θωπεύει, κινεῖται σαλεύεται ταράττεται. ¶ Σαινικρίζει, ἐκτρέφει.

Σαίνουροι, καὶ σαινουρίδες, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες

νοῦντες ἵπποι καὶ κύνες. ¶ Σαιοὶ, πολέμιοι, νεκροὶ καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον κίνησις. ¶ Σεπτὸς, ἢ σεπτὴ, ἐλαία θλαστή. ¶ Σαίρει, κοσμεῖ φιλοκαλεῖ καλλύνει.

Σ αίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν. ¶ Σαιρὸς, σαρός. ¶ Σαῖς, κοῦρος, κάρος. ¶ Σαισαρία, ἡ ἐλευσὶν πρότερον.

Σ αιστὸς ἐλαία, θλαστή. ¶ Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.

Σ ακαιοὶ, οἱ σκύθαι. ¶ Σακαία, ἡ σκυθικὴ ἑορτή.

Σ άκαν, τὸ τῆς γυναικός. ¶ Σάκας, ἡμεῖς τὸ ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν. σάκκα οὕτω δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένος ϛ̄, οἱ γὰρ σάκες, σάθρες. ¶ Σάκασα, σαφήνεια. ¶ Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. ¶ Σακέλλιον, ὁμοίως. ¶ Σάκέσπαλος, πολεμιστής. ¶ Σακεὤμοισι, κλίναντες, κεραμιδώσαντες. ¶ Σακκίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους ὁ ποιόν φασι τοῖς ἐργάταις ὡσεὶ ἔλεγε χαλκιδερμιστής. τὰ γὰρ σάκκη ἐπίχαλκα λέγει. ¶ Σάκκινον, λεπτὸν ἀσθενές. ¶ Σακκινόσυκοι, δασύπρωκτοι. ¶ Σακκοδερμηστὴς, ὄφιν σάκος ἔχον, οἱ δὲ σκώληκα παρόσον δερμηστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν.

Σ άκοιτο οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον. ¶ Σάκος, ἀσπίς ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί.

Σ άκος, αἴγειον, ἀντὶ τοῦ τεῦχος, αἴγειον. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν. ¶ Σακοφόροι, ὁπλοφόροι. ¶ Σάκταρον, τοῦτο ἐμφερές ἐστι κώμη γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ διαλυτικόν. ¶ Σάκτας, ὁ θύλακος. ¶ Σακτῆρος, θυλάκου. ἔλεγον δὲ καὶ σακίαν.

Σ ακτὸς, ὁ τεθησαυρισμένος ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος.

Σ ακυνδάκη, ἔνδυμα σκυθικόν. ¶ Σάκωσε, κατέκλεισεν. ¶ Σάλα, φροντὶς, βλάβη. ¶ Σαλαβακχὼ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς κατωφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον ἀττικοί. ¶ Σαλαβαρ, μάγειρος λάκωνες. ¶ Σαλάβη, καὶ θύρας ὀπὴ φροντίς. ¶ Σαλάβους, θυρῶν ὀπάς. ¶ Σαλαγεῖ, ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς, σάλα λέγεται. ¶ Σαλάγη, βοή. ¶ Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθὸς, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὡσεὶ ἔλεγε σιδηροπλάτης. ¶ Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. ¶ Σαλαΐς, κωκυτός. ¶ Σαλακύρων, εὐήθων.

Σ αλάκων, ὁ πτωχὸς ἀλαζών. ¶ Σαλακωνία, ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζωνεία. ¶ Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ θεόφραστος σαλακῶνα φησὶ εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ.

Σ αλάμβη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἢ πύλη καπνοδόχη θυρὶς, ἢ τροφός. ¶ Σαλαμβὼ, ἡ ἀφροδίτη παρὰ βαβυλωνίοις. ¶ Σαλαμὶν, νῆσος. ¶ Σαλαμίνιος, μία τῶν ἱερῶν νεῶν. ¶ Σαλάννη, φαρέτρα.

Σ αλαχθὲν, σεισθέν. ¶ Σαλάξαι, κατακλῦσαι. κινῆσαι.

Σ αλέης, ἄλη, βλάβη. ¶ Σαλεύειν, ῥιπτάζεσθαι.

Σ αληθὲν, σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ ἀντὶ* πατρὸς ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα, οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί.

Σ αλία, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον. ᾧ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι. οἱ δὲ θολία. ¶ Σαλιβάσσα, τῇ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα. ¶ Σάλιξ, ἰτέα ῥωμαῖοι.

Σ αλιᾶ, ἀρκεῖ. ¶ Σάλμα, σησάμη. ¶ Σάλλα, δρυσοφύουσα. ¶ Σάλλινον, φρόντισμα. ¶ Σάλμοξις, ὁ κρόνος καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδή. ¶ Σαλμυδησὸς αἰγιαλὸς περὶ τὸν εὔξεινον πόντον. ¶ Σάλος, φροντὶς, ταραχὴ κλύδων καὶ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις.

Σ άλουσα, φροντίζουσα. ¶ Σάλπη, ἰχθὺς ποιὸς, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν. ¶ Σαλπιγκτὴς, ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος. ¶ Σάλπιγξ, σιγηνοσάλπιγξ, ἀντὶ τοῦ κήρυξ, τινὲς δὲ ὄρνιν ποιὸν, καὶ ὄργανον πολεμικὸν, καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον, ἐκδέχονται δὲ καὶ σάλπιγγας ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ ἀργείοις. ¶ Σαλπιγκτὴς, ὄρνεον τί.

Σ αλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. ¶ Σαλύγην, τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀτράκτου οὕτω καλεῖσθαι φασί. ¶ Σαλιᾶ, ἀρκεῖ παρὰ ῥίνθωνι.

Σ αλῶος, ὁ πεφροντισμένος, ἡ γὰρ φροντὶς, σάλα.

Σ άμα, μνῆμα, δωριεῖς δὲ στοιχεῖον. ¶ Σαμαίνα, εἶδος νεὼς ὑὸς ἔχουσα προτομήν. ¶ Σαμαίνεται, σφραγίζεται παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶ Σαμακία, κοσμαρίου εἶδος. ¶ Σάμαξ, ὕλη τίς δρυώδης. οἷον βούτομον, οἱ δὲ φορμὸν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα, καὶ τοξικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδα ποιοῦσιν.

Σ αμβὰ, ὀσφῦς ὀφρύς. ¶ Σάμβαι, θύραι, σάμβαλα.

Σ άμβαλα, σάνδαλα. ¶ Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκικὸν οὗ βίτων. ¶ Σάμεα, τὰ ἐν ταῖς ὤαις τῶν ἱματίων παράσημα λάκωνες. ¶ Σαμένορα, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. ¶ Σάμερα, σάμερος σήμερον. ¶ Σάμερον, σήμερον, νῦν ταραντῖνοι.

Σ άμη, πόλις κεφαληνίας. ¶ Σαμία, εἶδος τί ἀμπέλου.

Σ αμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὅμοιον τῇ ἱερᾷ τριαδικῇ.

Σ αμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἐν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν σαμίων θρυλλούμενον ὡς κατεαγότων. ἕτερον δὲ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμιαι ναῦς κατέστρωντο δι' ὅλου, δίδυμος δὲ, τὰς σαμίας ναῦς ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν, εὐρύτεραι μὲν γὰρ εἰσὶ τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσήμανται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ἰχθυπρώρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται. ναῦς δέ τις ὠκυπόρος σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα.

Σ αμίθη, ῥόφημά τι ὡς γλαυκίας ὁ ἰατρός. ¶ Σαμινὰ, θαμινά. συνεχῶς λάκωνες. ¶ Σαμίων, ὁ δῆμος, φησί τις περὶ τῶν ἀριστοφάνους, τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν βαβυλωνίους. σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος, καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία δι' ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ ἑλλήνων σάμιοι πολυγράμματοι ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ διδόντες εἰς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν. ¶ Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ ἰνδοῖς. ¶ Σάμου, ὑληέσσης θρηκίνης, τοῦ σαμοθράκης. ἄλλοι τῆς πρὸς θράκη σάμου, ἢ ὁ μωνύμως λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὗ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν σάμον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε σαμοθράκην κατὰ σύνθετον. ¶ Σαμονία, οἱ δὲ σαμορινία, ἡ ἔφεσος. ¶ Σαμυλὶς, ἡ πρόπολις ἀπὸ τοῦ

μελιασσυρτῶν. ¶ Σαμφόρας, σαμφόραι ἵππωνοι λέγονται, οἷς ἐπικεχάρακται ἡ σοιχεῖον, ἔστιν γὰρ σᾶν ἔλεγον. ¶ Σαμφοῦχος, πολέτης γίνεται ὁ αἰγύπτῳ, ἄλλοι δὲ μαράθιον καλοῦσιν αὐτήν.

Σ αμφόσιν, κεραυνώσιν. ¶ Σανάπτιν, πλὴν οἰνιώτην σιύθαι. ¶ Σανδαλαράχη, χρώματος εἶδος.

Σ ανδαία, τροπὴ ἀπὸ γῆς οἵτινες δὲ ἐν λίβα ἄνεμον.

Σ ανδάλια, σάνδαλα γυναικεῖα λέγοσθήματα, ἃ μὴ βαβλαίντια, καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, σανδάλιον.

Σ ανδαλώπη, ἡ σαρδὼ πάλαι. ¶ Σανδαράκη, τροφὴ τις τῶν μελιασσῶν ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Σανδαροφάγος, λέγοσὸ ἀλεξανδρεῖς ποταμὸς μετωνομάσθη μὴ ἐκλιθῆναι ἀκεσίνης. καὶ εἶδός τι μεταλλικόν. ¶ Σανδυξ, λιθάδρον θαμνῶδες. οὗ ἡ ἄνθος χροιὰν ἡσκηκὼ ἐμφορᾶ ἔχει ὡς σωσίβιος, ἡ φαρμακον ἰατρικὸν καὶ κεβωτός. ¶ Σανθεὶς, αἰαθόμενος. γνούς. ¶ Σανίδες, θύραι. ¶ Σανίκεπις, θεοφιλής. ¶ Σανὶς, θύρα λεύκωμα οὗ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς καινθύρους. τίθενται δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ταύρου.

Σ αὶζα, ζοφός. τιθήνη. ¶ Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. ¶ Σαννίον, ἡ αἰσθῖον αὐτὶ τῶ κέρμιον, πρὸς ἡ τῇ κέρκῳ σαίνειν, ἡ γὰρ αἰσθῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον ὡς βῦ πολις. ¶ Σανιόπληκτος, αἰσθιόπληκτος.

Σ ανὶς, δρυοσάνδραξ θυΐνοι. ¶ Σάνορος, μορὸς παρὰ ῥίνθωνι παραπῖνοι. ¶ Σανόροι, τὰς οὐρὰς σαίνοντες. ¶ Σάξαι καὶ θάπτειν νάξαι. νώσειν.

Σ άξασθαι, ὁπλίσασθαι, πλήσασθαι. ¶ Σαοῖ, βοήθει, καὶ σώζει. ¶ Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων ἀνθρώπους.

Σ αόφρων, σώφρων. ¶ Σάπαι, ἔθνος θρᾴκιον.

Σ απῥόης, ὄνομα ἰχθύος. οἱ ὃ ταρίχευ εἶδος, ἄλλοι ὑποποντικῶν ἡν καρκίνον ἰχθύ. ¶ Σάπιθος, θυσία πάφλοι. ¶ Σαπρία, σῆψις, σάθρωμα τυβράκιν.

Σ απριοῦσι, σήπουσι. ¶ Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχρὸν, ἀκάθαρτον. ¶ Σαπυλεῖν, σαίνειν, ῥίνθων.

Σ άμφαρος, μωρολόγος. ¶ Σαράβαρα, τὰ σοβεὶ τὰς κνημῖδας σὺν ὑματα. ¶ Σάραβος, ἡ γυναικεῖον αἰσθῖον. ¶ Σάραγος, ὑπηρέτης, ὁ σαρῶν τὰς θημοσίασοσάς. ¶ Σαράπις πορσικὸς χιτῶν. μεσόλευκος ὡς κτησίας. καὶ διαῤῥηξαμένη δὲν σάραπιν, ἡ τὰς τείχας καθειμένη, ἐτέλετό τε καὶ βοιῶ ἐποίει. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλάτων οὕτως. ¶ Σαράπους, τὰς μανίσας πορφυροῦσι. ¶ Σαραφὶν, γνώσεως πλήθυσμὸς ἡ σοφίας χύσις. ¶ Σαραχίρω, παραβυρσῶσω, ἡ καθμήτεια τῆς ἥρας. ¶ Σαργάναι, δεσμοὶ καὶ πλέγματα γυργαθώδης ὀρινίον ἀγυράτωμα.

Σ αργανος, ὁ ἀγροῖκος. ¶ Σαρδανα παλά, ἀλλοιᾶ.

Σ αρδανάπαλος, πάντες καθὼν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον ἔστιν αὐτὸν γενέσθαι. κὴ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτῆ αὐτῇ ἀσυρίδι ὧ νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι ἀσυρίοις γράμμασι σαρδανάπαλος. γόνασι δὲ δύο σαρδανάπαλοι. ¶ Σαρδανάφαλλος, γελωτοποιός. ¶ Σαρδιον, ζοτάνη ὀσὶ δηλητήριος, ἡ τις ἅπαν ἡ σῶμα τῷ φαγόντος αὐτὸ ἀσασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τῷ σώματος συσαλεύτων ἐκ τῷ τοιούτου ἀσασμοῦ γυμνοῦσθαι, λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντάσιασ' δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ὅθεν ἡ σαρδόνιον γέλως.

Σ αρδόνυξ, ὁ κοινωνητικῷ μορφῇ λιθὰ δικτύων δηλοῦνται. ¶ Σαρδόνιος γέλως, ὃ καθ' ὑπόκεισιν, ἡ ὡδὶ καταράξερρίμμενος γέλως. ἡ λέγοκοινικῶς σαρδόνιος γέλως, οἱ πὸ σαρδῶ κατοικοῦντες, τῷ κρόνῳ ἐθύοντο γελῶντες. μὴ ἀπατζόμενοι ἀλλήλους. αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν. ἦν οὖν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα. ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι δὲ καθ' ὑπόκεισιν γινόμενον γέλωτα, σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τῷ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας.

Σ αρδόντα, διαπίπτοντα. ¶ Σαρδὼ, ἡ πασσφάγη ἡ σαρδόνιον, ἡ σφραγὶς εἴρηται. ¶ Σαρδὼν, νῆσος μεγάλη πλησίον ἀφρικῆς ἡ καὶ σαρδώνη. ¶ Σαρῆτον, ὁ σάραπις καὶ εἶδος χιτῶνος. ¶ Σαρκῶν, σωρὸς μολόπος. ¶ Σαρὸν, σαρὸν, φυτόν τι γινόμενον σὺν ῥοῖς κατ' αἴγυπτον ἔλεσιν. ¶ Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψαρῷ. ¶ Σαρὶς, κλάσθος φοίνικος λάκωνες.

Σ αρίσσα, δόρυ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου ἑλληνικοῦ, σσάθη βαρβαρικὴ μακεδόνος. ¶ Σαρκάζει, μεθία, ἐρωνεύεται, καταγελᾶ ἀπὸ τῷ σεσηρέναι. ¶ Σαρκάζων, μετὰ πικρίασ' γελῶν. ¶ Σαρκάσας, μετὰ πικρίασ' ἡ ῥήματα τὰς χειλέων σάρκασ' διανοίξασ' γελάσας. ¶ Σαρκήρη, σάχως ἦν ἐκ σαρκῶν σωμὴρ μασμένον καὶ οὐκ ἐκκεκριθῶν σωεστῶτα. οἷον ἄνθρωπον. ¶ Σαρκοβόρα, σαρκοφάγον. ¶ Σαρκωκήλα, φυτὸν δάκρυον. ¶ Σαρκῶν, σεσηρώς.

Σ αρματα, ἡ λύσματα, καὶ κόπρια παρὰ ῥίνθωνι.

Σ άρμοι, θερμοὶ καρύστιοι. ¶ Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ καλυμμα. ἄλλοι φάμμον, ἄλλοι χόρτον.

Σ αρὸν, ἴων ἀργείοις ὡς παλαιὸν ἀκίασαρον βαρυζωνίτιον ὡς παρὰ σώφρωνι. θέλ δὲ λέγειν ὅτι ἀχρηστοί εἰσι δηλ. ἡ ὑφασ'. ¶ Σαῦρον, καλλωτρον βυζαντίοι.

Σ αρὸς, ἀριθμός τις παρὰ βαβυλωνίοις, ἡ καλλωζον.

Σ αρπηδόνιον, ἡ μέγα, καὶ ἡ σὺν ὀραισθησία καὶ κιλικία πέζα ὑφαντοτάτη. ¶ Σαρπηδόνος, σαρπηδόνος, ἀεὶ δὲ τοὐτῃ χρῆται τῇ γυνικῇ σαρπηδόντος. ἔστι δὲ αἰολικὴ ἀπὸ βύθεσασ' τῆς σαρπηδών. ¶ Σαρπηδών, κόσμος ἀπὸ μόρους τῶν θεῶν. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Σαρπηδών, ἀκτὴ, αὐτὶ τῷ σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνασ' ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱδρυσὶ ποσειδῶνος. ¶ Σάρπους, κιβωτούς. βυθινοὶ δὲ ξυλίνους οἰκίασ'. ¶ Σαῤῥυφθεῖν, μωραίνειν.

Σ αρσαι, ἅμαξαι. ¶ Σαρσίτειος χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος πλὴν χρείαν λάκωνος. ¶ Σαρῶ, κοσμίζω. ¶ Σαρῶν, λάγνος, τινὲς δὲ ἡ γυναικεῖον.

Σ αρῶνος, τὰ τῶν ἠρικτῶν λινά. ¶ Σαρωνία, ἄρτεμις, ἀχαιὸς θησεῖ ἀπὸ τῷ σὺν τείχῃνι σαρωνικῷ κόλπου. ¶ Σασαλαπεῖ, θρηνεῖ. ¶ Σαρωνίδες, πέζαι. ἡ αἱ σφὸ παλαιότητα κεχηνῖαι σρυῶνες.

Σ άσα, σηπία. ¶ Σάσαι, καθῆσαι, πάφλοι. ¶ Σάτον, σιτικὸν μέτρον. ¶ Σαταρίδες, σαταρνίδες, κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. ¶ Σατεῖς, ὁ ἐπέτους λωρικός. ¶ Σάτιλλα, πηλείασ' ἡ ἄγγος.

Σατῖναι,

Σ ατῖναι, αἱ ἁμάξαι. ¶ Σατνισόεις, ποταμὸς ἐν λελεγείᾳ. οἱ δὲ λέλεγες, καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός. ¶ Σατὴς, ἐπετός. ¶ Σατράπαι, ἀρχηγοὶ, στρατηλάται πέρσικὴ δὲ ἡ λέξις. ¶ Σατριὰς, ἔθος αἰθιόπων.

Σ άττα, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. ¶ Σατήοραι, σκάφαι βοτρύων παρὰ λάκωσιν. ¶ Σάττιν, ὄνομα τόπου. ¶ Σατύραν, καταφερῆ. ¶ Σατύριον, πόα τίς συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῶον τετράπουν ἢ λημναῖον. ¶ Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. ¶ Σάτυρος, ἡ ἔντασις, ἢ χορευτής. ¶ Σαυᾶσαι, σαῦσαι ἀμερίας τοὺς σειλείνους οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Σαύη, ὁ κόσμος βαβυλώνιος. ¶ Σαυκὸν, ξηρὸν συρακούσιοι. ¶ Σαυκρὸν, ἁβρὸν, ἐλαφρὸν ἄκρον.

Σ άτων, μόδιος γέμων, ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόνη ¶ Σαυκρὸν, ἁβρὸν ἐλαφρὸν, ἄκρον τρυφερὸν σεμνὸν σοβαρόν. ¶ Σαυκρόποδες, ἁβρόποδες.

Σ αυλὰ, κοῦφα ἥσυχα τρυφερά. ¶ Σαυλὸν, ἁβρὸν κοῦφον, ἁβρὸν τρυφερὸν ἀττικοί. ¶ Σαυλοῦσθαι, τρυφᾶν, θρύπτεσθαι ἐναβρύνεσθαι. ¶ Σαυλῶ, θρύπτου. ¶ Σαύλωμα, θρύμμα. ¶ Σαυλάτηρ, δορατοθήκη. ¶ Σαυνὰ, ἁπαλά. ¶ Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρὸν χαῦνον ἀσθενὲς παρὰ κρατίνω. ¶ Σαῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, καὶ ἰχθὺς μέγιστος σαυρός. ¶ Σαῦραι, ἔθνος θράκιον. ¶ Σαυρίται, εἶδος τί ὄφεων. ¶ Σαυρίτη, πόα τίς καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύρα. ¶ Σαυροβριθὲς, ἔγχος ἐκ τοῦ σαυρώτηρος βαρὺ, καὶ αἰσχύλος, ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη. ¶ Σαυρωτὴ, ποικίλη. ¶ Σαυρωτὴρ, τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν. ¶ Σαυρωτῆρες, τοῖς στύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων, ἤτοι σιδήρου τοῦ δόρατος. ¶ Σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρίου. ¶ Σαυρωτοῖς, δόρασι τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τῆς ἐπιδορατίδος. ¶ Σαυσάκας, τυροὺς ἁπαλοὺς, εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν. ¶ Σαυσαρὸν, ψιθυρόν. ¶ Σαυσιαλεῖ, μαστιγᾶται ἠλεῖοι.

Σ αυτορία. σωτηρία, ἀμερία. ¶ Σαυχμὸν, σαχνὸν, χαῦνον, σαθρὸν, ἀσθενές. ¶ Σάφα, σαφῶς, φανερῶς, λαμπρῶς. ¶ Σαφὲς, τὰ αὐτά. ¶ Σαφηνιεῖ, ἑρμηνεύει. ¶ Σαφηνίσον, ἑρμηνεύσον.

Σ αφῆτορ, μάντης ἀληθὴς, μηνυτὴς ἑρμηνεύς.

Σ άγματα, φορτία. ¶ Σαγμὶς, ἡτοιμασμένος.

Σ αχνὸν, ἀσθενὲς χαῦνον. ¶ Σαψὶς ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ ἄραψι. ¶ Σάω, σῶζε, σῶσον. ¶ Σαώζει, σώζει. ¶ Σαωκὶς, ἡ σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ¶ Σαωμένη, θεωροῦσα. ¶ Σαὼς, ἥλιος βαβυλώνιοι. ¶ Σαώσεις, σώσεις. ¶ Σάωμεν, σώσωμεν. ¶ Σαώτερος, ὑγιέστερος. σῶος, ὑγιὴς, ἢ σωτηριώτερος ἀπὸ πρωτοτύπου τοῦ σάος αἰολικοῦ.

Σ αωτηρία σωτηρία. ¶ Σαόφρονα, σώφρονα.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Β. ΚΑΙ Ε.

Σ βέννυται, κατασβέννυται. ¶ Σβέσαι, παῦσαι κατασβέσαι. ¶ Σεβαμὰ, ἐπιστροφὴ πονηρά.

Σ έβας, τιμὴ θαῦμα θάμβος ἔκπληξις αἰδώς.

Σ εβάσμιον, τιμητὸν προσκυνητόν. ¶ Σεβάσσατο, σεβαστὸν ἡγήσατο. ἐτίμησεν. ἐνετράπη. ¶ Σεβαστὸς, προσκυνητὸς τιμητός. ¶ Σεβέννιον, τὸ ἐπ' ἄκρω τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον. ¶ Σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι, προσκυνεῖν, αἰσχύνεσθαι.

Σ έβηται, λατρεύηται ἢ αἴδηται. ¶ Σεβιστὸν, τιμητόν. ¶ Σέβις, πηξίς. ¶ Σεγάνιον, γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ ῥοδίοις. ¶ Σέδας, καθέδρας.

Σ εελλίσαι, φρυνίχος ἐν κρονίῳ ἄγαμαι διονύσου στόματος, ὡς σεελλίσαι κεκομμένα πολλάκις. αἰσχίνης τίς ὑπῆρχε σέλλου καλούμενος ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθυπερβολὴν ὡς τοὺς παραπλησίους τούτω καλεῖσθαι. ¶ Σεδὲκ πόα μωαβιτῶν, ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις. ¶ Σέθεν, σοῦ. ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο, τὸ δὲ καθ' ὅμηρον τοῦ σοῦ σύναρθρον, μνῆσαι πατρὸς σεῖο. καὶ σοῖο, ἢ ἐκ σοῦ. ¶ Σεῦα, ἐδίωξα βοιωτοί. ¶ Σεῖν, θεῖν λάκωνες. ¶ Σεῖναι, θεῖναι κρῆτες. ¶ Σείεις, ἔξα πατᾶς ἀττικοί. ¶ Σειθονίη, ἡ θεσσαλία.

Σ εῖο, σοῦ, ἢ τοῦ σοῦ. ¶ Σειομένους, καθαλλομένους.

Σ είνεται, κακοποιεῖ. ¶ Σεῖο φονῆος, τοῦ σοῦ φονέος.

Σ εῖον, ζυγὸν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔτρεχον. ¶ Σειραὶ, πλέγματα, ἡνίαν, ἢ πλεκτοὶ ἱμάντες. ¶ Σεισάχθαι, χρεῶν ἀποκοπαί. ¶ Σειραφόρον, ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων. ¶ Σείρη, ἡ ἀναδέσμη. καὶ μέλιττα. ἢ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθαρίον τι ποιὸν καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν. ¶ Σειρὴ, ἅλυσις δεσμός. ¶ Σειρῆναι, οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες. ¶ Σειριᾶ, φλεγμαίνει, καροῦται.

Σ ειρίδας, τὰς σειράς. ¶ Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. ¶ Σειρίου, κυνὸς δίκην, σοφοκλῆς τὸν ἀστρῶον, κύνα. ὁ δὲ ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. ¶ Σειροὶ, ἐπαύλεις.

Σ ειρῆνες, οἱ μὲν ἔξω γυναῖκας φασὶ μελῳδούσας, ὁ δὲ ἀκύλας στρουθοκάμηλον. ¶ Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. ¶ Σειρομαστῶν, δορυφόρων, καὶ εἶδος λόγχης. ¶ Σειρὸν, τὸ ἀνδρεῖον, θέριστρον, σικυώνιοι.

Σ ειροφόρος, οἰωνὸς ἡγεμονικός. ¶ Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. ¶ Σείσατο, ἐσείσθη. ¶ Σεισάχθεια, σόλων. χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων. καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησαν, ἣν πέρ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι. τὰ βαρὴ τῶν δανείων. ¶ Σεισμὸς, τρόμος. ¶ Σεισόφελος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. ¶ Σείσων, ἄγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν. ¶ Σεῖφα, σκοτία κρῆτες. ¶ Σεκανὲς, πόρρωθεν. ¶ Σεκούανα, σικύα. ¶ Σεκουάνη, ἐλαίας εἶδος λάκωνες.

Σ εήρετων, συνέδριον. ¶ Σελαγίζει, αἴθεται, φλέγεται ἀπὸ τοῦ σέλας. ¶ Σελαγεῖται, τὰ αὐτά.

Σ έλαιναι, λαμπάδες. ¶ Σελάοντες, λάμποντες.

Σ έλας, φῶς, αὐγὴ, πῦρ. φλὸξ, φέγγος τοῦ πυρός. λαμπρότης, ἢ καθέδρα. ¶ Σελάσει, φλέγει, λαμπαδίζει.

Σ ελασία, ἄρτεμις. ¶ Σελασία, τόπος τῆς λακωνικῆς, ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν.

Σ έλας, φῶς πυρὸς, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρὸς περιφραστικῶς, ἔνθεν καὶ σελήνη παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου σέλας. πυρὸς αἰθομένοιο. ¶ Σελασφόρος, λαμπροφόρος. ¶ Σελάτης, κοχλίας. ¶ Σελάχιον, κόμμα ἰχθύος, ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δὲ φασὶ σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἄποδα εἰσὶν ὡς τοκεῖ σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψαρίου. ¶ Σελάχη, εἴδη θαλασσίων θηρίων. ¶ Σελαχίας, εἶδος ἰχθύων μεγάλων.

Σ ελευκὶς, εἶδος ἐκπώματος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθὲν, καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον.

Σ ελήνας, πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμάτι.

Σ εληνὶς, φυλακτήριον ὅπερ ἐκρεμᾶται τοῖς παιδίοις. ¶ Σεληπιάδαο, σεληπίου υἱοῦ. ¶ Σελίαρ, φοίνιξ. ¶ Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν περιγραφῶν. ¶ Σέλινον, τὸ γυναικεῖον. ¶ Σελινουσία, κράμβης εἶδος. ¶ Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων, διαστοῦτο καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ. ¶ Σελὶς, πτυχίον καταβατὸν βιβλίου, ἢ ἔνδοξον. ¶ Σελλάδαι, γένος ἰθαγενῶν. ¶ Σελληγορεῖ, εὐχερείας ἀναφώνημα.

Σ ελλήνης, ποταμὸς θεσπρωτίας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔθνος σελλοὶ, καὶ ἄλλο τῆς τρωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφίδε σελλοὶ, οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος. ¶ Σελληϊάδεω, σελέως υἱὸς ὁμάντις βατουσιάδης τὸ ὄνομα. ¶ Σελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι. τινὲς δὲ σελλίζει, ἀλαζονεύει. ¶ Σέλματα, τὰ ζυγὰ τῆς νεὼς ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα, ἢ αἱ καθέσεαι τῶν ἐρετῶν καὶ συναρμηγαὶ τῶν σανίδων.

Σ έλμενοι, γενόμενοι. ¶ Σελμὶς, ὁρμιά. τριχίνη καὶ τὰ ἰκρία. ¶ Σελμῶν, σανίδων ἀνταπόδοσις.

Σ ελλοὶ, ἔθνος ἐν δωδώνῃ, ἢ πτωχοί. ¶ Σέλπιδες, σχελίαι. ¶ Σέλπον, σίλφιον. ¶ Σελχροὶ, πέρσαι.

Σ εμαλία, ῥάκκη ἀργεῖοι. ¶ Σεμέλη, τράπεζα. παρὰ δὲ φρυνίχῳ ἑορτή. ¶ Σεμελοιρίδαι, οἱ ἄνευ κελύφους οὓς ἔνιοι λίψακας. ¶ Σέμελος κοχλίας.

Σ εμίαρ, χιτὼν, ἢ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος ὡς λάκωνες. ¶ Σεμίραμις, περιστερὰ ὄρειος ἑλληνιστί.

Σ εμνὰ, τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. σοφοκλῆς τὰ ἄῤῥητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. ¶ Σεμναὶ, θεαὶ τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐρινύας ἐπὶ εὐφημισμῷ.

Σ εμνὴ, τιμία σώφρων. ¶ Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός.

Σ εμνολόγημα, σεμνὸν, κατάστυγνον καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐν τροπῆς καὶ μέγα καὶ ἕξιν ἔχον. ¶ Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι. μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι. ¶ Σεμνυνόμενος, κομπάζων μέγα φρονῶν, λαμπρυνόμενος.

Σ έμπαδα, ὑποδήματα. ¶ Σεπτὰ, θαυμαστὰ σεβάσμια. ¶ Σεπτεύειν, σέβειν. ¶ Σεπτευομένης, ἐγχομένης σεβομένης. ¶ Σεπτοὶ, μεταβαλλόμενοι.

Σ επτὸν, ἔντιμον ἅγιον. σεβάσμιον σεβαστόν. ¶ Σεπτυΐς, πυξίς. ¶ Σεργοὶ, ἔλαφοι. ¶ Σερήτιον, ἡσερίς. ¶ Σερὶς ζωστήρ. ¶ Σειρομάστης, εἶδος κονταρίου. ¶ Σερίδες, σειραί. ¶ Σερίζω, στηρίζω, στηρίζομαι. ¶ Σέριφος, ἀριστοφάνης τὴν λακεδαίμονα σέριφον. ἔστι δὲ καὶ πόα σέριφος λεγομένη.

Σ έρκος, ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτορίδες σέλκες.

Σ ερμοὶ, θερμοί. ¶ Σερὸς, χθὲς ἠλεῖοι. ¶ Σέρτης, γέρανος πολυρήνιοι. ¶ Σερφοὶ, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες. ¶ Σῆς, ἔλαθες πάφιοι. ¶ Σέσακτο ἔσταλται καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν.

Σ εσαλαγμένον, σεσαγμένον. διατεταγμένον.

Σ εσάχθαι, ἐσκευάσθαι καθοπλίζεσθαι. σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις. ¶ Σεσελίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ σκώπτειν ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σελλοῦ. ¶ Σεσέλη, πόατις. ¶ Σεσήκασμαι, πεπλάνημαι. ¶ Σεσῆλοι, κοχλίαι λάκωνες. ¶ Σεσημασμένον, ἐσφραγισμένον, σεσημειωμένον, διασεσυρημένον. ¶ Σεσηπυῖα, διεῤῥωγυῖα. ¶ Σέσηρε, γελαδολίως ψύχει τοὺς ὀδόντας. ¶ Σεσηρέναι, γελᾶν προσποιητῶς.

Σ εσηρυῖαι, γελῶσαι, μετὰ θυμοῦ ἢ ἐν ὑποκρίσει ἢ προσποιητῶς. ¶ Σεσηρὼς, κεχηνὼς, διηνοιγμένον ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα. ¶ Σεσιμωμένος, σεσοβημένος τεθορυβημένος. ἄτακτος τῇ κινήσει τεταραγμένος. ¶ Σέσοψ, ποιὸς ἰχθῦς. ¶ Σεσεύανται, ὡρμήκασιν. ¶ Σέσυφος, πανοῦργος. ¶ Σεσωρευμένα, βεβαρημένα. ¶ Σεσωσμένος, γυναικὶ συγγενόνως. ¶ Σεπτηρία, καθαρμὸς ἔκθυσις. ¶ Σεῦ. σοῦ. ¶ Σεῦα, ἐδίωξα. ¶ Σεῦαι, πελάσαι, ἐλάσαι. διῶξαι, ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν. ¶ Σευάμενος, ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σευάσας, παρορμήσας, διώξας. ¶ Σεύας, ἐκπεδίοιο. ¶ Σεῦε, δίωκε.

Σ εύει, διώκει. ¶ Σεῦ, σεῖο σοῦ. ¶ Σεύεσθαι, ὡρμᾶσθαι διόκειν. ¶ Σεύοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Σευομένη, πορευομένη, ὁρμῶσα. ¶ Σεύονται, ἀποδιώκουσιν.

Σ εχὲς, τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ βαβυλώνιοι. ¶ Σέψασθαι, σεφθῆναι θαυμάσαι. ¶ Σέων, σήτων. ¶ Σῆ, τρέχει.

Σ ιγᾶ, σιωπᾶ. ¶ Σηδὸν, γλαυκὸν ἔλαιον. ¶ Σηδρακεῖ, κτυπεῖ. ¶ Σῆκα, οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια. ¶ Σηκάνη, πόλις σικελίας. ¶ Σηκανατὰ καὶ χλωρὰ, ῥαβδία.

Σ ηκάσθησαν, συνεκλείσθησαν. ¶ Σηκὶς, οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. ¶ Σηκοὶ, αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν.

Σ ηκοῖς, ὁμοίως. ¶ Σηκολόαι, λησταί. ¶ Σηκοκόρος, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος. ὅθεν καὶ νεωκόρος, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι, τὸ δὲ κορεῖν, ἀπὸ τοῦ καλύνειν τὸ ἔδαφος, κόρη γὰρ καὶ κόρος εἰσὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν. ἀφοῦ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ, κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος καὶ μυληκόρον τὸ τὸν μύλον κοροῦν. ¶ Σηκὸς, οἶκος τάφος, ναὸς μάνδρα, ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ.

Σ ηκίλλαι, αἱ ταμίαι παιδίσκαι. ¶ Σηκῶ, οἴκῳ. ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται, ἢ βαθεῖ τόπῳ. ¶ Σηκωτὴρ, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ. ¶ Σήλατο, ἔσεισεν, ἐτίναξεν, κατέβαλεν. ἔῤῥηξε. ¶ Σήλεκτος, χαμοδικαστής. ¶ Σήλια, τὰ μικρὰ πιθάρια, καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν. ¶ Σῆμα, τάφος μνῆμα ἢ ναοῦ εἶδος.

σημαία, σημεῖον. ¶ Σημαία, σημεῖον. ¶ Σήμαι-
νε, πρόστασσε. ¶ Σημαίνειν, προστάττειν ἄρχειν
δεικνύειν, δικάζειν βουλεύεσθαι, σαλπίζειν.
Σ ημάντορες, ἐπιτάκτορες. βασιλεῖς ἡγεμόνες, ἀπὸ τοῦ
σημαίνειν ὅ ἐστι προστάσσειν, ἡνίοχοι ἐπιστάται.
Σ ήμαντα, σφραγίδες. ¶ Σημασία, φανέρωσις.
Σ ήματα, τέρατα σημεῖα. ἀττικοὶ δὲ μνήματα.
Σ ημαχίδαι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. ¶ Σημεῖ-
ον, τέρας, ἢ σφραγίς. ¶ Σημήνασθαι, σφραγίσα-
σθαι. ¶ Σῆμνον, μέγα. ¶ Σημόκοινος, ἡ ἀνατολή.
Σ ῆνα, θυσία, λάκωνες. ¶ Σήνασα, προσγελάσασα
προσπαίξασα. ¶ Σηνιατήριον, τὸ κόσκινον.
Σ ηνίκη, ἄστροχος ἅμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον σαύ-
ρα παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν ὅμοιον τοῖς κα-
τοικιδίοις ὄνοις. ¶ Σηπεδὼν, σῆψις. ¶ Σηνοῦροι,
ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. ¶ Σῆπες, ζῶα ἑρπετὰ ὄφεις.
Σ ηπετοῦ, σηπεδόνος. ¶ Σηπόωνος, ὁρμὴν ἐλάμβανον.
Σ ηποιαλλὶς, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Σηρὰ, σκύλα, ἢ δεσμὸς
πλεκτός. ¶ Σήραγγες, κοιλώδεις τόποι, ἢ κισωρί-
δες, ἢ πόροι γῆς λεποφόροι, ἢ πέτραι. ¶ Σηράγγιον,
βαλανεῖον, σήραγγος, ἢ σήραγξ, ἐπιθυμία. ¶ Σηράγ-
κων, σπηλαίων ἐπιθυμιῶν. ¶ Σήραγξ, σπήλαιον,
κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. ¶ Σήραμ-
βος, εἶδος κανθάρου. ¶ Σῆρες, ζῶα νήθοντα μετα-
ξὺ, ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον.
Σ ηρίον, θηρίον. ¶ Σηρῶν, σκωλήκων τῶν γεννώντων
τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες. ¶ Σῆς, σκώληξ,
ὁ ἐν τοῖς μελισσίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι.
Σ ησάμη. σησαμὶς, καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης. ¶ Σησα-
μίτης ἄρτου εἶδος. ¶ Σησαμοειδὴς ἐνακύραι πόα
ἐοικυῖα ἠριγέροντι. ¶ Σησαμόεσσα, ἐκ σησάμης κα-
τεσκευασμένη μάζα. ¶ Σησαμόεντ' ἄρτον, οὕτως ἔ-
κειτο ἄθλον τοῖς διαγρυπνήσασι πυραμοῦς, καὶ σησά-
μινος, καὶ τοιαῦτα τινά. ¶ Σήσαμος, πόλις πα-
φλαγονίας. ¶ Σησαμοῦς, πέμμα ἐκμέλιτος καὶ
σησάμης. ¶ Σῆσιν, ταῖς σαῖς. ¶ Σῆσιν ἔχε φρε-
σίν. ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ μετὰ ψυχῆς
ἔχε καὶ διαμνημόνευε. ¶ Σηστὸς, πόλις εὐρώπης.
Σ ῆστρα, κόσκινα, ἢ κύμβαλα. ¶ Σητάνιοι, καθαροὶ
πυροὶ οὕτω καλοῦνται. ¶ Σητείους, νέους. ¶ Ση-
τόβρωτα, ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα. ¶ Σητοδό-
κιδες, ψύχαι, ἢ πτηνὰ ζῶα. ¶ Σθεναρὰ ἰσχυρά.
Σ θεναρὸν, ἰσχυρόν. ὑγιῆ ἀσινῆ. ἐρρωμένον. δυνατόν.
Σ θένει, δύναται. ¶ Σθενία, ἀτών τις ἐν ἄργει, οὕ-
τω προσεγόρευτο. ¶ Σθένος, δύναμις, βία, ἰσχύς.
Σ θενώσει, ἐνισχύσει, δυναμώσει. ¶ Σιάδες, θυσία
παρὰ λάκωσιν. ¶ Σίαι, πτῆσαι, πάσχοι.
Σ ιαλενδρὶς, ποιὸς ὄρνις παρὰ καλλιμάχῳ. ¶ Σιαλ-
λίδων, διαλόγων. ¶ Σιαλίζειν, ὅπερ ἴσον τὸ κατα-
σπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ καὶ περὶ δεῖπνον διαλεγο-
μένους κατα πίνειν τὸν σίαλον. ¶ Σιαλὶς, βλέννος
ἀχαιοί. ¶ Σίαλοι, εὐτραφεῖς λιπαροί. ¶ Σιαλο-
πάλλαγος, ὁ παράληρος καὶ ἀνόητος. ¶ Σιαλὸρ,
θαλὶς λάκωνες. ¶ Σίαλος, σίελος. ἀφρός. πτύε-
λος. ¶ Σιαλοῦται, τρέφεται. ¶ Σιαλόχους, τοὺς
προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι.

Σ ιάλωμα, μέρος τί τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυραιοῦ.
Σ ιαλῶσαι, ποικίλαι. ¶ Σίαρ, θίασος λάκωνες.
Σ ιβαία, ἡ σίββα, πήρα. ¶ Σίβδαι, ῥοιαί. ¶ Σιβδία,
σιδία. ¶ Σίβληθρα, πόπανα τὰ περικεκνισμένα.
Σ ίβολε, τί θέλεις κύπριοι. ¶ Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς
κροσσοὺς ἀποσείεσθαι. ¶ Σιβύνη, ὅπλον δόρατι
παραπλήσιον. ¶ Σιγάζοντος, ξενοφῶν ἐν ἀναβά-
σει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα. ¶ Σιγαλόεν, ποι-
κίλον τῇ γραφῇ. λαμπρὸν, σιγάλωμα γὰρ οἱ σκύθαι
λέγουσιν ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι. ¶ Σιγαλόεν-
τα, λαμπρὰ ποικίλα καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σιγαλφοὶ,
οἱ ἄφωνοι, καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες. ¶ Σιγαλώματα,
τὰ περιαπτόμενα ταῖς ὤαις. ¶ Σίγη, θίγγανε λά-
κωνες. ¶ Σιγέρπης, λαθροδάκτης. ¶ Σιγηλὸς
ἄφωνος. ¶ Σιγημονᾶς, σιγᾶς. ¶ Σιγηρῶς, σιγη-
λῶς ἡσύχως. ¶ Σίγκηρες, ὑπηρέται βαρβαροι.
Σ ίγλαι, ἐνώτια. ¶ Σίγλον, νόμισμα περσικὸν δυνά-
μενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικοὺς, καὶ εἶδος ἐνωτίων. ξε-
νοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σί-
γλος δύο δραγμὰς ἀττικάς. ¶ Σιγλοφόρων, στάσις
εὐνούχων τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φα-
σίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα σαρδονι-
κὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς. ¶ Σίγραι,
τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί. ¶ Σίγγυοι,
τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας.
πόλις μικρὰ τῆς παλαιστίνης. ¶ Σίδαι, ῥοιαί.
Σ ίδαιον, ἑτεροκρινές. ¶ Σιδαρέοι, παρὰ ἀριστοφά-
νει ἐν νεφέλαις σιδαρέοι θεοὶ, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ
ἐν ᾧ λεπτῷ νομίσματι ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶν-
το βυζάντιοι. ¶ Σιδάριος, χαλκεύς. ¶ Σίδη,
θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν
σίδην. φύεσθαι δὲ ἐν τῷ νείλῳ. ¶ Σιδήριος δ' ὀρυ-
γμαδὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος.
Σ ιδηρίτιν, τέχνην τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν ξαν-
θίου φασὶν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν. ¶ Σιδηρίτιν,
πόαν, τὴν ἑλξίνην καλουμένην. ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ'
οὗ οἱ μεταλλεῖς γίγνεσθαι τὸν σίδηρον. ¶ Σίδια,
τὰ τῶν ῥοιῶν λεπτά. σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ
ἐπὶ πάντων χλωρῶν. ¶ Σιδίω, κόκκω ῥοᾶς.
Σ ιδόνιοι, φοίνικες, καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασ-
σαν. ¶ Σιδουντιὰς, κώμη τῆς κορινθίας.
Σ ίδριμνον, εὔζωνον. ¶ Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἠχοῦ.
Σ ίζει, ῥεῖ. περιῤῥεῖ τινές. ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλ-
μόν. ¶ Σιζεὺς, ἄγναφος. ¶ Σιντόνες γνάθοι.
Σ ίκα, ὗς λάκωνες. ¶ Σικανία, σικελία πρότερον.
Σ ικανίη, χωρίον σικελίας. ¶ Σικανοὶ, χοροὶ τινές.
Σ ικελία χώρα θράκης. ¶ Σικελίζειν, ἀτηρεύεσθαι,
οἱ δὲ πονερεύεσθαι. ¶ Σικελὸς, στρατιώτης, παροι-
μιῶδες, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπιπολὺ
οἱ περὶ νέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθουμένων αὐτῶν
τὸν μισθὸν μηδενὶ ἀποδιδόντων. ¶ Σίκεον, ὡς ἴστρος.
Σ ίκερα, οἶνος, συμμιγεὶς ἡδύσμασιν. ἢ πᾶν πόμα ἔμποι-
ον μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ, σκευαστὸν σύνθετον.
Σ ικυώδαροι, τὰ προσκυνήματα. ¶ Σίκημα, ἡ νέα πό-
λις ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία.
Σ ίκιννις, ὄρχησις τίς στρατιωτικὴ σατύρων σύντονος.

ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ὧν δὲ καὶ ὁ μέλεαξ δραγμικὴ καὶ κωμικὴ κόρδαξ. Σίκκα, κούφη.
Σ ίκλαι, σιῶπα. Σικλὸς, βαρύβαρος σικός.
Σ ικύα, εἶδος κολοκυώτης καὶ σικύος ἰατρικόν.
Σ ικυὸς, σπερματίας, ὃν ἡμεῖς μιλοπέπονον.
Σ ικὺς, ὁ γναφεύς. Σικυὼν, πόλις.
Σ ικυωνέα, κολοκυώτη. Σικυώνια, ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ φέλλια. Σίκχαι, κράσπεδα. Σικχαξόμενος, σκωπτόμενος. Σικχὸς, ὁ μικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀηδής. Σιλλαίνει, σκώπτει ὑβρίζει. Σιλαπορδῆσαι, ἀβρωστῆσαι. θρύπτεσθαι. χλιδᾶν. Σίλβαι, ῥοιαί. Σίλβη, εἶδος πέμματος ἐκ κεγχρῶν σησάμης καὶ μήκωνος. Σιλβία, σιλία. Σιλῆνοι, οἱ σάτυροι. Σίλλυς, κολυμβιτὴς. σιλήνη, μυλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ. Σιλῆνοι, σάτυροι. Σιληνίαι, τῆς σαλαμῖνος πλοῖον τὸ λεγόμενον σοπαΐα.
Σ ιλιποραλεῖν, σιδηροποδῆσαι, ῥᾳθυμῆσαι, ἀβρωστῆσαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν. Σιλλαίνειν, σιλλοῦν τὸ διασύρειν ἢ μωκᾶσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰλλοὺς τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς σίνεσθαι. Σίκλος, τὸ βάσβαχον ἀπτικόν. Σίλλαι, ἔμμεζον, σκάμμια. Σιλλέα τεῖχωμα. ἢ λεῖον. Σιλλᾶ, ἀναξαίνει, λυπεῖ. Σιλλοῖ, μωκᾶται. ψέγει. κακολογεῖ. Σιλλόν, λευκαίαι ὀρινίου. Σίλλος, ἀναφαλλαντὶς μῶμος κακολογία. καὶ χλευασμός. Σίλλυμα, κρεανδὶ, οἱ δὲ τὰ αὐθέμματα καὶ κορκόσμια. Σίλλυβον ἀκαθάρτιον, ἀσβολὸν καὶ ἐσθῶδιμόν τι. ἢ τὸ βιβλίων τὸ δέρμα σίλλυβα λάτωνος. Σίλος, ἢ πρῖνος, οἱ δὲ τὸν σωρόν. Σίλφιον, ξηρὸν, οἱ δὲ νεκρόν. Σιλφίου. λειμῶν, σοφοκλῆς ἐπὶ γῆς τὸ λιβύης τὸ σιλφίον φορούσης, οἱ δὲ εἶδός τι τῆς λιβύης τὸ σίλφιον. Σίμαι, τῆς κυθαρᾳδοῦ τὰ ἄκρα, καὶ τὰ ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές. Σιμαίθα, ἑταίρα μαγφελικῆς ὄνομα. Σίμβλαι, ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα. Σιμβλίδες, μέλισσαι. Σίμβλοι, τὰ σμήνη, τὰ ἀγγεῖα τὰ τῶν μελισσῶν τὰ εἰς τὰ κηρία σωάγεται, ἀπτικὸν, καὶ τὸ ληθαυρόν. Σίμβλαι, τὰς θήκας τῶν μελισσῶν.
Σ ιμήχειρ, χεῖμα δραγμικόν. Σιμικίνθια, φακιόλια, ζωναρία ὡραῖα τῶν ἰουδαίων. Σίμον, αἰγιαλός.
Σ ιμόεις, ποταμὸς Τροίας. Σιμόεντι, ποταμῷ Τρωάδος. Σιμοῖ νῶτα, αὐτὶ τοῦ μεταβάλλῃ τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις. Σιμοντοπρόσαντες, χωρίον. Σιμὸς, τυφλός. Σιμῶσι, μέμφονται. Σιλωαμ, ἀπισταλμένος. Σιμωνίδης, υἱὸς Θεοπρεποῦς. Σίμωρ, παρὰ πάρεθοις κολεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος. οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας. Σίνην. σμήνη. βαβυλώνιοι.
Σ ινάμορος, κακόηθος. Σινάπυξ, γογγυλίς.
Σ ιναρὸν, τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον. πονηρόν. οἱ δὲ σὺν τοῖς τοῦλι τὸ ὁραῖον. Σινὰς, ἡ φθαρτική.
Σ ινδὶς, ἡ σκυθία καὶ ἡ πόρνη. Σίνδιον, διάσφαγμα τὸ τῆς γυναικός. Σίνδις, γέρων. Σίνδοι, ἔθνος ἰνδικὸν, ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ σίνδικος λιμήν λεγομένη. Σινδυκύθοροι, ὑπόδημα ποιόν. Σινδούς. χιτῶνας σινδόνας. Σινορῶν, πονηρῶν, βλαπτικῶν, οἱ δὲ, ἀπελευθέρους, ἢ δούλους. Σίνεσθαι, κακουργεῖν βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. Σίνυς, σίνις. κλέπτης, κακοῦργος λῃστής. Σινέσκοντο, ἐβλάπτοντο. Σίνεται, βλάπτεται. Σινιάσαι, σεῖσαι, κινῆσαι καὶ τὸ κόσκινον δὲ σινιατήριον. Σινιατήριον, κόσκινον. Σινίου, κόσκινον. Σινόδους. θηρὸς σινόμενος τοῖς ὁδοῦσιν. Σινόμενοι, βλαπτόμενοι.
Σ ίνος, βλάβος, οἱ δὲ ἡμίονος. Σινοῦται, βλάπτεται. Σίνται, βλαπτικοὶ κακοῦργοι. Σίντην, ἢ σίντης, βλαπτικὸς κακοῦργος, βλαβερός.
Σ ίντιοι, θρᾳκῶν τι γένος, οἱ δὲ τοὺς πρὸ λίμνης οἰκοῦντας. Σινωπίσαι, ὅσον πεποίηται, παρὰ τὴν ἑταίραν σινώπην, ἐκομῳδεῖτο γὰρ ὡδὶ ὡς ἀχθομένην.
Σ ίοαι, οὕτω κολοῦσι χαλκᾶσι τὴν πάνυ μακρὰν μάνδραν.
Σ ιοκόρος, νεωκόρος, θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν.
Σ ιομαλίσαι, διαμάχαι καὶ τὰ πηδᾶν. Σίον, λάχανον, ἐμφερὲς σελίνῳ. Σίορ, θεὸς λάκωνες.
Σ ιπαλὸν, ἀκάθαρτον, ἀσεβέστατον. Σιπαλὴ, ἐπὶ γάμος, βλοσυρὰ, δεινὴ, τουτέστι λύκαινα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα. Σιπαλὸς, χαλεπὸς καὶ τὸ ὅμοια. Σίπαι, σιώπα, μεσάπιοι. Σιπῶναι, ἀπειπάσαι. Σιπύη, σιδηροῦν ἀγγεῖον. ἀφ' ἧς κιθαρῳδοὶ δὲ πύσβια. Σίπυλον, ὄρος λυδίας καὶ φρυγίας. Σίρα, πάρδοι μεγάλα, καὶ πλεκτὴν ἱμάντωμα οἱ ταῖς ναυσὶν, οἱ δὲ τὰ ῥάκκη. Σιραγωδὲς, σαθρόν. Σιραδὶς, σπρῶτις βραχέως. Σιραιὸν, τὸ ἀπὸ τῆς σαφίδος ἔφθημα. οἱ δὲ τὸ γλυκὺ. ἢ ἐφθημένον οἶνον. Σίραμφος, τὸ ῥύγχος. Σιρβαίονον, βρέφος ἀπὸ ξένης συνεγνωσμένον καὶ πεπραγμένον.
Σ ίρβινον, πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ ἀφροδίτῃ.
Σ ιρέων, τῶν τὴν εἰρήνην οἰκησάντων πρὸ ναῶν ἡράκλειαν.
Σ ιρηναίων λόγους ἀπατεώνων. Σιρία, ἀσφάλεια. λάκωνες. Σίρις, ἀπαίδευτος. Σιρῶς, ὄρυγμα σιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα. Σιρομάστης, λόγχη. δόρυ. ῥομφαία. Σιρὸς, ἢ μόνος πίθος, δεσμωτήριον Σιρούς, τοὺς σιρεῖς. οἱ δὲ τὰ φρούρια ἐσκεπασμένα. Σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηροῦν ὃ πορ οἱ τελῶναι πρὸς ὀρύσσειν ἔχουσι λαβὴν ξυλίνην ἔχον.
Σ ισαμὶς, τὸ παρὰ τοῖς ἰακροῖς λεγόμενον σίσελι.
Σ ίσανον, ἢν ὄξους οἶνον. Σισάρειον, κοσμικώτατον χρυσοῦν γυναικεῖον ὡς ἀλυσίδιον. Σίσαχθοι, χρῶν ἀποκτανοῦ. Σισίλαρος, πόρδαξ πόρδαλοι.
Σ ισίλαρος, πέρδαξ. Σίσιλλος, νόμισμα, καθάπερ σκωλικίασις. καὶ ζῶόν τι. Σισινδίος, γέρων.
Σ ισκοῦρα, ῥοιὰ φάσκηλος. Σισογαύρδωσις ἀγορᾶς, σφήγξ. Σισορβάκης, λάχυρος, ὁ ἰχθύς.
Σ ισύμβρια, αὐθη. Σισύμβριον, διδύμως αὐθυλλιόν τι. Θεόφραστος ὃ τὸ σισύμβριον γηράσκον μεταβάλλειν, οἱ δὲ ἀπὸ ἡδυόσμου πλατὺ φυλλοροεῖν.
Σ ίσυννον, δόρυ. Σισύρα, τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. Σίσυρνον, πλὴν σισύρνιον οἱ κατὰ λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωλίων ἀπτόμενον, ἀμπεχόνιον κολοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισύραι. Σισυρνώδης σολὴ, ἢν ἐκ τῆς σισύρνης σολισμόν. διαφορᾷ δὲ καὶ σισύρνα σισύρας. σισύρνα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος. σισύρα δὲ διφθέρα, εἰς ἀμπεχόνιον καὶ στρωμνὴν ἐπιτηδείως ἔχουσα καθάπερ τὰ κώδια καὶ αἱ μηλωταί.

Σ σαύρος, οὕτω καλεῖται τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιθέτων.
Σ ίσυρος, γράμμασι εἶδος. ¶ Σισὺς, καὶ αὐτὴ ταύτη. οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης βύτιλες. ἄλλοι δὲ τῶν αἰγείων χειροποιήτων. ¶ Σισυφίοις, ῥηθεῖσι θαλάμοις κακοῖς, ἀφ' οὗ σισύφου βασιλέως. ¶ Σίσυφος, ἀπατητικὸς, ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐξηπατηκότων, ἀφ' ἀπαίκου σισύφου. ¶ Σίτα, ἄρτοι, βρώματα τροφαί. ¶ Σιταρχία, ἡ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα, ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος, σιτάρχης. ¶ Σιτέσκοντο, ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ἠρίστων. ¶ Σιτηρέσιον, ἐφόδιον. ¶ Σιτήσας, θρέψας. ¶ Σιτία, δαπάνημα βρῶμα σιτηρέσιον.
Σ ιτίζειν, τρωμίζειν. ¶ Σιτίζοντος, ὅτου παρέχοντος.
Σ ιτυίδες, θυσιάτιδες, νύμφαις ἐπιτελουμένη ¶ Σιτοβολῶνες, ὅρια. ¶ Σιτοδία, λιμὸς σίτου ἔνδεια.
Σ ιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. ¶ Σιτοκλονεῖαθ, τὸ δὲ λίθους συνάγεσθαι· οἱ δὲ τὸ δὲ λίθους κλύεσθαι, καὶ φαγεῖν. ¶ Σιτόκυρος, ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος. ¶ Σιτομνημονεῖν, αὐτὶ τοῦ τὰ σῖτα μεζεῖν παρόσον ἀπεγράφοντο· οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. ¶ Σιτοποιὸς, ἀρτοκόπος, ἢ πέπειρα. ¶ Σῖτος, τροφὴ σίτου καὶ κρεῶν, οἱ δ' οἶνοι βεβεῖσθαι, καὶ τόκος καὶ ὁ μισθός. ¶ Σίτυ ἐκβολὴ, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. ¶ Σιτούμενος, ἐσθίων. ¶ Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν. ¶ Σίττας, ὄρνις ποιός. οἵτινες δὲ ἦν Ψιττακοὶ λέγουσιν. ¶ Σίττη, ὄρνις ποιὰς, οἱ δὲ ὀρυοκολάπτης. ¶ Σίττον, οἱ μὲν γλαῦκα ἢ κίσσαν, ἢ ἰδρακα. ¶ Σιττύβαι, δερματίναι σολαὶ, τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. ¶ Σίφα, χωρία.
Σ ιφλὸν, κακὸν ἐπίμωμον πηρόν. αἰσχρὸν μωρὸν, μωμητόν. ¶ Σιφλὸς, μῶμος. ¶ Σιφλῶσαι, ἀφανίσαι. ¶ Σιφλοῦν, μωμᾶσθ. αἰσχύνειν. πυρεῖν. βλάπτειν. ¶ Σιφλώσειεν, ἀφανίσειεν, μωμήσειεν.
Σ ίφνα, ποιὸς ἰχθύς. ¶ Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν, διαβέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι οὖν φασὶ σημαλίσαι. ¶ Σίφνιοι, ἀνάθαρσοι, ἀπὸ σίφνου τῆς νήσου. ¶ Σίφνον, πλὴν γῆν ἀθηναῖοι καὶ ἡ δημήτηρ καὶ σπύρα. ¶ Σίφνιος, ἀρραβὼν τοῦδε τῶν σιφνίων ἅπαξ διελίττοτο ὡς δὴ δακτύλῳ σημαλιζόντων. δηλοῖ δ' ἂν ἦν δῆθ' δακτυλίσαι δυόμενον ἐπὶ τὸ κακοσχόλα. ¶ Σιφνὸς, κενός. ¶ Σιφνύῃ, κενοῖ. ¶ Σιφῶμαι, τήκομαι. ¶ Σίφων, ἕρπυρος ἀνθρωπος καὶ λίχνος, ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδὲς καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι καὶ τῶν ταχύων, καὶ τὸ πυρὸν οἱ κακολίσκοι, καὶ ὃς οἱ κάπηλοι ἦν οἶνον χρῶνται, καὶ ὀργανόντι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς. ¶ Σιφώνιον, τὰ αὐτά. ¶ Σιχὰ, χωρία. ¶ Σιχαβατεῖν, τὸ μεδὲ παθεῖν ἀπιέναι, οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν. ¶ Σιχαρὶς, λιβυκαὶ ὀρχήσεις. ¶ Σιῴζῃ, χωλεύει χωλαίνει. ¶ Σκαιᾶ, ἀριστερὰ χειρὶ, παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν καὶ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλὰ, παρὸ καὶ ἡ δεξιὰ τοῦδε τοῖς δεξιοῖς, ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιά ἐστιν, ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' ἀντιφρασμὸν λέγεται. ¶ Σκαιῆσι, πύλῃσιν, οὕτως ὀνομαστικῶς σκαιὰς οὐ λίαν δηλοῖ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι, ἢ δηλοῖ τὸ σκαιὰς μάχας οὐ αὐτοῖς γεγενῆσθαι, ἢ δηλοῖ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ πλὴν εἰσβολὴν τὰς αὐτὰς καὶ ἀνάρθρους καλεῖ. ¶ Σκαιοὶ, ἔθνος θρᾴκιον, καὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. ¶ Σκαιούριον, χαλεπὸν. ἀκρωτήριον, ἔστι δὲ λύσβατον. ¶ Σκαιὸς, δύσκολος πονηρὸς κακὸς μωρὸς ἀπαίδευτος. ἀμαθὴς ἀπάνθρωπος. ἄδικος ξαχύς. σκληρός. ἐπαχθὴς παραχώδης ἀρίστερος. ¶ Σκαιότης, αἰσθησία μωρία παραφορὰ. ¶ Σκαιωρούμενον, παραπλήσιον. ¶ Σκαίρει. ἄλλεται. σκιρτᾷ. πηδᾷ. ξέχει. ὀρχεῖται. ¶ Σκαιωρία, ὄρχησις χορεία. καιρεία, παιδιὰ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκαλεύματα, σκαρυφίσματα, σκαλύμματα. ¶ Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. ¶ Σκαλαβρόβα, τύρβη ἀπὸ τοῦ σκαλύειν.
Σ καλαβαρβία, ἀκηδία. ¶ Σκαλαζύρει, σκαλύβει, ἢ λάθρα πλησιάζει, ἀπὸ λαστρώνων σκαλαβύρων ὁ σκαλυβών. ¶ Σκαλαπάζει, ῥέμβεται. ¶ Σκάλατος, ὁ σκαφιτός. ¶ Σκαλύβει, κινεῖ ἀνασχίφει, ὀρύσσει.
Σ καληνιεῖς, ὀχεῖς αὐτρα. ¶ Σκαληνὸν, σκολιὸν, πολύτονον, τὸ χαρακτικὸν ἔδαφος τεῖα, ἰσοπαλυρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. ¶ Σκαλὶς, σκαφίον. ¶ Σκαλλίον, κυλίκιον μικρὸν. οἱ δὲ σκαλλόν. ¶ Σκάλμη, μάχαιρα θρᾴκιος, καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτὴν τινὲς λέγουσιν. ¶ Σκάλλοντες, σκάπτοντες. ¶ Σκολοβατεῖ, κλίμακι βαίνει. ¶ Σκάλοψ, σκαλόπετα, ἀσωτάλαξ, ζῶον. γεωρύχον τυφλόν. ¶ Σκαλαπάζει, ῥεμβωδῶς βαλίζειν. ¶ Σκαλτωμίζειν, λαμπυρίζειν.
Σ καλῶ, σκαλαβῶ. ¶ Σκαλώνια, τὰ ἀσκωρώνια καὶ ἀκμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα. ¶ Σκάμαια, κύων.
Σ καμμάδες, πόρναι. σκάμματα. ἀτῶνες σάδια.
Σ κάμαθρος, ποταμὸς, ὃς καὶ ξαίθος καλεῖται.
Σ καμβάλλει, ἀκηδιᾷ. ¶ Σκαμβάλυξ, σκαμβὸς σχεβλός. ¶ Σκαμβειζοντες, ὀλιγοθαύνοντες. ¶ Σκαμβὶς, θερμοπότης λάκωνες. ¶ Σκαμβὸς σχεβλός.
Σ κάμβυκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκαμβωνίσαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ¶ Σκαμφυσεῖ, μεμψίμοιρεῖ ἀγανακτεῖ. ¶ Σκαμωνία, εἶδος βοτάνης. ¶ Σκάναμα, τόπος πρὸς ὃ δύσβατόν ἐστιν. ¶ *Σκανὰς ἰσχνὰ, ἐπίχαλκα. παρὰ τὸ σωφρονίζω σκανὰς πορδύσι τὸ τῆ ἀσπίδι. καλλίαο δὲ σκύβος. ¶ Σκανδαλοθρείτας. καὶ σκαύδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. ¶ Σκαύδαλος, ἐμποδισμός. ¶ Σκαύλα, χωρίον, ἢ πόλις. καὶ εἶδος πολυκεφαλαίας. ¶ Σκαύδιξ, λάχανον ἄγριον. παρὸ καὶ σκανδικὸν πώλην τὸν δυσεπίβατον λέγουσι, ἐπειδὴ λαχανοπωλησίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.
Σ καύδιωνες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκαυδύεσθ, ἐπαισερδύεσθαι. ¶ Σκαύθαν, κράβατον. ¶ Σκαύιξ, ἐπαείσερος. ¶ Σκαύος, αἰτία κώλυμα. ¶ Σκαπανὺς, σκαφεύς. ¶ Σκαπάνη, σκαφίον, ὀρύγιον. δικέλλη. ¶ Σκαπάνιον, ἡ σακτηρία, ἄλλοι σκίπωνα. ¶ Σκάπαρδος, ὁ ταραχώδης καὶ αὐάτωνος.
Σ κάπορδα, οἱ τοῖς διονυσίοις ἀγομένη πηγυμελίης δοκοῦ αὐορομήκους καὶ τετραμελίης ἡ διήκουσα. δηλοῖ φοινίκιον. καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι αὐτίους ἄλλοι τοὺς νώτους ἔχοντες. καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς, σκάπορδα λέγεται. καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. ¶ Σκαπορδεῦσαι, λοισδορῆσαι. ¶ Σκάπετος, τάφρος. ἄλλοι τάφος. ¶ Σκάπος, κλάδος, καὶ αἴεμος φυτός.

Σ κάπτει, ὀρύττει. ¶ Σκάραιβον, αἱμοποιόν. ¶ Σκαρδαμύττειν, τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι. ¶ Σκαρθμοὶ, κινητοὶ, σκαρισμοί. ¶ Σκαρθμοῖς, κινήσεσι, δρόμοις. κρηπῖσι λακτισμοῖς. καὶ ὑὸς τεύκρου ἀναγράφεται. ¶ Σκαρία, παιδία.

Σ καρίδες, εἶδος, ἐλμίνθων. ¶ Σκαρίζεται, ταράττεται βράζει. ¶ Σκαριφᾶσθαι, ξύειν σκάπτειν γράφειν ὅθεν. καὶ ὁ σκάριφος. ¶ Σκάριφος, ξέσις γραφή. μίμησις ἀκριβὴς τόπου. ¶ Σκάρκη, θραίκης τὸ ἄγριον.

Σ καρπαδεῦσαι, κεῖναι. ¶ Σκάρτας, ταχὺς, οἱ δὲ σκάτας. ¶ Σκαρφᾶσθαι, σκεδάννυσθαι. ¶ Σκάρφη, πόλις λοκρίδος. καρφνὴς, ἰσχυρός. ¶ Σκαρφῶν εἶδος καμίνου ἐν ᾧ μεταλλικῷ. ¶ Σκάφαι ὀψοπλύνια. ¶ Σκάφαλος, ἀντλητήρ. ¶ Σκαφίδες, ποιμενικὰ ἀγγεῖα. ¶ Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο, σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς παναθηναίοις ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέχοντες τῶν θυσιῶν.

Σ καφίον, πτύον. καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας εἶναι δὲ περιτρόχαλον καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον. ¶ Σκάφος, πλοιάριον.

Σ καφώρη, ἡ ἀλώπηξ. ¶ Σκεδάζει, σκορπίζει. ἀθετεῖ. ταράττει. ἐγχέει. καταργεῖ. ¶ Σκεθρὸν, ἀκριβές.

Σ κείρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀρείονος, ἢ χωρία ὕλην ἔχοντα εὐθετοῦσαν εἰς φρύγανα. ¶ Σκειράφιον. τὸ κυβευτήριον, ἴσως διὰ τὸ ἐν σκίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν.

Σ κειρὰς, ἀθηνᾶ. σκίρον φασὶ τὸν ποσειδῶνος ὑὸν γήμαντα σαλαμῖνα τὴν ἀσωποῦ. ¶ Σκειρίτης λόχος οὕτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων, ἦν δὲ ἀρκαδικός.

Σ κειράξαι, κρεωφαγῆσαι. ¶ Σκείρατες, οἱ προύνικοι καὶ κυβευταί. ¶ Σκειραφεῖν, κακοπραγμονεῖν.

Σ κειρόμαντις, ὁ τῷ σκείρωσι μαντευόμενος. τόπος δὲ ἦν οὗτος ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον. ¶ Σκείρον, λατύπη, ἢ σκληρόν. ¶ Σκεῖρος, ῥύπος, καὶ ὁ σριμὺς τυρὸς, καὶ ἄλσος καὶ σρυμός. φιλητᾶς δὲ τὴν πυῤῥώδη γῆν.

Σ κειρῶν, *ἄργη τίς λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. ¶ Σκειρώσασθαι, σκληροῦσθαι.

Σ κελεαὶ, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. πάρθοι σαράβαρα. ¶ Σκελέεσθαι, ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι.

Σ κελερδεία, ἄνθεια ἡ νῆσος. ¶ Σκελετὰ, σκίλλα.

Σ κέλλεται, ξηραίνει, ἰσχναίνει. ¶ Σκέλεφερ, βόλου ὄνομα λάκωνες. ¶ Σκέλισμα, τὸ ἀείμνημα. ¶ Σκελήπερον, νήπιον ἀρχίλοχος. ¶ Σκελλίδες, τὰ περιμήκη τμήματα. ¶ Σκέλλισμα, δρόμημα. ¶ Σκελλὸν, διεστραμμένον. ¶ Σκελλόμενα, σκελετευόμενα.

Σ κελὶς, δ' ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. ¶ Σκελῶν, ποδῶν. ¶ Σκέλος. τάττεται. ἐνθὶ τοῦ φορτικοῦ, καὶ μέρος τί τῆς νεώς. ¶ Σκελοῦνται, σκελετασθήσονται. ¶ Σκέμμα, διάνοια. ¶ Σκέπαρνον, τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν. ¶ Σκέπαρνον ἐπιδέσμου ἰατρικοῦ ὄνομα. ¶ Σκέπας, σκέπη ὑποδοχή ¶ Σκεπᾶσθαι, θερμανθῆναι. ¶ Σκέπη, σκέπασμα. ¶ Σκεπινὸς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Σκεπόωσι, σκέπωσι παρέχωσιν.

Σ κέπετο, ἀπεκρούετο, ἐφυλάσσετο, περιετήρει, περιβλέπετο. ¶ Σκεραὸς, οἰδός. ¶ Σκέραφος, λοιδορία, βλασφημία. ¶ Σκέρβολον, λοίδορον ἀπατεῶνα.

Σ κέρβολλε, λοιδόρει. ¶ Σκερβολλεῖ, λοιδορεῖ, ἀπατᾶ. ¶ Σκέρβολος, λοίδορος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκερρὸν ὄντα, σκιρτῶντα παῖδα. ¶ Σκερὸς, αἰδεῖο λείκτης.

Σ κερολίπεις, λεκασταὶ ἢ ὀπισταί. ¶ Σκεύακας, εὐωνύμους. ¶ Σκευὴ, ὅπλισις στολή. ¶ Σκευοποιοὺς, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας. ¶ Σκεῦος, ἀπεῖον ἅπαν, καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Σκευώρημα, πλάσμα, κακουργία. κατασκευὴ τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. ¶ Σκευωρία, κατασκευή.

Σ κεψάμενος, ἀποβλέψας. ¶ Σκέψομαι, θεωρήσω.

Σ κέψις, θεωρία. ¶ Σκηκὸς, πρᾶσ εἶδος καὶ ζώου.

Σ κήλην, σκελετεύσειεν, ξηραίνειεν, καύσειεν. ¶ Σκῆλαι, ξηρᾶναι. ¶ Σκηνὰς, κατατωγὰς οἰκήματα.

Σ κῆν ὅ τινες μὲν ψυχὴν, τινὲς δὲ φάλαιναν. ¶ Σκηνὴ, ἡ ἀπὸ ξύλων, ἢ περιβολαίων οἰκία. ¶ Σκῆνος, σῶμα, ἢ σκῆλος, ἢ πάθος ἐν μελίσσαις ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ. ¶ Σκήνους, οἰκητηρίου. ¶ Σκήνωμα, οἴκημα. οἶκος, τόπος. ¶ Σκηνῶντες, σύσκηνοι, λέγονται δὲ καὶ σκηνωταίς. ¶ Σκηνωταὶ, συσκηνοῦντες. ¶ Σκηπάνιον, βακτηρία, ἢ σκῆπτρον. ¶ Σκηπήϊον, πτύον. ¶ Σκηπήνιον, βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος. ¶ Σκήπτεται, προφασίζεται. ¶ Σκήπτοιτο, προφασίζοιτο. ¶ Σκηπτὸς, κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός. ¶ Σκηπτοῦχοι, βασιλεῖς.

Σ κηπτροφόρος, βασιλεύς. ¶ Σκῆπτρον, κυρίως μὲν. πᾶσα ῥάβδος ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ. ὅ ἐστιν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον. ¶ Σκηρίπτεσθαι, ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ. ἢ ἄλλῳ τινί.

Σ κηριπτόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ, τὸν ἐπερείδεσθαι τινὶ λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον, σκηριπτούμενος, τὰ αὐτά.

Σ κηρὸν, σκληρὸν, ταχύ ¶ Σκῆψαι, πεσεῖν. ¶ Σκῆψας, προφασίσας. ¶ Σκῆψις, πρόφασις. ¶ Σκιὰ, σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος. ἀντίμορφος.

Σ κιαγραφίαν, τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσιν. ἐλέγετο δέ τις καὶ ἀπολλόδωρος ζωγράφος, σκιογράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος, οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφετο, μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ¶ Σκιαγράφος, ὁ ἀπολλόδωρος.

Σ κιαδεὺς, τινὲς δὲ σκίαινα εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιαδία, σκηνωπηγία. ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο.

Σ κιάζει, σκεπάζει. ¶ Σκίαθος, νῆσος κυκλάδων.

Σ κιάποδες, οἱ ἐν λιβύῃ πλατεῖς ἔχουσι τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι. ¶ Σκιάπους, ἔθνος, περὶ τὴν αἰθιοπίαν πλατύποιν. ¶ Σκιάρα, ἡ κεφαληνία. ¶ Σκιὰς, ἡ ἀναδενδρὰς καὶ σκηνὴ ὠροφομένη, καὶ τὸ θολῶδες σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ διόνυσος κάθηται. καὶ δ' πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδαι λέγονται καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιὰ, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίρονται. ¶ Σκίασεν, ἐκάλυψεν. ¶ Σκιδαρὸν, ἀραιόν. ¶ Σκίδναται, διασκεδάννυται, σκορπίζεται, χωρίζεται. ¶ Σκίδνανται, διασκορπίζονται.

Σ κιδναμένου, διασκορπιζομένου. ¶ Σκιερὸν, κατάσκιον ἀκριβὲς εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον. ¶ Σκιθακὸς, ἰχθὺς, ὁ καὶ τράχουρος. ¶ Σκίλλα, σκαμωνία θανατηφόρος μυῶν. ¶ Σκιλλεῖον, σκιάδιον.

Σ κίλλος, ἰκτῖνος. ¶ Σκίλλωνται, ἐδάνυνται.

Σ κιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. ¶ Σκιμβάζει, χωλεύει. ¶ Σκιμβασμὸς, φιλήματος εἶδος. ¶ Σκιμβάδες, ὕλη εὔθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν.

Σ κιμβόλος, ἠλίθιος. ¶ Σκιμβὸς, χωλός. ¶ Σκίμποδα, κράββατον. ¶ Σκιμπόδιον, εὐτελὴς κλινίδιον μονοκοίτιον. ¶ Σκιμπόδων, κραββάτων. ¶ Σκίμπους, κράββατος. ¶ Σκίμπτει, σκίμπεται. χαλεπαίνει, ἐρείδεται, ἐπιπίπτει. Σκίμπτεσθαι, τὰ αὐτά.

Σ κίμψαι, ἐμπαγῆναι ἐκπλαγῆναι, ἐμπελασθῆναι.

Σ κιμπτύει, χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει.

Σ κίμπτεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκίμψαι, ἐμπαγῆναι, ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκιμφθῆ, ἐγγίσει προσπελάσει.

Σ κίμψαιτο ἐλάβοιτο. ¶ Σκίμψασθαι, ἐρείσασθαι, πλῆξαι ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκίνακες, ἐπὶ τῶν λαγωῶν.

Σ κινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ χινδάλομος. ἄλλοι σκινδαλμός. ¶ Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμβαλίζεσθαι. ¶ Σκινδαρῆσαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκινδάριος, ὄρχησις οὕτω καλουμένη. ¶ Σκίνδαροι, τὰ προσκυνήματα.

Σ κίνδαρος, ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.

Σ κινθαρίζειν ἔνιοι σκαρίζειν. τὸ γὰρ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ ὡς δίδυμος. ¶ Σκινθίζεται, λακτίζεται. ¶ Σκιοειδέα, σκιοειδῆ. ¶ Σκιόεν σκιερὸν μέλαν βαθύ. ¶ Σκιόεντα, σύσκηνα. σκοτεινὰ ὑψηλὰ, ἢ τὰ μεγάλην σκιὰν ποιοῦντα. ¶ Σκίουρος, ζῶον ὁ καὶ καμψίουρος, ἄλλοι ἵππουρος.

Σ κίπει, νύσσει. ¶ Σκιπὸς, σκνιφὸς ὁ μικρολόγος.

Σ κίπων, βακτηρία ῥάβδος. ¶ Σκίθαρκος, ἰχθὺς ὁ καὶ τραχοῦρος. ¶ Σκίπωνι χειρὸς βακτηρία χειρός.

Σ κιρεῖται, σκίρρος ἐστὶν ἡ λατύπη. ¶ Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. ¶ Σκιρτᾶ, ἄλλεται. κινεῖται. ὀρχεῖται. τρέχει, ἀναστρέφεται. ¶ Σκίρτησις, ἰσχὺς δυνάμις καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκιρθῶσι, σκληρυνθῶσιν. ¶ Σκιρώσασθαι, ἀποκληροῦσθαι. ¶ Σκίταλοι, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυκτερινῆς θεοὺς τινὰς ἐσχημάτισεν θεὸν δέ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον.

Σ κιτυπίαι, σκηναί. ¶ Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιφίζει, ξιφίζει. ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως.

Σ κιφίνιον, πλέγμα ἐκφοίνικος. ¶ Σκίφος, ξίφος, οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. ¶ Σκιφυδρία, εἶδος κογχυλίου. ¶ Σκίψαι, ὀκλάσαι, ἀχαιοί.

Σ κληρατωγία, ἄσκησις παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι.

Σ κληρὸς, νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία. ¶ Σκληφροὶ, οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. ¶ Σκνιπὸν, μικρολόγον. ¶ Σκνίπτειν, νύσσειν, καινοτομεῖν. ¶ Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας ἠλεῖοι. ¶ Σκνιφὸν, ἀμυδρὸν βλέπον, ἀπτικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι.

Σ κνὶψ, ζῶον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον. ¶ Σκοβαδὲς, ἔδεσμά τι. ¶ Σκογχούλας, γογγυσμοὺς τοῦ θορυσμούς. ¶ Σκοιὰ, σκοτεινὰ, τινὲς κολόροβοι.

Σ κοΐδιον, σκιάδιον. ¶ Σκοῖδος, ἀρχή τις παρὰ μακεδόσι πεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. ¶ Σκοΐθης, διάβολος ἀπτικοὶ λάλος στωμύλος. ¶ Σκοιὸν, ἰσχυρὸν δασὺ μαλακὸν, βαθὺ μέγα χλωρὸν ποικίλον, σύσκιον.

Σ κοῖπος, ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσὶν οἱ κέραμοι.

Σ κοὶψ, ψώρα. ¶ Σκόλεφρε, κατακεκαυμένε τὰς τρίχας. ¶ Σκολιὰ, τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλεγον. οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν. ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά. ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί. ¶ Σκολιὰ, σκαμβὰ, οὐκ ὀρθά. ἄδικα. δυσχερῆ, ἐπικαμπῆ. ἄνισα, δύσκολα. ¶ Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν, τινὲς δὲ μᾶλλον πλόκαμον. ¶ Σκολοῖς, δρεπάνοις. ¶ Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. ¶ Σκόλοπες, ὀξέα ξύλα ὀρθά. ¶ Σκολόπενδρα, ζῶον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον. ¶ Σκολοπώνυμον, τὸν σταυρώσιμον ἀπὸ τῶν σκολόπων.

Σ κόλοπες, ὀρθέα καὶ ὀξέα ξύλα, σταυροὶ χάρακες.

Σ κόλος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Σκολοφρὴ, κατακεκαυμένη. ¶ Σκολόφρον, θρανίον. ¶ Σκολοβρᾶ, χαλεπαίνει. ¶ Σκόλοψ, ξύλον ὄξιμον. ¶ Σκόλοψιν, ὡς ὄπτησιν, τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ῥαχέως καὶ τοῦ νώτου, καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων. ¶ Σκόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. ¶ Σκολυβρα, ἡ σκυθρωπή. ¶ Σκολύθρια, ταπεινὰ διφρία. ὑποπόδια. ¶ Σκολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων. ¶ Σκόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες.

Σ κολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. ¶ Σκολύφρα, σκυθρωπὴ σκληρά. ἐρτώδης, δυσχερής. ¶ Σκολύψαι, κωλῦσαι, κολοβῶσαι, σπαράττειν ἐκτίλλειν. ¶ Σκομβρίδες, ἰχθύες. ¶ Σκομβρίσαι, γογγύσαι, καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ¶ Σκόμβροι, θράκιον ἔθνος.

Σ κονδάμνα, ῥάφανος. ¶ Σκόνδρον, δρυπτὸν ἢ δρύπτει.

Σ κόνυζα, ἡ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς. καὶ στιβάδας ἐξ αὐτῆς ἐποίουν καὶ ταῖς οἰκίαις στεγάσματα ἐπέβαλλον. ¶ Σκοπεῖσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Σκόπελος, ὑψηλὸς τόπος, ἢ πέτρα ἢ ἀκρώρεια, ἀφ' ἧς ἔστι, σκοπεῖν τὰ κύκλω καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ δὲ, ἀκρόπολις. ¶ Σκῶπες, ὀρνέου γένος. ¶ Σκοπεύει, ἰχνεύει, ἐπιτηρεῖ. ¶ Σκόπη, ἄποψις. ¶ Σκοπήσεις, σκέψεις. ¶ Σκοπιαζέμεναι, κατασκοπεῖν. ¶ Σκοπιάζων, ἀποσκέπων σκεπτόμενος. ¶ Σκοπιαὶ, ἀκρώρειαι, ὑψηλοὶ τόποι. ¶ Σκοπιὴ, ὑψηλὸς τόπος ἀφ' οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι. ¶ Σκοπιωροῦνται, κατάσκοποι εἰσί. σοί δ' ἐπὶ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι. ¶ Σκοπὸς, τύπος. ¶ Σκοπεῖ, χλευάζει διαπαίζει καταπαίζει, μέμφεται. ¶ Σκοπῶν, σκεπτόμενος. εὐθυμούμενος. ¶ Σκορακίζει, εἰς ἔρημον πέμπει καὶ ἀρᾶται ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν. τὸ ἐκφαυλίζειν. ¶ Σκορακισμὸς, χλευασμὸς, ἐπάτη, ὕβρις, φαυλισμὸς, ἀποδοκιμασία. ¶ Σκορδάζειν, σπᾶσθαι. ¶ Σκαρδαμυκτεῖ, πυκνὰ κλαίει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου ὅτε χασμώδεις ὄντες, ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. ὅπερ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους πῶς βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γίνεται. ¶ Σκόρδυλα θαλάσσιος ἰχθὺς ἔνιοι κορδύλη. ¶ Σκορδύλη, ζῶόν τι τῶν τελματέων, ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτη.

Σ κόρθοι, τόρνοι, σκορωβροί. ¶ Σκόρνος, κόρνος μυρσίνη τὸ φυτόν. ¶ Σκορόβυλος, κάνθαρος.

Σ κοροδών. τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξυτόνως. ¶ Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρίψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. ¶ Σκοροδοῦν, συνουσιάζειν. ¶ Σκορπίος, τὸ ἄστρον, καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετὸν, καὶ θαλάσσιος ἰχθῦς. καὶ πόα ἣν ἔνιοι σκορπίουρον. ¶ Σκορπίος, ὀκτάπους. παροιμία σκορπίον ὀκτάποιν ἐγείρεις. ¶ Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται. ἐρεθίζεται. ¶ Σκορπιοῦ, ὡς τὸ θηρίον. τραχύνου ὀργίζου. ¶ Σκότεον, ὅταν συσκοτάσῃ ἡ σκοτία. ¶ Σκοταρία, ζόφος ἀχαιοί.

Σ κοτίας, σραπέτης. ¶ Σκοτεύει, σραπετεύει.

Σ κότιον, λαθρημαῖον. ¶ Σκοτία, μέρος τὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τρίγλυφον καὶ ἀφροδίτης. σκοτίας, ἱερὸν κατ' αἴγυπτον.

Σ κότιος, νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης τοὺς γὰρ μὴ ἐκφανερᾶς λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας, σκοτίους ἐκάλουν, ἔνιοι παρθενίους, ἄλλοι κοριναίους καθάπερ μαρσύας ἐν τῇ ἰάδι. ¶ Σκοτοδινιᾶ, σκοτοῦται. ¶ Σκοτοδινιάσας, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεὶς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας.

Σ κοτοίβορον, συννεφὲς, σκοτεινόν. ¶ Σκοτόμαινα, ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν. ¶ Σκοτομήνη, βαρεῖα νὺξ, ἢ ἀσέληνος. ¶ Σκοτομηνία, σκότος σελήνης.

Σ κοτομήνιος, ἀσέληνος νύξ. ¶ Σκότος, ὄλεθρος, θάνατος. ¶ Σκότος ὄσσε κάλυψε. θάνατος κατέσχεν.

Σ κοῦλαι, κνῆσαι. ¶ Σκύβα, λάχανον ἢ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα. ¶ Σκύβαλα, κόπρος. ¶ Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται, παραρίπτεται, ἀποδοκιμάζεται. ¶ Σκυβαλισμὸς, ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων.

Σ κυδάσκια, εὔκλος. ¶ Σκυδίζει, λακτίζει.

Σ κυδικαί. πολέμων παρὰ ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησὶ, ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην, σκυδικὰς λευκὰς καὶ μασθλήτινας. ¶ Σκυδμαίνειν, σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι. ¶ Σκύδμαινος. σκυθρωπός. ¶ Σκύδμαινε, ὀργίζου. ¶ Σκύζει, λυπεῖ, ὀργίζεται. ¶ Σκύθεσθαι, χολοῦσθαι θυμοῦσθαι σκυθρωπάζειν. ¶ Σκύζης, παρὰ φιλητᾶ, παύσωσε τῆς σκύζης, ἀντὶ τοῦ τῆς *κάπρας.

Σ κυζομένη. λυπουμένη ὀργιζομένη. ¶ Σκύζουσιν, ἡσυχῇ ὑποφθέγγονται ὥσπερ κύνες. ¶ Σκύθαι, οὕτω τί τῶν γενεῶν ἐλέγετο. ¶ Σκύθης ὄνειον δαῖτα, παροιμία τῶν ἀκκιζομένων, τινὲς δὲ βδελυττομένων τῷ λόγῳ. ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη. πρὸς σκύθην παρόντα. ¶ Σκυθίας, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δῆλος. ¶ Σκυθικὰ, ὑποδήματα ποιά. ¶ Σκυθικὸν ξύλον, τὴν διάπυρον, ἔνιοι τὴν θαψίαν. ¶ Σκυθικὸς, κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν ἱππόνικον, διὰ τὸ πυῤῥὸν εἶναι. καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια.

Σ κυθιστὶ χειρόμακτον, οἱ σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλοῖς ὧν τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν, ἀντὶ χειρομάκτων ἐχρῶντο. ¶ Σκυθράζει, σκυθρωπάζει.

Σ κύθραξ, μείραξ ἔφηβος. ¶ Σκυθρὸς, στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπὸς, ὠμὸς, σκυθρωπός. ¶ Σκυθῶν, ἐρημία. παροιμία ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ ἐφέσου σκυθῶν διαδοθεῖσα. φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ γνώμην ἀπῆλθον. τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπότινων. ¶ Σκύλα, αἰχμαλωσία.

Σ κυλαίας, τὰ σκύλα καὶ λάφυρα, οἱ δὲ τὰς πανοπλίας. ¶ Σκύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. ¶ Σκυλεύσας, αἰχμαλωτεύσας.

Σ κυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. ¶ Σκυλλανὶς, ἡ πολεμική. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν. ¶ Σκυλλὶς, κληματίς.

Σ κύλλον, τὴν κύνα λέγουσιν. ¶ Σκυλῆναι, ξηρανθῆναι.

Σ κυλοδέψιος, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων. ¶ Σκύλλου, ἐνόχλει. ¶ Σκύλον, δερμακώδιον, οἱ δὲ ῥάκκος, καὶ τριβώνιον, ἢ δέρμα ἄρκου τὸ τοῦ καστανίου κάλυμμα.

Σ κυλμανεῖς, θυμωθήσῃ. ¶ Σκύλσις, θυμὸς, σάλος, ταραχή. ¶ Σκύμνος, ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος.

Σ κύμνους, ἐκγόνους λεόντων καὶ ἄλλων ζώων.

Σ κυνίζει, λακτίζει. ¶ Σκυξιφὸν, σκυφόν.

Σ κύρβια, κρόμμυα. ¶ Σκυρθαλιὰς, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. ¶ Σκυρθάλιος, νεανίσκος. ¶ Σκυρθάλια μειράκια ἔφηβοι. ¶ Σκυρία, δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ἡ θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα τὴν αὐτὸν εἰς σκύρον, ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασιν.

Σ κύρος, πόλις. καὶ νῆσος. ἢ λατύπη. ¶ Σκῦρος ἀργιολίδης. λυσίμαχος τὴν λατύπην. ¶ Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσιν. ¶ Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπόκροτος.

Σ κυτατὸν, τράχηλον, σικελοί. ¶ Σκυτάλαι, βακτηρίαι καὶ αἱ ἱππικαὶ ἴλαι καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λῶροι. πίνακες ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, ἢ θύλακες δερμάτινοι.

Σ κυτάλη λακωνική. ἐπὶ τῶν ἀγγελία φόρων τάσσεται. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις τῶν παρ' ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων.

Σ κυτάλια, αὐλίδια περιστρώμματα καὶ τὸ ῥάβδωμα.

Σ κυταυλίδα. αὐλοποιόν. ¶ Σκυταλίδες, εἶδος καρίδων. ¶ Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπωμένη.

Σ κυτεὺς, σαπάριος, καὶ καλιγάριος. ¶ Σκύτη, κεφαλή. ¶ Σκυτίζει, σπαράττει. ¶ Σκυτίνη ἐπικουρία. ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων.

Σ κυτίνων. καθημένων. διεζωσμένοι εἰσήεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκριταί. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, ἀνωτέρα τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων περικείμενοι.

Σ κυτοδέψης, δερματομαλάκτης. ¶ Σκύτος, πᾶν δέρμα. ¶ Σκυτοτόμος, λωροτόμος. ¶ Σκυτεὺς, σκυτοῤῥάφος. ¶ Σκυφοκώνακτος, ἐπίχαρμος, ἐν τοῖς μησὶ τοῖς σκύφοις περιφορητήν. ¶ Σκύφος, εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα. ¶ Σκὼ, παιδίσκη.

Σ κῶλα, ξύλα ὠξυμμένα. ¶ Σκώλυξ, τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν. ¶ Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες. ¶ Σκωλοβάτης, ὄνομα θηρίου μικροῦ πλησίου ἐρισύβης τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον. ¶ Σκώλοισι, σρεπάνοις διὰ τὴν σκολιότητα. ¶ Σκῶλος, ῥάβδος, σκάνδαλος, ἡ σκώληξ. οἱ δὲ σκόλοψ, ἢ ῥάβδος, ἢ ἀποξυσμὸς πάσσαλος,

ὥστε

ὥστε σκῶλος πυρί καυσος, ἢ ἀκαύθης εἶδος, ἢ ξηραίνω, παρὰ τὸ σκέλλω· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν βοιωτίᾳ.
Σ κώλοφ· ξύλον ὀξυμμεσίον, ἢ ἄκανθα. ⟨Σκώμματα, λοιδορήματα γέλωτος χάριν. ⟨Σκωρυφίαν, τὸ σκαίδαλον τῶν μισῶν· εἰ δὲ τελευτήσει τὰ ὀστᾶ ὑγρά. ⟨Σκῶπες, εἶδος ὀρνέων, οἱ δὲ κολοιοὺς καὶ εἶδος ὀρχήσεως. ⟨Σκῶμμα, εἶδος κουρᾶς ἢ λοιδορία. ⟨Σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὡς τὸν ἀποσκοπούντων.
Σ κώπτει, γελοιάζει, παίζει. λοιδορεῖ. ⟨Σκωρίδες, γράες. ⟨Σκωρία, ἡ γαιώδης τῶν μετάλλων. ⟨Σκῶψαι, μέμψαι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

μαῦ, σμήχειν. ⟨Σμαραγεῖ, ἠχεῖ. ἀφεῖ.
Σ σμαραγήσει, ἠχήσει. ἀφήσει. ⟨Σμαράγνα, μάστιγξ, ῥάβδος, καὶ χωρὶς τοῦ σ.
Σ μαρδήκων, σχοινίον. ⟨Σμαρδηκοπῶλαι, οἱ τοὺς σχοινοὺς πωλοῦντες. ⟨Σμαρίδες, γράες, καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἀρίστα. οἱ δὲ τὰς μαινίδας.
Σ μαρκὸν, καθαρὸν, βρωτικὸν ὁρισμό. ⟨Σμορδαλέον, φοβερὸν καταπληκτικόν. ⟨Σμορδνὸν, λεπτὸν καταπληκτικὸν, πολεμικὸν, σκυθρωπόν.
Σ μορδνος, λῆμα, ῥώμη, δριμύτης, ὁρμημα. ⟨Σμορδὸς, ἰχθύος εἶδος. ⟨Σμηκτικὸν, τήλης ἢ θέρμη.
Σ μικρὸν, καθαρὸν ὁρισμό. ⟨Σμῆλαι, ῥίψαι.
Σ μηλακεῖ, φωνεῖ. ⟨Σμῆλαι, τῶν μελιττῶν οἱ κηροδόχοι, ἤτοι αἱ θῆκαι. ⟨Σμηνίον, ἡ πρόπολος.
Σ μηνοκόμος, μελισσουργός. ⟨Σμῆνος, τὸ μελιττῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα· τὰ δὲ ἀπεῖα σμήνη.
Σ μηρία, κνημὶς χαλκῆ. ⟨Σμήριγθος, πλεκταὶ σειραὶ βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν οἱ δῆρις μηρῖς καὶ χρῖσιν ἐρθαὶ τείχους. ⟨Σμήριξ, πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης. ⟨Σμήρινθος, ὄρνις ποιός. ⟨Σμήρινθοι, σπάρτα χρινία. ⟨Σμῆσον, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. ⟨Σμήχει, τείβει, καθαίρει. ⟨Σμήχη, τὸ σμυτλίον. ⟨Σμικρίζεσθαι, διαπτᾶσθαι.
Σ μικρὸν, μικρόν, ἢ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. ἐλάττη ὅμοιον.
Σ μιλακτεῖ, φωνὴ ἀποτελεῖ. ⟨Σμίλαξ, κιττοειδὲς φυτὸν ἑλισσόμενον. ὄφεις δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕφος. ἢ λεπτοὺς αἰόνας κλῶνας καὶ τῶν ἐπὶ ὑς ἑρπόντων καταφράττεται φυτῶν, ὡς καταπίγεσθαι ὑπ' αὐτῶν.
Σ μιλύματα, διαλλύμματα. ⟨Σμίλος, δένδρον, οἱ δὲ, πρῖνος ἄλλοις μίλακα, ἢ στεφανοῦνται.
Σ μινδύρεια, εἶδος ⟨ὠδημάτων γυναικείων.
Σ μίνθα, ὁ καττοικίδιος μῦς. ⟨Σμινθεὺς, ὁ σὺν τῇ σμίνθῳ τιμώμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων.
Σ μίνθος, μῦς. καὶ ὁ ἀπόλλων δὲ σμινθεὺς ὀφὶς ὁ ἐδὶ μυωπίσας φασὶ βεβινκέναι. ⟨Σμίνθουροι, τὰς ἀρὰς οἱ σαίνοντες. μάντα, παλίουρος. ⟨Σμινύη, σκαφίδιον λίκελλον. ⟨Σμινύης, σμινύη.
Σ μεσὺς, μέσον οἰνικὸν εἰς πεντάπολιν, λιβύης.
Σ μιεὶς, ἄμμου εἶδος. ἢ σμήχονται, οἱ σκληροὶ τῶν λίθων. καὶ λεπτόν. ⟨Σμῦς, μῦς. ⟨Σμωγερὸν, σκληρὸν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν. ⟨Σμοῖος, χαλεπὸς, φοβερὸς, συγνός. ⟨Σμοίῳ προσώπῳ φοβερῷ, ἢ συγνῷ. σκυθρωπῷ. ⟨Σμοκορδῶ, τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας. ⟨Σμοκόρδυος, τοὺς τὰς ὀφρῦς εἰκοίλους ἔχοντας. ⟨Σμορδῶ, συνάζω. ⟨Σμορδονθὺς ⟨ὠδῆκοεισικῶς ἀπὸ τῶν μείων ὡς ποδωνθύς. ⟨Σμυγερὸν, ἐπίπονον, δικτζόν. μοχθηρὸν, πονηρὸν, ἐπίβουλον, αἰσχρὸν, χαλεπόν.
Σ μυγερῶς, ἐπιπόνως. ⟨Σμυδρὸς, διάπυρος σίδηρος.
Σ μυκτὴρ, ὁ μυκτήρ. ⟨Σμυλίχη, τὸ ζυγοῦ τὸ τείμμα, ᾧ ὁ ἰσοβοῦς καθίεται. ⟨Σμύλλα, σαύρα. ⟨Σμιωδαρείδια, ⟨ὠδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυρείδου, ἢ τὰ πολυτελῆ ἀπὸ σμινδυρίδου.
Σ μύξαι, φλέξαι, ἐμπρῆσαι. μαραίνει. ⟨Σμυὸς, σκυθρωπός. ⟨Σμυρναῖος, ἀπὸ σμύρνης. ⟨Σμυρνίον, τοῦ ἱματισμοῦ λίνου ὁ καρδὸς καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη.
Σ μύρνος, ὁ ἄρσην ἰχθὺς, καὶ ἡ θήλεια σμυρναία.
Σ μυρτὴ, σμυρτός. ⟨Σμῦς, ὁ μῦς. ⟨Σμύσεται, ἀπομύσεται. ⟨Σμυσία, ἡ πρόπολος λυσικράτη.
Σ μύχιος, ἀφανίζοιτο, κατακαίοιτο, φθείροιτο, ῥύχιτο. ⟨Σμύχει, φθείρει, ῥύχει. ⟨Σμώγμα, ῥαπὶς τὸ τυχὸν. ἀμερέως βούλωσον. ⟨Σμωδιῶδες, μώλωπες, ῥαύματα. ⟨Σμώδιγξ, ὕφασμος μώλωψ ὁ τῶν πληγῶν τύπος. ⟨Σμηδίξ, μώλωψ τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα, φλὲψ φλεκτίς. ⟨Σμόμενος, σμηχόμενος. ⟨Σμῶς ἡ αἱμου πνοή. ⟨Σμοδίονται, τὰ παρασταμένα. ζέονται. πομφολυγᾶσθαι ποιοῦνται. ⟨Σμοχεῖν, σώρευειν μετὰ ⟨ωδυσμῆς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

οαὰκ, ἀξίνη πάροιοι. ⟨Σοβάδες, ⟨ὠδῆφανοι, ἄσαρκοι μαινόμεναι ἢ μαινόμεναι.
Σ σοβαρβύεσθαι ὑβριστήλως ἔξω τοῦ δέοντος.
Σ σοβαρβύεται, ἐπαίρεται. ⟨Σοβαρητικὴν, σφοδρὰν.
Σ σοβαρὸς, ⟨ὠδῆφανος, αὐθάδης σεμνὸς, ἀπὸ τοῦ σέβας ἢ συβαρὸς καὶ πλούσιος ἀπὸ συβαριτῶν.
Σ σοβεῖν, διώκειν ζέχειν, ἀπολαύειν. ⟨Σοβεῖται, διώκεται. ⟨Σοβῶν, τῶν σοφῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ σοβεῖν.
Σ σόδμα, πήρωσις, τύφλωσις, ἢ τείρωσις, ἑστῶσα σιωπὴ, ὁμοίωμα, ἔκκλισις καὶ θεμέλιος. ⟨Σόγχος, λάχανον ἄγριον. ⟨Σοιδηνύλεις, βάκχαι. δηλοῖ δὲ σεσοβεῖσθαι τὸ τῷ βακχεύειν, σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά.
Σ οἰθὴς, ψίθυρος, ἀλαζὼν, διάβολος. ⟨Σοίκιδες, κώνωπες. ⟨Σοῖο, τοῦ σοῦ. ⟨Σοῖσι, τοῖς σοῖς.
Σ οἱ πάντες μαχόμεθα, δηλοῖ σὺ πάντες μαχόμεθα.
Σ οἷς, σοῖς. ⟨Σόλοι, πόλις. ⟨Σοικῶ, βροχίζει, ὀχλεῖ. ⟨Σολοικίζει, βαρβαρίζει. ⟨Σολοικισμὸς, ὅτε τὶς ἀτέχνως διαλέγεται. ⟨Σόλοικον, τὸ ἀμαθές. Σόλοικος, ἐπισυρμένος, ἀδιάφορος.
Σ ολοιτύπος, μυδρακτύπος καὶ χαλκώστις ἢ κύπρῳ.
Σ όλον, αὐθεντικὸν λίσσον, ἢ σθένουσα, ἢ κεχωνευμένον. ⟨Σόλον, λίσσον. ⟨Σολουντὶς, ἄκρα τῆς λιβύης. ⟨Σολύμοισιν, ἔθνη σκυθῶν. ⟨Σομφὸν, χαῦνον. ⟨Σομφώδης, αἱ χαυνώτεραι τῶν αἰγιαλῶν. ⟨Σοναρὸν, ῥωμαλέον. ⟨Σόοι, σωτήριοι, ὑγιεῖς ὁλόκληροι, σωζόμενοι. ⟨Σόος, σῶος καὶ τὰ

ὅμοια. καὶ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν. ¶ Σοοῦται, φεύγει διώκεται. ¶ Σορδισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤτοι ἑλληνίζειν. ¶ Σορέλλη, σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ.

Σ ορεύει, συνάγει. ¶ Σόορ, τυρός. ¶ Σωρηδὸν, ὁμοῦ παρὰ τὸν σωρόν. ¶ Σόρνιξα, εὔζωμον.

Σ ορόα, παλινούρου εἶδος. ¶ Σορὸς, μνῆμα θήκη.

Σ ορωνὶς, ἐλάτη παλαιά. ¶ Σόσσος, ἡ διόπτρα, καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα. ¶ Σοῦ, ἴε, στρέχε, ὅρμα.

Σ ουγλαρίον, ἐργαλοθήκη. ¶ Σούκινος, ὁ εὐνοῦχος.

Σ οῦκλαι, φοινικοβάλανοι. ¶ Σουκοβάλανος, τὸ αὐτὸ φοίνικες. ¶ *Σούλαδι, περιέχεσθαι. ¶ Σόον, σῶν ὑγιές. ¶ Σούμωρος, κεχορτασμένος πλήρης.

Σ ουνεπτᾶσθαι, συνακολουθῆσαι. ¶ Σουνιεὺς, σουνιεῖς, δῆμος. ¶ Σούνιον, ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς.

Σ οῦσις, ἡ πόρευσις, ἄλλοι τὸ οὖς. ἢ δρόμος. ¶ Σοῦσθε εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθε. ¶ Σοῦσθε, ἴτε, ὁρμᾶτε.

Σ ούσινον, τὸ ἐκκρίνου μῦρον. ¶ Σοῦσο ἴθι. ὅρμα.

Σ οῦσο, ἔρχου πορεύου. ¶ Σοῦται, ἔρχεται πορεύεται διώκεται, σώζεται. ¶ Σοφία, πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη. ¶ Σουφεὶρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. ¶ Σοφίης, τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς. ¶ Σοφίζεται, σοφόν τι λέγει, καὶ παρακρούεται λόγῳ. ¶ Σοφιστὴν, πᾶσαν τέχνην σοφίας ἔλεγον καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας, καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας. ¶ Σοφιστὴς, ἀπατεὼν, διδάσκαλος πανοῦργος. ¶ Σοφὸς, φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος. ¶ Σοφῶς, εὐτάκτως, καλῶς. ¶ Σοώμην, ὁρμώμην.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Σ Γᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ἢ ἐρυθρόδανον, ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν.

Σπάδακες, κύνες. ¶ Σπαδαχὴρ, παράττει. ¶ Σπάδιον, τὸ στάδιον. ¶ Σπάδωνα, τὸ πάσμα, ἢ ἐν εὐνοῦχον. ¶ Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος.

Σ πάζει, σκύζει ἀχαιοί. ¶ Σπαθᾶ, στρυφᾶ, ἀναλίσκει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται. ¶ Σπάθη, μάχαιρα, ξίφος. ¶ Σπαθαὴν, τὸ ὀρθὸν ὑφε* πάθη κεκρουμένον οὐ κτένει. ¶ Σπάθημα, πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς πάθαις. κατακρουόντων τὰ ὕφη. ¶ Σπαθηὴν, γυναικεῖον. ¶ Σπαθίζεσθαι, μύρῳ ἀλείφεσθαι. ¶ Σπαθήνης, τῶν ἐλάφων τίς οὕτω καλεῖται. ἢ ἡλικίαν ἐλάφου.

Σ παθὲς, ἱμάτιον πάθη ὑφασμένον. ¶ Σπαθίσματα τὰ παδωνίσματα. ¶ Σπαθῶσι, σκορπίζωσιν. ¶ Σπαίρει, ἅλλεται, σκιρτᾶ, πηδᾶ.

Σ κορπίζει, ψυχαγωγεῖ. ¶ Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων. ¶ Σπάκα, κύνα, ἢ σφίγξ.

Σ πάλαξ ἢ ἀπάλαξ εἶδος ἀρουραίου μυὸς ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καὶ ἵππων εἶδος οἱ πάλακες. ¶ Σπαλακία, νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πήρωσις.

Σ παράσιον, ὄρνεον ἐμφερὲς στρουθῷ, ἔνιοι σκίψ.

Σ πάλαθρον, σκάλαυθρον. ¶ Σπαλύσσεται, παράσσεται, ταράσσεται. ¶ Σπάρνακα, ὀρίγανον.

Σ πανίαν, τὴν πανιότητα, ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα.

Σ πανίζεται, σκορπίζεται ἀπορεῖ. ¶ Σπάνιον, ἀραιόν. ¶ Σπανὸν τίμιον, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν.

Σ παραβάραι, οἱ γεῤῥοφόροι. ¶ Σπαρασσόμεθα, ξεόμεθα, ταραττόμεθα. ¶ Σπαράγμασι, ξεσμοῖς ταραχαῖς, ἀποβολαῖς, δαρμοῖς. ¶ Σπάργαι, ὀργαί. ὁρμαί. ¶ Σπαργᾶν, ὅτε οἱ μασθοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος. ¶ Σπάργανα, δεσμὰ ῥάκκη. ¶ Σπαργάνοις, δεσμοῖς ῥάκεσι. ¶ Σπαργοῦσι, πλημμυροῦσιν ἀποστάζουσιν. ¶ Σπαρτῶν, ὁ πλήρης καὶ δεόμενος ἐκκρίσεως. ¶ Σπαρνὰς, πανίους, ἀραιάς. διεπαρμένας. ¶ Σπάρνιοι, ἐν θαλάττιοι πέτραι.

Σ παρνὸν, πάνιον, ὀλίγον. ¶ Σπαρνοπόλιος, ὀλιγοπόλιος. ¶ Σπάρξαι, παργανῶσαι, παράξαι.

Σ πάρτα, σχοινία ῥάμματα. ¶ Σπαρτίου, ῥάμματος.

Σ πάρτη, πόλις καὶ στάθμη, τεκτονική. ¶ Σπαρτωλὸς, πόλις. ¶ Σπασμὸς, ἡ παλίῤῥοια καὶ τὸ πάθος. ¶ Σπασσάμενος, ἑλκύσας. ¶ Σπάσατο εἵλκυσεν ἤγρευσεν. ¶ Σπάσωμεν, ἀγρεύσωμεν, ἑλκύσωμεν.

Σ πατάγναι, οἱ μεγάλοι. ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι.

Σ παταγίζειν, ταράσσειν. ¶ Σπαταλᾶ, στρυφᾶ.

Σ παταλᾶς, μαστιγωτιᾶς. ¶ Σπατείων, δερματίνων.

Σ πατίακτον. διεπασμένον καὶ εὔχροον. ¶ Σπατίζει τῶν πατέων ἕλκει. τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν.

Σ πατίλουροι, οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν πατίλην ἐκτιθέντες. ¶ Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. ¶ Σπάτος, δέρμα σκύτος. ¶ Σπαύονθες, σαλαμίνιοι.

Σ πιλάς, πέτρα. ¶ Σπεῖμα, σχοινίον. ¶ Σπινθὴρ, ἀκοντισμὸς, πυρὸς ἀποβολαί. ¶ Σπείομεν, πορευθῶμεν. ἀκολουθήσωμεν. ¶ Σπειόμοι, ἐπακολούθησον, σύνελθέμοι. ¶ Σπεῖον, πήλαιον, πύλωνες, οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι, καὶ τῆς νεῶς σκεῦός τι, καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου, ἢ ῥάκκη καὶ ἱμάτια καὶ ἱστία ἄλλοι, εἶδος ἱματίου εὐμεγέθους γυναικείου.

Σ πεῖραι, σειραὶ, δράγματα, ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν. ¶ Σπείραμα, πλῆθος.

Σ πεῖρα, πλῆθος στράτευμα, τάγματα, ἢ συστροφαί.

Σ πείραισι ταῖς ἐλυγαῖς τοῦ ὄφεως. ¶ Σπεῖρον, τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακκῶδες. ¶ Σπεῖσαι, ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θύσαι θεῷ. ¶ Σπέλεκτος, πελεκάν. ¶ Σπελλάμεναι, στειλάμεναι. ¶ Σπέλληξι, πελέθοις. ¶ Σπένδαμνον, ξύλον. ¶ Σπένδεσθαι, θυσιάζεσθαι. ¶ Σπένδεται, θύεται.

Σ πένδομαι, θύομαι. ¶ Σπενδόμενος, ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ. ¶ Σπέος, πήλαιον, ἄντρον. ¶ Σπεργανῆσαι, παράξαι. ¶ Σπέργδην, ἐῤῥωμένως.

Σ πέργουλος, ὀρνιθάριον ἄγριον. ¶ Σπέργυς, πρέσβυς. ¶ Σπερηδὼν, εἵλησις περὶ πλοκή.

Σ πέρμα πυρὸς, τὸ ἡμίκαυστον ξύλον, ἢ αὐτὸ τὸ πῦρ, ἢ βραχύ τι τοῦ πυρὸς, ἢ τὴν λαμπηδόνα. ἢ πινθῆρα.

Σ περματίας, ὁ μέγας σικυός. ¶ Σπερμολόγος, φλύαρος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων, καὶ κολοιῶδες ζῶον. ¶ Σπερμονόμος, τὰ αὐτά. ¶ Σπέρξομαι, ὀργισθήσομαι. ¶ Σπερύειν, πείρειν, θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν. ¶ Σπέρχει, σπουδάζει πεύδει.

λει. Σπορχεῖς, ποταμὸς Θεσσαλίας.

Σ πόρχειν. σωβλεῖν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν. παράστασθαι. Σπέρχη, σπερχνοποιός.

Σ πορχνὸν, σπουδαῖον, καὶ εἶδος ἱδρακος. Σπορχνὸς, ῥαχὺς σπουδαῖος, ἄγαν ἐμπέμενος πρός τι, ἢ ἐπαιγόμενος. Σπορχόμενος, ἐπειγόμενος.

Σ πέρχοντες, ἐπείγοντες θυμωῶτες. Σπορχυλλάδην, κάκραγας. ἀγανακτήσας, ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. Σπέρχων, ἐπείτων, κελεύων.

Σ πέσθαι, ἑπακολουθῆσαι. Σπέτεται, ἵσταται.

Σ πέτε, εἶπατε. Σπεύδεται, ἐρεθύεται, βρεβίζεται. Σπεύδων, σπουδάζων σὺν ὁρμῇ. Σπεύσαντο, παρακαλέσειεν. Σπευσανορίδαι, γένος Θαλασσινῶν. Σπεῦσεν, ἔκαμεν. ἐταλαιπώρησεν, ἐκακοπάθησεν. Σπήλαιον, αὖρον, σπέος.

Σ πηλὸν, σκληρόν. Σπήλυθε, τὰ κοῖλα τῆς γῆς σπήλαια. Σπείσονται, σωθήσονται. Σπίγος, ἰχθύς. Σπίλον, σπῖνον. Σπίλα, σέμφυλα. Σπιλάδες, μεμαμμίοι. Σπιγνὸν, μικρὸν βραχύ. Σπίδιος, μεγάλου, σχοινίλου μικροῦ. Σπίδιον, τὰ αὐτά. Σπιδὶς, μέγα πλατὺ θυρύ. Σπιλνὸν, πυκνὸν, σωρεχὲς, πεπηγός.

Σ πιδὸν μέλαν, πλατὺ σκοτεινὸν πυκνὸν, μέγα.

Σ πίζα, ὀρνιθαρίον σχοινῷ ἐμφορές. Σπιζία, τὰ ὄρνεα ἅπαντα. Σπιζίας, εἶδος ἱδρακος.

Σ πιζίτης, εἶδος αἰγιαλοῦ ὀρνέου. Σπιθαμὴ, τὸ μέσον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἕως τὸν μικρὸν διάστημα ἐκτεινόμενον. Σπιθίαι, σανίδες νεώς.

Σ πίκανον, σφῦριον. Σπίλα, χορδαὶ ἐξ οὐτέρων.

Σ πιλάδες, αἱ προσχέρμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι.

Σ πίλαξ, μῶλος ὁ πλατανώδης. Σπίλαι, αἱ σὺν τοῖς ἱματίοις κυλίδες. Σπίλον, παρυφασίαν ἴωνες ὀμφάλην. οὐκ οἶδ. σπιλάδες γὰρ πέτραι. Σπῖλος, ῥύπος ἱματίου. Σπίδος, πρῖνος, κυλὶς πίρα πορώδης. χειράς. γῆ. κεραμική. Σπίλον, συμπεφυκὸς λεῖον. Σπίλων, βαχεῖς τόποι. Σπιλῶσαι, ῥυπῶσαι. Σπῖνα, ὁ σπῖνος. Σπινθῆρα, ἀφόσφορον. Σπίνθεος, ἀφόσφορου. ἀπόλλων.

Σ πινθῆρες, ἀποβολαὶ πυρός. Σπινθία, εἶδος ὀρνιθαρίων, σπῖνοι. Σπείσωνται, σωθῶνται.

Σ πλάγχνα, ἢ παρέγκατα, καὶ τὰ σπλῆνες τῶν ζώων.

Σ πλαχρὸς, μεμασμένος. Σπλεκῶ, σπλησιάζω, σωουσιάζειν προαιρῶμαι. Σπλησὼ, σπάδος λεπτὴ κόνις. Σπλῆνες, οἱ κάτω τῷ λέβητι ἕλικες καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια.

Σ πόγια, σπλῆνα. Σπόγος, σογγίον. Σποδεῖν, σπαίρειν συλλίνεσθαι. Σποδεῖσθαι, πεφραίνεσθαι. Σποδέοντο, ἐμάχοντο ἐτύπτοντο.

Σ ποδὴ, κόνις σποδός. Σποδὴ λαύρα, ἢ τὰς ὁδοὺς τείνουσα, ἢ σὺν τοῖς ὁδοῖς τειχομένη. Σπόδησον, ὄπησον, φλέξον. Σποδὸς, κόνις τέφρα, ἀφόλυμα. Σποδούμενος, τυπτόμενος, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ πολὰς, χιτωνίσκος ἁβρὸς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. Σφόλια, τὰ παρατιλλόμενα ὀρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. Σπολεῖσα, σαλεῖσα.

Σ πόμβοι, μετεωρίζοντες. Σπονδαὶ, ὑχαὶ σωθῆναι. Σπονδεῖον, ἀγγεῖον ὡς πρὸς εἰσθλοῖς οἴνοις ἐπέσπενδον· λοιβεῖον ὡς ἔλαιον. Σπονδὴ, ὁ ἐπιχεόμενος τοῖς θυσίαις οἶνος σωθήκη ὅρκος.

Σ σπονδεῖα, ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι· σπονδικὸς οἱ τὰς σπονδὰς χέοντας. Σσπονδύλλη, ἡ καλὴ παρ' ἀττικοῖς.

Σ πόπια, πέμμα. ὅ τινες σατίαν. Σπορά δην, ἐσπαρμένως ἢ σὺ διαφόροις. Σπορβυτὴς, σπορεύς.

Σ πορτὶ, βρέφισμοί, εἰς τὸ τικεῖν. Σπόρθυλες, αἱ σωεσχαμμέναι μεταξὺ πύργου τείχους. Σπορθύλια· τείβηλα τὰ διαχώρηματα τῶν αὐτῶν, ἃ λίνες σπυρίδας καλοῦσιν. Σπορτία, ἑορτὴ ἀγομένη.

Σ πόρτουλον, τόκον. Σπούδαξ, ἀλεκτρυόνος.

Σ πουδαρχειρεσίαι. οἱ σοβεὶ τὰ ἀρχειρέσια σπουδάζοντες. Σποδαρχίαι, καὶ κατὰ σπουδὴν ἀρχόντες.

Σ ποῦσμα, σπουδὴ, σπούδασμα. Σπουδὴ, ἡ σωθήσης ἡμῶν σπουδὴ, οἷον ἀνάβαινε μετὰ τάχους.

Σ πύλαο, ὄρνις. Σπυρθὶς, σπυρθίζειν. σπάσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, πυραλίζειν καὶ σφύζειν. Σπυρὶς, ἡ τῶν πυρῶν ἄγγος. Σπυρίχνιον, πλεκτόν τι ἐξ οἰσυΐνων. Σπύραθοι, τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος. Σπυρροὺς, πυρρούς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ·

Ταβαλικόμαν, οὐλοκόμλω. Σταβατῆναι, κωπῶνες. Σταβὶς, κωπίων. Σταβόλιχον, βύσσαβον. Στάγην, καρδοπον. Στατόνδε, ῥανίδες. θυατρίδες.

Σ ταγρόν· ξηρὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον. Σταιῶν σὺ τοῖς μεταλλικοῖς, σ' καθαρὸν σιδήριον, ὃ καὶ σατωνὸ θαλπον ἢν διαιροῦσι ταῦτα καλοῦσιν. Σταδαῖα, ἐσθήματα ὄρθια. Σταδαῖον, μέλος τι πρᾶον. Στάδιον, γυμνάσιον, καὶ τόσος μέγας ἀπὸ λὸς καὶ ὁμφαλὸς, ἢ μέτρον χωρίς. Στάζει, ῥεῖ.

Σ ταθλία, ἡ λυπρία. Σταθλίη, ἡ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διασρομῆς. Σταθλίνον, παρὰ λίωνι, πολίτην. Στάδιον, τέλειον ῥαβδεῖον ἐπινίκιος δόξα. Στάδιος χιτὼν, σατὸς θώραξ. Σταδὴν, μῆκος, τετραμμένος συλλογιζόμενος, σοχαζόμενος. Σταθερὸν, βέβαιον, ἰσχυρὸν, ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ λίθου σατικόν· οἱ δὲ μεσημβρινὸν, ἢ ἐσθήκης· οἷοι, θερμὸν, καθαρὸν, γαληνὸν, διὸ διον. Σταθερῶ, πρὸς μεσημβρινῷ ὥραν πρὸς θερμῷ ὡς πλάτων. Σταθύειν, πυροῦσθαι.

Σ ταθῦσαι, τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνει κρέας καὶ τὸ ὀπτῆσαι. Σταθυτὸς, πεφλογισμένος ῥέμα.

Σ ταθμὰ, θύρετρα, τάλαντα. Σταθμία, φλιαί.

Σ τάθμη, σατέρες, σὺν ἀπορθοῦσιν οἱ τέκτονες, ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπορθῶσαι λέγεται· ἢ κανών. καὶ τὸ σὺν τῷ διαβήματι μολιβοῦν σκῦβος, καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον. Σταθμιλάται, ἐξῶσται νεῶν.

Σ ταθμήσας, σὺ ζυγῷ σήσας. Σταθμία, ἐπίθετον ἀθηνᾶς. Σταθμήσασθαι, συμβαλεῖν ἐπιθέσθαι.

Σ ταθμοί· ἑπαύλεις, ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες καὶ

στρατιωτικὴ καταλυσις, καὶ ἡ τῶν θυρῶν παράστασις. καὶ τὰ ἐκατόρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ ναῶν πήγματα καλοῦμεν. Σταθμεῖται λέγεται πολὺ ἀφεστηκότα. Σταθμόνες, φλιαί. Σταθμοὶ, ἔδαφος. Σταθμοῦχος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος. Σταῖρ, τετράγραμμον, ἢ γῶνιαν ἢ μέσου οὐγκίας. Σταθμῶν, τῶν τῆς θύρας παραστατῶν, ἢ μανδρῶν, ἢ τόπων εἴθα ἀναπαύεταί τις.

Σ τενάζειν, λυπεῖν. τινὲς δὲ παράξαι φ ὁρὸν ὁσοῦν, ἄλλοι παίειν ἁπλῶς· οἱ δὲ καταμαθάνειν τὰ ἐκ θεῶν.

Σ ταινίον, φ ὁρὸν ὁσοῦν, καὶ φ Λακωνικὸν ἀγγεῖον.

Σ ταυρὸν, ξηρὸν, θερμὸν ἄκραον. Σταῦς, φύραμα ἀλβύρου πυροῦ. Σταυτῆα, πέμμασός εἶδος.

Σ ταπίας, ἄρτου εἶδος. Στακτὴν, φ ἀφ' σμύρνης γινόμενον. Σταπτὴν, πεμμάτιον πλακοῦντος ὄντες· ἄλλοι δὲ ἁπλῶς διυλίζοντα νεκλῶν ὕδωρ.

Σ τακτὸν, φ διυλισμένον. Σταλαγεῖ, μυρμαρύσσει. Σταλαγμὸς, σατῶν, ἐραννῖς. Σταλάσσων, σάσσων. Σταλεὶς, πεμφθείς. Σταλεκτόνες, σταλαγμοί. Στάλη, ταμεῖον κτηνῶν.

Σ ταλῆναι, ἐλθεῖν ἐθισμάσαι. Στάλιδας, τοὺς ἡμάκας ἢ χάρακας. Σταλίζομαι, ὠδὶ τῆς σήλης χρόπον ἕστηκα. Στάλικες, παίσταλοι, ξύσραι πῆλαι. Στάλιξ, ξύσρα, ἢ παίσταλος.

Σ ταμαγοεὶς, ὅταν οὐ ὑφῇ πλείονες συσραφῶσι μόνοι. Σταμίνοι, παρασάται, καὶ τὰ ὠδὶ τῆς αὐλίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ παίσταλοι, παρὰ φ ἑστᾶναι. Σταμνεῖον, θάσιον. κεράμειον ἀγγεῖον. Στάμνος, ὑδρία· καλπίς. καλαθος. Σταμνοῦροι, οἱ τοῖς ἐφ' ὕβοις προστιθέμενοι ἐλαίου σάμνοι.

Σ τάνει, στένεται, σωμβέβυσται. Στάνης, δύσκνος. Σταρᾶ, βάπτει Σταρτήμας, τὰ σὶ τὴ ἄλβυρον γενόμενα, ἢ χορὶ ζύμη, σέαρ λέγεται. Στάρτοι, αἱ τάξεις τῶν πολιτῶν. Στασάμενον, δεσμωτήριον.

Σ τασάνη, ἐγχύη ὑποθήκη. Στασάζω, θόρυβον ποιῶ ἀτακτῶ. Στάσιμον, εἶδος βέβαιον· σερεόν.

Σ τάσις, θέσις, χορὸς σωμάτων, ὄργησήριον.

Σ τασιῶται, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως. Στατὸν, μακρά. Στατεύω, βάλλει. Στατὴ πάρνη, καρύδιον. Στατὴρ, τετράγραμμος.

Σ τατῆρσι προστιθέντες, ὑποδὶ τατῆρων ὀργιζόμενοι σωθῆναι λιθέντες, ὑποδὶ τατῆρος, ἐλέγετο δὲ καὶ φ χρυσίον, τατήρ. Στατίδιον, φ πεντάμνουν ἢ διασάτους τυροὺς, τοὺς διασάμνους. Στατίδας, ναύτας εἰς πόλεμον. Στατίζονται, ἱδρῶνται. αὐλίζονται, ἵστανται. Στατίζουσι, στάσιν ἔχουσιν. Στατὴν, ἡ ἐκτὸς τοῦ πεφραγμένη καὶ ἀπλῆ.

Σ ταπῶν, φ τῆς φύσεως ὄπορ ὀρέξει καὶ τὰ φυλάς.

Σ τάρει, ἀρχή τίς. Στάτος, σκάφη, ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς. Στατὸς ἴσως, ὁ ὠδὶ φάτνη χρεφόμενος, καὶ ὀρέξεσκεν ὠδὶ πολὺν χρόνον.

Σ τάτεια, ἐμπλέκτεια. Σταυνὶξ, ἰδρᾶξ.

Σ ταυροὶ, οἱ κατεπεπηγότες σκόλοπες χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς ξύλα ἀφ' οὗ ἑστάναι ταυροὺς, ἐκ τοῦ εἰς πὺ αὖραν ἵστασθαι. Σταυροτύπως, ταυροφόνως. Σταυροῦ, ταύρωσον. Στάφος, σκάφος, λακκάνη. Σταφύλη, ὁ διαβήτης ἀφ' μέρος. ἐπεὶ σταφυλὴ καταχρηστικῶς ἐλέγετο, ἢ τ διαβήτου μέση κρεμαμένη μολυβὶς ὠδὶ δὲ κανόνος ἀποδέδωκεν. ἔστι δὲ ἡ μολυβὶς ἡ καταβαμένη ὀβελὸς τοῦ διαβήτου κατὰ λαξοϊκὸν, οὗ ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὅ ἐστιν ἀπορθοῦσιν· ἀπηκοὶ δὲ ἦν οὐ τῷ σώματι κίονα τάφυλον, ζώνην δὲ καὶ ὁ πώραν ἦν ἀφ' τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ φ μέσον. Σταφυλίζειν, φ σωρίζειν τὰς ὠδὰς τοῦ ἱματίου. Σταφυλῖνος ἄγριος, οὗ οἱ οἶνοι κέραται καλοῦσι, καὶ ζώνην ἡλίκην σφονδύλη. Σταφυλοβόλιον, μόρος τί τῆς λαγνοῦ.

Σ ταφυλοβρόμοι, τινὲς τῶν καρνεατῶν παρορμῶντες τοὺς ὠδὶ ζύγα. Στάχυς, ἰατρικὸς ἐπίθεσμος καὶ πόα τίς. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις, καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς φ ὠδὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον

Σ τάφ, λίπος, ζύμη. Στίζαι, ἐμῆς. Στίατα, ἄλβυρα, ζύμη. Στίαγες, λίπους. Στειγανῆσαι, στέγη Λακωνικῶς. Στειγανόμον, φ νῦν μαθὼν φ διδόμενον Λακωνικῶς τῆς μονῆς τῷ παιδοκεῖ. Στειγανὸν, στενότερον, φ διωκόμενον στέγειν τοὺς λόγους ἢ μὴ ὀβελίσκῳ. στενὸν ὃ ἡ πυκνὸν, σφιγκτὸν διωκόμενος. Στειγανόποδες, ὄρνιθες, οἱ οὐδέτι χρεφόμενοι καὶ διατείβοντες ἢ κοὺς πόδας ἔχοντες στεγανοὺς, ἢ τοι δρόμασι οὐδὲ νῆμμισμένους.

Σ τειγανώματα· τὰ οὐ τοῖς τοίχοις. οἱ λεγόμενοι σιώδεσμοι. Στειγανώτορον, σιωπηλότορον. Στειγαστὴς, φ θερίωπον ἔψημα. Στέγῃ, κρύπτει σωρεύει, βασάζῃ, ὑπομένει. Στειγνὸν, πὺ πόρνην.

Σ τέγη, γαστήρ. Στειγναὶ, σδρεαί. Στειγνοὶ, σεροειδεῖ τὰ πεινοῦντα. Στειγνὸν, στενὸν πενιχρόν.

Σ τέθματα, τὰ σέμματα. Στείβῃ, ὀδεύει, πατεῖ.

Σ τειβόδης, ὁδοιπόρος. Στειβομένη, πατουμένη, στείβοντες δὲ οἱ πολλαπατοῶντες, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πολίτης στειβούς. Στεῖλαι, συστεῖλαι, ἀφοσεῖλαι. Στειλαμένη, παρακμασαμένη. Στειλάμενοι, συστείλαντες, πολυδύσαντες. Στειλάμενος, ὁμοίως.

Σ τείλαν, σωστείλαν. Στείλεαν, πὺ μακραὶ ῥάφανον ἀριστοφανίως οὐ κιθαρωδῷ. Στειλέη, τὸ πελέκυος ἡ ὀπὴ, εἰς ἣν ἐντίθεται φ ξύλον.

Σ τεινέα, ἡ στενοχωρία. Στείνομαι, σωμῶμαι, στένω. Στεινὸν, λιπὸν, στενόχωρον. Στείνοντο, ἐστενοχωροῦντο. Στεῖνος, στένωμα. στενοχώρημα.

Σ τείνων, ὡραϊσμὸς καὶ ἐπ' αὐτῷ αἱρέσεως. Στεινωπὸν, στενὸν, ἢ φ Λακωνικὸν πὺ σκύλλαν καὶ χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα. Στεινωπὸς, στενὸς τόπος.

Σ τείωμεν, στῶμεν. Στείοντες, ἱστάμενοι.

Σ τείρα, ἡ ἄτακος, καὶ τὸ ὀβελὸν τῆς πρώρας ξύλον καὶ πὺ πρόπιν. Στειρεᾶς, δῆμος φυλῆς τῆς πανδιονίδος. Στείρωμα, χρόπις. Στεῖχε, ἴθι πορεύου. Στείχειν, πορεύεσθαι. Στείχωμεν, πορευθῶμεν. Στιλεὸν, οὐδετέρως δὲ τὸ πελέκυος ξύλον. Στίλγῃ, ξύσρα. Στιλγὶς, ξυσρίς. Στιλεχία, πρέμια. Στέλεχος, κορμὸς

μὸς ξύλου. κλάδος. ⸿Στελὶς, ὡσὲὶ φυτῶν πὼ ἰξίαν ⸀λεγὸ βυβοέων. ⸿Στελμάισρα, ἡ κόρη.
Σ τέλλα, σῶσμα. ⸿Στέλλει, πέμπει, σολίζει, ὁρμᾶ φοβεῖται. σέλλεται, καὶ σέλλεσθαι. ⸿Στέλλοιμι, πέμποιμι, καὶ ἀποσέλλοιμι. ⸿Στέλμα, σέφος, σέμμα. ⸿Στελμάνια, ζώματα. ⸿Στελύπην, ἀσφόδελον. ⸿Στεμβάζων, λοισθορῶν, χλευάζων. ⸿Στέμμα, σεφάνωμα. ⸿Στεμματαῖον, δίκηλόν τι σὺ ἑορτῇ πομπέων δαίμονος.
Σ τέμφυλα τὰ πλαίσματα τῶν ἐλαιῶν, οἱ δὲ τὰς ἀπυρηνώσους ἐλάας καὶ τῶν σαφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα.
Σ τεναγὴν, πεπυκνωμένον. ⸿Στεναγμὸς, λύπη.
Σ τενακτόρον, πεπυκνωμένον. ⸿Στενάξαι, πνεῦσαι, πλῆξαι καὶ παῦσαι. οἱ δὲ σένιον ⸀λεγὸ σῆθος.
Σ τεναχεῖλαι, δαμάζεσθαι. ⸿Στεναχίζετο, ἀνέσενον. ⸿Στενάχοντι, σένουσι. ⸿Στένει, δυσανασθεῖ.
Σ τενοχωρεῖται, σενάζει. ⸿Στενόασα, σενακτική.
Σ τενολεχεῖ, σενολογεῖ. ⸿Στενολεχία, μικρολογία λεπτολογία ὀλίγη ὁμιλία. ⸿Στενοπόρος, σενὴ ὁδός. ⸿Στενοτυπούμενοι, εἰς τὰ σήθη κοπτόμενοι σενοτυπούμενοι. ⸿Στένορει ἐσαμείν, ᾧ σένορει ὁμοιωθεῖσα. ⸿Στένυσρον, βύρυπος δεύτερον καὶ συρικῶδες. ⸿Στένων, σενάζων. ⸿Στενωπὸς, ἡ ἀγυιὰ καὶ πλατεῖα καὶ ἄμφοδος. ⸿Στενωπῶ, σενότητι τόπῳ ἢ ῥύμῃ. ⸿Στεπήεια, σέμματα ἃ οἱ οἰκέται ἐκ τῶν κλάδων ὀβξήπτον. ⸿Στέργει φιλεῖ ἀγαπᾷ. ⸿Στεργάνος, κόπρος. ⸿Στέργηθρον, φίλτρον καὶ πάτις. ⸿Στέργουσιν, ἀγαπῶσιν. ⸿Στερεαὶ, τινὲς, τῶν διωκτικῶν ψήφων. ἄλλοι δὲ ἀσέραο. ⸿Στερέμνιον, σερεὸν ἰχυρόν.
Σ τερεὸν, κατὰ πλικτικὸν ποικίλον. ⸿Στερναία, ὁδὸς, ἢ ἱππευομένη. ἢ πολεμία καὶ σθρηνικὴ πάντων. δίον σερνοτύπη καὶ σερναία, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν σέρνων τῶν ἵππων. ⸿Στέρησις, ἀποσέρησις ἁρπαγή. ⸿Στερθέμεν, σερηθῆναι. ⸿Στερίσκω, ἀποσερῶ. ⸿Στεριφθυομένη, παρεθενθυομένη. ⸿Στερίφη. σεῖρα μὴ τεκοῦσα μὴ δὲ τίκτουσα.
Σ τερίφοις, ἀνιχύροις, ἀγόνοις σείροις. ⸿Στεριφότορον, ἀνιχυρότορον μὴ σερεώτορον. ⸿Στέρνα, σῆθη. ⸿Στέρνιξ, σὺ τριόνη. ⸿Στερνόμαντις ὁ σὺ γαστρὶ μυθος πύθων. ⸿Στέρνον, σῆθος. διάνοια, φρένα. ⸿Στερνοτυπούμενοι, εἰς τὰ σήθη κομπτόμενοι. ⸿Στερνοτύπης, ὁ τὸ σῆθος τύπτων.
Σ τερόπη, ἀσραπή. αὐγή. ⸿Στεροπηγερέται. ζεύς. ὁ τὰς ἀσραπὰς σωναγείρων ἀσραπή. ⸿Στερρὸν, ἰσχυρόν. ἀσφαλές. βέβαιον. ⸿Στερφίνα, δερματίνη οἱ δὲ, δέρματα ὄνεια. οἱ δὲ, σεῖρα ἢ σκληρά.
Σ τερφνιον, σκληρὸν, σερεόν. ⸿Στέρφος, δέρμα βύρσα. ⸿Στερχνὰ περίσλιπνον ἠλεῖοι.
Σ τερψανον, ἀξίνη, πέλεκυς. ⸿Στετῦτο, κατὰ διάνοιαν ἵστατο. καὶ διωρίζετο διεβεβαιοῦτο.
Σ τεφάναι, αἱ τῶν βωμῶν ὠλένιαι καὶ τείχους ἐπάλξεις καὶ πύργων, καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀφορίξεις καὶ ὠδὶ κεφαλαίως. ⸿Στεφάνη, ὄρους ὀβχὴ καὶ εἶδος πόλεως κεφαλαίως ὀβχὰς ἐχούσης. καὶ κόσμος γυναικεῖος. ⸿Στεφανίσαι, σεφανῶσαι.
Σ τεφανίων, εἶδος κοιλοιοῦ. ⸿Στέφανον ἐκφόρ[illegible]ν. ἔθος ⸀λεγὸ ὁπότε παιδίον ἄῤῥεν γένοιτο παρὰ ἀτικοῖς. σέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν. ὠδὶ δὲ τὰ θηλειῶν, ἔρια ὀβὲ πὼ ταλασίαν. ⸿Στέφανος, τῶν πυθματικῶν χαρισμάτων ὁ σέφανος.
Σ τέφανος πολέμοιο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς σεφάνης, ὁ ὄβριν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον. ⸿Στέφανον φορέονται, ἀπ' οἴκου τινὸς καλουμένου σεφανηφόρου. ⸿Στεφανωμάτων λωτῶν. ὀβὲ δὲ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη σεφανώματα λέγεσθαι.
Σ τέφεα, σεφῶνθε, σὺ ὁ ποιῶτι τόπος σεφάνων καλεῖται. ⸿Στέφει, κοσμεῖ σεφανοῖ. ⸿Στέφεται, σεφανοῦται κοσμεῖται. ⸿Στεφέτην, ἱκέτην.
Σ τεφέων, σεφάνων. ⸿Στέφη, σέμματα, ἀπαρχαί, ἀρχαί. ⸿Στέφος, τὰ αὐτά. ⸿Στεφὼν, ὑψηλὸς ἀπόκριμνος. ⸿Στέφαι, πλησῶσαι, σεφανῶσαι, κεράσαι. κυκλῶσαι. ⸿Στῆ, παρέσηε ἔση.
Σ τῆβύασεν, ἀσθολεχεῖν. ⸿Στῆ δὲ παρέξ. παρέση δὲ ἐκτός. ⸿Στηδόν, γλαυκόν. ⸿Στήθεσι λασίοισι πεπυκνωμένοις λογισμῶ καὶ θυμῷ καὶ δύμῃ. ⸿Στηθίαο, ὄρνις ποιός. ⸿Στῆθος, ὁ σὺ τῇ θαλάσσῃ πρόσχωσμα. καὶ ὁ ⸀λεγὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους σηθίνιον. ⸿Στῆλοι, οἱ λίθοι τὸ τείχους οἱ προεσῶτες καὶ πωθεν, πρὸς αὐτόρθσμα καὶ θεμέλιοι. ⸿Στήλας διόμους, τινὲς τὰς ἡρακλείους σήλαο. οἵοι αὐτὰς νήσους εἶναι φασίν οἱ δὲ προαχώσματα. οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκραο. οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο. οἱ δὲ τρεῖς. οἱ δὲ μίαν. οἱ δὲ, τέσσαραο. ⸿Στήλικα, πὼ νύσσαν-
Σ τηλίδια, οἱ τεθειμένοι ὅροι. ⸿Στηλίτας, οὕτως ἐνάλιοι ἀπίκοι, οἵ τινος ἐπ' αἰτίαι τινὰς ἐσηλογράφησαν. ⸿Στηλιτευθείσης, φανερωθείσης, δημοσιευθείσης. ⸿Στηλιτεύοιντο, κατεβάλλοιντο.
Σ τηλιτεύοντος, κατεβάλλοντος. ⸿Στηλιτεῦσαι, ὠδὶ σήλης ἐφάλαι, θεσμοθέτησαι, δημοσιῶσαι, παραδηλωματίσαι. ⸿Στῆμα, σὺ ναυτικοῖς ὀνόμασιν αἱκαγεγραπται καὶ ὠδὶ φυτῶ τίθεται καὶ τὰ ὅμοια.
Σ τημίον, ὃ ἡμεῖς κατάσημον ἢ πολύσημον.
Σ τημονίαο, κινίννους τοῖς σήμοσιν ὁμοίους.
Σ τῆναι, χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν. ⸿Στηνία, ἑορτὴ ἀθηναίων. σὺ ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν.
Σ τήνιον, σῆθος. ⸿Στηνιῶσαι, βλασφημῆσαι. λοιδορῆσαι. ⸿Στῆρα, τὰ λίθινα πρόθυρα. ⸿Στήρειον, ἱβράκια σάλβυκος. ⸿Στηρίσθω, ἐρείσματα. οἱ δὲ ὁ λίκρωος ὄπερ ⸀λεγὸ τιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ. οἱ δὲ, βάκτρον. ⸿Στῆρ' αὐτὰ χρμόν, τὰς χεῖρας ⸀λεγὸ ὁ πρόσωπον ἀνατείνασα. ⸿Στηεγμένον, ἱστάμενον. ⸿Στηρίξαι, σῆσαι. σὺ ῥεῖσαι. ἁρμόσαι. ἐρίσαι, κρύψαι. ⸿Στῆσαι. καθίσαι, πλησῶσαι. ⸿Στήσασθαι, ὁ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον, ὠδὶ σαθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον, καὶ τόκισμον ὁ δεδανεισμένον. ⸿Στῆσιν, ὥρμησιν.
Σ τησίφυλλον, τηλέφιλλον ὁ φυτόν. ⸿Στήτα, γυνή.
Σ τηὰ, ψῆφος. οἱ δὲ, σηάς. δηλοῖ δὲ καὶ σενοχωρείαν, καὶ λιθοκονίαν. ⸿Στήτην, ἔσησαν, δυϊκῶς.

Στιάζει, λίθοις βάλλει. ¶ Στιβαρὸν, εὔρωστον. βαρύ. εὔτονον, στερρὸν, ἰσχυρόν. ¶ Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων ἢ χαμαικοίτη. ¶ Στιβδὸς, μαστιγίας δραπέτης. ¶ Στιβεύειν, ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι, καὶ στείβειν ὁμοίως.

Στίβη, ψύχος, πάχνη, μήμε δαμάση, στίβη ὑπηοίη. δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον καὶ τὸ ψύχος. ¶ Στίβη ἀράχνη καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν. ¶ Στιβιαῖν, ῥιγοῦν. ¶ Στίβοντες, πατοῦντες. ¶ Στίβος τρίβος ὁδὸς καὶ ἡ τοῦ ἴχνους ζήτησις. ¶ Στίγματα, πληγαὶ ποικίλματα. ¶ Στιγμὴ, νυγμή.

Στιγνοίη, τὸ χωρίον. ¶ Στιγὼν μαστιγίας. ¶ Στίδιον, κόκκος ῥοιᾶς. ¶ Στίλα, στήλη. τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός. ¶ Στιδεὺς, ὁδευτής.

Στειλάμενος, πλεύσας, προστάξας, ποιήσας.

Στίλβει, λάμπει. ¶ Στίλβει, αὐχμός. ἐλλύχνιον. ἔνιοι φανόν. ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον. ¶ Στίλβων, ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστήρ. ¶ Στιλβῶσαι, ἀπαστράψαι.

Στίλος ἢ κτίλος, ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός.

Στιλπναὶ, στίλβουσαι. λαμπραί. ¶ Στεῖνος, στένωμα ῥηγμός. ¶ Στεινωπὸς, στενὸς τόπος ἤγουν ὁδός.

Στίξας, σημεῖον ποιήσας μαστιγώσας. ¶ Στίξασθαι, περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ. ¶ Στείοντες, ἱστάμενοι.

Στιπτὴς ἕδρας, ὁδευομένης ὁδοῦ. ¶ Στιπτὸς πυκνὸς, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν. ¶ Στιτθὸν, εἶδος ἀκρίδος. ¶ Στίφη, πλήθη. συστήματα, τάγματα. ¶ Στίφος, τάξις πολεμικὴ ἢ ὄχλος. σύστρεμμα. ¶ Στιφρὸς, πυκνὸς εὐθαλής. ¶ Στιχάει, πορεύεται. ¶ Στίχες, τάξεις ὄχλων, καὶ στίχας τὰ αὐτά. ¶ Στιχηδὸν, κατὰ στίχον στῆσαι. ¶ Στῖχος, περίπατος.

Στιχὸς εἶμι δι' ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι.

Στίχους, τάξεις πλήθη ἢ τόποι τῶν στρατευμάτων.

Στίχουσι βαδίζουσι πορεύονται. ¶ Στείχωμεν, πορευθῶμεν βαδίσωμεν. ¶ Στλεγγὶς, ξύστρα.

Στλέγγισμα, ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός.

Στοαὶ, τὰ ταμεῖα, καὶ ἐπιμήκη εἰσίν. ¶ Στοβάζειν, κακολογεῖν. ¶ Στοβὸς, λοιδορία ὄνειδος.

Στοβασμάτων, λοιδοριῶν. ¶ Στοβάσουσι, σωρεύσουσι.

Στοίβη, σύνθεσις καὶ εἶδος χόρτου. ¶ Στοιχηδὸν, κατὰ τάξιν κατὰ στοιχεῖον. ¶ Στοιχεῖον, πᾶν τὸ ἄτμητον καὶ ἀμερές. ¶ Στοιχεῖα. πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀὴρ, ἀφ' ὧν τὰ σώματα ἢ γράμματα. ¶ Στοιχειούμεθα, διδασκόμεθα κατὰ τὴν τάξιν. ¶ Στοιχειουμένοις, διδασκομένοις. ¶ Στοιχειωδὸν, κατὰ τάξιν.

Στοιχείωσις, διατύπωσις, ἢ πρώτη μάθησις.

Στοιχομυθεῖν, τὸ ἐφεξῆς λέγειν καὶ ἀδολεσχεῖν.

Στοιχῶ, συνενῶ. ¶ Στολάρχης, ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος. ¶ Στολὴ, στάσις. πορεία, κίνησις, ἔνδυμα καὶ περιβόλαιον. ¶ Στολμὸν, χρωτὸν, στολισμὸν σώματος. ¶ Στολμὸς, στολισμός. ¶ Στόλοκρον, τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας καὶ γέγονε ψιλὸν, εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος. δηλοῖ δὲ καὶ ἀνειδὲς καὶ σκληρόν. ¶ Στολοκρατὲς, τὸ τῆς ἰοῦς μέτωπον διὰ τὰ κέρατα. ¶ Στολισμὸς, ἱματισμὸς κόσμος. ¶ Στόλοι, τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπότομοι. ¶ Στόλος, πλοῦς, πλοῖα πολλά. καὶ ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον. ¶ Στολυξώδης. μικρολόγος.

Στόμα, τὸ κατοργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου.

Στόμα λαύρης, τὸ τῆς θύρας χάσμα. ¶ Στομάχοιο, θέμεθλα. τὸν φάρυγγα ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα.

Στόμια, χάσματα. ¶ Στομίας ὁ ἀπειθὴς μέγα στόμα ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς. ¶ Στομοδόκον, στωμύλον.

Στωμύλος, πολυλάλος φλύαρος, δεινὸς αἰσχρός.

Στομφάσαι, στομφολογῆσαι, κομφάσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ¶ Στόμφας, ἀλαζονεία. ¶ Στομωμάτων, χαραγμάτων, τινὲς δὲ στοβασιμάτων, λοιδοριῶν, στόμος καὶ ἡ λοιδορία. ¶ Στοναχὰς, στεναγμούς.

Στονάχων, στενάζων. ¶ Στονόεντα, στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα. ¶ Στόνοι, τὰ ἔσω τῶν κεραμίων καὶ στρογγύλα. ¶ Στόνος, στεναγμός. ¶ Στόνυξι, κέρασι. ¶ Στόνυχες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων. ¶ Στορβάζειν, κακολογεῖν.

Στοργὴ, φιλία. ἀγάπη. ¶ Στοργῆσαι, φιλῆσαι. στρῶσαι. ¶ Στορεσθὲν, στρωθέν. ¶ Στορεὺς, γαληνοποιὸς, καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ σιδήρου τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου, ἢ δάφνης. ¶ Στόρνη, ζώνη. ¶ Στόρθη, τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος, καὶ ἐπιδορατίς. ¶ Στορνύμενος, ἐστρωμένος. ¶ Στορνυτέα, καταστρωτέα περιοικοδομητέα. ¶ Στορτίαν, τὴν ἀστραπήν. ¶ Στορχάζειν, εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα.

Στορχάσω, συγκλείσω. ¶ Στουμμὰ, αὐστηρά.

Στοῦπος, ἡ τοῖς τετελευτηκόσι εὐθὺ τῶν φορείων σκηνή. ¶ Στοχάζεται, οἴεται. κατασκοπεῖ βάλλει.

Στοχαζόμεθα, τεκμαιρόμεθα. ¶ Στοιχίζη, στοιχομυθεῖς, μακρηγορεῖς. ¶ Στραβάλος, ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος ἀχαιοί. ¶ Στράβηλοι, κοχλιαί.

Στραβαλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν. ¶ Στραβεὺς, κωμεύς.

Στραβήλῳ, τῷ κόγχῳ ᾧ ἐσάλπιζον. ¶ Στράβωνες, *ἐπιποιοῦ κενός. ¶ Στραχὺ, τραχύ. ¶ Στραγγαλιαὶ καὶ στραγγαλίδαι, συστροφαὶ, διαστροφαὶ, παγίδες, ἢ πλοκαί. ¶ Στραγγαλοῦται, συστρέφεται. ¶ Στραγγί

Στραγγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. (ζει, πιέζει.

Στραγγεύεται, διατρίβει. ¶ Στρὰξ, σταγών. ¶ Στραγγὸς, στρεβλὸς ἄτακτος, ἢ στόμα. ¶ Στραγγουρία, ἡ δυσουρία. ¶ Στράνθανα, ὀξέα. ¶ Στράταρχος, στρατηγός. ¶ Στρατεύομαι, διατρίβω.

Στρατήγημα, τὸ καταπολεμῆσαι. ¶ Στρατηγιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν, τῆς στρατιᾶς. ¶ Στρατηλάτης, ἡγεμὼν ἄρχων στρατοῦ. ¶ Στρατίη, πόλις ἀρκαδίας.

Στράτιον, πολεμικὸν, ἢ φοβερὸν καὶ ἐπίθετον διός.

Στρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος. ¶ Στρατιωτὶς, ποτάμιος πόα. ¶ Στρατολογήσαντι, στρατεύσαντι. ¶ Στρατὸν αἰχμητὴν, τὸν πολεμιστὴν στρατόν. ¶ Στρατὸς, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν. ¶ Στρατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο.

Στρατὴ, πόρνη. ¶ Στραφῆναι, ἀναστραφῆναι, ἢ στραφθῆναι. ¶ Στρέβλαι, ναυτικαί. τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς

ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα· ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια. ¶ Στρεβλὸν, καμπύλον σκολιόν.

Σ στρεβλούμενοι, δεσμούμενοι. ¶ Στρεβλοῦται, αἰκίζεται βασανίζεται. ¶ Στρεβλῶ, κόγχω ᾧ ἐσάλπιζον. ¶ Στρέμμα, εἶδος πέμματος.

Σ στρέμματα, περὶ νεῦρα. ¶ Στρεπτοὶ, εὐμετάθετοι εὐμετάβολοι. ¶ Στρεπτοὶ ὅρμοι· τὰ περὶ τὰς χεῖρας ψέλλια. ¶ Στρεπτοῖο χιτῶνος τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ἁπλοῦ.

Σ στρεπτὸν, φίλημά τι ποιὸν ἢ σκολιόν. ¶ Στρεύγει, ἀνιᾶ· καταστωνίζεται· προσδιατείβει, βραδύνει.

Σ στραγγεύεται, ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται, τείβεται, τειψημερεῖ. ¶ Στρεύγομαι, διατείβω, ἀφ' οὗ καὶ στρὰγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις.

Σ στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. ¶ Στρεφεδίνη θέν οἱ ὄσσε διεστράφη ἐσκοτοδινίασεν. ¶ Στρέφει, κάμπτει, λυγίζει, ἀποσείεται. διώκει. ψιλοῖ. ¶ Στρέφος· στρέμμα, δέρμα βύρσα. δωριεῖς. ¶ Στρεφοῦραι, τῶν ἰνδῶν γένος τί, οἳ καλοῦνται κοψίλοι.

Σ στρέφωσις, κάλυψις ἀστείων δέρματι γινομένη.

Σ στρεψαῖοι, ἔθνος περὶ μακεδονίαν. ¶ Στρεψίμαλλος, μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν στρεψίμαλλα γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς. ¶ Στρέψις, στροφὴ ἀπάτη. ¶ Στρεψοδικεῖν τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην. ¶ Στρηνὲς, σαφὲς ἰσχυρὸν, τραχὺ, στυγνὸν, ὀξὺ, ἀνατεταγμένον στρηνόν.

Σ στρηνύεται, στρηνιᾶ. ¶ Στρηνιῶντες, πεπλεγμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν. ¶ Στρηνὲς βοᾶν, τὸ σκληρόν. ¶ Στρίγλος τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος, νυκτοίφυτον, καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα, οἱ δὲ νυκτικόρακα. ¶ Στριγχὸς, τειχίον. ¶ Στριφνὸς, σφιγκτὸς, πυκνὸς στερεός.

Σ τριφοῦ, λαμπόδικε, ἀπόκνισον. ¶ Στρεβάζων, συνεχῶς στρεφόμενος. ¶ Στροβανίκος, ἡ τῷ στροβεῖν νικῶσα. ¶ Στροβανίσκος, τρίπους.

Σ στροβεῖται, ταράσσει κινεῖ. ¶ Στρόβιλος, συστροφὴ ἀελλώδης, καὶ ἡ πίτυς καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως, καὶ γυναικείων χρυσίων.

Σ στροβεῖν, ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν θορυβεῖν. ¶ Στροβελὸν, σκολιὸν, καμπύλον.

Σ στροβελὸς, σοβαρὸς, τρυφερός. ¶ Στροβῆσαι, συστρέψαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Στρόβιλοι, καταιγίδες καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Στροβιτιῶς, τεταραγμένως.

Σ στρόβοι συστροφαί. ¶ Στροβύλη, συνεστραμμένη καὶ λιπαρὰ νῆσος. ¶ Στροιβᾶν, ἀντιστρέφειν.

Σ στροίβηλος, ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ. ¶ Στροιβὸς, δεινός. ¶ Στροβαλοκομᾶς, οὐκομᾶς. ¶ Στρόμβος, δεινὸς, κόχλος, ῥόμβος, συστροφὴ ἀνέμου. περιφερὴς λίθος. ¶ Στρόμβιλον, περιδεδινημένον.

Σ στρομβοῖ, συστρέφει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Στρωννύμενον, ἐστρωμένον. ¶ Στρωννὺς, λαγώς. ¶ Στροπὴ, ἀστραπὴ πάφιοι. ¶ Στρουθίον, πόας ῥίζα εὔθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν. ¶ Στρουθὸς, ὁ καταφερὴς καὶ λάγνος· ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους.

Σ στροῦς, ὁ στροῦθος, καὶ ὄπριον. ¶ Στροφαὶ, ἀστραπαί. ¶ Στροφάδες, σκώληκες. ¶ Στροφαῖος, ἑρμῆς ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος διὰ τὴν τῆς θύρας στροφέα. ¶ Στροφίτη, συστροφή. ¶ Στροφάλιγξ, συστροφὴ κονιορτοῦ· καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται. ¶ Στροφάλιγγος, συστροφῆς. ¶ Στροφαλίζεται, στρέφεται. ¶ Στροφαὶ, ἀντιλογίαι· διαστροφαὶ, καὶ αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν. ¶ Στρόφιγγα, τὸν στροφέα. ¶ Στρόφιγξ, ὁ αὐτός. ¶ Στροφίον, ἡ στροβυλιζώνη. ¶ Στροφὶς, σκολιὸς, οὐχ ἁπλοῦς πολύπλοκος. ¶ Στρόφος, συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον παρὰ τὸ ἐστράφθαι. ¶ Στρόφοι, τὰ λεπτὰ τειχίδια. ¶ Στρύμη πόλις. ¶ Στρυμὼν, ποταμός. ¶ Στρυμόνιοι, οἱ βυθινοὶ τὸ πρότερον. ¶ Στρυμόνιος, ὁ βορρᾶς. ¶ Στρύμοξ, ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς λιμναῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν. ¶ Στρυφνὸν, στερεὸν ἰσχυρὸν, αὐστηρὸν, ἐπεστυμμένον, πυκνόν. ¶ Στρυφνὸς, μάζα ἢ οἶνος στυφός. ¶ Στρωματεὺς, ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ¶ Στρωματίζειν δὲ ἐπισάττειν ὄνῳ. ¶ Στρωματίτην, ἐρανόν τινα ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα. ¶ Στρωμνὴ, κοίτη. ¶ Στρωφᾶν, νήθειν κλώθειν περιστρέφειν. ¶ Στρωφῶντο, περιεβλέποντο ἐστρέφοντο. ¶ Στρωφᾶται, περιστρέφεται. ¶ Στυαγὸν, τὸ στύμμα παραγώγως.

Σ τυγεῖν, μισεῖν, στυγνάζειν, φοβεῖσθαι. ¶ Στυγέει, μισεῖ. ¶ Στυγέουσι, μισοῦσι. ¶ Στυγερὸν, στυγνὸν, κακοπαθὲς, φοβερὸν, χαλεπὸν, μισητόν.

Σ τυγέων, φοβούμενος μισῶν. ¶ Στυγηρῷ, μισητῇ φοβερῷ. ¶ Στυγήσω, μισήσω, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ τυγητοὶ, μισητοὶ, χαλεποὶ, φοβεροί. ¶ Στυγνὸν, ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν. ¶ Στύγνωσον, χώρισον. ¶ Στυγοῦσι, φοβοῦνται. μισοῦσιν. ¶ Στυγὸς ὕδωρ τῆς κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ, ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος. ¶ Στυλὶς, μέρος τί τῆς ἡμιολίας νεώς.

Σ τυλοβάτης, τοῦ κίονος ἡ βάσις. ¶ Στύμος, στέλεχος, κορμός. ¶ Στυμνὰ, σκληρά. ¶ Στυμφὴ, ἡ χαλκίς. ¶ Στύμφηλος, πόλις ἢ ὄρος ἀρκαδίας.

Σ τὺξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον, ἢ ὅρκος θεῶν.

Σ τύξαι, φοβηθῆναι· καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν μισῆσαι. ¶ Στύξαιμι, εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι.

Σ τυπάζει, βροντᾶ, ψοφεῖ ὠθεῖ. ¶ Στύγει, στρέφεται. ¶ Στύπεα, στέλεχος, κορμὸς, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα καὶ τὸ κῆτος, καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς.

Σ τύπη. ὁ στύπος, ἡ στελέχη. ¶ Στυπογλύφος, ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος ἤγουν τὸ πρέμνον.

Σ τυππακὸν, στυππιοπώλην. ¶ Στυππίον, τὸ λινόν.

Σ τυρακίζειν, κεντρίζειν. ¶ Στύραξ, πόλις εὐβοίας καὶ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος, καὶ λόγχη καὶ δένδρον ὁ μωνύμως, καὶ θυμίαμα. ¶ Στυφαλμεῖν, σκυβαλίζειν. ¶ Στυφᾶν, βροντᾶν. ¶ Στύφος, κέρδος. ¶ Στυφέλιξε δέ μιν, διέσεισεν αὐτόν.

Σ τυφελὴ, σκληρά. ¶ Στυφελίζειν, διασείειν, κραδαίνειν τινάσσειν, ὠθεῖν, πειτάσσειν, ἐνυβρίζειν.

Σ τυφελιζομένους, σκληρῶς ὑβριζομένους.

Σ τυφελίξαι, διασεῖσαι. ¶ Στυφελίξειν, κακοῦν,

διασείειν. ¶ Στυφελοὶ, πάγοι ἀντὶ τοῦ σκληροί.
Στυφλὸν, ἢ στυφελὸν, τραχὺ, σκληρὸν. βαρὺ, ἀργὸν, στερρόν. ¶ Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ἀλεκτρυὼν καὶ ὄρτυξ. ¶ Στυφρὸν, στερέμνιον, βαρύ.
Στυχιοῦσι, διατυποῦσι. ¶ Στύψαι, στυγνάσαι.
Στύψις, κόλλησις. ¶ Στωϊκοὶ, οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί.
Στώμιξ, δοκὶς ξυλίνη. ¶ Στωμοδόκον, στωμύλον.
Στωμύλια, κομψά. ¶ Στωμῦλος, ὁ λάλος. πιθανολόγος, εὐτράπελος τῷ λόγῳ. ¶ Στωμύλλεσθαι, τρανῶς λαλῆσαι. ¶ Στωμυλῶν, λαλῶν.
Στωμύλματα, περιλαλήματα. ¶ Στωνευμέναν, διαστρέφουσαν συντόνως.

BIBLIOTHECA

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ.

Ὑάγχος ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται.
Συάδες, αἱ ὕσθε ἐσχηματισμένως. ¶ Συανία, λοιδορία καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη.
Σύαρον, τὸν κλῶνα. ¶ Σύαρτον, βούγλωσσον.
Σύας, κύων τίς πολυῤῥήνιος. ¶ Σύβας, λάγνος.
Σύβακα, συώδη. ¶ Συβάλλας, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Σύβακα, συώδη. ¶ Συβαρίζει, τρυφᾶ. ¶ Σύβαριν, τὴν πολυτελῆ τροφήν.
Συβαρικαῖς, τρυφηλαῖς. ¶ Συβαρητικοὶ λόγοι, τὸν γὰρ ἄκωπον ἐν ἰταλίᾳ γενόμενον σπουδασθῆναι σφόδρα φησὶν ὡς καὶ τὸν τῶν λόγων αὐτοῦ εἶδος ἐπιδαψιλεῦσαι, καὶ συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι. παροιμιώδεις οὖν οἱ συβαριτικοὶ λόγοι. ¶ Σύβαρις, διὰ πλατείας. παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων. ¶ Συβαρῖται, τρυφηταί.
Συβαριτικὸς, τρυφερός. ¶ Συβαρνὶς, περίκομμα.
Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών.
Συμβίνη, καπροβόλον, ἐμβόλιον. ¶ Συβόσια, συοφόρβια. ¶ Συβότας, χοιροβοσκούς. ¶ Συβόταο, σῦς βόσκοντος. ¶ Σύβρα, ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς πρὸς ῥυπαρὸν τί ἐχούσας. ¶ Συβριακὸν, τὸν πολυτελές. ¶ Συβριάζει, σοβαρεύεται, τρυφᾶ.
Συβριασμὸς, ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος, ἐρεχθηΐδος φυλῆς.
Συβροὶ, ἰχνοὶ λαγαροὶ, τάφροι. ¶ Σύμβρος, κάπρος.
Συβώτας, σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος. ζῶον τί.
Συβώτης, συοτρόφος, χοιροτρόφος χοιροβοσκὸς, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Συγγενήσεις, τὰς συνουσίας.
Συγγένεια, συγγενικός. ¶ Συγγίνομαι, συνομιλῶ.
Συγγενώσομαι, συμβουλεύσω. ¶ Συγγινωσκόμενοι, πειθόμενοι. ¶ Συγγνώμων, ἐλεήμων.
Συγγόνη, σύστασις δημόκριτος. ¶ Σύγγονος, ἀδελφός.
Συγγραμμάτων, βίβλων. ¶ Συγκαρβαλώσας, συστρέψας. ¶ Συγκαλεῖται, συνεσβεύει.
Συγκαλέσας, συναριθμήσας. ¶ Συγκατάθεσις, συμφώνησις. ¶ Συγκατέληξε, συμπέπαυται.
Συγκαγχρῆσαι, συγχέαι, συμφῦραι, συμφιορύξαι.
Συγκεῖσθαι, συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι.
Συγκεκλεισμένοι, πολιορκούμενοι. ¶ Συγκεκοπιταμένους, συγκεκομμένους. ¶ Συγκεκορδυλισμένα, συνηθροισμένα. ¶ Συνειλημμένα, συνεστραμμένα. ¶ Συγκέχυται, συντετάρακται.
Συγκηδεσταὶ, οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς.
Συγκοιμᾶσθαι, συνελθεῖν. ¶ Σύγκλυδα, συγκεχυμένα. ¶ Συμμιγεῖς, σύνεγγυς καὶ σύγκλυδες ὅμοια.
Συγκλύδων, συλλέκτων ἢ τινῶν μεμιγμένων.
Συγκοιτάλιον, σύγκοιτον. ¶ Συγκοίτιον, ἑταίρᾳ συγκοιμηθείσῃ μίσθωμα. ¶ Συγκομμάτιον, σκευασία τίς παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς. ¶ Συγκομιστέον συνακτέον. ¶ Συγκομιστήρια, θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ. ¶ Συγκομιστὸς, ἄρτος παρὰ διοκλεῖ τῷ ἰατρῷ. ¶ Συγκοπήμεναι, μαστιγωθῆναι.
Συγκριθῶμεν, ὁμοιωθῶμεν. ¶ Συγκρίνει, συνισοῖ.
Συγκρινομένη, πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη.
Σύγκρισις, μίξις, γένεσις, ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις.
Συγκριτικὸς, ὅμοιος. ¶ Συγκροτεῖ, ταράττει, συνάγει συνάξει. ¶ Συγκρούει, συναθροίζει, ἢ συνευφραίνετε.
Σύγκρουμα, χρέος, δάνειον, τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα. ¶ Συγκρουτὰ, ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὺς ἀνατέτριπται. ¶ Συγκινεῖν, συζυγεῖν, συντροχάζειν.
Συγκυρεῖ, συντυχία. ¶ Συγκύρημα, συντύχημα.
Συγκυροῦντα, διαφέροντα. ¶ Συγκύρσεται, συντεύξεται. ¶ Συγχαίρειν, ἐπιχαίρειν. ¶ Συγχάσαι, συγχωρῆσαι. ¶ Σύγχει, τάραττε.
Συγχεῦαι, συγχέαι, συγκόψαι, συντρίψαι.
Συγχέομαι, συντρίβομαι καὶ τὰ ὅμοια.
Συγχριμφθέντα, συνενεχθέντα. ¶ Συγχίας, τὸν πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς. ¶ Σύγχυσις, μίξις θόρυβος ἀφανισμός. ¶ Σύγχυτο, συνεχύθη, συνεταράχθη συνεχωρήθη. ¶ Σὺ δὲ σύνθεο, σὺ δὲ κατάθου, σεύθου δέ. ¶ Σύ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο, σύ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί. ¶ Σύδην, ταχέως καὶ ὁρμητικῶς. ¶ Συζῆν, ὁμοῦ ζῆν.
Συζυγεῖν, τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν.
Συζυγία, συνάφεια. ¶ Σύζωσμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν. ¶ Συῆλαι, τόποι βαρβαρώδεις. ¶ Συηνία, ταραχὴ ἀηδία ἀπὸ τῶν συῶν.
Σύθεν, ὥρμησαν. ¶ Συθῆναι, σπαμεῖν ὁρμῆσαι.
Σύθι ἐλθέ. ¶ Συθνὸν, κεκρυμμένον. ¶ Σύκα, τὸν ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα ὅ τινες σύκωσιν.
Συκάζει, δοκιμάζει, συκοφαντεῖ, ἢ σῦκα τρώγει, καὶ τὸν κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις. ¶ Συὶ, συάγρω. ¶ Συκαμήδωρος, μωρός. ¶ Συκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός.
Συκάνης, συνετὸς τῆς συκομορέας. ¶ Συκάστρια, συκοφάντρια. ¶ Συκεατής. ὁ διόνυσος.
Συκῆ, τὸν ἐν ταῖς πεύκαις γενόμενον δενδρῶδες.
Συκηγορίαν, τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν.
Συκὴ αἰγυπτία, ἡ λεγομένη κερατία τὸν δένδρον.
Συκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκάς.
Συκιδαφόρος, ἐνίοτε ὁ συκοφάντης, ποτὲ δὲ ὁ συκοπρῶκτος. ¶ Συκίνη, μάχαιρα, συκοφάντρια.
Σύκινον, ἀσθενές. ¶ Συκομορέα, συκάμινον.
Σῦκον αἰτεῖν, κολακεύειν. ¶ Σῦκον ἐφ' ἑρμῆν, πάροιμια

ροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων ὁπήτε φανῆ σῦκον πρῶτον τῷ ἑρμῇ ἀνετίθεσαν. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. ¶ Συκοπαδίας, ὁ συκοφάντης. ¶ Συκοφάντης, ψευδοκατήγορος, κακοπράγμων. ¶ Συκοφάνται, οἱ ἐπηρεάζοντες. ¶ Συκοφαντία, καταλαλιά. ¶ Συκχάδαι ῥάπη, συκχάδες εἶδος ὑποδήματος. ¶ Σύκχοι, ὑποδήματα φρύγια. ¶ Συλαγωγῶν, ἀπογυμνῶν.

Συλᾶ, ἐκδύει συλεύει. ¶ Σύλαιον, θύλακον.

Συλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι γυμνοῦν, σκυλεύειν.

Συλήσει, ὅμοιον. ¶ Συληθείς, ἀφαιρεθείς.

Συλλαβὰς ὁδοῦ, τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας.

Συλλαμβάνει, βοηθεῖ. ¶ Συλαγνεύσας, συμπορνεύσας. ¶ Συλλέγεται, συνάγεται. ¶ Συλλελογισμένα, ἀπὸ συλλογισμῶν. ¶ Συλλήβδην, ὁμοῦ συλληπτικῶς, ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν συντόμως.

Συλλήπτορα, συναγωνιστήν. ¶ Συνεργὸν, σύμμαχον.

Συλλήψεται, ἔπαστρον ἕξει, ὑπερασπιεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Σύλλιρ, θύλακον. ¶ Συλλογισάμενος, συναγαγὼν τὸν λοσισμὸν καὶ θεωρήσας. ¶ Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων ἄθροισμα. ¶ Συλλοχισμὸς, ὄνομα τακτικόν. ¶ Σύλον, ἐνέχυρον. ¶ Συλῶ, σκυλεύω. ¶ Συμβαλεῖν, συναλλάξαι καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι, καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν, συμμίσγειν, συνεῖναι. ¶ Συμβαλεῖν, λοιδορεῖν. ¶ Σύμβαθυ τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν. ¶ Συμβαῖεν, συνέλθοιεν. ¶ Συμβαίνοντα, συμφωνοῦντα. ¶ Συμβαλεῖν, διακρῖναι. ¶ Συμβάλλεται, λέγεται.

Συμβαλλόμενοι, συναγόμενοι. ¶ Συμβάλλων, συναρμόζων. ¶ Σύμβαλλε, συναγωνίζου.

Σύμβακα, κατηγόρημα συμβεβηκός. ¶ Συμβάμεν, συμφωνεῖν, συμβαρτικαῖς, περσικαῖς, ὑπερηφάνοις πολυτελέσι. ¶ Συμβάσεως, εἰρήνης.

Σύμβασις, ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν.

Συμβατήριοι, εἰρηνικαὶ διαθέσεις. ¶ Συμβεβηκός. ¶ Συμβέβληται· ἀπαντᾶ. συνενήνεκται. νενόηται, ὠφελεῖ. συμβεῖ. ¶ Σύμβην, σύμφωνα λέγειν. ¶ Συμβῆναι, συνομολογήσασθαι.

Συμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει ἢ συλλαλεῖ.

Συμβιβασθέντες, διδαχθέντες, διαλεχθέντες.

Συμβίβασις· πεῖσις· διδαχὴ, πίστις. ¶ Συμβιβάτω, διδαξάτω. ¶ Συμβλημένος, συναντήσας.

Συμβλήτω, ἀπήντησεν. ¶ Συμβιβῶσε, συνάπτωσε, διδάσκωσε, συμπορεύομαίσε. ¶ Σύμβολα, σημεῖα. ¶ Συμβόλαια, κοινωνία χρημάτων, ἢ τάγματα, ἢ γράμματα. ¶ Συμβολαιαγράφος, ὁ τὰ συμβόλαια γράφων. ¶ Συμβόλαιον, συνάλλαγμα. ¶ Συπραφὴ, ἀσφάλεια γραμματεῖον.

Συμβολαὶ· μάχαι. ¶ Συμβολαίας δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαιον. ¶ Συμβολατεύειν, συναλλατεύειν. ¶ Συμβολεῖ, συντυγχάνει.

Συμβολὴ, μίξις. ¶ Συμβολῆσαι, συντυχεῖν.

Συμβολικῶς, σεσημειωμένως. ¶ Σύμβολον, σημεῖον συμπόσιον, ὁρισμός. ¶ Σύμβολος, οἰωνὸς καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Σύμβοτον, σύννομον, σύνηθες.

Συμβόται, συνομόται. ¶ Συμβουαλεῖ, ὑπερμαχεῖ λάκωνες. ¶ Συμβουλεὺς, ἁλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν. ¶ Συμβουλὴ, γνώμη δόσις. ¶ Συμβίκη, εἶδος ὀργάνου. ¶ Σύμη, νῆσος. ¶ Συμβῶμεν, συναφθῶμεν ¶ Συμμάρψας, συλλαβὼν δήσας. ¶ Σύμμαχος, βοηθός.

Συμμεμαρτυρημένη, συνειλημμένη.

Συμμετρία, ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες οὐκ ἔχον σύρμα. ¶ Συμμίσγειν, ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν.

Συμμορία, πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος σύνταγμα.

Συμμωριῶντας, τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας.

Συμβῆσαι, σκοτῶσαι. ¶ Συμμυολόγους, ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας. ¶ Συμμῶν, σιωπῶν. ¶ Συμπάντων, ὁμοῦ πάντων. ¶ Συμπαρομαρτοῦσαν, συνακολουθοῦσαν. ¶ Συμπειρασθέντες, συντραφέντες. ¶ Συμπατάγησαν, συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας ποιήσαντες.

Συμπεριγενόμενον, συμπεριλαμβανόμενον.

Συμπεπερονημένους, συῤῥαφέντας περόνῃ.

Συμπέση, συμβῇ, συγκροτηθῇ. ¶ Συμπεσὼν, συντυχών. ¶ Συμπεφυλλεστενωμένος, συντεθλιμμένος. ¶ Συμπιεζούσης, θλιβούσης. ¶ Συμπιτνεῖ, συμπίπτει. ¶ Συμπλάττομεν, ψευδόμεθα.

Συμπλευσάντων, ὁμονοησάντων. ¶ Συμπνευσμὸς, ὁμόνοια. ¶ Συμπληγάδες, αἱ παρ' ὁμήρῳ πλάγκταί. ¶ Σύμπλους. συνοδευτής. ¶ Συμποδίζει, κωλύει. ¶ Συμποθὲν, καταποθέν.

Συμποδιστὴς, ὠμὸς ἐκ τοῦ ἴσου. ¶ Σύμπορ ποντὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα. ¶ Συμπόσιον, τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως.

Συμπράξει, βοηθήσει, συναρξει, συλλαβεῖ.

Σύμπτωμα, συνάντημα. ¶ Συμβεβηκὸς, ἐξάπινα.

Συμφανὲς, φανερόν. ¶ Συμφανὴς, φανερός.

Συμφέρει, ἁρμόζει ἀγαθόν. ¶ Συνάδει, συντυχεῖ. συντυγχάνει. ¶ Συμφέρεσθαι, συμφωνεῖν συναρμόττειν, ἀκολουθεῖν, συντυγχάνειν.

Συμφέρον, συνοιστόν. ¶ Συμφερτὴ, συμφερητὴ, συνακτή. ¶ Σύμφημι, συναινῶ, συνομολογῶ.

Συμφήτωρ, μάντις μάρτυς. ¶ Συμφθεὶς, συντριβείς. ¶ Συμφόρησις, συμφορὰ συντυχία, σύμπτωμα ἀτυχία, σύναξις. ¶ Συμφορήσας, ἀθροίσας, συναγαγών. ¶ Συμφορίας, συμπεφορημένης, συμμίκτου. ¶ Σύμφορον, ἁρμόζον· καλὸν συμφέρον σύμφωνον. ¶ Σύμφορος, λιμὸς, ὁ συμπίπτων καὶ συνών. ¶ Συμφράδμονες, ὁμόφρονες, σύμβουλοι. ¶ Σύμφρα· θυσία· τῷ ἀπόλλωνι τελουμένη. ¶ Συμφρασθῆμεν, καταπληθῆναι.

Συμφράξαι, συμφράσαι. ¶ Συμφράσατο, συνεσκέψατο. ¶ Συμφυᾶ, ὁμοφυᾶ. ¶ Συμφυλητῶν, ὁμοεθνῶν. ¶ Σύμφυλον, τάγμα. ¶ Συμφυράσουσι, συμμιγήσονται. ¶ Σύμφυτον, συμπορευόμενον, συνόν. ¶ Σύμφυτος, ἡ νεκτάριος ῥίζα, ἣν ἔνιοι ἑλένιον, ἔνιοι δὲ μηδικήν.

Συμφῆσαι, ἀνάψαι.

Συμφωνία, ὁμοφωνία. ¶ Συμφώνων, ὁμοίων.
Συμψηθεὶς, βλαβείς. τρωθείς. ¶ Συμψηρᾶ, συμψηλαφᾶ. ¶ Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν καὶ κατατιθέμενος. ¶ Σύν. ξύν. ἅμα. ὁμοῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετὰ ἀπὸ, καὶ πρὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ.
Συνάγειν, μετ' ἀλλήλων πίνειν. ¶ Συναγεῖραι, συναγαγεῖν. συνάψαι. ¶ Συναγελάζονται, συνδιαιτῶνται, ἰσχνοπρεπεῖς. ¶ Συναγηγερκὼς, συναθροίσας συνάξας. ¶ Συναγηγερμένων, συναχθέντων. ¶ Συναγορεύει, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει.
Συνάγουσι. ¶ Συνεληλυθότως πείρουσιν.
Συναγρίδα, θαλάσσιος ἰχθύς. ¶ Συναγρόμενοι, συναγόμενοι. ¶ Συναγέσκεο, συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου. ¶ Συνᾴδει, συμφωνεῖ. ¶ Συνᾴδοντα, συμφωνοῦντα. ¶ Σὺν ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κινεῖ, παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι, καθημένους ἀργεῖν. ¶ Συναθροίζεται, συνάγεται. ¶ Συνακτήριον, συνάθροισμα.
Συναΐδιος, συνυπάρχων. ¶ Σύναιμος, ἀδελφός.
Συναινεῖ, συνευδοκεῖ, συγκατατίθεται. ¶ Σύναινος, ὁμόδοξος. ¶ Συναινῶ, συντίθημι.
Συναίνυτο, συνελάμβανεν. ¶ Συναίρεσθαι, συνερωτᾶν. ¶ Συναιρήματα, ἐρωτήματα, συλλαλήματα. ¶ Συναιρουμένοις, συμβαλλομένοις.
Συναίχμα, σύμμαχα. ¶ Συναλλάσσωμεν, συνάγομεν. ¶ Συνάλλαγμα, σύναξις, ἢ σαμικὸν συμβόλαιον. ¶ Συναλοιφὴ, συναγωγὴ, συγκεχυμένη σύγκρισις. ¶ Συναλείφων, τὰ αὐτά. ¶ Συναλιζόμενος, συναλισθεὶς, συναχθεὶς, συναθροισθείς.
Συναλισθέντες, συναχθέντες. ¶ Συνάλματα, συμπηδήματα. ¶ Συναλλακτὴς, φιλιαστής.
Συνανακραθεῖσα, συγκερασθεῖσα. ¶ Συνανοίσατε, συνανέγκατε. ¶ Συνάορος σύζυγος, γυνὴ, σύγκοιτος συνηρμοσμένη. ¶ Συναπηρτισμένος, πεπληρωμένος. ¶ Συναπάγεται, συμπορεύεται, συνέρχεται. ¶ Συναράμενος, συναγωνιζόμενος. συμβαλόμενος. ¶ Συναράσσει, συγκρούει. ¶ Σύναρθρος, μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων.
Συναρήρακται, συγκέκοπται. ¶ Συναρία, συνοδία ἀλλόφυλος. ¶ Συναρὶς, συναφὴ, φίλος ἁρμονία. ¶ Συναρξει, συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ, ἑνώσει. ¶ Σύναρξις συνουσία καὶ τὰ ὅμοια.
Σύναρσις, συναφή. ἁρμονία. ¶ Συναρτῶν, συνάπτων. ¶ Συναπιεῖ, συναπίζει, συμμαχεῖ.
Συναπισμὸς, πύκνωσις, οἱ δὲ συναπισμός.
Συνναυθλοῦμαι, διαπεραιοῦμαι. ¶ Συναυλία, συμφωνία. ¶ Συνάφεια, σύζευξις, ἕνωσις.
Συνάχθεται, συλλυπεῖται. ¶ Συνάψας, συνδήσας, ἑνώσας, συμμίξας. ¶ Συμβαίνοντα, συμφωνοῦντα. ¶ Συνδεσραμηκότων, συνελθόντων.
Συνδεῖ, συντηρεῖ, συγκοιμᾶται. ¶ Συνδεόμενος, συνδεδημένος. ¶ Συνδέοντες, συνδεσμοῦντες.
Συνδέσαι, συνκοιμηθῆναι. ¶ Σύνδεσμος, πλοκὴ ὁμόνοια. ¶ Συνδ' ἤειρεν ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγεῖς τῶν ἵππων. ¶ Συνδήσας ἀρατὼ χεῖρε, συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας. ¶ Συνδιαιωνίζειν, συνδιάγειν εἰς αἰῶνας. ¶ Συνδιεξέρχου, συνεκπέρα.
Συνδ' ἡμῖν δαῖτα ταράξαι, συνταράξαι ἡμῖν τὴν εὐωχίαν. ¶ Συνδιημέρευσαν, τὴν ἡμέραν συνδιῆγον.
Σύνδικος, σύμφωνος, ἢ συνήγορος βουλῆς. ¶ Σύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί. ¶ Συνδοτικὸν, συνδεδογμένον. ¶ Σύνδουλος, ὁμόδουλος.
Συνδούμενος, συνδεδεμένος συνυπάρχων, συνών.
Συνδραμεῖν. συνθέσθαι, βοηθῆσαι. ¶ Συμφωνῆσαι, συνομολογῆσαι. ¶ Συνδυάζειν, συμπράττειν. συμβουλεύεσθαι. ¶ Συνδυασμὸς, συζυγία. ¶ Συνεβάλλοντο, συνέθεντο. ¶ Συνέβημεν, συνεχωρήσαμεν. ¶ Συνεθέμεθα ὡμολογήσαμεν συνωδεύσαμεν. ¶ Συνεδεῖσθαι, συγκαθίσαι. ¶ Συνέθει συνέτρεχε. ¶ Συνέδρα, ἡ στάσις ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι. ¶ Συνεδρεύουσι, συνέρχονται. εἰς βουλὴν συνάγονται. ¶ Συνέδριον, δικαστήριον. ¶ Συνέργον συνεῖργον συνεδέσμευον. ¶ Συνέργαθεν, συνεῖχον περιώριζον. ¶ Σὺν ἐχμωτῇ, σὺν ἁρμολογῇ, τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων.
Συνέηκε, συνῆκεν. ¶ Συνέθετο, συνετάξατο.
Συνέθλασε, συνέτριψε. ¶ Συνέθρισε, συνέτεμε, λεπτὰ ἐποίησεν, ἀφὸ τοῦ θρίσεν ὃ ἐστι τεμεῖν.
Συνιεὶς, γνοὺς, νοῶν. ¶ Συνίημι ὃ φῆς, νοῶ ὃ λέγεις.
Συνείκανα, σύνοδος. ¶ Συνήκει, συμφέρει.
Συνείλας, συνειλήσας. ¶ Συνειλεγμένα, συνηγμένα. συνηθροισμένα. ¶ Συνειλεχὼς, συναγαγών.
Συνειλέοντες, συλλαβόντες. ¶ Συνειλόμενα, συστρεφόμενα. ¶ Συνειλοῦνται, συστρέφονται.
Συνείλοχας, συνήγαγες, ἤθροισας. ¶ Συνείνησις, συνείδησις, διάθεσις. ¶ Συνείπετο, ἠκολούθει.
Συνείρει, συνάπτει. μιγνύει. ¶ Συνεῖρκτο, ἐδέδετο.
Συνείρει, συνάπτει. ¶ Συνείροντες, συνάπτοντες. εἴρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. ¶ Συνείρεται, συνέπασθαι συνεισθορεῖ. ¶ Συνεῖσι, συναινέσασι.
Συνεισέφρησεν, συνεισήνεγκεν. ¶ Συνέκδημος, συνοδοιπόρος. ¶ Συνεκδοχὴ, ὅταν τίς ἀφὸ μέρους παραλάβη. ¶ Συνεκδοχικῶς, συλληπτικῶς.
Συνεκόμησε, συνήγαγεν. ¶ Συνεκοσμοῦντο, συνεκρίνοντο. ¶ Συνέκρισε, συνήτυχεν. ¶ Συνεκτικώτατα, κεφαλαιωδέστερα. ¶ Συνεκύρωσεν, ἐβεβαίωσε. ¶ Συνελάβετο, ἐβοήθησε ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει. ¶ Συνελαληκότες, ἐλάσαντες. ¶ Συνελάσωμεν, συμβάλωμεν. ¶ Συνέλευσις, σύνοδος.
Συνελόντες, συνάγοντες. ¶ Συνελόντι, συνάγοντι.
Συνελόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν.
Συνελόντι φῆσαι, ὁμοίως. ¶ Συνελόχησε, συνέδρευσεν. ¶ Συνέμποροι, σύνοδοι, σύμφωνοι.
Συνέμυσε, συνέτριψε. ¶ Συνενέγκαι, συμφρονεῖν.
Συνενηνεγμένος, συνελθών. ¶ Συνενεχθέντων, πεισθέντων, συλληφθέντων. ¶ Συνιέντας, γνόντας.
Συνέντης, συνεργός. ¶ Συνεξεβράσθη, συνεξεβλήθη. ¶ Συνεπαρτυμένος, συνημμένος.
Συνεπέρανε, συνετέλεσεν. ¶ Συνεπεράνθη, ἐτελειώθη. πέρατι ὑπεβλήθη.

Σ ωέπεσεν, ἐξύνασεν, ἐσυγγίασεν. ¶ Σωεπέση, συνέβη ἔτυχεν. ¶ Σωεπιθημένων, σωεσβυόντων. ¶ Σωεπλάκη, σωήφθη, ἢ μὲ γυναικὸς ἢ πρὸς ἄνδρὸς πάλη. ¶ Σωεποιεῖ, συμβουλεῖ.
Σ ωοβρασιαμένος, συμπληρούμενος.
Σ ωοβρῦᾶ, βουβᾶ. ¶ Σωοβρέασεν, συλλέγειν συγκεχυμένους. ¶ Σωοβρέωσουσι, συγκέχωνται.
Σ ωοβρεᾶσθαι, σωοβρωτᾶν. ¶ Σωοίειδοι, σωυφαίνουσαι. σωοβρωί. ¶ Σωοβρίσαντα, σωάψαντα. ¶ Σωοβρξαι, συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθᾶιξαι τινί. ¶ Σωοβρόμενος, συμβαλλόμενος.
Σ ωοέρρεον, σωοέρεχον. ¶ Σωοέρηκται, σωοέφθαρται συμβέβληται. ¶ Σωοεῤῥώγει, σωοεκερότητο. ¶ Σωοβρχεται, σωοάγεται. ¶ Σωόεσις, νόησις. ¶ Σωοέσκλικε, συμπέπηγε. ¶ Σωοεσκολυμμένον, συγκεκαλυμμένον. ¶ Σωοεσσδωμένον, συγκεκομμένον. ¶ Σωοεσάλη, πεφόβηται. ἐλλελίασε. ¶ Σωοεσηκὼς, σωοκεγμένος. ¶ Συνέσησεν, ἐκόσμησεν, ἐπήνεσεν. ¶ Σωοεσᾶτο, σωοκεῖσα. ¶ Συνέσιοι, σωοκωγοὶ, ὁμοςράπεζοι.
Σ ωοεσύβασ', σωοεσκυθρώπακασ'. ¶ Συνέσυβεν, ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν. ¶ Συνεσυφωμένοι, σωοεσκυθρωπακότες. ¶ Συνεᾶς χιτών, ὁ συμβλητός.
Σ υνέταξεν, ὡρετέλατο, παρήγγελεν. ¶ Σωόετε, νόησατε. ¶ Σωοετέλεσα, ἀπώλεσα. ¶ Συνετελέσθησαν ἐπληρώθησαν. ¶ Σωοετῖῶσι, σοφιῶσι.
Σ ωόετο, σωοῆκεν. ¶ Σωοεᾶς, σοφὸς, συγκεκροτημένος. ¶ Σωὸ βύαγεῖ, σωὸ τῷ ἀχαθῷ. ¶ Συνβυσθοκοῦσι, συγκοινωνοῦσιν. ¶ Συνέβλητο, σωοεβάλλετο. ¶ Συνβύνιον, σύγκοιτον. ¶ Σωοβύνους, συγκοίτους, σωαποδήμους. ¶ Συνεφίαζεν, ἐκ. ἐκφέφωνόμασται καὶ σωοεφόρμα. ¶ Συνεφύροντο, σωοεμολυόντο. ¶ Συνέχεεν, ἔμεξεν. ¶ Συνεχὲς, ἀδιάλειπτον. ¶ Συνέχεται, συμπλέκεται.
Σ υνέχυνεν, ἢ φαίνεται. σωοέχεεν. ¶ Συνεχῆ, ἀκατακαῖα, πυκνά. ¶ Συνεχόμενοι, κρατούμενοι. ¶ Συνεχόμενον, ἀναπτούμενον, ἢ ἀῤῥωστοῦν. ¶ Συνέχου, κράτει. ¶ Συνεχώρησαν, σωωμολόγησαν σωοεπάθησαν. ¶ Συνεχῶς, ἀδιλεχῶς. πυκνῶς. ἀεὶ ἀδιαλείπτως. ¶ Συνέῤῥεθαι, ἀκολουθῆσαι ἢ ἀκολουθεῖν. ¶ Συνεῤῥήθη, σωοεπλατύνθη.
Σ υνεψία, συμπλέκτεια, ἢ σωομιλήτεια.
Σ υνεωρακότες, συσκεψάμενοι. ¶ Συνῆ, συμπαίζη, σωακμάζει. ¶ Συνηβόλησεν, ἀπήντησεν.
Σ ωήχορος, προσάτης. ¶ Συναγηόχει, ἐκόμισεν.
Σ υνήδεται, συγχαίρει, ἐφήδεται. ¶ Συνήθεα, ἔθος.
Σ υνήθεις, ὁμοιοδόπους, ὡὁμοίοις ἢ θεσι τεθραμμένους.
Σ υνήθλησαν, σωηπωνίσαν θ. ¶ Σωῆκεν, ἔγνω σύνησεν. ¶ Σωήλασε, σωοεχώρησεν, ἐλίωξεν.
Σ υνηλάατο, ἐφιλιοῦτο. ¶ Συνειλημμένα, ἅμα ὁμοῦ σωοτόμως. ¶ Συνήλυσις. σωοδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό. ¶ Συνημμένοι, σωοδωσμένοι. ¶ Συνημοσύη, σωοθήκη. ὅρκοι συμβόλαια. ¶ Συνήνεγμε, σωοεβάλλετο. ¶ Συνηνέχθη, προσεγένετο.
Σ υνήορος, σωηρμοσμένη καὶ σωήθης. ¶ Συνήργεις, σωοέκαμνε. ¶ Συνηρεμίσον, ἢν κρατεῖωτα ἢ συμπληρούμενον. ¶ Συνηρὲς, σύσκιον.
Σ υνηρτίζοντο, σωοκροίζοντο. ¶ Συνήρτυσε, σωήρμοσε. ¶ Σωοηθέης, συγχαρείης. ¶ Συνηθέντες, συγχαρέντες. ¶ Συναίθηται, σωοιδεν.
Σ υνηπικότων, συμπραξάντων. ¶ Συνήσω, πειθήσομαι. ¶ Συνθάκων, συγκαθέδρων. ¶ Συνιθᾶσα, τὰ ὑπ' ἐπιβολῆς συμπαγέντα, σωοθᾶναι.
Σ ώήθεμα, σημεῖον ἀφορμῆς δραμαζύργημα. σύμβλημα. ¶ Συνθέματος, σημείου. ¶ Σωήθεο, νόησον. σωοηκοποῖησαι, σωόησου, σωόθ', καὶ σωοὲ σαυτῆ διαλόγισαι. ¶ Συνθεσίαι, σωοηκαι. ¶ Συνθεσίαων, ὠτολῶν, σωοηκῶν. ¶ Σωόθεσις, ἁρμονία, κόλλησις. ¶ Συνθετὰ, σωοτεθειμένα. ¶ Συνθέτηκα, σωοεθέμην. ¶ Σωόθετον, ὑπ' ἐτδρσειλῶν πραγμάτων συγκείμενον. ¶ Συθθύσεται, σωοδραμεῖται, σωοίσει. ¶ Συνθήκας, ὅρους.
Σ ώήθμα, σημεῖον, σωοηκη. ¶ Συνθήματα, μαθήματα ποιήματα. σωοηκαι, σημεῖα. ¶ Συνθηματίαι, οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι ἐκδόσμοι.
Σ υνθήση, σωοτάξη. ¶ Σωοηκη διάλεκτος.
Σ υνθραύεσθαι, σωοτείεσθαι. ¶ Σωόθου, κατάθου. ¶ Σωόθεο, νόησον. ¶ Συνθυμεῖν, συμπείθεσθαι. ¶ Συνθύξω, σωοαυτήσω. ¶ Συνία, παραχή. ¶ Συνίασιν νοοῦσιν. ¶ Συκαίρις, σωόοδος.
Σ ωὶ ὁρῶτι, ζωὴ καμάτω. ¶ Συνιεῖ, νοεῖ. ¶ Συνίημι, νοῶ. ¶ Συνιζήσις, συγκαθίσεως, ἐκ τοῦ σωιζάνθν, ἕζεσθαι γὰρ καθέζεσθαι. ¶ Συνιρνα*, σωοέχεις. ¶ Συνίσεις, αὐτὶ τοῦ συγκλείεις. ¶ Συνισάνειν, ἐπαινεῖν, φανερῶ βεβαιοῦν παρατιθέναι,
Σ υνισορῶ, σωόοισα. ¶ Συνίσωρ, γνώσης, μάρτυς, σωόμιλος, συμπράκτωρ. ¶ Σύνιτε, σωοέλθετε. ¶ Συνιῶν, νοῶν, φρονῶν. ¶ Συγκαλῶ, σωοάγω. ¶ Συγκομήσας, σωοαγαγὼν, ἀθροίσας.
Σ υγροτεῖ, βουβᾶ, σωοάγει. ¶ Συγρούεται, συνθυφραίνεται. ¶ Συκυρούσας, σωοτυγχανούσας. ¶ Συλλήπτορα, βοηθόν. σωοβρόν.
Σ υμμητιάσθαι, συμβουλεύεσθαι. ¶ Σωόναιος, σύνοικος. ¶ Σωοσόφων, ἐσκυθρώπακεν. ¶ Σωόνθυσις, συγκατάθεσις, κατάνθυσις. ¶ Σωοεφὲς, σκοτεινόν. ¶ Σύννοια, λύπη ἔννοια. ¶ Συνοισία, τὸ εἰς δ' αὐτὸ συμφέρειν. ¶ Συννόει, ἐννόει, ἐνθυμᾶ.
Σ ύννομα, σώόρομα, ὁ μόφρονα. ¶ Συννόμου, σωόήθεις. ¶ Σύννους, κατηφεῖς. ¶ Συνυργὶς, ξύσσα.
Σ υνόβαυνοι, σωοαυλισήεια καὶ κοιμητήεια.
Σ ώόοδος, πολλῶν παρουσία ἢ σωοδοιπόρος.
Σ υνωθούμενος, σωοβρχόμενος. ¶ Συνοικέται, σύνοικοι. ¶ Συνοίκια, τὰ πλέοναι ἐφεσία. ¶ Συνοίσειν, σωοεσενεγκεῖν. ¶ Συνοίσεται, συμπείσεται. ¶ Συνελθύσεται, συμβαλεῖται.
Σ υνεισόμεθα, σωοελθυσόμεθα. ¶ Συνοιχήσεται, σωοαναιρεθήσεται. ¶ Συνοκλάζει, ζεῖ.
Σ υνοκωχὰ, νόσος λοιδορία μάχη.
Σ υνολκὴ, ἀναπνευστικὴ, ἀναλυπτική.
Σ ωοκωχότε, ἐπισυμπεπτωκότες σωοκωχὴ γὰρ ἡ σύμ

πῶσις. Σωομαρτεῖ, σωακολουθεῖ. Σωομάρτυξ, σώεστι καὶ τὰ ὅμοια. Σωσώμελος, σύλλογος, σωσφοφος. Σωσώπος, σωσοδος.

Σ ωσώπα, βυνόητα, ὁρατά. Σωσώπρον, σωσόμις ἄγρων. Σωσώρος, συλέπτων. Σωσώσα, ὁμοῦ.

Σ ωσυλοπικὴ, φαρμακίς. Σωσωσίωσις, μίξις τίς, σώωσις, συλλαμία σωτυχία. Σωσωνοῦται, λυπεῖται. Σωσωφρυωμένος, λυπούμενος. Σωσόφρυς, μεγαλόφρων. μεγάλαυχος. Σωσοχὴ, ἀδέξεια, ἀδημονία, ταραχή. Συμπαίσω, συμφοιτητής. ὁμόσοφος. Συμπαρομαρτοῶ, σωακολουθῶ. Συμπειραθέντες, συγκαφέντες.

Σ υμπολυμένους, σωσιόντας. Σωύρα, ὁμόσε.

Σ ωυβρεφῶν, συσκέπων. Σωακειθμεῖσθαι, συγκείνεσθαι. Σωτάγμα, τὸ ἠθος. γράτυμα.

Σ υασοῦσθαι, ἐδὴ τὸ αὐτὸ συμφορέσθαι. C *Σωστείκτον, συμπεπυκνωμένον, συμπεφυκῖαν.

Σ ωσγρουλῆσαι, συγγρέμαι. Συσύμαι, σκυθρωπάσαι. Συασυσισὴς, ὁ πάντα συασύρων.

Σ ώταγμα, σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα. σωτακτήριον. Σωσωτάξει, παραγελεῖ. Σωσωτάξασθαι, ἀασάσασθαι. Σωσώταξις, ἡ τεῖχος, ἡ διοίκησις ἢ σωσώθησις. Σωσώταξον, παράχρυ.

Σ ωτ' αὖγανθυ, σωστεταραγμένοι. Σωστεμών, σωστελέσας. Σωστεσᾶσθαι, διακτᾶσθαι.

Σ ωτίθεικα, σωεθέμην. Σωστεθραμμένον, συγγενοῦς ἢ ὁμοδόφυ. Σωστεθράωται, συμπέπωκε. Σωστείνασ', ασυσάσας. Σωστελέας ικάσασ'. Σωστελέσθαι, πληροῦσθαι. Σωστελεσθήτω, τελφωθήτω. Σωστόρμων, σωστελεσής. Σωστεταμένου, συγκεκομμένου, σωστόμως ἠρεμένου. Σωστεταραγμένου, συγκεχυμένου. Σωστέτηκα, προσανάκειμαι.

Σ ωτυξόμενοι, σωστυγχάνοντες. Σωσὺ τῇ, σωσὺ αὐτῇ. Σωστόμως, δηλ. βραχέως. Σωστόνη σύστασις. Σωσώτονον, σφοδρὸν, ἰσχυρὸν, σωεχές.

Σ ώφρεις ἀσύμνος, ὁμοῦ φρεῖς συλλαμβανῶν.

Σ ωτείβει, σωθλᾶ. Συντειβὴς, σωδιατείβουσα, σωσοῦσα. Σωσώτειμμα, ἁμάρτημα.

Σ ώφροφον, σωσανάφροφον. Συνδοχάσει, ὅταν πήσει, πληρώσει. Σωσωτυχία, σωσώτυξις.

Σ υντυχίζειν, συασωρεύειν. Συνειλάσεσθαι, σωσωείσασθαι, σωάγὴν ποίμνια σὺν ὕλῃ. Σύμφημι, συγχαίρω. Συγχεῖ, ταράσσει, λυπεῖ. Συνῳδὰ, σύμφωνα. Συνωλέα, συγχρεία. Συνωθήσει, σωελάσει. Συνωθύμνοι, σωελαυνόμενοι. Συνῳκισμένων, σωελκλυδότων.

Σ υνωμαρτησε, σωικηλούθησεν. Συνώμεθα, σωθώμεθα, σωθήκασ' ποιησώμεθα. Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκων φιλία. Συνωρεῖσα, ἁρμα δίπωλον.

Σ υνωρὶς, δυάς. Συνωρὶς, ἁρμα ἐκ δύο ἵππων ἢ συζυγία. Σώωρον, σύμφωνον. ὁμολογούμενον, ἢ συσκωῆ. Συύαι, βάρβαροι. Συοβαύβαλοι, συῶ αὐλισήεμα καὶ κοιμητήρια.

Σ υοβοιωτοὶ, οἱ βοιωτοὶ σύες. Συορόγχαι, βλακπλακοί. Συὸς ἀγρίου, συάγρου. Συοφόρβια, συῶν ἀγέλαι ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δυσμοί. Συοφορβὸς σῦς φέφων. Συπαλεπίπεδος, δῆμος φυλῆς κεκροπίδος. Συπαλκτίους, ἡμιθύρους.

Σ ύραι, πολυτελεῖς. Συρακοσία, ῥάπιζα πολυτελής. Σύρασ', μαχαίρασ', ὅτι πολυτελεῖς δηλ. ἡ παροικεῖν αὐτοὺς πρᾶσαι ἐμὴ αὐτὴ τῶ συβαρεῖς, μὴ μή ποτε σίβρασ' συβράζειν γὰρ ἡ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασί. Σύρβα, μέσα θορύβου. Σύρβη, παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς. Συρβηνῦς, κρατῖνος σὺ θεράπαις, ἢ ὅτι αὐλητής. σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη, ἢ παραχώδης. Συσγάστωρ συσφορβὸς καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. Σύρη, πλῆθος. σύρματα ναυμαχίασ'. Συρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα, ἤτοι ἀφ' ἧς σισύρνης. ἢ ὅτι σὺν ἱππασθικία γίνεται ἤτοι δι' σύροι.

Σ υρία, δηλ. ἡ σύρεσθαι ὑπὸ τῶ ἱματισμοῦ.

Σ ύριγγες, ἐκ καλάμων πανδούρια, ἡ καταζήσεις εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσα. C Συρίδιον, ῥοχοῦ κένωμα. δι' οὗ σίεται ὁ ὀξάτων. Σύριγξ, δορατοθήκη, ἢ ὄργανον μουσικόν. Σύριγος, αὐλοῦ μουσικοῦ, ἢ τῆς δορατοθήκης ἡ εἶδος. Συρίη, σὺ γαίη τῇ ὑπὸ πόντον, ἢ νῦν λεγομένη σύρος νῆσος. ἔστι δὲ τῶν κυκλάδων. Συρίοις, κύβοισ'. μή ποτε σύριον λέγει ἡν πρόσην λεγόμενον δηλ. δ' συρίαν λέγαζ γὴν πὺ ἀφ' φοινίκης μέχρι βαβυλῶνος. Σύριον, ἀσύριον, ἡ δηλ. συρίασ' φορόμενον, ἢ δηλ. ἡ σώλινον.

Σ υρίσκος, ἀπλοῦόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι, τινὲς δὲ ὑρίσκον. Συρισκὴς, γέρανος ἀῤῥίω.

Σ υρκέσι, σιρξὶν αἰολεῖς. Σύρκιζε, σάρκαζε.

Σ υρμάια, ἀτόντις σὺ λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ ῥωμάτιον δηλ. ἕκατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρμαῖσμὸς, καὶ ἔστι πρὸς ὑθαρσισμὸν. καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἀλῶν. Συρματὶς, γραπά. ἡ τὰ συμπλήματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέπουσα. Συρμίον, λάχανόν τι σελίνω ἐοικός.

Σ υρμιὴρ, ξυλοπώλης. Συῤῥάδος, νόθος μικὸς ἐκαῖος. Σύῤῥα, ὥμοσιν εἰς ἡ αὐτό. Σύρτης, χαλινός. Σύρτις, φθορὰ καὶ λύμη. Συῤῥάσσει, συμπήγ. Συῤῥέφη, συσκέπη. Συςφετὸς, ὅχλος ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων. τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμὸς, ἀπὸ θάρτος. Σύρφη, φρύγανα.

Σ ύρφος ἢ σόρφος θηρίδιον μικρὸν ὁ ποῖον ἐμπίς.

Σ ύρων, ἕλκων. Σῦς, γυνή. ὗς σύαγρος. Σύσκανα, τὸ συασπον. Συασασὸν, τῶν φαγικῶν πεῖγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς πολέμων φησὶ τὸ σωφρέχον σὺ αἰαντος ὑπὸ κείσει. Σύσημον, σημεῖον.

Σ ῦς, σύσημος. Σύσπιδον, αἰσχρὸν, ἢ τὸν σωεθόντα τὰ ἱμάτια. Συασσία, ἡ ἀνεμπόδιστος φθορά.

Σ υσκιὴ, ἐπιβουλή. Σύσκηνος, σώοικος.

Σ ύσκια, σώδεσμα. Συστάσεις, σώοδοι, συμφωνίαι.

Σ υστατῶν, συμμετρούντων, σωισῶν καὶ τὰ ὅμοια.

Σ υσήσαθαι, πήξαθαι. Σύσπενον, σενοχωρημένον, τείχινος χιτὼν, ἢ ὑπαρὸς, αὐτίμαχος.

Σ υσμώτδρον σκάφης. παροιμία ἐδὴ τῶν τὰς σκάφασ' φορόντων μετοίκων δηλ. ἡ ἀπαρέησασον.

οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο. ¶ Συστραφέντες, συνελθόντες. ¶ Συστρεμμάτων, θορύβων, πλανῶν.

Σ υστροφὴ, ἴλιγξ ὑδάτων, ἢ σκοτισμός. ¶ Συτάσσει, ἱκετεύει. ¶ Σύτοι, ὥρμησεν, ὁρμᾷ ἀνῆλθεν, ἀνηκόντισεν. ¶ Συφαιὸς, χοιροβοσκός. ¶ Σύφακα, γλεῦκος. ¶ Συφακίζειν, ὁπωρίζειν.

Σ ύφαρ, γῆρας ἢ ὑπέρτατον· οἱ δὲ ἢ τοῦ ὄφεως καὶ ἢ ἐῤῥυτιδωμένον σύκον, καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφῶδες. ¶ Συφεὸς, τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται.

Σ υφεοὶ, οἱ τῶν συῶν οἴκοι. ¶ Συχνὰ, πυκνά. συνεχῆ πολλά. ¶ Συχνοῖς, συνεχέσι καὶ τὰ ὅμοια.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σ φάγιον, πρόβατον, θῦμα, ἢ ἐν ᾧ ἢ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα τόπος.

Σφαγὴ, ὁ κατὰ τὴν κατακλεῖδα τόπος.

Σ φαγία, ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα. ¶ Σφαγὶς, ὃ προκάρδιον, καὶ ἡ τομή. ¶ Σφαδάζει, βράζει, δυσθανατοῖ, χαλεπῶς φέρει διαπᾶται, ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ, ἀτακτεῖ, μετὰ χολῆς ὀργίζεται καὶ μετὰ δόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ πασμοῦ πηδᾶ μαίνεται. πεύδει. διασείει, θυμοῦται, ταράττεται ὑπὸ τραύματος ζέοντος. ¶ Σφαδασμὸς, πασμὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σφαδάζουσα, ῥηγνυμένη. ¶ Σφαδανόν. σφοδρὸν καταπληκτικόν. ¶ Σφαίλειν, πλῆσαι. ¶ Σφαραγεῦντο, ἐψόφουν. ¶ Σφαιρηδὸν, περιφερὲς, στρογγύλον ὡς σφαίρα. ¶ Σφαιρωτὴρ, ζηνίχιον σανδαλίου. σκύτος, κόμμα λώρου.

Σ φακελισμὸς, παραπληξία. ¶ Σφακελίσαν, κακωθὲν, καταφθαρέν. ¶ Σφακελίζει, κρούει τοῖς ποσὶ κινεῖ δεινῶς, ὀδυνᾶται, πᾶ. διαπᾶται, ἀλγύνεται σφακελισμὸς γὰρ καὶ σφάκελος ἡ ἄμετρος ὀδύνη καὶ ἡ μετὰ πασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις, καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις. ¶ Σάκια, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα. ¶ Σφακὸς, χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει οἱ δὲ ἢ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεννώμενον, ὃ καλοῦσι βρύον, οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φακὸς λέγεται. ¶ Σφακώδη, κλιτὴν καθ' ἣν, ὁ φακὸς ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν.

Σ φαλάσσειν, τέμνειν κεντεῖν. ¶ Σφαλεῖεν, ἀποτύχοιεν, ψευσθεῖεν. ¶ Σφαλερὸν, ἐπικίνδυνον, σαθρὸν, ἀβέβαιον. ¶ Σφαλερὸν, ἐπισφαλὲς ἐπικίνδυνον. ¶ Σφάλμα, ἁμάρτημα. ¶ Σφάλλειν, κλίνειν, καταβάλλειν, ἁμαρτάνειν. ¶ Σφαλμᾶ, σκιρτᾶ, σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασί. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τί πράττειν.

Σ φάλλον, κολάκευσον. ¶ Σφάλλονται, ἁμαρτάνουσιν. ¶ Σφαλλὸς, ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτήριον οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον, ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος, μολύβδινον. ἔχον κρίκον. ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι. ¶ Σφάνιον, κλινίδιον. ¶ Σφαραγεῖ, σφραγίζει, βροντᾶ, ταράττει, ψοφεῖ. ¶ Σφαραγεῦντο, κατεπονοῦντο, ἐφλέγοντο, ἐψόφουν. ¶ Σφάραγγος, βρόγχος τράχηλος λαιμὸς ψόφος. ¶ Σφὰς, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά.

Σ φὲ, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά. ¶ Σφέας, αὐτοὺς κατέγκλισιν. ¶ Σφεδανὸν, ἐπιτεταμένον, συντονώτατον σφοδρὸν ὀξύ. ¶ Σφεδανῶν, φονεύων, ὀλλὺς, κτείνων· τινὲς, ἐπεσπευμένον. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐστι κτείνων· ἔστι δὲ ῥηματικόν.

Σ φεζόμενοι, ἐπικαθεζόμενοι. ¶ Σφειδρὸν, καθαρὸν εὐῶδες. ¶ Σφειλὸν, λοξὸν πυκνὸν εὐκίνητον, προσφυές· δριμύ. ¶ Σφείων, αὐτῶν. ¶ Σφέλας, ὑποπόδιον. ¶ Σφέλα, ὑποπόδια. ¶ Σφέλμα, ἢ ἄνθος τῆς πρίνου. ¶ Σφενδάλης δῆμος τῆς ἀττικῆς. ¶ Σφενδόναν, σφενδόνην ἢ τὴν σφραγῖδα. ¶ Σφενδόνην, τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερὲς, ἢ σφραγίς. ¶ Σφέρτα, τὰ ἄφορα δένδρα.

Σ φέτερα, ἴδια αὐτῶν. ¶ Σφετέρησι, ταῖς αὐτῶν αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Σ φετερίζων, εἰς ἴδιον κέρδος κεχηνῶς. ¶ Σφετεριζόμενος ὑφαιρούμενος, ἰδιοποιούμενος.

Σ φετερίζων, ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος. ¶ Σφέτερον, ἢ αὐτῶν ἴδιον. ¶ Σφετρίδες, ἐπιβλήματα. ¶ Σφέων, αὐτῶν. ¶ Σφῆ, αὐτή. ¶ Σφῇσι, ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφηκέια, ἡ κύπρος ἢ πρότερον, καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία.

Σ φηκίσκος, τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες· τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἄγαν ἔχουσι, καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ προκοιλίους.

Σ φηκισμὸς, εἶδος αὐλήσεως, εἰρημένος ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομβῶν. ¶ Σφηκίωσις, κηρία σφηκῶν.

Σ φηκοὶ, οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι· ἔνιοι δὲ ῥωμαλέους. ¶ Σφηκῶν, ποικίλων.

Σ φηκὸς λόφου. ἢ ἄκρον τοῦ λόφου ἢ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας ἢ συνεσφιγμένον· λόφουρον δὲ, οἷον λόφου οὐρά.

Σ φῆλαι σαλεῦσαι κινῆσαι, σφῆλαι. ¶ Σφήκωμα, πύκνωμα, καὶ ὁ δεσμός. ¶ Σφῆλαι, πλανῆσαι. βλάψαι. ¶ Σφήλειεν, ἀποτυχεῖν ποιήσειεν.

Σ φηλὸν, λοξὸν, πυκνὸν εὐκίνητον. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον. ¶ Σφηνεὺς, ἰχθὺς ποιὸς θαλάττιος.

Σ φηνούμενος, στρεβλούμενος. ¶ Σφῆς, τῆς ἑαυτοῦ.

Σ φῇσι, ταῖς αὐτῶν. ¶ Σφῇσιν, αὐταῖς ἢ αὐτοῖς.

Σ φήττιοι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Σ φίκται, ὁ κίναιδοι καὶ ἁπαλοί. ¶ Σφιγκτὴρ, χιτὼν ταραντῖνοι. ¶ Σφίδες, χορδαὶ μαγειρικαί.

Σ φίδη, χορδή. ¶ Σφὶν, αὐτοῖς ἢ αὐτοὺς ἢ αὐτάς.

Σ φίσιν, ἑαυτοῖς ἢ ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφισίμολος, διαφορὰ τῆς κινήσεως. ¶ Σφόδελος, ἡ ἄλιμος, δασὺ ἄνθος, ἄρχον, σκιερὸν, οἱ δὲ σῖτον. ¶ Σφοδελοφόρους, τοὺς μετοίκους. ¶ Σφόδρα, πάνυ πολὺ ἄγαν λίαν. ¶ Σφοδρὸν, εὔτονον ἰσχυρὸν, ὀξύ. στιβαρὸν, εὔτονον. δεινόν. χαλεπόν. ¶ Σφοῖσι, τοῖς αὐτῶν. ¶ Σφονδύλη, ὅμοιόν τι φασὶ σαλαφίω εἶναι, ὀσμὴν φαύλην προϊέμενον εἴ τις ἅψεται αὐτῆς. ¶ Σφόνδυλος, τράχηλος. ¶ Σφόνδυλοι, αἱ ἀμοργαὶ τῶν μελῶν καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες, ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ τῆς

ῥάχεως ὀστᾶ καὶ τῶν σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί. ¶ Σφορτὰν, λιμόν. ¶ Σφοῦ, τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἢ τῆς αὐτῆς. ¶ Σφραγίδες, αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα.

Σ φραγιδονυχαργοκομήτας τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λευκοὺς καὶ κομῶντας.

Σ φραγὶς, χελώνη. καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ σήμαντρον. ¶ Σφηρὸς τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον.

Σ φριαὶ, ἀπειλαὶ ὀργαί. ¶ Σφριγᾶ, περιπέταται, περιτείνει, ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει. μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας. εὐσωματεῖ, ἀκμάζει, νεάζει, κοπριᾶ.

Σ φριγανὸν, ἀκμαῖον, δαψιλὲς σφοδρόν.

Σ φριγῶν, ἀκμάζων, νεάζων, αὔξων. ¶ Σφριγῶντα, ἐπαιρόμενον ἰσχύοντα. ¶ Σφριγῶσα, πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα. ἰσχύουσα. ¶ Σφυγμὸς, φλεγμονὴ, κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν.

Σ φυδρὰ, ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν. ¶ Σφυδῶν, ἰσχυρὸς εὔρωστος σκληρός. ¶ Σφύζει, πηδᾷ φλεγμαίνει. καίεται, στέλλεται ἡ φλέψ. ¶ Σφύρα, ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ἢ χαλκευτικόν. ¶ Σφυρὰ, τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. αἱ περιφέρειαι τῶν ποδῶν, ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα, ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα ἰχθῦς θαλάσσιος.

Σ φυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, οἱ δὲ, σπυρίας. ¶ Σφυρήλατος, σφύραις ἐληλασμένος οὐ χωνευτός. ¶ Σφυρήματα, τὰ σιδήρια ὅτι οὐ χεῖται σφυροδέται. ἡ λέξις περὶ τοῖς τὰ ἱπποστροφικὰ γεγραφόσι. ¶ Σφυρὸν, σφοδρὸν, ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων. ¶ Σφύρωσις, διάρωσις, ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα. ¶ Σφῶ, ὑμεῖς ἢ ὑμᾶς. ¶ Σφῶε, ἑαυτούς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου. ¶ Σφῶϊν, ὑμῖν καὶ ὑμῶν καὶ αὐτοῖς.

Σ φωΐτερον, ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο.

Σ φῶν, ἑαυτῶν.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Σ χᾶ, χάζει. ¶ Σχαδόνες, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔνθα οἱ σκώληκες. οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχαδόνες. ¶ Σχαδὼν, κυβευτικὸς βόλος. ¶ Σχαλίδες, δι' ὧν σχάδουσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα. ¶ Σχαλίσαι, θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαδον τὸ ἄτρον καὶ ἀθήλαστον. ¶ Σχαδὲς, τὸ δίκτυον. ¶ Σχάσαι, μετάβαλλε.

Σ χάσει, ἀφήσει. ¶ Σχάσον, ἄφελκε, κατάπαυσον. ¶ Σχαστήρια, ὁρμητήρια καὶ μέρος τι ἐν τῇ νηΐ. ¶ Σχαῦδαι, ἰσχνόφανοι. ¶ Σχέδην, ἡσυχῇ βάδην. ¶ Σχεδία, μικρὰ ναῦς, ἢ ξύλα ἃ συνδέουσι, καὶ οὕτω πλέουσιν, ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα. ¶ Σχεδιάζειν, ἐγγίζειν ἐκ παρατυχόντος ἐν ἑτοίμῳ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν. ¶ Σχεδιασθεὶς, ἐπισθείς. ¶ Σχέδιοι, εὐτελεῖς. ¶ Σχεδίη, συνάφεια, κοινωνία.

Σ χεδίη, σχεδία. καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι, οὕτω λέγεται. καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. διάβασις γέφυρα. ζεῦγμα. ¶ Σχέδιον, τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται, ἢ τὸ ἀνευπρεπῶς γενόμενον, ἢ ἐκ τοῦ συνέπτυς.

Σ χεδόθεν, ἐγγύθεν. ¶ Σχεδὸν, ἐγγὺς ἐκ χειρός.

Σ χεδρὸς, τλήμων καρτερικός. ¶ Σχέθεν, ἔμεινεν, ἐκρατήθη ἐπέσχον. ¶ Σχεθέτω, ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω. ¶ Σχέθον, κατέσχον. ¶ Σχέθων, κατέχων. ¶ Σχελίδες, κρέα ἐπιμήκη τετμημένα οἱ δὲ, πλευρίδες. ¶ Σχέλινος, ἀγρία κυπάρισσος, οἱ δὲ ἀρκεῦθος. ¶ Σχέμα, σχῆμα, ἀχαιοί. ¶ Σχεῖται ἐμεῖ. ¶ Σχεθήτω, κατασχεθήτω. ¶ Σχελυνάζει, φλυαρεῖ. ¶ Σχενδυλόληπτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις. ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου ὅσχον δύλη λέγεται. ¶ Σχέραφος, βλασφημία λοιδορία. ¶ Σχερίη, ἡ σχερία ἡ τῶν φαιάκων χώρα, ἢ νῆσος, καὶ ἡ κουρὰ τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Σχερὸν, κῦμα ἕτοιμον ἀμερίας.

Σ χερὸς, ἀκτὴ αἰγιαλός. ¶ Σχέσις, ἐποχὴ, κατάστασις, συνήνεια φιλία. ¶ Σχετικὴ, κατασχετικὴ οἰκείωσις. ¶ Σχετικὸς, ὁ πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα. ἔστι δὲ τῶν πρός τι. ¶ Σχετικῶς, οἰκειωτικῶς. ¶ Σχετλιάζει, δυσφορεῖ, δυσχεραίνει, δυσπετεῖ. ¶ Σχετλιαζέτω, βαρείσθω, ἀποδυσπετείτω. σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον. ¶ Σχετλιάζων, ἀδικούμενος. ¶ Σχέτλιαι, δειναί. ¶ Σχετλιασμοὶ, δυστροπίαι, δυσφημίαι. ὀδυνηραί. ¶ Σχέτλιον, χαλεπὸν, ὀδυνηρὸν, ἄπορον, ἄθυμον, ἀτυχὲς, ἄδικον. ¶ Σχέτλιος, τάλας ἀγνώμων, φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος, χαλεπός. ¶ Σχίδακας, κλάσματα ξύλων. ¶ Σχῆμα, πλάσμα, ἱματισμὸς, διάθεσις, κόμπος. ¶ Σχηματιζόμενοι, πρόσποι ούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύντες. ¶ Σχηματισμὸς, πλάσμα. ¶ Σχηματοβόλον, ἤτοι ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτους ἐλάμβανον. ¶ Σχήσει, ἐφέξει, καθέξει. ¶ Σχήσειν, ἀνθέξειν κωλύσειν, παύσειν.

Σ χήσεις, προσέξεις. ¶ Σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. ¶ Σχήσεται, ἀνθέξει. ¶ Σχῆσις, ἕξις, ὁρμή. ¶ Σχήσουσι, κωλύσουσι. παύσουσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Σχήσων, ἐφέξων καὶ τὰ ὅμοια.

Σ χητηρίαν, ἄγκυραν, ὁρμητηρίαν. ¶ Σχίδα, σχῖδος σινδόνος πῆγμα. ¶ Σχίδαξ, κλάσμα ξύλου.

Σ χίδια, ὠμόλινα. ¶ Σχῖδος, τὴν ἀπόσχισιν.

Σ χίζα, ἡ λαμπάς. ¶ Σχίζης, σχίζαις. ¶ Σχίδαζε εἰς τὰ ξύλα. ¶ Σχίδαξ, τῶν ξύλων.

Σ χιζογυάνδρους, τοὺς συκοφάντας. ¶ Σχιζόποδες, τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα. ¶ Σχίζαισι, σχίδαξι.

Σ χῖνος, εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου.

Σ χινάτας, σχινατίων ἀγὼν τις ἐπιτάφιος ἐν λακεδαίμονι. ¶ Σχίνδαν, θερμάστριον. ¶ Σχίνον, διαστώτων, εἰώθασι τὴν σχίνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. ¶ Σχινοκέφαλος, εἶδος φυτοῦ. ¶ Σχῖνος τὸ ψέλλιον καὶ ἡ σκίλλα. καὶ εἶδος φυτοῦ. ¶ Σχινοῦντα, νῆσός ἐστι σχινοῦσα φωκίδος. ¶ Σχῆμα ποδὸς, τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα. ¶ Σχιματῶδες, ὁ μοίως. ¶ Σχισμὴ, διαχώρησις. ¶ Σχιστὰ, τὰ γράμματα, καὶ τὰ κρόμμυα.

Σ χιτὸν, προσκεφάλαιον. ¶ Σχιτὸς, χιτῶν τις ποιὸς γυναικεῖος, καὶ τὸ σῆθος, πόρπη σωληνόμενος.
Σ χίσατο, παύσαντο, ἐπίσχισιν. ¶ Σχίνητε, νομίσητε, ὑπολάβητε. ¶ Σχίνιγξ, ὁ ἀμφιλαφὴς ὀνίσχος, καὶ ὄρνις τὶς. καὶ φυτόν. ¶ Σχινίνην, φωνὴν πρὸς σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν. ¶ Σχίνινος, ἄθμὸς, δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑποβολὰς καθιᾶσιν. ¶ Σχοινίον, τὸ μεμιλτωμένον ἔρριμμα, ὃ τοῦ σοβεῖσθαι πρὸς ἀγορὰν ὁπόταν βραδύνωσιν ἐκεῖ πρὸς ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῇ νηὶ ὁ σχοινοβόμος. καὶ ὄρνις τὶς.
Σ χοίνισμα, μέτρον ὁδοῦ, ἢ μόρος. ¶ Σχοῖνος, πόλις βοιωτίας ἢ τὸ τῆς σχοίνου φυτόν. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη.
Σ χρηστῆνες, ὀρθὸν μακρόν. ¶ Σχρίων, τῶν αὐληπικῶν νόμων τὶς. ¶ Σχολάσατε, ἠρεμήσατε.
Σ χολαῖον, ὑσύχιον, βραδύ. ¶ Σχολαιότερον, ἠρεμώτερον, βραδύτερον. ¶ Σχολαίων, ἀρτῶν.
Σ χολὴ, οὐ μόνον τὸ μηδὲν ὁρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πρός τι σχολάζειν, καὶ ἡ διατριβή. ¶ Σχόλια, συμπλοκάμματα. ¶ Σχρωθῆσα, ἀπατήσασα τὰς χεῖρας, καὶ ὑφασα τὸ πρόσωπον. ¶ Σῴζομενος, σωζόμενος καὶ σῳζόμενος. κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ὁδραόων.
Σ Σ χόντες, ἐλληφότες, προσχόντες. ¶ Σχῦρος, ἐχῖνος.
Σ χώμεθα, κατασχησώμεθα. ¶ Σχῶνται, ἀποχωροῦσι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ω, σῶα, σωαλλεῖ, παραλιεῖ. ¶ Σωβῆ-
Σ εις, ναῦς, πορθμὸς, οἵοι νῦν παλαιαί.
Σωγάσαι, σῶσαι. ¶ Σώεσθον, ἔσωζον.
Σ ώζει, διασώζει, βουλεύεται. ¶ Σώκει, ἰσχύει. βοηθεῖ. ¶ Σῶος, σωφρονικὸς, σώφρων, ἰσχυρός.
Σ Σ ῶκον, ἀλλώατον. ¶ Σωκόνδας, ὁ γαμικὸς οἶκος.
Σ Σ Σ ωκῆσιν, σῶα, ἀκηδίονται ἐν ὁρμῷ καὶ σωφρονικῶν.
Σ ωλῆνες, οἱ σεσαρκωμένοι. καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τὸ γένος κοχλιῶν. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μυείων.
Σ ωλίγξαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Σωλοὺς, ὃς σῶμα. πῶμα. δέμας. ¶ Σῶμαι, ὁρᾶπω σῳζεσθαι. ¶ Σωμάλοιφος, ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκίνινα ἀλοιφία.
Σ ωμαφύλαξ, δορυφόρος, νωτοφόρος, καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ. ¶ Σῶν, σῶον, ἡ ὑλάσκησις ἀπὸ τοῦ σιβύειν ἀπῆκται δὲ σωζόμενοι. ¶ Σῶον, ὁλόκληρον, ὑγιαῖνον.
Σ ώοντες, σῴζοντες κρύπτοντες. ¶ Σώοντο, ὡρμῶντο ἤρχοντο. ¶ Σωπαίνουσιν, οἱ κωφοὶ παρὰ ξενοφῶντι. ¶ Σώρακον, ἀγγεῖον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται, ἢ ξυλοκανθήλια. ¶ Σωρεύει, σωμοίζει. ¶ Σωρηδὸν, κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ ἀναριθμητόν. ¶ Σωρεία, πολυῆθος. ¶ Σωρωνὶς, ἐλάτη καὶ πόλις. ¶ Σωρὸς, σωματωμὴ ἢ ξωμοῦ διαφέρει. ¶ Σῶς, ὁ ὁλόκληρος καὶ τέλφος ὁ σῳζόμενος καὶ σῶος ὑπάρχων. ¶ Σώσικος, οἱ ἐφθοὶ κύαμοι.
Σ Σ ωσίβιοι, οἱ κωβιοί. ¶ Σωσίκοιος, ὁ ὠνὺς οἶκους σῴζων.
Σ ωσόλεθρος, ὁ πρόδηλος καὶ φανερὸς καὶ μέγας καὶ τέλφος. ¶ Σωρὴχ, ἐκλεκτή. ¶ Σώστελος, σωθῆναι ἄξιος. ¶ Σῶστρα, σωτήρια. μύυζα. λύβρα. ὕμνος. ᾠδή. ¶ Σωστρώματα, τὰ τῶν ξοχῶν ξύλα, καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος. ἐπίσωστρον. ¶ Σῶται, ὁρμῶνται, ὁρχοῦνται, πορεύονται. ¶ Σωτεύματα, σωζεύματα. ¶ Σώτειρα, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, καὶ τὰ χαλινά. αὐτόδυτός τις. ¶ Σωτὸς, σωθῆναι ἄξιος. ¶ Σωτὴρ, ὁ τῶν ἁλὸς χάνδρος, καὶ ὁ ζεὺς, καὶ ὁ ἐλευθέριος, ἢ λυσιτελής. ¶ Σωτηριακὸν, τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον. ¶ Σωτήριος, ὁ οὔριος ἄνεμος. ¶ Σωτηρίου, ἐξιλασμοῦ. ¶ Σωτῆρος δίος, οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλοῦμενον.
Σ ωφράτορες, σωφρονιστῆρες. ¶ Σωφρονιστῆρες, τῶν ὀδόντων τινὲς οὕτω λέγουσιν. ¶ Σώφρων, φρόνιμος καθαρὸς ἀγνός. ¶ Σωφρονίζεται, συμνωύεται.
Σ ωφρονιστὴς, νουθετητής. ¶ Σωφροσύνη, σοφία, ἐπιστήμη. ¶ Σωχεῖν, τρίβειν. ¶ Σωχὶς, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Σωχμίους, τρίβομίους. ¶ Σωχὸς, ὁ τῶν κυρίων πατήρ. ¶ Σώοντες, κρύπτοντες.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Τ Α, ταῦτα, ἅ τινα αὐτὰ, ἀναφορικῶς, ἀλλὰ τὰ μὴ προτετύχθαι, ἐάσομεν. ¶ Τάα, ἅ τινα, ἢ τοιαῦτα. τὰ αἰσθάνονται, τὰ αἰσθήσονται. τὰ αἰχίω, τὰ χείρω. ¶ Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα. ¶ Τὰ ἀπὸ τείποδος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἢ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ τείποδος, ἢ ἀπὸ τοῦ πυθαγορικοῦ.
Τ ἀβάθη, τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα.
Τ αβεήλ, ἀγαθοῦ θεοῦ. ¶ Ταβάλα, ταβῆλα ἐπὶ τοῦ πόρδων οὕτω καλεῖται ὄργανον κεβαίωμφορὲς, ᾧ χρῶνται οἱ τοῖς πολέμοις αὐτοὶ σάλπιγγος.
Τ αγαῖος, ὁ ὀξὺ ἐπιταγῆς τι ποιῶν. ¶ Ταγαῖς, αὐχαῖς, ἡγεμονίαις. ¶ Τάγανα, ταῦτα κρῆτες.
Τ αγατίζων κιχλίζων. ¶ Ταγὴ, βασιλικὴ σφραγὶς καὶ ἡ σωάξις τῶν πρὸς ζῆν ἀναγκαίων.
Τ αγηνία, πεμμάτια τηγάνου οἱ δὲ σέαρ ὑγρὸν ἐπιχόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι. σησάμη. τυρός. ¶ Τάγηνον, τήγανον. ¶ Τάγηλος, φαφλός.
Τ άγιος, κήρυξ. προσβυτὴς, ὀξὺς, ταχὺς, βάσιμος.
Τ αγοὶ, προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες. ¶ Ταγύεια, τὰ ἐλάχιστα. τὰ τυχόντα. ¶ Ταγόναγα. μακεδονική τις ἀρχή. ¶ Ταδὶ ἄποινα. τὰ δὲ λύσα.
Τ ἀδὲ, ταῦτα. ¶ Τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται, τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τὴν τοῦ ποιμένος φυγήν.
Τ ἀδιάβουλα, τοὺς διαλογισμούς. ¶ Ταθεὶς, ἀπολωθείς. ¶ Τατθίον, μαθὸς, πτίθιον. ¶ Ταίης, διοικητὴς. προστάτης. ¶ Ταιναρίαδ', παρὰ λακεδαιμονίοις, ἑορτὴ ποσειδῶνος, καὶ ἐν αὐτῇ ταιναρίσαι, ταινάρου γὰρ πελίον λακωνικῆς. ¶ Ταῖν θεαῖν, ταῖς θεαῖς. ¶ Ταινία, σέμματα τῶν ἱερέων. διαδήματα ἀρχιβραλικὰ ἢ ζῶναι, ἢ στέφανοι, κόσμοι. ἢ δεσμοὶ ἱερῶν.

Ταινιοῦντες, κοσμοῦντες, δεσμοῦντες, στεφανοῦντες.
Τὰ κέρατα, τὰ ἄκρα. Τακερὸν, τηκτὸν, οἰκτρόν.
Τακτικοῖς, στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς. Τακτὸν, ὁμοίως. Τακτονίτου, τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα διὰ τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι.
Τακῶνες, τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ' ἁλῶν καὶ ξηρῶν καὶ ἀρτυμάτων. Τάλα, μέγα. Ταλαερτοὶ, οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα τλητικοὶ, ταλαίπωροι, δυσπαθεῖς. Ταλαεργὸν, τὰ αὐτά.
Ταλαίνης, ἀθλίας, ταλαιπώρου. Ταλαιπωρία, μοχθηρία. Ταλαίπωρος, ἐπίπονος, τλητικός.
Ταλακάρδιος, τλητικὸς ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν. Ταλαίφρων, καρτερικός. Ταλανίζει, θρηνεῖ. Τάλαντα, ζυγὰ σταθμοί. Τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἴκοσι πέντε κατὰ τὸν μέγαν ἐπιφάνιον. Ταλαντέων, μεδίμνων καὶ σταθμίων.
Τάλαντα, τὰ ἀτυχέστατα. Ταλαντεύει, σταθμίζει, ζυγοστατεῖ. Ταλαντιαῖον, βαρύ. Ταλάντιον, τόπος ἀρτεμίδωρος. Τάλαντον, σταθμὸς, ζυγός. ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε. ἢ τετρακοσίων. ἢ χιλίων ἑκατὸν πεντηκονταδύο. Τάλαντος, ταλαίπωρος.
Ταλαντώσει, σταθμήσει, στήσει. Ταλαὸν ὑποστατικὸν, ἰσχυρόν. βίαιον. Ταλαπείριος, τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπεραιωμένος, οἱ δὲ ἀφιγμένος. Ταλαρὶς, ἐξ οὗ βάλλουσι τοὺς ἀστραγάλους. Ταλαπενθέα, ὑπομένοντα τὰ πένθη.
Τάλαροι, κάλαθοι ἱερείων. καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυνται πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φερόν μελιηδέα καρπόν. Τάλας, ἄθλιος, ταλαίπωρος. Ταλάσια, τὰ ἔρια. Ταλασείη, ὑπομείνη. Ταλασία, ἐριουργία ἐργασία. Ταλασιουργία, τῶν ἐρίων τὰ ἔργα. Ταλασιουργὸς, ἐριουργὸς, καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια.
Ταλασίφρων, ταλακάρδιος, ἰσχυρὸς, τολμηρός. θρασὺς, ὑπομονητικὸς, ἰσχυρόφρων. Ταλάσεις, ὑπομείνεις, τολμήσεις. Ταλάσαι, ὑπομεῖναι καὶ τὰ ὅμοια. Ταλαύβριον, ὑπομονητικὸν, τολμηρόν. πολεμιστήν. Ταλάφρονα, τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας, οἱ δὲ, ἰσχυρογνώμονα. Ταλαόρεα τοξεύματα. Ταλαιὸς, ὁ ζεὺς ἐν κρήτῃ. Ταλαιδίτης, ἀγὼν γυμνικός. Ταλικὴς, ἀναιδής.
Ταλικὴν. ταλικάτην. Ταλικηνὸς, ταλικάντην.
Τάλιξ, ὁ ἔρως. Ταλίων, ἀθλίων. Τάλις, ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί. οἱ δὲ, γυναῖκα γαμετήν. οἱ δὲ νύμφην. Ταλθύβιος, ἱερεύς. Τάλως, ὁ ἥλιος. Τἀμὰ, τὰ ἐμά.
Ταμᾶς, γαμβρός. Τάμε, ἔταμεν. Ταμέει, τέμνει. Ταμεῖν, τεμεῖν. Ταμέσθαι, ἀπομερίσαι, ἐπιτιμῆσαι. Ταμεῖα, ἀπόκρυφα οἰκήματα.
Ταμεσίχροα, τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀχὼ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα. Τ*ταμετάξαι, μεταταῦτα δωριεῖς.
Ταμετά τι, τηνικάδε. Ταμεῖαι, οἱ τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλακες ταμιοῦχοι. Ταμίαν, ζημίαν. Ταμίας, φύλαξ χρημάτων πρεστάτης. δεσπότης. οἰκονόμος διοικητής. Ταμιεῖον, κοιτῶνα. Ταμιεύεται, διοικεῖται ἀποκρύβει. Ταμίη, ἡ προστάτις τοῦ οἴκου, διοικήτρια. ἢ κελλαρία πιστή. καὶ ἀρχὴ ἀθήνησιν. Ταμίην, δέσποιναν τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν. Ταμεῖον, θάλαμος. Ταμιοῦχος, οἰκονόμος. Ταμιράδαι, ἱερεῖς τινὲς ἐν κύπρῳ.
Τάμισος, ἡ πιτύα. Τάμνειν, διατέμνειν. Τάμνεν, ἐνέκοψεν. Τάμνοντες, διατέμνοντες ποιοῦντες. τέμνοντ' ἀμφὶ, περιήλαυνον. Τάμοις, τέμοις, ποιήσαις. Τάμονες, διακόπτοντες.
Τάμοντες, ποιήσαντες, συνθέμενοι. Τάμωμεν, ποιήσωμεν. Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἤρτυον τὰ κρέα. Τανάγρίδαι, οἱ ταναγρεῖς.
Τανάγραιον, φυὴν, κήτει ὁμοιότητα. ἔφορος λέγει ἦ. τινὰ ἐν τανάγρα παχύτητα. ὃς ἐλέγετο κητεύς.
Τανακκέα, δι' ὅλου ἠκονημένα. ὀξέα ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα. Τανακκεῖ, τὰ αὐτά. Τανακκέος, μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος. Τανακκὲς, εὔμηκες. Τανακκτεῖ, χαλκῷ τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ. Τανακῆς, ἐκτεταμένης. Τανακιδὲς, ὀξὺ μακρὸν, δι' ὅλου ἠκονημένον. Τανακοῖο, ἐπιμήκους μακροῦ, πάνυ ἐκτεταμένου. Τανακὸν, ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν.
Τανακὰς, παρηκούσας ἀχὼ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι.
Τανακῶποδα, ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν. Τανδὸν, τὰ ἔνδον. Τανακῇ, ἀποτεταμένη. Τανακκῆ. ἐκτεταμένην ἔχοντα τὴν ἀκμήν. Τανηλεγέος, παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα μακροκοιμήτου τανηλεγέος. θανάτοιο.
Τανθαλύζει, τρέμει δωριεῖς. οἱ δὲ, σπέρει. Τανθάριον, ἐρύθημα. Τανίφυλλος, μακρόφυλλος.
Τανίσφυρος, ὀρθόσφυρος, εὔσφυρος λεπτόσφυρος.
Τανόδρυστος, ὁ τρόμου παρασκευαστικός. Τανοϋφῆ, λεπτοϋφῆ. Τανταλάσσεται δάκρυα. στάζει δάκρυα. Τανύγλωσσοι, μακρόφωνοι. ἢ τεταμένην ἔχοντες τὴν γλῶτταν. Τανταλίζεται, σαλεύεται. Τανυγλώχινες, τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντες. Τανύει, ἐκτείνει. ἕλκει. τείνει. Τανυηκὲς, τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην. Τανυηκέας, ἐκτεταμένους, ὄζους. Τανύοντο, ἐξετείνοντο, ἔτρεχον. Τανύποδε, μωνύχιπποι. Τανύοντο ἐνθὶ τῶν οὐρῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν. τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο. Τανύπεπλος, μακρόπεπλος. Τανύποδας ἐρινῦς. ταχύποδας ἐντάχει τιμωρουμένας. Τανύπτερος, μακρότερος, τεταμένα ἔχων πτερά. Τανυπρώρους, τὰς καλύπτρας, διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι. Τανυσσάμενος, ἐκταθείς. Τάνυσσα ἐνέτεινα. Τάνυσσαν, ἐνέτεινον. Τανύσας, ἁπλώσας, ἐκτείνας, κρεμάσας. Τανύτριχα, δασύτριχα. λεπτότριχα. Τὰ νῶτα, τὰ ὀπίσθια. Ταξάμενοι, ὁρίσαντες. Τάξις, ἡ ἐνθὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολὴ, ἢ ἀκολουθία καὶ εἱρμός. Τάξος, δένδρον τί ὀρεινόν. Τάξω, συντάξω, θήσω. Ταπεινὸν, χραμαλόν.
Τάπιδες, τάπητες. Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς τὴν φυλακὴν

λακιλω τῆς τῶν αἰτολῶν βῤιασιασ. Στάπις, προσκεφάλαιον. Στά, πδρ, ἄ, πινα. Στάπησι, ποικίλοις χρώμασιν. Στὰ πρόσω, τὰ ἔμπροσθεν.
Τ ἀ πρῶτα, αὐτὶ τῦ ἄπαξ, ἢ ἀ πρῶτον κὴ ἰβ ἀρχῆς.
Τ αῤ, σωδεσμος, δέ, δή, ἀῤα κὴ δὴ ταχέως.
Τ αῤα, ἆ τινα δή. Στ αρβήσαντες, φοβηθέντες βλαβηθέντες. Στ αρακίναι, ἔθνος ἢ πόλις.
Τ αράνδος, ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον. οὗ τὰς δορὰς εἰς χιτῶνας χρῶνται σκύθαι. Στ αραντῖναι, αἵματι βαφαὶ, τινὲς δὲ τὰς πορφυρᾶς. ἐσθῆδιμοι γὰρ καὶ ἐξ αὐτῶν ζαχήλια. Στ αραντῖνοι. ἱππεῖς τινὲς ὀνομάζονται. οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ τοὺς ὑφηλὰς ἱππεῖς, ὡς καὶ ἱππαρχος. Στ αραντινὸν, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ὑφους μόρους.
Τ αράξιππος, ὅ τινες ὑπ᾽ αἰῶνι ὁ πέλοψ ἱππεύσαι φασὶ τάφος ἐν ὀλυμπίᾳ. Στ᾽ ἀῤαὶ, ἆ δὴ αὐτῷ.
Τ αῤα, τἄλλα καὶ τὰ ἄλλα δέ. Στ αράσ, πόλις ἰταλίας, ἀφ᾽ τάραντος τῦ ποσειδῶνος. ἔστι δὲ λακώνων ἄποικος. Στ αρβῆ, φοβῆται. Στ αῤβᾳ, φοβοῦ. Στ αῤβησαν, ὑλαβήθησαν.
Τ αρβαρέον, δεινὸν, φοβερόν. Στ αῤβος, φόβος.
Τ αρταίνῃν, ταράσσειν. Στ αῤάναι, ἕλκαι, σωθέσεις, πίσαι. Στ αῤάνον, ὄζος. λυδοὶ, ἢ τὸ ταράπιον. ἢ ἀφ᾽ ἑμφύλων πόμα καὶ πόα, ἢ κὴ σκορπίουρος. Στ αῤήφη, κόθορνος μέγας, οἱ δὲ νεκροφορεικὸν ἀγγεῖον. Στ εβμὸς, νόμος. Στ αυθεία, χαρτὶ μαρχία πολλή. Στ εβολωμένον, μεμυελισμένον.
Τ εβολῶς, αὐάπλεως, ἀμελῶς. Στ εβωμένον, ὀξυμμένον καὶ ἐβόωσα, ὤξυνα. Στ εβραύθμαι, συσκέκλασμαι ἀφ᾽ τῦ θραύω. Στ έβραπται, πέπηγεν. Στ εβορεῖν, διαπηδῆσαι. Στ εβρᾶσθαι, ὠχρῦσθαι. Στ εβραυσμένος, πεπληγμένος.
Τ εβρηδὼν, πρωρβύς. Στ εβρεπαίσβασον, ἢ σολωτὴ ὁρμὴ τῦ ἅρματος. Στ έβρεπαιον, τετραίπαιον ἅρμα. Στ εβυλλιαμμένον, τεταραγμένοι ἀφ᾽ τῆς βυέλλης. Στ εβυμένον, ἀπεκαυμένον ἕως πυρός. Στ εβυκὼς, βυχαειτήσας. Στ αριχεύουσαι, τήκουσαι. Στ αριχεύειν, τηκεῖν ξηρόν.
Τ αρκούει, ἀκούει. Στ αρμύξασθαι, φοβηθῆναι.
Τ αρνὸν, κολοβὸν κολοβόουρον. Στ αρύνη, πόλις σὺν λυδίᾳ. οἱ δὲ, σὺν μυσίᾳ ὄθεν ἦν βρμένιδας ὁ ἀριστοτέλους τῦ φιλοσόφου γνώριμος. Στ χάρπη, συρακούσιοι, σύηνος. τινὲς σωρόν. Στ αρὸν, ταχύ. Στ αρπη μεν, ἐκηρέωθημεν. Στ αρπημένα, τὸ ρφθῆναι, τὸ ρπᾶ. Στ αρπσαν, τὸ ρπιν ἔλαβον.
Τ ἀρρωθοι, παρορμῶνται. βοηθοί. Στ ἀρρωθος, βοηθὸς, ἀρωγός. Στ αρρὸι, τὰ ἀπεῖα τῶν τυρῶν.
Τ ἀρρὸς, κῶπη καὶ πλέγμα καλάμινον ἐφ᾽ οὗ βύζ τυροὺς ξηραίνουσιν, σίνοι ταρσοὺς κρεμασοὺς, καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος σὺν τῷ ὕπνῳ σὺν τοῖς μεταλλῦσιν.
Τ αρσῆται, ἀγωνίᾳ σὺν δὸς οἱ τυροὶ φύγονται. Στ αρσίλιον, πλὴν ταρασσαν. Στ αρσίοις, πῖδροῖς ἄκροις.
Τ αρσοὶ, πόλις συρίας, καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ ἡ ἐπάνω τῦ πίλματος, καὶ τῆς κώπης ἡ ἄκρον. Στ αρσοὺς καλάμων, πλέγματα καλάμων. Στ αρτάρος, ὁ κάτω πὴ γῆν καπότατος τόπος. Στ αρτημόριον, ἡ τετημόριον, ἢ ἡ διχαλκον. Στ αρτησίας, χαλᾶς. Στ αρτησὸς, πόλις πρὸς τὰς ἡρακλείους στήλας. Στ αρφάκωσεχῆ, ξηρὰ, ὀξέα, ζαχέα. ταρφέσι πυκνοῖς.
Τ αρφεῖς θεωροὶ, θαυμασοί. Στ αρφη, πόλις λοκρίδος, οἱ δὲ ωσσὸς τέφρα, ἢ βλασός. Στ βρφίσντα, σὺν τάφια, τεφρώθη. Στ αρφῦβ, κτδρισαὶ, ἀγχιστεῖς. Στ αρφίαι, πυκναὶ σωεχεῖς. Στ αρφῖα, σὺν τάφια. Στ ἀρφθεν, ἐτρφθησαν.
Τ αρφθῆμεναι, τρφθῆναι. Στ αρφὺς, στάχυς.
Τ ἀρχη, τάραξις. Στ αρχάνιον, σὺν τάφιον.
Τ ρχανον, πένθος. κῆδος. Στ αρχύειν, θάπτειν, σὺν ταφιάζειν. Στ αρχῆσαι, θάψαι, σὺν ταφιάσαι.
Τ αρχύσωσι, τὰ αὐτά. Στάσις, ὥθησις. σεισμός.
Τ ᾶς, οὐ πλατὰς τῆς οὐκ ἔσω μονητῆς. Στᾶς οὐ φρτᾶς, τῆς οὐ φορητῆς. Στὰς σφετέρας, τὰς αὐτῶν. Στὰ σέγη, τὰς στέγας. Στὰ σίγματα, τὰ παλήματα, τὰ ἕλκη. Στὰς ὠτειλὰς, τὰ ζαύματα. Στάτ᾽ ἐόντα, τὰ νῦν ὄντα. Στᾶτες, κατ᾽ ἔτος. Στάτ᾽ ἐσόμενα, τὰ τε μέλλοντα.
Τ ατύραν, ὁ φασιανὸς ὄρνις. Στατώμενα, στερωμένη.
Τ αυγέταις, πύλαις ταῖς μεγάλαις. Στ αυληρόντα, ἱμάντα, ἡρακλέων. Στ αυρείην, ἐκ ταυρείου δέρματος κατασκευασμένην πᾶσι κεφαλαίαν.
Τ αύρειον πόμα, ἀφ᾽ αἰγὸς ταύρου ποταμοῦ σοφοκλῆς ζοίζηνα πόρα καὶ κτήνη ὑδατα. Στ αυρία, ἑορτή τις ἀγομένη ποσειδῶνος. Στ αυρείη δέ, κεφαλή, ἢ παιδεία παρὰ ταραντίνοις. Στ αῦροι, οἱ παρὰ ἐφεσίοις οἰνοχόοι, καὶ οἱ τέλφοι βόες. Στ αυροπόλια, ἃ εἰς ἑορτὴν ἄπουσιν ἀρτέμιδι. Στ αυροπόλαι, ἡ αὐτεμις καὶ ἡ ἀθηνᾶ. Στ αῦρος, ταύρειος, ὁ ποσειδῶν. φανόδημος δὲ τὰς κεφὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρατ᾽ ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστὴν καὶ τὸν γυναικεῖον. Στ αυροφάγος, ὁ διόνυσος.
Τ αυροφθόροι, παραπλήσια βουσὶ φθειρόμενοι.
Τ αυροχολία, ἑορτὴ σὺν κυζίκῳ. Στ αυρὼ, ἡ σὺν ταύροις ἄρτεμις. Στ αύρωσον, ταῦρον ποίησον.
Τ αῦς, μέγας πολύς. Στ αῦσας, μεγαλωθέντας πολεμήσας. Στ αύσιμον, μάταιον. Στ αυτὰ, τὰ ἴσα τὰ ὅμοια.
Τ αυτάασος, ἄρνις ποιός.
Τ αυτέασ, αὐλὰς μεγάλας. Στ αύτη, οὕτως. νῦν τῷ τῷ ῥόῳ. Στ αυτὶ, ταῦτα ἢ ὕδωρ.
Τ αυτὶ, ταῦτα, ὕδωρ ὁμοιότης. Στ αύτη τοι, οὕτω δή. Στ αυτὸ ταυτὸν, τὸ αὐτό. Στ αυτοέπεια, ταυτολογίαι. Στ αυτοεπεῖν, τὸ αὐτὸ λέγειν.
Τ αυτότητος, ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας.
Τ αφεῖς, θεωροὶ, θαυμασοὶ, ἢ οἱ νεκρόταφοι.
Τ αφθὺς, θεωρὸς καὶ τὰ ὅμοια. Στ αφῆθ. κτδρισαὶ, ἀγχιστεῖς. Στ αφῖα, σὺν τάφια. εἰς ταφὼ βύθετα ἱμάτια. Στάφιοι, οἱ τὴν λεβόναι λεγόμενοι, οἱ τὰς ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες.
Τ άφος, ἡ γινόμενον ὑδὶ λεῖπον ὑδὶ τῆ τῶν κατοιχομένων ψυχῆ, ἢ τύμβος ἢ σημεῖον. Στάφρος, ἐπίμηκες ὄρυγμα ἔξωθεν τ̃ τείχους γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων. Στ αφρθῦσαι, διορύξαι.
Τ αφὼν ἐκπλαγεὶς, θαμβληθείς. Στάχα, ταχέως,

ὡς σάφα σαφῶς. ἢ ἴσως, καὶ ταχέα ὁμοίως.

τ ταχινοί, ὀρθοί. Ταχὴ, βοή. Ταχίνης, λαπτὼς καὶ ἕλαφος. Τάχισα, ὀρθὸν, ταχύ. λεπτόν.

τ ταχυβάμονας ὄρκους, αὐτὶ τῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς σὺ ὄρθωτι γινομένους. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. Ταχυναωτεῖ, ταχέως πλεῖ. Ταχύπωλοι, ταχυπόροι, ταχύοδοι. Ταχυπώλων ταχέως ἵππους ἐχόντων. Ταχυτῆτος, τάχους. λέγει δὲ τῦ ὁρόμου. Τάων, ζύτων. Τάωνοι, τούτων μοι. Τάως, τέως, κρῆτες καὶ δασέως ὁ ὄρνεον. ταῶς. Τεὰ, τὰ σά. Τεαῖς, ταῖς σαῖς. Τεαὶ, σήν. Τέλῃ, βρέχει, ὑγραίνει. σάζει. Τέλῃς, πλησίον, κλαίεις, βρέχεις, σαλάζεις. Τέλλεσθαι, ἔκειν, σὺ δίδοναι. Τέπιοις, βρέχεις. πλησίος. Τερπύρος, ὄρνεον ποιόν.

τ ἔγκα, κόρυζα. κῶοι καὶ πόλις ἀφηκιάσω.

τ ἔγκοι, ὑπερῶοι οἶκοι. Τεχίδιον, κοσμάριον, ποιὸν γυναικεῖον. Τέγκος, πέγους, ἢ γοῦν τέγης.

τ ἔγη, τέγη, οἴκημα. Τέγνωσος, ἀκρωτήριον κύπριοι.

τ εγκρυὺς, χρησύς. Τέγξω, κατασκιάσω.

τ ἔγος, τέγη. δῶμα. ὑπερῶον. Τεγοῦ λυσδὶ, ἡλλησήν. Τεῖν σοὶ δωρεᾶς. Τελῶ, σήν.

τ εῆς, τῆς σῆς. Τεθαλίαν, θάλλουσαν. ἀκμάζουσαν.

τ εθαγμένοι, μεμυσμένοι. Τεθάξαι, μεμῦσαι.

τ εθαρρήκαμεν, ἐθαρρήκαμεν. Τέθηγεν, ἤκαζε.

τ εθαλῶτα, θάλλοντα. Τεθηγμένον, ἠκονημένον.

τ ἐθηδεν, ἐθαύμασεν, αἰσφύη. Τεθηλάμεθα, αἰσφύημεν. Τέθηλε, θάλλει αὐθῆ. Τεθηλότα, ὁμοίως. Τέθηπεν, ἔζεπλάγη, πεφόβηται, ἐπτοήθη. Τεθηπός. πεφοβημένον. σεσηρός.

τ εθήπεται, ἡρακλέων, δαιμονιοθήσεται. Τεθήσατο, ἐθηλάσατο. Τέθμια, νόμους. Τέθμια, νέμεια. Τεθυωμένον, ἡγνισμένον. Τεθυμασμένον, δυώδες. Τεθαγμένοι, τεθυμακμένοι.

τ ἐθωκται, τεθυμένοι. Τεθωγμένοι, μεμυσμένοι. Τειαλεθῶ, πῶ ἅμαξαν. Τέγνσος, ἀκρωτήριον κύπρου. Τῆδε, σὺθάδε. Τεῖν, ζητεῖν. ἄλλοι δὲ σοί. Τείνειν, ἀποδιδόναι.

τ είον, ποῖον, κρῆτες. Τείρεα ἄστρα. Τείρει, κατα πονεῖ. Τειρεῖ, κατα πονεῖ. Τειρεσθαι, κατα πονεῖσθαι. Τετρόμενον, κατα πονούμενον τιμωρούμενον. Τείρων, λυπῶν τιμωρῶν κατα πονῶν. Τείχια, τέκνα. Τειχιόεσσαν, κάλα τείχη ἔχουσαν. Τετχισβλῆτα, τείχη καταβαλών. Τειχισπλῆτα, προσπελάζων τείχεσι. Τειχίον, ἀπίκοι ὢν περίβολον τοῖς χωρίοις· ὁ δὲ ὅμηρος· τεῖχος μὲν ἡ τῆς πόλεως, τειχίον δὲ ἡ τῆς οἰκίας. Τετχομαχεῖ, πολιορκεῖ.

τ εἶχος, αἶσιον. αὐτὶ τῦ πόλιν αἴρεως. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἰσχὺν καὶ ἡ ἀσφαλές. Τειᾳφύλαξ, ἥρως τὶς σὺ μυρρίνῃ. Τέκεν, ἔτεκεν, ἐγέννησεν. Τεκέεσσι, τέκνοις ἰδίοις. Τέκεσσιν ἑοῖσι. τέκνοις ἰδίοις.

τ ἔκμακρ, πρᾶσσ, τέλος. Τεκμαίρεο, σημείωσαι.

τ εκμαίρεσθαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι.

τ εκμαίρομαι, ἀποτελέσω σημάσομαι.

τ εκμαίρεται, ὡδὶ τέλους ἄγει, στοχάζεται περαίνει.

τ εκμήρατο, σωτερπράνατο. Τεκμήριον, σημεῖον ἀληθές. Τεκμήρων ἢ τεκμηρίων, σημείων.

τ ἔκμωρ, τέλος φανερὸν, μαρτύριον σημεῖον, τὰ δὲ εἰς ωρ λήγοντα ὀνόματα, οὐδέτερα ἕλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ. Τεκνοῦσα, τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα.

τ εκνώσει, δῦ τέκνον ποιεῖ. Τεκταινόμενος, κατασκευάζων. Τεκτήνασι, κατεσκεύασιν. ἐμηχανήσατο. Τεκτονουργὸς, ἀρχιτέκτων. Τέκτων, πᾶς τεχνίτης εἶδος φαλαρίου. Τέλα, σωσῦδε.

τ έπλαθι, ὑπόμνον. Τελαμὼν, λῶρος καὶ ὁ ἀναφορεὺς τῦ ξίφους, καὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ δεσμὸς, ἢ φασκία. Τελαμῶνα ἄρθρων, ἀρχὴ σκολίου.

τ ελαμῶνιοι, κόνδυλοι οἱ προσδόμενοι τῶν τελαμώνων. ἢ μεγάλοι χαλεποί. Τελάσσαι, τολμῆσαι, τλῆναι. Τελγὴ, ὁ κηλούμενος ῥωπὸς κακῶς. ἔστι γὰρ γελγή. Τελδαίνειν, κομιδῆς ἀξιοῦν.

τ ελέθῃ, γίνεται, ἔστι. τελεῖται. Τελέθοισιν, ὑπάρχουσιν. θάλλουσιν. Τέλθα καὶ τέλκ, τὰ ἀναλώματα καὶ τὰ σωτέσβια τῶν σὺ ἀρχῇ. καὶ ὁ σωτέμνων. τάγμα. τάξις, ἢ ἱδρά. Τέλεια, ἱδρὰ τὰ σὺ αὐσία. οἱ δὲ τὰ ἥμβρασ δηλοῦσι ὑπερβεβηκότα. Τέλλοι, οἱ γεγαμηκότες. Τέλλος, τελεσιουργὸς ὁ ζεὺς καὶ ὁλόκληρος. Τέλειος ἡμέρα, ἡ ὑστάτη καὶ τελειοῦσα τὸν βίον. Τελλόστατον, σὺ τελεσθρον.

τ ελειόταται πετηλῶν, ἐπιτελεσικώτατον.

τ ελείων, ἤτοι πῶ ἡλικίαν, ἢ ὁλοκλήρων ἀσπίδων.

τ ελενικῆσαι, αὐτὶ τῦ μὴ κενὸν ποιῆσαι. Τελειώσεις, ἀγιάσεις. Τέλεον, τὸ τέλος καὶ πέρασ.

τ ελεσινὸν, τὸ ξυρὸν σῦκον. Τελεσία, ἡ μετὰ ξίφους ἔρχησις ἀπὸ τῦ θυρόντος τελεσίου. Τελέσαι, δῦναι. Τελεσιγήρων, παιωνα τὸν ἐπιτελεσικὸν τῶν θεῶν ἐπιτελουμένων ἱερῶν. Τελέσιος, ἡμέρα ἑβδόμη. Τελεσιουργία, τὸ τέλος πᾶν ἔργον.

τ ελεσιουργέσθαι, τελειοῦσθαι σὺ ὄργῳ. Τελεσιφάσας, τελεσιουργός. Τελεσθία, θυσία τις σὺ λίνδῳ. Τελεσφορεῖ, σὺ τελῶς ἄγει. Τελεσφόρος, ὁ τελεσφορῶν κατ' ὥραν τοὺς καρποὺς, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων. Τελεσφόρος, οἷονεὶ τῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος. Τελέσωμεν, πράξωμεν. Τελεταὶ, ἑορταὶ θυσίαι μυστήρια.

τ ελθύταον, ἄκρον ἔσχατον. Τελθυτῆσαι, τελέσαι. Τελεῶ, διὼ, παράξω. Τεληέσας· ἐκπατήσας τὰς ἐπιτελεσικὰς τῶν γινομένων θυσιῶν θυσίας, ἢ τῷ ἀριθμῷ πλήρης. Τέλθει, σὺ ᾧ δεῖ τέρπει. Τέλθια, ὀνείδη καὶ πόλις καὶ ἔθνη τέλη οὐσίαι. Τέλθος, χρέος. Τελισκόμενος, πλησιούμενος, τελειούμενος. Τελλίην, ὁ δεῖνα παραπίνοι. Τέλλεται, ἐπιτελῶν φαίνεται. γίνεται. αὔξεται. Τελλὶς, ὅλον, τάξις. μοῖρος.

τ ελμίς. ὁ ἐκ τῶν πελμάτων πηλός. Τέλλον, ἐρῶ οὐ, ἔμελλον. Τέλμα, τόπος πηλώδης ἕλαφος πλὴξ, ἰλύς. Τελμῶνες, μολύσματος πηλώδους.

τ έλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελθυταῖα τῦ ὕδατος.

τ ελμάτων, πηλῶν. Τελμὶς, ἡ σὺ βῖς τέλμασιν ὑφισαμένη ἰλὺς καὶ πηλός. Τελμισσεὶς, ἔθνος πόλει λυκίας. Τέλος τάγμα πέρασ. καὶ ὃ

κατα βαλλόμενον

καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις. Τελοῦντα, τεταγμένον. Τέλσας, στροφὰς, τέλη πέρατα.
Τ έλσον, πέρας καὶ τὰ ὅμοια. Τελχῖνες, βάσκανοι, γόητες, φθονεροὶ, ἢ παρὰ τὴν τῆξιν. ἢ παρὰ τὸ θέλγειν. Τελχιτένοντες, σκληροστραχηλοῦντες.
Τ ελῶμεν, ποιῶμεν. Τέλωρ, πελώριον, μακρὸν μέγα. Τελώριος, μέγας πελώριος. Τέλβεσθαι, μεμψιμοιρεῖν ἐπικαλεῖν. Τέλβει, ῥήγνυται, ὀδυνᾶται, σχίζει, ἢ πείθει. Τεμένη, ναοὶ ἄλση, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τέμενος, πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμὴν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμὸς, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ. Τεμένωρον, τεμένους φύλακα. Τέμματα, στεφανώματα.
Τ έμνηξ, πόῤῥω. Τέμμειν, πείθειν, τιμᾶν.
Τ είθεσθαι, ἡγεῖσθαι. Τέμνοντα, ἀμέλγοντα.
Τ έμπη, τὰ σύνδεσθαι χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν. Τεμποῦροι, ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τίς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. Τενάγη, κάθυδροι τόποι, ἢ ποτὰ μὲν πηλός. Τενασώδεσι, τόποις ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ. Τέναγος, νῆσος τροίας. Τέναι, ζῶναι. Τένεα, κόρυζα. Τέναρος, κακοῦργος συκοφάντης. Τένδει, ἐσθίει, ἢ λιχνεύει. τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι. Τενέδιον βέλος, ἀντὶ τοῦ τενέδιος πέλεκυς, παροιμία δέ ἐστιν. ὑπὲρ τῶν ἀποτόμως τί πραττόντων. ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν. Τενέδιος, ξυνήγορος ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. Τένεδος, πόλις τρωϊκὴ ἢ νῆσος.
Τ ενεκοῦντι, ἐνοικοῦντι αἰολεῖς. Τένθαι, λωποδύται, μοιχοί. Τενθρηδὼν, ζῶον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων, παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν. Τενθρηνίον, κηρίον. Τενθρηνιῶδες, πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν. Τενθίνοι, λίθοι πλατεῖς. Τενίαι, ζῶναι, στέφανοι, ἢ δεσμοὶ, διαδήματα. Τέννει, στένει, βρύχεται.
Τ έννος, στέφανος ἐλάϊνος ἐρίω πεπλεγμένος.
Τ ένοντες, τὰ διατεταμένα νεῦρα, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν. καὶ ἡ συνάφεια τῶν νευρήων. Τενοντωσεῖς, νωτοκοπεῖς ἀποκτενεῖς. Τένων, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον. Τέο τίνος. Τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων. Τεοῖο, σοῦ. Τεὸν, σόν.
Τ εοὶ, σοί. Τέορ, σοῦ κρῆτες. Τεὸς, φθόγγος, ἡ σὴ φωνή. Τεοὺς, σούς. Τεπτὰ, ἑπτά.
Τ ερα, τερέα σημεῖα. Τεράτεσι, σημείοις. τεράζει, τερατεύει. Τεράμνοι, στέγανοι. σκιαί. σκηνώματα.
Τ εράμνος, κυψέλη. Τερασκόποι, ὀνειροκρίται.
Τ εράστια, θαύματα, σημεῖα. Τεράστιοι, θεοὶ, ὑπὲρ σημείων τεταγμένοι. Τερατεύεται, δολιεύεται.
Τ ερατευόμενον, δολιευόμενον. ψευδόμενον, ἢ σημεῖον. ποιῶν. Τερατεῖαι, ψευδολογίαι. Τερετίσματα ἢ τερετίματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ, ἠχητικαὶ ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι. Τερατοσκόπος, μάντις, σημειωτικός.
Τ ερατουργεῖ, παράδοξα ποιεῖ, ἢ τέρατα ἐργάζεται.
Τ ερεν, ἀπαλόν. Τερέμνα, οἰκήματα.
Τ ερέμνος, ἰσχυρὸς ἢ στέρεμνος. Τερένα, χρόα ἁπαλὸν χρῶτα. Τερένα, ἁπαλὰ στρυφερά.
Τ ερέτρα, τρύπανα. Τερέσσεν, ἔστρωσεν, ἐτόρνωσε.

Τ ερετίζοντα, λαλοῦντα ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος.
Τ ερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί. τὰ τῆς κιθάρας κρούματα καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα. Τερηδὼν, σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Τέρθεται, ξηραίνεται καίεται. Τερθρεία, λογομαχία ἀπάτη. φλυαρία. φληναφία. Τερθρεύειν τηρεῖν. σκοπεῖν. λιπαρεῖν. Τερθρεύμασι, φλυαρίαις. Τερθρεύονται, ἀπατῶνται. Τερθροὶ, οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν οἷς τὸ ἀρμένον ἕλκουσι
Τ ερθρον, ὁ λεγόμενος ἀρτέμων, ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως, καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν.
Τ ερθρωτὴρ, ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.
Τ ερίκαρπον, μεγαλόκαρπον. Τερίμη, τάφρος.
Τ ερίνη, τετριμμένη, οἱ δὲ τερπωλή. Τερῖνος, τηρῶν. διάνοιαν λυπῶν. Τέρμα, σημεῖον. τέλος. ζωῆς, καμπτήρ. ἔσχατον. Τερματίζει, τελειοῖ, ὁρίζει.
Τ ερμάτων, τελευταίων. Τερμέρια κακὰ, τὰ μεγάλα. Τέρμιοι, ἄστατοι. Τέρμινθος, φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ ἐξ οὗ πλέκουσιν ἀθηναῖοι παρορμίας. Τερμιόεντα, ποδήρη καὶ εὔμετρον, τὸ μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον. Τερμιόεσσα ἐν σποδῷ ἀποτερματιζομένη. Τερμιόεν, ἁρμοστὸν τέλειον. Τέρμιον, ἔσχατον, ἁρμόζον πρέπον.
Τ έρμις, ποῦς. Τέρμονα, φραγμὸν τέλος.
Τ έρμονες, τέλη, φραγμοὶ, ὅρια, τέρματα. Τέρνακα τῆς κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλόν. Τερπιάδης, τερπίου υἱὸς ὁ φήμιος, πατρωνυμικός. Τέρπεται, ἥδεται. Τερπικέραυνος, ὁ τερπόμενος ἢ τέρπων πᾶσι κεραυνοῖς. Τερπνὰ, ἡδέα.
Τ ερπωλὴ, τέρψις. Τερπωλῆς, τέρψεως.
Τ ερπώμεθα, τρεπώμεθα. Τερρατὸν, ἔσχατον. ἡδύ. τερπνόν. Τερρητὸν, τριήρης. Τέρσεται, ξηραίνεται ὑπὸ ἡλίου. Τερσαίνειν, ξηραίνειν.
Τ έρσει, τέργει, ξηραίνει, καίεται. οἱ δὲ πήγνυται.
Τ έρτα, ἡ τρίτη. Τέρυ, ἀσθενὲς, λεπτόν.
Τ έρυας ἵππους, οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδηφάγοι εἰσὶν, ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς. Τερυνής, τετριμμένος ὄνος καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων. Τερύσκετο, νοσεῖ φωνεῖ. Τερύσκετο, ἐτείρετο. Τέρφη, λέπυρα. Τέρχνεα, φυτὰ νέα, ἢ ἐντάφια.
Τ ερψιμβρότου, τοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἤγουν τοὺς βρωτοὺς τέρποντος. Τέρψις, τερπνότης. Τέρψωμαι, τερφθῶ. Τεσσίχον, τὸ μικρόν.
Τ εστηλῆϊ τε τύμβω. στήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Τέτα, λίαν κάρτα. Τετατὼν, διατείνας τινάξας.
Τ ετακὼς, τετολμηκώς. Τεταμένον, ἡπλωμένον.
Τ έτανος, κονία χρίσμα, ἄσβεστος. Τετάνυστο, ἐκτέτατο, ἐπέκειτο. Τεταργανωμέναι ἐμπεπλεγμέναι. Τετάργιστο, ἐκορέσθη, ἐπλήσθη.
Τ ετάργη, φασγάνων εἴδη. Τεταρπέσθαι, ἐμπλησθῆναι. τερφθῆναι. τετάρπετο, ἐστρέπετο.
Τ ερπώμεθα, ἐμπλησθῶμεν. Τεταρτημόριον, οἱ δύο χαλκοῖ. Τετάρτῳ μέτρῳ τῶν ὑγρῶν.
Τ έταρτον ἥμισυ, τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον. Τέταται, τείνει. Τέταχας, ἐτύπωσας ἔταξας ἐτύπωσας. Τετὴν κεφαλήν. τὴν σήν. Τετέλεσται,

γεγενηται, οἱ δὲ γεγάμηκεν. Στρέβινθος, πόλις Ἰάβ. Στετελεσμένον, τὸ δίον πρᾶγμα τελεσθῆναι ἢ γοῶ πληρωθῆναι, ἢ καὶ μεμασμένον.
Τ ετελεσμένος, τελισκόμενος ἀνδρόγυνος.
Τ έτευκται, κατεσκεύασται. Στετεύξεται, κατασκευασθήσεται γενήσεται. Στετευχῆσθαι, κεκαθῶπλίσθαι. Στετηκότι, λυπουμένῳ, ὀρπζομένῳ.
Τ ετύφωται, ἐκπέπληκται, ἐκπεπλήγεται.
Τ ετιμένοι, τετιμωρημένοι. Στετικότες, ὁμοίως λελυπημένοι. Στετικότι, λυπουμένῳ, τιμωρουμένῳ. Στεφιμένος· πὼ ψυχὴν τετιμορημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συνεχυμένος. Στέῖλα, ὑπόμενον, ἀνέχου. Στέτλαθι, ὑπόμφνον. Στετληκότι, ὑπομεμενηκότι. Στέτμης, δῦρις κατάλαβις.
Τ ἑτορεν, ἔζωσεν. Στετόρη, ζώσῃ. Στεφαβάμονος, τεφάποδος. Στεφαβαρῆ, πολίνδων καὶ τάγματα ἀλκαῖος. Στεζάγκων, ὄργανον πολεμικόν. Στεράγυον, πασάρων ὀργυῶν. γύης δὲ μέτρον ἔκτον σαλίου καὶ ὡ τῷ ἀρόζῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἰσοβοέως γύης, οἵοι γύην, τὸ ὀργυιὸν μέζον.
Τ εφαθάμονος, πεζάποδος. Στεζάδι μὴ τ' οἴχου. πεζάδι μὴν φασι γενέσθαι ἡρακλέα καὶ πρῶτον οὕδοξον ὄντα ἀλλ' ὡς ταλαιπωρῆν ἔστιν οὕτω ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονοῳύντων. Στεφαδίσαι· σωσόδος νέων σωθέντων κατὰ πεζάδα γινομένη.
Τ εζάδιον, ὄρνεόν τι ἀλκαῖος. Στεζάδυσιν, ἀνδύναι.
Τ εζαέλικον, ἅλμαν. ἢ γοῶ τεκνυμίαν. Στεζαελίκωπες, πάσαρασ ὀφθαλμοὺς ἔχουσι ναῦς.
Τ εζαέλιξ, πεζάκις πδυφλημμένος, ἢ πολυέλιξ, ἢ φυτόν τι. Στεζαέτηρον, πεζαετῆ καὶ πεζάκωνον.
Τ εζαθέλυμνον, πεζάπτυχον, ἐκ πασάρων πτυχῶν, πεθειμένον, ὅ ἐστιν ἐπιθήματα ἔχων πάσαρα ἐπάλληλα, ἐκ πασάρων δερμάτων σωστῶν. Στεζαῖον, ὁρνιθαρίδιόν τι λάκωνες. Στεζακίνη, ἢ ἀγρία θεόδαξ. Στεζάκηλες, πεζάπους. Στεζακτὺς, πυθαγορικὸς ὅρκος. ἢ γοῶ τῶν πασάρων στοιχείων σημαίνων. Στεζάκωμος, μέλος τὸ ζεὼ ὀρχήσει πεποιημένον εἰς ἡρακλέα ἐπινίκιον, ἐκαλεῖτο δὲ πάσαρες κῶμοι. Στεζρεμένη, ζρέμφοβεῖται.
Τ εζαμμόαι, ἀπεσταλμέναι πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὄλφους ἔχουσαι. Στεζανθίασ, πεζάπωνος καὶ ἰχυρός.
Τ εζάνθα, πεζάπωνόν τι χῆμα· δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς πασάρασ χαλκοῦς. Στεζάζων, εἶδος χαλινοῦ.
Τ εζάορσι, πασάροις αὐδὶ τῷ πεθεῖσθαι ὑπεζυγμένοι.
Τ εζάορχαι, οἱ βασιλεῖς. Στέζαπται ἔσραπται.
Τ ρεσάτηρον, πὼ πεζάμνοων. Στεζαφάλιρον, τόσσαρασ φαλοὺς ἔχουσαν, ἡ ζυγοχάς, οἱ εἰσὶν ἥλοι λαμπροὶ αὐδὶ τὸ μέτωπον τῆς πδυκεφαλάσασ κατανρούομενοι. Στεζάφυον, πεζαπάλαιστον.
Τ εζάφθω, ἀναχωρείτω. Στεζαχίζειν, τὸ αὐδὶ τετάρτῳ μοῖρει ποιεῖν τι. Στεζαχιλισμόσα, πεφανδρωμένα. Στέζαχμα, πεζάσραχμα. Στεζάμομαι, εἰς ἐκεῖνο φαπησομαι. Στεζάων, ὄρνις ποιός. Στερίλωσεν, ἐζύτησεν. Στεζῆναι, ζῆσαι.
Τ εζήκει, πεζάχωτο, πεπύκνωτο, τετάρακτο, ἢ δορύβου πλήρης ἦν. Στεῦ, πινός. Στετείγει, ἔτειζον. Στέτειγε, τείζῃ. Στετειγότας, τείζοντας. Στετειγῦα, πεζωμλίη, τείζουσα.
Τ ετειμμένη, πεπατημλίη ὁδός. Στέζομος, ζόμος.
Τ εζοπωμλίους, νενικημλίους. Στεζόφασιν, ἀπενυνόχασι. Στέζοφε, πέπηγε, πέφυκε, μετεώρισται.
Τ ετειπότεσι, κεκυπρωκόσι. Στετειμμένον, λεπτόν· κατατετονημλίον, διεφθαρμλίον. Στεζυωμλίος, πεζυγωμλίος δίσσα παυημλίος σὺ κακοῖς.
Τ εζῦσθαι, κατασίσσα παυῆσθαι, κατατετονῆσθαι.
Τ εζυφάλεια, πδυκεφαλαία. Στεζυχωμλίος, κατατετονημένος. Στέζαλον, πεζάϊωσον.
Τ εζωμένη, πολιηθεῖσα. Στεζωμένος, πεπολιημένος. Στέζωρον, πεζάϊωσον αἷμα. Στέπα, νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις. Στέπαραξύλα, αὐδὶ τῆς οὐρᾶς οὕτω λέγουσιν ἀπικοί. Στέπιτος ἔλραιον, ἢ ταίναρος. τέττιξ γὰρ ὁ κρὸς ταίναρον ἔκπιστν. Στεπιγοφόροι ἀπικοὶ ἀφ' τῶν αὐδὶ τῆς κεφαλῆς τειχῶν ἠρμένων χρυσοῦς τέπιγας. Στέπιξ, ἔξω τῦ σωθέντος ζῶσ παρὰ ἀπικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται ξένοι· οἱ δὲ αὐτόπιοι μαίσονθ'. Στετυγμένα, σωθέντα πεποιημένα. πεφρονιμένα. Στετύκονζθ, ἡτοιμάζοντο. Στέτυκται, κατασκεύασται. Στετύλωται, ἐμπέφρακται. Στετυρδυμόον, συγκείμενον ἀφ' τῦ πηγυμένου γάλακτος. Στιτύσκεν, κατασκευάζετο. Στιτύσιων, ἐμφανίζων.
Τ ετύφωται, ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη. Στετυφῶσθαι, μεμωσθαι.
Τ ετύχησι, τύχῃ παρατύχῃ. Στηπώμενοι, ὑστερούμενοι σφόδρα ἔχοντες. Στθυτάζοντες, πλανώμενοι.
Τ θυθίδες, σηπίαι, θείσαι. Στθυθὶς, πέμμα πλακοῦντώδες, καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου. Στθύκροι, οἱ ζῶες καὶ οἱ ποιηταί. Στθύκρον ἢ τευκτῆρα σοι τὴν. Στθυκτῆρος, ποιητοῦ. Στθυκτοῖς, κατασκευασοῖς. Στθυκὼν, χειροποιητὸν κατασκευασόν.
Τ θυμᾶται, τεχνάζει, τιμᾶται. Στθύμης, ποταμὸς θηβῶν. Στθυμησία, ὠδὶ τῆς τευμησίασ ἀλώπεκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανὰ ἐρήκασιν. Στθυμνασὸς, ὄρος βοιωτίασ. Στθύξαι, ποιῆσαι. κατασκευάσαι. Στθύξαν, κατασκεύασαν. Στθύξε, κατασκεύασε. Στθύξις, κατασκευὴ, ποίησις. Στθυξομένη, ποιήσουσα. Στθυξόμεθα, τύχωμεν. Στθυτάξει, συνθωρᾶ, ἡσυχάζει διατείβει, οἱ δὲ, φροντίζει. Στετύξεται, τυχνάζει, τίμνεται. Στθυτάζοντες, πλανώμενοι.
Τ θυτασμὸν, στρατηγίαν. Στθυτᾶ, τεχνᾶται.
Τ θύχεα, ὅπλα οὐ μόνον τὰ πολεμικὰ, ἀλλὰ τῆς νεὼς καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ χαλκευτικὰ ὀργανεῖα. ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ὡχερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης. Στθύχε, κατασκεύασε. Στθύχη ποιεῖ, τεύχη ὅπλα. Στθυχησαὶ, ὁπλῖται. Στθύχος, βιβλίον ὅπλον, ἄπος, σκεῦος. Στθύχοντες, κατασκευάζοντες. Στθύκρος, ἀδελφὸς νόθος.
Τ θύχω, κατασκευάζω. Στθύχθνται. σάπονται, ὁπλίζονται. Στέφρα, σωσθός. Στεφρὸν, σωσθὸν, φαιὸν, πολιόν. Στέφρα, σωσθὸς, κονία.

τέφρα

τ ἔφρη καὶ τεφρὸν, ὁμοίως. Στεφρώσας, σωφρώσας. Στεχνάζω, τεχνάζομαι. Στέχνη, ἐπιστήμη, ἢ δόλος καὶ ἀτεχνῶς ἀδόλως. Στεχνήματα, καταστηθύσματα. Στεχνήσομαι, ἐπινοήσω, τεχνάσομαι· τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες.
τ ἑῶ, τίνι, ἢ τοὺς σοὺς δυϊκῶς. τεώ. Στέων δὲ, ποίων δὲ, ἢ τῶν σῶν δέ. Στεωρεῖς, ὁραπέταις, καθυρτοί, λῃσταί. Στέωρος, συνθαφὴς, ἢ τὰ ὅμοια.
τ ἑώς, ἕως, μέχρι, ἢ πρὸς ᾧ παρόν. ἢ ὅμως, ἢ τότε, ἢ οὐχοὐτῳ. τηνικαῦτα, ἢ αὐτὴ τῇ πρότερον.

ΤΟ͂ Τ̄ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Η̄.

Η̄ ἄρθρον προστακτικὸν θηλυκόν. καὶ αὐτὴ
τ ῶ τοῦ προστακτικοῦ, ἢ λάβε, ἢ σὺ, ἢ ταύτην, ἢ σὴ, χωρὶς τοῦ ῑ προστακτικὸν ἀνάλογον τῷ, λάβε κύκλωψ· τῇ πίε οἶνον, λάβε τῇ δέξαι.
τ ἠδροότητι. τῇ ὑγιλότητι. Στῇ ἀλέσθη, τῇ ἀμάξῃ. Στῇ ἄλλως, τῇ ματαίως. Στῇβοινος, εἶδος πολυβολαίου παρὰ ῥωμαίοις. Στήβηθ, περίτιος μιῶ. Στηγανίτης, αὖτος ἐπιτηγάνου γινομένης ἢ μετὰ τυροῦ ὁ πτώμενος. Στῇδε, ὧδε. σὺ ταῦθα.
τ ηθαλλαδῦς ἢ τηθαμμωδῦς ὁ γυναικοφαφὴς, ἄλλοι δὲ νεωτὶ τίθηνι γινόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι δὲ μαμμόθρεπτον καὶ ἀσάταλον. Στήθεα, ὄγδοα.
τ ήθεα σιφῶν. τὰ ἄρρυτα, ἢ ὄγδοα ζητῶν. Στῇθι, τῇ θῆς, ἡ τῆς μικρὸς καὶ παῖδος ἢ καὶ μάμμι καὶ ἡ τῶν γονέων ἀδελφή. Στηθηνὸν, ἐράσμιον.
τ ηθύα, τενάγη, ἃ προέχουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ εἶδος ὀγδόων. Στηθὺς, ἢ γῆ. Στῇ ῥινῷ ἴχωτο, σὺ τῇ βύρσῃ ἐπεχώθη, ὅ ἐστιν σὺ τῷ ὄπλῳ, ἢ σὺ τῇ βελέμνῃ.
τ ηκεδανόϊο, τηκομένου· τήκηνος. Στήκῃ· φθείρει. δαπανᾷ. λεπτύνει. Στηκεδὼν, φθίσις, τῆξις.
τ ηκόμενος, φθειρόμενος, λεπτυνόμενος, δαπανώμενος. Στηλαγὲς, τηλεσκόπον καθαρόν.
τ ἦλε, μακρά· πόρρω. Στηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρᾶς.
τ ηλαυγήσεως, λαμπρότητος. Στηλαυτῶς, λαμπρῶς. Στηλεδαῖνοι, οἱ πόρρωθεν καὶ ἀφ' ἑτέρας ἄλλας δαπέδου. ξένος ἀλλοδαπής. καὶ τηλέδαπος ὁμοίως.
τ ἦλε δὲ, μακρὰ δέ. Στηλεθόωσι, οἱ τάφιοι.
τ ηλεθάον, θάλλον, ἀκμάζον θυανθές. Στηλεθόωσαν, θάλλουσαν, θάλπουσαν. Στηλύθρεον, ὀξύφωνον, μεγαλόφωνον. Στηλεκλῆτοί, πόρρω εὔδοξοι.
τ ηλεκλειτὰ, εὔδοξα καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα.
τ ηλεμάχῳ, καὶ ἐμοὶ διαφέρειν, πρός με καὶ τηλέμαχον ἔστω ὁ λόγος. Στηλέπυλον, μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας. ἢ ᾗ οὐ πὼ μεγάλως δηλοῖ, ἢ σύλους πυλῶν. Στηλεσκόπος, ὁρῶ ὁρῶν. Στηλεφανὴς, μακρόθεν φαινομένη.
τ ηλεφανὲς, φαινόμενον μακρόθεν. Στηλεφίδην, τηλέφου υἱόν. Στηλέφιλον, φυτόν τι· τινὲς δὲ ἀεί ζωον ἄγριον. Στηλία σηλία, σὺν ᾗ διαμάχεται τὸ ἄλφιτα, ἢ πολυφόρεια καὶ σπόριμον. Στήλισθε, οὕτως ἐκάλουν πὼ σωρηρομμένω. Στηλικαῦτα, τοιαῦτα. Στηλίκος, τηλικοῦτος, ἢ νήπιος.
τ ηλικώτατον, πρεσβύτατον, πορρώτατον.

ΤΟ͂ Τ̄ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Ῑ.

τ ηλόθεν, πόρρωθεν. Στηλόθεν, ὁμοίως.
τ ήλουρον, πόρρω ἀφωρισμένην, ἵνες μὲν ὡς πανοῦργον· τινὲς δὲ ὡς κυπουρὸν τῷ τόνῳ. Στηλοῦρος, μακρόθεν ἀποθέσις. Στηλυγέτην, μονογενῆ.
τ ηλύγετος, ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας ὢν γονεῦσι γεγονὼς ὠδῖν ἡμέρᾳ παῖς μονογενής. Στηλυγέτων ἀφικνουμένων τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν. Στηλωπὸν, μακρόθεν φαινόμενον. Στημελέᾳ. θεραπείᾳ ἐπιμέλειᾳ.
τ ημελὲς, ἐπιμελὲς, σωφρονοῦν. Στημελητὴς, ἐπιμελητής. Στημελίσαι, θλίψαι, φιλοκαλῆσαι, σωφρονίσαι, καὶ τημελήσαντες καὶ τημελούμενον ὁμοίως. Στήμβρον, ἀπηκοὶ τήμβρος καὶ τημέρα λέγουσιν. Στῇ μῇ, τῇ ἐμῇ ἐπιθυμίᾳ. Στῆμος, τηνικαῦτα, τότε. Στιὼ, ὅτε μὲν ἄρθρον προστακτικὸν θηλυκόν· τὴν ποτε φοίνικες, καὶ αὐτὴ τ' ταύτην ἄλλως πὼ μάτην. Στιὼ, τήνδε ταύτην.
τ ἰώεβλος, ἐφύμνιον, ἀφ' οὗ ὁ νικῶν τήνεβλος.
τ ἰώεβλα τὰ ἐφύμνια ἀδόμενα τοῖς νικῶσι.
τ ἰὼ ἐπιδεξιά· πολυέφερον σὺν τοῖς συμποσίοις ὠδὴ δεξιὰ δ' πάλαι καθ' ἡμᾶς, εἶτα μυρρίνῳ πρὸς ἰὼ ἦδον.
τ ἰωεσμὸς, νόσημα τοῦδὶ τὰ σύντορα. Στιὼ βύπιεστον, πὼ βύκολον. Στιὼ ἠΐονα, ἢν αἰγιαλόν.
τ ἴυγης, ἕως ταραντῖνοι. Στηνία, ἐχθρὰ, ἄλλοι δὲ πὼ σκηθοδέσμιῳ. Στιωικάδε, τότε δέ. Στηνικαῦτα, πότε ἢ τότε. Στιὼ κύλικα, πὼ φιάλιν, ἢ ποτήριον, πὼ παῖδα πὼ παρθένον. Στιὼ προσήκουσαν, πὼ ὀφλομένην. Στὴν φειδὼ, ἢ φείδεσθαι. Στῆξις, φθίσις, νόσος, παρὰ ἢ τήκεσθαι.
τ ἢ ὀρέξει, τῇ ἐπιθυμίᾳ. Στήποδα, λέβητα. τεύσικελὴ χαλκίον. Στῇ πρὸσ ἀκτῖνα, τῇ αὐγοτόλῃ.
τ ίπτε δέ σε χρεώ. τίς δέ σε χρεὼ καταλαβεῖν.
τ ιρεῖ, φυλάσσει, φρουρεῖ. Στήρια, ἔρος ῥωμαϊκός.
τ ηρίασο, ποταμὸς σικελίας. Στῇσί τε θαλάσσια ὄρυγμα μέμιλε ταῖς σὺν θαλάσσῃ κορώναις. προσημαίνουσι δὲ αὖται τοὺς χειμῶνας. Στῆς ἄλης, τῆς ψολόεντος. Στῆς ἀδύρου, τῆς παρόντος. Στῆς δὲ φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. Στῆς ὀδρώασ, τῆς ὥρας νίσσου. Στιτεῖ, σαίνει. Στῆτες, σὺν τῷδε τῷ ἔτει. οἱ δὲ δωρικῆς σατὲς φασὶν, ὅθεν σατανίους πυρούς τοὺς μὴ τελεσφορεῖντας ἀλλὰ πρὸ ὥρας θερίζομένους. Στήτη, ἀπορία, σφάλεια, σέρησις.
τ ητωμένη, σεσημένη. Στιτθὴ, μάμμι· θεία.
τ ητύμα, ἀληθῆ. Στητωμένου, σεσημένου.
τ ητώμενον, σεσιτισμένον. Στιϋγεῦν ὄρος.
τ ϊϋσίλω, ματαίαν, συδὲ τιϋσίαν ὁδὸν ἔλθῃς, τινὲς ἀρίγιαν, ἄλλοι βλαβεράν, ἢ πολυβόητον. Στιΰσιον, μάταιον. Στιάλλακτον, σίλβωκος παρὰ ἐπαινέτῳ ἔμβαμμάτι. Στιαλέσθην, πὼ ἄμαξαν.

ΤΟ͂ Τ̄ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Ῑ.

Ι ἀρα, ἢ λεγομένη κυρβασία. ταύτῃ δὲ οἱ πέρσαι βασιλεῖς μόνῃ ἐχρῶντο ὀρθῇ· οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑποκεκλιμένῃ. ἠρόδοτος δὲ οὕτω ἀρῆσαι κῶς. Στιαρὶς, λόφος τῆς πολυκεφαλαίας πολυδήμου κεφαλῆς καμηλαύκιον. Στιβάθων τιμώ

μενος. Στιάσατο, κρίνη ἢ λακεδαιμονίᾳ, πνεῖς δὲ ποταμόν. Στίβδαινον, φίλον. Στιβδεῖ, φοβεῖται. Στίβλωσος, λέβης τρίπους.

τ ιγὰς, εἶδος ἀμπέλου. Στίγλα, διοκλῆς ὁ μελίτταις. ἡρακλείων δὲ οὐ διελὼν ὅπ ϛαρὺ φ κιννάβαριν λέγει. Στιγόνιον ἢ τετιγόνιον. εἶδος τί τεττίγων ἀρίστου τέλει. Στίγρις, ποταμὸς πρὸς ὧν. καὶ ὁ τῦ ποταμοῦ ῥοῖζος, καὶ ζῷον. παρὰ μὲν ἰουδαίοις φοράδι, παρὰ δὲ ἕλλησι τίγρις. Στί δαὶ, τί γὰρ ἄλλο, ἢ τί γὰρ κρῆτες, ϛοιωτοὶ δὲ σὺν ἄδε. ἀπὶκοὶ, διατὶ δή.

τ ί δή ποτε, διατί. Στί δῆτά σοι, διατί σοι.

τ ί δόντες, τί ποιῆτε παραπῖνοι. Στίει, τιμᾶ. σίδεται. αἰδεῖται. Στίεσκε μύθους, ἐτίμα λόγους.

τ έσκετο, ἐτιμᾶτο. Στίεσκον, ἐτίμων. Στίετο, ἐτιμᾶτο. Στίη, διατὶ, ἵνατί. Στιλίη, ἡ βασίλεια. Στιήρη, ἡ ὀξὺ πρᾶσον. Στιπτιβεῖν, τιμωρεῖσθαι. Στί θαι, τίθεσθαι, τέλεσθαι. βρχάπδες πρακτῆρες. Στι θαι βώσειν, βόσκειν, ὀρχάζεσθαι, ζέφειν, ἐθίβειν, θησαυρίζειν, ἀγαπᾶν, θορυβεῖν, τιθέναι πὼ βάσιν, τουτέστι πὼ ϛροφιῶ.

τ ι θαι βώσουσιν, οἱ ἀποτίθενται ἀποθησαυρίζουσι πὼ ϛοφιῶ αἱ μέλιτται ἢν λεγόμενον μελίκηρον.

τ ι θαι βώσουσα, τιθήσει, φυλάσουσι. Στίθει, αὐετίθει, ἐλίσσου. Στιτθίον, μαζός. Στί θαθα, ποιεῖς. Στι θέντες, ποιοῦντες. Στί θεντο, παρεσκευάζοντο. Στίθεον, ἰσοθέον. Στιθὴ, ϛροφός. Στι θήσω, ϛροφοὺς τίθεσθαι.

τ ιθακτύει, ἡμιβρδὶ. πρασσει. Στι θηνεῖ, ϛρέφει. πι θηνεῖται ὅμοιον. Στι θηνεύομενος, ϛρεφόμενος ἀσκιῶν. Στι θηνὸς, ϛροφὸς, μοσχϛρόφος, ἢ ὁ τὰ τιθευόμενα, τημελῶν παιδία, οἱ δὲ ἦν τι θηνὸν βράσμιον. Στι θήμενον, παρατιθέμενον, ὅ ἐϛι καθοπλιζόμενον. Στι θηνοκόμον, γένος ζῶυς αἰθίοπας ἐπεὶ μέλανϛι καὶ κομᾶται. Στι θηνούμενος, ϛρέφων. πι θηνὸς γὰρ ἡ ϛοφὸς, καὶ πι θητοὶ οἱ μασοί.

τ ί θησι, πιθεῖ. Στε θιᾶσθαι, τιμᾶν. Στίθρασι, χαλεπὰ ϛαχέα. Στι θωνοκόμον, ἔθνος. μέλανα μὲν ὅλον σῶμα. λευκὸν δὲ τὰς κόμας. Στί ἱκανὸν, τί ὄφελος. Στίκον, τίαν. Στίκτειν καὶ ὠδὶ ἀρρένων. τίκτειν, αἰὴρ αἰάστων μυρμηδόνεσι.

τ ιλίαι, αἴγειροι. Στιλμὰ, πῖδρά. Στίλμῃ, ἀνασπᾶ μέμφεται, διαβάλλει, ἀποκόπτει. Στιλλομιλίη, λοιδορουμιλίη. Στίλμος, παιδιά.

τ ίλτον, εἶδος ταριχίου. Στιμαλία, μικρὰ τιμή.

τ ί μαθὼν, τί βουλόμενος. Στιμαλφεῖν, τιμᾶν.

τ ιμαμφὴς, εὔτιμος, τιμὴν ἁλφαίνουσα δηλ. τιμῆς ἀγομένη ἴων φοίνικι δευτδρῶ. πινὲς μὲν πὼ ἰώνιον. ἀμφίλος δὲ ἐν ἐπιγόνοις ὠδὶ τῦ σύτιμου. Στιμάωνα, τιμήματα. Στιμαλφέσται, τιμώται, πολύτιμα, ἢ ὁσιώται. Στ* τιμαύαξ, ὁ πρωκτός. ὁ δὲ αὐτὸς ὁ θεόδωρος. Στιμᾶσι, τίσιν.

τ ιμάω, τιμήσω. Στιμὴ, δόξα, ποτὲ δὲ καὶ ἡ μορεία, ἢ αὐτόκλισις ἢ κυρία. Στί μέλλει, τί βραδύνει. Στιμηδὲς, βλαβές. Στιμήσετος, σύτιμου.

τ ιμήορος, τιμωρός. βοηθός. Στιμηρύειν, τιμωπωλεῖν. Στιμῆς, τίσεως. Στιμήσεως, ζημίας.

τ ιμηταὶ, οἱ τιμῶμενοι πὼ ἑκάϛου οὐσίαν.

τ ίμιος, εὔτιμος εὔδοξος. Στιμιουλκῶν, τιμὼ αὐτῶν, ἢ ἕλκων πὼ τιμώ. Στιμουλκῶν, αὐτῶν καὶ ἅπαντων. Στιμοῶντας, τιμίους ὄντας.

τ ιμῶλχος, εὔτιμος, ἀξιόλογος, καὶ ἄρχων ἰσχυρότατος μέγιϛος. Στιμῶμαι, καταδιώκω.

τ ιμώμενος, βουλόμενος, καὶ ἐπίτιμον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτιμία παιδός. Στιμωρεῖσθαι, κολάζεσθαι.

τ ιμωρία, πρὸς τιμὴν αὐτὰ πόδοσις κόλασις, ἢ τιμὴ παρὰ λυσίᾳ. Στιμωροῦσι, καταπονοῦσιν ἐκδικοῦσιν. Στὶν, σοί ἢ πινά. Στινακτοπήλιξ, σεισόλοφος. Στινθαλέω, πυρὶ διαθέρμω.

τ ινόλλεον, διάπυρον, διάφορον. διεφθαρμένον, διαφανές. Στίνειν, ἀποδοῶσαι. Στίνυ βίσμαι, τί δὴ μέλλω βιοῶ ὅ ἐϛι ζῶ. Στινυύμενον, ἀπατούμενον, ἀποδιδόμενον. Στίννυται, τιμωροῦνται. Στιννύων, ἀποδιδῶν. Στινφὴν, ἐφθὸν.

τ ίξον, διεξον. Στιόιμλω, τίμιος εἶμι. Στίοιτο, τιμηθείη. Στίον, μέσον ἡμβράσο ἐτίμων.

τ ί ὀνήσω, τί ὠφελήσω. Στίπτε, τί δή ποτε, ἢ κατὰ συγκοπὴν τί ποτε, ἢ διατὶ, ἢ ἵνατί.

τ ίπτε δέ σε χρεὼν τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει.

τ ίπτεμε, διατίμε. Στί πρᾶξεις, τί ποιεῖς.

τ ίρεα, ἄεθλα. Στί ῥέζεις, τί πράττεις. Στίρεται, καταμολυώεται καταπονεῖται.

τ ίεις, ἥρους κρῆτες. Στίρωθα, πόλις σὺ ἀργῷ. Στιρωΐδιον, χῶρος τὰς μυκιὼσο.

τ ιρωΐδιον πλίνθωμα, αὐτὶ τῦ ϛεῖχος ϛὰ κυκλώπων δὲ καταϛκιάσο. Στισάμενον, καταπονούμενον. Στίσασθαι, τιμωρίασο λαβεῖν.

τ ίσατο, ἐτιμωρήσατο. Στίσαι, ἀποδυῶσαι.

τ ίς γὰρ, τίς δή. Στίς δ' αὖτοι, τίς δέ σοι.

τ ίσι, ποίοις. Στίσιεν, τιμωρίαν δδίκ.

τ ίσις, αὐτέκτισις. ἀτιμία, ποινὴ, τιμωρία.

τ ίσκω, τίς αὖ. Στίσον, τίμησον. Στίσομαι, τιμωρήσομαι. Στίσιοι, τιμωρήσουται.

τ ίς τρόπος. παροιμία ὠδὶ τῶν ἀλλοκότων.

τ ίσω, ἀποδώσω, τιμήσω. Στίται, βῦποροι, ἢ καπήλοροι τῶν ἀρχόντων. Στιταινόμενος, τρέχων ἕλκων τεινόμενος. Στίταινον, ἕλκουσι, τείνουσι.

τ ιταίνω, ϛασιάζειν, τίνειν. κραδαίνειν, ἕλκειν, τίσιν λαμβάνειν, τιμωρεῖν. Στιταινομλίω, ἐκτετακή τι. Στιτάν, παιδαρέσκης, καὶ ὁ τῦ αὐτιχρίϛου ὄνομα. Στιτανίδα, πὼ βύβοιαν παρόσον βειάρεων ϛυγάτηρ ὧν. εἶποι δὲ πὼ ἀσωπῦ φασί.

τ ιτᾶνες, τιμωροὶ ἀφ' τῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτῖσαι ἀτίτανθ' ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνθ'. Στιτανὶς, γῆ. ἤτοι πᾶσα ἡ γῆ ἢ ἀφ' τῶν καταχθόντων. Στίτανος, ὄρος θεσσαλίας. καὶ κωνία ἄσβεϛος. οἱ δὲ ἐπιφλου χρίσμα. Στιτανωμλίας, χρυσωμλίας. Στιτανωτὴ, χρόα χρυσωτή. ἢ λευκόχροος. Στιταρήσιος, ποταμὸς ἢ πέιρου. Στίταξ, εὔτιμος, ἢ δωρᾶϛης, οἱ δὲ βασιλεύς.

τ ιτᾶσθαι, τερήσασθαι. Στιταίνων, τεινων, πέμπων, ἕλκων. Στιτῆνθ', οὐρανοῦ παῖδ'.

τ ιτῆναι, βασιλίδι ἢ ἕκτορος λύτροις.

τίτθαι

Τ ίτθαι, τροφοί. Τίθθεν, τίκτειν. Τιτθίον,
Τ ιτθή. τιτθὸς, μαστὸς, ἢ τροφός. Τιτίει, τιμᾶ.
Τ ὶρ, τίς λάκωνες. Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχων. Τιτόρμος, οὗτος αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει. Τιτρᾶται, τρυπᾶται. διανοίγεται. Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Τιτύπαι, αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.
Τ ιτύρας, ὄρνις ποιὸς ἢ τιτυρώδης. Τίτυρος, σάτυρος, κάλαμος, ἢ ὄρνις. Τιτυρῆνος, μόναυλος, ἢ αὐλὸς καλάμινος. Τιτύσκετο, ἠτοιμάζετο, παρεσκευάζετο, κατεστοχάζετο. Τιτυσκόμενοι, εὐστοχοῦντες. στοχαζόμενοι. Τιτυσκόμενος, τὰ αὐτά. Τί τῷ, πῶς. ἢ αὔριον, ἢ τινί. Τί ὑμῖν διαφέρει. τί ὑμῖν μέλει. Τίφαι, αἱ ὀλύραι, καὶ τίφεσιν ἐν τοῖς ἕλεσι. Τιφαίας, τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις. Τίφια, ὄρνεα, τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα. Τῖφος, ἕλος. Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης νεᾶλυς καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης.
Τ ίφω, τί εἴπω. Τειχίζομαι, σκέπομαι.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Λ. ΚΑΙ Μ.

Τ λᾶθι, ὑπόμεινον. Τλαιπαθὲς, ταλαίπωρε.
Τ λᾶς, ὑπομείνας, ἢ ποιήσας. Τλασίφρονα, ὑπομονητικόν. Τλήθα, ὡραία κυρηναῖοι. Τλήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. Τλήμων, ὑπομονητικός.
Τ λημαθεῖν, ταλαιπωρεῖν, πονεῖν. Τλημόνως, ἐλεεινῶς. Τλῆναι, ὑπομεῖναι, τολμῆσαι, παθεῖν.
Τ λημάθειαι, ὑπομοναὶ ταλαιπωρίαι. Τλημαθὴς, ὑπομονητικός. Τλῆσις, τόλμα θράσος.
Τ λησίπονος, τολμηρὸς, καρτερικός. Τλῆτε, ὑπομείνατε. Τλητικῶς, ὑπομονητικῶς. Τλητῶν, ὑπομονητικῶν. Τμάγεν, διεχωρίσθησαν, διέστησαν. ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν. Τμαρίον, ὄρος ἀρκαδίας. Τμαρίος, ζεὺς ἐν δωδώνῃ.
Τ μήγας, γατόμος ἀρότηρ. Τμῆτος, ἀρότου, βούτμημα. Τμήδην, τμητικῶς, τομῶς, ταχέως, ἀποκεχρισμένως. βέλτιον δὲ ὅσον ἐπιτεμεῖν καὶ οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι. τμήδην, αὐχὴν ἐπῆλθεν. Τμηθεῖσα, κοπεῖσα. Τμηθῆναι, κοπῆναι. Τμῆξαι, τεμεῖν λαβεῖν. Τμῆξαι, τὰ αὐτά. Τμητὸς, τμῆμα. Τμῶλος, ὄρος καὶ ποταμός.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Τ ο, τὸ ἄρθρον. οὐδέτερον προτακτικὸν ἢ γὰρ τὸ μὲν ἥμυσι οἰνοπέδοιο. καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο. τὸ μὲν οὔ ποτε φῦλα καὶ ὄζος. φύσει.
Τ οάκης, χιτὼν σχιστός. Τόβλικος, κρουματίου μίμησις. Τόγε ἧκον, ὅσον δυνατόν. Τογέρα, μοιχὸς, λαλαχός. Τὸ δ' αὐτό. τὸ αὐτὸ δὲ ὁμοίως δέ. Τὸ δεῖν, τὸ δέον. Τὸ δήϊον, τὸ πολέμιον.
Τ ὁ δ' ἱκάνεις. ἔνθαδε ἥκεις. Τὸ ἐν σώματον, τὸ μετὰ σώματος. Τὸ ἠλύσιον, ὁ παράδεισος. Τὸ ἤνυστρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων.

Τ όθεε, παραστάς. Τοὶ, οὗτοι. καὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός. Τοῖα, τοιαῦτα, τοιάδε.
Τ οιγὰρ, τοιγαροῦν σύνδεσμος. Τοιγαροῦν, ὅθεν δὴ, ἢ οὔκουν. Τοιγάρτοι, καὶ γὰρ, τοιγάρτοι.
Τ οιδέγε, ἐκεῖνοι δὲ ἢ οὗτοί γε. Τοιθορύκτεια, ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα. Τοιθορύσσειν, σείειν.
Τ ὸ ἱερὸν, τὸ θεῖον. Τοίκεν, οἵ τινες ἄν. Τοῖν, τί ποτε κρῆτες. Τοίνυν, διατοῦτο. Τοινισταφράσαι, ἀπεῖλαι, εἰπεῖν. Τοῖο, τούτου ἢ αὐτοῦ.
Τ οῖον, τοιοῦτον, οὕτως ἀγαθόν. τοῦτον, τάσσεται καὶ τῷ θαυμασμοῦ. Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις δέ. Τοὶ ῥά. οἵ τινες δή. Τοῖς, τούτοις. Τοῖσι, τοῖς σοῖς, ἢ ἐν ἑαυτοῖς, ἢ ἐν τούτοις. Τοῖς, τῇδε, τοῖς ἐνθάδε.
Τ οῖς τυχοῦσι, τοῖς ἐντυγχάνουσι. Τοιχοδιφήτωρ, τοιχωρύχος. Τοῖχος, τοῦ πλοίου, ἡ πλευρά.
Τ οιχωρύχος, λῃστὴς κλέπτης. Τοίως, ἰσχυρῶς, καλῶς, ἀκριβῶς. Τοκάδερ, ἔγκυος. Τό, κεν, διόκεν. Τὸ κατὰ γᾶς, ξίφος, θηρίδιον, σκολοπένδρᾳ ὅμοιον. Τοκέες, πατέρες. γονεῖς.
Τ οκεῦσι, γονεῦσιν, ἐπόνοις. Τοκέων, γονέων.
Τ όκος, γένεσις. Τὸ κρήγυον, τὸ ἀληθές.
Τ ὸ κῦρος, ἡ ἐξουσία ἡ δεσποτεία. Τόκα, τότε.
Τ ὸ λαιὸν, τὸ ἀριστερόν. Τολέσπευσεν, εἰργάσατο.
Τ ολμήσω, καρτερήσω. Τολμητίας, προπέτης, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δυνάμιν ἐπιχειρῶν.
Τ όλυξ, αἰδοῖον. Τὸ λοβὸν, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός.
Τ ολύπαι, τὸ κατασκευαστὸν ἔριον. Τὸ λυπεύειν, ταλαιπωρεῖν. μοχθεῖν στρέφειν, μηχανᾶσθαι, ἐργάζεσθαι. Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν ἔριον.
Τ οπολυπεύσας, κατεργασάμενος. Τολύπευσεν, ἐξειργάσατο. Τολυπευτικώτατος, ἐργαστικώτατος, ἐπιτελεστικώτατος. Τολύπη, τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν. ἃ καὶ βήρικας καλοῦσιν, καὶ ἀγαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης. Τόμαρος, τὸ ἐν δωδώνῃ ὄρος καὶ προφήτης καὶ ἱερεὺς καὶ θύτης καὶ μάντις. Τομεταξὺ τηνικάδε. Τὸ μελάνδρυος, τὸ μέσον τοῦ ξύλου διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ διαστείλαντες τὸ μέλαν δρυὸς εἰς δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέλαν τῆς δρυὸς μέρος μέλαν εἶναι καὶ ἄσηπτον διαμένειν. Τομεύουσι, τέμνουσι. Τομεὺς, τμήτης, ἤγουν ὁ τέμνων.
Τ ομὴ, ἡ ῥίζα ὅθεν ἐτμήθη καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους.
Τ ομία, τὰ ἀποτμήματα καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ. οἱ δὲ τὰ ἱερὰ ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν.
Τ όμοι, τοῦτόμοι. Τόμος, χάρτης, ἢ ὁ τέμνων.
Τ όμουροι, προφῆται, ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι, διάκονοι.
Τ ομώτερος, ὀξύτερος, δυνάμενος, τέμνειν.
Τ ὸν, ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς, ἢ τοῦτον, ἢ ὅν τινα. Τοναία, φωνὴ στάσις.
Τ ὸν, ἀφ' ἱερᾶς. γραμμή τις. ἐν τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν ἱερὰ καλουμένη. Τόν δ' ἄρ, πρὸς τοῦτον δὲ τὸν εὐθυτενῆ τὸν ὀρθόν. Τονθορύζει, ἀτάκτως λαλεῖ. γογγύζει. ψιθυρίζει. καὶ τονθορίζει τὰ αὐτά.
Τ ονθρὺς, φωνή. Τόνθων, παρὰ κορίννῃ ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα. Τόνος, ἔντασις, ἰσχὺς ῥώ-

μηδλώαμες. Στόνους, τὰς κεφαλάς, ἀφ' ὧν τετάσθαι. τὸν ὀπισθότατον, τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον τὸν ἔσχατον. Στὸν οὐδόν, τὸν βατῆρα, ὁδοποιόν.
τ ὀν ῥά, τὸν δή. Στὸν σὸν, τὸν ἴδιον τὸ δόμενα, τὸ τέλος. Στόνυ γὰρ κατεάξαμεν, ἔστιν γὰρ τὸ ὀδύνη κατεάξαμεν. Στόνεω, λίαν τρέφαι. Στοξεύομαι, ἀποστερῶμαι. Στοξύνω, τόξα ἔτεινον.
τ οξίου βουνὸς, τῦ ἀπόλλωνος, τῦ σκυθῶνι. βέλτιον δὲ ἀκούειν πρὸ τῶ δελφῖς νάπην λεγομένην, ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς πάφος ὅτι τῦ πύθωνος. Στόξον, κυρίως αὐτὸ, τὸ ξύλον. δηλοῖ δὲ καὶ πρὸ τοξικὴν ἐμπειρίαν καὶ αὐτὰ τὰ βέλη. Στοξοποιεῖν, τὰς ὀφρῦς συσπᾶσθαι αὐτάς. Στοξότας, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.
τ οξότα, λαβητὴρ δηλ. τόξων λαβόμενος καὶ βλάπτων ἀφ' οὗ ἦν λειλὸν λέγει. Στοξότης, πολεμιστής. Στόξου πῆχυ ἢ ὅλον τόξον κατὰ αὐτεπέκτασιν τῆς ὀδυρᾶς. Στόοι, ὅπερ αὐτῷ.
τ ὀόντως, ἢ ἀληθῶς. Στόασα μέμηλε, τοσαῦτα φροντίζει. Στὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, ἃ κατὰ δλώαμεν. πρὸ ἐμοῦ. Στοπάζει, ἐπιζητεῖ, ἱδρύει, κατοπτεύει, σοχάζεται, ἢ ζητάζει. Στὸ παράπαν, παντελῶς. Στὸ πάροιθεν, ἢ πρὸ τούτου. Στὸ παρὸν δὴ πίθεσο, παροιμία ἧς καὶ πλάτων ὁ γοργίᾳ μνημονεύει. Στωπάσαι, κατανοῆσαι, κατὰ λαβεῖν. Στοπασέον, ὑπολητέον, κατὰ μονητέον.
τ ὀπδιὸν, πλῆθος. Στοπήϊα, ὅ πλατυσμός. ὁρινία. ζοπεῖα. πάλοι. Στὸ πρὸς ἀκτῖνα, ἢ πρὸς ἀνατολὴν. Στὸ προμηθὺς, ἢ προνοητικόν. Στὸ πρόσχες, ἢ ἐλύς. Στὸ πρῶτον, ἢ πρεσβύτατον.
τ οπυρήϊας ἐμπυρισμοῖς. Στὸ ῥᾳ, ὅπερ δή.
τ ρβιλος, μεμψίμοιρος. Στόρπον, ὄρος ὁ σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι. Στόργος, ἐδὺς γυπὸς ἀμαθοτρόφου. ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ παρὰ σικελιώταις. Στορεῖν, τορῆσαι. ζῆσαι. τεμεῖν. Στορελλῆ, ἐπιφώνημα θρηνητικὸν, σοὶ αὐλῷ θρακικόν Στορμιὸν, ἢ ζαφὴ καὶ μισητόν. Στόρμη, βύθὺς δρόμος κατὰ τέχνιν καὶ ζοφὴ καὶ σύμπας. Στορμὶς, ἡ δέσποινα.
τ όρμος, ἡ πλήμνη τῦ ζοχεῦος ἐν ᾧ ὁ ἄξων. Στορνύει, πλύφει. Στορνυθαὶ, πλύπαι. Στόρνος, ὀρνιθεῖον τετζονικὸν ᾧ τὰ στρογύλα σχήματα περιγράφεται. Στορνῶσαι, περιγράψαι κυκλῶσαι. Στορνώσας, τῷ κύκλῳ περιγράψας.
τ ορνῶμαι δὲ πρὸς μέτρον, ἀντὶ τῦ περιγράφομαι.
τ ὀρόθιον, ἢ κῦμα. Στορὸν, λιθικὸν σκεῦος ἢ μεγαλόφωνον. Στορόνος, τόρνος παραπτῖνοι.
τ όρος, ὀρνιθεῖον φρεωρυχικὸν · καὶ ἐς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται. Στορόν τι, ὀξύ. Στορόω, ὀρνιθεύω · ἀφ' οὗ ἐστὶ φανῷ ἰχυρῷ μεγάλῳ. Στόρρα, ὅπερ δή. Στόρτυρα, τῶν κεραμίων περιμήκης πυθμήν. Στορτυρόμενον, νιφόμενον. Στορύνη, στῶδές τι. Στόσα καὶ τόσα, ἢ τοσαῦτα.
τ ὀσίλαι, ἢ ἔκλαμψις. Στὸ σίνεσθαι, ἢ βλάπτεσθαι. Στὸ σιάφος, ἢ πλοῖον. Στόσσον, ζοσοῦτον, τηλικοῦτον. λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.
τ ὸ σὸν μῦος, πρὸ σὴν ὀργήν. Στοσσοῦτον, ὅλον ζῆσαι.
τ ὸ σσᾶς, ἢ ἄλυσον. Στόσω μᾶλλον, ὅσῳ πλέον.
τ ὸ τάχος, σωτόμως. Στότε μοι χάνοι βυθὸς ἀχθῶν βυθὺ κῆ μέγα μοι χάσμα γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται, ὅπερ ἔστιν ἀποθανοίμι. Στὸ τεῦχος, ἢ σκῦλος.
τ ὸ τηνικαῦτα, ἢ τότε. Στὸ τί, διατί. Στοῦ, ἀρθρον προτακτικόν. Στοῦ δὴ πολλοὶ ἀφ' ἁπλῦθρος ἴστανται, τῦ καλουμένου κομήτου ἀστέρος.
τ οῦμα, σῶμα. Στοὐμοῦ, τῦ ἐμοῦ. Στοὐμφανὲς, φανερόν. Στοῦ μηνὸ, φθίνοντος μηνὸς, τῦ δ' ἱσταμένου, πρὸ τεσσαράδος λέγει. ἦν μῆνα ἔχειν φησὶ ἡμέρας ἑκκαίδεκα. ὥστε πρὸ τεσσαράδος μέρος ἔχειν καὶ τῦ παρωχημένου, καὶ τῦ ἐπιόντος μηνός.
τ οῦμπαλιν, ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν.
τ οὕνεκα. τούτου χάριν ζῦτου εἵνεκεν. Στοωνὴ, σὺ λάκωνες. Στοῦ παντὸς ἀξιόλογον, τῦ παντὸς κύριον. Στοῦργον, τὸ ὄργον κατὰ σωτέρεσιν τῶν φωνηέντων. Στοὐθρον, τὸ ἄρθρον. Στοὺς, ἄρθρον προτακτικὸν, καὶ αὐτὶ τῦ οὗς καὶ αὐτὶ τῦ τούτους. Στουσοὶρ, φύσιν πλήρης κριμνῶν σέατος αἵματος. Στοὺς ἐμβόλους, τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Στοὺς σὺ τόλει. τοὺς σὺ τιμᾷ καὶ ἀρχῇ. Στοὔλαττον, τὸ ἔλαττον καὶ μέγιστον.
τ ουτάκις, πασιτάκις, ὅπερ ζῆσιν. Στουτὶ, ζῆσον.
τ οῦτις, ὁ κύστυφος. Στοῦτο μὲν, ποτὲ μέν.
τ οῦτο πύθιον, ζῆσον πρῶθεν καὶ ἔλαττον. Στοῦζε, αὐτοῦθεν λάκωνες. Στοῦφος, τάφος. Στόφρα, ἐφ' ὅσοῦτο, ἕως τούτου καὶ αὖται προδοτικὸν τοῦ χρόνου, ἢ ἄχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα. Στόφρα δὲ, τηνικαῦτα δέ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ραγαλέον, πλερρωγότα. Στραγᾶν, ὅπως ἀκαρπεῖν τινες τῶν γεωργικῶν. οἱ δὲ μηνῶν
τ νόσον καὶ τῆς φωνῆς ἢ πάθος. Στράγαι αὐλοῖς ἅπερ λέγουσι) ἀφ' ἡμέρας, ἢ ἡμέραι ζάγαι.
τ ραγάσαι, οἱ ἅλες οἱ ἀπὸ λέσβου. Στραγεῖον, πόσος εἶδος. Στράγγ. πεπληγμένη, πεπηγυῖα, φραγγφόροι αἱ κῆραι διονύσου, ὀργιάζουσαι ζαγᾶν πδημῆπτουντο. Στραγίζειν, τὸ ζαγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παιδίων. Στραγικὴ, ζατῶν ἄσματα. Στραγικὸν πάθος, μεσὸν συμφοράς.
τ ραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ τῶν παραξίας σεμνυνομένων. Στραγισὰς, τοὺς ταὶ ἱδρεῖα κλέπτοντας. Στραγοπώτων, πόσος εἶδος. Στράγους, σατύρους, δηλ. τὸ φράτρων ὦτα ἔχειν. Στραγῳδεῖν, χορεύειν. Στραγῳδία, χορεία κωμῳδία.
τ ραγῳδὸς, χορευτὴς κωμῳδὸς. μιμητὴς. Στράλλης, οὕτως ἐκάλουν μιαθοφόροι θράκες τοὺς βασιλεύοντας, οἱ τὰς φοινικὰς χρείας πληροῦντες.
τ ραλλὸν, πικρόν. Στράμις, ἢ ῥῖγμα τῆς ἁλμυρᾶς ὁ ὄρος. τινὲς αὐτρον, οἱ δὲ ἰχῶρ. Στράμπις, ναῦς ἄκατος, πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά.
τ ρανὲς, σαφὲς ἀληθές. Στρανίαν, αὐλὸν ἢ ὁλῷ μεγάλῳ.

μεγάλως. Τραυλοί, ἔθνος θρᾴκιον. Τρανὸς, σαφὴς ἀληθής. Τρανὸν, ἐξαμωσιᾶον πρόβατον.
Τ ράπε, ἔτρεψεν. Τραπέζης, οἱ πρὸς ταῖς τραπέζαις λιχνεύοντες. καὶ οἱ ἐπιτραπέζιοι καὶ οἰκουροί, λῦσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μόριον τῆς συναφείας διακοπείσης. Τραπεζίας, τοὺς τὴν τράπεζαν δεφορμοῦντας. Τραπέζιον, τοὺς ἐπὶ τῶν γωνιῶν, σχῆμα, δ' τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ τούτων ἐπιζευγνυούσας ἴσας. Τραπεζοῦς, παράσιτος ἄκλητος. Τραπεζίτης, κολυμβιστὴς, κερματιστὴς, σαννᾶς. Τραπεζοποιὸς, οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πόσης τοὺς συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος. Τραπεζῶν, ἰδρεία τις ἀθήνησιν.
Τ ραπεζίτην πόρον, ἢν παραβάντα πλὴν δάπεζαν, κἠ ἀτιμάσαντα πλὴν μηνελάου. Τραπέομαι, τροφῆς μέν. Τραπελιζόμενος ἢ δοπαλιζόμενος συνεχῶς ἀναστρεφόμενος. Τραπένον πάλιν, συλλαγμοῦσθαι, ἢ παρηλλαγμένως. Τραπέοντο, ἐπαλαιοῦτο παρὰ τὴν δοπὴν λαμβάνειν τὸν βόλον παρὰ τὴν ἥντα. Τραπέσι, παρὰ τοῦσιν. ἰδίᾳ τῇ λινῷ. Τράπηκι, δράτι.
Τ ραπεῖν, λινοπατεῖν. Τραπῆναι, στραφῆναι, πεσεῖν. Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Τραπομένους, τρεπομένους. Τράπουδ, εἰς φυγὴν ἐτράποντο.
Τ ραπῶ, ἀπέλθω. Τραρὸν δαχύ. Τρασιὰ, ἡ τῶν σύκων ψύκτρα παρὰ τὸ τρασαίνειν, ἤγουν τόρρος οὕθα ξηραίνουσιν αὐτά. Τραγικὸν, θρηνητικὸν, λυπηρόν. Τραυλίζει, ψελλίζει. Τραυλὸν, ἡδὺ λεπτόν. Τραυλὸς, ψελλὸς, πλὴν γλῶτταν βεβλαμμένος. Τραῦμα, πληγὴ, ἕλκος, μώλωψ.
Τ ραυματίαι, σφαγαὶ τετρωμένοι. Τραῦσανος, ξηρὸν πᾶν, ἢ φρύγανον. Τραῦσος, ἔθνος σκυθικόν οἱ τοὺς μὲν γενναιοτέρους ἀτιμάζουσι. τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσιν. Τράφαλλος, ὁ χλωρὸς τυρὸς, οἱ δὲ βραφαλλίδα καὶ δοφαλλίδα. Τράφεν ἐτράφησαν. Τραφερὸν, πηκτὸν, στρόφιμον, λευκὸν, ξηρὸν, πεπηγμένον. Τράφεται, πήγνυται. Τράφηξ, χάραξ, σκόλοψ. οἵτινες δὲ τὸ δόρυ ἄλλοι τὸ τῆς νεὼς χεῖλος. Τραφερὰ, ξηρά. Τράφος, τάφος. Τράχε, πορεύου.
Τ ραχὺν, ἡ ναῦς ἡράκλεια καλουμένη. Τραχηλιάσας, ἀναστραφεὶς ἀπειθήσας. Τραχηλιῶ, ὑψῶ αὐχένα. Τράχηλος, αὐχήν. Τραχὺς, σκληρός.
Τ ραχήλους, τοὺς στρεφομένους. οἵτινες τοὺς καταδύλους τῶν κογχυλίων. Τρεῖ, σὺ, κρῆτες. Τρεῖν, φοβεῖσθαι, φεύγειν. Τρεῖς ἔκασον ἀύσας. τρεῖς ἔκασον φωνήσας καὶ ἀναπαλαισάμενος. ἔθος γὰρ ἦν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τεθνηκότων, τὰς ψυχὰς μεταπαλαῖσθαι κατὰ τὴν ἀπόπλουν. Τρεῖς θεοὶ παρὰ σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν ὅρκω τίτακται, οἵτινες κατὰ τὸ ὁμηρικόν. Τρέμνα, ἡλικία. Τρέπει, μεταστρέφει. Τρέπεται, ἀλλάσσεται μεταβάλλεται. Τρεπόντων, ἐπιστρεφόντων. Τρεπτότητος, τροπῆς. Τρέπω, διώκω, ἢ φεύγω.
Τ ρέσαι, φυγεῖν φοβηθῆναι. Τρεσάντων, φοβηθέντων. ἢ διὰ δέος φυγόντων, καὶ τρέσαντες ὁμοίως. Τρέσης, δειλός. Τρέφειν, ἔχειν πηγνῦναι. καὶ τρέφεται ὁμοίως. Τρέχειν, ἀγωνίζεσθαι. Τρέχνος, σέλεχος. κλάδος φυτόν. βλάστημα. Τρέψαν, μετέβαλλον. Τρέψειαν, νικήσειαν, παράξειαν. Τρέψομαι, ἔξω πορεύσομαι διώξω. Τρηχαλέον, διερρωγότα. Τρήματα, τρυπήματα. Τρηματιστὰς, κυβευτὰς, ἀπὸ τῶν τοῖς κύβοις τρημάτων. Τρηρὸν ἐλαφρὸν δειλὸν, ταχύ πλοῖον μικρόν. Τρήρων δειλὴ, περιστερὰ, ἀπὸ τοῦ τρέειν, ὅ ἐστιν φοβεῖσθαι. δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον καὶ ταχύ. Τρήρωνες, πελειάδες.
Τ ρήρωσι, πελειάσι. Τρήρωνα, δειλὴν ἀπὸ τοῦ φέρειν. Τρητοὶ λόβοι, τὰ ἄλοβα. τὰ γὰρ σιτία ἐλλόβια διὰ τὸ τοὺς λοβοὺς σιτεῖσθαι. Τρητοῖο λίθοιο, ἐσθᾶσιν ἐν τῶν λιθῶν τρυπᾶν λίθος ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια ἀρτίνια ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται. Τρητοῖς σὺ λεχέεσσι, τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετριμμένοις, ἢ ἱμάντα. ζώσι ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι ὡς καὶ τὰ ἅθρα. Τρητοκνυρήτας, γυναῖκας γυναῖκας, οἱ δὲ παρθένους.
Τ ρητὸν ἔλαιον, διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸν ἄγριον ἔλαιον. Τραχαλέω, τραχεῖ. Τραχεῖα, τραχεῖα, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα. Τραχείαν, τραχεῖαν, καὶ τὰ ὅμοια. Τραχυνόημα. σκληρὸν νοῦν.
Τ εία, κατὰ τὸ πολλοῦ λέγω προστίθεται.
Τ εία θηραμένους, αὐτὶ τοῦ θηραμένους ἐπιξημία ἐκτίθεκεν. Τειαινα, δόρυ, τρεῖς ἔχον ἀκμάς. Τειαινατῆρας, αὐτὶ τοῦ ἀριστεύοντας.
Τ είκαι δύο, ἐνδὶ κράσεως πότου. δύο δὲ ἦσαν κράσεις, τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς οἶνα, οἴνου δὲ μία καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο. Τειακὰς, ἡ τειακοστὴ τοῦ μηνὸς, καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν.
Τ ειακάται, οἱ δῆμοι καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν.
Τ ειάκις, αὐτὶ τοῦ τρεῖς λάκωνες.
Τ ειάκοντα, οὕτως ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ ἀθήνησιν, οἵ τινες ἐζημιοῦν τοὺς μὴ παραγινομένους τῶν πολιτῶν εἰς πλήν ἐκκλησίαν. Τειακόνζυροι, πλοῖα ἕως τειάκοντα κωπηλατούμενα.
Τ ειάντος, πόρνη λαμβάνουσα τειάκοντα. ὅ ἐστι λεπτὰ ἑκατόν. Τειαξ, τειακάς. Τριὰς, σπογχόρου, ἔθος ἐν τῷ πολὺ πότου ἄθεσθαι ὡς καὶ τὰ ὁμήρου. Τρείβακον, ἱμάτιον. Τρείβαλλοι, συκοφάνται, οἱ δὲ τοὺς θωπευτικῶς τὸ τοῖς βαλανείοις διατρίβοντας καὶ ἐνδὶ τὰ λεπτὰ ἑαυτοὺς κολοῦντας. Τρείβανον, λήκυθον. Τρειβὴ, διατριβὴ, ἢ βραδυτής. Τρείβολα, στρεπτὰ, στρόμβολα.
Τ ρίβολοι, ἀκάνθης εἶδος ὅθεν καὶ ὁ τοῖς ἵπποις τὸ τοῖς χαλινοῖς ἀντιδέμενον. Τρίβολον, ἄκανθα τειάναν. Τρίβοντες, λειοῦντες, ἢ φαυλοποιοῦντες, ἢ λείαν. Τρίβος, ἀτραπός. ὁδός.
Τ ειβοῦσος, ἔμπειρος. Τρίβος, ὁδός. Τρίβων σολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γράμμα. Τρίβωνα, σολισμόν. Τριβώνιον, παλλίον, πολυβόλαιον.

Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολήν.
Τρίγανον, εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις.
Τρίγλα, ἰχθῦς θαλάσσιος καὶ τόπος τίς. Τρίγλη
να, πολυθέατα. γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
Τρίκοκκα, τριόφθαλμα πολυειδῆ. Τριγλίζειν,
κατὰ μίμησιν ὑπὸ τῶν γελώντων. Τριγλήνας,
εὐμόρφους ὀφθαλμούς. Τριγκῶσαι ἢ θριγκῶ-
σαι φράξαι. Τριγλώχινι, τρισώνω, τρεῖς σωνί-
ας ἔχοντι. Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν ἐπιχόντες
ἢ οἱ τρεῖς. Τρίγωνον, εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου, ἢ
φυτὸν ἐν αἰγύπτῳ. Τριγὸς, τρυγών. Τρίζει,
φωνεῖ. Τριγχὸς, περίφραγμα. στεφάνη. τειχίον.
Τρίζουσα, φωνοῦσα. λεπτόν τι. Τρίζωος, τρεῖς γε
νεὰς ἐξήγαγε. Τριήμερος, θεσμοφόρια ἀπὸ
λακώνων. Τριημιολία, ναῦς μακρὰ ἄνευ κατα
στρώματος. Τριήραρχος, τριήρους ἄρχων ἤτοι
πλοίων πολεμικῶν. Τριήρεις, πλοῖα πολεμι-
κά. Τριήρης, ἔξω τῆς νεὼς καὶ ῥητόν τι ἔκπωμα.
Τρίηρον, πλοῖον μικρόν. Τρίηρ, ὁ νόμος τριήραρ
χος. Τριθαλλίαι, μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι.
Τρίκαρπον, τριετῆ. Τρίκκη, πόλις θεσσαλίας.
Τρίκκος, ὀρνιθαρίον καὶ βασιλεὺς ἀπὸ ἠλείων.
Τρικόλυβον, νομισμάτιόν τι. Τρικόνητος, ὁ πολ
λάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι.
Τρικόρινθος, ἀνδρεῖος ἥρως. Τρικότυλος οἶνος,
οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται. Τρίκου-
ρος, ὁ ὑπὸ τρία ἔτη κεκαθαρμένος κριὸς, ὁμοίως
καὶ ὁ μὴ κεκαθαρμένος. Τρίκτειρα ἢ τριττύα
θυσία ἐνυαλίῳ. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα.
Τρικτύα, τριάδα, ἔνιοι θυσία κάπρου κριοῦ ταύρου.
Τριττύς. μέρος φυλῆς. Τρίκυζα, πολλῆς δεόμενα
λιτανείας. Τρικυμία, ζάλη. Τρίλλιστος,
πολυλιτάνευτος. Τρίμηνοι, πυροὶ, οἱ κὶ σηταμή
νιοι, λεγόμενοι. Τρίμιον, τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον.
Τριμισκον ἱμάτιον ἀσπένδιοι. Τριτασωνιστὴς, ὁ τρί-
ἀσωνιζόμενος. Τριμίτινα, ὑφάσματα τρίμι-
τος τα. Τρεῖμε, φοβεῖταί με. Τρίμμα, ὁ ἀρω
ματίζων. πέμμα ἐν γάμοις γινόμενον καὶ ἐν θεατρι-
κοῖς ἀγῶσιν. Τρίογδον, μέτρον τί παρὰ ταραντί
νοις. Τρίοδος καὶ τριόδους πληθυντικῶς. ἰδί
ως τὰς τρεῖς ὁδοὺς καὶ τρίαινα. Τριολύμπιον
ἅρμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον.
Τριώπην, τριόφθαλμον. Τριοπηλὶς, δέσμη σκο
ρόδων. Τριόπιον, ἡ κνίδος, καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορ-
τάζουσιν. Τριόπιος, τριόφθαλμος. ἔνιοι. ζῶον
ὅμοιον ἀκρίδι καὶ περιτραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλ-
μοὺς ὑαλούς. Τριόροφα, τρίστεγα. Τρίορ-
χος εἶδος ἱέρακος. Τρίοψ, ὁ ἀπὸ τῶν πυθαγορι
κῶν ἐν δελφοῖς τρίπους. Τριπατρεῖς, οἱ πρῶτοι
γεννώμενοι. Τρίπεζαν, τὴν τράπεζαν βοιωτοί.
Τρίπλακα, προσεπιπτυχθῆναι δυναμένη, ἐξ οὗ τὴν
μεγάλην δηλοῖ τρίπτυχον τριπλῆ. Τριπλῆ,
τετραπλῆ τε τριπλασίονα, καὶ τετραπλάσια.
Τρίποδα, λέβητα. Τρισκελῆ, χαλκία.
Τρίπολον, τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ
τῆς ἀροτριάσεως γῆν. Τρίπολις, εἶδος πέμμα
τος καὶ πόλις. Τριπονῆται, ἑορτή τις.
Τρίπος, τρίπους. Τρίπους, λέβης. κρατήρ. ἐ-
χρῶντο δὲ αὐτῷ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ ὁ δὲ ἐμπυρι-
βήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ἀποκαίε-
σθαι. Τριπτὴρ, ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν. ὑπὸ
δὲ σικελῶν ὁ δοίδυξ. Τρίπτυχος, τριπλῆ, ἢ πο
λύπτυχος ἡ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα. Τρὶς ὑπὸ
τοῦ πολλάκις. Τρισαλιτήριος, ἁμαρτωλός.
Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος, καὶ παροιμία τρὶς ἕξ. ἢ
τρὶς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ὑπὸ τοῦ εὐστόχου ἀπὸ τῶν κυ-
βευτῶν. Τρισευδαίμων, τρισμακάριστος.
Τρισόλβιος, τρισμακάριστος. Τρισπόλιον, βο-
τάνη τίς. Τρισσὸς, εἶδος ὄφεως. Τριστάται,
οἱ περὶ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας.
Τριστοιχεὶ, ὑπὸ τρεῖς τάξεις. Τρίττα, οὕτως ἡ κνωσ
σὸς ὠνομάζετο. Τριτάτη, τρίτη. Τρι-
ταία, παρὰ σόλωνι μὴ πλείω εἶναι τριταίας, τὴν
κρίσιν. τριτεὺς γὰρ χοίνικος οὗτος. Τριτῆσε
γενεὴν, οἱ ἀπὸ τῆς τριτέων πόλεως κύνες, ἥ ἐστι πλη
σίον φωκίδος. Τρίτη θεσμοφορίων, ζητεῖται
πῶς, ἅμα μὲν λέγει τρίτην θεσμοφορίων εἶναι,
ἅμα δὲ μέσην τετταρῶν οὐσῶν ἡμερῶν. Τριτη-
μόριον, οἱ ἓξ χαλκοί. Τριτημόριον, ἐλέγετο καὶ
ὑπὸ τῆς μοίρας καὶ ἐπινομίσματος ἀργείου.
Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν ἐν γεννῶσα τοῖς ἐναντίοις.
Τριτογενὴς, ἐπιθετικῶς ἡ ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐν γεν-
νᾶν τοῖς πολεμίοις, ἢ ᾧ περὶ τρίτωνι τῷ ποταμῷ λι
βύης ἐμφανισθῆναι. Τριτοκούρη, ἡ πάντα συν
τέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους. τινὲς δὲ γνήσια παρθέ-
νος. Τριτομηνὶς, ἡ τρίτη τοῦ μηνός. Τρίτον,
ἡ μέσραγμον αἱ δύο σραγμαὶ καὶ τριόβολον.
Τριτοπάτορας, ἀνέμους ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς γενομέ-
νους, καὶ γενέσεως ἀρχηγοὺς, οἱ δὲ τοὺς προπατέρας.
Τριτοπηλὶς, σκορόδων δέσμη ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ
συνεστράφθαι. Τρίτος κρατὴρ, σοφοκλῆς
ναυπλίῳ καταπλέοντι ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶν
το κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον διὸς ὀλυμπίου
καὶ θεῶν ὀλυμπίων ἔλεγον. τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων.
τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος. Τριτοστάτης, ἀριστοφά-
νης ἐν σκηναῖς. τριτύς. τριάς. Τριτώ. ῥεῦμα, τρό
μος, φόβος. Τριτώ. νίκανδρος, ὁ κολοφώνιος
φησὶ τὴν κεφαλὴν καλεῖν ἀθαμάνας.
Τριφάσιοι, τριπλάσιοι τρίφωνοι. Τρίφυλλα, πο
λύφυλλα, καὶ πόα δέ τις μηδικὴ οὕτω καλουμένη.
Τρίφυλλοι, οἱ καύκωνες. Τριφυὸν, τριπλοῦν.
Τριχὰ, τριχῶς. Τριχάϊκες, τριχόθεν ἐλθόντες
ἀπὸ βίας. Τριχάνη, ἡ τρίτη φυλακή.
Τριχαπτὸν, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ἀπὸ τῶν τρι-
χῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύτιμον.
Τριχῆ, εἰς τρία μέρη. Τρίχηνον τρικόρυφον.
Τριχῆ τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ τρίχα ἢ τὸ τρίτον μέρος.
Τριχθάδες, αἱ χαλκίδες ἡρακλέων μεμβράδες.
Τρίχορος, θηρίδιον, κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περὶ
κεφαλαίων. Τρίχορδον, ὄργανον.

Τριχοκόμος, τριχῶν ἐπιμελούμενος. Τριχοτρῶκται, ζωύφια. τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα.

Τριχώδη, ὄργανα πολυορκητικὰ πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια

Τριχῶς, τρισσῶς, ὑπομονητικῶς. Τριχῶσαι, θάψαι. Τριψημερεῖν, στρατεύεσθαι καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας. Τριώδελον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός. Τριώροφα, τρίστεγα. Τριώλαξ, ἀπὸ παρθένων δρόμου. Τροία, πόλις τροίης τῆς ἰλίου. Τροιζὴν πόλις, ἢ χωρίον ἐν ἄργει.

Τρομέοντο, ἔτρεμον. Τρόμος, εὐλάβεια, δέος. φυγή. Τρόνα, ἢ θρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθινα. Τρόνοι, στύππιοι, στήμων, ἀρπεδόνη, ἄτρακτος. Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. Τροπαγὸς, ὁ ἀπητιμασμένος. Τρόπαι, νικητήρια σύμβολα νίκης. Τροπαὶ, αἱ δύσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ, αἱ φυγαὶ αἱ διώξεις. νομίσματα τινὰ, καὶ αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες. Τροπαλίζει, στρέφει.

Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ, καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι. Τροπαλὸν, τραχύ. Τροπέοντο, ἐπάτουν. ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός.

Τρόπηκος, μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες, ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην.

Τροπικώτερον, θεωρητικώτερον ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς. Τροπῆς ἀποσκίασμα, ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα. Τροπίας, οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος. Τροπὴ, ἀλλοίωσις. Τρόπις, ἐκ κατώτατον τῆς νεώς.

Τρόποι, οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν οἱ τροπωτῆρες. Τρόπον τινὰ, ἀντὶ τοῦτον τὸν τρόπον.

Τρόπος, ἦθος, γνώμη. προαίρεσις. Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι, μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι.

Τροπώσασθαι, τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι, ἢ διὰ μηχανῆς νικῆσαι. Τροπώσομαι, νικήσω, πλήξω. Τρούεται, ἰσχναίνεται, τήκεται. Τροῦροι, δρόμοι, στάδιοι. Τρουφωνίδαι, εἶδος κροκωτοῦ. Τροφαλλὶς, τυρὸς, μακρός. Τροφίμη, δέσποινα, ἡ μήτηρ. Τροφῆς χάραξ, σκώληξ. Τρόφι, τεθραμμένον, μέγα. πολλόν τε, τρόφι κῦμα. γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρόφιμον. Τρόφιμον, ὃν ἡμεῖς δεσπόσυνον, καὶ τρόφιμον ἀνδρὸς δακτύλιον. Τροφόεντα, εὐτραφῆ καὶ μεγάλως αὐξόμενα. Τρόφις, εὖ τεθραμμένος. Τροφιοῦται, παχύνεται. Τροφοὶ, ἀντὶ τοῦ θρέμματα. Τροφὸς, νεώτερος δεσπότης, ἢ μήτηρ. Τροχαδέσαι, σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος. Τροχαῖα, μέσα ἐν κύβοις, ἢ ὁδὸς ὡς ῥίνθων. Τρόχαλοι, οἱ ἤδη περιόντες. Τροχαλὸν, τροχαῖον, τραχὺ, ἢ περιτρέχον. Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ πηδάλια. καλεῖται τῆς πρύμνης μέρος.

Τροχαντὴρ, τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις.

Τροχάσας, σπεύσας. δραμὼν, προλαβών.

Τροχηματεῖ, ἐλαύνει. Τροχιαὶ, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις. Τροχιάς. πορείας. ἄγγελος, ἀκόλουθος.

Τροχμαλὸν, τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν.

Τροχόεν, τροχοειδὲς, στρογγύλον. Τροχὸς, περιβόλαιον, τεῖχος, ἢ κύκλος, ἢ δρόμος. Τροχόωσαι, τρέχουσαι. Τρόχων, δρόμων καὶ τὰ ὅμοια.

Τρυβλίον, ὀξυβάφιον, ἢ ποτήριον μυστηρίου.

Τρύγα, οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ λινοῦ. Τρυγαβόλια, εἰς ἀκάρπους ξηροὺς ἀπετίθεντο. Τρυγεῖ, ξηραίνει. Τρύγητος, ὁ καιρὸς, τρυγητὸς, ὁ τρύγος.

Τρυγέρανος, φάσματι ἐοικώς. Τρυγερούς, τρυγώδεις, ὀξεῖς. Τρύγη, ὁ πυρὸς καὶ ἡ κριθὴ καὶ πᾶς ἄλλος καρπὸς, καὶ ποιὰ βοτάνη. Τρυγήλλα, τρώγλη. Τρύγηλλος, οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον. Τρύγιος, τρυγία οἴνου ἢ ἐλαίου.

Τρύγμα, δίπλωμα. Τρυγονοψάλλειν, παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων ἀπὸ τοῦ τρύζειν.

Τρυγητὸς, ὑλιστήρ. Τρυγωδεῖν, κωμωδεῖν.

Τρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος ἧς τὸ κέντρον δηλητήριον. καὶ ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις, καὶ σύντροφος.

Τρυγῶς, τὰς τρυγῶνας. Τρύειν, κατατρίβειν, καταπονεῖν. Τρύζει, γογγύζει, ψιθυρίζει.

Τρύζεται, ψιθυρίζεται, λογοποιεῖται, γογγύζεται.

Τρυηλὶς, ζῶον, ῥύσις. Τρυμαλιαὶ, τρύπαι.

Τρυμαλιτὶς, ἀφροδίτη. Τρυνὴς, ἐφίππιον, στήμων. Τρὺξ, ὁ νέος οἶνος παρὰ τὴν τρύγην, καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον. Τρύζοντα, καταπονήσοντα ἀνιάσοντα. Τρυπᾶν. τρίβειν. Τρυπάνη, ἐργαλεῖον, τεκτονικόν. Τρυπανίζεται, τρυπάνῳ, πλήσσεται. Τρυπήλα, τορυνή.

Τρυσίππιον, τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυμμένοις, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται τὸ παλαιὸν, ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. Τρύσκει, τρύχει, ξηραίνει. Τρύσις, νόσος, πόνος. Τρυσμὸς, γογγυσμός. Τρυσσὸν, νοσερὸν, λεπτὸν, ἀσθενές. Τρυτάνη, ὁ ζυγός.

Τρύφακτος, ἔνιοι διὰ τοῦ δ. δρῦς γὰρ τὸ ξύλον.

Τρυφάλη, περικεφαλαία, τρεῖς ἔχουσα λαμπροὺς ἀστέρας, ἢ ἥλους. Τρυφαλίδες ἢ τροφαλλίδες τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. Τρυφερὸς, νέος ἁπαλὸς, ἢ ψιλός. Τρυφὲν, κλασθέν. Τρυφηλοῖς, ἐπιθυμητοῖς. Τρύφος καλασιρὶς, ἔνδυμα γυναικεῖον. Τρύφος, κλάσμα ἄρτου, ἢ ξύλον καταδεδαπανημένον. Τρυφὴ, γαστριμαργία, πολυφαγία εἰκαιοφαγία. Τρυφώματα, θρέμματα ἰταλοί. Τρύχειν, φθείρειν, τήκειν καταπονεῖν, κακοποιεῖν, κακοπαθεῖν. Τρυχηρὰ, ῥακώδη.

Τρυχίνοις, ῥακίοις. Τρυχόμενος, καταπονούμενος, ἀνιώμενος, δαπανώμενος. Τρύχωσα, τρύχουσα ἐπιτρίβουσα. Τρώα, ἀρπεδόνη.

Τρωγάλια, τὰ τραγήματα λάκωνες. Τρωγάλιον δέρμα, τὰς μελικοκκίδας. Τρῶγας, τρώγλας.

Τρώγλας, τρύπας. Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώγλας οἰκοῦντες. Τρωγμὸς, τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕλην τρωγμόν. Τρώει, τιτρώσκει, δαπανᾶ.

Τρῶες, οἱ τὴν ἴλιον οἰκοῦντες καὶ οἱ τὴν τρωάδα χώραν. Τρώεσθαι, τραυματίζεσθαι.

Τρώζειν, ψιθυρίζειν, συνουσιάζειν.

τ ρωθεὶς, πληγείς. Στρώϊοι, ἔπαυσι ἀπὸ βοὸς τοῦ ἢ ἵππου, ἢ ἀπὸ φοίνικος. Στρῶκται, ναυκόροι.
τ ρώκτης, φάγος, ὁ ἀπὸ πάντων ἐθίων καὶ κερδαίνειν βουλόμενος πανοῦργος ἀπατεών. Στρώματα, ῥαύματα. Στρωπάσθαι, πολυστρέπτεσθαι.
τ ρωπήσετο, ἐτρέπετο. μετεβάλλετο. Στρωπασιέσθω, μεταβαλλέσθω, ἐπιστρεφέσθω. Στρωπᾶν, στρέπεσθαι, πείθειν. στρέφεσθαι. μεταβάλλεσθαι.
τ ρωπῶντο, ἐστρέποντο μετεβάλλοντο. Στρωπῶσα, στρέπουσα πρὸ φωνῆς. Στρώσας, πλήξας, τοξεύσας. Στρωφᾶς, παίεις τὸς. Στρωχῶσι, βέλεσι. Στρώχων, ἔστρεχον, ἐκρούνιζον, ἐσάλαζον.
τ οῦ, σοῦ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

υΐ, ὦδε κρῆτες. Στυβηκτὶς, ναυκοχόλος.
τ τύσαι, σὺ ταῦθα, αἰολεῖς. Στυσδᾶν, κολωναῖ, τυνδαρισδᾶν, κολωναῖ. Στύτλα, ὀρνιθάριόν τι. Στυκὰν, καπησιβυασμόν. Στυκὴν ναυκὴν, τουτέστι μέγα ναυκήν. Στυτὸν, ὀλίγον.
τ υκτῷ δακπίσῳ, δυ καταστιβυασμόνῳ Στύκω, ἔβοι μάζω. Στύλαι αἱ σὺ ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς πολλαστί τινα καὶ ἐν τοῖς ὤμοις. Στύλη, τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα. Στύλοι. αἱ ὀχθώδεις ἐπανασάσεις. καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα. Στύλον, τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ ξύλον.
τ ύλος, νενεκρωμένη σάρξ. Στύλωμα, τύμμα.
τ ύλαρος, μανδαλος. Στυλαρώσας, μανδαλώσας. Στυμβὰς γυνή. τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας ἀπὸ τοῦ τοὺς τύμβους διατείβειν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν. Στυμβογόρων, ἐφεδρόγηρως, καὶ παρηγμένος τῇ διανοίᾳ. Στύμβος, τάφος, μνημεῖον. Στυμβωρύχος, λωποδύτης νεκρῶν. Στυμβοχοῆσαι, πολυχώσαι θάψαι.
τ υμβοχόης, τύμβου καὶ χώσεως, οἷον ταφῆς.
τ ύμμα, πληγή. Στύμπανα, τὰ δερμάτινα πρακτήρια κόσκινα. τὰ σὺ ταῖς βάκχαις κρουόμενα.
τ υμπανίζεται, πλήσσεται. ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτεται. Στύμπανον, ὦ αἱ βάκχαι κρούουσιν, ὃ ἔδος τι μωρεῖσθαι. Στύμφαιον, ἔθνος, ἄθεον ἔθνος. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἠπειρώτας. Στυὶν, σὺ τυπὰς, πεσὼν πληγείς. δωρικῶς δὲ σύ. Στυὶν δὲ ἐποίησας, σὺ δέ. Στυνὸς, μικρὸς τηλικοῦτος.
τ υνοῶ, ἐν μικρόν. Στυπλάζει αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει, ἢ παράπεσι ἐπιβαίνῃ πηλοῦ. οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους. Στυπλὸν, πηλόν. Στυφλώδους, ὑλώδους. Στύξιν, τεῦξιν, παρασκευήν.
τ υπάδι, σφύρα. Στυπάζειν, κόπτειν. τύπαι ἑορτή τις. Στύπαις, πλήγαις. Στύμπανον, ξύλον τί σὺ ᾧ τυμπανίζουσιν. Στυμπαϊκὸν, σὺ τῶ ἁλιέων συμπόσιον. Στυπεῖ, κόπτει, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει. Στυπεὶς, πληγεὶς ἐκ χειρὸς καὶ ποσὶν, ἢ βοθείς. Στυπήσει, πλήξει. Στύπης, πλήκτης. Στυπῆσι, πληγαῖς. Στυπίσω, οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις βοχῶν. Στυποῖ, πλήττει, πλύφῃ. Στύπος, χαρακτὴρ, εἰκών.
τ υποῦται, πλήσσεται, ἰοῦται, μιμεῖται, ἢ πλάττεται. Στυπῶντες, χοροὶ τινές. Στυρανοσαύμονα, ἢν οὐκ αὖ τις τύραννον μόνον εἴπῃ, ἀλλὰ καὶ δαίμονα. Στύραννος, παράνομος βασιλεὺς, ἢ ἀρχὼν ἀπηνὴς καὶ ἀπάνθρωπος. Στυρβασία, χορῶν ἀτωγή τις ἢ θυραμβικῶν. Στύρβη, θόρυβος ἀτωγὴ τάραχος. Στυρβιὼς, ἐπίδηλον τὸ ἀπόλλωνος. Στύρβισιν, πλεῖοι ἦν ἀθρόα. Στυρὸν, τόπος τὶς κλαζομενίων. Στυρβύεται, ταράττῃ, κυκᾷ. Στυρβῦσαι, τὰ αὐτὰ καὶ τυρβύων.
τ υρικήλοι, αὐλοὶ καλάμινοι. Στύρις, ὁ πρῶτος χατῶν, ἢ ποταμὸς ἐκ δίδυος εἰς ἓν βορυσθένη.
τ υρόσται, πλακοῦνται. Στυροκυῆσις, σχήματῶν ἀκολάστων, οἱ δὲ μάχαιραν. Στυροκομεῖον, τάλαρος σὺ ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελέως τυγχάνει.
τ υῤῥιωσῇ, σανδάλια. ἡμάτυμάτι ὑφηλὸν οὕτω καλεῖται. Στυρὶς, ὁ περίβολος τοῦ τείχους.
τ υῤῥιωοὶ, δεσμοὶ, οἱ λιγγικοὶ καὶ χαλινοί.
τ ύρσις, πύργος, ἐπαλξις, προμαχών. Στύρσις, ταὐτά. Στύρσος, ὁ σὺ ῦ ειδὸς οἰκοδόμημα. Στυρωθέντα. παραχθέντα. κινηθέντα. Στύσαι, ἱκετεύει. Στυτάνη, ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς ἓν ἅλσιν τοῦ σίδυ. Στύτη, ὁ αὐτόθι. Στυτὸν, ὀλίγον, μικρόν. Στυτὸν, ὀλίγον βραχὺ καὶ μικρόν. Στυτῶ, ἢ πλαῦξ. Στυφεδανὸς, πεπυφωμένος. Στύφεται, καίεται, καπνίζεται, φλέγεται, τυφόμενον. Στυφόμενον, τὰ αὐτά. Στυφέσας, μεμαραμμένως. Στύφεσθαι, μαραίνεσθαι, ἢ συχῇ ἐκκαίεσθαι. χωρὶς φλογὸς καπνὸν εἶναι. Στυφίον, ὄρος βοιωτίας.
τ υφλῖνος, ἰχθὺς νεκρώδης καὶ ὄφεως εἶδος.
τ υφλὸς, πίθεται καὶ αὐτὶ τοῦ κωφός. Στυφλότερος ἀπαράλακτος. ὄψιν δὲ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμός. ἔχει δὲ ὀδόντας μακρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς καὶ πόδας ἄκρου. Στυφλῶνες, εἴδους ὄφεων.
τ ύφλων, ὁ ἥρων. Στύφοι, σφῆνες. Στύφος, ἀλαζονία, ἔπαρσις, κενοδοξία. Στυφὼ, αὐτὶ τοῦ τυφῶνος σοφοκλῆς. Στυφωνεῖ τυφῶνι σὺν τῶν γιγάντων. Στυφωθὺς, θεός τις γιγενὴς σπασθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν. Στυφωθεὶς, ἐπαρθεὶς ὑποδρηφανώσας. Στυφὼν, ὁ μέγας ἄνεμος. τινὲς δὲ τὰ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως. Στύφωνος, πυρώδους δαίμονος. Στυφῶσαι, πιέσαι ἀπολέσαι.
τ υχάζεσθαι, σοχάζεσθαι. Στυχεῖν, ἀξιωθῆναι.
τ ύχη, δυστυχία. Στύχε, κατέτυχεν. Στυχῆσαι, ἐπιτυχεῖν. Στυχήσας, ἐπιτυχών. Στυχθεὶς, κατασκευασθείς. Στυχθῆναι, γενέσθαι, ἐπιτυχεῖν. Στύχιος, ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος πρὸ αὐτοῦ ἀσπίδα σκυτότομον. Στύχοι, λιθοξοΐης ἐργαλεῖα. Στυχὸν, ὡς φθάσει, ὡς λάχοι, ἢ πολλάκις. Στυχόν, σῖτοι ἐν δρμῷ. ἄλλοι δὲ ἐν τοῦ πρὸ ἀφροδίτην. Στύχουσι, τύχουσιν. Στύχων πυλῶνα, ἐν ἐσφηνωμένον, τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσιν. Στύψαι, τὸ δι' χειρὸς παπάξαι ἢ βῶσαι. Στυφέλη, ὁ σὺ ῦ ὶς ὠσὶ ῥύπος.
τ ύψον, ἔκχυε, ἐκκένωσον. βῶσον, δάμασον.

Τ ὼ, οὗτοι δυικῶς, καὶ τούτους, ἢ διαιτοῦτο ἢ τινί.
Τ ώγε, οὗτοι γε. τῶν γὰρ, ἐκ τῶν γαρ. ¶ Τωθάζει, χλευάζει. μετὰ κενοδοξίας σκώπτει, ἐρεθίζει, κατακαυχᾶται. λοιδορεῖ, θωπεύει, κακολογεῖ. ¶ Τῶκεν, οὕτως ἄν.
Τ ῷ κε, τῷ, οὕτω γὰρ ἄν. ¶ Τῷ κε λάχον, οὕτω γὰρ ἂν ἔλαχον. ¶ Τῶν, τούτων. ¶ Τώνα, ζώνη.
Τ ῶν ἀκεραίων, τῶν ἡσύχων. ¶ Τῶν μὴ σύ γε μῦθον, ἐλέγξης, σὺ τὴν ἱκετείαν τούτων μὴ ἐπονείδιστον ποιήσης. ¶ Τῶν δὲ πάροιθε τῶν πρὸ τούτων. ¶ Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ. ¶ Τῶν ἐπὶ σκηνῆς, τῶν θεατεικῶν. ¶ Τῶν μοι, ἐκ τῶν μοι.
Τ ῶν οἰναρῶν, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων. ¶ Τῶ νόλβιον, τὸ κακόδαιμον. ¶ Τῶν ὄπιθεν, ἀντὶ τῶν ὑπερτούτων. ¶ Τῶν οὐτιῶν, οὐδαμῶς. ¶ Τῶν παρεκτὸς, τῶν ἔξωθεν. ¶ Τῷ πέλας, τῷ πλησίον.
Τ ῶν πλωτήρων, τῶν πλεόντων τῶν ναυτῶν.
Τ ῶν πτίλων, τῶν πτερῶν. ¶ Τῶν τριῶν ἕν. θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμορείας κατὰ τῶν παρανόμόν τι δρώντων. ¶ Τῶπιν, μέτρον δεκαχοίνικον.
Τ ῷ ῥα, διὸ δή. ¶ Τῶς, οὕτως, ὁμοίως. ¶ Τῶ φύσαντι, τῷ γεννήσαντι. ¶ Τῶν χόρτων, τῶν σίτων ἀποστελλοῦ.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ῡ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ᾱ.

Ἁδας, τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα. τοῦ ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ ἄστρου. εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτὰ, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται. ¶ Ὕαινα, τετράπουν ζῶον καὶ ἰχθῦς. ¶ * Ὑακίζει, οἱ εἰς τὰ αὐχένια. ¶ Ὑακίζει, βρέχει, ἢ ὑετίζει, ἢ ὕει. ¶ Ὑακίνθινον, ἀπομελανίζον πορφυρίζον. ¶ Ὑακίνθια, ἑορτὴ ἐν λακεδαίμονι.
Ὑ ακινθίδες, ἐπώνυμοι ἀπόλλωνος ἀπὸ ὑακίνθου.
Ὑ άκινθος, πόας εἶδος τὸ ὑακινθόκωμον τὰ ὑακίνθια, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑακίνθου. ¶ Ὑακινθίνῳ, τῷ ὑακίνθῳ. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν. ¶ Ὑαλὲν, λαμπρὸν ὑαλίζον. ¶ Ὑάλεται, σκωληκιᾶ.
Ὑ άλη, ὕαλος, βόμβυξ, σκώλυξ, ὑαλίης, ἢ ὑαλιεύς. εἰκαῖος, βλοσυρός. ¶ Ὑάλικος, κῶμος. διονύσιος.
Ὑ αλκάδαι, χορὸς παίδων λάκωνες. ¶ Ὑαλόεν, διαφανὲς, λαμπρόν. ¶ Ὑαλὸν, λαμπρὸν, πρᾶον, ἠλίθιον τίμιον. ¶ Ὕελος, ὕαλος, βόρβορος.
Ὕ αμα, βάθος. ¶ Ὑάμπολις, πόλις φωκίδος.
Ὑ ανέος, εἰκαῖος, βλοσυρός. χαλεπὸς, ὕπτιος.
Ὑ ανέως, τὰ αὐτά. ¶ Ὑανία, τύρβη. μάχη ὕβρις. ἀγερωχία. ¶ Ὕαξ ἢ οἴαξ πηδάλιον ὁδηγός.
Ὑ αργίδες, αἱ εὐειδεῖς βάκχαι αἱ ἀργεῖαι. ¶ Ὑιᾶσιν, υἱοῖς. Ὑ ββάλει, ὑπερτίθεται, ἀποβάλλει.
Ὑ ββαλὴς, καταφερὴς, λάγνος. ¶ Ὕβλα, πόλις σικελίας. ¶ Ὑβλήτης, μάντις. ¶ Ὑβλιὸν, τὸν κυρτὸν, καμπύλον, γυρὸν, οἱ δὲ ὑβὸς κυρτὸς, ὑβριστής.
Ὕ βρεις, τραύματα, ὀνείδη. ¶ Ὑβρὶς, ὄρνεον νυκτερινόν. ¶ Ὕβρεως, τῆς ὕβρεως. ¶ Ὑβριστὴς, ὑπερήφανος ἀγνώμων. ¶ Ὑβριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ὑβώματα, κυρτώματα. ¶ Ὕγεμος, συλλαβή. σαλαμίνιοι.
Ὑ γυλὸν, ὑγιές. ¶ Ὑγρὸν, μαλακόν. ¶ Ὑγιᾶ. σῶον νεαρὸν κρῆτες. ¶ Ὑγίεια, ἄλφιτα οἴνω καὶ ἐλαίω πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον. εἴτε μύρον, εἴτε θαλλὸς, ἢ ὑγίεια. ¶ Ὑγιὴς, τέλειος, σῶος.
Ὑ γιοῦν, τὸ σαροῦν καὶ τὸ θεραπεύεσθαι. ¶ Ὑγιῶς, ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐῤῥωμένως, καὶ εἴτι ὅμοιον
Ὑ γλιῆναι, φυσῆσαι. ¶ Ὑγρὰ κέλευθα, θαλασσία ὁδὸς, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. ¶ Ὑγρίην, τὸ οὖρον, διονύσιος. ¶ Ὑγρὸν ἀέντων, μαλακῶς πνεόντων. ¶ Ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπλεῖ βαλλόμενον τὸ ἔλαιον. ¶ Ὑγρός, ὁ εὐκαταφερὴς εἰς ἡδονάς.
Ὑ δαλὶς, ὑδροπίων. ¶ * Ὑδὰν, ἀγορασθεῖσαν.
Ὑ δαριᾶ, ὑδρωπιᾶ. ¶ Ὑδατίδες, σταγόνες.
Ὑ δατοτροφέων, ἀπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων.
Ὑ δέουσιν, ὑμνοῦσιν. ¶ Ὕδερον, τὸν ὕδρωπα.
Ὑ δαρὲς, τὸ ὑδαρόν. ¶ Ὑδρῶν, ὑδρωπιῶν.
Ὕ δη, πόλις τῆς λυδίας. ¶ Ὕδειν, ὑμνεῖν, ᾄδειν, λέγειν. ¶ Ὕδης, συνετὸς, ἢ ποιητής. ¶ Ὕδναι, ἔγγονοι, συνέτροφοι. ¶ Ὑδνεῖν, τρέφειν, κρύβειν, αὔξειν. ¶ Ὑδνης, εἰδὼς ἔμπειρος. ¶ Ὑδνόφυλλον. ἡ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυομένη πόα. ¶ Ὕδρα, νῆσος εὐτελὴς δολόπων. καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις, πολυκέφαλον. ¶ Ὕδος, ὕδωρ. ¶ Ὑδραλὴς, μετάβολος. ¶ Ὕδρα, ὁ ὕδρος ὄφις, οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον. ¶ Ὑδρανὰ, εἰς θυσίαν ἀκραιφνές. ῥίνθων. ¶ Ὑδρανὴ, τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν.
Ὑ δρανὸς, ὁ ἀγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. ¶ Ὑδραλὴς, ὄφις ὕδατος. ¶ Ὑδρεύειν, ποτίζειν. ἀντλεῖν.
Ὑ δρευσάμενος, ἀντλήσας. ¶ Ὑδρεύουσαν, ὕδωρ φέρουσαν, ἤγουν ὑδρευομένην. ¶ Ὕδρη, ὁ ἔχις.
Ὑ δρήϊον, ὑδρεία. ¶ Ὑδρηλὰ, ὑδατώδη. ¶ Ὑδρηλοὶ, κάθυδροι, μαλακοὶ, ἔνυδροι, ὑδατώδεις.
Ὑ δρηλὸς, τὸ αὐτό. ¶ Ὑδρηναμένη, λουσαμένη, ἢ περιεῤῥαμένη, ἢ ὕδατι περιχεαμένη. ¶ Ὑδρήνασθαι λούσασθαι, περιάνασθαι. ¶ Ὑδρηχόες, ἰχθύες.
Ὑ δριαφόροι, μέτοικοι. ¶ Ὑδρίσκη, ὑδρεία.
Ὑ δροδόκοι, λάκκοι. ¶ Ὑδρόμυλοι, ὑδραλετία ἀπὸ ὕδατος. ¶ Ὕδρος, ὄφις. ¶ Ὕδρου, ὄφεως εἶδος.
Ὑ δροῦσα, ἡκέως οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ὑδροχόας, ἀμάρας. ¶ Ὑδροφορία, ἑορτὴ πένθιμος ἀθήνησιν. ¶ Ὑδροφόρους, ὑδροῤῥόους. ¶ Ὕδωρ καὶ ταῖα γένοισθε. διαλυθείη τε καὶ ἀποθάνοιτε.
Ὕ εν, ἔβρεχεν. ¶ Ὕει, βρέχει, χειμάζει. ¶ Ὕελος, ὕαλος. ¶ Ὕες, χοίροι. ¶ Ὕεσις, στολὴ πάφιοι.
Ὑ ελέψης, ὑελοτέχναι. ¶ Ὑεστάκα, ἱματισμός.
Ὑ ετὴς, ὁ αὐτοετὴς μαρσύας. ¶ Ὑετὶς, ὑδρίς. ταραντῖνοι. ¶ Ὑετὸς, ὄμβρος, δρόσος, ὕδωρ.
Ὑ εὺς, σαβάζιος. ¶ Ὑὴ, ἡ σεμέλη ἀπὸ τῆς ὕσεως καὶ ὑέδειλέ. ¶ Ὕης, ζεὺς ὄμβριος. ¶ Ὕησον, σάλευσον ὕητα, ὑστὶς ταραντῖνοι. ¶ Ὑελεῖν, ληρεῖν, μωραίνειν. ¶ Ὕθλος, φλυαρία, μωρία, ληρότης,

φλιωαφίκ. Υθλους, φλυαρους, μαθροὺς λήρους.
Υια, υἱὸν τέκνον. Υιας τέκνα υἱούς.
Υιδεῖς, υἱῶν υἱοὶ ἔπονοι. Υίδις, ξυλατρίδες, ἢ υἱῶν ξυλατρίδες. Υίδιν, υἱοῦ ξυλατρίδα. Υίδος, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. Υίδους, ἢ υἱιδεῖς, υἱῶν υἱούς.
Υιεῖς, υἱοί. Υίεος, υἱοῦ τέκνου. Υίες, ἀχαιῶν, οἱ Ἕλληνες ἁπλῶς. Υίλιὼ, πλὴν ἄμπελον, ἢ υἱόν. Υίλιὼ, ποιᾷ ζοτάνη. Υίλη, ὕλαγμος.
Υιὸν, ἀναδενδράδα. Υιοθεσία, ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ, καὶ τὰ ἅγια βάπτισμα. Υιοθετεῖ, υἱοποιεῖ, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. Υίωνες, υἱῶν υἱέες.
Υιωνοὶ, υἱῶν υἱοί. Υίωνὸς, ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ, ἔγγονος.
Υκελὸν, ὑγιές. Υλαγμὸς, βοή. Υλης, ὀρυθεῖνος. Υλάει, θρυλλεῖ. Υλακτεῖ, λέγει θρηνεῖ. Υλάζεσθαι, ξυλίζεσθαι. Υλακὴ, ὕλαγμὸς, βοή. Υλακίδης, ὑλακοῦ υἱός.
Υλακὸμοροι, οἱ τοῦδι ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ὅπερ ἔστιν ἶσον τῷ πεπονημένοι. οἱ βαρύφωνοι, ὀξύφωνοι.
Υλακπιθέντων, φλυαρηθέντων. Υλακτῶν, μιξὰ μανίαισ κράζων. Υλαον, ὑλάκτουν. Υλαλοῶ, ὑλακτοῶ. Υλαὸ, κρίμασ, καὶ ἀνθρωποι. ὑλαλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως.
Υλάσασθαι, ξύλα συναγαγεῖν. Υλαστα, ἡ ξυλία, καὶ φρυγανισμός. Υλᾶται, ἐστερήθη ἀπέθανεν. Υλη, πόλις δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σιώνιθες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη κεκομμένα. ἢ σύμφυτος τόπος, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται τὸ ὄρυγον. Υλῆεν, θασύ. ξυλῶδες.
Υλεάσης, συμφύτου, ἢ ὕλασ ἐχούσης. Υλῶ, κλασίαν ἢν στέφανον. Υλιρβὺς, νομβὺς, οἱ ὑλὴ φυλάπων. Υλὶς μητρὰ εἶδος σκώληκος, ὃ κλεῖται ὑλομήρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα. Υλίγγες, λόγχαι. Υλίμη, μάχη τίς. Υλιωροὶ, τόκρυνες.
Υλίτης, οἴνου εἶδος. Υλλᾶι, θρυλλεῖ, λέγει.
Υλίαι, τὰ προσκαπύμασι δέρματα. Υλίες, οἱ σὺ κρύτη κυλιώνιοι. Υλίασ, τοὺς καρπαπίμους τόμους. Υλλος, ποταμὸς λυλίασ. Υλοχος, στρατὸς ποργαῖοι. Υλοι, ὠόνδυλοι.
Υλὼ ἰχθυόεντι, ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύασ ἔχοντι.
Υλομανὴς, ὁ ταῖσ ὕλαις χαίρων. Υλομήρα, εἶδος σκώληκος. Υλοτόμος, ξυλοτόμος.
Υλωρὸς, ὕλην φυλάστων. Υμὰ, ὑμέτερα.
Υμεδαπῶν, τῶν ὑμετέρου ἐδάφους. Υμέναιος, γάμος, ἢ ᾠδὴ ἐπιγάμιος. Υμεναίων, γαμικῶν, ἀσμάτων μέλος ᾠδῆς. Υμένιον, λεπτόν.
Υμενώδες. λεπτὸν ἀδροειδές. Υμι, εἶδος ὀδύματος.
Υμέναιος, ἐπίπλους, καὶ τὸ διαφανὲς, καὶ τὸ τοῖς γαμοῦσιν ἐπαυλούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ναίειν.
Υμῆς, ὑμετέρασ. Υμήλιος, ἀπόλλων ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος. Υμήλιος, ζῶὺς παρὰ ἀπλικῆς.
Υμμε, ὑμᾶς, ὑμεῖς. αἰολικῶς. Υμμες, ὑμεῖς καὶ τὰ ὅμοια. Υμμηρὸς, ὅρος ἀπλικόν. Υμνεῖ, βύλογεῖ, ἄλεα. Υμνηπολείτω, ὑμνείτω.
Υμνον, ἢν ἀμόλυνε διόνυσον. Υμνοθέται, ποιηταί. Υμνοθέτης, ποιητής. Υμνοτηῖαι, σιώσθαι τῶν ἐπ' ἔτος γεγαμημένων. Υμνος, χρησμός. Υναν, πλὴν ἐρύνω. Υνναρὺς, ζῶὺς ἀπὸ τοῦ ὠὸν αρίου ὄρους. Υννὰς, αἶξ ἀγρία.
Υννὴ, αἶξ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ σιθλίου τὸ τόμνον πλὴν γῆνος καὶ ὕννις ὁμοίως. Υννος, πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσασ, πρὶν κυηθῆναι. Υνς τετράσιαν, ἡμιτάλαντον σαλαμίνιος. Υντωσε, συμπαρῆσαν.
Υξον, βοήθησον. Υόλλος, τόπος συῶν βορβορώδης. Υοβότης, συοβόσκης. Υομενία, ἑορτή τις ἐν ἄργει. Υομίν, βρεχομένη. Υον, ὅμοιον. Υός, χείρου. Υοσκιαμεῖς, μανίνη ἀπὸ τῆς πόασ. Υοχαὶ, τὰ βορβορῶδες ὕδωρ.
Υπάγειν, τὸ ἡσύχως πίνειν. Υπαγορία, συμβουλία. Υπαγορεύουσι, λαλοῦσιν. Υπάγορον, ἡμιτὰ βίαν ἐπιδρόμαιον. Υπαιθρυγεὺς, πρὸς τοὺλίνθων οἰκοδομῶ πηλός. Υπαιθρὰ, ἐπὶ χώρησις. Υπάιτων, ἐπὶ δίκῃ ἄτων.
Υπαὶ πρὸ τοῦ καὶ ναῶ ὑπαὶ ᾠδά. Υπαὶ δὲ ἴδεσκον, ὑπέβλεπεν. Υπαὶ δίεους, ἐπὶ τοῦ δίεος.
Υπαισράσειεν, ὑφήρπασεν. Υπάιστα, ἔμπροσθεν.
Υπαίθριον, ἐπὶ τὴν ἀθρόαν. Υπαιχμολούσας, ὑπὸ δεμούσας. Υπαιλίχαζε, ἐκπίπρασο ὑποχώρει.
Υπαινίπεται, αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει. Υπαλβάμενος, φυλαξάμενος. Υπαΐξασ, ὑφορμήσας. Υπαὶ πόδα, ἐπὶ τοῦ πόδα. Υπαλίξαι, ἐκφυγεῖν ἐκκλῖναι. Υπ' αὐθρος, ὑπ' αὐθρός.
Υπ' αὐθρεώνος, ἢν ἐπὶ γένεσι τόπον.
Υπαντάξασ, ἐξ ἐναντίασ. αὐτὴ τοῦ ὑπαντιάσας συναντήσας. Υπαντιάζει, ὑπαντᾷ. Υπ' αὐτιαίης ἐπὶ τῆς αἰχμῆς ἐξ ἐναντίασ πολεμούσας.
Υπάντλεια, χαλκᾶ ἀπεία. κάδοι. Υπανδροι, οἱ ἐπὶ τὸ ὠπλαιον. Υπανύσαι, ὑπουργεῖν.
Υπαπίει, ὑποσρέφει. Υπ' ἀπειρία, ἐπὶ ἀμαρτίασ. Υπαρ, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ οὐ νὺξ ἡμέρα. οἷ), φανερῶς, ἐναργῶς ἀληθές. Υπαρ, μεθ' ἡμέραν ἀληθές. Υπαρνος, ποίμνη. αἶγασ ἔχουσα.
Υπάργυρον, τὸ κινάμωμον. Υπάρξασ, ἡμιτάρξασ. Υπαρξις, προγένεσις ἢ οὐσία. Υπάρχει, προϋπαρχει. Υπαρχος, οἰκονόμος, πολέμου στρατηγός. Υπάρχων, πεφυκὼς ὤν.
Υπαρχθεῖσαν, προγεγονυῖαν. Υπαωσαὶ, βοηθοὶ ὑπηρέται. Υπαωσία προποδίζων, ἐπὶ πλὴν ἀασίασ τιθεὶς τοὺς πόδας καὶ οὕτως προβαίνων.
Υπαωσὴς. βοηθὸς, δορυφόρος, ὑπηρέτης.
Υπάση, ὑφιλή. δωσατή. Υπατε κρειόντων, βασιλεὺς βασιλευόντων. Υπάτη, ἐπὶ τάτη, ἀνωτάτη πλουσία. Υπαυγμοὶ, δοῦλοι, ὑπουργοί.
Υπατον, μήτωρα, τὸν ἐν τῷ βουλεύσασθαι σοφώτατον, δίον πρῶτον. Υπατος, ὑψηλὸς, ἄτιμος, πρῶτος διαφέρων τῶν ἄλλων ἐξοχώτατος.
Υπ' αὐλιὼ, ὑπ' οἶκον. Υπ' αὐλοῦ, μετ' αὐλοῦ.
Υπ' αὐνιὼ, παρ' ἐνατείνω φιλητάς. Υποφήτορ, ὑποτεταγμένοι. Υπαφρον, τὸ μὴ φανερὸν ἢ παφρον λέγουσιν. ἀλλὰ τὸ ὕπαφρον πλὴν ὑγρασίαν ἔχον ἐμφορῆ ἀφρῶ. οἷοι κρύφιον καὶ ὕπουλον. τὸ ὕπαφρον, ὑπαχαιοὶ ὀνομασικόν.
Υπαχθέντες, ἐπὶ βληθέντες, πεισθέντες, ἀπατηθέντες. Υπια, τὰ ὀπίσθια.

πάσιν, ἐλιλύθασιν. Υ παιδλείθεσιν, ὑπεβλέπετο. Υ πέρραψεν, ἐχάραξεν ἢ ἔγραψεν.
Υ πεθέσμευσεν, ὑπεξέκλεβ. Υ πέδυ, ὑπεισῆλθεν.
Υ πεζευγμένος, ὑποτεταγμένος. Υ πεζῶσθαι, ἢ εἰς ἁλίσβ*ασ ἐλθεῖν φιλητᾶς. Υ πεζωσμένοι, ἀναπείσαντες. Υ πέθην, ἔμπροσθεν, ὑπεκλέμλω. Υ πέθοντο, σωεβουλεύοντο. Υ πεθολιάθην ἔμπροσθεν ἐκλείθη, ὑπεθόλησεν ὁμοίως.
Υ πεκρῆ, ὑποδρέχει, ὑποβάλλει. Υ παιθρον, ὑπὸ ἢν ἀδρα. Υ πιδόμνοι, ὑφορώμνοι. Υ πείκει, ὑπακηύει, ὑποχωρεῖ. ὑποτάσεται.
Υ πείκεται, τὰ αὐτά. Υ πειλιμμένη, αὐτειλιμμένη. Υ πειλιμμένον, ὑποδενομένον, ὑπενενεγμένον.
Υ πείνεχεν, ὑπέβαλεν ὑπεῖχεν. πεῖξάσοι, ὑπεχώρησάσοι. Υ πείξομαι, ἤξω ὑπονοσήσω, ὑποχωρήσω. Υ πειρ᾽ ἄλα, ὑποδ᾽ πὶ ἅλα, ὑποδ᾽ πὶ θάλασσαν. Υ πείροχος, ὑπδρόχος ὑπδρέχων. Υ πεῖχεν, ὑπέβαλεν. Υ π᾽ ἐκδιὸς αἴσαν, παρὰ ᾽ἐκδιὸς ἡμαρτημένον.
Υ πέκειντο, ὑποκείμενοι ἦσαν. Υ πέκθεσις, ὑπόθεσις. Υ πεκνοῦντο, κατηνοίγοντο, ἢ ἐπῳοῦντο.
Υ πέκλινεν, ὑπέταξεν. Υ πεκοράμω, φθύτω.
Υ πεκπροθέων, ὑπεκρέχων. Υ πέκτεμεν, ᾽ἐρεμον. Υ πελθεῖν, ὕπεισελθεῖν ὑποσραμεῖν.
Υ πέλαιος, ἁλιός. Υ πέλαβεν, ὑπεδέξατο.
Υ πέμβρυον, νεογνὸν βρέφος ὑπέβαλεν. ἵνα θῦρι ἀμέλξαι. Υ πεμνήμυκεν, ὑπομέμυκε, κλάιει, σενάζει συγκάζει. Υ π᾽ ἐμοὶ, ὑποδ᾽ πὶ ἐμὲ ὀζουσαν.
Υ πεμφαίνει, φανδρῶι. Υ πεναντίος, ἐχθρός.
Υ πένδρθεν, ὑποκάτωθεν. Υ πενες, εἰς τετάρτην.
Υ ᾧ ἀννεσήσι, βουλᾶις. Υ πεννενεγμένον, ὑποκείμενον. Υ πενόθυσεν, ὑπέφθειρεν. Υ πενόσησεν, ὑπέτρεμεν. ὑπεχώρησεν, νόσος γὰρ ἡ ὁδός.
Υ πεξέθαυτο, ὑπεκέκαυτο. Υ πεξέφδρε, προέτεινε, προεβάλλετ. Υ πεξέφδρον, εἰς ᾽ἐξω ἔφερον.
Υ πεξαλέαθαι, ὑπεκλίνειν. Υ πεξήκειζον, ὕβριζον. Υ πεξίᾳ, ὑπεξίσασαι. Υ πεξίσασαι, τὰ αὐτά. Υ πεξίσησι, μεθίσησι. Υ πέπισα, ὑπεπόθησα. Υ πεπόδισεν, αἰνεπόδισεν.
Υ πῆρ, πρόθεσις, πολὺ μᾶλλον λίαν. Υ πῆρα, σὺ τῇ νηὶ, ἀχινία τινά. Υ πῆρχαλθεὶς, ὑπδρθαυμάσας.
Υ πειρεσία, ἡ τῶν ἐρεσσόντων κατάδρα. Υ πειλημμένον, ὑπενενομένον. Υ περάγον, διαφδρον.
Υ πέραι, σκώληκες τινές. Υ πδρασπάσας, ἐμαρμένασ᾽ μέρασ᾽, δίον ὑπδρημοιρασ᾽. Υ πδραίρεται, ὑφοῦται. Υ πδραῖ, ὑπεράγοντι κατὰ πὶ πυολώ. Υ πδραι, τὰ ἀχινία. Υ πέραιμος, μέγας. Υ πὲρ ἅλα, θάλασσαν. Υ πείραλα, ὑποδ᾽ ᾽ἐδεον. Υ πδράλλεται, ὑποδ᾽ πηδᾶ.
Υ πδραλεῖται, ὑποδ᾽ πηδήσει. Υ πδράλμενον, ὑπδραλλόμενον. Υ πδρανάσης, μετανάσης· μεταβάτης. Υ περανέσηκεν, ὑπερβέβηκεν ἐκ τοῦ ὑπὲρ ἢ ὄι ὑψηλότδρον. Υ πέραντλα, πολλά.
Υ πδραπτίζω, βοηθῶ, αὐτιλαμβάνω, καὶ ὑποδράπτης, αὐτιλήπτωρ. Υ πδραπτῶ, προΐσαμαι.
Υ πδράγχος, ὑπδρήφανος. Υ πδρβάλλᾳ, ὑπδρυηῶ, ὑπδρτίθεται, παραβαίνᾳ, ἢ ἐπαναφδρᾷ εἰς συμβουλίαν. Υ πέρβαν, ὑπδρῶαν. Υ πέρβασις, ὕβεις ἀδικία· κόρος· μαρτυρία, ὑπδρηφανία, παράβασις ὅρκων. Υ πδρβασίης, ἀδικίασ᾽. ὑπδρηφανίασ᾽. Υ πδρβαχὼν, ὑπδρβαινόμενον.
Υ πέρβιεν, ὑπδράγονται τῇ βίᾳ. Υ πὲρ δλιώμην, πάνυ βιαίως. Υ πδρβλήδην, ὑπδράτων, ὑπδρβλύζει. Υ πδρβολὴ, πολύ. Υ πδρβολία, ὕβεις· κόρος. Υ περγμένων, δεδειγμένων προελθόντων. Υ πδργύϊον, ὑπέρμικες, μέγα. Υ πδρδεᾶ, ὑπδραγόντως ὑδεᾶ ἢ ἐλάστυνα κατὰ δλιώμην.
Υ πδρδεᾶ, δῆμον ἔχοντα. Υ πδρδεσμα, εἰέχυρα ὑποδήματα. Υ πέρλικοι, σωηγόροι, οἱ ᾽ἐδλίκαιον ὑπδραίνοντες. Υ πεδλειπεῖ, ὑπδρδρυφᾶ.
Υ πδρείλει, σκειζει. Υ πδρείλει, καταφρονεῖ.
Υ πδρειδύσης, σκειζούσης. Υ πέρειπε, κατέβαλεν. ἀφ᾽ τοῦ δρᾷπεῖν. Υ πρείσατε, σκείξατε.
Υ περεκσήξει, ὑπερασθήσεται. Υ πρέκτισις, ὑπεραῴτισις. Υ πρένεγκαν, ὑφώθησαν. Υ περέλασις, ὑπέρθεσις, ὑπδρβολή. Υ περίδδξος, ἄγαν εὔδοξος. Υ περίξουσι, μείζονες ἔσονται.
Υ περέπατο, ὑπεπάτατο. Υ πρέσβαμεν, ὑπερεπήδησεν. Υ πέρεπε, ἤωθεν. Υ πενελίδου, ὑπέσυρεν. Υ πέρβυγα, ὑπεριαλῶς. Υ περιφερὲς, μετεωροφόρον. Υ περέχωδε, ταῦαν.
Υ περέχων, αὐέτειλεν. Υ πδρέασεται, πδριέσαι, κρατήσει. Υ πρέχει, αὔωθεν ἐπιβάλλει, βοηθεῖ, διαφδρει, ὑπερβάλλει, ὑπεραίωεχει. Υ περέχοντι, ὀζουσάζοντι. Υ πδρζέσας, ἀναφλεχθείς.
Υ πδρηάθη, ὑπδρεθαυμάθη. Υ περικόντισιν, ὑπερίσβαμεν. Υ περίκεισας ὑπράγαν ἐπήδησας.
Υ περήμβροι, οἱ αὐ ταῖς καταλίναις πρὸς ἕκτισιν ἡμέρασ᾽ λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. Υ περίμερος, ἐκπρόθεσμος. Υ περινοερέόντων, ὑπεριφάνων. Υ περήνως, δῦψυχος, ἀσρεῖος, ὕβεισης, ὑπερίχων, ὑπερήφανος, πρᾶσμος, ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ πὶ ἀσρείαν. Υ παὶ ῥιπῆς, ὑποδ᾽ τῆς ὁρμῆς.
Υ περῆρτο, κατεξανίστατο. Υ περήσει, ὑπερβαλεῖ.
Υ περησία πόλις. Υ πρείσμασι, σκείγμασι.
Υ πδρήφανος, ὑπεράφρων ἀγώμων. Υ πδρθεῖ, ὑπερέχει. ὑποζέχει. ἤτοι ᾽ἐδῇ. Υ πέρθεν, ὑπεράνωθεν. Υ πέρθεον, ὑποδ᾽ τὸ θεῖον ἢ πὶ τῷ θεοῦ γώμῳ. Υ περθέοντας, ὑποδρέχοντας.
Υ περθέσεις, ἀναβολαὶ ὑπερβάσεις. Υ περθορέονται, ὑπερεπήδῶσιν. Υ πέρθορον, ὑπερεπήδησα, ὑπεριλάμλω. Υ πέρθυμοι, πρόθυμοι, μεγαλόψυχοι. Υ περθύνειος, ὁ ἐ πάνω τῶν θυρῶν τόξος.
Υ πέρεια, ἡ τῶν Φαιάκων πόλις καὶ κρήνη. Υ περόνα, ὑποδ᾽ ἡμᾶς ἰόντα· ὁ ἥλιος, ἀφ᾽ τοῦ ὑποδ᾽ ἡμᾶς ἰέναι. Υ περίδη, καταφρονῆ. Υ περίκνοντο, ᾐοι, ὑποδ᾽ δλιώμην, ἵκνουν, ὑποδικνοῦντο δίᾳ πὶ χαρὰν, ὅ ὅστιν ὀζετείνοντο. Υ πδυπία, ἀτών τις παρθένων. Υ πεῖπον, κατέσειον. Υ πδρεχούσαν, ὑπερβάλλουσαν. Υ πείονα, ἢν αὐ ᾧ ἀέει, ἢ ὁ ἥλιος ἀφ᾽ τοῦ ὑποδ᾽ ἡμᾶς ἰόναι. Υ περιφατα βαπτύουσαν, αὐτὶ τοῦ ὑπερφαύους λόγους σκωμμένην.

Υ πρηκεῖν, ὁ νῦν ἐκ κατακεῖν. Υ πρὸ κάρα φοιτῶντα, ἀπὸ κεφαλῆς δεχόμενον. Υ πρὸ κείμενον, ἀνακείμενον. Υ πρὸ κείσῃ, ἀναβάλλεις.
Υ πρὸ κείθω, ἀποτιθείθω. Υ πὶρ κεφαλῆς, ὑπὲρ ἀνω τῆς κεφαλῆς. Υ πρὸ κόμπως, ἀπὸ ῥιφάσεως. Υ πρὸ κύψῃ, ἡ τῆς ἀθηνᾶς ἰδέα.
Υ πρὸ κόσμια, ὡς ἄγγελοι καὶ τὰ μέλοντα ἀπὸ τοῦ κόσμου. Υ πὶρ κυανέον, λίαν κυανέον. Υ πὶρ κύδαντας, ἀποδέχοντας τῇ δόξῃ, ἀποδεδοξους νομιζομένους. Υ πρὸ κυδέοντας, λίαν εὐδόξους.
Υ πρὸ μαζᾶ, ὑπὲρ φυφᾶ. Υ πὶρ μενεῖ, τῷ ὑπεράνω πεπατεῖ τὸ μέσος, κρατεῖ τῇ ἰσχύι ὑπερκρατεῖ.
Υ πὶρ μενὴς, μεγάλως ἔχων ἰσχύν. Υ πὶρ μένεον, ὑπερφαινόμενα, ὑπερέχοντα τῇ διαφάνει. Υ πὶρ μορα, ἀπὸ τοῦ δέον ἀπὸ τοῦ καθήκοντος. Υ πὶρ μορεον, ὁμοίως. Υ πρὸ νεμεῖς, ἀποδώρας. Υ πὶρ νήχεται, ἀποδέχει ἀποβαίνῃ. Υ πρὸ νικᾷ, αὐτὶ μάχεται. Υ πὶρ οχμον, μέγα, ὑψηλὸν ὑπέρμεγα. Υ πὸ διζομένου, ὑπὸ ῥιφανδομένου.
Υ πρὸ ισταμένοι, ὑπὸ ῥιφανοῦντες. Υ πρόλβικόρυς, ὕβρεις. Υ πρὸ πίνει, ψεύδεται.
Υ πρόπυς, ψεύστης ὑπὸ πόπτης ἢ ὀλιγωρῶν ἢ. Υ πρὸ πολίαις, ὑπὸ ῥιφανίαις ὑπὸ ῥοσωίαις. Υ πρὸ πολῶσαι, ὑπὸ βῆναι, ὑπὸ πηδῆσαι. Υ πρὸ πολήπτειτο, νικήσειεν ἢ ὑπὸ ῥιφανήσειεν. Υ πρόπολον, ἀπὸ τοῦ δέον, ὑπὲρ φανον, ψευδές.
Υ πρόπτον, μέγα καὶ ἀπὸ τοῦ μέσον καὶ τὸ ὅμοια.
Υ πὸ ρᾶ, καταφρονεῖ παραβλέπει. Υ πρόεις, ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Υ πρου πὸ μισροφῶ, παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων μὴ μηδὲν πὸ ραινούντων.
Υ πὸ ρούσιος, ἀγαπητὸς πεφιλημένος. Υ πὸ ροφόφους, ὑπερφαίνους.
Υ πὸ ροφρυς, ὑπέροπτος. Υ πρόχη, ὄξος ἢ, ὑπερβολή.
Υ πέροχον, πολυτον, λεῖον, μεῖζον. Υ περοφία, ὑπὸ ῥιφανία. παρὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἀυτῶν θεωρεῖν.
Υ περπαθήσας, πάνυ λυπηθείς. Υ περπηλῶν, ὑπὸ ῥοῶν. Υ πρράγη, διερράγη. Υ πρέχειν, ἀνατιλλειν. Υ πρμαχῆσαι, βοηθῆσαι, σπεύσαι. Υ πράχυσον, σπεύσασον, καὶ τὰ ὅμοια.
Υ πὸ τάτην, ὑψηλὴν, ὑπερβαίνουσαν. Υ πέρτατος. μέγιστος· προσβύτατος. αὐτατος. ὑψηλότατος. εὐχλοτατος. Υ πέρτερος, ὑπὸ ῥανω τῆς σεγης.
Υ πὸ τεῖς, κρητικῶν πόλεων ἐπίθετα. Υ πὸ τελὴς, ἀπὸ τοῦ τέλος ἀφικομένη. Υ περτέλλοντες, ἀνατέλλοντες. Υ πὸ τέλλων, ὑπεραναπτέλλων, ὑπὸ ῥαινόμενος τῶν ἄλλων ἄστρων.
Υ περτενὴς ὑπεραναπτείνουσα, ὑψηλή. Υ πὸ τρα ὑψηλοτρα· οἱ δὲ, νεωτρα ἢ προσβυτρα, ἢ ἄρρεν.
Υ περτρία, ἡ ἀπὸ θεν τῆς ἀμάξης ἐπιτιθεμένη.
Υ περτρίσι, νεωτερισμοῖς· ὑπερφανίαις.
Υ περτρεώτορος, νεώτορος. Υ πὸ τρον, ἔλαττον, ὕστερον. νεώτερον. ὀυγενῆ. Υ περτρεία, ἡ πῆγμα τῆς ἀμάξης. Υ πέρτρα, κρέατα ἐκτὸς τοῦ σώματος πρὸς πλὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός.
Υ πὸ τρομῶ, διαπόρρεον. Υ πὸ τῆρα, ἡ τῆς ἀμάξης πῆγμα. Υ πέρτιχον, ὠφελιμαῖον.
Υ πὲρ τῶν νεῶν, ἀπὸ τῶν ἄνω σωθεμένων καὶ διατεταγμένων. Υ πέρυθρος, πυρακτής. Υ πέρφασις, ὑπερηφανία μεγαλορρημοσύνη. Υ πέρφερεῖς, ὑπερβαλεῖς. Υ περφόρεις, μέγα ἀπὸ φύσιν, ἢ ὑπεράνω. Υ πέρφυῶς, ὑπεράγαν.
Υ πὸ φίαλος, ὑπερήφανος, ὑβριστὴς, παράνομος.
Υ περφυὴς, μεγαλοπρεπὴς, ἢ ἐκπαπονδος. Υ πέρφλύζῃ, ἀναῤῥεῖ, ἐκφυσᾷ. Υ πέρφρονα, ὑπερήφανον, ἀγνώμονα, ὑψηλόφρονα. Υ πέρφυᾶ, ἀπὸ φύσιν μέγαν. Υ πέρφυὲς, ὑπερμέγεθες, μεῖζον.
Υ πέρφὺς, ὑπέργεννηθείς. Υ πέρφυῶς, ὑπεραγόντως. Υ πέρχειλὲς, ὑπερμεμερισμένον.
Υ πέρχειλον, ὑπέρμεσον. Υ πὸ ρχέων, ὑπερέχων.
Υ πέρχολος, ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος.
Υ πέρχρεως, ὁ πολλῷ πλέω τῆς οὐσίας ὀφείλων.
Υ περορῶ, ὑπερβάλλω, αὐτὶ τοῦ προορῶ. Υ περώα, ἡ τὸ σώματος. Υ περῶα, ἀνώγαια. Υ περώσαν, ὑπανεχώρησαν. Υ περώτων, ὑπερῶον, ἀνώγαιον οἴκημα. Υ περώον, ἀνώγαιον. Υ περώφθη, παρώφθη. Υ πεσάκκιζον, ὑπῆει τῷ σάκκῳ. οἱ οἱ προέκοπτε. Υ πεσοναχίζετο γαῖα, ὑπεκάμπτετο, ἐκινεῖτο. Υ πεσις, ταπείνωσις, ὄφθωσις.
Υ πέρβιος, ὑπίωρος. Υ πεσωλνισμένον, ἀποπασμένον, ἢ πεποικιλμένον. Υ πέση, ὑπέχωτο.
Υ πείροχον, ὑπεράνω τοῦ πυρὸς ἔχον. Υ πέσαν, ὑπέσησαν. ἐπηγείλαντο. Υ πεσειλάμιν, παρητησάμην. Υ πεσόρηται, ὑπίσχωται ἢ πωλῶται.
Υ περέχεσθαι, ὑπερβάλλεσθαι. Υ πεφκὼς, ἀποσάς. Υ πέχηται, ἐπήγελται. Υ πέφηνεν, ὑπέλαβεν, ἐφανέρωσεν. Υ πεχάλκισα, πρὸς χαλκοῦν ὑπεθέμην. Υ π' ὀυθείασ', ἐπ' ἴσης.
Υ πύθυνος, ὄχος ἀποκείμενος. Υ πχε, ὑπόφθαρε, πάρεχε, ὑπόμεινε. Υ πέχει, ὑπομένει ὑφίστατοι. λίθωσιν. Υ πέχεται, προμηθεῖται.
Υ πέχυσεν, ὑπέβαλλεν, ὑπέχυσεν. Υ πηγάγετο, ἀπάτησεν, ὑπέμενεν. Υ πιδόμενοι, ὑφορώμενοι.
Υ πηλάτων, τῶν ὑποελαπόντων. οἱοι. φύλλων.
Υ πήλυθεν, ὑπῆδυ, ὑπεισῆλθεν. Υ πειλήφαμεν, νομίσαμεν. Υ πήλαξεν, ὑπεχώρει.
Υ πῆν, ὑπῆρχεν. Υ πήει, ἀποβλύει, ἀποφθορᾷ.
Υ πήναδ', γυναίκας. Υ πνέμια, ὠὰ, τὰ λίχα τοῦ ὄχευθῆναι γεννώμενα. Υ πνέμους, σπεπνούς.
Υ πνέμιον· αὔεμον, ὑετὸν, καὶ τὰ ὅμοια. Υ πήνη, ὁ γνέσιον, ἤτοι πώτων. ἄλλοι μύσοξ, ἄλλοι ὑπήνη. ὅς ὅθι ἀπὸ τοῦ ἡῖνα τόπος. Υ πήνεμος, σπέπη.
Υ πνυτίαζον, ὑπήνθων. Υ ὠ ὠοίη, ἀπὸ τοῦ ἀνορθρον. πρὸς τὴς ἕω. Υ πήρατος, λογομάχος, ὑπέρλαμπρος. Υ πηρέσια, τῶν κωπηλατούντων δέρματα τινὰ ὡς προσκεφάλαια ἐφ' ὧν καθέζονται.
Υ πηρέτης, δοῦλος. Υ πηρέσιον, ἡ σανὶς τῆς καθέδρας. Υ πήτειον, ὑπογάστριον, ἐφύβαιον.
Υ πηχεῖ, βομβεῖ. Υ πήχθω, ἤλθον. Υ ὠ ὠᾶ, ἀπὸ τοῦ ἀνορθρον. Υ πειρ ἄλα, ἀπὸ τοῦ θάλασσαν.
Υ πίχυται, ἀναδέχεται, ὑπισχνεῖται. Υ πιχνεῖται, ὁμολογεῖσθαι πίθεται, ἐπαγγέλλεται. Υ π' ἴχιον, ἀπὸ τὰ ἴχνη. Υ πωταὶ, ὑπατωταὶ

ἀπὸ ὁρομαὶ

λέγω δρομαί τῆς πέδας ὀλίγ. σπιεπτην. σπιεπτηνα μέρη.
Υ πνώσει, ὑπνώσει. ☾ Υ πνοῖ, κοιμᾶται.
Υ πνος κυρίως. ☾ Υ ποῦ λῶρον, ὕπνος ἀνάπαυσις.
Υ πνῶ, κοιμῶμαι, ἢ ἀγρυπνῶ. ☾ Υ πνωτικὴν, ὁ μανδραγόρας. ☾ Υ πὸ, πρόθεσις. ☾ Υ ποακτατέουντο, ἔτρεμον. ☾ Υ ποβάθρα, κριπὶς ἢ μέλιος ὑπόβασις. ☾ Υ ποβαίνει, ἐλαπούται. ☾ Υ ποβάσει, ὑποκαταβασει. ☾ Υ πβάλλ, ὑποκρούφ.
Υ ποβάσιμον, ὑπόβαθρον. ☾ Υ βάσις, ὁ σόδτατος χιτών, ἢ περίζωμα. ☾ Υ πβάταν, ὑποβαλὸν ἢ ὑποπόδιον. ☾ Υ ποβεβηκὼς, μικρότερος ἐλάττων. ☾ Υ ποβιβάζοντες, ὑποκαταβαίνοντες, ἐλαπτοῦντες. ☾ Υ ποβιβαδέν. ὑποβεβρυχμένον, ὑποπεπωκός. ☾ Υ ποβλεπόμενος, ὑπονοῶν ἐχθραίνων. ☾ Υ ποβλήδην, ὑποβάλλων ἢν λόγον πρὸν σιωπῆσαι ἢν λέγοντα, ἄλλοι ὑπολαμβάνουσιν.
Υ ποβολιμαῖον, οὐ γνήσιον ἀλλὰ νόθον ὑποβαλλόμενον ὡς ἀπὸ τῶν χαμαιρέφων παιδίων, ἃ πρὸ ἑαυτῶν ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. ☾ Υ ποβρυβόρεον, ἡ φρύξ. ☾ Υ πόβρυχα, ὑποβρύχια. ☾ Υ πὸ ἢ ὕδωρ, ἀπὸ κάτω τῶν κυμάτων βυθιζόντες.
Υ ποταίδιον, ὑπόγυον τύμβον. ☾ Υ πὸ γαμφιλαις, ἀπὸ τοῦς σιαγόσιν. ☾ Υ πὸ γαμφιλῆσιν ὁμοίως.
Υ πογραμμισή, ἐγκεχριμένη. ☾ Υ πόγειον, ἀπὸ πλὴ γῆν. ☾ Υ πογνεαίζων, λιταυδίων ἀπὸ τοῦ γνέου ἀπόμενος. ☾ Υ πογλωπὶς, εἶδος στεφάνου καὶ πάθος τὶ κατὰ πλὴ γλῶπταν καὶ μόριον σὺ σόμεον. ☾ Υ πογλωχίαν, ἀπὸ πλὴ γωνίαν. ☾ Υ πογνύθα, ἢ καθῆσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ἀπὸ γράδου. ☾ Υ πόγυον, πρὸ μικροῦ γυνοός.
Υ πογράμματα, σιγμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν.
Υ πογραμμὸς, τύπος μίμημα. ☾ Υ πογράφειν, τυποῦσθαι. ☾ Υ πογραφῆναι, εἰσακηυσθῆναι.
Υ πογραφίων, τῶν ἐπὶ τῷ σώματι διαδικεισμενίων.
Υ πόγυον, προσδόκιμον ἐπῦς, ἢ ὁμοῦ, καὶ ἢ πρὸ ὀλίγου γυνοὸς, καὶ ἢ ἕτοιμον. πρόσφατον. ☾ Υ πὸ δάων, ἀπὸ λαμπάδων. ☾ Υ ποδέγμενος, ἀποδεχόμενος. ☾ Υ ποδέστερος, ταπεινότερος.
Υ ποδεὴς, ἐνδεὴς καταδεὴς, ἐπίφοβος. ☾ Υ ποδενοῦν άζειν, ἢ ἐξ ἀφανοῦς καὶ ἀφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι.
Υ πόδεξιν, ὑποδοχὴν, ἢ ἡ χρηγία πρὸς ὑποδοχήν.
Υ ποδέραιχ, ὑποδραχήλια. ☾ Υ ποδέραιον, ὑποδιδέριον καὶ ποδιδραχήλιον. ☾ Υ ποδερὲς, ὁρμίσκος, ὅιοι, φλοκίον τὶ ποδιδραχήλιον καὶ μόριόν τί.
Υ ποδέσματα, ἐνέχυρα. ☾ Υ ποδέσμιος, ἢ ὑποδήμιος, ἢ ὑποτεθείς. ☾ Υ ποδῆ ἔπινε, ὑπέβαλλον.
Υ ποδῆσαι, ἐνεχυρασθῆναι, ἁλιῶται. ☾ Υ ποδιγμα, σημεῖον. ☾ Υ ποδιδέσκαλος, χοροδιδάσκαλος. ☾ Υ πόδικος, ὑπεύθυνος, χρεώστης, σὸχος δίκης. ☾ Υ ποδμὸς, ὑποτεταγμένος. δοῦλος. δεράπων. ☾ Υ πόδρα, ὑποβλεφάμενος, βλακπικῶς. ☾ Υ πόδραξ, ὁμοίως. ☾ Υ ποδρακεῖν, ὑποπτεύσας. ☾ Υ πόδρα ἰδών. λειπῶς ὑποβλεφάμενος, ἢ ὑποβλέψας. ☾ Υ ποδραμὼν, ὑφαρπάσας.
Υ ποδραδάσ, τὰς ἔχθρας. ☾ Υ ποδρασὴν, ὑποψία.
Υ ποδρήσουσιν, ὑπουργοῦσιν, ὑπηρεχοῦσιν. ☾ Υ πὸ

ρόμον, ἀπὸ δρομικοῦ, ἀπὸ κακοήθεια.
Υ ποδρόμους, σόμια. ☾ Υ ποδύεσθαι, δειλιᾶν.
Υ πολιῶσαι, ὑπεκδιῶσαι. ☾ Υ πολιῶτις, ὑπεισελθοντες. ☾ Υ πολὺς, ὑποβὰς ὑπεισελθών.
Υ πολύτης, ἢ ἐσώτερον ἱμάτιον. ☾ Υ φέκειν, αἰνιχέρει. ☾ Υ ποέξομαι, ὑποχωρήσω. ☾ Υ ποέσης, χιτών. ☾ Υ φεγμοίη, ὑπέκουσα θεραπεύσα.
Υ πολαόροι, νεωκόροι. ☾ Υ πολατηθεὶς, ὑποκαταχών. ☾ Υ πολύγια, κτήνη τὰ ἀπὸ ἢν ζυγὸν καὶ τὰ ὑπόζωνα πάντα τὰ ἐζευγμένα. ☾ Υ φόεδζ, συμβουλεύσαι. ☾ Υ φόεσις, καταβολαὶ, πράγματα. αἰτίαι προφάσεις. ☾ Υ πόθευ, ὑπόθου συμβάλλουσον. ☾ Υ πόθβυτον, ῥόδιοι ὠδὴ θυσιασ.
Υ ποθήκη, παραίνεσις. διδασκαλία, ἢ σύνεχυρον, ἢ συμβουλή. ☾ Υ ποθημοπώη, τὰ αὐτά. ☾ Υ ποθήμων, ὑποθέσεις καὶ γράφων. ☾ Υ ποθήσομαι, διδάξω, καὶ ὑπόθου ὁμοίως. ☾ Υ ποθύμις, σέφανος ὑποδάχηλος. ☾ Υ ποικιπθεὶς, ὑφεσχατευθείς. ☾ Υ ποίεσθαι, ὑπονοεῖν. ☾ Υ ποικουρεῖ, αὐτὶ τῦ σωιέσηκαὶ γαμηται. ☾ Υ ποικουροῦσα, εἰς βάθος οἰκοῦσα. ☾ Υ ποίσει, ὑφέξει, βασάσει.
Υ ποισὰ, φορτὰ, βασακτά. ☾ Υ ποίσω, ὑπενέγκω, ὑπομείνῃ τὰ ὅμοια. ☾ Υ ποικαθῆσθαι, ἀνεδρεύειν. ☾ Υ ποικάλυκα, ἀπὸ πλὴ κλεῖσα τοῦ πυρός.
Υ πὸ κρασὶν ἀπὸ τοῦς κεφαλᾶς. ☾ Υ ποκείσεται, ἀποβληθήσεται. ☾ Υ ποκοντὰ, ὑπομονητικά.
Υ ποκέοιτο, ὑποκείσεται. ☾ Υ ποκόθεα, ὑποκοίλια.
Υ ποκυασμένη, ἐγκυοῦσα. ☾ Υ ποκόλπιον, τὸ χεροῦ τῆς στάσεως, χῶραι αἱ ἄτιμοι. ☾ Υ φκομψίας, κομψὸν ὑποφαίνων. ☾ Υ φκοκείζεσθαι, ὑφκοκείσικοῖς λόγοις χρᾶσθαι, ἤτοι κολακεύειν. ☾ Υ φκοκειζόμενος, ὁμοίως. ☾ Υ πὸ κρασὶν ἀπὸ τοῦς κεφαλαῖς. ☾ Υ ποκρέκειν, ὠδὴ τῶν ἱστῶν πορεύματις. ζόπος ῥῆμα. ☾ Υ πὸ κράτισφιν, ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. ☾ Υ ποκεῖσθαι, ἀποκεῖσθαι. ☾ Υ φκείναιτο, ὑποκείσει τί ποιῶν. ☾ Υ ποκείνοιτο, ἀποκείνοιτο, ὅθεν καὶ ὑποκειτὴς ὁ ἀφκρινόμενος πρὸς ἢν χορόν. ☾ Υ φκεισις, ἐρωνεία. ὑπυλότης. δόλος. ☾ Υ ποκειτὴς, μαίτις καὶ ὁ σὺ τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος. ☾ Υ ποκρούει, αὐτιλέγει. ☾ Υ ποκρουνιλία, θυσία τις, παρὰ κνιλίοις. ☾ Υ ποκρουσαλὶς, εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος. ☾ Υ ποκυδὲς, ὑφφρύδιον. ☾ Υ πόκυκλα, τοὺς ἀσφαλάους τοὺς ὑποπεθεμένους τῷ πυθμένι τῶν τειχῶν.
Υ ποκυνοσαμμίη, ὑφ' ἁρπαγὸς ἔχουσα ἐγκοίλιον.
Υ πόκυκλον, ὑπόδρομον, ἢ κάτω θεν σπεῖραν ἔχοντα.
Υ ποκυσαμένη, ἔγκυος γενομένη ἐγκύμονος.
Υ πολαβὼν, ὑφαιρούμενος, νομίσας, ἀποκεκλεῖσθαι.
Υ πολαῖις, ὄρνις τὶς τῶν σκωληκοφάγων. ☾ Υ φλαλεῖ, ψιθυρίζει. ☾ Υ πολάμβανε, νόμιζε, αὐτιτίθει. ☾ Υ πολαμπεῖρα, ἐκάτη ἢ μελέτω.
Υ φλιπτέον, νομιστέον. ☾ Υ φλιπὶς, ὑπόνοια ἢ τὰ ὅμοια. ☾ Υ φλιῖς, εἶδος ὄρνιθος, ἢ λαῖς.
Υ φλικαῖν, ὑποκρούειν. ☾ Υ φλαπάξασ, ὑποκινήσας. ☾ Υ πλίξοντες, μεγάθ ἐλάσαντες ὀλιγώτεροι. ☾ Υ ποβολιμαῖος, οὐχ ὁ γνήσιος.

Υ πολείπει, ἐκλείπει. Υ πόλινον, τὸ ὅρμινον.
Υ πολιπαρόισι, σωζαφέσι. Υ πολιφὸν, ὁλιοθηρόν. Υ πολαιὸν, ὑποδαιδόν. Υ παλύξασο, ἐκκλίνασο. Υ πομάζιον, θηλάζον παιδίον.
Υ πομαλανδριῶδες, εἶδός τι ταείχου. Υ πομέλαθρα, ἀρτέμωδος ἐπίθετον ὡς ὁ μωΐδιος. Υ πομειδιῶν τι, γελῶντι. Υ πὸ μιωιθμόν· ϛ̅ πλὴ ὀργήν. Υ πομηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι. Υ πομονὴ, καρτερία. Υ πομνηματιστὴς, ὁ ὑπόμνημα λέγων. Υ πονέμεσθαι, βλαπτᾶν. Υ πονηΐω, τόπος δένδρον ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς.
Υ πονοεῖ, ϛ̅ πθύει. Υ πονοθῦσαι, ὑφορᾶσθαι.
Υ πόνοια, ϛ̅ δηφανία θράσος. Υ πονομὴ, κλοπαὶ, ὀχετοί. Υ πονοσήσας, ἐπαινεθέντων. ὑφηγήσασο. Υ πονύαστεται, κατα πονεῖται. Υ πο ορλὸς, ὑπουργός. Υ ποπαθῶν, ἠρέμα παθόν.
Υ ποπράτωσις, τελέωσις. Υ ποπεζία, ταπείνωσις. Υ ποπρηάζουσι, κατα βάλλουσιν ἐκ τοῦ ὄμφακος καὶ ὑπομελαίνονται. Υ πὸ παντὶ λίθω παροιμία· ϛ̅ πὸ παντὶ λίθω σκορπίος δύεται.
Υ πωπιάζομεν, ταπεινοῦμεν, μαραίνομεν. ὑπωπιασμὸς γὰρ ταπείνωσίς ἐστι σώματος. Υ ποπίσαι, ὑποφτίσαι. Υ ποϖλάκω, ϛ̅ πὸ τῷ ϖλάκει ὀρέμιλικίασο. Υ πόϖλεως, μεσὸς ἔμϖλεως.
Υ ποποιεῖται, προσποιεῖται. Υ ποπραπίδων, ὑπὸ τῶν φρενῶν. Υ πόπῤῥος, κῦφος, καὶ ὑφ πῤῥος ὁ ταχύς. Υ ποπῤῥου ταχέως.
Υ ποπτύει, ϛ̅ πονοεῖ, ὑπολαμβάνει. Υ πόπιος, ἐχθρός. Υ πόπίως, ἐχθροεισῶς. Υ πόπίωσις, κατάπίωσις. Υ πόπίωτον, ὑποπίπτον.
Υ ϕρεία, τὰ ὑφ τὰ ὄρη. Υ πορέινους, ζῶς ὑπὸ ῥινὶ φθειρομένους. Υ ποργηθᾶσα, ὑπερχιαθεῖσα.
Υ πὸ ῥιπῆς, ὑπὸ τῆς ἑρμῆς. Υ ποῤῥόφιοι, ὑπόστεγοι.
Υ ποῤῥάπίδος λόγους. σωτίθης. Υ ποσακίζειν, ὑπηθεῖν τῷ σάκκῳ καὶ τὸ προσιόπτειν. Υ φοσκελίσει, ἀπατήσει χλευάσει. Υ φόσκοσον χέρα αἰχύλος. ὥς πῤῥ οἱ ἀποσκοποῶντες, οὕτω κελεύει σχῆμα τίσαι πλὴ χεῖρα, καθάπῤῥ τοὺς πάναγα ποιοῦσι σχῆμα δὲ ἔστιν ὀρχησικὸν ὁ σκοφός. Υ ποσκιάπτρῳ, ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ. Υ πόσμος, ὀσφραινόμενος.
Υ ποσμύγει, βλίβει, αἰνᾶ, κατα πονεῖ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βλωμάτων. Υ ποσμύχεται, ὑποκαίεται.
Υ ποσμύχουσα σῶδον ὀρεθίζουσα. Υ πόωσονδος, ϖωνδὰς αἰτήσας. Υ ποσείουσι, κάτωθεν ἕλκουσιν. Υ πόσα, ὑπόμενε. Υ ποσάθμη, ζυγὸς, ῥύξ. Υ ποσαύη, ὑπόχριτο. Υ πόσασις, πρόσωπον. Υ ποσαχύοιτο, ὑϖαώξοιτο ἀϖὸ τῦ σάχυος. Υ πόσειλάμενος, ὑποκρυφάμενος, φοβηθάς. Υ φοσείλασθαι, ἀναδύεσθαι. ὀλισθάνεσθαι, ὑποκρύπτεσθαι. Υ φοσέλλεται, φοβᾶται καὶ τὰ ὅμοια. Υ πόστερνον, ὑποχάλκιον. Υ πόσημα, ϖλῆθος. Υ ποσῆσαι, ὅταν τίς ἐμάθετον σῆσιν ὠδὶ τῷ ϖνῆσαθαί τι. Υ ποσήσεται, ὑφμενεῖ.
Υ ποσήτω, ὑποταγήτω. ἐξάτω, παραχωρησάτω.
Υ ποσολὴ ἁλία φυγή. Υ πόῤῥεσαι, ἀποφυγεῖν ὀλέθρος. Υ πόῤῥοφον, ἀφιγμένον ὑφῤῥέφονται. Υ πόῤῥωμα, πρόῤῥωμα. Υ πόχω, ὑπόχου ἐπαγγέλλου. Υ ποχεῖν, ὑφλαβεῖν δοῦναι. Υ ποχώσεις, ἐπαγγελίαι. Υ φόχωμαι, ὑποβάλωμαι ἐπαγγέλλωμαι. Υ ποχὼν, τὰ αὐτά. Υ ποτέζοφεν, ὑπέζοφεν. Υ ποτίθεται, συμβουλεύει. Υ ποτιμήσεως, προφάσεως. Υ ποτίτθια, θηλάζοντα, χαλουχύμενα παιδία. Υ ποζωρύζει, γογγύζει. Υ ποτοπάσαι, ϛ̅ πολαβεῖν. ὑφνοεῖν. Υ ποτρεπήσομεν, ὑφνοήσομεν. Υ ποτρέχοντες, ὑπεισερχόμενοι, καταδύνοντες. Υ πότειμμι, ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, ὄρνον. Υ ποφύζει, ὑποβάλλει. Υ ποψιθυρίζει, γογγύζει. Υ ποῤῥόθων, ὑπεστροφότα ἐπαινελθόντα ἐκ λουτρόν. Υ πόζοφος, βλαστροφῆς.
Υ πουλος, ὕποπτος, δόλιος, ὑποκριτής. ὀλέθριος, ἀσυμφανής. ὕπουλα δὲ λέγονται, τὰ μὴ φανερὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἕλκη. Υ φουργεῖ, ὑπηρετεῖ.
Υ πουρα, ὑπὸ τὰ ὄρη. Υ φφαίνει, φανερὸν ἀποδείκνυει. Υ ποφαίσεις, εἰσὶ θεωρίαι. Υ ποφόβει, ὑπομένει. Υ ποφόβονται, ὑποβάλλονται. Υ ποφῆται, μάντεις· προφῆται, ἱερεῖς· διδάσκαλοι, χρησμολόγοι. Υ ποφῆζερος, ὑφηταγμένοι. Υ ποφθὰς, προφθάσας, ὑφφθαμὴν, προφθάσασα. Υ πόφορος, ὑπὸ τέλος· ὑπεύθυνος. Υ πφωνῆσαι, ὑποδέξαι.
Υ ποχαλκὶς, ἡ ϛ̅ πὸ ὁμήρου χαλκὶς ὀλὶ ἡ κεῖσθαι ὑπό τι ὄρος. Υ πώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀστέματα. ἀϖὸ μόρους δὲ ὅλλυ πλὴ ὄψιν δηλοῖ καὶ τὰ πελιώματα. Υ πωπὶς, ἡ θαμία. Υ πώρεια, τὰ κάτω μόρος τὸ ὄρους. Υ πωρόφιον, ὑφέστεγον.
Υ πῶς, αἰτίως.

ΤΟ῾ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ῍ Ρ.

ρεῖ, φοβεῖται. Υ ῥαξ, μίγδην ἀναμίξ.
ῥ Υ ῥωχαλέον, διεῤῥωγός. Υ ῥεία, πόλις βοιωτίας. Υ ῥειατόμους, τὰ κηρία τῶν μελιατῶν. Υ ῥιπα, πτύον σαλαμίνιοι.
Υ ῥισία, ϖνευστὸν. ϖνευστός. Υ ῥιασὸς, φορμός.
Υ ῥμίνη, πόλις. Υ ῥον, σμῆνος, κρῆτες. ἦσυχον.
Υ ῥράδιος, ἀπὸ ῥίνος τῶν προγόνων, ἄδοξος, ἢ ἀκαίρεος. ὕῤῥα, παιδίον. Υ ῥάχα, πρίσχι. Υ ῥῥώφθαι, φλυναφεῖν. Υ ῥτακὸς, ὄρχεον. Υ ῥτάνα, πῶμα χύτρας. Υ ῥτὴς, πλωσὺς. Υ ῥχας, ἄμφωτῶν κεραμίων, καὶ βικῶδες τί εἶδος.
Υ ῥχὴ, ἐφ᾽ ἧς τὰ φορτία φόρτουσιν οἱ ναῦται.

ΤΟ῾ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ῍ Σ.

Σ, χοῖρος, ἢ σῦς καὶ ἰχθύς. Υ ς, ἄλφα
υ φαρβοῦς. οἱ γὰρ σκύθαι ἀλείμματι χρῶνται ὑάῳ καὶ μαχέῳ σέκτι. Υ σας, ζρέξασο. Υ σγινὸν, βάμμα τί. Υ σοδὸν, ὄζος κλάδοι. Υ σαι, βρίξαι. Υ σειμι, ἐκεῖ βαδίζω.
Υ σ ἑκόμασε. παροιμία ὠδὶ τῶν ἀκόσμως τί ϖοιούντ.

Υ σθλὸς

Ὑ σθλὸς, σαλὸς φλύαρος. ¶ Ὕσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λαγνὰς τῶν ἱματίων. ¶ Ὕσκυθα, ὑὸς ἀφόδευμα.

Ὑ σκίνιοι, ὑσκάνιοι. ¶ Ὑσμῆθες, οὐσίαι. ¶ Ὑσμίνας, μάχας. ¶ Ὑσμίνη μάχη, παράταξις, παραχὴ σύνοδος. ¶ Ὑσὸν, τὸ ὅσον βοὸς σὺν ἀρότῳ σὺν ἀναστροφῇ. ¶ Ὕσπληξ βαλβὶς, μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας, καὶ παγὶς λύκων. ¶ Ὕσπληγα, τὸ ῥόπτρον τῆς σφραγῖδος. ¶ Ὕσπληγξ, ἄφεσις, ἀφετηρία τῇ γῇ, πάσσαλος, καὶ ὁ κεράτινος κρίκος.

Ὑ σπολεῖν, συβωτεῖν. ¶ Ὕσσακος, ὑστακὸς ὕσταξ πάσσαλος κεράτινος. ¶ Ὑσσέλινον, τὸ νῦν ἀραχναῖον ὄρος ἐν ἄργει καλούμενον. ¶ Ὕσωπος, βοτάνη, σμήχουσα. ¶ Ὑστὰς, ἡ δασεῖα ἄμπελος.

Ὑ στακητεῖ, φενακίζει. ¶ Ὑσταλωπιᾶ, νυστάζει.

Ὑ στὰς, πλαστὰς ἀμπέλων. ¶ Ὕστατα, ἔσχατα.

Ὑ στατον, ἐσχάτιον, τελευταῖον. ¶ Ὑστέρα, μήτρα.

Ὑ στεροβουλία, μετάνοια μετάμελος ἡ ἐσχάτη βουλή.

Ὑ στερον, ἧσσον, ἧττον, ἔσχατον. ¶ Ὑστερόπους, ὕστερον ἀρχόμενος. ¶ Ὑστερόποτμος, ὦ ζῶντι ὁ τάφος οὐ τεθνηκότι γέγονεν, ἄλλοι δὲν δέντερον γάμον.

Ὑ στιακκὸς, ποτήριον ποιὸν ἰταλιῶται. ¶ Ὑστρία, κωλεός. ¶ Ὕστριξ, ζῶον, ὀστρακόδερμον, ἐνάλιον, βρώσιμον. ¶ Ὑστριχὶς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν. ¶ Ὕστρος, γαστήρ. ¶ Ὗς, ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. ¶ Ὑσωπὶς, ἡ σάμψυχος.

Ὑ τθὸν, τὸ πυρέφθιον. ¶ Ὕφαιμον, αἱματῶδες.

Ὑ φαίνει, κατασκευάζει. ¶ Ὕφεαρ, τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πεύκαις καὶ ἐλάταις. ¶ Ὑφαίρεσις, μείωσις στέρησις. ¶ Ὑφαγορῆ, μεγαληγόρως ¶ Ὑφή. ἡ ὤα, σῶμα, φυλακή. ¶ Ὑφαιρέτεια, μαῖα.

Ὑ φάλοις, τοῖς ὑπὸ κάτω τῆς θαλάσσης.

Ὑ φαλοσφατὶς, ἡ κρυφαία. ¶ Ὑφαιρῶ, μειῶ.

Ὑ φασμα, ἱστός τις. ¶ Ὑψαύχην, μεγαλαύχην.

Ὑ φιεὶς, ὑπενδούς. ¶ Ὑφίενται, παρομολογοῦσιν.

Ὑ φειμένος, ἐνδεδομένος κεχαλασμένος, ἠλαττωμένος.

Ὑ φαίνειν, ἐμπρῆσαι, ὑφᾶται ἀμερίας. ¶ Ὑφεῖτο, ὑπεβάλλετο. ¶ Ὕφεκτον, ὁ λέβης.

Ὑ φέλκεται, προστρέπεται. ¶ Ὑφὲν, ἅμα ὁμοῦ. καὶ πάθος προσῳδιῶν. ¶ Ὑφέντες, χαλάσαντες, ὑφελόντες. ¶ Ὑφείλατο, ἐπῆρεν, ἐκούφισεν.

Ὑ πεξαίρειν, ὑφαιρεῖν, ἐπαίρειν. ¶ Ὑπεξαιρομένου, ἐπαιρομένου. ¶ Ὑφέξει, παραστήσει. ¶ Ὑπέξελε, ἔπαρον. ¶ Ὑφέξω, δώσω. ¶ Ὑφέξει ὑπὸ καταβάσει. ¶ Ὕφεσις, ὑπένδοσις, ταπείνωσις, ἐλάττωσις, χάλασις. ¶ Ὑφεσμοὺς, συμποδισμούς. ¶ Ὑφεστάναι, εἶναι, ὑπάρχειν. ¶ Ὑφεστὼς, ὀχετός. ¶ Ὑφεστὼς, ἐνυπόστατος, ὑποκείμενος. ¶ Ὑφεττὸν, ὑπομονητόν. ¶ Ὑφήγησις, ἐξήγησις. ¶ Ὑφειμένος, καθειμένος, ταπεινός.

Ὑ φῆναι, κατασκευάσαι. ¶ Ὑφηνίοχος, ἡνίοχος.

Ὑ φιεμένον, ἐνδεδομένον, τεταπεινωμένον.

Ὑ φιζάνει, ἐλαττοῦται, ὑποκάθηται, ὑφίεται.

Ὑ φιζάνοντι, ὑποκαθημένω. ¶ Ὑφιέναι, ὑποχαλᾶν, ἐλαττοῦν, μειοῦν. ¶ Ὑφιστὰς, ὑποτιθείς.

Ὑ φίσταται, ὑπομένει. ¶ Ὑφειμένως, ἐνδεδομένως.

Ὑ φορᾶ, φοβεῖται. ¶ Ὑφόριον, ὕποπτον.

Ὑ φόλμιον, μέρος τί τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι. ἢ αἰγλωττίδες, καὶ ὑπόθεμά τι. ¶ Ὑφὸρ, χρυσοῦν κοσμάριον. ¶ Ὑφορώμενος, ὑποβλεπόμενος, φοβούμενος, ὑπονοῶν. ¶ Ὑφόωσιν, ὑφαίνουσιν. ¶ Ὑφύδρυον, ὑποβρύχιον. ¶ Ὑφ' οὗ, παρ' οὗ. ¶ Ὑφ' ᾧ, ἐν ᾧ.

Ὑ φ' ὧν, ὑπὸ τῶν. ¶ Ὑφοραθείην, φοβηθείην.

Ὑ φορᾶσθαι, διανοεῖσθαι. ¶ Ὑφορώμενον, τὰ αὐτά. ¶ Ὕχιος, νύξ. ¶ Ὑψαγορεῖ, μεγαληγορεῖ.

Ὑ ψαύχενες, ταῦροι. ἢ ὑπερήφανοι. ¶ Ὑψαυχεῖν, μεγαλαυχεῖν. ¶ Ὑψεῖται, τραπεζίται ἀργυρίου.

Ὑ ψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βροντῶν. ¶ Ὑψηγορία, ὑπερηφανία. ¶ Ὑψηρεφὲς, ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον, ἢ ὑψηλὴν ὀροφήν. ἐξοῦ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ. ¶ Ὑψηλὸν, μέγα. ¶ Ὑψητῆς, ὑψηλῆς μεγάλης. ¶ Ὑψηχέες, ἵπποι, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους, οἷον ὑψαύχενες ἢ μεγαλόφωνοι.

Ὑ ψιμετέωρον, ἄνω ὑψηλοῦ. ¶ Ὑψηβάμονος, ἐν ὕψει βαίνοντος. ¶ Ὑψίζυγος, ὑψηλὴν ἔχων τὴν καθέδραν. ¶ Ὑψιδ' ἐπ' εὐνάων ὡρμήσαμεν, μετέωρον αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὡρμίσαμεν. ¶ Ὑψικέραυνος, ἡ διὰ πυρὸς πληγή. ¶ Ὑψικόλων. ὃν τραχεῖαν ὑψηλήν. ¶ Ὑψίκομος, φοίνιξ, καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων. ¶ Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων.

Ὑ ψι, μεῖζον, μετέωρον. ¶ Ὑψιπέτηλον, ὑψηλὸν, μακρόν.

Ὑ ψιπέτης, εἰς ὕψος πετόμενος. ¶ Ὑψιπόρους, δι' ὕψους τρέχοντας. ¶ Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. ¶ Ὑψιρεφὲς ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον.

Ὑ ψίροφον, ὁμοίως. ¶ Ὑψίστολοι, οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας. ¶ Ὑψιτελέστε, χιτῶνες.

Ὑ ψιστον ὑψηλότατον. ¶ Ὑψιτένων, ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι. ¶ Ὑψιφοίτης, ὑψηλοπόρος.

Ὑ ψαυχέες, ὑψαύχενες. ¶ Ὑψόθι, ἄνωθι.

Ὑ ψόσε, εἰς ὕψος. ¶ Ὑψόροφον, ὑψηλὸν μέγα.

Ὑ ψοῦ, ἄνω ἐν ὕψει. ¶ Ὑψοῦ διαιτεῖ, εἰς ὕψος ὁρμᾶ.

Ὑ ω, βρέχω. ¶ Ὑωλυύων, μολυύων. ¶ Ὑαδδία, ἀηδία, φυρμὸς ἐν βορβόρῳ. ¶ Ὑωδίνων, φύρων, βορβορῶν μολυύων. ¶ Ὕων, βρέχων, ὑγραίνων. ¶ Ὑψιστάριος αἵρεσις ὡς φασὶ τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

ΑΔΙ ἐπὶ λέγω. Φαίαμι, λέγειν. Φάανθεν, ἐφάνησαν. Φαανθη, ἐφάνη. Φαανότερον, λαμπρότερον. Φάβα, μέγας φόβος. καὶ ὁ σωφρονιστὴς ὄστριον. Φαβοτύπος εἶδος ἰβάκους, καὶ πλατυστερὰς ἀγρίας ὀστρεοφάγου. Φαβοκτόνος, ἰβακοκτόνος. Φαβεὶς, νησίδιον πρὸς τῆς ἀττικῆς.

Φ ἀγανθρώπων, ἀγαθωπτῶν. Φάγαινα, φαγέδαινα, νόσος ἑλκώδης νεμόμενον. Φαγισώριον, πολυφάγον. Φαγηλὸς, ἀμνός. Φαγλαὸς, χείμαρρος. Φαγόνθυ, σαγόνες, γνάθοι. Φάγυλλοι, μασταὶ μακρόστομοι. Φάϊωρος, ἰχθὺς φωτός.

Φ ἀδάϊσαι, γνάθαι. Φάεα, ὀφθαλμοί. Φαέθει, καίει, λάμπει, φαίνει. Φαέθοντα, ἐπιφανῆ λάμποντα. Φάθοντα, τόπον ἐπιφανῆ καὶ κατάλληκτικὸν τῇ προσόψει. Φαέθων, φαίνων λάμπων. Φαεινὴ, λαμπρὰ φαιδρά. Φαέσι, ἐπέστειλεν. Φαεινὸν, λαμπρὸν φαιδρὸν ὡραῖον.

Φ αἴσασθαι, ἰδεῖν μαθεῖν. Φαεσίμβροτος, ἡ ὁ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη καὶ ἥλιος. Φαεσφόρος, γνωσιφωτίζων καὶ ὁ ὁ φῶς παρέχων.

Φ αζακηνίαις, ἁλίαις. Φαζάλη, πάθος σωματικὸν· ὃ γίνεται τοῖς ὑπὸ θαλάσσαν πλέουσιν.

Φ άκκες, ὀφθαλμοί. Φαῆ, δῆμος. Φαίακες, ἔθνος. Φαίδιμος, ὄνομα κύριον, ἢ λαμπρός. καὶ τὸ ψυχὴν ἰσχυρὸς ἐπίσημος ἀνυσδαῖος. Φαιδρὸς, καθαρός γενναῖος, φανερός.

Φ αιδρωτὴς, ὁ ὁ εἶδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων. Φαιδρωπὸν, χαρίεν ὁ πρόσωπον. Φαῖεν αὖ. φαῖεν αὖ, ἔποι αὖ. Φαίη, ἔποι. Φαίην ἔποιμι.

Φ αίλιν αὖ, ἔποιμι αὖ. Φαίκανον, πήγανον.

Φ αικάσιον, ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ. Φαίκελον, φορτίον. Φαικὸν, ἐλαφρὸν, ἰταμὸν, κοῦφον. λαμπρόν. Φαικῶ, σώρχω. ἀκμάζοντι ἀπὸ τοῦ φαίνω λαμπρόν. Φαικῶς, λαμπρῶς, ἢ λίαν καὶ τὰ ὅμοια. Φαιλόνης, ἢ λιτάρειον μεμβράνιον, ἢ γλωσσόκομον. Φαῖμεν, ἔποιμεν, ὑπολάβοιμεν.

Φ αινακίζει, πλανᾷ, ἀπατᾷ, πλανάζει. Φαινακισθεὶς, ἀπατηθείς. Φαινακισμὸς, τὰ ὅμοια.

Φ αίνει, λάμπει, φαντάζει. Φαίνεται, δοκεῖ, καὶ ὅμοια. Φαινόλα, ὁ ὕφασμα οὗπερ ἔχουσα κοινὰ φαινόλαν. Φαινολὶς, λαμπρὰ φωσφόρος.

Φ αινὸν, φωτεινόν. Φαινύλιος, ὄνομα ἥρωος.

Φ αίνων, λευκύνων, θηλῶν. Φαιὸν, μέλαν.

Φ αιοὺς, αὐτοὺς ῥυπαροὺς. Φαιρέθλειν, σφαιρίζειν.

Φ αιρωτὴρ, κυτός. Φαισὸς, φύλις κρήτης. Φάκελον, φορτίον βύβλων. Φακέλους, φόρτους.

Φ άκελοι, ὁμοίως. Φακὸς, βρύον δὲ ἐν τῇ λίμνῃ, ἢ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει, καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ, καὶ ἡ λεπὶς τῆς μεταλλικῆς λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος.

Φ άκται λινοῖ, σπυρίδες, πύελοι. Φακεὲ, διανοίξεις.

Φ ρακτὲν, φράξειν. φρακτὸς γὰρ ὁ φραγμὸς καὶ τὸ μέγιστον φάκτον. Φάλαγγες, πολεμικαὶ τάξεις, ἀφ' ὧν τὸ πλάσμα ἀλλήλων εἶναι· μὴ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα καὶ νεῶν ἐμβολεύσματα. Φαλάδια, σχοινία ξύλα καὶ σύμμιξα. ἀττικοὶ δὲ κάρακα.

Φ αλαγιδὸν, κατὰ τάξεις. Φάλαξ, ζῶον παραπλήσιον ἀράχνῃ. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ.

Φ αλάγωμα, πομπή τις ἐν τοῖς διονυσίοις. Φαλαγγώσατε, ἀθροίσατε, ἀθροισμόν. Φάλαγξ, πολεμικῶν παράταξις. Φάλαι, ὅρασκόπει.

Φ άλαγγος τορνᾶται, ὄργανα πολεμικά. Φαλάκραι, τόπος τῆς ἴδης καὶ νύμφαι. Φαλάκρασε, ἄκρας τῆς βοιωτίας. Φάλακρον, ἀκρωτήριον ἴδης.

Φ αλακτόνοιο, εἴδους ἰβάκους. Φαλανθη, βριαυργός.

Φ αλανθὸν, πολιόν. ἢ νέστορος καρά. οἱ δὲ φαλακρόν.

Φ άλα, ἡ μικρὰ καρά. Φάλαρα, ἀσπαγαλίσκος ὁ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς φαλαίας. καὶ παραγναθίδες χαλινοί, ἢ ἱππασκόμια. Φαλαρεῖς, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Φαλαρίκα, εἶδος λόγχης. Φαλαρὸν, λευκόν. Φαλαρὸς, φαλιὸς, φαλακρὸς λευκομέτωπος, λευκὸς καὶ φαλέος. Φαληριάω, πέφρικα. Φάληρα, λευκά. ἀφείζοντα φείστρα. Φαληρεὺς, πολίτης. Φαληρικαὶ, αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. Φαληριόωντα, λευκαίνοντα ἢ λευκαινόμενα. Φαληρὶς, ὄρνις λιμναῖος. καὶ ὁ φάλης δερμάτινον καὶ αὐρεῖον. Φαλίζει, θέλει. Φαλικρὸν, ἄκρατον. Φαλιὸν, λαμπρόν. Φαλὶς, καινουργία. Φαλιόπωυ, λευκόπωυ. φαλαιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι. Φαλίπει, μορφαίνει. Φαλίαστται, λευκαίνεται, ἀφείαται. Φάλκη, ὁ τῆς κόμης αὐχμὸς, ἢ νυκτερεύς. Φάλαι, φάλαινα. Φαρισαῖος, ἀφωρισμένος, μεμερισμένος καθαρός. Φαλλὸς, ὁ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικόν. Φαραὰ, διασκεδασμὸς ἢ νόσος. Φάλαινα, ἢ σὺν τῇ κεφαλῇ θεὶξ, καὶ ἰχθὺς κητώδης. Φάλλα, ἄκρα τῆς βυβλίας. Φάλλη, ἡ πεπωμένη ψυχή. Φάλλικα, ὠδὴ πεποιημένη εἰς τὴν διόνυσον, τὸ φαλλοῦ ἁδομένου. Φαλλίκων, ὄρχημά τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοχόδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἁδομένην. Φαλλὸς, λευκὸς, ἢ βόλος, καὶ τὴν φάλλον τὰ ἐμμανῆ ον. Φαλὸν, τὸ στρεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου· οἱ δὲ σὺν μωρόν. Φαλὸς, ὁ λόφος τῆς πλευρᾶς φαλαίας, καὶ τετφάλεια ἡ ζῆς καὶ φαλὰς ἔχουσα, οἷοι λευκὸς ἥλις, ἄλλοι ψελλὸς, ἄλλοι κωφός. Φαλύγματα, ὑγράσματα.

Φ αλυώει, λαμπρύνει. Φαλύασται, κατερρήγασι, πλευρὸν ἔχεται. Φαλωθὲς, παραφαπείς.

Φ άμιλλα, φήμιλλα. Φαμάξεις, φήσεις. Φαμένων, τετελευτηκότων. Φαμὴν, λέγομεν.

Φ άμενος, εἰπών. Φάμην, εἶπον. Φάμμι, ἄλλεται. Φαμμάσσια, τὰ ἁλσὰ καὶ ἑορτή τις.

Φ αὺ, ὑπέλαβον λέγειν. Φαῦαι, εἰπεῖν. Φαναῖος ἀπόλλων. ἀχαιὸς ὁμφάλη. παρὰ χίοις. οὕτω λέγεται. Φανάν, θέλω. Φάναοι, ἄνες.

Φ ανὸ, ἐκλάμψασ, ἢ τοὺς ἐλάμψεις. Φανὸν, τὸ φαινόμενον. φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυ-

χοῦχον ἐκφάλσω, ὃ ἡμεῖς νεῶ φαιόν. Φαίνοντα, λάμποντα. Φαντάζομαι, συνηθῶ μαι.
* αντάζου δόμῳ, φαίνου. Φαντάσας, δείξας.
* αντασία, τὸ μὴ ὂν ἀληθὲς, ἀλλὰ σχήματι. Φάσπι, ἐπόντι. Φαντίζοιτο, φαίνοιτο. Φαίδος, ἐπόντος, ἢ πλάτανος φανοτάτη, ὅθεν φανὴς λαμπρά. Φωτεινοτάτη, φανοτάτη. Φαορκὶς, ῥυγής. Φάος, φῶς. ὄρθρου ἀναβολή. Φάος ἠελίοιο, ἡ αὐγή. Φάπην, πεῖ παρῆκα. Φαραφαῖον, τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα. Φαράγξ, πίφρος κοίλωμα. Φαράγξι, κοιλάσι. Φάρειν, ὑφαίνειν, πλέκειν. Φαρμακέκη, μυείκη.
* αράγμα, φραγμός. Φαρέτρα, βελοθήκη.
* αρετρεὼν, τοξότης. Φαφὶ, ἱμάτια νεφέλαι.
* αρίκιον, φάρμακον σιώδες ἢ θανάσιμον. Φαρινὸν, τὸ βρεχῶδες. Φαρὶς, ὄνομα πόλεως. Φαρκάζει, κλέπτει. Φαρκισδύμενοι, συγκάζοντες.
* αρκὶς, ἐντὸς ἡ ἐκ τῆς γήρους γινομένη, ἢ ῥίζα. πρὸς ἐντίδας ποιοῦσα, ἢ σολίς. Φαρκίδων, ἐντίδων, ἢ πόλις. Φαρκες, νεκασταί. Φαρκεύ, φυλακὴ σιδύαζε. Φάρμακα, βοτάναι. χρώματα. ἢ πᾶσα πόα. Φαρμακεύεται, σιδυάζεται, ἀρτύεται. Φαρμακίτης, ἀλιθιοφάγος. Φαρμακὶς, ἢ δὴ γυναικὸς φαρμακίδος, καὶ εἴδος φαρμάκου ἢ ἀκείς. Φαρμακοὶ, καθαρτήριοι πόλεις καθαίροντες τὰς πόλεις. αὐτὴρ καὶ γυνή. Φαρμακὴ, ἡ χύτρα, ἢ τοιμάζουσι τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις.
* αρμακὸν, ἢ ὑποστάθμη. ἄλλοι σιώδεσις ἢ κηλιδοῦσι τὰ ἱδρὰ τῶν ζώων. Φαρμακῶνες, τὰ βαφεῖα ὅθεν τὸ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι. Φαρμάξαι, ὀξοῦσαι, βάψαι. Φαρμάξασα, ἀπατήσασα. Φαρμάσει, φαρμακεύεται, θεραπεύει φαρμακεύει. Φαρμάσσων, βάπτων σομῶν, σομοπιῶν, φαρμακεύων. Φαρμαπόμενος, κολακευόμενος, ἀλειφόμενος. Φαρός, ἱμάτιον, πδὶ βόλαιον, ἀκρωτήριον. καὶ νῆσος σὺ αὐτῷ πῷ.
Φαρος στελῶν, τὸ πδὶ βόλαιον στελῶν, ἢ τὸ ἀρμενον. Φαροῶ, ἀροτειῶ. Φαύρος, ῥύφος, κλάσμα, πτερύγιον ἀκρωτήριον. Φαρύναβρον, ὃ καὶ τὸ παρείθμα τόφος. Φαρυγίδα, αὐτὴ τῆ γαστριμαργίαν. Φαρύγξ, λαρύγξ, βρόγξος. σόμα.
* αρυμὸς, βλαμηρὸς, θρασύς. Φαρβὸ, ὁμοίως.
* αρωῷ, λαμπρύνει. Φαρῶσαι, αὐρόσαι. νεῶσαι, λαμπρωθῆναι. Φᾶς, ἐπῶν. Φάσακες, συκοφάνται. Φάσγανον, ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι ὅ ἐστιν ἀνελεῖν. Φασγάνεται, ξίφῃ, αὐαιρεῖσθαι.
* ασγανιῶσαν, ὀβελισμισθήν. Φασγανίων, ὀβελισμένων. Φάσεις, ἐγκλήματα, συκοφαντίαι, ἢ σὺν πνίων ὄψεις, λόγοι φῆμαι. Φᾶσθαι, λέγειν.
* ασανοὶ, ὄρνιθς ποιοί οἱ δὲ, τοὺς ποντικοὺς φασίν.
* ᾶσις, ποταμὸς κόλχων. Φασκάδες, ὄρνιθς θοιοί.
* ασὶ, λέγουσι. Φάσκῃ, λέγῃ. Φάσκοντα, λέγοντα. Φάσκος, τὸ ὠδὶ τῶν δρυῶν γινόμενον.
* ασκώλιον, βαλλάντιον δερμάτινον. φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Φάσκω, λέγω. Φάσμα, φαίνεσμα, σημεῖον, τέρας.

Hesych.

* ασσοφόνῳ, τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος πτερυγὸς λευκὸν πὶ ῥυγόνα. Φάτε, εἶπατε.
* ατὲ, λέγετε. Φατίζῃ, λέγει, χωρίζει. Φατὶ εἰς, εἶδος ὀρχήσεως. Φάτης, ψεύστης. Φάτις, φήμη, δόξα. λόγος. κληδών. Φάτνη, καὶ ἡ ζάπεξα, καὶ ἡ τῶν κτηνῶν, καὶ εἴτι τοιούτων. Φατνώματα, σανιδώματα. Φατνωτῶν, σανιδωτῶν.
* άφ, εἶπε, διενοήθη, ὑπέλαβεν. Φατοὶ, πεθνεῶτες, ῥητοί. Φατὸς, ὁμοίως. Φατὸν, πεθνηκὸς, ῥητόν. Φατὸς, σοίβη, φήμη. Φάτσαι, σύσημα.
* ατεία, σωτάγμα, σύσημα. Φάτειν, τοῦτον ὕπαυθρον, δρέπτον φαύα. Φατῶσαν, γνῶθι.
* αῦσαι, γένεσικυθῶν. Φαύλη, ποιεῖν. Φαύλειν, φρύγειν. Φαῦλα, κακὰ δόλια εὐτελῆ.
* αυλία, εἶδος ἐλαίας, οἱ δὲ τὰς λευκάς. Φαύλια, μῆλα τὰ μεγάλα. Φαυλίον, ἄωρον κακόν.
* αύλιξ, ὀρθὸς, Φαύλιος, σιταλικὸς θεός. Φαυλίσσια, ἢ κατάγελῶσα. Φαῦλον, ἄωρον κακόν. εὐδὲς, μέγα. μοχθηρὸν ἀρχαῖον. Φαῦλος, κακός. δόλιος. χαλεπός. εὐτελής. ἀτολοῦς κατάγελαστος.
* αύλως, ὁλοχερῶς καὶ τὰ ὅμοια. Φαῦνος, φαίνων αὐτόν. Φαωὸν, ἀκανθώδες φυτόν. Φαωφόροι, αἰολεῖς ἱέρειαι. Φαῦρος, κοῦφος.
* αωσίπες, αἱ σὺν ταῖς πτόρναις γινόμεναι ἐχαλάδες, οἷοι τὰς ἀπὸ τῶ πυρὸς σὺν ταῖς κνήμαις ἢ τοῖς σκέλεσι γινομένας. Φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱ μορροΐδας καὶ φλυκταίνας ἢ λαμπηδόνας. Φαῦσις, φῶς. φέγος. φωταυγία.
* αῦσμα, σωλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπὸ χαὶ τῶν πεμμάτων. Φάων τῶν βυμόρφων. ἐγένετο *ἠρέσθην. Φέβεσθαι, φεύγειν. Φέβομαι, φεύτω, Φοβοῦμαι. Φέβοντο, ἐφοβοῦντο, ἔφυγον.
* οβεῖ, διώκει φεύγει. Φοοφὶς, λαμπρὸν φαίνουσα.
* έπουσαν, λαμπρούσαν. Φέγος, φῶς ἡμέρας. Φέγος. σελήνης. Φθὰ, πόλις Θεσσαλίας.
* εισαλιτῆσαι, φθάσωλὸν ὠδὶ τὰ ἄλλα γενέσθαι.
* έσθαι, ἐλεεῖν. Φειδικόμισος, ἡ δὴ μαρτύρων πίστις. Φειδὸς, Φειδωλός. Φιδοῦς, Φιδωλίας. Φειλῶ, τὸ φείδεσθαι. Φειλώλιον, λίφρος. σφέλας, χόρτος. Φειλωλὸς, Φειδόμενος δαπανᾶν. σκνιφός. Φείλων, ὄνομα κύριον.
* εισὼν, ποταμὸς παρὰ λείσου, ὃ δρμιωθύεται σόμα κάρης. παρὰ δὲ Ἕλλησι χάλης. Φεῖσαι, ῥῦσαι. σῶσαι.
* ελχύσῃ, ἀσωσεῖ, λυτρῇ Φελλαύτας, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου. Φελλύον, ἐπιτόλειον. Φελλὺς, τὸ δυσεργὲς χωρίον. Φελλίνιοι, ὀροβάκχαι.
* ελλίνασ, κοῦφος ἀπὸ τῆ Φελλοῦ. Φελλὸς, σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργὴς, καὶ ὀβ ἐπὶ πολῆς περιφόδης. καὶ φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρὸν, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλὺς ἢ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα. καὶ ἀλαζών. Φενάκασ, ἀπατεῶνας. Φέναξ, ἀλαζὼν ἀπατεών, ψεύστης, πλάνος. Φενεὸς, Φενέα πόλις Ἀρκαδίας. Φεννίδα, παιδιὰν σφαίρας. Φεννίον, ἡ μηδικὴ ὁδός. παμφύλιοι.
* εννὶς, εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας. Φένος, θάνατος, φόνος. Φεραὶ, πόλις Θεσσαλίας.

Φ δρεὰ, ἀθλώμενοι ξενικὴ θεός. οἱ δὲ πλὴν ἐνίκτην.
Φ δραυγὲς, καταλαμπρον. ¶ Φδρύβειν, ζέφειν βόσκειν. ¶ Φδρύβεται, τρέφεται. ¶ Φδρύβιτας, νομεῖς. ¶ Φδρυβόμενος, τρεφόμενος. ¶ Φδρύγγους, Φδρύων ἢ βιβλίον ἢ τὴν βίβλῳ ἐμφερομένους.
Φ δρέγγυος, ἀξιόπιστος ἐγγυητὴς καὶ βεβαιωτής. ἔγγυος, βέβαιος. ¶ Φερέγγυον, βέβαιον, δυνατόν.
Φ δρεῖν, λαμβάνειν, βαστάζειν, ὑπομένειν. ¶ Φδρεκλέα, τὴν ἄθλωνιν. ¶ Φδρέοικος, ὁ κατὰ λίαν δειλὸς. οἷοι ζῶον ὄμοιον ταλῇ ὑὸς ὀρυσὶ καὶ ἐλαίας γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς μεῖζον. ¶ Φδρέσβιος, ὁ τὰ πρὸς τὴν βίον Φδρῶν καὶ σώζων, ἢ ζωοποιός. ¶ Φδρέσιον, ἔφορον. ¶ Φδρικτος, ὄνομα κύνειον. ¶ Φέρεστε, βέλτιστε κράτιστε. ἄριστε. ἀγαθέ. ¶ Φδρῖμα. ἃς οἷοι ἀσκήσασθαι τὰς ἐκ χρίνων πολεμήσασθαι, μὴ ἰχνηρὰ ἀγνεῖα οἷον ὑπνείδια. ¶ Φδραὰς, πρῶτας, δῶρα νυμφικὰ, ἀφ' ὧν Φδρῦναι Φδραὰς καὶ πάντα τὰ Φδρόμενα. ¶ Φδρυὴ, πρόξ, δῶρα νυμφικά.
Φ δρόντο, προσιΦδρόντο. ¶ Φερρύβει, ἀποΦδρῇ.
Φ δρεφάπιον, τόπος ὑπαίθρεος. ¶ ΦδρεσΦόνεια, ἡ τῆς δήμητρος θυγάτηρ, ἡ Φδρύουσα ἢ ἄφενος, τουτέστιν πλοῦτον, ὅθεν καρπὸν ἀφ' οὗ Φδρεῖν ὄνησιν.
Φ δρτάξει, Φδρεῖ. ¶ Φδρτατος, ἀγαθώτατος.
Φ δρτε, Φδρέτε, κατὰ συγκοπήν. ¶ Φδρτατον, κράτιστον, ἀγαθώτατον. ¶ Φέρεισον, βέλτισον.
Φ δρτδρον, κρεῖσσον. ἀφ' οὗ Φδρῦναι βέλτιον. ¶ Φδρζον, φορεῖον, καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. ¶ Φδρζυσ, ἄθλος. θύειοι. ¶ Φέρων, λαμβάνων. ¶ Φδρώνυμος, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι. ¶ Φετμοῖς, αὐτολαῖς παραπελείαις. ¶ Φδῦ, χωλιασμοῦ ἐπίρρημα.
Φ δύγει, ἀποδιδράσκει, αὐτὶ τοῦ δύθωύεσθαι ὡς καὶ Φδύγειν κλοπῆς. ἢ μοιχείας Φαμίλ. ¶ Φδυκτὰ, Φδύξιμα. ¶ Φδυκταῖοι, ἀΦθόπαιοι. ¶ Φδύξεσθαι, Φδύγεσθαι. ¶ Φδῦ Φδῦ, ἴσον τῷ οἴμοι. ¶ Φελφάλυξ, Φέλφαλος, σπινθὴρ, αἴθραξ. ¶ Φηγαϊδὺς, δῆμος αἰγηίδος. ¶ Φήγινος, δρυΐνος. ¶ Φηγὸς, ἡ δρῦς. ¶ Φησαννὴς, ἀΦρενής. ¶ Φηλῶσαι, ἀπατῆσαι. Φθεῖραι ἀπολέσαι. ¶ Φηλικόθρεπτον, ὑπὸ ὅλωσθον τῆς συκῆς τεθραμμένον. ¶ Φήλιξ, ὅλυνθος, ἢ μὴ πεπεμμένον σῦκον. ¶ Φῆ, εἶπεν, ἔλεγεν.
Φ ηλήτησι, λησταῖς. ¶ Φῆλον, ἀπατηλὸν, λιθαργύρον. κακοῦργον, ἐπίβουλον. ¶ Φηλωθεὶς, ἀπατηθείς.
Φ ηλωθῆσα, ἀπατηθῆσαι. ¶ Φηλώσωμεν, αὐτὶ τοῦ βοήσωμεν. ¶ Φήματα, ῥήματα. Φάσματα.
Φ ημάσωμεν, βοήσωμεν. ¶ Φήμη, ἀκοὴ ἢ ὀνομασία.
Φ ημὶ, λέγω καὶ λαμβάνω. ¶ Φημίζεται, μαντεύεται. λέγει. ¶ Φημὶς, Φήμη, κλέος, Φωνὴ, λόγος.
Φ ἰῶ, εἶπον. λέγω. ¶ Φήνασ', διείξασ', Φηνάσης, δείξασης. ¶ Φήνη, ἀετὸς εἶδος. ¶ Φανὸν, λαμπρόν.
Φ ήνωσι, δείξωσι. ¶ Φήρα, θήρα εἶπεν. ¶ Φῆρες, οἱ κένταυροι αἰολικῶς. ¶ Φηρία, θηρία αἰολεῖς.
Φ ἦρος, ἢ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή. ¶ Φὴς λέγεις ὑπολαμβάνεις. ¶ Φῆσθα, λέγεις, ἔΦησθα. ¶ Φήξομαι. λέξομαι, βοήσομαι. ¶ Φητὼ, τρόφιγξ.
Φ θαίμεν, Φθάσωμεν. ¶ Φθαὶ, ἔΦθασαν δὲ πολλῶ ζοὺς ἱππέας οἱ πεζοί. ¶ Φθαίει, καταλαμβάνει, προλαμβάνει. ¶ Φθατήσω, Φθάσω. ¶ Φθεῖ, θνήσκει.
Φ θαρτὸν, θνητόν. ¶ Φθιάδος, θεπαλικῆς. ¶ Φθιμένων, ἀποθανόντων. ¶ Φθαίει, ἀναλίσκει.
Φ θινόπωρον, ὅτε μετὰ τὸ θέρος ἡ νόσος. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, ἢ μᾶλλον τῆς νεὸς πρὸς τῇ πρύμνῃ καὶ ἰχθῦς τις. ¶ Φθεῖρα, Φθερίασιν. ¶ Φθερέται, πλανᾶται ἀπόλλυται. ¶ Φθειροκομίδης Φθειρῶν γέμων. ¶ Φθείης, Φθαρείης. ¶ Φθειρῶν ὄρος πιτυῶδες. ὄρος ὅθεν τὸ πλησιάζειν τὰ αὐτῷ πίτυσι. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ σπέρματα Φθεῖρας καλεῖσθαι.
Φ ησὶ, κενταύροις. ¶ Φθίσονται, διαφθαρήσονται.
Φ θῆ, ἔΦθασεν. ¶ Φθείη, Φθάσῃ πρότερος. ¶ Φθῆναι, Φθάσαι, προλαβεῖν, δεῖξαι. ¶ Φθίσεται, καταλήψεται, Φθάσῃ, καὶ Φθία πόλις θεσσαλίας.
Φ θικὸν, τιμητικόν. ¶ Φθίη, Φθίσει. ¶ Φθίμενοι, θανόντες. ¶ Φθίμενος, Φθαρεὶς, θανεὶς. ¶ Φθίνα, ἡ ὀρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Φθινὰς, ἀμέρα πλὴ ἰσαμέριον τεῖτην τεταρτιαίου λέγει. ¶ Φθινάσμασι, Φθίσεσι. ¶ Φθίνανθος, λήγοντος, παυομένου, ἀναλισκομένου. ¶ Φθίνοιτος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνὸς. Φθίνων δὲ μηνὸς καλεῖται ὁ ἀπὸ ἐνάτης ἕως δεκάτης. μέσος δὲ μηνὸς, ὁ ἀπὸ δεκάτης ἕως ἑνδεκάτης. ἱστάμενος δὲ μηνὸς, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης. ¶ Φθινόντων, Φθειρομένων. ¶ Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ὀκτωβρίου αὐγούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς ὀκτωβρίου δεκεμβρίου.
Φ θινύθῃ, Φθείρεσθαι, τήκεσθαι. ¶ Φθινύθουσιν, εἰς Φθίσιν ἄγουσιν. ¶ Φθινύουσι, Φθείρονται.
Φ θίνουσαν, ἐλαττουμένην. ¶ Φθῖοι, οἱ καὶ πρωτοσιλάφ τεταγμένοι. ¶ Φθὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπός.
Φ θῖσα, ἡ λεπὶς ἀπὸ Φθίσεως. ¶ Φθίσεσθαι, θανεῖν.
Φ θισήνορα, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ πλὴν ἀνδρείαν. ¶ Φθισικὸς, Φθισικός. ¶ Φθίσει, ἀπολέσει.
Φ θῆσαι, ὀλέσαι. ¶ Φθισίμβροτος, ἀνδροφθόνος διαφθείρων τοὺς ἄνδρας. ¶ Φθίσων, εἰς Φθίσιν ἄξων καὶ Φθίσεσι καὶ Φθιρῶν. ¶ Φθίνοιτο, θαίοιτο, ἢ ἔθανεν. ¶ Φθιτοὶ, Φθαρτοὶ θνητοὶ, νεκροὶ, ἢ εἴδωλα. ¶ Φθιώτην, θεπαλικὸν. ¶ Φθογὴ, Φθέγμα, ἢ Φωνή. ¶ Φθόγος, Φθογὴ Φωνὴ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φθόη, Φθίσις, Φθορὰ, λύμη. ¶ Φθατήσει, Φθάσει κτήσασθαι. ¶ Φθοῖς, πλακοῦς, ἢ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀλλεσμένα. ἢ ἀπορρέον ῥῆγμα τοῦ χρυσίου. ¶ Φθονεῖς, ζηλοῖς, βασκαίνεις.
Φ θονδὸς, ζηλωτὴς, ζηλότυφος. ¶ Φθόνος, πάθος ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ. ¶ Φθορὰ, ὄλεθρος.
Φ θόσις, Φθίσις. ¶ Φθίδιον, ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον.
Φ θέρεται, ὀλύρεται. ¶ Φία, μονία. ¶ Φιαρὸν, λαμπρὸν καθαρόν. ¶ Φιαρωῦ, λαμπρύνω.
Φ ιβαλία, εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκὴ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰαχάδας. ¶ Φίβλα, πόρπη φρικίον. πτερόν.
Φ ίγα, φίγα, σφίγγα. ¶ Φισαλία, ἀπὸ σύος τῶν λυκάονος παίδων. ¶ Φισδάκνη, πτέριον μικρὸν στενόν.
Φ ιλίπα, συαίπα. ¶ Φφιλίαι λιθοξόοι. ¶ Φειλωλὸς, ἐπιθυμητός. ¶ Φίλνα, ῥίζα, ἀχίλλειος καλαμὴν. ¶ Φιαρὸν, καθαρὸν λαμπρὸν, ἀγνὸν ἰλαρόν.

φρικῶν,

Φ ικιῶν, προσθηβῶν. Φίλα, προσφιλέστατα.
Φ ίλαι, φίλησον. Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα.
Φ ιλαίτατος, φίλος σφόδρα. Φιλαίτιοι, μεμψίμοιροι.
Φ ιλαίτιος, μεμψίμοιρος. Φιλακριβοῦντες μετ' ἀκριβείας διαχωρίζοντες. φιλακροάμονας. Φιλαλήθης, ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν. Φιλαλληλίαν, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους. Φίλαξ, δρῦς, νέος ἠλεῖοι.
Φ ιλαπεχθημόνως, φιλομίσως. φιλοῦντα μισεῖσθαι.
Φ ιλαργυρία, φιλοχρηματία. Φίλατο, ἐφίλησεν, ἠγάπησεν. Φιλαῦρα, τὰ κακὰ τὰ ἄτοπα.
Φ ιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν. Φίλαυτοι, οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες. Φιλεῖ, εἴωθεν, ξενίζει, ἢ κατὰ ψυχὴν ἀγαπᾶ. Φιλέσκον, ἐξένισεν. Φιλεκήδωτον, κηδεμονικόν. Φιλέντολος, ἐλεήμων. Φιλεόντ, φιλείτωσαν, ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν. Φιλέουσα, φιλοῦσα. Φιλεργήσασι, φιλεργοὶ οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες. Φιλέριδες, οἱ ἀγαπῶντες ἐρίσασθαι. Φιλέταιρος, πεφιλημένος.
Φ ιλέθιος, φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστρος.
Φ ίλη σχίνου, παραφνάς. Φίληθεν, ἐφιλήθησαν.
Φ ιλήμης, φιλίας. Φίλην, φιλίαν, ἢ τὴν προσφιλεστάτην. Φιλήρετμοι, φιλόκωποι, φιλοναῦται.
Φ ίλησα, ἐξένισα, ἠγάπησα. Φιλήσια, φιλοτήσια, προσφιλῆ. Φιλησίαις, κλεπτοσύναις. Φιλήτης κλέπτης λῃστής. Φιλήτωρ, ἐραστής. Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν. Φίλια, πρὶς φιλέστατα. Φιλιάζετο. ἐχωρίσθη αὐτοῦ. φιλίδα. σύριγγα. Φιλιὸς, ὁ ἀποτρόπαιος κατ' εὐφημισμένον. Φίλιπποι, μοιχοί. Φιλιστίδιον, νόμισμά τι. Φιλίων, ἀντὶ τοῦ φίλτερος προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ διὰ τὸ μέτρον, ὡς τὸ καλλίων ξείνων τηλεδαπῶν φιλίον ἐμὸν ἵκετο δῶμα. Φιλόδικος, φιλοπράγμων.
Φ ολιδωτῷ, λεπίδας ἔχοντι. Φιλόθακος ἀργή.
Φ ιλοθεάμων, φιλοθεωρητής. Φιλοθεάμοσι, φιλοθεωρηταῖς. Φιλοθερσίδης, φιλοθέρσου παῖς.
Φ ίλοιφος, πασχητής. Φίλοι, προσφιλέστατοι.
Φ ιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ σπάστρα. Φιλοΐστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. Φιλοκέρτομε, φιλῶν σκώπτειν. Φιλοκηδὴς, ὁ κηδεμονικός. Φιλοκνήμιδες, φίλοπλοι. Φιλοκρινεῖν, διαιρεῖν. Φιλοκτέανος, φιλοκτήμων φιλοχρήματος. Φιλοκτεανώτατε, φιλοχρηματώτατε.
Φ ιλοκτήμων, φιλοχρήματος. Φιλολάμπαδος, ἡ ἄρτεμις. Φιλολόγος, ἀσκητὴς, πολυλάλος.
Φ ιλολόγος, λαλιὸς, λάλος. Φιλομειδὴς, φιλόγελως. Φιλῶν τὰ μειδιάματα ἱλαρά. Φιλομηδιάδης. οἱ μὲν, κύριον ὄνομα. πολλάκις γὰρ παρωνυμικῶ τύπῳ κυρίως δηλοῦται ὡς εὐριπίδης ἡρακλείδαις. Φιλομύθω πεπλασμένω λόγω. Φίλον, προσφιλές. Φιλόνεικος, μάχιμος, φίλερις, φιλονεικία τὴν ἡ μάχη. Φιλοπευστεῖν, ἀκούειν μανθάνειν, ἐρωτᾶν. Φιλοπευστοῦντα, ἡδέως ἀκούοντα, ἢ ἐρωτῶντα. Φιλοποιὸς, φιλεργός. Φιλοπόνια, σπουδαῖα ἔργα. Φιλοπόνος, φιλεργὸς σπουδαῖος.
Φ ιλόπυστος, φιλοπράγμων. Φιλόσοφος, ὁ πάντ' πειραθείς. φιλομαθής. φιλόστοργος. φιλότεκνος. φιλοσόφους δὲ φασὶ λυδοὺς, τοὺς κιθαριστὰς καὶ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ σοφιστὰς ἔλεγον. Φιλόστροφος. εὐμετάβολος. Φιλοσύμμαχος, φιλολοίδορος, μάχιμος. Φίλος, ὁ προσφιλής. Φιλότης, φιλία ἡ συνουσία. Φιλοτησία, πρόποσίς τις μετὰ τὸν δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας.
Φ ιλοτήσια ἔργα ἀφροδίσια τὰ συνουσιαστικά. Φιλοτιμεῖται, μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ.
Φ ιλοτιμία, δωρεὰ κενοδοξία. πλοῦτος μεγαλοφροσύνη.
Φ ιλότιμος, ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι. Φιλοτιμούμενοι, δαψιλῶς τιμῶντες.
Φ ιλοτίμως, φιλοδόξως πλουσίως, μεγαλοψύχως δαψιλῶς. Φιλοφρονοῦμαι, δεξιῶς καὶ προθύμως εἰς δέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι. Φιλοφροσύνη, προθυμία. διάθησις, σπουδὴ, ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα ἢ φίλια φρονεῖν. Φιλοχωρῶν, τὴν χώραν ἀγαπῶν. Φιλοψεύστης, ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν. Φιλόψυχον, εὔψυχον.
Φ ίλτατα, τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα. Φίλτατοι, φιλικώτατοι. Φίλτρον, φιλία. Φιλυδρεία, φιλεῖ τὸ ὕδωρ. Φιλύρινον, ἀσθενές. Φιλυρὸν, εὐῶδες ἐλαφρόν. Φιλωνίδας, ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλωνίδης. Φίλως, ἡδέως. Φίλως χ' ὁρόῳτε, ἡδέως ἂν βλέποιτε. Φιλὼψ, κρήνη, ἢ φίλος.
Φ ιλωτερὶς, καταναία. Φιλώτατα, φίλτατα.
Φ ιλώτατος, φίλτατος. Φίμα, κημὸς, παραστόμιον φιμός. Φιμοῖ, δεσμεύει ἐμφράττει, ἄγχει, ἐπιστομίζει. Φιμοῖ, δεσμοῖ. Φιμοῦν, δεσμεύειν καὶ τὰ ὅμοια. Φὶν, αὐτοῖς, ἢ αὐταῖς. Φίνακα, δρῦν.
Φ ίνηται, συντιθῆ. Φίσκος, δημόσιον ταμεῖον πολύχρημον. Φισκοσυνήγορος, ὁ ταμιείων συνήγορος.
Φ ίτρον, μέτρον, μάταιον, ῥάδιον, καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου τὸ κοῖλον, καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου παρὰ τὸ φύεσθαι.
Φ ίτυ, φυτὸν, φύτευμα. Φίτυμα, τέκνον, γέννημα.
Φ ιτύσατο, ἐγέννησεν. Φλᾶ, θλᾶ, μαλάττει, συντρίβει. Φλαδιᾶν, θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν.
Φ λαν, μαλάσσειν πληγαῖς. Φλανύσσει, φλυαρεῖ, ληρεῖ. Φλασμὸς, τύφος. Φλασμένος, τετυφωμένος. Φλάσας, θλάσας. Φαυλικῶς, ἀηδῶς.
Φ αῦρα, φαῦλα. κακά. πονηρά. κοῦφα ἀσθενῆ.
Φ λέβαι, νεῦρα τινὰ αἵματος δεκτικά. Φίλιππος, στόμα χειρῶν ἢ λαμπάδος. Φλέγει, καίει, λαμπρύνει.
Φ λέγεια, ἡ νῦν πελλήνη. Φλέγεται, καίεται, λαμπρύνεται. Φλέγμα, φλὸξ. καῦσος. παρὰ τὸ φλέγειν. Φλεγμαίνει, ὀγκοῦται, φυσοῦται.
Φ λέγματι, ἡ φλέγματα ἔχουσα. Φλεγματόεν, ἔκρηγμα τῆς φλογός. Φλεγμὸς, τὸ αἷμα.
Φ λέγος, τὸ φλέγμα. Φλεγύαι, ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές. Φλέγμας, ἀετός. ξανθὸς ὀξύς. Φλέγωμεν, καίωμεν, λαμπρύνωμεν. Φλεγυρὰ, ὑβριστικὴ, λαμπρά. Φλέγουσι, βλάπτουσι. Φλεγυροῦ βλαβεροῦ. Φλεδονεῖ, ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ, καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά. Φλεδονώδη, φλύαρα. ληρώδη. Φλέδων, φλυαρία καὶ ὁ ἀλαζὼν εὐήθης.
Φ λεῖ, γέμει, εὐκαρπεῖ πολυκαρπεῖ. Φλέβηα, φλυαρία. Φλέξαι, κατακαῦσαι. Φλέοντας. φιλοῦντας, ἢ φλυαροῦντας. Φλεὸς, βα-

σκανία, φθορὰ, καὶ ὁ αἴλιος φλοιός. ¶ Φλὲψ, μώλωψ, καὶ τὸ ἀναλογοῦν τῷ σώματι. ¶ Φλέω, διονύσου ἱερόν. ¶ Φληδῶντα, ληροῦντα. ¶ Φληναφᾶ, φλυαρεῖ. μωρολογεῖ. ¶ Φλήναφοι, μωρολόγοι. ¶ Φλήναφος, φλύαρος, λῆρος, μωρολόγος. ¶ Φληναφῶντα, φλυαροῦντα. ¶ Φλῆφος, φλύαρος. ¶ Φλιαρὰ, χλιαρά. ¶ Φλιᾶς τῆς θύρας παραστάδος. ¶ Φλιδᾶν, σήπεσθαι.

Φ λιδάνει, διαπίπτει διαῤῥεῖ. ¶ Φλιδιόωντο, διέποντο, ἐτέμνοντο. ¶ Φλιδόνες, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα. καὶ ῥυτίδες τινὲς δὲ σφυγμοί. ¶ Φλιδόωσα, ῥηγνυμένη. ¶ Φλίεθος, καρποφόρος.

Φ λιὴ, πρόθυρον ἡ παραστὰς τῆς θύρας. ¶ Φλιοῦς, ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις. ¶ Φλίψεται, ἀποθλιβήσεται. ¶ Φλίψις, θλίψις. ¶ Φλόγα, φλογερόν.

Φ λογερὸν, θερμὸν, λαμπρόν. ¶ Φλόγεα λαμπρά. φλογώδη. ¶ Φλογίδες, κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι. ¶ Φλεγμονὴ, ὄγκος πυρώδης συῤῥυέντων τῶν τὸ ἀσθενῆσαν μέρος τῶν ὑγρῶν. καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός. ¶ Φλογίδια, αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου σκευαζόμεναι. ¶ Φλογίνη, καυστική. ¶ Φλογίσει, καύσει. ¶ Φλογμὸς, καῦσος, βρασμὸς, καύσων. φλογισμός. ¶ Φλογμῷ, κατακαύσει, καταφλέξει. ¶ Φλογόδερπνοι, ἄνθρακες.

Φ λογῶδες, καυστικόν. ¶ Φλογόλευκον, ἐρυθρόλευκον.

Φ λογώματα, τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα.

Φ λοιὰν τὴν κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι λάκωνες.

Φ λοιδιᾶν, πεπρῆσθαι. ¶ Φλοιδούμενος, ταραττόμενος. ¶ Φλοινὸν, φλοιόν. ¶ Φλοιὸν, τὸ λέπος τοῦ ξύλου. ¶ Φλοῖσβος, τάραχος, ἀφρὸς, ταραχή.

Φ λόμος, πόα τίς, ἣ καὶ αὐτὶ ἐλλυχνίου χρῶνται, ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς. ¶ Φλονίδες, λεπίδες.

Φ λὸξ, ἡ τοῦ πυρὸς, καὶ ἄνθος τί. ¶ Φλουάζει, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλοῦκτος, εἶδος ῥοφήματος.

Φ λοῦς, φλοιὸς, λεπύχανον, λεπυρόν. ¶ Φλυάκια, τὰ ψυδράκια. ¶ Φλύαξ, μέθυσος, μεθυαστὴς, γελοιαστής. ¶ Φλύαρος, φαῦλος, εὐήθης. ¶ Φλυάσσει, φλυαρεῖ, φλύει. ¶ Φλυδᾶν, διαχεῖσθαι.

Φ λύεις, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Φλύζει, ἀναζεῖ. ¶ Φλύζειν, ἀναζεῖν, φλύζεσθαι. ¶ Φλυήσιος, ὁ ἑρμῆς, καὶ μήν τις. ¶ Φλυκτὰ κακὰ σχῶτλια.

Φ λύκταινα, τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι. ¶ Φλύον, βιβλίον καθαρόν. ¶ Φλύσει, ἀποβαλεῖ, ἐμέσει, ζέσει. ¶ Φλυσὸς, στοίβη, οἱ δὲ φλοιός. ¶ Φλύσσει, ἐρυγγάνει. ¶ Φλυσῶσα, μαινομένη.

Φ οβεῖται, φεύγει, κνίζεται. ¶ Φόα, ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι. ¶ Φοβεῖ, κνίζει διώκει. ¶ Φοβερὸν, δειλὸν, ἔμφοβον. ¶ Φοβερὸν, δηλητήριον.

Φ οβεύμενος, διωκόμενος. ¶ Φόβη, κόμη, χαίτη, θρὶξ, οἱ δὲ ἐκτενισμένη ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ.

Φ οβῆσαι, ῥίψαι. ¶ Φόβος, φυγή. ¶ Φοβήσας, ἔνθουν ποιήσας. ¶ Φοβηθεὶς, εἰς φυγὴν τραπείς.

Φ οίβα, ἀγὼν δρόμου. ¶ Φοιβάζει, μαντεύεται.

Φ οιβαζόντων, προλεγόντων. ¶ Φοιβάζει, μαντεύεται.

Φ οιβαζόντων, προλεγόντων. ¶ Φοιβάναι, λαμπρύναι. μαντεύσασθαι, κοσμῆσαι, καθάραι, ἁγνίσαι καὶ φοιβάσαι ὁμοίως. ¶ Φοιβᾶσθαι, καθαιρεῖσθαι.

Φ οιβητεύειν, χρησμωδεῖν. ¶ Φοιβήτρια, καθάρτρια.

Φ όβοι, ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν δυσωδῶν. οἱ δὲ καθαρούς.

Φ οῖβος, καθαρὸς, λαμπρός. ἁγνὸς, ἀμίαντος.

Φ οίνια, ἐρυσίβη. ¶ Φοίνια, πυῤῥά. ¶ Φοίνικι, ἐρυθρῷ βάμματι. ¶ Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα, ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. ¶ Φοινικίοις γράμμασι, σοφοκλῆς φοιμέσιν, ἐπεὶ δοκεῖ κάδμος αὐτὰ ἐκ φοίνικος κεκομικέναι. ¶ Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀκταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι αὐτά. ¶ Φοινήεντα, λεπιδωτὸν ὁ ἀπτίων φασὶ, οἱ δὲ φόνιον. ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικὸν, ἢ φονευτικόν. ¶ Φοινικάδες αἱ ῥάφανοι ἀπὸ εὐβοέων. ¶ Φοίνικες, γένος τί ἀθήνησιν. ¶ Φοινίκια, λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τινός.

Φ οινικέλικτον, ἀπατηλόν. ¶ Φοινικήϊον, πυῤῥόν.

Φ οινικηΐδες, αἱ ἀνεμῶναι ἢ πόα, οἱ δὲ τὰ φοινικὰ ἐνδύματα. ¶ Φοινικιστὴς, παρὰ ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ ἀναβάσεως ἀπέκτεινεν ἄνδρα πέρσην μεγαφέρνην φοινικιστὴν βασίλειον. ¶ Φοίνια, κύαρος πυῤῥά.

Φ οίνικι φαεινὸν, φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον.

Φ οινικολόφοιο, ξανθοῦ λόφου. ¶ Φοίνικος, ἔρνος, περιφραστικῶς τὸν φοίνικα. ¶ Φοινίκης, ὅπλον ἐρυθρόν. ¶ Φοινικοβάλανα, τὸ τράγημα, καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινικόεσσα, πυῤῥὰ τῷ χρώματι. ἐρυθρά.

Φ οινικόλεγνον, ἴων, τὸν πηνέλοπα. τὸ ὄρνεον, τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν, ἡ δὲ λέγνη παρέλκει.

Φ οινικοῦν, πυῤῥὸν κόκκινον αἱματῶδες. ¶ Φοινίκουρος, ὄρνις ποιὸς καὶ ὁ ἐρίθακος. ¶ Φοινίκους μάστιγας διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν. ¶ Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις.

Φ οίνιξ, τὸ δένδρον, φοίνικος, νέον ἔρνος, καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ πυῤῥὸς τῷ χρώματι. ¶ Φοινίξαι, αἱ μάξαι, βάψαι. ¶ Φοίνιον, φονὸν, δεινὸν ἐρυθρόν. ¶ Φοίνισσα, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινίσσων, βάπτων, ἐρυθρῶν.

Φ οίνικες, γλύφαι. ¶ Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων. αἱματωθέντων. ¶ Φοινὸν, πυῤῥόν. ¶ Φοιτᾶ, ἔρχεται, βαδίζει, μαίνεται, περίεισιν, ἀφικνεῖται, περιέρχεται. παραγίνεται. ¶ Φοιταλέος, παράκοπος, μανιώδης. ¶ Φοίτης, ὁ κήρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ. ¶ Φοιτήσας, παραγενόμενος.

Φ οιτητὴς, μαθητής. ¶ Φοῖτος, μανία λύσσα.

Φ οιτῶν, ἀναστρεφόμενος. ¶ Φοιτῶντα ἄνδρα μανιάσι λύσσαις. λυσσήμασι. τὴν ἑδραίαν μανίαν. φοῖτον ἔλεγον, τουτέστι τὸν μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. ¶ Φλέγανδρος, νῆσος ἐρήμη. ¶ Φολιὰ πάθα, χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτω καλεῖ. ¶ Φολίδες, αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ¶ Φολὶς, λεπὶς καὶ σύριγξ πολυκάλαμος. ¶ Φολκὸς, στρακὸς, οἱ δὲ λιπόδερμον.

Φ όλυες, κύνες οἱ πυῤῥοὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον, οἱ δὲ φυλακάς. ¶ Φολύνει, μολύνει, καταπίμπλυσιν. ¶ Φοναί, οὕτω καλοῦνται οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται. ¶ Φοναῖν, τὸ ἐπὶ φόνον. μαίνεσθαι.

Φ ονίαις, φονοκτόνοις. ¶ Φονὶς, ἰχθὺς ποιός.

Φ όνος, ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν, ἢ αἷμα. ¶ Φονώντων, πρὸς φόνον θρασυνομένων καὶ λυσσώντων. ¶ Φονῶσα, φόνου ἐπιθυμοῦσα.

φοξὸς,

οξὸς, λιπόσαρκος, ὀξυκέφαλος. Φορὰ, τὸ πλημμύρα, σύστημα, καὶ ἡ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων λαβή.
ορὰδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Φοράδην, ὁ φερόμενος βασταγμῷ. Φορᾶι, τὸ φέρεσθαι πρὸς ὁρμὴν κίνησιν. Φορβάδες, νομάδες. Φοιτάδες. Βοσκήματα. Φοράδην, πάντα φερόμενον. Φορβάδων, νομάδων βοσκημάτων. Φόρβαντα, ἰατρικὰ φάρμακα. Φόρβας ἀπικὸς ἥρως. Φορβέα, ἔλκυστρον, πδιτόμιον, καπίστριον. Φορβειὰ, ἡ αὐλητικὴ τομὶς, λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ.
ορβὴ, βοτὴ, ζοφὴ, βοτάνη, βρῶσις. Φορβάιαν, πδιτόμιον. καπίστριον. Φόρβια, φάρμακα, οἱ δὲ Φόρβα. Φορμώμενος, ζεφόμενος. Φόρβον, ἀπάνθρωπον. Φόρβυτα, οὖλα ἥλεοι. Φορχάνη, ἡ ἁρπαλότης. Φορέεσκον, ἔφορον, ἐβάσταζον ἐφόρουν. Φορήσεται, οἴσεται. Φορεῖς, οἱ πρὸ μεταλλικῷ ὕλῳ ἐκπομάζοντες παῖδες καὶ οἱ τῶν ἀποθλων ἱμάντες καὶ οἱ φέροντες. Φόρεαζ, φόρεαται. Φορβύμενα, Φορύμενα. Φορβύουσι, Φοροῦσιν. Φορῆες, οἱ βαστάζοντες ἢ φέροντές τι. Φορηταὶ, ἀκταὶ, βασακταὶ, ἃ λιώσαται τις φορᾷ. Φορητοὺς, ἐνεχθέντας. βασακτούς.
ορηθῆν ὑποδὺ τὸ ἀγροῦ ὄπτον. Φόρειμος, λυσιτελής. Φορείνη, ἡ παρ' οἰκίοις πυρίνη. Φόρειμες τὰ ὕλινα. Φόρκες, χάρακες. Φορκὸς, μονόφθαλμος. Φορκὸν, λάβικον, πολιὸν, ξυσὸν.
όρμιδι, τῇ καθαρᾷ. Φορμίζειν, καθαρίζειν.
όρμυξ, καθαρὰ τοῖς ὤμοις φορομένη. Φόρμιγα, μύρμηκα. Φορμὶς, σφυρὶς. Φορμίων, οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο κροτωνιατῶν. Φόρμιον, πλέγμα φαθῶδες, φορμίθιον. Φορμὸς. ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν μάθοις ὡς κόφινος. Φορμοραφάμενα, ὡς Φόρμοι καταραπόμενα. Φορμοσίκων, παχύς. Φόροι, δημόσιοι ἀπαιτήσεις. Φορολογῆσαι, Φόρους σωάξαι. Φορολόγητοι, πολῖται, λειτουργοί. Φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς Φόρους. Φόρος, ἡ τῶν χρημάτων καταβολὴ, ἢ νέον τέλεσμα. Φορτὸν, ἐγκώμιον βαρύ.
ορτικὰ, τὰ γαλῆα, καὶ τὰ ὑποδρομίσαι σκώμματα.
ορτὶς, Φορτηγὸς ναῦς πολλοῖον. Φόρτος, φορτίον.
ορύκαμα, λάσβορον ποιόν. Φορωύει, Φυρᾷ, μολύνῃ, συγχεῖ. Φορωύετο, ἐμολύνετο. Φορύξαι, συγχύσαι, Φυράσαι. Φορύξαντες, συγχύσαντες, μολύναντες. Φόρυς, δακτύλιος ὁ κατὰ πὸ ἕδραν. Φορυασμένα, μολυσμένα. Φορυτὸν ἄχυρα Φύκανα. Φορυτὸς, Φύκανα ἄχυρα, καὶ ἀφ' ὑγρᾶς αἱρόμενος ὑποδὺ ἀνέμου χόρτος. Φρυγανώδες, συρφετῶν, βόρβορος, ἀκαθαρσία. Φυρσωνοῦς, ὄνος βασιλικός. Φοροσταὶ, καθαρισταί. Φουαλήθεῖ, σωματοῦται. C* Φουαίξιορ, ἡ ὑπὸ τῆς χώρας σωματοῦσία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι. Φούϊξ, σφῦγξ. Φοῦσος, ὀξυκέφαλος. Φοῦσαι, ἁλώπεκες. Φουλίδρ, παρθένων χορός. Φωσιεῖς Φυλλόμενοι, πλόμενοι Φωσιεῖς. Φύρνορ ὀχύρωμα.
ῶς, Φῶς. χαρὰ σωτηρία. Φόωσος βρέουσα, πὸ ἀναβλύω τὸ ἡλίου σημαίνουσα.

ράγματα, καταστώματα. Φραγμὸς, θειγμὸς ἢ καὶ ὁ νόμος. Φράδεν, ἔλεγεν Φραδάον, ὁρμιωδῶν. Φραδέος, σωετὸς. Φραδάσι, βουλαῖς. Φραδύνουσι λέγουσιν. Φράδμονες, ἔμπειροι, σωετοί.
ράδη, Φράζε, λέγε. Φρονήσει, σωίσει. Φραγμοσύνη, σιέψις, βουλὴ, νόησις. Φραδῶς, Φρασικῶς, Φανερῶς. Φράζει, δηλοκυΐᾳ σημαίνει, λέγει. διηγεῖται, σιέπεται, διανοεῖται. Φράζεο, λέγε καὶ τὰ ὅμοια. Φράζεται, Φραζόμενος, Φράζουσιν ὁμοίως. Φρασίζειν, σωφρονίζειν.
ραξάμενος, κλείσας, ὁπλισάμενος. Φράσαι, διανοήθητι, σιέψαι. Φράσαντας, εἰδότας λέξαντας λέξαντας. Φραδὲν, λεχθὲν, λεχθὲν ἢ τὰ ὅμοια. Φραδίζωον, διασιεπόμενον εἰς ζωλύ.
ράσμων, προσέχων. Φράσασθαι, Φραθῆναι, συνεῖναι. Φράσις, λέξις, διάλογος, ὁρμιωεία. Φράσις δὲ γένος ἀθήνησι. Φρασαμένος, σκεψάμενος, νοήσας. λογισάμενος. Φράσεται, ἀσφαλίζεται, πληροῦται, αὐτέχεται. Φράσον, εἰπὲ, λέξον. ὁρμιώδυσον. Φρασόμεθα. βουλευόμεθα. εἰπομεν.
ρασῆρες, μυκταί. Φρασύς. σιέψις, ἔννοια. βουλὴ, Φράσις. Φράτορας, τοὺς τῆς αὐτῆς μετέχοντας Φρατείας, συγγενεῖς. Φράτορσιν, ἑταίροις συμμάχοις. Φραχθέντες, ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς.
ρέαρ, πηγὴ, λάκκος. Φρέαρ, ὀρύττειν, σκιοθηρεῖν, οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων.
ρεαρίοι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. Φρεάτεια τὰ βαθέα ὀρύγματα. Φρεβοτύπανα, ὄργανα τινὰ παρὰ πολυβίῳ. Φρείατα, Φρέατα.
ρεναπατᾶ, χλευάζει. Φρεναρχίους, Φρενήρεις.
ρενες, σύνοιαι, Φρονήσεις. Φρενάσαι ἴσας, ἴσας φρένασαι, δίον ἁρμοσμένασαι συμφώνους. Φρενεῖν, Φρονεῖν διδάσκειν. Φρεμπάρωσις, βλαψίφρων.
ρενες, μέρος τι τῶν ὑποθυίων ὑποδὺ τῷ ἢ παπὶ κείμενον, ἢ διάφραγμα τὸ ἦθους. Φρενήρης, ἀρτίφρων. Φρενοβλάβεια, ἡ τῶν φρενῶν βλάβη.
ρενὶ, διανοίᾳ. Φρενοκλοπεῖ, ὄβ ἀπατᾷ.
ρενὸς ἔκστασις, ὁ ἐς ἑαυτὸν μὴ ὢν. Φρενοῶ, Φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν. Φρενοῦται, νουθετεῖται. Φρενώσας, παραλογισάμενος ἀπατήσας.
ρενώσει, νουθετήσει. Φρενωτήριον, παραίνεσις.
ρεσὶ, διανοίαις. Φρεσὶν ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. Φρεώρυχοι, γένος ἀθήνησιν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες. Φρειμᾶται, φρειμάσεται. Φρεὶν, Φρένα, διάνοιαν γνώμην. Φρείζει, Φοβεῖται.
ρητὴρ, ἀδελφός. Φρητία, σόμα φρέατος.
ρὴξ καὶ Φρήγη, Φρατιὰ, συῆς εἶα, πατεικὴ γυνὴ καὶ σιβάδες καὶ συαῖτια. Φρίκη, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος. Φρίκες, χάρακες. Φρίκη, ψύχος, Φρόμος. Φρικνὸν, Φρικαλέον, δεινὸν, Φοβερόν. Φρικνὸν, Φρικώδες, Φοβερὸν, πάνυ δεινόν. Φρικωδέστερον, Φοβερώτερον. Φρικάσσει, σκιρτᾷ, ἐπιγείρεται. Φρυάττει, βρεμμυᾷ.

Φ ρίξ, ἡ ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν.
Φ ρίξας, εὐλόφω σηκώματι, ἀντὶ τοῦ ἀναφὺς ἄρτιος.
Φ ρίξαν ἔθειραν, ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα. Φριξολόφος, ὀρθοχαίτης. Φρίσσει, διεγείρεται, ἐξορθοῦται, δέδοικε, τρέμει. Φρίσσει νῶτον, τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤτουν ἐγείρει. Φρίσσει, φοβεῖται, δέδοικεν. Φροίμια, προοίμια, προῤῥήσεις ἀττικοί. Φρόκλος, περίπολος. Φρονεῖν, νοεῖν, διανοεῖσθαι. Φρονέω, φρονῶ, διανοοῦμαι.
Φ ρονέων, φρονῶν, διανοούμενος. Φρόνημα, βούλημα, θέλημα. Φρόνιμος, σοφὸς, διανοητής. Φρονηματισθεὶς, ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι. Φρόνιν, φρόνησιν τὴν καταφρόνησιν ἐκδοτέον οὐ τὴν λείαν ὥς τινες. Φρόνις, φρόνησις, βουλὴ, διάνοια. Φρόνησις ἀκριβὴς, νοῦς πράττων καλῶς. Φροντίζει, μεριμνᾶ. Φρόντις, ὄνομα τοῦ κυβερνήτου μενελάου φρόντιν, ὀνητορίδην. Φροντισταὶ, φιλόσοφοι. Φροντιστήριον, διατριβή. καὶ τὸ οἴκημα σωκράτους καὶ τὸ σχολίον, καὶ μοναστήριον. Φρονῶ, σωφρονῶ. Φροῦδα, ἀφανῆ. ἄφαντα. Φρυγανώδη.
Φ ροῦδος, πρόοδος ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. ὁ δὲ ἐληλυθὼν, ἔκδημος. ἀφανής. Φροῦδον ἄρδην. παντελῶς ἀφανὲς οὐ κεχωρηκὸς ἔρημον. Φρουρὰ, φυλακὴ, στρατός. Φρουρεῖ, φυλάττει, ἢ προφυλάττει. Φρούριον, προφύλαγμα, προφυλακτήριον. Φρουρὸς, φύλαξ, σωματοφύλαξ.
Φ ρύαγμα, ἔπαρσις, μετεώρισμα, ὑπερηφάνεια.
Φ ρυάσσεται, ἐπεγείρεται, μεγαλοφρονεῖ, γαυριᾶ, φρυάττεται, ἐπαίρεται. Φρύγανα, ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά. Φρύγετρον, ξυλίφιον ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. Φρυγία, ἡ φρύγουσα. Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. Φρύγιον, ξύλον ξηρόν. Φρύγιον, ἱστόρησον πέπαιχεν ἐπίχαρμος ἐν κωμασταῖς ἐπικενώμενος. Φρύγιος, ξηρός.
Φ ρυκτὰ, ξηρά. ἢ ἰχθύδια εὐτελῆ. Φρυκτὸς, μάντις. κλῆρος σύμβουλος πυρσός. Φρυκτὸς δελφὶς, κλῆρος, ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις. μαντευόμενοι ἐν ὀλυμπίᾳ. Φρυκτορία, πυρκαϊὰ πυρσεία. λαμπάς. καῦσις. Φρυνίχου πάλαισμα, ἐκ φεύγειν τὰ φρυνίχου κακά. Φρυνὸς, βάτραχος ἢ παχύς.
Φ ρυνώνδας, πονηρούς. Φρὺξ, ἢ ἀπὸ φρυγίας ἐθνικόν. Φρουρεῖ, στρατεύεται. Φρυγὰ, ἡ φυγὴ, τροπὴ εἰς φυγάς. Φρῶν, ἢ φρονερῶν γυναικῶν. Φῦ, ἔφυ, ἐφήψατο. Φυγὰς, ἐξορίας.
Φ υαῖς, φύσεσι. Φυγὴν, φεῦξιν. Φρυγμὸν, καῦσιν. Φυγόσκειν, φεύγειν. Φύει, γεννᾶ.
Φ ύεσθαι, βλαστάνειν. Φύζα, φυγὴ φόβος, ἀθυμία. δειλία. Φυζακινὴ, δειλή. Φυζακινὸς, δειλός. Φυγὰς δειλός. Φυζάναι, φυγεῖν δειλιάσαι. Φύζηλος, δειλὸς φυγάς. Φύγη, φῦσις σώματος ἡλικία. Φύημα, κόπρος. Φυῆς, φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις. Φύκα, σχώτλια, οὐκ ἀνεκτά. Φύκει, εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον. Φυκία, θαλάττια βρύα. Φυκιόεν, φυκία ἔχον, οἱ δὲ πορφύρεον βαθύ. Φυκιοχαίτην. ψαφαροχαίτην. Φυκὸς, ἐπὶ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι, καὶ ἀκρωτήριον λιβύης, ἢ βρία. ἢ φλακτά.
Φ υκτὰ, φευκτά. Φυκτῆρες, φύλακες. Φυλιστιεὶμ, πίπτον ποτίματι, ἤτουν μέθη. Φυκοῦντα, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης, καὶ πολύχνιον ὁ μόνυμον. Φυλάδα, ἡ ἑκάτη.
Φ ύλα, ἔθνη, συγγενικὰ γένη. Φῦλα θεοῦ, ἔθνη θεοῦ.
Φ υλακὴ, φρουρὰ εἱρκτή. τήρησις ἐντολῶν. πόλις θεσσαλίας παροξυτόνως. ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία.
Φ ύλαξ, φυλακτήρ. Φυλακτῆρες, φύλακες.
Φ υλακτηρία, παννυχίς. Φυλαρχία, πομπή τις.
Φ ύλαρχος, φυλῆς ἄρχων. Φύλαρχον, χορήγιον.
Φ υλὰς, τὰς κατοικίας. ἀποχωρήσεις καὶ τὰ τετράποδα.
Φ υλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλή τις. Φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν. ἄλλοι δῶμα. φυλασσέμεναι. Φυλατὸς, ἡ λέξις παρὰ βλαίσῳ σημαίνει δὲ ᾠδήν. Φυλέτης, ἐκ τῆς φυλῆς ὅ ἐστιν ὁμόψυχος. Φυλείδης, φυλέως παῖς ὁ μέγης.
Φ υλίης, φυλία ἔστιν εἶδος ἀγριελαίας. ἄλλοι συκῆς. οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ. Φυλὴ, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος. Φυλίη, ἀγριελαία.
Φ υλὴ, τάγμα μέρος πόλεως. Φύλλα, τὰ τῶν δένδρων. Φυλλάδες, οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες. Φυλλὰς, ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα.
Φ ύλλεια, τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις αἴολα καὶ φαῦλα. Φυλλιαῖν, τοπάζειν.
Φ υλλιὰς, ἐκλαχάνων ὑπότρεμμά τι σκευαζόμενον, ἐκαλεῖτο δὲ θρία. φυλλία δὲ, γένος ἰθαγενῶν.
Φ ύλλιον, πέταλον, ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη. Φυλλεῖν, ἀδολεσχεῖν. Φύλλες, ἀλώπεκες. Φυλλίδες, τὰ τῶν ἀνθῶν ἅ τινα φύλλα ἐκάλουν. Φυλλίναι, ἀτῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι καὶ εἶδός τι. κυκεών. Φυλλὶς, ἡ σάμος τὸ πάλαι. Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρετοὶ, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. Φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν. Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι. Φῦλον, ἔθνος. γένος. Φύλοπις, πόλεμος, μάχη. Φύμα, ψώρα, ἢ ἕτερον φύμα.
Φ ύματα, ψυδράκια ψῶραι. Φυώτων, γεννηθέντων.
Φ ῦξαι, φύξιν, φυγεῖν. Φύξηλιν, φυγάδα, δειλόν. φυγοπόλεμον. Φυξήλιδας, δειλούς. Φυξήλιον, φυγαδικὸν βίον. Φυξῆ, φυγῆ. Φυξίμηλα, δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων. Φύξις, φυγή. Φυομένας, γεννωμένας. Φυός, φύτευμα, γέννημα.
Φ ύππαξ, ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ. Φύραμα, ζύμη, σπέρμα, ἢ ζημία. Φυραῖν, ζυμοῦν, ταράσσειν τὰ ἄλευρα. Φυραυτὶς, ὃ ἡμεῖς φύραν. Φυρδήσκια, σκωλήκια. Φύρδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως. ἀναμίξ. Φύρει, μολύνει μαλάσσει, μιγνύει.
Φ ύρεσθαι, μίγνυσθαι. Φυρκηλίτοι, τειχήρεις.
Φ ύρκος, τεῖχος. Φύρμα, κόπρος, ῥύπος.
Φ υρμᾶται, πταίρνυται, Φυρμὸς, μολυσμὸς, ῥύπος, μίασμα. Φυροῖ, μολύνει, ῥυποῖ. Φύρακες, ἐλαφροί. Φύρσω, μολύνω. Φυρτήτης,

οἶνος. Φυρτίζεσθαι· τὸ παίζειν συνεχῶς μεμιγμένοις φυρῖς τοῖς ἱματίοις. Φυρτοῖσιν ἐκκαίοις, συμπεφυραμένοις, οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα· συμπεφυρμένοις. Φὺς, γεννηθείς, βλαστήσας. Φύσα, φαρέτρα καὶ ἰχθὺς ποιὸς ὃν τῷ νέλῳ γενόμενος· οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀὴρ, ἢ ἀσκός. Φῦσα πέπρηται, ἐπήρτηται. Φυσακτὴς, αὐτὸς ποιὸς τῆς τῶν παιδῶν. Φυσαλλίδες, φυσητῆρια· αὐλοί.

Φ ύσας, γεννήσας, ἢ τοὺς ἀσκοὺς πλησιάσας. Φύσασθαι, γεννῆσαι. Φυσγενὴς, συρμὸς, φύσει δὲ σκληρόν. Φύσει, βλαστήσει, ἀληθῶς φύει. Φυσητὴρ, ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός. Φύσηγδυ, εἶδος σκορόδου, ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας, καὶ οἱ πρόβολοι τῶν ὀρνίθων. καὶ τὰ σὺν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. Φυσίζωος, πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

Φ υσικὴ, ποιότητι. Φυσίωσις ἔπαρσις, ὑπερηφροσύνη. Φυσιολογεῖ, τοῦδὲ φύσεως διαλέγεται.

Φ υσιολογία, λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί. Φυσίον, τὸ καυστήλιον. Φυσιούμενα, ἐπαιρόμενα· τυφούμενα. Φυσιόων, φυσῶν, ἀθροιζόντων, πνευσιῶν.

Φ ύσις, γένος, οὐσία, προαίρεσις. Φυσιφρονες, πεφυσημένοι τὰς φρένας μάταιοι. Φυσιῶν, χάσκων παχύς. Φύσκη, κοιλία καὶ τὸ παχὺ ἔντερον.

Φ ύση μάλα ἄτειπτος. Φυταλιαῖς, κήποις, ἢ ταῖς γονίμοις καὶ φυτευτικαῖς. Φυταλίδας, γένος παρὰ Ἀθηναίοις. Φυταλίζειν, φυτεύειν, πλησιάζειν. Φυταλιῆς· κήπου δενδροφόρου χῆς.

Φ υταλίμοις, φυτευτικοῖς γονίμοις. Φυτάλμενος ζεὺς, συμφυὴς, ἢ ζωογόνος. Φυτεύει, κατασκευάζει, γεννᾷ. Φυτηκόμος, σωθένδρος τόπος.

Φ ύτιος, ἥλιος, ἢ ζεύς. Φύτλη, γέννα, γένεσις· γένος.

Φ ύτορες· γεννήτορες. Φυζομένων, φυσώντων. Φυτῶ, ῥύματος. Φύτρα, φύσις οἱ δὲ φυτήρια.

Φ ὺ χειρὶ· ἐμπεφυκότως λίξους τῇ χειρί. Φύοντι, γεννῶντι. Φυῶς, φύσει. Φῶ· εἶπω.

Φ ώγειν, φρύγειν. Φῶγος, φωϊδες, τὰ ὑπὸ πυρὸς σώματι γινόμενα ἐκ φυσήματος· οἱ δὲ τὰς φλυκτίναας. Φώκη, ζῶον θαλάσσιον. Φωκαΐς ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον. Φωνίων, ὄρνις φωνός. Φῶνος, κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.

Φ ωλάδες, ἐμφωλεύουσαι. Φωλάδην, ἐμφωλεύσαι.

Φ ωλάζει, ἐμφωλεύει. Φωλαΐδες, ὀστράκινα, πινάβρωμόδη. Φωλεόν, διάσκαλεῖον, ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται ἢ ἃ χορεύουσι κῆ δ' ἀσκοῦσιν, οἱ δὲ, ὠὴ λαιον. Φωλεύει, οἰκουρεῖ, κρύπτει. Φωλητηρίοις, φωλητήρια καὶ φωλεὰ τῶν θηρίων καὶ συνόδων οἰκοι. Φωλητὴρ, ὁ σὺν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καθ' ἑζόμενος ἀεί. Φωλὶς, ἰχθὺς ποιός. Φῶμεν. εἴπωμεν. Φωνασκεῖ φωνὴν ἀποτελεῖ. ἢ φωνῆς ἐπιτελεῖ. Φωνεῖ, λέγει. Φωνὴ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. Φωνήεις, λαλῆσαι δυνάμενος. Φωνήσας, εἰπών, λέξας. Φωνεῖ, λαλεῖ, λέγει.

Φ ῶντα, λάμποντα. Φῶρ καὶ φῶρας, κλέπτας πλησὰς καταστόφους. Φωρὰ, κλοπή. Φωρᾶ, ζητεῖ. Φωραθεὶς, ὑρεθεὶς φανείς. Φωραθῆναι, γνωσθῆναι, ληφθῆναι. Φωραῖ, τὰ κλεμμάτια ζητεῖν, καὶ φωρεῖν· φώραν δὲ τὴν ἔρευναν. Φωράσαντες, ὑρόντες τὰ κλαπέντα. Φωράσας, ἐλέγξας.

Φ ωρᾶσθαι, ἐλεγχθῆναι. Φωρεαμὶς, κιβωτός. καὶ φωρεάμων. Φωρεῖον, κλέμμα. καὶ θρόνου εἶδος. Φώρειος, εἶδος μελίσσης. Φῶρος, κατάσκοπος. Φωρυτὸν, συρφετὸν, ἢ φρυγάνων σωρὸς ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία· καὶ χόρτος τῆς γῆς.

Φ ὼς, τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθὲν, ἢ τὸ πῦρ καὶ ἡ χαρά· ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος. Φῶσαι Φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι. Φώσκει, διαφαύῃ.

Φ ωστὴρ, ἀστὴρ. Φωσφορία, ἑορτή. Φωσφόρος, Φωτοσβότης· λαμπρὸς ἀστὴρ. Φώσασθαι, τὸ λινοῦν ἁρμάτιον. Φῶτα, ἄνθρωπον, ἢ ἔμματα ἢ ἀστέρες. Φωταγωγὸς, ὁ τὸ φῶς φέρων. Φῶτας, ἄνδρας· ἀνθρώπους. Φῶτας σὺν ἑα, ἄνδρας σὺν ἑα.

Φ ῶτε, ἄνδρε δυϊκῶς. Φωτὶ, ἀνδρεῖ. Φῶτες, ἄνθρωποι ἄνδρες. Φωτεύῃ, γεννᾷ. Φωτία, λαμπρία καὶ ἔμματα. Φώτιγξ, αὐγὴ, σύριγξ· φλόγος αὐλὸς· ὡς εἶδος σάλπιγγος. Φῶτιον, πρόσωπον· λεξὴδύ. Φωτισμὸς, αὐγὴ, τηλαυγὲς· καταυγάζον. Φωτολόγιον, τυφλὸν νεκρόν. Φωτῶν, ἀνδρῶν, φωτὸς, ἀνδρός. Φωτὸς, ἡμέρας.

Φ ὼψ, φάος.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ̃ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤῸ Χ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Α.

Χ

Αβὸν, καμπύλον, σεμνόν. Χαβῶνες, σέβια ὀπώμενα ὑπὸ ἀλβύρα. Χαδεῖν χωρῆσαι. Χάδεν· ἐχώρησεν. Χάζει, προσλεῖται, χαλᾶται. Χάζειν, ἀναχωρεῖν, φυλάσσεσθαι. Χάζεο, πῆλε, ἀναχώρει μακρά.

Χ άζεσθαι, ὑποχωρεῖν. Χάζεται, ἀναχωρεῖ.

Χ άζετο, ἀνεχώρει. Χαζόμενον, ἀναχωροῦντα.

Χ αιὰ, ἀγαθή. Χαίνας, σέαρ. Χαίνει, ἀνοίγῃ τὸ στόμα. Χαιὸς, ἀγαθός. Χαίρετε, θαρρεῖτε. Χαίρειν ἐῤῥῶσθαι, τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέασιν, ἔστι δὲ ἡ ἀπαλλαττομένων προσαγόρευσις. χαίρειν ἐᾶσαι κατὰ φρονεῖν. Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι. Χαιρίτω λυπρῶν, δρυθειάτω. Χαιρυσδύνα, πῶ χαρά. Χαιροσύνη, χαρά. Χαιρωθῆναι, ἐκπλαγῆναι. Χάιται, αἱ πεχυμέναι τρίχες.

Χ αιτήσας, κομήτου. Χάιτη, ἡ ὠὴ τοῦ ῥαχίλου θεὶς. Χαλαβεῖν, φοβεῖν, θορυβεῖν. Χαλᾶ, χαλάσει, κῆ θόδαι. Χολάδες, τὸ σύντορα, ἢ λιθώδεις.

Χ αλάδος, λιθώδης ἑξ σύντορος. Χάλανδρον, κράββατον. Χάλαζα, σημεῖον θυτικὸν καὶ πάθος π τὰς σῦς. Χαλεπαίνει, δυσχεραίνῃ, ἀναναικτεῖ. Χαλαίρυπος· ὁ τῶν πλανωμένων ἱματίων ῥύπος.

Χ αλαρὰ, ἄλυσις. Χαλάμβειοι, ἴσως ἀπὸ τόπου τ λιβύης. Χαλαρχοῦς, τὰ ἄκρα τ ῥιζῶν τ ὀνύχων, οἱ ποδαρχοῦς, ἢ ταχύποδας. Χαλαρῶν, ὡραίων.

Χ αλασσαίων συῶν, πόλις τῆς μακεδονίας κὴ λίμνη οὗ θα δ' χαλασσαῖον νίτρον γεγένη). Χαλδαῖοι, γένος μάντων· πάντα γινωσκόντ. Χαλεπὰ τὰ καλὰ σόλωνα φασὶ τὰ π τ πρίαν ἁρμοσθέντα εἰπεῖν· χα-

τὰ καλὰ καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ' ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι. ¶ Χαλεπήνας, ἀγανακτήσας. ¶ Χαλεπὸν, δύσεργον, σκληρὸν, δεινόν. ¶ Χαλεπήνη, εἰς χαλεπότητα ἀγάγη.

Χ αλεπεῖ, ἐρεθίζει, ἀπειλεῖ, φοβεῖ, ἀγανακτεῖ, κακίζει, βλάπτει, εἰς χαλεπότητα ἄγει. ¶ Χαλεπτὺς, χαλεπότης. ¶ Χαλεπῶς, δυσκόλως. ¶ Χαλέσιν, ὄνυξι. ¶ Χαλεψάμενος, χολωθείς. ¶ Χαλέρυπον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὃ τινὲς νίτρωμα λέγουσι. ¶ Χαλία, ἡσυχία. ¶ Χαλίδιον, πινάκιον. ¶ Χάληκες, οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. ¶ Χαλίκρατον, εὔκρατον. ἄκρατον. ¶ Χάλιμος, φαρμακός. ¶ Χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. ¶ Χαλὶς, ὁ ἄκρατος οἶνος. καὶ ὁ μεμηνὼς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας. ¶ Χαλιστὸν, σκαιὸν ἢ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον. ¶ Χαλίφρονας, παράφρονας, μαινομένας βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς.

Χ αλιφροσύνη, ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις. ¶ Χαλίφρων, κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας. ἤγουν ἀσύνετος.

Χ άλκεα, τὰ ὅπλα συνήθως καὶ τὰ ἐκ σιδήρου. χάλκε', ἐπίσωτρα τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί.

Χ αλκέγχεων, πολημιστῶν. ¶ Χαλκεῖα, ὑπομνήματα τῆς τῶν τεχνῶν εὑρέσεως. ¶ Χαλκε' ἐπίσωτρα ὁμοίως. ¶ Χάλκεον, ὀχυρόν. σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον, ἢ θάνατον. ¶ Χάλκεος, ἰσχυρός. ¶ Χάλκεος κέραμος. εἱρκτὴ, πίθος. καὶ ὄρος. ¶ Χαλκεόφωνον, ἰσχυρόφωνον. ¶ Χαλκεὺς, πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος καὶ ὁ χρυσοχόος. ¶ Χαλκεῶνα, χαλκεῖον ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο. ¶ Χάλκη, πορφύρα. ¶ Χαλκηδὼν, πόλις. ¶ Χαλκῆ μυιᾶ, εἶδός τι μυίας. ¶ Χαλκήρεα, χαλκῷ ἀρηρότα.

Χ αλκηρέας. χαλκῷ ἡρμοσμένους. ¶ Χαλκήρη, χαλκῷ ἡρμοσμένα. ¶ Χαλκόστομα, χαλκία κύμβαλα.

Χ αλκίδαι, γένος. ¶ Χαλκιδεὺς, δειλός. ¶ Χαλκιδικὴ, σκυθικὴ, τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου, ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα. ¶ Χαλκιδίζειν. ἀπὸ τῶν κατ' εὔβοιαν χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδαιραστούντων. ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες. ¶ Χαλκιδικὸν δίωγμα. διότι εἰς χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις. ¶ Χαλκιδικὸς λειμὼν, οἱ μὲν τὴν κυκλωπίαν κώμην, οἱ δὲ κύκλωπος λίμνην.

Χ αλκιδικὸς, εἶδος ἀλεκτρυόνος. ¶ Χαλκίναος, χαλκίοικος. ¶ Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν.

Χ αλκίον, τὸ χαλκοῦν. ¶ Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν. ¶ Χαλκὶς, εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος, καὶ πόλις τῆς βοιωτίας. ¶ Χαλκοβαρεία, ἰσχυρά. ἡ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα. ¶ Χαλκοβαρὴς, ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος. ¶ Χαλκοβατὲς, τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός. ¶ Χαλκόβατον, ἰσχυρῶς βεβηκότα.

Χ αλκογλώχινος, χαλκὴν ἐπιδορατίδα ἐχούσης.

Χ αλκηδάνη ταύτης ἱερὸν ἐν σπάρτῃ. ¶ Χαλκοδεσμωτὴρ. χαλκόδερμος, ἐπεὶ ὥπλιστο. λέγεται δὲ καὶ χαλκοδεσμήτωρ. ¶ Χαλκοκορυσταὶ, χαλκῷ καθωπλισμένοι. ¶ Χαλκοκνήμιδες, οἷς σιδηραῖ ἦσαν, ἢ χαλκαὶ αἱ κνῆμαι. ¶ Χαλκοκορυστὸν, χαλκῷ ὡπλισμένον. ¶ Χαλκόκρας, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα. ¶ Χαλκόκροτος, ἡ ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα.

Χ αλκολογεῖν, νομίσματα, συλλέγειν. ¶ Χαλκόλοφον, ἱππιοχαίτην, τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκόσμητο. ¶ Χαλκὸς, ὁ σίδηρος καὶ νόμος ἀκίνητος. ¶ Χαλκοπαρείης, χαλκὰς παρειὰς ἐχούσης. ¶ Χαλκόποδας, ἰσχυρόποδας. ¶ Χαλκοῦν, πινάκιον, ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου παρτρόθεν. ¶ Χαλκοτύπους, χαλκοπλήκτους. ¶ Χαλκοῦς, ἐνοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον. ¶ Χαλκοχιτώνων, χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων. ¶ Χαλκόδοντας στόλους, χαλκοὺς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα. ἅ τινες ἐμβόλια. ¶ Χαλκώνητος, ἠγορασμένος. ¶ Χαλκοτῆρα, κέραμός τις.

Χ άλυβοι, ἔθνος τῆς σκυθίας ὅπου σίδηρος γίνεται.

Χ αλυβδικὴ, τῆς σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα.

Χ αλυβώνιος, εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς συρίας.

Χ ελυνέοντα, λύραις. ¶ Χελώπη κιθάρα, ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. ¶ Χαλῶσα, χάσκουσα. ¶ Χαμαδύτοι, κοχλίαι. ¶ Χάμαζε, χαμαὶ, χαμάδες χαμάδις, τὰ αὐτά. ¶ Χαμαιδὶς, χαμαὶ χέειν καταβάλλειν. ¶ Χαμαιευνάδες, οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. ἀππίων δὲ, ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ἢ οἱ χαμαὶ κοιτῶνες.

Χ αμῶνας, στέαρ, ἢ τὰ ἐκστέατος τικτόμενα.

Χ αμαίβηλα, τὰ πεινὰ γήϊνα. ¶ Χαμαίζηλοιεν τελεῖς. ¶ Χαμαιλέων, ζῶον ὠοτόκον καὶ πεζόν.

Χ αμαιπετεῖ, τὰ πεινῷ ἢ χαμαὶ κειμένῳ. ¶ Χαμαιπετῶς, ὥστε μὴ εἰς τοὔδαφος ῥίψαι. ¶ Χαμαιῤῥεπῶς, χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊν ἀρέπων. ¶ Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. ¶ Χαμαιτυπιῶν, τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν, ἤτοι πορνειῶν. ¶ Χαμερπὴς, γεωργὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος. ¶ Χαμεταιρὶς, ἡ πόρνη. ¶ Χαμευνὰ, τὰ πεινά. ¶ Χαμευνεῖ, χαμαικοιτεῖ. ¶ Χαμεύνη, στιβὰς, καὶ ἡ τὰ πεινὴ κλινὶς, καὶ χαμεύνης ὁ χαμαὶ κοιμώμενος.

Χ αμεύνιον, κλινίδιον πενιχρόν. ¶ Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. ¶ Χαμόθεν, ἐκ τῶν χαμαί. ¶ Χαμώκοιτος, ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος. ¶ Χαμὸν, καμπύλον.

Χ ανὰ, κόσμησις. ¶ *Χαναβὶς, ἄλης. ¶ Χάναι, ἀνοῖξαι στόμα. ¶ Χαναὰμ, σάλος. ¶ Χανακὲς, ἐπιεικές. ¶ Χανάκτιον, τὸ μορὸν δωριεῖς.

Χ αμᾶσθαι, χασμᾶσθαι. ¶ Χανδάνειν, χωρεῖν. δέχεσθαι. ¶ Χανδὸν, πολὺν καὶ ὅσον δυνατὸν καὶ ἀθρόως ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ. ¶ Χανδὸν ποιεῖν κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι.

Χ ανεῖ, φυλάσσει, ἀνοίγει. ἀπαιτελεῖ.

Χ ανητὸς, τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα.

Χ άνοι, χάσμα ποιήσοι. ¶ Χάνοι εὑρεῖα χθών. εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ. ¶ Χάνοιμι, εἴποιμι.

Χ ανὼν, στόμα ἀνοίγων στόμα. ¶ Χανύειν, βοᾶν.

Χ ανύσσει, βία καλεῖ.

Χ άος, χώρησις, καὶ ἡ κενὸν ἀφ' οὗ κεχύσθαι, ἢ σκότος. Χαρὰ, ἡδονὴ, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.
Χ αράβδη, λύμη σίτου. Χαράδρα, χειμάρρους ποταμὸς, ἡ κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα σὺν τῷ ῥεύματι, ἢ κατασύρει. Χαράδραι, αἱ χαράξεις τῶν ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀφ' ὧν κατεφορμῶν ὀμβρίων ὑδάτων. Χαραδριὸς, εἶδος ὀρνέου.
Χ χάκοβ, ταῦροι, καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι. Χαρακέαι, οἱ σὺν ταῖς χάραξι διαζίβοντες.
Χ αράκια, ὑποστρώματα. Χαρακίζω, σαπείρω, μετεωρίζειν, διαιρεῖν. Χαρακτηρίζω σημαίνειν τοὺς χαρακτῆρας, χαρακτηρισμὸν σημεῖον δηλοῦν τοὺς χαρακτῆρας. Χαρακτὴρ, ὁμοίωσις.
Χ αράκης, τι βύμαλλος. Χαραμὸς, ἡ τῆς γῆς διάστασις οἷον χαράδρα. Χαράκωμα, χαράκωμα, πολεμίφραγμα. Χαράξει φραγμοῖς ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ κάλαμοις. οἱ δὲ σαυροῖς. Χαράξ, πλὴν ἄμπελον, παροιμία ὅτε τὸ τῶν ζωμένων ἡ σῶζον ἅπαντα. Χαράξαι, κόψαι, κοιλάναι, τυπῶσαι.
Χ αρὴ, χαρά. Χαρεῖν, τρυφᾶν. Χαρεία, βουνός. Χαρίδαι, γένος ἰχθύος οὗ ὁ ἰὸς βρῦς τὸ κρανοῦ.
Χ αρίεν, καλὸν ἀγαθὸν. ἀστεῖον. ὡραῖον. Χαρίσσατα καλὰ. κεχαρισμένα. Χαρίζεσθαι, ἡδρασὶ τὰ κεχαρισμένα. Χαρίεια, φίλτρα. Χαρίξεον, ἐπισκύνιον. Χαρὶς, δῶρεὰ, χαρὰ, καὶ θύμα ἐκ τειῶν ποπάνων συγκείμενον. τινὲς δὲ πλακωτῶν εἶδη. καὶ ἀρξάμενος καλεῖσθαι, καὶ ἀμοιβὴ κατὰ βύρσισιν. Χαρίσμα, δῶρον. Χαρισήια, χαρίσσατα. δῶρα. Χαρίσιον, εἶδος πλακωτῶν. οἱ δὲ ἄρτον ἀφ' ὧν λημμάτων. Χαρίσασθαι, παρασχεῖν. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. Χάρμα ἡδονὴ χαρά. Χάρματος, χαρᾶς. Χάρμη, ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη. Χάρμης, μάχης. Χαρὰ, ὀργὴ, ἢ ὀργίλος. Χαρμονὴ, χαρὰ συλλογή.
Χ αρμόσωμαι, ἑορτάζω ἀθήνησι καὶ χαρμόσωμαι.
Χ αρμοσύνη, ὀνομασία. Χαρμόφρων, ὁ ὁρμῆς.
Χ αρόνη, χαεῖνος ἄμπελος. Χαροπὸς, πολυχαρὴς. γλαυκὸς. ξανθὸς. φοβερός. Χαρτὸς. χαρᾶς ἄξιος, ἢ βακτηρία. Χαρύβδις, χάσμα θαλάσσης, ἢ καταιγίς. Χαρύβδις, ὠμόβρωτος, ἡ ἀναπινομένη θάλασσα. Χαρὼν, ὁ λέων, ἀφ' τῆς χαροπότητος. Χαροπὸν, ξανθὸν, γλαυκὸν, φοβερὸν, πολυφορῆ. Χαρώνιον, θύρα μία τῶν νομοφυλακίων δι' ἧς οἱ κατάδικοι πρὸ ὧν θανάτου ἐξήγοντο.
Χ αρὰ, ὀργίλου, ἢ ὀργή. Χάσις, διάκρισις χώρησις.
Χ άσιος, ἀχαθὸς. χρηστός. Χάσκοντες, ἀνοίγοντες.
Χ ασκωρεῖν, πολυβλέπειν. Χάσμα, τόμα, ἢ σχίσμα γῆς. Χάσμα θηρὸς, ὅ ἐστι θηρὸς, ἢ θαλάσσης πρόσωπον. Χασμᾶται, ἀνοίγεται. Χασαάμενος, ἀναχωρήσας. Χάσασθαι, ἀναχωρῆσαι, χωρῆσαι. Χασᾶ, χωρήσει, ἀναχωρήσει. Χασιᾶ, ἡ ἀφ' δήμου. χασιᾶς γὰρ δῆμος. Χασιᾶς, ὄνομα δήμου. Χασμεία, τῇ ἀπειρουσίᾳ. Χατέων χρείαν ἔχων. Χατέοντα, δεόμενον χρήζοντα.
Χ ατέοι τί πῦρ, καὶ πῦρ χρήζοντι. Χατεύει, χατίζει ἐπιθυμεῖ. Χατεύουσα, χρήζουσα, ἐρωμένη.
Χ ατὶς, ἐπιθυμία, χρῆσις. Χαυλιόδοντα, ἡ ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας ἔξω τῶν ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος, οἱ δὲ ἀμφόδοντας.
Χ αυλίξω, ἀλαζόνα. Χαυνάκων, χαυνοποιῶν, οἱ δὲ χαυνολόγων. Χαυνιάζει, πλανᾷ. Χαυνῶσαι, ἡ φυσῆσαι. Χαυῶνες. αὖτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες. Χεδροπὰ, ὄσπριόν τι. οἱ δὲ πανσπερμίαν. Χέδρωψ, πᾶν ὄσπριον σπέρμα.
Χ ᾶ, *ὠδὴ τῶν χειλῶν σπασμῶν ᾗδον ἔσπασεν.
Χ φὰ, ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ ἑρπόντων.
Χ ειαὶ, ὁμοίως. Χειδροπῶν, ὀσπρίων. Χιλυφὰ, σταφὴν, σιτοδοτεῖ σταφὴν, ζέφει. Χειλιάκρων. χειλαὶ αἱ συμπώσεις τῶν βλεφάρων. Χφλιάσυθι, αἱ φυλαί. Χιλὸς, δοφὴ, βρῶσις χόρτος, ἢ πᾶν ἄλλο χόρτασμα. Χφλοῦται, μεγαλώνεται, αὔξεται. Χειλοῦσθαι, παχύνεσθαι, στίλεσθαι.
Χ ειλῶνες. τῶν ἀλεκτρυόνων τινές. Χφμαὶ, χειμῶνα.
Χ ειμάσια, ἱμάτιον χειμερινόν. Χειμάσιον, εἰς ἡ χειμάζειν. Χειμάμωνα, ἰῶ ὅμηρος ἀλεξανέμου λέγει.
Χ ίμαροι, οἱ σὺν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔλαφοι, καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ ῥύακες. Χειμὰς, χειμῶν. Χφμαόα, χάλαι, ταραχή. Χείμασσον, χειμερινὸν ἱμάτιον.
Χ άμεθλον, ἡ σὺν χειμῶνι γινόμενον ἕλκος. Χειμεράς, χειμερινάς. Χειμεριοῶντας, διαχειμάσοντας.
Χ ειμῶ, ῥιγῶ. Χφμίβοτος, χειμερινὴ ὥρα.
Χ ειμὼν, ἡ ὥρα καὶ κίνδυνος, ταραχή. χάλη. διωγμός.
Χ ειμῶντα, ῥιγοῦντα. Χεὶρ, ἡ ἀρχὴ, ἢ ἡ μέλος καὶ μέρος. Χειράδες, αἱ μετὰ λίθων καὶ ὀστῶν βολαί. Χειραλίαι, τῶν χειμαῤῥων αἱ λιθώλεις ἀθρόισεις. Χφράδας, τὰς σὺν τοῖς ποσὶ ῥαχάδας, οἷοι δὲ φωΐδας. Χεῖρε, τὰς χεῖρας δυϊκῶς.
Χ ειρατωῶ, τῇ χειρὶ ἅπτω. Χφεῖον, πλὴν χείριον, πονηρόν. Χειρίζειν, διοικεῖν. Χείριον, ὑποχείριον χειροήθη. Χεμβρῶν, ζυγὸν, ἡ ἑταιρεία.
Χ είριος, χρήσιμος ὑποχείριος. Χειρίων, ἐλάφων, χείρων. Χείρισσα, λεαινα, ἡμίσσα. Χειροβοσκὸν, ἢν δεῖ χειρῶν ζῶντα. Χφροβρῶτι δεσμῶ, ζῶσι πυκτικοῖς ἱμᾶσι. δεῖ ἡ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Χειροβλήματα, λεάγματα, οἱ δὲ, χειρόβλητα. Χφροχάστορες, οἱ δεῖ τῶν χειρῶν ζῶντες. Χειρογονία, ἡ πρὸ σφόνη. Χφρόγραφον, συμβόλαιον, γραμματεῖον. Χφρόδοτον, ἀχρημάτιστον δάνυσμα. Χειροέρκτης, χειρουργός.
Χ ειρόηθεις, πρᾶοι, ἢ μῶροι. Χειρόῆτες, πρᾶον ἢ μέρον. Χφροθετεῖ, χεῖρας ἐπιτίθησι. Χφρόκμητα, χειροποίητα ἢ γλυπτὰ πλὴν χειρῶν γεγενημένα.
Χ φρομάντεις, οἱ ἀφ' χειρῶν μαντευόμενοι. Χφρόμακτον, ἢ χειρόμαστρον, μανδήλιον. Χεῖρον, ἡσσον, ἔλαττον. Χείρονα, ὅμοια. Χφρωνάκτας, χειροτέχνας. Χφρονόμος, ὀρχηστής. Χείρονος, ἐλάττονος. Χφροπονία, ἑορτὴ σὺν ᾗ τεχνῖται θύουσιν. Χφροπόδης, ῥαγοπόδης. Χφροτερὴς ἐλάττων. Χειρότορον, χείρονα. Χειροῶνεῖν, ἡσθισὰν ψηφίζειν. Χειροτονία, ἐκλογή.
Χ ειρουργεῖ, χερσὶν ὀργάζεται. Χείρων, κρόνου ἢ

θιλύρασ' υἱός. Χειρωνάκτας, χειροτέχνασ'.
χ φρώναξ, λεὼς ὁ χειροτέχνης. Χειρωσάμενοι, κατατωνισάμενοι. Χφρώσασθαι, ὑποτάξαι, φονεῦσαι. Χειρωθὲν, βιάλωτον κατατωνίσασθαι.
χ ιπῶν, σῦνθημα πρὸς βόλαιον. Χείσεται, χωρήσει.
χ ελβὺς χελώνη. Χελβὺς, κιθάρα. Χελεαρ, χελιδὼν. χελιδονίασ', ἡ ἰχθὺς ποιός. Χελισδὼν, τὸ κοῖλον τῆς ὀπλῆς τῶν ἵππων καὶ τῶ ἀνθρώπου ὃ ἀνῶγεν τῶ ἀικῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπάς. Χελιδονισταὶ, οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες. Χελισδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὸ ἀσυνθέτου λαλιάς. Χελισδόνιον, φάρμακον. Χελιδόνων μυοσωτὸν, ὡς βαρβαρικὴ ἀσυνέτα ποιούντων τῶν βαρβαρικῶν. Χελισδόνεως, εἴδος ἰχθύων.
χ έλεον, τὸ ἀπεψυγμένον τῆς χελώνης δέρμα.
χ έλειος, νῶτος ὀστρακώδης. Χελούειν, βιάσειν, ἢ χελούσειν ὁμοίως. Χελοῦς, μουσικὸν ὄργανον.
χ ελμὼν, ἰχθὺς ποιός. Χελωὼ, χεῖλος καὶ μέρος τῶν ἰδρείων. Χελωῶσι, χῆλαι. Χελυνέονται, λύραις. χέλυς ἡ κιθάρα. ἀφ' οὗ γὰρ ὀστράκου χελώνης, κιθάρα γίνεται. Χελωνέων, χημῶν. Χελύνη, τὸ χεῖλη, ἄλλοι δὲ κιθάραν καὶ δὲ χελώνην, καὶ λύραν καὶ ὄργανον πολεμιστήριον. Χελωνάζειν, χλευάζειν. Χελωνίον, χελώνιον. Χέλυς, χελώνη λύρα μηχάνημα. Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ πρόπει ξύλον, οὗ ἕνεκα δὲ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. Χελύσασθαι, βήσεσθαι. Χελώνη, τὸ ὑποδύσιον καὶ πελοποννησιακὸν καὶ ἡ χρόπις τῆς νεὼς διὰ τὸ ἐπικαμπές. Χελωνίασ', ἡ φακίλη καθαρίς. Χελωνίδος, οὐδὲ τὸ δύρασ' τῆς σκηνῆς. Χελῶνα, τὸ θαλασσίαν χελώνιον οὕτω λέγουσί τινες, ὡς τὸ ἀράχνιον ἀράχνιον. Χελωνοφάγοι, ἄθετοί τινες. Χσύνιον. ὀρνιθαρίου τι κατ' αἴγυπτον τρεφόμενον, καὶ εἶδος ἰχθύος. Χβράβος, χάσμα γῆς. Χβράδες, αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθάδεις ἀθροίσεις.
χ βράδυς, ἡ μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη. Χερὰς, τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθάδες, ἢ ὁ σωρὸς τῶν λίθων. Χβρμάδιον, λίθος πλήρων τὸ χεῖρα. Χερείω, χείρονα, ἐλάττονα. Χβρίι. χείρονι. ἢ ἧττονι. ἢ ἥσσονι. Χβρμα, ποίημα χάλιξ.
χ βρμάδιος, χειροπλήθης λίθος, ἢ ὁ ἀκροβολισμός.
χ βρμαλίω, χειροπλήθει λίθω. Χβρμάδος, λίθος πλήρων χεῖρα. Χβρμὰς, λίθος χειροπλήθης ὃν τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀκοντίσαι τις δύναται.
χ βρματισῆς, λίθος χειροπλήθης, καὶ λίσιος βακχεῖος. Χβρύνις, πένης, λάτης. χειροτέχνης ὁ ἀφ' χειρῶν ζῶν. Χειρόβιος, χερνήτης. χέρνα γὰρ ἡ πενία.
χ βρνῆτις ἡ ἀφ' χειρῶν ζῶσα πενιχρὰ χάρα. Χβρύνιβα, τὸ ἐπιχόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. Χβρνίζιον, δ' ἀγνισθῆναι. δι' ὕδατος ἔχοντες κενὰς ἢ ἅλας.
χ βρνίβος, τὸ προχομένου ὕδατος. Χχερνιψάμενος, τὰς χέρασ' νιψάμενος. Χέρρονα, πλὴν χέρσον γῆν λάκωνες. Χερρόννησία γῆ. ἡ ἐκδεξιῶν καὶ ἀεὶ στερῶν ἔχουσα θάλασσαν. Χβρυύει, σοφοκλῆς ἴωνι κειμένος μὲν βουτάδας αὐλὰς ἐπὶ χέρσου, ἢ ὀλῷ χειρῶν ἔχει, ἢ οὗ πος ἐμβατεύει. Χερσεία, ἐρημία. Χερσόνησος, γῆ εἰς θάλασσαν ἐκτεινούσα, ἢ μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα. Χβρσος, ἡ βρῆμος γῆ καὶ ῥαχεία, ἡ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ αὐβρωτος.
χ βρωθήσονται, ἐρημωθήσονται. Χερωὶς, εἶδος ὀρυός. Χχβαι, ἐπιχάσαι, κατακῶσαι ἀπὸ τῶν τελουμένων. Χβυάμεναι, πλημμυρόμεναι.
χ βύει, ῥεῖ. Χβῦμα, ῥῦμα ὕδωρ. Χβύμασι, πρόχοις. Χβύωσι, χεύωσι, χώσωσιν.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η, εἶδος ἀποριᾶ. Χηΐωνος, οἴκος.
χ Χηλᾶς, ῥάπτης πλέκτης ἢ ζοφοβύς.
Χηλβύει, ῥάπτει, πλέκει. Χηλβύματα, κρανία, τὰ ἐκπλὰ χηλὰς ἔχοντα ποιάς.
χ ηλή, ὁ πλὴν ὄνυξ βοός. γνάθος. Χηλβύσεις, πλέξεις. χηλβύματα γὰρ ἐλέγοντο οἷον ὑπύτια οἷς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν. Χηλινὸν, πλεκτόν. Χηλοβλυσεῖν, ἀδολεσχεῖν, οἱ δὲ τείβειν. Χηλὸς, κιβωτός. Χηλώϊος, ὅμοιον. Χχήλωμα, γλύμμα.
χ ηλώνη, μηχανὴ πολέμου. Χηλώτια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων. Χχήμη, χάσμη. Χηραμβὺς, λεία. Χλωέλοπες, ὄρνεα ποιά. ὅπερ οἵονει χαλώπεκες. Χλῶα ὀμνύειν, εἶδος ἦν ὃ κατὰ τῶν Ἰουδαίων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς. Χλώημα, κατάμωκημα. Χηνῆσαι, κατὰ μοχλῆσαι.
χ ηνοβοσία, χηνοβοσηία. Χλωύσσα, αὐτὴ πλὴν χάσμη καὶ ὃ στρατεύεσθαι. Χλωυσσᾶζε, χάσμᾶσθαι. Χηυσεῖς, βοᾶς. κέκραγας. σὺ οὖν στραγγύη. Χήπει, σὺ κατανοεῖ καὶ χρεὼν ὄζειν. Χήρ. ἐχῖνος. Χήρα, ἡ μετὰ γάμον μὴ σωφρονοῦσα αὐθεῖ, ἢ ὃν αὐθρα στερηθεῖσα γυνή. Χῆραι, αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρασ'. Χηραμβὺς, χηρῶν οἴκημα. Χηρα μυῖ, οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων καὶ αἱ καταδύσεις. σπήλαια καὶ πέτραι καῖλαι. Χῆροι ἄνδρες, μὴ ἔχοντες γυναῖκασ'. Χηραμίδες, τὰ κοῖλα καὶ ἔχοντα κενώματα. Χήραδον, ἐχάρη. Χηρεύει, σὺ δὲ ἐστὶν ἢ ἔρημος. Χηρήϊον οἶκον, παρὰ αὐτημάχῳ ἢν ἄπακτον. Χῆρον, ἢν ὀρφανὸν, ἢ ἐστερημένον ἢ ἔρημον καὶ χρείαν ἔχοντα τινός. Χχειροπάζουσα, διὰ χειρὸς ἔχουσα. Χχιρωστεῖ, οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες δὲ, καὶ οἱ χηρεύοντες τῆ οἴκων ἀγχιστέων κληρονομούντων. Χχιρῶσαι, βρημῶσαι. Χχιρώσας, χάραν ἐάσας. Χχήρωσ, ἔξανδρον ἐποίησεν. Χχιρωστεῖ, οἱ μακρόθεν συγγενεῖς. Χχήτει, στερήσει, σὺλεία. κατάνει. Χχήτει σὐδύνων, σὐλεία τῶν ἐγκοιμησαμένων ἤτοι πολεμολαίων. Χχητεία, χηρεία. Χχῆτος, σὺλλα, στέρησις.
χ θαμαλὸς. ταπεινὸς ἴσος. ὁμαλὸς. κοῖλος. Χθαμαλώτορος, κατὰ σύγκλεισιν. Χθὲς, χθιζὸν, ἐχθές.
χ θεσφωνῶν, κακηλογῶν. Χχθιζὰ, τὰ χθὲς καὶ πρώην. Χχθιζὰ καὶ πρωϊζὰ, χθὲς καὶ πρωΐ.
χ θιζοὶ, χθεσινοί. Χχθιζὸς, χθεσινός. Χχθὰς, σῶμα.
χ θόϊνος καὶ χθόνιος, γήϊνος ἐπίγειος. Χχθόνιος ζεὺς, ὁ ἅδης. Χχθονία, ὑδρία, κεκρυμμένα, βαρέα. φοβερὰ μεγάλα. Χχθονίω, νεκρεικῶ.

Χθόνια λουτὰ τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰδὶ τοὺς τάφους λουτά. ¶ Χθονήρεις, χθονίους.

Χθονίαν λώβαν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν. καὶ τὴν χθονὸς λώβην. ¶ Χθόνιον μέγα. ¶ Χθονίους, ἰναχίδας, αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας. ¶ Χθονίων, ἐπιγείων. ¶ Χθονόπαιδα ὥραν, καθ' ὃ ἐκ γῆς αἱ ὧραι τὰ φυόμενα ὡς ἡμέρα ἡλίου καθ' ἱστορίαν.

Χθονὸς, γῆς. ¶ Χθὼν, ἡ γῆ ἀπὸ τῆς χύσεως.

Χιάζειν, σιφνιάζειν. ¶ Χῖαι, ὑποδήματος ἀνδρείου εἴδους. ¶ Χιαρὸν, χλιαρὸν, θερμόν. ¶ Χιαστὶ τίλλειν, ὡς τῶν χίων κατεαγότων καὶ παρατιλλομένων. ¶ Χιδὰ, φρικτή. ¶ Χιδαλέον, τυφλὸν, ἄγαμον πεφρικός. ¶ Χίδαδον, τὸ παιδίον.

Χίδαι, ἀντὶ τοῦ κρῆτες. ¶ Χιδᾶν, χιμάζεσθαι, δειλιᾶν. ¶ Χιδρὰ, στάχυες νεογενεῖς, ἢ τὰ ἐξ ὀπρίων ἄλευρα· ἢ οἶτος νέος φυττόμενος· ἢ τὰ ὀπριώδη σπέρματα. ¶ Χίδρυ, ὄνομα δειλόν. ¶ Χιδρῶν, νέων καρπῶν καὶ θερμῶν· χιλαάγρα, ζωύφιόν τι.

Χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων. ¶ Χιλιοστὴ, τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας. ¶ Χιλὸς, ἡ τροφὴ, καὶ χιλὸν τὸ αὐτὸ καὶ χόρτος τῶν βοσκημάτων. ¶ Χεῖ, χειλεύει.

Χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι. ¶ Χιλωθῆναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι. ¶ Χιλωτὴρ, τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξ ἀρτώμενον ἐν ᾧ ἡ τροφή. ¶ Χιμαδίω, χειμῶνος. ¶ Χιμάζειν, τὸν χειμῶνα διάγειν. ¶ Χιμάζω, παραχειμάζω.

Χίμαιρα, τρίμορφον θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων· μέσον δὲ χίμαιρα· ὄπισθεν δὲ δράκων· φασὶν δὲ ἐν λυκίᾳ γίνεσθαι ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον· ὄπισθεν δὲ δρακόντος ἔχον κεφαλήν. ¶ Χιμᾶν, ῥιγοῦν. ¶ Χιμαρίδαι, γένος τι ἀθήνησιν. ¶ Χίμαροι, αἶγες χειμέριαι ἢ τράγοι, ἢ ἔριφοι ῥύακες ποταμοὶ ἐξ ὄμβρων. ¶ Χίμετλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος ὑπὸ ψύχους.

Χιμαίραν, αἶγα ἀγρίαν. ¶ Χίοις, τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθαι ἀθήνησιν ἱστορεῖ τὸν κήρυκα. ¶ Χιονέαν, λευκὰν ἢ φωτώδη. ¶ Χιονίζει, λευκαίνει. ¶ Χῖον, τὸν ἐκλακαίνης ἐκκύλικος λακαίνης οἶνον. ¶ Χιονολόφον, τὸ ἀποταλῆναι τῆς κεφαλῆς τὸ μέσον.

Χίραι, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες. ¶ Χιραλέους τοὺς πόδας κατειργασμένους. ¶ Χιτὼν, ἐσθὴς, θώραξ, ἱμάτιον ἀνδρικόν. ¶ Χιωνοθήσονται, λευκανθήσονται λαμπρυνθήσονται. ¶ Χλαβὸν εὐτραφές.

Χλαῖνα, χλαμὺς, ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν ὅ ἐστι θερμαίνειν. ¶ Χλανίαι, περιβολαί.

Χλανίτιδες, αἱ ὅρμοι παρθένων. ¶ Χλαμυρὶς, πόα. ὁ κυρίως βρόμος. ¶ Χλαμὺς, πορφύρα ἢ χιτών.

Χλαμὸς, χλαῖνα. ¶ Χλαμυραὶ, τρυφῶσαι γρυπῶσαι.

Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. ¶ Χλανίδιον, ἱμάτιον λεπτόν. ¶ Χλάνος, τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος.

Χλαρὸν, κόχλαξ. ¶ Χλαρὰ, ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ.

Χλαρὸν, ῥυπαρὸν λεπτὸν, τρυχαλέον, ὠχρόν.

Χλαρὸν, ἐλαιηρὸς κώθων. ¶ Χλεμερὸν, χλιαρὸν θερμόν. ¶ Χλεμύραν, χλοανθοῦντα. ¶ Χλεαίνεται, θερμαίνεται. ¶ Χλευάζει, ἐμπαίζει· γελᾶ.

Χλεύη, γέλως, χλευασμὸς, ἐμπαιγμός. ¶ Χλευδὸν, χύδην, σωρηδόν· πληθύοντα. ¶ Χληδὸς, ὁ σωρὸς τῶν λίθων. ¶ Χλήδης, σπάδων, θλαδίας. εὐνοῦχος.

Χληδᾶ· φρίκη· ῥῖγος τρυφᾶ. ¶ Χλίδαι, ἀγλαΐσματα· τρυφαί. ¶ Χλιδανὴ, τρυφηλή. ¶ Χλιδανὸν, τρυφερὸν ὁμοίως. ¶ Χλιδή· τρυφή· ἱμάτιον χειμερινόν. ¶ Χλιδὸς, σακκοπάθνιον. ¶ Χλιδῶνες, κόσμοι ὧν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοὺς τραχήλους. ¶ Χλιδωνόσπουν, χλίδωνας παρὰ τοὺς πόδας ἔχοντα, τουτέστι περισκελίδας. ¶ Χλιδώσαις, τρυφώσαις. ¶ Χλίει, θρύπτει· χλιερόν· τὸ ἐνθερμον. ¶ Χλιήνας, χλιάνας.

Χλιοῦται, σχίζεται. ¶ Χλόα, βοτάνη. ¶ Χλοάζει, ἀνθηρός ἐστιν ἀνθηρεύεται. ¶ Χλοάζεσθαι, γαστρίζεσθαι. ¶ Χλοανθεῖν, χλωρὸν ἀνθεῖν. ¶ Χλοάνοις, τοῖς κοιλώμασιν ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα.

Χλοάσουσι, βλαστήσουσιν. ¶ Χλόδη, ἔκλυσις καὶ μαλακία. ¶ Χλοερὸν, χλωρόν· χεαρὸν ὠχρόν· νέον ἁπαλόν. ¶ Χλόη, βοτάνη φύλλα. ¶ Χλοιὰ, ἑορτὴ ἀπὸ τῶν *κάλπων. ¶ Χλοιδᾶν, διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν. ¶ Χλοιδέσκουσαι, γαστρίζουσαι. ¶ Χλοιδῶσι θρύπτονται. ¶ Χλοὸς, χλωρίασις ὠχρότης.

Χλοσσὸς, ἰχθὺς ἀπὸ ἰώνων. ¶ Χλουνάζειν, κινύρεσθαι. ¶ Χλοῦναι, λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. ¶ Χλούνην, τὸν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον.

Χλουνὸς, χρυσός. ¶ Χλοῦς, ὠχρότης. ¶ Χλωραὶ, συκαῖ. ¶ Χλωρὸς, τυρός. ¶ Χλωρεὺς, ὀρνιθάριον χλωρόν. ¶ Χλωρηὶς, ἀηδών· ἢ τοι ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ χλωρά· ἢ διὰ τὸ εἰδὶ χλωρῶν καθέζεσθαι δένδρων, ἢ ἀπὸ χλωρίδος τὸ γένος ἔχουσα. ¶ Χλωροὶ, οἱ φάσηλοι μή ποτε δὲ ὠχροὶ γραπτέον. ¶ Χλωροκυρτίδες, εἶδος καρίδων· χλωρόν· ὑγρὸν, δεινὸν, χαλεπόν. ¶ Χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιὸν, τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος, χλωριάσεως ποιητικός. ¶ Χλωρόν τε καὶ βλέπον, ἀντὶ τοῦ ζῶντα. ¶ Χλωρὸν, τυρὸν, ἁπαλόν. ¶ Χλωρὸς, ὠχρός. ¶ Χλωροπέδῳ, νεαρῷ.

Χμαίνει, ἱμείρει. ¶ Χλιάσαι, φονεῦσαι. ¶ Χνάνει, λαμβάνει, κνίζει. ¶ Χναύεται, περικνίζεται λαμβάνει. ¶ Χναῦμα, τὸ βρῶμα. ¶ Χναύματα, τὰ βρώματα, καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα.

Χναύων, περικνίζων, περιτίλλων. ¶ Χνεμύρεται, κισύρεται. ¶ Χνισμὸς, νῆστις. ¶ Χνιαρωτέρα,

Χνοωτέρα. ¶ Χνίει, ψακάζει, θρύπτει. ¶ Χνόαι, αἱ χοινίκιδες αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες. ¶ Χνόην, τὸν τῶν ποδῶν ψόφον. ¶ Χνόος ὁ χνοῦς τοῦ γενειᾶν ἀρξαμένου. ¶ Χνόος, ξυσμὸς, ψόφος, φθόγγος.

Χνοῦς, τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων. ¶ Χοῦν, χρά. μέτρον ὑγρῶν. ¶ Χοαὶ, θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον καὶ ἔλαιον. ¶ Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. ¶ Χοάνη, χώνη. τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον.

Χοάνοις, τοῖς φυσητῆρσι· ταῖς χώναις· καὶ κοιλώμασιν εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις. ¶ Χοαρβήνα, τὰ γράμματα.

Χοὰς, τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν. ¶ Χοᾶσθαι, καυχᾶσθαι. ¶ Χοάσσομαι, ἐπίξομαι. ¶ Χόασπις, ποταμὸς ἰνδίας. ¶ Χοδιτεύειν, ἀποπατεῖν.

Χύδανον, τὴν ἕδραν. ¶ Χόες, χῶναι.

χ οἶ, χόαμαι. Χοίνον, ποτήριον χαλκοῦν.
χ οἶσα, ἡ ἀθροῖσθαι. Χοῖκὸς, πήλινος, γήϊνος.
χ οἰνίκες, αἱ βαθεῖαι πίδακες καὶ αἱ ἀφ' ὑμῶν ὑδροφαί-
χ οινίκη, τὸ ξόανον ὑφ' οὗ φέρεται ὁ ἄξων. Χοίνιξ, μέτρον τι· καὶ πίδακι καὶ ναΐδακι. Χοιράδες, αἱ ἐπικείμεναι πέτραι καὶ παίδων τι λεπτόν. Χοιρελίμμα, ἡ χοιρείδιον. Χοιρίναι, αἱ θαλάσσαι ὑφ' ἡμῶν.
χ οιροχρύλλιον, ὁ ἐλίνος. Χοιροκομεῖον, λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. Χοῖροι, ὁμοίως, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι. Χοῖρος, χειρόσακος, μηχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο. Χοιροσφάγος, θύτης.
χ οιροτροφεῖον, περίφραγμα γυναικεῖον καὶ συφάτον.
χ οιροφόρημα, χοιρείδιον. Χολάδες, τὰ σπλάγχνα ἀφ' ὧν κατέρχεται τὰ κεχολᾶσθαι. Χολαδία, ἡ χολάζειν.
χ ολάονται, αὐθαδιῶνται. Χολαργὴς, δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος. Χολὰς, ἑορτὴ διονύσου.
χ ολβόα, ἱκεσία ἡ πόθεν ἔξω χαρᾶς, καὶ αὖθις ἔνδον χαρᾶς ἐμετός. Χολωσόμην, ὀργισθήσεσθαι.
χ ολβόα, σωλὴν, δι' οὗ ἡ ὕδωρ ἀφ' ὑπερκειμένων φέρεται ὑβακηνιζόμενον. Χολὴ, μανία πικρά.
χ όλικες, αἱ παχύταται κοιλίαι, οἱ δὲ τὰς τῆς κοιλίας γραμμάτας. Χόλιξι, κοιλίαις. Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφόρως βεβαμμένα. Χολοβαφίον, ἔνθα λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βάπτεται χολῇ βάπτεται. ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφόρως βεβαμμένα. Χολόεν, πικρὸν, χολοποιόν.
χ όλος, ὀργὴ, ἐπιμονὴ, καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις.
χ ολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. Χολωθεὶς, ὀργισθεὶς, εἰς χόλον ἀχθεὶς. Χονδρὰς, χορδάς.
χ ονδρίον, πίναξ, κέραμος. Χονδρύει, σεμίδαλιν ποιεῖ. Χονδρείλη, ἄγριόν τι λάχανον.
χ ονδρίτης, σεμίδαλις. Χονδρίτις, παχεῖα σεμίδαλις. Χονδροκόπια, μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται. Χόνδρον, σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα. Χόνδρος ἰχθὺς, οὗτος ὁ ἅλιξ, ἢ παχὺς, ἢ μωρός. Χόνδροι ἁλῶν, παχεῖς ἅλες.
χ όνος, ποτήριον χαλκοῦν. Χοραγέων, διδασκαλείων. Χοραγὸς, διδάσκαλος ἔξαρχος.
χ ορδαψὸς, πάθος ὀστῶν. Χόρδη, νδυρὰ κιθάρας. Χορδεῦσαι, κακοποιῆσαι τιμεῖν.
χ ορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι καὶ μέρος τί χωρίον, καὶ ἡ κάλυμμα ἡ συνισταμένου ἐκ τῆς κοιλίας. Χορδύει, μελῳδεῖ, βακχεύει. Χορεῖται. Χορηγία, δόσις. Χορηγεῖ, παρέχει λίσσωσιν. Χορηγὸν, παιδίον. Χορηγὸς, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων τῷ χορῷ ὑβάρχων. Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ὄρνίθων ἀπεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα βρώματα.
χ ορίλον ἐκφαύπιδος, κρατῆρος ἢν ἐκφαύπιδος οὕτως εἶπεν, αὖθις ἢν χορίλλιον. Χορὸν διδοῦμι, παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων. Χορὸς, κύκλος, στέφανος. Χοροστασία, χορός. Χοροστατῶν, χορῷ ἡγούμενος. Χορεῦται, χορὸν στρέφει. Χορταῖος, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σειληνῶν. Χορταῖος βαμός, ὁ σειληνός. Χορταῖος βάμων, χορταῖον ἡ αὔλημα τῆς σειληνοῦ.
χ όρτον, οὐρανοῦ ἡ πολύοισμα. Χόρτος, ὁ σωθησόμενος, καὶ ὁ πρίβολος τῆς αὐλῆς. ὡς ἡ αὐλῆς αὐχήτω, οἱ δὲ βουχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν· καὶ χόρτασμα, καὶ τὸν ὅρον τὸν ἐκ γαίων ὡς ἐν τῷ συγχορτάναι αἱ παιδιαί. Χοροκόμη, ἡμαλὼς χορεύουσα.
χ οῦαι, αἱ ἡ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγωγίαι. Χουμὸν, χυλόν. Χοῦς, ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα, καὶ μέτρον κοτυλῶν καὶ βραχίων.
χ ούμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ρᾶ, χρίζῃ, θεραπεύει. Χραίει, κελεύει.
χ Χραίνῃ, μολυνῇ, σαίνει, χρίει. Χρεμα τίσαι, κράξαι ὡς ἵππος. Χρεματισμὸς, ἡ τῶν ἵππων φωνή. Χρεαίνειν, μολύνειν· σαίνειν· χρίειν· μαίνειν· ὑπαίνειν. Χραισμεῖν, βοηθεῖν. Χραισμῆσαι, βοηθῆσαι. Χραισμήσουσι, βοηθήσουσιν. Χρεΐσμωσι, βοηθῶσιν.
χ ραῶν, χρίζειν μαντεύεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. Χαραμβαλιασὺς, γέλως ὁ μεθ' παιδιᾶς. Χραμαδεῖλαι, γελῶναι· καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κωπῶν. οἱ δὲ νεῦς κοχλίας. Χραῖσαι, χρῶσαι καὶ τὰ ὅμοια.
χ ραίσας, μαίνας. Χραυθεὶς, μανθεὶς. Χραυιεῖσθαι, χραυθῆσεσθαι, ἐπικραυθῆσεσθαι.
χ ρᾶται, μολύεται, καὶ τὰ διαΰτα, ἢ χρῶνται.
χ ραῦσαι, κατεξύσαι. Χραύσαι, σκιάσαι χράψαι ἐπιτυχεῖν. Χραύση, κατεξύσῃ, πλήξῃ.
χ ραῦσις, ἄγκυρα μονόβολος. Χρέα, δάνεια μαντεύματα. Χρεῖ, δεῖ. Χρεῖαι, αἰτήσεται.
χ ρεατωλὸς, ὁ ὑποδὺς ἐτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄπων.
χ ρέος, ὄφλημα, χρεία. Χρείω τὴν αἴτησιν, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χρέος. Χρειὼ, χρέα, χρέας. Χρεῶν, χρησμῳδῶν, χρησμολογῶν. Χρεῶς, δέησις.
χ ρεῖος, ὄφλημα χρέος. Χρεμέσθαι, ἡγεῖσθαι καλλίμαχος. Χρεμετίζει, κελεύζει ὡς ἵππος.
χ ρεμετὶς, ὄνομα ποταμοῦ. Χρεμετισμὸς ἡ φωνὴ τῶν ἵππων. Χρεμετᾶ, ἡχεῖ. Χρεμὶς, χρεμετίς. Χρεμὺς, ὁ ἐνίσκος ἰχθύς. Χρεμψιθέα χρον, οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον. Χρεύοντες, προφητεύοντες. Χρεολυτήσων, χρεολύσων.
χ ρῦμα, ῥῦμα. Χρεὼ, χρέα, ἢ ἐν εἰμαρμένον, ἢ τὸ ὀφλόμενον. Χρεώμενος, χρώμενος.
χ ρεῶν, ὀφλομένων, ἢ χρησμολόγων. Χρεῶν, ἀποκοπαὶ, ὅταν, τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις, ἀκυροῦνται. Χρέως, χρέος, ὄφλημα.
χ ρεωφλέτης, ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων. Χρὴ, δεῖ· πρέπει· καθήκει· χρησμῳδεῖ. Χρήδανα, τὰ ὅπλα τῆς ἱστοῦ. Χρῆμα, πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. Χρήματα, οἷς τίς δύναται χρῆσθαι· κτήματα βοσκήματα. Χρήτια, πενία, ἢ χρήματα.
χ ρηΐξονται, σφαδάζομενα χρειώδη χρείαν ἔχοντα.
χ ρῆις, πονηρός. Χρηματεῖ, ποιεῖ· Χρηματίζει ἀποκρίνεται λαλεῖ, πράττει, χρήματα συλλέγει.
χ ρηματίσασθαι, πραγματεύσασθαι. Χρηματισμός· ὁ πρᾶσις. νομοθεσία. Χρίμπτει, ἐγγίζει.

χριμφθῆναι,

Χ ριμφθῆναι, προσπελάσαι ἐλίσσαι ἐνορμῆσαι.
Χ ρῆναι, δέον εἶναι. ¶ Χρῆς, θέλεις, χρήζεις.
Χ ρῆσαι, θεσπίσαι. ¶ Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι, πράττειν, προσφέρεσθαι. χρησμῶ χρῆσθαι. ¶ Χρησθήσεται, χρησιμεύσει. ¶ Χρησμὸς, τιμωρία.
Χ ρῆσις, ἐνέργεια. ¶ Χρησμολογεῖ, προφητεύει. μαντεύεται. ¶ Χρησμὸν, κλύδωνα. ¶ Χρησμὸς, προφητεία πρόῤῥησις ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος, ἢ μαντεία. ¶ Χρησμώδημα, τὰ αὐτά. ¶ Χρησμωδία, μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον.
Χ ρησμωδούμενα, τὰ αὐτά. χρηστὰ ποιεῖν τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφείλοντα. ¶ Χρήστης, ὀφειλέτης, ὁ μάντις καὶ ὁ δανειστής. ¶ Χρηστήριον, μαντεῖον. ¶ Χρηστοὶ, οἱ καταδεδικασμένοι. χρήσιμοι. ¶ Χρήστης, χρήσιμος. ¶ Χρηστῶν, χρησίμων. ¶ Χρήστωρ, μάντις. ¶ Χρῆται, χρᾶται. ¶ Χρῖ, χρίει.
Χ ρία, μυρμήκων κοίτη. ¶ Χρίμπτεσθαι, ἐρείδειν. ἐλίζειν. ἐκπίπτειν. στηρίζεσθαι. ἐκβαλεῖν, ἀλείφειν, προσπελάζειν. ¶ Χρίμπτεται, προσελίζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χριμφθῆναι, ἐμπελασθῆναι ἐκριφῆναι, ἀνορμῆσαι. ¶ Χρίμψαι, πελάσαι. ¶ Χρόα, τὸ σῶμα, ἢ χρῶτα. ¶ Χροανθὲς, εὐφελές.
Χ ροΐ, σώματι. ἐπιφανείᾳ. ¶ Χροιὰ, ἐπιφάνεια.
Χ ροϊζόμενον, λαμπρυνόμενον. ¶ Χρόμαδος, κρότος, ψόφος. ¶ Χρόμη, φρυαγμὸς, ὁρμή. θράσος.
Χ ρόμις, εἶδος ἰχθύος. ¶ Χρόμιος, ὄνομα κύριον.
Χ ρόμοις, χρεμετισμοῖς. ¶ Χρόμος, ψύχος, ψόφος. ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός. ¶ Χρονίζει, διατρίβει.
Χ ρόνιον, ἀρχαῖον, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον. ¶ Χρονιώτερον, ὑπερχρονίζον. ¶ Χρόος, χρώς. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν. ¶ Χρωσάμενος, τοῦ σώματος κορεσθείς. ¶ Χρὸς ἆσαι, τοῦ χρωτὸς κορέσαι. ¶ Χροιὰ, μακρά. ¶ Χιρυνάζει, καλεῖ.
Χ ρυσαΐζεται, κοσμεῖται. ¶ Χρυσαλλὶς, ζῶόν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλλὶν λέγουσιν. ¶ Χρυσαμοιβὸς, ἀργυρογνώμων. ¶ Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους, χρυσομίτρους.
Χ ρυσάμπυκες, χρυσόδερμοι. ¶ Χρυσάμπυκος, χρυσοδέσμου χρυσοχαλίνου, οἱ δὲ χρυσοὺς δεσμοὺς ἔχοντος παρὰ τὴν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ἡ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω ἀνάληψις. ¶ Χρυσάνθεμον, πόα, ἢ καὶ χρυσάνθιμον. ¶ Χρυσάορον, χρυσὸν ξίφος ἔχοντα.
Χ ρυσαόρου, χρυσὸν ἄορ ἔχοντος ὅ ἐστι φάσγανον. μάχαιραν σπάθην. ¶ Χρυσατήρια, τὰ χωρία εἰς ἅ φοι τῶν τις ἐλάμβανον. ἱερεῖα καὶ χρησμούς. ¶ Χρυσαυγοῦντα, ἀστράπτοντα, ἢ στίλβοντα. ¶ Χρυσάορ, χρυσοήλιος, χρυσοκίθαρις, ἢ καλλιόμηλος.
Χ ρυσότευκτος, ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος. ¶ Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ τειρεσίας περιφραστικῶς. ¶ Χρυσεόπη, ἡ διάχρυσος. εἰργασμένη.
Χ ρυσέῳ, τῷ χρυσῷ ἢ λαμπρῷ. ¶ Χρυσῆ, ὑπὲρ τῆς ἀφροδίτης. ¶ Χρυσηλάκατος, καλλίτοξος. ἡλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλαμος. ¶ Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος. ¶ Χρυσήνιος, χρυσᾶς. ἡνίας ἔχων οἱ δὲ καλὰς, ἢ καλλίδιφρος.
Χ ρυσῆς, ἀφροδίτης τῆς καλῆς. ¶ Χρυσία, ὁ χρυσός.

Χ ρυσίδα, τὴν χρυσῆν φιάλην. ¶ Χρυσοπήνη, τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην. ¶ Χρῶ, μολυσμῶ. ¶ Χρυσὶς, ποτήριον, οἱ δὲ φυάλη χρυσή. ¶ Χρυσίον, τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. ¶ Χρυσίτις, λίθος. ἡ καλουμένη βάσανος ἢ λυδία. ¶ Χρυσοκόλλα, βρῶμά τι ἐκλινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμά τι χλωρόν.
Χ ρυσοκόλλητος, σφραγὶς χρυσοδακτύλιος. ¶ Χρυσόλοφοι, δράκοντες. ¶ Χρυσόλοποι, χρυσὰς λεπίδας ἔχοντες. ¶ Χρυσορανὶς, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν. ¶ Χρυσόθρονος, καλλίθρονος. ¶ Χρυσόῤῥαπις, ὁ ἑρμῆς. ἀπὸ τῆς ῥάβδου καλομήχανος.
Χ ρυσοῤῥαγὲς, χρυσοβαφές. ¶ Χρυσοῤῥαγὲς, ἔρνος ἀπεῤῥηγμένον ἢ ἀπεστραμμένον ἀπὸ τοῦ δένδρου.
Χ ρυσότευκτος, ἐκ χρυσίου κατασκευασθείς. ¶ Χρυσοτόρευτα, χρυσόγλυφα. ¶ Χρυσοῦς, πολέμαρχος φησὶ δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δραγμὰς δύο. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν νομίσματος ἀργυρίου, δραγμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς. ¶ Χρυσὼν, δαίμων. ¶ Χρώζει, προσάπτει, ψηλαφᾶ. ¶ Χρῶμα, φρυαγμὸς, ὁρμὴ, θράσος, καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροιά.
Χ ρωματισθεὶς, εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φοάων, ἀντὶ τοῦ χρωτισθείς. ¶ Χρῶσαι, χρωματίσαι, μολύναι.
Χ ρώσω σῶμα. μολυνῶ σῶμα. ¶ Χρωσθῆναι, μολύνεσθαι. ¶ Χρώσειν μολύνειν. ¶ Χρὼς ζῆν, σῶμα ζῆν. ¶ Χρῶμαι, μολύνομαι. ¶ Χρωτὸς, σώματος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Χ Ύδην, κεχυμένως, ἀθρόως, εἰκῆ, σωρηδὸν, δαψιλῶς. ¶ Χυλὸς, πεμμάτων ὑγρῶν ἐκπίεσμα. ¶ Χύμα, ῥεῦμα, πλῆθος.
Χ ύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα. ¶ Χυμοὶ, γεύσεις. ¶ Χυμὸς, σέλος, ἢ τάφου χῶμα.
Χ υμῶν, πηγμάτων ὑγρῶν. ¶ Χύνιν, τὴν χεῖρα.
Χ ύντο, ἐξεχύθησαν. ¶ Χύῤῥα, οὕτως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι. ¶ Χυῤῥάβιοι, δεσμοὶ συῶν.
Χ ύῤῥαβος, ὄρνις τίς ποιός. ¶ Χυῤῥοίδια, τὰ ζῶα τὰ χοιρίδια. ¶ Χύῤῥιον, στρεπτὸν, ὃ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δὲ ξύλινον. ¶ Χυρβιάσαι, σκιρτῆσαι.
Χ υτὰ, χωστά. ¶ Χυτὴ, χωστή. ¶ Χυτὴ, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ. ¶ Χυτοὶ, οἱ τῷ δικτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι. ¶ Χυτὸν, χωστὸν, καὶ τὸ χῶμα καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ¶ Χύτλα, τὰ μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος ἀλείμματα. ¶ Χυτλάζει, κλυδάζεται. ¶ Χύτλα, τὸ ἐφ' ὕδατος ἔλαιον καὶ εἶδός τι μαντείας ὃ δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου γίνεται.
Χ υτλάσαι, τρυφῆσαι διαχέαι ὑγράναι. ¶ Χύτλασον, ὕγρανον, χύτλος δὲ κρατὸς ὁ κόσ' εὔσκιος παρὴν ἐπαρμένοις εἰκῆ καὶ οὐκ ἐντάξει μένουσιν.
Χ υτλῶσαι, μετ' ἐλαίου λούσασθαι. ¶ Χυτλῶσαι, τὸ ἀλεῖψαι μετὰ τὸ λούσασθαι. ¶ Χύτραι, τὰ χυτροπώλια. ¶ Χύταις λημαῖν, μεγάλαις τισὶ κωλύεσθαι βλέπειν καὶ λίαν λημαῖν. ¶ Χυτραῖον, ὀστράκινον. ¶ Χύτρεια, τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια.
Χ υτρίδιον, μέτρον τί. ¶ Χυτρίου, τοῦ κρανίου.

Χ υτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτας καθέζεται τίς ἐν μέσῳ. εἶτα κύκλω περιτρέχοντες οἱ παῖδες, περὶ τὸν καθεζόμενον, τοιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι ἕως ἅψηται τινὸς τύπτοντος αὐτόν. εἶτα καθέζεται ὁ λαφθείς. ¶Χυτρίζειν, ἐν χύτρα τιθέναι. ¶Χυτῖνοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἐνίενται.

Χ υτρισμὸς, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις.

Χ ώεσθαι, συγχεῖσθαι, χωλοῦσθαι. ¶Χώεται, θυμοῦται, μέμφεται, ὀνειδίζεται. χωλοῦται καὶ τὰ ὅμοια. ¶Χωΐδα, τροφήν. ¶Χολαβεῖ, θορυβεῖ.

Χ ωλεύει, νοσεῖ, σκάζει. ¶Χολωτοῖσιν, ὀργίλοις.

Χ λωθεὶς, ὀργισθείς. ¶Χώλοθρον, ἡ κοιλασία.

Χ ῶμα, ὕψωμα γῆς ὄχθη. ¶Χωματεπάκτης, τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος. ¶Χωνευτήριον, χωνεῖον.

Χ ῶμος, χῶμα. σωρός. ¶Χώνην, τὴν ἰταλίαν ὅτως πάλαι ἔλεγον ὡς φησὶν ἀντίοχος ὁ ξενοφάνοις ἐν τῷ περὶ ἰταλίας. ¶Χῶνος, βοῦνος, τόπος, βόθυνος.

Χ ωόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος. χωλούμενος, συγχεόμενος. ¶Χώρει, πορεύου. ¶Χωρεῖν, ἀπελθεῖν. ¶Χώρησαν, ἀνεχώρησαν. ¶Χωρήσαντα, καταβληθέντα ὁρμήσαντα. ¶Χωριάζεσθαι. λέγειν. ¶Χωρίον, δοχεῖον, κόπρον, καὶ ὄρνις ποιός. ¶Χωριαμὸς, κίστη. χωρὶς δῆλα* ἢ διάζοντος.

Χ ωρίτης, ἀγρώτης. ἄγροικος, ἄλλοι τὸν ὁδηγόν.

Χ ωροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ. ¶Χωρονομεῖ, ὀργίζεται. ¶Χῶρος, τόπος. ἀγρός. ἄνθρωπος. ἢ χωρίον. ¶Χωσάμενος, χολωσάμενος. ¶Χώσασθαι, συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι, λυπηθῆναι.

Χ ωσθῆναι, τὰ αὐτά.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ā.

ψ Αδάς. ψαγδῆς μύρον ποιόν. ¶Ψαγεῖον, ἀγγεῖον. ¶Ψάγιον, πλάγιον, λοξὸν ἐπικεκλιμένον. ¶Ψαράλλα, ψύγματα. ¶Ψάδδα, ἡ κινάβαρις. ¶Ψάδιον, κάταντες. ¶Ψαδυρὸν, ἀσθενὲς, μαδαρὸν, ψαθυρόν. ¶Ψαέναι, φθάσαι κτίσαι. ¶Ψαθάλλειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν. ¶Ψαθαρὰ, εὔθλαστα. σαθρὰ, ξηρὰ ἀσθενῆ, ψαθυρά. ¶Ψαθέα, ψωμία.

Ψ αθύρματα, ἀποκόμματα. ¶Ψαθυρὸς, εὔθλαστος καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ψαιδρὰ, ἀραιότριχα. ¶Ψαιδρὸν, φαιδρὸν, ἀραιόν. ¶Ψαιθὸν, ἐπιποφοινίσσον.

Ψ αῖμα, ὀλίγον. ¶Ψαινούζειν, διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν γράφεται δὲ καὶ δραπισμοῦ. ¶Ψαινύθιον, ψευδές. μάταιον. εὐτελές. φλύαρον. οἰκτρόν.

Ψ αινύρατο, διεσείσατο. ¶Ψαινῶντες, ψωμίζοντες.

Ψ αίνυον, ἀχρεῖον. ¶Ψαίνυσμα, ὀλίγον. ¶Ψαινύσσειν, ῥιπίζειν. ¶Ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν. ἀσθενῶς τί ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. ¶Ψαῖσμα, σῖτον ὀλίγον.

Ψ αιστὰ, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. ¶Ψαικάζει, ῥανεῖ.

Ψ αίκαλον, ἔμβρον, βρέφος. ¶Ψαικὰς, ψακὰς ῥανίς. ¶Ψαικάλουχον, ἔμβρυον.

Ψ ακαλοῦχοι, ψακάδας ἔχουσαι. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα.

Ψ άκελον, μέσα. ¶Ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν.

Ψ άκταν, τὴν ψώκτην μάζαν.

Ψ ακτὴρ, ψήκτρα. ¶Ψαλάγματα, ψηλαφήματα.

Ψ άλις, κιθαριστής. ¶Ψαλία, κρίκοι δακτύλιοι.

Ψ αλίδες, ἀψίδες τῶν στύλων. ¶Ψαλίξαι, κεῖραι.

Ψ αλίοις ἵππων, χαλινοῖς ἵππων. κωλυτηρίοις.

Ψ αλίον, κωλυτήριον, χαλινός. ¶Ψαλίθια, ψήγματα. ¶Ψαλακάνθα, τοῦτο ἀδέσποτον δοκεῖ τισὶν εἶναι. ¶Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνερεύρητον. ¶Ψαλάσσει, τινάσσει, ψηλαφᾶ, κινεῖ, ψαύει, ψάλλει, ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος, ὁ ἄψαυστος. ¶Ψαλὶς, τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα, καὶ ταχεῖα κίνησις. ¶Ψάλλειν, ᾄδειν ἄσματα, τίλλειν, κινεῖν. ¶Ψαλὸν. εἶδος χαλινοῦ.

Ψ αλίττεται, ἁμιλλᾶται. ¶Ψαλλὸς, ὕλη.

Ψ αλοίμην, βληθείην. ¶Ψάλτηρ, ὁ ἀνήρ. ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια. ¶Ψαλτὶς, κιθαριστής. ¶Ψάλτιγξ, κιθάρα. ¶Ψαλύγων, ἔνιοι ψάλυγας τὰς λεγομένας ψύχας. ἄμεινον δὲ τοὺς ἀσθεεῖς σπινθῆρας. ¶Ψαμαθίαι, αἰγιαλός. ¶Ψάμαθος, ψάμμος, ἢ παραθαλάσσιος ἄμμος. ¶Ψαμμακοσιογάργαρα πολλὰ ἀναρίθμητα ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων.

Ψ άμματα, σπαράγματα. ¶Ψαμματίζουσα, ψωμίζουσα. ¶Ψαμμὴν, ἄλφιτα. ¶Ψαμμοδύτης. ἰχθῦς. ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν.

Ψ άμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ ἄμμος. ¶Ψανισμὸς, ναυτιασμός. ¶Ψανὸς, ψεδνός. ¶Ψάρις, γένος στρουθοῦ. ¶Ψάρες, εἶδος ὀρνέου. ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι. ¶Ψάρις, εἶδος νεώς. τριήρους. ¶Ψαρίγχοι, ψαροί. ¶Ψαροί. ποικίλοι, εἶδος χρώματος. ¶Ψάρον, ποικίλον, σποδοειδές.

Ψ αστὴς, τὰ ψαιστὰ ῥόδα. ¶Ψατᾶσθαι, προκαταλαμβάνειν. ¶Ψατῆσαι, προειπεῖν. ¶Ψαύειν, θιγγάνειν. ¶Ψαύεται, ψηλαφᾶται. ¶Ψαυγὲς, θορυβῶδες. ¶Ψαυκρόποδα, κουφόποδα. ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα. ¶Ψαυκρὸν, γόνυ κοῦφον. ἀπὸ τῶν ἄκρως ψαύειν. ¶Ψαυκρὸς, καλλωπιστὴς ταχύς. ἐλαφρὸς ἀραιός. ¶Ψαλόεντα, τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύντα. ¶Ψαῦσαι, ἅψασθαι προσεγγίσαι.

Ψ αύσασθαι, τὰ αὐτά. ¶Ψαυστὰ, ψαιστὰ ἀρχίας.

Ψ αύριος, κονιορτὸς φορητὸς, οἱ δὲ ψαυρός. ¶Ψάφα, κνέφας. ¶Ψαφαρὰ, ψαθυρά. ¶Ψαφαρὸν, ξηρὸν, αὐχμηρόν. ἀσθενές. ἐλαφρόν. ¶Ψαφαρὰ, νεφέλη. σκοτεινή. ¶Ψαφερὰ, ψαθυρά. ¶Ψαφέα, ψωμία. ¶Ψάφα, λόφοι ὑψηλοί. ¶Ψαφοτειβέων, περὶ τοὺς λόγους τειβομένων.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ē.

ψ Ὲ, αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτόν. αὐτὰ, αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό. ¶Ψέγει, μέμφεται, ὑβρίζει. ¶Ψέγος, τάφος, καὶ ἐπιψέγειν, ἐπικηδεύειν. ¶Ψέδειν, ἐν τρέπειν φροντίζειν.

Ψ εδνὴ, ἡ θρὶξ, ἡ ἀραιόθριξ. ψεδνὴ δὲ ἐπενήνοθε μαδαρὰ ἐπήνθει. ¶Ψεδόναι, λόγοι. ¶Ψέδυρος, ψίθυρος. ¶Ψεδνὸς, μαδαρὸς, ἀραιόθριξ. ¶Ψειαὶ, ἀλώπεκες

ἀλώπεκες ψῆφοι. Ψεάδερ*, τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀπο
πίασμα. Ψειήματα, παίγνια. Ψειλεύει, κρα
πεδεύει. Ψεινάζει, ἀποῤῥεῖ. Ψείρει, φθείρει.
Ψ εῖσαι, ψωμίσαι. Ψεκάδες, ῥανίδες, σταγόνες.
Ψ εκὰς, σταγών. Ψελλίζειν, ἀσχήμως λαλεῖν.
Ψ εκτὸν, μεμπτόν. Ψελιστὴν, λίχνον. Ψελλὸς, ὁ
τὸ σίγμα παχύτερον λέγων. Ψελὸς, αἰθαλός.
Ψ ελύνοι, σπόνδυλοι. Ψευδάγγελος, ψευδῆ ἀγγέλων.
Ψ έλλια, δακτύλιοι, *λύγαι. Ψευδάλμιον, ψευ-
δές. Ψευδάμαξυς, εἶδος ἀμπέλου ἤγουν εἰς ἀνάδεν
δράδα εὔθετος ἄμπελος, καὶ ὁ ψευδόπλουτος.
Ψ ευδεπήσειεν, ψευδολογήσειεν. Ψευδῆ, ἀλλόκοτα,
ἀπάται. Ψευδηγόρους, ψευδολόγους. Ψευ
δὴς, ψεύστης. Ψευδοεπήσωμεν, ψευδολογήσωμεν.
Ψ ευδομυθεῖ, ψευδολογεῖ. Ψευδοραβδοθίαι, ψευδο
ραψωδοί. Ψεῦδος, ἀπάτη πλάνη. Ψευδο-
σέληνον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. Ψευδώνυμοι, ὄνειροι,
ψευδολόγοι. Ψευσάμενοι, παραβάντες ἐπιορκή
σαντες ἐφιορκήσαντες. Ψεύστης ἧς. ψεύστης εἶ.
Ψ έφαις νυκτός. σκοτεινῆς. Ψεφαυγοῦς, σκοτεινῆς.
Ψ έφαις, σκοτειναῖς. Ψεφάριον, λυπρόν. σκοτει-
νόν. Ψεφαρὰ, σκοτεινή. Ψεφὰς, σκότος.
Ψ έφος, καπνός. Ψέφει, δέδοικεν, ἐντρέπει, λυπεῖ,
φροντίζει. Ψύγμα, ξύσμα, ἢ μικρὸν θρύμμα
κλάσμα. Ψηκεδὼν, κονιορτός. Ψήκτρα, ξύ-
στρα, σπάθη. Ψῆλλαι, τίλλαι. Ψηλαφηκότ
ταμοι ψήλικες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογένναι.
Ψ ὴν, εἶδος ζώου μακροῦ συκοφάγου. Ψῆνες, κωνώ-
πια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. Ψῆνας, τὰ
σπέρματα τῶν ἀῤῥένων φοινίκων. Ψηνὸν, ἀραι
όν. Ψηνὸς, ψεδνὸς διάψιλος. Ψηνίζων,
τοὺς ψῆνας λέγει τοὺς τοῦ μάγνητος. ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶ-
δος ζώου ὅμοιον κώνωπι ὃ εἰς δύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους
τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς. Ψῆρες, εἶδος ὀρ
νέων. Ψηροπυρίτας, ἀπόπυρος ἄρτος οἱ δὲ πυρι
εφθὴς. οἱ δὲ κακός. Ψῆττα, ἰχθύδιον τῶν πλατέ
ων, ἢ ψῆττα ἥν τινες σανδάλιον, ἢ βούγλωσσον.
Ψ ηφῖδες, ψῆφοι μικροὶ λίθοι. Ψηφισαμένων, κρι
νόντων. Ψηφίσματα, γνῶμαι ἀρέσκουσαι.
Ψ ῆφος, λόγος κρίσις ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς. Ψηφο
φορία, ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. Ψηφῶν,
φροντίζων, ψηφολογική. Ψήχει, καταμάσσει,
τρίβει, ξύει, σμήχει, ψύχει, πραΰνει. Ψήχει, πρα
ΰνει καὶ τὰ ὅμοια. Ψήχομαι, τὸν δικαστήν.
Ψ υχρὰν, τὴν λεπτήν. Ψηνὰ, χαρὰ, γελοίασμα,
παίγνια. Ψιαδεῖν, παίζειν. Ψιάδες, ψακά-
δες, ῥανίδες, σταγόνες. Ψιάζει, ψακάζει.
Ψ ιάθια, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπι
στορνύμενα. Ψίαθος, ἡ χαμεύνη καὶ τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ
πλέκεται ψίαθος. Ψίαι, ἀλώπεκες. Ψία-
κα, ψακάδα. Ψιαρὸν, εὐῶδες. Ψίγναι, τρί
χες. Ψίδες, ψιάδες, ψακάδες. Ψιβδεῖ, ἐπο
πνεῖ, βδεῖ. Ψιδόνες, διάβολοι, ψίθυροι.
Ψ ίεσσα, εὐδαίμων, μακαρία. Ψίεντα, τὰ αὐτά.
Ψ ιζομένη κλαίουσα. Ψίης, μακάριος, εὐδαίμων.
Ψ ιῆναι, ψέξαι, ψῆσαι, ψωμίσαι. Ψιθία, εἶδος ἀμ

πέλου. καὶ μήλων τινῶν. Ψιθὴν, τὴν ἀπώλειαν.
Ψ ιθύρα, ἐξ ὧν τὸ σύνηθες καὶ ἥρωος ἀθήνησιν ὄνομα.
Ψ ιθυρίζει, εἰς τὸ οὖς ἠρέμα διαλέγεται. Ψιθωμί-
αν, λάκωνες τὸν ἀσθενῆ. Ψιλὰς πέτρα κράσπεδον.
Ψ ιλὰ, τὰ γένεια σπανοπώγων. Ψιλαῖς, ἀκοσμή-
τοις. Ψηλαφῶ, ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια. Ψίλα
κα, ψιλὸν, λεῖον πτερὸν ἢ πτενόν. Ψιλάκερ, τὸ ἡ-
γεῖσθαι χοροῦ. Ψιλεῖς, οἱ ὕστατοι χορεύοντες.
Ψ ιλίοις, πλαγίοις, ὑπτίοις. Ψιλίον, πτερὸν μα-
κρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον, ἢ εἶδος ἄνθους. Ψιλοδετόρων*,
βρώτη. Ψιλοκόῤῥης, φαλακρός. Ψιλὸν, γυ
μνὸν, ἔρημον, εὐτελὲς, ἄτριχον καὶ πᾶν ἀποδεδαρ-
μένον. Ψιλὸς, στέφανος πτερινός. καὶ ὁ ἱππεύς.
Ψ ιλοτάπιδες, αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά.
Ψ ιλοὺς, γυμνοὺς, σφενδονιστὰς, τοξότας. Ψίλω-
θρον, σποδὴ, ἔνιοι μαδόν. Ψιμαρὸν, εὐδιέων.
Ψ ιλῶς, κούφως, εὐτελῶς. Ψὶν, αὐτοῖς, αὐτόν.
Ψ ινάδες, αἱ ῥυάδες ἄμπελοι. Ψινάζει, ἀποῤῥεῖ, τὰ ἀ
σθενῆ τοῦ καρποῦ φυλλοροεῖ. Ψίναθος, ἀγρία
αἴξ. Ψίνδεσθαι, κλαίειν. Ψίνθος, τέρψις.
Ψ ινύθιον, φαῦλον. Ψίσαι, ψωμίσαι. Ψίσις,
ἀπώλεια. Ψίττον, ταχέως εὐθέως. Ψιττά-
ζων, ψιττὰ ἐπιφθεγγόμενος. ὅπερ ἔστι ποιμενικὸν ἐπί
φθεγμα. Ψιττακίαν, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου.
Ψ ιττία, ψωμία ἀττικοί. Ψιφὰ, ἐψητὰ λεπτά.
Ψ ιφαῖον, ἱστίον, ὅτε δὲ ψίαθος, ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον.
Ψ ίχηνα, ψωμία. Ψίχαι, αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρ
των τεμνομένων ψιχίαι.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ψ όαν, ὀχεύτριαν. Ψόα τὸ μέρος τοῦ σώ
ματος. Ψόγια, ψογερὰ καὶ οὐκ ἄξια ἀκο
ῆς. Ψογερὰ ὡς λίαν μεμπτά. Ψο-
γερὸν αἰσχρὸν, μεμπτὸν, ἐπίψογον. Ψόγξαι, ἀκοῦ
σαι. Ψόγος, κατάγνωσις. μέμψις ὄνειδος.
Ψ οδίον, σκολιόν. Ψοθάλλειν, ψοφεῖν. Ψοθίον,
αἰθαλῶδες. Ψοθὸν, μέλαν, θόρυβος. Ψόθος,
ψώρα, ἀκαθαρσία. Ψόθωρον, αὐχμηρόν.
Ψ οθώα, ψώρα. Ψοίθησις, ἀλαζών. Ψολοκαμ-
πίαι, ἀλαζόνες, κομπασταί. Ψολὸς, καπνὸς αἰ-
θάλη. φλὸξ ἀσβόλη. Ψολῶσαι, ψιλῶσαι ῥινῆσαι.
Ψ όμμος, ἀκαθαρσία. καπνός. Ψοδίαν, ψευδῆ, λά
κωνες δὲ τὸν στόμαχον. Ψοφεῖ, κτυπεῖ, ῥήσσει.
Ψ οφοειδῶς, ταραχωδῶς. Ψοφοδεὴς, δειλὸς κενο-
φόβος ὃ καὶ τοὺς ψόφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμε
νος. Ψοφοδεῆ, τὸν ὅμοιον αὐτῷ. Ψόφος, ἦ-
χος κτύπος. Ψυγεῖα, ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύγεται
καὶ ὁ τόπος αὐτός. Ψυδνὴ χέρσος, ἀραία. ὀλί-
γη. Ψυδρὰ, ψευδῆ. Ψυδρὸν, ψευδές.
Ψ υθιζομένων, γογγυζόντων. Ψύθιον, ὀλιγοχρόνιον.
Ψ ύθυος, ἀραιὰ ὀλίγη, ψιθυρίς. Ψυθυστὰς, ψιθυ-
ριστάς. Ψυθὸς, ψίθυρος. ψεῦδος. Ψυθῶνες,
διάβολοι. Ψυῖαι, ἀλώπεκες, βασσαρίδες. καὶ αἱ
κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες. Ψυκτὰ ἡ μὴ πολλῶ ὕδα
τι πεφυρμένη μάζα. Ψυκτὴρ ὃν ἡμεῖς ψυγέα, καὶ

εἶδος ποτηρίου. Ψυκτηρίαι, οἱ ἀλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι. Ψυκτήριον, ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν. Ψύλλα, ψύλλαι θηλυκῶς· ἄλλοι δὲ ψύλλοι ἔθνος λιβύης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίου μικροῦ ἀῤῥενικῶς ὥς φησιν ἐπίχαρμος. Ψύλλακας τὰς ψύλλας. Ψυλλίον, πόα. ἧς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον. Ψύλλικοι, εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως.

Ψ ύλλικος γύης ὁ τῶν ψυαλῶν. οἱ δὲ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. Ψύλλος, τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον. Ψύξας, ἀμβλύνας, τὴν ψυχὴν φυσήσας. ἄνεμον. ποιήσας. πνεύσας. Ψύξασθαι, ῥυήσασθαι, ξηράναι. Ψύξασαι, πνεύσασαι, ῥυήσασαι. Ψύξουσι, ξηρανοῦσιν. Ψύξις, πνοή.

Ψ υρίη, νῆσος μικρά. Ψύριος, ἀκάθαρτος, ἀπὸ ψύρης τῆς νήσου. Ψυρὶς, γῆ· λυπρὰ χέρσος.

Ψ ύττα, ἐνθὶ τοῦ ταχέως ἀποσραμεῖν λέγεται.

Ψ ύτραρον, σκαφίον. Ψύττα, πρόχυμα. Ψύττει, πτύει. Ψυττὸν, πτύελον. Ψυχαγωγεῖ, παραμυθεῖται τὴν ψυχήν. Ψυχαγωγὸς, ὁ ἀνδραποδιστὴς, καὶ ὁ ἀπατεὼν, ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς ᾅδου.

Ψ υχάζει, ἀναψύχει. Ψύχας, πνεύματα. Ψύχειν ἀνέμῳ, ξηραίνειν καὶ πνεῖν. Ψυχέμπορος, ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν. Ψύχεος ἱμείρων, καταψύξεως ἐπιθυμῶν. Ψυχὴ, πνεῦμα καὶ ζωΰφιον πτηνόν. Ψυχόλεθρος, ἀπώλεια ψυχῶν. Ψυχοῤῥαγεῖ, ἀποθνήσκει. Ψυχορόφους, τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας. Ψυχοῦλκος, πόα τίς.

Ψ υχουλκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι. Ψυχρὰ, ἣν ἡμεῖς λεπτὴν λέγομεν. Ψυχροκομψώματα, ψυχροφαντάσματα. Ψυχρὸν κακὸν, ψύξεως αἴτιον. Ψυχρολογία, ψευδολογία. Ψυχρολόγος, μηδὲν χρήσιμον λέγων. Ψυχρὸν, δ' ἕλε χαλκὸν, ὀδοῦσι· τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα τῆς ἀναιρέσεως. Ψυχρὸς, ἀσθενής. Ψωδαρέον, αὐχμηρόν. Ψώθιον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψώθια, τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα καὶ τὰ ὑποκάτω.

Ψ ώϊζος· ἄφοδος. ὑγρὰ ἡνόθος δυσωδία. καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα· οἱ δὲ αὐχμὸν, ἢ μόλυσμα. Ψωΐα, σάπρα, δυσωδία. Ψώδη, γλῶττα. Ψωκτὸν, τράπεζαν.

Ψ ωλήκυσθος, οὐδενὸς ἄξιος. Ψωλὸν, τὸν ἀπεσκολυμμένον. Ψώμηκες, οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες καὶ ὁ ἔγκαρτος*, ὁ σῖτος φησὶ ἐξεψώμισεν ἀπὸ τοῦ ζώου σχηματίσας. Ψωμιεῖ, τρέφει. Ψώμιγξ, σφήκωμα. Ψωμοὶ, μέρη. Ψωραλέοντα, ψωριῶντα. Ψωροπέταλοι, ἰχθύες εὐτελεῖς.

Ψ ῶρος, παιδεραστής. Ψῶσαι, θάλψαι. Ψώσματα, παρὰ ἀριστωνύμῳ πέπαικται ἡ λέξις τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ. Ψώχειν, ἀνακινεῖν· ἀνατρίβειν. Ψώχοντες, λεπτύνοντες. πλύνοντες, ἀναξαίνοντες. Ψώχω, λεπτύνω, πλύνω, ξαίνω. Ψωχὸς γῆ ψαμμώδης.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΆΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ.

ΤΟ Ω ΜΕΓΆ ΤΟΥ Ᾱ.

ὦ Θαυμαστικῶς, λίαν, οἷον, ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. Ὦ ἐπίῤῥημα χετλιασμοῦ. Ὦ ἄρθρον, κλητικῆς πτώσεως, οἷον, ὦ ἄνθρωπε. Ὤα, τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή. ὤαι δὲ, τῶν ἱματίων καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου.

Ὤ ας, τὰς κόμας, καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί.

Ὤ ασιν, ὠσίν. Ὤατα, ὠτία ὦτα. Ὠάσω, θήσω, ἀκούσομαι. Ὦ ἄχεϊ σχομένη. ᾧ ἑαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη. Ὦ βοι, τόποι μεγαλομερεῖς.

Ὠ βάλλετο, διωθεῖτο. Ὠ βάτους, τοὺς φυλέτας.

Ὤ βεα, τὰ ὠὰ ἀργεῖοι, ἢ τὰ ἀργὰ ὦτα. Ὠ βεοκόπτας, τοὺς ὄφεις. ἀπὸ τούτου ὠβὴλ, ὠὸν, καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός. Ὠ βὼμ, πόλις μωαβιτῶν.

Ὤ βρατο, εἵμαρτο. Ὤγανον, κνημὶς, ἀμαρή.

Ὠ γενίδαι, ὠκεανίδαι, ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. Ὠ γένιον, παλαιὸν, καὶ ὄρος τί. Ὠγὴν, ὠκεανός.

Ὠ γὴ, κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον καὶ τὸ ἄκρον.

Ὤ γκωσαν, ἐμετεώρησαν. Ὤγνυντο, ἀνεώγνυντο.

Ὠ γύγια, ἀρχαῖα τείχη. Ὠγυγίη, ὄνομα τῆς νήσου καλυψοῦς. Ὠγυγίου, παλαιοῦ ἀρχαίου μεγάλου πολύ. Ὠγύλλοντο, συνεκάμπτοντο.

Ὠ γμὸς, φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβοηθῆσαι, ἢ μετὰ χειροτονίας. Ὦν, διάφραξις. Ὠιδαῖς, ὑμνῳδίαις, ἄσμασιν. Ὠδάκτατον, ἔδακνον, ἀπέτρωγον.

Ὠ δδάγμην, ὠνησάμην. Ὠδδάξατο, ἐδίδαξεν.

Ὤ δδωσεν, ἀπέδοτο. Ὦ δὲ, οὕτως· ἐνταῦθα· εἰς τοῦτον τὸν τρόπον. Ὦ δ' ἂν ἔοις, οὕτω γὰρ ἂν εἴης.

Ὦ δ' ἂν, οὕτω γὰρ ἂν. Ὠιδεῖον, τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο. Ὤιδησα, ἐφροντισάμην. Ὦ δέκεν, οὕτως ἂν. Ὦ δέμα, ὦ αὐτή. Ὦ δέ ποι, ὦ δέ πως. Ὦ δέ πως, θείῳ νεύματι, ἢ οὕτω τοῦτον τὸν τρόπον. Ὦ δέ πως γὰρ, οὕτω γάρ. Ὠιδὴ, ᾆσμα, ὑμνῳδία. Ὠδηκὼς, οἰδήσας πεφυσημένος.

Ὠ δίον, φορτίον. Ὠδῖνες· τοκετοί. Ὠιδήσας, περιάμενος. Ὠιδικός, μουσικός. Ὠδίνει, πάσχει λυπεῖται, τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ. Ὠδίνησεν, ἐγέννησεν. Ὠδῖνες· πόνη ἀλγηδόνες.

Ὠ δίνων, κυημάτων τοκετῶν. Ὠδῶν, οὐδῶν.

Ὠ δόσα, ἐκ τοῦ ὧδε μέρους. Ὠίδουν, ὠργιζόμην ἐν ἑαυτῷ ἢ γανάκτουν, ἢ ἐμαυτῷ. Ὠδύραντο, ἐθρήνησαν. Ὠδύσατο, ἐχολώθη, ὀργίσθη, ἐμέμψατο, ἠχθέσθη, ἐμίσησεν, ἐθυμώθη. Ὠδυσίη, ὤδυσις· ὀργὴ, μέμψις. Ὤδυσται, ἠχθήσθη. Ὦ δ' ἄφαρ, οὕτω ταχέως. Ὤδωδε, σέσηπεν ὤζεσεν.

Ὠ έτα, πολῖτα. Ὤετο, ὑπελάμβανεν, ἐνόμιζεν.

Ὤ ετο δεῖν, ἐνόμιζε πρέπειν. Ὤζειν, βοᾶν.

Ὤ ζεν, ἐβόησεν. Ὤζοντες, βοῶντες καὶ λέγοντες ὦ ὦ καὶ θαυμάζοντες. Ὦ ἦδος, ὦ φίλος.

Ὠήθη,

Ὠ ήθη, ἐνόμισεν ὑπέλαβεν. ¶ Ὠηρίχθαι, ὠρινοὶ, ὑπήνεμοι ὥριμοι. ¶ Ὠθεῖ, ἀναστρέπει. ¶ Ὠθισμός. ὠσμὸς, ἀνατροπή. ¶ Ὠθήσας, ἀνατρέψας, ὤσας.
Ὠ θύλλετο, διενοεῖτο. ¶ Ὦι, ἀντὶ τοῦ διὸ, ἢ ὦ τινι.
Ὠ ΐαι, ἄκραι, ἔσχατα. μηλωταὶ, λάγναι. ¶ Ὠΐγνυντο, ἠνοίγοντο. ἀνεώγνυντο. ¶ Ὠΐδὰν, ᾠδήν.
Ὠ ΐδας, τὰς μῆμον οἰκίδας. ¶ Ὠιδηκὼς, οἰδήσας, φυσήσας. ¶ Ὠΐδας, οὐδός. ¶ Ὠΐζει, ἐπικάθητο.
Ὠ ΐζύος, ταλαιπωρίας. ¶ Ὠΐζυρὰ, μοχθηρά.
Ὠ ΐη, πορεύεται. ¶ Ὠικέτευεν, ᾤκει. ¶ Ὠκοδόμουν ᾠνοχόουν. ¶ Ὠΐσατο, ὠήθη. ¶ Ὤϊσχα, ὠρινὰ ὑπήνεμα. ¶ Ὠΐσχετο, ἐπεσχέθη. ¶ Ὠΐσθη, ὑπέλαβεν. ᾠήθη. ¶ Ὦ ῥᾶ. ὦ ἄρα, ᾧ δήποτε. ¶ Ὤϊστο, προσεδέχετο. ¶ Ὠΐσατο, ὠήθη, ἔδοξεν.
Ὦ κα, εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὠξέως. ¶ Ὠκαλέον, ταχὺ, ὀξύ. ¶ Ὠκαχήμεναι, λυπησόμεναι.
Ὠ κεανίνης, κούρης τῆς στυγός. ¶ Ὠκεανοῖο, πόρον τὸν ἀέρα εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν.
Ὠ κεανὸς, ἀὴρ, θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης. φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν κρήτῃ. ¶ Ὠκέα, ταχέα. ¶ Ὠκέας, ταχεῖς. ¶ Ὠκέες, στρουθοὶ. ταχεῖς εὐπρεπεῖς. κοῦφοι. ¶ Ὠκείλαντες, ὡρμήσαντες, προσπελάσαντες, προσπεσόντες. ἐξωκείλαντες, καὶ ὤκειλεν τὰ αὐτά. ¶ Ὤκεον, ᾤκουν.
Ὠ κεῶν, ἁμαρτών. ἢ ταχέων. ¶ Ὠκέως, ταχέως.
Ὠ κίδες, ἐνώτια. ¶ Ὠκειάων, ταχυτάτων. ¶ Ὠκήεσσα, φθαρεῖσα. ¶ Ὤκιμον, βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν. ¶ Ὠκίμβαζεν, ἐτάρασσεν, ἐθορυβεῖτο, ἐστρατεύετο. ¶ Ὤκιστον, τάχιστον.
Ὤ κλαζεν, συνέκαμπτε τὰ γόνατα. ¶ Ὤκλασαν, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν. ¶ Ὠκλίνασαι, κλίνασαι. ¶ Ὠκριόωντο, ὠξύνοντο, ἐτραχύνοντο.
Ὤ κτειρεν, ἠλέησεν. ¶ Ὠκὺ, ὀξὺ, ταχύ. ¶ Ὠκυάλα πέτρα, ὠκέα παρατώτως, ὡς ὠκύαλος ναῦς.
Ὠ κύαλος, ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους. ¶ Ὠκυαγεῖς, ἐπῳδοῦν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής. ¶ Ὠκυβόαι, ταχυμάχαι. ¶ Ὠκύθοον. πόα τίς ἡ τρίφυλλος καλουμένη. ¶ Ὠκύμοροι, ταχυθάνατοι, οἱ ἀώρω θνήσκοντες θανάτῳ. ¶ Ὠκύνει, ταχύνει, ὀξύνει.
Ὠ κύπετα, ὀξέως πετόμενα. ¶ Ὠκυπόροι, ταχυπόροι.
Ὀ κυπόροισι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν.
Ὠ κυπόρος, ταχέως πορευόμενος. ¶ Ὠκυπορῶν, ταχυπορῶν. ¶ Ὠκύπτερος, ταχέως πετόμενος, ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας πτερύγας ἔχων. ¶ Ὠκυρόῳ, ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ. ¶ Ὠκυρόῳ, ταχέως ῥέοντι.
Ὠ κὺς, ταχύς. ¶ Ὠκύσιμον, ταχέως φανερόν.
Ὠ κύτης, ταχύτης. ¶ Ὠκύτητος, ταχύτητος.
Ὠ λέθρευον, ἐφόνευον. ¶ Ὠλέκρανον, ὁ ἀτών.
Ὠ λέναι, οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες, καὶ ὠλέναι ὁμοίως. ¶ Ὠλένας, χεῖρας ἀγκάλας.
Ὠ λένα δὲ, ὡς ἄγρα δέ. ¶ Ὠλένιον κακὸν, ἢ δεινόν. ὤλενος, πόλις ἀχαΐας. ¶ Ὠλέριον, πόνος. ¶ Ὠλεσίκαρποι, αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ.
Ὠ λεσίοικοι, οἱ ἄσωτοι. ¶ Ὤλετο, ἀπώλετο. ¶ Ὠλία, πόλις. ¶ Ὠλίβραξαν, ὤλισθον. ¶ Ὠλιγνιᾶν, νυστάζειν. ¶ Ὠλιγνιὰ, νυσταγμὸς ἀκεραιότης καὶ ἐπὶ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὀλίγας φασὶν, ἢ ἐλάχιστος. ¶ Ὠλιγνίον, ὀλίγον βραχύτατον. ¶ Ὤλιγε, παρεσκεύασεν. ¶ Ὤλισθεν, ἐσφάλη, ὠλίσθησεν.
Ὠ λιτήμερος ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν. ¶ Ὠλιτὸς, ὁ νηρεὺς ἥρως. ¶ Ὠλιτόφρωνας, ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους. ¶ Ὠλλὸν, τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν διφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα. ¶ Ὠλοφύρετο, ἐθρήνει.
Ὠ λυγίων, σκοτεινῶν, κακῶν. μακρῶν, ὀξέων μεγάλων.
Ὦ λώϊστε, ὦ βέλτιστε. ¶ Ὠλώναντα, ἱλασσάμενον.
Ὠ μὰ, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. ¶ Ὠμάδιον, ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὤμοις καὶ τὸ ἐπ' ὤμους ὠμάδιον.
Ὠ μαδὶς, ἐπὶ τοῦ ὤμου. ¶ Ὠμαλθὲς, ἕλκος πρὸ καιροῦ συναχθέν. ¶ Ὠμάρτησεν, ἐπηκολούθησεν.
Ὤ μβροι, ὦ πονηροὶ, ὦ ἄθλιοι. ¶ Ὦ μέλεοι, ὦ ἄνθρωποι.
Ὠ μογέροντα, τὸν μὴ καθήμενον ἀπὸ τοῦ γήρως, μὴ δὲ πάνυ γέροντα. ¶ Ὠμηκότες, προθυμούμενοι.
Ὠ μηλετὸν, ἐρηριγμένον. ¶ Ὠμηλύσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα. ¶ Ὤμην, ἐνόμιζον. ¶ Ὠμήρυσε, συνέτυχεν, συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίους ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναρτώτας. ¶ Ὠμησταὶ, ὠμοβόροι, ὠμοφάγοι.
Ὠ μηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. ¶ Ὠμίας, ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων ὁ εὐρύστερνος. ¶ Ὠμίλει, ἐπήρχετο.
Ὠ μίλησε, συνανεστράφη. ¶ Ὠμιλήσαμεν, συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστρέψαμεν. ¶ Ὠμίλλα, παιδιὰ τὶς, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν καρύα, εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει, ἢ ἔπαθλον. ¶ Ὠμοβόρον, ὠμοφάγον. ¶ Ὠμογέρων, οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ, τὸν μὴ λευκαινόμενον τὴν κεφαλὴν, ὄντα δὲ πρεσβύτην. ¶ Ὠμογέροντας, τοὺς τοιούτους.
Ὠ μοδάϊκτον, ὠμοσπάρακτον. ¶ Ὠμοθάλεκτα, ὠμά. ¶ Ὠμοθετεῖν, τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν, ἔτι ὠμοῦ ὄντος καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸ ὁ ὅμηρος.
Ὠ μοθετήσασθαι, ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων.
Ὠ μόθει, ὅρκοι ἐγένοντο. ¶ Ὤμοι, οἴμοι, ἐπίρρημα σκωπλιαστικόν. ¶ Ὤμοιϊν, τῶν ὤμων. ¶ Ὦμοι, τὰ μετάφρενα. ¶ Ὤμοισιν, ἐν τοῖς ὤμοις. ¶ Ὠμωκυδιᾶν, ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐδοξίᾳ μέγα φρονεῖν, ἢ τῇ τάξει. ¶ Ὠμὸς, ἀπάνθρωπος, ἀπηνής. ¶ Ὠμοτόκησεν, ἐδυστόκησεν. ¶ Ὠμόλια, τὰ ἄγρια ὀθόνια.
Ὠ μολόγησαν, συνέθεντο. ¶ Ὠμὸν, ἄωρον, ἄγριον.
Ὠ μοργὸν, σκληρόν. ¶ Ὠμόρξατο, ἀπεψήσατο.
Ὠ μὸς, ὁ λιβανωτὸς, ἢ ὁ βωμός. ¶ Ὠμότης, ἀπηνότης. ¶ Ὠμοστράτω, βουτίνω τρυβλίω. ¶ Ὠμοφάγους δαῖτας, τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας. ¶ Ὦ μοχθηρὲ, ὦ ἐπίπονε. ¶ Ὤμφυλαν, ἐδόξαζον. ¶ Ὠμφύνειν, ἐνδόξους ποιεῖν. ¶ Ὠμῷ, τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ. ¶ Ὠμῷ γήραϊ, ᾧ πρώτης ὥρας γηράσκοντι. ¶ Ὤμορεν, ὠδύρετο, ἐστέναξεν. ¶ Ὤμοσεν, ὅρκῳ ἔστησεν. ¶ Ὤν, ὑπάρχων ἢ ὄντων. ¶ Ὤναξ, ὦ δέσποτα, ὦ ἄναξ. ¶ Ὤναξ παιὼν, ὦ βασιλεῦ ὁ κακὰ παύων ἄπολλον. ¶ Ὧν, ἀπὸ,

ἀφ' ὧν. Ὠνάσια, ὠφέλεια φαρμακα. Ὤναρχος, δήμιος. Ὤνατο, ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν.
ὠ νεῖν, πωλεῖν, ἀπολαύειν. Ὠνάμην, ἀπέλαυσα.
ὠ νησάμην, ἐμεμφάμην. Ὤνησεν, ὠφέλησεν, ἔσωσεν. Ὤνησις, πρᾶσις. ἀτοπασία, ἢ μέμψις. ὠφέλεια, σωτηρία. Ὠνήσω, τὰ αὐτά. Ὠνητῶν, ἀγορασικῶς ἔχων. Ὤνητο, ὤνατο, ὤνησιν ἔσχεν.
ὠ νηυλυμένον, ἢ διεσχισμένον ἀρτυμα, ὅπερ οἱ οἶοι μενηυλυμένον. Ὤνια, τὰ πράσιμα. Ὠνίκ, πρασίμου ἀγορασοῦ. Ὠνίους, ἀγορασούς.
ὦ νυ, οὕτως. Ὠνὸν, τὸ τίμημα τῆς τιμῆς ἢ τιμή, ἢ γωμὴ ἀγορά. Ὠνὸς, ὠνὴ τιμὴ, ἢ καταβαλλομένη αὐτὶ τινός. Ὠνησάμην, ἐμεμφάμην ἀξιεφαύλισα ἢ τίμησα. Ὠνούμενοι, ἀγοράζοντες. Ὠνοχόῃ, ἐνέχεον ἐπίρνα. Ὠνυχισμένον, ἀφηρημένον.
ὠ ξυθυμόθη, ὠργίσθη. Ὠξώλων, ἔθνος βαρβάρων. Ὦ ὅγοι, ἐπιφώνημα χωτιλιαστικὸν παρὰ ἴωσιν, ὑπελάμβανον σύμιζον. Ὧδ' οὗτος ὧδ' αὖτος, ἢ ὧδύ. Ὦπα, ὄψιν πρόσωψιν πρόσωπον.
ὦ παίζειν, καὶ ὅπιν ἐπαίτων ἐλίωκεν. Ὠπάίζεσθ, ὁραῖν σκοπεῖν. Ὦπασεν, ἐλωκεν ἐχαρίσατο.
ὦ πέπον, ὦ φίλτατε, ἄλλοι δὲ ὃν μαλακὸν πὶ ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν. οἷοι δὲ, ἐκλυτὰ πάσαις. Ὦπες, ὀφθαλμοί. Ὠπάσασθαι, ὄψεσθαι. Ὠπωτῆρε, ὃς φαρμάκων ἐώθασι τινὲς ἐπάγειν τῇ ἐφήμῃ τὰς οἰκίας. Ὦπα, ὀφρύδια. Ὦπι αἴασσα, πυρὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. Ὠπίζεσθ, ἐπισροφὴν ἐποιεῖτο. Ὠπιζόμενος, ἐπισροφόμενος. Ὠπλή, ἡ ἐκ χειρὸς πλιγή. Ὠπλίζετο, καθωπλίζετο. Ὠπλίσαντο, παρεσκευάσαντο. C* Ὠπόν, ὦ πονηρέ. Ὤπται ἐθεάθη.
ὠ πὸς, ὄνομα γενικῆς πτώσεως, διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν. Ὠπὸς, ὡς θρακικῶς. Ὦπόποι, φοῦ φοῦ. παπαὶ τῶν χαλεπῶν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα χωτλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ δηλωτικόν. Ὦ δήμονδς, ὦ φίλοι, ὦ θεοί. Ὠπυον, ἔγημεν. Ὠῶφρωύα μαι, ἠὐφραμμαι.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ρα, ἢ ἔαρ, ἢ ἦρος, ἢ μορφή. Ὤρα, καιρὸς, ἡλικία, ὥροπὴ, εὐμορφία. ψιλῶς δὲ, φρονῆτις ἐπιμέλεια. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν, ἢν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα. οἱ δὲ φυλακτήρια, ἢ προβλήματα. Ὡραγάμων, σὺν ἀκμηγάμων.
ὥ ρας ἔτους, καιροὺς ἔτους ἢ ἔαρ καὶ ἢ ἦρος. Ὡραία, ἀκμάζουσα ἡλικία ἔχουσα. Ὡραία, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὄψει. Ὡραῖα, νεκύσια, οἱ δὲ, σαυμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν σωπελουμένων ἰδρῶν. Ὡραῖα θύειν, τελετή τις ἢ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί.
ὡ ραία, ἡμέρα, ἢ ἑορτή. Ὡραΐζεται, καλλωπίζεται. Ὧραι, καιροί. Ὡραίοις, καιροῖς.
ὡ ραϊσμένη κεκαλλωπισμένη. Ὡραῖον, καίριον, καὶ ἢ ἰδρεῖον δ' ἦμα ἢ καθ' ὥραν. καὶ ὁ τάχιστος ὁ κατὰ ἢ ἔαρ σωπεμένος. Ὡραῖον κῆδος ὁ καθ' ὥραν τελευτήσας. Ὡραίοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο.
ὡ ραιοπώλαδ', ὁ πὶ ἀκμῇ πωλήσας, ὁπωροπώλης. παρεχοπώλης. Ὡραῖος, εὔμορφος, εὔτροπος, εὐχήμων, εὔπροσωπος. Ὡραϊσμὸς, καλλωπισμὸς, κάλλος. Ὡραίων τῶν πεπαυμένων καὶ ὡραίων τῶν καρπῶν. Ὡρακιαῖ ἢ σὺν τοῖς καλαμίοις ἐκλύεσθαι, ἢ σκοτοῦσθαι καὶ ὠχριᾶν. Ὡρακιαῖ, λυποψυχεῖν, ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἰδρῶτος. οἱ δὲ ναυσιᾶν καὶ σκοτοῦσθαι.
ὡ ρακιάσας, λιποψυχήσας. Ὡραία, χιλιετόνων ὀροφή. Ὡραιστὴρ, ἱμάς. Ὡραποιεῖν, καταπὶ πὶ ἐθισμοῦ ὥραν ἐκφύειν ἔθνος ἀναποιεῖν. ἀναποιεῖν δὲ λέγουσι. τὸ τοῖς αἰροφρίαν πὶ γῆν. Ὡργᾶ, ὀσφῦς, γαυειᾶ, ἢ πρὸς σωζουσίαν ἐπέγεται, ἢ καταπέγεται. Ὡργάσαι, πηλὸν ἕτοιμον παρασκεῖν.
ὡ ργασμένος, μεμαλαγμένος. Ὤργατο, καταπέγει καὶ σὺν ἑτοίμῳ ἰῷ. Ὡργασμένον, παρεσκευασμένον ἕτοιμον. Ὤργατο, ὤρεσο, ἔχρηζεν. Ὡργᾶται, χρήζει ὀρίζει. Ὤρεγον, ἐπεθύμουν, ἐμίγησαν. Ὡρδυλυσάμην, ἐμόχθησα. Ὤρεγεν, ἐλίσθυ. Ὡρέες, γυναῖκες. Ὤρεια, φυλακτήρια. Ὡρεῖν, φυλάττειν, ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται. Ὡρέξασθ, ἐζητήσειν. Ὤρεξε, παρέσχεν, ἔδωκεν. Ὡρέξατο, ἐσχάσατο, ἔλαβεν, ἐπεθύμησεν, ὥρμησεν. Ὡρεῖον, πηχυαῖον. Ὤρες, πύργοι, ὠχυρωμένοι. κηδεμόνες. Ὤρεσι γυναιξίν. ἀφ' ὧν σωζεσθαι ἀναβάσιν. Ὤρετο, ὥρμα.
ὡ ρύειν, τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖαθ.
ὡ ρέοντο, ὥρμων ἐπορύοντο. Ὡρέχθη, ἐπεθύμησεν.
ὡ ρέχθησαν, ἐπεθύμησαν. Ὤρη, καιρὸς, ἢ ὧ καιρῷ.
ὡ ρημάτων, φυλαγμάτων. Ὤρη, πάθος. οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα. Ὤρην, ἀκμάζω. Ὡρήσονται, φυλάσονται. Ὡρήσονται, φυλάσονται.
ὡ ρητὺς, πήρωσις. Ὤρθεν, ὥρμησεν ἀνέσθη ἢ ἀνέσησεν. Ὤρθευσεν, δέμας, ἀνόρθου ἐθεράπευσεν.
ὥ εια, τὰ κατὰ πὶ ὥραν γινόμενα ὡραῖα, ἢ ὥριμα.
ὡ είαθν, πρῶτον ἀκρωτήριον τῆ ἀστραγάλου.
ὡ ειαῖς, ὡραῖξ. Ὡειγωμένον, ὀργόμενον.
ὡ ειγμαι, ὠείπην ἐώρα. Ὡείζει, ὑπνοῖ, ὀμαλεῖ, φροντίζει, μεριμνᾷ. ἀδολεχεῖ. Ὤειμον, καίειμον, ἢ ἦν καιρὸν διήγαρεν, ἢ ἐτάραξεν. Ὤειναν, ἐτάραξαν. ἠρέθισαν. Ὡείνθη, ἠταράχθη. Ὡείνθησαν, ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπαυον. Ὤεισεν ἔκεινεν.
ὡ εισμένη, *ὑπούριος. ἢ ὅρας ἔχουσα καταπεπηγότας ὠδῖ δανείσασι. Ὤειστος, ἄριστος. Ὡείων, ἄστρον οὕτω καλούμενον. ἢ ὄρνις ποιός. Ὡρκύπτα, ὠδρέκτυπα, ἐπαιρόμενα. Ὤρμωνεν, σὺν θυμῷ ἐβουλεύετο, ἐφρόντιζεν, ἔπαισεν. Ὤρμωνε, διενοεῖτο ἐμερίμνα. Ὤρμηνε, διενοεῖτο,
ὥ ρμησεν, ἐπεμψεν. Ὡρμεῖσθαι, ὁρμεῖν ἢ πολεμεῖν.
ὡ ρμῶντο, ἐζήτησαν. Ὡρνεάζετο μετώρεον ἐπῆρε πὶ κεφαλῶ. Ὤρυντο, ἀνίσαντο, διήγαρσεν.
ὡ ροβισμένοι, κεχορτασμένοι ἀχὶ τῶν βοῶν.
ὡ ιγράφοι, ἰσοειγράφοι τὰ κατ' ἔτος πραπόμενα γράφοντες. ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί. Ὡρόθυναν, ἐτάραξαν καὶ ἠρέθισαν. Ὤρονα, τὰ ὄρια.
ὡ ρῶντο, ἤθελον. Ὤρορεν, ὧρσε, διήγειρεν. ἐτάραξεν,

ξεν, ἔπεμψεν, ἐνέβαλεν. ¶ Ὧροι, οἱ ἐνιαυτοί.
Ὧρος, ἐνιαυτός. ¶ Ὧρος, ἡ νύξ. ἢ ἀπὸ ὠκεανοῦ.
Ὠροσίδης, ὁ ἀπὸ ὠρεσίου γεγονὼς, οὗτος δ' ἔστι ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ ὥσπερ ὠκεανός. ¶ Ὡροσκόπος, ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας. ¶ Ὧροι, ὥρια φύλακες.
Ὤρουεν, ἐπῆγεν ἐφώρμα. ¶ Ὤρουσεν, ὥρμησεν.
Ὤρρα, τηνικαῦτα. ¶ Ὦρτο, ἀπέστη, ὥρμησεν ἤρχετο.
Ὠρτὸς, βωμός. ¶ Ὦρσαι, παρορμῆσαι. ¶ Ὦρσε, παρώρμησεν. ¶ Ὠρυγὴ, φωνὴ, θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή. ¶ Ὠρύεσθαι, κλαίειν, τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν. ¶ Ὠρύεται, ὑλακτεῖ.
Ὤρυξαν, ἔσκαψαν. ¶ Ὠρυόμενος, βρυχόμενος, ὑλακτῶν. ¶ Ὠρυομένων, κραζόντων. κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν.
Ὤρφωσεν, ὠρφάνισεν. ¶ Ὠρώρει, διηγέρθη.
Ὤρορεν, ἐκεκίνητο. ¶ Ὠρωρέχατο, ὡρμῶντες ἐπετίθουν.

ΤΟ Ὦ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ὦ Σ, θαυμαστικὸν ἐπίρρημα, ἄλλοι οὕτως, ὁμοίως, ἀληθῶς. ἢ ὥσπερ, ἢ ἵνα, ἢ ὅτι, ἢ ὅτε, ἢ πρὸς ἢ λίαν. ἢ εἰς τὰ παραδείγματα ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ ὦ στοιχείου. ¶ Ὦσαι, διῶξαι, διασεῖσαι. βιάσασθαι, ἀποῤῥίψαι. ¶ Ὠσάμεθα, ἀπωσάμεθα. ¶ Ὠσάμενοι, διώξαντες, ὠθήσαντες.
Ὠσάμην, ἀποσάμην, ἐδίωξα, ὤθησα. ¶ Ὦσαν, ὥστε, ἵνα, ἢ ἀπεώσαντο. ¶ Ὡς ἂν οἷός τε ὦ, ὡς ἂν δυνηθῶ. ¶ Ὡσαύτως, ὁμοίως, τοιούτως. ¶ Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν βασιλέα. ¶ Ὡς δήσφιν, ὡς δὴ αὐτούς. ¶ Ὡς δοκέει, ὡς νομίζει. ¶ Ὡς ἐδόκει, ὡς ἐνόμιζεν. ¶ Ὡς εἰπὼν, οὕτως εἰπών. ¶ Ὡς εἶχεν, ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν, ὡσεὶ τυχὸν, καθὼς ἔτυχεν, ἢ συνέβη. ¶ Ὤσεις, ὠθήσεις. ¶ Ὡσεί τε, καθάπερ. ¶ Ὡς ἐκεῖνος ἀναβάλλει τὸν τρόπον, παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων. ¶ Ὡς ἐκρίθησοι, ὡς ἐφάνησοι. ¶ Ὦσεν, ἀνέστρεψεν, ὤθησεν, ἀπέκοψεν, ἀπώσατο, κατέβαλλεν. ¶ Ὡς ἐνέπουσιν, ὡς λέγουσιν. ¶ Ὡς ἐνὶ, ὡς ἔστιν ὡς ἐγχωρεῖ.
Ὡς ἐν πινακίῳ, ὡς ἐν εἰκόνι. ¶ Ὡς ἔξεστιν, ὡς δυνατόν.
Ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται, ὡς πρέπει, ὡς δεῖ. ¶ Ὡς ἐπίπαν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ¶ Ὦσέ τοι, ὤθεισοι.
Ὡς ἔτυχεν, ὡς ἔφθασε. ¶ Ὡς ἔφασαν, ὡς εἶπαν.
Ὡς ἔφασκεν, ὡς ἔφη. ὡς εἶπεν. ¶ Ὡς ἔφησθα, οὕτως εἶπας. ¶ Ὡς ἔφυ, ὡς ἐγένετο ὡς ἔστιν. ¶ Ὡς ἔχω, εὐθέως. ¶ Ὡς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς. ¶ Ὠσθεὶς, ἀναστραπείς. ¶ Ὤσθησεν, ὤθησεν. ¶ Ὠσὶν, ὠτίοις, ἀκοαῖς ὠτίοις. ¶ Ὡς κεν, ὅπως ἄν. ¶ Ὦσιν, ὑπάρχωσιν. ¶ Ὡς μάλιστα, ὡς ὄντα δυνατόν.
Ὡς κέν τις, ὅπως ἄν τις. ¶ Ὠσμένω, ὠθισμένω.
Ὠσμήτε κροῦσαι, μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν, παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη. ¶ Ὠσμὸς, ἀνατροπὴ, ὤθησις, ὠθισμός. ¶ Ὡς οἶμαι, ὡς νομίζω.
Ὡς οἷόν τε, ὡς δυνατόν. ¶ Ὡς ὅγε, καθὼς οὗτος.
Ὡς οἱ, ὡς αὐτῷ. ¶ Ὥσπερ, καθώσπερ. ¶ Ὥσπερ, καθὼς, καθάπερ. ¶ Ὡς οὐκ ἐξικνούμενοι, ὡς οὐχ ἥξοντες. ¶ Ὥσπερ, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ διὸς ὡς ἀστραπή. ¶ Ὥσπερ κόρας ἐλεῖν ἐπὶ τῶν εὐχερῶν λέγεται. ¶ Ὡς πρὶν, ὡς πρότερον. ¶ Ὡς πρὸς ἔνια ὡς πρὸς ἄλλα ἢ τινά. ¶ Ὡς ῥὰ, ὡς δή. ¶ Ὦσε, διὰ τοῦτο ᾧ σ' ἔβαλον τρῶες. ¶ Ὥσοι, οὕτω δή σοι.
Ὡς τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ¶ Ὥστε, καθάπερ οὐκοῦν λοιπόν. ¶ Ὥστε γάρ. καθάπερ γάρ.
Ὡς στεροπὰ, ἀστραπή. ¶ Ὡστίζεσθαι, ὠθεῖσθαι.
Ὠστιζόμεθα, ὠθούμεθα, θλιβόμεθα. ¶ Ὡστιοῦνται, ὠσθήσονται. ¶ Ὡς φάσαν, οὕτως εἶπαν.
Ὡς φάτο, οὕτως ἔφη εἶπεν. ¶ Ὡς φρήνθη, συνῆκεν.
Ὠσφρησις, ἄῤῥος μετάληψις. ¶ Ὠσφρῶντο, συνῆκαν, ἤσθοντο, ἔγνωσαν. ¶ Ὤσχος, ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου. ¶ Ὦσχοι, τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν. ¶ Ὠσχοφόρια, παῖδες εὐγενεῖς ἡ βῶντες καταλέγονται οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς. ¶ Ὠσὴρ, ἑρμηνεύεται σωζόμενος.
Ὠσχοφόριον, τόπος ἀθήνησι φαληροῖ. ἔνθα τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν.

ΤΟ Ὦ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ὦ τα. ἀκοαὶ, ὠτία. ¶ Ὦτα, τὰ μὴ στρογγύλα. ¶ Ὠτακὸς, παρώνυμον εἶναι φασίν. ¶ Ὠτακουστεῖ, περιέρτως ἀκούει.
Ὦταν, ὦ οὗτος. ἀντὶ τοῦ ὦ μακαρίε ὦ βέλτιστε.
Ὦτάν. ὦ σὺ, ὦ ἑταῖρε. ὦ οὗτος. ὦ μακαρίε πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις. ¶ Ὠτειλαὶ, τραύματα οὐλαὶ, τρώσεις.
Ὠτειλὴ, ἡ ἐκχειρὸς τρῶσις, ἢ τραῦμα. ¶ Ὠτοκάταξις, τὰ ὦτα τεθλασμένος. ¶ Ὠτοκοπεῖ, κεφαλαργεῖ ἐνοχλεῖ λαλῶν. ¶ Ὠτακουστὴς, ὁ ὑποκρινόμενος. ¶ Ὡς τοὺς, ὡς τούτους. ¶ Ὠτὸς, ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν. ¶ Ὦτος, καὶ ἐφιάλτης, ἀλωέως καὶ ἰφιμεδείας παῖδες.
Ὤτρυνε, παρώρμησε διήγειρεν. ¶ Ὦτύμπανα, ὦ ἐπιτήδειοι τυμπανισθῆναι. τῶν ὠτίων.
Ὠφέλης. ὁ ἐφιάλτης. ¶ Ὤφελεν, ὤφειλεν.
Ὠφέλουν, εὐεργέτουν. ¶ Ὠφθαλμίασε, τὸν ὀφθαλμὸν ἀπέβαλεν. ¶ Ὤφθη, ὡράθη ἐθεάθη.
Ὠφίλει, ἐπήρχετο. ¶ Ὦφιλότης, ὦ προσφιλέστατε. ¶ Ὦφίλε, ὦ ἑταῖρε. ¶ Ὤφλημα, χρέος.
Ὦφλε, κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὤφλησεν καὶ τὸ ὤφειλεν. ¶ Ὠφλίσκανον, κατεδικάζοντο. ¶ Ὠφὸν, ἐλαφρόν. ¶ Ὠφρυωμένος, ἐπηρμένος. ¶ Ὠφύϊα, ἡ δορὰ καὶ βοτάνη τίς. ¶ Ὠχεῖτο, ἐκάθητο.
Ὤχετο, ἔφυγεν ἀπέστρα ἀπώλετο, ἢ ἐπορεύθη.
Ὠχέτευεν, ὑστρατώγει καὶ ἐτάφρευεν. ¶ Ὠχλεῖ, ὠθεῖ, νοσεῖ. ¶ Ὤχθησαν, ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστέναξαν. ¶ Ὤχλησεν, ἐμόχθησεν, ἐκίνησεν, ἐμόχλευσεν, ὤθησεν, ἐνόσησεν. ¶ Ὤχμασαν, κατέσχον ἐδέσμευσαν. ¶ Ὠχμασμένον, κατεχόμενον, δεδεμένον. ¶ Ὠχόμην, ἐπορευόμην. ¶ Ὤχοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Ὤχουν, ἐκάθηντο ¶ Ὤχρα, ὠχρίασεν.
Ὠχρὰς, ὠχριάσεις καὶ ὄσπριον λαθύρω ἐοικός.
Ὠχρήσαντα, ὠχριάσαντα. ¶ Ὦχρος, ὠχρίασις χλωρότης, χλωρός. ¶ Ὠχυρωμένη, ἠσφαλισμένη.

Ὦψ, ὄψις, ὀφθαλμός. ¶ Ὤψατο, εὔξατο, ἐμαρτύρα τὸ, ἴδεν. ¶ Ὦψαι, ὤφθης. ¶ Ὤψαιον, ὄπτησαν, εἶχον περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο. ¶ Ὠψὰ, τὰ ὀπτητήρια. ¶ Ὠψιζόμην, ὀψὲ ἐποίουν βράδιον ἠρχόμην. ¶ Ὠψίσθην, ὤψισα. ¶ Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ¶ Ὠψηκότα, βράδιον ἥκοντα. ¶ Ὤψουν, ἐμαγείρευον, ὤπτουν.

Ὤων, περιστομίων τῶν ἱματίων.

Ὡς, συνήθως μνήσομαι, ὡς ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν, καὶ ὅμως. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι. καὶ ὃν τρόπον ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασε καὶ ὁμοίως. ὡς δαύτως πάτροκλος. ἐπεὶ ἴδε φῶτας ἀνέστη. καὶ ἐπεὶ ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι. καὶ ἡνίκα οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ἑλένην ἐνθὶ πύργοις ἰοῦσαν, καὶ οὕτως ὡς καὶ μᾶλλον ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι, καὶ πῶς ὢ πόποι ὡς ὁμολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει, καὶ ὅτι ἔγνως ὡς θεός εἰμι καὶ πρὸς ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, καὶ θαυμαστικὸν ἐπίῤῥημα ὡς ἔβαλον τρῶες. καὶ ὡς ἔρις ἔκτε θεῶν, ἔκτ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. καὶ διὸς ὡς λίπον αὐτὰρ πεζὸς ἐς ἴλιον εἰλήλουθα, καὶ ὅτε ἔκτωρ δ' ὡς σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε, καὶ τότε ὡς δ' ἴδεν ὥς μιν ἔρως, πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν, ὁτὲ δὲ συναπτικὸν σύνδεσμον, ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμοῖο θοὴν ἐνθὶ νῆα κίοιτε. ὁτὲ δὲ ἀνακαιφαλαιωτικὸν, ὥστ' ἦλθ'. ὥστ' αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, ὁτὲ δὲ καὶ τὸ ὄντως ὡς οὐκ αἰνότερον, καὶ κυνότερον ἄλλο γυναικὸς, ὁτὲ δὲ τὸ ὡς ἂν καὶ τὸ ἄχρι, ὡς κέντοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου, ὁτὲ δὲ καὶ τὸ εὐθέως, ὡς ἴδεν, ὡς ἀνέπαλτο. σοφοκλῆς δὲ λαρισσαίοις ἀντὶ τῆς λίαν, ὡς καὶ τύραννι* πὰς ἐπίζεται φυγεῖν, καὶ μένανδρος ἔγημε θαυμαστὴν γυναῖκα ὡς σώφρονα.

Ὠρίων, σύστημα κδ' ἀστέρων, ὃν τινες ὀνομάζουσι βοώτην. οὓς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καὶ φασὶ, τοὺς μὲν τέσσαρας εἶναι τρίτου μεγέθους. ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους ἐννέα, τοῦ πέμπτου. κεῖται δὲ οὗτος τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ μένει, ὅπερ καὶ ἀπὸ τῆς γραφῆς ὡς ἐν σῶμα ὠρίων ὠνόμασται. ἄστρα δὲ ταῦτα λέγουσι καὶ οὐχὶ ἀστέρας. ὡς τῶν μὲν ἄστρων πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων. ἀστέρος δὲ τοῦ καθέκαστον λεγομένου, καὶ τοῦ ἀρκτούρου μέμνηται ἡ γραφὴ, ὃν μεταξὺ τῶν μερῶν τοῦ ὠρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόκιῤῥον. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ πλειὰς ὀνομάζεται, ἀπὸ τῆς γραφῆς. ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν δῆλον, ὅτι παρ' ἑβραίων πολυπραγμονησάντων τὰ ἀπόῤῥητα. ἐνῶνται δὲ καὶ ἐν τῇ πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς. καὶ κατα πεπυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους. οὐχὶ δὲ ἓξ ὅπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐν ταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ ὠρίωνος, οὕτω τοῦ ἀρκτούρου καὶ τοῦ ἑσπέρου καὶ τῆς πλειάδος ἐν τῷ ἰώβ. ὅς φησιν ὁποιῶν πλειάδα καὶ ἕσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμεῖα νότου.

ΤΕΛΟΣ.

a

ΗΣΥΧΙΟΥ
ΗΣΥΧΙΟΣ
ἐμφόρες.
τῇ μητρὶ

b

Ἄϊδος.
μαθητῶν,
ἀκαρὲς,
νόμευοι

c

ἀφοσιώθην
ἡ ὀλίγη
ἄτεμπον.
ψυχήν.

d

ἀπέφθιτον
ὑψιπύλη.
ἀποσῶ,
καὶ σεσῶ,

e

τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἀφαρώτος,
ὑπεῖξαι
αὐτὴ τῷ

f

κατὰ βυθοῦ
ὕδωρ πιὼ
ἐχικώς.
μετεγυμνάσθαι.

g

ἤ κακῶ.
διαυκτερεύοντες,
λάπτειν.
διαμερεύοντες

h

ἐπιλικίζεται.
ἔδωκε,
βαι, ἐχειρώ-
εἰς χάος

i

ἐναίσιμον,
λέγουσιν.
θαι. κυρηναῖοι.
ἔνωρος.

k

αἴ τις μέμ-
ἐπῤῥοιῶ,
κεύουσιν.
τόμορος ἐαθεὶς,

l

νημα βύκτικὴν
αὐτολή.
ἔψυξεν,
ζῶμα,

m

θεμβρόπις,
γυνή. Θηλυ-
θειαμβεύσας,
σαι. Θούφαντα,

n

Ἴχνος, σημεῖον
καὶ μάλα
ξυλοκοπῆσαι,
μᾶλλον ἐπ'

o

ἐπιμόνως
νεκταὶ δὲ
μελισσῶν
κλασθερῶν,

p

κρεσίπαιδα.
κτόρεα,
κυματοφορτίδες,
μελισσοφάτναι.

q

παυθείς.
ρεται. Κλυβά-
ΑΡΧΗ
τοῦδὲ παιδείαδ'

r

πάζει. Σμυή
ρα, κακή.
Μύρσαι, αἱ
Ναῦσι, ῥέουσι.

s

οἱ προσκείμενοι,
ὃ ἔστιν ὄρος
ἀνδῆνων.
ὀρθαγόρικος,

t

Γαίικτον,
συμβουλεῦσαι.
λεται. Σταρερ-
καὶ ὁ μητρα-

u

γλασθερώτερος,
γόσας ὠκὺς
πολλῶν κτίσιν
πτον, ἢ αὐτὸ

x

φρυγοῖς πυρ-
δήμος αὐτῇ
μοῦ ἄνομα.
νομῶτις ἵππου

y

ὥστε σιῶλος
λεῖ. Σπορχεὺς,
μὸς ξύλου
αὐδὶς διασφη-

z

λακίῳ τῆς
κατα βαλλόμενον
τέφρη καὶ
πίτθαι,

α

Σπορομοὺ
Ὑθλὸς,
χοῦχον
φικῶν,

β

χιμφθῶσι,
ἀλώπεκες
ὠήθη, ὁμόσσαν

a b c d e f g h i k
l m n o p q r ſ t u
x y z α β.
Quaterniones omnes
præter ultimum ter
nionem.

Venetiis in Aedibus Aldi
& Andreæ Soceri Menſe
Auguſto. M.D.XIIII.

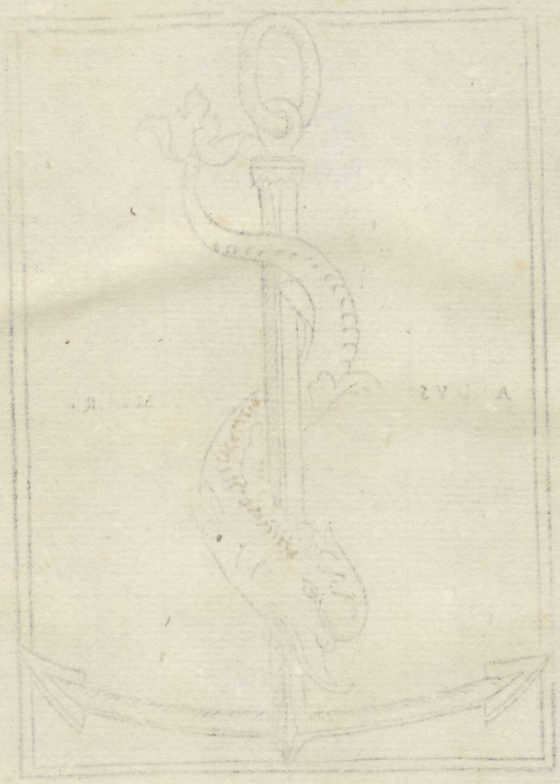

BIBLIOT. UNIWERSYT. W POZNANIU

